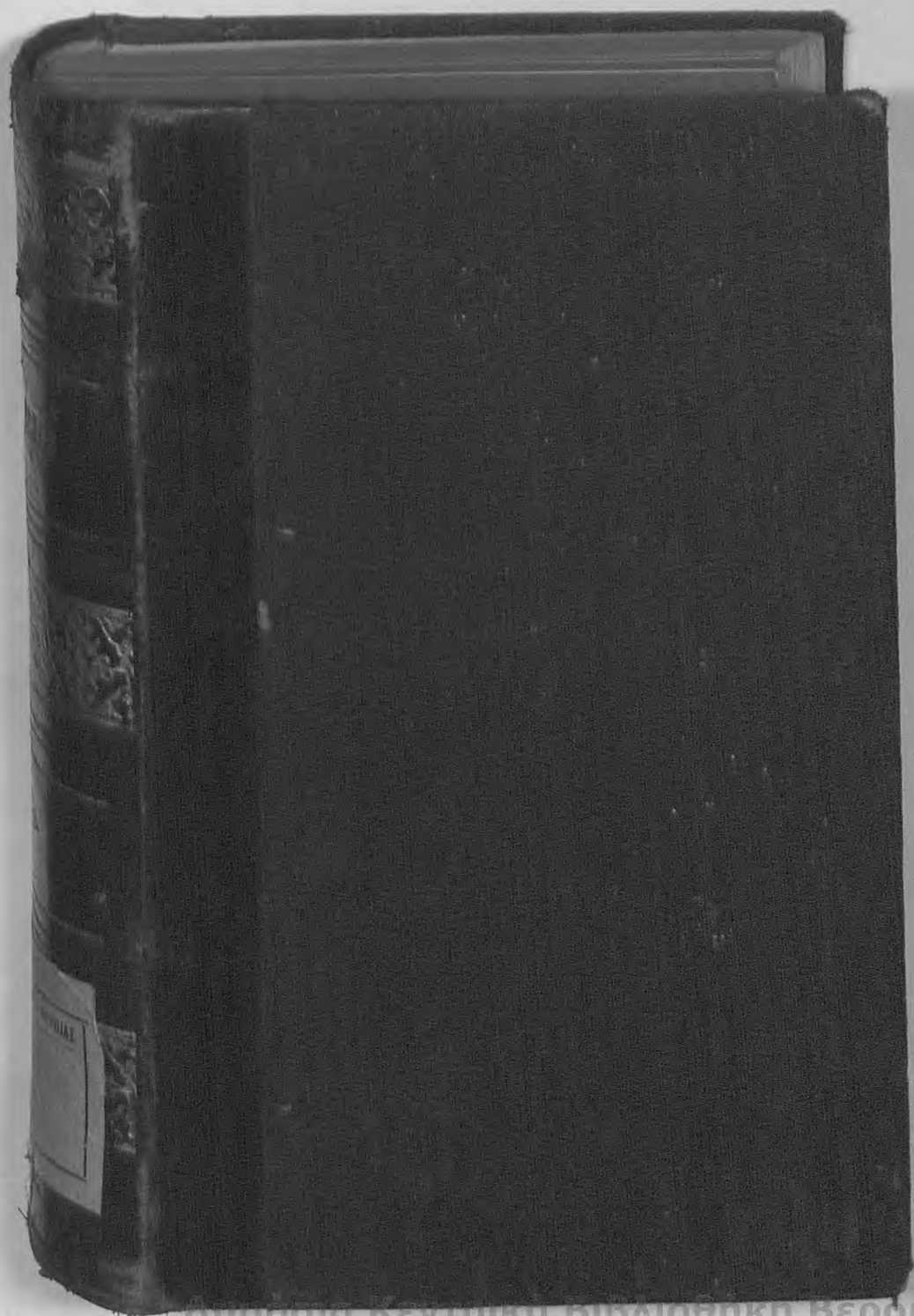

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

+800

6000

*Αριθ. είδ.

13 444/57

ΔΩΡΕΑ

Χρ. Χατζημάνη

GRVER-00239

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
—
EURIPIDIS
TRAGOEDIAE

EX RECENSIONE

AUGVSTI NAVCKII

—
EDITIO TERTIA

—
VOLVMEN I

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXXIX.

1889
Δημόσια Εθνική Βιβλιοθήκη Βέροιας

LIPSIÆ: TYPIS D. G. TEUBNERI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

VIRO ILLVSTRISSIMO

K. LEHR SIO

REGIMONTANO

HANC EVRIPIDIS EDITIONEM

VENERABVNDVS DEDICAVIT

AVGVSTVS NAVCK

ΓΕΝΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΣ.

Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μνησαρχίδου καπύλου καὶ Κλειτοῦς λαχενοπαλίδος, Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατὰ τὴν ἐβδομηκοστὴν πέμπτην Ὀλυμπιάδα, ὅτε ἐναυμάχησαν τοῖς Πέρσαις οἱ Ἕλληνες. ἤσκησε δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησμὸν λαβόντος ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας νικᾷσει. καὶ φασὶν αὐτὸν Ἀθήνησι νικῆσαι. ἀναγνοὺς δὲ ἐπὶ τραγῳδίαν ἐτρέπη, καὶ πολλὰ προσεξεῦρε, προλόγους φυσιολογίας δημορίας ἀναγνωρισμούς, ὥς δὴ ἀκουστὴς γινόμενος Ἀναξαγόρου καὶ Προδίκου καὶ Πρωταγόρου, καὶ Σωκράτους ἑταῖρος. δοκεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συμπεποιημένοι τινά, ὥς φησὶ Τηλεκλείδης.

Μνησίλοχος δ' ἐκεῖνος φρονεῖ τι δράμα καινὸν

Εὐριπίδου, καὶ Σωκράτης τὰ φρονεῖν ὑποτίθησιν.

οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φασὶν Ἰσφῶντα ποιεῖν ἢ Τιμοκράτην Ἀργεῖον. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφου γενέσθαι καὶ δεικνύσθαι αὐτοῦ πινάκια ἐν Μεγάροις· γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυρφόρον τοῦ Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος· γεννηθῆναι δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἑλλάνικον, ἐν ᾗ ἐνίκων τὴν περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες· ἀρξασθαι δὲ ἀγωνίζεσθαι γινόμενον τῶν εἰκοσιέξ. μετέστη δὲ ἐν Μεγνησίᾳ καὶ προσενίε· τιμήθη καὶ ἀτελείᾳ. ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γινόμενος διέτριψε καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δράμα ὁμωνύμως ἔγραψε καὶ μάλα ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἐγένετο. ἐλέγετο δὲ καὶ βασιλὺν πώγωννα θράψαι καὶ ἐπὶ τῆς ὕψεως φανοὺς ἐσχηκέναι· γυναῖκα δὲ γῆμαι πρώτην Μελιτώ, δευτέραν δὲ Χοιρίνην. καὶ υἱοὺς κατέλιπε τρεῖς, Μνησαρχίδην μὲν πρῶτον ἔμπορον, δευτέρου δὲ Μνησίλοχον ὑποκριτὴν, νεώτατον δὲ Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδαξε τοῦ πατρὸς ἐν αἰσθράματι. ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα ογδοηκοστὴν πρώτην ἔτει πρώτῳ. πρῶτον δὲ ἐδίδαξε τὰς Πηλιάδας, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα ὅβ', σώζεται δὲ οἷον. τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης Ῥαδάμανθους Πειρίθους. ἐτελεύτησε δὲ, ὥς φησὶ

35 Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονώς, ὡς δὲ Ἐρα-
τοσθένης οἶ, καὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἐτάφη. κενωτάριον δὲ αὐ-
τοῦ ἐν Ἀθήνῃσιν ἐγένετο, καὶ ἐπίγραμμα ἐπεγέγραπτο Θου-
κυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιήσαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ
μελοποιῦ·

40 μνημα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου· οὔτεα δ' ἴσχει
γῇ Μακεδῶν, ἥπερ δέξατο τέρμα βίου·
πατρίς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθῆναι. πολλὰ δὲ μούσαις
τέρμας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

φασὶ δὲ καὶ κεραινωθῆναι ἀμφοτέρω μνημεῖα. λέγουσι δὲ
45 καὶ Σοφοκλέα ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησεν αὐτὸν μὲν ἱματίῳ
φαιῷ προελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἀστεφανώ-
τους εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προαγῶνι καὶ δακρῦσαι τὸν δῆμον.
ἐτελεύτησε δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κώμη
ἔστι καλουμένη Θρακῶν διὰ τὸ ποτε κατοικηκέναι ἐνταῦθα

50 Θρακῆς. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχελαίου Μολοτικῆ κύων ἤλ-
θεν ἀποπλανηθεῖσα· ταύτην Θρακῆς ὡς ἔθος θύσαντες ἔφα-
γον, καὶ δὴ ὁ Ἀρχελαὸς ἐξημίωσεν αὐτοὺς ταλάντω. ἐπεὶ οὖν
οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἐδείχθησαν ἀπολύσεως τυχεῖν, δεηθέν-
τος τοῦ βασιλέως. χρόνῳ δὲ ὕστερον Εὐριπίδης ἐν ἄλσει τινὶ

55 πρὸ τῆς πόλεως ἤρεται· Ἀρχελαίου δὲ ἐπὶ κυνηγέσιον ἐξελ-
θόντος, τῶν σκυλάκων ἀπολυθέντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ
περιτυχόντων Εὐριπίδῃ, διεσπαράχθη καταβρωθεὶς ὁ ποιη-
τὴς· ἦσαν δὲ ἔκγονοι οἱ σκυλάκες τῆς ὑπὸ Θρακῶν ἀναιρε-
θείσης κυνός, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι
60 ὁ κυνὸς δίκη·.

φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Σαλαμῇ σπῆλαιον κατασκευάσαντα
ἀναπνοὴν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκεῖσε διημερεῦν φεύγοντα
τὸν ὄχλον· ὅθεν καὶ ἐκ θαλάσσης λαμβάνει τὰς πλείους τῶν
ὁμοιώσεων. σκυθροπὸς δὲ καὶ σύννοος καὶ αὐστηρὸς ἐφαί-

65 νετο καὶ μισόγελος καὶ μισογύνης, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης
αὐτὸν αἰτιᾷται· ἴστρυφνὸς ἔμοιγε προσεπιπνὶν Εὐριπίδης·
λέγουσι δὲ αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρί-
λην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι πρῶτον δρᾶ-
μα τὸν Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν θριαμβεύει τῶν
70 γυναικῶν, ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ
γῆμαντος αὐτὴν ἴσασθρονεῖ παρ' ἐμοί, ὁ δύστηνος εἰ· ἔφη,
εἰ γυναῖκα δοκεῖς

παρ' ᾧ μὲν αὐτὴν σφαστρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ μή·.

ἐπιγῆμαι δὲ αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὐρὼν ἀκολαστοτέρην προ-
χειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐθρασύ-
νετο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν κτείνειν εἰσελθού-
σαι εἰς τὸ σπήλαιον ἐν ᾧ γράφων διετέλει. διαβάλλεται δὲ
ὑπὸ φθόνου ὡς τὸν Κηφισοφῶντα εἶχε συμποιοῦντα αὐτοῦ
τὰς τραγωδίας. λέγει δὲ καὶ Ἑρμιππος Διονύσιον τὸν Σικε-
λλας τύραννον μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Εὐριπίδου τάλαντον 80
τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ πέμψαντα λαβεῖν τὸ ψαλτήριον καὶ
τὴν δέλτον καὶ τὸ γραφεῖον, ἅπερ ἰδὼντα κελεύσαι τοὺς φέ-
ροντας ἐν τῷ Μονασῶν ἱερῷ ἀναθεῖναι ἐπιγράψαντα τοῖς αὐ-
τοῦ καὶ Εὐριπίδου ὀνόμασι. διὸ καὶ ξενοφιλότατον κεκλη-
σθαι φασὶ διὰ τὸ μάλιστα ὑπὸ ξένων φιλεῖσθαι· ὑπὸ γὰρ 85
Ἀθηναίων ἐφθονεῖτο. μειρακίου δὲ τινος ἀπαιδευτοτέρου
στόμα δυσῶδες ἔχειν ὑπὸ φθόνου αὐτὸν εἰπόντος, «εὐφῆμει»
ἔφη· «μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα».

ἔσκωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ τῶν ποιημάτων δι' αἰτίαν
τοιάνδε. εἶχεν οἰκογενὲς μειράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα· 90
πρὸς τοῦτον ἐφώρασε τὴν οἰκίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ
μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἐπειθε,
κατέλιπεν αὐτᾷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ
Κηφισοφῶντος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης·

Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,

σὺ δὲ ξυνέξης ὡς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ

καὶ συνεποίεις ὡς φησὶ καὶ τὴν μελοδίαν.

λέγουσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς ψόγους οὓς ἐποίει εἰς
αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς Θεσμοφορίοις ἐπέστησαν αὐ-
τῷ βουλόμεναι ἀνελεῖν· ἐφείσαντο δὲ αὐτοῦ πρῶτον μὲν διὰ 100
τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσαμένου μηκέτι αὐτὰς κακῶς
ἔρεῖν. ἐν γοῦν τῇ Μεναλίστῃ περὶ αὐτῶν τάδε φησὶ·

μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος

ψάλλει, κενὸν τόξευμα, καὶ κακῶς λέγει·

αἶ δ' εἰς ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω

καὶ τὰ ἑξῆς. οὕτω δὲ αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν ὡς τολμήσαι
περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον εἰπεῖν·

εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες

αἰσθησιν εἶχον, ἄνδρες, ὡς φασὶν τινες,

ἀπηγξάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Εὐριπίδης Μνησαρχίδου Ἀθηναῖος. τοῦτον οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ ὡς λαχνοπωλίδος ἐκκωμφοῦσι. γενέσθαι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν αὐτὸν φασὶ ζωγράφον, σχολάζαντα δὲ Ἀρχελάφ τῷ φυσικῷ καὶ Ἀντισαγόρᾳ ἐπὶ τραγωδίας
 115 ὁρμῆσαι. ὅθεν καὶ πλέον τι φρονήσας εἰκότως περιστάτο τῶν πολλῶν οὐδεμίαν φιλοτιμίαν περὶ τὰ θεάτρα ποιούμενος. διὸ τοσοῦτον αὐτὸν ἔβλαπτε τοῦτο ὅσον ὠφέλει τὸν Σοφοκλέα. ἐπέκειντο δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. ὑπεριδὼν δὲ πάντα εἰς Μακεδόνας ἀπήγε πρὸς Ἀρχελάαν
 120 τὸν βασιλέα, κἀνταῦθα ὁψιαιτερον ἀναλῶν ὑπὸ βασιλικῶν ἐφθάρη κυνῶν. ἤρξατο δὲ διδάσκειν κατὰ τὴν πα' Ὀλυμπιάδα ἐπὶ ἀρχοντος Καλλίου. πλάσματι δὲ μέσῳ χρησάμενος περιγέγονε τῇ ἐρμηνείᾳ ἄκρως εἰς ἀμφοτέρων χρώμενος ταῖς ἐπιχειρήσεσι. καὶ τοῖς μέλεσιν ἔστιν ἀμέμητος παραγκωνιζόμενος
 125 τοὺς μελοποιοὺς σχεδὸν πάντας· ἐν δὲ τοῖς ἀμοιβαίοις περισπῶς καὶ φορητικός, καὶ ἐν τοῖς προλόγοις δὲ ὀηληρὸς, ῥητορικώτατος δὲ τῇ κατασκευῇ καὶ ποικίλος τῇ φράσει καὶ ἱκανὸς ἀνασκευάσαι τὰ εἰρημένα. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα γῆ'. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ξξ' καὶ γ' πρὸς τούτοις
 130 τὰ ἀντιλεγόμενα· σατυρικά δὲ ἡ'. ἀντιλέγεται δὲ καὶ τούτων τὸ α'. νίκας δὲ ἔσχε ε'.

Fontes huius vitae non habemus nisi deterioris notae codices, quorum recensum dedit Kirchhoffius. ceteris praestant Ambrosianus A 104 et Vaticanus 1345, quorum prior (A) vs. 1—43 continet, alter (B) vs. 1—43, 111—131, 44—60, 89—110. versus 61—88 extant in Vin-dob. 119 (F), qui his praemittit vs. 1—43 non nullis ta-men omissis, subicit vs. 106—110. discrepantias libro-rum graviores attulisse satis habui. vs. 1 *Μνηστάρχον* A,

Μνησαρχίδου B. 2 *Κλυτοῦς* A. 3 *Καλλίου*] rectius *Καλλιέ-δου*, quod Meursius hic et in Diog. L. 2, 7 iussit re-stitui. 5 *ἦ*] καὶ malim. 8 πολλοὺς libri, πολλὰ Thomas M. λόγους AB, προλόγους alii. 12 *πεποιημένα* B. 13 ὁ *Μνησίλοχος* δ' ἐκεῖνος! Meinekίus Com. 2 p. 372, *Μνησί-λοχός* ἐστ' ἐκεῖνος, ὅς Dindorfius. *φρυγικόν τι* A, *φρυγείν τι* B, *φρύγει τι* Dindorfius. 14 *Εὐριπίδῃ* A. καὶ *Σωκράτης*

A, καὶ Σωκράτου B, ὃ καὶ Σωκράτης Diog. L. 2, 18. τὰ φρονήματα om. A. 15 φασὶ Κηφισοφῶντα Welcker. Τιμοκράτην] an Δημοκράτην? vide quae infra dicentur p. XVII not. 24 μάλ' εὖ ἔπραττε Elmsleius. ὅτε] ὥστε malim. 26 ἔγγραφε scripserim. 26. 27 πρώτῃν Μελιτώ, δευτέραν δὲ Χοιρίνῃν] πρώτην Χοιρίλῃν (debebat Χοιρίνῃν), δευτέραν δὲ Μελιτώ scribendum coniecit Dindorfius, cf. quae Fritzsche in Aristoph. Thesm. p. 110 dixit. 27 Χοιρίλῃν A, Χοιρίνῃν B. Μνησταρχίδην A. 28 μὲν πρώτον] πρεσβύτερον A, μὲν πρεσβύτερον alii. 29 νεώτερος B, νεώτερον ceteri, νεώτατον scripsi. 30 κατὰ om. AB. 31 verba ἔτει πρώτῳ, quae post Πελοπιδάας 32 legebantur, huc revocavit Elmsleius. 33 ὅβ'] ὅη B. 37 ἐν Ἀθήνῃσιν] ἐν melius aberit. 44 καὶ delendum suspicor. 47 προγῶν B, ἀγῶν Rossignolius, fortasse biographus Προγῶνα, quae comoedia fuit Aristophanis, pro Sophoclea venditavit tragoedia. 65 Ἀριστοφάνους] discrepat Gellius N. A. 15, 20, 8: Alexander autem Aetolus hos de Euripide versus composuit:

ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφιμος χαιὸν στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε
 πρόσπειεν

καὶ μισόγλωσς καὶ τωιδάζειν οὐδὲ παρ' οἶνον μετασκησῶς,
 ἀλλ' ὅτι γράφαι τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σιρῆνων ἐπιτεύχει.
 nec fidem Gellio denegarunt homines docti, v. Meinekii Anal. Alex. p. 247. ego non dubito quin tres tetrametri anapaestici Aristophanis sint. Gellius usus est hac ipsa quae nobis in manibus est vita, neque inde quod pleniora afferi poetae verba sequitur ut de nomine poetae prae altero teste fide dignus sit, facile autem error Gellii explicari potest, ubi Alexandro Aetolo meminimus tragoediarum dispositionem a Ptolemaeo Philadelpho fuisse mandatam, non composuit Alexander Aetolus versus de quibus agitur, sed adposuit. vs. 1 τρόφιμος χαιὸν Valckenarius pro τρόφιμος ἀρχαίον, quod in τρόφῳ ἀρχαίον mutat Bergkii. vs. 3 γράψειεν ἅπαν (vel γράψει τὸ πᾶν) μέλιτος καὶ Σιρῆνων ἐπιτευνέκει scribendum arbitror. 67 Χοιρίλῃν] Χοιρίνῃν legendum. 68 πρώτον δράμα τὸν] δράμα τὸν πρότερον Kirchhoffius, cuius cf. adnot. 71 sqq. δύστηνος — δὲ μὴ] v. Eur. El. 923 sq. 83 αὐτοῦ libri,

αὐτοῦ scripsi. 84 prius καὶ addidit Pflugkius. 95 καλάντατ Seidler. 97 ὡς φησὶ καὶ] ὡς φάσι Rossignolius. mihi ὡ φθισικέ vel simile quid latere videtur. adiectivo φθισικός Menandrum usum esse scimus Com. 4 p. 235. 105 ἢ ἐγὼ λέγω scripserim. 112 ἐκκωμφοῦσι scripsi, ἐκωμωδοῦσι cod. 117 τοσοῦτον scripsi, τοῦτον cod. 119 Μακεδόνας scripsi, Μακεδόνα cod., Μακεδονίαν Kirchhoffius. 131 ἔχει τε cod.

DE EVRIPIDIS VITA POESI INGENIO.

De vita Euripidis quae nobis tradita sunt nec multa nec satis certa, redeunt fere ad commentariolum supra exhibitum, qui tametsi Philochoro¹⁾ et antiquioribus rerum auctoribus nititur, haud magni tamen est pretii multasque fabellas refert sive a comicis poetis effictas sive vulgi ore propagatas, quas litterati homines, ut rerum inopiam compensarent, cupidius quam prudentius arripuerunt. eodem e fonte pendent Gellius N. A. 15, 20 et Suidas v. *Εὐριπίδης*, item vita ea quae secundum Aldinam Euripidis editionem Thomae Magistro a plerisque tribuitur (v. Westermanni *Biogr.* p. 139 sq. et Dindorfii Schol. Eurip. vol. 1 p. 11—13). recentī memoria de poetae vita et ingenio disputarunt, ne plures afferam, I. Pflugkius in praefatione Eur. vol. 1 a. 1830 et God. Bernhardt in Erschii et Gruberi Encycl. sect. I vol. 39 p. 127—167.

Natus est Euripides, siquid testium consensui tribuere licet, olymp. 75, 1 sive a. 480 ante Chr. n. archonte Calliade, die eo quo Salaminiam victoriam Graeci

1) Philochorus in ipsa vita Euripidis vs. 35 sicut apud Gellium et Suidam commemoratur, cf. Mülleri Fragm. Hist. vol. 1 p. 412. peculiarem περὶ Εὐριπίδου disputationem testatur Suidas v. *Φιλόχορος*: nihilo minus crediderim ἐν τῷ περὶ τραγωδιῶν (Schol. Eur. Hec. 1) de Euripidis vita Philochorum egisse.

reportarunt, hoc est Boedromionis mensis die vicesimo²⁾. quicum consentiunt quae de morte poetae ab Eratosthene et Apollodoro tradita accepimus³⁾. dissentit marmor Parium, ubi Euripides ἀρχοντας Ἀθήνησιν Φιλοκράτους (olymp. 73, 4 sive anno 485) natus esse et ἀρχοντας Ἀθήνησι Διφίλου (olymp. 84, 3 sive anno 442) annum XLIII egisse dicitur⁴⁾. pater eius alius Mnesarchus, alius Mnesarchides dicitur⁵⁾, mater Clilo: de quorum genere et rebus testes discrepant; plerique patrem cauponem faciunt⁶⁾, matrem olera vendidisse narrant. et olera ma-

2) Praeter vitam Eur. cf. Dlog. L. 2, 45: Εὐριπίδης, ὃς καὶ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς πύμπτης ὀλυμπιάδος γεννηθήσθαι ἐπὶ Καλλιάρχου. Plat. Mor. p. 717 C: Εὐριπίδου — γενομένου μὲν ἡμῶρα καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐναυραῶν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Μῆδον. Hesychius Illustr. in Müllerii Fragm. Hist. vol. 4 p. 163: Εὐριπίδης κατὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἐνέχων Ἕλληνας Πέρσας ἐν τῇ κατὰ Πύρξου ναυμαχίᾳ, γιννᾶται ἐντυχίαν προσσημαίνων Ἀθηναίοις. de die pugnae Salaminiae v. Clintonis Fast. Hell. vol. 2 p. 30 ed. Kr.

3) Vita Eur. vs. 34: τελευτήσας δὲ, ὡς φησὶ Φιλόχαρος, ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονώς, ὡς δὲ Ἐρατοσθένης οὐ. Diodorus 13, 103: Ἀπολλοδώρος δὲ ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τελευτήσας, h. e. anno 406 sive olymp. 93, 3 archonte Callia. quo anno Dionysius maior dominatum occupavit teste Dionysio Hal. Ant. Rom. 7, 1 p. 1313. fallitur Plutarchus Mor. p. 717 C: ἀποθανόντος δὲ (sc. Εὐριπίδου) καθ' ἣν ἐγεννήθη Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων.

4) Corp. Inscr. 2374, 65. 66. 75. 76.

5) Suidas: Εὐριπίδης, Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου. Corp. Inscr. 6051: Εὐριπίδης Μνησάρχου Ἀθηναίος. Corp. Inscr. 6052: Εὐριπίδης Μνησαρχίδου Σαλαμῖνιος τραγικὸς ποιητής. In vita Euripiden libri discrepant. patronymicam formam tuetur auctor oraculi ab Eusebio (vide not. 13) traditi. ceterum similes varietates in aliis nominibus frequentissimae sunt: qua de re non nulla attuli in Aristoph. Byz. p. 2, alia Alfr. Fleck-eisenus in Philol. vol. 4 p. 327.

6) Vita: Εὐριπίδης ὁ ποιητής υἱὸς ἐγένετο Μνησαρχίδου καπλίου καὶ Κλειτοῦς λαχανοπωλίδος. Nicolaus Damascenus ap. Stob. Flor. 44, 41 vol. 2 p. 187, 17 ed. Meinek.: Βαιωτῶν ἐνιοὶ τοὺς τὸ χρέος οὐκ ἀποδιδόντας εἰς ἀγορὰν ἄγοντες καθί-σαι κελεύουσιν, εἰτα κόφινον ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς· ὃς δ' ἂν κοφινωθῇ, αἴτιμος γίνεται. δοκεῖ δὲ τοῦτο πεπονθέναι καὶ ὁ Εὐριπίδου πατὴρ Βαιωτὸς ὢν τὸ γένος.

tris iam Aristophaues Euripidi exprobrat; repugnant alii, qui Clito honestissimo genere natam contendunt⁷⁾. ac profecto si reputaris vitae rationem a poetae initam, non egenum fuisse Euripidem probabilius videbitur: praesertim cum librorum copia, qua instructus fuisse dicitur, non potuerit nisi magnis sumptibus comparari. verumtamen ludibrium Aristophanis irritum erat et inane, si mater poetae nunquam illiberalem quaestum exercuisset. unde suspicor parentes quamvis ignobili loco natos ita opes suas sensim auxisse, ut poeta haberet unde honesto

7) Ar. Ach. 457: εὐδαιμονοίης ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ. ubi Schol.: σκώπτει αὐτὸν ὡς λαχονόπων ἔχοντα μητέρα τὴν Κλειτώ. Ar. Ach. 478: σκάνδις μοι δὲς, μητροθεν δεδεγμένος. Eq. 19: ΝΙΚ. πῶς ἂν οὖν ποτε εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομφερσιπικῶς; ΔΗΜΟΣΘ. μὴ μοί γε, μὴ μοι, μὴ διασκανδικίσσης. Hesychius (cf. Schol. Ar. Eq. 19): διασκανδικίσσης· διευρηπιδίσσης. ἡ γὰρ τοῦ Εὐριπίδου μήτηρ σκάνδικας ἐπέπρασσε. Ar. Theam. 456: ἄγρια γὰρ ἡμεῖς, ὡ γυναικες, δρᾷ κακὰ, αἳ ἐν ἀγροῖσι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς. Ran. 840: ἀλλήθες, ὦ παῖ, τῆς ἀγοραίας θεοῦ; 947: ΕΤΡ. ἀλλ' οὐξίων πρώτατα μὲν τὸ γένος ἂν εἶπεν εὐθύς τοῦ δράματος. ΑΙΣΧ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι καὶ Δι' ἢ τὸ σπαντοῦ. Hesychius (cf. Phot. Lex. p. 516, 4 et Suid.): σκάνδιξ· λαχanon ἄγριον. παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλην τὴν Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπεὶ λαχονοπωλητῆρας εἶναι αὐτὸν εἶναι φασί. anonymus ap. Suid. v. σκάνδιξ: καὶ μὴ μοι τὰ τοῦ σκανδικοπώλου παρατραγῶδει, σεμνὸν τὸ τῆς Πειρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος (Med. 68). Gellius N. A. 15, 20, 1: Euripidi poetae matrem Theopompus agrestia olera vendentem victum quaesisse dicit. Plinius N. H. 22, 38: Aristophanes Euripidi poetae obicit ioculariter matrem eius ne olus quidem legitimum venditasse, sed scandicem. contradixit Philochorus teste Suida v. Εὐριπίδης: οὐκ ἀληθὲς δὲ ὡς λαχονόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγγανεν, ὡς ἀποδείκνυσσι Φιλόχορος. de argumentis a Philochoro prolatis coniecturam facere licet ex Ath. X p. 424 E: καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν ἐνοχλόησε. Θεοφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶ· πυνθάνομαι δ' ἔγωγε καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν οἰνοχοεῖν Ἀθήνῃσι τοῖς ὀρχησταῖς καλουμένοις. ὀρχοῦντα δ' οὗτοι περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεῶν τοῦ Ἀθλίου τῶν πρώτων ὄντες Ἀθηναῖον καὶ ἐνεδύοντο ἱμάτια τῶν Θηραίων. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτός ἐστιν ὃ τὰ Θαργῆλια ἄγουσι. καὶ διασῶζεται Φλυῆσιν ἐν τῷ δαφνηφορεῖῳ γραφῇ περὶ τούτων. quicum compares quod in vita vs. 17 legitur: γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυροφόρον τοῦ Ζωσσηρίου Ἀπόλλωνος.

otio utens et poeseos studiis vacans vitam sustentaret. pater tamen e Boeotia Athenas immigrasse traditur⁸⁾, Euripides tamen Atheniensis fuit Phlyensium pago adscriptus⁹⁾: natus autem dicitur in Salamine insula, quo parentes eius propter imminens a Persis periculum confugisse probabile est¹⁰⁾. ibidem pueritiam et fortasse adolescentiam transegit: hoc enim, nihil amplius, concluderim e Gellii loco N. A. 15, 20, 5: *Philochorus refert in insula Salamine speluncam esse laetram et horridam, in qua scriptitavit*¹¹⁾. primum ad palaestram fortasse non tam sua voluntate quam patris iussu invitatus delatus est: certe postea athletarum exercitationibus et moribus non favit¹²⁾, ac produnt oraculi responso patrem motum fuisse ut filium athletam fieri iuberet¹³⁾. item picturae

8) Vide Nicolai Damasceni locum not. 6 allatum.

9) Harpoer. p. 182, 5 Phot. Lex. p. 651, 21 Etym. M. p. 795, 39 Suid.: Φλυεία (Φλυεῖς Harp.) δημος τῆς Κεντροπίδος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής. Χάλλεϊδην Euripidem fuisse ex Ar. Ach. 406 suspicatus est Elmsleius.

10) Vita Eur.: Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι. inde Σαλαμῆνιος dicitur Corp. Inscr. 6062 (vide not. 5), Suidas: Εὐριπίδης Μησαρχὸν ἢ Μησαρχίδου, οἱ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετώκησαν· εἶτα ἐν τῇ Ἀττικῇ. grammaticorum ingenio deberi videtur quod Priscianus vol. 1 p. 63, 3 ed. Hertz. refert, Euripidem ab Euripo esse nominatum.

11) Cf. vita Eur. vs. 61: φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπηλαίον κατασκευάσαντα ἀνακροῆν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκείσε διημερεῖν φεύγοντα τὸν ὄχλον.

12) Inprimis vide fr. 284: κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα οὐδὲν κακίον ἐστὶν ἀθλητῶν γένους. οἱ πρῶτα μὲν ἦν οὔτε μανθάνουσιν ἐν οὐτ' ἂν δύναιτο κτ'.

13) Vita Eur.: ἤσκησε δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησμένου λαβόντος ὅτι σιγφανηφόρους ἀγῶνας νικήσει· καὶ φασὶ αὐτὸν Ἀθήνησι νικήσαι. pluribus haec exornavit Gellius 15, 20, 2: patri autem eius nato illo responsum est a Chaldaeis eum puerum, cum adolevisset, victorem in certaminibus fore; id ei puero fatum esse. pater interpretatus athletam debere esse, roborato exercitatuque filii sui corpore, Olympiam certaturum eum inter athletas pueros deduxit. ac primo quidem in certamen per ambiguam aetatem receptus non est, post Eleusino et Theseo certamine pugnavit et coronatus est. nec desult qui ipsum oraculum patri datum proderet. cf. Oenomaus in Eusebii P. E. V p. 227 C:

operam dedisse fertur¹⁴). mox vero ad philosophiae et poeseos studia se convertit. in philosophia magistris usus est Anaxagora Clazomenio, Prodicus Ceo, Protogoras Abderita: item cum Socrate familiaritate coniunctus fuisse videtur, quo factum est ut essent qui Socratis auxilio in tragoediis scribendis Euripidem usum fuisse dicerent¹⁵).

ἔσται σοι κούρος, Μνησχιδῆ, οὐτινα πάντες
ἄνθρωποι τίσουσιν, καὶ ἐς κλέος ἐσθλὸν ὀρούσει
καὶ στεφάνῳ ἱερῶν γλυκερὴν χάριν ἀμφιβαλεῖται.

14) Vita Eur. vs. 16: φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ δεικνυσθαι αὐτοῦ πίνακις ἐν Μεγάροις. Suidas: γέγονε δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος.

15) In vita Eur. iis quae not. 13 attulimus, haec subiunguntur: ἀναγνοῦς δὲ ἐπὶ τραγῳδίᾳ ἐτρέφη, καὶ πολλοὺς προσεξέυρε προλόγους φυσιολογίας ῥητορείας ἀναγνωρισμοὺς, ὡς δὲ ἀκοντῆς γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ Προδίκου καὶ Πρωταγόρου, καὶ Σωκράτους ἐταίρος. δοκεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συμπειποιημένοι τινα, ὡς φησὶ Τηλεκλειδης· 'Μνησίλοχος δ' ἐκείνος φηγεῖν τι δράμα καὶνὸν Εὐριπίδου, καὶ Σωκράτης τὰ φρονεῖν υποτίθηναι'. οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φασὶν ἰσχυρόντα ποιεῖν ἢ Τιμοκράτην Ἀργεῖον. in his statim ἀναγνοῦς corruptum arbitror: quae Thomas Magister substituit, ἀγγίλους δ' ὧν ἐκπερ τις καὶ τῷ ποιεῖν ἐαυτὸν ἐνδεδακώς εἰς τραγῳδίᾳ ἐτρέφη, emendandi conatum producit minime probabilem: sententiae satis fecerit μεταγνοῦς, quod post me coniecit M. Schmidtus in Philol. vol. 18 p. 230. sed faciliore mutatione ego in altera editione ἀνὰ χρόνους scribendum duxi. sic μετὰ χρόνους habes in Zenob. 1. 30 p. 11, 3 ed. Gott. et in Scholio Dosiadae Valck. Diatr. p. 135, ἀνὰ χρόνον dixerunt Herodotus et Dionysius Hal., ἀνὰ χρόνους Aristides vol. 1 pag. 96. ac ne nunc quidem hanc suspicionem improbo: quamquam ἀναγνώσκειν nonnunquam esse litterarum operam dare docet L. Dindorfus in Thes. Gr. L. vol. I, 2 p. 319 D allatis tribus locis Iohannis Malalae scriptoris pessimi (p. 92, 12 p. 352, 9 p. 383, 6 ed. Bonn.). deinde πολλοὺς προσεξέυρε προλόγους ineptum est; genuinam lectionem, πολλὰ προσεξέυρε, προλόγους κτέ., recte agnovit Thomas Mag. p. 139, 12: πολλὰ γὰρ εἰς τὴν τέχνην προσεξέυρεν, ἃ οὐδεὶς τις οὐν γε τῶν πρὸ αὐτοῦ. de Teleclidis fragmento vide Meinekii Com. vol. 2 p. 371 sq. cum Henrici Iacobi supplem. vol. 6 p. LX. a Teleclide Euripideas tragoedias σωκρατογόμενας appellatas esse, quod vulgo statuunt, minime certum est: Fritzschii coniectura adiutus in Diog. L. 2, 18 pro καὶ πάλιν Εὐριπίδης σωκρατογόμενος scribendum suspicor καὶ πάλιν 'εὐριπίδωσωκρατοκόμπος', quo epitheto poeta comicus homines notasse videtur Euripidem et

horum virorum institutio vel consuetudo quantam vim ad ingenium Euripidis colendum et ad universam eius poesin

Socraticae sapientiae fastu elatos vel Euripidis et Socratis more κομπάζοντας. Gellius 15, 20, 4 haec habet: *max a corporis cura ad excolendi animi studium transgressus auditor fuit physici Anaxagorae et Prodicī rhetoris, in morali autem philosophia Socratis.* plurimum sine dubio Anaxagorae Euripides debuit, cuius et disciplinam et quodammodo mores ita expressit, ut alumnus Clazomenii philosophi haud immerito appellatus sit ab Aristophane (Gellii 15, 20, 8): *ὁ δ' Ἀναξαγόρων τρέφειμας χαιρὸν κτέ.* itaque identidem Anaxagorae philosophemata ad scenam traduxit, qua de re infra dicetur. minus certo persequi licet, Prodicus et Protagoras quid ad formandum poetae ingenium contulerint. errori videntur deberi quae Diog. L. 9, 55 refert, *φησὶ δὲ Φιλόσοφος πλείοντος αὐτοῦ (Anaxagoram dicit) ἐς Σικελίαν τὴν ναῦν καταποντισθῆναι, καὶ τοῦτο αὐτίκα τεσθῆαι Euripίδην ἐν Ἰέστοις* cf. Clinton. Fast. Hell. vol. 2 p. 377 ed. Kr. ac manifesto falsum est quod Diog. L. 2, 44 narrat, in Palamedae damnati Socratis significationem extulisse: qua de re dixi in Trag. Pragm. p. 363. consuetudinem tamen Protagorae et Euripidis prodit fama quaedam a Diog. L. 9, 54 commemorata: *πρώτον δὲ τῶν λόγων ξαντοῦ ἀνέγνω (Protagoras) τὸν περὶ θεῶν — ἀνέγνω δὲ Ἀθήνησιν ἐν τῇ Euripίδου οἰκίᾳ ἢ, ὡς τινὲς, ἐν τῇ Μεγακλίδου· ἄλλοι, ἐν Ἀνκισίᾳ.* docuit autem Protagoras *δύο λόγους εἶναι περὶ παντὸς πράγματος ἀντικειμένους ἀλλήλοις* (Diog. L. 9, 51 et Steph. Byz. v. Ἀβδηρᾶς): item Euripidi *ἐκ παντός ἂν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν, εἰ λέγειν εἴη σοφός* (fr. 189), et quanto-pere amarit poeta personas suas oratione certas proponere, singulae fere testantur tragoediae. de Socratis et Euripidis familiaritate nihil certi tenemus. Socratem tragoediarum socium etiam Callias facit Com. vol. 2 p. 739, quibus comicorum iocis nemo fidem habebit. admiratorem Euripidis fuisse Socratem facile credimus Aeliano V. H. 2, 13: *Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπιφοῖτα τοῖς θεατροῖς· εἰ ποτε δὲ Euripίδης οὗ τῆς τραγῳδίας ποιητῆς ἠγωνίζετο κοινοῖς τραγῳδοῖς, τότε γε ἀφικνεῖται, καὶ Πειραιεῖσι δὲ ἀγωνιζομένου τοῦ Euripίδου καὶ ἐκεῖ κατήκει· ἔχαιρε γὰρ τῷ ἀνδρὶ δηλονότι διὰ τε τὴν σοφίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐν τοῖς μέτροις ἀρετὴν.* magis dubitationi obnoxia est narratiuncula a Cicerone Tusc. 4, 29, 63 tradita: *cum Orestem fabulam doceret Euripides, primas tres versus revocasse dicitur Socrates.* prorsus incredibilia sunt quas de Platone et Euripidis itinere in Aegyptum suscepto fabulatur Diog. L. 3, 6: *ἐνθεν τε εἰς Αἴγυπτον (Plato profectus est) παρὰ τοῖς προφήταις· οὗ φασὶ καὶ Euripίδην αὐτῷ ἀκολουθῆσαι καὶ αὐτόθι νοσησάντα πρὸς τῶν ἱερέων ἀπολυθῆναι τῇ διὰ θαλάττης θέρμῃ· οὗθεν καὶ εἰπεῖν (Iph. T. 1198) ὁθάλασσα κλύζει*

effligendam habuerit, nemini ignotum est: neque erraris, si ex hac maxime institutione illud philosophandi studium animo Euripidis infixum repetiveris, cui scaenici philosophi cognomen¹⁶⁾ ipse debuit, quo aetatis anno ad tragicum certamen primum descenderit, certo definiri in tanto testium dissensu vix poterit¹⁷⁾, credibile autem est mediocri cum favore primas poetae tragoedias a populo exceptas et aliquamdiu iniquiora iudicia eum expertum esse, antequam primo loco victor renuntiaretur et eam aequalium gratiam sibi conciliaret qua apud posteros floruit, nec pater Mnesarchides responsum Apollinis ratum vidit¹⁸⁾, inde a gravissima demum omnium rerum conversione, quae ingruente bello Peloponnesiaco civitatem Atheniensium invasit, Euripideae sapientiae faciliorem aurem cives praebuisset videntur¹⁹⁾: culus rei quae causae fuerint, infra indicabitur, nihilominus quinquies tantum primas ad Euripidem delatas esse accepimus²⁰⁾, ac poeta

πάντα τὰνθρώπων κακόν, denique Heracliti τοῦ σκοτεινοῦ scripta lectitata esse ab Euripide haud improbabile est, cf. Taitian. Orat. ad Gr. c. 3 et Diog. L. 2, 22.

16) Cf. Ath. IV p. 158 E et XIII p. 561 A Sextus Empir. p. 666, 1 Clemens Alex. Strom. V p. 688 Origenes c. Cels. 4, 77 p. 215 Eusebius P. E. X p. 504 C Vitruvius VIII praef. § 1.

17) Vita Eur. vs. 30: ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἀρχοντος κατὰ Ὀλυμπιάδα οὐδοηκοστήν πρώτην ἔτει πρώτῳ, πρῶτον δὲ ἐδίδαξε τὰς Πελοπόννησος, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο, ibidem paulo antea vs. 20: ἀρξασθαι δὲ ἀγωνίζεσθαι γενόμενον ἑτῶν εἰκοσιέξι, ubi εἴκοσι πέντε scribendum suspicere coll. Thom. M. p. 139, 21: ἤρξατο δὲ τοῦ περὶ ταῦτα ἀγῶνος ἑτῶν κε' γεγονώς, ab his discrepat Gellius 15, 20, 4: *tragoediam scribere natus annos duodeviginti adortus est*, in marmore Pario (C. I. 2374, 75) haec habentur: Εὐριπίδης ἑτῶν ὧν ΔΔΔΔΙΙΙΙ τραγωδία πρῶτον ἐνίκησεν — ἀρχοντος Ἀθηνῶν διφίλου (olymph. 84, 3 sive anno 441 ante Chr. n.), commentum a Sulda proditum, ἐπὶ τραγωδίαν δὲ ἐποίησεν τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνους δι' ἅπερ εἰσήξε δογματά, verbo tetigisse satis habemus.

18) Plut. Mor. p. 496 F: οὐδὲ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους νίκας οἱ πατέρες ἔγνωσαν.

19) Certe olymp. 87, 4 (a. 428 a. Chr. n.) primus victor renuntiatus est, cf. Argum. Eur. Hipp.

20) Gellius N. A. 17, 4, 3: *Euripidem quoque M. Varro ait, eum quinque et septuaginta tragoedias scripsisse, in quinque soli-*

quo magis sensim in civium animos se insinuavit, eo acriores nactus est adversarios, comicos dico poetas, quorum nemo aut acerbius aut ingeniosius eum exagitavit quam Aristophanes, qui tametsi philosophiae Euripideae parum aequum iudicem se praebuilt et multos tragici poetae locos locose magis quam ludibrii causa in risum vertit, miro tamen acumine et egregia cum subtilitate poesin adversarii censurae subiecit severae illi quidem nec tamen prorsus iniustae. comicorum poetarum ludibrio deberi videntur socii illi et adiutores, quorum opera in fabulis componendis usus esse poeta proditur, quo in numero praeter Socratem commemorantur Mnesilochus et Timocrates Argivus, imprimis vero Cephisophon poetae servus, qui ut in tragoediis scribendis ita in liberis creandis opem ei praestiterit²¹), nam fuit ea comicorum

viciase, cum eum saepe vincerent aliquot poetae ignavissimi, non tragoediis sed tetralogiis quinque poetam viciase perapicuum est, Suidas: *νίκας δὲ ἔλεγε ἑ. τὰς μὲν τέσσαρας περιῶν, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευταίαν ἐπιδεικνύμενον τὸ δῶμα τοῦ ἀδελφίδου αὐτοῦ Εὐριπίδου*, vitiose in vitae Eur. vs. 131 *νίκας δὲ ἔχει* id traditum est, quem scribendi errorem propagavit Thomas M. p. 139, 20. ceterum singulae quae fuerint Euripidis victoriae, nostris subsidiis explorari non potest, cf. Bergk in Meinekii Com. vol. 2 p. 904.

21) Mnesilochus Euripidis socer tum a Teleclide (vide not. 15) terrere Euripideam fabulam dicitur tum in Aristophanis Thesmophoriazasis tanquam fidus poetae socius festivo ridetur. Timocratem Argivum memorat vita Euripidea, ceteri testes ignorant, sed verissime, ut opinor, Bergk eundem hominem coniecit in Scholio Veneto Eur. Andr. 445 indicari, ubi haec extant: *ἐλίκρινως δὲ τοὺς τοῦ δῶματος χρόνους οὐκ ἔστι λαβεῖν* οὐ δὲ διδίδεται γὰρ Ἀθηναίων· ὁ δὲ Καλλιμαχος ἐπιγραφῆναι φησὶ τῇ τραγωδίᾳ Δημοκράτην, ergo Callimacho teste Andromacha non Athenis sed Argis scaenae commissa est tanquam Democratis aut Timocratis fabula, interdum alieno nomine usos suas fabulas poetas edidisse nemo ignorat, utrum Δημοκράτης an Τιμοκράτης Argivus ille dictus fuerit, adhuc incertum est. de Cephisophonte cf. Aristophanis locus (Com. 2 p. 1177) in vita Eur. vs. 95 allatus. In suppellectile poetae hominem istum memorat Ar. Ran. 1408: *ἐς τὸν σταθμὸν αὐτός, τὰ παιδία, ἡ γυνή, Κηφισοφῶν ἑμβὰς καθήσθω*, Dionysius ibidem interrogat 1452: *εὐ γ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφώτατ' ὄντες· πάντ' ὅτις αὐτὸς ἤρξες ἢ Κηφισοφῶν;* Ar. Ran.

licentia, ut non poemata solum Euripidis maligne carperent, sed ipsum poetam ad scaenam traducerent et aedium arcana perscrutarentur. ac fortasse res domesticae Euripidis ita comparatae erant, ut cavillandi et irridendi materiam adversariis praeberent: quamquam quae nos relata legimus fabulis et commentis mixta sunt nec de rerum veritate certum admittunt indicium. traditur autem Euripides duas habuisse uxores; si vitae scriptorem audias, primum duxit Melito, deinde Choerinen: Suidas ordinem invertit, duas simul uxores poetae fuisse narrat Gellius: alios duplicis matrimonii testes non habemus²²). quae de perfidia et lascivia aut mulierum aut Euripidis traduntur partim mendacii notam in fronte gerunt, par-

944: εἰτ' ἀνέτρεπον (tragoediam) *μοιροδίαίς*, *Κηφισοφώντα* *μηνύς*. ubi Schol.: ἔδοξε δόδλος ὧν ὁ Κηφισοφών συμποιεῖν αὐτῷ καὶ μάλα τὰ μέλη, ὃν καὶ συνείναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ *κωμωδοῦσιν*. cum uxore Euripidis Cephisophontem rem habuisse vel ex silentio Aristophanis non est probabile, sieta igitur iudico quae in vita extant vs. 90: εἶχεν οἰκογενεὺς *μειράκιον* *ὀνόματι Κηφισοφώντα*· *πρὸς τοῦτον ἐξηγάρεα τὴν οἰκίαν γυναικαὶ ἀτακτοῦσαν*. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπειθε, κατέλιπεν αὐτὸς τὴν γυναῖκα.

22) Vita Eur. vs. 26: *γυναῖκα δὲ γῆμαι πρῶτην Μελιτῷ*, *δευτέρῃ δὲ Χοιρίλῃν*. Suidas: *μισογυνης ἑδοξάσθη*. ἔγχε δὲ ὅπως πρῶτην μὲν *Χοιρίλῃν θυγατέρα Μνησιλόχου*, ἔξ ἧς ἔσχε *Μνησιλόχον καὶ Μνησαρχίδην καὶ Εὐριπίδην*· *ἀποσάμετος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέρῃν, καὶ ταύτης οὐλοῦς ἀκολάστον πειραθεῖς*. Gellius 15, 20, 6: *mulieres fere omnes in maiorem modum exasus fuisse dicitur, sive quod natura abhorruit a mulierum coetu sive quod duas simul uxores habuerat, cum id decreto ab Atheniensibus factu ius esset, quarum matrimonii periaedebat*. de ista Gellii narratione recte iudicavit Fritzscheius in Ar. Thesm. p. 111: *totā res, inquit, vel uno redarguitur comici silentio, qui mulierum osori duas simul uxores certe non remisisset*. idem quae in vita dicuntur falsa esse perspexit: itaque Suidae se addixit et alterum coniugium brevissimum fuisse suspicatus est. cui iudicio subscriberem, nisi omnino digamia ista ficticia videretur. certe Aristophanes non novit nisi unum Euripidis mulierem, Mnesilochi filiam: quam rem sufficere arbitror ad mediocres illos testes refutandos. hanc Mnesilochi filiam *Χοιρίλῃν* dictam fuisse, non *Χοιρίλῃν*, libri docant (cf. Vit. vs. 27 Suid. v. *Εὐριπίδης* Schol. Ar. Thesm. init.): *Χοιρίλῃν* scribitur in vitae vs. 67, ubi melioribus codicibus destituti sumus.

tim eorum hominum curiosae sedulitati debentur, quibus nihil credendum sit²³). ex aliis narrationibus haud iniuria collegeris oris foetore Euripidem laborasse²⁴). filios tres habuisse dicitur, Mnesarchidem mercatorem, Mnesi-

23) In vita Eur. vs. 90 et in Schol. Ran. 944 quid Cephiosophonti obiciatur, supra vidimus not. 21. alias fabellas apponit vita vs. 67: λέγονται δὲ αὐτὸν γήμαντα τὴν Μηροκλήου θυγατέρα Χοιρίλην καὶ τοῖς αὐτῇ ἀπολεσάντων αὐτῆς γράψαι πρῶτον δράμα τὸν Ἰππόλυτον. ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν θριαμβεύει τῶν γυναικῶν, ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ γήμαντος αὐτὴν 'σωφρονεῖ παρ' ἑμοί', 'δυστηνος εἰ ἔφη, 'εἰ γυναῖκα δοκεῖς παρ' ᾧ μὲν αὐτὴν σωφρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ μὴ.' ἐπιγῆμαι δὲ αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὐρὼν ἀκολαστοτέραν προχειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐθροαυόετο. quarum fabellarum fundamenta haec sunt: in Hippolyto multis conviciis poeta mulieres obruit, deinde El. 921 haec dixit: ἴστω δ' ὅταν τις διολέσας δάμαρτά ταν κρυπταῖων κύναις εἰτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν, δυστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν ἑκὶ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' αἱ δ' ἔχειν: denique in plurimis tragoediis mulieres exagitat. lepida magis quam vera refert Hieronymus Rhodius ap. Ath. XIII p. 557 E: εἰπόντος τινὸς ὅτι μισογύνῃς ἐστὶν Εὐριπίδης, ἐν γε ταῖς τραγωδίαις, ἔφη ὁ Σοφοκλῆς· ἵππῃ ἐν γε τῇ κλίνῃ φιλογύνῃς, cf. Ath. XIII p. 603 E: φιλομυρία δὲ ἦν ὁ Σοφοκλῆς, ὡς Εὐριπίδης φιλογύνῃς. Semonus ap. Stob. Flor. 6, 36: περὶ Εὐριπίδου τις ἔλεγεν ὅτι μισογύνῃς εἴη· καὶ ὁ Σοφοκλῆς 'ἀλλ' οὐκ ἐν γε τῇ κλίνῃ' ἔφη. adde quae de Sophocle et Euripide proferit Hieronymus Rhod. ap. Ath. XIII p. 604 F, ubi hoc tanquam Sophocles epigramma apponitur:

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδῃ, ὅς με χλιαῖων
γυνῶν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἔτιον
βορρᾶς ὠμλήσει· σὺ δ' οὐ σοφός, ὅς τὸν Ἑρώτα,
ἄλλοτρίαν σπεύων, λωποδύτην ἀπάγεις.

quam frigidam et iussetam poesin ipse esse Hieronymi aspicor.

24) Aristot. Polit. 5, 10 p. 1311 b 30: καὶ τῆς Ἀρχελαίου δ' ἐπιθέσεως δεινὰ μίχρος ἡγεμών ἐγένετο — αἴτιον δὲ τῆς ὀργῆς ὅτι αὐτὸν ἐξέδωκε μαστιγῶσαι Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ· ὁ δ' Εὐριπίδης ἐκαλέπαινε εἰπόντος τι αὐτὸν εἰς δημοσίαν τοῦ στόματος, Stob. Flor. 41, 6: Εὐριπίδης ὀνειδίζοντος αὐτῷ τινὸς ὅτι τὸ στόμα δυσώδης ἦν, 'πολλὰ γὰρ' εἶπεν αὐτῷ 'ἀπόροτα ἐγκατεσπῆ'. Vita Eur. vs. 80: μισοκλίον δὲ τινος ἀπαιδευτοτέρου στόμα δυσώδες ἔχειν ὑπὸ φθόνου αὐτὸν εἰπόντος, 'εὐφῆμαι' ἔφη· 'μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα'. ubi extremis verbis respicitur Aristophanis versus supra p. IX allatus.

lochum actorem, Euripidem, quorum natu minimus aliquot patris tragoedias ediderit²⁵). extremum vitae tempus extra patriam Euripides degit. primum enim Magnesium petiit, ubi hospitio publico et immunitate usus est, tum ad Archelaum Macedoniae regem se contulit, a quo regali munificentia et liberalitate exceptus summoque honore affectus est²⁶). cuius peregrinationis nec de causa nec de tempore satis edocti sumus; sed probabile est poetam sive rerum publicarum calamitate fractum sive adversariorum iniuriis lacessitum patria cessisse, et quantum e temporum ratione colligimus, paucis ante obitum annis admodum senex Athenis profectus est²⁷). Archelau

25) Vita Eur. vs. 27: υἱὸς κατέλιπε τοῖς, Μνησαρχίδην μὲν πρῶτον ἔμπορον, δεύτερον δὲ Μνησίλοχον ὑποκρίτην, νεώτατον δὲ Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδασκε τοῦ πατρὸς ἑνια δρᾶματα. Schol. Ar. Ran. 67: αἱ διδασκαλίαι φέρονται τελευταίου Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδάχθαι ὁμώνυμον ἐν ᾧ στίχῳ Ἰππυγένην τὴν ἐν Ἀντίδῃ, Ἀλμασίωνα, Βάκχας.

26) Said.: ἀπάρως δὲ ἀπ' Ἀθηναίων ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ διήγε τῆς ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. Syncellus p. 500, 7: μετὰ γὰρ Περδίκκας Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ'. πρὸς ὃν καὶ Εὐριπίδης τραγωδοποιὸς παραγενηθεὶς πάντα τὸν χρόνον διήγε τιμώμενος παρ' αὐτῷ. Solini Polyh. c. 9, 15 p. 73, 4: hic Archelaus in tantum litterarum mire amator fuit ut Euripidi tragico consiliorum summam concederet: cuius suprema non contentus prosequi sumptu funeris, cinem tonsus est et moerorem quem animo conceperat vultu publicavit. Lucianus de paras. c. 35: Εὐριπίδης μὲν γὰρ ὅτι Ἀρχέλαῳ μέχρι τοῦ θανάτου παρεστέι καὶ Ἀνάξαρχος Ἀλεξάνδρῳ, πάντως ἐπίσταται. Vita Eur. vs. 21: μετέστη δὲ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτιμῆθη καὶ ἀτελεῖα. ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γενόμενος διέτριψε καὶ χαρίζομενος αὐτῷ δρᾶμα ὁμωνύμως ἔγραψε καὶ μάλα [εὖ] ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἐγένετο. ubi quae de Archelao tragoedia narrantur ficta esse suspicor. longe diversa tradit Diomedes p. 488, 20: tristitia namque tragoedias proprium, ideoque Euripides petente Archelao rege ut de se tragoediam scriberet abnuil ac precatus est ne accideret Archelao aliquid, tragoediam ostendens nihil aliud esse quam miseriarum comprehensionem. versiculos illos, οὐ βούλομαι πλουτοῦναι δωρεῶν καὶ πένης, μὴ μ' ἄφρονα κρίνῃς ἢ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ (fr. 960), Dicaearchus suspicatus est ad Archelau dictos esse: id quo iure suspicatus sit, nescio neque scire laboro.

27) Euripidem dici suspicor a Philodemo de vitis X p. 20 ed. Saupp.: διὸ καὶ φασὶν ἀχθόμενον αὐτὸν ἐπὶ τῷ σχεδὸν πάντας

in aula cum Agathone suavissimam consuetudinem habuisse proditur²⁸). Ibidem diem supremum obiit anno 406 a. Chr. n. sive olymp. 93, 3 annum agens septuagesimum quintum²⁹). de morte eius fabulae extant mirificae et inter se discrepantes: sed plerique a canibus discriptum esse referunt³⁰), quae fabula nescimus utrum a comi-

ἐπιχαίρειν πρὸς Ἀρχέλαον ἀπελθεῖν. olymp. 92, 1, quo anno Aristophanes Thesmophoriazusas edidit. Euripidem Athenis etiam tum fuisse liquet: item fortasse olympiadis eiusdem anno quarto, archonte Diocle, ἐφ' οὗ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε (Schol. Eur. Or. 361). mortuus autem est Euripides olymp. 93, 3: cf. not. 29.

28) Aelianus V. H. 13, 4: Ἀρχέλαος ὁ βασιλεὺς ἐστίασιν παρεσκεύασε πολυτελῆ τοῖς ἡαίροις, προαίαντος δὲ τοῦ πότου ζωρότερον πίων Εὐριπίδης ὑπήχθη πως κατ' ὀλίγον εἰς μέθην. εἰτα συγυλιθέντα αὐτῷ Ἀγοθωνα τὸν τῆς τραγωδίας ποιητὴν περιλαβὼν κατεφίλει τεσσαράκοντα ἔτων που γεγονότα. τοῦ δὲ Ἀρχέλαου πυθόμενον, εἰ καὶ νῦν ἐτι ἐρώμενος (fort. ἐρασμιος) αὐτῷ δοκεῖ εἶναι, ἀπεκρίνατο· καὶ μὲν αἴα· σὺ γὰρ μόνον τὸ ἔαρ τῶν καλῶν καλὸν ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοπῶρον. cf. Plut. Mor. p. 770 C. allam rem narrat Plut. Mor. p. 531 D: Ἀρχέλαος μὲν γὰρ ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς παρὰ δεξιπῶν αἰτηθεὶς ἑκπῶμα χρυσοῦν ὑπ' ἀνθρώπου μηδὲν ἡγουμένου καλὸν ἢ τὸ λαμβάνειν, ἐκέντησεν Εὐριπίδην τὸν παῖδα δοῦναι, καὶ πρὸς τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον ἀποβλέψας· σὺ μὲν· εἶπεν· αἰτεῖν ἐπιτηδεῖος εἰ καὶ μὴ λαμβάνειν· οὗτος δὲ λαμβάνειν καὶ μὴ αἰτῶν. anapititla sunt fidei quae de Euripide lusit Hermesianax ap. Ath. XIII p. 598 D:

φημι δὲ κάκεῖνον τὸν αἰὲ πεφυλαγμένον ὄνδρα
καὶ σπάνιον μίσος κτώμενον ἐκ συνόδων
πάσας ἀμφὶ γυναῖκας, ὑπὸ σκολιοῖς τυπέντα
τόξον, νυκτερινὰς οὐκ ἀποθέσθ' ὀδύνας.
ἀλλὰ Μακεδονίης πάσας κατενίστατο λαύρας
Αἰγίων (?) μέθιπεν δ' Ἀρχέλαω ταμίην,
εἰσάγει τοὶ δαίμων, Εὐριπίδην, εὖρετ' ὄλεθρον
Ἀμφιβίου στυγνῶν ἀντιάσαντι κνῶν.

29) Vide quae not. 3 allata sunt de Eratosthene et Apollodoro. dissentit rursus marmor Parium C. I. 2374, 77: ἐτε]-
λευτήσεν — ἄρχοντας Ἀθήνησιν Ἀντιγένορας (olymp. 93, 2 sive anno 407 a. Chr. n.). tum Sophocles quam Euripides paulo ante quam Aristophanis Ranae docerentur decesserunt, quam fabulam Callia archonta anno 405 editam esse constat.

30) Diod. Sic. 13, 103: τινὲς δὲ λέγουσι παρ' Ἀρχελάῳ τῷ βασιλεὶ Μακεδόνων κατὰ τὴν χώραν ἐξελθόντα καὶ περιπεσέναι καὶ διασπασθῆναι μικρῷ πρόσθεν τούτων τῶν χρόνων. Gellius 15, 20, 9: is cum in Macedonia apud Archelaum regem esset ult-

poetis inventa sit³¹⁾ an aliunde originem ducat. sepultus est poeta prope Arethusam in convalle duobus rivis irri-

returque eo rex familiariter, rediens noctu ab eius cena canibus a quodam aemulo immixtis dilaceratus est, et ex his vulneribus mors secuta est. Valerius Max. 9, 12 ext. 4: atrocius aliquanto Euripides finitus est, ab Archelao enim regis cena in Macedonia domum hospitalem repetens eorum moribus laniatus obiit. Ovidius Ib. 595: utque cothurnatum vatem tutela Dianae, dilaniet vigilum se quoque turba canum. Sotades ap. Stob. Flor. 98, 9: κύνες οὐ κατὰ Θυάκην Εὐριπίδην ἐτρωγον. idem significat Pans. 1, 2, 2: τέθναπται δὲ Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τὸν βασιλέα ἑλθὼν Ἀρχέλαον· ὃ δὲ οἱ τοῦ θανάτου τρόπον, πολλοῖς γὰρ ἔστιν εἰρημένος, ἔχειω καθὰ λέγουσιν. Vita Eur. vs. 119: εἰς Μακεδόνας ἀπῆγε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα, κἀνταῦθα ὀφιαίτερον ἀναλύνων ὑπὸ βασιλικῶν ἐρωδῶν κυνῶν. Aesop. Anth. Pal. 7, 44: εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδῃ, εἰλε σὲ πότμος καὶ σὲ λυκορραίσται δαίπνον ἔθεντο κύνες κτλ. adde locum corruptum Hygini fab. 247 et Hermesianactis versus not. 28 allatos. magis etiam mira sunt quae in vita Eur. vs. 48—60 extant, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κώμη ἔστι καλομένη Θυακῶν κτλ. de loco ubi poeta laniatus sit dissentit Stephanus Byz. p. 176, 1: Βορμίσκος, χωρίον Μακεδονίας, ἐν ᾧ κυνοσπάρκτος γέγονεν Εὐριπίδης· οὗς κύνας τῇ πατρίδι φωνῇ ἐστερικᾶς (ἐστερικᾶς R) καλοῦσιν οἱ Μακεδόνες, ὃ δὲ ποιητὴς τραπέζῃς· ἐκ δὲ τῶν δηγμάτων ἀρρωστήσαντα αὐτὸν ἀποθανεῖν. alii inimicos nominant, qui canes Euripidi immiserint. Diogenianus 7, 62 (cf. Suid. vol. II, 2 p. 447, 9): Προμέρου κύνες. τοῦτόν φασιν οὐκ ἐτήν ὄντα βασιλικὸν μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν τῶν τραγωδιῶν τὸν ποιητὴν Εὐριπίδην ἐπαφείναι τε αὐτῷ κύνας ἀγροῦς, οἱ τοῦτον κατεδοιμήσαντο. contra Suidas v. Εὐριπίδης: ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ ἐπιβολῇς Ἀργιδαίου τοῦ Μακεδόνα καὶ Κρατεῦ τοῦ Θετταλοῦ ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ ποιεῶντων τε τὸν βασιλέως οὐκ ἐτήν τοῦνομα Αὐσιμαχὸν δίκην μὲν ἀγορασθέντα τοὺς βασιλέως οὗς αὐτὸς ἐτρεφε κύνας ἐπαφείναι αὐτῷ. ne isti quidem narrationi fidem habendam existimo: videor enim agnoscere conatum eorum qui historiam fingere quam propagare fabulam maluerint. addit Suidas alias fabellas: οἱ δὲ ἱστοροῦσαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ διασπασθῆναι παρενομενον ἄσπρὸς πρὸς Κρατερόν τὸν ἐρώμενον Ἀρχέλαον· καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιοῦτους ἐρωτάς· οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκην τοῦ Ἀρεθουσίου. utrumque sumam respicit atque ut debitis poetae honor vindicetur impugnatur Addaeus Anth. Pal. 7, 51: οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ', Εὐριπίδῃ, οἷδ' ἔτι γυναικὺς οἰστρος τὸν σκοτὶς κύπριδος ἀλλότριον, ἀλλ' Αἰδῆς καὶ γῆρας. nihil probat iste dissensus, nihil ceterorum fabulae.

31) Hoc suspicari videtur Lehrsius *Populäre Aufs.* p. 208.

gala³²⁾. Athenienses eidem cenotaphium extruxerunt epigrammate vel Thucydidis vel Timothei ornatum³³⁾. tumulum Euripidis fulgure ictum ferunt: qua in re sive vera sive ficta veteres agnoverunt deorum numen summum poetam praeter ceteros carum sibi esse testantium³⁴⁾.

facilius crediderim comici Ingenii leporem subesse ineptiis illis quae in vita Eur. extant; vide vs. 76: αἱ δὲ γυναῖκες ἰβουλῆ-
θησαν αὐτὸν κτείνειν εἰσελθούσαι εἰς τὸ σπηλαίον, ἐν ᾧ γρά-
φων διετέλει, et vs. 98: λέγουσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς
ψόγους οὓς ἐποίησεν αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοὺς Θεσμο-
φορίαις ἐπέστησαν αὐτῷ βουλόμεναι ἀνελθεῖν· ἐφείσαντο δὲ
αὐτοῦ πρῶτον μὲν διὰ τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαίωσαν μὲν
μηκέτι αὐτὰς κακῶς ἐρεῖν. certe Θεσμοφορίων mentio ex
Aristophanea fabula repelita videtur.

32) Paus. 1, 2, 2: τέθνηται δὲ Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ
παρὰ τὸν βασιλεῖα ἑλθὼν Ἀρχέλαον. Vita Eur. vs. 36: ἐν
Μακεδονίᾳ ἐτάφη. Blauer Anth. Pal. 7, 49: ὁ Μακέντης σε
κέκευθε τάφον κοῖνους. Plut. V. Lycurgi c. 31: Εὐριπίδης —
ταφέντι τῆς Μακεδονίας παρὰ Ἀρεθούσαν. Ammianus Marc.
27, 4, 8: proxima Arethusa conuallis et statio, in qua visitur Eur-
ipidis sepulcrum. Addaeus Anth. Pal. 7, 51: ὑπὸ Μακέντῃ δ'
Ἀρεθούσῃ κτεῖσαι ἐταίρῳ τιμῆς Ἀρχέλαῳ. Plinius N. H. 31,
19: in Macedonia non procul Euripidis poetae sepulcro duo rivi
conflunt, alter saluberrimi potus, alter mortiferi. Vitruvius 8, 3:
non minus in Macedonia quo loci sepultus est Euripides dextra ac
sinistra monumenti aduenientes duo rivi concurrunt in unum, e quibus
ad unum accumbentes viatores transire solent propter aquae
bonitatem, ad rivum autem qui est ex altera parte monumenti nemo
accedit, quia mortiferam aquam dicitur habere. discrepat Suidas
v. Εὐριπίδης καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι μετακομίσαι τὸν
βασιλεῖα, cf. Wesselingius Itiner. p. 606. ficta narrare videtur
Gellius 15, 20, 10: sepulcrum autem eius et memoriam Macedones
eo digni sunt honore, ut in gloriae quoque loco praedicarent,
οὐποτε σὸν μνήμῃ, Εὐριπίδες, ὁλοῖτό που, quod egregius poeta
mortis obitus sepultus in eorum terra foret. ubi Graeca verba
corrupta sunt; expectes οὐποτε δὲ σὸν μνήμῃ, Εὐριπίδῃ, οὐποτε
ὁλέσται.

33) Cf. vita Eur. vs. 37, item Anth. Pal. 7, 45 (ubi Θεο-
κρίδου epigramma inscribitur) et Bergkii Lyr. p. 473 ad als.
Pausan. 1, 2, 2: ἀμύων δὲ ἐκ Πειραιῶς ἐρείπια τῶν τειχῶν
ἔστιν, ὃ Κόνων ὑάτηρον τῆς πρὸς Κνίδος ναυμαχίας ἀνέστησεν
— εἰσι δὲ τάφοι κατὰ τὴν ὁδὸν γνωριμῶτατοι Μενάνδρου
τοῦ Διοπεύθους καὶ μνήμῃ Εὐριπίδου κενόν.

34) Plut. V. Lycurgi c. 31: λέγεται δὲ καὶ τῶν λειψάνων
αὐτοῦ (Lycurgi) κομισθέντων οἰκαδὲ κεραυνὸν εἰς τὸν τάφον
κατασκήψαι· τούτο δὲ οὐ ῥηδὶως ἐτέρῳ τιλ τῶν ἐπιφανῶν

item alia sine dubio ficticia produntur de documentis quibus debitum poetae honorem aequales ostenderint³⁵). maxime vero posterius ingenium et artem eius admirati sunt, adeo ut praeter Homerum nullus extiterit poeta, qui tanta floreret apud populares gratia et auctoritate.

Moribus Euripides fuit castis et severis, atque ipsi faciei eius tristitia quaedam inerat et austeritas³⁶), quam cum gravitate coniunctam in imaginibus poetae etiam nunc agnoscimus³⁷).

De fabularum Euripidearum numero testes nostri dissentiant nec possunt satis certa asserri. septuaginta quinque dramata computavit Varro, alii nonaginta duo vel

πλὴν Εὐριπίδῃ συμπεσεῖν ὕστερον τελευτήσαντι. Binnor Anth. Pal. 7, 49: τοῖς γὰρ ἑπαστραύφας. Εὐριπίδῃ, ἐκ Διὸς αἰθῆρ ἤγγισε τὰν θνατῶν σήματος ἱστορίαν. probabilitate destitutum est quod vita Eur. vs. 44 habet, φασὶ δὲ καὶ κεραννοθήναι ἀμφότερα μνημεῖα.

35) Hue spectat quod Sophocles atque ipse Atheniensium populus luxisse poetam in theatro dicuntur, Vit. Eur. vs. 44, item quae Gellius 15, 20, 10 habet: cum legati ad eos (Macedones) ab Atheniensibus missi petissent ut ossa Athenas illius patriam permitterent transferri, maximo consensu Macedones in ea re deneganda perstiterunt.

36) Noti sunt Aristophanis versus a Gellio 15, 20, 8 proditi: ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρώγιμος χαιοῦ στουφνὸς μὲν ἐμοίγε προσεπιεῖν καὶ μισόγελως καὶ τωθάξειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμαθηκώς. Vita Eur. vs. 64: σκνῶθρωπὸς δὲ καὶ σύνταυς καὶ ἀνστηρὸς ἐφαλνέτο καὶ μισόγελως καὶ μισογύνῃς. Suidas: σκνῶθρωπὸς δὲ ἦν τὸ ἡθὺς καὶ ἀμειδῆς καὶ πρῶτων τὰς συνουσίας. alia quaedam de eius facie et habita tradit Vita vs. 25: ἐλέγετο δὲ καὶ βαθὺν πώγωνα θορέψαι καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως φανερὸν ἐσχηκέναι. Aristophanes Thesm. 190 Euripidem dicentem facit: πολλὸς εἰμι καὶ πώγων' ἔχω.

37) Inprimis vide Viscontii Iconogr. Gr. tom. 1 tab. 5 et anaglyphum quo Euripides in sella sedens repraesentatur marmoris Albani (C. II. 6047), de quo Winckelmannus Monum. ined. 168. has imagines probabile est ex vetustis exemplis derivatas esse: certe statuas Sophoclis et Euripidis Athenis in theatro collocatas fuisse testantur Pausanias 1, 21, 1 et Ath. I p. 19 E, non testantur Lycurgum oratorem impetrasse id quod rogaverat, ut trium principum tragicorum statuas aeneae in theatro ponerentur. cf. Meieri Comm. de vita Lycurgi p. XXXVI sq.

adeo nonaginta octo³⁸⁾. quorum numerorum is quem tertio loco attulimus scribendi vitio deberi videtur: XCII fabulas qui numerarunt, didascaliarum fidem secuti sunt, in quibus XXIII tetralogias consignatas reppererunt. in didascalias vero, ut recte iudicat Elmsleius, vix aliae fabulae relatae erant quam quae unum de tribus praemiis obtinuissent. itaque si quando Euripides ne tertium quidem praemium consecutus sit, id quod accidisse ei probabile putamus, plus nonaginta duas fabulas ab eo compositas fuisse necesse est. quarum fabularum non nullae, velut *Θερισταί*, ne Alexandrinis quidem grammaticis innotuerunt. nobis octoginta circiter tituli proditi sunt, quorum conspectum subicimus.

<i>Αἰγέως</i>	<i>Ἐπειός</i>
<i>Αἰόλος</i>	<i>Ἐρχθεύς</i>
<i>Ἀλέξανδρος</i>	25 <i>Εὐρυσθένης</i>
<i>ΑΛΚΗΣΤΙΣ</i>	<i>ΗΛΕΚΤΡΑ</i>
5 <i>Ἀλκμέων ὁ διὰ Κορίνθου</i>	<i>ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ</i>
<i>Ἀλκμέων ὁ διὰ Ψωφίδος</i>	<i>ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ</i>
<i>Ἀλκμήνη</i>	<i>Θερισταί</i>
<i>Ἀλόπη</i>	30 <i>Θησέως</i>
<i>ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ</i>	<i>Θυέστης</i>
10 <i>Ἀνδρουμέδα</i>	<i>ΙΚΕΤΙΔΕΣ</i>
<i>Ἀντιγόνη</i>	<i>Ἰνώ</i>
<i>Ἀντιόπη</i>	<i>Ἰξίων</i>
<i>Αρχέλαος</i>	35 <i>Ἰππόλυτος καλυπτόμενος</i>
<i>Ἀγνή</i>	<i>ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ</i>
15 <i>Ἀυτολκος</i>	<i>ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΤΑΙΔΙ</i>
<i>ΒΑΚΧΑΙ</i>	<i>ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ</i>
<i>Βελλεροφόντης</i>	<i>ΙΩΝ</i>
<i>Βουσιρις</i>	40 <i>Κάδμος</i>
<i>Δανάη</i>	<i>Κρεσφόντης</i>
20 <i>Δίκτυς</i>	<i>Κρησσαι</i>
<i>ΕΚ. ΒΗ</i>	<i>Κρήτες</i>
<i>ΕΛΕΝΗ</i>	<i>ΚΥΚΛΩΨ</i>

38) Gellii locum 17, 4, 3 supra not. 20 attuli. Suidas v. *Εὐριπίδης*: δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινὰς οἷ', κατὰ δὲ ἄλλους *εὐενήκοντα* δύο· σώζονται δὲ οἷ'. Vita Eur. vs. 32: τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα 96' (97' codex B), σώζεται δὲ οη-· τούτων νομινέται τρία, *Τέννης Ραδάμανθους Περικίθους*. Vita vs. 128: τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα 97'· σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα 95' καὶ γ' πρὸς τοῖσι τὰ ἀντιλεγόμενα· σατυρικά δὲ ἡ· ἀντιλέγεται δὲ καὶ τούτων τὰ α'.

45	Δάμια	Σθενέβοια
	Λικύμνιος	65 Σίσυφος
	Μελανίππη ἢ δεσμῶτις	Σκείρων
	Μελανίππη ἢ σοφή	Σπύριαι
	Μελέαγρος	Συλεύς
50	ΜΗΔΕΙΑ	Τέννης
	Οιδίπους	70 Τήλεφος
	Οινεύς	Τημενίδαι
	Οινόμαος	Τήμενος
	ΟΡΕΣΤΗΣ	ΤΡΩΙΑΔΕΣ
55	Παλαμήδης	Τριπύλη
	Πειρίθους	75 Φαέθων
	Πελιάδες	Φιλοκτήτης
	Πηλεύς	Φοῖνιξ
	Πλεισθένης	ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ
60	Πολύιδος	Φοῖξος πρότερος
	Πρωτεσίλαος	80 Φοῖξος δευτερος
	Ῥαδάμανθυς	Χρύσιππος
	ΡΗΣΟΣ	

Exclusimus ab hoc indice Γλαῦκον, Κερκύνον, Πενθέα, Πολύδαρον, Φαίδραν: quae fabulae a Polyido, Alopa, Bacchis, Hecuba, Hippolyto non differunt nisi titulo. neque ausus sum admittere Νιόβην, quam obscuro et corrupto loco Aristotelis Poet. c. 18 p. 1456 a 17 (v. Trag. Graec. fragm. p. 38) minime stabilitam arbitror, aut Μυσοῦς, qua de fabula dictum in Eurip. vol. III p. 146. item alios omisi titulos commenticios, quos librarium erroribus vel sua negligentia decepti olim homines docti finxerant. etiam Lamiam et Temenum sunt qui in suspicionem vocent auctore Elmsleio in Eur. Med. p. 71. Epeus uno nititur testimonio, catalogo Euripidearum fabularum manco illo quidem neque errorum immuni, quem praebet marmor Albanum (C. I. 6047). Πειρίθους, Τέννης, Ῥαδάμανθυς utrum Euripidis an aliorum poetarum essent, iam veteres critici dubitarunt. in suspectae fidei fabulis etiam Rhesus superstes habetur, ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον τὸ δράμα ἀναγέγραπται (Argum. Rhes.). satyrica dramata octo ab veteribus grammaticis numerantur, eundemque numerum nos assequimur: fuerunt enim satyrica Αὐτόλυνκος, Βούσιρις, Εὐρυσθέης, Θεριστάι, Κύνλωψ, Σίσυφος, Σκείρων, Συλεύς. sed Θεριστῶν fabulam iam ante Aristophanis Byzantii aetatem perditam inter octo illas grammaticorum fabulas satyri-

cas non fuisse certum arbitror. non unius cuiusque tetralogiae quantum drama fuisse satyricum docet argumentum Alcestidis³⁹): unde pauciora dramata satyrica ab Euripide scripta esse quam pro tragoediarum numero expectaris, non est quod miremur. de chronologia tragoediarum Euripidearum adeo rara sunt et manca testimonia, ut plerarumque aetas nobis ignota sit. neque in animo est coniecturas ea de re periclitari utique lubricas. ab veteribus autem haec sola accepimus:

ol. 81, 1 archonte Callia Πελλιάσι tertium praemium poeta tulit⁴⁰).

ol. 85, 2 archonte Glaucino (vel Glaucide) δεύτερος Εὐριπίδης Κορήσσαις, Ἀλκμέωνι τῷ διὰ Ψωφίδος, Τηλέφῳ, Ἀλκίσιτιδι.

ol. 87, 1 archonte Pythodoro τρίτος Εὐριπίδης Μηδεία, Φιλοκτήτη, Αἰκτῷ, Θερισταῖς σατύροις.

ol. 87, 4 archonte Epaminone πρώτος Εὐριπίδης Hippolyto superstiti⁴¹).

ol. 91, 1 (archonte Arimnesto) δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμήδῃ καὶ Τρωάσι καὶ Σισύφῳ σατυρικῷ⁴²).

ol. 91, 4 archonte Cleocrito Andromeda et Helena editae sunt⁴³).

ol. 92, 4 Diocle archonte Orestes (vide not. 27).

incertum quo anno coniunctae in scaenam prodierunt Οἰνόμαος, Χρῦσιππος, Φολνίσσαι⁴⁴): item paulo post mortem poetae sub ol. 93 finem Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμέων (ὁ διὰ Κορίνθου), Βάκχαι (vide not. 25).

39) Hinc patet falli Elmsleium in Eur. Med. p. 71, cuius haec sunt verba: 'in tetralogiis XXIII tragoediae erant LXIX, quas aut omnes aut plerasque servatas haud infirior. sed satyricae pleraeque perierant, octo solae extabant. tragoediis LXIX adde satyricas VIII, et fabulas habebis LXXVII, quot scilicet olim extitisse tradunt nonnulli.'

40) Vit. Eur. vs. 32.

41) Argum. Eur. Alc. Med. Hipp.

42) Aelian. V. H. 2, 8. de anno quo Troadum fabula acta sit cf. Schol. Ar. Vesp. 1326 et Av. 1720, de Palamede Schol. Ar. Av. 842.

43) Schol. Ar. Thesm. 1012 et 1060.

44) Argum. Eur. Phoen.

Elegiacam quoque et mellicam poesin Euripides attigit: exiles huius generis reliquias habes in Bergkii Lyr. ed. alt. p. 471 sq. quae vero Euripideae feruntur epistolae, eas ab impostore fictas esse post Bentleii disputationem (*Abhandlungen über die Briefe des Phalaris* p. 557—574 ed. Ribbeck.) nemo sanus amplius negabit: utrum Sabirio Pollioni⁴⁵⁾ an alii tribuendae sint, non constat.

Sequitur ut de ingenio et arte Euripidis pauca dicamus. quae lubrica est materia in diversissimis doctorum et elegantium hominum iudiciis, atque auget rei molestiam illud quod brevem et concisam disputationem sectandam mihi video, quae nihil nisi fastigia rerum liceat perstringere. nihilo minus subeundum duxi laborem, non ut imaginem Euripideae poeseos exprimerem, sed ut lineamenta quaedam adumbrarem. laudatorem poetae aut vituperatorem agere alienum videbatur ab huius disputationis consilio: magis etiam a proposito aberrassem, si eos qui altera utra parte deliquissent impugnare temptassem et refellere.

Nunquam Euripides civilium rerum fluctibus se immersit, sed remotus a strepitu forensi intra parietes vitam degit otio dedicatam, philosophiae et poeseos studiis intentam. quod umbratile vitae genus ut a nostris moribus et studiis minime abhorret, ita veteribus iners visum est et probrosum. nulla tamen re adduci potuit poeta, ut stationem certo consilio delectam desereret et a Musarum Gratiarumque commercio divelleretur⁴⁶⁾. laudavit

45) Vita Arati ed. West. p. 55 sq. τὰς δ' Ἀράτων ἐπιστολάς — μόνος Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς (ὁ Κηφρεὺς ante Bentl.) ἐν τῷ ἡ' περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας οὐκ εἶναι αὐτὰς Ἀράτων φησὶν, ἀλλὰ Σαβίριον Πολλίωνος· τοῦ δ' αὐτοῦ τούτου φησὶν εἶναι ἐπιγεγραμμένας Εὐριπίδου ἐπιστολάς. suspectum in his Σαβίριον: cuius loco Σαβιδίου suavit Bentleius, Ἀσινίου Bergkii, Σαβινίου vel Γαβινίου vel Παβιρίου Westermannus.

46) Herc. F. 673: οὐ πύσσαι τὰς Χάριτας Μοῦσαις συγκαταμειγνύς, ἀδίσταν συζυγίαν. ut hoc loco ita alibi sapientissime sui animi sententiam poeta aperit, quod semel indicasse sufficiat. de vitae publicae periculis et otii securitate cf. Ion. 595: ἤν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὀρηθεὶς ζυγὸν ζητῶ

eos qui raro forum attingerent, improbavit aurae popularis captatores⁴⁷⁾, et in Antiopa consulto id egit ut liberalium artium studia ab adversariorum calumniis vindicaret. Zethi enim et Amphionis certamen proposuit, quorum ille curat quid faciat lactas segetes et strenuam vitam laudat, quae rei augendae conducant, hic ἀπράγμοσύνης, musices et sapientiae, patronus existit⁴⁸⁾. commemoratur Euripides inter paucos homines privatos, qui bibliothecam sibi compararint⁴⁹⁾, atque ipse hunc librorum apparatus et nocturnas suas meditationes laud dissimulat⁵⁰⁾: imprimis vero quantum philosophiae tribuerit.

τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὑπο μισηρόμεσθαι· λυγρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα· ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνάμενοι τ' εἶναι σοφοὶ σιγῶσι καὶ σπένδουσιν εἰς τὰ πράγματα, γέλωτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τὴν λήθουσι οὐχ ἡσυχάζων κτλ. civium favorem ex isto sapientiae studio non redundare indicant poeta Med. 294: καὶ δ' οὐλοῦν' ὅστις ἀείρων πέφικε, ἀνὴρ παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφούς· χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας φθόρον πρὸς ἀσάν ἀφαινοῦσαι δυσμενῇ.

47) Or. 918: μορφή μὲν οὐκ εὐώπης, ἀνδρείος δ' ἀνὴρ, ὀλίγαίς ἀστὺ καγοράς χαλῶν κύνων — καὶ τοῖς γε χρηστοῖς οὐ λέγειν ἐφαίνεται. oppositus est ὁ ποικιλόφρων νόπις ἡδυνόλογος δημοχαρακτήρης (Hec. 132). cf. Hec. 354: ἀχάριστον οὐκ ὄντι σπέρμ', ὅσοι δημογόρους ζήλοῦσι τιμᾶς — οἱ τοὺς φίλους βλέποντες οὐ φροντίζετε, ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.

48) Poetae causam tuetur Amphion, cuius haec sunt sententiae. fr. 193: ὅστις δὲ πρῶσσει πολλὰ μὴ πρῶσσειν χρεῶν, μῶρος, παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα. fr. 199: τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θηλυ σώματος κακῶς ἐμυφθῆς· εἰ γὰρ εὐ φρονεῖν ἔχω, κρείσσον τὸδ' ἐστὶ κατεροῦ βραχίονος.

49) Ath. I p. 3 A. constat in ista volumina lepide ridet Ar. Ran. 943: κυλὸν διδόνς στομυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν. 140): ἐς τὸν σταδμὸν αὐτός, τὰ παιδί, ἡ γυνή, Κηφισοφῶν, ἐμβλῆς καθήσθω συλλαβῶν τὰ βιβλία.

50) Hipp. 452: ὅσοι μὲν οὐν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων ἔχουσιν αὐτοὶ τ' εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεί. Iph. A. 798: εἴτ' ἐν δῖοις Πιερίσιν μῦθοι τὰδ' ἐς ἀνθρώπους ἤνεγκαν. fr. 629: εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέροι μελεγγυαίς πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρομάτων. Alc. 962: ἐγὼ καὶ διὰ μούσας καὶ μετάρσιος ἤξε καὶ πλείστον ἀψάμενος λόγων κρείσσον οὐδὲν ἀνάγκας ἦρπον, οὐδὲ τι φάρμακον ὀρησσάμενος ἐν σπασίμῃ, τὰς Ὀρφέα κατέγραψε γῆρας. Hipp. 954: Ὀρφέα τ' ἀνὰ κτ' ἔχων βακχευε πολλῶν γεραμάτων τιμῶν κοπνοῖς. Hipp. 374: ἡδὴ ποτ' ἄλλως τυκτοῖς ἐν μακρῷ χρόνῳ θνητῶν ἐφρόντις· ἡ δὲ διέφθαρται βίος.

facile intelleget qui vocabuli σοφός usum Euripideum attenderit⁵¹). philosophiae tam studiosus Euripides fuit, ut etiam vulgo sapientiae adyta temptaret recludere, dedita igitur opera sublimium rerum disceptationem in scaena instituit et philosophemata quaedam identidem civibus proposuit, quae quo facilius in spectatorum animos se insinuarent, iis potissimum personis tributa videmus, quas ultra vulgus sapere non esset probabile. ab istis arcanis non mirum aliquamdiu Atheniensium animos aversos fuisse; sed ut alii poetae ita Euripides popularium παιδευτής fuit, ac bello Peloponnesiaco felicissima Atticae gentis indoles eo pervenerat, ut ne vulgo quidem in rerum divinarum et humanarum scientia negatum quidquam videretur. hinc factum est ut sensim Athenienses libentius ei poetae auscultarent, qui tralaticias opiniones impugnaret et meliora ipsos docere conaretur. Euripides ut erat morum severitate insignis et humilium artium contemptor, non nutrire, sed sanare saeculi sulcis studuit. itaque ut in domesticis et civilibus rebus perversitatem vulgi constanter impugnavit, ita de diis vulgaribus, de summo numine, de anima humana quae vel e philosophorum libris hausisset vel meditando ipse excogitasset, communicare cum civibus temptavit. neque indociles habuit auditores: qui ut rerum novitate maxime tenebantur et insigni ingenii celeritate inaudita quaelibet arripiebant, ita ad res coelestes assurgere cum poeta haud gravati sunt. ceterum in summo philosophiae studio poeta magis fuit Euripides quam philosophus. vel hanc ob causam irritum fuerit perfectam et consummatam in eius tragoediis quaerere philosophiam, qua ad eandem

51) Pauca speciminis loco afferam. Bacch. 480: δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν. Med. 298: σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφύρων σοφὰ δόξεις ἀχρεῖος καὶ σοφὸς πεφυκέναι. El. 296: καὶ γὰρ οὐδ' ἀζήμιον γνώμην εἶναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφὴν. Phoen. 394: λυπρὸν συνασπεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς. Hel. 513: λόγος γὰρ ἐστὶν οὐκ ἔμῃς, σοφῶν δ' ἔπος. fr. 585: στρατηλάται τῶν μυρίοι γενομένθα (γενόλατο Meinekius). σοφὸς δ' ἂν εἰς τις ἢ δὴ ἐν μακροῦ χρόνῳ. fr. 894: σοφὸν γὰρ ἄνδρα, καὶ ἕκας παῖα χθονός, καὶ μηποτ' ὅσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον.

omnia normam et rationem revocentur et singula placita satis stabilita sint et inter se consentiant, sed multa insunt in eius poematis ex Anaxagoreae philosophiae penetralibus derivata⁵²). maxime in cosmogonia Anaxagoram secutus est. duo enim statuit omnium rerum principia, Aetherem sive Iovem et Terram, e quorum coniugio ea quae sunt prodierint, ita ut Terra res mortales, immortalia Aether genuerit, rursus quae ex terra creata sunt ad terram, quae ex aethere descenderunt ad coeli templa revertuntur: nec perit quidquam, sed formae rerum variantur et novantur mutatione perpetua⁵³). vulgares quae de diis ferebantur opiniones cum hac doctrina consociari non poterant, atque etiam aliunde periculum Olympo immincebat. sanctos enim deos nullique turpitudini obnoxios poeta flagitat: ideo mentiri homines arbi-

52) Pluribus hac de re disputavit Valckenarius Diatr. p. 34—57. cf. Eur. fr. 230 et Porsonus in Or. 971.

53) Vide imprimis fr. 836: *Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ, ὃ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ, ἡ δ' ὕψι βόλους σταγόνας νοτίᾳ παραδεξαμένη τίττει θνατούς, τίττει δὲ βορὰν φύλᾳ τε θηρῶν· ὅθεν οὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νοούμεσται, χωρεῖ δ' ὅπῃσι τὰ μὲν ἐκ γαίης φύντ' εἰς γαίαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθέρος βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθ' ἵπλον· ἀνθρώκοι δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων, διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλον μορφήν ἑτέραν ἐπέδειξεν.* de coeli et terrae coniugio habet fr. 890, 1: *ἔσθ' μὲν ὄμβρου γαῖ', ὅταν ξηρὸν πέδον ἰκαρπον ἀνχμῶ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη· ἐνθ' δ' ὁ στυγρὸς οὐρανὸς πληροῦμενος ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαίαν Ἀφροδίτης ὕπο· ὅταν δὲ συμμιχθῇτον ἐς ταῦτόν δύο, φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρίφους ἄμα, δι' ὧν βρότειον ἔῃ τε καὶ θάλλει γένος.* unum primitus fuisse naturae vultum docet fr. 488: *κονὴ ἑμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἑμῆς μητρὸς πάρα, ὡς οὐρανὸς τε γαῖά τ' ἦν μορφή μία· ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα, τίττονται πάντα καὶ νέδωναν εἰς φάος.* Iovem eundem esse atque aethera declarat fr. 935: *οὐδὲ τὸν ὕψον τόνδ' ἀπειρον αἰθέρα καὶ γῆν περὶ ἔχονθ' ὕψους ἐν ἀγκάλας; τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ ἦτον.* quicquam cf. Tro. 884. contra fr. 491 αἰθὴρ οὐρανὸς Διὸς dicitur. animus humanus divinus vel ipse adeo deus est, cf. fr. 1007. quando moritur homo, terra terrae redditur, animus in coelum tanquam domicilium suum remigrat. cf. fr. 961: *ὃ δ' ἔσθ' αἰθῶν θάλλων σάρκα διοπτρῆς ὕπῳ ἄστῃ ἀπέσβη, πνεῦμα ἄφαις ἐς αἰθέρα.* Suppl. 1140: *βεβᾶσιν· αἰθὴρ ἔχει νιν ἡδῃ.* fr. 757, 5: *καὶ τὰδ' ἄχθονται βροτοί, εἰς γῆν φεροντες γῆν.*

tratur, siquid divino numini sceleris audeant tribuere, et cum in tralaticijs fabulis plurima de diis propagari videat ἀναίδεια τ' ἢ δ' ἀθέμιστα, eos qui decorum veterum ministros sese et interpretes iacent, sacerdotes et vates, tanquam superstitionis nutriculas et fraudum artifices castigat⁵⁴⁾. nec tamen ea est poetae sive constantia sive audacia, ut omnem patriorum deorum cultum abiciat. maxime Iuppiter ut summus deorum in disceptationem vocatur et arroditur⁵⁵⁾, ceteri divi paene incolumes evadunt, atque in Bacchabus, quam fabulam extrema aetate Euripides composuit, adeo vindicatur Dionysi numen ab impiorum hominum dubitatione. sed quae de diis statuit poeta, neque inter se consentiunt nec sufficiunt ad erigendos in vitae miseris hominum animos et confirmandos. vitam humanam miserrimam poeta iudicat: nullum esse malum quo non obruantur homines; felicem

54) Vide fr. 294, 7: εἰ θεοὶ τι δοῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοί. Iph. T. 386: ἐγὼ μὲν οὖν τὰ Τανταλῶν θεοῖσιν ἐστιάματα ἀπιστὰ κρῖνω — οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν. Herc. F. 1341: ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λέκτρον ἂ μὴ θέμις στέγην νομίζω, δεσμὰ τ' ἐξάπτειν χερσὶν οὔτ' ἤξιωσα πόποι οὔτε πείσσομαι, οὐδ' ἄλλον ἄλλον δεσπότην περνεῖναι. δέικται γὰρ ὁ θεός, εἴπερ ἔσ' ὁρθῶς θεός, οὐδενός' αἰδῶν οἷδ' δύστηνοι λόγοι. hinc dii vulgo crediti passim carpuntur, velut fr. 1030, 5: ἡ τάρτα θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι, εἰ τὰπεινὴ πρόσθεν ἡγούνται δίκης. Iph. T. 570: οὐδ' οἱ σοφοὶ γε δαίμοντες κεκλημένοι πτηνῶν ὀνείρων εἰσιν ἀψευδέστεροι. Apollini sapientia abrogatur El. 1246 et Andr. 1165, Minerva iniusta dicitur fr. 268, Iuppiter humana virtute inferior apparet Herc. F. 342, ubi mox 347 subicitur: ἀμυθῆς τις εἰ θεός, εἰ δίκαιος οὐκ ἔφους. vatium fallaciam identidem poeta incusat. Hel. 744: τὰ μάντιων ἐξεῖδον ὡς φανὺλ' ἐστὶ καὶ φενδῶν πλεῖα· οὐδ' ἦν ἄρ' ὀγιῆς οὐδὲν ἐμπύρον φλογὸς κτε. fr. 793: τί δῆτα θάκοις μαντικαῖς ἐνημένοι σαφῶς διομνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων; οὐ τῶνδε χειρῶν καί τε ἀνθρώποι λόγοι. El. 399: Λοξίον γὰρ ἐμπεδοὶ χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαλῶειν εἶ. Phoen. 958: Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον χρὴν θεοπιφθεῖν. Iph. A. 520: τὸ μαντικὸν πᾶν σπέσμα φιλοτιμὸν κακόν.

55) Velut fr. 483: Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ. fr. 904, 2: Ζεὺς εἴτ' Ἀΐδης ὀνομαζόμενος στέργεις, fidem praene excedunt quae leguntur Tro. 881: ὦ γῆς ὄχημα καπλ' γῆς ἔχων ἔδραν, ὅστις ποτ' εἰ σύ, θυσιόπαστος εἰδέναι, Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοὺς βροτῶν, προσσηξάμην σε.

existere neminem, neminem doloris expertem: itaque nunquam vixisse humanae sortis praefendum censet et lugeri lubet in lucem editos, celebrari et felices praedicari mortuos utpote vitae laboribus defunctos⁵⁶⁾. post mortem quid hominem maneat, nescire se fatetur, sed meliora sperari iubet, ac dubitat an quae vita nobis dicatur mors sit, vera vita mortuis demum contingat⁵⁷⁾. hanc autem rerum humanarum calamitatem intuens atque iustitiam et aequitatem desiderans eo nonnunquam compellitur, ut de divina providentia vitaeque nostrae moderatione dubitet et caeco arbitrio omnia misceri queratur⁵⁸⁾: unde de eo bene actum indicat, cui nunquam

56) Eur. Or. 1: οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν ᾧδ' εἰπαῖν ἔπος οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορά θνητάτος, ἢς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις. Hipp. 189: πᾶς δ' ὁδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων. Alc. 802: οὐ βίος ἀλλήθως ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά. fr. 957: βίος γὰρ ἔνθα· ἔχει, πόρος γέγρας. Iph. A. 161: θνητῶν δ' ὁλβιος εἰς τέλος οὐδὲς οὐδ' ἐνθάδ' ὄντων γὰρ ἔστιν τις ἄλυσος. fr. 287, 2: κατίστιτον εἶναι φημι μὴ φῦναι βροτῶ. fr. 900: τὸ μὴ γενέσθαι κατέσθαι ἢ φῦναι βροτούς. fr. 452: ἔρχην γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποικυμένους τῶν φωντα θνητῶν εἰς ὅα ἔρχεται κακά, τὸν δ' αὖ θανάτῳ καὶ πόνοι πεπαιγμένον χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων. similia apud alios poetas extare non ignoro: sed nemo facile tam constanter et tam lugubri oratione humanam sortem conquestus est.

57) Fragm. 536: κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ αἰὶά· τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν δέπει. Heracl. 592: εἴ τι δὴ κάτω χθονός· εἴη γε μέντοι μηδὲν· εἴ γὰρ ἔξομεν κακὴν μερμυκῶς οἱ θανούμενοι βροτῶν, οὐ οἷδ' ὅποι τις τρέψεται. Hec. 377: θανῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος. Hipp. 193: δυσάρεστος δὲ φαινόμην· ὄντες τοῦθ' ὅ τι τοῦτο στέλλει κατὰ γῆν, δι' ἀπειροσύνην ἄλλον βίοντος κοῦκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίης. fr. 818, 10: τὸ ξῆν γὰρ λαμν· τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρία πᾶς τις φροβέται φῶς λιπεῖν τοῦ ἥλιου. fr. 639: τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ξῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ξῆν κάτω νομίζεται; fr. 830: τίς δ' οἶδεν εἰ ξῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ξῆν δὲ θνητὸν ἔστί; mira est sententia, quae legitur Hel. 1015 loco ut opinor spurio: ὁ τοῦς τῶν κατθανόντων ξῆ μὲν οὐ, γνώμη δ' ἔχει ἀθανάτον εἰς ἀθανάτον αἰθέρ' ἱμπερίων.

58) Hec. 488: ὦ Ζεῦ, τί λίξω; πότμος δ' ἀνθρώπους ὁρᾶν ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτησθαι μάτην, τύχην δὲ πάντα τῶν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν; El. 583: ἢ χρη μὴκίς· ἡγέσθαι θεοῦς, εἰ τὰδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα. fr. 288: ἡσθὲν τις εἶναι δῆτ' ἐν σφραγῶ θεοῦς; οὐκ εἰσὶν, οὐκ εἰσὶ, εἰ τις ἀνθρώπων

fortuna riserit⁵⁹). postulat ut dii scelera ulciscantur et persuadere sibi conatur malos punitum iri; at posse deos malorum vindices existere ipse desperat⁶⁰). reliquum igitur nihil sapienti facit, nisi ut cedat necessitati et quae mutare non potuerit aequo animo perpetiatur⁶¹). apparet ex his quae attuli, gravissimas quaestiones ab Euripide motas esse et cum popularibus communicatas, carere vero istud philosophandi genus stabili fundamento. hinc fluctuans oritur inconstantia, hinc sollicitudo animi inter spem metumque suspensi et contra huius vitae miserias parum valido praesidio muniti. sequitur inde ut communem omnium rerum perturbationem poeta deploret⁶²), cui etiam optimus quisque succumbat, cum meliora probans sequatur deteriora⁶³), quin eo Euripides defertur, ut cum omnia inquinata et tabe infecta videat, ipsos boni et mali terminos fere sublatos existimet⁶⁴).

Non poterat talia Euripides in medium proferre, nisi

θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χοῖσθαι λόγῳ, hinc Aristophanes Thesm. 451: τοὺς ἀνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς.

59) Here. F. 1292: αἱ μεταβολαὶ λυπηρόν· ὃ δ' αἰεὶ κακῶς ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ συγγενῶς δύστηνος ὢν. fr. 287, 18: οὕτως ἄμεινον μὴ πεπεισῶσθαι καλῶν.

60) Fragm. 224: δίκαια τοι δίκαια χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπείσοῦς ἔλαθεν, ὅταν ἔχη τιν' ἄσεβή βροτῶν. fr. 508: δοκεῖτε πηδᾶν τὰ δίκηματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι, κάπειτ' ἐν Διὸς δέλτον πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν θνητοῖς δικάζειν; οὐδ' ὁ πᾶς ἄν σφραγὶς Διὸς γράφοντες τάς βροτῶν ἀμαρτίας ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἄν σκοπῶν πέμπειν ἐκίστην ζημίαν. cf. fr. 288, 5.

61) Fragm. 576: ἐν ἔστι πάντων πρῶτον εἰδέναι βροτῶν, φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλινκτόως. fr. 956: ὅστις δ' ἀνάγκη συγκεχώρηκεν βροτῶν, σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῶν ἐπίσταται.

62) Iph. T. 572: πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνὶ καὶ τοῖς βροτεῖσι. fr. 696: οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

63) Hipp. 538: οἱ σόφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως κακῶν ἔρῳσι. fr. 576: ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν ἐπιστάμεσθαι, θρᾶν δ' ἀμυχάνως ἔχει. fr. 837: γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται.

64) Fragm. 19: τί δ' αἰσχροῦν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ; eodem redit, notissimum illud Hipp. 612: ἡ γλῶσσ' ὁμῶμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

ea vixisset aetate qua pristina simplicitas et antiqua pietas magis in dies labefactata et paucè exuta esset, qua nihil non in dubium vocaretur, qua denique omnis iustitia sublata videretur, revocare pristina tempora nec potuit poeta nec temptavit, sed eo incubuit, ut sapientiae amore civium animos imbueret, ita ipse quodam modo novator extitit, ideoque ab Aristophane tenaci antiquorum morum defensore acerrime impugnatus est, quasi pravam maxime laudaret et foveret quae Athenienses incesserat novandi libidinem, verum enim vero quid de sua aetate iudicaret Euripides, ex ipsius tragoediis satis est perspicuum. in poesi et philosophia remedium quaesivit animi aestuantis et communem rerum civilium perturbationem dolentis, ac libenter firmas illas et fixas leges, quibus ἀγῆρας φύσεως κόσμος regatur, tanquam exempla homini sequenda commemorat⁶⁵): idem vero rerum observator fuit diligentissimus et multiplici modo vitae tam publicae quam privatae in tragoediis rationem habuit, probat, ut par erat, populare imperium, sed detestatur effrenatam plebis licentiam nullis finibus coercitam⁶⁶), non divitias aut generis nobilitatem laudat, sed morum probitatem: nothos et servos immerito arbitratur contemptui haberi, quibus nomen sit probrosum, cum saepe usu veniat ut nothi legitimis filiis ac liberis hominibus servi virtute et generosi animi indole superiores sint⁶⁷), graviter in-

65) Cf. fr. 902: ὁλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔοχε μάθῃσιν, μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημυσύνῃν μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν, ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγῆρων, Phoen. 546: εἰδ' ἥλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς, σὺ δ' οὐκ ἀνέξει κτέ.

66) Suppl. 244: τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ ἐν μέσῳ σώζει πόλεις, κόσμον φυλάσσειν οὐκ ἐν τᾷ ἐξῇ πόλιν, fr. 628: δῆμον δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος μήτ' αὐτοκλοῦσθῃς, πλοῦτον ἔτιμον τιθεῖς. ceterum de rebus publicis quid indicarit Euripides, diligenter exponit C. Schenkl, *Die politischen Anschauungen des Euripides in Zeitschr. für österreich. Gymnasien* a. 1862 p. 367—379 et p. 485—508.

67) Fragm. 20: μὴ πλοῦτον εἴπῃς· οὐχὶ θαυμάζω θεόν, ὃν ᾧ κάκιστος ῥαδίως ἐκτίσαστο, fr. 822: κρείσσων δὲ βραῖος ὁλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς ἢ δῶμα πλοῦτος δυσσεβὴς ὀγκωμένον, fr. 952: τιμὰν πέπασθῃς, πλοῦτῳ δ' ἀρετὰν καταργάσασθαι δοκεῖ, ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ' ἀνολβοῖ, fr. 346: εἰς δ'

vehitur in demagogos, qui speciosae orationis artificio ad pernicioſa conſilia plebeculam pelliciant⁶⁸), et indignatur plus apud homines valere dicendi ſubtilitatem quam agendi navitatem⁶⁹). publicae ſaluti privata commodata poſthabenda eſſe cum aliſibi docet tum in Erechtheo (vide fr. 362 et 364), qua tragoedia cives ad patriae amorem ſplendido exemplo propoſito ſtudit excitare⁷⁰). In praeconio quo identidem veterem urbis gloriam et felicitatem celebravit, germanum ſe oſtendit Athenienſem⁷¹). non nullis tragoediis de rebus gerendis certa dedit praecepta: velut adverſus Spartanos populum odio inflammare co-

εὐγένειαν ὀλίγ᾽ ἔχω φοῦσαι καλὰ· ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἐμοίγ᾽ ἀνὴρ· ὁ δ᾽ οὐ δίκαιος, κἂν ἀμείνωνος πατρὸς Ζηνοῦς πεφυκῇ, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ. fr. 168: ὀνόματι μεμπτόν τὸ νόθον, ἢ φύσει δ' ἴση. Andr. 638: νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνωνες. Ion. 854: ἔν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχυρὴν φέρεϊ, τοῦνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων οὐδὲν κακίαν δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ἦ. fr. 515: δούλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομα· οὐ διαφθερεῖ, πολλοὶ δ' ἀμείνωνες εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων. fr. 828: πολλοὶ δὲ δούλοις τοῦνομα· αἰσχυράν, ἢ δὲ φρενὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέραν.

68) Hipp. 486: τοῦτ' ἔσθ' ὁ θνητῶν εὐ πόλεις οἰκουμένας δόμονες τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι. Or. 907: ὅταν γὰρ ἡδύς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς περὶ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα. Bacch. 270: θρασὺς τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ κακὸς πολλῆς γίγνεται νοῦν οὐκ ἔχων.

69) Hec. 1187: ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον· ἀλλ' εἴτε χρῆσθ' ἔδρασε, χρῆσθ' ἔδει λέγειν, εἴτ' αὖ πονηρὰ, τοὺς λόγους εἶναι σαδροῦς. fr. 442: φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματα ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν, ἐν' ἧσαν μῆδ' οἱ θεοὶ λέγειν. Med. 582: γλῶσση γὰρ αὐτῶν τὰδικ' εὐ περιστέλειν, τοιμᾶ πανουργεῖν.

70) Cf. Lycurgus c. Leocr. § 100: δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι τὰ τε ἄλλ' ὧν ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ τοῦτον τὸν μῦθον προέλετο ποιῆσαι, ἡγούμενος κάλλιστον αὖ γενέσθαι τοῖς πολέταις παραδειγμάτων τὰς ἐκείνων πράξεις, πρὸς αἷς ἀποβλέποντας καὶ θεωροῦντας συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τὸ τὴν πατριδα φιλεῖν.

71) Alc. 452: λιπαροῖσι τ' ἐν ὀλίβαις Ἀθήναις. Tro. 208: τὰν κλεινὰν εἰδ' ἔλθοιμεν Θησέως εὐδαίμονα χώραν. fr. 362, 5: λογιζομαι δὲ πολλὰ· πρῶτα μὲν πόλιν οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν. uſſe fr. 971 atque ſupprimis Med. 824: Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὀλβιοὶ καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερὰς χώρας ἀπορρήτου τ' ἀποφερόμενοι κτῆ.

natus est, foedus cum Argivis inenndum commendavit⁷²), denique etiam ad res domesticas privatamque vitam descendit: athletas et palaestrae exercitationes impugnat, cantus et chordarum sonos ab epulis et convivii abesse vult⁷³): inprimis vero mulieres tanquam nefarias et scelerum quorumlibet machinatrices insectatus est⁷⁴), cuius odii quae causae fuerint, suspicari magis licet quam demonstrare⁷⁵).

Oratio qua Euripides utitur, ut ab Aeschylei cothurni magnificentia et ab ingenioso Sophoclis artificio aliquantum discrepat, ita propius accedit ad venustam Attici sermonis elegantiam et urbanitatem. in qua principum tragicorum diversitate tam temporum quibus vixerunt condicionem quam peculiarem cuiusque naturam facile agnoveris. abiicit Euripides ampullas et sesquipedalia verba: orationem effluxit egregie temperatam, quae inter

72) Argivis amicos debere Athenienses esse docet Horncl. 310 sqq., de Spartanis vide Suppl. 187: *Σπάρτη μὲν οὐκ καὶ πεποικιλται τρόπους*, atque Andr. 445: *ὁ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βοτῶν, Σπάρτης ἐνοικοί, δόλια βουλευτήρια κτλ.* Andromacham, ut G. Hermann (prae f. Andr. p. XI) verbis utar, vix dubitari potest quin odio Lacedaemoniorum scripserit Euripides, cuius rei cum apertissimae vituperationes tum mores testes sunt Hermioneae et Menelai. ex iis quae supra not. 21 attulimus apparet Argis hanc fabulam scaenae commissam esse eo consilio, ut Argivi adversus Spartanos armarentur, et recte iam alii Menelai verbis, *ἔστι γὰρ τις οὐ πρόσα Σπάρτης πόλις τις, ἣ πρό τοῦ μὲν ἦν φλῆ, νῦν δ' ἔχθρὰ ποιεῖ* (733), Argos significari coniecerunt.

73) Andr. 599: *δρόμους παλαιάτρας τ' οὐκ ἀνασχετοὺς ἐμοί*, quicquid cf. fr. 284. Med. 190: *σκαίους δὲ λέγων κοῦδέν τι σοφοὺς τοὺς πρόσθε βοιωτῶς οὐκ ἂν ἀμάχοις, οἵτινες ἡμῶν ἐπὶ μὲν θαλάσσις ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δειπνοῖς ἡῶντο βίαν τερπνὰς ἀκοὰς κτλ.*

74) Rei testes singulas fere habes tragoedias. vide, ut pauca delibemus, fr. 432 1045 Med. 406, quibus adde pium desiderium Hipp. 616 — 24 expositum.

75) Corruptos fuisse mulierum Atticarum mores docet Aristophanes cum alibi tum in Thesmophoriazosis: sed primariam causam, cur mulierum osor Euripides fuerit, ex ipsius poetae ingenio severo et moroso repetendam arbitror. minime credibilia videntur quae de Choerinae perfidia et impudicitia veteres commentum sunt.

urbani sermonis simplicitatem et sublimem poetarum audaciam medium quendam locum teneret, cuius suavitate ac nitore mirifice oblectamur, quod Graecis Horatius tribuit os rotundum, id ipsum in Euripide admiratur adversarius eius Aristophanes⁷⁶⁾: item alii veterum iudices venustatem Euripideae orationis et munditiam laudibus efferunt⁷⁷⁾, plurimum hic poeta eloquentiae studio tribuit: nec mirum, cum Suada sensim rerum posita esse videretur⁷⁸⁾, hinc flumine orationis et rhetorico furo insignis est⁷⁹⁾: sententiarum lumbis orationem distinxit et ornavit⁸⁰⁾: in primis vero certamina amat et controversias personarum in scaena tanquam foro litigantium omnesque dicendi artes experientium⁸¹⁾, his de causis

76) Ar. Com. 2 p. 1142: *χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ· τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦτον ἢ ἐκείνος ποιῶ.*

77) Dionys. Hal. vet. scr. cens. 2, 11 p. 423: ὁ δ' Εὐριπίδης οὕτε ὑψηλὸς ἐστὶν οὕτε μὴν λιτὸς, ἀλλὰ κεκραμένη τῆς λέξεως μεσότητι κέχρηται· τῶν δὲ κομωδῶν μιμεῖται τὰς λευκινὰς ἀρετὰς ἀπάσας. in *γλαφυρῶς καὶ ἀνθρηῶς συνθέσεως* exemplis idem Dionysius de comp. verb. c. 23 p. 173 Euripidem commemorat. callidam iuncturam qua vulgaribus verbis gratiam poeta conciliarit, laudat Aristot. Rhet. 3, 2 p. 1404 b 25: *κλέπεται δ' ἐν, ἅν τις ἐν τῇ εἰσόδῳ διαλέκτον ἐκλέγων συντιθῇ· ὅπερ Εὐριπίδης ποιεῖ καὶ ὑπέδειξε πρῶτος.* quam rem Longinus de subl. c. 40 exemplis illustrat. cf. *Diag. L. 4, 26: ἐθαύμαζε δὲ ὁ Κράντωρ πάντων δὴ μᾶλλον Ὀμηρον καὶ Εὐριπίδην, λέγων, ἐργῶδες εἶναι ἐν τῷ κυρίῳ τραγικῶς αἶμα καὶ συμπαιθῶς γράφει.* eandem virtutem significat Archimedes Anth. Pal. 7, 50.

78) Eur. Hec. 814: *τί δὴτα θνητοὶ τᾶλλα μὲν μαθήματα μοχθοῦμεν ὥς χοῆ πάντα καὶ μαστεύομεν, πειθῶ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην οὐδὲν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπονδαζόμεν* —

79) Aristophanes cum loquacitatem Euripidi obicit (velut Ran. 91 954 1069), magis locorum communium apparatus et digressionum luxuriam spectasse putandus erit quam verborum nimiam copiam.

80) De quibus iudicium habes Ciceronis epist. ad fam. 16, 8, 2: *ego certe singulos eius versus singula testimonia puto, multa paradoxa Euripidea acerbe irrisit Aristophanes: nos huic sententiarum studio plurimas debemus et praestantissimas perditum tragoediarum reliquias.*

81) Carpit rhetorica ista artificia, *ἀντιλογίας καὶ λογισμοὺς καὶ στροφάς* Ar. Ran. 775, qui *ποιητὴν ῥημάτων διανοικῶν*

futuro oratori commendat Euripideas tragoedias Quintilianus⁸²): quas si ad artis leges exegeris, habebis quae minus probes, nam disputationum ambages, locorum communium splendor, philosophae digressiones aliaque extrinsecus arcessita⁸³), ut per se spectata maxime placeant, tamen fabulis intexta non solum morantur actionis decursum et mole quasi inutili onerant, sed etiam concentum singularum partium facile turbant. et satendum est vix ullius fabulae Euripideae perfectam esse oeconomiam et satis diligenter elaboratam, nam prologi, quibus rei status exponitur, merito ieiuni habentur et a perfecta arte alieni; in fine saepe dii advocantur, qui turbatas res componant vel potius nodum discindant; multa chori cantica cum actione parum arcto vinculo nexa sunt; denique in universa structura et compositione ars illa desideratur, qua singulae partes apte conclusae sint. ceteris fabulis Ioniis oeconomia aliquantum praestat, personas quas agentes Euripides proponit non tam excelsas fingit et animi virtute aut constantia insignes

Euripidem dicit Pac. 534. ex hoc Euripidis studio corruptos civium mores repetit Ran. 1083: κατ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπογοάρματ' ἄνεμεστῶδη καὶ βωμολόχων δημοπιδήκων.

82) Cuius hoc est iudicium 10, 1, 68: illud quidem nemo non fateatur necesse est, iis qui se ad agendum comparant utiliorem longe fore Euripiden, namque is et sermone, quem ipsum quoque reprehendunt quibus gravitas et colthurnus et sonus Sophocli videtur esse sublimior, magis accedit oratorio generi et sententiis densus et in iis quae a sapientibus tradita sunt paene ipsis par, et dicendo ac respondendo cuilibet eorum qui fuerunt in foro disertis comparandus, in adfectibus vero cum omnibus mirus tum in iis qui in miseratione constant facile praecipuus.

83) Maxime illud memorabile est, quod Aeschylum et Sophoclem audet in tragoediis oblique perstringere. Sophocles Ant. 563: οὐδ' ὅς ἄν βλάβῃ μὲν τοῖς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται. impugnat hanc sententiam in Antigona Eur. fr. 165: οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν. Aeschylus respici videtur in Eur. Suppl. 846: ἔν δ' οὐκ ἐρήσομαι σε, μὴ γέλωτ' ὕψλω, ὅτῳ ξυνίστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ. quae in Eur. El. 530 leguntur, πολλοὶ δ' ἂν εὖροις βοστρυχούς ὁμοπτερούς καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταύτου, γέρον, referenda sunt ad Aesch. Cho. 229: σκέψαι κόμη προσθεῖσα βοστρυχὸν τριχῶς.

quam vulgares et tamquam e foro et communi vita in scaenam traductas⁸⁴): modo pravos iis tribuit mores et abiectos⁸⁵), modo umbras facit exsanguis omnique peculiari nota destitutas. vituperatur ab Aristophane, quod reges et heroas pannis indutos vel claudos proposuerit, quod Augem in templo parientem, Phaedram et Sthenoboeam adulteras fecerit, quod Macarei et Canaces incestum et quaelibet scelera et flagitia divulgavit⁸⁶); nec potest negari dignitatem tragoediae attenuatam esse et sanctimoniam deminutam ab eo poeta, qui 'ad res minutas et domesticas Melpomenen detruserit'⁸⁷). egregium vero admiramur artificem in depingendis affectibus tam lenibus quam vehementer concitatis⁸⁸), ac verissimum est quod Aristoteles praedicat, *ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατος γὰρ τῶν ποιητῶν φαίνεται*⁸⁹). imitati sunt Euripidem qui post eum ad tragoediam accesserunt; eundem comici poetae tum impugnaverunt dedita opera tum laudarunt et admirati sunt; item philosophi et cuiusvis generis scriptores lectitarunt eius tragoedias et multa inde deprompterunt quae in usum suum converterent.

84) Cf. Aristot. Poet. c. 25 p. 1460 b 33: *Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἷους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷοι εἶναι.*

85) Vide v. c. Argum. Eur. Or. p. 244, 18: *τὸ δρᾶμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χεῖριστον δὲ τοῖς ἡθεσι· πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φανῦλοι εἰσιν.*

86) Ar. Ach. 412 sqq. Nub. 1371 Pac. 147 Thesm. 547 Ran. 1043 1063 1079sqq.

87) Verbis utor Porsoni in Eur. Or. 1106. rem lepide illustrat Ar. Ran. 980: *νῦν γοῦν Ἀθηναίων ἅπας τις εἰσιὼν κέρραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας ζητεῖ τε, ποῦ ἐστιν ἡ χυτρα; τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον τὸ περυσινὸν τέθυκέν μοι κτλ.*

88) Longinus de subl. c. 15, 3: *ἔστι μὲν οὖν φιλοπονιώτατος ὁ Εὐριπίδης ὅσο ταυτὶ πάθη, μανίας τε καὶ ἐρωτας, ἐκτραγωδήσαι κιν τούτοις ὥς οὐκ οἶδ' εἰ τις ἕτερος ἐπιτυχεύσεται.*

89) Aristot. Poet. c. 13 p. 1453 a 29. cf. Dio Chrysost. 18, 7: *ἡ γὰρ τῆς Εὐριπίδου προσήγεια καὶ πιθανότης τοῦ μὲν τραγικοῦ ἀπανθαδμήματος καὶ ἀξιώματος τυχὸν οὐκ ἂν τελῶς ἐφικνοῖτο, πολιτικῶ δὲ ἀνδρὶ πᾶν ἀφελίμος· ἐτι δὲ ἡδὴ καὶ πᾶθη δεινὸς πληροῦσαι καὶ γνώμας πρὸς ἀπαντα ἀφελίμους καταμίγνυσαι τοῖς ποιήμασιν ὥστε φιλοσοφίας οὐκ ἀπειρος εἶναι.*

DE CODICIBVS EVRIPIDEIS ET EDITIONIBVS.

Codices Euripidei nobis cogniti, quorum nullus ultra duodecimum saeculum ascendit, e libro fluxerunt recenti atque graviter depravato et interpolato, unde in vitis plurimis omnes consentiunt: sed aliquatenus inter se differunt, ita quidem ut melioribus subsidiis utamur in Alc. Andr. Hec. Hipp. Med. Or. Rhes. Tro. Phoen., ceteris decem in fabulis non habeamus nisi paucissimos libros eosque deterioris notae. quae decem fabulae iniquiorem sortem expertae quod omnino manserunt, ea singularis est felicitas, quandoquidem coarctato magis magisque studiorum orbe tres tantum Euripidis tragoedias cognitae habuit Byzantina barbaries, Hecubam Orestem Phoenissas. hanc trilogiam Byzantini homines admirati sunt, hinc dicendi leges repetiverunt, harum fabularum flosculis orationem distinxerunt, has interpretati sunt et sicut poterant emendarunt, modo emendare recte dicatur qui non restituerit scriptoris manum sed obliterarit. eiusdem trilogiae nunc supersunt exempla ut plurima ita pessima et prudenti critico abominanda: inter omnes enim codices quotquot harum fabularum orbem non excedunt, vix erit cui Byzantinorum magistrorum temeritas et licentia pepercerit. singulos Euripidis codices circumspecto iudicio ad classes suas revocavit A. Kirchhoffius in maiore Euripidis editione, quo duce subsidia nostra paucis indicabimus.

Meliores libri, qui novem tragoediarum orbe continentur, hi sunt.

A codex Marcianus 471 membranaceus saeculi XII, superstitem librorum praestantissimus, continet Hec. Or. Phoen. Andr. Hippolyti 1—1234 cum scholiis marginalibus et glossis interlinearibus.

B codex Vaticanus 909 bombycinus saeculi XII vel XIII, continet Hec. Or. Phoen. Med. Hipp. Alc. Andr. Tro. Rhesum cum scholiis et glossis. Rhesi pars extrema (899 sqq.) in hoc libro nunc desideratur, nondum deerat quo tempore apographum libri factum est, B² sive Palatinus 98.

C codex Hayniensis chartaceus, easdem fabulas ac B continet. Hecuba Orestes Phoenissae libro debentur interpolato, ceterae sex fabulae meliore e fonte derivatae sunt, sed librariorum sordibus passim contaminatae, itaque tametsi nonnumquam ceteris codicibus omnibus liber praestat⁹⁰), magna tamen cum cautione adhibendus est.

D codex Ambrosianus bombycinus saeculi XII vel XIII, Androm. 1—102 et Rhes. 856—884 continet: vide Maium in Buttmanni Schol. Odyss. p. 582 sq.

E codex Parisinus 2712 membranaceus saeculi XIII, praeter Sophoclis et Aristophanis fabulas continet Euripidis Hec. Or. Phoen. Andr. Med. Hipp. cum glossis interlinearibus et scholiis paucissimis; in Andromacha diligenter collatus a Lentingio, ceteris in fabulis dignus qui post Musgravium et Brunckium accuratius exploretur.

F codex Marcianus 468 saec. XIV, continet praeter alia Euripidis Hec. Or. Phoen. Med. 1—42. poetae verba coniecturis magis iam infecta sunt.

Familiae eiusdem, sed deterioris notae hi sunt codices, derivati e libro Byzantini grammatici sedulitate correcto:

a codex Parisinus 2713 membranaceus saec. XIII, continens Hec. Or. Phoen. Hipp. Med. Alc. Andr.

c codex Florentinus XXXI, 10 chartaceus saec. XIV, praeter Sophocleas tragoedias continens Euripidis Hec. Or. Med. Phoen. Alc. Andr. Hipp., denique Rhesum in fine mutilam: librum contulit de Furia⁹¹).

d codex Flor. XXXI, 15 chartaceus saec. XV, continens praeter alia Eur. Hipp. Med. Alc. Andr., contulit de Furia.

90) Exempla attuli in *Eurip. Stud.* II p. 36.

91) Ex hoc libro didicimus neglegenter descriptum esse codicem eum quem Kirchhoffius littera b significat Florentinum (Marc. 226) olim ab Is. Vossio usurpatum in Hec. Phoen. Med. Hipp. Alc. Andr. Rhes. non insunt in codice b Troades, quam fabulam quo cum libro contulerit Is. Vossius, nondum constat, vide quae dixit Rud. Prinz in *Jahrb. f. Philol.*, vol. 99 p. 760 sqq.

Altera codicum classis, cuius exempla nunc prostant paucissima, undeviginti fabulas complexa est. istius ordinis, si pretium spectes, priore inferioris hi sunt libri:

A codex Harleianus 5743 recentissimus saeculi XVI, continens Alcestidis fragmentum, Rhesum, Troades. extrema Troadum pars (611 sqq.) recentiore manu scripta e libro qui Havniensi simillimus fuit repetita est.

B codex Pal. 287 membranaceus saeculi fortasse XIV, continens (ordine quidem diverso) Alc. Andr. Bacch. Heracl. Suppl. Hipp. Iph. A. Iph. T. Ion. Cycl. Med. Rhes. Tro. cum Danaes exordio spurio (v. Eur. fr. 1117).

C codex Flor. XXXII, 2 chartaceus saeculi XIV, cont. Euripidis fabulas duodeviginti, caret Troadibus et Baccharum fine (756—1392). lectiones huius libri in Matthiae editione parum accurate indicatae sunt, quod damnum Parisinis apographis aliquatenus reparatur.

Ex hoc conspectu facile apparet tres fabulas, Hel. El. Herc. F., uno niti codice *C*⁹²⁾; duobus libris *B* et *C*, quorum *B* prae altero fide dignus est, nos uti in Bacchis⁹³⁾ Heraclidis Suppl. Iph. A. Iph. T. Ione Cyclope; aliquanto melius actum esse de ceteris novem fabulis.

Codicis instar est *Χριστὸς πάσχω*, drama illud insulsum, quod in libris Gregorio Nazianzeno male tribuitur, a Fr. Duebnero critico usui habile redditum: cuius dramatis auctor praeter Aeschyleas aliquot fabulas et Lycophronis Alexandram inprimis usurpavit Euripidis traegodias septem, Bacchas Hecubam Hippolytum Medeam Orestem Rhesum Troades. in Bacchis Rheso Troadibus

92) Welckerum si audias, in Atheniensi quodam codice leguntur Hecuba et Electra Euripidis, quibus fabulis praemissa sit poetae vita simillima ei quam Rossignolius publici iuris fecit (v. *Rhein. Mus. N. F.* vol. 3 p. 468 sq.). utrum ipse Welcker viderit codicem Atheniensem an ab aliis accepta de eo rettulerit, nescio: hoc certa coniectura assequi mihi videor, Electram quae perhibetur esse Orestae fabulam atque ipsum codicem indignum esse qui ex situ protrahatur.

93) Certe in maiore parte Baccharum, cuius fabulae finem in *C* deesse supra indicavimus.

cento iste non spernendum praebet subsidium, ceteris fabulis minoris est pretii⁹⁴).

Scholia Euripidea, quae partim Alexandrinorum grammaticorum doctrinam referunt, partim futilibus scatorum Byzantinorum hominum commentis, cum diu neglecta iacuissent, tandem ex codicibus optimis aucta et emendata sunt a G. Dindorfio, cuius editio quattuor voluminibus comprehensa prodiit Oxonii a. 1863. tragoedias Byzantinis lectitatas, Hec. Or. Phoen., scholiorum magnae paene obrutas habemus: de Rhese et Troadibus annotationes supersunt exiles, sed optimae frugis plenae: decem fabulae eae quae codicibus *B* et *C* debentur, commentariorum dote nunc destitutae sunt, de scholiorum veterum Euripideorum fontibus docte et diligenter disseruit Th. Bartholdus in dissertatione Bonnensi a. 1864, atque idem ad emendanda poetae verba scholiorum veterum interpretationibus prospero cum successu usus est.

Editiones Euripideas continuo ordine enumerare instituto nostro alienum est. quas qui cognoscere cupierint, Hoffmannos consulant et Engelmannos. mihi gravissimas editiones indicasse et huius operae rationem reddidisse sufficiet. princeps editio quattuor tragoediarum, Medae Hippolyti Alcestidis Andromachae, prodidit Florent. circa a. 1496, quam qui curasse dicitur I. Le scaris recentissimo codice usus est, Parisino 2888, Florentini codicis *C* apographo. secuta est a. 1503 Aldina fabularum XVIII editio, quam qui curavit⁹⁵, tres primae fabulas, Hec. Or. Phoen., e Byzantino libro repetiit, codice *B* nixus est in Alc. Andr. Bacch. Suppl. Hippolyti. A. Iph. T. Med. Rhese. Tro., denique e codice Parisino 2817, Florentini *C* apographo, deprompsit Heracl. Merc. F. Ion. Cycl. ignorat Aldina editio Eleo-

94) Digna est quae conferatur ea de re diligentissima disputatio A. Doeringii edita in Philol. vol. 23 p. 577—591 vol. 25 p. 221—258.

95) Marco Musuro deberi editionem Aldinam suspicatur est Kirchhoffus: dissentit qui nuper de M. Musuri Cretensi vita studiis ingenio disseruit Rad. Menge in M. Schmidtii Hesiych. vol. V, 1 p. 29 sq.

trum, quam Romae a. 1545 e codice C primum edidit
 Petrus Victorinus. saeculis XVI et XVII tametsi studium
 Euripidi non defuit, tamen ea fuit artis criticae infantia,
 ut mediocris fructus ad emendanda traditae lectionis vitia
 redundarit. primus ad altiora enisus est L. C. Valche-
 narius doctrinae copiis atque ingenii dotibus aequè in-
 signis, qui Phoenissis et Hippolyto editis (a. 1755 et 1768)
 egregie Euripidi consuluit et aequalium studia mirum in
 modum excitavit. exceperunt hunc Marklandus, qui Sup-
 plices et Iphigenias edidit (a. 1763—83), et Brunckius
 editor Or. Andr. Hec. Phoen. Hipp. Bacch. Med. a. 1779
 —93. omnes tragoedias superstites ampliore apparatu
 instructas complexus est S. Musgravius a. 1778. optime
 vero de poetis tragicis emendandis meritus est R. Por-
 sonus (editor Hecubae Or. Phoen. Med. a. 1797 sqq.),
 qui usitatorum metrorum leges a tragicis servatas primus
 perspexit et admirabili cum sagacitate a priorum edito-
 rum socordia vindicavit. huius vestigia secutus est qui
 Heraclidas Medeam Bacchas (a. 1813—21) recensuit P.
 Elmsleius, observator longe diligentissimus, criticus egre-
 gius, utrique aequalis et utrique superstes fuit God.
 Hermannus, qui per dimidium fere saeculum in tragicis
 Graecis recensendis elaboravit et tam linguae scientia
 quam subtili iudicio miraque ingenii mobilitate multum
 Euripidi profuit, quamquam accidit saepius viro egregio,
 ut non tam critici quam poetae videretur partes susce-
 pisse: edidit Andromacham 1838, Bacchas 1823, Hecu-
 bam 1800 et 1831, Helenam 1837, Herc. F. 1810, Sup-
 plices 1811, Iphig. A. 1831, Iph. T. 1833, Ionem 1827,
 Cyclopem 1838, Orestem 1841, Phoenissas 1840. deni-
 que hoc saeculo plurimi homines docti recensendas et
 emendandas Euripidis tragoedias sibi sumpserunt, diversa
 secuti consilia et impari cum successu; inprimis vero
 Germani hanc administrarunt provinciam. quorum viro-
 rum nominasse sufficiet A. Seidlerum (Tro. El. Iph. T.
 1812 et 13), A. Matthiae, Ludovicum et Guillelmum Din-
 dorfios, Th. Fixium, I. A. Hartungium. inter Batavos
 Lentingius (Med. Andr. 1819 et 1829) et Geelius (Phoen.
 1846) Euripidearum quarundam fabularum editores ex-

titerunt: apud Anglos recenti memoria Carolus Badham (Iph. T. Hel. Ion. 1851) sagacissimum se criticum ostendit. quod vero gravissimum erat, ut optimorum librorum subsidia anquirerentur, ei rei satis fecit A. Kirchhoff (a. 1855), qui codicum nostrorum auctoritate in unum recte pensitata iis qui Euripideas fabulas emendare conarentur munivit viam et monstravit. huius editionis meam operam duxi accommodandam rationes tenens quas in altera editione a. 1857 sequendas mihi proposueram, ut annotatio critica utrique volumini a nobis promissa Kirchhoffiani apparatus supplementum esse vellet ipse quae invitis libris novassem pleraque omnia potius commemoranda⁹⁶). alienas emendationes non indicavi, quas a Kirchhoffio omissas aut auctori non suo tribuvidissem. aliquoties tamen ideo librorum scripturas proposui, quod recepta lectio incerta videretur et veri similis. item haud paucas addidi suspiciones tum tuas, tum alienas, quas recipere non ausus essem vel prolegato paene labore recipere non potuissem. denique meliores scripturae varietates annotavi sive ex codicibus Euripideis sive ex scriptorum testimoniis ductas.

Non nullis in rebus quae ad orationis formam spectarent tacite a libris discessi. nimirum tam recentes ac vitiose scripti sunt Euripidei codices, ut in prosodiis et orthographicis quaestionibus minima eorum sit auctoritas. pro τοῦ 'μοῦ, τοῦ 'μῶ, τῇ 'μῇ praetuli τοῦ 'μῶ, τῇ 'μῇ secundum Etym. M. p. 757, 23. non αἰαῖ sed αἰαῖ ut scriberem permovit me Herodianus π. μ. λέξ. p. 27, 13. utrum οὐκοῦν an οὐκουν legendum non e codicibus sed pro suo arbitrio homines docti cernunt: fortasse cum Elmsleio (in Eur. Heracl. 20) apud tragicos poetas ubique οὐκ οὐν legendum, adhuc prout opus fuerit aut non adhibita interrogatione. cliticum νυν in νῦν mutare solent librarii. nominis αἰσθητικὸς genitivus ἄστεως ubique vel admittitur vel requiritur tragoediis: itaque quam formam libri identidem praebebat ἄστεως sprevi. nec toleravi formam πτύχας, quam in E.

96) Coniecturas meas significavi apposita littera N.

ripide, si ab uno alterove loco (Bacch. 945 et fortasse Phoen. 84) discesseris, constanter libri offerunt: tragici poetae ut *πτυχαῖς* ita *πτυχάς* dixerunt, id quod Elmsleius in Eur. Med. 1264 perspexit. librarii adeo *γραμμάτων πτύχας ἔχων* in Sophoclis fr. 145 scribere ausi sunt. iidem *πτυνῶ* maluerunt quam quod Elmsleius revocavit *πλυνῶ*. nec poterant sana ratione *σχέθειν*, *ὑφλεῖν*, similes scripturae propagari ideo quod librariis placuissent, aut λάβε Attico poetae obtrudi spretis grammaticorum veterum testimoniis. *γίγνώσκω* et *γίγνομαι* scripsi, non *γυνώσκω* et *γίνομαι*: vide quae dixerunt Ellendtius Lex. Soph. v. *γίγνομαι* et Wecklein Cur. epigr. p. 56 sq. pro *εὐρον*, *εὐξάμην* similibusque formis praetuli *ἡῶρον ἡῶξάμην* similia, titulorum secutus fidem, de quibus cf. Wecklein Cur. epigr. p. 33. *ἦ* *eram* ante consonantes Euripidi reddidi, nec dubium est quin verissime Elmsleius (Soph. Oed. R. p. XII ed. Lips.) corruptos ludicarit versus Euripideos ubi *ἦν* prima persona ante vocales in libris Euripideis scribitur. qua de re quae anno 1862 disputavi (*Eurip. Stud.* II p. 67), paulo post luculentissime confirmata sunt Scholio Eur. Hec. 13 ab Dindorfio vol. 4 p. 223 edito, unde discimus Didymum legisse *μωτάτος δ' ἦ Πριαμίδων*, non id in quo codices nostri consentiunt *ἦν*. iure vituperatur a grammaticis veteribus Callimachus, quod *εἵνεκ' οὐχ' ἔν' αἶσμα* scripserit: item errant librariorum stultorum licentia decepti nostrae aetatis critici, qui *οὐνεκα* et similia scaenicis poetis concedunt vel obtrudunt. *οὐνεκα* adverbium est et significat *ἵτι*, praepositio est *ἐνεκα* sive *ἐνεκεν*. hoc docent grammatici veteres et tituli: atque ex titulorum testimoniis certissimis scimus pro *ἐνεκα* dixisse *εἵνεκα* et poetas Atticos et scriptores, unde apparet non recte egisse qui in Aesch. Prom. 345 traditum *τοῦδ' εἵνεκα* mutarent et in Eur. Alc. 810 *ὁθνελον γ' οὐνεκ' εὐ πάσχειν νεκροῦ* perferrent⁹⁷⁾, non *κλείς* et *κλείω*, sed *κλής* et *κλήω* cum cognatis formis tragoediae vindicat et codices redarguit

97) Pluribus ea de re disputavit Wecklein Cur. epigr. p. 36 sqq. cf. praeter alios Voemeli in Dem. Cont. p. 135 sq.

Photius Lex. p. 168, 13: κλῆσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, καὶ κλείσαι, καὶ κλῆδα· οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης formas αἰετός, κλαίω, κλώ tragicis poetis non abrogandas arbitror: item opinor αἰετ revocandum, ubi prior syllaba producat, cf. Wecklein Cur. epigr. p. 63 sqq. de praesenti et futuro formae passivae et mediae dubitatur utrum litteris *HI* an *EI* secunda persona numerī singularis apud tragicos Graecos scribenda sit. dissentiunt ea de re inter se veteres grammatici, tituli non destitunt. ego receptum morem secutus *EI* diphthongum praetulī, nec tamen ausim libros vitii arguere, in quibus si a formis βούλει οἷε ὕψει discesseris, terminatio *HI* multo est frequentior⁹⁸).

Rationes mutationum nostrarum vel suspicionum reddere per annotationis criticae angustias non licuit. sed plenius et accuratius de plurimis Euripidis locis disputavimus in commentationibus duabus (*Euripideische Studien*, I. II.) Petropoli a. 1859 et 1862 editis: quarum prior spectat ad Hec. Or. Phoen. Med., altera ad Hipp. Alc. Andr. Tro. Rhes. similiter de ceteris decem fabulis disserere in animo erat: quod consilium quominus exsequeremur obstiterunt adhuc multa et varia quibus obruti eramus negotia. accedebat quod commentationibus illis scriptis et editis laborem paene irritum a me susceptum esse sero intellexi. nimirum idonei iudices plerumque nullis indigent argumentis, quibus conjecturarum probabilitas vel emendationum necessitas demonstratur: qui per se sapere non didicerint, etiam gravissimarum rationum vim machinis qualibuscunque subterfugient et eludent. cum scirem philologos quosdam (rectius, ut opinor, φιλαλόγους dixeris) quaelibet codicum vitia et foedissimas interpolationes vel excusare vel laudibus ex-

98) Nuper hanc quaestionem tetigit Wecklein Cur. epigr. p. 32, qui diphthongo *EI* patrocinator. ad tuendam scripturam *η* vidimus perverse prolatum locum Phrynichi in Anecd. Bekk. p. 10, 28: ἀποφέρει πλέων· οἶον παραφέρει καὶ παρασύρη, δὲ τοῦ *η*. ubi verba extrema absurda sunt: si sana essent, indicaret Phrynichus plerumque Atticos *ει*, raro *η* in iis de quibus agitur formis usurpasse.

tollere, non miratus sum ubi vidi emendationes indubias temere spretas et levibus ac de speciosis quidem rationculis impugnatas ab iis potissimum qui degustassent tragicos poetas, non nossent. magis illud mirum accidit quod extiterunt qui, cum refutare me conarentur, legenda quae ego scripsissem sibi non putarent⁹⁹).

Operam dedi ut singularum emendationum et coniecturarum auctores explorarem. sed iam vastus est literarum nostrarum ambitus ac tanta alacritate plurimi homines docti et indocti tragoediarum Graecarum crisin exercent, ut errores omnino cavere eo in genere nemo possit. quodsi Tro. 271 palmarem emendationem *χαλκρομήτορος* in fabulae huius editione Cantabrigiensi a. 1807 a G. Burgesio factam esse eos qui postea Euripidem ediderunt omnes fugit, confido aequos iudices mihi veniam esse daturos, ubi non cum quem debebam con-

99) De Phoen. 175 quae in *Euripid. Stud.* I p. 70 dicta sunt si cognovisset Hauptius antequam scriberet quae in Hermae vol. 1 p. 26 sq. leguntur, aut alia protulisset argumenta ad meam sententiam evertendam aut, quod ego quidem probabilius arbitror, suae existimationi parcens tacuisset. nunc novi nihil affert praeter errores et convicia. solet autem meos multorumque libros Hauptius ita legere, ut ea quae vituperanda duxerit memoriter teneat: quotiescumque mecum consentit, laborat nescio quo pacto mira memoriae infirmitate. itaque cum in Schol. Clem. Alex. *Φλεγύου* pro *φησι λέγουσιν οὕτως* emendat (Herm. vol. 1 p. 399) vel in Schol. Vergil. *καφάρ πρόσωπον* pro *λοφόν* *πρόσωπον* requirit (Herm. vol. 5 p. 179), ignorat istas meas esse emendationes (v. Aristoph. Byz. p. 60 et *Zeitschr. f. d. Alterth.-Wiss.* 1855 p. 273). idem de Schol. Stat. Theb. 5, 163 et de Cercidae mentione quadam in Herm. vol. 4 p. 338 et vol. 5 p. 183 sq. ita disputat ut videatur non legisse quae a me in Eur. fragm. p. VI sq. et *Bulletin de l'Acad. des sc. de St. Pétersbourg* XII p. 520—523 sive *Mélanges Gréco-Rom.* III p. 65—68 dicta erant. verborum licentiam, qua in me abutitur Hauptius, haud gravato fero, cum nihil adhuc mihi vitio dederit quod excidiisse mihi nollem, ipse nallet fortasse sibi excidiisse duos versiculos, quibus Phaedrum nuper ditavit (Herm. vol. 2 p. 7 sq.), *exemplis continetur apologi genus et iucunditatis ansam repperit Venus*. certe utroque in versu vitiosum intulit quinto pedi iambum, siquem alium Hauptius vidisset similia admisisse vitia, quanto hiatu increpuisset "libidinem extra disciplinae fines temere evagantem"?

L DE CODICIBVS EVRIPIDEIS ET EDITIONIBVS

iecturae auctorem memoravi. ac siquando mihi acciderit, quod raro accidisse arbitror, ut alienas coniecturas tanquam meas proferrem, quam invitus aliis feci iniuriam eam prompto animo et lubenti expiabo.

Cum inde ab a. 1857, quo anno altera Euripidis editio mea prodiit, criticorum opera Euripideis fabulis non defuerit atque cum ipse per hos annos tragicis Graecis assiduum et intentum studium impenderim, fieri non potuit quin plurimis locis a pristina scriptura in hac tertia editione discederem. gaudebo equidem si emendatiores et genuinae formae similiores egregii poetae tragodias a nobis propositas esse iudicarint homines verè philologi et a servili superstitione alieni. at omnibus placere nemo poterit, neque imperiti vulgi favorem aucupabitur is qui uni studuerit veritati.

Scribebam Petropoli mense Decembri a. 1870.

ANNOTATIO CRITICA

ALCESTIS

Argumento priori *Δικαιάρχου* praefigit C, alterum *Aristophanis* grammatici esse coniecit Kirchhoffius. Pag. 3, 20 τὸ λ] *ὀλυμπιάδος πε' ἔτει δευτέρῳ* Dindorfius. 4,4 *πρεσβυτῶν*] *ἀνδρῶν* potius dicendum erat. 6 *Ἰσόδοτος ἐχορήγει* Dindorfius, qui haec verba post *Ἀλκῆστιδι* (p. 4,1) collocat. 8 *τραγικῶν*] *γραμματικῶν* N.

V. 1. 8 δ' ἐς αἶαν *Athenag.* p. 104. 16 suspectum merito habet Dindorfius. 17 ὅστις *Reiskius*, *ἥτις* libri. 26 σύμμετρος N., *συμμέτρου* libri. 31 νοσφιζόμενος *Wecklein*, sed ipse versus spurius videtur. 64 πείσει *F. G. Schmidtus*, *παύσῃ* libri. 70 sq. prociptis Dindorfius. 79 πέλας ἔστ' οὐδεις *Monk.* 81 *χοῇ βασιλείαν πενθεῖν* *Blomfieldus*, *βασιλείαν πενθεῖν χοῇ* libri. 82 *λεύσσει Πέλλου* τόδε N., τόδε *λεύσσει Πέλλου* libri. 87 *χειρῶν* N., *χερῶν* libri. post 96 excidisse *dipodiam anapaesticam* probabiliter suspicatur *Hartungius*. 115 sq. *εἴτ' ἐφ' ἔδρας ἀνδρῶν Ἀμμωνιάδας* coniecit N. 117 *παρὰ λῦσει* N., *παρὰ λῦσαι* libri. 118 *ψυχάν' μόρος*] *μόρον* πότος *Heimsoethius*. 119 *ἐσχάραν* *Reiskius*, *ἐσχάrais* libri. 121 οὐκέτ' ἔχω *Hartungius*, οὐκ ἔχω ἐπὶ libri. 130 βίον τίν' ἔτ' *Hartungius*, τίν' ἔτι βίον libri. 131 nondum emendatus. 169 *δοκῶν* *Herwerdenus*. 173 *ἀκλαντος* C. 178 additamentum notavit N. 187 *θαλάμων* N., *θάλαμον* libri. 197 *ἐκφυγῶν τ' ἔχει* *Dobraeus*. 198 οὐποθ' οὐ N., οὐ ποτ' οὐ libri. post 204 verum excidisse coniecit *Elmsleius*. 213 πόρος πᾶ N., πᾶ πόρος *κακῶν* libri. 214 γένουτ' ἂν N., γένουτο καὶ λῦσις libri. *τυράννοις* N., *κοιράνοις* libri. 221 *μηχανήν* Ba, *μηχανάν* ab. 223 corruptus. 226 *παπαῖ φεῦ* ἰὼ παῖ N., *παπαῖ ὦ παῖ* BCabed, *παῖ παῖ φεῦ φεῦ* ἰὼ ἰὼ παῖ BC. 227 *παπαῖ* addidit N. *δάμαρτος* N., *δάμαρτος* σᾶς (vel σῆς vel τῆς σῆς) libri. 261 *κυνανυγῆς* *Kirchhoffius*. 262 *μέθες*

με. τί ῥέξεις (πράξεις BC); ἄφες libri, τί ῥέξεις; μέθες N.
 272 ὀρθήν Elmsleius, ὀρθῶτον libri. 278 ἐσμέν] ἐστιν F. G.
 Schmidtus. 282 sq. καὶ τὶ — καταστήσασα verba ut spuria
 notavit N. 308 versum suspectum habet N. etiam 309 et 310
 deleri iussit H. Hirzelius. 318 σοῖς σε malit N. 321 μηνός
 vitiosum. 332 sq. inepti. 360 κατῆά τῶν malit N. 363
 εἶχον malit N. βλον] δέμας expectes. 373 ἡμῖν N., ὑμῖν libri
 374 δέ N., γέ libri. 401 σ' ἐγώγ', ὦ μάτερ, ἐγὼ et 413 ἐβα-
 σὴν τᾷδε τέλος temptabat N. 434 τέτληκεν N., τέθνηκεν libri.
 θανεῖν N., μόνην (μόνη C) vel λίαν libri. 463 γύναι dele-
 verit N. 473 συνδυάδος vitiosum. ἀλόχου delendum suspi-
 catur N. 482 συνέξεναι BC, προσέξεναι ab, πότμη N.
 πλάνη libri. 487 ἀπειπεῖν πόνοους B, ἀπειπεῖν μὲν πόνοους C.
 ἀπειπεῖν τοι πόνοους malit N. τ' ἐμοί B, τέ μοι al. 509
 μή τι scribendum suspicatur N. 526 εἰς τότ' Wakefieldus
 ἀμβαλοῦ N., ἀναβαλοῦ libri. 533 ἄλλως suspectum. 543
 αἰσχρόν τι παρὰ Elmsleius. 551 προσκειμένης Wakefieldus.
 προκειμένης libri. 552 ξενοδοκεῖν L. Dindorfius, ξενοδοχεῖν
 libri. 558 κακοξένους BChed, ἐχθροξένους BC, ἀποξένους
 coniecit N. 565 καὶ τῷ Heathius. 617 δυσμενῇ] δυσφορῇ
 BC, quod aptius est, sed fortasse praestat δυσχερῇ scribi. 630
 νίμω F. G. Schmidtus, λέγω libri. 632 versum spurium nota-
 vit N. 638 sq. versus absurdi num Euripidis sint dubitat N.
 641 versus, quem insulsissimum esse dicit Dobraeus, certum
 abundat et melius aberit. 647 ἐμοί N., ἐμόν meliores libri.
 μόνην deteriores. 655 ἢ γεγώς σοι N. διάδοχος θρόνου
 F. G. Schmidtus. 667 λέγω vitiosum videtur. 668 spurium
 arbitratur N. 669 — 672 damnat C. Schenkelius. 671 οὐδ'
 ἂν εἰς θέλοι N. 674 ὠναξ Monkus. 687 δ' ἔχεις γύνα
 coniecit N. 688 poetam dedecet. 697 ψέγεις editio Her-
 giana altera. 703 ἢ σὺ vel ὡς σὺ F. G. Schmidtus. 714
 715 post 719 collocavit N. 756 ποτῆρα δ' εὐθὺς χερσὶ con-
 iecit N. 780 οἷσθας N., οἷδας libri. 785 τὰ τῆς Elmsleius.
 792 πιθοῦ Monkus, πελθου libri. 797 φρενῶν] κακοῦ BC.
 τρόπου malit N. 810 et 811 post 813 collocavit N. 810
 πρόσσειν malit N. 816 — 819 ut spurios notavit N. huc re-
 ferendum Scholion codicis B (vol. 4 p. 110, 3 ed. Dind.): ταῦτα
 δὲ τὰ τέσσαρα (ita enim pro τρία legendum) ἐν τισὶν οὐκ ἔγ-
 κεται. 827 πρόσωπον suspectum. 832 σοῦ τόδ' ἦν φράσσω

F. G. Schmidtus. 835 *Λάρισσαν* libri. 836 *ξεστὸν*] *χωστὸν* expectes. 843 *μελάμπτερον* Musgravius ex Schollis. 846 *λοχαίας* Elym. M. cod. Flor. teste Millero *Mélanges de litt. Gr.* p. 208, *λοχήσας* libri, *γρ. λοχίας* Schol. 847 *κύκλον τε* malit N. *ἐμαῖν* suspectum. 877 *πρόσωπόν σ' Ἰναντα* *λυπρόν* Hermannus. 896 *γαίας* Monkius. 911 *πῶς σ'* Wakefieldus. 921 *ἀριστέων* Dobraeus, *ἐρίστων* libri. 931 *πολλοὺς* Canter, *πολλοῖς* libri. 943 ut spurium notavit N. 960 *κέρδιον* Tate. 970 *ἔδωκε* Musgravius, *παρέδωκε* libri. 974 sq. *ἔστιν οὕτε*—*ἔλθειν* N., *ἔλθειν οὕτε*—*ἔστιν* libri. 984 *καὶ σέ γ' ἀφύκτοις* malit N. 992 *δὲ θανούσ' ἐς αἰεί* N., *δὲ καὶ* (καὶ om. C) *θανούσ' ἔσται* libri. 1005 *φᾶμαι* Monkius, *φῆμαι* libri. 1014 spurium arbitratur N. 1027 *πόνον* BC, *πόνων* bad, *πόνου* BC. 1036 *ἔσως* suspectum. 1063 *προσήξει* vitiosum, *καὶ δέμας* προσεμφερές coniecit N. 1071 *ἥτις* malit N. 1085 *ἡβάσκει* κακόν Galenus. 1086 *ὀρθῶς λέγοις ἄν* expectes. 1094 *ἔσθ'* οὐποτ' ἄνδρα coniecit N. 1101 *εἰς καλὸν* malit N. 1107 sq. spurios arbitratur N. et 1108 in margine scriptum habet B, omnino ignorat C. 1115 *μόνον* N., *μόνη* libri. 1118 *καρὰ-τομῶν* Lobeckius, *καρὰτόμῳ* libri. 1119 *σῶξέ νιν* Monkius, ceterum 1119 sq. si abessent, nemo desideraret. 1123 *φᾶσμι* N., *θαῦμα* libri. 1125 *ἐκπλήσσει χαρὰ* verba vix integra. 1127 *τόδ' ἦ]* *τόδ' εἰσορῶ* B. 1130 *τύχῃ* Reiskius, *τυχῇ* libri. 1140 *δαίμόνων*] *νευτέρων* Iacobsius. 1153 *δόδον*] *πόδα* vel *δόμον* al. 1154 *τετραπτόλει* N.

ANDROMACHA

Argum. p. 45, 2 *τὸν Μολοσσὸν* verba secundum libros delenda, item fortasse *συνέστηκεν* p. 46, 2. p. 46, 4 *ἔτι δὲ* Hermannus, *ἔστι δὲ* libri, *εὖ δὲ* Trendelenburg.

V. 10 *ῥιφθέντα* BC. 11 *ἄβησε* malit N. 25 *δ'* Elmsleius, *τ'* libri. 27 *αἰεί πως ἦρε* temptabat N. 28 *κἀπικού-φισιν* Elmsleius. 36 *τὸ πρῶτον* al. 38 ut spurium notavit N. 53 *πατρός οὐκένειν* (i. e. *οἱ ἐκτύνειν*) Badhamus. 59 *δ'* αἰεί sol Hartungius. 69 *κτανεῖν* coniecit N. 70 *πέπυσθον* N., *πέπυσται* libri. 73 *ἐπ' αὐτὸ* D. 89 *κού]* *καὶ* al. teste Schol. 94 *γυναιξὶν ἄλλος* Hartungius. 103 *γάμον* suspectum. 106 *ὦμός* *Ἄρης* N. 138 *πόλεος* G. Hermannus, *πόλεως* libri.

142 δεσποτῶν ἑμῶν· φρόβῳ δ' N., δεσποτῶν δ' ἑμῶν φρόβῳ libri. 144 φέρουσα λανθάνω Wecklein. 146 σοί μ' ἴδῃ συν-
 ούσαν N. post 146 aliquot coryphaei versus excidisse proba-
 biliter coniecit Musgravius. 151 ἀλλ' οὐκ Ακακίης N. 160
 ψυχὴ vitiosum, τέχνη temptabat N., φύσις Scholiorum apud
 Schenkelius. 169 οὐδὲ Τρωάς Valckenarius, ὁ ξάχρυσος Mark-
 landus, ὁ πολύχρυσος Herwerdenus. 181 θηλείας φρενῶν
 Scholion eadictis A et Stobaeus Flor. 73, 18. θηλειῶν ἔφω
 libri. 194 ὥς τῆς Ακακίης ἢ Φρυγῶν μελῶν πόλις Canter
 195 τύχη θ' ὑπερθεῖ verba graviter corrupta, αὐτῇ δ' ἐπιδά-
 της suscit Herwerdenus. 197 πλούτου τε μελέθει Brunckius.
 200 ἑμᾶντῇ γ' Hermannus. post 203 versum excidisse conie-
 cit Dindorfius. 206 interpolatoris additamentum secluserit N.
 221 προσταμῖν Hermannus. probabilius versus 220 et 221
 deleri iussit Henr. Hürzelius. 224 μαστὸν αὐτῇ N. 225 ἐπαι-
 χον N. 230 γὰρ] δὲ Elmsleius. 231 τέκνα οἷς vel τέκν'
 οἷς libri, τέκν' ὅτοις coniecit N., παῖδας οἷς O. Hense. 238
 λίγεις αἰσχρῶς ἐμέ Lud. Sybelius. 239 δύνα Peron. 252
 οἶδόν σε δεῖ malit N. 264 sq. τοιούδ' ἔχω σου δέλεαρ· αὐτὸ
 σημαίνει N. 271 ὁ δ' Dobraeus. 274 sq. ἀρ' ὑπῆρξεν, | δι'
 Ἰδαίαν νάπαν et 284 sq. νάπος ἦλθον, | ὁρεῖαν παιδάων
 coniecit N. 279 εὐμορφίας suspectum, εὐφυΐας proposuit
 Heinsoethius. 294 corruptus. 302 sq. nondum emendatum
 305 πόρους, δε' ἀμφὶ Τρωάων metri causa homines docti
 temptarunt. 323 πλὴν ὅσον δοκεῖν μόνον N., πλὴν τύχῃ
 φροεῖν δοκεῖν libri, πλὴν τύχῃ δοκεῖν μόνον Dobraeus. 327
 τοσόσδ' ἐπινεύσας N. 328 εἰς ἀγῶν' οὐκ ἀξίω N. abiectis
 verbis quae sequuntur absurdis et sensu cassis οὐτ' οὖν δ'
 Τρωάς οὔτε σοῦ Τρωάων ἔτι (329). 330—332 damnavit Do-
 braeus. 330 εὐ φροεῖν] εὐτυχεῖν recte Stobaeus Flor. 104, 14.
 332 recentioris est aetatis quam praegressi duo versus. 334
 τῇ] δὴ Reiskius. 337 ab interpolatore additum suspicatur N.
 346 ἀλλ' οὐ πελοεταί Pflugkii ex Schol. 354 φύσιν parum
 aptum, θέμις scripserit N. 357 sq. verba οὐκ ἀκοντες—πί-
 νοντες abesse malit N. 359 τοῖς σοῖσι N. 362 τὸ δυσμενὲς
 δέδοικα· διὰ γυναῖκα γὰρ coniecit N. 385 καί] εἰ Kirch-
 hofius. γ'] τ' Hermannus. 387 μικρῶς ἀπο N. 397 sq.
 post 403 collocandos, 404 sq. statim versui 396 subiciendos
 esse recte, ut opinor, statuit Musgravius. contra Henr. Hürzel

v. 406—410 ante 399 collocandos existimavit. 398 ἐξιμᾶζω vitiosum. 434 μηκέθ' Herwerdenus. 440 ποτ' ἢ N., τόδ' ἢ libri. 441 ὑποσπᾶσας πτερῶν coniecit N. 444 ἀμμένει N., ἀναμένει libri. 450 spurius visus est H. Hirzelio. 455 ἀνηλώθη N. 463 πταίσιας ἄν F. G. Schmidtus. 464 οὐποτε δὴ N., οὐδέποτε libri. 469 γάμοις suspectum. 470 ἀνδρὸς vitiosum, ἀμὸς suasit Herwerdenus, ἀγνὸς malit N. 475 ἄχος ἐπ' ἄχθει temptabat N. 476 graviter laborat. 489 κτενεῖ et Ἰλίαν coniecit N. 491 ἔτι δὲ πότνια Hermannus. 512 νεκροῖς N., νεκρῶ libri. 525 πασσίαν N. 532 τέγγομαι coniecit N. 534 ἀνήριθμος Heimsöethius. 538 ὥς] ἴσθ' olim N. 548 καὶ πῶς; ἐκ] καὶ πῶς τ' ἐκ ABCE, καὶ πῶς καὶ abcd, πῶς ταῦτ' ἐκ BC. 553 ἐπαινῶ suspectum. φῶμην μενοινῶ Herwerdenus. 556 ἐνδῆσαντες Plersonus. 557 τις οἷς Hartungius. 566 σέβας] ἄγεις v. l. 579 ἄλλα τ' N., γ' ἄλλος libri. 581 ἢ τὸν ἀμὸν C, ἢ τὸν ἐμὸν ceteri libri. 588 σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν coniecit L. Dindorfus. ante 590 non nulla videntur excidisse (cf. Dobraei Adv. II p. 78). 592 ἀπώλεσας λέχος coniecit N. 593 ἀκλήστ' ἀφροῦσα Lentingius. 623 γαμεῖν Lud. Sybellus. 625 εὐηθέστατον N., εὐηθέστατα libri. 626 ἔχους Brunckius. 631 suspectum habet N. 639 κύδιον BC et Stobaeus Flor. 72, 14. 645 τίς δῆτ' ἄν εἴποι Parsonus. 647 Πηλεὺς in πολίος mutavit N., qui verba quae sequuntur καὶ πατρὸς — ξυνάψας ut ab Interpolatore addita notavit. 650 τῇλ' ὑπὲρ Reiskius. 651 παρακαλεῖν ἅμα Schenkelius. 655 sq. abiicit N. 661 κτανεῖν] θανεῖν E, πανεῖν Brunckius. 664 τοῦσδε γῆς Brunckius. 668—677 ab Euripide alienos esse perspexit Henr. Hirzelius. 677 τοῖς ἐμοῖς γ' BC, τοῖς ἐμοῖς μ' Reiskius. 707 ἥσσω] μελῶ B. 709 ἢ νιν οὐξ ἡμῶν Heimsöethius. 710 τῶνδ' Musgravius, τῇσδ' B, τῇνδ' ceteri libri. 727 γένος] ἔφν v. l. 746 μόνον] ἔχων coniecit N. 749 τυχοῦσα suspectum. 770 πάθαι τις ἀράχανον Dindorfus. 772 κηρυττομένοιαι Hermannus, κηρυττομένοις E, κηρυττομένων ceteri libri. 781 ἄδδ' Dindorfus. 784 ξηρόν suspectum. ὀνειδεῖ νείκη τε δόμων A et similiter alii, ὀνειδος αἰ κεῖται δόμων Th. Bartholdus. 798 εὐδόκιμον Διὸς Hermannus, εὐδόκιμος ὁ Διὸς libri. 810 χαρῇ Elmsleius. 814 μεταλγεῖ N., μέγ' ἀλγεῖ libri. 819 εὐπιθέστεροι Blomfieldus, εὐπειθέστεροι libri. ceterum νέοι μολόντες εὐπιθέστεροι φίλοι

malit N. 833—839 verba uncis inclusa interpolatoris esse suspicatur N. 842 ὦ φίλ' ἀπόδος ἴν' abesse malit N. 867 ὕρνις ἀερεθελήν Scidler. 878 versum spurium notavit N. 896 τίλει κόρη C. 900 ἀέστορ ABC. 909 ἀνδρα E, ἀνδρ' ἐν C, ἐν' ἀνδρα ceteri. δίσσ' ἐν' ἀνδρ' ἔχειν λέξη Grotius. 929 δοκοῦσί τε N., δοκοῦσά γε libri. 929 πῶς οὖν ἂν εἴποι ταῦτάδ' Pflugius, πῶς οὖν ταῦτάδ', ὡδ' ἔρεϊ τις coniecit N. 937 spurium esse suspicatur N. 947 κερδανόσα N. 953 ut autem spectum notavit N. 957 σοφόν τι ἔημι N. βροτοῦς] κριτὰς Heimsoethius. 962 φόνω Lentingius. 977 τῆς τ' ἐμῆς Dobraeus. 985 συγγενές τοι N. 991 οἴκους τε τοῦσδε C, οἴκους ABEC, ἢ κρέσβυς οἴκους bed, ἢ παιδὸς οἴκους B m. sec. 1002 πικρὰν malit N. ἤτησεν Heimsoethius. 1007 ἔχθραν suspectum, κακῶν expectes. 1016 προσδόντες Hartungius. 1035 ἔκτανεν Heathius, κτάνεν Hermannus, κτεάνων libri. 1039 τοκέων al., λεχέων Heathius. 1042 ἔπεσον] ἐπέπεσον B, ἐπέλασαν Kirchhoffius. 1045 πρὸς Hermannus, καὶ πρὸς libri. 1046 τὸν addidit Hermannus. 1056 τυχοῦσα suspectum. 1058 ἀντίποινα N., ἀντὶ παιδὸς libri. 1059 φόνω Hartungius. 1062 προτείνων N., περαίνων libri. 1063 σφ' γε Lobekius. 1064 κρυπτός λοχήσας N. 1066 δεινόν] δηλὸν malit N. 1067 Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα BCE. 1068 aut spurium aut corruptum videtur. 1079 εἴπερ σοῖς Hermannus. ἀμνασθεῖν φίλοις Hartungius. 1099 δρόμοις Abc. 1100 Παρνασσίας L. Dindorfius, Παρνησίας libri. 1114 ξιφήρης κρύφως εἰστίηκει N. 1115 ὦν] ὁ δὲ coniecit N. 1120 κρούει δὲ Scaliger. 1131 ἀσπίδ' ἐκτείνων χειρὶ verba graviter corrupta. 1139 ποδοῖν suspectum. 1148 δεινόν τι Lentingius. 1154 ἀνήλωται N. 1161 τοῖς Ἑλλήσι Dobraeus. 1171 πῆμασι ἐκυρσας (vel κύρσας) libri, πῆμασι πληγῆς Herwerdenius, neque αὐτός sanum. 1172 καινῇ μοίρᾳ συνέκυρσας N. 1177 γένος οὐκέτι heB, γένος οὐκέτι τέκνα C, γένος οὐκέτι μοῖ τέκνα ABC, unde γένος οὐ τέκνα coniecit N. 1179 sq. παθέων ἄρ' ἐγώ, φίλον ἐς τίνα βάλλων τέρφομαι ἀνγὰς Hermannus. 1184 ὥς ἐκ τῶνδ' vitiosa videntur. 1201 διάνδιχ' ὦ τάλας Heimsoethius, διάδοχα (δ' ὦ addit E) τάλας libri. 1202 γέρων παιδοστερῆς Heimsoethius. 1205 et 1219 nondum emendati. 1206 deleuit Matthiae. 1222 οὐκέτ' ἔστι μοι πόλις Hermannus οὔτε μοι (vel οὐκέτι) πόλις πόλις libri. 1225 post πένοντο

libri πρὸς γὰρ addunt. πανώλεθρον γὰρ πίνοντά μ' ὕψει G. Hermannus. 1228 λευκήν] λευκὸν v. l. in Schol. λευκὸν ἐς αἰθέρα Ric. Klotzius. δαίμων ὅδε νῶν αἰθέρα λευρὸν malit N. 1251 τὰ κείνης Lentingius. 1252 προμηθεῖα BC et v. l. a m. sec. in B, quod videtur praeferendum. 1282 ζαχρῦσους Stob. Flor. 72, 3. 1283 ἐκ θεῶν] ἐς τέλος Stob. Flor. 70, 10.

BACCHAE

Argum. p. 89, 6 ἐξήγον Kirchhoffius. 9 ἀγγέλους Elmsleius, ἄλλως B, ἄλλους Kirchhoffius. 90, 2 διεσάφησεν, ἵνα μὴ ἔργοις ἢ λόγοις Elmsleius. τῶν ἔκτοτε Hermannus. V. 1 Θηβαίαν Schol. Hephaest. p. 183 et Priscianus vol. 2 p. 151. 13 τῶν πολυχρῦσων Elmsleius, τὰς πολυχρῦσους libri. 15 δύσχιμον Elmsleius, δύσχειμον libri. 20 πόλιν] χθόνα Schenkelius. 20 post 22 collocari iussit Pierseon. 32 οἴστρος] libri (item 687 οἰνωμένας, 814 ἐξοινωμένας, 1285 οἰνωμένον), correxit Elmsleius. 53 et 54 recte proscribere videtur Bernhardt. 57 ἐκόμισ' ὁπαδούς N. 59 τύπανα N., τύμπανα libri. 66 Βρομίω θεῷ πόνον coniecit N. 71 Διδν-σων ὑμνήσω] Διδνυσον κελαδῶ N. 72 ὦ delendum coniecit N. 88 ὃν ἔχουσ' malit N. 95 παλάμαις Iacobsius. 121 ζαθέον τε Dindorfius. 135 εἴτ' ἂν Dindorfius, ὅταν libri. 137 σενή N., πένση B. νεβρίδ' ἔχων malit N. 151 ἔπη βρέμει coniecit N. 165 ἀδομένα Dindorfius. 182 versus Dobraeo suspectus. 188 ἡδονῇ N., ἡδέων libri. 192 ὁμοίαν δ' θεὸς ἂν Elmsleius. 200 οὐδ' ἐνσοφρίζμεσθα Musgravius. 201 πατρός παραδοχὰς libri. locus nondum sanatus. 203 ἄκρας — φρενός Plut. Mor. p. 756 B. 207 θέλει χορεύειν Dindorfius, χαιρεί χορεύοντ' Vsener. 209 δι' ἀριθμοῦ olim N. probabilis ipsum versum damnat Bernhardt. 224 vix sanus. 232 πανούργου N. 238 προπλῶν Valckenarius. 239—241 post 246 collocari iussit Kirchhoffius, post 247 eosdem collocavit Schoenius. deleri vult Middendorfius. 246 ἐπάξια Elmsleius, ἔστ' ἄξια libri. 247 ὕβρεις ὑβρίζοντ' Kirchhoffius. 251 πάντες recte deleuit Kirchhoffius. βακχεύοντας ἄλλα μαινόμεναι scripserit N. 258 καὶ μὴ N. 263 τῆς εὐσεβείας ante Reiskium. 270 θρασὺς τ' ἐν ἀστοῖς Badhamus, δρᾶσαι τε δυνατὸς Heimsoethius. 271 κακὸν πολίταις malit N. 278 δς δ' Flaxius, ὅδ'

libri. ἐπὶ τὰντίπαλον verba vitiosa. 282 ὕπνου *B.* 286 δια-
 γελᾷς Herwerdenus. 284—297 damnat Dindorfius. 294 νε-
 κισιν Vsener. 295 ἡαφῆναι Pierson. 302—305 suspectus
 habet *N.*, 305 iam Piersonus. 314 μὴ σωφρονεῖν Stobaeus
 Flor. 5, 15 et 74, 8. μὴ supra lineam scriptum habet *B.* 31
 damnatur a Kirchhoffio. 327 νοσεῖς] νόσου Dobraeus, ἐστὶ
 Wieseler. 333—336 suspecti. 334 παρὰ σοῦ Herwerdenus.
 341 δεῦρ' ἔθ', ὡς στήσω F. G. Schmidtus. 345 τῆς σῆς δ
 Matthiae. 359 ἐξεστῶς Badhamus. 368 μὲν οὐχ ὁρᾷ F. G.
 Schmidtus. 372 χρύσειαν πτέρυγα Matthiae, χρύσεια πτέρυγα
 libri, χρύσεια σκηπτρα Elmsleius. 389 ἀσυχίας Dindorfius.
 396 θνατὰ Dindorfius. 398 μεγάλη] μακρὰ Heimsöethius.
 400 δ' ex Stob. Flor. 22, 17 addidit Elmsleius. 404 ἐν φ
N., ἴνα libri. 406 χθόνα Meinekius, Πάρον libri. 407 βα-
 κάρον ποταμοῦ Meursius. 409 ποῦ *N.*, ὅπου libri. 413 παρὰ
 βικῆ] εὐίε Hermannus, προβακχίμει libri. 438 οὐδ' ὠχρὸς ὦν
 vel οὐδ' ὠχρῶν coniecit *N.* 440 εὐπετές *N.*, εὐπρεπές libri.
 444 suspectus. 465 ἐς *N.*, εἰς libri. 466 εἰσέφρησ' (debebat
 εἰσέφρηχ') Burgesius. 468 οὐκ ἀλλ' ὅς Σεμέλης ἐνθάδ' ἔξεν-
 ξεν γάμοις libri, secutus sum Musgravii conjecturam incertam.
 οὐκ ἀλλὰ Σεμέλην ἐνθάδ' ἔξενξεν γάμοις Canter. 477 ὁρᾷ
 φῆς· λέγει σαφῶς Th. Gomperzius. 481 δεῦρ' ἄγων τὰδ' ὄργια
 et 482 βαρβάρων τὸν δαίμονα *N.* 501 ποῦ δ' ἔστιν Kireh-
 hoffius. 506 ὅπου ξῆς Elmsleius. οὐδ' δ' ὁρᾷς Reiskius. ἔθ'
 Elmsleius, οὐδ' libri, οὐδ' Hermannus. 525 τᾷδ' ἀναβῶσα
 temptabat *N.* 530 μάκαιρα Θήβα Middendorffius. 531 στεφαν-
 ναφόρους Dindorfius. 554 Ὀλύμπου Kirchhoffius. 556 Νύσας
 Elmsleius, Νύσης libri. 563 subalticium arbitraturs Middend-
 orffius. 571 Αἰωδῶν Hermannus. τὸν Hermanus, τὸν τᾷδ'
 libri. 573 τε delet Bothius. 579 τίς ὅδε πόθεν ὁ μέλαδος
 ἀνὰ μ' ἐπάλεσεν (deleto Εὐλίου) coniecit *N.* 583 ἀμῆτερον
 Dindorfius. 591 κλοσιν om. *B.* 596 ἀντάξεις *N.* 602 τάνω
 κάτω *N.* 606 et 607 suspectos habet *N.* 613 τυχῶν vitio-
 sum, τεχνῶν Lud. Sybelius, βρόχων Weckleinus. 615 χεῖρ
N., χεῖρα libri. 631 αἰθέρ' addidit Canter. temptare licuerit
 κακένται τὸ φανθέν, ὡς ἔφη, σφάξων ἐμέ. 633 συντριαν-
 νοῦται δ' ἄφνω coniecit *N.* certe συντεθράνεται genuinum
 non videtur. 647 ἥσυχον φρένα Middendorffius. 662 ἀνεί-
 σαν χιόνος L. Dindorfius, χιόνος ἀνείσαν libri. εὐανγείς Mus-

gravior. 673 delevit N., cf. Eur. fr. 289, 1. 676 προσθή-
 σμεν suspectum. 688 ἡνεμομένως N., ἡρεμομένως B. 694
 παρθένοι τ' ἔτ' ἄλκυγες Chr. pat. 1834, παρθένοι τε ἄλκυγες
 libri, σύλκυγοί τε ἄλκυγες recte Vsener. 701 μαζὸς ante Elms-
 leium. 716 damnavit Dobraeus. 721 θώμεθ' vel δώμεν
 Elmsleius. 722 ἐνελοχίζομεν Dindorfius. 731 sq. verborum
 ὦ δρομάδες — τῶνδ' ὕπ' emendationem desidero. 738 ἀκ-
 μαῖς N., δίκαι libri. 747 βασιλικαῖς malit N. 750 Θηβαίοις
 coniecit Brunckius. post 756 complura excidisse suspicatur
 Middendorffius. 767 sq. lacuna laborare probabiliter statuit
 Hartungius. 776 εἰς] πρὸς Chr. pat. 2222 et 2214. 783
 χερὶ suspectum. 787 κλύων λόγων N. cf. Chr. pat. 2277.
 793 σώσει πόδ' Car. Dillhey. 799 ἐντρέπειν N. 803 δου-
 λεύοντα δουλείαις] μὲν δούλαισι δουλεύοντ' N. 820 δέ σοι
 N., δέ σ' οὐ B. 824 εἰπας ἀν' τόδ', ὥς τις εἰ Weckleinus.
 827 αἶμα θήσεις verba corrupta. 842 recte damnare videtur
 Middendorffius. 845 sq. versus nondum sanati. 847 Βάκχαις
 L. Dindorfius. ipsum versum deleri iubet Middendorffius. 854
 χαλῆς] θήσω Chr. pat. 2311. 856 αἶσι δεινὸς ἦν] ὥς ἰδέν-
 νασεν N. 860 ἐν τέλει] ἐνστάταις temptabat N. 861 ἀν-
 θρώποισι ferri non potest, εὐνοοῦσι suadebat Badhamus, εὐσε-
 βοῦσι Herwerdenus. ipsum versum proscrispsit H. Hirtzelius,
 qui antea ὥς πέφυκεν ἐντελής θεὸς coniecit. versus 860 et
 861 interpolatoris esse suspicatus est Herwerdenus. 863 ποτ'
 ἐλαφρόν malit N. 867 ἀδομαῖς Elmsleius. 869 θήραν N.,
 θήραμ' cod. 874 ἀδομένα Dindorfius. 876 σκιαροκόμου θ'
 ἔρνεσιν cod., unde σκιαροκόμοιό τ' ἔρνεσιν coniecit N. 883
 πιστὸν τι τὸ N., πιστὸν τὸ cod. 885 τοὺς τὰν ἀγνωμοσύνην
 olim N. 916 κἀλόχου Reiskius, ἐκ λόχου Hermannus, καὶ
 χοροῦ Hartungius. interpolatoris esse versum suspicatur Mid-
 dendorffius. 922 ἦσθ' ἀνὴρ Middendorffius. 925 τίς Elms-
 leius. post 927 Kirchhoffio tres videntur versus excidisse,
 quorum primus Bacchi fuerit, Penthei alter et tertius. 929
 damnat Middendorffius. post 934 unum versum deesse suspi-
 catur Kirchhoffius. 946 αὐτήσιν ἐλάταις Schol. Eur. Phoen.
 3. 961 πόλεως N., χθονὸς cod. 962 γὰρ αὐτῶν εἰμ' Elms-
 leius. 964 οὗς χρεῶν Hartungius. 977 Ἀύσσας Dindorfius,
 Ἀύσσης cod. 983 εὐσχοπος ὕπεται scripserit N. 985 sq.
 τίς δδ' ὀρειδρόμων μαστήρ Καδμείων N. 987 alterum ἐς

ὅρος delendum coniecit N. 990 δέ τινος] δὲ γέγον' N. ὅδ'
 addidit Hermannus. 998 ὅρῳ corruptum. 1001 βίχ] Πρίαν
 coniecit N. 1002 σώφρονα θάνατος et 1004 βροτείῳ cod.
 admisi Heathii et Elmsleii conjecturas parum probabiles. 1006
 θηρεύουσ' N., θηρεύουσα τὰ δ' cod. 1009 ἀμαρ Elmsleius.
 1020 θηραγρευτῶ Dindorfius (θηραγρευτὰ scripserat N.), θη-
 ραγρότα (ὁ a correctore) cod. 1022 sq. βρόχον θανάσιμον
 ἐπ' ἀγέλεν Fixius. 1023 πεσόντι Scaliger, πεσόντα cod.
 1025 et 1026 spurios esse iudicat Middendorffius. 1026 ὀδόν-
 τος ἔσπειρ' Elmsleius, ἔσπειρ' ὀδόντων Hartungius. ὄφεος]
 "Αρεος Elmsleius. 1031 Βρόμι' ἀναξ, θεός σὺ (hoc pronomen
 addidit Kirchhoffius) φαίνει μέγας coniecit N. 1056 ποικιλ'
 ὡς vitiosa. 1060 ὅσον ποθῶ Elmsleii est conjectura minimè
 certa, ὅσοι νόθων cod., ὅσοις μόθων Heathius, ὅσοις ὕλων
 Middendorffius, νόσον μαθεῖν Weckleinus. 1063 θανυάσθ'
 ὄρῳ N., θαυμ' ὄρῳ cod., ubi τι θαυμ' ὄρῳ correctum est.
 1067 ἐλικοδρόμον Reiskius, ἔλκει (ἔλκη m. sec.) δρόμον cod.
 1084 ὕλμος Chr. pat. 2260. 1090 ἡσσονα Heathius. 1091
 ποδῶν τρέχουσας Hartungius ex Chr. pat. 2015. 1108 συγκα-
 ραννοῦσαι corruptum. 1113 spurium iudicat N. 1123 χερὶν
 Brunckius. 1133 ἔφερε Duportus, ἀνέφερε cod. 1147 νίκη
 φέρει Hartungius. 1157 πιστὸν Αἰδαν verba vitiosa, Βιστο-
 νίδων coniecit Herwerdenus. 1168 ὀρθοῖς Stephanus, ὀρθεῖς
 cod. verba nondum sanata. 1183 εὐτυχῆς γ' αἶδ' N., εὐτυχῆς
 τὰδ' cod. 1188 πρέπει γ' ὥστε θῆρ ἀγραυλὸς φόβῃ Kirch-
 hoffius, πρέπει θηρὸς ὡς ἀγραυλοῦ φόβῃ O. Hense. 1199
 τᾶδ' ἀγρῶ N., τὰδ' ἔργα cod., τᾶδε γὰρ L. Dindorfius. 1205
 ἀγκυλητοῖς N., ἀγκυλωτοῖς cod. 1207 sq. κομπάζειν μάτην
 et κατᾶσαι χρεῶν N., κομπάζειν χρεῶν et κατᾶσαι μάτην
 cod. 1209 δέ γ' αὐτῇ Kirchhoffius, δὲ ταύτῃ cod. 1213 πη-
 κτὰς κλίμακος Chr. pat. 1263. 1216 ἔθλιον δέμας malit N.
 1221 versus suspectus. 1240 ὡς ἀγκρεμασθῇ Hermannus.
 1245 num Euripidis sit dubitat Middendorffius. 1257 σοῦστέιν.
 τίς αὐτὸν Kirchhoffius, σοί τ' ἐστίν τίς αὐτὸν cod., σοί γ'
 ἐστί. τίς νιν malit N. post 1269 versus Cadmi verba referens
 intercidisse videtur. 1297 ὑμῖν N., ὕβριν cod. 1312 ἀξίαν
 ἔδωκεν ἄν Hartungius. 1331 et 1332 transponi iubet Weck-
 leinius. 1339 βλον] δέμας malit N. 1342 ὕτ'] δν malit
 N. neque ἡθέλετε sanum videtur. 1343 ἡδαιμονεῖτ' Mus-

gravius, εὐδαιμονοῖτε' cod. 1349 οὐμὸς ἐπήνεσεν cod. a pr. m., unde ἐμὸς ἐπήνεσεν vel οὐμὸς ἤνεσεν scripserit N. 1353 παῖς τε σὸς Hartungius, σαι cod. 1358 σχῆμ' addidit N. ἀγρίας Dobraeus, ἀγρίαν cod. 1365 ὄρνις — πολιόχρως κύκνος cod., ὄρνιθ' — πολιόχροα κύκνον Heathius, qui accusativum requiri recte agnovit (cf. L. Stephani *Compte-rendu de la commission archéol. pour l'année 1863* p. 28). 1368 ὦ πατρώα ante Elmsleium. 1372—1392, quos ab Euripide alienos esse argumentis docemur certis et indubils, notavit N. 1384 μ' εἰδοὶ addidit Musgravius.

Schol. Ar. Plut. 907: ἰδίων τῶν ἰδιωτικῶν. καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις

εἰ μὴ γὰρ ἰδίον ἔλαβον εἰς χέρας μύσος.

versus, ut Tyrwhittus vidit, ex Aganae oratione repetitus, culus unum versum 1329 servavit codex Palatinus. hanc et subsequentem Bacchi orationem integram norat auctor Christi patientis, unde codicis lacunam quodam modo compensare studuit post alios Kirchhoffius Philol. vol. 8 p. 78—94, qui fallitur de Chr. pat. 1473 repetito e Bacch. 1135. de verbis γαυριῶν et λελάβημαι, quae e Bacchis afferuntur, videndus Elmsleius p. 134 et 139 ed. Lips.

HECVBA

Argum. p. 138, 13. 14 συμπαθησόντων Helmsoethius.

V. 8 ὃς τήνδ' Hermannus, ὃς γῆν malit N. Χερσονησίαν Bruckius, Χερρονησίαν libri. 16 ἔκει' ἐπισήματα Scaliger. 17 χθονὸς] πόλεως N. 28 ἀκτῆς Abc. 33 Χερρονησία ante Bruckium. 38 Ἀγαῖκόν v. l. 58 ὄσοντες — τυχεῖν verba vix sana. 56 εἶδες ἡμᾶς B. 69 αἶρομαι ἐννοχίοις Hartungius, ἐννοχίοις αἶρομαι O. Menzer. 75—77 ἀμφὶ Πολυξείνης τε φίλης φοβεράν ἐδάφημεν N. verba εἶδον γὰρ et ὅψιν ἔμαθον Hartungius delevit. 80 ἄγκυρ' ἀμῶν Meinekius (ego ἀμῶν praetuli), ἄγκυρα τ' ἐμῶν libri, ἄγκυρ' ἐπ' ἐμῶν Weckleinus ex Schol. 85 ἀλλαστον malit N., cf. Eur. fr. 1106. 92 sq. ἀνάγκη οἰκτρῶς] ἀνοίκτως recte Porson. 96 οὐδ' delendum coniecit N. 97 suspectus. 141 ἦκει Cobetus. 145 Ἀγαμέμνονος ἴς' ἐκέτις γονάτων N. 147 τοὺς θ' ὑπὸ γαίης Porson, τοὺς τε χθονίους Helmsoethius. 155 ἠχῆν Burgesius recte, nisi quod ἄχάν praeferendum. 159 γενεά Porson. 163

ποῖ] πῇ libri. ποῖ δ' ἦσω πόδα; τίς θεῶν Reiskius. 164
δαίμων νῶν Musgravius. δαίμωνων libri. δαίμων ἐστὶν ἀρω-
γός coniecit N. 174 sq. κῦδ' α', τέκνον, ὡς εἰδῆς οἶαν | αἰὼ
φάμαν N. 178 καρύξουσ' Weckleinus. 179 τῶνδ' Reiskius.
181 — 196 versuum ordinem turbatum restituere conatus est
Hartungius. 186 τέκνον τέκνον Hermannus, ὃ τέκνον τέκνον
libri, τέκνον μέλειον Herwerdenus. 187 τί ποτ' ἀγγέλλεις N.
190 Πηλεία Henr. Weilius. 194 δυσφάμονες Dindorfius, δυσ-
φήμονες libri. 196 τὰς σὰς ἀμφὶ ψυχᾶς Heimssoethius. 199
— 201 οἶαν οἶαν | αὖ σοι — ἐχθρίαν | ἀρρήται — δαίμων
Bartholdus. 210 τάλαίνα Seidler, ἃ τάλαίνα libri. 211 καί
σὸν (σὸς Weckleinus ex Schol.) μὲν, μᾶτερ, δυστάνον Kirch-
hoffius. 215 ξυντυχία] δαίμων Heimssoethius, πότμος Wei-
lius. 224 ἐπέσται N., ἐπέστη libri. 231 κῶγ' α' ἀρ' I.
Dindorfius, κῶγ' γὰρ libri. 236 σὲ μὲν ἐρωτᾶσθαι τὰδε
Weilius. εἰρησθαι χρεῶν et 237 ἐρωτῶντας τὰδε olim N.
251 κακύνει suspectum. 253 δύνει Porson. 260 τὸ χρεῖ
malit N. 279 suspectus. 281 πόλις vitiosum. πολιᾶς Czwen-
lina, βίος Weilius. 293 λέγης Muretus. 296 οὐκ] τίς Gre-
gorius Cor. p. 64, quod praestare videtur. 320 τὸν ἐμὸν
στεφῶν Weilius. 328 τοὺς ἐσθλοὺς φίλους malit N. 333
νικώμενον] κρατούμενον be et Stob. Flor. 62, 25. 355 παρ-
θέναν Kirchhoffius. 359 ὁμοφρόνων L. Dindorfius. 361
χάττερων πρόμων Herwerdenus. 367 ἐλευθέρων Hartungius.
369 ἄγ' οὖν μ'] ἄγοιμ' vel ἄγοῦμ' ABFcC. διέγρασαι λα-
βὼν Weckleinus. 378 suspectus. 398 δρυὸς ἐγὼ Lud. Sy-
belius, δρυὸς ἀπριξ Weckleinus. 419 βλον ineptum, τὰδε
scripserit N. 432 κάρα πέπλους Kirchhoffius, κάρα πέπλοις
libri. 435 σὸν ὅμ' Wakefieldus. 441 — 443 choro trilobis
Hermannus, damnat Dindorfius. 445 ἔτις Barnesius. 451
ἐνθα Porson, ἐνθα τὸν libri. 452 πατέρα] τοκέα Dindorfius.
454 πεδία] γύας Hermannus. 460 φίλας Hartungius. 467 sq.
θεᾶς ναλοῦσ' N., Ἀθαναίαν libri. 481 λείπουσ' Musgravius.
489 κεκτῆσθαι βροτοὺς Heimssoethius. 490 ut spurium nota-
vit N. 495 αὐτῇ δὲ codex Mosq. 504 μέτα vitiosum, πάρα
Dindorfius. ipsum versum damnat Herwerdenus. 506 δοκοῦν
Ἀχαιοὺς ἦλθε] ἐρεῖς Ἀχαιοὺς δόξαν malit N. 507 509 510
spurios arbitratur Herwerdenus. 528 ἔρρει χειρὶ plerique libri.
ἐκχεῖ (vel ἔχεε) χειρὶ G. Schmidius, ἐξέρρινε vel ἐξέρρινον

Dindorfius. 535 μου] μοι deteriores aliquot libri. 538 ἡμῖν παρῶν Weilius. 540 πρεσβενοὺς suspectum. 559 λαγόνας AEC. λαγόνας εἰς μέσας Brunckius. 566 οὖν (mallum αὐ) θέλων τε καὶ θέλων Kayser. 569 εὐσχήμων Plinius Epist. 4, 11, 9. quae vera videtur lectio. 574 οἱ δ' ἐπληροῦσαν Choerob. in Theod. p. 537, 8. 578 ut spurium notavit N. 581 et 582 δυστυχεστάτην ὁρῶ πασῶν γυναικῶν, εὐτεκνωτάτην δὲ σέ malit N. 582 θ' om. libri nonnulli et Choerob. in Theod. p. 551, 6. 584 verba ἀναγκαῖον τόδε non videntur sana. 595 ἀνθρώποις libri, ἄνθρωποι Hermannus, qui tamen ἐν βροτοῖς a poeta scriptum coniecit. 602 δλοῖδε τῆσχροῦ Colletus. 607 ἀταξία Dio Chrys. 32, 86. quod fortasse praefereendum. 612 versus molestus. 618 κλέμμε] κτήμα N., λήμμε Weckleinus. 623 ὠγκούμεθα G. Schmidtus. 627 κείνα δ' ὀλβιώτατον scripserit N. 643 συμφορὰ τε τλάμων coniecit H. Weilius. 665 ἀπο] ὑπερ al., πάρος F. G. Schmidtus. 680 spurium iudicat Herwerdenus. 683 οὐδὲν εἰμ' ἐτι N. 687 ἀρτιμαθῇ νόμον v. l. Schul., ἀρτιμαθῇ νέον vel ἀρτιμαθῆς νέον Weckleinus. 691 sq. ἀστένακτος ἀδάκρυτος Hermannus, ἀδάκρυτος ἀστένακτος libri. 692 ἐπισχῆσει Hermannus, μ' ἐπισχῆσει libri. 699 ἐκβλήτ' Hartungius, ἐκβολον Weilius. 704 οὐ με παρέβα] οὐδὲ παρέβα με Hermannus. 706 damnat Dindorfius. 715 ποῦ θεῶν δόξα coniecit N. 729 εἰδόμεν et cum Boethio οὐδ' ἐψαύομεν N., dummodo genuinus sit versus. 745 εἰ λογιζόμεσθα N., ἐκλογιζόμεσθα coniecerat Hermannus. 746 μάλλον] νεύειν N., δέπειν Schenckelius. 748 οὐδ' ἐρῶ F. G. Schmidtus. 750 ποῖ N., τί libri. 755 δῆξιον δ' οὐκ ἔστι μοι Heinsioethius. 756—58 om. AB, post 779 collocat F. post 757 excidisse Agamemnonis quaestionem et v. 759 ante 758 collocandum esse probabiliter coniecit Hirzelius. 773 τυχῶν πότμον N. 774 δ'] γ' libri haud pauci, alii particulam omittunt. οὐτινος ὑπ' ἄλλου coniecit Elmsleius. 790 ἀξενωτάτου ξένου Heinsioethius. 793 suspectum habet N., 794 sq. Matthiae, 796 sq. Dindorfius. 798 κασθενεῖς φῦσαι N. 800 sq. ab interpolatore additos arbitrat N. 820 ἐλπίσαι optativi forma vitiosa. πῶς οὖν ἂν ἐλπίσαι τις scripserit N. 821 οἱ μὲν τοσοῖδε F., οἱ μὲν τοσαῦτοι recentiores libri, οἱ μὲν ποτ' ὄντες Weilius, οἱ μὲν γὰρ ἦσαν temptabat N. 824 ξένον τόδε N. 831 νυκτερησίων N., νυκτέρων βροτοῖς

vel *νυκτέρων* πένυ libri, *νυκτέρων* Tzetzes Exeg. II. p. 86.
 12. 843 suspectus. 847 οὐ νόμοις Weilius. 859 εἰ δ' ἐμοὶ Elmsleius, εἰ δέ σοι libri. 875 τὰ μ' ἐγὼ N. 891 ἀνασάω πρὶν ποτ' Elmsleius. 894 ἐκείνου Ac. 900 οὐρίους E. 901 ἡσύχους Hartungius. 902 εὐ πῶς] εὐ σοι G. Schmidius. 915 ἀδύς Dindorfius. 943 Ἑλέναν glossema esse coniecit N. 947 πατρίδας Dindorfius. ἀπύλασεν Weckleinus. 953 spurius videtur. 961 κακῶν suspectum. 967 κλύων πάρεμι σοι Weilius. 971 sq. verba τυγχάνουσ' — *δυναμένην* ab Euripide aliena notavit N. 972 προσδρακύν Weilius. 976 τίς] τὸν N. ἔχει N., ἐμοῦ libri. 984 τί δεῖ N. 992 μὲν] πον Herwerdenus. 998 αἰ] δ Weilius. 1023 οὐτι δέδοικας Weilius. ἀλλ' ἴσως] ἀλλὰ N. 1031 alterum ὀλέθριον delet Dindorfius. 1032 sq. graviter corrupti. 1040 non videtur sanus. 1041 Polymestori a non nullis tribui docent Scholia. 1047 Θερμῶν κράτος ξένου Weilius. 1052 ταῖσδ' Hermannus. 1055 θυμῷ ζέοντι libri paene omnes, θυμὸν πνέοντι F. G. Schmidtus. 1068 ἀνέσσαιο τυφλὸν ἀνέσσαι', Ἄλιε Weilius, ἀνέσαι' ἀνέσσαιο τυφλόν, Ἄλιε libri. 1069 νέφος ἀπαλλάξας Reiskius, φέγγος ἐπαλλάξας Weilius. 1073 τιθέμενος Θηρῶν Seidler, Θηρῶν τιθέμενος libri. 1078 σφακτά Hermannus. φονίαν et ἀνήμερον delet Dindorfius. 1079 ὀρείαν Brunnclius. 1080 πᾶ βῶ deleverit N. 1081 ναῦς ὥς N., ναῦς ἔτε Weilius. 1097 δεινὰ φεῦ δεινὰ Weilius. 1100 αἰθέρ' ἀμπτάμενος libri, αἰθέρ' cum Schol. deleverit N. 1113 ὅδ' ἐν πύπορ Elmsleius. vitiosum est παρέσχ' ἐν ab Heathio propositum. 1123 ἀμύχανον suspectum. 1126 διασπιάσω νιν Weckleinus. 1137 spurium censet N. 1139 ἀθροίσῃ vix aptum. 1148 sq. μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει δόμους scripsisse Euripidem coniecit N. verba χρυσοῦ et ἐν' ἄλλος τὰδε interpolatoris videntur esse. 1153 θακοῦς Elmsleius cum Schol. 1159 ἀμείβουσαι διὰ χερὸς ABC, μολόντα διὰ χερὸς scripserit N. post 1166 quaedam excidisse coniecit N. 1176 πολέμιον τὸν σὸν N. 1185 πολλῶν γὰρ Hartungius. quae si vera est conjectura, ἡμῶν in οὐσῶν erit mutandum. 1186 αἰ δ' ἀντάρθεμοι Hermannus. 1191 abesse malit N. 1194 versus scriptura incerta. 1197 ὅς φησ' N., ὅς φησ' libri, οἷς φησ' Heimsoethius. ἀπαλλάξων malit N. 1215 καπνός (ita iam Canter) δ' ἐσήμεν' ἄστν πυρπολούμενον Heimsoethius. 1218

ἦσθα τοῖς] ὀρθῶς ἦσθ' Hermannus. 1227 εὐθέως ἔχει φί-
λους vel αὐτόθεν φίλους ἔχει N. 1235 sq. εὐ δράσας ξένον,
αὐτὸν σὲ χεῖρειν τοῖς κακοῖσι γήσομεν N. 1237 admodum
ieiunus ac parum aptus. 1256 τί δ'; ἢ μὲ Bothius, τί δ' ἐμέ
libri, τί δ' ἡμᾶς Scaliger. 1270 πότμον Reiskius, βίον libri,
μόρον Bruenckius. 1271 τεθήσεται scripserit N. 1272 ἐπώ-
νυμόν τι N., ἐπώδον ἢ τί libri. 1275 σὴν δ' Kirchhoffius.
1279 αὐτὸν τε τοῦτον Heimsoethius.

HELENA

V. 8 δισσὰ τοῖσδε δώμασιν τέκνα N. 9 sq. verba ὅτι —
διήνεγκ' ab interpolatore addita notavit N. 12 ὄρατε N.,
ὠραίων cod. 20 ὕπ'] ὥς N. 26 damnat Herwerdenus. 35
τυράνῳ Hermannus. 37 συμβάλλει F. G. Schmidius. 38
χθονὶ suspectum. 48 σώσεις N., σώσαιμι cod. 58 γνόντι
μ' ὥς Badhamus. 59 λέχος Enst. II. p. 30, 35. 63 δ' ἐγὼ
Dobraeus. 69 Πλούτῳ malit N. 75 ἀποπτύσειαν L. Din-
dorfius, ἀποπτύσαιεν cod. 78 εἰσιδὼν μ' Weckleinus. 81
suspectus. 85—88 recte damnare videtur Badhamus. 91
τλήμων ἄρ' εἴ τις Herwerdenus. 92 et 93 interpolatoris esse
censet N. 98 Ἀχιλλέα τιν' οἶσθα Πηλέως γόνον Cobetus.
112 καμπύλους N., καρπίλους cod. 113 δ' ἐμείναι' ἄλλον]
δὲ πάρος ἐμείναι' N. 121 sq. damnant W. Ribbeckius et I.
Ozwalina. 122 καὶ νοῦς ὀρεῖ] ὥς νῦν σ' ὀρεῖ Dobraeus. 125
οἷς συμβᾶν λέγεις temptabat N., οἷς κακὸν μέλει F. G.
Schmidius, οἷς παρὸν λέγεις Rauchensteinus. 129 ἐπὶ νώ-
τοις Herwerdenus. 126 ὥς κείνος verba suspecta. 136
βρόχῳ ἐνάπασαν Mehler. 144 βασιλικὸς Wunder, βασι-
λεῖος cod. 145 spurius videtur. χορήζων in θείων mutari
vult Lud. a Sybel. 164 οἶτον Musgravius, οἶκτον cod. 170
τὸν delet Hermannus. 171 αἶλινον N., αἰλίνους cod. 176
alterum φόνια delet Bothius. φόνι' ἀχάριτας Lobeckius. 180
—83 graviter corrupti. 189 γύαλα Dindorfius, μύγαλα γύαλα
cod. 221 οὐκ ἔστ' ἐν φάει Herwerdenus. 225 πότνια, πα-
ραδίδωσι λέξεσιν N. 227 ποτ' ἔτι] ποτε N. 228 τὰν] θεῶν
Dobraeus. 236 sq. ἐπὶ τὸ δυστυχές, κάλλος ὥς ἔλοι γ' ἐμὸν
temptabat N. 239 Ποιαιδίαις τε verba aut spuria aut cor-
rupta. 245 sq. χαλκίοικον — μόλοιμ' damnat Dindorfius.

253 δέ τοι L. Dindorfius. 257—59 spurios esse perspexit Badhamus. 263 λαβεῖν cod., λάβειν Hermannus. 268 βαρὺ μὲν ἔστ', οἰστὸν δ' ὅμως Cobetus. 280—84 versuum exitum laborant, v. quae dixi in Observ. crit. de trag. Gr. fr. p. 19 not. 288 εἰργοῖέν με N., εἰργοίμεσθαι cod. τὴν ἀπ' Ἰλίου N. 289 μολεῖν Heimsöethius, μ' ἔλθειν cod. vitiosum est μέγα quod in ἄτερο mutabat Brunckius. 292 σωθῶ Badhamus, δοθῇ N. 294 ἀπαλλαγὰς Matthiae. 299—302 damnavit Hartungius, 298—302 Vsener. 302 κρατ' C. Keilius, ἄρτ' cod. 310 τῶνδ' πόλλ' F. G. Schmidtus. 312 εἰς τὰ δεινὰ Rauhensteinus. 320 δὲ Herwerdenus, δ' εὖ cod. 326 τῇνοι N., τοῖσδε cod. 332 οἴκων delet Badhamus. ἀγῶνας δὲ πύθηνσθ' ἐμούς scripsit Dindorfius. 334 οὐ μάταν καλῆς N. 343 ἐς delet Badhamus. 345 τὰν φόνιον Hartungius, 340 ὑδρόεντι Reiskius. 354 διωγμὸν N., δίωγμα cod., δαίγμα F. G. Schmidtus. 355 αἰμορρῶτον Hartungius, λαιμορρῶτον cod. 358 συρίγγων Elmsleius, σύριγγ' cod. αἰοιδᾶν Hermannus. αἰοιδᾶι cod. versus nondum emendatus. 365 sq. verba ἔλαβι — ὄλυσαν interpolatoris videntur, item 368 Σκαμάνδρου suspectum. 375 sq. παρθένη, | Δίον δ' λεχέων scripserit N. 379 sq. locus graviter corruptus. 388 sq. verba ἦν δὲ — ἐπολεῖς spuria videntur. 399 vix sanus. 404 Διβύης δ' Hermannus. ἐπιστροφὰς Herwerdenus. 414 λεῶ N. 416 τῇ ἐμῇ N., τὰς ἐμὰς cod. 418 ἀηδῖαν Portus, ἀθυμίαν Herwerdenus. 421 αὐτὰ δ' εἰπάσα verba inepta, ἀντι δ' εἰμάτω requirit N. 426 ἀρχηγὸν N. 431 πύλας τ' ἐρυμνὰς ex pectes. 432 ἐκ γε Musgravius, ἐκ τε cod., an ἔστι leg.? 434 ὀφείλημ' ἔχομεν ἄν Vsener. 438 θύραις Blaydes. 441 λυγρὰ ταῦτα κοῦκ ἄλλως λέγεις temptabat N. 442 ἄνεις χόλου G. Clarkius. 445 πρόσειλλε Badhamus, προσείλει cod. 446 σὺ δ' αὐτίος· πεῖθει γὰρ οὐδὲν ὦν λέγω Dobraeus. 448 ἄν οἶμαι γ' νομίζω γ' vel ἡγῶμαι γ' Herwerdenus. 451 ἐγὼ πάρεμι Czwalina. 454 οὐκοῦν suspectum. 456 πρὸς τί δ' Matthiae. 459 βασιλικοὶ Wunder, βασιλῆις cod. 492 οἱ που γῆς ἔστι malit N. 493 μόνον interpolatori debetur. πλήν γ' ἐύροοι (γ' αἰ ἑοαῖ cod.) τοῦ καλλιδόνακος εἰσιν Εὐρώτα ἑοαῖ scripserit N. 494 διπλοῦν N., ἀπλοῦν cod. 497—99 damnat Badhamus, 504 Cobetus. 507 κρύψων Badhamus. 510 δ' ἐν N., δέ θ' cod., μὲν Alb. Schmidtus. 516 γρήσαυ

Dindorfius, *χοήζουσ'* cod. 530 ἐν φάει] *ἐμφανῶς* Iacobsius, ἡλίου N. 532 πεπλευκότα Matthiae, *πεπλωκότα* cod. 539 φίλων malit N. 541 οὐ τί που λοχάμεθα N. 553 οὐδ' ὑπηρετάι Dindorfius. 555 φόβον Valckenarius, *φόβους* Herwerdenus. 560 θεῶν γὰρ N., sed fortasse gravior est corruptela. 565 ἄρ' Ar. Thesm. 911, γὰρ cod. 577 corruptus. 578 τί σοι δεῖ πίστεως σαφεστεράς Bauchensteinus, τί σου δεῖ τίς ἐστὶ σου σοφώτερος cod. 587 ἄμ' vir doctus Anglus, ἄν cod. ἡσθας N., ἡσθ' cod. 590 ἐξάξει Cobetus. 592 λαβοῦσ' ἄρ' οὐχ Herwerdenus. 613 πάλιν N., πατέρ' cod. 625 δ μὲν πόνος Musgravius. 634 ἄδονάν Dindorfius. 641 δὲ νοσφίσας (s' add. Badhamus) ἑμοῦ Elmsleius, δ' ἐνόςφισαν θεοῦ σ' ἑμοῦ cod. 642 ἄλλαν Elmsleius, ἄλλαν δ' cod. 644 συνάγαγεν, ἃ πόσι Dindorfius. 650 sq. verba unctis inclusa delet N. 653 μόλις N. 654 χαρμονῶν Elmsleius, *χαρμονῆ* (supra scr. ἄν) cod. ceterum *χαρμονῶν δάκρυα* mali N. 662 εἰ deleverit N. 663 ἀκουστά suspectum. 676 ὦμοι ἐγὼ δίνων Badhamus. verba λουτρῶν καὶ κρηνῶν deleri iubet Herwerdenus. 679 τί δ' εἰς κρείσσιν σοι τήνδ' ἔειπ' (ἐφῆλ' Seidler) Ἥρα κακόν Musgravius. 687 δύσμορος αἰσχύνει N. 690 γάμον ἄγαμον ἐμόν L. Dindorfius. 694 πατρὶδος κακότημαν δύαν expectes. 698 εἰ καὶ] ἄλλ' εἰ Bauchensteinus. 700 πόρε τι τῆς σῆς ἡδονῆς vel μεταδίδου σῆς ἡδονῆς coniecit N. 704 οὐχ ἦδε] οὐ δῆτα Herwerdenus. ante 705 verum excidisse coniecit N. 706 τί φῆς delet Hartungius. 706 τί δ'; ὡς ἀληθῶς F. G. Schmidius, ἄρ' ὡς ἀληθῶς Herwerdenus. 711 ὦ θύγατερ] σκέψαι γὰρ Stob. Ecl. 1, 7, 6 p. 214, quod verum videtur. ὡς ἔφην] ὅς ἔχει Stob. ὅσον ἔχει τὸ ποικίλον N. 718 ὅτ' ὅσ' malit N. 727 damnat Herwerdenus. 738 οὐ Tyrwhittus, αὖ cod. 739 μένουν aut 740 μένουσι scribendum esse coniecit L. a Sybel. 741 εἰ τήνδε Herwerdenus, qui 742 et 743 iure videtur proscribere. 753 damnat Cobetus. 753 χοῆν N., χοή cod. 755 βίου ineptum, μώρων expectes. 757 μόνη δ' ἀρίστη μάντιων εὐβουλία N. 764 αἰσθῆσθαι νῆξ sanum. 769 οὐτ' ἄν L. Dindorfius, οὐ γὰρ cod. οὐ γὰρ ἄν πανσαίμεθα Herwerdenus. 772 καὶ πλείον' εἰπας N. 773 ἄλλα παραλιπών Herwerdenus. 775 νουθετοῦμενος M. Schmidius, ἐνιαύσιον cod. 785 ἦν ἔτλην] ὦ τλήμιον N. 789 ἦ τοῖσδ' ἐπιστάς N. 808 ἀνανδρά

γ' Cobetus, ἀνανδρ' α' cod. 810 οὕτω suspectum. 810
 ἢ δόλων ὑπο Herwerdenus. 818 τίς μὲ γινώσεται θ' ὅς δ.
 827 γαίλα suspectum. 837 ταῦτ' ineptum, τῷ σφ' vel τοῦτ'
 Rauchensteinius. 840 τελευτήσῃν Musgravius. 854 κακοῖς
 δ' ἔφ' ἔρμα (praestabat scribi κακοῖσι δ' ἔρμα) στερεὸν ἐμβά-
 λουσι γῆς Scaliger. 855 γενέσθαι et 856 μεταστῆναι Her-
 werdenus. 861 βλέπουσα γὰρ καὶ μὴ βλέπουσ' ἀριγμένον
 templatbat N. 866 θεῖον δὲ σεμνοῦ θεσμὸν αἰθέρος μυζῶν
 cod., adoptavi Hermannii coniecturam quamvis incertam. 871
 corruptus. 877 οὐδ' οἶδα νόστον οἰκαδ' εἰ σ' αὐτοῦ μέν
 Herwerdenus. latet aliud quid. 882 Ἀλεξάνδρῳ Kirchhoffius.
 886 οὐνεκ' cod. Ἑλένην δοῦσα μωμητοῖς γάμοις Rauchen-
 steinius. ἀνητοῖς in ἀνομήτοις mutari voluit Pierson. 899
 φιλάτων Cobetus, φιλάτας libri. 903—908 damnavit Din-
 dorfius. 912 sq. ut suspectos notavit N. 914 σὺ δὴ N., ἢ
 δὴ cod. 923 καὶ — εἰδέναι] καὶ μέλλοντα, τὰ δὲ δίκαια μὴ
 Herwerdenus. 929 ποτέ addidit N. 933 ἐκδόσσομαι τε Elms-
 leius, ἐδάσσομαι cod. 936 κατέφθιτο Rauchensteinius. 943
 τοῦ τρόπου Musgravius. 944 οἰκτροὶ Portus. 954—958
 damnat Herwerdenus, 957 in suspicionem vocarat N. 965
 ὑφλήσεις N., ἀπολέσεις cod. 966—968 genuina haec esse
 coniecit N.: κακῶς δ' ἀκούσαι νέρθεν ἀνακαλούμενον οὐκ
 ἄξιόν σε τὸν πρὶν εὐκλείεστατον. 974 ἥσσω Hermannus,
 κρείσσω cod., unde χεῖρω malit N. ἀπολλύναι N., ἀποδοῦναι
 cod. ante 976 quaedam excidisse coniecit N. 992 ἤμην μάλ-
 λον scripserit N. 993 δυσκλεεῖς F. G. Schmidius. οὐν Rel-
 kius. 994 πιθοῦ malit N. cum Dindorfio. 1005 Ἥρα Re-
 kius, Ἥρα cod. 1007 Ἰλεως suspectum. 1008 deleuit Bar-
 hamus. 1010 ἀδικοῖν νῦν ἄν Porson. 1013—1016
 damnavit Dindorfius. 1019 ξύμψηφος N. 1022 τιν' Fixius,
 τὴν cod. αὐτοὶ μὲν οὐν ὁδὸν τιν' ἐξευρίσκετε scripserit N.
 1025 γῆν μὲν L. Dindorfius. 1027 delet Herwerdenus, ad-
 ptans 1026 εὐνοίαν Dobraei coniecturam. 1033 suspectus.
 1034 κοινῇ Cobetus. 1042 ὁδῶν ἄπειροι Herwerdenus.
 1049 λέξω L. Dindorfius. 1050 τεθνηκέναι Cobetus, λόγῳ
 θανεῖν cod. 1051 εἰ δὲ τῇδε κερδανῶ (del. λένειν) coniecit
 N., εἰ δὲ κερδανῶ κλύων Heimsöthius. 1054 πρὸς τὸν ἀν-
 σιον verba vix integra. 1056 ἀπαιόλη γὰρ Hermannus. 1062
 πελαγίους Dindorfius. 1064 κελεύσει L. Dindorfius. 1067

τοῦτ' εἰς N. 1074 κοῦριος δρόμος R. Prinzius. 1089 ἐμ-
 βαλῶ χειρός Dobraeus. 1097 κῦδος Vsaener, κάλλος cod.
 γάμω] κακῶ N. 1100 versum ineptum notavit N. 1104 σω-
 μάτων Musgravius. 1111 ἔλθ' ὡς διὰ Musgravius. 1112 ξυν-
 ωδός N., ξυνεργός cod. 1119 ἄπο suspectum. 1122 πρόμοι
 δ' Αἰαίων coniecit N. 1126 πολλοὺς δὲ cod. fortasse recte.
 ἀπὶ ῥυτάν cod., ἀπὸ κλυτάν scripserit N. 1131 sq. cor-
 rupti. 1139 ἀκρότατον N. 1140 τὰ βροτῶν Hartungius.
 1142 ἀμφιλόγοις Dobraeus. 1147 κατ' ἰαχήθης Hermannus.
 1148 ἄπιστος προδότις Dindorfius. 1152—1155 corrupti.
 1158 καὶ Πριαμίδαι Hartungius, ἔ Πριαμίδαι Dindorfius.
 1162 δὲ φλογμὸς Stephanus. 1164 συμφοραῖς ἑλκινοῖς N.
 1168 παῖς ὅδε] ὦδε παῖς N. προσενέπω Hermannus. 1182
 λάθῃ] φθάνῃ Weckleinus. 1190 σπασισμένη N., πεπαισμένη
 cod. 1197 iure proscrispsit Hartungius. 1200 καὶ σαφῇ τὰδ'
 ἀγγελεῖ N. 1217 ἀνέλιοντ' Cobetus, ἀνείλον cod. 1224
 ἔτεμες Dindorfius. 1225 ὡς ποτ' ἐνθάδ' ὦν πόσις N. 1236
 μεθῆκα Cobetus. 1246 δαί suspectum. 1253 παρούσης]
 πατρώας Herwerdenus. 1259 μέντοι N., μὲν δὴ cod. 1271
 πάλιν θυλήματ' olim N., praestat scribi πάλιν κτερίσματ' cum
 Rauchensteinio. 1282 ἀντί τῆσδ' Hartungius. 1286 Μενέ-
 λτων δ' ἔχει πόταμος coniecit N. 1287 πόσις] ἔπαξ L. Din-
 dorfius, πάλιν Helmssoethius. 1301—1368 graviter laborant.
 1301 Πέα ποτὲ N. 1311 ξιύξασαι θεὰ Radhamus, σατῖνας
 Musgravius, σατῖναν cod. 1319 δρόμων N. 1320sq. ἔπανσε
 πόνον, μαστεύουσα φίλας N. 1344 ἄλαν Bothius, ἀλαλῶ
 cod. 1353 ὄν Canter, ὦν cod. σ' οὐδ' Hermannus, οὐθ'
 cod. 1354 ἐπώρσας Dindorfius. ἐν γὰρ θαλάμοις Herman-
 nus. 1360 κισσοῦ Musgravius. 1374 villosus videtur. 1387
 προσποιούμεθα ferri non potest, προσπίττω μένειν Rauchen-
 steinius. 1393 πιθοῦ Dindorfius. 1397 delet Herwerdenus.
 1403 καταναῖν μ' Kirchhoffius. δ' ἐμὲ N., δέ με cod. 1406
 ὅτι] ὅς N. 1418 τῶν ἐμῶν] τῶνδε τῶν N. 1422 versus
 corruptus. 1447 χρησθ' ὁμοῦ N., χρηστ' ἑμοῦ cod. 1455
 αὔρας Radhamus, αὔρας cod. 1470 νυχίαν εὐφροσύναν
 Matthiae, νύχιον εἰς εὐφρόναν cod. 1478—1511 carmen
 admodum corruptum, cuius metra exaequare conatus est Her-
 mannus. 1479 γενόμεθ' ἐν' αἰ Αἰβυγας scripserit N. 1488
 δρόμον delet N. 1495 οἶδμα cum γρ. ἄρμα cod., οἶμα Lud.

a Sybel. 1504 et 1505 transposuerit N. 1512 sq. τὰ κά-
κιστ' — ὡς καὶ spuria videntur. 1521 ἥδ' ἦν ξένος Her-
mannus. τοὺς δὲ σοὺς Kirchhoffius. 1526 βασιλικούς Wunder,
βασιλείους cod. 1535 τερσόν τ' ἐνείρε Badhamus. ἐστὶ
ἐύλκετο Rauchensteinius. 1539 ἤλυθον ἐπ' ἀκτὰς N. 1540
ἀνὴρηροὶ μὲν, εὐειδέεις δ' ὄραν malit N. 1545 συνθάπτει
Badhamus, συνθάπτετε cod. 1548 κτερίσματα Herwerdenus,
ποντίσματα cod. 1558 παρεμβλέπων] θυμούμενος N. 1560
ἐκέλευσεν Cobetus, ἐκάλεσεν cod. 1561 Ἑλλήνων κόροι (vel
ἄκοροι) N. 1564 ὤθει Duportus, ὤσει cod., αἰρε Hartungius.
1570 ἐκβάσα — εὐσφύρω ποδὶ Rauchensteinius. 1578 φύ-
λαξ] ἀναξ N. 1581 ἔχων ξίφος Cobetus. 1588 οὐροὶ
Elmsleius. 1590 ἀκτίαν olim Dindorfius, ἀξίαν vel ναξίαν
cod., ἀξιῶ Hermannus. τί νῦν πλέωμεν Ναυπλίαν Paley.
1592 συμμάχοις N., συμμάχους cod. 1597 λοισθον cor-
ruptum, ξυστόν Herm. Taeuber. 1601 πευκίνοὺς N. 1611
ἀνακτ' Emperius. 1612 οὐροὶ Elmsleius. 1615 ὀρμιὰν τε-
νων Ald., ὀρμιατόνων (in marg. γρ. ὀρμιὰν τίνων) cod. 1627
σὸν et φόνον suspecta. 1643 γαίας N., γῆς cod. 1647
ἐκρόνη cod., εὐγενῆς scripserit N. 1650 αἰ] αὐτόν F. G.
Schmidtus. 1653 spurium censet N. 1654 αὐτῆς N., αὐτοῖς
cod. 1659 suspectus. 1670 οἱ δ' ὀρμισέν σε Rauchenstei-
nius. 1671 τῶν — δόμων verba interpolata. 1673 φρουρὸν
παρ' Ἀκτῇ Hermannus, φρουροῦ παρ' ἀκτὴν cod. 1680—
1692 suspectos habet N.

ELECTRA

V. 1 ὦ γῆς γένος παλαιὸν Kirchhoffius, ὦ γῆς παλαιὸν
ἄλσος Heimsoethius, πάλαι πολιστὸν Ἄργος N. coll. Hesych.:
πάλαι πόλις τὸ παλαιὸν Ἄργος, v. *Mélanges Gréco-Rom.* II
p. 360 not. 17 spurium censet N. 20 εἶχ' ἢχ' F. G.
Schmidtus. 21 πρῶτοι χθονός] λωτίσματα conicit N. 23
εἶργεν N., εἶχεν cod. 26 suspectum habet N. 27 σφε βου-
λεύσαντος ὁμόφρων Seidler, σφ' ἐβουλεύσαντ' ὁμόφρων δ'
cod., σφ' ἐβούλενσ' οὐσα δ' ὁμόφρων Weckleinius. 30
φθονηθεῖν vix sanum, μιανθεῖν conicit N. 40—42 damnat
Kirchhoffius. 44 deleuit N. 47 σέβω F. G. Schmidtus, στένω
cod. 49 ἐσώπεται N., εἰσώπεται cod. 52 ποιηρᾶς Musgra-
uius. 53 ἄν N., αὐ cod. 56 ποταμίους Fixius. 57 τὸ μὲν

τι χρείας N. 58 τὸ δ' ὡς ὕβριν N. 59 μέγαν πατρά] με-
 λαμβανθῇ coniecit N. 61 τιθεμένη χάριν Herwerdenus. ipsum
 verum abesse malit N. 62 ἄλλους τεκοῦσα παῖδας *Algisio*
 πόσει N. 72 spurium arbitratur N. 84 ἐθανύμαξες suspectum,
 ἐθάρσυνες Weckleinus. 96 πόδα Hartungius. 102 ἔω γὰρ
 — ἐγείρεται Kirchhoffius. 108 ἐν] ἐπὶ Camper. 110 et 111
 abesse malit Herwerdenus. 112 et 127 συντείνειν ὦρα Do-
 braeus. 116 sq. κούρα καὶ με τέκε Κλυταιμνήστρα στυγνὰ] *κ*
 κούρα καὶ μ' ἔτεκε στυγνὰ στυγνῶς olim N., fortasse praestat
 τῷ τέκεται με Κλυταιμνήστρα στυγνὰ scribi. κούρα iam Seid-
 ler iussit deleri. 117 Τυνδάρεω Dindorfius, Τυνδαρέου cod.
 121 ζῶας Dindorfius, ζῶας cod. 122 Ἀἶδα N., Ἀἶδα δὴ cod.
 123 σφαγαῖς Hermannus, σφαγῆς cod. 130 οἶκον] αἶαν
 malit H. Weilius. 131 σύγγον' ἀλατεῦεις Hartungius, σύγγονε
 λατρεύεις cod. 138 αἰσχίστων Seidler, οἰκτίστων N. post
 139 novem versus exciderunt, quorum primi duo versibus 125
 et 126, ceteri versibus 150—156 responderint. 140 ὁ δὲ Do-
 braeus. ἐμᾶς Dindorfius, ἐμῆς cod. 142 ἐπορθοβοῶσω Din-
 dorfius, ἐπορθοβοῶσω cod. 143 corruptus. 144 ἐννέπω
 cod., πέμπω N. 145 ἡμᾶς cod. 146 διέπομαι villosum,
 τάκομαι vel ἔγκειμαι Dindorfius, λείβομαι Herwerdenus et
 Weckleinus. 148 δὲ Dindorfius, τε cod. 153 ἀγκαλεῖ Har-
 tungius, καλεῖ cod. 161 ὁδίου Hermannus. βουλάς delet
 Hartungius. 163 δέξατ', οὐ στεφάνοις ἐπὶ Weilius. 164 sq.
 ἔλφρσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὸν φόνον ἐπ' ἀνέρι μωμένῳ tempta-
 bat N. 168 αὐτὰν ἀγρότειραν Hartungius. 169 γαλακτο-
 πότας absurdum. 170 οὐριβάτας Dindorfius. 173 Ἀργεῖοι
 πᾶσαι δέ] Ἀργεῖαν (vel Ἀργεῖται) δ' ἀθροῖαι Weilius. 182
 ἡμᾶς cod. 184 sq. κόμαν πιναρὰν καὶ πέπλων τρύχη τὰ δ'
 ἐμῶν N. 187 κούρα] σται N., κούρας τὰ cod. 188 τῇ Τροίᾳ
 θ' ἃ' μοῦ] Τροίᾳ θ' ἃ' τοῦ μοῦ L. Dindorfius. 191 sq. gravi-
 ter laborant. 192 προσχήματ' Reiskius. 193 δοκεῖς πον-
 δεύουσι σοῖς Weilius. 199 sq. παλαιῶν vitiosum. 209
 πατρίων Bothius, πατρώων cod. 216 ἐξαισίους Weilius, ἀνε-
 στίους Rauchensteinus. 219 πανούργους N. 222 κτάνομι
 ἂν Barnesius, ἂν κτάνομι cod. 233 φρυγὰς ἔχει Dio Chrys.
 13, 5. 236 ἀσθενῇ δ' ἄτε φεύγων Dio Chrys. 238 κυρεῖς
 malit N. 244 δ' αὖ Seidler, δαί cod. σὺ] σοῦ Seidler. 251
 nondum emendatus. 268 ὡς παῖδα δῆθεν — ποινατόρα

Elmsleius. 275 γὰρ οὖν Elmsleius. 277 ποτέ N., πατήρ cod. 294—296 versus hoc loco inepti, quos ex Antiopea derivatos esse fuerunt qui crederent propter Stob. Flor. 3, 27. 301 delet Czwalina. 304 στολίζομαι Schaefer, ἀναίνομαι Weilius. 308 spurium indicavit Camper. καὶ φθαρήσομαι coniecit Rauchensteinus. 312 sq. ὃς πρὶν — ἐμνήστευεν N. 314 Φρυγῶν μὲν ἐν σκυλεύμασι Elmsleius. 324 οὐπω χάς ποτ' Porson, οὐπόποτ' οὐ χάς cod. 335 ἐκείνου τεκῶν verba corrupta. 342 στέρας N., πύλας cod. 369 παῖδα Herwerdenus, ἄνδρα cod. 371 λιμὸν] ὄντον temptabat N., λήρον Herwerdenus. 377 ἐλθὼν Kirchhoffius, ἔλθω cod. 382 ἐν τοῖς πολλοῖς olim N., ἐν τοῖς τρόποισιν Heimsoethius. 383 οὐ μὴ ἀφρονήσεθ' Badhamus, οὐ σωφρονήσεθ' L. Dindorfius ut olim Kirchhoffius. 386 καὶ πόλεις Cobetus. 409 φίλον Camper, φίλου cod. 413 αὐτὸν] αὐτὸν τόνδ' cod. 413 sq. κέλευε δ' αὐτὸν δαῖτα πορσύναι τινα (δαῖτ' πορσύναντά τι malit N.) ἐλθεῖν ξένων τῶνδ' εἰς δέμους ἀφιγμένων Czwalina. 415 sq. ante 413 collocat N. 430 καὶ σμικρὸν ἀρχεῖ Weckleinus. 438 τὰς delet Hermannus. πορεύουσαι τὸν Θέτιδος Weckleinus. 439 κοῦρον N. ἄλλα ποδῶν verba viliosa. 444—448 versus graviter corrupti. 445 sq. ἀνά τ' ἐρρίπας Ὅσας Weckleinus. 447 Νυμφᾶν Seidler. 457 φρακτὰ N., φρυγία cod. 459 λαιμοτόμαν Seidler, λαιμότομον cod. 466 ἄμ Dindorfius. 469 ὅμμασι τάρβος N. 476 ἐν δὲ δόρει Hermannus, ἐν δὲ δορὶ cod., ἄορι δ' ἐν Hartungius. 481 κόρα Dindorfius, κοῖρα cod. 484 θανάτοις· ἢ μὲν N., θανάτοισι κὰν cod. 489 sq. sani non videntur. 496 πελάνους Iacobsius. 497 γέρον τε Weilius. 499 ὁμη] προσηγνὲς Hartungius. 505 στένεις φρυγὰς N. 508 οὐκ ἀνέστηνον Weilius. 519 ἀθλίον Lentingius. 526 εὐθαρσῇ] εὐσπλαγχνον Heimsoethius. 533 φανήσεται N. 538 εἰ δ' ἔστιν cum v. l. οὐκ ἔστιν cod., ὅρ' ἔστιν scripserit N. μόλοι Musgravius, μολῶν cod. 545 sq. damnat Dindorfius. 566 τί δ' οὖν καλῶ Rauchensteinus. 582 νῦν δὲ σπασαμένην N., ἣν δ' ἐκσπᾶσμαι Victorius, ἣν ἐκσπᾶσμαι Musgravius, ἣν ἀνσπᾶσμαι Weilius, ἣν ἀρπᾶσμαι Weckleinus. 602 ὡς ἐπεικᾶσαι Weckleinus. 605 σοί] τοι F. G. Schmidtus. 606 τὸ λῆμα malit N. 608 φίλοις suspectum. 615 οὐδὲν ἂν σθένει N., οὐδ' ἂν εἰ θέλοις cod. ἐλθεῖν ἐντὸς οὐδαμῇ σθένει F. G. Schmidtus. 616 δεξιαῖς suspe-

etum. 619 καὶ μὴν ἄκουσον Kirchhoffius. 622 προσηκάμην] ἐδξάμην Herwerdenus. 631 δμῶδες μὲν οὖν εἰς, οἷ Kirchhoffius, δμῶδες μὲν οὖν, οἷπερ malit N. 632 ἡμῖν δ' αὖ Victorius. 641 τάχει Reiskius, πόσει cod. 645 τοῦτ' αὐτό N. 649 μὲν] μὴν Hartungius, νῶν N. 651 iure damnassee videtur Matthiae. 654 δέχ' ἡλλόνε Elmsleius. 658 corruptus. 659 πάλιν δὲ Camper. 661 ἐπ' ὅπ' Musgravius. 676 πρῶτοις κράτος Weilius. 681 ἀνάλωσαν cod. 685 θενεῖν Musgravius, θανεῖν cod., κτανεῖν Seldler. 688 ut suspectum notavit N. παῖσω γὰρ ἤπερ Geelius in Eur. Phoen. p. 172 coniecit. 699 sq. ματρός Ἀργείων Dindorfius, ματρός Ἀργείων cod. 701 γήμαις et 703 ἡδύθροον ante Dindorfium. 705 καλλιποκον Heathius, καλλιπλόκαμον cod. 712 κῶμοι δ' Esfardhius. 719 ὡς ἐπίλογοι] εἶτα δόλοι temptabat N. 726 τότε δὴ τότε δὴ Hartungius. 735 ἀπειροόδροσοι Bothius. 737 λέγεται] λέγεται τότε Hartungius. 739 ἀέλιον Canter. 740 sq. ἀμείψαντα Dindorfius. 742 ἔνεκ' ἀδικίας Koechly. 746 ἀ κλεινῶν γενέτειρ' N. 755 ὀθυεῖος Camper, ἀργεῖος cod. 758 ἐπισχε suspectum. 775 εἰς δίκρουν Scaliger, δίκρουν εἰς Lobeckius. 780 πορεύεσθ' ἐκ ποίας cod., πορεύεσθ' ὦδε κακὴ ποίας N. 784 παρ' ἡμῖν] μένοντας Lud. a Sybel. 785 θοίνην γενέσθαι cod., θοίνην ἐλίσθαι scripserit N. 797 ἐν μέσῳ Hartungius. 811 μοσχέλιαν L. Dindorfius, μοσχίαν cod. 813 κάσπαξεν ὤμων Weilius. 815 ἔν τοῖν Musgravius. 818 ἀμὲρ δημοτῶν Weilius. 819 δορίδ' ἀναρπάσας N., δορίδ' ἀρπάσας cod. 825 ἱππιος Musgravius, ἱππίους cod. 828 χολῆς πλέαι Camper. 835 παστήρια N., παστήριαν cod. 843 ἐσπαδάξε Valckenarius, ἡλάλαξε cod. δυσθυητοῦν N., δυσθυησκον cod. 850 καίνετε N., κτείνετε cod. 855 ὀλολύζοντες Herwerdenus. 862 νικά Canter, νίκας cod. 863 οἷαν Dindorfius, κρείσσω τοῖς cod. 868 ἀμψοχαί Vanvillersius. 870 δὴ ἔχω Canter, δὴ γῶ cod., κῆποι Ahrens. 878 τοῦς Matthiae. 882 ἀνδρήματα Blomfieldus, ἀναδρήματα cod., ἀγάλματα Barnes. 885 spurium indicat Weckleinus. 902 φόγῳ N. 909 ὀρφνῶν Herwerdenus. 910 θρυλλοῦσ' cod. ἃ γ' ὕπειν] ἃ λίσκειν Heimsoethius. 919 σ' ἐμὴν Reiskius, σὲ μὲν cod. 921 δελεάσας Lobeckius. 926 ἥδησθα Lobeckius, ἥδεισθα cod. 928 ἐπηυρεσθην N. quae sequuntur non habeo quo modo corrigam. post 936 quaedam excludisse coniecit

N., cf. Hirzellus de Eurip. in comp. diverblis arte p. 49. 942 ἀρεῖ Scidler, αἰρεῖ Fixius. 945 τὰ δ' Musgravius, α' δ' cod. 949 θατέρου τρόπου N. 952 οὐδὲν εἰδώς] οὐδὲν ἔλεα σ' temptabat N. 952 sq. ὦν ἐρευρέθης χρόνῳ δίκην δεδωκώς Fixius. 953 ὥστε Stob. Ecl. 1, 3, 18 p. 112, ὥδε cod. τις κακοῦργος ὦν] τῆς ἐπικουρίας Stob. 955 τέλος Stob. αὐ Orion Anth. Eur. 15 p. 57, 2, πέλας cod. 956 τέλος] πέρας Orion. 959—961 963 965 Electrae, 962 964 966 Orestis tribuit N., post 966 versum unum excidisse idem suspicatur. 970 ὡς πατέρα τὸν σὸν N. 977 κτανὼν δὲ μητρὶ N., θιγὼν δὲ μητρὸς Weilius. 978 τῷ δ' ἦν (vel τί δ' ἦν) — διαμεθῆς N., τῷ δαί — διαμεθῆς cod., τῷ δ' αὖ — διαμεθῆς Porson. 983 ἄλλ' εἰς cod., θέλεις scripserit N. 986 sq. εἰ δὲ θεοῖς δοκεῖ τάδε, ἔστω Weilius. 989 Τυνδάρεω Dindorfius, Τυνδαρέου cod. 990 ἀγαθοῖν suspectum. 993 σωτήρης Bothius. 997 χαῖρ' addidit N. 1010 ὀρφανοὶ λελειμένοι Fixius. 1013 δέλω δέ Weckleinus. 1014 γλώσση γυναικὸς (vel γυναικῶν) Elmsleius. 1019 θνήσκειν τέκν' α' Heinsioethius. 1020 sq. κείνος δὲ πείσας τὴν ἐμήν — παῖδ' ἀνέλχει' ἐκ δόμων ἄγειν F. G. Schmidtus. 1023 παρηίδα corruptum. 1025 ἐκσώσων N., ἐκσώζων cod. 1027 δ' αὖ Kirchhoffius. 1031 ἡγοιάμην N., ἡγοιούμην cod. 1034 κατεῖχ' ὁμοῦ Dawesius, κατείχονεν cod. 1051 δίκην ἔλεξας· σὴ N., δίκαι' ἔλεξας ἡ cod. 1057 δέ N., γέ cod. τὸ μή (vel τὸ μή οὐ) N., τέκνον cod. 1058 αἶρ' οὐν κλύουσα Dobraeus, ἡ παρακαλοῦσα Weilius. 1060 προσομιλῶ absurdum. 1072 ἦτις δ' ἀπόντιος ἀνδρὸς ἐκ δόμων γυνὴ malit N. 1078 συννέφουσαν Cobetus, συννεφουσαν cod. 1079 spurium censet N. 1094 δικάως N. 1097—1101 hoc loco incommodi. 1099 σόφροσιν N., σόφρον' ἐν cod., σόφρον εἰ Stob. Flor. 72, 4. ἔχει Stob., λέχη cod., ἔχειν Weilius. 1100 γάμων] λέχη Weilius. 1108 et 1115 suspectos habet N. 1116 τί δ' αὖ N. 1125 ὑπερ] θύη Lehrsius. 1125 sq. οὐ γὰρ — παῖδός verba spuria esse perspexit O. Iahnus. 1132 ἀριθμόν ὡς verba corrupta, γενέθλιον scripserit N. 1141 θύη N., θύειν cod. 1146 σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ N., σὺ δ' ἐμοὶ δίκην cod. 1148 sq. ἐν λουτροῖς et ἀρχέτας transposuerit N. 1156 διαδρόμον λέχους corrupta. 1160 sq. λαβοῦσ' α' παλαμναῖος, ὅ τί ποτε τὰν Weilius. 1172 νεοφόνοισιν N., νεοφόνους ἐν cod. 1174 τροπῆαι] ἔχοντε vel

φέροντε N. 1177 ἰὼ Γαῖα καὶ N. 1178—1180 ἴδετε τὰδ' ἔργα δεινὰ, μυσσὰρὰ φόνια σώματα χθόνια προκείμεν' ἀλλεγῶ Weillius. 1183 ἔμολον ἅ τάλαινα] ἢ μόλον τάλαινα Weillius. 1185 ἰὼ τύχας, κακὰς σέθεν | τύχας τεκούσα, μᾶτερ Weillius. 1190 Φοῖβε, σὺν ἕμνησας temptabat N. 1193 λάχε' ἀπὸ γᾶς Πελασγίδος Weillius. 1201 πρὸς οὖρον Weckleinus. 1209 γόνυα Camper, γόνυα cod., γούνα Weillius. 1210 sq. sic diligerendi videntur versus cum Musgravio, σάφ' οἶδα, δι' ὁδύνας ἔβας, | ἥμιον κλύων γόνυ | ματρὸς, ἃ σ' ἔκτεν. atque in antistr. 1219 sq. τάλαινα, πῶς ἔτλας φόνον | δι' ὁμμάτων ἰδεῖν σέθεν | ματρὸς ἐκπνεύσας; 1221 ἑμαῖς Seidler, ἑμαῖσι cod. 1222 sq. ματέρος κατηρξάμαν φάσανον ἔσω δέρας μεθεῖς coniecit N. 1224 ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσα Musgravius, ἐγὼ δέ γ' ἐπεκέλευσα cod. 1227 μέλεια κάλυπτε Weillius. 1228 καὶ καθάρμοσον Seidler, καθάρμοσον cod., συγκαθάρμοσον Weillius. 1233—1359 istos versus Euripide indignos existimat N., cf. Observ. crit. de trag. Gr. fragm. p. 8 sq. 1234 βάλουσι Hartungius. 1239 μητρὸς καλοῦμεν Cobetus. 1245 Φοῖβος δ' ἐφοῖβας O. Iahnus. 1251 πτείναντι Scaliger. 1255 ἐστομωμένας Kirchhoffius. 1263 θεοῖς] βροτοῖς Kirchhoffius. 1265 ἐκασώσουσι Porson. 1272 ἀστιβὲς Reiskius. 1276 εἶπον] αὐτῶ N. 1277 τάρφω] σκότῳ N. 1283 ἐς N., εἰς cod. 1289 πρὸς ὄχθον Valckenarius. 1290 ἐκπλήσας βίου N. 1291 ἀπαλλαχθεῖς φόνων N. 1293 πλάθειν N. 1294 μυσσάρους Matthiae, μυσσάραις Kirchhoffius. 1299 τῆς καπρωμένης Elmsleus. 1300 ἠρκεσάτην Elmsleus. 1315 πατρίας Schaefer. 1319 sq. ὁσίαν, θάρσει, Παλλάδος ἥξεις πόλιν Weillius. 1321 φέρε' ἐμοῖς στέρνοις Heimsoethius. 1323 πατρίων Hartungius.

De Stobaei Flor. 49, 4 vide Eur. fr. 846.

HERACLIDAE

Argum. p. 287, 12 παρθένον malit N.

V. 4 φίλοις τ' Stob. Flor. 10, 1. 7 ἡσύχω vel ἡσυχον Elmsleus. 8 εἰς ἀνὴρ Ἡρακλέει Porson, εἰς ἀνὴρ ὦν (vel εἰς ὦν ἀνὴρ) Ἡρακλεῖ libri. 37 ὄντος Dobraeus. τέμονας] τλήμονες N. 40 καλχαίων suspectum. 44 κάπιβωμίους ἄγειν Erfurdtius. 65 ἡσθας N., ἡσθ' ἄρ' libri. οὐκ ἄκρος

Herwerdenus. 68 κομίζων Elmsleius, νομίζων libri. 76 κεκλιμένον· τάλας N. 89 ὄνομ' Dobraeus, σῶμ' libri. 100 εὐρήσουσί σε N. 103 ἀπολείπεν σ' ἔδη libri, τὰδ' ἀλιτεῖν σ' ἔδη F. G. Schmidtius. 108 μεθεῖναι πέλει Elmsleius. 109 ἔξω πημάτων Hartungius. post 110 verba quae strophae versibus 90—92 responderint, videntur intercidisse. 118 σπονδῇ ποδός N. 134 χρῆξεις μάθειν Lud. a Sybel. 140 ἐλαύν F. G. Schmidtius, ἔχων libri. 143 ἀσταὶ κατ' ἀστών N., αὐτοὶ καθ' αὐτῶν libri. 147 εἰς σέ] ἐν σοὶ Hartungius. 152 τὰς σφῶν ἀβούλωος Kirchhoffius. ἄβουλον malit N. 158 γόνους F. G. Schmidtius, λόγους libri. 164 sq. verba τίνος τ' — ἥ ut spuria notavit N. 169 εὐρήσειν χάριν Hartungius. 171 καλῶς Hermannus. 177 πάθης σὺ μηδὲ N., παθὼν σὺ τοῦτο Schenkellus. 182 πάρεστί μοι corrupta, τάρεστέ' αἰετ' F. G. Schmidtius. 188 τῇδ' ὄντας N. 193 Τραχίς οὐδ' Ἀχαιῶν τόδε Cobetus. 197 κρανοῦσι Elmsleius, κρινοῦσι libri. 202 πόλει Kirchhoffius. 211 ἐξανεψίω N., ἀντανεψίω libri, ἀντανεψίων Relsigius. 215 sq. φησὶ γάρ — ἐπασπίζων πατὴρ Kirchhoffius. 220 damnavit Paley, 221 et 222 Porson, 223—225 Dindorfius. 229 γενοῦθ' δὲ τοιοῦδ' εὐμενῆς F. G. Schmidtius. 230 sq. ἄπαντα — πεσεῖν verba vix sana. 236 συννοίας ὁδοί F. G. Schmidtius, φροντίδος τοίβοι Heimsoethius. 239 ἡμῆνυρον N., πανήγυριν libri. 241 πάσχειν N. 245 sq. γαῖαν — προσδοῦναι spuria iudicat N. 246 καὶ τόδ' Elmsleius. 252 κυρήσειν Dobraeus, κυρήσεις (vel κυρήσει) libri. 253 οὐδ' N., οὐκ libri. ἧ τε καὶ Henthus. 255 ἀλλ' οὐ Musgravius. 258 μεῖζον φρονῶν N. 263 ἦν σὺ Matthiae, ἦν τι N., ἂν σὺ libri. 282 κεκτῆμεθα Brunckius. 286 πόλιν Elmsleius. 299 γάμων recte Enger. post 311 excidisse versum coniecit Elmsleius. 313 εἰς τήνδ' Herwerdenus. 317 ὀπηλλάξαντο Pflugkii, κατηλλάξαντο Dobraeus. 320 ζῶν καὶ θανόνθ' Fr. V. Fritzscheus, ζῶν καὶ θανόν libri. 321 ὃ παῖ F. G. Schmidtius, ὠναξ Herwerdenus. 332 ὄρα N. 340 μάνεις δ' Lentingius, μάνεις τ' libri. 344 εὐξόμεσθα Cobetus, ἐξόμεσθα libri. 355 ὦ ξεῖν' Ἀργόθεν ἐλθὼν Erfurdius. 356 μεγαλαγοραῖσι Dindorfius. 365 ἀντομένους N., ἀντεχομένους libri. 373 καὶ Dindorfius. 377 ἐραστά Musgravius, ἐραστάς libri. 382 λέξεις περὶ Kirchhoffius, ἔχεις περὶ N. 384 σε Elmsleius, γε libri. 396 στρατόπεδον τὰ νῦν δορὺς libri. στρατόπεδον τὰ νῦν ἰδοῦ

Schenkellus. 398 μὲν πάντ' B, μέντοι πάντ' C, μὲν νυν πάντ' N. 402 spurium censet Dindorfius, ante 401 collocari voluit Tyrwhittus. 407 γυμναστευτὸν temptabat N. 415 αὖ εἰσίδοις] αὐτῶν ἰδοῖς Hartungius. 424 ἀλλ' ἦν περ ἄδικα δοῶ Cobetus. 425 ἦ που Kirchhoffius, δοῶς Rauchensteinus. 426 χρῆζουσιν Herwerdenus. 429 εἰς χοιράδ' ἠνίχθησαν N. 434 μέλλουσα ὅη τελεῖν N. 436 αἰνέσαι Valckenarius, αἰνέσας libri. 437 εἰ] εἰ δὲ Hermannus. 443 κἄμοι Stephanus, κἄμοι libri. 447 μακροῦ βίου σέθεν] μακροβίωνος βίου N. 456—460 spurios esse agnovit Vsener. 461 τήνδ' ἐπαινέσῃς πόλιν Hartungius, τήνδε ταύτ' αἰτεῖ πόλιν Vsener. 462 ψευδὲς N., ψεύδος libri. 472 ἀμνηχανῶ scribendum et 473 delendum esse coniecit N. ante 474 brevem intercidisse sermonem Iolai Macariam e fano egressam mirantis coniecit Vsener. 480 προστάτης Rauchensteinus. 486 δόξασ' εὖ προχωρῆσαι τύχη vel δόξας — πότμος Heimsoethius. 494—497 damnavit N. 506 παρὸν σπεῖ σῶσαι N., παρὸν σεσῶσθαι libri. 510 τὰδ' αὖ χρηστοῖς πρέποι Kirchhoffius. 511 δ' μὴ N. 526 et 527 abesse mali N. 529 aut spurius aut corruptus. 541 οὐδ' ἀσφάλλομεν N., οὐδ' ἐπιχθόμοι Wackeleius. 544 ἀδελφὰς δεῦρο χρὴ τὰς σὰς καλεῖν N. 557 ut suspectum notavit N. 558 σοφῶς ἐλεῖσας N. κελεύεις ex 556 huc translatum. 561 sq. κρύψον παρὸν ἐπισφραγίσῃς· πρόσ coniecit N. 562 et 563 ante 560 collocari iubet Schenkellus. 581 παροῦσ' ὁμήγουρις N. 582 ὅτων N. 583 ἡμῇ σφραγίσῃς καρδίᾳ στερήσεται (vel cum Badhamo σφαλίσεται) coniecit N., ἡμῇ κάτωθε καρδίᾳ σφαλίσεται F. G. Schmidtus. 585 τιμᾶτε Porcius, τιμῶτε libri. 589 μάλιστα N., κάλλιστα libri. 592 καὶ παρθενίας] ἐνεργε γαίης N. 594 οἱ ταλαπῶροι βροτοὶ temptabat N., οἱ κακούμενοι βροτῶν Enger. 601 κόρη Elmsleius. 610 sq. βεβάναι δρόμον εὐτυχίας F. G. Schmidtus. 613 βραχύν ἐκτισε Cobetus. 618 προσπεσὼν B. 622 πρὸ τ' ἀδελφῶν Barnes. ante 630 complura excidisse suspicatur Kirchhoffius. 634 ἡλθ' ἡλθεν libri, ἦν scripserit N. 640 ἥκει γ' ἄρα Linder. 643 τοῦδε φιλότατους Elmsleius, τούσδε φιλότατη N. 649 ῥοπή N., ῥώμη libri. 655 ἔχων λόγους N. 657 σὲ (ita libri) πρόσθε — βαλῆς καλῶν Hartungius. 660 ὦ χαῖρε χαῖρε τοῖσδε N. 662 παῖς νῦν ἄπεισι Elmsleius, οὐπω πάρεστι Kirchhoffius. 669 ἄλλον νίκτοsum, αὐτὸν Heiskius. 672 ἐπ' ἔργον N. 673 κατῆροται N. τάξεων πάρος

Hartungius. 681 ὡς ἔοικεν Barnes, ὥσπερ εἰκός Hartungius. 684 ὅμα N. versus 684 et 688 sedem inter se permutare iussit Hartungius. 686 θέλοις N., θένοις libri. 688 οὐκ ἔστ' ἔτ' Weckleinus. 693 τὰμά σοι Badhamus. 706 χοῖν Elmsleius, χοῖ libri. 710 σὺν τέκνοις ἐμοῖς libri, σὺν τέκνοις ἐμοῖς, γέρον Hartungius, τῇδε σὺν τέκνοις ἐμοῖς Schenkelius. 735 ὁρῶ ποιοῦντα N. 743 οἶος Barnesius. 744 θέλμην Cobetus, θέλμν libri. 750 φρεσὶμβρότου Musgravius. 751 ἐνέγκοιτ' Dindorfius. 754 γλαυκὰς τ' ἐν Ἀθάνας Schaefer, γλαυκὰ τ' ἐν Ἀθάνῃς libri. 755 et 756 μέλλει Hermannus. 756 καὶ ὑπὲρ scripsi, καὶ περὶ B. 765 καὶ λεύσιμον ἄργος libri. recepta Reiskii coniectura videtur incerta. 769 ἡσούς εἴτ' ἐμοῦ φανοῦνται (εἰ supra οὖν scriptum) B. quae verba nemo facile expedierit. 777 θέσπις N., ἐσπί B, θεσμοῖς Rauchensteinus. 788 διήνυσεν Reiskius. 791 ἐγὼ φιλοῦ F. G. Schmidtus. 795 τί δῆτα N. 797 sq. φίλων et θέλων transposuit N. post 805 duos excidisse versus coniecit Schenkelius. 806 καὶ μὴν vel καίτοι Rauchensteinus. εἰργασαί Hartungius. 807 ἀνδρῶν Hartungius. 808 πτανῶν μ' ἄγον F. G. Schmidtus. 810 ἔχεν πάρος N. 815 οὐκ ἦλθε λόγῃς ἐγγὺς Herwerdenus. 819 ἀσπίδος suspectum. 822 βοείων Helbigius. 824 πλεuroῖς Elmsleius, πλευραῖς libri. 837 ἐκατέρουν Hartungius. μάχην coniecit N. 847 τὰπὸ τοῦδε δὴ N. 856 παιδὰ γ' τέκνον Heinsoethius. 884 ἀλόντα Heinsoethius, κρατοῦντα libri. 888 μέμνησό μοι Reiskius. 893 χάρις ἔστ' ἐπὶ δαυτὶ Rauchensteinus. 902 τοῦδ' libri, τοῦτ' Rauchensteinus. 911 θεῖος γόνος N. 923 ἔσωσ' ἀμύνας Herwerdenus. 924 ὕβριν Heathius, ὕβρεις libri. 930 τύχην Stephanus, τυχεῖν libri. 933 μεῖζον Cobetus, μεῖζω libri. 934 Ἀθάνας N., Ἀθήνας libri. 945 et 948 damnavit N. 949 κατήγαγε suspectum. 953 μόνον suspectum. 959 κερδανείς γε πολλά Rauchensteinus. post 962 excidisse nuntii versum coniecit Heilandus. 968 χοῖν αὐτὸν Dobraeus, χοῖν γ' αὐτὸν Kirchhoffus. 974 ὑφίξεις N., ἄρ' ἔξεις libri. 982 μῖσος N., νεῖκος libri. 994 νύκτερος θακῶν N. 998 sq. καίπερ ἐχθρὸς ὢν ἀκούσεται γὰρ ἐσθλὰ N., καὶ γὰρ ἐχθρὸς ὢν ἀκούσεται γ' ἐσθλὰ libri. 1011 κατθανεῖν Elmsleius. 1012 sq. τὸν θεὸν θεσμὸν τίουσα τῆς ἐμῆς ἐχθρας πάρος N. πάρος in librorum scriptura (1014) πρὸς α' γ' εἴπας latet. τὸν θεὸν πρὸνθεν τιθεῖσα — ἐχθρας

πολύ Cobetus. 1015 τόν τε] τόνδε F. G. Schmidtus. 1024 ἀπιστήσω suspectum. οὐ φθόνος κρύψαι χθονί Rauchensteinus. 1030 θάψαθ' Dohraeus, θάψεθ' libri. οὐ' στι μόνον Kirchhoffius. 1032 χύμῃν μὲν Kirchhoffius. 1038 ἡδούμην Musgravius, ἡρόμην libri, ἡζόμην Cobetus. 1042—1044 ante 1036, ubi προδόντας scribit, collocari vult Vssener. 1050 sq. verba δμαῖες—κιανόντας delet F. G. Schmidtus. 1052 πατρώας ἐμβαλεῖς ἐμὶ χθονός N.

Heraclicidarum fabulam non integram ad nos pervenisse recte indicavit Hermannus: cf. Eur. fr. 847—849.

HERCVLES FVRENS

In personarum indice χορὸς Θηβαίων γερόντων post Θεσεύς, Ἡρακλῆς inter ἄγγελος et Θεσεύς vulgo legitur: genuinum ordinem restituit N.

V. 7 τεκνοῦσι vitiosum, λείπουνσι Hartungius. 10 ἡς Reiskius. 11 συνωλόλυξαν Herwerdenus. 18 ἐξευμαρίζειν N. 27 εὐνῶτωρ N. Eurip. Stud. II p. 175, εὐνήτωρ cod. 28 τῆς ἐπταπύργου τῆσδε δεσπόζων πόλεως N. 38 καινός Elmsleius, κλεινός cod. 47 spurium censet N. 53 ἐσφραγισμένοι corruptum, καὶ γὰρ ἐκκεκλημένοι temptabat N. 63 ἀπεσφάλην L. Dindorfius. 65 sq. sani non videntur. 74 αὐδα Herwerdenus. ποῦ Elmsleius. 77 μύθοισι πραῦνονσα coniecit N. 81 ἐξευμαρίζεις N., nisi gravior sit corruptela. 93 ἐν δ' ἄμβολαῖσι N. 97 εὐνῶτωρ N., εὐνήτωρ cod. 103 versum suspectum, quem Stob. Flor. 110, 7 ignorat, notavit N. 109 ἱαλέμων Elmsleius, ἡλέμων cod. 110 γέρων αἰοιδὸς ἄρως N. 111 ἐπη Dindorfius, ὄνομα Plut. Mor. p. 1066 C, ψόφος (vel σκιά) coniecit N. 118 πόδα προκάμητε Musgravius, προκάμητε πόδα cod. 121 ζυγοφόρος ἄρματος N., ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες ὥς cod. 122 πῶλος N., πῶλου cod. 133 ut suspectum notavit N., post 134 collocari vult Dindorfius. 137 ἀπεστερήσει coniecit N. 139 πάρος Kirchhoffius, πῆλας cod. 149 Ζεὺς τέκοι νέον cod., Ζεὺς ἐκοινώνει λέχους Pflugk. 155 sq. delet Herwerdenus. 161 ὕπλων Elmsleius. εἰς φρυγὴν N. 164 βαθεῖαν ἄλοκα Wakefieldus. 169 δίκην] κακῶν Hartungius, πικρούς Herwerdenus. 170 τὸ N., τῷ cod. μέρει interpolatoris est. 171 παιδός] αὐτός Herwerdenus. 175

[*Ἡράκλειες*] ὃ *Ἡράκλεις* Plut. Caton. min. c. 52. 178 ἐν οἷσι
 συμβᾶς (vel οὐ συμβεβηκώς) N. 183 ἐγκρίναιεν cod. 184
 εἶναι κακόν N., sed spurium esse verum coniecit Herwerdenus.
 185 corruptus videtur, 194 ἀλκὴν δορός N. 203 ὠρμισμένον
 Hartungius. 204 ἐναντίοι N. 205 spurium censet N. 208 ἀρ-
 στέων N. 220 Μινύας ὃς εἰς ἅπασι Elmsleius. 226 χέρσφ
 N. χάριν vitiosum, πατήρ Reiskius. 227 τὰ δ' ἄλλ' Kirch-
 hofsius. 234 πέραν Dindorfius, πέρα cod. 235 νῦν Elmsleius,
 ἂν cod. 246 τὰ νῦν ὅδε Herwerdenus. 248 γνώμαις ἰόντες
 Wakefieldus. 257 τῶν νέων corrupta, ἐγγενῶν Pierson. 269
 ἐν] σῇ N. πόθον Plut. Mor. p. 793 C, πότμον cod. 276 δι-
 καλῶς malit N. 282 τρόπῳ] πότμῳ Dobraeus. 282 sq. τῷ
 δ' ἀναγκαιῷ βροτῶν — ἡγοῦμαι τρόπον N. 286 ὀφλόντας
 N. 287 suspectum habet N. 290 εὐκλεῆς] οὐκ ἔστιν Her-
 werdenus. 296 γαίης ὑπερ Dobraeus, γαίης ἄνω N. 309
 ἐκμοχθεῖν Reiskius, ἐκμοχθεῖ cod. 310 ἥδ' ἄφρων προθυμία
 N. 312 τὸ χεῖρ coniecit N. 313 ὁσδῶς σφ' Herwerdenus.
 315 διοίσεις Dobraeus. 326 ὥστε μὴ οὐ θανεῖν Herwerdenus.
 331 ἀπολάβωσ' N., ἀπολάχωσ' cod. 340 παιδὸς γονέα νῶν
 Hermannus, παίδων γονε' ἐμῶν Elmsleius, παιδὸς γονε' ἐμοῦ
 σ' N., παιδὸς τὸν νέων cod. 341 ἥσθ' ἄρ' ἥσθας malit N.
 345 et 347 damnat Herwerdenus. 347 εἰ Reiskius, ἥ cod.
 358 τοῖς θνατοῖσιν N. 361 πυρσοῦ Herwerdenus. 383 ἐδά-
 ζον Hartungius, ἐβόραζον N. 389 Μηλιᾷδ' Hermannus. 390
 sq. παρὰ πηγὰς Κύννον ξεινοδαίκεται Kirchhoffius. 394 ὕμνω-
 δῶν τε νορᾶν N., ὕμνωδούς τε κόρας cod. 395 Ἐσπερίδων
 N., ἑσπέριον cod. 406 ἀστρόφους Hermannus. 410 ἄξεινον
 Meinekius. 413 πέπλων] ποθῶν coniecit N. 424 βατήρ' N.
 444 ὃῃ ποτε παίδας verba spuria censet N. 446 ποσιν] μόλις
 Weckleinus. 451 sq. τίς τέκνων τῶν δυσπότμων — τῆς ἐμῆς
 ψυχῆς σφαγεύς N. 460 ἥ πολὺ γὰρ δόξης ἐξέπεσον εὐέλπιδος
 Hirzelius. 471 Μαινάλου Pflugkius, δεικέλου Rob. Vnger. 477
 συνάπτουσ' Kirchhoffius. 479 βίου] πόλλ' N. 482 λουτρά
 δυστήνοις (δυστήνῳ Fixius) φέρειν Bothius. 488 συνενέγκοιμ'
 Dindorfius, συλλέξαιμ' Herwerdenus. 490 φθόγγος εἰσακούσεται
 N., φθόγγον εἰσακούσεται cod. 491 θνητῶν] ζώντων N.
 494 ἐλθέ, καὶν σκιά Heimsoethius. 495 sq. damnat Herwer-
 denus, 496 iam N. proscripserat. 495 ἄλλαξ Reiskius, ἄλλας
 cod. 496 γὰρ εἰς σέ γ' οἷ cod. fortasse recte. 504 διαπερά-

σατε Hartungius. 510 πτεροῖς Hartungius. 534 διωλλίμεσθε
 Herwerdenus. 540 ἢ μόρου N. 543 ἔχει στόμα N. 548
 κόσμος δὲ πέπλων apogr. Paris. 557 αἰδῶ γ' N., αἰδώς γ'
 cod. 563 σκότου N., σκότους cod. 568 ἔλκυσμα Reiskius,
 ἔλκηθρα N. 576 deleri iubet Herwerdenus. 580 sq. τῶν δ'
 ἐμῶν τέκνων οὐκ ἐκπονεῖν σωτήρι' Hartungius, τῶν δ' ἐμῶν
 ὑπερ οὐκ ἐκπονεῖν τὸδ' ἄθλον Herwerdenus. 583 δίκαια τοῖ
 τεκόντα σ' Herwerdenus. 617 ἐλθεῖν δ' ἐνθάδ' ἐλλόμην
 F. G. Schmidtus. 642 ἐγκαλῶσαν Dindorfius. 649 φονίου
 τε] στονόεν τε coniecit N., στυγερόν τε Helmsoethius, φοβερόν
 τε Weckleinus. 681 αἰδῶ Elmsleius, ὑμνήσω Leutschius, αἰέσω
 cod. 690 καλλίχοροι Hermannus. 695 τοῖς ὕμνοισιν ἐπανθῆ
 Hermannus. 696 τὸ N., τὰς cod. 697 ἀρεταῖς (ἀρετῇ N.) addidit
 Tyrwhittus. 710 ἀνάγκην suspectum. 711 δραστήον θ' N.,
 δραστήον δ' cod. 714 δόξης τίνος ἔχεις Boissonadius. 722
 ἡμεῖς δ' N. 728 κακόν τι πάσχειν malit N. 740 οὐ θανῶν
 δώσεις δίκην N. 744 et 745 antistrophicis versibus non respon-
 dent. 747 γεραιοί Kirchhoffius. 751 πόρσω N., πρόσω cod. 754
 γῆ, διόλλυμαι Elmsleius. 762 suspectum habet N. 767 ἔτεκον
 Fixius. 771 δοκημάτων δ' Hermannus. 776 ἐφέλκειν
 N. 780 ὄλβου τὸ κλεινὸν temptabat N. 791 καὶ Μουσῶν
 δῶμ' Ἑλικωνιάδων N. 792 ἀχίτ' Fixius, κλήζετ' Hartungius.
 794 ἔνα γένος] γένος ἔν' Fixius. 804 ἐπ' delet Hartungius.
 807 ὅς γὰς] γὰς ὅς N. 808 λιπῶν ἐνέρων N. 827 πικροῖς
 vitiosum. 846 φίλονς corruptum, δύμονς Helmsoethius. 854
 σοὶ δ' N., σοὶ τ' cod. βουλευσαί Camper. 856 λῶον N.,
 σάφρον F. G. Schmidtus. 860 graviter corruptus. 866 ἐμῆς
 λύσσης ὕψῃ Hermannus. 871 τάχα δ' ἰγῶ Kirchhoffius. 878
 λύσσασι Dobraeus, λύσας cod. 879 ἀναύλοις Tyrwhittus,
 ἐναύλοις cod. 884 λαχίμασι suspectum. 887 delet Hartungius.
 889 ἀποεινόδοι] ἄδικοι Hartungius. 890 κακοῖς Stephanus.
 ἐκπετάσουσιν corruptum. 891 χορεύματ' ἄτερ τυπάνων Her-
 mannus. 892 Βρομίου Hartungius. 899 οὐποι' οὐποι'
 ἄκραντα Dindorfius. 910 ἀγκαλῆς Dindorfius. 917 πᾶς
 πεισὶ et alterum ἄταν delenda suspicatur N. 919 λέγε λέγε
 Dindorfius. 929 τόκος] γόνος Ath. IX p. 409 B. 933 αἱμα-
 τωπὸς N., αἱματοπὸς cod., αἱματοπάς Porsonus. 938 μῖα
 ἐν χειρὸς Weckleinus. 942 τόξα τῆσδ' N. 946 πάλιν Sca-
 liger, πόλιν cod., μολῶν Helmsoethius. 947 αὐτοῦ δὲ Dio

Chrys. 32, 94. 956 ἔχει Dobraeus, ἐκεῖ cod. 957 διελθὼν δ' ὡς Kirchhoffius. 962 ἀκοήν ὑπειπαῶν verba nix sana. 977 sq. ὁ δ' ἐξελλίσσων κίονος κύκλω ποδὸς πόρευμα δεινόν, παῖδ' Ἰναιτίον σταθεῖς N. πόρευμα Stephanus, τόρευμα cod. 979 σὸν παῖδ', οὐ Elmsleius. 998 Κυκλωπείοισιν Dindorfius, Κυκλωπείοισιν cod. 1002 ἤλθε καιρὸν Schneidewinius. 1003 ἐπὶ λόφῳ κέαρ verba desperata. 1005 μαργῶντ' ἐπέσχε N., μαργῶντος ἔσχε cod. 1021 τάλατι delendum coniecit N. Eurip. Stud. II p. 34. 1023 ὦ δάεις Canter, ὦ δαίς cod., οὐ δαίς Kirchhoffius, ὦ τάλατι Dindorfius. 1024 *μοίρα] σῆ μοίρα Kirchhoffius, σὺν ὁρμῇ F. G. Schmidtus. 1025 τίνα Dobraeus, ἐς τίνα cod., αἰαὶ τίνα Hartungius, ἔ τίνα Kirchhoffius, ἐπὶ τίνα Dindorfius. 1032 τάδε] τὰ Hermannus, δὲ Elmsleius. 1038 ἀμφὶ delet Elmsleius. 1047—1050 spurios esse suspicatur N. 1055 ἀπολεῖ πόλιν verba interpolata aut corrupta. item laborant quae sequuntur. 1069 ἐξανειργόμενος Hermannus. 1072 sq. ἐπὶ κακοῖς ἴν' εἴμ', οὐ φεύγω τάλας N. 1079 ἔμολες ἐκπρόξων Matthiae. 1084 ἑτέρων N., ἕτερον cod. 1085 ἀν' αὐ βακχεύσει N., ἀναβακχεύσει cod. 1089 ἄπερ με δεῖ] ἄπερ πάρος coniecit N. 1093 πνεύμ' ἔχων ἄνω N. 1102 δῖανθλον ἐντολαῖς μολῶν Pierson. 1105 ἀμνημονῶ N., ἀμνηανῶ cod. 1120 et 1121 ante 1118 collocavit N. 1120 εἰς ὑποπτον Dobraeus. 1134 τί πόλεμον; εἰπέ malit N. 1147 spurium esse probabiliter statuit Paley. 1150 καθαρθῆς αἵματος coniecit N. 1153—1155 ἀλλ' ἐμποδῶν μοι συγγενῆς φίλος τ' ἐμὸς Θησεὺς ὅδ' ἔρπει, καὶ τεκνοκτόνον μῦθος N. 1157 ποῦ] ποῦ N., κακῶν] κακοῖς Kirchhoffius. 1159 φράσον, τί N., φέρ' ἂν τι cod. περιβάλλω σκότον νέφος N. 1160 κακοῖς] ἐμοὶ N. 1161 προσβάλλων Canter, προσλαβὼν cod. ceterum 1161 et 1162 nondum sanati. 1175 γεγῶσαν suspectum. 1181 τίνος Weckleinus. 1196 οὐκ ἂν ἴδοις Elmsleius. 1212 δρόμον Reiskius, βρόμον cod. 1218 προσ- ἄλλων coniecit N. φόνον suspectum. 1239 δ' ἔτ' Fixius, δέ γ' cod. 1245 ἔσθ' ὃ προστεθῆ F. G. Schmidtus. 1248 ἀπο- τυχόντος Schaefer. 1250 ὃ πόλλ' ἀνατλάς N. 1251 cor- ruptus. 1267 ἐπεισέφηρκε N., ἐπεισέφηρσε cod. 1270 ἦβην τε N. 1271 ποτ'] πρὸς Hartungius. 1279 τὸ N., τὸν cod. φόνον] πόνον Reiskius. 1281 οὐτ' ἐμοὶ malit N. 1283 ἡ φίλων ὁμήγγυρι coniecit N., sed fortasse φίλων viduimus. 1288

κληδουχούμενοι corruptum, κηκαδούμενοι temptabat N., κηλι-
 δούμενοι Hermannus. 1297 κατὰ τὸν τροχίλατον Herwerde-
 nus. 1298 ἐν δρασμοῖσιν H. Hirzellus. 1299 πρὸς N., καὶ
 cod. ἄριστον malit N. 1302 βίον N., βίον γ' cod. ἀνό-
 σιον τ' ἐκτημένοι N., ἀνόσιον κεκτημένοι cod. 1304 δῖον N.,
 Ζηνὸς cod. 1307 κατὰ κάρα ἑλίψασα N. post 1312 quaedam
 excidisse suspicatur Scaliger. εἰ τόδ' αἰσθάνει, παραινέσαιμ'
 ἂν μᾶλλον ἀντίσχειν κακοῖς conlect N. 1316 λέκτρα γ'
 Reiskius, λέκτρ' ἐν Lobeckius. 1322 τοῦ νόμου χάριν verba
 suspecta. 1338 sq. versus suspectos notavit N. 1346 δύσση-
 μοι Buhnkenius. 1349 ταῖς — ὑφίσταται] τὰς συμφορὰς γὰρ
 ὅστις οὐκ ἐπίσταται θνητὸς πεφυκὼς ὃν τρόπον χρεῶν φέρειν
 Stob. Flor. 108, 12: quam esse interpolationem perspexit Bad-
 hamus in Eur. Ion. ed. Lond. a. 1853 p. XV. 1351 ἐγκατερέ-
 σων Madwigius, ἐγκατερέσσω cod., ἐγκατερέσας Kirchhoffius.
 1356 damnat Herwerdenus. 1358 ὁρᾷς φρυγᾷς N. 1366 spu-
 rium iudicat N. 1367 χά τεκῶν] οὐχ ἑκὼν ὑμᾶς Reiskius.
 1368 ὤνησθε L. Dindorfius. 1383 ἀν' Ἑλλάδα N. 1390 εἰς
 ταφᾷς Reiskius. 1393 ἄθλιοι N., ἄθλιω cod. 1394 δακρύων
 ἕλγος N. 1410 οὕτω Hermannus, οὕτως cod. 1414 κείνος ἦν
 Hartungius. 1416 ὥς εἰς] πλὴν εἰς Badhamus. παντὸς ἡμεν
 ἦσσαντες N. 1417 ἀν' εἵποις L. Dindorfius, ἔτ' εἵπης cod.
 1423 αἰσχύναις suspectum. 1426 κεινῶν πεπᾶσθαι N.

SVPLICES

V. 1 Ἐλευσίνης Elmsleius. 17 θάψαι] κρύψαι Dindorfius.
 17 sq. θέλονσαι τῶνδε μητέρες χθονί, εἰργουσιν οἱ κρ. Kirch-
 hoffius, θελούσας τῶνδε μητέρας τέκνων εἰργουσιν οἱ κρ.
 malit N. 20 χρεῖας ὁμοῦ Hartungius. 22 ἴκται Hermannus.
 27 μόνῳ Reiskius. 29 προθύσουσ' Reiskius. 38 χθονὸς
 suspectum. 58 sq. μελέα γὰρ φθιμένων Kirchhoffius. 62
 θαλερῶν σῶμα ταλαίνης ἄταφον Elmsleius (θαλερὸν ei ἀτά-
 φων praetulit N.), θαλερὰ σώματα λαίον τάφον B, θαλερῶν
 σώματα δαρόν τ' ἀτάφων Kirchhoffius. 71 γόος γόων N,
 γόων γόων libri. 73 sqq. ἔτω ξυνωδὸς γόοις, | ἔτω ξυναλ-
 γῶν κακοῖς | χορὸς Hartungius. 78 κόσμος] κῆδος Har-
 tungius. 84 sq. corrupti. 84 ἐπιφορὸν τι Weckleinus. 85
 ἔξ] ἐν Dindorfius. 87 τίνων γόους Hartungius, τίνων γόων

libri, γόων τίνων N. 89 ἡχῆς N., ἡχοῦς libri. 92 γόων F. G. Schmidtus, λόγων libri. 97 κουραί τε Marklandus. 109 δ' δ' ἀλλὰ Hartungius. 112 περὶ γὰρ — ἰών Marklandus. 138 ὑπὸ πλθε suspectum, ἔπεισε coniecit N. 144 Πολυνείκους βίᾳ Herwerdenus. 146 μάχῃ Reiskius. 162 et 166 spurios censet Dindorfius. 167 ἐμὲ N., ἐμῶς libri. 171 sq. ἔξοροι ἢ ξένῃ πόδι θεῖσαι Kirchhoffius. 176—183 ut spurios notavit N., 180—183 iam Reiskius damnaverat. 184—192 in suspicionem vocavit Dindorfius. 199 sq. delevit N. 208 αἰθροῦ N., αἰθρον libri, αἰθρόν τ' Faber. 212 καὶ om. B m. pr., τὰ δὲ vel ἡ Kirchhoffius. 222 λαμπρόν τε Elmsleius. 223 χοῇ Hartungius. οὐχὶ σώματα N. 225 εἰς φόβους B. 233 ἔξαγους N. 241 δεινοί] αἰ Herwerdenus. πλέον Dindorfius, πλείον libri. 245 δόξει πόλει Stob. Flor. 43, 10, τάξῃ νόμος coniecit N. 247 λέγων καλῶν libri (καλάν B m. sec.), λέγειν ἔχων N. 249 ἡμᾶς δ' ἔαν N., ἡμᾶς λίαν libri. 250 ἡμαρτον Elmsleius. 251 τῶνδ' Hermannus. 252 deleverunt Matthiae et Dobraeus. 266 αὐτὰς ἐχρήν] ἐχρήν σέθεν N. 270 εὐδαιμονεῖν anonymus in libro *Les parricidés Grecs* (Paris. 1866) p. 105 sq. 273 τεθνώτων Heathius, τε θνατῶν libri. 274 ὑπὸ Καδμειοῖσιν ἀπώλεσα τέλχεσι N. 280 τιν' N., ἢ τιν' libri. 281 ἰάλεμον Dindorfius, ἰήλεμον libri. 283 ἀλικία Dindorfius, ἡλικία libri. τὰ σὺ ut suspecta notavit N. 298 spurium indicat N. 303 aut corruptus aut ab Euripide alienus. 304 σ' ἐχρήν Kirchhoffius. 305 τιμωρὸν Kirchhoffius. ἦσανχος Hartungius. 306 νῦν δ' αὐτὸ σοί τε καὶ πόλει τιμὴν φέρει Hartungius, νῦν δ' ἴσθι (ita Fixius) σοί τε τοῦτο τίμιον πρόπει N. 309 μοῖραν Herwerdenus. 310 ut spurium notavit N. 314 χερσὶν] φρενῶν Kirchhoffius. 323 ἐν γὰρ τοι N. 347 πείθων N., πείσων libri. 352 ἐκ μοναρχίας N. 356 ἀστῶν Elmsleius, ἀντῶν libri. 357 ἄξω Hejmssoethius. 365—380 multis laborant corruptelis. 369 πλέον] πέρας Hartungius. 371 γὰν δὲ φλιν (sic C) τὰν Ἰνάχου Heathius. 380 δυστυχή τ' αἰ N., αἰ τὸν δυστυχή libri. post 380 quaedam excidisse vidit Musgravius. 384 σεμνόν Hermannus. 391 et 392 post 394 collocari voluit Kirchhoffius. utique καὶ μὴν inepium videtur. 396 εἰδότι Musgravius, αἰδ' ὅτι libri. 398 ὑπαντα Hartungius, ὑπαντὰ libri, ὑπαντὰξ Elmsleius. 402 ἀδελφῇ Herwerdenus. 408 χῶ πένης ἴσον σθένει Herwerdenus. ante

414 quaedam intercidisse coniecit N. 417 διοπτρεύων Marklandus. 423—425 spurios iudicat Kirchhoffius. 433 γεγραμμένων — ἀσθενής] οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρείσσον ἢ νόμοι πολεῖ καλῶς τεθέντες· ὅ τε γὰρ ἀσθενέστερος Stob. Flor. 44, 6. 435 sq. quos versus Stobaeus ignorat, elecit N. 440 ὁ δ' οὐ δέλων Hartungius. 441 τί τούτων ἐστὶν οὐκ ἴσως ἔχον coniecit N. 442 αὐθέντης] εὐθυντής Marklandus. χθονός] πόλεως N. 444 sq. ἐχθρόν — ἀρίστους verba ut spuria notavit N. 449 τομαῖς ἀφαιρῇ N., κλωνάς τ' ἀφαιρῇ R. Prinzlius. νέων Kirchhoffius. 451 damnat Kirchhoffius. 452 καλῶς] καλόν N. 453 ὅταν τύχη N. 454 δὲ τοῖς γονεῦσι vel δὲ τοῖς τεκούσι Marklandus. μὴ ζῶην ἐγὼ Hartungius. 455 νυμφεύσεται Hermannus. 456 πρὸς τὰ σ' Marklandus. 466 τὰντία Porsonus, τὰνντία libri, ἐναντία Heathius, τὰμπαλιν N. 470 ἐκνήρια N., μυστήρια libri. 472 προσήκόν γ' N., προσήκοντ' libri. 478 ἐκ βραχιόνων verba corrupta, ἐν βραχεὶ λόγῳ Hartungius. 485 δορικανής N. 494 καὶ θεοῖς Marklandus. 495 ὕβρις οὗς ἀπώλεσεν Barnes, οὗς ὕβρις ἀπώλεσεν libri, οὗς ὕβρις ἀπώλεσαν Marklandus, οὗς ὕβρις διώλεσεν N. 497 sq. ὁρθοστάτας δς N., ὁρθοστάτων δς libri. 508 ταρῶξαι Elmsleius. ante 511 quaedam excidisse suspicatur N. 511 ὁ] σφε Matthiae. 523 οὔτε σὺν τοῖσδ' vel οὐ σὺν ὅπλοις Kirchhoffius. 531—536 versus hoc loco incommodi, cf. Moschion. fr. 11. 532 εἰς τὸ φῶς Porsonus. 535 ἐνοικῆσαι μόνον Tonpius. 539 δεῖ B, χρῆν C. λαχεῖν] τυχεῖν N. 547 graviter corruptus. 551 τὰθ' Marklandus. 553 εὐμενής ἢ N., εὐτυχήσῃ libri, εὐτυχῆς ἢ Musgravius. 554 ὁ τ' Marklandus, ὁ δ' libri. 559 δόθ' Kirchhoffius, δὸς libri. 564 σέβας N., φῶς libri. 566 ἐν βραχεὶ σαφῇ Hartungius, ἐν βραχεὶ λόγῳ N. 573 χᾶτερονς ἐθλους ἐγὼ N., χᾶτερονς ἐγὼ πόρους Herwardenus. 574 ἐξαρκεῖν corruptum. ἔφρσε τιμωρόν πατήρ coniecit N. 577 πονούσῃ N., πονουῖσα libri. εὐδαίμονα B pr. m., εὐδαιμονεῖ ed. 578 ἐν κόνει βάλῃ Kirchhoffius. 581 ἐπαρεῖς Cobetus, ἐπαίρεις libri. 582 ἀλλ' ἀποφθόρηθι μου N. 594 ἐνὸς (μόνον N.) δεῖ Kirchhoffius, ἐν δεῖ μόνον μοι libri. 596 λέγει γρ. φέρει C, τελεῖ mallit N. 604 στεγνωτοπῆς Elmsleius. τόπον] πτόλιν Marklandus. 605 φανήσονται κτύποι Brundcius, κτύποι φανήσονται libri, κτύπος φανήσεται Elmsleius. 606 τίν' ἄν

λόγον τάλαινα N., ὃ τάλαινα τῖνα λόγον libri. ὃ Hermannus delevit. 614 ἐξεκάλεσσε Barnes. 623 τίς ποτ' εἶσα Reiskius. 640 πυρηνόω N. 644 πέπραγεν Pierson. 652 εὐαναγῇ Hemsterhusius. 653 συστρατευμάτων libri, συστρεμμάτων N. 655 ὥς μὲν ἦν λόγος verba corrupta. λόγος in λόγους mutal Kirchhoffius, ὥς ἰδεῖν, λόγους suasit Heimsoethius. 672 θεῖναι Canter. 679 αὐθις αὐ παραιβάταις Hartungius. 689 sq. ἡ τῶς — φορομένους (ita libri) μάστιγας, αἵματός τε Heimsoethius. excidisse post 689 non nulla coniecit olim N. 690 ῥοαῖς libri. 708 ἐκήδευεν Dindorfius. 712 ἐπ' N., τόδ' libri. 718 ἔτρεψαν Hermannus. 740 θέλαντος] τε δόντος Marklandus, διδόντος Hartungius. 743 αὐτὸς ἀνταπόλετο Dobraeus. 745 τὸ τόξον ἐντείνοντες οὐ N., οὐ τόξον ἐντείνοντες τοῦ libri. 746 interpolatoris esse suspicatur N. 749 διαιρεῖτ' Herwerdenus. 751 εἰρήσεται N. 752 δορός Hermannus. 755 λόγους Reiskius, δόμους libri. post 763 unius versus defectum indicavit Hermannus, 764 deleri maluit Lobeckius. 768 τὰν θρώπων κακὸ N. 769 πόσον Kirchhoffius. 772 εἰμ' ἐπαρῶ Elmsleius, εἰεν αἰρῶ libri. 786 με τὸ δευρ' N. 787 sq. παλαιᾷ πατήρ ὦφελ' ἀμέρῃ κλισίαι Boethius, atque ἀμέρῃ praehebent libri. 790 τί μὲν N., τὸ μὲν libri. 793 στερεῖσα Marklandus. 809 ὁρῶσι καὶ τὰν τάλαιναν Heimsoethius. 816 χειρῶν Herwerdenus. 823 δέμας γ'] σαμ' Heimsoethius. 825 τέκνων delet Hartungius. 828 alterum λόι delet Dindorfius. 835 sq. nondum emendati. ἐγῆμας (ita libri), ἀτέρ σε πολύστονος Οἰδιπόδα | κιχοῦς' ἦλθ' Ἐρμῆς coniecit N. 838 sq. verba uncis inclusa delet N. 840 Ἀδραστέ σ' ἱστορῶ Heimsoethius. 842 εἰπὲ δ' Hartungius. 843 sq. ἐπιστήμων γὰρ εἶ, ἰδὼν τὰ τούτων Dobraeus. 849 κερὶ Grotius, κοινοὶ libri, ἄνοι N. ἀκουόντων] ἐρωτῶντων N. 850 πᾶς τις (vel τίς γὰρ) N., ὅστις libri, οὔτις Burges in Eur. Tro. p. XII. 858 ἐγὼ τε N., ἐγῶγε libri. 864 φειγῶν] πρέγων Ath. IV p. 159 A, μισῶν idem VI p. 250 E. 870 λέγων N., ἔγων libri. 876 οἶκον] οὐδὲν Weckleinus. 877 χρημάτων πεισθεῖς ὑπο Stob. Flor. 46, 4. 883 πρὸς τε μαλθακὸν βλον Reiskius, πρὸς τὸ μαλθακὸν βλον libri, καὶ τὸ μαλθακὸν βλον Fixius. 885 ἔχαιρε] ἔβαινε Hartungius. 886 ἵππους τ' ὀχμαῖων Herwerdenus. 888 ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος] ὁ δ' αὐ κυναγοῦ πιστὸς N. 889 παῖς delet Herwerdenus. 894

ἔξετασθης Kirchhoffius. 899 ὅσας] ἔσας Canter. 899 sq. interpolatori tribuit L. Dindorfius. 901 ἐν βραχὺ φήσας λόγῳ N. 902 λαμπρός] δεινός Schol. II. A. 400. 903 σοφός Valekenarius, σοφὰ libri. ipsum versum damnat Porson. 904—908 delet Dindorfius. 914 διδασκόν Stob. Flor. 1, 5. 916 τις] παῖς Valekenarius. 917 παιδεύσεται Hermannus. 932 ὃ δρᾶν σε βούλομαι Marklandus. 944 ἡλλοιωμένους suspectum. 945 πικρὰ γὰρ ὄψις Reiskius, πικρὰ γὰρ ὄψις libri. αἶμα κατεῖλαι νεκρῶν Tourpius parum probabiliter, καμάτω πέλει νεκρῶ B pr. m., γᾶμα τῷ τέλει νεκρῶ C. 947 sq. μένειν — Θησεύς ut suspecta notavit N. 950 τλ] οὐ Marklandus. 960 et 968 nondum sanati videntur. 967 δυστηνοτάτως Reiskius, δυστηνότατος libri. videtur alia requiri medela. 969 κρινομένη Reiskius, κρινόμενα Dindorfius, ἀριθμουμένη libri. 974 καλ] κοῦ Hartungius. 975—977 versus 971 subiecit Hartungius. 980 δὴ vitiosum, τάσδ' ἐσορῶμεν coniecit N. 984 τοῦ κακωθυμένου Elmsleius, τὴν τοῦ φθιμένου Erfurdus. 990—1030 versus graviter corrupti. 994 ὄρφνας Hermannus, ὄρφναίως libri. 999 τς] τὰς Hartungius. 1006 ἄδιστος Dindorfius. 1008 τὰδε δὴ κραῖνοι B. 1010 δύης Θησαυρόν Musgravius. ἔνθ' ἔνθεσι Canter, ἔνθεν (ἐνθ' B pr. m.) ἐστι libri. 1014 ποδός· ἀλλὰ τῆς] ποδός ἄλματι Hermannus. 1021 πέλας χροῖα χροῖ θεμένα Hartungius. 1022 Φερσεφόνας Hartungius. 1025 πόθεν δὴ, τίνας τῶνα Hartungius. 1026 εἰν Ἀργεῖ Kirchhoffius. 1027 ἐμοῖς adidit Hartungius. 1028 ὡς ὅδ' Hartungius, ὅσος vel ὃ σός libri. 1030 γενναίας ἀλόχῳ ψυχᾶς Ald., γενναίας ψυχᾶς ἀλόχον Hartungius. 1038 δ' Reiskius, τ' libri. 1044 εἰ κατείδετο Elmsleius, εἰ κατίσθ' ὅπον Herwerdenus. 1048 αὐρα] αὐδή Reiskius. 1049 ὑπεκβάσ' Kirchhoffius. χθόνα vitiosum. ἡλυθες τήνδ' εἰς πέτραν coniecit N. 1064 σαθρόν suspectum. 1070 οὐ φίλως Herwerdenus. 1074 ἔ] ἐ] Dindorfius. 1082 ἐν νόμοις N., ἐν δόμοις libri. 1086 τυχόντες N., λαχόντες libri. 1089 κάξεπειράθην τέκνων libri. εἰ δ' εἰσιδῶν τόδ' ἐξεπειράθην σαφῶς Hartungius, εἰ δ' ἡσθόμην τε κάξεπειράθην τόδς Helmsöethius, εἰ δ' αὐτὸς ἥδη κάξεπειράθην μαθῶν N. 1101 κατεῖχε χερσίν· οὐδὲν ἥδιον πατρὶ Herwerdenus, κατεῖχε· πατρὶ δ' οὐδὲν ἥδιον πέλει Hermannus. 1102 ἀρσένων δὲ μείζονες] μείζονες γὰρ ἀρσένων mallt N.

1105 τε Marklandus, δὲ libri. 1112 ὠφελοῦσα γῆν Plut. Mor. p. 110 C, ὠφελος ὡσι γῇ Bernhardy, ὠφελουν πόλιν (πόλις γρ. πάλιν C) libri. 1118 ζωῆς μέτρα δὴ Musgravius. 1119 κατατρυβόμενης vel κατατρυχομένης N. 1120 θνητοῖς Dindorfius, θνατοῖς libri. 1124 πυρᾶς Marklandus, πυρὸς libri. 1125 ἀλγέων ὑπο Fixius. 1135 ἐμῶν τόκων nescio quis. 1137 ματρὸς] μαστῶν Marklandus. 1139 εἰσί μοι πάτερ (μᾶτερ τέκνα m. sec.) B, εἰσί μοι πᾶτερ (supra scriptum παῖδες) τέκνα C, εἰσί σοι, μᾶτερ, τέκνα Ald., εἰσί μοι γεννᾶτορες Heimsoethius. 1143 μῶν N., σὺ μὲν libri. σοῦ κλύεις τέκνου Heimsoethius, σῶν (τῶν σῶν C) κλύεις τέκνων libri. 1146 ἐξέλθοι Heimsoethius. 1148 γόων] πόνων F. G. Schmidtus. τύχας] δύας N. 1150 δέξεται νᾶπος Heimsoethius. 1151 ἐν addidit Marklandus. χαλκίους ὄπλοις Elmsleius. 1157 δύστονα δ' ἄχῃ ματρὶ τ' ἔλιπεν Heimsoethius. 1160 σποδόν] σποδὸν τέκνον Hermannus. 1171 δ' N., θ' C, om. B. 1180 damnat Czwalina. 1182 ἔστω Leningius. 1183 τοῦσδ' τῇσδ' Marklandus. 1184 ὠφελείν τὰ σα Musgravius, ὠφελείν πόλιν Reiskius. 1194 sq. ἔλθωσιν χθόνα ἐπὶ πρόσθεν Ἀργείων πόλιν Kirchhoffius. 1205 δαΐξης σφάγια F. G. Schmidtus. καὶ δέξης φόνον Dindorfius. 1213 τὰδ' εἶπον] τὰδ' ἀνδῶ N. 1228 μ' ἂν ὀρθοῖς Kirchhoffius.

Hesychius ἀναδρομαὶ nomen ex hac fabula affert, cf. Eur. fr. 850.

HIPPOLYTUS

Argum. p. 414, 2 γῆς suspectum. ἐγκαταστήσεσθαι N., ἐγκαταστήσασθαι libri. 3 ἐν Θήβαις κεῖται vel ὑπὸκειται ἐν Θήβαις libri. 6 καὶ] ὁ καὶ N.

V. 19 προσπεσῶν suspectum. οὐμίλιαν Porsonus. 27 κατέλχτο Monkus, κατέσχετο libri. 31 καθίστατο Musgravius, καθίστατο N., ἐγκαθίστατο vel ἐγκαθίστατο libri. 32 et 33 damnat Blomfieldus. 32 ἐκδημον deteriores libri. 33 ὠνόμαζον Meinekius, ὠμνήσουσιν Valekenarius. 34 λείπει πόλιν L. a Sybel. 38 καὶ πεπληγμένη Chr. pat. 355 et 749. 41 τῇδ' N., τόνδ' libri. 63 Ζανὸς γένεθλον verba spuria censet N. 67 damnat N. 68 ναίουσ' N. εὐπατέρει' ἂν' Gaisfordus, εὐπατέρειαν libri. 68 sq. οἶκον Ζανὸς πολύχρουσον N., ἀντὶν Ζανὸς πολύχρουσον οἶκον libri. 70 — 72 χαῖρε χαῖρε

μοι, ὡς κόρα, | καλλίστα κατ' Ὀλυμπον N. nisi forte spuril
sunt isti versus iudicandi cum Hermanno. 76 ἀλλὰ παρθένον
Weilius. 77 ἐαρινή Schol. 78 Αἰδώς suspectum. 79—81
damnat Dindorfius. 79 διδασκόν] ἀναγνιν temptabat N. 89
βουλεύσαντος N. 91 ὅς] ὡς N. 105 ὅλον N., ὅσον libri.
115 damnat Brunkius. δούλοις θεῶν Weilius. 126 φάρεα
πορφύρεα Hermannus. 130 δισποίνας AE. 132 κοίτης om.
AE. ἐντοσθεν ἔχειν plerique libri. verba nondum sanata.
141 οὐ γὰρ Lachmannus, σὺ γὰρ libri. 144 φοιτᾷς ἢ ματρός
ὀρείας Bothius, ἢ ματρός οὐρείας (vel ὀρείας) φοιτᾷς (vel φοι-
ταλέου) libri. 145 οὐδ' Lachmannus, σὺ δ' libri. 147 ἀντε-
ρος ἀθύρων] ἀθύρος ἀνέμων Weilius. 149 χέρσου Dindorfius.
158 φάμεν Dindorfius, φήμην vel φήμαν libri. 163 ἀμαχα-
νία Dindorfius. 178 λαμπρός AE, λαμπρόν ceteri. 183
ταχὺ δ' ἀσφάλλεις Vsener. 189 χειροῖν Porsonus, πόρος]
κόπος L. a Sybel. 192 τοῦ ξήν] τούτου Schol. Ar. Ran. 1082.
196 spurium censet Weckleinus. 201 κεφαλᾷς Dindorfius,
κεφαλῆς libri. 213 sq. et 225—227 sedem mutare recte
iubet O. Iahnus in *Herm.* vol. 2 p. 250 sq. 218 ἐγχοιμῶ-
μένα ABE. cf. Plut. Mor. p. 52 C et 959 C. 224 suspectus
Dindorfio. 228 δέσποινα δίας AB, λείας δέσποινα Weilius,
δέσποινα ὁμαλᾷς Helmsöethius. 233 θήρας AB. 234 πόθεν
AB cum Phot. Lex. p. 305, 14. 263 τῇ τ' εὐσολῇ N., τῇ θ'
ὕμνῳ (vel ὕμνῳ) libri. 268 δυστήνου Schenkeli. 271
ἐλέγχους N., ἐλέγχουσ' libri. 272 τῶνδε πημάτων ἔφω] πη-
μάτων προσέπειτατο N. 276 ποίας ὑπ' αἵτης καθανεῖν N.
288 ἀλλ' ὡς B, quod praestare videtur. 302 ἴσον γὰρ ἴσμεν
Fr. G. Schmidtus. 304 sq. μέντοι et ἀνταδαστέρα γλῆσσιν
θαλάσσης aut spuria aut corrupta censet N. 312 τοῦδ' αὐθις
ἀνδρός E. 324 ἐν δὲ σοι] οὐδὲ σοῦ Duportus et Scalger.
328 σοῦ γ' ἀμπλακεῖν Hartungius, σὲ μὴ εὐτυχεῖν N. 330 et
332 versuum ordinem mutari iubet Hirzelius. 331 ἐσθλῶν
αἰσχροῦ libri plerique. 341 τρίτη τ' N., τρίτη δ' libri. ὡς]
ὡδ' Elmsleius. 343 οὐ νεωστὶ] γρ. καὶ νεωστὶ Schol. 345
ἀμὲ χοῆς N., ἀμὲ χοῆ vel ἀμ' ἐχοῆν libri. 347 λέγουσ' ἐν
ἀνθρώποις Roiskius, λέγουσιν ἐν βροτοῖς Weilius. 348 ἄλ-
γιατόν θ' ὅμα d. aut hoc probandum aut ἀλγεινόν δ' ἔμα scri-
bendum censet N. 349 ἀρ' N., ἂν libri. ἤμεν Ce, εἴμεν al.
354 οὐκ ἐτ' ἀνάσχετά BC, unde οὐκέτ' ἀνσχετ' conicere pos-

sis. 363 *πάθη μέλας θρυμένως* Dindorfius. 364 *σάν φίλα* Elmsleius, *σάν φίλαν* (*φίλαν B*) libri, *σάν σ' ἔρον* Weilius. 369 corruptus videtur. 371 *οὐκέτ' ἔσθ' ὅτι φθίνεις τέχνα* Herwerdenus. 375 *ἄλλως] ἄντρος* N. 378 *ἀκίον] τὰ χεί-
ραν* Weilius. 378 sq. *πράσσειν τὰ πλείον', ἀλλὰ τῇδ' ἀθρη-
τέον* N. 383 *ἄλλην τιν' ἄλλος*. εἰσι δὲ *φθοραὶ βίου* Th. Gomerzius. εἰσι δὲ *φθοραὶ* iam Weilius agnoverat. 388 *πυρονοῦσ' E.* 407 *ὥς] ὥστ' ΔΕ.* 419 *ἀποκτενεῖ ΔCd.* 426 *τοῦτό φασ'] φασὶ τοῦθ'* Stob. Flor. 90, 11. 437 corruptum, 438 spurium censet N. 441 *οὐ τὰρα λύνει* Valckenarius, *οὐτ' (vel οὐκ) ἄρα γ' οὐ δεῖ* libri, *ποῦ τὰρα ποῦ δεῖ* templabat N. 442 *ὅσοις μέλουσιν* Hartungius. 443 *προητόν* Stob. Flor. 63, 5. 462 *ἐν φρονεῖν* ABCc et Schol. 468 *ἡ κατηρεφεῖς δό-
μους* Hartungius, *ἐν κατηρεφῇ δόμοις* Weilius. 469 *κινῶν* (sic iam Marklandus) *ἀκριβῶσαι* ἄν Valckenarius elisionem in-
ferens a tragedia alienam. 478 *εἰ δ' εἴσ' ἐπῶδαι* Herwer-
denus. 484 *ψόγων* Weilius, *λόγων* libri. 491 post *τὰνδρός*
punctum ponebatur. *ὥς τάχος] ὥς ἔχει* Dindorfius. 494 et
495 ut spurios notavit N. 496 *πῶς ἦγον N.*, *προσηγον* libri.
500 spurium censet N. 503 *σε* Porson, *γε* libri. *ἃ μὴ σε*
Schenkelius, *μὴ νῦν γε* Hense. *ἐν λέγουσ' ἃ μὴ καλὰ* Wei-
lius. 504 *οὐ N.*, *ἐν* libri. 506 *ἀναλωθήσομαι* vix sanum,
ἀνεληθήσομαι coniecit Weilius. 507 *χοῇ μὲν* N. 513—515
delevit N. 526 *εἰς* N., *στάξεις* libri, *στάξας* Weilius. 540
φίλατον Kirchhoffius. 543 sq. *ἵεντα συμφορὰς θνητούς* N.
547 *ἀνάνδρον* suspectum. 549 sq. nondum videntur restituti.
552 *φονίους ὑφ' ὕμνοισιν* Weilius. 557 *συνειδεῖτ' N.*, *συν-
εἴπετ' vel συνείποιτ'* libri. *ἔρδει N.*, *ἔρπει* libri. 561 *νυμ-
φρυσσάμενα* Kirchhoffius. 566 *δεινὸν] καινὸν* N. *ἐν δόμοισι*
σοι Elmsleius. 586 *ὑπ᾽ Schol.*, *ὑπ᾽ libri*, *ἔσεν* malit N. 593
τὰ κρύπτ' ἀμπέφηνε Weilius. 594 delet Hartungius. 597
φίλως] μὲν addunt ABCd. *φίλως μὲν, οὐ καλῶς δ' ἰωμένη*
νόσον C. 621 *ἢ χαλκὸν ἢ σίδη. ἢ χρυσοῦ βάρος* BC cum
Stob. Flor. 73, 30. 625 sq. ut spurios notavit N. 634 *ἔχει*
δ' ἀνάγκην πᾶς ὁ κηδεύσας· κεδνοῖς Heimsoethius. 638
ἀνωφελὲς suspectum. *ἀλλὰ νωχελὲς* templabat N. 640 *μηδ'*
ἐμοῖσιν ἐν δόμοις malit N. 641 *πλείον'* Dindorfius, *μεῖζον*
N. sed fortasse 640 et 641 a poeta alieni sunt. 649 *ἔνδον*
νῶσιν Weilius, *ἐννοοῦσιν* Weckleinus. 658 *οὐ τὰν ἐπέσχον*

Weckleinus. 659 ἐκδημῇ Herwerdenus. 665 ἀεὶ ψέγειν Heimsoethius. 666 Eurípide indignum censet N. 670 εἰν' αὐ' N., εἶνα libri. αἶ λόγον N., ἢ λόγους (vel λόγον) libri. 671 δόλοισι N., λόγους (vel λόγον) libri. 678 πόρον Kayser. 680 τέχνη N., τέχνηαι vel τέχνη libri. 683 σε G. Wolfius, σ' δ' libri. 696 aut corruptum aut spurium indicat N. 703 συγχωρεῖν suspectum. λόγους AGc. 715 προσκοποῦσ' Monkus, περινοοῦσ' N. 716 δῆτα vitiosum, μῶνον coniecit N. 718 αὐτῇ δ' Canter, αὐτῇ τ' libri. 732 ἀλιβάτοις Monkus. 741 ἀνγὰς] παγὰς vel ἄχνας Herwerdenus, στάγας Weilius. 749 Ζανὸς Monkus, Ζηνὸς libri. παροίκους N., παρὰ καίταις libri. 750 ἔν' ἂ βιόδωρος Valckenarius, ἔνα βιόδωρος E, ἔν' ὀλβιόδωρος ceteri libri. 751 θνατοῖς Brunckius. 757 ὕνασιν suspectum. 760 ἐπλ'] εἰς Monkus. 772 δαίμονας τ' εὐνῶν Weilius. 776 πάντες om. A. ἰὸν ἰοῦ, βοηθουμειθ' ὅσοι πέλας (deleto δόμον) N. 786 ἐκτείνοντες al. 789 manifesti vitii medela incerta. ἦδη γὰρ οἷα νεκρὸν ἐκτείνουσι νιν coniecit N. ante 790 aliquot chori versus intercidisse coniecit Weckleinus. 790 γυναῖκες ἴστε] ἄκουε σῖγα N. cf. Anecd. Bekk. p. 372, 13 sive Soph. fr. 1010. 791 ἡχὴ N., ἡχῶ libri. 795 ἔστ' ἂν AB. βίσιος ἐστίν, ἀλλ' ὅμως N. 802 ἀρχόντης] ἀρτάνης Georgius Lecapenus in Matthaël Lect. Mosq. I p. 59. quae vera videtur lectio. 809 ἐκλύσαθ' ἀρμούς, ὡς ἴδω δυσδαίμονα secundum libros scribendum et 810 delendum censet N. 813 τόλμας] φεῦ τόλμας N. βιαίω Elmsleins. 814 συμφορᾷ] σὺν πάθει Weilius. 814 sq. σᾶς πάλοιςμα μελίας χερὸς Enger. 817 πόλις suspectum. 818 ἐμῶν] ἐγὼ N. τύχα] δαῖμον Weilius. 819 ἐπεστάθη Weilius. 834 ἤλυνθεν Heimsoethius, ἤλθε δὴ libri. 837 μετοικεῖν θανῶν ὁ τλάμων σκότῳ Enger. θανῶν in συνῶν mutabat Reiskius. 840 εἶνος κλύω libri, τοῦ δὲ κλύω Enger. 841 γύναι σὰν τάλαινα κραδίαν ἔβα N., γύναι σὰν ἔβα (ἐπέβα AGc) τάλαινα κραδίαν libri. κραδίαν iam Kirchhoffius suaserat. 848 — 850 probabiliter restitui vix poterunt. 851 ἀστερωπὸν σέλας Iacobsius, ἀστερωπὸς σελάννα libri. 856 ἐκ φίλης δέξης Weckleinus. 860 λέκτρα γὰρ villosa videntur verba. 861 δῶμαθ' ἦτις AG. 866 τοῦτο δ' αὐ' N., ὡς τόδ' αὐ' Weilius. 868 εἴη τυχεῖν verba villosa. 871 — 873 ut suspectos notavit N. 875 et 876 transponit Weilius. 883 sq. καθέξω δυσεκπέρατον κακὸν N.

892 αὐτὸς ἀμπλακὼν, ἣν μὴ πλθῇ N. 896 σέβων ἀράς N. 897 χάρας] γῆς C, cf. *Eurip. Stud.* II p. 36. 903 ἐφ' ᾧ τὰ νῦν Chr. pat. 844, ἐφ' ᾧ νῦν C, ἐφ' ᾧ τινι vitiose alii libri. 911 post v. 913 collocari iussit Marklandus. 914 φίλους σε N. 916 πολλὰ μανθάνοντες Marklandus, πολλὰ μαστεύοντες Weilius. 940 sq. θεοῖσιν εὐχέσθαι χορῶν ἄλλην πορίζειν γαίαν coniecit N. ex Schol. 946 ἐλήλυθα Musgravius, ἐλήλυθας libri. 952 στίχοις νῦν αὖχει temptabat N. 953 ἰὼν καπῆλεν' N. 954 βιάχενε] ἄγνευε N. πολλῶν] πολυῶν Musgravius. 961 τῆσδ' αὖ] νεκροῦ Weilius. 969 χαράξῃ N. 970 iure damnari videtur ab Hirzelio. 979 θαλάσσης al. 983 σύντασις τε Herwerdenus. 993 οὐκ Marklandus, κοῦκ libri. 1003 ἄγνὸν ἐς τόδ' ἡμέρας Chr. pat. 521. 1014 sq. versus absurdos praeceunte Weilio deleverit N. 1019 sq. damnat Hirzelius. 1021 ἐν γ' οὐ Valckenarius. 1024 εἰλες Reiskius. 1026 γάμων] λεχῶν N. 1029 damnavit Valckenarius. χθονός pro χθόνα scribi voluit Boissonadius. 1032 τί N., εἰ libri. 1034 sq. ut spurios notavit N. 1041 θαυμαῶν, πάτερ] θαυμασας ἔχω N. 1045 εὐ καΐξιον N. 1046 post 1048 collocat Weilius. 1049 delet Bergkii, 1050 N. 1070 χορεῖ πρὸς ἡπαρ Valckenarius. 1086 ἐμοῦ τεθίξεται A. 1091 ὅπως φέρω N. 1101 ταῦτα συνδουκεῖ Weilius. 1112 τύχην suspectum. 1118 βίον Hartungius. 1122 ἀστέρ' Ἀθάνας] ἀστέρα γαίας Hartungius. 1129 ὠκυπόδων μετὰ θήρας ἐναίρειν Blomfieldus, ὠκυπόδων ἐπέβας (vel ἐπέβα) θεῶς μετὰ θήρας ἐναίρων libri. θεῶς iam Brunckius deleverat. 1140 νυμφιδίκων Wakefieldus, νυμφιδία libri. 1145 ἀνόνατα' φεθ'] ἀφ' ἀνόνατα Dindorfius. 1147 συζυγαί Χαρίτων Reiskius, ζύγαι Χάριτες Dindorfius. 1151 ὀπαδῶν Chr. pat. 1860. 1179 ἐπ' ἀκτάς Kirchhoffius. 1189 αὐταῖσιν corruptum, πόδας] πόδα al., πόδε Kirchhoffius. 1194 sq. κἂν τῷδ' ὁμαρτῇ πέντερον — πόλοις ἐπήγε N. 1195 ἐφ' ἄρματος BcO, ἐφ' ἄρματι CE, ἐφ' ἄρματος B, ἐφάσκει A pr. m., ἀκασχ' ὁμοῦ restituendum censet N. 1197 εὐθύ τ' Ἄργους Blaydes. 1201 ἡχῇ N. 1208 Σκείρωνος ἀκρας Luzacius, Σκείρωνιδ' ἀκραν Kirchhoffius. 1214 ἐξανήκε Blaydes. 1216 ἀντεφθέγγαν' Ac et Chr. pat. 858. 1217 θέαμα κρείσσον ὁμμάτων Chr. pat. 859, quod praestat. 1219 ἐπικκοῖσιν Valckenarius, ἐπικκοῖς ἐν libri. 1224 οὕτι N., οὕτε libri. 1225 ut spurium notavit

N. 1226 ἐπιστρέφουσαι N. 1247 ἐκρυφθεν suspectum. Ἰπ-
 ποι δὲ φροῦδοι N., ὄχος δ' ἐκρύφθη Weilius. τέρας] κάρα
 BC. 1266 et 1267 inverso ordine habentur in BE. 1270
 ἀμφιβάλλον Hartungius. 1272 ποτᾶται ᾗ N., ποτᾶται δ'
 ἐπὶ libri. 1274 "Ερως delet Seidler. μαινομένην κραδίαν Val-
 ckenarius. 1276 χρυσοφαῆς βέλος coniecit N. 1289 ἴσχεσ
 libri. φανερά δ' εἰλέν σ' ἄτη Dobraeus. 1294 ἐν ἀγαθοῖς
 libri meliores, ἐν χρηστοῖς Weilius. 1295 τητὸν N., κτητὸν
 libri. 1302 spurium censet N. 1303 πληγεῖσα Valckenarius,
 δμηθεῖσα Weilius. 1311 γραφὰς ἔτευξε E. 1314 ὡς ἀνοι-
 μώξει N. 1315 ἔχων σαφεῖς E, quod praestat. 1317 ἐχθρῶν
 B m. sec. et Elmsleius. 1326 ἐνεστι E. 1336 ἀνάλωσεν
 libri. 1337 λόγων suspectum. 1346 καταληπτὸν vitiosum.
 1351 κεφαλῆς Dindorfius, κεφαλᾶς libri. 1374—1388 resti-
 tuti vix poterunt. 1386 ἀνάληπτον cum Weillio aut ἀνάληπτος
 malit N. 1403 Κύπρις] μῆλα Valckenarius. 1416 ἕοφω Ea.
 1417 θεοῖς ἄτιμον Weilius. 1439 delet Cobetus. 1448 ἐκ-
 τραπεῖς φρένα Heimsoethius. 1451 παρθένον N, ex Diphil.
 Com. 4 p. 388, "Αρτεμιν libri. 1453 ὃ χαῖρε καὶ ξῆ N., ὃ
 χαῖρ' αἰεὶ σύ F. G. Schmidtius, ὃ χρηστὲ καὶ σύ Weilius. 1465
 sq. versus obscuri et corrupti.

ADDENDA

Hec. 145 Ἀγαμέμνωνος ἕξ' ἰκέτις γονάτων Deventeri est
 coniectura (Spec. lit. inaug. de interpolat. quibusdam in Soph.
 trag. Lugd. Bat. 1851 p. 63). Or. 119 ἔνωχθι νιν N. Phoen.
 1590 sq. οὐκ ἂν ποτε — εὖ προᾶξαι πόλιν Blaydes in Soph.
 Phil. 611.

CORRIGENDA

Vol. I p. LXIV v. 10 ab imo scribendum ἴν' ἄλλος —
 τάδε Alc. 792 πιθοῦ Iph. A. 1063 Θεσσαλίᾳ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Α Λ Κ Η Σ Τ Ι Σ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΘΑΝΑΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ΕΤΜΗΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΦΕΡΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτᾷ μελλῶν παράσχη τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἀλκηστis ἡ γυνὴ τοῦ Ἄδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτὴν, οὐδετέρου τῶν γονέων ἐθελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς συμφορᾶς ταύτης γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκηστιν ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι 10 ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα, τὸν δὲ Ἄδμητον ἡΐλου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν. εἰληφέναι δὲ αὐτὴν πάλῃς ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἦν ἐπένθει.

Ἀλκηστis ἡ Πελλίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ 15 ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένον τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένον τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρου κείται ἡ μυθοποιία. τὸ δράμα ἐποιήθη ἰζ'. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίνου ἄρχοντος τὸ λ. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, 20 δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ

Ψωφίδος, Τηλέφω, Ἀλκίηστιδι. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν. ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φεραῖς μιᾷ πόλει τῆς Θετταλίας. συνέστηκε δὲ ὁ χορὸς ἐκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἱ
 5 καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες τῇ Ἀλκίηστιδος συμφορᾷ. προλογίζει ὁ Ἀπόλλων. εἰσὶδ' ἐχορηγοί. τὸ δὲ δράμα ἐστὶ σατυρικώτερον ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἡδονὴν καταστρέφει. παρὰ τῶν γραμματικῶν ἐκβάλλεται ὡς ἀνοίκεια τῆς τραγικῆς ποιήσεως ὃ τε Ὀρέστης καὶ ἡ
 10 Ἀλκίηστις, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν λήξαντα, ἃ ἐστὶ μᾶλλον κωμωδίας ἐχόμενα.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

- ΑΠ. ὦ δώματ' Ἀδμήτει, ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
 θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεός περ ὦν.
 Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἷτιος
 Ἀσκληπιόν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
 οὗ δὴ χολωθεὶς τέκτονας Δίου πυρὸς 5
 κτείνω Κύκλωπας· καί με θητεύειν πατήρ
 θνητῶ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
 ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβουν ξένω,
 καὶ τόνδ' ἔσωξον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
 ὅσιον γὰρ ἀνδρὸς ὅσιος ὦν ἐτύγχανον, 10
 παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην,
 Μοίρας δολώσας· ἦνεσαν δέ μοι θεαὶ
 Ἀδμητον ἄδην τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν,
 ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
 πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους, 15
 πατέρα γεραίαν θ' ἢ σφ' ἔτικτε μητέρα,
 οὐχ ἡὔρε πλὴν γυναικὸς ὅστις ἠθελε
 θανεῖν πρὸ κείνου μηδ' ἔτ' εἰσορᾶν φάος,
 ἢ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζεται
 ψυχορραγοῦσα· τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ 20
 θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.

ἐγὼ δέ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχῃ,
 λείπω μελάρθρων τῶνδε φιλτάτην στέγην,
 ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
 ἱερῇ θανόντων, ὅς νιν εἰς Αἰδου δόμους 25
 μέλλει καταΐξιν· σύμμετρος δ' ἀφίκετο,
 φρουρῶν τόδ' ἤμαρ ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεῶν.

ΘΑ.

ᾤ ᾤ.

τί σὺ πρὸς μελάρθροις; τί σὺ τῇδε πολεῖς,
 Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὖ τιμὰς ἐνέρων 30
 [ἀφοριζόμενος καὶ καταπαύων].
 οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
 διακωλῦσαι, Μοίρας δολίφ
 σφήλαντι τέχνη; νῦν δ' ἐπὶ τῇδ' αὖ
 χεῖρα τοξήρη φρουρεῖς ὀπλίσας, 35
 ἢ τόδ' ὑπέστη πόσιν ἐκλύσας
 αὐτὴ προθανεῖν Πελίου παῖς.

ΑΠ. θάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.

ΘΑ. τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;

ΑΠ. σύνηδες αἰεὶ ταῦτα βαστάξιν ἐμοί. 40

ΘΑ. καὶ τοῖσδε γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν.

ΑΠ. φίλου γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.

ΘΑ. καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ;

ΑΠ. ἀλλ' οὐδ' ἐκείνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.

ΘΑ. πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστί κοῦ κάτω χθονός; 45

ΑΠ. δάμαρτ' ἀμείψας, ἣν σὺ νῦν ἤκεις μέτα.

ΘΑ. ἀπάξομαί γε νεοτέραν ὑπὸ χθόνα.

ΑΠ. λαβὼν ἔθ'; οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμί σε.

ΘΑ. κτείνειν γ' ὃν ἂν χρῇ; τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.

ΑΠ. οὐκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν. 50

ΘΑ. ἔχω λόγον δὴ καὶ προθυμίαν σέθεν.

ΑΠ. ἔστ' οὖν ὅπως Ἀλκηστις εἰς γῆρας μόλοι;

ΘΑ. οὐκ ἔστι τιμαῖς καμὲ τέρεπεςθαι δόκει.

- ΑΠ. οὔτοι πλέον γ' ἂν ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.
 ΘΑ. νέων φθινόντων μεῖζον ἄρτυμαι γέρας. 55
 ΑΠ. καὶν γραῦς ὀληται, πλουσίως ταφήσεται.
 ΘΑ. πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.
 ΑΠ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ σοφὸς λέληθας ὦν;
 ΘΑ. ὄναιντ' ἂν οὓς πάρεστι γηραιούς θανεῖν.
 ΑΠ. οὐκουν δοκεῖ σοι τήνδε μοι δοῦναι χάριν; 60
 ΘΑ. οὐ δῆτ'· ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμούς τροπούς.
 ΑΠ. ἐχθρούς γε θνητοῖς καὶ θεοῖς στρυγουμενούς.
 ΘΑ. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ἢ μὴ σε δεῖ.
 ΑΠ. ἢ μὴν σὺ πείσει καίπερ ὦμός ὦν ἄγαν·
 τοῖος Φέρητος εἶσι πρὸς δόμους ἀνὴρ, 65
 Εὐρυσθέως πέμψαντος ἵππειον μέτα
 ὄχημα Θορήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων,
 ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις
 βία γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται.
 [κοῦθ' ἢ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις 70
 δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσει τ' ἐμοί.]
 ΘΑ. πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις·
 ἢ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Αἰδοῦ δόμους.
 στείχω δ' ἐπ' αὐτήν, ὥς κατάρξωμαι ξίφει·
 ἱερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν 75
 ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίστη τρίχα.
 ΧΘ. τί ποθ' ἥσυχία πρόσθεν μελάρων;
 τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;
 ἀλλ' οὐδὲ φίλων πέλας οὐδεῖς,
 ὅστις ἂν εἴποι πότερον φθιμένην 80
 χρὴ βασιλείαν πενθεῖν, ἢ ζῶσ'
 ἔτι φῶς λεύσσει Πελίου τόδε παῖς
 Ἀλκηστis, ἐμοὶ πᾶσί τ' ἀρίστη
 δόξασα γυνὴ
 πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι. 85

- κλύει τις ἢ στεναγμὸν ἢ
χειρῶν κτύπον κατὰ στέγας
ἢ γόον ὥς πεπραγμένων;
οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων
στατίζεται ἀμφὶ πύλας.
εἰ γὰρ μετακύνιος ἄτας,
ὦ Παιάν, φανείης. 90
- HMIX. οὐ τὰν φθιμένης γ' ἐσιώπων.
HMIX. νέκυσ ἤδη.
HMIX. οὐ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων.
HMIX. πόθεν; οὐκ ἀνχῶ. τί σε θαρσύνει; 95
HMIX. πῶς ἂν ἐρημον τάφον Ἀδμητος
κεδνῆς ἂν ἐπραξε γυναικός;
XO. πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὁρῶ 100
πηγαῖον ὥς νομίζεται
χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις,
χαίτη τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις
τομαῖος, ἃ δὴ νεκύων
πένθει πίτνει· οὐ νεολαία
δουπεῖ χεῖρ γυναικῶν.
HMIX. καὶ μὴν τόδε κύριον ἤμαρ, 105
HMIX. τί τόδ' αὐδᾶς;
HMIX. ᾧ χορή σφε μολεῖν κατὰ γαίης.
HMIX. ἔθιγες ψυχῆς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.
HMIX. χορὶ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων
πενθεῖν ὅστις 110
χορηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.
XO. ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν 115
ἔσθ' ὅποι τις αἶας
στείλας ἢ Λυκίας

86 — 92 = 98 — 104

112 — 121 = 122 — 131

εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους
 Ἀμμωνιάδας ἔδρας
 δυστάνου παραλύσει
 ψυχάν· μόρος γὰρ ἀπότομος
 πλάθει· θεῶν δ' ἐπ' ἐσχάραν 120
 οὐκέτ' ἔχω τίνα μηλοθύταν πορευθῶ.
 μόνος δ' ἄν, εἰ φῶς τόδ' ἦν
 ὄμμασιν δεδορκῶς

Φοίβου παῖς, προλιποῦς
 ἦλθεν ἔδρας σκοτίας 125

Ἄϊδα τε πύλας·
 δμαθέντας γὰρ ἀνίστη,
 πρὶν αὐτὸν εἶλε Διόβολον
 πλῆκτρον πυρὸς κεραυνίου.

νῦν δὲ βίου τίν' ἔτ' ἐλπίδα προσδέχομαι; 130
 πάντα γὰρ ἤδη [τετέλεσται βασιλεῦσι],
 πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
 αἰμόρραντοι θυσίαι πλήρεις,
 οὐδ' ἔστι κακῶν ἄκος οὐδέν. 135

ἀλλ' ἦδ' ὅπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
 δακρυρροοῦσα· τίνα τύχην ἀκούσομαι;
 πενθεῖν μὲν, εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει,
 συγγνωστόν· εἰ δ' ἔτ' ἐστὶν ἔμψυχος γυνή
 εἴτ' οὖν ὄλωλεν εἰδέναι βουλοίμεθ' ἄν. 140

ΘΕ. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.

ΧΘ. καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθανοί τε καὶ βλέποι;

ΘΕ. ἤδη προνωπῆς ἔστι καὶ ψυχορραγεῖ.

ΧΘ. ὦ τλήμων, οἷας οἷος ὦν ἀμαρτάνεις.

ΘΕ. οὐπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθῃ. 145

ΧΘ. ἐλπίς μὲν οὐκέτ' ἐστὶ σῶζεσθαι βίον;

ΘΕ. πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.

- ΧΟ. οὐκουν ἐπ' αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα;
 ΘΕ. κόσμος γ' ἔτοιμος, ᾧ σφε συνθάψει πόσις.
- ΧΟ. ἔστω νυν εὐκλείης γε κατθανουμένη 150
 γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ μακροῦ.
 ΘΕ. πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
 τί χροὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβεβλημένην
 γυναικα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
 πόσιν προτιμῶσ' ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν; 155
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶς' ἐπίσταται πόλις·
 ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε θαυμάσει κλύων.
 ἐπεὶ γὰρ ἦσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
 ἦκουσαν, ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χροά
 ἐλούσατ', ἐκ δ' ἐλουῦσα κεδρίνων δόμων 160
 ἐσθῆτα κόσμον τ' εὐπρεπῶς ἡσκήσατο,
 καὶ σταῖσα πρόσθεν ἐστίας κατηύξατο·
 δέσποιν', ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
 πανύστατόν σε προσπίτνουσ' αἰτήσομαι,
 τέκν' ὄρφανεῦσαι τὰμά, καὶ τῷ μὲν φίλην 165
 σύξευξον ἄλοχον, τῇ δὲ γενναῖον πόσιν.
 μῆδ' ὥσπερ αὐτῶν ἢ τεκοῦσ' ἀπόλλυμαι
 θανεῖν ἁώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
 ἐν γῇ πατροφῇ τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον.
 πάντας δὲ βωμούς οἱ κατ' Ἀδμήτου δόμους 170
 προσῆλθε καῖξέστεψε καὶ προσῆύξατο,
 πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσίνης φόβην,
 ἄκλανστος ἀστένακτος, οὐδὲ τοῦπιόν
 κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῇ φύσιν.
 καῖπειτα θάλαμον εἰσπεσοῦσα καὶ λέχος, 175
 ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε καὶ λέγει τάδε·
 ᾧ λέκτρον, ἔνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ
 [κορεύματ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρός, οὗ θνήσκω πέρι],
 χαῖρ'· οὐ γὰρ ἐχθαίρω σ'· ἀπώλεσας δέ με

μόνην· προδοῦναι γάρ σ' ὀκνοῦσα καὶ πόσιν 180
 θνήσκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
 σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
 κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον
 ὀφθαλμοτέγκτω δεύεται πλημυρίδι.
 ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον, 185
 στείχει προνοπῆς ἐκπεσοῦσα δεμνίων,
 καὶ πολλὰ θαλάμων ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη
 ἄρριψεν αὐτὴν αὐθις εἰς κοίτην πάλιν.
 παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρημένοι
 ἔκλαιον· ἥ δὲ λαμβάνουσ' ἐς ἀγκάλας 190
 ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς θανουμένη.
 πάντες δ' ἔκλαιον οἰκείται κατὰ στέρας
 δέσποιναν οἰκτεῖροντες. ἥ δὲ δεξιᾶν
 προὔτειν' ἐκάστω, κοῦτις ἦν οὕτω κακὸς
 ὃν οὐ προσεῖπε καὶ προσερόρηθη πάλιν. 195
 τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἔστιν Ἀδμήτου κακὰ.
 καὶ κατθανῶν τ' ἂν ὦλετ', ἐκφυγῶν δ' ἔχει
 τοσοῦτον ἄλγος, οὐποθ' οὐ λελήσεται.
 XO. ἥ που στενάζει τοισίδ' Ἀδμητος κακοῖς,
 ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ στερηθῆναί σφε χρή; 200
 CE. κλαίει γ' ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,
 καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τὰμύχανα
 ζητῶν· φθίνει γὰρ καὶ μαραίνεται νόσφ,
 παρειμένη δέ, χειρὸς ἄθλιον βάρος.
 ὅμως δὲ καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι 205
 βλέψαι πρὸς ἀνὰς βούλεται τὰς ἡλίου.
 ἀλλ' εἰμι καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν·
 οὐ γάρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοισ, 210

ὥς οὐποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον 207
 ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσάψεται.

ὅστ' ἐν κακοῖσιν εὖμενεῖς παρεστάναι.
 σὺ δ' εἴ παλαιὸς δεσπότης ἐμοῖς φίλος.

ΗΜΙΧ. ἰὼ Ζεῦ, τίς ἂν πῶς πόρος πᾶ στρ.
 γένοιτο' ἂν τύχας ἃ πάρεστιν τυράννοις;

ΗΜΙΧ. ἔξεισί τις; ἢ τέμω τρίχα,
 καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
 ἀμφιβαλώμεθ' ἥδη; 215

ΗΜΙΧ. δῆλα μὲν, φίλοι, δῆλά γ', ἀλλ' ὅμως
 θεοῖσιν εὐχώμεσθα· θεῶν γὰρ δύναμις μεγίστη.

ΧΟ. ὦναξ Παιάν, 220
 ἔξευρε μηχανήν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν,
 πόριξε δὴ πόριξε· καὶ πάρος γὰρ
 τοῦδ' ἐφεῦρες, καὶ νῦν
 λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ,
 φόνιον δ' ἀπόπαυσον Ἄιδαν. 225

ΗΜΙΧ. παπαῖ φρεῦ, ἰὼ παῖ Φέρητος, ἀντ.
 παπαῖ, οἳ' ἐπραξας δάμαρτος στερηθεῖς.

ΗΜΙΧ. ἄρ' ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
 καὶ πλέον ἢ βρόχῳ δέρην
 οὐρανίῳ πελάσσαι; 230

ΗΜΙΧ. τὰν γὰρ οὐ φίλαν ἀλλὰ φιλτάταν
 γυναικα κατθανοῦσαν εἰν ἅματι τῷδ' ἐπόψει.

ΧΟ. ἰδοὺ ἰδοὺ,
 ἥδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
 βόασον ὦ, στέναξον, ὦ Φεραία
 χθίων, τὰν ἀρίσταν 235
 γυναικα μαραινομένην νόσῳ
 κατὰ γᾶς χθόνιον παρ' Ἄιδαν.
 οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν
 πλέον ἢ λυπεῖν, τοῖς τε πάροιθεν
 τεκμαιρόμενος καὶ τάσδε τύχας 240

λεύσσω βασιλέως, ὅστις ἀρίστης
ἀπλακῶν ἀλόχου τῇσδ' ἀβίωτον
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

ΑΛ. Ἄλιε καὶ φάος ἀμέρας, στρ.
οὐράνιαί τε δῖναι νεφέλας δρομαίου, 245

ΑΔ. ὄρᾳ σὲ καμέ, δύο κακῶς πεπραγότας,
οὐδὲν θεοὺς δράσαντας ἀνθ' ὅτου θανεῖ.

ΑΛ. γαῖά τε καὶ μελάθρων στέγαι ἀντ.
νυμφίδιοι τε κοῖται πατρίας Ἰωλκοῦ.

ΑΔ. ἔπαιρε σαντήν, ᾧ τάλαινα, μὴ προδῶς· 250
λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεοῦς.

ΑΛ. ὄρῳ δίκωπον ὄρῳ σκάφος [ἐν λίμνᾳ], στρ.
νεκύνων δὲ πορθμεὺς
ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Χάρων μ' ἤδη καλεῖ· τί μελ-
λεις;

ἐπείγου· σὺ κατεῖργεις. 255
τάδε τοι με σπερχόμενος ταχύνει.

ΑΔ. οἴμοι, πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν
ἔλεξας. ᾧ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.

ΑΛ. ἄγει μ' ἄγει μέ τις, οὐχ ὄρᾳς; ἀντ.
νεκύνων ἐς αὐλάν 260

ὑπ' ὀφρύσι κυαναγέσι βλέπων περωτὸς Ἄιδας
τί ῥέξεις; μέθες. οἷαν

ὁδὸν ἃ δειλαιοτάτα προβαίνω.

ΑΔ. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ
καὶ παισίν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε. 265

ΑΛ. μέθετε μέθετέ μ' ἤδη.
κλίνατ', οὐ σθένω ποσίν·
πλησίον Ἄιδας·
σκοτία δ' ἐπ' ὅσοις νῦν ἐφέρει.

244 — 247 — 248 — 251

252 — 258 — 259 — 265

- τέκνα τέκν', οὐκέτι δὴ
οὐκέτι μάτῃς σφῶν ἔστιν. 270
χαίροντες, ὧ τέκνα, τόδε φάος ὁρώτην.
- ΑΔ. οἴμοι· τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω
καὶ παντὸς ἔμοι θανάτου μεῖζον.
μὴ πρὸς σε θεῶν τλῆς με προδοῦναι, 275
μὴ πρὸς παίδων οὓς ὀρφανιεῖς,
ἀλλ' ἄνα τόλμα
σοῦ γὰρ φθιμένης οὐκέτ' ἂν εἶην·
ἐν σοὶ δ' ἐσμέν καὶ ζῆν καὶ μῆ·
σὴν γὰρ φίλιαν σεβόμεσθα.
- ΑΔ. Ἄδμηθ', ὄρᾳς γὰρ τὰ μὲν πράγμαθ' ὥς ἔχει, 280
λέξαι θέλω σοὶ πρὶν θανεῖν ἃ βούλομαι.
ἐγὼ σε πρεσβεύουσα [κάντλ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα] φῶς τόδ' εἰσορᾶν,
θνήσκω παρόν μοι μὴ θανεῖν ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν ὃν ἤθελον, 285
καὶ δῶμα ναλεῖν ὄλβιον τυραννίδι,
οὐκ ἡθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσά σου
σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν· οὐδ' ἐφεισάμην,
ἥβης ἔχουσα δῶρ' ἐν οἷς ἑτερπόμην.
καίτοι σ' ὁ φύσας χή τεκοῦσα προὔδοσαν, 290
καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίου,
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα κεῦκλεῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα, κοῦτις ἐλπὶς ἦν
σοῦ κατθανόντος ἄλλα φιτύσειν τέκνα.
κἀγὼ τ' ἂν ἔξων καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον, 295
κούκ' ἂν μονωθεῖς σῆς δάμαρτος ἔστενες
καὶ παῖδας ὠρφάνευσες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ' οὕτως ἔχειν.
εἶεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν·
αἰτήσομαι γὰρ σ' ἀξίαν μὲν οὔποτε· 300

ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον·
 δίκαια δ', ὥς φήσεις σύ· τούσδε γὰρ φιλεῖς
 οὐχ ἥσσον ἢ γὰρ παῖδας, εἴπερ εὖ φρονεῖς·
 τούτους ἀνάσχον δεσπότας ἐμῶν δόμων,
 καὶ μὴ πιγῆμης τοῖσδε μητρονιὰν τέκνοις, 305
 ἥτις κακίων οὐς' ἐμοῦ γυνὴ φθόνῳ
 τοῖς σοῖσι κἄμοις παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
 [μὴ δῆτα δράσης ταυτὰ γ', αἰτοῦμαί σ' ἐγώ.]
 ἐχθρὰ γὰρ ἢ πιοῦσα μητρονιὰ τέκνοις
 τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἡπιωτέρα. 310
 καὶ παῖς μὲν ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν,
 σὺ δ' ὧ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς;
 ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σὺ πατρί;
 μὴ σοὶ τιν' αἰσχροὺν προσβαλοῦσα κληδόνα 315
 ἥβης ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρῃ γάμους.
 οὐ γὰρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ
 οὔτ' ἐν τόκοισι τοῖσι σοῖσι θαρσυνεῖ
 παροῦσ', ἵν' οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον.
 δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ' οὐκ ἐς αὔριον 320
 οὐδ' εἰς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν,
 ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς μηκέτ' οὔσι λέξομαι.
 χαίροντες εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μὲν, πόσι,
 γυναικ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
 ὑμῖν δέ, παῖδες, μητρὸς ἐκπερνέειν. 325
 XO. θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἄξομαι·
 δράσει τάδ', εἴπερ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνει.
 AA. ἔσται τάδ' ἔσται, μὴ τρέσης· ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 καὶ ξῶσαν εἶχον καὶ θανοῦσ' ἐμὴ γυνὴ
 μόνη κεκλήσει, κοῦτις ἀντὶ σοῦ ποτε 330
 τόνδ' ἄνδρα νύμφῃ Θεσσαλλῆς προσφθιγέσθαι.

ὃν καὶ προσεῖπε καὶ προσεργήθη πάλιν.

312

[οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατρός εὐγενοῦς
 οὔτ' εἶδος ἄλλως εὐπρεπεστάτη γυνή.]
 ἄλῃς δὲ παίδων, τῶνδ' ὄνησιν εὐχομαι
 θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα. 335
 οἶδω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σόν,
 ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰῶν οὐμὸς ἀντέχη, γύναι,
 στυγῶν μὲν ἢ μ' ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ' ἐμὸν
 πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν οὐκ ἐργῶ φίλοι.
 σὺ δ' ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα 340
 ψυχῆς ἔσωσας. ἄρ' αἰ μοι στένειν πάρα
 τοιαῦδ' ἄμαρτάνονται συζύγου σέθεν;
 παύσω δὲ κώμους συμποτῶν θ' ὁμιλίας
 στεφάνους τέ μουσάν θ' ἢ κατεῖχ' ἐμοὺς δόμους.
 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἔτι 345
 οὔτ' ἂν φρέν' ἐξαίροιμι πρὸς Αἴβυν λακεῖν
 αὐλόν· σὺ γάρ μου τέρψιν ἐξείλον βίου.
 σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν
 εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
 ᾧ προσπесоῦμαι καὶ περιπτύσσων χέρας 350
 ὄνομα καλῶν σὸν τὴν φίλην ἐν ἀγνάλῃς
 δόξω γυναιῖκα καίπερ οὐκ ἔχων ἔχειν,
 ψυχρὰν μὲν, οἶμαι, τέρψιν, ἀλλ' ὅμως βαρὺς
 ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν· ἐν δ' ὀνειράσι
 φοιτῶσά μ' εὐφραίνεις ἄν. ἡδὺ γὰρ φίλους 355
 κἂν νυκτὶ λεύσσειν, ὅντιν' ἂν παρῇ χρόνον.
 εἰ δ' Ὀρφείως μοι γλῶσσαι καὶ μέλος παρῇν,
 ᾧστ' ἢ κόρην Δήμητρος ἢ κελύης πόσιν
 ὕμνοισι κηλήσαντά σ' ἐξ Αἰδου λαβεῖν,
 κατῆλθον ἄν, καὶ μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων 360
 οὔθ' οὐπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων
 ἔσχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον.
 ἀλλ' οὖν ἐκεῖσε προσδόκα μ', ὅταν θάνω,

καὶ δῶμ' ἐτοίμαζ', ὥς συνοικήσουσά μοι.
ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις 365
σοὶ τοῦσδε θεῖναι πλευρά τ' ἐκτεῖναι πέλας
πλευροῖσι τοῖς σοῖς· μηδὲ γὰρ θανῶν ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.

ΧΟ. καὶ μὴν ἐγὼ σοι πένθος ὥς φίλος φίλῳ
λυπρὸν συνοίσω τῆσδε· καὶ γὰρ ἄξια. 370

ΑΔ. ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
πατρὸς λέγοντος μὴ γαμεῖν ἄλλην τινὰ
γυναικ' ἐφ' ἡμῖν μηδ' ἀτιμάσειν ἐμέ.

ΑΔ. καὶ νῦν δέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.

ΑΔ. ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου. 375

ΑΔ. δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χειρός.

ΑΔ. σὺ νῦν γενοῦ τοῖσδ' ἀντ' ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.

ΑΔ. πολλή μ' ἀνάγκη σοῦ γ' ἀπεστερημένοις.

ΑΔ. ὦ τέκν', ὅτε ξῆν χρῆν μ', ἀπέρχομαι κάτω.

ΑΔ. οἴμοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονοῦμενος; 380

ΑΔ. χρόνος μαλάξει σ'· οὐδέν ἐσθ' ὁ κατθανῶν.

ΑΔ. ἄγου με σὺν σοὶ πρὸς θεῶν ἄγου κάτω.

ΑΔ. ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθνήσκοντες σέθεν.

ΑΔ. ὦ δαῖμον, οἷας συζύγου μ' ἀποστερεῖς.

ΑΔ. καὶ μὴν σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται. 385

ΑΔ. ἀπωλόμην ἄρ', εἴ με δὴ λείψεις, γύναϊ.

ΑΔ. ὥς οὐκέτ' οὐσαν οὐδέν ἄν λέγοις ἐμέ.

ΑΔ. ὄρθου πρόσωπον, μὴ λήπης παῖδας σέθεν.

ΑΔ. οὐ δῆθ' ἐκοῦσά γ', ἀλλὰ χαίρειτ', ὦ τέκνα.

ΑΔ. βλέπον πρὸς αὐτοὺς βλέπον. ΑΔ. οὐδέν εἰμι
ἔτι. 390

ΑΔ. τί δράς; προλείπεις; ΑΔ. χαῖρ'. ΑΔ. ἀπωλόμην
τάλας.

ΧΟ. βέβηκεν, οὐκέτ' ἔστιν Ἀδμήτου γυνή.

- ΕΥ. *ὦ μοι τύχας. μαῖα δὴ κάτω
βέβακεν, οὐκ ἐτ' ἔστιν, ὦ
πάτερ, ὅφ' ἀλίω.* 395
*προλιποῦσα δ' ἄμὸν βίον
ὠρφάνισεν τλάμων.
ἶδε γὰρ ἶδε βλέφαρον
καὶ παρατόνους χέρας.
ὑπάκουσον ἄκουσον, ὦ μᾶτερ, ἀντιάζα* 400
*σ' ἐγώ, μᾶτερ, ἐγὼ
* * καλοῦμαι ὁ
σὸς ποτὶ σοῖσι πίτνων στόμασιν νεοσσός.
τὴν οὐ κλύουσιν οὐδ' ὀρώσαν· ὥστ' ἐγὼ
καὶ σφῶ βαρεῖα συμφορᾷ πεπλήγμεθα.* 405
ΕΥ. *νέος ἐγώ, πάτερ, λείπομαι φίλας* ἀντ.
*μονόστολός τε ματρός· ὦ
σχέτλια δὴ παθῶν
ἐγὼ ἔργα * * σύ τε,
σύγκασί μοι κούρα,
* * * * * συνέτλας·
* * * * * ὦ πάτερ,
ἀνόνατ' ἀνόνατ' ἐνύμφευσας οὐδὲ γήρως
ἔβας τέλος σὺν τᾷδ'·
ἔφθιτο γὰρ πάρος,
οἰχομένης δὲ σοῦ, μᾶτερ, ὅλωλεν οἶκος.* 415
ΧΟ. *Ἄδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
οὐ γάρ τι πρῶτος οὐδὲ λοίσιθιος βροτῶν
γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· γίγνωσκε δὲ
ὥς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται.*
ΑΔ. *ἐπίσταμαί γε κοῦκ ἄφνω κακὸν τόδε* 420
*προσέπτατ'· εἰδὼς δ' αὖτ' ἐτειρόμην πάλαι.
ἄλλ' ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ,*

πάρεστε καὶ μένοντες ἀντηγήσατε
 παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.
 παῖσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν ὧν ἐγὼ κρατῶ 425
 πένθους γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω
 κουρᾷ ξυρήκει καὶ μελαγχίμοις πέπλοις·
 τέθριππά θ' οἱ ξεύγνυσθε καὶ μονάμπυκας
 πώλους, σιδήρῳ τέμνεται ἀχένων φόβην.
 αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστν, μὴ λύρας κτύπος 430
 ἔστω σελήνας δῶδεκ' ἐκπληρουμένας·
 οὐ γάρ τι ν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
 τοῦδ' οὐδ' ἀμείνου' εἰς ἔμ'· ἀξία δέ μοι
 τιμᾶν, ἐπεὶ τέτληκεν ἀντ' ἐμοῦ θανεῖν.

ΧΟ. ὦ Πελίου θυγάτερ, στρ. 435
 χαίρουσά μοι εἰν' Αἶδα δόμοισιν
 τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις.
 ἴστω δ' Αἶδας ὁ μελαρχαίτας θεὸς ὅς τ' ἐπὶ κώπῃ
 πηθαλίῳ τε γέρων 440
 νεκροπομπὸς ἵξει,
 πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναικ' ἀρίσταν
 λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύ-
 σας ἐλάχτα δικώπῳ.
 πολλὰ σε μουσοπόλοι 445
 μέλψουσι καθ' ἐπτάτονόν τ' ὄρειαν
 χέλυν ἐν τ' ἀλύροις κλέοντες ὕμνοις,
 Σπάργα κύκλος ἀνίκα Καρνείου περὶ νίσσεται ὥρας
 μηνὸς ἀειρομένας 450
 παννύχου σελάνας,
 λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις.
 τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολ-
 πὰν μελέων ἀοιδοῖς.
 εἶθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἶη, στρ. 455

435 — 444 = 445 — 454

2*

δυναίμαν δέ σε πέμψαι
 φάος ἐξ Ἀίδα τεράμνων
 Κωκυτοῦ τε ῥεέθρων
 ποταμῖα νερτέρῃα τε κώπα.
 σὺ γάρ, ὦ μόνα ὦ φίλα γυναικῶν,
 σὺ τὸν αὐτᾶς
 ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι
 ψυχᾶς ἐξ Ἀίδα. κούφα σοι
 χθῶν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι. εἰ δέ τι
 καινὸν ἔλοιτο λέχος πόσις, ἢ μάλ' ἂν ἔμοιγ' ἂν
 εἴη

στρυγηθεῖς τέκνοις τε τοῖς σοῖς. 465
 ματέρως οὐ θελούσας ἀντ.

πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
 δέμας, οὐδὲ πατρὸς γεραιοῦ,
 * * * * *

ὃν ἔτεκον δ', οὐκ ἔτλαν ῥύεσθαι
 σχετλίῳ, πολιᾶν ἔχοντε χαίταν. 470
 σὺ δ' ἐν ἥβᾳ

νέᾳ προθανοῦσα φωτὸς οἴχει.
 τοιαύτας εἴη μοι κῦρσαι
 συνδυνάδος φιλίας ἀλόχον· τοῦτο γὰρ
 ἐν βίῳτ' σπάνιον μέρος· ἢ γὰρ ἂν ἔμοιγ' ἄλνπος
 δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη. 475

HP. ξένοι, Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονός,
 Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κιγχάνω;

XO. ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος, Ἡράκλεις.
 ἀλλ' εἰπὲ χρεῖα τίς σε Θεσσαλῶν χθόνα
 πέμπει, Φεραῖον ἄστν προσβῆναι τόδε. 480

HP. Τιρυνθίῳ πρᾶσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον.

XO. καὶ ποῦ πορεύει; τῷ συνέξενξαι πότμῳ;

455 — 465 — 466 — 475

- ΗΡ. Θρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Λιομήδους μέτα.
 ΧΟ. πῶς οὖν δυνήσει; μὲν ἄπειρος εἰ ξένου;
 ΗΡ. ἄπειρος· οὐπὼ Βιστόνων ἤλθον χθόνα. 485
 ΧΟ. οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.
 ΗΡ. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν τοῖς πόνοις οἷόν τ' ἐμοί.
 ΧΟ. κτανὼν ἄρ' ἤξεις ἢ θανὼν αὐτοῦ μενεῖς.
 ΗΡ. οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.
 ΧΟ. τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις; 490
 ΗΡ. πῶλους ἀπάξω κοιρανῶ Τιρυνθίῳ.
 ΧΟ. οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
 ΗΡ. εἰ μὴ γε πῦρ πνέουσι μυκτῆρων ἄπο.
 ΧΟ. ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.
 ΗΡ. θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων λέγεις. 495
 ΧΟ. φάτνας ἰδοὺς ἂν αἵμασιν πεφυρμέναις.
 ΗΡ. τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
 ΧΟ. Ἄρεος, ξαχρύσου Θρηκίας πέλτης ἄναξ.
 ΗΡ. καὶ τόνδε τοῦμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις,
 σκληρὸς γὰρ αἰὲ καὶ πρὸς αἶπος ἐρχεται, 500
 εἰ χρή με παισὶν οὖς Ἄρης ἐγείνατο
 μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν Λυκάονι,
 αὐτὸς δὲ Κύκνῳ, τόνδε δ' ἐρχομαι τρίτον
 ἀγῶνα πῶλοις δεσπότη τε συμβαλῶν.
 ἀλλ' οὐτις ἔστιν ὃς τὸν Ἀλκμήνης γόνον 505
 τρέσαντα χεῖρα πολεμίαν ποτ' ὄψεται.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὃδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς
 Ἄδμητος ἔξω δωμάτων πορεύεται.
 ΑΔ. χαῖρ', ὦ Λιδὸς παῖ Περσέως τ' ἀφ' αἵματος.
 ΗΡ. Ἄδμητε, καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ. 510
 ΑΔ. θέλοιμ' ἂν· εὖνουν δ' ὄντα σ' ἐξέπισταμαι.
 ΗΡ. τί χοῖμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρόπεις;
 ΑΔ. θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
 ΗΡ. ἀπ' οὖν τέκνων σῶν πημονὴν εἶργοι θεός.

- ΑΔ.* ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες οὐς ἔφυσ' ἐγώ. 515
ΗΡ. πατήρ γε μὴν ὠραῖος, εἶπερ οἴχεται.
ΑΔ. ἀνέκινος ἔστι χῆ' τεκοῦσά μ', Ἡράκλεις.
ΗΡ. οὐ μὴν γυνή γ' ὄλωλεν ἈλκΗΣΤΙΣ σέθεν;
ΑΔ. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
ΗΡ. πότερα θανούσης εἶπας ἢ ζώσης πέρι; 520
ΑΔ. ἔστιν τε κούκ' ἔστιν, ἀλγύνει δέ με.
ΗΡ. οὐδέν τι μάλλον οἶδ' ἄσημα γὰρ λέγεις.
ΑΔ. οὐκ οἶσθα μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεῶν;
ΗΡ. οἶδ' ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
ΑΔ. πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἶπερ ἦνυσεν τάδε; 525
ΗΡ. ἅ, μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν, εἰς τόδ' ἀμβαλοῦ.
ΑΔ. τέθνηχ' ὁ μέλλων, κούκ' ἔσθ' ὁ κατθανών.
ΗΡ. χωρὶς τότ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται.
ΑΔ. σὺ τῇδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κένη δ' ἐγώ.
ΗΡ. τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών; 530
ΑΔ. γυνή· γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
ΗΡ. ὀθνεῖος ἢ σοὶ συγγενῆς γινώσά τις;
ΑΔ. ὀθνεῖος, ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαῖα δόμοις.
ΗΡ. πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
ΑΔ. πατρός θανόντος ἐνθάδ' ὤρφανεύετο. 535
ΗΡ. φεῦ.
 εἶθ' ἠϋρομέν σ', Ἀδμητε, μὴ λυπούμενον.
ΑΔ. ὥς δὴ τί δράσων τόνδ' ὑπογράπτεις λόγον;
ΗΡ. ξένων πρὸς ἄλλων ἐστὶαν πορεύσομαι.
ΑΔ. οὐκ ἔστιν, ὦναξ· μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
ΗΡ. λυπουμένοις ὀχληρός, εἰ μόλοι, ξένος. 540
ΑΔ. τεθναῖσιν οἱ θανόντες· ἀλλ' ἴθ' εἰς δόμους.
ΗΡ. αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοιναῖσθαι φίλοις.
ΑΔ. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν οἳ σ' ἐσάξομεν.
ΗΡ. μέθες με, καὶ σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν.
ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἐστὶαν μολεῖν. 545

ἥγοῦ σὺ τῷδε δωμάτων ἐξωπίους
 ξενῶνας οἴξας, τοῖς τ' ἐφραστῶσιν φράσον
 σίτων παρεῖναι πλήθος· ἐν δὲ κλήσατε
 θύρας μεσαύλους· οὐ πρόπει θοινωμένους
 κλύειν στεναγμῶν οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους. 550

ΧΟ. τί δρᾷς; τοιαύτης συμφορᾶς προσκαιμένης,
 Ἄδμητε, τολμᾷς ξενοδοκεῖν; τί μῶρος εἶ;

ΑΔ. ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπῆλασα
 ξένον μολόντα, μᾶλλον ἂν μ' ἐπήνεσας;
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι συμφορὰ μὲν οὐδὲν ἂν 555
 μείων ἐγίγνεται, ἄξενώτερος δ' ἐγώ.

καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῦτ' ἂν ᾔην κακόν,
 δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς κακοξένους.
 αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ξένου,
 ὅταν ποτ' Ἄργους διψίαν ἔλθω χθόνα. 560

ΧΟ. πῶς οὖν ἐκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
 φίλου μολόντος ἀνδρός, ὥς αὐτὸς λέγεις;

ΑΔ. οὐκ ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
 εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.
 καὶ τῷ μὲν οἶμαι δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ, 565
 οὐδ' αἰνέσει με· τὰμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
 μέλαθρ' ἀπωθεῖν οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.

ΧΟ. ὦ πολύξεινος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς αἰεὶ ποτ'
 οἶκος, στρ.

σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων 570
 ἠξίωσε ναλεῖν,

ἔτλα δὲ σοῖσι μηλονόμας
 ἐν δόμοις γενέσθαι,
 δοχμῶν διὰ κλιτύων 575
 βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
 ποιμνίτας ὑμεναίους.

σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλῖαι τε λύγ-
 κες, ἄντ.

ἔβα δὲ λιποῦσ' Ὀθρυος νάκην λεόντων 580
 ἅ δα φοινδὸς ἴλα·

χόρευσε δ' ἀμφὶ σὰν κιθάραν,
 Φοῖβε, ποικιλόθριξ
 νεβρὸς ὑψικόμων πέραν 585

βαίνουσ' ἐλατᾶν σφυρῶ κούφῳ,
 χαίρους' εὐφροني μολπᾶ.
 τοιγὰρ πολυμηλοτάταν 590

ἐστίαν οἰκεῖ παρὰ καλλίναον
 Βοιβίαν λίμναν· ἀρότοις δὲ γυνᾶν 590
 καὶ πεδίων δαπέδοις

ὄρον ἀμφὶ μὲν ἀελίου κνεφαίαν
 ἐπὸς τασιν αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν * * * τίθεται,
 πόντιον δ' Αἰγαίων' ἐπ' ἀκτᾶν 595

ἀλλόμενον Πηλίου κρατύνει.
 καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας ἄντ.

δέξατο ξένον νοτερῶ βλεφάρῳ,
 τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχου νέκυν ἐν
 δώμασιν ἀρτιθανῇ· 600

τὸ γὰρ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
 ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας. ἄγαμαι·
 πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾷ θάρσος ἦσται
 θεοσεβῇ φῶτα κεδνὰ πράξειν. 605

ΑΔ. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρουσία,
 νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι
 φέρουσιν ἄρδην εἰς τάφον τε καὶ πυράν·
 ὑμεῖς δὲ τὴν θανοῦσαν, ὥς νομίζεται,
 προσεείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδόν. 610

ΧΟ. καὶ μὴν ὄρω σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ
 588 — 596 = 597 — 605

στείχοντ', ὀπαδούς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῇ
κόσμον φέροντας, νεοτέρων ἀγάλματα.

ΦΕ. ἦκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον·
ἔσθλῃς γάρ, οὐδεις ἀντερεῖ, καὶ σώφρονος 615

γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη καίπερ ὄντα δυσμενῇ.

δέχον δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς
ἔτω· τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεῶν,

ἥτις γε τῆς σῆς προύθανε ψυχῆς, τέκνον, 620
καὶ μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν οὐδ' εἰασε σοῦ

στερέντα γήρᾳ πενθίμῳ καταφθίνειν,
πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστερον βίον

γυναιξίν, ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε.
ὦ τόνδε μὲν σώσας, ἀναστήσασα δὲ 625

ἡμᾶς πίνοντας, χαῖρε, κἀν Αἰδοῦ δόμοις
εὖ σοι γένοιτο. φημὶ τοιούτους γάμους

λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.
ΑΔ. οὐτ' ἤλθες εἰς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον,

οὐτ' ἐν φλόισι σὴν παρουσίαν νέμω. 630
κόσμον δὲ τὸν σὸν οὔποθ' ἦδ' ἐνδύσεται.

[οὐ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεὲς ταφήσεται.]
τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ' ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.

σὺ δ' ἐκποδὼν σταῖς καὶ παρεῖς ἄλλῳ θανεῖν
νέω γέρον ὦν, τόνδ' ἀποιμῶξει νεκρόν; 635

οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ
οὐδ' ἢ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη

[μήτηρ μ' ἔτικτε· δουλίου δ' ἀφ' αἵματος
μαστῶ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρᾳ].

ἔδειξας εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν ὃς εἶ, 640
καὶ μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.

ἢ τᾶρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχία,
ὃς τηλικόσδ' ὦν κἀπὶ τέρμ' ἦκων βίου

- οὐκ ἠθέλησας οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε 645
 γυναιῖν' ὀθνεῖαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα
 πατέρα τ' ἂν ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην ἐμοί.
 καίτοι καλόν γ' ἂν τόνδ' ἄγων' ἡγωνίσω
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδός κατθανών, βραχὺς δέ σοι
 πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος. 650
 [κἀγὼ τ' ἂν ἔξων χῆδε τὸν λοιπὸν χρόνον,
 οὐκ ἂν μονωθεὶς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς.]
 καὶ μὴν ὅς' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα
 πέπονθας· ἥβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
 παῖς δ' ἦν ἐγὼ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων, 655
 ὥστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν ἄλλοις δόμον
 λείψειν ἐμελλες ὄρφανὸν διαρπάσαι.
 οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ' ὥς ἀτιμάζων τὸ σὸν
 γῆρας θανεῖν προῦδωκά σ', ὅστις αἰδόφρων
 πρὸς σ' ἦ μάλιστα, ἀντὶ τῶνδε μοι χάριν 660
 τοιάνδε καὶ σὺ χῆ τεκοῦς' ἠλλαξάτην.
 τοιγάρ φυτεύων παῖδας οὐκέτ' ἂν φθάνοις,
 οἳ γηροβοσκήσουσι καὶ θανόντα σε
 περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν.
 οὐ γάρ σ' ἔρωγε τῇδ' ἐμῇ θάψω χερσί· 665
 τέθνηκα γὰρ δὴ τοῦπὶ σ'· εἰ δ' ἄλλου τυχῶν
 σωτήρος ἀνγὰς εἰσορῶ, κείνου λέγω
 καὶ πατὴρά μ' εἶναι καὶ φίλον γηροτρόφον.
 μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν,
 γῆρας ψέγοντες καὶ μακρὸν χρόνον βίου· 670
 ἦν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
 θνήσκειν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστ' αὐτοῖς βαρύν.
- ΧΟ. παύσασθ', ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορά,
 [ὦ παῖ·] πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένας.
- ΦΕ. ὦ παῖ, τίς ἀνχεῖς, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα 675

κακοῖς ἐλαύνειν ἄργυρῶνητον σέθεν;
οὐκ οἶσθα Θεσσαλὸν με καπὸ Θεσσαλοῦ
πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους
ῥίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει. 680
ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην
καῖθρεψ', ὀφείλω δ' οὐχ ὑπερθνήσκειν σέθεν·
οὐ γὰρ πατρῶον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον,
παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ' Ἑλληνικόν.
σαντοῦ γὰρ εἶτε δυστυχὴς εἴτ' εὐτυχὴς 685
ἔφυς· ἃ δ' ἡμῶν χρῆν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλέθρους δέ σοι γύας
λείπω· πατρὸς γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.
τί δ' ἤτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ;
μὴ θνήσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, οὐδ' ἐγὼ πρό
σοῦ. 690

χαίρεις ὄρων φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
ἦ μὴν πολὺν γε τὸν κάτω λογίζομαι
χρόνον, τὸ δὲ ξῆν μικρόν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.
σὺ γοῦν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν,
καὶ ξῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην, 695
ταύτην κατακτάς· εἴτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
λέγεις, γυναικὸς ὧ κακισθ' ἡσσημένος,
ἦ τοῦ καλοῦ σοῦ προύθανεν νεανίου;
σοφῶς δ' ἐφηῦρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις ἀεὶ 700
γυναιχ' ὑπὲρ σοῦ· κατ' ὀνειδίζεις φίλοις
τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδ', αὐτὸς ὦν κακός;
σίγα· νόμιξε δ', εἰ σὺ τὴν σαντοῦ φιλεῖς
ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας· εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
ἐρεῖς, ἀκούσει πολλὰ κοῦ ψευδῇ κακά. 705

ΧΟ. πλείω λέλεκται νῦν τε καὶ τὰ πρόν κακά·

- παῦσαι δέ, πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροθῶν.
ΑΔ. λέγ', ὥς ἐμοῦ λέξαντος· εἰ δ' ἀλγείς κλύων
 ἰαληθῆς, οὐ χοῖν σ' εἰς ἐμ' ἐξαμαρτάνειν.
ΦΕ. σοῦ δ' ἂν προθυήσκειν μᾶλλον ἐξημάρτανον. 710
ΑΔ. ταῦτόν γάρ ἤβωντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;
ΦΕ. ψυχῇ μὲν ξῆν, οὐ δυοῖν ὀφείλομεν.
ΑΔ. καὶ μὴν Διός γε μείζον' ἂν ζώης χρόνον. 713
ΦΕ. ἀλλ' οὐ σὺ νεκρόν γ' ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις. 716
ΑΔ. σημεῖα τῆς σῆς, ὦ κάκιστ', ἀψυχίας.
ΦΕ. οὔτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὦλετ'· οὐκ ἐρεῖς τόδε.
ΑΔ. φεῦ·
 εἰθ' ἄνδρός ἔλθοις τοῦδε γ' εἰς χρεῖαν ποτέ. 719
ΦΕ. ἀρᾷ γονεῦσιν οὐδὲν ἐκδικον παθῶν;
ΑΔ. μακροῦ βίου γὰρ ἡσθόμην ἐρῶντά σε. 715
ΦΕ. μνήστευε πολλὰς, ὥς θάνωσι πλείονες. 720
ΑΔ. σοὶ τοῦτ' ὄνειδος· οὐ γὰρ ἡθέλες θανεῖν.
ΦΕ. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.
ΑΔ. κακὸν τὸ λῆμα κοῦκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.
ΦΕ. οὐκ ἐγγελαῖς γέροντα βαστάζων νεκρόν.
ΑΔ. θανεῖ γε μέντοι δυσκλεής, ὅταν θάνης. 725
ΦΕ. κακῶς ἀκοῦειν οὐ μέλει θανόντι μοι.
ΑΔ. φεῦ φεῦ· τὸ γῆρας ὥς ἀναιδείας πλέων.
ΦΕ. ἦδ' οὐκ ἀναιδής· τήνδ' ἐφηῦρες ἄφρονα.
ΑΔ. ἄπελθε καὶ τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.
ΦΕ. ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὦν αὐτῆς φρονεύς, 730
 δίκας τε δώσεις τοῖσι κηδεσταῖς ἐτι.
 ἦ τὰρ Ἄκαστος οὐκέτ' ἐστ' ἐν ἀνδράσιν,
 εἰ μὴ σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.
ΑΔ. ἔρρων νυν αὐτὸς χῆ ξυνοικήσασά σοι
 ἄπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι, 735
 γηράσκειτ'· οὐ γὰρ τῷδ' εἰς ταῦτόν στέγος
 νεῖσθ'· εἰ δ' ἀπειπεῖν χοῖν με κηρούκων ὕπο

τὴν σὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀπείπον ἄν.
 ἡμεῖς δέ, τοῦν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν,
 στείχωμεν, ὥς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρόν. 740

ΧΟ. ἰὼ ἰώ. σχετλία τόλμης,
 ᾧ γενναῖα καὶ μέγ' ἀρίστη,
 χαῖρε· πρόφρων σὲ χθονιὸς θ' Ἑρμῆς
 Ἄιδης τε δέχοιτ'. εἰ δέ τι κακεῖ
 πλέον ἐστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ' 745
 Ἄιδου νύμφη παρεδρεύοις.

ΘΕ. πολλοὺς μὲν ἤδη καπὸ παντοίας χθονὸς
 ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
 οἷς δεῖπνα προύθηκ'· ἀλλὰ τοῦδ' οὐπω ξένου
 κακίον' εἰς τήνδ' ἐστίαν ἐδεξάμην. 750

ὃς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὄρων
 εἰσῆλθε κατόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
 ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο
 τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν,
 ἀλλ' εἰ τι μὴ φέροισιν, ὥτρυνεν φέρειν. 755

ποτῆρα δ' ἐν χεῖρεσσι κίσσινον λαβὼν
 πίνει μελαίνης μητρὸς εὖζωρον μέθυ,
 ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ
 οἶνον· στέφει δὲ κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις
 ἄμους' ὑλακτῶν· δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν· 760

ὃ μὲν γὰρ ἦδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
 οὐδὲν προσιμῶν, οἰκέται δ' ἐκλαίομεν
 δέσποιναν· ὄμμα δ' οὐκ ἐδδείκνυμεν ξένῳ
 τέγγοντες· Ἀδμητος γὰρ ᾧδ' ἐφίετο.

καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐστιῶ 765
 ξένον, πανοῦργον κλῶπα καὶ ληστήν τινα,
 ἣ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφρασπόμην
 οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμῶζων ἐμὴν
 δέσποιναν, ἣ' μοι πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν

- μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρούετο, 770
 ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός. ἄρα τὸν ξένον
 στυγῶ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;
 ΗΡ. οὗτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
 οὐ χρεὶ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
 εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί. 775
 σὺ δ' ἄνδρ' ἐταῖρον δεσπότην παρόνθ' ὄρων,
 στυγῶ προσώπῳ καὶ συνωφρωμένῳ
 δέχει, θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.
 δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη.
 τὰ θνητὰ πράγματ' οἶσθας ἦν ἔχει φύσιν; 780
 οἶμαι μὲν οὐ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
 βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται,
 οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
 τὴν αὔριον μέλλουσιν εἰ βιώσεται·
 τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται, 785
 ἅσθ' οὐ διδασκὸν οὐδ' ἀλίσκεται τέχνη.
 ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,
 εὐφραίνει σαυτόν, πῖνε, τὸν καθ' ἡμέραν
 βίον λογίζου σόν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
 τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν 790
 Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.
 τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα καὶ παῖδ' ὁ λόγοις
 ἐμοῖσιν, εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν·
 οἶμαι μὲν. οὐκ οὖν τὴν ἄραν λύπην ἀφελὺς
 πῖνε μεθ' ἡμῶν τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας, 795
 στεφάνοις πυκασθείς; καὶ σάφ' οἶδ' ὁδοῦνεκα
 τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος [φρενῶν]
 μεθορμιεὶ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου.
 ὄντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεών,
 ὥς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ συνωφρωμένοις 800
 ἅπασιν ἔστιν, ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ,

οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.

ΘΕ. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πράσσομεν
οὐχ οἷα κῶμον καὶ γέλωτος ἄξια.

ΗΡ. γυνὴ θυραῖος ἢ θανοῦσα· μὴ λίαν 805
πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπόται.

ΘΕ. τί ζῶσιν; οὐ κάτοισθα τῶν δόμοις κακά;

ΗΡ. εἰ μὴ τι σὸς με δεσπότης ἐψεύσατο.

ΘΕ. ἄγαν ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος. 809

ΗΡ. μῶν ξυμφορὰν τιν' οὐσαν οὐκ ἔφραξέ μοι; 812

ΘΕ. χαίρων ἰθ'· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά. 813

ΗΡ. οὐ χρεὴν μ' ὀθνεῖλον γ' εἶνεκ' εὖ πάσχειν νεκροῦ; 810

ΘΕ. ἢ κάρτα μέντοι καὶ λίαν οἰκείος ἦν. 811

ΗΡ. ὅδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.

ΘΕ. οὐ γάρ τι κωμάξοντ' ἂν ἡχθόμην σ' ὀρώων. 815

[ΗΡ. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεῖν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν;

ΘΕ. οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις.
πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστι· καὶ κουράν βλέπεις
μελαμπέπλους στολμούς τε. ΗΡ. τίς δ' ὁ κατ-
θανών;]

ΗΡ. μῶν ἢ τέκνων τι φροῦδον ἢ πατὴρ γέρων; 820

ΘΕ. γυνὴ μὲν οὖν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένη.

ΗΡ. τί φῆς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξευρίζετε;

ΘΕ. ἡδεῖτο γὰρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων.

ΗΡ. ὦ σχέτλι', οἷας ἡμπλακες ξυναόρου.

ΘΕ. ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη. 825

ΗΡ. ἀλλ' ἡσθόμην μὲν ὅμμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν
κουράν τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ' ἐπειθὲ με
λέγων θυραῖον κῆδος εἰς τάφον φέρειν.
βία δὲ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας
ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις 830
πράσσοντος οὕτω. κᾶτα κωμάξω κᾶρα
στεφάνοις πυκασθεῖς; ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,

- κακοῦ τοσούτου δώμασιν προσκειμένου.
 ποῦ καί σφε θάπτει; ποῦ νιν εὐρήσω μολών;
- ΘΕ. ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἢ πλ' Ἀάρισαν φέρει, 835
 τύμβον κατόψει ξεστὸν ἐκ προαστίου.
- ΗΡ. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδιά καὶ χεὶρ ἐμή,
 νῦν δεῖξον οἶον παιδὰ σ' ἢ Τιρυνθία
 Ἥλεκτρονόος ἐγείνατ' Ἀλκμήνη Διί.
 δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως 840
 γυναιῖκα κεῖς τόνδ' αὐτῆς ἰδρῦσαι δόμον
 Ἀλκηστιν, Ἀδμήτω θ' ὑπορυγῆσαι χάριν.
 ἔλθων δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν
 Θάνατον φυλάξω, καὶ νιν εὐρήσειν δοκῶ
 πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων. 845
 κἄνπερ λοχαίας αὐτὸν ἐξ ἔδρας συνθεῖς
 μάρψω, κύκλον δὲ περιβαλὼ χεροῖν ἐμαῖν,
 οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
 μοροῦντα πλευρά, πρὶν γυναικ' ἐμοὶ μεθῆ.
 ἦν δ' οὖν ἑμάρτω τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ 850
 πρὸς αἵματηρὸν πέλαον, εἴμι τῶν κάτω
 Κόρης ἄνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους
 αἰτήσομαι τε· καὶ πέποιθ' ἄξιον ἄνω
 Ἀλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένον,
 ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ' οὐδ' ἀπήλασε, 855
 καίπερ βαρεῖα συμφορὰ πεπληγμένος,
 ἐκρυπτε δ' ὦν γενναῖος, αἰδεσθεῖς ἐμέ.
 τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος,
 τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγὰρ οὐκ ἐρεῖ κακὸν
 εὐεργετῆσαι φῶτα γενναῖος γεγώς. 860
- ΑΔ. ἰώ. στυγναὶ πρόσοδοι, στυγναὶ δ' ὄψεις
 χήρων μελᾶθρον· ἰώ μοί μοι. αἰαῖ.
 ποῖ βῶ; πᾶ στῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
 πῶς ἂν ὀλοίμαν;

ἣ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν.
 ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,
 κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν.
 οὔτε γὰρ ἀνγὰς χαίρω προσορῶν
 οὔτ' ἐπὶ γαίης πόδα πεξεύων·
 τοῖον ὁμηρόν μ' ἀποσυλήσας
 Ἄιδῃ Θάνατος παρέδωκεν. 870

ΧΟ. πρόβα πρόβα· βᾶθι κεῦθος οἴκων. στρ.

ΑΔ. αἰαῖ.

ΧΟ. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. ΑΔ. ἔ. ἔ.

ΧΟ. δι' ὁδύνας ἔβας,
 σάφ' οἶδα. ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τὰν νέρθεν οὐδὲν
 ὠφελεῖς. 875

ΑΔ. ἰὼ μοί μοι. ΧΟ. τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχον
 πρόσωπον ἅντα λυπρόν.

ΑΔ. ἔμνησας ὃ μου φρένας ἤλκωσεν·
 τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν
 πιστῆς ἀλόχου; μὴ ποτε γήμας 880
 ὠφελον οἴκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους.
 ζηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν·
 μία γὰρ ψυχὴ, τῆς ὑπεραλγεῖν
 μέτριον ἄχθος·

παίδων δὲ νόσους καὶ νυμφιδίους 885
 εὐνὰς θανάτοις κεραῖζομένας
 οὐ τλητὸν ὁρᾶν, ἐξὸν ἀτέκνους
 ἀγάμους τ' εἶναι διὰ παντός.

ΧΟ. τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἦκει, ἄντ.

ΑΔ. αἰαῖ.

ΧΟ. πέρας δέ γ' οὐδὲν ἀλγῶν τίθης. ΑΔ. ἔ. ἔ. 890

ΧΟ. βαρέα μὲν φέρειν,

872—877=889—894

ὅμως δὲ ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τλαῖθ'· οὐ σὺ πρῶ-
τος ὤλεσας

ΑΔ. ἰὼ μοί μοι. ΧΟ. γυναιῖκα· συμφορὰ δ' ἐτέρους
ἐτέρα

πιέζει φανεῖσα θνατῶν.

ΑΔ. ὦ μακρὰ πένθη λῦπαί τε φίλων
τῶν ὑπὸ γαῖαν. 895

τί μ' ἐκώλυσας ῥῖψαι τύμβου
τάφρον εἰς κοίλην καὶ μετ' ἐκείνης
τῆς μέγ' ἀρίστης κεῖσθαι φθίμενον;
δύο δ' ἀντὶ μιᾶς Αἰδης ψυχὰς 900
τὰς πιστοτάτας σὺν ἅν' ἔσχευ, ὁμοῦ
χθονίαν λίμνην διαβάντε.

ΧΟ. ἐμοί τις ἦν στρ.
ἐν γένει, ᾧ κόρος ἀξιόθρηνος
ὤλετ' ἐν δόμοισιν 905
μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
ἔφερε κακὸν ἄλις, ἄτεκνος ὦν,
πολιάς ἐπὶ χαίτας
ἤδη προπετῆς ὦν
βιότου τε πόρσω. 910

ΑΔ. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
πῶς δ' οἰκῆσω μεταπίπτοντος
δαίμονος; οἴμοι. πολὺ γὰρ τὸ μέσον·
τότε μὲν πεύκαις σὺν Πηλιάσιν 915
σύν θ' ὕμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
φιλίας ἀλόχου χεῖρα βαστάζων·
πολυάχητος δ' εἶπετο κῶμος,
τὴν τε θανοῦσαν κἄμ' ὀλβίζων,
ὥς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων 920
ὄντες ἀριστέων σύζυγες ἦμεν.

903 — 910 = 926 — 934

νῦν δ' ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος
 λευκῶν τε πέπλων μέλανεσ' στολμοί
 πέμπουσί μ' ἔσω
 λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

925

ΧΟ. παρ' εὐτυχῇ

ἀντ.

σοὶ πότμον ἤλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ'
 ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
 βίοτον καὶ ψυχάν.
 ἔθανε δάμαρ, ἔλιπε φίλιαν·
 τί νέον τόδε; πολλοὺς
 ἦδη παρέλυσεν
 θάνατος δάμαρτος.

930

ΑΔ. φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον

935

τοῦμοῦ νομίζω, καί περ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως·
 τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεται ποτε,
 πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεῆς ἐπαύσατο.
 ἐγὼ δ', ὃν οὐ χρῆν ξῆν, παρeis τὸ μόρσιμον
 λυπρὸν διαίξω βίοτον· ἄρτι μανθάνω.

940

πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
 τί ν' ἂν προσειπῶν, τοῦ δὲ προσρηθεις ὑπο
 [τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου; ποτ' τρέφομαι];
 ἡ μὲν γὰρ ἐνδον ἐξελᾷ μ' ἐρημία,
 γυναικὸς εὐνὰς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενὰς
 θρόνους τ' ἐν οἷσιν ἴξε, καὶ κατὰ στέγας
 αὐχμηρὸν οὐδας, τέκνα δ' ἄμφι γούνασι
 πίπτοντα κλαίῃ μητέρ', οἳ δὲ δεσπότην
 στένωσιν οἷαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.

945

τὰ μὲν κατ' οἶκον τοιάδ'· ἔξωθεν δέ με
 γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ξύλλογοι
 γυναικοπληθεῖς· οὐ γὰρ ἐξανέξομαι
 λεύσσω δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας.
 ἐρεῖ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ τάδε·

950

3*

ἰδοῦ τὸν αἰσχροῦς ζῶνθ', ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν, 955
 ἀλλ' ἦν ἐγγίμεν ἀντιδούς ἀψυχία
 πέφευγεν Αἰδην· εἰτ' ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ;
 στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
 θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
 ἔξω. τί μοι ξῆν δῆτα κύδιον, φίλοι, 960
 κακῶς κλύοντι καὶ κακῶς πεπραγότει;

XO. ἐγὼ καὶ διὰ μούσας στρ.
 καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ
 πλείστων ἀψάμενος λόγων
 κρεῖσσον οὐδὲν Ἀνάγκας 965
 ἡῦρον, οὐδέ τι φάρμακον
 Θρηῆσαις ἐν σανίσιν, τὰς
 Ὀρφεία κατέγραψεν
 γῆρυς, οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀ- 970
 σκληπιάδαις ἔδωκε
 φάρμακα πολυπόνοις
 ἀντιτεμῶν βροτοῖσιν.
 μόνας δ' οὐτ' ἐπὶ βωμοὺς ἀντ.
 ἔστιν οὔτε βρέτας θεῶς
 ἐλθεῖν, οὐ σφαγίων κλύει. 975
 μή μοι, πότνια, μείζων
 ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ.
 καὶ γὰρ Ζεὺς ὃ τι νεύσῃ,
 σὺν σοὶ τοῦτο τελευτᾷ.
 καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμά- 980
 ξεις σὺν βίᾳ σίδαρον,
 οὐδέ τις ἀποτόμου
 λήματός ἐστιν αἰδώς.
 καὶ σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἶλε θεὰ δεσμοῖς. στρ.

962 — 972 = 973 — 983

984 — 994 = 995 — 1005

τόλμα δ'· οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἐνερθεν
κλαίων τοὺς φθιμένους ἄνω. 985

καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
παῖδες ἐν θανάτῳ. 990

φίλα μὲν ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν,
φίλα δὲ θανούσ' ἐς αἰεί·

γενναιοτάταν δὲ πασῶν
ἐξεύξω κλισίαις ἄκοιτιν. 994

μηδὲ νεκρῶν ὥς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω ἄντ.
τύμβος σᾶς ἀλόχου, θεοῖσι δ' ὁμοίως

τιμάσθω, σέβας ἐμπόρων.
καὶ τις δοχμίαν κέλευθον 1000

ἐμβαλὼν τόδ' ἐρεῖ·
αὐτὰ ποτὲ προύθαν' ἀνδρός,

νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων·
χαῖρ', ὦ πότνι, εὐ δὲ δόλης.

τοῖαί νιν προσερούσι φᾶμαι. 1005
καὶ μὴν ὅδ', ὥς ἔοικεν, Ἀλκμήνης γόνος,

Ἄδμητε, πρὸς σὴν ἐστίαν πορεύεται.

HP. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως,
Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν

σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἡξίουν 1010
ἐγγυὺς παρεστὼς ἐξετάζεσθαι φίλος·

σὺ δ' οὐκ ἔφραξες σῆς προκείμενον νέκυν
γυναικός, ἀλλὰ μ' ἐξένιξες ἐν δόμοις,

ὥς δὴ θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.
κᾶστεψα κρᾶτα καὶ θεοῖς ἐλειψάμην 1015

σπονδάς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
καὶ μέμφομαι μὲν μέμφομαι παθὼν τάδε,

οὐ μὴν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι.
ὦν δ' εἴνεχ' ἦκω δευρ' ὑποστρέψας πάλιν

λέξω. γυναιῖκα τήνδε μοι σῶσον λαβῶν, 1020

ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θρηκίας ἄγων
 ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών.
 πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι, νοστήσαιμι γάρ, 1025
 δίδωμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις.
 πολλῶ δὲ μόχθῳ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐμάς·
 ἀγῶνα γὰρ πάνδημον εὐρίσχω τινὰς
 τιθέντας, ἀθληταῖσιν ἄξιον πόνον,
 ὅθεν κομίζω τήνδε νικητήρια
 λαβών· τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν
 ἵππους ἄγασθαι, τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα 1030
 νικῶσι, πυγμὴν καὶ πάλην, βομφόρβια·
 γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἶπετ'· ἐντυχόντι δὲ
 αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ'· εὐκλεές·
 ἀλλ' ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναικα χρὴ· 1035
 οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν
 ἦκω· χρόνον δὲ καὶ σὺ μ' αἰνέσεις ἴσως.
 ΑΑ. οὔτοι σ' ἀτίζω οὐδ' ἐν ἐχθροῖσιν τιθεῖς
 ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίους τύχας·
 ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον, 1040
 εἴ του πρὸς ἄλλου δῶμαθ' ὥρμηθης ξένον·
 ἄλῃς δὲ κλαίειν τοῦμὸν ἦν ἐμοὶ κακόν.
 γυναικα δ', εἴ πως ἔστιν, αἰτοῦμαι σ', ἄναξ,
 ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ
 σῶζειν ἄνωχθι Θεσσαλῶν, πολλοὶ δέ σοι
 ξένοι Φεραίων, μὴ' μέ· μιμνήσκεις κακῶν. 1045
 οὐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὄρωρ ἐν δώμασιν
 ἄδακρυς εἶναι· μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
 προσθῆς· ἄλῃς γὰρ συμφορᾷ βαρύνομαι.
 ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
 νέα γάρ, ὥς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει. 1050
 πότερα μετ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
 καὶ πῶς ἀκραιφνῆς ἐν νέοις στρωφωμένη

ἔσται· τὸν ἠβῶνθ', Ἡράκλεις, οὐ φάδιον
εἶργειν· ἐγὼ δὲ σοῦ προμηθίαν ἔχω.

ἢ τῆς θανούσης θάλαμον εἰσβήσας τρέφω; 1055

καὶ πῶς ἐπείσφρω τήνδε τῷ κείνης λέχει;
διπλὴν φοβοῦμαι μέψιν, ἐκ τε δημοτῶν,

μή τις μ' ἐλέγῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν

προδόντ' ἐν ἄλλοις δεμνίοις πίτνειν νέας,

καὶ τῆς θανούσης, ἄξια δ' ἐμοὶ σέβειν, 1060

πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ' ὦ γύναι,

ἦτις ποτ' εἰ σὺ, ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκῆστιδι

μορφῆς μέτρ' ἴσθι καὶ προσήξει δέμας.

οἴμοι. κόμιξε πρὸς θεῶν ἐξ ὀμμάτων

γυναῖκα τήνδε, μή μ' ἔλῃς ἡρημένον. 1065

δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν γυναῖχ' ὄρᾱν

ἐμὴν· θολοῖ δὲ καρδίαν, ἐκ δ' ὀμμάτων

πηγαὶ κατερρώγασιν· ὦ τλήμων ἐγὼ,

ὥς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.

ΧΟ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην· 1070

χρὴ δ', ὅστις εἴσι, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.

ΗΡ. εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ὥστε σὴν

εἰς φῶς πορεύσαι νεοτέρων ἐκ δωμάτων

γυναῖκα καὶ σοὶ τήνδε πορσύναι χάριν.

ΑΔ. σάφ' οἶδα βούλεσθαι σ' ἂν. ἀλλὰ ποῦ τόδε; 1075

οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας εἰς φῶς μολεῖν.

ΗΡ. μή νυν ὑπέρβαιν', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.

ΑΔ. ῥᾶον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.

ΗΡ. τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλοις αἰεὶ στένειν;

ΑΔ. ἔγνωκα καὐτός, ἀλλ' ἔρως τις ἐξάγει. 1080

ΗΡ. τὸ γὰρ φιλῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ.

ΑΔ. ἀπώλεσέν με, καῖτι μᾶλλον ἢ λέγω.

ΗΡ. γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες· τίς ἀντερεῖ;

ΑΔ. ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ.

- HP. χρόνος μαλάξει, νῦν δ' ἔθ' ἥβᾳ σοι κακόν. 1085
 ΑΔ. χρόνον λέγοις ἄν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.
 HP. γυνή σε παύσει καὶ νέου γάμου πόθοι.
 ΑΔ. σίγησον· οἶον εἶπας. οὐκ ἂν ὥόμην —
 HP. τί δ'; οὐ γαμεῖς γάρ, ἀλλὰ κηρεύσει λέχος;
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἧτις τῷδε συγκλιθῆσεται. 1090
 HP. μῶν τὴν θανούσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;
 ΑΔ. κείνην ὅπουπερ ἔστι τιμᾶσθαι χρεῶν.
 HP. αἰνῶ μὲν αἰνῶ· μαρτίαν δ' ὀφλισκάνεις.
 ΑΔ. ὥς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
 HP. ἐπήνεσ' ἀλόχῳ πιστὸς οὖνεκ' εἰ φίλος. 1095
 ΑΔ. θάνοιμ' ἐκείνην καίπερ οὐκ οὖσαν προδούς.
 HP. δέχου νυν εἰσω τήνδε γενναίων δόμων.
 ΑΔ. μὴ, πρὸς σε τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διός.
 HP. καὶ μὴν ἁμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
 ΑΔ. καὶ δρῶν γε λύπη καρδίαν δηχθήσομαι. 1100
 HP. πιθοῦ· τάχ' ἂν γὰρ εἰς δέον πέσοι χάρις.
 ΑΔ. φεῦ·
 εἰθ' ἔξ ἀγῶνος τήνδε μὴ ἴλαβές ποτε.
 HP. νικῶντι μέντοι καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί.
 ΑΔ. καλῶς ἔλεξας· ἡ γυνή δ' ἀπελθέτω.
 HP. ἄπεισιν, εἰ χρή· πρῶτα δ' εἰ χρεῶν ἄθρει. 1105
 ΑΔ. χρή, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
 HP. εἰδώς τι κἀγὼ τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
 ΑΔ. νίκα νυν. οὐ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς.
 HP. ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις· πιθοῦ μόνον.
 ΑΔ. κομίζετ', εἰ χρή τήνδε δέξασθαι δόμοις. 1110
 HP. οὐκ ἂν μεθελὴν τὴν γυναικα προσπόλοις.
 ΑΔ. σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἰσαγ', εἰ βούλει, δόμους.
 HP. εἰς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
 ΑΔ. οὐκ ἂν θίγοιμι· δῶματ' εἰσελθεῖν πάρα.
 HP. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνου. 1115

- ΑΔ. ἀναξ, βιάξει μ' οὐ θέλοντα δοῶν τάδε.
 ΗΡ. τόλμα προτείνει χεῖρα καὶ διγεῖν ξένης.
 ΑΔ. καὶ δὴ προτείνω, Γοργόν' ὥς καρατομῶν.
 ΗΡ. ἔχεις; ΑΔ. ἔχω. ΗΡ. ναί, σῶξέ νυν, καὶ τὸν Διὸς
 φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον. 1120
 βλέπον πρὸς αὐτήν, εἴ τι σῇ δοκεῖ πρόπειν
 γυναικί· λύπης δ' εὐτυχῶν μεθίστασο.
 ΑΔ. ὦ θεοί, τί λέξω; φάσμε' ἀνέλπιστον τόδε·
 γυναικα λεύσσω τὴν ἐμὴν ἐτητύμως,
 ἢ κέρτομός με θεοῦ τις ἐκπλήσσει χαρά; 1125
 ΗΡ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τήνδ' ὄραξ δάμαρτα σὴν.
 ΑΔ. ὄρα γε μὴ τι φάσμα νεοτέρων τόδ' ἦ.
 ΗΡ. οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.
 ΑΔ. ἀλλ' ἦν ἔθαπτον εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμὴν;
 ΗΡ. σάφ' ἴσθ'. ἀπιστεῖν δ' οὐ σε θανυμάζω τύχη. 1130
 ΑΔ. θίγω, προσείπω ξῶσαν ὥς δάμαρτ' ἐμὴν;
 ΗΡ. πρόσσειπ'. ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσον περ ἦθελες.
 ΑΔ. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα καὶ δέμας,
 ἔχω σ' ἀέλπτως, οὔ ποτ' ὄψεσθαι δοκῶν.
 ΗΡ. ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν. 1135
 ΑΔ. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
 εὐδαιμονοίης, καὶ σ' ὁ φιλύσας πατήρ
 σώξοι· σὺ γὰρ δὴ τᾶμ' ἀνώρθωσας μόνος.
 πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε;
 ΗΡ. μάχην συνάψας δαιμόνων τῷ κοιρανῶ. 1140
 ΑΔ. ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
 ΗΡ. τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χερσίν.
 ΑΔ. τί γὰρ ποθ' ἦδ' ἀνανδὸς ἔστηκεν γυνή;
 ΗΡ. οὔ ποθ' θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων
 κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νεοτέροις 1145
 ἀφαγνίσηται καὶ τρίτον μόλῃ φάος.
 ἀλλ' εἰσαγ' εἴσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὢν

- τὸ λοιπόν, Ἄδμητ', εὐσέβει περὶ ξένους.
καὶ χαῖρ'· ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον
Σθενέλου τυράννου παιδὶ πορσυνῶ μολών. 1150
- ΑΔ. μεῖνον παρ' ἡμῖν καὶ συνέστιος γενοῦ.
ΗΡ. αὐτίς τόδ' ἔσται, νῦν δ' ἐπείγασθαί με δεῖ.
- ΑΔ. ἀλλ' εὐτυχοίης, νόστιμον δ' ἔλθοις ὁδόν.
ἄστοις δὲ πάσῃ τ' ἐννέπω τετραρχίᾳ, 1155
χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰστάναι
βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς.
νῦν γὰρ μεθηρομόσμεσθα βελτίῳ βίον
τοῦ πρόσθεν· οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι.
- ΧΟ. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί· 1160
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ΠΗΛΕΥΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΤΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν τῇ Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ἀνδρο-
 μάχην τὴν Ἑκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς
 [τὸν Μολοττόν]. ὕστερον δὲ ἐπέγημεν Ἑρμιόνην τὴν
 Μενελάου θυγατέρα. δίκας δὲ πρῶτον ἤτηκώς τῆς
 Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πά- 5
 λιν ἦλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν
 ἐξιλάσῃται. ζηλοτύπως δ' ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομά-
 χην ἢ βασιλὶς ἐβουλεύετο κατ' αὐτῆς θάνατον, μετα-
 πεμφαμένη τὸν Μενέλαον· ἥ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπεξ-
 ἔθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτι- 10
 δος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον
 καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες ἤγειραν· καὶ σφάττειν μέλ-
 λοντες ἀμφοτέρους ἐκωλύθησαν Πηλέως ἐπιφανέντος.
 Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην· Ἑρμιόνη
 δὲ μετενόησεν εὐλαβηθεῖσα τὴν παρουσίαν τοῦ Νεο- 15
 πτολέμου. παραγενόμενος δὲ ὁ Ὁρέστης ταύτην μὲν
 ἀπήγαγε πείσας, Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπεβούλευσεν· ὃν
 καὶ φονευθέντα παρῆσαν οἱ φέροντες. Πηλεῖ δὲ μέλ-
 λοντι τὸν νεκρὸν θρηγεῖν Θέτις ἐπιφανεῖσα τοῦτον
 ἐπέταξεν ἐν Δελφοῖς θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς 20
 Μολοσσούς ἀποστεῖλαι μετὰ τοῦ παιδός, αὐτὸν δὲ
 ἀθανάσιον προσδέχεσθαι· τυχὼν δὲ ταύτης εἰς μα-
 κάρων νήσους ὥκησεν.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος κεῖται ἐν Φθίᾳ· ὁ δὲ χορὸς [συνέστηκεν] ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν· προλογίζει δὲ Ἀνδρομάχη. τὸ δὲ δράμα τῶν δευτέρων. ὁ πρόλογος σαφῶς καὶ εὐλόγως εἰρημένος· ἔτι δὲ καὶ
 5 τὰ ἐλεγεία τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης. ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει φησὶς Ἑρμιόνης τὸ βασιλικὸν ὑποφαίνουσα, καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος οὐ κακῶς ἔχων· εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

- ΑΝ. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλις,
 ὅθεν ποθ' ἔδνων σὺν πολυχρόσῳ χλιδῇ
 Πριάμου τύραννον ἐστίαν ἀφικόμην
 δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἑκτορι,
 ζηλωτὸς ἐν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχῃ χρόνῳ, 5
 νῦν δ' εἴ τις ἄλλη δυστυχεστάτη γυνή·
 ἥτις πόσιν μὲν Ἑκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
 θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ' ὄν τέκτω πόσει
 ῥιφέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων, 10
 ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἕλληνες πέδον,
 αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων
 οἴκων νομισθεῖσ' Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην
 τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
 δοθεῖσα λείας Τρωικῆς ἐξαίρετον. 15
 Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
 σύγχορτα ναίω πεδί', ἵν' ἡ θαλασσία
 Πηλεῖ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
 φεύγουσ' ὅμιλον· Θεσσαλὸς δέ νιν λεῶς
 Θετίδειον αὐδ' ἄθεᾶς χάριν νυμφευμάτων. 20
 ἐνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
 Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φαρσαλίας,
 ζῶντος γέροντος σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.

καὶ γὰρ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
 πλαθεῖς Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότη δ' ἐμῷ. 25
 καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὅμως
 ἐλπίς μ' αἶε προσῆγγε σωθέντος τέκνου
 ἀλλήν τιν' εὖρεῖν ἀπικούρησιν κακῶν·
 ἐπεὶ δὲ τὴν Λακκαῖαν Ἐρμιόνην γαμεί
 τοῦ μὲν παρώσας δεσπότης δοῦλον λέχος, 30
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι.
 λέγει γὰρ ὧς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
 τίθημι ἄπαιδα καὶ πόσει μισουμένην,
 αὐτὴ δὲ ναίειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω 35
 τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τὰ κείνης βία·
 ἀγῶ τὸ πρόσθεν οὐχ ἔκοῦσ' ἐδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τὰδ' εἰδείη μέγας
 [ὧς οὐχ ἔκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει].
 ἀλλ' οὐ σφε πείθω, βούλεται δέ με κτανεῖν,
 πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδραῖ τάδε. 40
 καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔστ', ἀπὸ Σπάρτης μολῶν
 ἐπ' αὐτὸ τοῦτο· δειματομένη δ' ἐγὼ
 δόμων πάροικον Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
 θάσσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἣν με κωλύσῃ θανεῖν.
 Πηλεὺς τε γὰρ νιν ἔκρονοι τε Πηλέως 45
 σέβουσιν, ἐρμηνεῖμα Νηρηΐδος γάμων.
 ὅς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρᾳ
 ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνῃ φοβουμένη.
 ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν οὐτ' ἐμοὶ πάρα 50
 προσωφελῆσαι, παιδί τ' οὐδέν ἔστ', ἀπὸν
 Δελφῶν κατ' αἶαν, ἔνθα Λοξία δίκην
 δίδωσι μανίας, ἥ ποτ' ἐς Πυθὸν μολῶν
 ἤτησε Φοῖβον πατρός οὐκ ἔκλινειν δίκην,
 εἰ πῶς τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξαιτούμενος
 θεὸν παρὰ σχοιτ' εἰς τὸ λοιπὸν εὐμενῇ. 55

ΘΕΡ. δέσποιν', ἐγὼ τοι τοῦνομ' οὐ φεύγω τόδε
καλεῖν σ', ἐπείπερ καὶ κατ' οἶκον ἡξίουν
τὸν σόν, τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾤκοῦμεν πέδον,
εὐνους δὲ καὶ σοὶ ζῶντί τ' ἢ τῷ σῷ πόσει·
καὶ νῦν φέρουσά σοι νέους ἦκω λόγους,
φóβω μὲν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθῆσεται,
οἴκῳ δὲ τῷ σῷ· δεινὰ γὰρ βουλευέται
Μενέλαος εἰς σὲ παῖς θ', ἃ σοὶ φυλακτέα.

60

ΑΝ. ὦ φιλτάτῃ σύνδουλε, σύνδουλος γὰρ εἰ
τῇ πρόσθ' ἀνάσσει τῇδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ,
τί δρωῖσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὖ,
κτείνειν θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;

65

ΘΕΡ. τὸν παῖδά σου μέλλουσιν, ὦ δύστηνε σύ,
κτείνειν ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου.

ΑΝ. οἴμοι· πέπυσθον τὸν ἑμὸν ἔκθετον γόνον;
πόθεν ποτ'; ὦ δύστηνος, ὥς ἀπωλόμην.

70

ΘΕΡ. οὐκ οἶδ', ἐκείνων δ' ἡσθόμην ἐγὼ τάδε·
φροῦδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.

ΑΝ. ἀπωλόμην ἄρ'· ὦ τέκνον, κτενοῦσί σε
δισσοὶ λαβόντες γῦπες. ὁ δὲ κεκλημένος
πατήρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.

75

ΘΕΡ. δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ᾧδὲ σ' ἂν πράσσειν κακῶς
κείνου παρόντος· νῦν δ' ἔρημος εἰ φίλων.

ΑΝ. οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὥς ἦξοι, φάτις;

ΘΕΡ. γέρον ἐκείνος ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών.

80

ΑΝ. καὶ μὴν ἐπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἄπαξ μόνον.

ΘΕΡ. μῶν οὖν δοκεῖς σου φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;

ΑΝ. πόθεν; θέλεις οὖν ἄγγελος σύ μοι μολεῖν;

ΘΕΡ. τί δῆτα φήσω χρόνιος οὗς' ἐκ δωμάτων;

ΑΝ. πολλὰς ἂν εὖροις μηχανὰς· γυνὴ γὰρ εἰ.

85

ΘΕΡ. κίνδυνος· Ἐρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὸν φύλαξ.

ΑΝ. ὄρα; ἀπανθᾶς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς.

- ΘΕΡ. οὐ δῆτα· μηδὲν τοῦτ' ὄνειδίσῃς ἐμοί.
 ἀλλ' εἴμ', ἐπεὶ τοι κοῦ περίβλεπτος βίος
 δούλης γυναικός, ἦν τι καὶ πάθω κακόν. 90
- ΑΝ. χώρει νυν· ἡμεῖς δ', οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ
 θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι,
 πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν· ἐμπέφυκε γὰρ
 γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν
 ἀνὰ στόμ' ἀεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν. 95
 πάρεστι δ' οὐχ ἔν ἀλλὰ πολλὰ μοι στένειν,
 πόλιν πατρώαν τὸν θανόντα θ' Ἑκτορα
 στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον' ὃ συνεζύγην
 δούλειον ἡμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως.
 χρὴ δ' οὐποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν, 100
 πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἰδῃς
 ὅπως περάσας ἡμέραν ἦξει κάτω.
 Ἰλῶ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον ἀλλὰ τιν' ἔταν
 ἡγάρετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.
 ἄς ἐνεκ' ὧ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηιάλωτον 105
 εἴλεσ' ὃ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκύς Ἀρης
 καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἑκτορα, τὸν περὶ τείχη
 εἴλκυσε διφρεῦαν παῖς ἀλίας Θέτιδος·
 αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀρόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσας,
 δουλοσύναν στυγεράν ἀμφιβαλοῦσα κᾶρα. 110
 πολλὰ δὲ δάκρονά μοι κατέβα χροός, ἀνὶκ' ἔλειπον
 ἄστυ τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν, ἐν κονίαις.
 ὦμοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχοῖν ἔτι φέγγος ὀραῖσθαι
 Ἑρμιόνας δούλαν; ἄς ὑπο τειρομένα
 πρὸς τοδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα
 τάκομαι ὥς πετρίνα πιδανόεσσα λιβάς. 116
- ΧΘ. ὦ γύναι, ἃ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσ-
 σεις στρ.

δαρὸν οὐδὲ λείπεις,
Φθιάς ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν,
εἴ τί σοι δυναίμαν 120

ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν,
οἳ σὲ καὶ Ἑρμιόναυ ἔριδι στυγερά συνέκλησαν,
τλάμον' ἄμφι λέκτρων
διδύμων ἐπίκοινον ἐοῦσαν
ἄμφι παῖδ' Ἀχιλλέως. 125

γνώθι τύχαν, λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν εἰς ὅπερ
ἦκεις. ἄντ.

δεσπότης ἀμιλλᾷ
Ἴλιάς οὔσα κόρα Λακεδαίμονος ἐγγενέταισιν;
λεῖπε δεξιήμιλον

δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. τί σοι 130
καιρὸς ἀτυξομένῃ δέμας αἰκέλιον καταλείβειν
δεσποτῶν ἀνάγκαις;

τὸ κρατοῦν δέ σ' ἔπεισι. τί μόχθον
οὐδὲν οὔσα μοχθεῖς; 134

ἀλλ' ἴθι λεῖπε θεᾶς Νηρηίδος ἀγλαὸν ἔδραν, στρ.
γνώθι δ' οὔσ' ἐπὶ ξένας

δμῶις ἐπ' ἀλλοτρίας
πόλεος, ἔνθ' οὐ φίλων τιν' εἰσορᾷς
σῶν, ὧ δυστυχεστάτα,

παντάλαινα νύμφα. 140
οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοιγ' ἔμολες, γύναι Ἰλιάς, οἴ-
κους ἄντ.

δεσποτῶν ἐμῶν· φόβῳ δ'
ἡσυχίαν ἄγομεν,
τὸ δὲ σὸν οἶκῳ φέρουσα τυγχάνω,
μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας 145
σοί μ' εὖ φρονοῦσαν ἴδῃ.

135 — 140 = 141 — 146

4 *

- ΕΡ. κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδῆς
 στολμόν τε χρωτὸς τόνδε ποικίλων πέπλων,
 οὐ τῶν Ἀχιλλέως οὐδὲ Πηλέως ἄπο
 δόμων ἀπαρχὰς δευρὶ ἔχουσ' ἀφικόμην, 150
 ἀλλ' ἐκ Λακκαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς
 Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατήρ
 πολλοῖς σὺν ἔδνοις, ὥστ' ἐλευθεροστομεῖν.
 ὑμᾶς μὲν οὖν τοῖσδ' ἀνταμείβομαι λόγοις·
 σὺ δ' οὕσα δούλη καὶ δορίκτητος γυνή 155
 δόμους κατασχεῖν ἐκβαλοῦς' ἡμᾶς θέλεις
 τούσδε, στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς,
 νηδὺς δ' ἀκύμων διὰ σέ μοι διόλλυται·
 δεινὴ γάρ Ἡπειρώτις εἰς τὰ τοιάδε
 ψυχὴ γυναικῶν· ὦν ἐπισχίσω σ' ἐγώ, 160
 κοῦδέν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρηΐδος τόδε,
 οὐ βωμὸς οὐδὲ ναὸς, ἀλλὰ κατθανεῖ.
 ἦν δ' οὖν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν σῶσαι θέλλῃ,
 δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων
 πτήξαι ταπεινὴν προσπесεῖν τ' ἐμὸν γόνυ, 165
 σαίρειν τε δῶμα τοῦμὸν ἐκ χρυσεηλάτων
 τευχέων χειρὶ σπείρουσαν Ἀχελῷον δρόσον,
 γνῶναί θ' ἴν' εἴ γῆς. οὐ γάρ ἐσθ' Ἐκτωρ τάδε,
 οὐ Πρίαμος οὐδὲ χρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.
 εἰς τοῦτο δ' ἦκεις ἀμαθίας, δύστηνε σύ, 170
 ἢ παιδί πατρός, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
 τολμᾶς ξυνεύδειν καὶ τέκν' αὐθέντου πάρα
 τίττειν. τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
 πατήρ τε θυγατρὶ παῖς τε μητρὶ μίγνυται
 κόρη τ' ἀδελφῷ, διὰ φόνου δ' οἱ φίλτατοι 175
 χωροῦσι, καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος.
 ἂ μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερ'· οὐδὲ γὰρ καλὸν
 δυοῖν γυναικοῦν ἀνδρὶ ἐν ἡνίας ἔχειν,

- ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
 στεργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει. 180
 ΧΟ. ἐπιφθονόν τι χοῖμα θηλείας φρενὸς
 καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί.
 ΑΝ. φεῦ φεῦ·
 κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον ἔν τε τῷ νέῳ
 τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει. 185
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ τὸ δουλεύειν μέ σοι
 λόγων ἀπώσῃ πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα,
 ἦν δ' αὖ κρατήσω, μὴ' πλ' τῷδ' ὄφλω βλάβην·
 οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους
 πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὑπο· 190
 ὅμως δ' ἑμαυτὴν οὐ προδοῦσ' ἀλώσομαι.
 εἰπ', ὦ νεᾶνι, τῷ σ' ἔχεγγύω λόγῳ
 πεισθεῖς· ἀπωθῶ γνησίῳν νυμφευμάτων;
 ὥς ἡ Λάκαινα τῶν Φρυγῶν μείων πόλις,
 τύχη θ' ὑπερθεῖ καμ' ἐλευθέραν ὄρας; 195
 ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι
 πλούτου τε μεγέθει καὶ φίλοις ἐπηρμένῃ
 οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν ἀντὶ σοῦ θέλω;
 πότερον ἢν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω
 δούλους ἑμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφορκίδα; 200
 ἢ τοὺς ἐμούς τις παῖδας ἐξανέξεται
 Φθίας τυράννους ὄντας, ἦν σὺ μὴ τέκης;
 φιλοῦσι γὰρ μ' Ἕλληνες Ἐκτορός τ' ἄπο,
 αὐτῇ τ' ἀμαυρὰ κού τυράννος ἢ Φρυγῶν.
 οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις, 205
 [ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ' πιτηδεῖα κυρεῖς.]
 φίλτρον δὲ καὶ τόδ'· οὐ τὸ κάλλος, ὦ γύναι,
 ἀλλ' ἀρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας.
 σὺ δ' ἦν τι κνισθῇς, ἡ Λάκαινα μὲν πόλις
 μέγ' ἐστί, τὴν δὲ Σκυῶρον οὐδαμοῦ τίθης, 210

πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῦσι, Μενέλεως δέ σοι
 μείζων Ἀχιλλέως. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις.
 χρὴ γὰρ γυναικα, καὶ κακῷ δοθῇ πόσει,
 στέργειν ἄμιλλάν τ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
 εἰ δ' ἄμφι Θορήκην χιόνη τὴν κατάρρυτον 215
 τύραννον ἔσχεις ἄνδρ', ἵν' ἐν μέρει λέχος
 δίδωσι πολλαῖς εἰς ἀνὴρ κοινούμενος,
 ἔκτεινας ἂν τᾶσδ'; εἴτ' ἀπληστίαν λέχους
 πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν ἠϋρέθης.
 αἰσχροὺν γε· καί τοι χεῖρον ἄρσένων νόσον 220
 ταύτην νοσοῦμεν, ἀλλὰ προύστημεν καλῶς.
 ὦ φίλταθ' Ἔκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν
 σοὶ καὶ ξυνήρων, εἴ τί σε σφάλλοι Κύπρις,
 καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς
 ἐπέσχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίην πικρόν. 225
 καὶ ταῦτα δρωῶσα τᾶρετῇ προσηγρόμην
 πόσιν· σὺ δ' οὐδὲ θανάιδ' ὑπαιθρίας δρόσου
 τῷ σῷ προσίξειν ἀνδρὶ δειμαίνονσ' ἔῃς.
 μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ, γύναι,
 ζήτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων 230
 φεύγειν τρόπους χρὴ τέκν', ὅσοις ἔνεστι νοῦς.

XO. δέσποιν', ὅσον σοι ῥαδίως προσίσταται,
 τοσόνδε πείθου τῇδε συμβῆναι λόγοις.

EP. τί σεμνομυθεῖς κεῖς ἀγῶν' ἔρχει λόγων,
 ὥς δὴ σὺ σώφρων, τὰ μὰ δ' οὐχὶ σώφρονα; 235

AN. οὐκ οὖν ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις.

EP. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικίῃ, γύναι.

AN. νέα πέφυκας καὶ λέγεις αἰσχροῶν πέρι.

EP. σὺ δ' οὐ λέγεις γε, δρᾶς δέ μ' εἰς ὅσον δύνῃ.

AN. οὐκ αὖ σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; 240

EP. τί δ'; οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρῶτα πανταχοῦ;

AN. καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μή, οὐ καλᾶ.

- ΕΡ. οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.
 ΑΝ. καὶ κεῖ τὰ γ' αἰσχρὰ κἀνθάδ' αἰσχύνῃν ἔχει.
 ΕΡ. σοφὴ σοφὴ σὺ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ. 245
 ΑΝ. ὄρᾳς ἄγαλμα Θέτιδος εἰς σ' ἀποβλέπον;
 ΕΡ. μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνῳ.
 ΑΝ. Ἑλένη νιν ὤλεσ', οὐκ ἐγώ, μήτηρ δὲ σή.
 ΕΡ. ἦ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;
 ΑΝ. ἰδοῦ σιωπῶ κἀπιλάξυμαι στόμα. 250
 ΕΡ. ἐκεῖνο λέξον, οὐπερ εἶνεν' ἐστάλην.
 ΑΝ. λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν ὅσον σε δεῖ.
 ΕΡ. λείψεις τόδ' ἄγνόν τέμενος ἐναλίας θεοῦ;
 ΑΝ. εἰ μὲν θανοῦμαι γ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ λείψω ποτέ.
 ΕΡ. ὥς τοῦτ' ἄραρε, κοῦ μενῶ πόσιν μολεῖν. 255
 ΑΝ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.
 ΕΡ. πῦρ σοι προσοίσω κοῦ τὸ σὸν προσκέβομαι,
 ΑΝ. σὺ δ' οὖν κάταιθε· θεοὶ γὰρ εἰσονται τάδε.
 ΕΡ. καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.
 ΑΝ. σφάζ', αἱμάτων θεᾶς βωμόν, ἢ μέτεισί σε. 260
 ΕΡ. ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα καὶ σκληρόν θράσος,
 ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας
 ἐκ τῆσδ' ἐκοῦσαν ἐξαναστήσω τάχα·
 τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ. ἀλλὰ γὰρ λόγους
 κρύψω, τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα. 265
 κάθησ' ἐδραία· καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει
 τηκτὸς μόλυβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ
 πρὶν ᾧ πέποιθας παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.
 ΑΝ. πέποιθα. δεινὸν δ' ἐρπετῶν μὲν ἀγρίων
 ἄκῃ βροτοῖσι θεῶν καταστήσαι τινα· 270
 ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω,
 οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξηύρηκέ πω
 κακῆς· τοσοῦτόν ἐσμεν ἀνθρώποις κακόν.

- ΧΟ. ἦ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν, ὅτ' στρ. 275
 Ἰδαίαν ἐς νάπαν
 ἦλθ' ὁ Μαίᾱς τε καὶ Διὸς τόκος,
 τρίπωλον ἄρμα δαιμόνων
 ἄγων τὸ καλλιζυγές,
 ἔριδι στυγερά κερκορυνθένον εὐμορφίας
 σταθμούς ἐπὶ βούτα 280
 βοτήρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν
 ἔρημόν θ' ἐστιοῦχον αὐλάν.
 ται δ' ἐπεὶ ὑλόκομον νάπος ἦλυθον, ἀντ. 285
 οὐρειᾶν πιδάκων
 νύψαν αἰγλᾶντα σώματα ῥοαῖς·
 ἔβαν δὲ Πριαμίδαν ὑπερ-
 βολαῖς λόγων δυσφρόνων
 παραβαλλόμεναι. Κύπρις εἶλε λόγοις δολίοις,
 τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι, 290
 πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει
 ταλαίνα περγάμοις τε Τροίᾱς.
 εἶθε δ' ὑπὲρ κεφαλὰν ἔβαλεν κακὸν στρ.
 ἃ τεκοῦσά νιν Πάριν, 295
 πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας,
 ὅτε νιν παρὰ θεσπεσίῳ δάφνῳ
 βόασε Κασάνδρᾳ κτανεῖν,
 μέγαν Πριάμου πόλεως λῶβαν.
 τίν' οὐκ ἐπῆλθε, ποῖον οὐκ ἐλίσσετο 300
 δαμογερόντων βρέφος φρονεῦειν;
 οὔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἦλυθε ἀντ.
 δούλιον, σύ τ' ἂν, γύναι,
 τυράνων ἐσχεῖς ἂν δόμων ἔδρας·
 παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγαινοὺς

274 — 283 = 284 — 292

293 — 300 = 301 — 308

μόχθους, οὓς ἀμφὶ Τροίαν 305

δεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχαις·

λέχη τ' ἐρημὴν οὐ ποτ' ἐξελείπετο,

καὶ τεκέων ὄρφανοὶ γέροντες.

ME. ἤκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους 310

λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέθου.

σὲ μὲν γὰρ ἡὔχεις θεῶς βρέτας σώσειν τόδε,

τοῦτον δὲ τοὺς κρύψαντας· ἀλλ' ἐφηυρέθης

ἥσσον φρονοῦσα τοῦδε Μενέλεω, γύναι.

κεῖ μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον,

οἷον ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται. 315

ταῦτ' οὖν λογίζου, πότερα κατθανεῖν θέλεις

ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἀμαρτίας ὑπερ,

ἣν εἰς ἔμ' εἰς τε παῖδ' ἐμὴν ἀμαρτάνεις.

AN. ὦ δόξα δόξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν 320

οὐδὲν γεγῶσι βίοτον ὄγκωσας μέγαν.

εὐκλεία δ' οἷς μὲν ἔστ' ἀληθείας ἄπο,

εὐδαιμονίζω· τοὺς δ' ἀπὸ ψευδῶν ἔχειν

οὐκ ἀξιόσω πλὴν ὅσον δοκεῖν μόνον.

σὺ δὲ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ 325

Τροίαν ἀφείλου Πρίαμον, ὧδε φαῦλος ὢν;

ὅστις θυγατρὸς ἀντίπαιδος ἐκ λόγων

τοσόνδ' ἐπνευσας καὶ γυναικὶ δυστυχεῖ

δούλῃ κατέστης εἰς ἀγῶν'· οὐκ ἀξιῶ

οὔτ' οὖν σὲ Τροίας οὔτε σοῦ Τροίαν ἔτι. 330

[ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν

λαμπροί, τὰ δ' ἐνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,

πλὴν εἴ τι πλούτῳ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.]

Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους·

τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ καὶ μ' ἀπώλεσε·

μιαυφόνον μὲν οὐκέτ' ἂν φύγοι μύσος, 335

ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιεῖ

φόνον· τὸ συνδρῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει χρεός.
 ἦν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
 τὸν παῖδά μου κτενεῖτε; κᾶτα πῶς πατήρ
 τέκνον θανόντος ῥαδίως ἀνέξεται; 340
 οὐχ ᾧδ' ἄνανδρον αὐτὸν ἢ Τροία καλεῖ·
 ἀλλ' εἰσιν οἱ χοή· Πηλέως γὰρ ἄξια
 πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται.
 ᾧσει δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκδιδούς
 ἄλλω τί λέξεις; πότερον ὥς κακὸν πόσιν 345
 φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ ψεύσεται.
 γαμεῖ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἄνανδρον ἐν δόμοις
 χήραν καθέξεις πολίον; ᾧ τλήμων ἄνερ,
 κακῶν τοσούτων οὐχ ὀρᾷς ἐπιρροάς;
 πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικομένην 350
 βούλοι' ἂν εὐρεῖν ἢ παθεῖν ἀγὼ λέγω;
 οὐ χοή' πλὴν μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακὰ
 οὐδ', εἰ γυναικὲς ἐσμεν ἀτηρὸν κακόν,
 ἄνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ἡμεῖς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν 355
 καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὥς αὐτὴ λέγει,
 ἐκόντες οὐκ ἄκοντες οὐδὲ βῶμιοι
 πίνοντες αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφέξομεν
 ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα
 βλάβην ὀφείλω προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν. 360
 ἡμεῖς μὲν οὖν τοιοῖδε· τῆς δὲ σῆς φρενὸς
 ἐν σον δέδοικα· διὰ γυναικείαν ἔριν
 καὶ τὴν τάλαιναν ὥλεσας Φρυγῶν πόλιν.
 XO. ἄγαν ἔλεξας ὥς γυνὴ πρὸς ἄρσενας,
 καὶ σον τὸ σῶφρον ἐξετόξευσεν φρενός. 365
 ME. γύναι, τὰδ' ἐστὶ σμικρὰ καὶ μοναρχίας
 οὐκ ἄξι', ὥς φῆς, τῆς ἐμῆς οὐδ' Ἑλλάδος.
 εὐ δ' ἴσθ', ὅτου τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων,

- τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστω μείζον ἢ Τροίαν ἔλειν.
 καὶ γὰρ θυγατρὶ, μεγάλη γὰρ κρίνω τάδε, 370
 λέχους στέρεσθαι, σύμμαχος καθίσταμαι.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δεύτερ' ἂν πάσχη γυνή·
 ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίον.
 δούλων δ' ἐκείνον τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεὼν
 καὶ τῶν ἐκείνου τοὺς ἐμοὺς ἡμᾶς τε πρὸς· 375
 φίλων γὰρ οὐδὲν ἰδίον οἵτινες φίλοι
 ὀρθῶς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
 μένων δὲ τοὺς ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
 τὰ μὲν ὥς ἄριστα, φαῦλός εἰμι κοῦ σοφός.
 ἀλλ' ἐξανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς· 380
 ὥς ἦν θάνης σύ, παῖς ὅδ' ἐκφεύγει μόρον,
 σοῦ δ' οὐ θελούσης κατθανεῖν τόνδε κτενώ.
 δυοῖν δ' ἀνάγκη θιατέρῳ λιπεῖν βίον.
 AN. οἴμοι, πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τέ μοι
 βίον καθίστης, καὶ λαχοῦσά γ' ἀθλία 385
 καὶ μὴ λαχοῦσα δυστυχῆς καθίσταμαι.
 ὦ μεγάλη πρᾶσσω αἰτίας μικρᾶς πέρι,
 πιθοῦ· τί καίνεις μ'; ἀντὶ τοῦ; ποίαν πόλιν
 προῦδωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ;
 ποῖον δ' ἔπρησα δῶμ'; ἐκοιμήθην βίᾳ 390
 σὺν δεσπόταισι· καὶ τ' ἐμ', οὐ κείνον κτενεῖς
 τὸν αἴτιον τῶνδ', ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφείς
 πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν οὕσαν φέρει;
 οἴμοι κακῶν τῶνδ', ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς,
 ὥς δεινὰ πάσχω· τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρῆν 395
 ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῷδε προσθέσθαι διπλοῦν;
 ἀτὰρ τί ταῦτα δύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
 οὐκ ἐξιμάξω καὶ λογίζομαι κακά;
 ἥτις σφαγὰς μὲν Ἑκτορος τροχηλάτους
 κατεῖδον οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρρῶμενον, 400

αὐτὴ δὲ δούλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην
 κόμης ἐπισπασθεῖς· ἐπεὶ δ' ἀφικόμεν
 Φθίαν, φρονεῦσιν ἔκτορος νυμφεύομαι.
 τί δ' ἦτ' ἐμοὶ ξὴν ἡδύ; πρὸς τί χορὴ βλέπειν;
 πρὸς τὰς παρούσας ἢ παρελθούσας τύχας;
 εἰς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίου·
 405 τοῦτον κτανεῖν μέλλουσιν οἷς δοκεῖ τάδε.
 οὐ δ' ἦτα τοῦμοῦ γ' εἴνεκ' ἀθλίου βίου·
 ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπίς, εἰ σωθήσεται·
 ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ κτανεῖν ὑπὲρ τέκνου.
 410 ἰδοὺ προλείπω βωμὸν ἥδε χειρὶα
 σφάζειν φρονεῦειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δέσρην.
 ὦ τέκνον, ἢ τεκοῦσά σ', ὥς σὺ μὴ θάνῃς,
 στείλω πρὸς Αἰδην· ἦν δ' ὑπεκδράμῃς μόρον,
 μέμνησο μητρός, οἷα τλᾶσ' ἀπωλόμην,
 415 καὶ πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν
 δάκρυά τε λείβων καὶ περιπτύσσων χέρας
 λέγ' οἷ' ἐπραξα. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
 ψυχὴ τέκν'· ὅστις δ' αὐτ' ἀπειρος ὦν ψέγει,
 ἦσσον μὲν ἀλγεῖ, δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ.
 420 ΧΟ. ὦ κτεῖρ' ἀκούσας· οἴκτρά γάρ τὰ δυστυχῇ
 βροτοῖς ἅπασι, καὶ θυραῖος ὦν κυρῇ.
 εἰς ξύμβασιν δὲ χορῇ σε παῖδα σὴν ἄγειν,
 Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὥς ἀπαλλαχθῇ πόνων.
 ΜΕ. λάβεσθ' ἐμοὶ τῆσδ', ἀμφελίξαντες χέρας,
 425 δμῶες· λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσεται.
 ἔγωγ', ἵν' ἄγνόν βωμὸν ἐκλίποις θεᾶς,
 προύτεινα παιδὸς θάνατον, ᾧ σ' ὑπήγαγον
 εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγῇν.
 καὶ τὰμφί σοῦ μὲν ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο·
 430 τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
 ἦν τε κτανεῖν νιν ἦν τε μὴ κτανεῖν θέλει.

ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους τούσδ', ἵν' εἰς ἐλευθέρους
 δούλῃ γεγῶσα μήποθ' ὑβρίζειν μάθῃς.

AN. οἶμοι· δόλω μ' ὑπῆλθες, ἡπατήμεθα. 435

ME. κήρυσσ' ἅπασιν· οὐ γὰρ ἐξαγνούμεθα.

AN. ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ σοφά;

ME. καὶ τοῖς γε Τροίᾳ, τοὺς παθόντας ἀντιδρᾶν.

AN. τὰ θεῖα δ' οὐ θεῖ' οὐδ' ἔχειν ἡγεῖ δίκην;

ME. ὅταν ποτ' ἦ τὰδ', οἴσομεν· σὲ δὲ κτενῶ. 440

AN. ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ', ὑπὸ πτερῶν σπάσας;

ME. οὐ δῆτα· θυγατρὶ δ', ἣν θέλῃ, δώσω κτανεῖν.

AN. οἶμοι· τί δῆτά σ' οὐ καταστένω, τέκνον;

ME. οὐκ οὖν θρασείᾳ γ' αὐτὸν ἐλπίς ἀμμένει.

AN. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν 445

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια,

ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,

ἐλίκτᾳ κοῦδεν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέριξ

φρονοῦντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἂν Ἑλλάδα.

τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; οὐ πλεῖστοι φόνοι; 450

οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν

γλώσση, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεισθ' αἰεῖ;

ὅλοισθ'. ἐμοὶ δὲ θάνατος οὐχ οὕτω βαρὺς

ὥς σοὶ δέδοκται· κεῖνα γάρ μ' ἀπώλεσεν,

ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν 455

πόσις θ' ὁ κλεινός, ὅς σε πολλάκις δορὶ

ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χειρσαίου κακόν.

νῦν δ' εἰς γυναιῖκα γοργὸς ὀπλίτης φανείς

κτείνεις μ'· ἀπόκτειν' ὥς ἀθώπευτόν γέ σε

γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς καὶ παῖδα σὴν. 460

ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,

ἡμεῖς δὲ Τροίᾳ γ'. εἰ δ' ἐγὼ πρᾶσσω κακῶς,

μηδὲν τόδ' αὔχει· καὶ σὺ γὰρ πρᾶξιαις ἄν.

ΧΟ. οὔποτε δὴ δίδυμα στρ.
 λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν 465
 οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους,
 ἔριδας οἴκων δυσμενεῖς τε λύπας.
 μίαν μοι στεργέτω πόσις γάμοις
 ἀκοινώνητον ἀνδρὸς εὐνάν. 470
 οὐδὲ γὰρ ἐν πόλεσι ἀντ.
 δίπτυχοι τυραννίδες
 μιᾶς ἀμείνονες φέρειν,
 ἄχθος ἐπ' ἄχθει καὶ στάσις πολίταις· 475
 τεκτόνοιν θ' ὕμνοιν ἐργάταιν δυοῖν
 ἔριν Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν·
 πνοαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαί, στρ.
 κατὰ πηδαλίων διδύμα πρᾶπίδων γνώμα 480
 σοφῶν τε πληθὸς ἀθρόον ἀσθενέστερον
 φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατοῦς
 ἐνός, ἃ δύναισι ἀνά τε μέλαθρα κατὰ τε πόλιν,
 ὁπότεν εὐρεῖν θέλῳσι καιρόν. 485
 ἔδειξεν ἡ Λάκαινα τοῦ στρατηλάτα ἀντ.
 Μενέλα· διὰ γὰρ πυρὸς ἦλθ' ἐτέρῳ λέχει,
 κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν Ἰλιάδα κόραν
 παῖδά τε δύσφρονος ἔριδος ὕπερ. 490
 ἄθεος ἄνομος ἄχαρις ὁ φόνος· ἔτι σε, πότνια,
 μετατροπὰ τῶνδ' ἐπείσιν ἐργῶν.
 καὶ μὴν ἐσορῶ
 τόδε σύγκρατον ξεῦγος πρὸ δόμων, 495
 ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον.
 δύστηνε γύναι, τλῆμον δὲ σὺ παῖ,
 μητρὸς λεχέων ὅς ὑπερθνήσκεις
 οὐδὲν μετέχων

464 — 470 = 471 — 478

479 — 485 = 486 — 493

- οὐδ' αἴτιος ὦν βασιλεῦσιν. 500
 AN. ἄδ' ἐγὼ χέρας αἵματη- στρ.
 ρὰς βρόχοισι κεκλημμένα
 πέμπομαι κατὰ γαίης.
 MO. μᾶτερ μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾶ 505
 πτέρυγι συγκαταβαίνω.
 AN. θῦμα δάιον, ὦ χθονὸς
 Φθίας κράντορες. MO. ὦ πάτερ,
 μόλε φίλοις ἐπίκουρος.
 AN. κείσο δή, τέκνον ὦ φίλος, 510
 μαστοῖς ματέρος ἀμφι σᾶς
 νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ σὺν νεκροῖς.
 MO. ὦμοι μοι, τί πάθω; τάλας
 δῆτ' ἐγὼ σύ τε, μᾶτερ.
 ME. ἴθ' ὑποχθόνιοι· καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν 515
 ἤκετε πύργων· δύο δ' ἐκ δισσαῖν
 θυήσκειτ' ἀνάγκαιν· σὲ μὲν ἡμετέρα
 ψῆφος ἀναιρεῖ, παῖδα δ' ἐμὴ παῖς
 τόνδ' Ἑρμιόνη· καὶ γὰρ ἀνοία 520
 μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν,
 ἐξὸν κτείνειν
 καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.
 AN. ὦ πόσις πόσις, εἶθε σὰν 525
 χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
 κτησαίμαν, Πριάμου παῖ.
 MO. δύστανος, τί δ' ἐγὼ μόρου
 παράτροπον μέλος εὖρω;
 AN. λίσσου, γούνασι δεσπότου 530
 χρίμπτων, ὦ τέκνον. MO. ὦ φίλος,
 φίλος, ἄνες θάνατόν μοι.
 AN. λείβομαι δάκρυσιν κόρας,

στάξω λισσάδος ὥς πέτρας
λιβάς ἀνήλιος, ἅ τάλαιν'.

ΜΟ. ὦμοι μοι, τί δ' ἐγὼ κακῶν
μῆχος ἐξανύσωμαι;

ΜΕ. τί με προσπίτνεις, ἄλλαν πέτραν
ἢ κῦμα λιταῖς ὥς ἱκετεύων;
τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέγον' ὠφελία,
σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεὶ τοι
μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
Τροίαν εἶλον καὶ μητέρα σὴν·
ἧς ἀπολεύων

Ἄϊδην χθόνιον καταβήσει.

ΧΟ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας,
σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηγραιὸν πόδα.

ΠΗ. ὑμᾶς ἐρωτῶ τὸν τ' ἐφεστῶτα σφαγῇ,
τί ταῦτα καὶ πῶς; ἐκ τίνος λόγου νοσεὶ
δόμος; τί πράσσειτ' ἄκριτα μηχανώμενοι;
Μενελά', ἐπίσχε· μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης.
ἦγοῦ σὺ θᾶσσον· οὐ γὰρ ὥς ἔοικέ μοι
σχολῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
ῥώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
πρῶτον μὲν οὖν κατ' οὖρον ὥσπερ ἱστίοις
ἐμπνεύσομαι τῇδ'· εἰπέ, τί νηὶ δίκη χέρας
βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἷδ' ἄγουσί σε
καὶ παῖδ'; ὕπαρνος γάρ τις ὥς ἀπόλλυσαι,
ἡμῶν ἀπόντων τοῦ τε κυρίου σέθεν.

ΑΝ. οἷδ', ὦ γεραιέ, σὺν τέκνῳ θανονμένην
ἄγουσί μ' οὕτως ὥς ὄρεας. τί σοι λέγω;
οὐ γὰρ μιᾶς σε κληθόνος προθυμίας
μετῆλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἷσθ' ἅ που κλύων
τῆς τοῦδε θυγατρὸς, ὣν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.

καὶ νῦν με βωμοῦ Θέτιδος, ἢ τὸν εὐγενῆ 565
 ἔτικτε σοὶ παῖδ', ἣν σὺ θαναμαστὴν σέβεις,
 ἄγρουσ' ἀποσπάσαντες, οὔτε τῷ δίκη
 κρίναντες οὔτε τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων
 μείναντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν 570
 γνόντες τέκνου τε τοῦδ', ὃν οὐδὲν αἷτιον
 μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάξω σ', ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος
 πίτνουσα γονάτων, χειρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι
 τῆς σῆς λαβέσθαι φιλιότητος γενειάδος,
 ῥῦσαί με πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μή, θανούμεθα 575
 αἰσχροῦς μὲν ὑμῖν, δυστυχοῦς δ' ἐμοί, γέρον.
 ΠΗ. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλαίειν τινά,
 καὶ τῇσδε χειρὸς διπτύχους ἀνιέναι.
 ΜΕ. ἐγὼ δ' ἀπανθῶ τᾶλλα τ' οὐχ ἥσσων σέθεν
 καὶ τῇσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς. 580
 ΠΗ. πῶς; ἢ σὺ τὸν ἐμὸν οἶκον οἰκήσεις μολῶν
 δεῦρ'; οὐχ ἄλλῃ σοὶ τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν;
 ΜΕ. εἰλὸν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.
 ΠΗ. οὐμός δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.
 ΜΕ. οὐκοῦν ἐκείνου τὰ μὰ τὰ κείνου τ' ἐμά; 585
 ΠΗ. δρᾶν εὖ, κακῶς δ' οὐ, μηδ' ἀποκτείνειν βίᾳ.
 ΜΕ. ὥς τήνδ' ἀπάξεις οὔ ποτ' ἐξ ἐμῆς χειρός.
 ΠΗ. σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κᾶρα.
 ΜΕ. ψαῦσόν γ', ἵν' εἰδῆς, καὶ πέλας πρόσελθέ μου.
 ΠΗ. σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὦ κᾶκιστε καὶ κακῶν; 590
 σοὶ ποῦ μέτεστιν ὥς ἐν ἀνδράσιν λόγου;
 ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχος,
 ἄκκληστ' ἄδουλα δώμαθ' ἐστίας λιπών,
 ὥς δὴ γυναῖκα σῶφρον' ἐν δόμοις ἔχων
 πασῶν κακίστην. οὐδ' ἂν εἰ βούλοιτό τις 595
 σῶφρον γενόιτο Σπαρτιατίδων κόρη,
 σῶφρον γενόιτο Σπαρτιατίδων κόρη,

αἰ' ξὺν νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους
 γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀναιμένοις
 δρόμους παλαίστρας τ' οὐκ ἀνασχετοὺς ἔμοι
 κοινὰς ἔχουσι. κατὰ θαυμαῶσαι χρεὼν 60
 εἰ μὴ γυναικας σώφρονας παιδεύετε;
 Ἑλένην ἐρέσθαι χρῆν τάδ', ἣτις ἐκ δόμων
 τὸν σὸν λιποῦσα φίλιον ἐξεκώμασε
 νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα.
 κᾶπειτ' ἐκείνης εἴνεχ' Ἑλλήνων ὄχλον 60
 τοσόνδ' ἀθροίσας ἥγαγες πρὸς Ἴλιον·
 ἦν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ
 κακὴν ἐφενρόντ', ἀλλ' ἔαν αὐτοῦ μένειν
 μισθὸν τε δόντα μήποτ' εἰς οἴκους λαβεῖν.
 ἀλλ' οὔτι ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπούρισας· 6
 ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας
 παίδων τ' ἄπαιδας γραῦς ἔθνηκας ἐν δόμοις
 πολιούς τ' ἀφείλου πατέρας εὐγενῆ τέκνα.
 ὦν εἰς ἐγὼ δύστηνος· αὐθιέντην δὲ σὲ
 μιάστορ' ὥς τιν' εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως. 6
 ὃς οὐδὲ τρωθεὶς ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
 κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
 ὅμοι' ἐκείσε δεῦρό τ' ἥγαγες πάλιν.
 κἀγὼ μὲν ἠῦδων τῷ γαμοῦντι μήτε σοὶ
 κῆδος συνάψαι μήτε δώμασιν λαβεῖν
 κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
 μητροῦ' ὀνειδῆ. τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι,
 μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν
 πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφὸν οἶ' ἐφύβρισας,
 σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατον;
 οὕτως ἔδειςας μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς.
 ἐλὼν δὲ Τροίαν, εἴμι γὰρ κἀνταυθ' ἀσοί,
 οὐκ ἔκτανες γυναικὰ χειρὶαν λαβών·

ἀλλ' ὥς ἐσείδες μαστόν, ἐκβαλὼν ξίφος
 φίλῃμ' ἐδέξω, προδότιν αἰκάλλων κῦνα, 630
 ἧσσαν πεφυκὼς Κύπριδος, ᾧ κἀκίστε σύ.
 κᾶπειτ' ἐς οἴκους τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων
 πορθεῖς ἀπόντων καὶ γυναικα δυστυχῇ
 κτείνεις ἀτίμως παῖδά θ', ὃς κλαίοντά σε 635
 καὶ τῇ ἐν οἴκοις σὴν καταστήσει κόρην,
 κεί τρις νόθος πέφυκε. πολλάκις δέ τοι
 ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορά,
 νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες.
 ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα. κύνιστον βροτοῖς
 πένητα χρηστὸν ἢ κακὸν καὶ πλούσιον 640
 γαμβρὸν πεπᾶσθαι καὶ φίλον· σὺ δ' οὐδὲν εἰ.
 XO. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
 γλῶσσ' ἐκπορίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
 ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ξριν.
 ME. τί δῆτ' ἂν εἰποῖς τοὺς γέροντας ὡς σοφοὶ 645
 καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἑλλησὶν ποτε,
 ὅτ' ὦν σὺ Πηλεὺς [καὶ πατρός κλεινοῦ γεγώς,
 κῆδος ξυνάψας,] αἰσχρὰ μὲν σαντῶ λέγεις
 ἡμῖν δ' ὀνειδέη διὰ γυναικα βάρβαρον;
 ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοᾶς 650
 ὑπὲρ τε Φᾶσιν κἀμὲ παρακαλεῖν αἰεῖ·
 οὔσαν μὲν Ἥπειρῶτιν, οὗ πεσῆματα
 πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπετῇ νεκρῶν,
 τοῦ σοῦ δὲ παιδὸς αἵματος κοινοῦμένην. 654
 καὶ τῇδέ γ' εἰσέρχει σὺ ταῦτόν εἰς στέγος
 καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον,
 τίττειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἑᾶς.
 ἀγὼ προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ, γέρον, 660

Πάρις γάρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα, 655
 Ἐκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἦδ' Ἐκτορος.

κτανεῖν θέλων τήνδ' ἐκ χειρῶν ἀρπάζομαι.
 καίτοι φέρ', ἄψασθαι γὰρ οὐκ αἰσχροὺν λόγον,
 ἣν παῖς μὲν ἤμῃ μὴ τέκῃ, ταύτης δ' ἄπο
 βλάστῳσι παῖδες, τῇσδε γῆς Φθιώτιδος
 στήσεις τυράννους, βάρβαροι δ' ὄντες γένος 66
 Ἑλλησιν ἄρξουσ'; εἴτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ
 μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς;
 [κακείνο νῦν ἄθροισον· εἰ σὺ παῖδα σὴν
 δούς τῳ πολιτῶν, εἴτ' ἔπασχε τοιάδε,
 σιγῇ καθῆσ' ἄν; οὐ δοκῶ· ξένης δ' ὕπερ 67
 τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;
 καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει
 ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρός· ὥς δ' αὐτῶς ἀνὴρ
 γυναικᾶ μωραίνουσεν ἐν δόμοις ἔχων.
 καὶ τῷ μὲν ἔστιν ἐν χειροῖν μέγα σθένος, 68
 τῇ δ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
 οὐκ οὖν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν;
 γέρον γέρον εἰ· τήν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
 λέγων ἐμ' ὠφελοῖς ἂν ἢ σιγῶν πλέον.
 Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν, 69
 καὶ τοῦτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα·
 ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἰστορες
 ἔβησαν εἰς τὰνδρεῖον· ἡ δ' ὁμιλία
 πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
 εἰ δ' εἰς πρόσσωπον τῆς ἐμῆς ἑλθὼν ἐγὼ 70
 γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνουν.
 οὐδ' ἂν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν.
 ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν
 ἣν δ' ὀξυθυμῆς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσοαλγία
 μεῖζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἡ προμηθία. 71
 ΧΟ. παύσασθον ἤδη, λῶστα γὰρ μακροῦ τάδε,
 λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῇθ' ἅμα.

- ΠΗ. οἶμοι, καθ' Ἑλλάδ' ὥς κακῶς νομίζεται·
 ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατός,
 οὐ τῶν ποιούντων τοῦργον ἡγοῦνται τόδε, 695
 ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρτυται,
 ὃς εἰς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
 οὐδ' ἐν πλέον δρωῶν ἐνὸς ἔχει πλείω λόγον.
 σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ κατὰ πτόλιν
 φρονοῦσι δῆμον μείζον, ὄντες οὐδένες· 700
 οἳ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίῳ σοφώτεροι,
 εἰ τόλμα προσγένειτο βούλησίς θ' ἅμα.
 ὥς καὶ σὺ σὸς τ' ἀδελφὸς ἐξωγκωμένοι
 Τροίᾳ κάθησθε τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγία,
 μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι. 705
 δεῖξω δ' ἐγὼ σοὶ μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν
 ἦσσω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε,
 εἰ μὴ φθιρεῖ τῆσδ' ὥς τάχιστ' ἀπὸ στέγης
 καὶ παῖς ἄτεκνος, ἣν ὅδ' ἐξ ἡμῶν γενῶς
 ἔλᾳ δὲ οἴκων τῶνδ' ἐπισπάσας κόμης· 710
 ἢ στερορὸς οὔσα μόσχος οὐκ ἀνέξεται
 τίκτοντας ἄλλους, οὐκ ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.
 ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυστυχεῖ παιδῶν πέρι,
 ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων;
 φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες, ὥς ἂν ἐκμάθω 715
 εἴ τίς με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας.
 ἐπαιρε σαντὴν· ὥς ἐγὼ καίπερ τρέμων
 πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι.
 ὦδ', ὦ κακίστε, τῆσδ' ἐλυμήνω χέρας;
 βουὴν ἢ λείοντ' ἡλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; 720
 ἢ μὴ ξίφος λαβοῦσ' ἀμυνάθοιτό σε
 ἔδεισας; ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος,
 ξύλλυε δεσμὰ μητρὸς· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
 θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν. εἰ δ' ἀπὴν δορὸς

- τοῖς Σπαρτιάταις δόξα καὶ μάχης ἀγών, 72
 τᾶλλ' ὄντες ἔστε μηδενὸς βελτίονες.
- ΧΟ.** ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος
 καὶ δυσφύλακτον ὄξυθυμίας ὑπο.
- ΜΕ** ἔγαν προνωπῆς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρει· 73
 ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν εἰς Φθίαν μολῶν
 οὔτ' οὔν τι δράσω φλαῦρον οὔτε πείσομαι.
 καὶ νῦν μὲν, οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω,
 ἄπειμ' ἐς οἴκους· ἔστι γάρ τις οὐ πρόσω
 Σπάρτης πόλις τις, ἣ πρὸ τοῦ μὲν ἦν φίλη,
 νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω 74
 στρατηλατήσας χύποχείριον λαβεῖν.
 ὅταν δὲ τᾶκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμήν,
 ἥξω· παρὼν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
 γαμβροὺς διδάξω καὶ διδάξομαι λόγους.
 καὶ μὲν κολάζῃ τήνδε καὶ τὸ λοιπὸν ἧ 74
 σῶφρον κατ' ἡμᾶς, σῶφρον' ἀντιλήψεται.
 θυμούμενος δὲ τεύξεται θυμουμένων,
 ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται.
 τοὺς σοὺς δὲ μύθους ῥαδίως ἐγὼ φέρω·
 σκιᾷ γὰρ ἀντίστοιχος ὢν φωνὴν ἔχεις, 74
 ἀδύνατος οὐδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον.
- ΠΗ.** ἡγοῦ τέκνον μοι δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθεῖς,
 σὺ τ' ὦ τάλαινα· χεῖματος γὰρ ἀγρίου
 τυχοῦσα λιμένας ἤλθες εἰς εὐηνέμους.
- ΑΝ.** ὦ πρέσβυ, θεοὶ σοι δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι σοῖς, 75
 σῶσαντι παῖδα καὶ μὲ τὴν δυσδαίμονα.
 ὄρα δὲ μὴ νῶν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
 πτήξαντες οἷδε πρὸς βίαν ἄγωσί με,
 γέροντα μὲν σ' ὀρώντες, ἀσθενῇ δ' ἐμὲ
 καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε, 75
 μὴ νῦν φυγόντες εἶθ' ἁλώμεν ὕστερον.

- ΠΗ. οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον;
 χάρις· τίς ὑμῶν ἄψεται; κλαίων ἄρα
 ψάύσει. θεῶν γὰρ εἴνεχ' ἱππικοῦ τ' ὄχλου
 πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κατὰ 760
 ἡμεῖς δ' ἔτ' ὀρθοὶ κοῦ γέροντες, ὡς δοκεῖς,
 ἀλλ' εἰς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον
 τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι πρέσβυς περ ὧν.
 πολλῶν νέων γὰρ καὶ γέρον εὐψυχος ἦ
 κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; 765
 ΧΟ. ἦ μὴ γενοίμαν ἦ πατέρων ἀγαθῶν στρ.
 εἴην πολυκλήτων τε δόμων μέτοχος.
 εἴ τι γὰρ πάσχοι τις ἀμήχανον, ἀλκᾶς 770
 οὐ σπάνις εὐγενέταις,
 κηρυττομένοισι δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων
 τιμὰ καὶ κλέος· οὗτοι
 λείψανα τῶν ἀγαθῶν
 ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἃ δ' ἀρετὰ 775
 καὶ θανούσι λάμπει.
 κρείσσον δὲ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ἀντ.
 ἦ ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δυνάμει τε δίκαν. 780
 ἦδ' οὐ μὲν γὰρ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
 ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει
 ξηρὸν καὶ ὀνειδέσιν ἐγκείται δόμων.
 ταύταν ἦνεσα ταύταν 785
 καὶ φέρομαι βιοτάν,
 μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις
 καὶ πόλει δύνασθαι.
 ὦ γέρον Αἰακίδα, 790
 πεῖθομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε Κενταύροις

766 — 777 = 778 — 789

ὀμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ
καὶ ἐπ' Ἀργῶν δορὸς ἄξενον ὑγρὰν
ἐκπερᾶσαι ποντιᾶν Ξυμπληγάδων
κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν,
Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
εὐδόκιμος Διὸς ἱνις
ἀμφέβαλεν φόνῳ,
κοινὰν τὰν εὐκλειαν ἔχοντ'
Εὐρώπαν ἀφικέσθαι.

- ΤΡ. ᾧ φίλταται γυναῖκες, ὥς κακὸν κακῶν
διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.
δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω,
πατρός τ' ἐρημωθεῖσα συννοία δ' ἅμα
οἶον δέδρακεν ἔργον Ἀνδρομάχην κτανεῖν
καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
πόσιν τρέμουσα, μὴ ἀντὶ τῶν δεδραμένων
ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῇ
ἢ κατθανῇ κτείνουσα τοὺς οὐ χρὴ κτανεῖν.
μόλις δέ νιν θέλουσαν ἀρτῆσαι δέρην
εἰργουσι φύλακες δμῶες ἐκ τε δεξιᾶς
ξίφῃ καθαρχάζουσιν ἐξαιρούμενοι.
οὕτω μεταλγεῖ καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν
δέσποιναν εἰργουσ' ἀγχόνης κάμνω, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω
θανάτου νιν ἐκλύσασθε· τῶν γὰρ ἡθιάδων
φίλων νέοι μολόντες εὐπιθέστεροι.
ΧΘ. καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν
βοὴν ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα σύ.
δεῖξιν δ' ἔοικεν ἢ τάλαιν' ὅσον στένει
πράξασα δεινά· δωμάτων γὰρ ἐκπερᾶ
φεύγουσα χεῖρας προσπόλων πόθῳ θανεῖν.

- EP. ἰὼ μοί μοι· στρ. 825
 σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δαί' ἀ-
 μύγματα θήσομαι.
- 95 TP. ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν καταικιεῖ;
 EP. αἰαῖ αἰαῖ· ἀντ.
 ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν ἄπο, 830
 λεπτόμιτον φάρος.
- 300 TP. τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλοις.
 EP. τί δέ με δεῖ [στέρνα] καλύπτειν πέπλοις στρ.
 δῆλα καὶ ἀμφιφανῇ καὶ ἄκρυπτα;
 [δεδράκαμεν πόσιν.] 835
- 305 TP. ἄλγεις, φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν;
 EP. κατὰ μὲν οὖν στένω δαίτας [τόλμας, ἂν ἔρεξ'] ἀντ.
 ἂ κατάρατος ἐγὼ κατάρατος
 [ἀνθρώποις].
- TP. συγγνώσεται σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις. 840
 EP. τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἡγρεύσω;
 ἀπόδος, ὦ φίλ', ἀπόδος, ἵν' ἀνταίαν
 ἐρείσω πλαγάν· τί με βρόχων εἰργεῖς;
- 810 TP. ἀλλ' εἴ σ' ἀφείην μὴ φρονοῦσαν, ὥς θάνοις; 845
 EP. οἴμοι πότμου.
 ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
 ποῦ δ' εἰς πέτρας ἀερθῶ,
 ἢ κατὰ πόντον ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,
 ἵνα θανοῦσα νερτέροισιν μέλω; 850
- TP. τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφορὰ θεήλατοι
 πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότε ἤλθον ἢ τότε.
- 820 EP. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ πάτερ, ἐπακτίαν
 [ὥσεϊ] μονάδ' ἔρημον οὔσαν ἐνάλου κώπας. 855

825 — 828 = 829 — 832

833 — 836 = 837 — 840

ὀλεῖ [μ'] ὀλεῖ με [δηλαδή πόσις]· τᾷδ' οὐκέτ'
ἐνοικήσω

νυμφιδίῳ στέγα. * * * *

τίνος ἀγαλμάτων ἰκέτις ὀρμαθῶ,
ἢ δούλα δούλας γόνασι προσπέσω;
Φθιάδος ἐκ γᾶς

860

κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴην,
ἢ πευκάεν σκάφος, ἃ

διὰ Κυανέας ἐπέρασεν ἄκτας
πρωτόπλοος πλάτα.

865

ΤΡ. ὦ παῖ, τὸ λίαν οὔτ' ἐκεῖν' ἐπῆνεσα,
ὅτ' εἰς γυναῖκα Τρωάδ' ἐξημάρτανες,
οὔτ' αὖ τὸ νῦν σου δεῖμ' ὃ δειμαίνεις ἄγαν.
οὐχ ὥδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις
φάνλης γυναικὸς βαρβάρου πεισθεὶς λόγοις. 870
οὐ γάρ τί σ' αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
ἀλλ' ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παῖδα σὺν πολλοῖς λαβὼν
ἔδνοισι, πόλεώς τ' οὐ μέσως εὐδαίμονος.
πατήρ δέ σ' οὐχ ὥδ' ὥς σὺ δειμαίνεις, τέκνον,
προδούς ἐάσει δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν. 875
ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω μὴδὲ φαντάζου δόμων
πάροιθε τῶνδε, μή τιν' αἰσχύνῃν λάβης
[πρόσθεν μελάνθρων τῶνδ' ὀρωμένη, τέκνον].

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος
σπουδῇ πρὸς ἡμᾶς βημάτων πορεύεται. 880

ΟΡ. ξέναι γυναῖκες, ἣ τάδ' ἔστ' Ἀχιλλέως
παιδὸς μέλαθρα καὶ τυραννικαὶ στέγαι;

ΧΟ. ἔγνωσ· ἀτὰρ τίς ὦν σὺ πυνθάνει τάδε;

ΟΡ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης. ἐρχομαι δὲ πρὸς Διὸς 885
μαντεῖα Δωδωναί'. ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, δοκεῖ μοι ξυγγενοῦς μαθεῖν περὶ

- γυναικός, εἰ ξῆ κεῖνυχοῦσα τυγχάνει
 ἢ Σπαρτιάτις Ἑρμιόνη· τηλουρὰ γὰρ
 ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί' ὅμως ἐστὶν φίλη. 890
- ΕΡ. ὦ ναυτίλοισι χεῖματος λιμὴν φανείς
 Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σε τῶνδε γοννάτων,
 οἴκτειρον ἡμᾶς ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας,
 πρᾶσσοντας οὐκ εὖ. στεμμάτων δ' οὐχ ἥσσοντας
 σοῖς προστίθηναι γόνασιν ὠλένας ἐμάς. 895
- ΟΡ. ἔα·
- ΕΡ. τί χρῆμα; μῶν ἐσφάλεμεθ' ἢ σαφῶς ὁρῶ
 δόμων ἄνασσαν τήνδε Μενέλεω κόρην;
 ἦν περ μόνην γε Τυνδαρίδς τίκτει γυνή
 Ἑλένη κατ' οἴκους πατρί· μηδὲν ἄγνοει.
- ΟΡ. ὦ Φοῖβ' ἀκέστωρ, πημάτων δοίης λύσιν. 900
- ΕΡ. τί χρῆμα; πρὸς θεῶν ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;
 τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς ἀνδρὸς ὅς μ' ἔχει,
 τὰ δ' ἐκ θεῶν του· πανταχῇ δ' ὀλώλαμεν.
- ΟΡ. τίς οὖν ἂν εἴη μὴ πεφυκότων γέ πω
 παίδων γυναικὶ συμφορὰ πλὴν εἰς λέχος; 905
- ΕΡ. τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν· εὖ μ' ὑπηγάγου.
 ΟΡ. ἄλλην τιν' εὐνὴν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;
 ΕΡ. τὴν αἰχμάλωτον Ἑκτορος ξυνευνέτιν.
 ΟΡ. κακόν γ' ἔλεξας, ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη.
 ΕΡ. τοιαῦτα ταῦτα· κἄτ' ἔγωγ' ἡμυνάμην. 910
- ΟΡ. μῶν εἰς γυναικ' ἔρραψας οἶα δὴ γυνή;
 ΕΡ. φόνον γ' ἐκείνη καὶ τέκνω νοθαγενεῖ.
 ΟΡ. κἄκτεινας, ἢ τις συμφορὰ σ' ἀφείλετο;
 ΕΡ. γέρον γε Πηλεὺς τοὺς κακίονας σέβων.
 ΟΡ. σοὶ δ' ἦν τις ὅστις τοῦδ' ἐκοινῶνει φόνου; 915
- ΕΡ. πατήρ γ' ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολῶν.
 ΟΡ. κἄπειτα τοῦ γέροντος ἡσσήθη χερσί;
 ΕΡ. αἰδοῦ γε· καὶ μ' ἔρημον οἴχεται λιπῶν.

- ΟΡ.** συνῆκα· ταρβείς τοῖς δεδραμένοις πόσιν.
ΕΡ. ἔγνωσ· ὁλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως. τί δεῖ λέγειν; 92
 ἀλλ' αὐτομαί σε Δία καλοῦσ' ὁμόγνιον,
 πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω
 ἢ πρὸς πατρῷον μέλαθρον· ὥς δοκοῦσί τε
 δόμοι γ' ἐλαύνειν φθέρῃ· ἔχοντες οἶδε με,
 μισεῖ τε γαῖα Φθιάς· εἰ δ' ἥξει πάρος 93
 Φοίβου λιπὼν μαντεῖον εἰς δόμους πόσις,
 κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν, ἢ δουλεύσομεν
 νόθοισι λέκτροις ὧν ἐδέσποζον πρὸ τοῦ.
 πῶς οὖν τὰδ', ὥς εἴποι τις, ἐξημάρτανες;
 κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν, 94
 αἱ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχάνυωσαν λόγους·
 σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
 δούλην ἀνέξει σοὶ λέχους κοινουμένην;
 μὰ τὴν ἄνασσαν, οὐκ ἂν ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις
 βλέπουσ' ἂν αὐγὰς τᾶμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη. 95
 κἀγὼ κλύουσα τούσδε Σειρήνων λόγους
 σοφῶν πανούργων ποικίλων λαλημάτων,
 ἐξηνεμώθην μωρία. τί γάρ μ' ἐχρῆν
 πόσιν φυλάσσειν, ἢ παρῆν ὅσων ἔδει;
 πολὺς μὲν ὄλβος, δωμάτων δ' ἡνάσσομεν, 96
 παῖδας δ' ἐρῶ μὲν γυνήσιους ἔτικτον ἄν,
 ἢ δ' ἡμιδούλους τοῖς ἐμοῖς νοθαγενεῖς.
 ἀλλ' οὔ ποτ' οὔ ποτ', οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ,
 χορὴ τοὺς γε νοῦν ἔχοντας οἷς ἔστιν γυνή,
 πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον εἰσφοιτᾶν ἔαν 97
 γυναικας· αὐταὶ γὰρ διδάσκαλοι κακῶν·
 ἢ μὲν τι κερδαίνουσα συμφθείρει λέχος,
 ἢ δ' ἀμπλακοῦσα συννοσεῖν αὐτῇ θέλει,
 πολλὰ δὲ μαργότῃ· κἀντεῦθεν δόμοι
 νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε 98

- κλήθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας·
 ὕγρις γὰρ οὐδὲν αἰ διύραθεν εἰσοδοὶ
 [δρωσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά].
 ΧΟ. ἄγαν ἐφῆκας γλῶσσαν εἰς τὸ σύμφυτον.
 συγγνωστὰ μὲν νυν σοὶ τὰδ', ἀλλ' ὅμως χρεῶν 955
 κοσμεῖν γυναικας τὰς γυναικείας νόσους.
 ΟΡ. σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοῦς
 λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.
 ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων
 ἔριν τε τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἑκτορος, 960
 φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον, εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς
 εἴτ' ἐκφοβηθεῖς αἰχμαλωτίδος φόβῳ
 γυναικὸς οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.
 ἦλθον δὲ σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολάς,
 εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγον, 965
 πέμψων σ' ἐπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ οὐσα πρὶν
 σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κἀκῇ,
 ὃς πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὀρίσματα
 γυναικ' ἐμοὶ σε δοὺς ὑπέσχεθ' ὕστερον
 τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέρσει πόλιν. 970
 ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησεν γόνος,
 σὼ μὲν συνέγνων πατρί, τὸν δ' ἐλίσσόμην
 γάμους ἀφείναι σούς, ἐμὰς λέγων τύχας
 καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὥς φίλων μὲν ἄν
 γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥαδίως, 975
 φεύγων ἀπ' οἴκων ἃς ἐγὼ φεύγω φρυγὰς.
 ὃ δ' ἦν ὑβριστὴς εἰς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον
 τὰς θ' αἱματωποὺς θεὰς ὀνειδίξων ἐμοί.
 κἀγὼ ταπεινὸς ὦν τύχαις ταῖς οἰκοθην
 ἤλγουν μὲν ἤλγουν, συμφορὰς δ' ἠνειχόμην, 980
 σῶν δὲ στερηθεὶς ὥχόμην ἄκων γάμων.
 νῦν οὖν ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας

καὶ ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμυχανεῖς,
ἄξω σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χειρὶ.

ΧΟ. τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν, ἐν τε τοῖς κακοῖς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἴκειλου φίλου.

ΕΡ. νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμός
μέριμναν ἔξει, κοῦκ ἐμὸν κρίνειν τόδε.
ἀλλ' ὥς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἐκπεμψον δόμων,
μὴ φθῇ με προσβάς δῶμα καὶ μολῶν πόσις,
οἴκους τε τούσδε μ' ἐξερημοῦσαν μαθὼν
Πηλεὺς μετέλθῃ πωλικοῖς διώγμασιν.

ΟΡ. θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως
μηδὲν φοβηθῆς παῖδ', ὅς' εἰς ἐμ' ὕβρισε.
τοῖα γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη
βρόχοις ἀκινήτοισιν ἔστηκεν φόνου
πρὸς τῆσδε χειρός· ἦν πάρος μὲν οὐκ ἔρῳ,
τελουμένων δὲ Δελφὶς εἴσεται πέτρα.
ὁ μητροφόντης δ', ἦν δορυξένων ἐμῶν
μείνωσιν ὄρκοι Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα,
δείξει γαμεῖν σφε μηδὲν ὦν ἐχρῆν ἐμέ.
πικρῶς δὲ πατρὸς φόνιου αἰτήσῃ δίκην
ἄνακτα Φοῖβον· οὐδέ νιν μετάστασις
γνώμης ὀνήσει θεῷ διδόντα νῦν δίκας,
ἀλλ' ἐκ τ' ἐκείνου διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς
κακῶς ὀλεῖται· γνώσεται δ' ἐχθρὰν ἐμὴν.
ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν
δαίμων δίδωσι κοῦκ ἔῃ φρονεῖν μέγα.

ΧΟ. ὦ Φοῖβε πυργώσας στει
τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῇ πάγον
καὶ πόντιε κυανέαις
ἵπποις διφρεύων ἄλιον πέλαγος,
τίνος εἴνεκ' ἄτιμον ὄργα-

- 985 ναν χέρα τεκτοσύνας ἔ- 1015
 νναλίῳ δοριμήστορι προσθέντες τάλαιναν
 τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν;
 πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν ἀντ.
 Σιμοεντίσιν εὐίππους ὄχους
 ἐξεύξατε καὶ φονίους 1020
 ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔθειτ' ἀστεφάνους·
 990 ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν
 Ἰλιάδαι βασιλῆες,
 οὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ θεοῖσιν 1025
 λέλαμπεν καπνῷ θυώδει.
 βέβακε δ' Ἀτρεΐδας ἀλόχου παλάμαις· στρ.
 995 αὐτά τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
 πρὸς τέκνων ἀπηύρα· 1030
 θεοῦ θεοῦ νιν κέλευσμά' ἐπεστράφη
 μαντόσυνον, ὅτε νιν Ἀργόθεν πορευθεῖς
 Ἀγαμεμνόνομος κέλωρ
 1000 ἀδύτων ἐπιβὰς κτάνεν ματρὸς φονεύς, 1035
 ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;
 πολλὰ δ' ἂν Ἑλλάνων ἀγόρους στοναχὰς ἀντ.
 μέλποντο δυστάνων τεκέων ἄλοχοι·
 ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους 1040
 1005 πρὸς ἄλλον εὐνάτορ'. οὐχὶ σοὶ μόνα
 δύσφρονες * ἔπεσον, οὐ φίλοισι, λῦπαι·
 νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον·
 διέβα δὲ Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπους γύας 1045
 σκηπτὸς σταλάσσων τὸν Ἴδιαν φόνον.
 ΠΗ. Φθιώτιδες γυναῖκες, ἱστοροῦντί μοι
 1010 σημήνατ'· ἡσθόμην γὰρ οὐ σαφῇ λόγον
 ὥς δάματ' ἐκλιποῦσα Μενέλεω κόρη
 φρούδῃ τάδ'· ἦκω δ' ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων 1050

1027 — 1036 = 1037 — 1046

- εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.
- ΧΟ. Πηλεῦ, σαφῶς ἤκουσας· οὐδ' ἐμοὶ καλὸν
κρύπτειν ἐν οἴσπερ οὕσα τυγχάνω κακοῖς·
βασιλεία γὰρ τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων. 1055
- ΠΗ. τίνος φόβον τυχοῦσα; διαπέραινέ μοι.
- ΧΟ. πόσιν τρέμουςα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλλῃ.
- ΠΗ. μὲν ἀντίποινα θανασίμων βουλευμάτων;
- ΧΟ. ναί, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.
- ΠΗ. σὺν πατρὶ δ' οἴκους ἢ τίνος λείπει μέτα; 1060
- ΧΟ. Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός.
- ΠΗ. ποῖαν προτείνων ἐλπίδ'; ἢ γῆμαι θέλων;
- ΧΟ. καὶ σοῦ γε παιδὸς παιδί πορσύνων μόρον.
- ΠΗ. κρυπτὸς καταστὰς ἢ κατ' ὅμῃ ἐλθὼν μάχῃ;
- ΧΟ. ἄγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου Δελφῶν μέτα. 1065
- ΠΗ. οἷμοι· τὸδ' ἤδη δεινόν. οὐχ ὅσον τάχος
χωρήσεται τις Πυθικὴν πρὸς ἐστίαν
καὶ τάνθ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις
πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο;
- ΑΓΓ. ὦμοι μοι· 1070
οὔας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἦκω τύχας
σοὶ τ', ὦ γεραιέ, καὶ φίλοισι δεσπότου.
- ΠΗ. αἰατ'· πρόμαντις θυμὸς ὧς τι προσδοκᾷ.
- ΑΓΓ. οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδός, ὧς μάθης, γέρον
Πηλεῦ· τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει
Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν καὶ Μυκηναίου ξένου. 1075
- ΧΟ. ἦ ἦ, τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσης·
ἔπαιρε σαυτόν. ΠΗ. οὐδέν εἰμ'· ἀπωλόμην.
φρούδῃ μὲν αὐδῇ, φρούδα δ' ἄρθρα μου κάτω.
- ΑΓΓ. ἄκουσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυναθεῖν
χρήξεις, τὸ πραχθέν, σὺν κατορθώσας δέμας. 1080
- ΠΗ. ὦ μοῖρα, γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν

οἷά με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις.
 πῶς δ' οἴχεται μοι παῖς μόνου παιδὸς μόνος;
 σήμαιν' ἀκούσαι δ' οὐκ ἀκούσθ' ὅμως θέλω.

ΑΓΓ. ἐπεὶ το κλεινὸν ἦλθομεν Φοῖβου πέδον, 1085

τρῆς μὲν φαιεννάς ἡλίου διεξόδους
 θεῶ διδόντες ὅμματ' ἐξεπὶμπλαμεν.
 καὶ τοῦθ' ὕποπτον ἦν ἄρ' εἰς δὲ συστάσεις
 κύνκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεοῦ.
 Ἀγαμέμνωνος δὲ παῖς διαστείχων πόλιν 1090
 εἰς οὓς ἐκάστω δυσμενεῖς ἠΐδα λόγους·
 ὄρατε τοῦτον, ὃς διαστείχει θεοῦ

χρυσοῦ γέμοντα γύαλα, θησαυροὺς βροτῶν,
 τὸ δεύτερον παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος 1095
 δεῦρ' ἦλθε Φοῖβον ναὸν ἐκπέρσαι θέλων;

καὶ τοῦδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακόν,
 ἀρχαί τ' ἐπληροῦντ' εἰς τε βουλευτήρια
 ἰδίᾳ θ' ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέστασαν
 φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις.

ἡμεῖς δὲ μῆλα φυλλάδος Παρνασίας 1100
 παιδεύματ', οὐδὲν τῶνδ' ἐπὶ πεπυσμένοι,
 λαβόντες ἡμεν ἐσχάραις τ' ἐφέσταμεν
 σὺν προξένοισι μάντεσιν τε Πυθικοῖς.

καὶ τις τόδ' εἶπεν· ὦ νεανία, τί σοι 1105
 θεῶ κατευξώμεσθα; τίνος ἦκεις χάριν;

ὃ δ' εἶπε· Φοῖβω τῆς πάροιθ' ἀμαρτίας
 δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθ'· ἤτησα γὰρ
 πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δοῦναι δίκην.
 κἀνταῦθ' Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα 1110
 ἐφαίνεθ', ὥς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς

ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς· ἐρχεται δ' ἀνακτόρων
 κρηπίδος ἐντός, ὥς πόρος χρηστήριων
 εὖξαιτο Φοῖβω, τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις·

τῷ δὲ ξιφήρης ἄρ' ὑφειστήκει λόχος
 δάφνη σκιασθεῖς· ὧν Κλυταιμνήστρας τόκος
 εἷς ἦν ἀπάντων τῶνδε μηχανορράφος.
 χῶ μὲν κατ' ὄμμα στὰς προσεύχεται θεῶ·
 οἱ δ' ὄξυνθήκοις φασγάνοις ὠπλισμένοι
 κεντοῦσ' ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα.
 χωρεῖ δὲ πρύμναν· οὐ γὰρ εἰς καιρὸν τυπεῖς
 ἐτύγχαν', ἐξέλκει δὲ καὶ παραστάδος
 κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρχάσας
 ἔστη πλὴ βωμοῦ γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν,
 βοῶ δὲ Δελφῶν παῖδας ἱστορῶν τάδε·
 τίνος μ' ἔκατι κτείνετ' εὐσεβεῖς ὁδοὺς
 ἤκοντα; ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας;
 τῶν δ' οὐδὲν οὐδεὶς μυρίων ὄντων πέλας
 ἐφθέρξατ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις.
 πυκνῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος
 προὔτεινε τεύχη ἀφυλάσσειτ' ἐμβολὰς
 ἐκεῖσε ἀκχεῖσ' ἄσπιδ' ἐκτείνων χειρί.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦνεν· ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλη,
 οἴστοι μεσάρκυν' ἔκλυτοι τ' ἀμφώβολοι,
 σφαγῆς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος·
 δεινὰς δ' αὖν εἶδες πυρρῆχας φρουρουμένου
 βέλεμνα παιδός. ὥς δὲ νιν περισταδὸν
 κύκλῳ κατεῖχον οὐ διδόντες ἀμυνοάς,
 βωμοῦ κενώσας δεξιμήλον ἐσχέραν,
 τὸ Τρωικὸν πῆδημα πηδήσας ποδοῖν
 χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ δ' ὅπως πελειάδες
 ἔερακ' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον μιγάδες ἐκ τε τραυμάτων
 αὐτοῖ δ' ὑφ' αὐτῶν στενοπόρους κατ' ἐξόδοι
 κραυγῇ δ' ἐν εὐφήμοισι δύσφημος δόμοις
 πέτραισιν ἀντέκλαγξ' ἐν εὐδίᾳ δὲ πῶς

- 1115 ἔστη φραενοῖς δεσπότης στίλβων ὄπλοις,
 πρὶν δὴ τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθιγγέσθαι
 δεινόν τε καὶ φορικῶδες, ὥρσε δὲ στρατὸν
 στρέψας πρὸς Ἀλκίην. ἐνθ' Ἀχιλλέως πύττει
 παῖς ὄξυθήκτω πλευρὰ φασγάνῳ τυπείς 1150
 Δελφοῦ πρὸς ἄνδρός, ὅσπερ αὐτὸν ὥλεσε
 1120 πολλῶν μετ' ἄλλων· ὥς δὲ πρὸς γαῖαν πίττει,
 τίς οὐ σίδηρον προσφέρει, τίς οὐ πέτρον,
 βάλλων ἀράσσω; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
 τὸ καλλίμορφον τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων. 1155
 νεκρὸν δὲ δὴ νιν κείμενον βωμοῦ πέλας
 1125 ἐξέβαλον ἐκτὸς θυροδόκων ἀνακτόρων.
 ἡμεῖς δ' ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν
 κομίζομέν νιν σοὶ κατοιμῶξαι γόοις
 κλαῦσαι τε, πρέσβυ, γῆς τε κοσμήσαι τάφῳ. 1160
 τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ,
 1130 ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτής,
 δίκας διδόντα παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως.
 ἐμνημόνευσε δ' ὥσπερ ἄνθρωπος κακὸς
 παλαιὰ νείκε· πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός; 1165
 ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ ἤδη φοράδην
 1135 Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάζει.
 τλήμων ὁ παθὼν, τλήμων δὲ γέρον
 καὶ σύ· δέχει γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖον
 σκύμνον ἐς οἴκους, οὐχ ὡς σὺ θέλεις· 1170
 αὐτὸς τε κακοῖς πῆμασι * *
 1140 εἰς ἔν μοίρας συνέκυρσας.
 ΠΗ. ὦ μοι ἐγώ, κακὸν οἶον ὅρῳ τόδε στρ.
 καὶ δέχομαι χερσὶ δώμασί τ' ἅμοις.
 1145 ἰὼ μοί μοι, αἰαί,
 ὦ πόλι Θρῆσσαλία, διολώλαμεν,

1173 — 1183 = 1186 — 1196

6*

οἰχόμεθ'· οὐκέτι μοι γένος, οὐκέτι
λείπεται οἴκοις.

ὦ σχέτλιος παθέων ἐγώ· εἰς τίνα
δὴ φίλον ἀνγὰς βαλὼν τέρψομαι;
ὦ φίλιον στόμα καὶ γένυ καὶ χέρεις,
εἶθε σ' ὑπ' Ἰλίου ἦναρε δαίμων
Σιμοεντίδα παρ' ἅκταν.

ΧΟ. οὗτός τ' ἂν ὥς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾷτ' ἂν, γέρον,
θανῶν, τὸ σὸν δ' ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχεστέρον.

ΠΗ. ὦ γάμος, ὦ γάμος, ὃς τάδε δώματα ἄντ
καὶ πόλιν ὤλεσας * * * *

αἰαῖ αἰαῖ. ὦ παῖ,
μήποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον
ᾤφελ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόμον
ἀμφιβαλέσθαι

Ἐρμιόνας Αἶδαν ἐπὶ σοί, τεκνον,
ἀλλὰ κεραυνῶ πρόσθεν ὀλέσθαι,
μηδ' ἐπὶ τοξοσύνα φρονίῳ πατρὸς
αἷμα τὸ διογενές ποτε Φοῖβον
βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι.

ΧΟ. ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ· στρ. α

θανόντα δεσπότην γούις
νόμῳ τῷ νερετέρων κατέρξω.

ΠΗ. ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ· ἄντ. α

διάνδιχ', ὦ τάλας ἐγώ,
γέρον καὶ δυστυχὴς δακρύω.

ΧΟ. θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἐκράνε συμφοράν. στρ. β

ΠΗ. ὦ φίλος, δόμον ἔλιπες ἔρημον,
[ὥμοι μοι, ταλαίπωρον ἐμε]
γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας.

ΧΟ. θανεῖν θανεῖν σε, πρέσβυ, χορὴν πάρος τέκν

ΠΗ. οὐ σπαράξομαι κόμαν,
οὐκ ἐπιθήσομαι κάρα
κτύπημα χειρὸς ὀλοούν; ὦ πόλις πόλις,
διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος.

ΧΟ. ὦ κακὰ παθὼν ἰδὼν τε δυστυχὴς γέρον,

1197 — 1199 = 1200 — 1202

1203 — 1213 = 1218 — 1225

1214. 1215 = 1216. 1217

- ΠΗ. τίν' αἰῶν' εἰς τὸ λοιπὸν ἔξεις; 1215
 ἄτεκνος ἔρημος, οὐκ ἔχων πέρας κακῶν ἀντ. γ'
 διαντλήσω πόνους ἐς Αἶδαν.
 1180 ΠΗ. μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὠλβισαν θεοί. ἀντ. β'
 ἀμπτάμενα φροῦδα πάντα κέεται
 κόμπων μεταρσίων πρόσω. 1220
 ΧΟ. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφει.
 ΠΗ. οὐκέτ' ἔστι μοι πόλις,
 1185 σκῆπτρά τ' ἐρρέτω τάδε,
 σύ τ' ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
 πανώλεθρόν μ' ὄψει πίνοντα. 1225
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·
 τί κεκίνηται; τίνος αἰσθάνομαι
 1190 θείου; κοῦραι, λεύσσετ' ἀθρήσατε·
 δαίμων ὃδε τις λευκὴν αἰθέρα
 πορθμευόμενος τῶν ἱπποβότων
 Φθίας πεδίῳ ἐπιβαίνει. 1230
 ΘΕΤ. Πηλεῦ, χάριν σῶν τῶν πάρος νυμφευμάτων
 ἦκα Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους.
 καὶ πρῶτα μὲν σοι τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
 1195 μηδὲν τι λίαν δυσφορεῖν παρήνεσα·
 κάρω γάρ, ἣν ἄκλανστ' ἐχρῆν τίπτειν τέκνα,
 1200 ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
 Ἀχιλλέα τεκοῦσα πρῶτον Ἑλλάδος.
 ὦν δ' εἵνεκ' ἦλθον σημανῶ, σὺ δ' ἐνδέχου.
 τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον
 1205 θάψον πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν,
 Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος
 φόνον βίαιον τῆς Ὀρεστείας χειρός·
 γυναικα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
 Μολοσσίαν γῆν χρὴ κατοικῆσαι, γέρον,
 1210 Ἐλένη συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις,
 καὶ παῖδα τόνδε τῶν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον
 λελειμμένον δὴ· βασιλέα δ' ἐκ τοῦδε χρὴ
 ἄλλου δι' ἄλλου διαπερᾶν Μολοσσίας
 εὐδαιμονοῦντας· οὐ γὰρ ὦδ' ἀνάστατον
 1215 γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν κἄμὸν, γέρον,
 Τροίας τε· καὶ γὰρ θεοῖσι κἄκείνης μέλει,

καίπερ πεσούσης Παλλάδος προθυμία.
 σέ δ' ὥς ἂν εἰδῆς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
 κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων
 ἀθάνατον ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
 κἄπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα
 τὸ λοιπὸν ἤδη θεὸς συνοικήσεις θεᾶ·
 ἐνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα
 τὸν φίλτατον σοὶ παῖδ' ἐμοί τ' Ἀχιλλέα
 ὅφει δόμονυς ναίοντα νησιωτικούς
 Λευκὴν κατ' ἄκτῃν ἐντὸς Εὐξείνου πόρου.
 ἀλλ' ἔρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν
 νεκρὸν κομίζων τόνδε, καὶ κρύψας χθονὶ
 ἐλθὼν παλαιᾷς χοιράδος κοῖλον μυχόν
 Σηπιάδος ἔξου· μέμνε δ', ἔστ' ἂν ἐξ ἁλὸς
 λαβούσα πεντήκοντα Νηρηίδων χορὸν
 ἔλθω κομιστήν σου· τὸ γὰρ πεπρωμένον
 δεῖ σ' ἐκκομίζειν· Ζηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
 παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ·
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν
 ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται.

ΠΗ. ὦ πότνι, ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
 Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἄξιως
 σαυτῆς τε ποιεῖς καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.
 παύσω δὲ λύπην σοῦ κελενούσης, θεά,
 καὶ τόνδε θάψας εἰμι Πηλίου πτυχάς,
 οὐπερ σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
 καὶτ' οὐ γαμεῖν δῆτ' ἐκ τε γενναίων χρεῶν
 δούναί τ' ἐς ἑσθλοὺς, ὅστις εὖ βουλευέται,
 κακῶν δὲ λέκτρων μὴ πιθυμῖαν ἔχειν,
 μηδ' εἰ ζαπλοὺτους οἴσεται φερνάς δόμοις,
 οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.

ΧΘ. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὖρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

θεὰ γεγῶσα καὶ θεοῦ πατρὸς τέκος,

1255

1260

1265

B A K X A I.

1270

1275

1280

1285

1294

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΚΛΑΜΟΣ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΑΘΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόνυσον οἱ προσήκοντες οὐκ ἔφασαν εἶναι θεόν·
 ὃ δὲ αὐτοῖς τιμωρίαν ἐπέστησε τὴν πρόπουσαν. ἑμ-
 νεῖς γὰρ ἐποίησε τὰς τῶν Θηβαίων γυναῖκας, ὧν αἱ
 τοῦ Κάδμου θυγατέρες ἀφηγοῦνται τοὺς θιάσους ὃ
 εἰσῆγον ἐπὶ τὸν Κιθαιρῶνα. Πενθεὺς δὲ ὁ τῆς Ἀγαύης
 παῖς παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἐδυσφόρει τοῖς γινο-
 μένοις καὶ τινὰς μὲν τῶν Βακχῶν συλλαβὼν ἐδησεν,
 ἐπ' αὐτὸν δὲ τὸν θεὸν ἀγγέλους ἀπέστειλεν. οἱ δὲ
 ἐκόντος αὐτοῦ κυριεύσαντες ἤγον πρὸς τὸν Πενθέα, 10
 καὶ κεῖνος ἐκέλευσεν δῆσαντας αὐτὸν ἔνδον φυλάττειν,
 οὐ λέγων μόνον ὅτι θεὸς οὐκ ἔστι Διόνυσος, ἀλλὰ
 καὶ πράττειν πάντα ὡς κατ' ἀνθρώπου τολμῶν. ὃ δὲ
 σεισμὸν ποιήσας κατέστρεψε τὰ βασίλεια, ἀγαγὼν δὲ
 εἰς Κιθαιρῶνα ἔπεισε τὸν Πενθέα κατόπτην γενέσθαι 15
 τῶν γυναικῶν λαμβάνοντα γυναικὸς ἐσθῆτα· αἱ δ' αὖ-
 τὸν διέσπασαν, τῆς μητρὸς Ἀγαύης καταρξαμένης.
 Κάδμος δὲ τὸ γεγονὸς καταισθόμενος τὰ διασπασθέν-
 τα μέλη συναγαγὼν τελευταῖον τὸ πρόσωπον ἐν ταῖς
 τῆς τεκούσης ἐφώρασεν χερσίν. Διόνυσος δὲ ἐπιφα- 20

νεις μὲν πᾶσι παρήγγειλεν, ἐκάστῳ δὲ ἅ συμβῆναι
 διεσάφησεν ἔργοις, ἵνα μὴ λόγοις ὑπό τινος τῶν ἐκείνων
 ὥς ἄνθρωπος καταφρονηθῇ.

5 **ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
 ΥΠΟΘΕΣΙΣ.**

Διώνυσος ἀποθεωθεὶς μὴ βουλομένου Πενθέα
 τὰ ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν εἰς μανίαν ἀγαγὼν
 τῆς μητρὸς ἀδελφὰς ἠνάγκασε Πενθέα διασπῆσαι
 10 ἢ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

B A K X A I.

θέως
ν τὰς
άσαι

41. Ἦκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
Διόνυσος, ὃν τίκτει ποδ' ἢ Κάδμου κόρη
Σεμέλη λοχευθεῖσα ἀστραπηφόρῳ πυρί·
μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν
πάρειμι Δίρκης νύματ' Ἰσμηνοῦ δ' ὕδωρ.
ὄρω δὲ μητρὸς μνήμῃ τῆς κεραυνίας
τόδ' ἐγγὺς οἴκων καὶ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα Δίου πυρὸς ἐτι ζῶσαν φλόγα,
ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν.
αἰνῶ δὲ Κάδμον, ἄβατον ὃς πέδον τόδε
τίθησι θυγατρὸς σηκόν· ἀμπέλου δέ νιν
πέριξ ἐγὼ κάλυψα βοτρυνώδει χλόῃ.
λιπὼν δὲ Αὐδῶν τῶν πολυχρύσων γύας
Φρυγῶν τε, Περσῶν δ' ἡλιοβλήτους πλάκας
Βάκτριά τε τείχη τήν τε δύσχιμον χθόνα
Μήδων ἐπελθὼν Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἥ παρ' ἄλμυρὰν ἄλα
κεῖται μιγᾶσιν Ἑλλήσι βαρβάρους δ' ὁμοῦ
πλήρεις ἔχονσα καλλιπυργώτους πόλεις,
εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν,
καὶ κεῖ χορεύσας καὶ καταστήσας ἐμὰς

τελετάς, ἵν' εἶην ἐμφανῆς δαίμων βροτοῖς.
 πρώτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλληνίδος
 ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς
 θυρσον τε δοὺς εἰς χεῖρα, κίσσινον βέλος, 25
 ἐπεὶ μ' ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἦμισ' ἐχοῖν,
 Διόνυσον οὐκ ἐφασκον ἐκφυῖναι Διός,
 Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος
 εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους,
 Κάδμου σοφίσμαθ', ὧν νιν εἵνεκα κτανεῖν 30
 Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
 τοιγάρ νιν αὐτάς ἐκ δόμων ὥστρησ' ἐγὼ
 μανίαις· ὄρος δ' οἰκοῦσι/παράκοποι φρενῶν·
 σκευὴν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν,
 καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων ὅσαι 35
 γυναῖκες ἦσαν ἐξέμνηα δωμάτων·
 ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμειγμέναι
 χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορόφοις ἦνται πέτραις.
 δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκραθεῖν, κεῖ μὴ θέλει,
 ἀτέλεστον οὖσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων, 40
 Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογήσασθαι μ' ὕπερ
 φανέντα θνητοῖς δαίμον', ὃν τίκτει Διὶ.
 Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα
 Πενθεῖ δίδωσι θυγατρὸς ἐκπεφυκῶτι,
 ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ καὶ σπονδῶν ἄπο 45
 ὠθεῖ μ' ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμῶς μνείαν ἔχει.
 ὧν εἵνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγῶς ἐνδείξομαι
 πᾶσιν τε Θηβαίοισιν. εἰς δ' ἄλλην χθόνα,
 τάνθενδε θέμενος εὖ, μεταστήσω πόδα,
 δεικνὺς ἐμαντόν· ἦν δὲ Θηβαίων πόλις 50
 ὀργῇ σὺν ὅπλοις ἐξ ὄρους Βάκχας ἄγειν
 ζητῇ, συνάψω μαινάσι στρατηλατῶν.
 ὧν εἵνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω

✕ μορφὴν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
 ἀλλ' ὦ λιποῦσαι Τρωῶλον ἔρυμα Λυδίας, 55
 θίσιος ἐμὸς γυναιῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
 ἐκόμισα παρέδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί,
 αἵρεσθε τὰπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
 τύπανα, Ῥέας τε μητρὸς ἐμά θ' εὐρήματα,
 βασίλειά τ' ἀμφὶ δῶματ' ἐλθοῦσαι τάδε 60
 κτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὄρᾳ Κάδμου πόλις.
 ἐγὼ δὲ Βάκχαις εἰς Κιθαιρῶνος πτυχὰς
 ἐλθὼν, ἴν' εἰσί, συµμετασχῆσω χορῶν.

ΧΟ. Ἀσίας ἀπὸ γαλας στρ. 55
 ἱερὸν Τρωῶλον ἀμείψασα θοάζω
 Βρομίω* πόνον ἡδὺν κάματόν τ' εὐ-
 κάματον, Βάκχιον εὐαζομένα.
 τίς ὁδῶ τίς ὁδῶ; τίς ἀντ.
 μελάθροις; ἔκτοπος ἔστω, στόμα τ' εὐφη-
 μον ἅπας ἐξοσιούσθω· τὰ νομισθέν- 70
 τα γὰρ αἰὲν Διόνυσον [ὑμνήσω].
 ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων
 τελετὰς θεῶν εἰδὼς οτρ.
 βιοτὰν ἀριστεύει
 καὶ διασεύεται ψυχάν, 75
 ἐν ὄρεσσι βακχεύων
 ὅσίοις καθαρμοῖσιν·
 τά τε ματρὸς μεγάλας ὄρ-
 για Κυβέλας θεμιτεύων
 ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων 80
 κισσῶ τε στεφανωθεὶς
 Διόνυσον θεραπεύει.
 ἴτε Βάκχαι, ἴτε Βάκχαι,

64 — 67 = 68 — 71

72 — 87 = 88 — 104

Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
 Διόνυσον κατάρχουσαι 85
 Φρυγίων ἐξ ὀρέων Ἑλλάδος εἰς
 εὐρυχόρους ἀγριάς, τὸν Βρόμιον·
 ὃν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων 86
 λοχίαις ἀνάγκαισι
 παμένεας Διὸς βροντᾶς 90
 νηδύος ἔκβολον μάτηρ
 ἔτεκεν, λιποῦσ' αἰῶ-
 να κεραυνία πλαγᾶ·
 λοχίοις δ' αὐτίκα νιν δέ-
 ξατο θαλάμοις Κρονίδας Ζεὺς· 95
 κατὰ μηρῶ δὲ καλύψας
 χρυσέαισιν συνερείδει
 περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας.
 ἔτεκεν δ', ἀνίκα Μοῖραι
 τέλεσαν, ταυρόκερων θεὸν 100
 στεφάνωσέν τε δρακόντων
 στεφάνοις, ἐνθεν ἄγρην θυρσοφόροι
 Μαινάδες ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις.
 ᾧ Σεμέλας τροφοὶ Θῆ- 105
 βαι στεφανοῦσθε κισσῶ·
 βρύετε βρύετε χλοήρει
 μίλακι καλλιάρπῳ
 καὶ καταβακχιούσθε
 δρυὸς ἢ ἐλάτας κλάδοισι, 110
 στικτῶν τ' ἐνδυτὰ νεβρίδων
 στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
 μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστᾶς
 ὅσιουσθ'· ἀντίκα γὰρ πᾶσα χορεύσει,
 Βρόμιος ἐντ' ἂν ἄγῃ θιάσους 115

105—119=120—134

εἰς ὄρος εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
 θηλυγενὴς ὄχλος
 ἄφ' ἰστών παρὰ κερκίδων τ'
 οἰστροθεῖς Διονύσῳ.
 ὦ θαλάμευμα Κουρή-
 των ζάθεοί τε Κρήτας
 Διογενέτορες ἔναυλοι,
 ἔνθα τρικόρυθες ἄντροις
 βυρσότονον κύκλωμα
 τόδε μοι Κορύβαντες ἡῦρον·
 ἀνὰ δὲ βάκχια συντόνῳ
 κέρασαν ἀδυβόῃ Φρυγίῳν
 ἀύλασιν πνεύματι, ματρός τε Πέας εἰς
 χέρα θῆκαν, κτύπον εὐάσμασι Βακχᾶν·
 παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι
 ματέρος ἔξανύσαντο θεᾶς,
 εἰς δὲ χορεύματα
 συνῆψαν τριετηρίδων,
 αἷς χαίρει Διόνυσος.
 ἡδὺς ἐν οὔρεσιν, εὐτ' ἂν
 ἐκ θιάσων δρομαίων
 σεύη πεδόσε, νεβρίδος ἔχων
 λερὸν ἐνδυτόν, ἀγρεύων
 αἶμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χαριν,
 ἴεμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, Λύδια.
 ὃ δ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.
 ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἶνον, ῥεῖ δε με-
 λισσᾶν
 νέκταρι, Συρίας δ' ὥς λιβάνου καπνός.
 ὃ Βακχεὺς δ' ἔχων
 πυρσώδη φλόγα πεύκας
 ἐκ νάρθηκος αἰσσει

ἀντ. 120

125

130

135

140

145

- δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας
 ἰαχὰς τ' ἀναπάλλων,
 τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων. 150
 ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
 τοιάδ'· ὦ ἴτε Βάκχαι,
 ὦ ἴτε Βάκχαι,
 Τιῶλον χρυσορόου χλιδᾶ
 μέλπετε τὸν Διόνυσον 155
 βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων,
 εὔναι τὸν εὔιον ἀγαλλόμεναι θεὸν
 ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε,
 λωτὸς ὅταν εὐνέλαδος 160
 ἱερὸς ἱερὰ παίγματα
 βρέμῃ, σύνοχα φοιτάσιν
 εἰς ὄρος εἰς ὄρος· ἡδομένα δ' ἄρα,
 πῶλος ὅπως ἅμα ματέρι φορβάδι,
 κῶλον ἄγει ταχύπουν σκιρτήμασι Βάκχα.
 ΤΕΙ. τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει δόμων 170
 Ἀρήνορος παῖδ', ὃς πόλιν Σιδωνίαν
 λιπὼν ἐπύργωσ' ἄστν Θηβαίων τόδε.
 ἴτω τις, εἰσάγγελλε Τειρεσίας ὅτι
 ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς ὢν ἦκω πέρι
 ἅ τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὢν γεραιτέρῳ, 175
 θύρσους ἀνάπτειν καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν
 στεφανοῦν τε κῶτα κισσίνοις βλαστήμασιν.
 ΚΑ. ὦ φίλταδ', ὥς σὴν γῆρυν ἡσθόμην κλύων
 σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρός, ἐν δόμοισιν ὢν·
 ἦκω δ' ἔτοιμος τήνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ. * 180
 δεῖ γάρ νιν ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,
 Διόνυσον ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός,
 ὅσον καδ' ἡμᾶς δυνατὸν αὖξεσθαι μέγαν.
 ποῦ δεῖ χορεύειν, ποῦ καθιστάναι πόδα

καὶ κραῖτα σείσαι πολίον· ἐξηγοῦ σύ μοι 185
 γέρων γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός.
 ὥς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ' οὔθ' ἡμέραν
 θύρῳ κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ' ἡδονῇ
 γέροντες ὄντες. ΤΕΙ. ταῦτ' ἐμοὶ πάσχεις ἄρα·
 κἀγὼ γὰρ ἤβῳ ἀπιχειρήσω χοροῖς. 190

ΚΑ. οὐκοῦν ὅχοισιν εἰς ὅρος περάσομεν;
 ΤΕΙ. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.
 ΚΑ. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.
 ΤΕΙ. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κείσε νῶν ἡγήσεται.
 ΚΑ. μόνου δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν; 195
 ΤΕΙ. μόνου γὰρ εὖ φρονοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι κακῶς.
 ΚΑ. μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερὺς.
 ΤΕΙ. ἰδού, ξύναπτε καὶ ξυνωρίζου χεῖρα.
 ΚΑ. οὐ καταφρονῶ γὰρ τῶν θεῶν θνητὸς γεγώς.
 ΤΕΙ. οὐδὲν σοφίζόμεσθα τοῖσι δαίμοσι. 200

πατρίους παραδοχὰς ἅς θ' ὀμήλικας χρόνῳ
 κεκτήμεθ', οὐδείς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος,
 οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν ἠΐρηται φρενῶν.
 ἔρεϊ τις ὥς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
 μέλλων χορεύειν κραῖτα κισσώσας ἐμόν. 205

οὐ γὰρ διήρηχ' ὁ θεὸς εἴτε τὸν νέον
 εἰ χορὴ χορεύειν εἴτε τὸν γεραίτερον,
 ἀλλ' ἐξ ἀπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
 κοινὰς, δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν ἀΐξεσθαι θέλει.

ΚΑ. ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὀρᾷς, 210
 ἐγὼ προφήτης σοὶ λόγων γενήσομαι.
 Πενθεὺς πρὸς οἴκους ὅδε διὰ σπουδῆς περᾶ
 Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.
 ὥς ἐπτόηται· τί ποτ' ἔρεϊ νεώτερον;

ΠΕ. ἐκδημος ὦν μὲν τῇσδ' ἐτύρχανον χθονός, 215
 κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πτόλιν κακά,

γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκκλειοπέναι
 πλασταῖσι βακχεῖαισιν, ἐν δὲ δασυλοῖς
 ὄρεσι θοάξειν, τὸν νεωστὶ δαίμονα
 Διόνυσον ὅστις ἔστι τιμώνσας χοροῖς· 22
 πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἐστάναι
 κρατῆρας, ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν
 πτώσσουσιν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
 πρόφασιν μὲν ὡς δὴ Μαινάδας θυοσκόους,
 τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου. 23
 ὅσας μὲν οὖν εἴληφα, δεσμίους χέρας
 σώξουσιν πανδημοῖσι πρόσπολοι στέγαις·
 ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὅρους θηράσομαι,
 Ἰνώ τ' Ἀγάνην θ' ἥ μ' ἔτι κτ' Ἐχίονι,
 Ἀκταίωνός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω. 24
 καὶ σφαῖς σιδηραῖς ἀρμόσας ἐν ἄρκυσι
 παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας τάχα.
 λέγουσι δ' ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος
 γόης ἐπὶ δὸς Αὐδίας ἀπὸ χθονός,
 ξανθοῖσι βροστρύχοισιν εὐόσμοις κομῶν, 25
 οἶνωπός, ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων,
 ὅς ἡμέρας τε κεῦφρόνας συγγίγνεται
 τελετὰς προτείνων εὐλόους νεάνισιν.
 εἰ δ' αὐτὸν εἶσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
 παύσω κτυποῦντα θύρσον ἀνασείοντά τε 26
 κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν.
 ἐκεῖνος εἶναι φησι Διόνυσον θεόν,
 ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφθαι Διός,
 ὃς ἐκπυροῦται λαμπάσιν κεραυνίαις
 σὺν μητρὶ, Δίους ὅτι γάμους ἐψεύσατο. 27
 ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἐπάξια,
 ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ἔστιν ὁ ξένος;
 ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον

ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὄρω
 πατέρα τε μητρός τῆς ἐμῆς, πολὺν γέλων, 250
 νάρθηκι βακχεύοντ' ἀνάνομαι [πάτερ]
 τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν νοῦν οὐκ ἔχον.
 οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
 θύρσου μεθήσεις χεῖρ', ἐμῆς μητρός πάτερ;
 σὺ ταῦτ' ἐπείσας, Τειρεσία· τόνδ' αὖ θέλεις 255
 τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρειν νέον
 σκοπεῖν πτερωτοὺς κάμπύρων μισθοὺς φέρειν.
 εἰ μὴ σε γῆρας πολὺν ἐξεργύετο,
 καθῆσ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
 τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ 260
 ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος,
 οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων.
 Τῆς δυσσεβείας. ὦ ξέν', οὐκ αἰδεῖ θεοὺς
 Κάδμον τε τὸν σπείραντα γηγενῇ στάχυν;
 Ἐχίονος δ' ὦν παῖς καταισχύνεις γένος; 265
 ΤΕΙ. ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφός
 καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν·
 σὺ δ' εὐτροχον μὲν γλῶσσαν ὥς φρονῶν ἔχεις,
 ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἐννεῖς σοι φρένες.
 θρασύς τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ 270
 κακὸς πολίτης γίγνεται νοῦν οὐκ ἔχων.
 οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος ὃν σὺ διαγελάς,
 οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξεῖπεν ὅσος
 καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο γάρ, ὦ νεανία,
 τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι· Δημήτηρ θεά· 275
 γῆ δ' ἐστίν, ὄνομα δ' ὁπότερον βούλει κάλει·
 αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτούς·
 ὃς δ' ἦλθεν ἐπὶ τὰντίπαλον ὁ Σεμέλης γόνος
 βότρυος ὑγρὸν πᾶμ' ἤρρε κείσηνέγκατο
 θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτούς 280

λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ξοῆς,
 ὕπνου τε λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν
 δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
 οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγώς,
 ὥστε διὰ τοῦτον τὰ γὰρ ἀνθρώπους ἔχειν. 285
 καὶ καταγελαῆς νιν, ὥς ἐνεργάφῃ Διὸς
 μηρῷ; διδάξω σ' ὥς καλῶς ἔχει τόδε.
 ἐπεὶ νιν ἤρπασ' ἐκ πυρὸς κεραννίου
 Ζεὺς, εἰς δ' Ὀλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν, θεὸν
 Ἦρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ. 290
 Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ' οἷα δὴ θεός.
 ῥήξας μέρος τι τοῦ χθον' ἐγκυκλουμένου
 αἰθέρος, ἔθηκε τόνδ' ὄμηρον ἐκιδιδούς
 Διόνυσον Ἦρας νεικέων· χρόνον δέ νιν
 βροτοὶ τραφῆναι φασιν ἐν μηρῷ Διός, 295
 ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεῶν θεός
 Ἦρα ποθ' ὠμήρευσσε, συνθέντες λόγον.
 μάντις δ' ὁ δαίμων ὕδεν· τὸ γὰρ βακχεύσιμον
 καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει·
 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς, 300
 λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμνηότας ποιεῖ.
 Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά·
 στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα καὶ πλὴν ἀτάξει
 φόβος διεπτόησε πρὶν λόγχης θιγεῖν·
 μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἐστὶ Διόνυσου πάρα. 305
 ἔτ' αὐτὸν ὅφει καὶ πλὴν Δελφίσι πετραις
 πηδῶντα σὺν πενύκαισι δικόρυφον πλάκα,
 πάλλονται καὶ σείοντα Βακχεῖον κλάδον,
 μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδι. ἀλλ' ἐμοί, Πενθεῦ, πιθοῦ·
 μὴ τὸ κράτος αὖχει δύναιμι ἀνθρώποις ἔχειν, 310
 μηδ' ἦν δοκῆς μέν, ἡ δὲ δόξα σου νοσῇ,
 φρουρεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου

καὶ σπένδε καὶ βάκχευε καὶ στέφου κᾶρα.
οὐχ ὁ Διόνυσος σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναικάς εἰς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει 315
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' αἰεῖ.

τοῦτο σκοπεῖν χρή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὐς ἢ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.
ὄρᾳς, σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφρεστώσιν πύλαις 319
πολλοί, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλιν·
κᾶκεῖνος, οἶμαι, τέρπεται τιμώμενος.

ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾶς,
κισσῶ τ' ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
πολιὰ ξυνωρίς, ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
κοῦ θεομαχῆσω σῶν λόγων πεισθεῖς ὕπο. 325
μαίνει γὰρ ὥς ἄλγιστα, κοῦτε φαρμάκοις
ἄκῃ λάβοις ἄν, οὐτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.

ΧΟ. ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ κατασχύνεις λόγοις,
τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς μέγαν θεόν.

ΚΑ. ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνευσεν· 330
οἶκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.

κεῖ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὥς σὺ φῆς,
παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς
ὥς ἔστι Σεμέλης, ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν, 335
ἡμῖν τε τιμὴ παντὶ τῷ γένει προσῇ.

ὄρᾳς τὸν Ἀκταίωνα ἄθλιον μόρον,
ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες ἄς ἐθρέψατο
διεσπάσαντο, κρείσσον' ἐν κυναρίαις
Ἀρτεμίδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν. 340

ὃ μὴ πάθῃς σὺ, δεῦρό σου στέψω κᾶρα
κισσῶ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.

ΠΕ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἰών,
μηδ' ἐξομόρξει μοῖραν τὴν σὴν ἐμοί;

- τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον 345
 δίκην μέτειμι. στειχέτω τις ὥς τάχος,
 ἐλθὼν δὲ θάκους τοῦδ' ἵν' οἴωνοσκοπεῖ
 μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
 ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ,
 καὶ στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισιν μέθες. 350
 μάλιστα γάρ νιν δῆξομαι δράσας τάδε.
 οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείλοντες ἐξιχνεύσατε
 τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
 καινὴν γυναιξὶ καὶ λέξη λυμαίνεται.
 κἄνπερ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε 355
 δεῦρ' αὐτόν, ὥς ἂν λευσίμου δίκης τυχὼν
 θάνῃ πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδὼν.
 ΤΕΙ. ᾧ σχετλί', ὥς οὐκ οἶσθα ποῦ ποτ' εἰ λόγων.
 μέμνηας ἤδη καὶ πρὶν ἐξέστῃς φρενῶν.
 στείλωμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κἄξαιτώμεθα 360
 ὑπέρ τε τούτου καίπερ ὄντος ἀγρίου
 ὑπέρ τε πόλεως, τὸν θεὸν μηδὲν νέον
 δρᾶν. ἀλλ' ἔπου μοι κισσίνου βᾶκτρον μέτα·
 πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμόν, ἀγὰρ τὸ σόν·
 γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὁμῶς. 365
 τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
 Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
 τοῖς σοῖσι, Κάδμε· μαντικὴ μὲν οὐ λέγω,
 τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.
 ΧΟ. Ὅσαί ποτ' ἄν θεῶν, 370
 Ὅσαί δ' ἂν κατὰ γῆν
 χρουσέαν πτέρυγα φέρεις,
 τάδε Πενθέως αἰεῖς;
 αἰεῖς οὐχ ὅσας
 ὕβριν εἰς τὸν Βρόμιον, 375

τὸν Σεμέλας τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις
 εὐφροσύναις δαίμονα πρῶ-
 τον μακάρων; ὃς τὰδ' ἔχει,
 διασεύειν τε χοροῖς
 μετὰ τ' αὐλοῦ γελάσαι 380
 ἀποπαῦσαί τε μερίμνας,
 ὁπότεν βότρυος ἔλθῃ
 γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν,
 κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις
 ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ. 385
 ἀχαλίνων στομάτων
 ἀνόμεον τ' ἀφροσύνας
 τὸ τέλος δυστυχία·
 ὃ δὲ τᾶς ἡσυχίας
 βίωτος καὶ τὸ φρονεῖν 390
 ἀσάλευτόν τε μένει
 καὶ συνέχει δώματα· πόρσω γὰρ ὅμως
 αἰδέερα ναίοντες ὀρῶ-
 σιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι.
 τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία 395
 τό τε μὴ θνητὰ φρονεῖν.
 βραχὺς αἰὼν· ἐπὶ τούτῳ
 δέ τις ἂν μεγάλα διώκων
 τὰ παρόντ' οὐχὶ φέροι.
 μαινομένων δ' οἷδε τρόποι 400
 καὶ κακοβούλων παρ' ἐμοιγε φωτῶν.
 ἱκοίμαν ποτὶ Κύπρον,
 νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας,
 ἐν ᾗ θελξίφρονες νέμουν-
 ται θνατοῖσιν Ἑρωτες, 405
 χθόνα θ' ἂν ἐκατόστομοι

402 — 415 = 416 — 433

βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ
καρπίζουσιν ἄνομβρον.
ποῦ δ' ἅ καλλιστενομένα
Πιερίᾳ μούσειος ἔδρα,
σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου;
ἐκεῖσ' ἄγε με, Βρόμιε Βρόμιε,
πρόβακχ' εὖνι δαῖμον.
ἐκεῖ Χάριτες, ἐκεῖ δὲ Πόθος·
ἐκεῖ δὲ Βάκχαις θέμις ὀργιάζειν.

410

415

ἡ δαίμων ὁ Διὸς παῖς
χαίρει μὲν θαλίσαισιν,
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν Εἰ-
ρήνην, κουροτρόφον θεάν.
ἶσα δ' εἰς τε τὸν ὄλβιον
τόν τε χείρωνα δῶκ' ἔχειν
οἴνου τέρψιν ἄλυπον·
μισεῖ δ' ὧ μὴ ταῦτα μέλει,
κατὰ φάος νύκτας τε φίλας
εὐαίωνα διαζῆν.

ἀντ.

420

425

σοφὸν δ' ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε
περισσῶν παρὰ φωτῶν.

τὸ πλήθος ὅ τι τὸ φανλότερον
ἐνόμισε χρῆται τε, τόδ' ἂν δεχοίμαν.

430

ΘΕ

Πενθεῦ, πάρεσμεν τήνδ' ἄγραν ἡγρευκότες
ἐφ' ἣν ἐπεμψας, οὐδ' ἄκρανθ' ὠρμήσαμεν.

435

ο θῆρ δ' ὅδ' ἡμῖν προῶς οὐδ' ὑπέσπασε
φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
οὐδ' ὠχρὸς οὐδ' ἥλλαξεν οἴνωπὸν γένυν,
γελῶν δὲ καὶ δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο
ἔμενέ τε, τοῦμόν εὐπετές ποιούμενος.

440

ἀγὰρ δι' αἰδοῦς εἶπον· ὦ ξέν', οὐχ ἐκὼν
ἄγω σε, Πενθέως δ' ὅς μ' ἐπεμψ' ἐπιστολαῖς.

ἄς δ' αὖ σὺν Βάκχας εἰρξας, ἄς συνήρπασας
 κᾶθησας ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέρης,
 φρουδαί γ' ἐκείναι λελυμέναι πρὸς ὀργάδας 445
 σκιρτῶσι Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν·
 αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμὰ διελύθη πεδῶν,
 κληῖδες τ' ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χειρός.
 πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμάτων ἦκει πλέως
 εἰς τάσδε Θήβας. σοὶ δὲ τᾶλλα χρὴ μέλειν. 450

ΠΕ. μαίνεσθε χεῖρον τοῦδ'· ἐν ἄρκυσιν γὰρ ὦν
 οὐκ ἔστιν οὕτως ὠκύς ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.
 ἅτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ, ξένη,
 ὥς εἰς γυναῖκας, ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει·
 πλόκαμός τε γὰρ σου ταναὸς οὐ πάλης ὕπο, 455
 γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος, πόθου πλέως·
 λευκὴν δὲ χοιρὰν ἐκ παρασκευῆς ἔχεις,
 οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς,
 τὴν Ἀφροδίτῃν καλλονῇ θηρώμενος.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἶ γένος. 460

ΔΙ. οὐ κόμπος οὐδεὶς· ῥᾷδιον δ' εἰπεῖν τόδε.
 τὸν ἀνθεμῶδη Τρωῶλον οἶσθ' ἅπου κλύων.

ΠΕ. οἶδ', ὅς τὸ Σάρδεων ἄστει περιβάλλει κύκλω.

ΔΙ. ἐντεῦθεν εἰμι, Αὐδία δέ μοι πατρίς.

ΠΕ. πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις ἐς Ἑλλάδα; 465

ΔΙ. Διώνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ' ὁ τοῦ Διός.

ΠΕ. Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὅς νέους τίκτει θεούς;

ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ὁ Σεμέλην ἐνθάδε ζεύξας γάμοις.

ΠΕ. πότερα δὲ νύκτωρ σ' ἢ κατ' ὄμμ' ἠνάγκασεν;

ΔΙ. ὁρῶν ὀρῶντα, καὶ δίδωσιν ὄργια. 470

ΠΕ. τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;

ΔΙ. ἄρρητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν.

ΠΕ. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τίνα;

ΔΙ. οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.

- ΠΕ. εὖ τοῦτ' ἐκιδήλευσας, ἵν' ἀκούσαι θέλω. 475
 ΑΙ. ἀσέβειαν ἀσκούντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.
 ΠΕ. τὸν θεὸν ὀρᾷν γὰρ φῆς σαφῶς, ποῖός τις ἦν;
 ΑΙ. ὁποῖος ἦθελ'· οὐκ ἐγὼ τ' αἶσσοι τὸδε.
 ΠΕ. τοῦτ' αὖ παρωχέτευσας εὖ, κοῦδὲν λέγων.
 ΑΙ. δοῖε τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν. 480
 ΠΕ. ἦλθες δὲ πρῶτα δεῦρ' ἄγων τὸν δαίμονα;
 ΑΙ. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τὰδ' ὄργια.
 ΠΕ. φρονούσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολὺ.
 ΑΙ. τὰδ' εὖ γε μάλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.
 ΠΕ. τὰ δ' ἱερὰ νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς; 485
 ΑΙ. νύκτωρ τὰ πολλὰ· σεμνότητ' ἔχει σκότος.
 ΠΕ. τοῦτ' εἰς γυναικας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρόν.
 ΑΙ. καὶν ἡμέρα τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἄν.
 ΠΕ. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
 ΑΙ. σὲ δ' ἀμαθίας γε κάσεβούντ' εἰς τὸν θεόν. 490
 ΠΕ. ὥς θρασὺς ὁ Βάκχος κοῦκ ἀγύμναστος λόγων.
 ΑΙ. εἴφ' ὅ τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;
 ΠΕ. πρῶτον μὲν ἄβρὸν βόστρουχον τεμῶ σέθεν.
 ΑΙ. ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
 ΠΕ. ἔπειτα θύρσον τόνδε παράδος ἐκ χεροῦν. 495
 ΑΙ. αὐτός μ' ἀφαιροῦν· τόνδε Διονύσου φορῶ.
 ΠΕ. εἰρκταῖσί τ' ἐνδον σῶμα σὸν φυλάττομεν.
 ΑΙ. λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.
 ΠΕ. ὅταν γε καλέσης αὐτὸν ἐν Βάκχαις σταθεῖς.
 ΑΙ. καὶ νῦν ἂ πάσχω πλησίον παρὼν ὀρᾷ. 500
 ΠΕ. καὶ ποῦ ᾔστιν; οὐ γὰρ φανερός ὄμμασιν γ' ἐμοῖς.
 ΑΙ. παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβὴς αὐτὸς ὦν οὐκ εἰσορᾷς.
 ΠΕ. λάξυσθε, καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε.
 ΑΙ. αὐδῶ με μὴ δεῖν σφφρονῶν οὐ σάφροσιν.
 ΠΕ. ἐγὼ δὲ δεῖν γε κυριώτερος σέθεν. 505
 ΑΙ. οὐκ οἶσθ' ὅ τι ξῆς οὐδ' ὀρᾷς ἔθ' ὅστις εἶ.

- ΠΕ. Πενθεὺς Ἀγαύης παῖς, πατρὸς δ' Ἐχίονος.
 ΔΙ. ἐνδυστυχῆσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ.
 ΠΕ. χώρει· καθείρξαι αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
 φάτναισιν, ὥς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας. 510
 ἐκεῖ χόρευε· τάσδε δ' ἄς ἄγων πάρει
 κακῶν συνεργοὺς ἢ διεμπολήσομεν
 ἢ χεῖρα δούπου τοῦδε καὶ βύρσης κτύπου
 παύσας, ἐφ' ἱστοῖς δμωίδας κεκτῆσομαι.
 ΔΙ. στείχοιμ' ἄν· ὅ τι γὰρ μὴ χρεῶν, οὔτοι χρεῶν 515
 παθεῖν. ἀτὰρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὕβρισμάτων
 μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις·
 ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν κεῖνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις.
 ΧΟ. * * * * * στρ.
 Ἀχελῷου θυγάτερ,
 πότνι' εὐπάρθενε Δίρκα, 520
 σὺ γὰρ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς
 τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες,
 ὅτε μηροῦ πυρὸς ἐξ ἀ-
 θανάτου Ζεὺς ὁ τεκῶν ἦρ-
 πασέ νιν, τὰδ' ἀναβοάσας· 525
 ἴθι, Διθυράμβ', ἐμὴν ἄρ-
 σενα τάνδε βᾶθι νηδύν·
 ἀναφαίνω σε τόδ', ὦ Βάκ-
 χιε, Θήβαις ὀνομάζειν.
 σὺ δέ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκα, 530
 στεφανηφόρους ἀπωθεῖ
 διάσους ἔχουσιν ἐν σοί.
 τί μ' ἀναίνει; τί με φεύγεις;
 ἔτι ναὶ τὰν βοτρυνώδη
 Διονύσου χάριν οἶνας 535
 ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελήσει.

οἶαν οἶαν ὀργάν
 ἀναφαίνει χθόνιον
 γένος ἐκφύς τε δράκοντός
 ποτε Πενθεύς, ὃν Ἑχίων
 ἐφύτευσε χθόνιος,
 ἀγριαπὸν τέρας, οὐ φῶ-
 τα βρότειον, φόνιον δ' ὥσ-
 τε γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖς·
 ὃς ἐμὲ βρόχοισι τὰν τοῦ
 Βρομίου τάχα ξυνάψει,
 τὸν ἐμὸν δ' ἐντὸς ἔχει δώ-
 ματος ἥδη θιασώταν
 σκοτίασι κρυπτὸν εἰρκταῖς.
 ἐσοῦσ' τάδ', ὧ Διὸς παῖ
 Διόνυσε, σοὺς προφήτας
 ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας;
 μόλε, χρυσῶπα τινάσσων,
 ἄνα, θύρσον κατ' Ὀλυμπον,
 φονίου δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχεες.
 πόθι Νύσας ἄρα τᾶς θη-
 ροτρόφου θυρσοφορεῖς
 θιάσους, ὧ Διόνυσ', ἢ
 κορυφαῖς Κωρυκίαις;
 τάχα δ' ἐν τοῖς πολυδένδρεσ-
 σιν Ὀλύμπου θαλάμοις, ἐν-
 θα ποτ' Ὀρφεὺς κιθαρίζων
 σύναγεν δένδρεα μούσαις,
 σύναγεν θήρας ἀγρώτας.
 μάκαρ ὧ Πιερία,
 σέβεται σ' Εὐῖος, ἥξει
 τε χορεύσων ἅμα βακχεύ-
 μασι, τὸν τ' ὠκυρόαν

ἀντ.

540

545

550

555

560

565

διαβάς Ἀξιὸν εἰλίσ-
 σομένης Μαινάδας ἄξει,
 570
 Αὐδίαν τε, τὸν εὐδαιμονίας
 βροτοῖς ὀλβοδόταν
 πατέρα τε, τὸν ἔκλυον
 εὖιππον χώραν ὕδασιν
 καλλίστοισι λιπαίνειν.
 575

ΔΙ. ἰὼ,
 κλύετ' ἐμᾶς κλύετ' αὐδᾶς,
 ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι.

ΧΟ. τίς ὅδε, τίς πόθεν ὁ κέλαδος ἀνά μ' ἐκάλεσεν
 Εὐίον;

ΔΙ. ἰὼ ἰὼ, πάλιν αὐδῶ,
 580
 ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ δέσποτα δέσποτα,
 μόλε νυν ἡμέτερον εἰς
 θίασον, ὦ Βρόμιε Βρόμιε.
 πέδου χθονὸς ἔνοσι πότνια.
 585
 ᾠ ᾠ,

τάχα τὰ Πενθέως
 μέλαθρα διατινάσσεται πεσήμασιν
 ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα
 σέβετε νιν. σέβομεν ὦ.
 590

ἴδετε τὰ λάινα [κίσιον] ἔμβολα
 διάδρομα τάδε·

Βρόμιος ἀλαλάσσεται στέγας ἔσω.

ΔΙ. ἅπτε κεραύνιον αἶθοπα λαμπάδα·
 σύμφλεγε σύμφλεγε δώματα Πενθέως.
 595

ΧΟ. ᾠ ᾠ,
 πῦρ οὐ λεύσσεις οὐδ' ἀνγάζει
 Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον, ἄν
 ποτε κεραυνόβολος ἔλιπε φλόγα

Δίου βροντᾶς;

δίκετε πεδόσε δίκετε τρομερα

600

σώματα, Μαινάδες·

ὁ γὰρ ἄναξ ἄνω κάτω τιθεῖς ἔπεισι

μέλαθρα τάδε Διὸς γόνος.

ΔΙ. βάρβαροι γυναῖκες, οὕτως ἐκπεπληγμέναι φόβῳ
πρὸς πῆδῳ πεπτῶκατ' ; ἦσθησθ', ὡς εἰοικε, Βακ-

χίου

605

[διατινάζαντος δῶμα Πενθέως· ἀλλ' ἐξανίστατε
σῶμα καὶ θαρσεῖτε σάρκας ἐξαμείψασαι τρόμον].

ΧΟ. ᾧ φάος μέγιστον ἡμῖν εὐλοῦ βακχεύματος,
ὡς ἐσεῖδον ἀσμένῃ σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν.

ΔΙ. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ', ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην, 610
Πενθέως ὡς εἰς σκοτεινὰς ὁράνας πεσούμενος;

ΧΟ. πῶς γὰρ οὐ; τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορὰς
τύχοις;

ἀλλὰ πῶς ἡλευθερώθης ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών;

ΔΙ. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥαδίως ἄνευ πόνου.

ΧΟ. οὐδέ σου συνῆψε χεῖρε δεσμίοισιν ἐν βρόχοις; 615

ΔΙ. ταῦτα καὶ καθύβρις' αὐτόν, ὅτι με δεσμεύειν
δοκῶν

οὕτ' ἐθιγεν οὕθ' ἦψαθ' ἡμῶν, ἐλπίσιν δ' ἐβό-
σκετο.

πρὸς φάτναις δὲ ταῦρον εὐρών, οὗ καθεῖρξ' ἡμᾶς
ἄγων,

τῷδε περὶ βρόχους ἐβαλλε γόνασι καὶ χηλαῖς
ποδῶν,

θυμὸν ἐκπνέων, ἰδρωτὰ σώματος στάζων ἄπο, 620
χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας· πλησίον δ' ἐγὼ παρὼν
ἥσυχος θάσσω ἐλευσσον. ἐν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
ἀνετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα καὶ μητρὸς τάφῳ
πῦρ ἀνῆψ'. ὃ δ' ὡς ἐσείδε, δῶματ' αἰθεσθαι δοκῶν

ἦσ' ἐκέλευε κατ' ἐκέλευε, δμῶσιν Ἀχελῷον φέ-
ρειν 625

ἐννέπων, ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν μάτην πονῶν.
διαμεθεῖς δὲ τόνδε μόχθον, ὥς ἐμοῦ πεφευγότες,
ἵεται ξίφος κελαινὸν ἀρπάσας δόμων ἔσω.

καὶ δ' ὁ Βρόμιος, ὥς ἔμοιγε φαίνεται, δόξαν λέγω,
φάσμι' ἐποίησεν κατ' αὐλήν· ὃ δ' ἐπὶ τοῦθ' ὠρμη-
μένος 630

ἦσσε ἀκέντει φαιεννὸν αἰθέρ', ὥς σφάζων ἐμέ.
πρὸς δὲ τοῖσδ' αὐτῷ τάδ' ἄλλα Βάκχιος λυμάλ-
νεται·

δῶματ' ἔρρηξεν χαμᾶζε· συντεθράνωται δ' ἅπαν
πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς τοὺς ἐμούς· κόπου
δ' ὕπο

διαμεθεῖς ξίφος παρεῖται. πρὸς θεὸν γὰρ ὦν
ἀνὴρ 635

εἰς μάχην ἔλθειν ἐτόλμησ'· ἥσυχος δ' ἐκβὰς ἐγὼ
δωμάτων ἦκω πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας.
ὥς δέ μοι δοκεῖ, φοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω,
εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἦξει. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων
ἔρεῖ;

ῥαδίως γὰρ αὐτὸν οἶσω, καὶ πνέων ἔλθῃ μέγα. 640
πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργη-
σίαν.

ΠΕ πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
ἔα ἔα·

ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ· τί τάδε; πῶς προνώπιος 645
φαίνει πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;

ΑΙ. στήσον πόδ', ὀργῇ δ' ὑπόθεες ἥσυχον πόδα.

ΠΕ. πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω περᾶς;

ΑΙ. οὐκ εἶπον ἢ οὐκ ἤκουσας ὅτι λύσει μέ τις;

- ΠΕ. τίς; τοὺς λόγους γὰρ εἰσφέρεις καινοὺς ἀεί 650
 ΔΙ. ὃς τὴν πολυβότρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς.
 ΠΕ. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.
 ΔΙ. * * * * *
- ΠΕ. κλήειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.
 ΔΙ. τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουσι καὶ τέλχη θεοί;
 ΠΕ. σοφὸς σοφὸς σύ, πλὴν ἂν δεῖ σ' εἶναι σοφόν. 655
 ΔΙ. ἂν δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἔργῳ ἔφην σοφός.
 κείνου δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους μάθε,
 ὃς ἐξ ὄρους πάρεστιν ἄγγελῶν τί σοι
 ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, οὐ φευξοῦμεθα.
- ΑΓΓ. Πενθεῦ κρατύνων τῇσδε Θηβαίας χθονός, 660
 ἦκω Κιθαιρῶν ἐκλιπών, ἵν' οὐποτε
 λευκῆς ἀνεῖσαν χιόνος εὐαγεῖς βολαί.
- ΠΕ. ἦκεις δὲ ποῖαν προστιθεῖς σπουδὴν λόγον;
 ΑΓΓ. Βάκχας ποτνιαῖδας εἰσιδὼν, αἱ τῇσδε γῆς
 οἷστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν, 665
 ἦκω φράσαι σοὶ καὶ πόλει χορήγων, ἀναξ,
 ὥς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τε κρείσσονα.
 θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερά σοι παρρησίᾳ
 φράσω τὰ κεῖθεν ἢ λόγον στειλώμεθα·
 τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἀναξ, 670
 καὶ τοῦξυθύμου καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.
- ΠΕ. λέγ', ὥς ἀθῶος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσει·
 ὅσῳ δ' ἂν εἴπῃς δεινότερα Βακχῶν πέρι,
 τοσῶδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας 675
 γυναιξὶ τόνδε τῇ δίκῃ προσθήσομεν.
- ΑΓΓ. ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
 μόσχων ὑπεξήκριζον, ἡνίχ' ἥλιος
 ἀκτῖνας ἐξέησι θερμαίνων χθόνα.

τοῖς γὰρ δίκαιοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.

673

ὀρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν, 680
 ὧν ἥρχ' ἐνὸς μὲν Ἀντωνόη, τοῦ δευτέρου
 μήτηρ Ἀγαυή σή, τρίτου δ' Ἰνώ χοροῦ.
 ἡῦδον δὲ πᾶσαι σώμασιν παρειμέναι,
 αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φρόβην,
 αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κάρα 685
 εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὥς σὺ φῆς
 ὦνωμένας κρατῆρι καὶ λωτοῦ ψόφῳ
 θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠνεμωμένας.
 ἡ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσαις
 σταθεῖσα Βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας, 690
 μυκήμαθ' ὥς ἤκουσε κεροφόρων βοῶν.
 αἱ δ' ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνου
 ἀνῆξαν ὀρθαί, θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίαις,
 νέαι παλαιαὶ παρθένοι τ' ἔτ' ἄλγυρες.
 καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὦμους κόμας 695
 νεβρίδας τ' ἀνестείλανθ' ὅσαισιν ἀμμάτων
 σύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίλκτους δορὰς
 ὄφεισι κατεξώσαντο λιχμῶσιν γένυν.
 αἱ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ' ἢ σκύμνους λύκων
 ἀγρίους ἔχουσαι λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα, 700
 ὅσαις νεοτόκοις μαστὸς ἦν σπαργῶν ἔτι
 βρέφη λιπούσαις· ἐπὶ δ' ἔθιντο κισσίνους
 στεφάνους δρυὸς τε μίλακός τ' ἀνθισφόρου.
 θύρσον δέ τις λαβοῦσ' ἐπαισεν εἰς πέτραν,
 ὅθιν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς· 705
 ἄλλη δὲ νύρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς,
 καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου θεός·
 ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
 ἄχροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα
 γάλακτος ἐσμούςς εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων 710
 θύρσων γλυκεῖται μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.

ὥστ' εἰ παρῆσθαι, τὸν θεὸν τὸν νῦν ψέγεις
 εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες εἰσιδὼν τάδε.
 ξυνῆλθομεν δὲ βουκόλοι καὶ ποιμένες,
 κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν, 715
 ὡς δεινὰ δρωσι θαυμάτων τ' ἐπάξια·
 καὶ τις πλάνης κατ' ἄστν καὶ τρέβων λόγων
 ἔλεξεν εἰς ἅπαντας· ὦ σεμνὰς πλάκας
 ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
 Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐκ βακχευμάτων 720
 χάριν τ' ἄνακτι θῶμεν; εὖ δ' ἤμῃν λέγειν
 ἔδοξε, θάμνων δ' ἔλλοχίζομεν φόβαις
 κρύψαντες αὐτούς· αἱ δὲ τὴν τεταγμένην
 ὥραν ἐκύνουν θύρσον εἰς βακχεύματα,
 Ἰακχὸν ἀθρόω στόματι τὸν Διὸς γόνον 725
 Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάκχευ' ὄρος
 καὶ θῆρες, οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ.
 κυρεῖ δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μου·
 κἀγὼ ἔξεπήδησ' ὡς συναρπάσαι θέλων,
 λόχμην κενώσας ἐνθ' ἐκρύπτομεν δέμας. 730
 ἢ δ' ἀνεβόησεν· ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες,
 θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπ'· ἀλλ' ἔπεσθέ μοι,
 ἔπεσθε θύρσοις διὰ χερῶν ὠπλισμέναι.
 ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες ἐξηλύξαμεν
 Βακχῶν σπαράγμον, αἱ δὲ νεμομέναις χλόην 735
 μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μετὰ.
 καὶ τὴν μὲν ἂν προσεῖδες εὐθιγλὸν πόριν
 μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χερσὶν ἀκμαῖς,
 ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουσιν σπαράγμασιν.
 εἶδες δ' ἂν ἢ πλευρ' ἢ δίχληλον ἐμβασιν 740
 ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω· κρεμαστὰ δὲ
 ἔσταξ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἷματι.
 ταῦροι δ' ὑβρίζται κεῖς κέρας θυμούμενοι

- τὸ πρόσθεν ἐσφάλλοντο πρὸς γαίαν δέμας,
 μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων. 745
 θᾶσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ
 ἢ σὲ ξυνάψαι βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
 χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
 πεδίλων ὑποτάσεις, αἶ παρ' Ἀσωποῦ ῥοαῖς
 εὐκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαίων στάχυν, 750
 Ῥσιᾶς τ' Ἐρυθρᾶς θ', αἶ Κιθαιρῶνος λέπας
 νέρθεν κατφκήασιν, ὥστε πολέμιοι
 ἐπεισπεσοῦσαι πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
 διέφερον· ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα,
 ὁπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὕπο 755
 προσείχετ' οὐδ' ἐπιπτεν εἰς μέλαν πέδον,
 οὐ χαλκός, οὐ σίδηρος· ἐπὶ δὲ βοστρύχοις
 πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἔκαιεν. οἱ δ' ὀργῆς ὕπο
 εἰς ὅπλ' ἐχώρουν φερόμενοι Βακχῶν ὕπο
 οὔπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἄναξ. 760
 τοῖς μὲν γὰρ οὐχ ἤμασσε λογχωτὸν βέλος,
 κεῖναι δὲ θύρσους ἐξανιέσσαι χερῶν
 ἐτραυμάτιζον κάπενώτιζον φυγῇ
 γυναικες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
 πάλιν δ' ἐχώρουν ὅθεν ἐκίνησαν πόδα, 765
 κρήνας ἐπ' αὐτὰς ἄς ἀνῆκ' αὐταῖς θεός.
 νύψαντο δ' αἶμα, σταγόνα δ' ἐκ παρηγίδων
 γλώσση δράκοντες ἐξεφαίδρυνον χορός.
 τὸν δαίμον' οὖν τόνδ' ὅστις ἔστ', αἶ δέσποτα,
 δέχου πόλει τηδ', ὥς τὰ τ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας, 770
 κακέυνό φασιν αὐτόν, ὥς ἐγὼ κλύω,
 τὴν πανσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
 οἶνου δὲ μηκέτ' οὔτος οὐκ ἔστιν Κύπρις
 οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.
 ΧΟ. ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους 775

- εἰς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται·
 Διόνυσος ἦσσαν οὐδενὸς θεῶν ἔφν.
- ΠΕ. ἤδη τόδ' ἐγγὺς ὥστε πῦρ ὑφάπτεται
 ὕβρισμα Βακχῶν, φόρος ἐς Ἑλληνας μέγας.
 ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· στεῖλ' ἐπ' Ἠλέκτρας ἰὼν 780
 πύλας· κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους
 ἔκπων τ' ἀπαντῶν ταχυπόδων ἐπεμβάτας
 πέλας θ' ὅσοι πάλλουσι καὶ τόξων χερὶ
 ψάλλουσι νευράς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν
 Βάκχαισιν· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε, 785
 εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ' ἂν πάσχομεν.
- ΔΙ. πείθει μὲν οὐδέν, τῶν ἐμῶν λόγων κλύων,
 Πενθεῦ· κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὅμως
 οὐ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ,
 ἀλλ' ἡσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται 790
 κινουῦντα Βάκχας εὐίων ὀρῶν ἄπο.
- ΠΕ. οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φρυγῶν
 σώσει τόδ'; ἢ σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην.
- ΔΙ. θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
 πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῶ. 795
- ΠΕ. θύσω, φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄξιαί,
 πολὺν ταράξας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
- ΔΙ. φρευξείσθε πάντες· καὶ τόδ' αἰσχρόν, ἀσπίδας
 θύροισι Βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.
- ΠΕ. ἀπόρρ' γε τῷδε συμπεπλεγμένα ξένω, 800
 ὃς οὔτε πάσχων οὔτε θρῶν σιγήσεται.
- ΔΙ. ὦ τῶν, ἔτ' ἔστιν εὖ καταστήσαι τάδε.
- ΠΕ. τί θρῶντα; δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς;
- ΔΙ. ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίχα.
- ΠΕ. οἴμοι· τόδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανᾷ. 805
- ΔΙ. ποῖόν τι, σῶσαι σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς;
- ΠΕ. ξυνέθεσθε κοινῇ τὰδ', ἵνα βακχεύητ' αἶε.

- ΔΙ. καὶ μὴν ξυνεθέμην τοῦτό γ', ἴσθι, τῷ θεῷ.
 ΠΕ. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὄπλα· σὺ δὲ παῦσαι λέγων.
 ΔΙ. ᾄ· 810
 βούλει σφ' ἐν ὕρεσι συγκαθημένους ἰδεῖν;
 ΠΕ. μάλιστα, μυρίον γε δοὺς χρυσοῦ σταθμόν.
 ΔΙ. τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;
 ΠΕ. λυπρῶς νυν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξωνωμένους.
 ΔΙ. ὅμως δ' ἰδοῖς ἂν ἡδέως ἅ σοι πικρά;
 ΠΕ. σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάταις καθήμενος.
 ΔΙ. ἀλλ' ἐξιχνεύσουσίν σε, κἂν ἔλθῃς λάθρα.
 ΠΕ. ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξεῖπας τάδε.
 ΔΙ. ἄγωμεν οὖν σε κἀπιχειρήσεις ὁδῷ;
 ΠΕ. ἄγ' ὥς τάχιστα, τοῦ χρόνου δέ σοι φθονῶ. 820
 ΔΙ. στείλαί νυν ἀμφι χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.
 ΠΕ. τί δὴ τόδ'; εἰς γυναικας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;
 ΔΙ. μὴ σε κτάνωσιν, ἣν ἀνὴρ ὀφθῆς ἐκεῖ.
 ΠΕ. εὖ γ' εἶπας αὐτὸ καὶ τις εἴ πάλοι σοφός.
 ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμούσσωσεν τάδε. 825
 ΠΕ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ἂ σύ με νουθετεῖς καλῶς;
 ΔΙ. ἐγὼ στελῶ σε δωμάτων εἰσω μολών.
 ΠΕ. τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει.
 ΔΙ. οὐκέτι θεατῆς Μαινάδων πρόθυμος εἶ;
 ΠΕ. στολήν δὲ τίνα φῆς ἀμφι χρωτ' ἐμὸν βαλεῖν; 830
 ΔΙ. κόμην μὲν ἐπὶ σφ' κρατὶ ταναῶν ἐκτενῶ.
 ΠΕ. τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;
 ΔΙ. πέπλοι ποδῆρεις· ἐπὶ κάρᾳ δ' ἔσται μέτρα.
 ΠΕ. ἦ καὶ τι πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
 ΔΙ. θύρσον γε χειρὶ καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας. 835
 ΠΕ. οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδύναι στολήν.
 ΔΙ. ἀλλ' αἶμα θήσεις συμβαλὼν Βάκχαις μάχην.
 ΠΕ. ὀρθῶς· μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπὴν.
 ΔΙ. σοφώτερον γοῦν ἢ κακοῖς θηροῖν κακά.

- ΠΕ. καὶ πῶς δι' ἄστεως εἶμι Καδμείους λαθών; 840
 ΔΙ. ὁδοὺς ἐρήμους ἵμεν· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
 ΠΕ. πᾶν κρεῖσσον ὥστε μὴ γγελᾶν Βάκχας ἐμοί.
 ἐλθὼν ἐς οἴκους ἂν δοκῇ βουλευέσθαι.
 ΔΙ. ἔξεστι· πάντῃ τό γ' ἐμὸν εὐτρεπὲς πάρα.
 ΠΕ. στείχοιμ' ἄν· ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι 845
 ἢ τοῖσι σοῖσι πείθομαι βουλευμάσιν.
 ΔΙ. γυναικες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται· 848
 ἥξει δὲ Βάκχας, οὗ θανὼν δώσει δίκην. 847
 Διόνυσσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἰ πρόσω,
 τισάμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἔκστησον φρενῶν, 850
 ἐν εἰς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὥς φρουρῶν μὲν εὖ
 οὐ μὴ θελήσῃ θῆλυν ἐνδύναϊ στολήν,
 ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρουρεῖν ἐνδύσεται.
 χρήζω δὲ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὀφλεῖν
 γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεως 855
 ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν, αἷσι δεινὸς ἦν.
 ἀλλ' εἶμι κόσμον ὄνπερ εἰς Αἶδου λαβῶν
 ἅπεισι μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγείς,
 Πενθεῖ προσάψων· γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
 Διόνυσσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς 860
 δεινότατος, ἀνθρώποισι δ' ἡπιώτατος.
 ΧΟ. ἄρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς στρ.
 θήσω ποτὲ λευκὸν
 πόδ' ἀναβακχεύουσα, δέραν
 εἰς αἰθέρα δροσερὸν 865
 ῥίπτουσ', ὥς νεβρὸς χλοεραῖς
 ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς,
 ἡνίκ' ἂν φοβεράν φύγῃ
 θήραν ἔξω φυλακᾶς
 εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων, 870

θωύσσων δὲ κυναγέτας
 συντείνῃ δρόμημα κυνῶν·
 μόχθοις τ' ὠκυδρομοῖς τ' ἀέλ-
 λαις θρώσκει πεδῖον
 παραποτάμιον, ἡδομένα
 βροτῶν ἐρημίαις 875
 σκιαροκόμου τ' ἐν ἔρνεσιν ὕλας.
 τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν; 880
 ὅ τι καλὸν φίλον αἰεί.
 ὀρμαῖται μόλις, ἀλλ' ὅμως
 πιστόν τι τὸ θεῖον
 σθένος· ἀπευθύνει δὲ βροτῶν
 τοὺς τ' ἀγνωμοσύναν 885
 τιμῶντας καὶ μὴ τὰ θεῶν
 αὔξοντας σὺν μαινομένῃ δόξῃ.
 κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως
 δαρὸν χρόνον πόδα καὶ
 θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον. οὐ 890
 γὰρ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων
 γιγνώσκειν χρὴ καὶ μελετᾶν.
 κούφα γὰρ δαπάνα νομί-
 ξειν ἰσχὺν τόδ' ἔχειν,
 ὅ τι ποτ' ἄρα τὸ δαιμόνιον,
 τό τ' ἐν χρόνῳ μακροῷ 895
 νόμιμον αἰεὶ φύσει τε πεφυκός.
 τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν; 900

ὅ τι καλὸν φίλον αἶει.
 εὐδαίμων μὲν ὅς ἐκ θαλάσσης
 ἔφυγε χεῖμα, λιμένα δ' ἔκλειεν·
 εὐδαίμων δ' ὅς ὑπερθε μόχθων
 ἐγένεθ'· ἔτερον δ' ἕτερος ἕτερον
 ὄλβω καὶ δυνάμει παρήλθεν.

905

μυρίαὶ δὲ μυρίοισιν
 ἔτ' εἰς' ἐλπίδες· αἱ μὲν
 τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
 βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέβησαν·
 τὸ δὲ κατ' ἡμᾶρ ὅτ' ὦ βίотος
 εὐδαίμων, μακαρίζω.

910

ΑΙ. σὲ τὸν πρόθυμον ὄνθ' ἃ μὴ χρεῶν ὄρα
 σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Πενθία λέγω,
 ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὄφθιμί μοι
 σκευὴν γυναικὸς μαινάδος Βάκχης ἔχων,
 μητροῦς τε τῆς σῆς καὶ λόχου κατὰσκοπος·
 πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφὴν μιᾷ.
 ΠΕ. καὶ μὴν ὄρα μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
 δισσὰς δὲ Θήβας καὶ πόλιν ἐπτάστομον·
 καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς
 καὶ σῶ κέρατα κρατὶ προσπεφυκέναι.

915

ΑΙ. ἀλλ' ἢ ποτ' ἦσθα θήρ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.
 ΠΕ. ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ, πρόσθεν ὦν οὐκ εὐμενής,
 ἔνσπονδος ἡμῖν· νῦν δ' ὄρας ἃ χρὴ σ' ὄραν.

920

ΠΕ. τί φαίνομαι δῆτ'; οὐχὶ τὴν Ἰνουῦ στάσιν
 ἢ τὴν Ἀραύης ἐστάναι μητροῦς γ' ἐμῆς;
 ΑΙ. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ σ' ὄρων.

925

ΠΕ. ἀλλ' ἐξ ἔδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε,
 οὐχ ὥς ἐγὼ νιν ὑπὸ μίτρᾳ καθήρομσα.
 ΑΙ. ἔνδον προσείων αὐτὸν ἀνασεῖων τ' ἐγὼ
 καὶ βακχιάζων ἐξ ἔδρας μεθώρμισα.

930

- ΔΙ. ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
 πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄρθου κάρα.
- ΠΕ. ἰδού, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δῆ.
- ΔΙ. ξῶναί τέ σοι χαλῶσι κούχ' ἐξῆς πέπλων 935
 στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν.
- ΠΕ. καὶ μοὶ δοκοῦσι παρὰ γε δεξιὸν πόδα·
 τὰνθ' ἐνδε δ' ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.
- ΔΙ. ἦ πού με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσει φίλων,
 ὅταν παρὰ λόγον σῶφρονας Βάκχας ἴδῃς; 940
- ΠΕ. πότερα δὲ θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χειρὶ
 ἢ τῇδε, Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι;
- ΔΙ. ἐν δεξιᾷ χορὴ χάμα δεξιῷ ποδὶ
 αἶρειν νιν· αἰνῶ δ' ὅτι μεθέστηκας φρενῶν.
- ΠΕ. ἄρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτυχὰς 945
 αὐταῖσι Βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὦμοις φέρειν;
- ΔΙ. δύναι' ἂν, εἰ βούλοιο· τὰς δὲ πρὶν φρένας
 οὐκ εἶχες ὑγίεις, νῦν δ' ἔχεις οἷας σε δεῖ.
- ΠΕ. μοχλοὺς φέρωμεν ἢ χεροῖν ἀνασπάσσω
 κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον ἢ βραχίονα; 950
- ΔΙ. μὴ σὺ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἰδρῦματα
 καὶ Πανὸς ἔδρας, ἐνθ' ἔχει συρίγματα.
- ΠΕ. καλῶς ἔλεξας· οὐ σθένει νικητέον
 γυναικας, ἐλάταισιν δ' ἐμὸν κρῦψω δέμας.
- ΔΙ. κρῦψει σὺ κρῦψιν ἣν σε κρυφθῆναι χρεῶν 955
 ἐλθόντα δόλιον Μαινάδων κατὰσκοπον.
- ΠΕ. καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμῃς ὄρνιθας ὥς
 λέκτρων ἔχουσιν φιλτάτοις ἐν ἔρκεσιν.
- ΔΙ. οὐκ οὖν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλει φύλαξ;
 λήψει δ' ἴσως σφᾶς, ἣν σὺ μὴ ληφθῆς πάρος. 960
- ΠΕ. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας πόλεως·
 μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.
- ΔΙ. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος·

- τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν οὐς ἐχρῆν.
 ἔπου δέ· πομπὸς δ' εἰμ' ἐγὼ σωτήριος, 965
 κείθην δ' ἀπάξει σ' ἄλλος ΠΕ. ἡ τεκοῦσά γε.
- ΔΙ. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν. ΠΕ. ἐπὶ τόδ' ἐρχομαι.
 ΔΙ. φερόμενος ἤξεις ΠΕ. ἀβρότῃτ' ἐμὴν λέγεις.
 ΔΙ. ἐν χειρσὶ μητροῦς. ΠΕ. καὶ τρυφᾷ μ' ἀναγκά-
 σεις.
- ΔΙ. τρυφάς γε τοιάσδ'. ΠΕ. ἀξίων μὲν ἄπτομαι. 970
 ΔΙ. δεινὸς σὺ δεινὸς καὶ δεινὸς ἐρχει πάθῃ,
 ὥστ' οὐρανῷ στηρίζον εὐρήσεις κλέος.
 ἔκτειν', Ἀγαυή, χεῖρας αἷθ' ὁμόσποροι
 Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω
 τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν, ὁ νικήσων δ' ἐγὼ 975
 καὶ Βρόμιος ἔσται. τᾶλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ.
- ΧΟ. ἴτε θεοὶ Λύσσας κύνες ἴτ' εἰς ὄρος, στρ.
 θίασον ἐνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι,
 ἀνοιστρήσατέ νιν
 ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίῳ στολᾷ 980
 Μαινάδων * κατάσκοπον λυσσώδη.
 μάτηρ πρωτὰ νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας
 ἢ σκόλοπος ὄψεται
 δοκεύοντα, Μαινάσιν δ' ἀπύσει·
 τίς ὃδε Καθμείων 985
 μαστῆρ ὀρειδρόμων
 ἐς ὄρος ἐς ὄρος ἔμολεν ἔμολεν, ὦ Βάκχαι;
 τίς ἄρα νιν ἔτεκεν;
 οὐ γὰρ ἐξ αἵματος γυναικῶν ἔφν,
 λεάινας δέ τινος ὅδ' ἢ Γοργόνων 990
 Λιβυσσᾶν γένος.
 ἴτω δίκαι φανερός, ἴτω ξιφηφόρος
 φονεύουσα λαιμῶν διαμπὰξ

τὸν ἄθεον ἄνομον ἄδικον Ἐχίονος 995
τόκον γηγενῇ.

ὃς ἀδίκῃ γνώμῃ παρὰ νόμῳ τ' ὄργῃ ἀντ.
περὶ τὰ Βάκχ' ὄργια ματρός τε σᾶς
μανείσῃ πραπίδι

παρακόπῃ τε λήματι στέλλεται, 1000
τὰν ἀνίκαιον ὡς κρατήσων βίῃ.

γνώμαν σῶφρον', ἃ θνατοῖς ἀπροφάσιτος
εἰς τὰ θεῶν ἔφν,
βροτείαν τ' ἔχειν ἄλυπος βίος.

τὸ σοφὸν οὐ φθονῶ· 1005
χαίρω θηρεύουσ'

ἕτερα μεγάλα φανερά τ' ὄντ' αἰί,
ἐπὶ τὰ καλὰ βίον

ἡμᾶρ εἰς νύκτα τ' εὐαγοῦντ' εὐσεβεῖν,
τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόν- 1010
τα τιμᾶν θεοῦς.

ἴτω δίκῃ φανερός, ἴτω ξιφηφόρος
φονεύουσα λαιμῶν διαμπᾶξ

τὸν ἄθεον ἄνομον ἄδικον Ἐχίονος 1015
τόκον γηγενῇ.

φάνηθι ταῦρος ἢ πολύκρανος ἰδεῖν
δράκων ἢ πυριφλέγων

ὀρᾶσθαι λέων.

ἰθ', ὦ Βάκχε, θηραγρευτᾶ Βακχᾶν 1020
γελῶντι προσώπῳ περιβάλε

βρόχον ἐπὶ θανάσιμον
ἀγέλαν πεσόντι τὰν Μαινάδων.

ΑΓΓ. ὦ δῶμ' ὃ πρίν ποτ' ἠτύχεις ἀν' Ἑλλάδα, 1025
Σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς

δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρους,
ὥς σε στενάζω, δοῦλος ὦν μὲν, ἀλλ' ὅμως.

- ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ἐκ Βακχῶν τι μηνύεις νέον,
 ΑΓΓ. Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός. 1030
- ΧΟ. ὦναξ Βρόμιε· θεὸς φαίνει μέγας.
 ΑΓΓ. πῶς φής; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἢ πλ τοῖς ἐμοῖς
 χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις, γύναι;
 ΧΟ. εὐάξω ξένα μέλεσι βαρβάροις·
 οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω. 1035
- ΑΓΓ. Θήβας δ' ἀνάνδρους ᾧδ' ἄγεις * * * *;
 ΧΟ. ὁ Διόνυσος ὁ Διόνυσος, οὐ Θῆβαι
 κράτος ἔχουσ' ἐμόν.
 ΑΓΓ. συγγνωστὰ μὲν σοι, πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις
 κακοῖσι χαίρειν, ᾧ γυναικες, οὐ καλόν. 1040
- ΧΟ. ἔννεπέ μοι, φράσον, τίني μύρῳ θνήσκει
 ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ;
 ΑΓΓ. ἐπεὶ θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
 λιπόντες ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοάς,
 λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν 1045
- Πενθεὺς τε κἀγώ, δεσπότη γὰρ εἰκόμην,
 ξένος θ' ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.
 πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἴζομεν νάπος,
 τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ καὶ γλώσσης ἄπο
 σώζοντες, ὥς ὀρῶμεν οὐχ ὀρώμενοι. 1050
- ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκριμνον, ὕδασι διάβροχον,
 πεύκαισι συσκιάζον, ὕδασι Μαινάδες
 καθήντ' ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
 αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θυρσον ἐκλελοιπότα
 κισσῶ κομήτην αὐθις ἐξανέστεφον, 1055
- αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὥς πῶλοι ζυγὰ
 βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
 Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων θῆλυν οὐχ ὀρῶν ὄχλον

ἔλεξε τοιάδ'· ὦ ξέν', οὐ μὲν ἔσταμεν,
 οὐκ ἐξικνοῦμαι Μαινάδων ὅσον ποῦδ'· 1060
 ὄχθον δ' ἐπεμβὰς ἢ ἐλάττην ὑψαύχενα
 ἰδοίμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρορργίαν.
 τοῦντεῦθεν ἦδη τοῦ ξένου θαυμάσθ' ὀρώ·
 λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον
 κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον· 1065
 κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχὸς
 τόρυν γραφόμενος περιφορὰν, ἐλικοδρόμον·
 ὥς κλῶν ὄρειον ὁ ξένος χερσὶν ἄγων
 ἐκαμπτεν εἰς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρωῖν.
 Πενθέα δ' ἰδρύσας ἐλατίνων ὄξων ἐπι, 1070
 ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
 ἀτρέμα, φυλάσσων μὴ ἀναχαιτίσειέ νιν.
 ὀρθῇ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο
 ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον.
 ὥφθη δὲ μᾶλλον ἢ κατεῖδε Μαινάδας· 1075
 ὅσον γὰρ οὐπω δῆλος ἦν θάσσαν ἄνω,
 καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν,
 ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὥς μὲν εἰκάσαι
 Διόνυσος, ἀνεβόησεν· ὦ νεάνιδες,
 ἄγω τὸν ὑμᾶς καμὲ τὰμὰ τ' ὄργια 1080
 γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθί νιν.
 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ πρὸς οὐρανὸν
 καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμνοῦ πυρός.
 σίγησε δ' αἰθήρ, σίγα δ' εὐλειμος νάπη
 φύλλ' εἶχε, θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν. 1085
 αἱ δ' ὥσιν ἠχῆν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι
 ἔστησαν ὀρθαὶ καὶ διήνεγκαν κόρας.
 ὃ δ' αὐτίς ἐπεκέλευσεν· ὥς δ' ἐγνώρισαν
 σαφῇ κελυσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
 ἦξαν πελειᾶς ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες 1090

ποδῶν ἔχουσai συντόνοις δρομήμασι,
 μήτηρ Ἀγούη σύγγονοί θ' ὁμόσποροι
 πᾶσαι τε Βάκχαι· διὰ δὲ χειμάρρου νάπησ
 ἄγμων τ' ἐπήδων θεοῦ προαΐσιν ἐμμανεῖς.
 ὥς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον, 1095
 προῶτον μὲν αὐτοῦ χειρμάδας κραταιβόλους
 ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραι,
 ὅζοισι τ' ἐλατίνοισιν ἡκοντίζετο·
 ἄλλαι δὲ θύρσους ἔεσαν δι' αἰθέρος
 Πενθέως, στόχον δύστηνον· ἀλλ' οὐκ ἤνυστον. 1100
 κρεῖσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων
 καθῆστο τλήμων, ἀπορία λελημμένος.
 τέλος δὲ δρυῖνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους,
 ῥίξας ἀνеспάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.
 ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρατα οὐκ ἐξήνυστον, 1105
 ἔλεξ' Ἀγούη· φέρε, περιστᾶσαι κύκλῳ
 πτόρθου λάβεσθε, Μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
 θῆρ' ὥς ἔλωμεν, μηδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ
 χοροὺς κρυφαίους. αἶ δὲ μυρίαν χέρα
 προσέθεσαν ἐλάτῃ κᾶξανέσπασαν χθονός· 1110
 ὕψου δὲ θάσσωσιν ὑπόθεν χαμαιπετῆς
 πίπτει πρὸς οὐδας μυρίοις οἰώγμασι
 Πενθέως· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανε.
 πρώτη δὲ μήτηρ ἤρξεν ἱερία φόνου
 καὶ προσπίτνει νιν· ὃ δὲ μέτραν κόμης ἀπο 1115
 ἔρριψεν, ὥς νιν γυνώρισσασα μὴ κτέναι
 τλήμων Ἀγούη, καὶ λέγει παρηίδος
 ψάνων· ἐγὼ τοι, μῆτερ, εἰμὶ παῖς σέθεν
 Πενθέως, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
 οἴκτειρε δ' ὦ μῆτέρ με μηδὲ ταῖς ἐμαῖς 1120
 ἁμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνης.
 ἦ δ' ἄφρον ἐξεῖσα καὶ διαστροφούς

κόρας ἐλλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἢ χρὴ φρονεῖν,
 ἐκ Βακχίου κατείχεται, οὐδ' ἐπειθέ νιν.
 λαβοῦσα δ' ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα, 1125
 πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος
 ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
 ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
 Ἴνῳ δὲ τὰπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο
 φηγνῦσα σάρκα, Ἀντονόη τ' ὄχλος τε πᾶς 1130
 ἐπέιχε Βακχῶν· ἦν δὲ πᾶς ὁμοῦ βοή,
 ὃ μὲν στενάζων ὅσον ἐτύγγανεν πνέων,
 αἱ δ' ἠλάλαζον. ἔφερε δ' ἦ μὲν ὠλένην,
 ἣ δ' ἔχνος αὐτὰς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
 πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἡματωμένη 1135
 χεῖρας, διεσφαίριζε σάρκα Πενθέως.
 κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στύφλοις
 πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ,
 οὐ ῥάδιον ζήτημα· κρᾶτα δ' ἄθλιον,
 ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μῆτηρ χεροῖν, 1140
 πήξας ἐπ' ἄκρον θύρσον ὡς ὀρεστέρου
 φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶνος μέσου,
 λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι Μαινάδων.
 χωρεῖ δὲ θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη
 τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον 1145
 τὸν ξυγκύνανον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας
 τὸν καλλίνικον, ἣ δάκρυα νικηφορεῖ.
 ἐγὼ μὲν οὖν τῇδ' ἐκποδῶν τῇ ξυμφορᾷ
 ἄπειμ', Ἀγαυὴν πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
 τὸ σωφρονεῖν δὲ καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν 1150
 κάλλιστον· οἶμαι δ' αὐτὸ καὶ σοφώτατον
 θνητοῖσιν εἶναι κτῆμα τοῖσι χρωμένοις.
 ΧΘ. ἀναχορεύσωμεν Βάκχιον,
 ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν

- τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως, 1155
 ὃς τὰν θηλυγενῆ στολὰν
 νύρθηκά τε πιστὸν Ἴδιδαν
 ἔλαβεν εὐθυρσον,
 ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
 Βάκχαι Καδμεΐαι, 1160
 τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
 εἰς γόον, εἰς δάκρυα.
 καλὸς ἄγῶν, ἐν αἵματι στάζουσαν
 χέρα περιβαλεῖν τέκνον.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ εἰς δόμους ὀρμωμένην 1165
 Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐν διαστροφῶν
 ὄσσοις, δέχεσθε κῶμον εὖλου θεοῦ.
- ΑΓ. Ἀσιάδες Βάκχαι. ΧΟ. * * τί μ' ὀρθοῖς ὦ; στρ.
 ΑΓ. φέρομεν ἐξ ὄρεος
 ἔλικα νεότομον ἐπὶ μέλαθρα, 1170
 μακάριον θήραν.
 ΧΟ. ὄρῳ καὶ σε δέξομαι σύγκωμον.
 ΑΓ. ἔμαρψα τόνδ' ἄνεν βρόχων
 * * * * * νέον λίν,
 ὥς ὄρᾶν πάρα. 1175
- ΧΟ. πόθεν ἐρημίας;
 ΑΓ. Κιθαιρῶν ΧΟ. τί Κιθαιρῶν;
 ΑΓ. κατεφόνευσέν νιν.
 ΧΟ. τίς ἂ βαλοῦσα πρώτα; ΑΓ. ἔμὸν τὸ γέρας.
 ΧΟ. μάκαιρ' Ἀγαυή ΑΓ. κληζόμεθ' ἐν διαίσιν. 1180
 ΧΟ. τίς ἄλλα; ΑΓ. τὰ Κάδμου ΧΟ. τί Κάδμου;
 ΑΓ. γένεθλα
 μετ' ἐμὲ μετ' ἐμὲ τοῦδ'
 ἔθιγε θηρός. εὐτυχὴς γ' ἄδ' ἄγρα.
 μέτεχέ νυν θοίνης. ΧΟ. τί μετέχω τλάμων; ἀντ.

ΑΓ. νέος ὁ μόσχος ἄρ- 1185
τι γένυν ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλότριχα
κατάκομον θάλλει.

ΧΟ. πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβη.

ΑΓ. ὁ Βάκχιος κυναγέτας 1190
σοφὸς σοφῶς ἀνέπηλεν ἐπὶ θήρᾳ
τοῦδε Μαινάδας.

ΧΟ. ὁ γὰρ ἄναξ ἀρρεῦς.

ΑΓ. ἐπαινεῖς; ΧΟ. τί δ' ἐπαινῶ;

ΑΓ. τάχα δὲ Καδμεῖοι

ΧΟ. καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρ' ΑΓ. ἐπαινέσεται,

ΧΟ. λαβοῦσαν ἄγρην ΑΓ. τάνδε λεοντοφυῇ 1196

ΧΟ. περισσὰν ΑΓ. περισσῶς. ΧΟ. ἀγάλλει; ΑΓ. γέ-
γηθα

μεγάλα μεγάλα καὶ
φανερά τᾶδ' ἄγρᾳ κατειργασμένα.

ΧΟ. δεῖξόν νυν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρον 1200
ἄστοῖσιν ἄγρην ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.

ΑΓ. ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς
ναλόντες, ἔλθεθ' ὥς ἴδητε τήνδ' ἄγρην,
Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἡγρεύσαμεν
οὐκ ἀγκυλητοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν, 1205
οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσι

χειρῶν ἀκμαῖσι. κᾶτα κομπάζειν μάτην
καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι χρεῶν;
ἡμεῖς δέ γ' αὐτῇ χειρὶ τόνδε θ' εἵλομεν
χωρὶς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν. 1210

ποῦ μοι πατήρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
Πενθεύς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ' στιν; αἰρέσθω λαβῶν
πηκτῶν πρὸς οἴκους κλιμάκων προσαμβάσεις,
ὥς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τὸδε
λέοντος ὃν πάρειμι θηράσας' ἐγώ. 1215

- ΚΑ.** ἔπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος
 Πενθέως, ἔπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος,
 οὐ σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
 φέρω τόδ' εὐρὼν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς
 διασπαρακτόν, κούδ' ἐν ταύτῳ πέδῳ 1220
 [λαβῶν, ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ].
 ἤκουσα γὰρ του θυγατέρων τολμήματα,
 ἦδη κατ' ἄστρ' τειχέων ἔσω βεβῶς
 σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ Βακχῶν πάρα·
 πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος κομίζομαι 1225
 τὸν κατθανόντα παῖδα Μαινάδων ὕπο.
 καὶ τὴν μὲν Ἀκταίων' Ἀρισταίῳ ποτὲ
 τεκοῦσαν εἶδον Ἀντονόην Ἰνώ θ' ἅμα
 ἔτ' ἅμφ' ὀφρυσὶν οἰστροπλήγας ἀθλίας,
 τὴν δ' εἶπέ τίς μοι δεῦρο βακχεῖα ποδὶ 1230
 στείχειν Ἀγαυήν, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν·
 λεύσσω γὰρ αὐτήν, ὅψιν οὐκ εὐδαίμονα.
- ΑΓ.** πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
 πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπείραι μακρῶ
 θυητῶν· ἀπάσας εἶπον, ἐξόχως δ' ἐμέ, 1235
 ἢ τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας
 εἰς μεῖζον ἦκω, θήρας ἀγρεύειν χερσίν.
 φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν, ὥς ὄρε' ἄε, τὰδε
 λαβοῦσα τὰριστέα, σοῖσι πρὸς δόμοις
 ὥς ἂν κρεμασθῇ· σὺ δὲ πάτερ δέξαι χερσίν· 1240
 γανυρούμενος δὲ τοῖς ἑμοῖς ἀγρεύμασι
 κάλει φίλους εἰς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
 μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξεργασμένων.
- ΚΑ.** ὦ πένθος οὐ μετρητὸν οὐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν,
 φόνον ταλαίναῖς χερσὶν ἐξεργασμένων. 1245
 καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν
 ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε κάμ' παρακαλεῖς.

- οἵ μοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν·
ὥς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκῳς μὲν, ἀλλ' ἄγαν
Βρόμιος ἀναξ' ἀπώλεσ' οἰκείος γεγώς. 1250
- ΑΓ. ὥς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφην
ἔν τ' ὅμμασι σκνῆθρῳπόν. εἶθε παῖς ἐμὸς
εὐθῆρος εἴη, μητρὸς εἰκασθεὶς τροποῖς,
ὅτ' ἐν νεανίασι Θηβαίοις ἅμα
θηρῶν ὀριγνῶτ'. ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον 1255
οἷός τ' ἐκείνος. νοῦθετητέος, πάτερ,
σοῦστίην. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὥς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα;
- ΚΑ. φεῦ φεῦ· φρονήσασαι μὲν οἷ' ἐδράσαστε,
ἀλγησετ' ἄλγος δεινόν· εἰ δὲ διὰ τέλους 1260
ἐν τῷδ' αἰεὶ μενεῖτ' ἐν ᾧ καθέσσετε,
οὐκ εὐτυχοῦσαι δοξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν.
- ΑΓ. τί δ' οὐ καλῶς τῶνδ' ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;
ΚΑ. πρῶτον μὲν εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὅμμα σὸν μέθεες.
ΑΓ. ἰδοῦ· τί μοι τόνδ' ἐξυπείπας εἰσοράν; 1265
ΚΑ. ἔθ' αὐτὸς ἢ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ;
ΑΓ. λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ δυπετέστερος.
ΚΑ. τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τοῦτος τοῦτο, γίγνομαι δὲ πῶς
ἐννοῦς μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν. 1270
ΚΑ. κλύοις ἂν οὖν τι κάποκρίναί ἂν σαφῶς;
ΑΓ. ὥς ἐκλέλησμαι γ' ἂ πάρος εἴπομεν, πάτερ.
ΚΑ. εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;
ΑΓ. σπαρτῶ μ' ἔδωκας, ὥς λέγουσ', Ἐχίονι.
ΚΑ. τίς οὖν ἐν οἰκοῖς παῖς ἐγένετο σῶ πόσει; 1275
ΑΓ. Πενθέως, ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινῶνίᾳ.
ΚΑ. τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
ΑΓ. λέοντος, ὥς γ' ἔφασκον αἱ θηρώμεναι.
ΚΑ. σκέψαι νυν ὀρθῶς, βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
ΑΓ. ἔα, τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χερσίν; 1280
ΚΑ. ἄθρησον αὐτὸ καὶ σαφέστερον μάθε.
ΑΓ. ὁρῶ μέγιστον ἄλγος ἢ τάλαιν' ἐγώ.
ΚΑ. μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεικέναι;
ΑΓ. οὐκ· ἀλλὰ Πενθέως ἢ τάλαιν' ἔχω κάρα.
ΚΑ. ἡμαρμένον γε πρόσθεν ἢ σὲ γνωρίσαι. 1285
ΑΓ. τίς ἔκτανέν νυν; πῶς ἐμᾶς ἦλθεν χέρας;

- ΚΑ.* δύστην' ἀλήθει', ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.
ΑΓ. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πηδῆμ' ἔχει.
ΚΑ. σὺ νιν κατέκτας καὶ κασίγνηται σέθεν.
ΑΓ. ποῦ δ' ὦλετ'; ἢ κατ' οἶκον; ἢ ποίοις τόποις; 1290
ΚΑ. οὐπὲρ πρὶν Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες.
ΑΓ. τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὄδε;
ΚΑ. ἐκερτόμει θεὸν σάς τε βακχείας μολῶν.
ΑΓ. ἡμεῖς δ' ἐκέισε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;
ΚΑ. ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις. 1295
ΑΓ. Διόνυσος ἡμᾶς ὦλεσ', ἄρτι μανθάνω.
ΚΑ. ὑμῖν ὕβρισθεῖς· θεὸν γὰρ οὐχ ἡγεῖσθ' ἐνιν.
ΑΓ. τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδός, πάτερ;
ΚΑ. ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω.
ΑΓ. ἢ πᾶν ἐν ἄρθροισι συγκεκλημένον καλῶς; 1300
 * * * * *
ΑΓ. Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
ΚΑ. ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος, οὐ σέβων θεόν.
 τοιγὰρ συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην,
 ὑμᾶς τε τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δύμους
 καί μ', ὅστις ἄτεκνος ἀσέθεναν παίδων γεγῶς 1305
 τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὃ τάλαινα, νηδύος
 αἰσχίστα καὶ κακίστα κατθανόνθ' ὄρω,
 ὃ δ' αὖ ἀνέβλεφ', ὃς συνεῖχες, ὃ τέκνον,
 τοῦμόν μελαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγῶς,
 πάλει τε τάρβος ἦσθαι· τὼν γέροντα δὲ 1310
 οὐδ' εἰς ὕβριζιν ἦθελ' εἰσορῶν τὸ σὸν
 κάρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν.
 νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
 ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
 ἐσπείρω καὶ ἐξημῆσα κάλλιστον θῆρος. 1315
 ὃ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ γὰρ οὐκέτ' ὦν ὅμως
 τῶν φιλτάτων ἔμοιγ' ἀριθμήσει, τέκνον,
 οὐκέτι γενεῖον τοῦδε διγγάνων χεοί,
 τὸν μητρὸς ἀνδρῶν πατέρα προσπτύξει, τέκνον,
 λέγων· τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον; 1320
 τίς σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὢν;
 λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντα σ', ὃ πάτερ.
 νῦν δ' ἄθλιος μὲν εἰμ', ἐγὼ, τλήμων δὲ σὺ,
 οἰκτρὰ δὲ μητὴρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι.

- εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ, 1325
 εἰς τοῦδ' ἀθρόσας θάνατον ἡγείσθω θεοῦς.
 ΧΟ. τὸ μὲν σὸν ἀλγῶ, Κάδμε· σὸς δ' ἔχει δίκην
 παῖς παιδὸς ἀξίαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.
 ΑΓ. ὦ πατερ, ὅρας γὰρ τάμ' ὅσῳ μετεστράφη
 * * * * *
 * * * * *
 ΑΙ. * * * * *
 * * * * *
 δράκων γενήσῃ μεταβαλὼν, δάμαρ τε σὴ 1330
 ἐκθηριωθείς ὄφεος ἀλλάξει τύπον,
 ἣν Ἄρεος ἐσχες Ἀρμονίαν θνητὸς γεγώς.
 ὅχον δὲ μόσχων, χρησμὸς ὥς λέγει Διὸς,
 ἑλᾶς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγούμενος.
 πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι 1335
 πόλεις· ὅταν δὲ Δοξέου χρηστήριον
 διαρπάσῃσι, νόστον ἄθλιον πάλιν
 σχήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἀρμονίαν τε δύσσειαι
 μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον.
 ταῦτ' οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγώς λέγω 1340
 Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
 ἐγνωθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
 ἠὲ δαιμονεῖτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.
 ΑΓ. Διόνυσε, λισσόμεσθ' ἄσ', ἠδίκηκαμεν.
 ΑΙ. ὅψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς, ὅτε δ' ἐχρῆν, οὐκ ἤδετε. 1345
 ΑΓ. ἐγνωκαμεν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχει λίαν.
 ΑΙ. καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν θεὸς γεγώς ὑβριζόμεν.
 ΑΓ. ὀργὰς πρόπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
 ΑΙ. πάλαι τάδε Ζεὺς οὐμὸς ἐπένευσεν πατὴρ.
 ΑΓ. αἶατ, δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί. 1350
 ΑΙ. τί δῆτα μέλλεθ' ἄπερ ἀναγκάϊως ἔχει;
 ΚΑ. ὦ τέκνον, ὥς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακόν,
 σὺ θ' ἢ τάλαινα σύγγονοί τε παῖς τε σὸς,
 ἐγὼ θ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφιζομαι
 γέρον μέτοικος· ἐτι δέ μου στίθεσφατον 1355
 εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν.
 καὶ τὴν Ἄρεος παῖδ' Ἀρμονίαν δάμαρτ' ἐμὴν
 δράκων δρακύνῃς σχῆμ' ἔχουσεν ἀγρίας
 ἄῤω πλ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικούς,

- ἡγοῦμενος λόγχαισιν· οὐδὲ παύσομαι
κακῶν ὁ τλήμων, οὐδὲ τὸν καταιβάτην 1360
Ἀχέροντα πλεύσας ἤσυχος γενήσομαι.
ΑΓ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δὲ σοῦ στερεῖσα φεύξομαι.
ΚΑ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσίν, ὦ τάλαινα παῖ,
ὄρνιν ὅπως κηφῆνα πολιορκῶν κύκνον; 1365
ΑΓ. ποῖ γὰρ τράπωμαι πατρίδος ἐκβεβλημένη;
ΚΑ. οὐκ οἶδα, τέκνον· μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.
ΑΓ. χαῖρ', ὦ μέλαθρον, χαῖρ', ὦ πατρίς
πόλις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ
φρυγὰς ἐκ θαλάμων. 1370
ΚΑ. στεῖχέ νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἀρισταίου

* * * * *

- [ΑΓ. στέρομαί σε, πάτερ. ΚΑ. κἀγὼ σέ, τέκνον,
καὶ σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτας.
ΑΓ. δεινῶς γὰρ τάνδ' αἰκίαν 1375
Διόνυσος ἄναξ
τοὺς σοὺς εἰς οἴκους ἔφερεν.
ΑΙ. καὶ γὰρ ἔπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν,
ἀγέρατον ὄνομ' ἔχων ἐν Θήβαις.
ΑΓ. χαῖρε, πάτερ μοι. ΚΑ. χαῖρ', ὦ μελέα
θύγατερ. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἦκοις. 1380
ΑΓ. ἄγρε' ὦ πομποί με, κασιγνήτας
ἵνα συμφρυγάδας ληψόμεθ' οἰκτράς.
ἔλθοιμι δ' ὅπου
μήτε Κιθαιρῶν μιάρὸς [μ' ἐσίδου]
μήτε Κιθαιρῶν ὅσσοισιν ἐγώ,
μηθ' ὅτι θύρσου μνημ' ἀνακείται. 1385
Βάκχαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν.
ΧΟ. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἤνυρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.] 1390

ΕΚΑΒΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν ἄρσαντες οἱ Ἕλληνες καθωρμίσθησαν ἐν τῇ ἀντιπέραν Χερσονήσῳ τῆς Θράκης, ἧς ἦρχε Πολυμήστορ· ἐνθα καὶ φανείς Ἀχιλλεύς ἐπέσχε τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτῶν τὴν παιῖδα Πριάμου Πολυξένην γέρας αὐτῷ δοθῆναι. Ἕλληνες μὲν οὖν ἐψηφίσαντο σφάξαι αὐτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Ἥρωος. ἔπεμψαν δὲ καὶ Ὀδυσσεύς πρὸς Ἑκάβην, ὡς αὐτὴν παρθένον λάβοι· ὃς καὶ παραγνόμενος ἔλαβεν αὐτήν. σφαγείσης δὲ αὐτῆς Ἑκάβη 10 θεράπαιναν αὐτῆς ἔπεμψε παρὰ τὰς ἀκτὰς, ὥστε ὕδωρ ἐκεῖθεν κομίσασθαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης. εὗρε δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον, ὃν ὁ πατὴρ Πριάμος μετὰ πολλοῦ χροσσοῦ ἔπεμψε πρὸς Πολυμήστορα 15 λάραν, ὃς ἐπεὶ ἀλοῦσαν τὴν Τροίαν ἐγνώ, σφάξας αὐτὸν ἐρριψεν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὡς αὖ αὐτὸς ἔχη τὸν χροσσόν. ὡς οὖν τοῦτον εὗρεν ἡ δούλη, ἀνελομένη κομίζει πρὸς Ἑκάβην. καὶ τὸν Πολύδωρον γνοῦσα ἀθλίως τε ἔσχε καὶ ὅπως ἀμυνεῖται Πολυμήστορα μηχανᾶται τοιάδε. πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην πρὸς τὸν Πολυμή- 20 στορα, αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μετακαλουμένη. οὗτος μὲν οὖν μετὰ τῶν παιδῶν πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται. Ἑκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τοῦτου χάριν ἔφη κεκλημέναι, ἵνα χροσσοῦ θησαυροὺς κεκορυμέ-

νοὺς ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ δείξει. εἰσάγει δὲ καὶ τῆς σκη-
νῆς ἔνδον εἰποῦσα ὥς καὶ ἕτερόν τι δώσει χρήματα
μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ὃν καὶ εἰσελθόντα σὺν
ταῖς γυναιξίν, ὧν πλήθος ἔνδον ἐκρύπτετο, τῶν ὀφθαλ-
μῶν τε στερεῖ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικά-
σαντος δὲ αὐτοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον καὶ τοῦ
Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς Πολυδώρου
διαπλασαμένου, Ἑκάβη περιεγένετο ἐλέγχασα αὐτὸν
ὥς τοῦ χρυσοῦ χάριν καὶ οὐχ ὧν προύτεινε τὸν παῖδα
10 ἀνείλε, σύμφηφον ἔχουσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀν-
τιπέραν τῆς Θράκης Χερρουνήσῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστη-
κεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρωάδων συμμαχη-
σουσῶν τῇ Ἑκάβῃ.

15

Α Α Α Ω Σ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς
τὴν ἀντιπέραν Τρωάδος Χερρόνησον καθωρμίσθη-
σαν· Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὄραθεις σφαγῆναι ἡξίου
μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες
20 τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἑκάβης
ἐσφαγίασαν. Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρακῶν βασι-
λεὺς ἓνα τῶν Πριαμιδῶν Πολύδωρον κατέσφαξεν. εἰ-
λήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ
εἰς παρακαταθήκην μετὰ χρημάτων. ἀλούσης δὲ τῆς
25 πόλεως, κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον
φονεῦειν ὥρμησεν καὶ φιλίας δυστυχοῦς ὠλιγόρῳσεν.
ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ κλυ-
δάμιον πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνὰς αὐτὸν ἐξέ-
βαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπὶ γυναικῶν κοι-

νωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι, Πολυμήστορα
 σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὥς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρύ-
 πτουςα τὸ γεγονός, ὥς θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ
 αὐτῷ· παραγενομένου δὲ τοὺς μὲν υἱοὺς κατέσφαξεν,
 αὐτὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλ-ε
 λήνων λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν· ἐκρίθη γὰρ
 οὐκ ἄρχειν ὁμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ε Κ Α Β Η.

ΠΛΔ. Ἦκω νεκρῶν κενδυῶνα καὶ σκότου πύλας
 λιπῶν, ἔν' Αἰδης χωρὶς ῥκισται θεῶν,
 Πολύδωρος Ἐκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσέως
 Πριάμου τε πατρός, ὅς μ' ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
 κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῶ, 5
 δεῖσας ὑπεξέπεμψε Τρωικῆς χθονὸς
 Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Θρηκίου ξένου,
 ὃς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
 σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί.
 πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα 10
 πατήρ, ἔν' εἴ ποτ' Ἴλιον τείχη πέσοι,
 τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίον.
 νεώτατος δ' ἢ Πριαμιδῶν, ὃ καὶ με γῆς
 ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὄπλα
 οὔτ' ἔγχος οἶός τ' ἢ νέφ' βραχίονι. 15
 ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρεθ' ἔκειθ' ὀρίσματα
 πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωικῆς ἦσαν χθονὸς
 Ἐκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐμὸς ἡντύχει δορί,
 καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρηκὶ πατρώφ' ξένφ
 τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος ἡῤῥόμην τάλας. 20
 ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἐκτορὸς τ' ἀπόλλυται
 ψυχὴ πατρώα θ' ἐστία κατεσκάφη,

αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πίτνει
 σφαγείς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μαιφόνου,
 κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν 25
 ξένος πατρῷος καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἄλδος
 μεθ' ἧχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη.
 κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοι' ἐν πόντου σάλῳ
 πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φοροῦμενος,
 ἄκλαυστος ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης 30
 Ἐκάβης αἰσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν,
 τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδε Χερσονησίᾳ
 μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
 πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες ἥσυχαι 35
 θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῇσδε Θωρηκίας χθονός·
 ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανείς
 κατέσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικόν,
 πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλίαν πλάτην·
 αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην 40
 τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
 καὶ τεύξεται τοῦδ' οὐδ' ἀδώρητος φίλων
 ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
 θανεῖν ἀδελφὴν τῷδ' ἐμὴν ἐν ἡματι.
 δυοῖν δὲ παῖδοιν δύο νεκρῶ κατόψεται 45
 μήτηρ, ἐμοῦ τε τῆς τε δυστήνου κόρης.
 φανήσομαι γάρ, ὥς τάφου τλήμων τύχῳ,
 δούλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
 τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξητησάμην
 τύμβου κυρῆσαι κεῖς χέρας μητρὸς πεσεῖν. 50
 τοῦμόν μὲν οὖν ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν
 ἔσται· γεραίᾳ δ' ἐκποδῶν χωρήσομαι
 Ἐκάβῃ· περᾶ γὰρ ἦδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
 Ἀγαμέμνωνος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.

- φεῦ·
 ὦ μῆτερ ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων 55
 δούλειον ἡμᾶρ εἶδες, ὥς πράσσεις κακῶς
 ὅσον περ εὖ ποτ'· ἀντισηκώσας δέ σε
 φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.
 ΕΚ. ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
 ἄγετ' ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόδουλον, 60
 Τρωάδες, ὕμιν, πρόσθε δ' ἄνασσαν·
 λάβετε φέρετε πέμπετ' αἰερέτέ μου
 γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι·
 καὶ γὰρ σκολιῶ σκίπωνι χερὸς 65
 διερεϊδομένα σπεύσω βραδύπουν
 ἥλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.
 ὦ στεροπὰ Διός, ὦ σκοτία νύξ,
 τί ποτ' αἰρομαι ἔννυχος οὔτω
 δειμασι φάσμασιν; ὦ πότνια Χθών, 70
 μελανοπτερύγων μῆτερ ὀνείρων,
 ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν,
 ἣν περὶ παιδὸς ἐμοῦ τοῦ σωζομένου κατὰ Θρήκην
 ἀμφὶ Πολυξείνης τε φίλης θυγατρὸς [δι' ὀνείρων]
 εἶδον γὰρ] φοβεράν 76
 [ὄψιν ἐμαθον] ἐδάην.
 ὦ χθόνιοι θεοί, σώσατε παῖδ' ἐμόν,
 ὃς μόνος οἴκων ἄγκυρ' ἀμῶν 80
 τὴν χιονώδη Θρήκην κατέχει
 ξείνου πατρίου φυλακαῖσιν.
 ἔσται τι νέον,
 ἧξει τι μέλος ροερὸν ροεραῖς.
 οὔ ποτ' ἐμὰ φρήν ὦδ' ἀλλίαστος 85
 φρίσσει ταρβεῖ.
 ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχάν
 ἢ Κασάνδραν ἐσίδω, Τρωάδες,

ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρους;
 εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ 90
 σφαζομένην, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσσαν
 ἀνάγκῃ

οἴκτροῦς· καὶ τόδε δεῖμά μοι·
 ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς
 φάντασμι' Ἀχιλέως· ἦται δὲ γέρας
 τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρωιάδων. 95
 ἀπ' ἐμᾶς οὖν ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
 πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

ΧΟ Ἐκάβη, σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην
 τὰς δεσποσύνους σκηναῖς προλιποῦσ',
 ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην 100
 δούλῃ, πόλεως ἀπελαυνομένη
 τῆς Ἰλιάδος, λόγχης αἰχμῇ
 δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν,
 οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ',
 ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένη 105
 μέγα σοί τε, γύναι, κῆρυξ ἀχέων.
 ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
 λέγεται δόξα σὴν παῖδ' Ἀχιλεῦ
 σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ' ἐπιβὰς
 οἶσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις, 110
 τὰς ποντοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας
 λαίφῃ προτόνοις ἐπερειδομένας,
 τάδε θωῦσσων·

ποῦ δὲ, Δαναοί, τὸν ἐμὸν τύμβον
 στέλλεσθ' ἀγέραστον ἀφέντες; 115
 πολλῆς δ' ἔριδος συνέπαισε κλύδων,
 δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἄν' Ἑλλήνων
 στρατὸν αἰχμητήν, τοῖς μὲν διδόναι
 τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.

ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν
τῆς μαντιπόλου Βάκχης ἀνέχων
λέκτρ' Ἀγαμέμνων·

τὰ Θησείδα δ', ὅζω Ἀθηναῶν,
δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
γνώμη δὲ μιᾷ συνεχωρείτην,

τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
αἵματι χλωρῷ, τὰ δὲ Κασάνδρας
λέκτρ' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας
πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.

σπονδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων
ἦσαν ἴσαι πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
κόπις ἡδυλόγος δημοχαριστὴς
Λαερτιάδης πείθει στρατιάν

μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων
δούλων σφαγίων εἵνεκ' ἀπωθεῖν,
μηδὲ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνῃ
στάντα φθιμένων

ὥς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων
Τροίας πεδίον ἀπέβησαν.

ἦξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἦδη,
πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν
ἐκ τε γεραιῶς χειρὸς ὀρμήσων.

ἄλλ' ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμούς,
ἔξ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων,
κῆρυσσε θεοὺς τοὺς τ' οὐρανίδας
τούς θ' ὑπὸ γαῖαν.

ἦ γὰρ σε λιταὶ διακωλύσουσ'
ὄρφαντὸν εἶναι παιδὸς μελέας,
ἦ δεῖ σ' ἐπιθεῖν τύμβου προπετῇ
φοινισσομένην αἵματι παρθένου

- ἐν χρυσοφόρου
 δειρῆς νασμῶ μελαναυγεῖ.
 ΕΚ. οὐ γὰρ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;
 ποίαν ἀχώ, ποῖον ὀδυρμόν;
 155 δειλαία δειλαίου γήρως,
 δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς,
 τᾶς οὐ φερτᾶς· ὦ μοι μοι.
 τίς ἀμύνει μοι; ποία γέννα,
 160 ποία δὲ πόλις;
 φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες.
 ποίαν ἢ ταύταν ἢ κείναν
 στείχω; ποῖ δ' ἦσω; ποῦ τις θεῶν
 ἢ δαίμων νῦν ἐπαρωγός;
 165 ὦ κἄν' ἐνεγκοῦσαι Τρωάδες, ὦ
 κἄν' ἐνεγκοῦσαι
 πῆματ', ἀπωλέσας ὠλέσας· οὐκέτι μοι βίος
 ἀγαστὸς ἐν φάει.
 ὦ τλάμων ἄγησαί μοι
 170 πούς, ἄγησαι τᾷ γράϊα
 πρὸς τάνδ' ἀνλάν· ὦ τέκνον, ὦ παῖ
 δυστανοτάτας ματέρος, ἔξελθ'
 40 ἔξελθ' οἴκων· αἶε ματέρος
 ἀνδάν, ὦ τέκνον, ὡς εἰδῆς
 οἶαν οἶαν αἰὼ φάμαν
 175 περὶ σᾶς ψυχᾶς.
- ΠΛΞ. ἰὼ,
 μᾶτερ μᾶτερ, τί βοᾶς; τί νέον
 καρύξας οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν
 θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας;
- ΕΚ. οἵ μοι, τέκνον. 180
- ΠΛΞ. τί με δυσφημεῖς; φοροίμιά μοι κακά.
- ΕΚ. αἰαῖ, σᾶς ψυχᾶς.

- ΠΛΞ. ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρὸν.
 δειμαίνω δειμαίνω, μᾶτερ,
 τί ποτ' ἀναστένεις. 185
- ΕΚ. τέκνον τέκνον μελέας ματρός.
 ΠΛΞ. τί τόδ' ἀγγέλλεις;
 ΕΚ. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινὰ
 συντείνει πρὸς τύμβον γνώμα
 Πηλείδα γέννα. 190
- ΠΛΞ. οἶμοι, μᾶτερ, πῶς φθέγγει
 ἀμέγαρτα κακῶν; μάνυσόν μοι
 μάνυσον, μᾶτερ.
 ΕΚ. αὐδῶ, παῖ, δυσφάμους φάμας·
 ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι 195
 ψήφῳ τᾷς σᾶς περὶ μοι ψυχᾷς.
- ΠΛΞ. ὦ δεινὰ παθοῦς, ὦ παντλάμων,
 ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς,
 οἷαν οἷαν αὖ σοι λῶβαν
 ἐχθίσταν ἀρρήταν τ' 200
 ὠρσέν τις δαίμων;
 οὐκέτι σοι παῖς ἄδ' οὐκέτι δὴ
 γήρᾳ δειλαίῳ δειλαία
 συνδουλεύσω.
 σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπταν, 205
 μόσχον δειλαία δειλαίαν
 εἰσόψει χειρὸς ἀναρπαστᾶν
 σᾶς ἅπο λαιμότομόν τ' Αἶδα
 γᾶς ὑποπεμπομένην σκότον, ἔνθα νεκρῶν μέτα
 τάλαινα κείσομαι. 210
 καὶ σὲ μέν, μᾶτερ δύστανε,
 κλαίω πανδύρτοισι θορήνοισι·
 τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λῶβαν λύμαν τ',
 οὐ μετακλαίωμαι, ἀλλὰ θανεῖν μοι

- ξυντυχλα κρείσσων ἐκύρησεν. 215
 καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδός,
 Ἐκάβη, νέον τι πρὸς σέ σημανῶν ἔπος.
 γύναι, δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ
 ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν· ἀλλ' ὅμως φράσω.
 ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην 220
 σφάζει πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλεῖου τάφου.
 ἡμᾶς δὲ πομπὸν καὶ κομιστήρας κόρης
 τάσσουσιν εἶναι· θύματος δ' ἐπιστάτης
 ἱερεὺς τ' ἐπέσται τοῦδε παῖς Ἀχιλλέως.
 οἴσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μήτ' ἀποσπασθῆς βία 225
 μήτ' εἰς χερῶν ἄμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί·
 γίνωσκε δ' ἀλκὴν καὶ παρουσίαν κακῶν
 τῶν σῶν. σοφόν τοι κἂν κακοῖς ἂ' δεῖ φρονεῖν.
 αἰατ'· παρέστηχ' ὥς ἔοικ' ἀγῶν μέγας,
 πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρύων κενός. 230
 κᾶγωγ' ἄρ' οὐκ ἔθνησκον οὐ μ' ἐχρῆν θανεῖν,
 οὐδ' ὄλεσέν με Ζεὺς, τρέφει δ', ὅπως ὀρῶ
 κακῶν κάκ' ἄλλα μείζον' ἢ τάλαιν' ἐγώ.
 εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους
 μὴ λυπρὰ μηδὲ καρδίας δηκτῆρια 235
 ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρησθαι τάδε,
 ἡμᾶς δ' ἀκούσαι τοὺς ἐρωτῶντας χρεῶν.
 ἔξεστ' ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.
 οἴσθ' ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος,
 δυσχλαινία τ' ἄμορφος, ὁμμάτων τ' ἄπο 240
 φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;
 οἶδ'· οὐ γὰρ ἄγκρας καρδίας εἴψασέ μου.
 ἔγνω δέ σ' Ἑλένη καὶ μόνῃ κατεῖπ' ἐμοί;
 μεμνημέθ' ἐς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
 ἦψω δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὢν; 245
 ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.

- ΕΚ. τί δῆτ' ἔλεξας δοῦλος ὦν ἐμὸς τότε;
 ΟΔ. πολλῶν λόγων εὐρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
 ΕΚ. ἔσωσα δῆτά σ' ἐξέπεμψά τε χθονός;
 ΟΔ. ὥστ' εἰσορᾶν γε φέγγος ἡλίου τόδε.
 ΕΚ. οὐκ οὖν κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλευμασιν,
 ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες οἷα φῆς παθεῖν,
 δρᾶς δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δύνη;
 ἀχάριστον ὑμῶν σπέριμ', ὅσοι δημηγόρους
 ζηλοῦτε τιμᾶς· μηδὲ γιγνώσκοισθί μοι,
 οὐ τοὺς φίλους βλάπτουντες οὐ φροντίζετε,
 ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
 ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἡγρούμενοι
 εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
 πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποσφραγεῖν
 πρὸς τύμβον, ἐνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
 ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων
 εἰς τήνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἦδε γ' εἰργασται κακόν.
 Ἐλένην νιν αἰτεῖν χρῆν τάφῳ προσφάγματα·
 κείνη γὰρ ὤλεσέν νιν εἰς Τροίαν τ' ἄγει.
 εἰ δ' αἰχμαλώτων χρῆ τιν' ἔκκριτον θανεῖν
 κάλλει θ' ὑπερφέρουσιν, οὐχ ἡμῶν τόδε·
 ἢ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη,
 ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἥσσον ἠυρέθη.
 τῷ μὲν δικάϊω τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον·
 αἰ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
 ἄκουσον. ἦψα τῆς ἐμῆς, ὡς φῆς, χειρὸς
 καὶ τῆσδε γραίας προσπίτνων παρηίδος·
 ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγὼ
 χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ' ἱμετεύω τέ σε,
 μὴ μου τὸ τέκνον ἐκ χειρῶν ἀποσπάσης,
 μηδὲ κτάνητε· τῶν τεθνηκότων ἄλις.

[ταύτῃ γέγηθα κάπιλήθομαι κακῶν
ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστὶ μοι παραψυχή,
πόλιν τιθήνη βάκτρον ἡγεμῶν ὁδοῦ.

250 — οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἄ μὴ
— οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἄει
καὶ γὰρ ἦ ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμ' ἔτι
τὸν πάντα δ' ὄλβον ἡμαρ ἐν μ' ἀφείλετο.

255 ἀλλ' ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,
οἴκτειρον· ἐλθὼν δ' εἰς Ἀχαϊκὸν στρατὸν
παρηγόρησον, ὥς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε
βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ' ὦκτείρατε.

260 νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος
καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
τὸ δ' ἀξίωμα, κἄν κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν
πεῖσει· λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούτων ἴων
κἂν τῶν δοκούντων αὐτὸς οὐ ταῦτόν σθένει.

265 ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω στερεὸς ἀνθρώπου φύσις,
ἣτις γόνων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρήνους οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.

ΟΔ. Ἐκάβη, διδάσκου μηδὲ τῷ θυμονμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιοῦ φρενί.

270 ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ' ὕψ' οὐπερ ἠτύχουν
σώξειν ἔτοιμός εἰμι κοῦκ ἄλλως λέγω·

ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἀλούσης ἀνδρὶ τῷ πρῶτῳ στρατοῦ
σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ.

275 ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὦν ἀνὴρ
μηδὲν φέρεται τῶν κακίωνων πλέον.

ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
θανῶν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνὴρ.

ΕΚ

οὐκ οὐκ τὸ δ' αἰσχρόν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
 χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι;
 εἶεν· τί δ' ἦτ' ἔρει τις, ἣν τις αὖ φανῇ
 στρατοῦ τ' ἄθροισις πολεμίων τ' ἀγωνία;
 πότερα μαχούμεθ' ἢ φιλοψυχήσομεν,
 τὸν κατθανόνθ' ὀρώντες οὐ τιμώμενον;
 καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν, καθ' ἡμέραν
 κεί σμίκρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι·
 τύμβου δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
 τὸν ἐμὸν ὀρᾶσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις.
 εἰ δ' οἴκτρά πάσχειν φῆς, τάδ' ἀντάκουέ μου·
 εἰσὶν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἥσσον ἄθλια

— γραῖται γυναῖκες ἡδὲ πρεσβῦται σέθεν,
 νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητῶμεναι,
 ὧν ἦδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις—
 τόλμα τάδ'· ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
 τιμᾶν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν·
 οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους
 ἡγείσθε μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
 θανμάξεθ', ὥς ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῇ,
 ὑμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλευμάσιν.

ΧΟ.

αἰαῖ· τὸ δοῦλον ὥς κακὸν πέφυκ' αἰεὶ
 τολμᾷ θ' ἂ μὴ χροῇ, τῇ βίᾳ νικώμενον.

ΕΚ.

ὦ θύγατερ, οὐμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
 φροῦδοι μάτην ὑφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου·
 σὺ δ' εἰ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
 σπούδαζε πάσας ὥστ' ἀηδόνοιο στόμα
 φθογγὰς λείψαι, μὴ στερηθῆναι βίον.
 πρόσπιπτε δ' οἴκτρωσ τοῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ
 καὶ πεῖθ'· ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα
 καὶ τῷδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην.

ΠΑΞ.

ὀρῶ σ', Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ' εἵματος

κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν
 στρέφοντα, μὴ σου προσδίγω γενειάδος.
 θάρσει· πέφευγας τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία· 345
 ὥς ἔψομαί γε τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν
 θανεῖν τε χρήζουσ'· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
 κακὴ φανοῦμαι καὶ φιλόψυχος γυνή.
 τί γάρ με δεῖ ξῆν; ἢ πατὴρ μὲν ἦν ἀναξ
 Φρυγῶν ἀπάντων· τοῦτό μοι πρῶτον βίου· 350
 ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὑπο
 βασιλευσι νύμφῃ, ξῆλον οὐ σμικρὸν γάμων
 ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἐστίαν τ' ἀφίξομαι·
 δέσποινα δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἢ 355
 γυναιξὶ παρθένοις τ' ἀπόβλεπτος μέτα,
 ἴση θεοῖσι πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον·
 νῦν δ' εἰμὶ δούλη. πρῶτα μὲν με τοῦνομα
 θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν οὐκ εἰωθὸς ὄν·
 ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὤμων φρένας
 τύχοιμ' ἄν, ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται 360
 τὴν Ἑκτορός τε χιτῶνα πολλῶν κάσιν,
 προσθεὶς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
 σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ' ἐφεστάναι
 λυπρὰν ἄρουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει·
 λέχη δὲ τὰμὰ δοῦλος ὠνητός ποθεν 365
 χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἡξιωμένα.
 οὐ δῆτ'· ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον
 φέγγος τόδ', Αἰδῇ προστιθεῖς ἐμὸν δέμας.
 ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεὺ καὶ διέγρασαι μ' ἄγων·
 οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρω 370
 θάρσος παρ' ἡμῖν ὥς ποτ' εὖ πράξαι με χρή.
 μῆτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ
 λέγουσα μηδὲ δρωῖσα· συμβούλου δέ μοι
 θανεῖν πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.

- ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γενέσθαι κακῶν, 375
 φέρεי μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεῖς ξυγῶ·
 θανῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχεστέρος
 [ἢ ξῶν· τὸ γὰρ ξῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος].
- ΧΟ. δεινὸς χαρακτήρ καπίσημος ἐν βροτοῖς 380
 ἐσθλῶν γενέσθαι, καπὶ μεῖζον ἔρχεται
 τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀξίοις.
- ΕΚ. καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ 385
 λύπη πρόσσετιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
 χάριν γενέσθαι παιδὶ καὶ πόγον φρυγῆν
 ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε, 385
 ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως
 κεντεῖτε, μὴ φεῖδεσθ'· ἐγὼ τέκον Πάριον,
 ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλὼν.
- ΟΔ. οὐ σ', ὦ γεραῖά, κατθανεῖν Ἀχιλλέως 390
 φάντασμά· Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τήνδ' ἠτήσατο.
- ΕΚ. ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφρονεύσατε, 395
 καὶ δις τόσον πῶμ' αἵματος γενήσεται
 γαίᾳ νεκρῷ τε τῷ τὰδ' ἐξαιτουμένῳ.
- ΟΔ. ἄλις κόρης εἷς θάνατος, οὐ προσοιστέος 395
 ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τόνδ' ὠφείλομεν.
- ΕΚ. πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
- ΟΔ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κεκτημένος.
- ΕΚ. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἔξομαι.
- ΟΔ. οὐκ, ἦν γε πεῖθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις.
- ΕΚ. ὥς τῆσδ' ἐκούσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι. 400
- ΟΔ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τηνδ' ἄπειμι· αὐτοῦ λιπών.
- ΠΑΞ. μῆτερ, πιθοῦ μοι· καὶ σὺ παῖ Λαερτίου, 405
 χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις,
 σὺ τ' ὦ τάλαινα τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
 βούλει πεσεῖν πρὸς οὐδας ἐλκῶσαί τε σὸν
 γέροντα χρῶτα πρὸς βίαν ὠθουμένην,

- ἄσχημον ἦσαι τ' ἐκ νέου βραχίονος
 σπασθεῖς, ἃ πείσει; μὴ σύ γ'· οὐ γὰρ ἄξιον.
 ἀλλ' ὧ φίλη μοι μήτερ, ἡδίστην χέρα
 δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηίδι· — 410
 ὥς οὐ ποτ' αὐτίς, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
 ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι.
 τέλος δέχει δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων,
 ὧ μήτερ, ὧ τεκοῦσ'· ἄπειμι δὴ κάτω.
 ΕΚ. ὧ θυγάτερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύσομεν. 415
 ΠΛΞ. ἄννυφος ἀννυμέναιος ὦν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
 ΕΚ. οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
 ΠΛΞ. ἐκεῖ δ' ἐν Αἰδοῦ κείσομαι χωρὶς σέθεν.
 ΕΚ. οἶμοι· τί δράσω; ποῦ τελευτήσω βίον;
 ΠΛΞ. δούλη θανούμαι, πατρὸς οὐσ' ἐλευθέρου. 420
 ΕΚ. ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων.
 ΠΛΞ. τί σοι πρὸς Ἑκτορ' ἢ γέροντ' εἶπω πόσιν;
 ΕΚ. ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
 ΠΛΞ. ὧ στέρνα μαστοὶ θ', οἳ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.
 ΕΚ. ὧ τῆς ἀώρου θυγάτερ ἀθλίας τύχης. 425
 ΠΛΞ. χαῖρ', ὧ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμοί,
 ΕΚ. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.
 ΠΛΞ. ὅ τ' ἐν φιλίπποις Θρηξὶ Πολύδωρος κάσις.
 ΕΚ. εἰ ζῇ γ'· ἀπιστῶ δ'· ὧδε πάντα δυστυχῶ.
 ΠΛΞ. ζῇ καὶ θανούσης ὄμμα συγκλήσει τὸ σόν. 430
 ΕΚ. τέθνηκ' ἐγωγε πρὶν θανεῖν κακῶν ὑπο.
 ΠΛΞ. κόμιξ' Ὀδυσσεῦ μ' ἀμφιθεῖς κάρα πέπλους·
 ὥς πρὶν σφαγῆναί γ' ἐκτέτηκα καρδίαν
 θρήνοισι μητρὸς τιμῆς τ' ἐκτικῶ γόοις.
 ὧ φῶς· προσεῖπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι, 435
 μέτεστι δ' οὐδ' ἐν πλήν ὅσον χρόνον ξίφους
 βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
 ΕΚ. οὐ γὰρ, προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.

ὦ θύγατερ, ἄψαι μητρός, ἔκτεινον χέρα,
 δός· μὴ λίπης μ' ἄπαιδ'. ἀπωλόμην, φίλαι.
 [ὥς τὴν Ἀκάκλειαν σύγγονον Διοσκόροιν
 Ἑλένην ἰδοίμι· διὰ καλῶν γὰρ ὁμμάτων
 αἰσχιστα Τροίαν εἴλε τὴν εὐδαίμονα.]

ΧΟ. αὔρα, ποντιᾶς αὔρα,
 ἄτε ποντοπόρους κομίζεις
 θεὰς ἀνάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
 ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
 τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον
 κτηθεῖς' ἀφίξομαι;
 ἢ Δωρίδος ὄρμον αἶας
 ἢ Φθιάδος, ἐνθα καλλι-
 στων ὑδάτων πατέρα
 φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;
 ἢ νάσων, ἀλήρηι
 κώπα πεμπομένην τάλαιναν,
 οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
 ἐνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ
 δάφνα θ' ἱεροὺς ἀνέσχε -
 πτόρθους Λατοῖ φίλας
 ὠδίνος ἄγαλμα Δίας;
 σὺν Δηλιάσιν τε κούραις
 Ἀρτέμιδός τε θεᾶς
 χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω;
 ἢ Παλλάδος ἐν πόλει
 τᾶς καλλιδίφρου θεᾶς
 ναίουσ', ἐν κροκέῳ πέπλῳ
 ζεύξομαι ἄρα πώλους ἐν
 δαιδαλέαισι ποικίλλουσ'

στρ.

ἀντ.

στρ.

444 — 454 = 455 — 465

466 — 474 = 475 — 483

- 440 ἀνθοκρόκοισι πῆναις,
 ἢ Τιτάνων γενεάν
 τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρρῳ
 κοιμίζει φλογμῷ Κρονίδας;
 ὦμοι τεκέων ἐμῶν, ἀντ. 475
 ὦμοι πατέρων χθονός θ',
 445 ἃ καπνῷ κατερείπεται
 τυφομένα δορίκτητος
 Ἀργεῖων· ἐγὼ δ' ἐν ξεί-
 νῳ χθονὶ δὴ κέκλημαι 480
 δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν
 Εὐρώπας θεράπνυν,
 ἀλλάξας' Αἶδα θαλάμους.
 ΤΑ. ποῦ τὴν ἄνασσαν δὴ ποτ' οὔσαν Ἰλίου
 455 Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι, Τρωάδες κόραι; 485
 ΧΟ. αὐτὴ πέλας σου νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονί,
 Ταλθύβιε, κεῖται ξυγκεκλημένη πέπλοις.
 ΤΑ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὄρῳ;
 ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην
 460 [ψευδῇ, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος], 490
 τύχην δὲ πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
 οὐχ ἦδ' ἄνασσα τῶν πολυχρόσων Φρυγῶν,
 οὐχ ἦδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;
 καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορί,
 465 αὕτη δὲ δούλη γραῦς ἅπαις ἐπὶ χθονὶ 495
 κεῖται κόνει φύρουσα δύστηνον κᾶρα.
 φεῦ φεῦ· γέρον μὲν εἰμ', ὅμως δέ μοι θανεῖν
 εἴη πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί.
 ἀνίστασ', ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
 470 πλευρὰν ἔπαιρε καὶ τὸ πάλλευκον κᾶρα. 500
 ΕΚ. ἔα· τίς οὗτος σῶμα τοῦμόν οὐκ ἔῃς
 κεῖσθαι; τί κινεῖς μ' ὅστις εἰ λυπουμενήν;

- ΤΑ. Ταλθύβιος ἦκω Δαναῖδων ὑπηρέτης,
 Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, μέτα.
- ΕΚ. ὦ φίλτατ', ἄρα καὶ ἐπισφάξαι τάφῳ
 δοκοῦν Ἀχαιοῖς ἦλθες; ὡς φίλ' εἰν λέγοις.
 σπεύδωμεν ἐγκονῶμεν· ἦγοῦ μοι, γέρον.
- ΤΑ. σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψης, γύναι,
 ἦκω μεταστείχων σε· πέμπουσιν δέ με
 δισσοί τ' Ἀτρεΐδαι καὶ λεῶς Ἀχαιῆκος.
- ΕΚ. οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
 μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
 ὅλωλας, ὦ παῖ, μητρὸς ἀρπασθεῖς ἀπο·
 ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοῦπλ σ'· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατ'; ἄρ' αἰδούμενοι;
 ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ' ὡς ἐχθράν, γέρον,
 κτείνοντες; εἰπὲ καίπερ οὐ λέξων φίλα.
- ΤΑ. διπλᾶ με χορήξεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι,
 σῆς παιδὸς οἶκτῳ· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
 τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ' ὅτ' ὄλλυτο.
- παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς Ἀχαικοῦ στρατοῦ
 πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγᾶς·
 λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς
 ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγώ·
 λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἐκκριτοὶ νεανίαι,
- σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
 ἔσποντο. πληῖρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
 πάγχρυσον αἶρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
 χροᾶς θανόντι πατρί· σημαίνει δέ μοι
 σιγῇν Ἀχαιῶν παντὶ κηρῦξαι στρατῷ.
- καὶ γὰρ καταστάς εἶπον ἐν μέσοις τάδε·
 σιγαῖτ', Ἀχαιοί, σίγα πᾶς ἔστω λεῶς,
 σίγα σιώπα· νήνεμον δ' ἔσθησ' ὄχλον.
 ὃ δ' εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατήρ δ' ἐμός,

δέξαι χοάς μου τάσδε κηλητηρούς 535
 νεκρῶν ἀγωνούς· ἐλθὲ δ' ὥς πίης μέλαν
 κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὃ σοι δωρούμεθα
 στρατός τε κἀγώ· πρενμενῆς δ' ἡμῖν γενοῦ
 λῦσαί τε πρύμνας καὶ χαλινωτήρια
 νεῶν δὸς ἡμῖν πρενμενοῦς τ' ἀπ' Ἰλλίου 540
 νόστου τυχόντας πάντας εἰς πάτραν μολεῖν.
 τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
 εἴτ' ἀμφίχουσον φάσγανον κώπης λαβὼν
 ἐξείλκε κολεοῦ, λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
 νεανίαις ἐνευσε παρθένον λαβεῖν. 545
 ἥ δ' ὥς ἐφράσθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον·
 ὃ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
 ἔκοῦσα θνήσκω· μή τις ᾤψηται χροὸς
 τοῦμοῦ· παρῆξ γὰρ δέρον ἐνκαρδίως.
 ἔλευθέραν δέ μ', ὥς ἔλευθέρα θάνω, 550
 πρὸς θεῶν μεθέντες κτείνεατ'· ἐν νεκροῖσι γὰρ
 δούλη κεκλησθαι βασιλῆς οὔσ' αἰσχύνομαι.
 λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν, Ἀγαμέμνων τ' ἀναξ
 εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίαις. 554
 κἀπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
 λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος
 ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον παρ' ὀμφαλόν,
 μαστοὺς τ' ἔδειξε στέρνα θ' ὥς ἀγάλματος 560
 κάλλιστα, καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ
 ἔλεξε πάντων τλημυνέστατον λόγον·
 ἰδοῦ, τόδ' εἰ μὲν στέρονον, ὃ νεανία,
 παίζειν προθυμεῖ, παῖσον, εἰ δ' ὑπ' ἀνχένα
 χοῆξεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὅδε. 565

οἱ δ' ὥς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὅπα, 555
 μεθῆκαν, οὐπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.

ὁ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων οἴκτω κόρης,
 τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροάς·
 κρουνοὶ δ' ἐχώρουν. ἥ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως
 πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν,
 κρύπτουσ' ἃ κρύπτειν ὅμματ' ἄρσένων χρεῶν.
 ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ,
 οὐδείς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον·
 ἀλλ' οἳ μὲν αὐτῶν τὴν θανοῦσαν ἐκ χειρῶν
 φύλλοις ἐβαλλον, οἳ δὲ πληροῦσιν πυρὰν
 κορμούς φέροντες πευκίλους, ὁ δ' οὐ φέρον
 πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἤκουεν κακά·
 ἔστηκας, ὦ κάκιστε, τῇ νεάνιδι
 [οὐ πέπλον οὐδὲ κόσμον ἐν χειροῦν ἔχων·]
 οὐκ εἴ τι δώσω τῇ περισσ' εὐκαρδίῳ
 ψυχὴν τ' ἀρίστη; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγων
 παιδὸς θανούσης, εὐτεκνωτάτην δὲ σὲ
 πασῶν γυναικῶν δυστυχεστάτην [θ'] ὀρώ.
 ΧΟ. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαίς ἐπέξεσε
 πόλει τε τῇμῃ θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.
 ΕΚ. ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὅ τι βλέπω κακῶν
 πολλῶν παρόντων· ἦν γὰρ ἄψωμαί τινος,
 τόδ' οὐκ ἔα με, παρκακαλεῖ δ' ἐκείθεν αὖ
 λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος
 οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός·
 τὸ δ' αὖ λίαν παρείλες ἀγγελθεῖσά μοι
 γευναῖος. οὐκ οὖν δεινόν, εἰ γῇ μὲν κακὴ —
 τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν εὖ στάχυν φέρει, —
 χρηστὴ δ' ἄμαρτοῦς ὦν χρεῶν αὐτὴν τυχεῖν
 κακὸν δίδωσι καρπόν; ἄνθρωποι δ' ἄελ
 ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός,
 ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλὸς οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο

φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' αἶψ· —
 ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν ἢ τροφαί;
 ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς 600
 δίδαξιν ἐσθλοῦ· τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθη,
 οἶδεν τό γ' αἰσχρόν, κανόνι τοῦ καλοῦ μαθών.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην·
 σὺ δ' ἔλθ' ἐκάλει σήμενον Ἀργείοις τάδε,
 μὴ θιγγάνειν μοι μηδέν', ἀλλ' εἰργεῖν ὄχλον 605
 τῆς παιδός. ἐν τοι μυρῖον στρατεύματι
 ἀκόλαστος ὄχλος ναυτική τ' ἀναρχία
 κρείσσων πυρός, κακὸς δ' ὁ μὴ τι δρῶν κακόν.
 σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἀρχαία λάτρι,
 βάψας' ἐνεργε δεῦρο ποντίας ἁλός, 610
 ὥς παῖδα λουτροῖς τοῖς παυνστάτοις ἐμὴν
 νύμφην τ' ἄννυμρον παρθένον τ' ἀπαρθινον
 λούσω προθῶμαι θ'. ὥς μὲν ἄξια, πόθεν;
 οὐκ ἂν δυναίμην· ὥς δ' ἔχω· τί γὰρ πάθω;
 κόσμον τ' ἀγείρας' αἰχμαλωτίδων πάρα, 615
 αἶ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων
 θάσσουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότας
 λαθοῦσ' ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων.
 ὦ σχήματ' οἰκῶν, ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
 ὦ πλεῖστ' ἔχων κάλλιστά τ' εὐτεκνώτατε 620
 Πριάμε, γεραιά θ' ἦδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
 ὥς εἰς τὸ μηδὲν ἦκομεν, φρονήματος
 τοῦ πρὶν στερέντες. εἴτα δῆτ' ὀγκούμεθα
 ὃ μὲν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν,
 ὃ δ' ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος. 625
 τὰ δ' οὐδέν· ἄλλως φροντίδων βουλευμάτα
 γλώσσης τε κόμποι. κείνος ὀλβιώτατος,
 ὅτ' κατ' ἡμᾶρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

- ΧΟ. ἔμοι χρῆν συμφορὰν, στρ.
 ἔμοι χρῆν πημονὰν γενέσθαι,
 Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
 Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
 ἐτάμεθ', ἄλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων
 Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν
 καλλίσταν ὃ χρυσοφαῆς
 Ἄλιος ἀνγάζει.
 πόνοι γὰρ καὶ πόνων ἀντ.
 ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
 κοινὸν δ' ἐξ ιδίας ἀνοίας
 κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γὰρ
 ὀλέθριον ἔμολε συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων.
 ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν' Ἰ-
 δᾷ κρίνει τρισσὰς μακάρων
 παῖδας ἀνὴρ βούτας,
 ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ καὶ ἔμῳν μελάθρων λῶβα·
 στένει δὲ καὶ τις ἀμφὶ τὸν εὐροον Εὐρώταν
 Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα,
 πολὺν τ' ἐπὶ κρᾶτα μάτηρ
 τέκνων θανόντων
 τίθεται χεῖρα δρύπτεται τε παρειάν,
 δίαίμων ὄνυχά τιθεμένα σπαραγμοῖς.
- ΘΕ. γυναικες, Ἐκάβη ποῦ ποθ' ἡ παναθλία,
 ἡ πάντα νικῶς ἄνδρα καὶ θῆλυν σποράν
 κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.
- ΧΟ. τί δ', ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς;
 ὥς οὐ ποθ' εὖδει λυπρὰ σου κηρύγματα.
- ΘΕ. Ἐκάβη φέρω τόδ' ἄλγος· ἐν κακοῖσι δὲ
 οὐ ῥᾷδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
- ΧΟ. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο

- 630 **ΘΕ.** ἦδ', εἰς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.
 ὦ παντάλαινα κᾶτι μᾶλλον ἢ λέγω,
 δέσποινα, ὄλωλας, οὐκέτ' εἰ βλέπουσα φῶς,
ΕΚ. ἅπαις ἀνάνδρος ἀπολις, ἐξεφθαρμένη. 670
 οὐ καινὸν εἶπας, εἰδῶσιν δ' ὠνείδισας.
 635 ἅτάρ τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
 ἦκεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
 πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδῇν ἔχειν;
ΘΕ. ἦδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένην
 θορνεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἄπτεται. 675
 640 **ΕΚ.** οἷ γὰρ τάλαινα· μῶν τὸ βακχεῖον κᾶρα
 τῆς θεσπιωδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;
ΘΕ. ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
 τόνδ'· ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
 645 εἰ σοι φανεῖται θαῦμα καὶ παρ' ἐλπίδας. 680
ΕΚ. οἴμοι, βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα,
 Πολύδωρον ὃν μοι Θρηξ' ἔσωξ' οἴκοις ἀνήρ.
 650 ἀπώλωμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δὴ.
 ὦ τέκνον τέκνον,
 αἰαῖ, κατάρχομαι νόμον 685
 βακχεῖον, ἐξ ἀλάστορος
 655 ἀρτιμαθῆς κακῶν.
ΘΕ. ἔγνωσ γὰρ ἄτην παιδός, ὦ δύστηνε σύ;
ΕΚ. ἄπιστ' ἄπιστα, καινὰ καινὰ δέρομαι.
 660 ἔτερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ·
 οὐδέποτε' ἀστένακτος ἀδάκρυτος ἀ-
 μέρα ἐπισχῆσει.
ΧΟ. δειν', ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά.
ΕΚ. ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας ματρός,
 665 τίνι μόρῳ θνήσκεις,
 τίνι πότμῳ κεῖσαι;
 πρὸς τίνας ἀνθρώπων;

- ΘΕ. οὐκ οἶδ'· ἐπ' ἄκταις νιν κυρῶ θαλασσίαις.
 ΕΚ. ἐκβλητον, ἢ πέσημα φονίου δορός,
 ἐν ψαμάθῳ λευρῶ; 700
- ΘΕ. πόντον νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.
 ΕΚ. ὦμοι, αἰαῖ, ἔμαθον ἐνύπνιον ὁμμάτων
 ἐμῶν ὄψιν, οὗ με παρέβα φά-
 σμα μελανόπτερον, 705
 ἂν ἐσεῖδον ἄμφι σ',
 ὃ τέκνον, οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.
- ΧΟ. τίς γάρ νιν ἔκτειν'; οἶσθ' ὄνειρόφρων φράσαι;
 ΕΚ. ἐμὸς ἐμὸς ξένος, Θορήκιος ἱππότης, 710
 ἔν' ὁ γέρον πατήρ ἔθετό νιν κρύψας.
- ΧΟ. οἴμοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὥς ἔχει κτανῶν;
 ΕΚ. ἄρρητ' ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
 οὐχ ὅσι' οὐδ' ἀνεκτά. ποῦ δίκαι ξένων; 715
 ὃ κατάρατ' ἀνδρῶν, ὥς διεμοιράσσω
 χρόα, σιδαρέω τεμῶν φασγάνῳ
 μέλεα τοῦδε παιδὸς οὐδ' ὠκτίσω. 720
- ΧΟ. ὃ τλήμων, ὥς σε πολυποντωτάτην βροτῶν
 δαίμων ἐθῆκεν ὅστις ἐστὶ σοι βαρύν.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότην δέμας
 Ἄγαμέμνωνος, τοῦνθένδε σιγῶμεν, φίλαι. 725
- ΑΓ. Ἐκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ
 ἐλθοῦσ', ἐφ' οἷσπερ Ταλθύβιος ἡγγειλέ μοι
 μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν' Ἀργείων κόρης;
 ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν οὐδὲ ψάυομεν·
 σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ. 730
 ἦκω δ' ἀποστελῶν σε· τὰκεῖθεν γὰρ εὖ
 πεπραγμέν' ἐστίν, εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς.
 ἔα· τίς ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὀρῶ
 θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργεῖον πέπλοι
 δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσὶ μοι. 735

- ΕΚ. δύστην', ἐμαυτὴν γὰρ λέγω λέγουσα σέ,
Ἐκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀγαμέμνονος τοῦδ' ἢ φέρω σιγῇ κακά;
- ΑΓ. τί μοι προσώπω νῶτον ἐγκλίνασα σὸν
δύρει, τὸπραχθὲν δ' οὐ λέγεις; τίς ἔσθ' ὅδε;
- ΕΚ. ἀλλ' εἰ με δούλην πολεμίαν θ' ἠγνούμενος 741
γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλγος ἂν προσθίμεθ' ἄν.
- ΑΓ. οὔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων
ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.
- ΕΚ. ἄρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς 745
μᾶλλον φρένας τοῦδ', ὅντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
- ΑΓ. εἰ τοί με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
εἰς ταῦτόν ἤκεις· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.
- ΕΚ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ
τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. ποῖ στρέφω τάδε; 750
τολμᾷν ἀνάγκη, καὶν τύχῳ καὶν μὴ τύχῳ.
Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γουνάτων
καὶ σοῦ γενεῖου δεξιᾶς τ' εὐδαίμονος.
- ΑΓ. τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
αἰῶνα θέσθαι; ῥάδιον γάρ ἐστί σοι. 755
- ΕΚ. οὐ δῆτα· τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρομένη
αἰῶνα τὸν ξύμπαντα δουλεύειν θέλω.
- ΑΓ. καὶ δὴ τί ν' ἡμᾶς εἰς ἐπάργεσιν καλεῖς;
- ΕΚ. οὐδέν τι τούτων ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.
ὄρᾳ νεκρὸν τόνδ', οὐ καταστάξω δάκρυ; 760
ὄρῳ· τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
- ΕΚ. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον ζώνης ὕπο.
- ΑΓ. ἔστιν δὲ τίς σῶν οὗτος, ὃ τλήμων, τέκνων;
- ΕΚ. οὐ τῶν θανόντων Πριαμίδων ὑπ' Ἰλῖφ.
- ΑΓ. ἦ γάρ τι ν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναι; 765
- ΕΚ. ἀνόνητά γ', ὥς ἔοικε, τόνδ' ὃν εἰσορᾷς.
- ΑΓ. ποῦ δ' ὧν ἐτύγγαν', ἥνίκ' ὥλλυτο πτόλις;

- ΕΚ. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὀροσδῶν θανεῖν.
 ΑΓ. ποῖ τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
 ΕΚ. εἰς τήνδε χάραν, οὐπερ ἠύρεθθ' ἰθὺς θανῶν. 770
 ΑΓ. πρὸς ἄνδρ' ὅς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστωρ χθινοός;
 ΕΚ. ἐνταῦθ' ἐπέμψθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
 ΑΓ. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχῶν;
 ΕΚ. τίνος δ' ὑπ' ἄλλου; Θορήξ νιν ὤλεσε ξένος.
 ΑΓ. ὦ τλήμων· ἦ που χρυσὸν ἠγάσθη λαβεῖν; 775
 ΕΚ. τοιαῦτ', ἐπειδὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
 ΑΓ. ἠὔρες δὲ ποῦ νιν, ἦ τίς ἤνεγκεν νεκρόν;
 ΕΚ. ἦδ', ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
 ΑΓ. τοῦτον ματεύουσ' ἦ ποιοῦσ' ἄλλον πόνον;
 ΕΚ. λούτρ' ὥχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένη. 780
 ΑΓ. κτανῶν νιν, ὥς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
 ΕΚ. θαλασσόπλαγκτον, ὧδε διατεμὼν χροά.
 ΑΓ. ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετροῦντων πόνων.
 ΕΚ. ὅλῳλα κοῦδὲν λοιπόν, Ἀγάμεμνον, κακῶν.
 ΑΓ. φεῦ φεῦ· τίς οὕτω δυστυχῆς ἔφυ γυνή; 785
 ΕΚ. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.
 ἀλλ' ὦνπερ εἴνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
 ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
 στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοῦμπαλιν, σὺ μοι γενοῦ
 τιμωρὸς ἀνδρὸς ἀνοσιωτάτου ξένου, 790
 ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθθεν οὔτε τοὺς ἄνω
 δείσας δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον
 [κοινῆς τραπέξης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,
 ξενίας τ' ἀριθμῶ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων·
 τυχὼν δ' ὅσων δεῖ καὶ λαβὼν προμηθεῖαν 795
 ἐκτείνει, τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
 οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον].
 ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως·
 ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χῶ κείνων κρατῶν

[νόμος· νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγοῦμεθα 806
 καὶ ζῶμεν ἄδικοι καὶ δίκαι· ὠρισμένοι·]
 ὃς εἰς σ' ἀνελθὼν εἰ διαφθαρήσεται,
 καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οὔτινες ξένους
 κτείνουσιν ἢ θεῶν λεγὰ τολμῶσιν φέρειν,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον. 805
 ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχυρῷ θέμενος αἰδέσθητί με·
 οἴκτειρον ἡμᾶς, ὥς γραφεύς τ' ἀποσταθεῖς
 ἰδοῦ με κἀνάθρησον οἷ' ἔχω κακά.
 τύραννος ἦ ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν,
 εὐπαις ποτ' οὔσα, νῦν δὲ γραῦς ἅπαις θ' ἅμα,
 ἄπολις ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν. 811
 οἴμοι τάλαινα, ποτ' μ' ὑπεξάγεις πόδα;
 εἰκοι πράξειν οὐδέν· ὦ τάλαινα' ἐγώ.
 τί δῆτα θνητοὶ τᾶλλα μὲν μαθήματα
 μοχθοῦμεν ὥς χορὴ πάντα καὶ μαστεύομεν, 815
 περθὰ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην
 οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν
 μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἢν' ἦν ποτε
 πεῖθειν ἅ τις βούλοιο τυγχάνειν θ' ἅμα;
 πῶς οὖν ἔτ' ἂν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς, 820
 οἱ μὲν γὰρ ὄντες παῖδες οὐκέτ' εἰσὶ μοι,
 αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχυροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι·
 καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρόσκονθ' ὄρω
 καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
 Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται· 825
 πρὸς σοῖσι πλευροῖς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται
 ἢ φοιβάς, ἦν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες.
 ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δεῖξεις, ἄναξ,
 ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
 χάριν τίν' ἔξει παῖς ἐμή, κείνης δ' ἐγώ; 830

ἄκουε δὴ νυν· τὸν θανόντα τόνδ' ὄρας;
 τοῦτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεστὴν σέθεν
 δράσεις. ἐνός μοι μῦθος ἐνδεής ἐτι.
 εἰ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίλοσι
 καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει
 ἢ Δαιδάλου τέχναισιν ἢ θεῶν τινος,
 ὥς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιντο γουνάτων
 κλαίουτ' ἐπισκῆπτοντα παντοίους λόγους.
 ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἑλλήσιν φάος,
 πιθοῦ, παρὰσχευε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
 τιμωρόν, εἰ καὶ μηδὲν ἐστίν, ἀλλ' ὅμως.
 ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκη θ' ὑπηρετεῖν
 καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς αἰεί.

ΧΟ. δεινόν γε, θνητοῖς ὥς ἅπαντα συμπίτνει,
 καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
 φίλους τιθέντες τοὺς γε πολεμιωτάτους
 ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.

ΑΓ. ἐγὼ σὲ καὶ σὸν παῖδα καὶ τύχας σέθεν,
 Ἐκάβη, δι' οἴκτου χεῖρά θ' ἱκεσίαν ἔχω
 καὶ βούλομαι θεῶν θ' εἵνεκ' ἀνόσιον ξένον
 καὶ τοῦ δικαίου τήνδε σοι δοῦναι δίκην,
 εἰ πως φανείη γ' ὥστε σοί τ' ἔχειν καλῶς,
 στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν
 Θρηῆκης ἀνακτι τόνδε βουλευῆσαι φόνον.
 ἔστιν γὰρ ἥ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι·
 τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγεῖται στρατός,
 τὸν κατθανόντα δ' ἐχθρόν· εἰ δ' ἐμοὶ φίλος
 ὅδ' ἐστί, χωρὶς τοῦτο κοῦ κοινὸν στρατῷ.

ἐκ τοῦ σκότου τε τῶν τε νυκτερησίων
 φίλων μεγίστη γίγνεται βροτοῖς χάρις.

πρὸς ταῦτα φρόντιζ'· ὥς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
 σοὶ ξυμπονῆσαι καὶ ταχὺν προσαρκεῖσαι,
 βραδὺν δ', Ἀχαιοὺς εἰ διαβληθήσομαι.
 φεῦ·

ΕΚ.

οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·
 ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης, 865
 ἢ πληθὸς αὐτὸν πόλεος ἢ νόμων γραφαὶ
 εἰργουσι χοῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
 ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς τῷ τ' ὄλῳ πλέον νέμεις,
 ἐγὼ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου.

σύνισθι μὲν γάρ, ἣν τι βουλεύσω κακὸν 870
 τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι, συνδράσῃς δὲ μή.
 ἣν δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος ἢ πικουρία
 πάσχοντος ἀνδρὸς Ὀθηκὸς οἷα πείσεται
 φανῇ τις, εἰργε μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.

τὰ δ' ἄλλα θάρσει· πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς. 875
 πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερσὶ
 λαβοῦσα γραίᾳ φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
 ἢ φαρμάκοισιν ἢ πικουρίᾳ τίνι;

τίς σοι ξυνέσται χεῖρ; πόθεν κτήσῃ φίλους;
 στεγὰ κεκεῖθ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον. 880

τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλήνων ἄγρην;

σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φρονέα τιμωρήσομαι.

καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;

δεινὸν τὸ πληθὸς σὺν δόλῳ τε δύσμαχον.

δεινόν· τὸ μέντοι θῆλυ μέφομαι γένος. 885

τί δ'; οὐ γυναικες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα

καὶ Αἴμυρον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν;

ἀλλ' ὥς γενέσθω· τόνδε μὲν μέθες λόγον,

πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ 890

γυναικα. καὶ σὺ Ὀθηκὶ πλαθεῖσα ξένῳ

λέξον· καλεῖ σ' ἄνασσα δὴ ποτ' Ἰλίου

- Ἑκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χοῆος,
καὶ παῖδας· ὥς δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους
τοὺς ἐξ ἐκείνης. τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
Πολυξένης ἐπίσχες, Ἀγάμεμνον, τάφον,
ὥς τῷδ' ἀδελφῷ πλησίον μιᾷ φλογί,
δισσῇ μέριμνα μητρὶ, κρυφθῆτον χθονί.
ΑΓ ἔσται τὰδ' οὕτω· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν στρατῷ
πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν·
νῦν δ', οὐ γὰρ ἔησ' οὐρίας πνοᾶς θεός,
μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὀρῶντας ἥσυχον.
γένοιτο δ' εὖ πως· πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε
ιδίᾳ θ' ἐκάστω καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν
κακὸν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.
ΧΘ σὺ μὲν ὦ πατὴρ Ἰλιάς, στρ.
 τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξει·
 τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφὶ σε κρύπτει
 δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
 ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι
 πύργων, κατὰ δ' αἰθάλου
 κηλὶδ' οἰκτροτάταν κέχρωσαι,
 τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω.
 μεσονύκτιος ὠλλύμαν, ἀντ.
 ἤμος ἐκ δειπνῶν ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ὅσσοις
 σκιδναται, μολπᾶν δ' ἄπο καὶ χαροποιὸν
 θυσίαν καταπαύσας
 πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο,
 ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ,
 ναύταν οὐκέθ' ὀρῶν ὅμιλον
 Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα.
 ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις στρ.

905 — 913 = 914 — 922

923 — 932 = 933 — 942

μίτραισιν ἐρρυθμιζόμεαν

χρυσέων ἐνόπτρων

925

λεύσσουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγάς,

ἐπιδένμιος ὥς πέσοιμ' ἐς εὐνάν.

ἄνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν·

κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστν Τροίας τόδ'· ὦ

παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ πότε τὰν

930

Ἰλιάδα σκοπιᾶν

πέρσαντες ἦξετ' οἴκους;

λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος

ἀντ.

λιποῦσα, Δωρὶς ὥς κόρα,

σεμνὰν προσίζουσ'

935

οὐκ ἦνυσ' Ἀρτεμιν ἁτλάμων·

ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκόλταν

τὸν ἐμὸν ἄλιον ἐπὶ πέλαγος,

πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ νόστιμον

ναῦς ἐκίνησεν πόδα καὶ μ' ἀπὸ γᾶς

940

ὤρισεν Ἰλιάδος·

τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει·

τὰν τοῖν Διοσκόροιν Ἑλέναν κάσιν

Ἰδαῖόν τε βούταν

αἰνόπαριν κατάρα

945

διδοῦσ', ἐπεὶ με γᾶς

ἐκ πατρώας ἀπώλεσεν

ἐξώκισέν τ' οἴκων γάμος, οὐ γάμος

ἄλλ' ἀλάστορός τις οἰζύς·

ἂν μῆτε πέλαγος ἄλιον ἀπαγάγοι πάλιν,

950

μῆτε πατρώων ἵκοιτ' ἐς οἶκον.

ΠΑΜ. ὦ φίλιται ἄνδρῶν Πριάμε, φιλιτάτη δὲ σὺ

Ἑκάβη, δακρῶ σ' εἰσορῶν πόλιν τε σήν,

τὴν τ' ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν.

φεῦ·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστόν, οὔτ' εὐδοξία
 οὔτ' αὖ καλῶς πράσσοντα μὴ πράξειν κακῶς.
 φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω
 ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὥς ἀγνωσίᾳ
 σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 θρηνεῖν προκόπτουτ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶς
 σὺ δ' εἴ τι μέμφει τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
 σχές· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θορήκης ὄροις
 ἀπών, ὅτ' ἤλθες δεῦρ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμεν,
 ἦδη πόδ' ἔξω δωμάτων αἶρουτί μοι
 εἰς ταῦτόν ἥδε συμπίτνει δμῶς σέθεν,
 λέγουσα μύθους ὧν κλύων ἀφικόμεν.

ΕΚ. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον,
 Πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.
 ὅτω γὰρ ὥφθην εὐτυχοῦς, αἰδῶς μ' ἔχει
 ἐν τῷδε πότμῳ [τυγχάνουσ' ἴν' εἰμὶ νῦν,
 κοῦκ ἂν δυναιμένην] προσβλέπειν ὀρθαῖς
 ραῖς.

ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἠγήσῃ σέθεν,
 Πολυμῆστορ· ἄλλως δ' αἰτιόν τι καὶ νόμος,
 γυναικας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.

ΠΑΜ. καὶ θαυμά γ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἔχει;
 τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;

ΕΚ. ἴδιον ἐμεινῆς δὴ τι πρὸς σέ βούλομαι
 καὶ παῖδας εἰπεῖν σοῦς· ὁπάονας δέ μοι
 χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων.

ΠΑΜ. χωρεῖτ'· ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἦδ' ἐρημία.
 φίλη μὲν ἡμῖν εἴ σύ, προσφιλὲς δέ μοι
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χορὴν
 τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πράσσουσιν εὖ
 φίλοις ἐπαρκεῖν· ὥς ἔτοιμός εἰμ' ἐγώ.

ΕΚ. πρωτόν μὲν εἶπε παῖδ' ὃν ἐξ ἐμῆς χειρὸς

Πολύδωρον ἐκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
εἰ ζῇ· τὰ δ' ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι.

ΠΑΜ. μάλιστα· τοῦκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.

ΕΚ. ὦ φίλταθ', ὥς εὖ κάξίως σέθεν λέγεις. 990

ΠΑΜ. τί δῆτα βούλει δεύτερον μάθειν ἐμοῦ;

ΕΚ. εἰ τῆς τεκνύσης τῆσδε μέμνηταί τί μου.

ΠΑΜ. καὶ δευρό γ' ὥς σὲ κρύφιος ἐξήτει μολεῖν.

ΕΚ. χρυσὸς δὲ σῶς ὃν ἤλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;

ΠΑΜ. σῶς, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος. 995

ΕΚ. σῶσόν νυν αὐτὸν μηδ' ἔρα τῶν πλησίον.

ΠΑΜ. ἦκιστ'· οὐαίμην τοῦ παρόντος, ὦ γύναι.

ΕΚ. οἶσθ' οὖν ἂν λέξαι σοί τε καὶ παισὶν θέλω;

ΠΑΜ. οὐκ οἶδα· τῷ σὺ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.

ΕΚ. ἔστ', ὦ φιληθεῖς ὥς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ, 1000

ΠΑΜ. τί χρῆμ' ὃ καὶ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεῶν;

ΕΚ. χρυσοῦ παλαιὰ Πριαμιδῶν κατώρυχες.

ΠΑΜ. ταῦτ' ἔσθ' ἂν βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν;

ΕΚ. μάλιστα, διὰ σοῦ γ'. εἰ γὰρ εὐσεβῆς ἀνὴρ.

ΠΑΜ. τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας; 1005

ΕΚ. ἄμεινον, ἦν σὺ κατθανῆς, τοῦσδ' εἰδέναι.

ΠΑΜ. καλῶς ἔλεξας τῇδε καὶ σοφώτερον.

ΕΚ. οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἰλίας ἵνα στέγαι;

ΠΑΜ. ἐνταῦθ' ὁ χρυσὸς ἐστὶ· σημεῖον δὲ τί;

ΕΚ. μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω. 1010

ΠΑΜ. ἔτ' οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;

ΕΚ. σῶσαι σε χρήμαθ' οἷς συνεξήλθον θέλω.

ΠΑΜ. ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς ἢ κρύψας ἔχεις;

ΕΚ. σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σῶζεται στέγαις.

ΠΑΜ. ποῦ δ'; αἰδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί. 1015

ΕΚ. ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.

ΠΑΜ. ταῦνδον δὲ πιστὰ κάρσένων ἐρημία;

ΕΚ. οὐδεις Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι

ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
 λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα·
 ὥς πάντα πράξας ὦν σε δεῖ, στείλῃς πάλιν
 ξὺν παισὶν οὐπὲρ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον.

ΧΟ. οὐπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην·
 ἀλίμενόν τις ὥς εἰς ἄντλον πεσὼν
 λέχριος ἐκπεσεῖ φίλας καρδίας,
 ἀμέρσας βίον. τὸ γὰρ ὑπέγγυον
 Δίκα καὶ θεοῖσιν οὐ συμπίτνει,
 ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.
 ψεύσει σ' ὁδοῦ τῆσδ' ἐλπίς ἢ σ' ἐπήγαγεν
 θανάσιμον πρὸς Αἶδαν, ὦ τάλας·
 ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.

ΠΑΜ. ὦμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὁμμάτων τάλας.

ΧΟ. ἠκούσατ' ἀνδρὸς Ὀρηκὸς οἰμωγὴν, φίλαι;

ΠΑΜ. ὦμοι μάλ' αὐτίς, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.

ΧΟ. φίλαι, πέπρακται καὶν' ἔσω δόμων κακά.

ΠΑΜ. ἀλλ' οὐτι μὴ φύγητε λαιψηρῶ ποδί·
 βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχοῦς.

ΧΟ. ἰδοῦ, βαρείας χειρὸς ὀρμᾶται βέλος.
 βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; ὥς ἀκμὴ καλεῖ
 Ἑκάβη παρεῖναι Τρωάσιν τε συμμάχους.

ΕΚ. ἄρασσε, φεῖδου μηδέν, ἐκβάλλων πύλας·
 οὐ γὰρ ποτ' ὅμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις,
 οὐ παῖδας ὅψει ζῶντας οὓς ἔκτειν' ἐγώ.

ΧΟ. ἦ γὰρ καθεῖλες Ὀρῆκα καὶ κρατεῖς ξένου,
 δέσποινα, καὶ δέδρακας οἷάπερ λέγεις;

ΕΚ. ὅψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
 τυφλὸν τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδί,
 παίδων τε δισσῶν σώμαθ', οὓς ἔκτειν' ἐγώ
 σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρωάσιν· δίκην δέ μοι
 δέδωκε· χωρεῖ δ', ὥς ὄραξ, ὅδ' ἐκ δόμων.

ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι ἀποστήσομαι
 θυμῷ ξέοντι Θρηκί δυσμαχωτάτῳ.

1055

ΠΑΜ. ὦμοι ἐγώ, πᾶ βῶ,
 πᾶ στῶ, πᾶ κέλσω;

τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
 τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἶχνος; ποίαν
 ἢ ταύταν ἢ τάνδ'

1060

ἐξαλλάξω, τὰς

ἀνδροφόνους μάρψαι

χρήξων Ἰλιάδας, αἶ με διώλεσαν;

τάλαιναι κόραι τάλαιναι Φρυγῶν,

ὧ κατάρατοι,

1065

ποῖ καί με φυγᾶ πτώσουσι μυχῶν;

εἶθε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον

ἀκέσσαιο τυφλὸν ἀκέσσαι, Ἄλιε,

φέργγος ἀπαλλάξας.

ᾶ ᾶ,

σίγα· κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι

1070

τάνδε γυναικῶν. πᾶ πόδ' ἐπάξας

σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ,

θοίναν ἀγρίων τιθέμενος θηρῶν,

ἀρνύμενος λῶβαν

λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ὧ τάλας.

1075

ποῖ πᾶ φέρομαι τέκν' ἔρημα λιπῶν

Βάκχαις Ἄιδου διαμοιρᾶσαι,

σφακτὰν κυσί τε φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον

οὐρείαν τ' ἐκβολάν;

πᾶ στῶ, πᾶ κάμψω, [πᾶ βῶ,]

1080

ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι, λινόηροκον

φᾶρος στέλλων, ἐπὶ τάνδε συνθεῖς

τέκνων ἐμῶν φύλαξ

ὀλέθριον κοίταν;

ΧΟ. ὦ τλήμων, ὥς σοι δύσφορ' εἰργασται κακά·
δράσαντι δ' αἰσχρὰ δεινὰ τὰπιτίμια
[δαίμων ἔδωκεν ὅστις ἐστί σοι βαρύν].

ΠΑΜ. αἰατ', ἰὼ Θρήκης
λογχοφόρον ἔνοπλον εὖιππον Ἄ-
ρει κάτοχον γένος.
ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀτρεΐδαι.
βοᾶν βοᾶν αὐτῷ, βοᾶν·
ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.
κλύει τις ἢ οὐδείς ἀρκέσει; τί μέλλετε;
γυναῖκες ὠλεσάν με,
γυναῖκες αἰχμαλωτίδες·
δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.
ὦμοι ἐμᾶς λώβας.

ποῖ τράπωμαι, ποῖ πορευθῶ;
ἀμπτάμενος οὐράνιον
ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον, Ὀρίων
ἢ Σείριος ἐνθα πυρὸς φλογέας ἀφίη-
σιν ὅσων αὐγάς, ἢ τὸν ἐς Αἶδα
μελανόχρωτα πορθιδὸν ἄξω τάλας;

ΧΟ. συγγνώσθ', ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν καὶ
πάθῃ, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζόης.

ΑΓ. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσυχος
πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν
Ἦχῶ διδοῦσα θόρυβον· εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
πύργους πεσόντας ἤσμεν Ἑλλήνων δορί,
φόβον παρέσχευ οὐ μέσως ὅδε κτύπος.

ΠΑΜ. ὦ φίλτατ', ἡσθόμην γὰρ Ἀγάμεμνον σέθεν
φωνῆς ἀκούσας, εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν;

ΑΓ. ἔα·
Πολυμήστορ ὦ δύστηνε, τίς σ' ἀπώλεσε;
τίς ὅμμ' ἔθηκε τυφλὸν αἱμάξας κόρας,

- 1085 παῖδάς τε τοῦσδ' ἔκτεινεν; ἥ μέγαν χόλον
 σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ὅστις ἦν ἄρα.
- ΠΑΜ. Ἐκάβη με σὺν γυναιξὶν ἀλχμαλωτίσιν 1120
 ἀπώλεσ', οὐκ ἀπώλεσ' ἀλλὰ μειζόνως.
- 1090 ΑΓ. τί φῆς; σὺ τοῦργον εἰργασαί τοδ', ὥς λέγει;
 σὺ τόλμαν, Ἐκάβη, τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;
- ΠΑΜ. ὦμοι, τί λέξεις; ἥ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;
 σήμενον, εἶπε ποῦ 'σθ', ἔν' ἀρπάσας χεροῖν 1125
 διασπάσσωμαι καὶ καθαιμάξω χροά.
- ΑΓ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΑΜ. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
 μέθες μ' ἐφείναι τῇδε μαργῶσαν χέρα.
- 1095 ΑΓ. ἴσχ'· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον
 λέγ', ὥς ἀκούσας σοῦ τε τῆσδ' ἐ' ἐν μέρει 1130
 κρῖναι δικαίως ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.
- ΠΑΜ. λέγοιμ' ἄν. ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος
 Πολύδωρος Ἐκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
 πατήρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
 ὑποπτος ὢν δὴ Τρωικῆς ἀλώσεως. 1135
 τοῦτον κατέκτειν'· ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτειν' ἄν;
 [ἄκουσον, ὥς εὖ καὶ σοφῇ προμηθία.]
 ἔδωκα μὴ σοὶ πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς
 Τροίαν ἀθροίσῃ καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν,
 γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα 1140
 Φρυγῶν ἐς αἶαν αὐτίς ἄρειαν στόλον
 κᾶπειτα Θωρήκης πεδία τρίβοιεν τάδε
 λεηλατοῦντες, γείτοσιν δ' εἴη κακὸν
 Τρώων ἐν ὧπερ νῦν, ἄναξ, ἐκάμνομεν.
 Ἐκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον 1145
 λόγῳ με τοιῷδ' ἤγαγ', ὥς κεκρυμμένας
 θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ἐν Ἰλίῳ
 χρυσοῦ· μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
 δόμους, ἔν' ἄλλος μὴ τις εἰδείῃ τάδε.

ἴζω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ·
 πολλὰ δὲ χειρὸς αἰὲν μὲν ἐξ ἀριστερᾶς,
 αἰὲν δ' ἐνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ, Τρώων κόρα
 θάκουν ἔχουσαι κερκίδ' Ἥδωνῆς χειρὸς
 ἥνουν θ' ὑπ' αὐγὰς τοῦσδε λεύσσουσαι πέπλοι·
 ἄλλαι δὲ κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι
 γυμνὸν μ' ἔθηκεν διπτύχον στολίματος.
 ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπάρλόμεναι
 τέκν' ἐν χειροῖν ἐπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
 γένοιτο, διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χειροῖν.
 καὶ τ' ἐκ γαληνῶν — πῶς δοκεῖς; — προσφθι-

των

εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθὲν
 κεντοῦσι παῖδας, αἰὲν δὲ πολεμίων δίκην
 ξυναρπάσασαι τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας
 καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χορῆζων ἔμοις,
 εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμόν,
 κόμης κατεῖχον, εἰ δὲ κινοίην χέρας,
 πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἥνουν τάλας.
 τὸ λοισθήιον δέ, πῆμα πήματος πλέον,
 ἐξεργάσαντο δαίν'. ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων,
 πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας
 κεντοῦσιν αἱμάσσουσιν· εἴτ' ἀνὰ στέγας
 φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πεδηήσας ἐγὼ
 θῆρ ὥς διώκω τὰς μαιφόνους κύνας,
 ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον ὡς κυνηγέτης,
 βάλλων ἀράσσω. τοιάδε σπεύδων χάριν
 πέπονθα τὴν σὴν πολέμιόν τε σὺν κταυνῶν,
 Ἀγάμεμνον. ὡς δὲ μὴ μακροὺς τείνω λόγους
 εἰ τις γυναικᾶς τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς
 ἢ νῦν λέγων ἔστιν τις ἢ μέλλει λέγειν,
 ἅπαντα ταῦτα συντεμῶν ἐγὼ φράσω·

γένος γὰρ οὔτε πόντος οὔτε γῇ τρέφει
τοιόνδ', ὃ δ' αἰὲς ξυντυχῶν ἐπίσταται.

ΧΟ.

μηδὲν θρασύνου μηδὲ τοῖς σαντοῦ κακοῖς
τὸ θῆλυ συνθεῖς ὥδε πᾶν μέμψῃ γένος·
πολλὰ γὰρ ἡμῶν, αἳ μὲν εἰς' ἐπίφθοροι,
αἳ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.

ΕΚ.

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε
τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλεόν·
ἀλλ' εἴτε χρήστ' ἔδρασε, χρήστ' ἔδει λέγειν,
εἴτ' αὖ πονηρά, τοὺς λόγους εἶναι σαφροὺς
καὶ μὴ δύνασθαι τᾶδικ' εὖ λέγειν ποτέ.
σοφοὶ μὲν οὖν εἰς' οἱ τὰδ' ἡκριβωκότες,
ἀλλ' οὐ δύναιντ' ἂν διὰ τέλους εἶναι σοφοί,
κακῶς δ' ἀπώλонт'· οὔτις ἐξήλυξέ πω.

καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ὥδε φροιμίους ἔχει·

πρὸς τόνδε δ' εἰμι καὶ λόγοις ἀμείψομαι,
ὅς φησ' Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσαν διπλοῦν
Ἀγαμέμνονός θ' ἕκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν.

ἀλλ' ὦ κάκιστε, πρῶτον οὔ ποτ' ἂν φίλον
τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἑλλήσιν γένος
οὐδ' ἂν δύναίτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν

πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσωσιν τινὰ
ἢ ξυγγενῆς ὦν, ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;

ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα
πλεύσαντες αὐθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τᾶδε;

ὁ χρυσός, εἰ βούλοιο τάληθ' ἢ λέγειν,
ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα καὶ κέρδη τὰ σά.

ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο· πῶς ὅτ' ἠντύχει
Τροία, πέριξ δὲ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιον,

ἔξη τε Πρίαμος Ἑκτορός τ' ἦνθιαι δόρυ,
τί δ' οὐ τότε, εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν

θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα καὶν δόμοις ἔχων

ἐκτεινας ἢ ζῶντ' ἤλθες Ἀργείοις ἄγων;
 ἔλλ' ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἐσμὲν ἐν φάει,
 καπνῷ δ' ἐσήμην' ἄστν πολέμιον ὑπο,
 ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἐστίαν.
 πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκουσον ὥς φανῆς κακός.
 χοῖν σ', εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλος,
 τὸν χρυσὸν ὃν φῆς οὐ σὸν ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν,
 δοῦναι φέροντα πενομένοισι τε καὶ χρόνον
 πολὺν πατροφῆας γῆς ἀπεξενωμένοισι.
 σὺ δ' οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
 τολμᾶς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
 καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ' ἐχοῖν τρέφει
 σώσας τε τὸν ἐμόν, εἶχες ἂν καλὸν κλέος·
 ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἀγαθοὶ σαφέστατοι
 φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἕκαστ' ἔχει φίλους.
 εἰ δ' ἐσπᾶνιξες χρημάτων, ὃ δ' ἡντὶ χει,
 θησαυρὸς ἂν σοι παῖς ὑπῆρχ' οὐμὸς μέγας·
 νῦν δ' οὐτ' ἐκείνον ἄνδρ' ἔχεις στυγῶ φίλον,
 χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται παῖδές τε σοί,
 αὐτός τε πράσσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω,
 Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανεῖ·
 οὐτ' εὐσεβῇ γὰρ οὔτε πιστὸν οἷς ἐχοῖν,
 οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον·
 αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σὲ φήσομεν
 τοιοῦτον ὄντα· δεσπότης δ' οὐ λοιδορῶ.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· βροτοῖσιν ὥς τὰ χρηστὰ πράγματα
 χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων.
 ΑΓ. ἀχθεῖνὰ μὲν μοι τὰλλότριά κρίνειν κακά,
 ὅμως δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰσχύνῃν φέρει,
 πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.
 ἐμοὶ δ', ἴν' εἰδῆς, οὐτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν
 οὐτ' οὖν Ἀχαιῶν ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,

ἀλλ' ὥς ἔχης τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς. 1245
 λέγεις δὲ σπαντῶ πρόσφορ' ἐν κακοῖσιν ὦν.
 τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν θάδιον ξενοκτονεῖν·
 ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἑλλήσιν τόδε.
 πῶς οὖν σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν φύγῳ ψόγον;
 οὐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ 1250
 πράσσειν ἐτόλμας, τλήθι καὶ τὰ μὴ φίλα.

1220 ΠΑΜ. οἴμοι, γυναικός, ὥς ἔοιχ', ἡσσάμενος
 δούλης ὑφέξω τοῖς κακίοισιν δίκην.

ΕΚ. οὐκ οὖν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά;

ΠΑΜ. οἴμοι τέκνων τῶνδ' ὁμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας. 1255

ΕΚ. ἀλγεῖς· τί δ' ἢ; ἢ μὲ παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;

ΠΑΜ. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμ', ὧ πανοῦργε σύ;

ΕΚ. οὐ γάρ με χαίρειν χρή σε τιμωρουμένην;

ΠΑΜ. ἀλλ' οὐ τάχ', ἡνίκ' ἂν σε ποντία νοτῖς

ΕΚ. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὄρους Ἑλληνίδος; 1260

ΠΑΜ. κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων.

ΕΚ. πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσαν ἀλμάτων;

ΠΑΜ. αὐτὴ πρὸς Ἰστὸν ναὸς ἀμβήσει ποδί.

ΕΚ. ὑποπτέροις νώτοισιν ἢ ποίῳ τρόπῳ;

ΠΑΜ. κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα. 1265

ΕΚ. πῶς δ' οἷσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;

ΠΑΜ. ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.

ΕΚ. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ὦν ἔχεις κακῶν;

ΠΑΜ. οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἴλες ὧδε σὺν δόλῳ.

ΕΚ. θανούσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω πότμον; 1270

ΠΑΜ. θανούσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σφ' κεκληήσεται

ΕΚ. μορφῆς ἐπώνυμόν τι τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;

ΠΑΜ. κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.

ΕΚ. οὐδὲν μέλει μοι σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.

ΠΑΜ. καὶ σὴν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν. 1275

ΕΚ. ἀπέπτυσ' αὐτῶ ταῦτα σοὶ δίδωμ' ἔχειν.

ΠΑΜ. κτενεῖ νιν ἢ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.

ΕΚ. μήπω μανείη Τυνδαρις τοσόνδε παῖς.

ΠΑΜ. καὐτὸν σὲ τοῦτον, πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω.

ΑΓ. οὔτος σὺ μαίνει καὶ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν;

ΠΑΜ. κτεῖν', ὥς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀμείβει.

ΑΓ. οὐχ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐκποδῶν βία;

ΠΑΜ. ἀλγείς ἀκούων; ΑΓ. οὐκ ἐφέξετε στόμα;

ΠΑΜ. ἐγκλήγετ'· εἴρηται γάρ. ΑΓ. οὐχ ὅσον τάχος

νήσων ἐρήμων αὐτόν ἐκβαλεῖτέ πον,

ἐπεῖπερ οὔτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;

Ἐκάβη, σὺ δ', ὦ τάλαινα, διπτύχους νεκροῦ

στείχουσα θάπτε· δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεῶν

σκηναῖς πελάζειν, Τρωάδες· καὶ γὰρ πνοὰ

πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὄρω.

εὐ δ' ἐς πάτραν πλεύσαιμεν, εὐ δὲ ταῖ δόμῃ

ἔχοντ' ἰδοίμεν τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων.

ΧΟ. ἴτε πρὸς λιμένας σκηναῖς τε, φίλαι,

τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι

μόχθων· στερεὰ γὰρ ἀνάγκη.

1280

νελ.

1285

ύς

ν

ύς

1290

μοις

E A E N H.

1295

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΛΕΝΗ

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΓΡΑΤΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΟΝΟΗ.

ΘΕΟΚΛΗΤΜΕΝΟΣ.

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρόδοτος ἱστορεῖ περὶ Ἑλένης καὶ φησιν ἐλθεῖν
 μὲν αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον, καὶ τοῦτο φάσκειν καὶ τὸν
 Ὅμηρον ποιοῦντα τὴν Ἑλένην παρέχειν τῷ Τηλεμάχῳ
 ἐν Ὀδυσσεΐᾳ τὸ λαθικηδὲς φάρμακον τό οἱ πόρε Πολυ-
 δάμνα Θώωνος παράκοιτις, οὐ μὴν δὲ οὕτως ὥς Εὐ- 5
 ριπίδης φησίν. οἳ μὲν γὰρ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν
 μετὰ τοῦ Μενελάου μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρῃσιν καὶ
 εἰς Αἴγυπτον παραγενέσθαι καὶ κεῖθεν πεπορίσθαι τὰ
 φάρμακα· ὃ δὲ τὴν μὲν ἀληθῶς Ἑλένην φησὶ μὴδ'
 ὅπως οὖν ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, τὸ εἶδωλον δὲ αὐτῆς. 10
 κλέψας γὰρ αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς Ἥρας βουλῇ Πρωτεΐ τῷ
 βασιλεῖ τῆς Αἰγύπτου φυλάττειν παρέδωκε· τοῦτου
 δὲ θανόντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοκλύμενος ἐπειρᾷτο γα-
 μεῖν αὐτήν. ἥ δὲ ἰκέτις παρεκάθητο τῷ τοῦ Πρωτέως
 μνημεῖῳ, ὅθεν αὐτῇ ἐπιφαίνεται Μενέλεως, τὰς μὲν 15
 ναῦς ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπολέσας, ὀλίγους δὲ τινὰς τῶν
 ἐταίρων ἐν ἄντρον καθειρογμένους σώζων. εἰς λόγους
 δὲ ἐλθόντες καὶ μηχανορραφήσαντες ἀπατῶσι μὲν τὸν
 Θεοκλύμενον, αὐτοὶ δὲ νηλ ἐμβάντες ὥς δὴ τῷ Με-
 νέλεω θανόντι κατὰ θάλατταν θύσοντες, εἰς τὴν ἰδίαν 20
 διασώζονται.

ΕΥΡΥΠΙΛΟΥ

Ε Α Ε Ν Η.

ΕΑ. Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι φοαί,
 ὃς ἀντὶ δία, ψακάδος Αἰγύπτου πέδου
 λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γύας.
 Πρωτεύς δ' ὅτ' ἔξη τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
 Φάρον μὲν οἰκῶν νῆσον, Αἰγύπτου δ' ἄναξ,
 ὃς τῶν κατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμεῖ,
 Φαμάθην, ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰακοῦ.
 τίκτει δὲ τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασι,
 Θεοκλύμενον ἄρσεν' [ὅτι δὴ θεοὺς σέβων
 βίον διήνεγκ'] εὐγενῆ τε παρθένον
 Εἰδῶ, τὸ μητρὸς ἀγλαίσμ', ὅτ' ἦν βρέφος·
 ἐπεὶ δ' ἔς ἡβην ἤλθεν ὠραία γάμων,
 καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην· τὰ θεῖα γὰρ
 τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
 προγόνου λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
 ἡμῖν δὲ γῇ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
 Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως· ἔστιν δὲ δὴ
 λόγος τις ὥς Ζεὺς μητέρ' ἔπειτα εἰς ἐμὴν
 Αἴαντα κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών,
 ὃς δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετοῦ
 δῖωγμα φεύγων, εἰ σαφὴς οὗτος λόγος.
 Ἑλένη δ' ἐκλήθην· ἃ δὲ πεπόνθαμεν κακὰ
 λέγοιμ' ἄν. ἤλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι

Ἰδαῖον εἰς κευθμῶν Ἀλέξανδρον πάρα,
 Ἦρα Κύπρις τε Διογενὴς τε παρθένος, 25
 μορφῆς θέλουσαι διαπεράνασθαι κρίσιν.
 τοῦμόν δ' ἐκάλλος, εἰ καλὸν τὸ δυστυχές,
 Κύπρις προτείνασ' ὥς Ἀλέξανδρος γαμεῖ,
 νικᾷ· λιπὼν δ' ἐβούσταθμ' Ἰδαῖος Πάρις
 Σπάρτην ἀφίκεθ' ὥς ἐμὸν σχήσων λέχος. 30
 Ἦρα δ' ἐμειψθεῖσ' οὔνεκ' οὐ νικᾷ θεάς,
 ἐξηνέμωσε τὰμ' Ἀλεξάνδρῳ λέχη,
 δίδωσι δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ὁμοιώσας' ἐμοὶ
 εἰδωλον ἔμπνουν οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ἄπο,
 Πριάμου τυράννου παιδί· καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν 35
 κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων. τὰ δ' αὖ Διὸς
 βουλευματ' ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς·
 πόλεμον γὰρ εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ
 καὶ Φρυγῇ δυστήνοισιν, ὥς ὄχλου βροτῶν
 πλήθους τε κουφίσσει μητέρα χθόνα 40
 γνωτὸν τε θείῃ τὸν κράτιστον Ἑλλάδος.
 Φρυγῶν δ' ἐς ἄλκην προυτέθην ἐγὼ μὲν οὔ,
 τὸ δ' ὄνομα τοῦμόν, ἄθλον Ἑλλήσιν δορός.
 λαβὼν δ' ἐμ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος
 νεφέλῃ καλύψας, οὐ γὰρ ἡμέλησέ μου 45
 Ζεὺς, τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως ἰδρύσατο,
 πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
 ἀκέραιον ὥς σώσεις Μενέλεω λέχος.
 κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ', ὁ δ' ἄθλιος πόσις
 στράτευμ' ἀθροίσας τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς 50
 θηρᾷ πορευθεὶς Ἰλίου πυργώματα.
 ψυχὰι δ' ἐπολλαὶ δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις
 ῥοαῖσιν ἔθανον· ἡ δὲ πάντα τλᾶσ' ἐγὼ
 κατάρατός εἰμι καὶ δοκῶ προδοῦσ' ἐμὸν
 πόσιν συνάφαι πόλεμον Ἑλλήσιν μέγαν 55

τί δ' ἦτ' ἔτι ζῶ; θεοῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος
 Ἑρμοῦ, τὸ κλεινὸν μ' ἔτι κατοικήσειν πέδον
 Σπάρτης σὺν ἀνδρὶ, γνόντος ὥς ἐς Ἴλιον
 οὐκ ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινα.
 ἕως μὲν οὖν φῶς ἡλίου τόδ' ἐβλεπε
 Πρωτεύς, ἄσυλος ἢ γάμων· ἐπεὶ δὲ γῆς
 σκότῳ κέκρυπται, παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος
 θηρᾶ γαμεῖν με. τὸν πάλαι δ' ἐμὸν πόσιν
 τιμῶσα Πρωτέως μνήμα προσπίπνω τόδε
 ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τὰμὰ διασώσῃ λέχη,
 ὥς εἰ καθ' Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλεὲς φέρω,
 μή μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰσχύνῃν ὄφλη.

ΤΕΤ. τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
 Πλούτῳ γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι
 βασιλείᾳ τ' ἀμφιβλήματ' εὐθριγκοί θ' ἔδραι
 ἔα·

ὦ θεοί, τίς εἶδον ὄψιν; ἐχθίστην ὄρῳ
 γυναικὸς εἰκὼ φόνιον, ἣ μ' ἀπώλεσε
 πάντας τ' Ἀχαιοὺς. θεοί σ', ὅσον μύμημ' ἔχ
 Ἑλένης, ἀποπτύσειαν. εἰ δὲ μὴ ἔν ξένη
 γαῖα πόδ' εἶχον, τῷδ' ἂν εὐστόχῳ πτεροῷ
 ἀπόλαυσιν εἰκοῦς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης.

ΕΛ. τί δ'; ὦ ταλαίπωρ ὅστις ὦν μ' ἀπεστράφης,
 καὶ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς;

ΤΕΤ. ἡμαρτον· ὀργῇ δ' εἵξα μάλλον ἣ μ' ἐχρῆν·
 [μισεῖ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην.]
 σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις, γύναι.

ΕΛ. τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδι-

ΤΕΤ. εἰς τῶν Ἀχαιῶν, ὦ γύναι, τῶν ἀθλίων.

ΕΛ. οὐ τᾶρα σ' Ἑλένην εἰ στυγεῖς θανμαστέον.
 ἀτὰρ τίς εἶ πόθεν; τίς ἐξανδᾷν σε χρῆ;

ΤΕΤ. ὄνομα μὲν ἡμῖν Τεῦκρος, ὁ δὲ φύσας πατὴρ

Τελαμών, Σαλαμὶς δὲ πατρὶς ἡ θρέψασά με.

ΕΛ. τί δῆτα Νείλου τούσδ' ἐπιστρέφει γύας;

ΤΕΤ. φυγὰς πατροφῆας ἐξελήλαμαι χθονός. 90

ΕΛ. τλήμων ἂν εἴης· τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρας;

ΤΕΤ. Τελαμών ὁ φύσας. τίν' ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλον;

ΕΛ. ἐκ τοῦ; τὸ γάρ τοι προῖγμα συμφορὰν ἔχει.

ΤΕΤ. Αἴας μ' ἀδελφὸς ὦλεσ' ἐν Τροίᾳ θανών.

ΕΛ. πῶς; οὐ τί που σὺ φασγάνῳ βίον στερεῖς; 95

ΤΕΤ. οἰκείον αὐτὸν ὦλεσ' ἄλμ' ἐπὶ ξίφος.

ΕΛ. μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίῃ τάδ' ἄν;

ΤΕΤ. τὸν Πηλέως τιν' οἶσθ' Ἀχιλλεῖα γόνου;

ΕΛ. μνηστήρ ποθ' Ἑλένης ἦλθεν, ὥς ἀκούομεν.

ΤΕΤ. θανὼν ὃδ' ὄπλων ἔριν ἔθηκεν συμμάχοις. 100

ΕΛ. καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίνεται κακόν;

ΤΕΤ. ἄλλου λαβόντος ὅπλ' ἀπηλλάχθη βίου.

ΕΛ. σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πῆμασιν νοσεῖς;

ΤΕΤ. ὀθοῦνέκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ.

ΕΛ. ἦλθες γὰρ ὦ ξέν' Ἰλίου κλεινὴν πόλιν; 105

ΤΕΤ. καὶ ξύν γε πέρσας αὐτὸς ἀνταπωλόμην.

ΕΛ. ἦδη γὰρ ἤπται καὶ κατεργασται πυρεῖ;

ΤΕΤ. ὥστ' οὐδ' ἶχνος γε τειχέων εἶναι σαφές.

ΕΛ. ὦ τλήμον' Ἑλένη, διὰ σ' ἀπόλλυνται Φρυγες.

ΤΕΤ. καὶ πρός γ' Ἀχαιοί· μεγάλα δ' ἐργασται κακά. 110

ΕΛ. πόσον χρόνον γὰρ διαπεπόρθηται πόλις;

ΤΕΤ. ἑπτὰ σχεδόν τι καμπύμους ἐτῶν κύκλους.

ΕΛ. χρόνον δ' ἐμείνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;

ΤΕΤ. πολλὰς σελήνας, δέκα διελθούσας ἔτη.

ΕΛ. ἦ καὶ γυναῖκα Σπαρτιατῶν εἴλετε; 115

ΤΕΤ. Μενέλαος αὐτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης.

ΕΛ. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον; ἦ κλύων λέγεις;

ΤΕΤ. ὥσπερ σέ γ', οὐδὲν ἦσσον, ὀφθαλμοῖς ὀρῶ.

ΕΛ. σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἰχετ' ἐκ θεῶν.

- ΤΕΤ. ἄλλου λόγου μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.
 [ΕΛ. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
 ΤΕΤ. αὐτὸς γὰρ ὅσσοις εἰδόμην καὶ νοῦς ὀρᾷ.]
 ΕΛ. ἤδη δ' ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
 ΤΕΤ. οὐκ οὖν ἐν Ἀργεὶ γ' οὐδ' ἐπ' Εὐρώτᾳ ῥοαῖς.
 ΕΛ. αἰατ'· κακὸν τόδ' εἶπας οἷς κακὸν λέγεις.
 ΤΕΤ. ὥς κείνος ἀφανῆς σὺν δάμαρτι κλήζεται.
 ΕΛ. οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
 ΤΕΤ. ἦν, ἀλλὰ χειμῶν ἄλλος' ἄλλον ὥρισεν.
 ΕΛ. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἄλός;
 ΤΕΤ. μέσον περῶντας πέλαγος Αἰγαίου πόρου.
 ΕΛ. καὶ τοῦδε Μενέλεων οὔτις εἶδ' ἀφιγμένον;
 ΤΕΤ. οὐδεὶς· θανὼν δὲ κλήζεται καθ' Ἑλλάδα.
 ΕΛ. ἀπωλόμεσθα· Θεστιᾶς δ' ἔστιν κόρη;
 ΤΕΤ. Αἰθῶν ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δῆ.
 ΕΛ. οὐ πού νιν Ἑλένης αἰσχρὸν ὤλεσεν κλέος;
 ΤΕΤ. φασίν, βρόχῳ γ' ἄψασαν εὐγενῆ δέσρην.
 ΕΛ. οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι;
 ΤΕΤ. τεθνᾶσι κοῦ τεθνᾶσι· δύο δ' ἔστων λόγῳ.
 ΕΛ. πότερος ὁ κρείσσων; ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
 ΤΕΤ. ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε φάσ' εἶναι θεῶ.
 ΕΛ. καλῶς ἔλεξας τοῦτο· θάτερον δὲ τί;
 ΤΕΤ. σφαραγῖς ἀδελφῆς εἵνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
 ἄλλος δὲ μύθων· οὐ διπλᾶ χρήζω στένειν.
 ὦν δ' εἵνεκ' ἦλθον τοῦσδε βασιλικοὺς δόμους
 τὴν Θεσπιῶδὸν Θεονόην χρήζων ἰδεῖν,
 σὺ προξένησον, ὥς τύχῳ μαντευμάτων
 ὅπῃ νεῶς στείλαιμι ἂν οὐρίον πτερόν
 εἰς γῆν ἐναλλίαν Κύπρον, οὐ μ' ἐθέσπισεν
 οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικὸν
 Σαλαμῖνα θέμενον τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας.
 ΕΛ. πλοῦς, ὦ ξέν', αὐτὸς σημαίνει· σὺ δ' ἐκλιπ

- 120 γῆν τήνδε φεῦγε πρίν σε παῖδα Πρωτέως
 ἰδεῖν, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς· ἅπεστι δὲ
 κνσὶν πεποιθὼς ἐν φοναῖς θηροκτόνοις·
 κτείνει γὰρ Ἑλλην' ὄντιν' ἂν λάβῃ ξένον· 155
 ὅτου δ' ἔκατι, μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν
 ἐγὼ τε σιγῶ· τί γὰρ ἂν ὠφελοῖμί σε;
 TET. καλῶς ἔλεξας, ὦ γύναι· θεοὶ δέ σοι
 ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησάμενοι.
 Ἑλένη δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχουσ' οὐ τὰς φρένας 160
 ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολὺ.
 130 κακῶς δ' ὅλοιτο μηδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοὰς
 ἔλθοι· σὺ δ' εἴης εὐτυχὴς αἰεὶ, γύναι.
 EΛ. ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλομένα μέγαν οἶτον,
 ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλθω, 165
 δάκρυσιν ἢ θρήνοις ἢ πένθεσιν; ἔξ.
 135 πτεροφόροι νεάνιδες, στρ.
 παρθένοι Χθονὸς κόραι
 Σειρήνες, εἰδ' ἔμοῖς γόοις
 μόλοιτ' ἔχουσαι τὸν Αἴβυν 170
 λωτὸν ἢ σύριγγας· αἴλινον, κακοῖς
 140 τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα δάκρυα,
 πάθῃσι πάθεα, μέλεσι μέλεα·
 μουσεῖά τε θρηνηήμασι ξυνφδὰ
 πέμψειε Φερσέφασσα 175
 [φρόνια] φρόνια, χάριτας ἴν' ἐπὶ δάκρυσι
 παρ' ἐμέθεν ὑπὸ μέλαθρα νύχια παιᾶνας
 νέκυσιν ὀλομένοις λάβῃ.
 150 κνανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ
 ἔτυχον ἑλικά τ' ἀνὰ χλόαν
 φοίνικας ἄλλου πέπλους
 αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις
 160

θάλπουσ' ἀμφί τ' ἐν δόνακος ἔρνεσιν·
 ἔνθεν οἰκτρὸν ὄμαδον ἔκλυον
 ἄλυσρον ἔλεγον, ὅ τι ποτ' ἔλακεν

* * * αἰάγμασι στένουσα,

Νύμφα τις οἷα Ναῖς
 ὄρεσι φρυγάδα νόμον ἰεῖσα
 ροερόν, ὑπὸ δὲ πέτρῳ γύαλα κλαγγαῖσιν
 Πανὸς ἀναβοᾷ γάμους.

ΕΛ. ἰὼ ἰὼ·

στρ

θῆραμα βαρβάρου πλάτας,
 Ἑλλανίδες κόραι,
 ναύτας Ἀχαιῶν
 τις ἔμολεν ἔμολε δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων,
 Ἰλίου κατασκαφῶν
 πυρὶ μέλουσαν δαΐφ
 δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον,
 δι' ἐμὸν ὄνομα πολύπονον.
 Αἴηδα δ' ἐν ἀγχόναῖς
 θάνατον ἔλαβεν
 αἰσχύνας ἐμᾶς ὑπ' ἄλγεων.
 ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἄλλ' πολυπλανῆς
 πόσις ὀλόμενος οἴχεται,
 Κάστορός τε συγγόνου τε
 διδυμογενὲς ἄγαλμα πατριδος
 ἀφανὲς ἀφανὲς ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα
 γυμνάσιά τε δονακόεντος
 Εὐρώτα, νεανιᾶν πόνον.

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ·

ἀντ.

ᾧ δαίμονος πολυστόνου
 μοίρας τε σᾶς, γύναι.
 αἰὼν δυναιῶν

τις ἔλαχεν ἔλαχεν, ὅτε σε τέκετο ματρόθεν
 Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος 215

χιονόχρως κύκνου πτεροῦ·

τί γὰρ ἄπεστί σοι κακῶν;

τίνα δὲ βίοτον οὐκ ἔτλας;

μάτηρ μὲν οἴχεται,

δίδυμά τε Διὸς 220

οὐκ εὐδαιμονεῖ τέκεα φίλα,

χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὄραῖς,

διὰ δὲ πόλεως ἔρχεται

βάξις, ἃ σε βαρβάροισι

λέχεσι, πότνια, παραδίδωσιν, 225

ὁ δὲ σὸς ἐν ἄλλ' κύμασί τε λέλοιπε βίοτον,

οὐδέ ποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα

καὶ τὰν Χαλκίοικον ὀλβιεῖς.

ΕΛ. φεῦ φεῦ, τίς ἢ Φρυγῶν

ἢ τίς Ἑλλαντίας ἀπὸ χθονὸς 230

ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἴλιφ

πεύκαν; ἐνθεν ὀλόμενον

σκάφος συναρμόσας

ὁ Πριαμίδας ἔπλευσε βαρβάρῳ πλάτῃ

τὰν ἐμὰν ἐφ' ἐστίαν, 235

ἐπὶ τὸ δυστυχὲς

κάλλος, ὥς ἔλοι γάμον ἐμόν.

ἃ δὲ δόλιος ἃ πολυκτόνος Κύπρις

Δαναΐδαις ἄγουσα θάνατον Πριαμίδαις τε.

ὦ τάλαινα συμφορᾷς. 240

ἃ δὲ χρυσέοις θρόνοις

Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Ἥρα

τὸν ὠκύπουν ἔπεμψε Μαιάδος γόνον,

ὅς με χλοερὰ δρεπομέναν ἔσω πέπλων

ζόδεα πέταλα, χαλκίοικον ὥς Ἀθήναν 245

μόλοιμ', ἀναμπάσας δι' αἰθέρος
 τάνδε γαῖαν εἰς ἄνολβον
 ἔριν ἔριν τάλαιναν ἔθετο
 Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος.
 τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα παρὰ Σιμουντίοις δοαῖσι
 μαψίδιον ἔχει φάτιν.

ΧΟ. ἔχεις μὲν ἀλγείν', οἶδα· σύμφορον δέ σοι
 ὡς ῥᾶστα τὰναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.

ΕΛ. φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην;
 ἄρ' ἢ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;
 [γυνὴ γὰρ οὐθ' Ἑλληνὶς οὔτε βάρβαρος
 τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται,
 ἐν ᾧ με Αἴδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.]
 τέρας γὰρ ὁ βίος καὶ τὰ πράγματ' ἐστὶ μοι,
 τὰ μὲν δι' Ἥραν, τὰ δὲ τὸ κάλλος αἴτιον.
 εἶθ' ἔξαλειφθεῖς ὡς ἄγαλμ' αὐθις πάλιν
 αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἔλαβον,
 καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς ἄς νῦν ἔχω
 Ἑλληνες ἐπελάθοντο, τὰς δὲ μὴ κακὰς
 ἔσωζον ὥσπερ τὰς κακὰς σῶζουσὶ μου.
 ὅστις μὲν οὖν εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην
 πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅτι
 ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.
 πρῶτον μὲν οὐκ οὔσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεής·
 καὶ τοῦτο μείζον τῆς ἀληθείας κακόν,
 ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακά.
 ἔπειτα πατρίδος θεοὶ μ' ἀφιδρούσαντο γῆς
 εἰς βάρβαρ' ἦθη, καὶ φίλων τητωμένην
 δούλη καθέστηκ' οὔσ' ἐλευθέρων ἀπο·
 τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ἐνός.
 ἄγκυρα δ' ἢ μου τὰς τύχας ὥχει μόνη,
 πόσιν ποθ' ἤξειν καὶ μ' ἀπαλλάξειν κακῶν,

οὗτος τέθνηκεν, οὗτος οὐκέτ' ἔστι δῆ.
 μήτηρ δ' ὄλωλε, καὶ φρονεὺς αὐτῆς ἐγώ, 280
 ἀδίκως μὲν, ἀλλὰ τᾷδικον τοῦτ' ἔστ' ἐμόν·
 ὃ δ' ἀγλαίσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφην,
 θυγάτηρ ἄνανδρος πολὺν παρθευέεται·
 τὼ τοῦ Διὸς δὲ λεγομένῳ Διοσκόρῳ 285
 οὐκ ἐστόν. ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστυχῇ
 τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἐργοῖσιν οὔ.
 τὸ δ' ἔσχατον τοῦτ', εἰ μόλοιμεν εἰς πάτρην,
 κλήθροισι ἂν εἰργοιέν με, τὴν ὑπ' Ἰλῖω 290
 δοκοῦντες Ἑλένην Μενέλεω μολεῖν μέτα.
 εἰ μὲν γὰρ ἐξη πόσις, ἀνεγνωσθήμεν ἂν
 εἰς ξύμβολ' ἐλθόνθ' ἃ φανέει ἂν μόνοις ἂν ἦν. 295
 νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ' οὔτε μὴ σωθῇ ποτε.
 τί δῆτ' ἔτι ζῶ; τί ν' ὑπολείπομαι τύχην;
 γάμους ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγάς,
 μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου πρὸς πλουσίαν 300
 τράπεξαν ἵζουσ'; ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
 ξυνῇ γυναικί, καὶ τὸ σὼν ἐστὶν πικρόν.
 θανεῖν κράτιστον· πῶς θάνοιμ' ἂν οὖν καλῶς;
 ἀσχήμονες μὲν ἀγχῶναι μετάρσιοι,
 καὶ τοῖσι δούλοις δυσπρεπεὺς νομίζεται· 305
 σφαγαὶ δ' ἔχουσιν εὐγενεὺς τι καὶ καλόν,
 σμικρὸς δ' ὁ καιρὸς κρατ' ἀπαλλάξαι βίου.
 εἰς γὰρ τοσοῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν·
 αἰ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς
 γυναῖκες, ἡμᾶς δ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπώλεσεν. 310
 XO. Ἑλένη, τὸν ἐλθόνθ', ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος,
 μὴ πάντ' ἀληθῇ δοξάσης εἰρηκέναι.
 EA. καὶ μὴν σαφῶς ἔλεξ' ὀλωλέναι πόσιν.
 XO. πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη.
 EA. καὶ τᾷμπαλὺν γε τῶνδ' ἀληθείᾳ σαφῇ. 315

- ΧΟ. εἰς ξυμφορὰν γὰρ ἀντὶ τὰ γαθοῦ φέρει.
 ΕΛ. φόβος γὰρ εἰς τὸ δαῖμα περιβαλὼν μ' ἄγει.
 ΧΟ. πῶς δ' εὐμενείας τοισίδ' ἐν δόμοις ἔχεις;
 ΕΛ. πάντες φίλοι μοι πλὴν ὁ θηρεύων γάμους.
 ΧΟ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾷσον; μνήματος λιποῦσ' ἔδραν,
 ΕΛ. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον ἢ παραίνεσιν;
 ΧΟ. ἔλθοῦς' εἰς οἴκους, ἢ τὰ πάντ' ἐπίσταται,
 τῆς ποντίας Νηρηΐδος ἐκρόνου κόρης,
 πυθοῦ πόσιν σὸν Θεονόης εἴτ' ἔστ' ἔτι
 εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος· ἐκμαθοῦσα δὲ
 πρὸς τὰς τύχας τὸ χάσμα τοὺς γόους τ' ἔχε.
 πρὶν δ' οὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι, τί σοι πλέον
 λυπουμένη γένοιτ' ἄν; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
 τάφον λιποῦσα τόνδε σύμμιξον κόρη,
 ὅθεν περ εἴσει πάντα, τάληθ' ἢ φράσαι·
 ἔχουσ' ἐν οἴκοις τήνδε τί βλέπεις πρόσσω;
 θέλω δὲ καὶ γὰρ σοὶ συνεισελθεῖν δόμους
 καὶ συμπτυθέσθαι παρθένου θεσπίσματα·
 γυναιῖκα γὰρ δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.
 ΕΛ. φίλοι, λόγους ἐδεξάμαν· στορ
 βᾶτε βᾶτε δ' εἰς δόμους,
 ἀγῶνας ἐντὸς [οἴκων] ὥς
 πύθῃσθε τοὺς ἐμούς.
 ΧΟ. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς.
 ΕΛ. ἰὼ μέλεος ἄμερα.
 τίν' ἄρα τάλαινα τίνα δακρυό-
 εντα λόγον ἀκούσομαι;
 ΧΟ. μὴ πρόμαντις ἀλγέων
 προλάμβαν', ὦ φίλα, γόους.
 ΕΛ. τί μοι πόσις μέλεος ἔτλα; ἀνι
 πότερα δέρεται φάος

τέθριππά θ' ἄλιον
[ἐς] κέλευθά τ' ἀστέρων,

ΧΟ. * * * * *

ΕΛ. * * * * *

315 ἥ' ν νέκυσι κατὰ χθονὸς
τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν;

345

ΧΟ. εἰς τὸ φέρετερον τίθει
τὸ μέλλον, ὅ τι γενήσεται.

ΕΛ. σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατόμοσα,
τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν
Εὐρώταν, θανόντος εἰ βάξις
ἔτυμος ἀνδρὸς ἄδε μοι —

350

ΧΟ. τί τάδ' ἀσύνετα;

ΕΛ. φόνιον αἰώρημα
διὰ δέφρης ὀρέξομαι,
ἥ ξιφοκτόνον διωγμὸν
αἰμορύτου σφαγᾶς

355

αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσσω διὰ σαρκὸς ἄμιλλαν,
θῦμα τριζύγοις θεαῖσι
τῷ τε συρίγγων αἰοιδᾶν σεβί-
ζοντι Πριαμίδα ποτ' ἀμφὶ βουστάθμους.

ΧΟ. ἄλλος' ἀποτροπὰ κακῶν
γένοιτο, τὸ δὲ σὸν εὐτυχές.

360

ΕΛ. ἰὼ Τροία τάλαινα,
δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσσαι μέλεά τ' ἔτλας·

τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπριδος ἔτεκε
πολὺ μὲν αἶμα, πολὺ δὲ δάκρυον, ἄχεά τ' ἄχεσι,
δάκρυα δάκρυσιν [ἔλαβε πάθρα,
ματέρες τε παῖδας ὥλεσαν],

365

ἀπὸ δὲ παρθένοι κόμας
ἔθεντο σύγγονοι νεκρῶν Σκαμάνδριον
ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα.

βοᾶν βοᾶν δ' Ἑλλάς 370
 κελάδησε κἀνοτότυξεν,
 ἐπὶ δὲ κρατὶ χέρας ἔθηκεν,
 ὄνυχι δ' ἀπαλόχροα γένυν
 ἔδευσε φοινίαισι πλαγαῖς.
 ᾧ μάκαρ Ἀρκαδίᾳ ποτὲ παρθένε Καλλιστοῖ, Διὸς 376
 ἃ λεχέων ἐπέβας τετραβάμοσι γυίοις,
 ὥς πολὺν ματρός ἐμᾶς ἔλαχες πλέον,
 ἃ μορφᾷ θηρῶν λαχνογυίων
 ὄμματι λάβρω σχῆμα λαιίνης
 ἐξαλλάξας ἄχα λύπης· 380
 ἂν τέ ποτ' Ἀρτεμις ἐξεχορεύσατο
 χρυσοκέρατ' ἔλαφον Μέροπος Τιτανίδα κούραν
 καλλοσύνας ἔνεκεν· τὸ δ' ἐμὸν δέμας
 ὤλεσεν ὤλεσε πέργαμα Δαρδανίας
 ὀλομένους τ' Ἀχαιοῦς. 385

ME. ᾧ τὰς τεθρίππους Οἰνομάω Πῖσαν κᾶτα
 Πέλοψ ἀμίλλας ἐξαμιλληθεῖς ποτε,
 εἴθ' ὥφελες τόθ' [ἦνίχ' ἔρανον εἰς θεοὺς
 πεισθεῖς ἐποίεις] εὐθέως λιπεῖν βίον,
 πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρεΐα πατέρα γεννῆσαί ποτε, 390
 ὃς ἐξέφυσεν Ἀερόπης λέκτρων ἄπο
 Ἀγαμέμνον' ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ξυγόν·
 πλείστον γὰρ οἶμαι, καὶ τόδ' οὐ κόμπω λέγω,
 στράτευμα κόπη διορίσαι Τροίαν ἐπι,
 τύραννος οὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν, 395
 ἔκοῦσι δ' ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις.
 καὶ τοὺς μὲν οὐκέτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα,
 τοὺς δ' ἐκ θαλάσσης ἄσμένους πεφηνγότας,
 νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους πάλιν.
 ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλὸς 400
 τλήμων ἀλῶμαι χρόνον ὅσον περ Ἰλίου

πύργους ἔπερσα, κείς πάτρην χοήζων μολεῖν
 οὐκ ἀξιούμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
 Αἰβύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομὰς
 πέπλευκα πάσας· χῶταν ἐγγὺς ᾧ πάτρας, 405
 πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα, κοῦποτ' οὔριον
 εἰσῆλθε λαῖφος ὥστε μ' εἰς πάτρην μολεῖν.
 καὶ νῦν τάλας ναυαγὸς ἀπολέσας φίλους
 ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε· ναῦς δὲ πρὸς πέτρας
 πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων. 410
 τρόπισ δ' ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων,
 ἐφ' ἧς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστω τύχη
 Ἑλένη τε, Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω.
 ὄνομα δὲ χώρας ἥτις ἦδε καὶ λεῶς
 οὐκ οἶδ'· ὄχλον γὰρ εἰσπεσεῖν ἡσχυνόμην 415
 ὥσθ' ἱστορῆσαι, τῆς ἐμῆς δυσχλαινίας
 κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας. ὅταν δ' ἀνῆρ
 πράξει κακῶς ὑψηλός, εἰς ἀηθίαν
 πίπτει κακίῳ τοῦ πάλαι δυσδαίμονος.
 χρεῖα δὲ τείρει μ'· οὔτε γὰρ σῖτος πάρα 420
 οὔτ' ἀμφὶ χροῶτ' ἐσθῆτες· αὐτὰ δ' εἰκάσαι
 πάρεστι ναὸς ἐκβολ' οἷς ἀμπίσχομαι.
 πέπλους δὲ τοὺς πρὶν λαμπρά τ' ἀμφιβλήματα
 χλιδάς τε πόντος ἥρπασ'· ἐν δ' ἄντρον μυχοῖς
 κρύψας γυναῖκα τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ 425
 ἄρξασαν ἦκω τοὺς τε περιλελειμμένους
 φίλων φυλάσσειν τὰμ' ἀναγκάσας λέχη.
 μόνος δὲ νοστώ, τοῖς ἐκεῖ ξητῶν φίλοις
 τὰ πρόσφορ' ἦν πως ἐξερευνήσας λάβω.
 ἰδὼν δὲ δῶμα περιφερὲς θορυγκοῖς τόδε 430
 πυλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινός,
 προσῆλθον· ἐλπὶς δ' ἐκ γε πλουσίῳ δόμων
 λαβεῖν τι ναύταις· ἐκ δὲ μὴ χόντων βίου,

- οὐδ' εἰ θέλοιεν, ὠφελεῖν ἔχοιεν ἄν.
 ὦ ἢ τίς ἂν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι,
 ὅστις διαγγεῖλειε τὰ μ' εἶσω κακά;
- ΓΡ. τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξει δόμων
 καὶ μὴ πρὸς αὐλείοις ἐστηκὼς πύλαις
 ὅχλον παρῆξεις δεσπόταις; ἢ κατθανεῖ
 Ἑλλήν πεφυκὼς, οἷσιν οὐκ ἐπιστροφά.
- ΜΕ. ὦ γραῖα, ταῦτα ταῦτ' ἔπη καλῶς λέγεις.
 ἔξεστι· πείσομαι γάρ· ἀλλ' ἄνεις λόγον.
- ΓΡ. ἄπελθ'· ἐμοὶ γὰρ τοῦτο πρόσκειται, ξένε,
 μηδένα πελάζειν τοισίδ' Ἑλλήνων δόμοις.
- ΜΕ. ἄ· μὴ πρόσιλλε χεῖρα μηδ' ὦθει βίᾳ.
- ΓΡ. πείθει γὰρ οὐδὲν ὦν λέγω· σὺ δ' αἴτιος.
- ΜΕ. ἄγγειλον εἶσω δεσπόταισι τοῖσι σοῖς.
- ΓΡ. πικροὺς ἂν οἰμαί γ' ἄγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους.
- ΜΕ. ναυαγὸς ἦκα ξένος, ἀσύλητον γένος.
- ΓΡ. οἶκον πρὸς ἄλλον νῦν τιν' ἀντὶ τοῦδ' ἴθι.
- ΜΕ. οὐκ, ἀλλ' ἔσω πάρειμι· καὶ σὺ μοι πιθοῦ.
- ΓΡ. ὀχληρὸς ἴσθ' ὦν· καὶ τάχ' ὠσθήσει βίᾳ.
- ΜΕ. αἰαῖ· τὰ κλεινὰ ποῦ· στί μοι στρατεύματα;
- ΓΡ. οὐκοῦν ἐκεῖ που σεμνὸς ἦσθ', οὐκ ἐνθάδε.
- ΜΕ. ὦ δαῖμον, ὥς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα.
- ΓΡ. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; πρὸς τίν' οἰκτρὸς
- ΜΕ. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας.
- ΓΡ. οὐκ οὐν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις;
- ΜΕ. τίς δ' ἦδε χώρα; τοῦ δὲ βασιλικοὶ δόμοι;
- ΓΡ. Πρωτεύς τάδ' οἰκεῖ δώματ', Αἰγυπτος δὲ γῆ.
- ΜΕ. Αἰγυπτος; ὦ δύστηνος, οἱ πέπλευκ' ἄρα.
- ΓΡ. τί δὴ τὸ Νείλου μεμπτόν ἐστί σοι γάνος;
- ΜΕ. οὐ τοῦτ' ἐμέμφθην· τὰς ἐμὰς στένω τύχας.
- ΓΡ. πολλοὶ κακῶς πράσσουσιν, οὐ σὺ δὴ μόνος.
- ΜΕ. ἔστ' οὖν ἐν οἴκοις ὄντιν' ὀνομάξεις ἀνάξ;

- ΓΡ. τὸδ' ἐστὶν αὐτοῦ μνημα, παῖς δ' ἄρχει χθονός.
 ΜΕ. ποῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτὸς ἢ ὕδμοις;
 435 ΓΡ. οὐκ ἔνδον· Ἑλλήσιν δὲ πολεμιώτατος.
 ΜΕ. τίς αἰτίαν σχὼν ἧς ἐπηυρόμην ἐγώ;
 ΓΡ. Ἑλένη κατ' οἴκους ἐστὶ τοῦσδ' ἢ τοῦ Διός. 470
 ΜΕ. πῶς φῆς; τίς εἶπας μῦθον; αὐτίς μοι φράσον.
 440 ΓΡ. ἢ Τυνδαρεῖς παῖς, ἢ κατὰ Σπάρτην ποτ' ἦν.
 ΜΕ. πόθεν μολοῦσα; τίνα τὸ πρῶγμ' ἔχει λόγον;
 ΓΡ. Λακεδαιμόνος γῆς δεῦρο νοστήσας' ἄπο.
 ΜΕ. πότ'; οὐ τί που λελήσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχος; 475
 ΓΡ. πρὶν τοὺς Ἀχαιοὺς, ὧ ξέν', εἰς Τροίαν μολεῖν.
 445 ἄλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων· ἐστὶ γάρ τις ἐν δόμοις
 τύχη, τύραννος ἢ ταράσσεται δόμος.
 καιρὸν γὰρ οὐδέν' ἤλθες· ἦν δὲ δεσπότης
 λάβῃ σε, θάνατος ξενιά σοι γενήσεται. 480
 εὔνους γὰρ εἰμ' Ἑλλήσιν, οὐχ ὅσον πικροὺς
 λόγους ἔδωκα δεσπότην φοβουμένη.
 450 ΜΕ. τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς γὰρ ἀθλίας
 ἐκ τῶν πάροιθεν τὰς παρεσιώσας κλύω,
 εἰ τὴν μὲν αἰρεθεῖσαν ἐκ Τροίας ἄγων 485
 ἦκω δάμαρτα καὶ κατ' ἄντρα σώξομαι,
 455 ὄνομα δὲ ταῦτόν τῆς ἐμῆς ἔχουσά τις
 δάμαρτος ἄλλη τοισίδ' ἐνναλεῖ δόμοις.
 Διὸς δ' ἔλεξε παῖδά νιν πεφυκέναι.
 ἄλλ' ἢ τις ἐστὶ Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ 490
 Νείλου παρ' ὄχθας; εἰς γὰρ ὃ γε κατ' οὐρανόν.
 Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἐστὶ πλὴν ἵνα βοαί
 τοῦ καλλιδούνακός εἰσιν Εὐρώτα [μόνον];
 διπλοῦν δὲ Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται;
 Λακεδαιμόνος δὲ γὰρ τις ξυνώνυμος 495
 Τροίας τ'; ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω τί χρὴ λέγειν.
 465 πολλοὶ γάρ, ὧς εἴξασιν, ἐν πολλῇ χθονὶ

ὀνόματα ταῦτ' ἔχουσι καὶ πόλις πόλει
 γυνὴ γυναικί τ'· οὐδὲν οὖν θαυμαστόν.
 οὐδ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλου φευξοῦμεθα·
 ἀνὴρ γὰρ οὐδεὶς ᾧδε βάρβαρος φρένας,
 ὃς ὄνομ' ἀκούσας τοῦμὸν οὐ δώσει βοράν.
 κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ἐγὼ θ' ὃς ἤψά νιν,
 Μενέλαος οὐκ ἄγνωστος ἐν πάσῃ χθονί.
 δόμων ἄνακτα προσμενῶ· δισσὰς δέ μοι
 ἔχει φυλάξεις· ἦν μὲν ὠμόφρων τις ἦ,
 κρύψας ἑμαυτὸν εἴμι πρὸς νανάγια·
 ἦν δ' ἐνδιδῶ τι μαλθακόν, τὰ πρόσφορα
 τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι.
 κακῶν δ' ἐν ἡμῖν ἔσχατον τοῖς ἀθλίοις,
 ἄλλους τυράννους αὐτὸν ὄντα βασιλέα
 βίον προσαιτεῖν· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει.
 λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμός, σοφῶν δ' ἔπος,
 δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον.

ΧΟ. ἤκουσα τᾶς θεσπιῶδοῦ κόρας,
 ἃ χρησας, ἐφάνη 'ν τυράννοις
 δόμοις, ὥς Μενέλαος οὐπω
 μελαμπαῆς οἴχεται
 δι' ἔρεβος χθονὶ κρυφθεὶς,
 ἀλλ' ἔτι κατ' οἶδμ' ἄλιον
 τρυχόμενος οὐπω λιμένων
 ψαύσειεν πατρίας γᾶς,
 ἀλατεία βιότου
 ταλαίφρων, ἄφιλος φίλων,
 παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς
 πόδα χριμπτόμενος εἰναλίῳ
 κώπῃ Τρωάδος ἐκ γᾶς.

ΕΛ. ἦδ' αὖ τάφου τοῦδ' εἰς ἔδρας ἐγὼ πάλιν
 στείλω, μαθοῦσα Θεονόης φίλους λόγους,

ἥ πάντ' ἀληθῶς οἶδε· φησὶ δ' ἐν φάει 530

πόσιν τὸν ἄμὸν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
πορθμοὺς δ' ἀλᾶσθαι μυρίους πεπλευκότεα
ἐκεῖσε κἀκεῖσ' οὐδ' ἀγύμναστον πλάνοις
ἥξειν, ὅταν δὴ πημάτων λάβῃ τέλος.

ἔν δ' οὐκ ἔλεξεν, εἰ μολὼν σωθήσεται. 535

ἐγὼ δ' ἀπέστην τοῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς,
ἡσθεῖσ' ἐπεὶ νῦν εἶπέ μοι σεσωσμένον.
ἐγγὺς δέ νῦν που τῆσδ' ἐφασκ' εἶναι χθονός,
ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις.

ᾧμοι, πόθ' ἥξεις; ὥς ποθεινός ἂν μόλοις. 540

ἔα, τίς οὗτος; οὐ τί που κρυπτεύομαι
Πρωτέως ἀσέπτου παιδὸς ἐκ βουλευμάτων;

οὐχ ὥς δρομαία πῶλος ἢ Βάκχη θεοῦ 545

τάφῳ ξυνάψω κῶλον; ἄγριος δέ τις

μορφὴν ὅδ' ἐστίν, ὅς με θηρᾶται λαβεῖν. 545

ME. σὲ τὴν ὄρεγμα δεινὸν ἡμιλλημένην
τύμβου πλὴ κρηπιδ' ἐμπύρους τ' ὀρθοστάτας,

μεῖνον· τί φεύγεις; ὥς δέμας δεῖξασα σὸν

ἐκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστίθης. 550

EA. ἀδικούμεθ', ὦ γυναῖκες· εἰργόμεσθα γὰρ
τάφου πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε, καὶ μ' ἐλὼν θέλει

δοῦναι τυράννοισι ᾧν ἐφεύρομεν γάμους.

ME. οὐ κλῶπές ἐσμεν, οὐχ ὑπηρέται κακῶν.

EA. καὶ μὴν στολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις.

ME. στήσον φόβου μεθεῖσα λαιψηρὸν πόδα. 555

EA. ἴστημ', ἐπεὶ γε τοῦδ' ἐφάπτομαι τάφου.

ME. τίς εἶ; τί ν' ὄψιν σὴν, γύναι, προσδέρομαι;

EA. σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κάμ' ἔχει λόγος.

ME. οὐπώποτ' εἶδον προσφερέστερον δέμας.

EA. ὦ θεοί· θεὸς γὰρ καὶ τὸ γιγνώσκειν φίλους. 560

ME. Ἑλληνὶς εἰ τις ἢ πιχωρία γυνή;

- ΕΛ. Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὺν θέλω μαθεῖν.
 ΜΕ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
 ΕΛ. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γε σ'· οὐδ' ἔχω τί φῶ.
 ΜΕ. ἔγνωσ ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
 ΕΛ. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
 ΜΕ. ποίας δάμαρτος; μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων.
 ΕΛ. ἦν σοι δίδωσι Τυνδάρεως ἐμὸς πατήρ.
 ΜΕ. ὦ φρασφόρ' Ἐκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενεῇ.
 ΕΛ. οὐ νυκτίφαντον πρόπολον Ἐνοδίας μ' ὄρας.
 ΜΕ. οὐ μὲν γυναικῶν γ' εἰς δυοῖν ἔφυν πόσις.
 ΕΛ. ποίων δὲ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἔφυν;
 ΜΕ. ἦν ἄντρα κεύθει καὶ Φρυγῶν κομίζομαι.
 ΕΛ. οὐκ ἔστιν ἄλλη σὴ τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή.
 ΜΕ. οὐ πον φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ὄμμα μου νοσεῖ;
 ΕΛ. οὐ γάρ με λεύσσων σὴν δάμαρδ' ὄραν δοκεῖς;
 ΜΕ. τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστρεφῇ.
 ΕΛ. σκέψαι· τί σοι δεῖ πίστεως σαφεστέρας;
 ΜΕ. εἰκας· οὗτοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι.
 ΕΛ. τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σ' ὄμματα;
 ΜΕ. ἔκει νοσοῦμεν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
 ΕΛ. οὐκ ἦλθον εἰς γῆν Τρωάδ', ἀλλ' εἰδωλον ἦν.
 ΜΕ. καὶ τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται;
 ΕΛ. αἰθὴρ, ὅθεν σὺ θεοπόννητ' ἔχεις λέχη.
 ΜΕ. τίνας πλάσαντος θεῶν; ἄελπα γὰρ λέγεις.
 ΕΛ. Ἥρας, διάλλαγμα, ὥς Πάρις με μὴ λάβοι.
 ΜΕ. πῶς οὖν ἄμ' ἐνθάδ' ἦσθας ἐν Τροίᾳ θ' ἄμα;
 ΕΛ. τοῦνομα γένοιτ' ἂν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὐ.
 ΜΕ. μέθες με, λύπης ἅλῃς ἔχων ἐλήλυθα.
 ΕΛ. λείψεις γὰρ ἡμᾶς, τὰ δὲ κέν' ἐξάξεις λέχη;
 ΜΕ. καὶ χαῖρέ γ', Ἑλένη προσφερῆς ὀθούνεκ' εἰ.
 ΕΛ. ἀπωλόμην· λαβοῦσά σ' οὐχ ἔξω πόσιν.
 ΜΕ. τοῦκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πεῖθει, σὺ δ' οὐ

- ΕΛ. οἷ γὰρ τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;
οἱ φίλτατοι λείπουσί μ' οὐδ' ἀφίξομαι 595
Ἑλληνας οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμήν ποτε.
- 565 ΑΓΓ. Μενέλαε, μαστεύων σε κιγγάνω μόλις
πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα,
πεμψθεὶς ἐταίρων τῶν λελειμμένων ὕπο.
ΜΕ. τί δ' ἔστιν; οὐ πον βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο; 600
- ΑΓΓ. θαῦμ' ἔστ', ἔλασσον τοῦνομ' ἢ τὸ προᾶγμ' ἔχον.
ΜΕ. λέγ', ὥς φέρεις τι τῇδε τῇ σπουδῇ νέον.
570 ΑΓΓ. λέγω πόρους σε μυρίους τλῆναι μάτην.
ΜΕ. παλαιὰ θρηνεῖς πῆματ'· ἀγγέλλεις δὲ τί;
ΑΓΓ. βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πτυχὰς 605
ἀρθεῖς ἄφαντος· οὐρανῷ δὲ κρύπτεται
575 λιποῦς ἐρεμνὸν ἄντρον οὐ σφ' ἐσώζομεν,
τοσόνδε λέξασ'· ὦ ταλαίπωροι Φρύγες
τάλανές τ' Ἀχαιοί, δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρείοις
ἀνταῖσιν Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε, 610
δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν.
580 ἐγὼ δ' ἐπειδὴ χρόνον ἔμειν' ὅσον μ' ἐχρῆν,
τὸ μόρσιμον σώσασα, πάλιν ἐς οὐρανὸν
ἄπειμι· φήμας δ' ἢ τάλαινα Τυνδαρίς
ἄλλως κακὰς ἤκουσεν οὐδὲν αἰτία. 615
ὦ χαῖρε, Ἀήδας θύγατερ, ἐνθάδ' ἦσθ' ἄρα;
585 ἐγὼ δέ σ' ἄστρον ὥς βεβηκυῖαν μυχοῦς
ἤγγελλον εἰδὼς οὐδὲν ὥς ὑπόπτερον
δέμας φοροῖης. οὐκ ἐῷ σε κερτομεῖν
ἡμᾶς τόδ' αὖτις, ὥς μάτην ἐν Ἰλίῳ 620
πόνους παρῆχες σφ' πόσει καὶ συμμάχοις.
- ΜΕ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο· ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
οἱ τῇσδ' ἀληθεῖς. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα,
ἢ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.
590 ΕΛ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος 625

- παλαιός, ἥ δὲ τέρψις ἀρτίως πάρα.
 ἔλαβον ἄσμενα πόσιν ἐμόν, φίλαι,
 περὶ τ' ἐπέτασα χέρρα
 φίλιον ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ.
- ME. καὶ γὰρ σέ· πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων 630
 οὐκ οἶδ' ὅποιον προῶτον ἄρξωμαι τὰ νῦν.
- ΕΛ. γέγηθα, κρατὶ δ' ὀρθίλους ἐθείρας
 ἀνεπτέρωκα καὶ δάκρυ σταλάσσω,
 περὶ δὲ γυῖα χέρας ἔβαλον, ἥδονάν
 ὥς λάβω, ὦ πόσις. 635
- ME. ὦ φιλτάτη πρόσοψις, οὐκ ἐμῆμθην·
 ἔχω τὰ τῆς Διὸς τε λέκτρα Αἰήδας θ',
 ἂν ὑπὸ λαμπάδων κόροι λεύκιπποι
 ξυνομαίμονες ὦλβισαν ὦλβισαν 640
 τὸ πρόσθεν, ἐκ δόμων δὲ νοσφίσας σ' ἐμοῦ
 πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω.
- ΕΛ. τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν σέ τε καὶ με συνάγαγε, πόσι,
 χρόνιον, ἀλλ' ὅμως ὀναίμαν τύχας. 645
- ME. ὄναιο δῆτα. ταῦτά δ' ἔκλυον·
 δυοῖν γὰρ ὄντοιν οὐχ ὃ μὲν τλήμων, ὃ δ' οὔ.
- ΕΛ. φίλαι φίλαι, τὰ πάρος οὐκέτι
 στένομεν οὐδ' ἄλγῳ.
 πόσιν [ἐμόν] ἔχομεν ἔχομεν, 650
 ὃν ἔμενον [ἔμενον ἐκ] Τροίας πολυετῇ μολεῖν.
- ME. ἔχεις μ' ἐγὼ τέ σ'· ἡλίους δὲ μυρίους
 μόγις διελθὼν ἡσθόμην τὰ τῆς θεοῦ.
 ἐμὰ δὲ δάκρυα χαρμονᾶν πλέον ἔχει
 χάριτος ἢ λύπας. 655
- ΕΛ. τί φῶ; τίς ἂν τάδ' ἥλπισεν βροτῶν ποτε;
 ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς στέρνοις.
- ME. καὶ γὰρ σέ τῃν δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν

μολεῖν Ἴλλου τε μελέους πύργους.

πρὸς θεῶν, δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης; 660

ΕΛ. ἔξ· πικρὰν ἐς ἀρχὰν βάλνεις,

ἔξ· πικρὰν δ' ἐρευνᾷς φάτιν.

ΜΕ. λέγ', ὥς ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων.

ΕΛ. ἀπέπτυσσα μὲν λόγον, οἶον οἶον ἐσοίσομαι.

ΜΕ. ὅμως δὲ λέξον· ἡδύ τοι μόχθων κλύειν. 665

ΕΛ. οὐκ ἐπὶ λέκτρα βαρβάρου νεανία,

πετομένας κόπας,

πετομένου δ' ἔρωτος ἀδίκων γάμων.

ΜΕ. τίς [γάρ] σε δαίμων ἢ πότμος συλᾷ πάτρας;

ΕΛ. ὁ Διὸς ὁ Διός, ὃ πόσι, με παῖς Ἑρμῆς 670

ἐπέλασεν Νέλλῳ.

ΜΕ. θαυμαστά· τοῦ πέμψαντος; ὃ δεινοὶ λόγοι.

ΕΛ. κατεδάκρυσσα καὶ βλέφαρον ὑγράινω

δάκρυσιν· ἅ Διός μ' ἄλοχος ὤλεσεν.

ΜΕ. Ἥρα; τί νῦν χρήζουσα προσθεῖναι κακόν; 675

ΕΛ. ὦμοι ἐμῶν δεινῶν, λουτρῶν καὶ κρηνῶν,

ἵνα θεαὶ μορφὰν

ἐφαίδρυναν ἐνθεν ἔμολεν κρίσις.

ΜΕ. τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν;

ΕΛ. Κύπριν ὥς ἀφέλοιτο ΜΕ. πῶς; αὖδα. 680

ΕΛ. Πάριν ᾧ μ' ἐπένευσεν, ΜΕ. ὃ τλᾶμον.

ΕΛ. τλάμονα τλαμόνως ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ.

ΜΕ. εἴτ' ἀντέδωκ' εἰδωλον, ὥς σέθεν κλύω;

ΕΛ. τὰ τε σὰ κατὰ μέλαθρα πάθια πάθια, μᾶ- 685

τερ, οἷ' γῶ. ΜΕ. τί φής;

ΕΛ. οὐκ ἔστιν μάτηρ· ἀγχόνιον βρόχον

δι' ἐμὲ κατεδήσατο δύσγαμος αἰσχύνῃ.

ΜΕ. ὦμοι· θυγατρὸς δ' Ἑρμιόνης ἔστιν βίος;

ΕΛ. ἄγαμος ἄτεκνος, ὃ πόσι, καταστένει 690

γάμον ἄγαμον αἰσχύνῃ.

ΜΕ. ὦ πᾶν κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Πάρις,
τάδε καὶ σὲ διώλεσε μυριάδας τε
χαλκείοπλων Δαναῶν.

ΕΛ. ἐμὲ δὲ πατρίδος ἄπο κακόποτον ἀραίαν
ἔβαλε θεὸς ἀπὸ τε πόλεος ἀπὸ τε σέθεν,
ὅτε μέλαθρα λέχεά τ' ἔλιπον οὐ λιποῦσ'
ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις.

ΧΟ. εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαίμονος
τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἄν.

ΑΓΓ. Μενέλαε, κάμοι πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς,
ἦν μανθάνω μὲν καὐτός, οὐ σαφῶς δ' ἔχω.

ΜΕ. ἀλλ' ὦ γεραιέ, καὶ σὺ κοινώνει λόγων.

ΑΓΓ. οὐχ ἦδε μόχθων τῶν ἐν Ἰλῷ βραβεύς;

ΜΕ. οὐχ ἦδε, πρὸς θεῶν δ' ἤμεν ἡπατημένοι,
νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες ἐν χεροῖν λυγρόν.

ΑΓΓ. τί φῆς;
νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πόνοους πέρι;

ΜΕ. Ἦρας τὰδ' ἔργα καὶ θεῶν τρισσῶν ἔρις.

ΑΓΓ. ἦ δ' οὐσ' ἀληθῶς ἐστὶν ἦδε σὴ δάμαρ;

ΜΕ. αὕτη· λόγοις δ' ἐμοῖσι πίστευσον τάδε.

ΑΓΓ. ὦ θύγατερ, ὁ θεὸς ὧς ἔφν τι ποικίλον
καὶ δυστέκμαρτον. εὖ δέ πως ἀναστρέφει
ἐκείσε καὶ κεῖσ' ἀναφύων· ὁ μὲν πονεῖ,
ὁ δ' οὐ πονήσας αὐθις ὄλλυται κακῶς,
βέβαιον οὐδὲν τῆς αἰὲς τύχης ἔχων.

σὺ γὰρ πόσις τε σὸς πόνων μετέσχετε,
σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δὲ δορὸς προθυμίᾳ.
σπεύδων δ' ὅτ' ἔσπευδ' οὐδὲν εἶχε· νῦν δ' ἔχει

αὐτόματα πράξας τ' ἀγάθ' εὐτυχέστατα.

οὐκ ἄρα γέροντα πατέρα καὶ Διοσκόρω

ἦσχννας οὐδ' ἔδρασας οἷα κλήζεται.

νῦν ἀνανεοῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον πάλιν

καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ' ἄς τετραόροις
ἵπποις τροχάζων παρέφερον· σὺ δ' ἐν δίφροις
σὺν τῷδε νύμφῃ δῶμ' ἔλειπες ὄλβιον. 725

κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν
καὶ ξυγγέγηθε καὶ συνωδίνει κακοῖς.
ἐγὼ μὲν εἶην, κεί πέφυχ' ὅμως λάτρεις,
ἐν τοῖσι γευνάϊοισιν ἡριθιμημένος

δοῦλοισι, τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον, 730
τὸν νοῦν δέ· κρεῖσσον γὰρ τόδ' ἢ δυοῖν κακοῖν
ἐν' ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς
ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα τῶν πέλας.

ΜΕ. ἄγ' ὦ γεραιέ, πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα
μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκπονῶν ἐμοί, 735

καὶ νῦν μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας
ἄγγελον ἐλθὼν τοῖς λελειμμένοις φίλοις
τάδ' ὥς ἔχουθ' ἡῦρηκας οὐ τ' ἐσμεν τύχης,
μένειν τ' ἐπ' ἀκταῖς τοὺς τ' ἐμοὺς καταδοκεῖν
ἀγῶνας οὐ μένουσί μ', ὥς ἐλπίζομεν, 740

κεῖ τήνδε πῶς δυναίμεθ' ἐκκλέψαι χθονός,
φρουρεῖν ὅπως ἂν εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης
ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ἣν δυνάμεθα.

ΑΓΓ. ἔσται τάδ', ὦναξ, ἀλλὰ τοι τὰ μάντεων
ἔσειδον ὥς φανῶν ἐστὶ καὶ ψευδῶν πλέα. 745

οὐκ ἦν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρου φλογὸς
οὐδὲ πτερωτῶν φθέγματ'· εὗρηθες δέ τοι
τὸ καὶ δοκεῖν ὄρονθας ὠφελεῖν βροτούς.

Κάλχας γὰρ οὐκ εἶπ' οὐδ' ἐσήμηνε στρατῷ
νεφέλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορῶν φίλους 750

οὐδ' Ἐλενος, ἀλλὰ πόλις ἀνηρπάσθη μάτην.
εἵποις ἄν, οὐνεχ' ὁ θεὸς οὐκ ἠβούλετο
τί δῆτα μαντενόμεθα; τοῖς θεοῖσι χρῆν
θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ, μαντεῖος δ' ἔαν·

- βίου γὰρ ἄλλως δέλεαρ ἠύρεθ' ἰδοὺ τόδε,
 κοῦδεις ἐπλούτησ' ἐμπύρροισιν ἀργὸς ὦν·
 γνώμη δ' ἀρίστη μάντις ἢ τ' εὐβουλία.
- ΧΟ. εἰς ταῦτ' οὐκ ἔστι δόξα μάντεων πέρι
 χωρεῖ γέροντι· τοὺς θεοὺς ἔχων τις ἂν
 φίλους ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις.
- ΕΛ. εἶεν· τὰ μὲν δὴ δεῦρ' ἀεὶ καλῶς ἔχει.
 ὅπως δ' ἐσώθῃς, ὦ τάλας, Τροίας ἄπο,
 κέρδος μὲν οὐδὲν εἰδέναι, πόθος δέ τις
 τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθάνεσθαι κακά.
- ΜΕ. ἢ πόλλ' ἀνέρου μ' ἐνὶ λόγῳ μιᾶ θ' ὁδῷ.
 τί σοι λέγοιμ' ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ φθορὰς
 τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα
 Κρήτης τε Αἰβύης θ' ἃς ἐπεστράφην πόλεις,
 σκοπιάς τε Περσέως; οὐτ' ἂν ἐμπλήσαιμι σὲ
 μύθων, λέγων τ' ἂν σοι κακ' ἀλγοῖν ἔτι,
 πάσχων τ' ἔκαμνον· δις δὲ λυπηθεῖμεν ἂν.
- ΕΛ. κάλλιον εἶπας ἢ σ' ἀνηρόμην ἐγώ.
 ἐν δ' εἰπὲ πάντα παραλιπὼν, πόσον χρόνον
 πόντου πλὴν νότοις ἄλιον ἐφθείρου πλάνον;
- ΜΕ. ναυσθλούμενος πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
 ἔτεσι διηλθον ἐπὶ περιδρομὰς ἐτῶν.
- ΕΛ. φεῦ φεῦ· μακρόν γ' ἔλεξας, ὦ τάλας, χρόνον.
 σωθεις δ' ἐκεῖθεν ἐνθάδ' ἦλθες εἰς σφαγὰς.
- ΜΕ. πῶς φῆς; τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
- ΕΛ. θανεῖ πρὸς ἀνδρὸς οὐ τὰδ' ἐστὶ δῶματα.
- ΜΕ. τί χρῆμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;
- ΕΛ. ἦνεις ἄελπος ἐμποδῶν τ' ἐμοῖς γάμοις.
- ΜΕ. ἢ γὰρ γαμεῖν τις τᾶμ' ἐβουλήθη λέχη;
- ΕΛ. ὕβριν θ' ὕβριζεν εἰς ἐμ' ἦν ἔτλην ἐγώ.

ΕΛ. φεῦ γ' ὥς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός.

- 755 ME. ἰδίᾳ σθένων τις ἢ τυραννέων χθονός;
 EA. ὅς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Πρωτέως γόνος.
 ME. τόδ' ἔστ' ἐκεῖν' ἐλνιγμ' ὃ προσπόλον κλύω.
 EA. ποίοις ἐπιστὰς βαρβάροις πυλώμασιν;
 ME. τοῖσδ', ἐνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμεν. 790
 EA. οὐ που προσήτεις βίοτον; ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 ME. τοῦργον μὲν ἦν τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἶχον τόδε.
 EA. πάντ' οἶσθ' ἄρ', ὥς ἔοικας, ἄμφ' ἐμῶν γάμων.
 ME. οἶδ'· εἰ δὲ λέκτρα διέφυγες τὰδ' οὐκ ἔχω.
 EA. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην. 795
 ME. τίς τοῦδε πειθῶ; φίλα γάρ, εἰ σαφῇ λέγεις.
 EA. ὀρᾷς τάφον τοῦδ' ἀθλίους ἔδρας ἐμάς;
 ME. ὀρώ, τάλαινα, στιβάδας, ὧν τί σοι μέτα;
 EA. ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς.
 ME. βωμοῦ σπανίζουσ' ἢ νόμοισι βαρβάροις; 800
 EA. ἐρρύεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν.
 ME. οὐδ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν σ' ἔξεστί μοι;
 EA. ξίφος μένει σε μᾶλλον ἢ τοῦμόν λέχος.
 ME. οὕτως ἂν εἶην ἀθλιώτατος βροτῶν.
 EA. μή νυν καταιδοῦ· φεῦγε δ' ἐκ τῆσδε χθονός. 805
 ME. λιπὼν σε; Τροίαν ἐξέπερσα σὴν χάριν.
 EA. κρείσσον γὰρ ἢ σε τᾶμ' ἀποκτεῖναι λέχη.
 ME. ἄνανδρά γ' εἶπας Ἰλίου τ' οὐκ ἄξια.
 EA. οὐκ ἂν κτάνοις τύραννον, ὃ σπεύδεις ἴσως.
 ME. οὕτω σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἔχει δέμας; 810
 EA. εἴσει. τὸ τολμᾶν δ' ἀδύνατ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
 ME. σιγῇ παρὰσχω δῆτ' ἐμὰς δῆσαι χεῖρας;
 EA. εἰς ἄπορον ἤκεις· δεῖ δὲ μηχανῆς τινος.
 ME. δρωῖντας γὰρ ἢ μὴ δρωῖντας ἥδιον θανεῖν.
 EA. μὴ ἔστιν ἐλπίς, ἢ μόνη σωθεῖμεν ἂν. 815
 ME. ὠνητὸς ἢ τολμητὸς ἢ λόγων ὕπο;
 EA. εἰ μὴ τύραννός σ' ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον.

- ΜΕ. ἔρεϊ δὲ τίς μ' ; οὐ γινώσεται γ' ὅς εἰμ' ἐγώ.
 ΕΛ. ἔστ' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση.
 ΜΕ. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἰδρυμένη;
 ΕΛ. οὐκ, ἀλλ' ἀδελφή· Θεονόην καλοῦσί νιν.
 ΜΕ. χρηστήριον μὲν τοῦνομ'· ὅ τι δὲ δρᾷ φράσον.
 ΕΛ. πάντ' οἶδ', ἔρεϊ τε συγγόνῳ παρόντα σε.
 ΜΕ. θνήσκοιμεν ἄν· λαθεῖν γὰρ οὐχ οἶόν τέ μοι.
 ΕΛ. ἴσως ἂν ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν
 ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσαι; τί ν' ὑπάγεις μ' ἐς ἐλπίδα;
 ΕΛ. παρόντα γαῖα μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.
 ΜΕ. πείσαντε δ' ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα;
 ΕΛ. κοινῇ γ' ἐκέλευε βραδίως, λάθρα δ' ἂν οὔ.
 ΜΕ. σὸν ἔργον, ὥς γυναικὶ πρόσφορον γυνή.
 ΕΛ. ὥς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν.
 ΜΕ. φέρ', ἣν δὲ δὴ νῶν μὴ ἀποδέξεται λόγους;
 ΕΛ. θανεῖ· γαμοῦμαι δ' ἢ τάλαιν' ἐγὼ βίᾳ.
 ΜΕ. προδότις ἂν εἴης· τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις.
 ΕΛ. ἀλλ' ἄγνων ὄρκον σὸν κάρα κατώμοσα
 ΜΕ. τί φῆς; θανείσθαι κοῦ ποτ' ἀλλάξειν λέχη;
 ΕΛ. ταῦτ' ὧ ξίφει γε· κείσομαι δὲ σοῦ πέλας.
 ΜΕ. ἐπὶ τοῖσδε τοῖνον δεξιᾷς ἐμῆς θίγε.
 ΕΛ. ψαύω, θανόντος σοῦ τόδ' ἐκλείψειν φάος.
 ΜΕ. κἀγὼ στερηθεὶς σοῦ τελευτήσω βίον.
 ΕΛ. πῶς οὖν θανούμεθ' ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;
 ΜΕ. τύμβου πλὴν νῶτ' σὲ κτανῶν ἐμὲ κτενῶ.
 πρῶτον δ' ἄρῶνα μέγαν ἀγωνιούμεθα
 λέκτρων ὑπὲρ σῶν· ὁ δὲ θέλων ἴτω πέλας·
 τὸ Τρωικὸν γὰρ οὐ καταισχυνῶ κλέος
 οὐδ' Ἑλλάδ' ἐλθὼν λήψομαι πολλὴν ψόγον,
 ὅστις Θέτιν μὲν ἐστέρησ' Ἀχιλλέως,
 Τελαμωνίου δ' Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγὰς,
 τὸν Νηλέως τ' ἄπαιδα· διὰ δὲ τὴν ἐμὴν

οὐκ ἀξιόσω κατθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ; 850

μάλιστα γ'· εἰ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοί,
εὐψυχον ἄνδρα πολεμίων θανόνθ' ὑπο
κούφῃ καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί,
κακούς δ' ἐφ' ἔρμα στερεὸν ἐκβάλλουσι γῆς.

ΧΟ. ὦ θεοί, γενέσθω δὴ ποτ' εὐτυχὲς γένος 855

τὸ Ταντάλειον καὶ μεταστήτω κακῶν.

ΕΛ. οἶ' γὰρ τάλαινα· τῆς τύχης γὰρ ὧδ' ἔχω·
Μενέλαε, διαπεπράγμεθ'· ἐκβαίνει δόμων
ἢ θεσπιφδὸς Θεονόη· κτυπεῖ δόμος
κλήθρων λυθέντων. φεῦγ'· ἀτὰρ τί φευκτέον; 860

ἀποῦσα γὰρ σε καὶ παροῦσ' ἀφιγμένον
δεῦρ' οἶδεν· ὦ δύστηνος, ὥς ἀπωλόμην.

Τροίας δὲ σωθεῖς ἀπὸ βαρβάρου χθονὸς
εἰς βάρβαρ' ἐλθὼν φάσγαν' αὐτίς ἐμπεσεῖ.

ΘΕΟΝ. ἡγοῦ σύ μοι φέρουσα λαμπτήρων σέλας, 865

θείου δὲ σεμνὸν θεσμόν αἰθέρος μυχόν,
ὥς πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ δεξώμεθα·

σὺ δ' αὖ κέλευθον εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ
στείβων ἄνοσίῳ, δὸς καθαρόσι φλογί,
κροῦσον δὲ πύκην, ἵνα διεξέλθω, πάρος. 870

νόμον δὲ τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι πάλιν
ἐφέστιον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε.

Ἐλένη, τί τὰ μὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα;
ἥκει πόσις σοι Μενέλεως ὅδ' ἐμφανής,
νεῶν στερηθεὶς τοῦ τε σοῦ μιμήματος. 875

ὦ τλήμων, οἷους διαφυγῶν ἤλθες πόνοους,
οὐδ' οἶσθα νόστον οἴκαδ' εἰτ' αὐτοῦ μενεῖς·
ἔρις γὰρ ἐν θεοῖς σύλλογός τε σοῦ πέρι
ἔσται πάρεδρος Ζηνὶ τῷδ' ἐν ἥματι.

Ἦρα μὲν ἢ σοι δυσμενὴς παροῖθεν ἦν, 880
νῦν ἐστὶν εὖνοος κείς πάτραν σῶσαι θέλει

ξὺν τῇδ' ἴν' Ἑλλάς τοὺς Ἀλεξάνδρου γάμους
 δώρημα Κύπριδος ψευδονυμφεύτους μάθη·
 Κύπρις δὲ νόστον σὸν διαφθεῖραι θέλει,
 ὥς μὴ ἕλεγχθῇ μηδὲ πριαμένη φανῇ 885
 τὸ κάλλος Ἑλένης εἶνεκ' ὠνητοῖς γάμοις.
 τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ' ἃ βούλεται Κύπρις
 λέξας ἀδελφῷ σ' ἐνθάδ' ὄντα διολέσω,
 εἴτ' αὖ μεθ' Ἥρας σταῖσα σὸν σώσω βίον,
 κρύψας ὀμαλμον', ὅς με προστάσσει τάδε 890
 εἰπεῖν, ὅταν γῆν τήνδε νοστήσας τύχης·
 τίς εἴσ' ἀδελφῷ τόνδε σημανῶν ἐμῷ
 παρόνθ', ὅπως ἂν τοῦμὸν ἀσφαλῶς ἔχη;
 ΕΛ. ὦ παρθέν', ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πίτνω γόνυ
 καὶ προσκαθίζω θῆκον οὐκ εὐδαίμονα 895
 ὑπέρ τ' ἐμαυτῆς τοῦδέ θ', ὃν μόλις ποτὲ
 λαβοῦσ' ἐπ' ἀκμῆς εἰμι κατθανόντ' ἰδεῖν·
 μή μοι κατείπης σῶ κασιγνήτῳ πόσιν
 τόνδ' εἰς ἐμὰς ἦκοντα φίλτατον χέρας·
 σῶσον δέ, λίσσομαι σε· συγγόνῳ δὲ σῶ 900
 τὴν εὐσέβειαν μὴ προδοῖς τὴν σὴν ποτε,
 χάριτας πονηρὰς ἀδίκους ὠνούμενη.
 * * * * *
 ἡμᾶς δὲ καιρίως μέν, ἀθλίως δ' ἐμοί,
 Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῶ, σώξειν πόσει 910
 τῷδ' ὃς πάρεστι κάπολάξυσθαι θέλει.
 [πῶς οὖν θανόντων ἂν ἀπολάβοι; κείνος δὲ πῶς

μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν, τὰ κτητὰ δὲ
 κτᾶσθαι κελεύει πάντας οὐκ ἔς ἀρπαγὰς.
 ἐατέος δ' ὁ πλοῦτος ἀδικὸς τις ὢν.
 κοινὸς γὰρ ἐστὶν οὐρανὸς πᾶσιν βροτοῖς
 καὶ γαί', ἐν ἧ' ἡ χρὴ δώματ' ἀναπληρομένους
 τὰλλότρια μὴ ἔχειν μηδ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ.

τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσιν ἀποδοίῃ ποτ' ἄν;]
 σὺ δὲ τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει,
 πότερον ὁ δαίμων χῶς θανῶν τὰ τῶν πέλας 915
 βούλονται' ἂν ἢ οὐ βούλονται' ἂν ἀποδοῦναι πάλιν.
 δοκῶ μέν. οὐκ οὐν χρή σε συγγόνῳ πλέον
 νέμειν ματαίῳ μᾶλλον ἢ χρηστῷ πατρί.
 εἰ δ' οὔσα μάντις καὶ τὰ θεῖ' ἡγουμένη
 τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς, 920
 τῷ δ' οὐ δικαίῳ συγγόνῳ δώσεις χάριν,
 αἰσχρὸν τὰ μέν σε θεῖα πάντ' ἐξειδέναι,
 τὰ τ' ὄντα καὶ μὴ, τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναι.

* * * * *

τὴν τ' ἀθλίαν ἐμ', οἷσιν ἐγκειμαι κακοῖς,
 ῥῦσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης· 925
 Ἐλένην γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐ στυγεῖ βροτῶν·
 ἢ κλῆξομαι καθ' Ἑλλάδ' ὥς προδοῦσ' ἐμὸν
 πόσιν Φρυγῶν ἔκησα πολυχρύσεους δόμους.
 ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω κάπιβῶ Σπάρτης ποτέ,
 κλύοντες εἰσιδόντες ὥς τέχναις θεῶν 930
 ὦλοντ', ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ ἤμην φίλων,
 πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον αὐθις αὖ
 ἐκδώσομαι τε θυγατέρ' ἦν οὐδεὶς γαμεῖ,
 τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητεῖαν πικρὰν
 ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων ὀνήσομαι. 935

κεῖ μὲν θανῶν ὃδ' ἐν πυρᾷ κατεσφάγη,
 πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἡγάπων·
 νῦν δ' ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι;
 μὴ δῆτα, παρθέν', ἀλλὰ σ' ἵκετεύω τόδε· 940
 δὸς τὴν χάριν μοι τήνδε καὶ μιμοῦ τρόπους
 πατρὸς δικαίου· παισὶ γὰρ κλέος τόδε
 κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγὼς
 εἰς ταῦτόν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους.

- XO. οἰκτρὸν μὲν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι,
 οἰκτρά δὲ καὶ σύ. τοὺς δὲ Μενέλεω ποθῶ 945
 λόγους ἀκοῦσαι τίνας ἐρεῖ ψυχῆς πέρι.
- ME. ἐγὼ σὸν οὔτ' ἂν προσπесεῖν τλαίην γόνυ
 οὔτ' ἂν δακρυῦσαι βλέφαρα· τὴν Τροίαν γὰρ ἂν
 δειλοὶ γενόμενοι πλεῖστον αἰσχύνομεν ἂν.
 καίτοι λέγουσιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς 950
 ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν.
 ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο τὸ καλόν, εἰ καλὸν τόδε,
 αἰρήσομαι ἢ πρὸςθε τῆς εὐψυχίας.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρα σοι δοκεῖ σῶσαι ξένον
 ζητοῦντά μ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμήν, 955
 ἀπόδος τε καὶ πρὸς σῶσον· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ,
 ἐγὼ μὲν οὐ νῦν προῶτον, ἀλλὰ πολλάκις
 ἄθλιος ἂν εἶην, σὺ δὲ γυνὴ κακὴ φανεῖ.
 ἃ δ' ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγούμεθα
 καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀντάψεται, 960
 λέξω τάδ' ἀμφὶ μνηῆμα σοῦ πατρὸς πεσόν·
 ᾧ γέρον, ὃς οἰκεῖς τόνδε λαῖνον τάφον,
 ἀπόδος, ἀπαιτῶ τὴν ἐμήν δάμαρτά σε,
 ἣν Ζεὺς ἔπεμψε δευρό σοι σῶζειν ἐμοί.
 οἶδ' οὔνεχ' ἡμῖν οὔποτ' ὀφλήσεις θανόν· 965
 ἀλλ' ἥδε πατέρα νέρθην ἀνακαλούμενον
 οὐκ ἄξιόσσει τὸν πρὶν εὐκλεέστατον
 κακῶς ἀκοῦσαι· κυρία γάρ ἐστι νῦν.
 ᾧ νέρτερ' Αἰδῆ, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
 ὃς πόλλ' ἐδέξω τῆσδ' ἑκατι σώματα 970
 πεσόντα τῶμαθ' φασγάνῳ, μισθὸν δ' ἔχεις·
 ἢ νῦν ἐκείνους ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν,
 ἢ τήνδ' ἀνάγκασόν γε μὴ εὐσεβοῦς πατρὸς
 ἥσσω φανεῖσαν τᾶμ' ἀπολλύναι λέχη.
 εἰ δ' ἐμὲ γυναῖκα τὴν ἐμήν συλήσετε, 975

ἃ σοι παρέλιπεν ἦδε τῶν λόγων, φράσω.
 ὄρκοις κεκλήμεθ', ὥς μάθης, ὃ παρθένε,
 πρῶτον μὲν ἔλθειν διὰ μάχης σῶ συγγόνῳ·
 κἀκεῖνον ἢ μὲ δεῖ θανεῖν· ἀπλοῦς λόγος.
 ἦν δ' ἐς μὲν ἀλκὴν μὴ πόδ' ἀντιθῆι ποδί, 980
 λιμῶ δὲ θηρᾶ τύμβον ἱκετεύοντε νῶ,
 κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἔμοι κἄπειτ' ἐμὸν
 πρὸς ἧπαρ ὥσαι δίστομον ξίφος τόδε
 τύμβον πλὶ νώτοις τοῦδ', ἵν' αἵματος ῥοαί
 τάφου καταστάξωσι· κεισόμεσθα δὲ 985
 νεκρῶ δὴν' ἐξῆς τῶδ' ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ,
 ἀθάνατον ἄλγος σοί, ψόγος δὲ σῶ πατρί.
 οὐ γὰρ γαμεῖ τήνδ' οὔτε σύγγονος σέθεν
 οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς· ἀλλ' ἐγὼ σφ' ἀπάξομαι,
 εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.
 τί ταῦτα; θαυροῖς εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος 991
 ἔλεινός ἦν ἂν μᾶλλον ἢ δραστήριος.
 κτεῖν', εἰ δοκεῖ σοι· δυσκλεῶς γὰρ οὐ κτενεῖς·
 μᾶλλον γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πείθου λόγοις,
 ἵν' ἧς δικαία καὶ δάμαρτ' ἐγὼ λάβω. 995
 ἐν σοὶ βραβεύειν, ὦ νεᾶνι, τοὺς λόγους·
 οὔτω δὲ κρῖνον ὥς ἅπασιν ἀνδάνης.
 ΘΕΟΝ. ἐγὼ πέφυκά τ' εὐσεβεῖν καὶ βούλομαι,
 φιλῶ τ' ἐμαυτήν, καὶ κλέος τοῦμοῦ πατρὸς
 οὐκ ἂν μιάναιμ', οὐδὲ συγγόνῳ χάριν 1000
 δοίην ἂν ἐξ ἧς δυσκλεῆς φανήσεται.
 ἔνεστι δ' ἱερὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα
 ἐν τῇ φύσει· καὶ τοῦτο Νηρέως πάρα
 ἔχουσα σώζειν Μενέλεων πειράσομαι.
 Ἦρα δ', ἐπείπερ βούλεται σ' εὐεργετεῖν, 1005
 εἰς ταῦτόν οἴσω ψῆφον· ἢ Κύπρις δ' ἐμοὶ

ἴλεως μὲν εἴη, συμβέβηκε δ' οὐδαμοῦ.
 ἃ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τῷδ' ὀνειδίξεις πατρί,
 ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μῦθος. ἀδικοίημεν ἄν, 1010
 εἰ μὴ ἀποδώσω· καὶ γὰρ ἄν κείνος βλέπων
 ἀπέδωκεν ἄν σοὶ τήνδ' ἔχειν, ταύτῃ δὲ σέ.
 [καὶ γὰρ τίσις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νεωτέροις
 καὶ τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὁ νοῦς
 τῶν καθιδανόντων ζῇ μὲν οὐ, γνώμην δ' ἔχει 1015
 ἀθάνατον εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών.]
 ὥς οὖν περαίνω μὴ μακράν, σιγῇσομαι
 ἃ μου καθικετεύσαι, οὐδὲ μωρία
 ξύμβουλος ἔσομαι τῇ κασιγνήτου ποτέ.
 εὐεργετῶ γὰρ κείνον οὐ δοκοῦς ὅμως, 1020
 ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημι νιν.
 αὐτοὶ μὲν οὖν τιν' ἐξοδόν γ' εὐρίσκετε,
 ἐγὼ δ' ἀποστᾶς ἐκποδὼν σιγῇσομαι.
 ἐκ τῶν θεῶν δ' ἄρχεσθε χίκετεεύετε
 τήν μὲν σ' ἔᾶσαι πατρίδα νοστήσαι Κύπριν, 1025
 Ἥρας δὲ τήν ἐννοίαν ἐν ταύτῳ μένειν
 ἣν εἰς σέ καὶ σὸν πόσιν ἔχει σωτηρίας.
 σὺ δ', ὦ θανὼν μοι πάτερ, ὅσον γ' ἐγὼ σθένω,
 οὔποτε κεκλήσει δυσσεβῆς ἀντ' εὐσεβοῦς.
 XO. οὐδείς ποτ' ἠτύχησεν ἐκδικίος γεγώς, 1030
 ἐν τῷ δικαίῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας.
 EA. Μενέλαε, πρὸς μὲν παρθένου σεσώσμεθα·
 τοῦνθένδε δὴ σέ τοὺς λόγους φέροντα χροῖ
 κοινὴν συνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας.
 ME. ἄκουε δὴ νυν· χρόνιος εἰ κατὰ στέγας 1035
 καὶ ξυντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως.
 EA. τί τοῦτ' ἔλεξας; εἰσφέρεις γὰρ ἐλπίδας
 ὥς δὴ τι δράσων χρηστὸν εἰς κοινόν γε νῆν.
 —————
 πειράσομαι δὲ παρθένος μένειν αἰεί. 1008

- ME. πείσειας ἄν τιν' οἷτινες τετραζύγων
ὄχων ἀνάσσουσ', ὥστε νῶν δοῦναι δίφρους; 1040
- ΕΛ. πείσαιμ' ἄν· ἀλλὰ τίνα φυγὴν φευξόμεθα
πεδίων ἄπειροι βαρβάρου τ' ὄντες χθιόνος;
- ME. ἀδύνατον εἶπας. φέρε, τί δ' εἰ κρυφθεῖς δόμοις
κτάνοιμ' ἄνακτα τῷδε διστόμῳ ξίφει;
- ΕΛ. οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιτ' οὐδὲ σιγήσειεν ἄν 1045
μέλλοντ' ἀδελφὴ σύγγρονον κατακτανεῖν.
ME. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ναῦς ἐστίν ἧ σωθεῖμεν ἄν
φεύγοντες· ἦν γὰρ εἴχομεν θάλασσαν ἔχει.
- ΕΛ. ἄκουσον, ἦν τι καὶ γυνὴ λέξιη σοφόν.
βούλει λέγεσθαι μὴ θανῶν τεθνηκέναι; 1050
- ME. κακὸς μὲν ὄρνις· εἰ δὲ κερδανῶ [λέγειν],
ἔτοιμός εἰμι μὴ θανῶν λόγῳ θανεῖν.
- ΕΛ. καὶ μὴν γυναικείοις σ' ἄν οἰκτισαίμεθα
κουραῖσι καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἀνόσιον.
- ME. σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τί νῦν ἄκος; 1055
παλαιότης γὰρ τῷ λόγῳ γ' ἐνεστὶ τις.
ΕΛ. ὥς δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενῶ τάφῳ
θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι.
- ME. καὶ δὴ παρεῖκεν· εἶτα πῶς ἄνευ νεῶς
σωθησόμεσθα κενοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας; 1060
- ΕΛ. δοῦναι κελεύσω πορθιδίδ', ἧ καθήσομεν
κόσμον τάφῳ σῶ πελαγίας ἐς ἀγκάλας.
- ME. ὥς εὖ τόδ' εἶπας πλὴν ἔν· εἰ χέρσῳ ταφὰς
θεῖναι κελεύει σ', οὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει.
- ΕΛ. ἀλλ' οὐ νομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα 1065
χέρσῳ καλύπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίους.
- ME. τοῦτ' αὖ κατορθοῖς· εἴτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι
καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταύτῳ σκάφει.
- ΕΛ. σὲ καὶ παρεῖναι δεῖ μάλιστα τοὺς τε σοὺς
πλωτῆρας οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας. 1070

- ME. καὶ μὴν ἑάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
 ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.
- ΕΛ. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνου
 λαίφει πνοαὶ γένοιντο καὶ νεῶς δρόμος.
- ME. ἔσται· πόνους γὰρ δαίμονες παύσουσί μου. 1075
 ἀτὰρ θανόντα τοῦ μ' ἔρεϊς πεπυσμένη;
- ΕΛ. σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον
 Ἀτρεΰως πλέων σὺν παιδί καὶ θανόνθ' ὄρων.
- ME. καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος ῥάκη
 ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων. 1080
- ΕΛ. εἰς καιρὸν ἤλθε, τότε δ' ἄκαιρ' ἀπώλλυτο·
 τὸ δ' ἄθλιον κεῖν' εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι.
- ME. πότερα δ' ἐς οἴκους σοὶ συνεισελθεῖν με χρὴ
 ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχoi καθώμεθα;
- ΕΛ. αὐτοῦ μέν'· ἦν γὰρ καὶ τι πλημμελὲς σε δρᾶ, 1085
 τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο φάσγανόν τε σόν.
 ἐγὼ δ' ἐς οἴκους βᾶσα βοστρούχους τεμῶ
 πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι
 παρῆδί τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός. 1090
 μέγας γὰρ ἄγων, καὶ βλέπω δύο ῥοπᾶς·
 ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἦν ἄλῳ τεχνωμένη,
 ἢ πατρίδα τ' ἐλθεῖν καὶ σὸν ἐκσῶσαι δέμας.
 ὦ πότνι' ἢ Δίοισιν ἐν λέκτροις πίτνεις
 Ἥρα, δὴ οἰκτρῶ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων,
 αἰτούμεθ' ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν 1095
 ῥίπτονθ', ἵν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα.
 σύ θ' ἢ πλὶ τῶμῳ κῦδος ἐκτήσω γάμῳ,
 κόρη Διώνης Κύπρι, μὴ μ' ἐξεργάσῃ.
 ἄλλis δὲ λύμης ἦν μ' ἐλυμῆναι πάρος
 [τοῦνομα παρασχούσ', οὐ τὸ σῶμ', ἐν βαρβάροις].
 θανεῖν δ' ἑασόν μ', εἰ κατακτεῖναι θέλεις, 1101
 ἐν γῇ πατρῷα. τί ποτ' ἄπληστος εἶ κακῶν,

- ἔρωτας ἀπάτας δόλια τ' ἐξευρήματα
 ἄσχοῦσα φίλτρα θ' αἵματηρὰ δωμάτων;
 εἰ δ' ἦσθα μετρία, τᾶλλα γ' ἡδίστη θεῶν 1105
 πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.
 ΧΟ. σὲ τὰν ἐναυλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις στρ.
 μουσεῖα καὶ θάκουσ ἐνίζουσαν ἀναβοάσω,
 σὲ τὰν αἰδοτοτάταν
 ὄρνιθα μελωδὸν ἀηδόνα δακρυόεσσαν, 1110
 ἔλθε διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα
 θρήνοις ἐμοῖς ξυνωδός,
 Ἐλένας μελέας πόνους
 τὸν Ἰλιάδων τ' αἰ-
 δούσα δακρυόεντα πότμον 1115
 Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις·
 ὅτ' ἔμολεν ἔμολε, πεδία βαρβάρῳ πλάτῃ
 ὃς ἔδραμε ρόθια, μέλεα Πριαμίδαις ἄγων
 Λακεδαίμονος ἄπο λέχεα
 σέθεν, ὦ Ἐλένα, Πάρις αἰνόγαμος 1120
 πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.
 πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ καὶ πετρίναις ἀντ.
 ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Ἰδαν μέλεον ἔχουσιν,
 τάλαιναν ὦν ἀλόχων 1124
 κείραντες ἔθειραν· ἄννυφα μέλαθρα δὲ κεῖται·
 πολλὰ δὲ πυρσεύσας φλογερὸν σέλας ἀμφὶ θντὰν
 Εὐβοικὴν εἴλ' Ἀχαιῶν
 μονόκωπος ἀνήρ, πέτραις
 Καφηρίσιν ἐμβαλὼν
 Αἰγαίαις τ' ἐνάλοισιν ἀκταῖς, 1130
 δόλιον ἀστέρα λάμψας.
 ἀλίμενα δ' ὄρεα μέλεα, βαρβάρου στολᾶς
 ὅτ' ἔσυτο πατρίδος ἀποπρὸ χειμάτων πνοᾷ

1107 — 1121 = 1122 — 1136

γέρας οὐ γέρας, ἀλλ' ἔριν
 Δαναῶν νεφέλαιν ἐπὶ ναυσὶν ἄγων,
 εἰδῶλον ἱρὸν Ἥρας. 1135
 ὅ τι θεὸς ἢ μὴ θεὸς ἢ τὸ μέσον,
 τίς φησ' ἐρευνήσας βροτῶν
 μακρότατον πέρας εὐρεῖν,
 ὃς τὰ θεῶν ἔσορᾷ 1140
 δεῦρο καὶ αὐτίς ἐκεῖσε
 καὶ πάλιν ἀντιλόγοις
 πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις;
 σὺ Διὸς ἔφυς, ὦ Ἑλένα, θυγάτηρ·
 πτανὸς γὰρ ἐν κόλποις σε Αἴ- 1145
 δας ἐτέκνωσε πατήρ.
 καὶ ἰαχὴ σὴ καθ' Ἑλλανίαν
 ἄδικος προδότις ἄπιστος ἄθεος· οὐδ' ἔχω
 τί τὸ σαφές, ὅ τι ποτ' ἐν βροτοῖς.
 τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς ἦρ' ον. 1150
 ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ
 ἀντ.
 κτᾶσθε δορὸς ἀλκαίου λόγχαι-
 σιν καταπανόμενοι πό-
 νους θνατῶν ἀπαθῶς.
 εἰ γὰρ ἄμιλλα κρινεῖ νιν 1155
 αἵματος, οὔ ποτ' ἔρις
 λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις.
 αἶ Πριαμίδος γὰρ ἔλιπον θαλάμους,
 ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις
 σὰν ἔριν, ὦ Ἑλένα. 1160
 νῦν δ' οἷ μὲν Αἰδᾶ μέλονται κάτω,
 τέλχεα δὲ φλογερὸς ὥστε Διὸς ἐπέστυτο φλόξ,
 ἐπὶ δὲ πάθεια πάθεισι φέρεις
 ἀθλίους ἐν συμφοραῖς αἰλίνοις.

1137 — 1150 = 1151 — 1164

ΘΕΟΚ. ὦ χαῖρε, πατὴρς μνημ'· ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ 1165
 ἔθαψα, Πρωτεῦ, σ' ἐνεκ' ἐμῆς προσρήσεως·
 ἀεὶ δέ σ' ἐξιὼν τε κείσιwν δόμους

Θεοκλύμενος παῖς ὅδε προσεννέπει, πάτερ.
 ὑμεῖς μὲν οὖν κύνας τε καὶ θηρῶν βρόχους,
 δμῶες, κομίζετ' εἰς δόμους τυραννικούς· 1170

ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα δῆ·
 οὐ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν.
 καὶ νῦν πέπυσμαι φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ
 εἰς γῆν ἀφίχθαι καὶ λεληθῆναι σκοπούς,
 ἥτοι κατόπτην ἢ κλοπαῖς θηρώμενον 1175

Ἐλένην· θανεῖται δ', ἣν γε δὴ ληφθῇ μόνον.
 ἔα·

ἀλλ', ὥς ἔοικε, πάντα διαπεπραγμένα
 ἡῦρηκα· τύμβου γὰρ κενὰς λιποῦσ' ἔδρας
 ἢ Τυνδαρίς παῖς ἐκπεπόρθημενται χθονός.
 ὦή, χαλᾶτε κληῖθρα· λυέθ' ἱππικὰς 1180

φάτνας, ὀπαδοί, κᾶκκομίζεθ' ἄρματα,
 ὥς ἂν πόνου γ' ἑκατι μὴ λάθῃ με γῆς
 τῆσδ' ἐκκομισθεῖς ἄλοχος, ἥς ἐφρίεμαι.
 ἐπίσχετ'· εἰσορῶ γὰρ οὕς διώκομεν
 παρόντας ἐν δόμοισι κοῦ πεφρευγότας. 1185

αὕτη, τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροὺς
 λευκῶν ἀμείψασ' ἐκ τε κρατὸς εὐγενοῦς
 κόμας σίδηρον ἐμβαλοῦσ' ἀπέθρισας
 χλωροῖς τε τέγγεις δάκνουσι σὴν παρηλῖδα
 κλαίουσα; πότερον ἐννύχοις σεσεισμένη 1190

στένεις ὀνείροις, ἢ φάτιν τιν' οἴκοθεν
 κλύουσα λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας;
 ΕΛ. ὦ δέσποτ', ἥδη γὰρ τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος,
 ὅλωλα· φρουῖδα τὰμὰ κοῦδέν εἰμ' ἔτι.

ΘΕΟΚ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη; 1195

- ΕΛ. Μενέλαος, οἰμοί, πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι.
 ΘΕΟΚ. [οὐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις τάδ' εὐτυχῶ.]
 πῶς οἶσθα; μῶν σοι Θεονόη λέγει τάδε;
 ΕΛ. κείνη τε φησὶν ὅ τε παρὼν ὅτ' ὄλλυτο.
 ΘΕΟΚ. ἤκει γὰρ ὅστις καὶ τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ; 120⁰
 ΕΛ. ἤκει· μόλοι γὰρ οἱ σφ' ἐγὼ χορήξω μολεῖν.
 ΘΕΟΚ. τίς ἐστί; ποῦ 'στιν; ἵνα σαφέστερον μάθω.
 ΕΛ. ὅδ' ὃς κάθηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφω.
 ΘΕΟΚ. Ἀπολλων, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφω πρέπει.
 ΕΛ. οἰμοί, δοκῶ μὲν κάμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν. 120⁵
 ΘΕΟΚ. ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν;
 ΕΛ. Ἑλλήν, Ἀχαιῶν εἷς ἐμῷ σύμπλους πόσει.
 ΘΕΟΚ. θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
 ΕΛ. οἰκτροτάτῳ ὑγροῖσιν ἐν κλυδωνίοις ἄλός.
 ΘΕΟΚ. ποῦ βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον; 121⁰
 ΕΛ. Λιβύης ἀλιμένοις ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις.
 ΘΕΟΚ. καὶ πῶς ὅδ' οὐκ ὄλωλε κοινωνῶν πλάτης;
 ΕΛ. ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι.
 ΘΕΟΚ. λιπὼν δὲ ναὸς ποῦ πάρεστιν ἐκβολα;
 ΕΛ. ὅπου κακῶς ὄλοιτο, Μενέλεως δὲ μή. 121⁵
 ΘΕΟΚ. ὄλωλ' ἐκεῖνος· ἤλθε δ' ἐν ποίῳ σκάφει;
 ΕΛ. ναῦταί σφ' ἀνείλοντ' ἐντυχόντες, ὡς λέγει.
 ΘΕΟΚ. ποῦ δὴ τὸ πεμφθὲν ἀντὶ σοῦ Τροίᾳ κακόν;
 ΕΛ. νεφέλης λέγεις ἄγαλμ'; ἐς αἰθέρ' οἴχεται.
 ΘΕΟΚ. ᾧ Προίαμε καὶ γῇ Τρωάς, ὡς ἔρρεις μάτην. 122⁰
 ΕΛ. καγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας.
 ΘΕΟΚ. πόσιν δ' ἄθαπτον ἔλιπεν ἢ κρύπτει χθονί;
 ΕΛ. ἄθαπτον· οὐ γὰρ τῶν ἐμῶν τλήμων κακῶν.
 ΘΕΟΚ. τῶνδ' εἵνεκ' ἔταμες βοστρούχους ξανθῆς κόμης;
 ΕΛ. φίλος γὰρ ἐστὶν ὅς ποτ' ἐστὶν ἐνθάδ' ὦν. 122⁵
 ΘΕΟΚ. ὀρθῶς μὲν ἦδε συμφορὰ δακρύεται;
 ΕΛ. ἐν εὐμαρεῖ γοῦν σὴν κασιγνήτην λαθεῖν.

- ΘΕΟΚ. οὐ δῆτα. πῶς οὖν; τόνδ' ἔτ' οἰκῆσαι τάφον;
 ΕΛ. τί κερτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' οὐκ ἔξες;
 ΘΕΟΚ. πιστὴ γὰρ εἰ σὺ σὺ πόσει φεύγουσά με. 1230
 ΕΛ. ἀλλ' οὐκέτ' ἤδη δ' ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων.
 ΘΕΟΚ. χρόνια μὲν ἦλθεν, ἀλλ' ὅμως αἰνῶ τάδε.
 ΕΛ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; τῶν πάρος λαθώμεθα.
 ΘΕΟΚ. ἐπὶ τῷ; χάρις γὰρ ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω.
 ΕΛ. σπονδὰς τέμωμεν καὶ διαλλάχθητί μοι. 1235
 ΘΕΟΚ. μεθίημι νεῖκος τὸ σόν, ἴτω δ' ὑπόπτερον.
 ΕΛ. πρὸς νῦν σε γονάτων τῶνδ', ἐπείπερ εἰ φίλος,
 ΘΕΟΚ. τί χρῆμα θηρῶς ἱκέτις ὠρέχθης ἐμοῦ;
 ΕΛ. τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω. 1239
 ΘΕΟΚ. τί δ'; ἔστ' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψεις σκιάν;
 ΕΛ. Ἑλλησίν ἐστι νόμος, ὃς ἂν πόντῳ θάνῃ,
 ΘΕΟΚ. τί δρᾶν; σοφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιαῦδε.
 ΕΛ. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλων ὑφάσμασιν.
 ΘΕΟΚ. κτέρειξ' ἀνίστη τύμβον οὗ χρηῖξαι χθονός.
 ΕΛ. οὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν. 1243
 ΘΕΟΚ. πῶς δαί; λέλειμμαι τῶν ἐν Ἑλλήσιν νόμων.
 ΕΛ. εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν.
 ΘΕΟΚ. τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
 ΕΛ. ὅδ' οἶδ' ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὖτυχοῦσα πρῶν.
 ΘΕΟΚ. ὦ ξένη, λόγων μὲν κληδόν' ἤνεγκας φίλῃν. 1250
 ΜΕ. οὔκουν ἐμαυτῷ γ' οὐδὲ τῷ τεθνηκότι.
 ΘΕΟΚ. πῶς τοὺς θανόντας θάπτειτ' ἐν πόντῳ νεκρούς;
 ΜΕ. ὥς ἂν παρούσης οὐσίας ἕκαστος ἦ.
 ΘΕΟΚ. πλούτου λέγ' εἵνεχ' ὃ τι θέλεις ταύτης χάριν.
 ΜΕ. προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νεοτέρους. 1255
 ΘΕΟΚ. τίνας; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
 ΜΕ. αὐτὸς σὺ γίγνωσκ' ἀρκέσει γὰρ ἂν διδῶς.
 ΘΕΟΚ. ἐν βαρβάροις μὲν ἵππου ἢ ταύρου νόμος.
 ΜΕ. διδούς γε μέντοι δυσγενὲς μηδὲν δίδου.

- ΘΕΟΚ. οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν. 1260
 ΜΕ. καὶ στρωτὰ φέρεται λέκτρα σώματος κενά.
 ΘΕΟΚ. ἔσται· τί δ' ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;
 ΜΕ. χαλκήλαθ' ὅπλα· καὶ γὰρ ἦν φίλος δορὶ.
 ΘΕΟΚ. ἄξια τὰδ' ἔσται Πελοπιδῶν ἀδύσσομεν.
 ΜΕ. καὶ τ' ἄλλ' ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα. 1265
 ΘΕΟΚ. πῶς οὖν; ἐς οἶδμα τίμιν τρόπῳ καθίετε;
 ΜΕ. ναῦν δεῖ παρεῖναι κἀρετμῶν ἐπιστάτας.
 ΘΕΟΚ. πόσον δ' ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίης δόρυ;
 ΜΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις.
 ΘΕΟΚ. τί δὴ τὸδ' Ἑλλάς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; 1270
 ΜΕ. ὥς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων.
 ΘΕΟΚ. Φοίνισσα κόπη ταχύπορος γενήσεται.
 ΜΕ. καλῶς ἂν εἴη Μενέλεφ' τε πρὸς χάριν.
 ΘΕΟΚ. οὐκ οὖν σὺ χωρὶς τῆσδε δρῶν ἄρκεῖς τάδε;
 ΜΕ. μητρὸς τόδ' ἔργον ἢ γυναικὸς ἢ τέκνων. 1275
 ΘΕΟΚ. ταύτης ὁ μόχθος, ὥς λέγεις, θάπτειν πόσιν;
 ΜΕ. ἐν εὐσεβεῖ γοῦν νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν.
 ΘΕΟΚ. ἴτω· πρὸς ἡμῶν ἄλογον εὐσεβῇ τρέφειν.
 ἐλθὼν δ' ἐς οἴκους ἐξελοῦ κόσμον νεκρῶ·
 καὶ σ' οὐ κενάσει χερσὶ γῆς ἀποστελω, 1280
 δοάσαντα τῇδε πρὸς χάριν· φήμας δέ μοι
 ἐσθλὰς ἐνεργῶν γ' ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας
 ἐσθλῆτα λήψει σῖτά θ', ὥστε σ' εἰς πάτρην
 ἐλθεῖν, ἐπεὶ νῦν γ' ἀθλίως ἔχονθ' ὄρω.
 σὺ δ' ὦ τάλαινα, μὴ' πλὶ τοῖς ἀνηνύτοις 1285
 τρύχου σὺ σαυτήν· Μενέλεως δ' ἔχει πότμον,
 οὐκ ἂν δύναίτο ξῆν ὁ κατθανὼν πόσις.
 ΜΕ. σὸν ἔργον, ὦ νεᾶνι· τὸν παρόντα μὲν
 στέργειν πόσιν χρή, τὸν δὲ μηκέτ' οὔτ' ἔαν·
 ἄριστα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον. 1290
 ἦν δ' Ἑλλάδ' ἐλθὼ καὶ τύχῳ σωτηρίας,

- παύσω ψόγου σε τοῦ πρίν, ἦν γυνὴ γένῃ 1293
 εἴαν γενέσθαι χορή σε σῶ ξυνευνέτη. 1292
- ΕΛ. ἔσται τὰδ'· οὐδὲ μέμψεται πόσις ποτὲ
 ἡμῖν· σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ὦν εἴσει τὰδε. 1295
 ἀλλ' ὦ τάλας, εἴσελθε καὶ λουτροῶν τύχε
 ἐσθῆτά τ' ἐξάλλαξον. οὐκ ἐς ἀμβολὰς
 εὐεργετήσω σ'· εὐμενέστερον γὰρ ἂν
 τῷ φιλτάτῳ μοι Μενέλεω τὰ πρόσφορα
 δρώης ἂν, ἡμῶν τυγχάνων οἴων σε χορή. 1300
- ΧΟ. ὀρεῖα ποτὲ δρομάδι κώλῳ στρ.
 μάτηρ θεῶν ἐσύθη ἂν'
 ὑλάεντα νάπη
 ποτάμιόν τε χεῦμ' ὑδάτων
 βαρύβρομόν τε κῦμ' ἄλιον 1305
 πόθῳ τὰς ἀποιχομένας
 ἀρρήτου κούρας·
 κρόταλα δὲ Βρόμια διαπρύσιον
 λέντα κέλαδον ἀνεβόα,
 θηρῶν ὅτε ξυγίλους 1310
 ξεύξασα θεὰ σατίνας,
 τὰν ἀρπασθεῖσαν κυκλίων
 χορῶν ἔξω παρθενίων
 μέτα κοῦραι ἀελλόποδες,
 ἃ μὲν τόξοις Ἄρτεμις, ἃ δ' 1315
 ἔγχει Γοργῶπις πάνοπλος·
 αὐγάζων δ' ἐξ οὐρανίων
 * * * * *
- ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε.
 δρομαίων δ' ὅτε πολυπλανήτων ἔντ.
 μάτηρ ἔπαυσε πόνων, 1320
 μαστεύουσα πόνους

1301 — 1318 = 1319 — 1336

θυγατρὸς ἄρπαγὰς δολίους,
 χιονοθρέμμονάς τ' ἐπέρασ'
 Ἰδαιᾶν Νυμφᾶν σκοπιάς·
 δίπτει δ' ἐν πένθει
 πέτρινα κατὰ δόλια πολυνιφέα·
 βροτοῖσι δ' ἄγλοα πεδία γᾶς
 οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις
 λαῶν φθείρει γενεάν·
 ποίμναις δ' οὐχ ἴει θαλερὰς
 βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων·
 πόλεων δ' ἐπέλειπε βίος,
 οὐδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι,
 βωμοῖς τ' ἄφλεκτοι πέλανοι·
 πηγὰς τ' ἀμπαύει δροσερὰς
 λευκῶν ἐκβάλλειν ὑδάτων
 πένθει παιδὸς ἀλάστω.
 ἐπεὶ δ' ἔπαυσ' εἰλαπίνης
 θεοῖς βροτέω τε γένει,
 Ζεὺς μειλίσσων στυγίους
 ματρὸς ὀργὰς ἐνέπει·
 βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες,
 ἴτε, τᾶ περὶ παρθένῳ
 Ἀγοῖ θυμωσαμένα
 λύπαν ἐξαλλάξαι ἁλᾶν,
 Μοῦσαι θ' ὕμνοισι χορῶν.
 χαλκοῦ δ' αὐδὰν χθονίαν
 τύπανά τ' ἔλαβε βυρσοτενῇ
 καλλίστα τότε πρῶτα μακάρων
 Κύπρις· γέλασέν τε θεὰ
 δέξατο τ' εἰς χέρας·
 βαρὺβρομον αὐλὸν

1325

1330

1335

στρ.

1340

1345

1350

1337 — 1352 = 1353 — 1368

τερφθεῖς ἄλαλαγμῷ.

ὃν οὐ θέμις σ' οὐδ' ὅσια

ἀντ.

ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις,

μῆνιν δ' εἶχες μεγάλας

1355

ματρός, ᾧ παῖ, θυσίας

οὐ σεβίζουσα θεᾶς.

μέγα τοι δύναται νεβρῶν

παμποίκιλοι στολίδες

κισσῷ τε στεφθεῖσα χλόα

1360

νάρθηκας εἰς λερούς,

ρόμβων θ' ἐλίσσομένα

κύκλιος ἔνοσις αἰθερία,

βακχεύουσά τ' ἔθειρα Βρομίῳ

καὶ παννυχίδες θεᾶς.

1365

εὐ δέ νιν ἄμασιν

ὑπέρβαλε σελάνα.

μορφᾷ μόνον ἠΰχεις.

ΕΛ. τὰ μὲν κατ' οἴκους εὐτυχοῦμεν, ᾧ φίλαι·

ἢ γὰρ συνεκκλέπτουσα Πρωτέως κόρη

1370

πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱστορουμένη

οὐκ εἶπ' ἀδελφῷ· κατθανόντα δ' ἐν χθονὶ

οὗ φησιν ἀνγὰς εἰσορᾶν ἐμὴν χάριν.

κάλλιστα δὴ τάδ' ἦρπασ' ἐν τύχῃ πόσις·

ἃ γὰρ καθήσειν ὄπλ' ἐμελλεν εἰς ἄλλα,

1375

ταῦτ' ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν χέρα

αὐτὸς κομίζει δόρυ τε δεξιᾷ λαβών,

ὥς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπουῶν.

προύργου δ' ἐς ἀλκὴν σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο,

ὥς βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ

1380

στήσων, ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος,

πέπλους ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς,

ἀγῶ νιν ἐξήσκησα καὶ λουτροῖς χρῶα

15 *

ἔδωκα, χρόνια νύκτρα ποταμίας δροσίου.
 ἀλλ' ἐκπερᾷ γὰρ δωμάτων ὁ τοὺς ἐμούς
 γάμους ἐτοίμους ἐν χειροῖν ἔχειν δοκῶν,
 σιγητέον μοι· καὶ σὲ προσποιούμεθα
 εὖνουν κρατεῖν τε στόματος, ἣν δυνώμεθα
 σωθέντες αὐτοὶ καὶ σὲ συνσωσαί ποτε.

1385

ΘΕΟΚ. χωρεῖτ' ἐφεξῆς, ὥς ἔταξεν ὁ ξένος,
 δμῶες, φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.
 Ἐλένη, σὺ δ', ἣν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγειν,
 πείθου, μὲν' αὐτοῦ· ταῦτά γὰρ παροῦσά τε
 πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἣν τε μὴ παρῆς.
 δέδοικα γὰρ σε μὴ τις ἐμπεισὼν πόθος
 πείσῃ μεθεῖναι σωμ' ἐς οἶδμα πόντιον
 τοῦ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην·
 ἄγαν γὰρ αὐτὸν οὐ παρόνθ' ὅμως στένεις.

1390

1395

ΕΛ. ὦ καινὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκαίως ἔχει
 τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικᾶς θ' ὁμιλίας
 τιμᾶν· ἐγὼ δὲ διὰ τὸ μὲν στέργειν πόσιν
 καὶ ξυνθάνοιμ' ἄν· ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις
 ξὺν κατθανόντι κατθανεῖν; ἔα δ' ἐμὲ
 αὐτὴν μολοῦσαν ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ.
 θεοὶ δὲ σοὶ τε δοῖεν οἷ' ἐγὼ θέλω,
 καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε.
 ἔξεις δέ μ' οἷαν χορή σ' ἔχειν ἐν δώμασι
 γυναικ', ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετὴς
 καί μ'· ἔρχεται γὰρ δὴ τιν' εἰς τύχην τάδε·
 ὅστις δὲ δώσῃ νῦν ἐν ἧ' τὰδ' ἄξιον,
 πρόσταξον, ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω.

1400

1405

1410

ΘΕΟΚ. χώρει σὺ καὶ νῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
 Σιδωνίαν δὸς κἀρετμῶν ἐπιστάτας.

ΕΛ. οὐκ οὐκ ὅδ' ἄρχει νὰς ὃς κοσμεῖ τάφον;

ΘΕΟΚ. μάλιστ' ἀκούειν τοῦδε χορὴ ναύτας ἐμούς. 1415

- ΕΛ. αὐθις κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σου.
 ΘΕΟΚ. αὐθις κελύω καὶ τρίτον γ', εἰ σοι φίλον.
 ΕΛ. ὄναιο, ἀγῶ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων
 ΘΕΟΚ. μὴ νῦν ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτῆξῃς χροά.
 ΕΛ. ἦδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δεῖξει χάριν. 1420
 ΘΕΟΚ. τὰ τῶν θανόντων οὐδέν, ἄλλ' ἄλλως πόνοσ.
 ΕΛ. ἔστιν τι κακὴ ἀντιάδ' ὧν ἐγὼ λέγω.
 ΘΕΟΚ. οὐδὲν κακίῳ Μενέλεώ μ' ἔξεις πόσιν.
 ΕΛ. οὐδὲν σὺ μεμπτός· τῆς τύχης με δεῖ μόνον.
 ΘΕΟΚ. ἐν σοὶ τόδ', ἦν σὴν εἰς ἐμ' εὐνοίαν διδῶς. 1425
 ΕΛ. οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν.
 ΘΕΟΚ. βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον;
 ΕΛ. ἦκιστα· μὴ δούλευε σοῖς δούλοις, ἀναξ.
 ΘΕΟΚ. ἄλλ' εἶα· τοὺς μὲν Πελοπιδῶν ἐὼ νόμους·
 καθαρὰ γὰρ ἡμῖν δώματ'· οὐ γὰρ ἐνθάδε 1430
 ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως· ἴτω δέ τις
 φράσων ὑπάρχουσιν τοῖς ἐμοῖς φέρειν γάμων
 ἀγάλατ' οἴκους εἰς ἐμούς· πᾶσαν δὲ χρὴ
 γαῖαν βοᾷσθαι μακαρίαις ὑμνωδαίαις
 ὑμέναιον Ἑλένης καμόν, ὥς ζηλωτὸς ἦ. 1435
 σὺ δ' ὦ ξέν' ἐλθὼν, πελαγίους ἐς ἀγκάλας
 τῷ τῆσδε πρὶν ποτ' ὄντι δούσι πόσει τάδε,
 πάλιν πρὸς οἴκους σπεῦθ' ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
 ὥς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσεις ἐμοὶ
 στέλλῃ πρὸς οἴκους ἢ μένων εὐδαιμονῆς. 1440
 ΜΕ. ὦ Ζεῦ, πατήρ τε καὶ σοφὸς κλήξει θεός,
 βλέψον πρὸς ἡμᾶς καὶ μετάστησον κακῶν.
 ἔλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λέπας τὰς συμφορὰς
 σπουδῇ συναψαι· κἂν ἄκρα θίγῃς χερεῖ,
 ἥξομεν ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης. 1445
 ἄλλῃς δὲ μόχθων οὓς ἐμοχθοῦμεν πάρος.
 κέκλησθέ μοι, θεοί, πολλὰ χρήσθ' ὁμοῦ κλύειν

καὶ λύπρ' ὀφείλω δ' οὐκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς,
 ὀρθῶ δὲ βῆναι ποδί· μίαν δ' ἔμοι χάριν
 δόντες τὸ λοιπὸν εὐτυχῇ με θήσετε. 1450

ΧΟ. Φοίνισσα Σιδωνιάς ὦ στρ.

ταχεῖα κώπα, ῥοθίοισι Νηρέως
 εἰρεσία φίλα,

χοραγὲ τῶν καλλιχόρων
 δελφίνων, ὅταν αὔρας 1455

πέλαγος νήνεμον ἦ,
 γλανκὰ δὲ Πόντου θυνγάτηρ

Γαλάνεια τάδ' εἶπη·
 κατὰ μὲν ἱστία πετάσας' αὔ-

ραις λιπόντες ἐναλίαις, 1460
 λάβετε δ' εἰλατίνας πλάτας,

ὦ ναῦται, ἰὼ ναῦται,
 πέμποντες εὐλιμένους

Περσείδων οἰκῶν Ἑλέναν ἐπ' ἀκτάς.
 ἦ που κόρας ἄν ποταμοῦ 1465

παρ' οἶδμα Λευκιππίδας ἦ πρὸ ναοῦ
 Παλλάδος ἄν λάβοις

χρόνῳ ξυνελθοῦσα χοροῖς
 ἦ κώμοις Τακίνθου,

νυχίαν εὐφροσύναν, 1470
 ὃν ἐξαμιλλησάμενος

τροχῶ ἀτέρμονι δίσκου
 ἔκανε Φοῖβος, ὅθεν Λακai-

να γὰρ βούθυντον ἀμέραν
 ὁ Διὸς εἶπε σέβειν γόνος, 1475

μόςχον θ', ἄν λίποιτ' οἴκοις
 * * * * *

ἄς οὕτω πεῦκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν.

1451 — 1464 = 1465 — 1477

- δι' αἴρος εἶθε ποτανοὶ
 γενοίμεθα Αἴβυες
 οἴωνοι στολάδες 1480
 ὄμβρον λιποῦσαι χεიმέριον
 νίσσονται πρεσβυτάτα
 σύριγγι πειθόμεναι
 ποιμένος, ὃς ἄβροχα
 πεδία καρποφόρα τε γᾶς 1485
 ἐπιπετόμενος ἰαχεῖ.
 ὦ πταναὶ δολιχαύχενες,
 * * σύννομοι νεφέων [δροόμου],
 βᾶτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας
 Ὀρίωνά τ' ἐννύχιον, 1490
 καρύξατ' ἀγγελίαν,
 Εὐρώταν ἐφεζόμεναι,
 Μενέλαος ὅτι Δαρδάνου
 πόλιν ἐλὼν δόμον ἤξει.
 μόλοιτέ ποθ' ἵππιον ἄρμα 1495
 δι' αἰθέρος ἰέμενοι
 παῖδες Τυνδαρίδαι,
 λαμπρῶν ἄστρον ὑπ' ἀέλλαισιν
 οἷ ναίετ' οὐράνιοι,
 σωτήρ τε τᾶσδ' Ἑλένας 1500
 γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἄλιον
 κυανόχροά τε κυμάτων
 φόθια πολιά θαλάσσης,
 ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων
 πέμποντες Διόθεν πνοάς· 1505
 δύσκειαν δ' ἀπὸ συγγόνων
 βάλετε βαρβάρων λεχέων,
 ἂν Ἰδαίων ἐρίδων

1478 — 1494 = 1495 — 1511

ποιναθεῖς ἐκτῆσατο, γᾶν
οὐκ ἐλθοῦσά ποτ' Ἰλίου
Φοιβείους ἐπὶ πύργους.

1510

ΑΓΓ. ἄναξ, [τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις εὐρήκαμεν·
ὡς καλὸν] ἀκούσει πῆματ' ἐξ ἐμοῦ τάχα.

ΘΕΟΚ. τί δ' ἔστιν; ΑΓΓ. ἄλλης ἐκπώνει μνηστεύματα
γυναικός· Ἐλένη γὰρ βέβηκ' ἔξω χθονός. 1515

ΘΕΟΚ. περὶ οἷσιν ἄρθεῖς ἢ πεδοστιβεῖ ποδί;

ΑΓΓ. Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθημενται χθονός,
ὃς αὐτὸς αὐτὸν ἤλθεν ἀγγέλλων θανεῖν.

ΘΕΟΚ. ὦ δεινὰ λέξας· τίς δέ νιν ναυκληροῖα
ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις. 1520

ΑΓΓ. ἦν γε ξένω δίδως σὺ τοὺς τε σοὺς ἔχων
ναύτας βέβηκεν, ὥς ἂν ἐν βορρῇ μάθης.

ΘΕΟΚ. πῶς; εἰδέναι πρόθυμος· οὐ γὰρ ἐλπίδων
εἶσω βέβηκα μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα
τοσοῦσδε ναύτας, ὧν ἀπεστάλης μέτα. 1525

ΑΓΓ. ἐπεὶ λιποῦσα τούσδε βασιλικούς δόμους
ἢ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,
σοφώταθ' ἄβρον πόδα τιθεῖς ἀνέστεινε
πόσιν πέλας παρόντα κοῦ τεθνηκότα.

ὥς δ' ἤλθομεν σὼν περίβολον νεωρίων, 1530

Σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλουν καθείλκομεν

ζυγῶν τε πεντήκοντα ἄρετμῶν μέτρα

ἔχουσαν. ἔργου δ' ἔργον ἐξημεῖβετο·

ὃ μὲν γὰρ ἱστόν, ὃ δὲ πλάτην καθίστατο

ταρσόν τε χειρὶ, λευκά θ' ἱστὶ εἰς ἓν ἦν, 1535

πηδάλιά τε ξεύγλαισι παρακαθίετο.

κάν τῷδε μόχθῳ, τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι,

Ἕλληνες ἄνδρες Μενέλεω ξυνέμποροι

προσῆλθον ἅκταῖς ναυφθόροις ἡσθημένοι

πέπλοισιν, εὐειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὄραῖν. 1540

ἰδὼν δέ νιν παρόντας Ἀτρέως γόνος
 προσεῖπε δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων·
 ὦ τλήμονες, πῶς ἐκ τίνος νεῶς ποτε
 Ἀχαιίδος θραύσαντες ἤκατε σκάφος;
 ἄρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάψετε, 1545
 ὃν Τυνδαρεὺς παῖς ἦδ' ἀπόντα κενοταφεῖ;
 οἳ δ' ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῶ τρόπῳ,
 εἰς ναῦν ἐχώρουν Μενέλεω κτερίσματα
 φέροντες. ἡμῖν δ' ἦν μὲν ἦδ' ὑποψία
 λόγος τ' ἐν ἀλλήλοισι, τῶν ἐπεισβατῶν 1550
 ὡς πληθὸς εἴη· διεσιωπῶμεν δ' ὅμως
 τοὺς σοὺς λόγους σώζοντες· ἄρχειν γὰρ νεῶς
 ξένον κελεύσας πάντα συνέχεας τάδε.
 καὶ τᾶλλα μὲν δὴ ῥαδίως εἴσω νεῶς
 ἐθέμεθα κουφίζοντα· ταύρειος δὲ ποῦς 1555
 οὐκ ἦθελ' ὀρθὸς στανίδα προσβῆναι κάτα,
 ἀλλ' ἐξεβρυχᾷτ' ὅμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ,
 κυρτῶν τε νῶτα κεῖς κέρας παρεμβλέπων
 μὴ θιγγάνειν ἀπειργεν. ὁ δ' Ἑλένης πόσις
 ἐκέλευσεν· ὦ πέρσαντες Ἰλίου πόλιν, 1560
 οὐκ εἴ' ἀναρπάσαντες Ἑλλήνων νόμῳ
 νεανίαις ὅμοισι ταύρειον δέμας
 εἰς προῶραν ἐμβαλεῖτε (φάσγανόν θ' ἄμα
 πρόχειρον ὠθεῖ) σφάγια τῷ τεθνηκότι;
 οἳ δ' εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ἐξανήρπασαν 1565
 ταῦρον, φέροντες δ' εἰσέθεντο σέλαματα.
 μονάμπυκον δὲ Μενέλεως ψήχων δέρην
 μέτωπά τ' ἐξέπεισεν εἰσβῆναι δόρυ.
 τέλος δ' ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο,
 πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδὸς 1570
 Ἑλένη καθέζετ' ἐν μέσοις ἐδωλίοις
 ὅ τ' οὐκέτ' ὦν λόγοισι Μενέλεως πέλας·

ἄλλοι δὲ τοίχους δεξιούς λαιούς τ' ἴσοι
 ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἔξονθ' ὕφ' εἵμασι ξίφη
 λαθραῖ' ἔχοντες, ῥόθιά τ' ἐξεπίπλατο 1575
 βοῆς, κελευστοῦ φθέγμαθ' ὥς ἠκούσαμεν.
 ἐπεὶ δὲ γαίης ἤμεν οὐτ' ἄραν πρόσω
 οὐτ' ἐγγύς, οὕτως ἦρετ' οἰάκων φύλαξ·
 ἔτ' ὦ ξέν', εἰς τὸ πρόσθεν, ἢ καλῶς ἔχει,
 πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεῶς μέλουσί σοι. 1580
 ὃ δ' εἶφ'· ἄλλῃ μοι. δεξιᾷ δ' ἐλὼν ξίφος
 εἰς πρῶραν εἶρε κατὰ ταυρεῖω σφαγῇ
 σταθεὶς νεκρῶν μὲν οὐδενὸς μνήμην ἔχων,
 τέμνων δὲ λαιμὸν ἦρχετ' ὦ ναίων ἄλα
 πόντιε Πόσειδον Νηρέως θ' ἀγναὶ κόραι, 1585
 σώσατέ μ' ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας δάμαρτά τε
 ἄσυλον ἐκ γῆς. αἵματος δ' ἀπορροαὶ
 ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον οὐρία ξένω.
 καὶ τις τόδ' εἶπε· δόλιος ἦ ναυκληρία,
 πάλιν πλέωμεν ἀκτίαν· κέλευε σύ, 1590
 σὺ δὲ στρέφ' οἶακ'. ἐκ δὲ ταυρείου φόνου
 Ἀτρείως σταθεὶς παῖς ἀνεβόησε συμμαχοῖς·
 τί μέλλετ', ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα,
 σφάζειν φρονεῦειν βαρβάρους νεῶς τ' ἄπο
 ῥίπτειν ἐς οἶδμα; νανβάταις δὲ τοῖσι σοῖς 1595
 βοᾷ κελευστής τὴν ἐναντίαν ὅπα·
 οὐκ εἴ' ὃ μὲν τις λοῖσθον ἀρεῖται δόρυ,
 ὃ δὲ ξύν' ἄξας, ὃ δ' ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην,
 καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων;
 ὀρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες, οἳ μὲν ἐν χεροῖν 1600
 κορμούς ἔχοντες ναυτικούς, οἳ δὲ ξίφη·
 φόνω δὲ ναῦς ἐρρεῖτο. παρακέλευσμα δ' ἦν
 πρύμνηθεν Ἑλένης· ποῦ τὸ Τρωικὸν κλέος;
 δεῖξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους. σπουδῆς δ' ὕπο

ἐπιπτον, οἳ δ' ὠρθοῦντο, τοὺς δὲ κειμένους 1605
νεκροὺς ἂν εἶδες. Μενέλεως δ' ἔχων ὄπλα,
ὅπῃ νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν,

ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος,
ὥστ' ἐκκολυμβᾶν ναός· ἠρήμωσε δὲ
σῶν ναυβατῶν ἐρέτμ'. ἐπ' οἰάκων δὲ βὰς 1610
ἄναξ εἰς Ἑλλάδ' εἶπεν εὐθύνειν δόρυ.

οἳ δ' ἱστί' ἦρον, οὔριαι δ' ἦκον πνοαί,
βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς· διαφυγῶν δ' ἐγὼ φόνον
καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ' ἄγκυραν πάρα.
ἦδη δὲ κάμνονθ' ὀρμιατόνων μέ τις 1615

ἀνείλει, εἰς δὲ γαῖαν ἐξέβησέ σοι
τάδ' ἀγγελοῦντα. σῶφρονος δ' ἀπιστίας

οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς.

ΧΟ. οὐκ ἂν ποτ' ἠὔχουν οὔτε σ' οὔθ' ἡμᾶς λαθεῖν
Μενέλαον, ὦναξ, ὥς ἐλάνθανεν παρών. 1620

ΘΕΟΚ. ὦ γυναικείαις τέχναισιν αἰρεθεῖς ἐγὼ τάλας·
ἐκπεφεύγασιν γάμοι με. κεί μὲν ἦν ἀλώσιμος
ναῦς διώγμασιν, πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένους·
νῦν δὲ τὴν προδοῦσαν ἡμᾶς τισόμεσθα σύγγονον,
ἥτις ἐν δόμοις ὀρῶσα Μενέλεων, οὐκ εἶπέ μοι. 1625
τοιγὰρ οὐ ποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύ-
μασιν.

ΧΟ. οὗτος ὦ, ποῖ σὸν πόδ' αἰρεῖς, δέσποτ', εἰς ποῖον
φόνον;

ΘΕΟΚ. οἷπερ ἡ δίκη κελεύει μ'· ἀλλ' ἀφίστασ' ἐκποδῶν.

ΧΟ. οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν· μεγάλα γὰρ σπεύδεις
κακά.

ΘΕΟΚ. ἀλλὰ δεσποτῶν κρατήσεις δοῦλος ὦν; ΧΟ. φρονῶ
γὰρ εὖ. 1630

ΘΕΟΚ. οὐκ ἔμοιγ', εἰ μὴ μ' ἑάσεις ΧΟ. οὐ μὲν οὖν σ'
ἑάσομεν.

ΘΕΟΚ. σύγγονον κτανεῖν κακίστην, ΧΟ. εὐσεβεστάτην
μὲν οὖν.

ΘΕΟΚ. ἥ με προῦδωκεν ΧΟ. καλήν γε προδοσίαν, δίκαια δρᾶν.

ΘΕΟΚ. τὰμὰ λέκτρο' ἄλλω διδοῦσα. ΧΟ. τοῖς γε κυριωτέροις.

ΘΕΟΚ. κύριος δὲ τῶν ἐμῶν τίς; ΧΟ. ὃς ἔλαβεν πατρὸς
πάρκα. 1635

ΘΕΟΚ. ἀλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι. ΧΟ. τὸ δὲ χρεὼν ἀφείλετο.

ΘΕΟΚ. οὐ σὲ τὰμὰ χορὴν δικάζειν. ΧΟ. ἦν γε βελτίω
λέγω.

ΘΕΟΚ. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν. ΧΟ. ὅσια δρᾶν,
τὰ δ' ἔκδικ' οὔ.

ΘΕΟΚ. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας. ΧΟ. κτεῖνε· σύγγονον
δὲ σῆν

οὐ κτενεῖς ἡμῶν ἐκόντων, ἀλλ' ἐμ'. ὥς πρὸ δεσπο-
τῶν 1640

τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν.

ΔΙ. ἐπίσχες ὀργὰς αἴσιν οὐκ ὀρθῶς φέρει,
Θεοκλύμενε, γαίης τῆσδ' ἄναξ· δισσοὶ δέ σε

Διόσκοροι καλοῦμεν, οὓς Αἴθρα ποτὲ
ἔτικτεν Ἑλένην θ', ἥ πέφενγε σοὺς δόμους· 1645

οὐ γὰρ πεπρωμένοισιν ὀργίξει γάμοις,
οὐδ' ἡ θεᾶς Νηρηΐδος ἔκγονος κόρη

ἀδικεῖ σ' ἀδελφῇ Θεονόῃ τὰ τῶν θεῶν
τιμῶσιν πατρός τ' ἐνδίκους ἐπιστολάς.

εἰς μὲν γὰρ αἰὲν τὸν παρόντα νῦν χρόνον
κεῖνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν· 1650

ἐπεὶ δὲ Τροίας ἐξανεστάθη βάθρα,
καὶ τοῖς θεοῖς παρέσχε τοῦνομ', οὐκέτι
ἐν τοῖσιν αὐτῆς δεῖ νιν ἐξεῦχθαι γάμοις

- ἐλθεῖν τ' ἐς οἴκους καὶ συνοικῆσαι πόσει. 1655
 ἀλλ' ἴσχε μεν σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος,
 νόμιξε δ' αὐτὴν σωφρόνως πράσσειν τάδε.
 πάλαι δ' ἀδελφὴν κἂν πρὶν ἐξεσώσαμεν,
 ἐπεῖπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεούς·
 ἀλλ' ἦσσον' ἡμεν τοῦ πεπρωμένου θ' ἅμα 1660
 καὶ τῶν θεῶν, οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ᾧδ' ἔχειν.
 σοὶ μὲν τὰδ' αὐδᾶ, συγγόνῳ δ' ἐμῇ λέγω·
 πλεῖ ξὺν πόσει σῶ· πνεῦμα δ' ἔξειτ' οὔριον·
 σωτῆρε δ' ἡμεῖς σὼ κασιγνήτω διπλῶ
 πόντον παριπτεύοντε πέμψομεν πάτραν. 1665
 ὅταν δὲ κάμψῃς καὶ τελευτήσῃς βίον,
 θεὸς κεκλήσῃ καὶ Διοσκόρων μετὰ
 σπονδῶν μεθέξεις ξένιά τ' ἀνθρώπων πάρα
 ἔξεις μεθ' ἡμῶν· Ζεὺς γὰρ ᾧδε βούλεται.
 οὗ δ' ὄρισέν σε πρῶτα Μαιάδος τόκος 1670
 Σπάρτης ἀπάρας [τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων]
 κλέψας δέμας σόν, μὴ Πάρις γήμεῖ σε,
 φρουρὸν παρ' Ἀκτῇ τεταμένην νῆσον λέγω,
 Ἑλένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται,
 ἐπεὶ κλοπᾶς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο. 1675
 καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεω θεῶν πάρα
 μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἐστι μόρσιμον·
 τοὺς εὐγενεῖς γὰρ οὐ στυγοῦσι δαίμονες,
 τῶν δ' ἀναριθμήτων μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι.
 [ΘΕΟΚ. ᾧ παιδε Ἀήδας καὶ Διός, τὰ μὲν πάρος 1680
 νείκη μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι·
 ἐγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' ἂν κτάνοιμ' ἐμήν.
 κείνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ.
 ἴστον δ' ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα
 γεγῶτ' ἀδελφῆς ὁμογενοῦς ἅφ' αἵματος. 1685

καὶ χαίρειθ' Ἑλένης εἵνεκ' εὐγενεστάτης
γνώμης, ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξίν οὐκ ἔνι.

ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ἦρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.]

1690

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΥΤΟΤΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

Η Δ Ε Κ Τ Ρ Α.

4Υ. Ὡ γῆς παλαιὸν Ἄργος, Ἰνάχου ῥοαί,
 ὅθεν ποτ' ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη
 εἰς γῆν ἐπλευσε Τρωάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰδαίᾳ χθονὶ
 Πρίαμον ἐλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν, 5
 ἀφίκετ' εἰς τόδ' Ἄργος, ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
 ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων.
 κακεὶ μὲν ἠντύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
 θνήσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δόλφ
 καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερί. 10
 ᾧ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπῶν
 ὄλωλεν, Αἰγισθος δὲ βασιλεύει χθονός,
 ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
 οὓς δ' ἐν δόμοισιν ἔλιφ', ὅτ' εἰς Τροίαν ἐπλει,
 ἄρσενά τ' Ὀρέστην θῆλν τ' Ἠλέκτρας θάλος, 15
 τὸν μὲν πατὴρ γεραίος ἐκκλέπτει τροφεὺς
 [μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὑπ' Αἰγίσθου θανεῖν,]
 Στροφίῳ τ' ἔδωκε Φωκέων εἰς γῆν τρέφειν·
 ἣ δ' ἐν δόμοις ἔμεινε Ἠλέκτρα πατρός,
 ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος, 20
 μνηστῆρες ἦτον Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
 δεισας δὲ μὴ τῷ παῖδ' ἀριστεῶν τέκοι

Ἀγαμέμνονος ποινάτορ', εἶργεν ἐν δόμοις
 Αἰγίσθος οὐδ' ἤρμιζε νυμφίῳ τινί.
 ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέων,
 μὴ τῷ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
 κτανεῖν σφε βουλευσάντος ὁμόφρων ὅμως
 μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερὸς.
 εἰς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
 παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθεῖν φόνῳ.
 ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο
 Αἰγίσθος· ὅς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
 Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶφ' ὅς ἂν κτάνῃ,
 ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἥλεκτραν ἔχειν
 δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἄπο
 γεγῶσιν· οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχουμαι·
 λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε, χρημάτων γε μὴν
 πένητες, ἔνθεν ἠϋγένει' ἀπόλλυται·
 ὥς ἄσθενεῖ δούς ἄσθενῇ λάβοι φόβον.
 εἰ γάρ νιν ἔσχεν ἄξιωμ' ἔχων ἀνῆρ,
 εὖδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
 φόνον δίκη τ' ἂν ἤλθειν Αἰγίσθῳ τότε.
 ἦν οὐποθ' ἀνὴρ ὅδε, σύνοιδέ μοι Κύπρις
 [ἥσχυνεν εὐνῇ· παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δῆ].
 αἰσχύνουμαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
 λαβὼν ὑβρίζειν, οὐ κατὰξιος γεγώς.
 σέβω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
 ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολῶν
 γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς ἐσόψεται.
 ὅστις δέ μ' εἶναι φησι μῶρον εἰ λαβὼν
 νέαν ἐς οἴκουσ· παρθένον μὴ θιγγάνω,
 γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
 τὸ σῶφρον ἴστω καὐτὸς ἂν τοιοῦτος ὢν.

ΗΛ. ᾧ νῦξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρον τροφέ,

- 15 ἐν ἧ τὸδ' ἄγρος τῷδ' ἐφειδρεῦον κάρᾳ
φέρουσα πηγὰς ποταμίας μετέροχομαι,
οὐ δὴ τι χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
ἀλλ' ὥς ὕβριν δειξώμεν Αἰγίσθου θεοῖς,
ρόους τ' ἀφίημι κίθ' ἐρ' εἰς μέγαν πατρί.
ἡ γὰρ πανώλης Τυνδαρὶς μήτηρ ἐμή 60
ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·
20 τικουσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα
πάρεργ' Ὀρέστην καμὲ ποιεῖται δόμων.
ΑΥ. τί γὰρ τὰδ', ὦ δύστην', ἐμήν μοχθεῖς χάριν 65
πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὐ τεθραμμένη,
καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;
35 ΗΛ. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον·
ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
ἰατρὸν εὐρεῖν, ὥς ἐγὼ σὲ λαμβάνω. 70
δεῖ δὴ με κακέλευστον εἰς ὅσον σθένω
μόχθου πικροφίλζουσαν, ὥς ῥᾶον φέρῃς,
συνεκκομίζειν σοὶ πόρους. ἄλλος δ' ἔχεις
τάξωθεν ἔργα· τὰν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεὼν
40 ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ
θύραθεν ἡδὺ τᾶνδον εὐρίσκειν καλῶς.
55 ΑΥ. εἰ τοι δοκεῖ σοι, στεῖχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω
πηγαὶ μελάθρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' ἄμ' ἡμέρᾳ
βοῦς εἰς ἀρούρας εἰσβαλὼν σπερῶ γῆας,
ἀργος γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα 80
βίον δύναιτ' ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόρου.
- ΟΡ. Πυλάδῃ, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
πιστὸν νομίζω καὶ φίλον ξένον τ' ἐμοί·
μόνος δ' Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων, 84
πράσσω δ' αὖ πράσσω δεῖν' ὑπ' Αἰγίσθου παθῶν,

ὅς μου κατέκτα πατέρα χή πανώλεθρος
 μήτηρ. ἀφίγμαι δ' ἐκ θεοῦ χρηστηρίων
 Ἀργεῖον οὐδας οὐδενός ξυνειδότος,
 φόνον φρονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
 νυκτὸς δὲ τῇσδε πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς
 δάκρυνά τ' ἔδωκα καὶ κόμης ἀπηρξάμην
 πυρρὰ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου,
 λαθῶν τυράννους οἱ κρατοῦσι τῇσδε γῆς.
 καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βάλνω πόδα,
 δυοῖν δ' ἄμιλλαν ξυντιθεῖς ἀφικόμην
 πρὸς τέρμονας γῆς τῇσδ', ἵν' ἐκβάλω ποδὶ
 ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἰ μὲ τις γνολή σκοπῶν,
 ζητῇ τ' ἀδελφήν· φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις
 ξευχθεῖσαν οἰκεῖν οὐδὲ παρθένον μένειν,
 ὥς συγγένωμαι καὶ φόνου συνεργάτιν
 λαβὼν τά γ' εἶσω τειχέων σαφῶς μάθω.
 νῦν οὖν, Ἔως γὰρ λευκὸν ὄμα' ἀναίρεται,
 ἔξω τριβου τοῦδ' ἔλγνος ἀλλαξώμεθα.
 ἢ γάρ τις ἀροτὴρ ἢ τις οἰκέτις γυνή
 φανήσεται νῶν, ἥντιν' ἱστορήσομεν
 εἰ τούσδε ναλεῖ σύγγονος τόπους ἐμῇ.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τήνδε προσπόλων τινά,
 πηγαῖον ἄχθος ἐν κεκαρμένῳ κάρῃ
 φέρουσαν· ἔξώμεσθα κἀκπυθώμεσθα
 δοῦλης γυναικός, ἣν τι δεξώμεσθ' ἔπος
 ἐφ' οἷσι, Πυλάδῃ, τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.
 ΗΛ. σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὀρμάν· στρ.
 ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
 ἰὼ μοί μοι.
 ἐγενόμαν Ἀγαμέμνωνος
 κούρα καὶ μ' ἔτεκε Κλυταιμνήστρα,

στρυγνα Τυνδάρεω κόρα·
 κικλήσκουσι δέ μ' ἄθλιαν
 Ἥλέκτραν πολιῆται.

φεῦ φεῦ τῶν σχετλίων πόνων
 καὶ στρυγερᾶς ζόας.

120

ὦ πάτερ, σὺ δ' ἐν Αἶδα
 κεῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαραῖς
 Αἰγίσθου τ', Ἀγάμεμνον.

ἔθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον,
 ἄναγε πολύδακρυν ἄδονάν.

125

σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὀρμάν·
 ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
 ἰὼ μοί μοι.

ἀντ.

τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ
 τλαῖμον σύγγον', ἀλατεύεις
 οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπὼν
 πατρῷοις ἐπὶ συμφοραῖς
 ἀλγίσταισιν ἀδελφάν;

130

ἔλθοις τῶνδε πόνων ἔμοι
 τᾶ μελέα λυτήρ,

135

ὦ Ζεῦ Ζεῦ, πατρί θ' αἱμάτων
 ἐχθίστων ἐπίκουρος, Ἄρ-
 γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

στρ.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

θῆς τόδε τεῦχος ἑμᾶς ἀπὸ κρατὸς ἔ- 140
 λουσ', ἵνα πατρὶ γόους νυχλοῦς
 ἐπορθοβοάσω,
 ἱαχάν ἀοιδὰν μέλος Ἀίδα.
 πάτερ, σοὶ κατὰ γᾶς ἐννέπω γόους.
 οἷς αἰεὶ τὸ κατ' ἄμαρ 145
 διέπομαι, κατὰ μὲν φίλαν
 ὄνυχι τεμνομένα δέραν,
 χέρα δὲ κρᾶτ' ἐπὶ κούριμον
 τιθεμένα θανάτῳ σῶ.
 ἔξ, δρῦπτε κᾶρα· 150
 οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
 ποταμίῳις παρὰ χεύμασιν
 πατέρα φίλτατον ἀγκαλεῖ,
 ὀλόμενον δολίοις βρόχων
 ἔρκεσιν, ὥς σὲ τὸν ἄθλιον 155
 πατέρ' ἐγὼ κατακλαίωμαι,
 λουτρὰ πανύσταθ' ὕδρανάμενον χοῦτ',
 κοίτῃ ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτον.
 ἰὼ μοί μοι
 πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς, πάτερ, 160
 πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλᾶς.
 οὐ μίτραισι γυνή σε
 δέξατ' οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις.
 ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν
 Αἰγίσθου λῶβαν θεμένα 165
 δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν.
 XO. Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα, στρ.
 ἥλυθον, Ἥλέκτρα, ποτὶ σὴν ἀγρότειραν αὐλάν.
 ἔμολέ τις ἔμολε γαλακτοπότας ἀνῆρ

140 — 149 = 157 — 166

167 — 189 = 190 — 212

Μυκηναῖος ὄρειβάτας· 170

ἄγγέλλει δ' ὅτι νῦν τριταί-
αν καρύσσουσιν θυσίαν

Ἀργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἡ-
ραν μέλλουσιν παρθενικαὶ στείχειν.

ΗΛ. οὐκ ἐπ' ἀγλαταῖς, φίλαι, 175

θυμὸν οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις
ὄρμοισιν πεπόταμαι
τάλαιν', οὐδ' ἰσταῖσα χοροῦς

Ἀργεῖαις ἅμα νύμφαις
εἰλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμόν. 180

δάκρυσι νυχεύω, δακρύων δέ μοι μέλει
δειλαῖα τὸ κατ' ἅμαρ.

σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν
καὶ τρύχη τὰδ' ἐμῶν πέπλων, 185

εἰ πρόποντ' Ἀγαμέμνονος
κούρα "σται βασιλεία
τᾷ Τροίᾳ θ', ἃ' μοῦ πατέρος
μέμνεται ποθ' ἄλοῦσα.

ΧΟ. μεγάλα θεός· ἄλλ' ἴθι, 190

καὶ παρ' ἐμοῦ χρῆσαι πολύπηνα φάρεα δῦναι
χρύσεά τε χάρισι προθήματ' ἀγλαίας.

δοκεῖς τοῖσι σοῖς δακρύοις,
μὴ τιμῶσα θεοὺς, κρατή-

σειν ἐχθρῶν; οὗτοι στοναχαῖς, 195

ἀλλ' εὐχαῖσι θεοὺς σεβί-
ζουσ' ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.

ΗΛ. οὐδεὶς θεῶν ἐνοπᾶς κλύει 200

τᾷς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν.

οἴμοι τοῦ καταφθιμένου
τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα,

- ὅς που γὰν ἄλλαν κατέχει
 μέλεος ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἐστίαν, 205
 τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς.
 αὐτὰ δ' ἐν χερσὶν δόμοις
 ναίω ψυχὰν τακομένα
 δωμάτων πατρίων φυγάς,
 οὐρείας ἂν' ἐρίπνας. 210
 μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φονίῳ
 ἄλλω σύγγαμος οἴκεϊ.
- ΧΟ. πολλῶν κακῶν Ἑλλήσιν αἰτίαν ἔχει
 σῆς μητρὸς Ἑλένης σύγγονος δόμοις τε σοῖς.
- ΗΛ. οἴμοι, γυναῖκες, ἐξέβην θορηνημάτων. 215
 ξένοι τινὲς παρ' οἴκου οἷδ' ἐφ'esτίους
 εὐνάς ἔχοντες ἐξανίστανται λόχου·
 φρυγὴ σὺ μὲν κατ' οἶμον, εἰς δόμους δ' ἐγὼ
 φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.
- ΟΡ. μὲν, ὦ τάλαινα· μὴ τρέσῃς ἐμὴν χέρα. 220
- ΗΛ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.
- ΟΡ. ἄλλους κτάνοιμ' ἂν μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.
- ΗΛ. ἄπελθε, μὴ ψαῦ' ὦν σε μὴ ψαύειν χρεῶν.
- ΟΡ. οὐκ ἐσθ' ὅτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.
- ΗΛ. καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχῶς ἐμοῖς; 225
- ΟΡ. μέινασ' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.
- ΗΛ. ἔστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σῆ· κρείσσων γὰρ εἶ.
- ΟΡ. ἦκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.
- ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἄρα ζῶντος ἢ τεθνηκότος;
- ΟΡ. ζῇ· πρῶτα γὰρ σοι τὰ γὰρ ἀγγέλλειν θέλω. 230
- ΗΛ. εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων.
- ΟΡ. κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῶν ἀμφοῖν ἔχειν.
- ΗΛ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγάς ἔχων;
- ΟΡ. οὐχ' ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως τόπον.
- ΗΛ. οὐ που σπανίζει τοῦ κατ' ἡμέραν βίου; 235

- ΟΡ. ἔχει μὲν, ἀσθενὴς δὲ δὴ φεύγων ἀνὴρ.
 ΗΛ. λόγον δὲ δὴ τίν' ἤλθες ἐκ κελύου φέρων;
 ΟΡ. εἰ ξῆς, ὅπου τε ξῶσα συμφορᾶς ἔχεις.
 ΗΛ. οὐκ οὖν ὀρᾶς μου πρῶτον ὥς ξηρὸν δέμας;
 ΟΡ. λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν. 240
 ΗΛ. καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶ.
 ΟΡ. δάκνει σ' ἀδελφὸς ὃς τε θανῶν ἴσως πατήρ.
 ΗΛ. οἴμοι, τί γάρ μοι τῶνδ' ἐστὶ φίλτερον;
 ΟΡ. φρεῦ φρεῦ· τί δ' αὖ σὺ σῶ κασιγνήτῳ δοκεῖς;
 ΗΛ. ἀπῶν ἐκεῖνος, οὐ παρῶν ἡμῖν φίλος. 245
 ΟΡ. ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστειος ἐκάς;
 ΗΛ. ἐγνημάμεσθ', ᾧ ξένε, θανάσιμον γάμον.
 ΟΡ. ᾧ μωξ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τινί;
 ΗΛ. οὐχ ᾧ πατήρ μ' ἠλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
 ΟΡ. εἰφ', ὥς ἀκούσας σῶ κασιγνήτῳ λέγω. 250
 ΗΛ. ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλορὸς ναίω δόμοις.
 ΟΡ. σκαφεύς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.
 ΗΛ. πένης ἀνὴρ γενναῖος εἰς τ' ἐμ' εὐσεβής.
 ΟΡ. ἢ δ' εὐσεβεία τίς πρόσσεστι σῶ πόσει;
 ΗΛ. οὐπόποτ' εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἐτλη θιγείν. 255
 ΟΡ. ἄγνευμ' ἔχων τι θεῖον ἢ σ' ἀπαξιῶν;
 ΗΛ. γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἡξίου.
 ΟΡ. καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;
 ΗΛ. οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγείται, ξένε.
 ΟΡ. ξυνηῶ· Ὁρέσθη μὴ ποτ' ἐκτίσῃ δόλην. 260
 ΗΛ. τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν, πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφν.
 ΟΡ. φρεῦ·
 γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δραστέον.
 ΗΛ. εἰ δὴ ποθ' ἤξει γ' εἰς δόμους ὁ νῦν ἀπών.
 ΟΡ. μήτηρ δέ σ' ἢ τεκοῦσα ταῦτ' ἡνέσχετο;
 ΗΛ. γυναῖκες ἀνδρῶν, ᾧ ξέν', οὐ παίδων φίλαι. 265
 ΟΡ. τίνος δέ σ' εἶνεχ' ὕβρις· Αἰγισθοῦς τὰδε;

- ΗΛ. τεκεῖν μ' ἐβούλετ' ἀσθενῇ, τοιῷδε δούς.
 ΟΡ. ὥς δῆθ' ἐ παιῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
 ΗΛ. τοιαῦτ' ἐβούλευσ'· ὦν ἐμοὶ δοίῃ δίκην.
 ΟΡ. οἶδεν δέ σ' οὔσαν παρθένον μητρὸς πόσις; 270
 ΗΛ. οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθ' αἶν.
 ΟΡ. αἶδ' οὖν φίλαι σοι τοῦσδ' ἀκούουσιν λόγους;
 ΗΛ. ὥστε στέγειν γε τὰ μὰ καὶ σ' ἐπὶ καλῶς.
 ΟΡ. τί δῆτ' Ὀρέστης πρὸς τὸδ', Ἄργος ἦν μόλῃ; 274
 ΗΛ. ἦρου τόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκμή;
 ΟΡ. ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός;
 ΗΛ. τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη ποτέ.
 ΟΡ. ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;
 ΗΛ. ταῦτ' ὦ γε πελέκει τῷ πατὴρ ἀπάλετο.
 ΟΡ. λέγω τὰδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τὰ πό σοῦ; 280
 ΗΛ. θάνοιμι μητρὸς αἵμ' ἐπισφάξας ἐμῆς.
 ΟΡ. φεῦ·
 εἶθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
 ΗΛ. ἀλλ' ὦ ξέν', οὐ γνολὴν ἂν εἰσιδοῦσά νιν.
 ΟΡ. νέα γὰρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεξεύχθης νέου.
 ΗΛ. εἰς ἂν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνολὴ φίλων. 285
 ΟΡ. αἶρ' ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
 ΗΛ. πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρον.
 ΟΡ. ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;
 ΗΛ. ἔκυρσεν ὥς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμῳ.
 ΟΡ. οἷμοι, τόδ' οἷον εἶπας· αἰσθησὶς γὰρ οὖν 290
 καὶ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
 λέξον δ', ἔν' εἰδὼς σῶ κασιγνήτῳ φέρω
 λόγους ἄτεροπεις, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
 ἔνεστι δ' οἶκτος ἀμαθία μὲν οὐδαμοῦ,
 σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐδ' ἀξήμιον 295
 γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφῇν.
 ΧΟ. καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.

- πρόσω γὰρ ἄστεως οὔσα τὰν πόλει κακὰ
 οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι καὶ γὰρ μαθεῖν.
 ΗΛ. λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή· χρή δὲ πρὸς φίλον λέγειν 300
 τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς καὶ μοῦ πατρός.
 ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ξένη,
 ἄγγελλ' Ὀρέστη τὰμὰ καὶ κείνου κακὰ,
 πρῶτον μὲν οἷοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
 πύρρ' θ' ὅσῳ βέβροθ', ὑπὸ στέγαισί τε 305
 οἴαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωμαίων,
 αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
 [ἢ γυμνὸν ἔξω σῶμα καὶ στερήσομαι,]
 αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορομένη.
 ἀναίνομαι δὲ γυμνὰς οὔσα παρθένους, 311
 ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη, 310
 ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', ᾧ πρὶν εἰς θεοὺς
 ἔλθειν ἔμ' ἐμνήστευον, οὔσαν ἐγγενῇ.
 μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασι
 θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἔδραισιν Ἀσίδες 315
 ὀμωαὶ στατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
 Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐξευγμέναι
 πόρπαισιν. αἶμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας
 μέλαν σέσηπεν· ὅς δ' ἐκέλευον ἔκτανεν,
 εἰς ταῦτ' αὖ βαίνων ἄρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ 320
 καὶ σκῆπτρ' ἐν οἷς Ἑλλήσιν ἐστρατηλάτει
 μαιφόνοισι χερσὶ γανροῦται λαβῶν.
 Ἀραμέμνονος δὲ τύμβος ἡτιμασμένος
 οὔπω χοάς ποτ' οὔδ' ἐκλῶνα μυρσίνης
 ἔλαβε, πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαῖσμάτων. 325
 μέθῃ δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
 ὁ κλεινός, ὥς λέγουσιν, ἐνθρόωσκει τάφῳ
 πέτρῳις τε λεύει μνηῆμα λαίνον πατρὸς
 καὶ τοῦτο τολμᾷ τοῦπος εἰς ἡμᾶς λέγειν·

- ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἀρά σοι τύμβω καλῶς 330
 παρῶν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται.
 ἀλλ' ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάγγειλον τάδε.
 πολλοὶ δ' ἐπιστέλλουσιν, ἐρμηνεὺς δ' ἐγώ,
 αἱ χεῖρες ἡ γλῶσσ' ἡ ταλαίπωρός τε φρήν
 κἄρα τ' ἐμὸν ξυρῆκες ὅ τ' ἐκείνου τεκῶν. 335
 αἰσχρὸν γάρ, εἰ πατήρ μὲν ἐξεῖλεν Φρύγας,
 ὃ δ' ἄνδρ' ἐν' εἰς ὧν οὐ θυνήσεται κτανεῖν
 νέος πεφυκὼς καὶ ἀμείνωνος πατρός.
- ΧΟ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
 λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὠρμημένον. 340
- ΑΤ. ἔα· τίνας τοῦσδ' ἐν πύλαις ὀρῶ ξένους;
 τίνος δ' ἔκατι τάσδ' ἐπ' ἀγραύλους στέγας
 προσῆλθον; ἡ' μοῦ δεόμενοι; γυναικί τοι
 αἰσχρὸν μετ' ἀνδρῶν ἐστάναι νεανιῶν.
- ΗΛ. ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοί· 345
 τὸν ὄντα δ' εἴσει μῦθον· οἷδε γὰρ ξένοι
 ἥκουσ' Ὀρέστου πρὸς με κήρυκες λόγων.
 ἀλλ' ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημίοις.
- ΑΤ. τί φασίν; ἀνὴρ ἔστι καὶ λεύσσει φάος;
- ΗΛ. ἔστιν λόγῳ γοῦν· φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί. 350
- ΑΤ. ἡ καὶ τι πατρός σῶν τε μέμνηται κακῶν;
- ΗΛ. ἐν ἐπλίσιν ταῦτ' ἀσθενῆς φεύγων ἀνὴρ.
- ΑΤ. ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀγορεύοντες λόγον;
- ΗΛ. σκοποὺς ἐπεμψε τοῦσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
- ΑΤ. οὐκ οὐν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις; 355
- ΗΛ. ἴσασι, οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές.
- ΑΤ. οὐκ οὐν πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας;
 χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
 ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.
 αἰρεσθ', ὅπαδοί, τῶνδ' ἔστω τεύχη δόμων· 360
 καὶ μηδὲν ἀντεῖπνυτε, παρὰ φίλου φίλοι

μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφην,
οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.

ΟΡ. πρὸς θεῶν, ὅδ' ἀνὴρ ὃς συνεκκλέπτει γάμους
τοὺς σους, Ὅρεστην οὐ καταισχύνειν θέλων; 365

ΗΛ. οὔτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.

ΟΡ. φεῦ·

οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·

ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.

ἦδη γὰρ εἶδον παῖδα γενναίου πατρὸς

τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ δ' ἐκ κακῶν τέκνα, 370

λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίῳ φρονήματι,

γνώμην δὲ μεγάλην ἐν πένητι σώματι.

πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;

πλούτῳ; πονηρῷ γ' ἄρα χρήσεται κριτῇ·

ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον 375

πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖᾳ κακόν.

ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἐλθῶν; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων

μάστιγος γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;

κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα.

οὔτος γὰρ ἀνὴρ οὔτ' ἐν Ἀργείοις μέγας 380

οὔτ' αὖ δοκῆσει δωμάτων ὠγκωμένος,

ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὢν ἄριστος ἠὔρεσθῃ.

οὐ μὴ φρονήσεθ', οἱ κενῶν δοξασμάτων

πλήρεις πλαναῶσθε, τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτοὺς

κρινεῖτε καὶ τοῖς ἦθεσιν τοὺς εὐγενεῖς; 385

οἱ γὰρ τοιοῖδε τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ

καὶ δώμαθ', αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν

ἀγάματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ

μᾶλλον βραχίον σθιναρὸς ἀσθινοῦς μένει·

ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο καὶ εὐψυχία. 390

ἀλλ' ἄξιός γάρ ὃ τε παρὼν ὃ τ' οὐ παρὼν

Ἀγαμέμνονος παῖς, οὐπερ εἶνεχ' ἤκομεν,

- δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις· χωρεῖν χρεῶν,
 δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός. ὥς ἐμοὶ πένης
 εἴη πρόθυμος πλουσίον μᾶλλον ξένος. 39
 ἀνὴρ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων·
 ἐβουλόμην δ' ἄν, εἰ κασίγνητός με σὸς
 εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
 ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι
 χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῷ. 40
 ΧΟ. νῦν ἢ πάροιθεν μᾶλλον, Ἥλεκτρα, χαρᾷ
 θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν
 μόλις προβαίνουσ' ἢ τύχη σταίῃ καλῶς.
 ΗΛ. ὦ τλήμων, εἰδὼς δωμάτων χρεῖαν σέθεν
 τί τοῦσδ' ἐδέξω μελίζονας σαυτοῦ ξένους; 40
 ΑΤ. τί δ'; εἶπερ εἰσὶν ὥς δοκοῦσιν εὐγενεῖς,
 οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρξουσ' ὁμῶς;
 ΗΛ. ἐπεὶ νῦν ἐξήμαρτες ἐν σμικροῖσιν ὦν,
 ἔλθ' ὥς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλον πατρός·
 ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τάναον Ἀργείας ὄρους 41
 τέμνοντα γαίης Σπαρτιάτιδός τε γῆς
 ποιμναις ὁμαρτεῖ πόλεος ἐκβεβλημένος·
 κέλευε δ' αὐτὸν εἰς δόμους ἀφιγμένον
 ἐλθεῖν ξένων τ' εἰς δαῖτα πορσῦναί τινα.
 ἡσθήσεται τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς, 41
 ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ' ὃν ἐκσώξει ποτέ.
 οὐ γὰρ πατρώων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
 λάβοιμεν ἂν τι· πικρὰ δ' ἀγγελλαιμεν ἂν.
 εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἢ Τάλαιν' αἴσθοιτ' ἔτι.
 ΑΤ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, τοῦσδ' ἀπαγγελῶ λόγους 42
 γέροντι· χῶρε δ' εἰς δόμους ὅσον τάχος
 καὶ τᾶνδον ἐξάρτυε. πολλά τοι γυνὴ
 χρήξουσ' ἂν εὖροι δαιτὶ προσφορήματα.
 ἔστιν δὲ δὴ τосαυτά γ' ἐν δόμοις ἔτι,

ῥῶσθ' ἐν γ' ἐπ' ἡμαρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς. 425
 ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν γνώμης πέσῃ,
 σκοπῶ τὰ χροῖμαθ' ὥς ἔχει μέγα σθένος,
 φίλοις τε δοῦναι σῶμά τ' εἰς νόσον πεσόν
 δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
 εἰς μικρὸν ἦκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ 430
 ὁ πλούσιός τε χῶ πένης ἴσον φέρει.

ΧΟ. κλειναὶ νᾶες, αἵ ποτ' ἔμβατε Τροίαν στρ.
 τοῖς ἀμετροῖις ἐρετμοῖς
 πεμπουσαι χοροὺς μετὰ Νηρηίδων,
 ἵν' ὁ φίλανυλος ἔπαλλε δελ- 435
 φὺς πρῶραις κυανεμβόλοις
 ἐλίσσόμενος,
 πορεύων τὸν τᾶς Θέτιδος
 κοῦφον ἄλμα ποδῶν Ἀχιλλῆ
 σὺν Ἀγαμέμνονι Τρωάας 440
 ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτᾶς.
 Νηρηῖδες δ' Εὐβοῖδας ἀκτᾶς λιποῦσαι ἦντ.
 Ἐφαιστου χρυσέων ἀκμόνων
 μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων,
 ἀνὰ τε Πήλιον ἀνὰ τε πρύ- 445
 μνας Ὅσσας ἱερὰς νάπας,
 Νυμφαίας σκοπιάς,
 κόρας μάτευς, ἐνθα πατὴρ
 ἱππότης τρέφεν Ἑλλάδι φῶς
 Θέτιδος εἰνάλιον γόνον, 450
 ταχύπορον πόδ' Ἀτρεΐδαις.
 Ἴλιόθεν δ' ἔκλυόν τινος ἐν λιμέσιν στρ.
 Ναυπλίοισι βεβῶτος
 τᾶς σᾶς, ὦ Θέτιδος παῖ,

432 — 441 = 442 — 451

452 — 463 = 464 — 475

- κλεινᾶς Ἀσπίδος ἐν κύκλῳ 455
 τοιάδε σήματα δείματα
 φρικτὰ τετύχθαι·
 περιδρόμῳ μὲν Ἴτνος ἔδρα
 Περσέα λαιμοτόμαν ὑπὲρ
 ἄλὸς ποτανοῖσι πεδίλοι- 460
 σι φρῶν Γοργόνος ἰσχειν,
 Διὸς ἀγγέλῳ σὺν Ἑρμῇ
 τῷ Μαίας ἀγροτῇρι κούρῳ·
 ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει φάεθρον 465
 κύκλος ἀελίοιο
 ἵπποις ἂν περοέσσαις
 ἄστρον τ' αἰθέριοι χοροί,
 Πλειάδες Τάδες, Ἔκτορος
 ὄμμασι τροπαῖοι·
 ἐπὶ δὲ χρυσοτύπῳ κρᾶνει 470
 Σφίγγες ὄνουξιν αἰοίδιμον
 ἄγρην φέρουσαι· περιπλεύρῳ
 δὲ κύτει πύρπνοος ἔσπεν-
 δε δρόμῳ λείαινα χαλαῖς
 Πειρηναῖον ὀρῶσα πῶλον. 475
 ἐν δὲ δόρει φρονίῳ τετραβάμονες ἵπποι ἐπαλλον,
 κελαινὰ δ' ἄμφλ' νῶν ἔτετο κόνις.
 τοιῶνδ' ἄνακτα δοριπόνων
 ἔκανεν ἀνδρῶν Τυνδαρί,
 480
 σὰ λέχεα, κακόφρων κόρα.
 τοιγάρ σέ ποτ' οὐρανίδαι
 πέμψουσιν θανάτοις· ἧ μὰν
 ἔτ' ἔτι φόνιον ὑπὸ δέραν 485
 ὄψομαι αἶμα χυθὲν σιδάρεσσι.
 ΠΡ. ποῦ ποῦ νεᾶνις πότνι' ἐμῇ δέσποινά τε,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ὃν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;

ὥς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει
 ῥυσθ' ἄροντι τῷδε προσβῆναι ποδί. 490

ὅμως δὲ πρὸς γε τοὺς φίλους ἐξελκτέον
 διπλῇν ἄκανθαν καὶ παλίσροπον γόνυ.
 ὦ θύγατερ, ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὄρω,
 ἦκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
 ποιμνῆς νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε 495

στεφάνους τε τευχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα,
 παλαιὸν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε
 ὀσμῇ κατῆρες, μικρόν, ἀλλ' ἐπεισβαλεῖν
 ἡδὺ σκύφον τοῦδ' ἄσθενεστέρω ποτῷ.

ἔτω φέρων τις τοῖς ξένοις τὰδ' εἰς δόμους· 500
 ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων κόρας
 δακρυόισι τέγξας ἐξομόρξασθαι θέλω.

ΗΛ. τί δ', ὦ γεραιέ, διάβροχον τόδ' ὅμμ' ἔχεις;
 μῶν τὰμὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησεν κακά;
 ἢ τὰς Ὀρέστου τλήμονας φρυγὰς στένεις 505

καὶ πατέρα τὸν ἐμόν, ὃν ποτ' ἐν χεροῖν ἔχων
 ἀνόνητ' ἔθρεψάς σοί τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
 ΠΡ. ἀνόνηθ'· ὅμως δ' οὖν τοῦτό γ' οὐκ ἡνεσχόμην.
 ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον πάρεργ' ὁδοῦ
 καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ' ἐρημίας τυχῶν, 510

σπονδὰς τε, λύσας ἄσκον ὃν φέρω ξένοις,
 ἔσπεις, τύμβω δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.
 πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάγχχιμον πόκῳ
 σφάγιον ἐσεῖδον αἰμά τ' οὐ πάλαι χυθεῖν
 ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους. 515

καὶ θαύμας, ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
 πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις·
 ἀλλ' ἦλθ' Ἴσως πον σὸς κασίγνητος λάθρα,
 μολὼν δ' ἐθαύμας· ἄθλιον τύμβον πατρός.

σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῇ κόμῃ, 520

- εἰ χρῶμα ταῦτόν κουρίμης ἔσται τριχός·
φιλεῖ γάρ, αἷμα ταῦτόν οἷς ἂν ἦ πατρός,
τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.
- ΗΛ. οὐκ ἄξι' ἀνδρός, ὃ γέρον, σοφοῦ λέγεις,
εἰ κρυπτόν εἰς γῆν τήνδ' ἂν Αἰγίσθου φόβῳ 52
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῇ μολεῖν.
ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος,
ὃ μὲν παλαιστραῖς ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραπεῖς,
δὲ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς; ἀλλ' ἀμήχανον.
πολλοῖς δ' ἂν εὖροις βοστρύχους ὁμοπτέρους 53
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταύτου, γέρον.
- ΠΡ. σὺ δ' εἰς ἔχνος βᾶς' ἀρβύλης σκέψαι βᾶσιν,
εἰ σύμμετρος σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.
- ΗΛ. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πῆδῳ
γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε, 53
δυοῖν ἀδελφοῖν πούς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος
ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.
- ΠΡ. οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μόλοι,
κεριλίδος ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς,
ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν; 54
- ΗΛ. οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκίπτει χθονός,
νέαν μ' ἔτ' οὕσαν; εἰ δὲ κᾶκρεκον πέπλους,
πῶς ἂν τότε ὦν παῖς ταῦτ' αὖν ἔχοι φάργη,
εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι;
ἀλλ' ἢ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτεῖρας ξένος 54
ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκοποὺς λαθὼν χθονός.
- ΠΡ. οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδῶν
αὐτοὺς ἐρέσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.
- ΗΛ. οἷδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῶ ποδί.
- ΠΡ. ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε· 55
πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσὶν κακοί.
ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσευνέπω.

- ΟΡ. χαῖρ', ὦ γεραιέ. τοῦ ποτ', Ἥλεκτρα, τόδε
 παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;
 ΗΛ. οὗτος τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένη. 555
 ΟΡ. τί φῆς; ὅδ' ὅς σὸν ἐξέκλεψε σύγγονον;
 ΗΛ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κεύνον, εἵπερ ἔστ' ἔτι.
 ΟΡ. ἔα.
 τί μ' εἰσδέδορκεν ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν
 λαμπρὸν χαρακτῆρ'; ἢ προσεικάζει μέ τῳ;
 ΗΛ. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων. 560
 ΟΡ. φίλου γε φωτός. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;
 ΗΛ. καὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα θανμάζω, ξένη.
 ΠΡ. ὦ πότνι', εὐχου, θύγατερ Ἥλεκτρα, θεοῖς
 ΗΛ. τί τῶν ἀπόντων ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;
 ΠΡ. λαβεῖν φίλον θησαυρόν, ὃν φαίνει θεός. 565
 ΗΛ. ἰδού, καλῶ θεούς. ἢ τί δὴ λέγεις, γέρον;
 ΠΡ. βλέσθον νυν εἰς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλτατον.
 ΗΛ. πάλα δέδοικα, μὴ σύ γ' οὐκέτ' εὖ φρονῆς.
 ΠΡ. οὐκ εὖ φρονῶ γὰρ σὸν κασίγνητον βλέπων;
 ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ γεραι', ἀνέλπιστον λόγον; 570
 ΠΡ. ὁρᾶν Ὀρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.
 ΗΛ. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν, ὦ πείσομαι;
 ΠΡ. οὐλήν παρ' ὀφρύν, ἣν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις
 νεβρὸν διώκων σοῦ μέθ' ἡμάχθη πεσών.
 ΗΛ. πῶς φῆς; ὁρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον. 575
 ΠΡ. ἔπειτα μέλλεις προσπίτνειν τοῖς φιλτάτοις;
 ΗΛ. ἀλλ' οὐκέτ', ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
 τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν. ὦ χρόνῳ φανεῖς,
 ἔχω σ' ἀέλπτως ΟΡ. καὶ ἐμοῦ γ' ἔχει χρόνῳ.
 ΗΛ. οὐδέποτε δόξασ'. ΟΡ. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἥλπισα. 580
 ΗΛ. ἐκεῖνος εἰ σύ; ΟΡ. σύμμαχός γέ σοι μόνος.
 ἦν δ' ἀσπάσσωμαι γ' ὃν μετέρχομαι βόλον.

πέποιθα δ'· ἢ χοῇ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεούς,
εἰ τ' ἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.

ΧΟ. ἔμολες ἔμολες, ὦ χρόνιος ἄμερα, 585

κατέλαμψας, ἔδειξας ἐμφανῇ
πόλει πυρσόν, ὃς παλαιᾷ φνγᾷ
πατρίων ἀπὸ δομάτων τάλας
ἀλαίνων ἔβα. σὲ θεὸς αὖ θεὸς
ἄμετέραν τις ἄγει

590

νίκαν. ὦ φίλα,
ἄνεχε χέρας, ἄνεχε
λόγον, ἴει λιτὰς εἰς τοὺς θεούς,
τύχα σοι τύχα
κασίγνητον ἐμβατεῦσαι πόλιν.

595

ΟΡ. εἶεν· φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
ἔχω, χρόνῳ δὲ καὶ ὅτις αὐτὰ δώσομεν.
σὺ δ', ὦ γεραιέ, καίριος γὰρ ἤλυθες,
λέξον, τί δρῶν ἂν φονέα τισαίμην πατρὸς
μητέρα τε τὴν κοινωὺν ἀνοσίων γάμων; 600

ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὖμενές φίλων;
ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;
τῷ συγγένωμαι; νύχιος ἢ καθ' ἡμέραν;
ποίησιν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;

ΠΡ. ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος. 605

εὗρημα γὰρ τὸ χοῆμα γίγνεται τόδε,
κοινῇ μετασχεῖν τὰ γὰρ τοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
σὺ δ', ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνῆρησαι φίλοις
οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἴσθι μου κλύων,
ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ
πατρῶν οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.

610

ΟΡ. τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;

ΠΡ. κτανὼν Θυέστου παῖδα σὴν τε μητέρα.

ΟΡ. ἦκω πλὴν τόνδε στέφανον· ἀλλὰ πῶς λάβω;

- ΠΡ. τειχέων μὲν ἔλθων ἐντὸς οὐδὲν ἂν σθένει. 615
- ΟΡ. φρουραῖς κέκασται δεξιαῖς τε δορυφόρων;
- ΠΡ. ἔγνωσ' φοβεῖται γὰρ σε κούχ' εὐδὲι σαφῶς.
- ΟΡ. εἶεν· σὺ δὲ τοῦνθένδε βούλευσον, γέρον.
- ΠΡ. κάμου γ' ἄκουσον· ἄρτι γὰρ μ' ἐσῆλθέ τι.
- ΟΡ. ἐσθλὸν τι μὴνύσειας, αἰσθολίμην δ' ἐγώ. 620
- ΠΡ. Αἰγισθοῦ εἶδον, ἡνίχ' εἴρπον ἐνθάδε.
- ΟΡ. προσηκάμην τὸ φηθέν. ἐν ποίοις τόποις;
- ΠΡ. ἀγρῶν πέλας τῶνδ' ἱπποφορβίων ἐπι.
- ΟΡ. τί δρῶνθ'; ὄρω γὰρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων.
- ΠΡ. Νύμφαις ἐπόρσυν' ἔροτιν, ὥς ἐδοξέ μοι. 625
- ΟΡ. τροφεία παίδων ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
- ΠΡ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν· βουσφαγεῖν ὠπλίζετο.
- ΟΡ. πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμῶων μέτα;
- ΠΡ. οὐδεὶς παρῆν Ἀργεῖος, οἰκεία δὲ χεῖρ.
- ΟΡ. οὐ ποῦ τις ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν, γέρον;
- ΠΡ. δμῶες μὲν εἰσιν, οἳ σέ γ' οὐκ εἰδὼν ποτε. 630
- ΟΡ. ἡμῖν ἂν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς;
- ΠΡ. δούλων γὰρ ἰδίον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον
- ΟΡ. πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθῆιην ποτέ;
- ΠΡ. στείχων ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται. 635
- ΟΡ. ὁδὸν παρ' αὐτήν, ὥς ἔοικ', ἀγροῦς ἔχει.
- ΠΡ. ὅθεν γ' ἰδὼν σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.
- ΟΡ. πικρόν γε συνθοινάτορ', ἦν θεὸς θέλλῃ.
- ΠΡ. τοῦνθένδε πρὸς τὸ πῖπτον αὐτὸς ἐννόει.
- ΟΡ. καλῶς ἔλεξας. ἢ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ; 640
- ΠΡ. Ἀργεῖ· παρέσται δ' ἐν τάχει θοῖνῃν ἐπι.
- ΟΡ. τί δ' οὐχ' ἅμ' ἐξωρμαῖτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
- ΠΡ. ψόγον τρέμουσα δημοτῶν ἐλείπετο.
- ΟΡ. ξυνῆχ' ὑποπτος οὔσα γιγνώσκει πόλει.
- ΠΡ. τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή. 645
- ΟΡ. πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταύτῳ κτενῶ;

- ΗΛ. ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.
 ΟΡ. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσῃ καλῶς.
 ΗΛ. ὑπηρετεῖται μὲν δυοῖν ὄντοιν ὅδε.
 ΠΡ. ἔσται τάδ'· εὐρίσκεῖς δὲ μητρὶ πῶς φόνον; 650
 ΗΛ. λέγ' ὧ γεραιὲ τάδε Κλυταίμνηστρα μολῶν·
 λεχὼ μ' ἀπάγγελλ' οὐσαν ἄρσενος τόκου.
 ΠΡ. πότρεα πάλαι τεκοῦσαν ἢ νεωστὶ δῆ;
 ΗΛ. λέγ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχῶ.
 ΠΡ. καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; 655
 ΗΛ. ἥξει κλύουσα λόχῳ ἐμοῦ νοσήματα.
 ΠΡ. πόθεν; τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;
 ΗΛ. ναί· καὶ δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων.
 ΠΡ. ἴσως· πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπὴν ἄγε.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὥς ἀπόλλυται. 660
 ΠΡ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίστω δόμων πύλας.
 ΗΛ. οὐκ οὖν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς Αἰδοῦ τόδε;
 ΠΡ. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε.
 ΗΛ. πρῶτίστα μὲν νυν τῷδ' ὑφήγησαι, γέρον.
 ΠΡ. Αἴρισθος ἐνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς; 665
 ΗΛ. ἔπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τὰπ' ἐμοῦ φράσον.
 ΠΡ. ὥστ' αὐτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρησθαι δοκεῖν.
 ΗΛ. σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἰληχας φόνου.
 ΟΡ. στείχοιμ' ἄν, εἴ τις ἡγεμῶν γίγνοιθ' ὁδοῦ.
 ΠΡ. καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἄν οὐκ ἀκουσίως. 670
 ΟΡ. ὦ Ζεῦ πατρῷε καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν,
 ΗΛ. Ἦρα τε, βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς, 674
 ΟΡ. νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα. 675
 ΗΛ. δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην. 676
 ΟΡ. οἴκτειρέ θ' ἡμᾶς· οἴκτρα γὰρ πεπόνθαμεν. 672
 ΗΛ. οἴκτειρε δῆτα σοὺς γε φύντας ἐκρόνους. 673
 ΟΡ. σύ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ, 677
 ΗΛ. καὶ Γαῖ' ἀνασσα, χεῖρας ἢ δίδωμ' ἐμάς,

- ΟΡ. ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.
 ΗΛ. νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθ' σύμμαχον λαβών, 680
 ΟΡ. οἵπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνῆλυσαν δορί.
 ΗΛ. χῶσοι στυγοῦσιν ἀνοσίλους μιᾶστορας. 683
 ΟΡ. ἤκουσας, ὦ δεῖν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθῶν; 682
 ΗΛ. πάντ', οἶδ', ἀκούει τὰδε κατήρ· στείχειν δ' ἀκμή.
 καὶ σοὶ προφωνῶ πρὸς τὰδ' Αἰγισθον θενεῖν 685
 ὥς εἰ παλαισθεῖς πτώμα θανάσιμον πεσεῖ,
 τέθνηκα κἀγώ, μηδὲ με ζῶσαν λέγε.
 [παίσω κἀρα γὰρ τοῦμὸν ἀμφήκει ξίφει.]
 δόμων δ' ἔσω βᾶσ' εὐτρεπὲς ποιήσομαι.
 ὥς ἦν μὲν ἐλθῃ πύστις εὐτυχῆς σέθεν, 690
 ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνήσκοντος δὲ σοῦ
 τᾶναντί' ἔσται τῶνδε· ταῦτά σοι λέγω.
 ΟΡ. πάντ' οἶδα. ΗΛ. πρὸς τὰδ' ἄνδρα γίγνεσθαι σε
 χορή.
 ὑμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε
 κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε· φρουρήσω δ' ἐγὼ 695
 πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῇ.
 οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη
 δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.
 ΧΘ. ἀταλᾶς ὑπὸ ματρὸς στρ. 700
 Ἀργηίων ὀρέων ποτὲ κληδὼν
 ἐν πολιαῖσι μένει φάμαις
 εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις
 Πᾶνα μοῦσαν ἀδύθροον
 κνέοντ', ἀγρῶν ταμίαν,
 χρυσέαν ἄρνα καλλίποκον πορεῦσαι· 705
 πετρίνοις δ' ἐπιστάς·
 κᾶρυξ ἱαχεν βάθροις·
 ἀγορὰν ἀγορὰν, Μυκηναῖοι,

- στείχετε μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων 710
φάσματα δειμάτα.
χοροὶ δ' Ἀτρειδᾶν ἐγέραιρον οἴκους·
θυμέλαι δ' ἐπίτναντο ἀντ.
χρυσήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἄν' ἄστν
πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων· 715
λατὸς δὲ φθόγγον κελάδει
κάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων·
μολπαὶ δ' ἠϋξοντ' ἐραταὶ
χρυσέας ἀρνὸς ὥς ἐπίλογοι Θυέστου·
κρυφαῖς γὰρ εὐναῖς 720
πείσας ἄλοχον φίλαν
Ἀτρέως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς
δῶματα· νεόμενος δ' εἰς ἀγρόρους αὐτεῖ
τὰν κερόεσσαν ἔ-
χειν χρυσόμαλλον κατὰ δῶμα ποίμναν· 725
τότε δὴ τότε φαεννὰς στρ.
ἄστρων μετέβας ὁδοὺς
Ζεὺς καὶ φέγγος ἀελίου
λευκόν τε πρόσωπον αὐῶς, 730
τὰ δ' ἔσπερα νῶτ' ἐλαύνει
θερμᾶ φλογὶ θεοπύρρῳ,
νεφέλαι δ' ἐνυδροὶ πρὸς ἄρκτον,
ξηραὶ τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι
φθίνουσ' ἄπειροι δρόσου, 735
καλλίστων ὄμβρων Διόθεν στερεῖσαι.
λέγεται, τὰν δὲ πίστιν ἀντ.
σμικρὰν παρ' ἔμοιγ' ἔχει,
στρέψαι θερμὰν ἀελίου
χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαν- 740
τα δυστυχίᾳ βροτείῳ

726 — 736 = 737 — 746

θνατᾶς ἔνεκεν δίκας.

φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦθοι
κέρδος πρὸς θεῶν θεραπειάς.

ὦν οὐ μνασθεῖσα πόσιν

745

κτείνεις, κλεινῶν συγγενέτερι' ἀδελφῶν.

ἔα ἔα·

φίλαι, βοῆς ἤκούσατ', ἣ δοκῶ κενή

ὑπῆλθέ μ', ὥστε νερτέρῳ βροντῇ Διός;

ἰδού, τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται·

δέσποιν', ἄμειψον δώματ', Ἡλέκτρα, τάδε.

750

ΗΛ. φίλαι, τί χοῖμα; πῶς ἀγῶνος ἤκομεν;

ΧΟ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν· φόνιον οἰμωγὴν κλύω.

ΗΛ. ἤκουσα κἀγώ, τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.

ΧΟ. μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆρυς, ἐμφανὴς γε μὴν.

ΗΛ. ὀθνεῖος ὁ στεναγμὸς ἢ φίλων ἐμῶν;

755

ΧΟ. οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.

ΗΛ. σφαγὴν αὐτεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;

ΧΟ. ἐπισχε, τρανῶς ὥς μάθης τύχας σέθεν.

ΗΛ. οὐκ ἔστι· νικώμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;

ΧΟ. ἤξουσιν· οὔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.

760

ΑΓΓ. ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες,

νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,

Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδῳ

Αἰγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὐχέσθαι χρεῶν.

ΗΛ. τίς δ' εἰ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; 765

ΑΓΓ. οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;

ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἔκ τοι δείματος δυσγνωσίαν

εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γιγνώσκω σε δῆ.

τί φῆς; τέθνηκε πατὴρ ἐμοῦ στυνγὸς φονεὺς;

ΑΓΓ. τέθνηκε· δὴς σοι ταῦθ', ἃ γ' οὖν βούλει, λέγω. 770

ΗΛ. ὦ θεοί, Δίκη τε πάνθ' ὀρῶσ', ἤλθές ποτε.

ποίῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι θυμῷ φόνου
 κτείνει Θυέστου παῖδα, βούλομαι μαθεῖν.
 ΑΓΓ. ἐπεὶ μελάρθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
 εἰσβάντες ἤμεν δίκροτον εἰς ἀμαξιτόν, 775
 ἐνθ' ἣν ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ.
 κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβώς,
 δρέπων τερέλης μυρσίνης κάρα πλόκους·
 ἰδὼν τ' αὐτεῖ· χαίρει, ὦ ξένοι· τίνες
 πόθεν πορεύεσθ' ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός; 780
 ὃ δ' εἶπ' Ὀρέστης· Θεσσαλοὶ· πρὸς δ' Ἀλφειὸν
 θύσσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διὶ.
 κλύων δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐννέπει τάδε·
 νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρηὴ συνεστίους ἐμοὶ
 θοόλῃη γενέσθαι· τιγγάνῳ δὲ βουθυτῶν 785
 Νύμφαις· ἔῳοι δ' ἔξαναστάντες λέχους
 εἰς ταῦτόν ἤξετ'. ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους —
 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἡγόρευε καὶ χερὸς λαβὼν
 παρῆγεν ἡμᾶς — οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεῶν.
 ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἤμεν, ἐννέπει τάδε· 790
 λούτρ' ὥς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
 ὥς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερνίβων πέλας.
 ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης· ἀρτίως ἡγνίσμεθα
 λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ρεΐθρων ἄπο.
 εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθῦειν χρεῶν, 795
 Αἰγισθ', ἔτοιμοι κοῦκ ἀπαρνούμεσθ', ἄναξ.
 τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον·
 λόγχης δὲ θέντες δεσπότου φρουρήματα
 δμῶες πρὸς ἔργον πάντες ἴσαν χεῖρας.
 οἳ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἳ δ' ἥρον κανῶ, 800
 ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον ἀμφὶ τ' ἐσχάρας
 λέβητας ᾤρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
 λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν

ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
 Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν 805
 καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν
 πρᾶσσοντας ὥς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς·
 λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
 τᾶναντί' ἦνχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
 λαβεῖν πατρῶα δώματ'. ἐκ κανοῦ δ' ἐλὼν 810
 Αἰγισθος ὀρθήν σφαγίδα, μοσχείαν τρίχα
 τεμὼν ἐφ' ἄγνόν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ,
 κᾶσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον ὥς ἦσαν χεροῖν
 δμῶες, λέγει δὲ σφῶ κασιγνήτηρ τάδε·
 ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς 815
 εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς
 ἵππους τ' ὀχμάξει. λαβὲ σίδηρον, ὦ ξένε,
 δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
 ὃ δ' εὐκρότητον δορίδ' ἀναρπάσας χεροῖν,
 ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῇ πορπάματα, 820
 Πυλάδην μὲν εἶλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
 δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
 λευκὰς ἐγύμνου σάρκας ἐκτείνων χέρα·
 θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν ἢ δρομεὺς
 δισσοὺς διαύλους ἵππιος διήνυσε, 825
 κἀνεῖτο λαρόνας. ἱερὰ δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
 Αἰγισθος ἤθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
 σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
 κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
 χῶ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ· 830
 τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; ὦ ξέν', ὀρρωδῶ τινα
 δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἐχθιστος βροτῶν
 Ἀγαμέμνονος παῖς πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
 ὃ δ' εἶπε· φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,
 πόλεως ἀνάσσω; οὐχ, ὅπως παστήρια 835

θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς
 οἶσει τις ἡμῖν κοπιδ', ἀπορρηξαι χέλυν;
 λαβὼν δὲ κόπτει. σπλάγχχνα δ' Αἰγισθοῦ λαβὼν
 ἥθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω
 ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς κασίγνητος σέθεν 840
 εἰς σφονδύλους ἐπαισε, νωτιαῖα δὲ
 ἔρρηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ἔνω κάτω
 ἥσπαιρεν ἐσφάδαξε δυσθνητοῦν φόνω.
 δμῶες δ' ἰδόντες εὐθὺς ἥξαν εἰς δόρυ,
 πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δὺ'· ἀνδρείας δ' ὕπο 845
 ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη
 Πυλάδης Ὀρέστης τ'. εἶπε δ'· οὐχὶ δυσμενῆς
 ἦκω πόλει τῇδ' οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσι,
 φρονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
 τλήμων Ὀρέστης· ἀλλὰ μὴ με καίνετε,
 πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἳ δ' ἐπεὶ λόγων
 ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπὸ
 γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
 στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασίγνητου κάρα
 χαίροντες ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δὲ σοὶ 850
 κάρα· πιδείξω, οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
 ἀλλ' ὃν στρυγεῖς Αἰγισθον· αἶμα δ' αἵματος
 πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.

ΧΟ. θῆς εἰς χορόν, ὦ φίλα, ἔχνος, 855
 ὥς νεβρὸς οὐράνιον
 πῆδημα κουφίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.

νικᾷ στεφαναφορίαν
 οἷαν παρ' Ἀλφειοῦ ῥεέθροις τελέσας
 κασίγνητος σέθεν· ἀλλ' ἐπάειδε
 καλλίνικον ᾧδ' ἔμῳ χορῷ. 860

ΗΛ. ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,

854 — 865 = 873 — 879

ὦ γαῖα καὶ νύξ ἣν ἐδερχόμην πάρος,
 νῦν ὄμμα τοῦμὸν ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
 ἐπεὶ πατὴρ πέπτωκεν Ἀλγισθοῦς φονεὺς.
 φέρ', οἷα δὴ ἔχω καὶ δόμοι κεῖθουσὶ μοι 870
 κόμης ἀγάλατ' ἐξενέγκωμαι, φίλαι,
 στέψω τ' ἀδελφοῦ κραῖτα τοῦ νικηφόρου.

ΧΟ. σὺ μὲν νυν ἀγάλατ' ἄειρε ἀντ.
 κρατὶ τὸ δ' ἀμέτερον
 χωρήσεται Μούσαισι χόρευμα φίλον. 875
 νῦν οἱ πάρος ἀμέτεροι

γαίης τυραννεύσουσι φίλοι βασιλῆς,
 δικαίως τούσδ' ἀδίκους καθελόντες.
 ἀλλ' ἴτω ξύνανλος βοᾷ χαρᾷ.

ΗΛ. ὦ καλλίνικε, πατὴρ ἐκ νικηφόρου 880
 γεγῶς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίου μάχης,
 δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀνδρήματα.
 ἦκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἐκπλεθρον δραμῶν
 ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανῶν
 Ἀλγισθον, ὃς σὸν πατέρα καὶ μὸν ὦλεσε. 885

σὺ τ' ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
 παίδευμα Πυλάδῃ, στέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς
 δέχου· φέρει γὰρ καὶ σὺ τῶδ' ἴσον μέρος
 ἀγῶνος· ἀεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.

ΟΡ. θεοὺς μὲν ἡγοῦ προῶτον, Ἥλεκτρα, τύχης 890
 ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα καὶ ἐπαίνεσον
 τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην.
 ἦκω γὰρ οὐ λόγοισιν ἀλλ' ἔργοις κτανῶν
 Ἀλγισθον· ὥς δέ τῳ σάφ' εἰδέναι τάδε
 προσηῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω, 895
 ὃν εἶτε χοῖξεις θηρσὶν ἀρπαγὴν πρόθεες,
 ἢ σκυῶν οἰωνοῖσιν αἰθέρος τέκνοις

- πήξας' ἔρεισον σκόλοπι· σὸς γὰρ ἔστι νῦν
δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.
- ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως. 900
- ΟΡ. τί χοῖμα; λέξον, ὥς φόβον γ' ἔξωθεν εἶ.
- ΗΛ. νεκροὺς ὑβρίζειν, μὴ μέ τις φόγῳ βάλῃ.
- ΟΡ. οὐκ ἔστιν οὐδείς ὅστις ἂν μέμψαιτό σε.
- ΗΛ. δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόφογος πόλις.
- ΟΡ. λέγ' εἴ τι χορήξεις, σύγγον'· ἀσπόνδοισι γὰρ 905
νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.
- ΗΛ. εἶεν· τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν,
ποιᾶς τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὐποτ' ἐξελίμπανον
θρυλοῦσ' ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν, 910
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
τῶν πρόσθε· νῦν οὖν ἔσμεν· ἀποδώσω δέ σοι
ἐκεῖν' ἃ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
ἀπώλεσάς με κῶρυφανήν φίλου πατρὸς
καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἡδικημένος, 915
κἀγρημας αἰσχροῦς μητέρ' ἄνδρα τ' ἑπτανες
στρατηλατοῦνθ' Ἑλλήσιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.
εἰς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας ὥστ' ἥλπισας
ὥς εἰς σ' ἐμὴν δὴ μητέρ' οὐχ ἔξεις κακὴν
γῆμας, ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἡδέικεις λέχη. 920
ἴστω δ', ὅταν τις διολέσας δάμαρτά του
κρυπταῖσιν εὐναῖς εἴτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,
δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
ἄλγιστα δ' ὧκεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς· 925
ἦδησθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γῆμας γάμον,
μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
ἄμφω πονηρῶ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθαι τύχην,
κείνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τοῦκείνης κακόν.

παῖσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε· 930
 ὃ τῆς γυναικός, οὐχὶ τάνδρὸς ἡ γυνή.
 καίτοι τόδ' αἰσχρὸν, προστατεῖν γε δωμάτων
 γυναικα, μὴ τὸν ἄνδρα· κακείνους στυγῶ
 τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατὴρ
 οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει. 935
 ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη
 τάνδρὸς μὲν οὐδεὶς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
 ὃ δ' ἡπάτα σε πλεῖστον οὐκ ἐγνωκότα,
 ἡὔχεις τις εἶναι τοῖσι χρήμασι σθένων·
 τὰ δ' οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὀμιλῆσαι χρόνον. 940
 ἢ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
 ἢ μὲν γὰρ αἰὲ παρὰ μένουσ' αἰρεῖ κακά·
 ὃ δ' ὄλβος ἀδίκως καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνῶν
 ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
 τὰ δ' εἰς γυναικας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν 945
 λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνέξομαι.
 ὕβριζες, ὥς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους
 κάλλει τ' ἀραρώς. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη πόσις
 μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τάνδρείου τρόπον.
 τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκερμαίνονται, 950
 τὰ δ' εὐπρεπῇ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
 ἔρρ', οὐδὲν εἰδὼς ὧν ἐφευρεθῆεις χρόνῳ
 δίκην δέδωκας. ὥστε τις κακοῦργος ὧν
 μὴ μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' εἴαν δράμῃ καλῶς,
 νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν τέλος 955
 γραμμῆς ἴκηται καὶ τέλος κάμψῃ βίου.
 XO. ἐπράξε δεινὰ, δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
 καὶ τῷδ'· ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.
 OP. εἶεν· κομίζειν τοῦδε σῶμ' εἰσὼ χρεῶν
 σκότῳ τε δοῦναι, δμῶες, ὥς ὅταν μόλῃ 960
 μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδῃ νεκρόν.

- ΗΛ. ἐπίσχες· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.
 ΟΡ. τί δ'; ἐκ Μυκηνηῶν μῶν βοηδρόμους ὄρας;
 ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν ἢ μ' ἐγείνατο.
 ΟΡ. καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσῃν πορεύεται.
 ΗΛ. καὶ μὴν ὄχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
 ΟΡ. τί δῆτα δρωῶμεν μητέρ'; ἢ φρονεύσομεν;
 ΗΛ. μῶν σ' οἶκτος εἴλε, μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;
 ΟΡ. φεῦ·
 πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἢ μ' ἐθρεψε καῖτεκεν;
 ΗΛ. ὥσπερ πατέρα σὸν ἦδε καμὸν ὤλεσεν.
 ΟΡ. ᾧ Φοῖβε, πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας,
 ΗΛ. ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί;
 ΟΡ. ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἦν οὐ χοῖν, κτανεῖν.
 ΗΛ. βλάπτει δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;
 ΟΡ. μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἄγνός ὢν.
 ΗΛ. καὶ μὴ γ' ἀμύνων πατρὶ δυσσεβῆς ἔσει.
 ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὶ τοῦ φόνου δώσω δίκας.
 ΗΛ. τῷ δ' ἦν πατροφῶν διαμεθῆς τιμωρίαν.
 ΟΡ. ἄρ' αὖτ' ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῶ;
 ΗΛ. ἱερὸν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
 ΟΡ. οὐκ ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τάδε.
 ΗΛ. οὐ μὴ κακισθεὶς εἰς ἀνανδρίαν πεσεῖ;
 ΟΡ. ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον;
 ΗΛ. ᾧ καὶ πόσιν καθεῖλες Αἴγισθον κτανών.
 ΟΡ. εἴσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος
 καὶ δεινὰ δράσω γ', εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε.
 ἔστω· πικρὸν δ' οὐχ ἡδὺ τὰ γρόνισμά μοι.
 ΧΟ. ἰώ,
 βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας,
 παῖ Τυνδάρω
 καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροι
 Διός, οἳ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις

ναίουσι, βροτῶν ἐν ἄλῳς ῥοθίοις
τιμὰς σωτήρας ἔχοντες·

χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας
πλούτου μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.

τὰς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
καιρός· χαῖρ', ὦ βασίλεια.

ΚΑ. ἔκβητ' ἀπήνης, Τρωάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς
λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.
σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηται δόμοι
Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρωάδος χθονὸς
ἐξαίρετ', ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα
σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.

ΗΛ. οὐκ οὖν ἐγὼ, δούλη γὰρ ἐκβεβλημένη
δόμων πατρῶων δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους,
μῆτερ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χειρὸς;

ΚΑ. δοῦλαι πάρεισιν αἶδε, μὴ σύ μοι πόνει.

ΗΛ. τί δ'; αἰχμάλωτόν τοι μ' ἀπώκισας δόμων,
ἡρημένων δὲ δωμάτων ἡρήμεθα,
ὥς αἶδε, πατρὸς ὄρφανὰ λελειμμέναι.

ΚΑ. τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βουλευόμενα
εἰς οὓς ἐχοῖν ἤκιστ' ἐβούλευσεν φίλων.

λέξω δέ· καί τοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
γυναικα, γλώσση πικρότης ἐνεστί τις·
ὥς μὲν παρ' ἡμῖν, οὐ καλῶς· τὸ πρᾶγμα δὲ

μαθόντας, ἦν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχῃ,
στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ στυγεῖν;
ἡμᾶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρί,
οὐχ ὥστε θνήσκειν, οὐδ' ἄ γειναίμην ἐγώ.

κεῖνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν Ἀχιλλέως
λέκτροισι πείσας ὥχετ' ἐκ δόμων ἄγων
πρυμνοῦχον Ἀῦλιν· ἐνθ' ὑπερτείνας πυρᾶς
λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηίδα.

κεί μὲν πόλεως ἄλωσιν ἐξιόμενος
 ἢ δῶμ' ὀνήσων τᾶλλα τ' ἐκσώσων τέκνα 1025
 ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, συγγνώστ' ἂν ἦν·
 νῦν δ' οὐνεχ' Ἑλένη μάργρος ἦν ὃ τ' αὖ λαβὼν
 ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο,
 τούτων ἕκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.
 ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν καίπερ ἡδίκημένη 1030
 οὐκ ἠγριώμην οὐδ' ἂν ἔκτανον πόσιν·
 ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἔνθεον κόρην
 λέκτροις τ' ἐπεισέφρηκε, καὶ νύμφα δύο
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατεῖχ' ὁμοῦ.
 μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω· 1035
 ὅταν δ', ὑπόντος τοῦδ', ἀμαρτάνῃ πόσις
 τᾶνδον παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
 γυνὴ τὸν ἄνδρα χῆτερον κτᾶσθαι φίλον·
 καῖπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ φόγος λαμπρύνεται,
 οἱ δ' αἵτιοι τῶνδ' οὐ κλύουσ' ἄνδρες κοκῶς. 1040
 εἰ δ' ἐκ δόμων ἤρπαστο Μενέλεως λάθρα,
 κτανεῖν μ' Ὀρέστην χοῖν, κασιγνήτης πόσιν
 Μενέλαον ὥς σῶσαιμι; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
 ἠνέσχετ' ἂν ταῦτ'; εἴτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν 1044
 κτείνοντα χοῖν τᾶμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν;
 ἔκτειν', ἐτρέφθην ἦνπερ ἦν πορεύσιμον
 πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολεμίους. φίλων γὰρ ἂν
 τίς ἂν πατρὸς σοῦ φόνον ἐκοινώνησέ μοι;
 λέγ' εἰ τι χορήξεις κἀντίθες παρρησία,
 ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως 1050
 ΗΛ. δίκην ἔλεξας· σὴ δίκη δ' αἰσχρῶς ἔχει·
 γυναῖκα γὰρ χορὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει,
 ἥτις φρενέρης· ἥ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
 οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἦκει λόγων.

- μέμνησο, μῆτερ, οὓς ἐλεξας ὑστάτους 1055
 λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρησίαν.
 ΚΑ. καὶ νῦν δέ φημι οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
 ΗΛ. ἄρα κλύουσα, μῆτερ, εἴτ' ἐρξῆς κακῶς;
 ΚΑ. οὐκ ἔστι, τῇ σῇ δ' ἡδὺ προσθήσω φρενί.
 ΗΛ. λέγοιμ' ἄν' ἀρχὴ δ' ἦδε μοι προοίμιον. 1060
 εἴθ' εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας.
 τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρειν
 Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ' ἔφυτε συγγόνω
 ἄμφω ματαίῳ Κάστορός τ' οὐκ ἀξίῳ.
 ἢ μὲν γὰρ ἀρπασθεῖς' ἐκοῦσ' ἀπώχετο, 1065
 σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
 σκῆψιν προτείνουσ', ὥς ὑπὲρ τέκνον πόσιν
 ἔκτεινας· οὐ γάρ, ὡς ἔργω', ἴσασι σ' εὖ·
 ἦτις θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς
 νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρημένον 1070
 ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
 γυνὴ δ' ἀπόντος ἀνδρὸς ἦτις ἐκ δόμων
 εἰς κάλλος ἀσκεῖ, διάγραφ' ὥς οὔσαν κακὴν.
 οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύρασιν εὐπρεπὲς
 φαίνειν πρόσωπον, ἣν τι μὴ ζητῇ κακόν. 1075
 μόνην δὲ πασῶν οἶδ' ἐγὼ σ' Ἑλληνίδων,
 εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοῖ, κεχαρμένην,
 εἰ δ' ἦσσαν' εἴη, συννέφουσαν ὄμματα
 [Ἀγαμέμνον' οὐ χρήζουσιν ἐκ Τροίας μολεῖν].
 καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρῃχέ σοι· 1080
 ἄνδρ' εἶχες οὐ κακίον' Αἰγίσθου πόσιν,
 ὃν Ἑλλὰς αὐτῆς εἴλετο στρατηλάτην.
 Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξεργασμένης
 ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
 παραδείγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἴσοψιν τ' ἔχει. 1085
 εἰ δ' ὥς λέγεις σὴν θυγατέρ' ἐκτεινεν πατήρ,

- ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ' ἐμός τε σύγγονος;
 πῶς οὐ πόσιν κτείνασα πατρῷους δόμους
 ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ' ἐπηνέγκω λέχη
 τ' ἀλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνούμενη; 1090
 κοῦτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,
 οὔτ' αὐτ' ἐμοῦ τέθνηκε, δις τόσως ἐμὲ
 κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν. εἰ δ' ἀμείψεται
 φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ παῖς Ὀρέστης πατρὶ τιμωρούμενοι. 1095
 εἰ γὰρ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τὰδ' ἐνδίκαι.
 [ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν
 γαμεῖ πονηρὰν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
 μεγάλων ἀμείνω· σάφροσιν δόμοις ἔχει.
ΧΟ. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους. τὰ μὲν γὰρ εὖ, 1100
 τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρομαι βροτῶν.]
ΚΛ. ὦ παῖ, πέφνκας πατέρα σὸν στέργειν αἶε.
 ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἷ μὲν εἰσιν ἄρσένων,
 οἷ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
 συγγνώσομαι σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν 1105
 χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
 σὺ δ' ὦδ' ἄλουτος καὶ δυσείματος χροῖα
 [λεχῶ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη];
 οἷμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 ὥς μᾶλλον ἢ χρῆν ἥλκσ' εἰς ὀργὴν πόσιν. 1110
ΗΛ. ὁψὲ στενάξεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχῃς ἄκη.
 πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
 πῶς οὐ κομίζει παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;
ΚΛ. δέδοικα· τοῦμόν δ', οὐχὶ τοῦκείνου σκοπῶ.
 [πατρός γάρ, ὥς λέγουσι, θυμοῦται φόνῳ.] 1115
ΗΛ. τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχῃς;
ΚΛ. τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφης.
ΗΛ. ἀλγῶ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.

- ΚΛ. καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔσται σοι βαρύνς.
 ΗΛ. φρουεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις. 1120
 ΚΛ. ὄρας, ἀν' αὖ σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα.
 ΗΛ. σιγῶ· δέδοικα γάρ νιν ὡς δέδοικ' ἐγώ.
 ΚΛ. παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις, τέκνον;
 ΗΛ. ἤκουσας οἶμαι τῶν ἐμῶν λοχευμάτων·
 τούτων ὕπερ μοι θύσον [οὐ γὰρ οἶδ' ἐγώ, 1125
 δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς] ὡς νομίζεται·
 τρίβων γὰρ οὐκ εἴμ', ἄτοκος οὖσ' ἐν τῷ πάρος.
 ΚΛ. ἄλλης τόδ' ἔργον, ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.
 ΗΛ. αὐτὴ' λόχευον κἄτεκον μόνῃ βρέφος.
 ΚΛ. οὕτως ἀγείτον' οἶκον ἰδρυσαι φίλων; 1130
 ΗΛ. πένητας οὐδείς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
 ΚΛ. ἀλλ' εἰμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον
 θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν
 τήνδ', εἴμ' ἐπ' ἀργόν, οὐ πόσις θυηπολεῖ
 Νύμφαισιν. ἀλλὰ τούσδ' ὄχους, ὁπάονες, 1135
 φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ'· ἡνίκ' ἂν δέ με
 δοκῇτε θυσίας τῇσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
 πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.
 ΗΛ. χώρει πένητας εἰς δόμους· φρούρει δέ μοι
 μὴ σ' αἰθαλαώσῃ πολύνκαπνον στέγος πέπλους. 1140
 θύσεις γὰρ οἷα χρὴ σε δαίμοσιν θύῃ.
 κανοῦν δ' ἐνῆρκται καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
 ἥπερ καθείλε ταῦρον, οὐ πέλας πεσεῖ
 πληγεῖσα· νυμφεύσει δὲ κἂν Αἰδου δόμοις
 ὥπερ ξυνηῦδες ἐν φάει. τοσήνδ' ἐγώ 1145
 δώσω χάριν σοι, σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ πατρός.
 ΧΟ. ἄμοιβαὶ κακῶν· μετὰτροποι πνέου- στρ.
 σιν αὔραι δόμων. τότε μὲν ἐν λουτροῖς
 ἔπεσεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,

- ἰάχῃσε δὲ στέγα λάινοί
 τε θριγκοὶ δόμων, τάδ' ἐνέποντος· ὦ
 σχέτλια, τί με, γύναι, φονεύεις φίλαν
 πατρίδα δεκέεσσι
 σποραίσιν ἐλθόντ' ἐμάν;
 παλίσρους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκαι
 διαδρόμου λέχους, μέλεον ἅ πόσιν
 χρόνιον ἰκόμενον εἰς οἴκους
 Κυκλώπειά τ' οὐράνια τέλχε' ὁ-
 ξυθήκτω βέλει κατέκταν' αὐτόχειρ,
 πέλεκυν ἐν χεροῖν λαβοῦσα. τλάμων
 πόσις, ὅ τί ποτε τὰν
 τάλαιναν ἔσχεν κακόν.
 ὀρεῖα τις ὥς λέαιν' ὀργάδων
 δρόνχα νεμομένα, τάδε κατήνυσεν.
 ΚΑ. ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα. 1165
 ΧΟ. κλύεις ὑπώροφον βοάν;
 ΚΑ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. ὦμωξά καὶ γὰρ πρὸς τέκνων χειρουμένης.
 νέμει τοι δίκαν θεός, ὅταν τύχη·
 σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσσω, 1170
 τάλαιν', εὐνέταν.
 ἀλλ' οὔδε μητρὸς νεοφρόνοισιν αἵμασι
 πεφυρμένοι βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα,
 τρόπαια δέλγματ' ἀθλίων προσφαγμάτων.
 οὐκ ἔστιν οὐδείς οἶκος ἀθλιώτερος 1175
 τῶν Ταυταλείων οὐδ' ἔφην ποτ' ἐκγόνων.
 ΟΡ. ἰὼ Γᾶ καὶ Ζεῦ πανδερκέτα στρ.
 βροτῶν, ἴδετε τὰδ' ἔργα φόνι-
 α μυσάρᾳ, δίγωνα σώματ' ἐν
 χθονὶ κείμενα, πλαγᾶ 1180

1177—1189 = 1190—1205

χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἄποιν' ἐμῶν πημάτων.

* * * * *

* * * * *

ΗΛ. δακρύντ' ἄγαν, ὦ σύγγον', αἰτία δ' ἐγώ.
διὰ πυρὸς ἔμολον ἅ τάλαινα ματρὶ τᾷδ',
ἃ μ' ἔτικτε κούραν.

ΧΟ. ἰὼ τύχας, τᾶς σᾶς τύχας, μᾶτερ τεκοῦσ', 1185
ἄλαστα μέλεα καὶ πέρα
παθοῦσα σῶν τέκνων ὑπαί.

πατρὸς δ' ἔτισας φόνον δικαίως.

ΟΡ. ἰὼ Φοῖβ', ἀνύμνησας δίκαν, ἀντ. 1190
ἄφαντα φανερά δ' ἐξέπρα-
ξας ἄγεα, φόνια δ' ὅπασας
λέχε' ἀπὸ γᾶς Ἑλλανίδος.

τίνα δ' ἐτέραν μόλω πόλιν; τίς ξένος,
τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κᾶρα 1195
προσόψεται ματέρᾳ κτανόντος;

ΗΛ. ἰὼ ἰώ μοι. ποῖ δ' ἐγώ; τίν' εἰς χορόν,
τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται
νυμφικὰς ἐς εὐνὰς; 1200

ΧΟ. πάλιν, πάλιν φρόνημα σὸν μετεστάθη πρὸς αὖ-
ραν'

φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότε' οὐ
φρονοῦσα, δεινὰ δ' εἰργάσω,
φίλα, κασίγνητον οὐ θέλοντα. 1205

ΟΡ. κατεῖδες, οἶον ἅ τάλαιν' ἐμῶν πέπλων στρ.
ἐλάβετ', ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖσιν,
ἰώ μοι, πρὸς πέδῳ

τιθεῖσα γόνατα μέλεα; τακόμαν δ' ἐγώ.

ΧΟ. σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας, ἰήιον 1210
κλύων γόον ματρός, ἃ σ' ἔτικτεν.

1206 — 1212 = 1213 — 1220

- ΟΡ.** βοᾶν δ' ἔλασσε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὴν ἀντ.
 τιθεῖσα χεῖρα· τέκος ἐμόν, λιταίνω· 1215
 παρήδων τ' ἐξ ἐμῶν
 ἐκρήμναθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
- ΧΟ.** τάλαινα, πῶς ἔτλας φόνον δι' ὁμμάτων
 ἰδεῖν σέθεν ματρὸς ἐκπνεούσας; 1220
- ΟΡ.** ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖς στρο.
 φασγάνῳ κατηρξάμαν
 ματέρος ἔσω δέρας μεθείς.
- ΗΛ.** ἐγὼ δ' ἐπεργκέλευσά σοι
 ξίφους τ' ἐφηψάμαν ἅμα. 1225
- ΧΟ.** δεινότατον παθέων ἔρεξας.
- ΟΡ.** λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος πέπλοις ἀντ.
 καὶ καθάρμοσον σφαγὰς.
 φονέας ἔτικτες ἄρᾳ σοι.
- ΗΛ.** ἰδού, φίλα τε κοῦ φίλα 1230
 φάρεα τὰδ' ἀμφιβάλλομεν.
- ΧΟ.** τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.
 ἀλλ' οἶδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων
 φαίνουσί τινες δαίμονες ἢ θεῶν
 τῶν οὐρανίων; οὐ γὰρ θνητῶν γ' 1235
 ἦδε κέλευθος· τί ποτ' εἰς φανεράν
 ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν;
- ΔΙ.** Ἀγαμέμνονος παῖ, κλυθι· δίπτυχοι δέ σε
 καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι Διόσκοροι,
 Κάστωρ κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε. 1240
 δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλον
 παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς ἐσείδομεν
 σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
 δίκαια μὲν νῦν ἦδ' ἔχει· σὺ δ' οὐχὶ δρᾷς,
 Φοῖβός τε Φοῖβος — ἀλλ' ἄναξ γὰρ ἐστ' ἐμός, 1245

1221 — 1226 = 1227 — 1232

σιγῶ· σοφὸς δ' ὢν οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
 αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα· τάντεῦθεν δὲ χρὴ
 πρᾶσσειν ἅ μοιρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι.
 Πυλάδῃ μὲν Ἡλέκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμους,
 σὺ δ' Ἄργος ἔκλιπ'· οὐ γὰρ ἔστι σοι πόλιν 1256
 τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σήν.
 δειναὶ δὲ Κῆρές σ' αἰ κυνώπιδες θεαὶ
 τροχληατήσουσ' ἐμμανῇ πλανώμενον.
 ἔλθων δ' Ἀθήνας Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
 πρόσπτυξον· εἴρξει γὰρ νιν ἐπτοημένας 1255
 δεινοῖς δράκουσιν ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
 γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρα κύκλον.
 ἔστιν δ' Ἄρεώς τις ὄχθος, οὗ πρῶτον θεοὶ
 ἔξοντ' ἐπὶ ψήφοισιν αἵματος πέρι,
 Ἀλκινόοιοι δ' ἔκταν' ὁμόφρων Ἀρης, 1260
 μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίωυ νυμφευμάτων,
 πόντου κρέοντος παῖδ', ἔν' εὐσεβεστάτῃ
 ψῆφος βεβαία τ' ἔστιν ἔκ γε τοῦ θεοῖς.
 ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι.
 ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκη 1265
 ψῆφοι τεθεῖσαι· Λοξίας γὰρ αἰτίαν
 εἰς αὐτὸν οἶσει, μητέρος χρήσας φόνον.
 καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
 νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεὶ.
 δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῶδ' ἄχει πεπληγμένοι 1270
 πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός,
 σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.
 σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
 οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος·
 ἐπώνυμος δὲ τοῦ πόλις κεκληθήσεται. 1275
 σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
 Ἄργους πολίται γῆς καλύψουσιν τάφῳ.

- μητέρα δὲ τὴν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρῶν
 Μενέλαος, ἐξ οὗ Τρωικὴν εἶλε χθόνα,
 Ἐλενη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων 1280
 ἦκει λιποῦσ' Ἀγυπτου οὐδ' ἦλθεν Φρύγας.
 Ζεὺς δ', ὥς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
 εἰδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' ἐς Ἴλιον.
 Πυλαδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
 Ἀχαιῖδος γῆς οἴκαδ' εἰσπορευέτω 1285
 καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
 Φωκέων ἐς αἶαν καὶ δότῳ πλούτου βάρος·
 σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς ἀνχέν' ἐμβαίνων ποδὶ
 χῶρει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα.
 πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου 1290
 εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.
- XO. ὦ παῖδε Διός, θέμις εἰς φθογγὰς
 τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;
 ΔΙ. θέμις, οὐ μυσαραοῖς τοῖσδε σφαγίοις.
 OP. κάμοι μύθου μέτα, Τυνδαρίδαι; 1295
 ΔΙ. καὶ σοί· Φοῖβῳ τήνδ' ἀναθήσω
 πρᾶξιν φονίαν.
- XO. πῶς ὄντε θεῶ τῆσδέ τ' ἀδελφῶ
 τῆς καταφθιμένης
 οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροισι; 1300
 ΔΙ. μοῖραν ἀνάγκης ἦγεν τὸ χρεῶν,
 Φοῖβου τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί.
- ΗΛ. τίς δ' ἐμ' Ἀπόλλων, ποῖτοι χρησμοὶ
 φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι;
 ΔΙ. νοιναι πράξεις, κοινολ δὲ πότμοι. 1305
 μία δ' ἀμφοτέρους
 ἄτη πατέρων διέκναισεν.
- OP. ὦ σύγγονέ μοι, χρονίαν σ' ἐσιδὼν

τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι
καὶ σ' ἀπολείψω σοῦ λειπόμενος.

1310

ΔΙ. πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος· οὐχ ἦδ'
οἴκτρ' ἀπέπονθεν, πλὴν ὅτι λείπει
πόλιν Ἀργείων.

ΟΡ. καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους
ἢ γῆς πατρῴας ὄρον ἐκλείπει ;
ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι πατρὸς
καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι φόνον
μητρὸς ὑφῆξω.

1315

ΔΙ. θάρσει Παλλάδος
όσιν ἦξεις πόλιν· ἀλλ' ἀνέχον.

1320

ΗΛ. περὶ μοι στέρνοις στέρνα πρόσσασον,
σύγγονε φίλτατε·

διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῶων
μελάθρων μητρὸς φόνιοι κατάραι.

ΟΡ. βάλε, πρόσπτυνξον σῶμα· θανόντος ὧ
ὥς ἐπὶ τύμβῳ καταθρήνησον.

1325

ΔΙ. φεῦ φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγερύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν.

ἔνι γὰρ καὶ μοι τοῖς τ' οὐρανίδαις
οἴκτοι θνητῶν πολυμόχθων.

1330

ΟΡ. οὐκέτι σ' ὄψομαι.

ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.

ΟΡ. τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σου.

ΗΛ. ὦ χαῖρε, πόλις·

χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλὰ, πολίτιδες.

1335

ΟΡ. ὦ πιστοτάτη, στείχεις ἤδη ;

ΗΛ. στείχω βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλόν.

ΟΡ. Πυλάδῃ, χαίρων ἔθι, νυμφεύου

1340

δέμας Ἡλέκτρας.

ΔΙ. τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κύνας

τάσδ' ὑποφεύγων στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν·
 δεινὸν γὰρ ἶχνος βάλλονσ' ἐπὶ σοὶ
 χειροδράκοντες χρῶτα κελαιναί,
 δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι·
 νῶ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῇ
 σώσονται νεῶν προφῶρας ἐνάλους.
 διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακὸς
 τοῖς μὲν μυσαιοῖς οὐκ ἐπαρήγομεν,
 οἷσιν δ' ὅσιον καὶ τὸ δίκαιον
 φίλον ἐν βιότῳ, τούτους χαλεπῶν
 ἐκλύοντες μόχθων σώζομεν.
 οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω
 μηδ' ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω
 θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω.

ΧΟ. χαίρετε· χαίρειν δ' ὅστις δύναται
 καὶ ξυντυχίᾳ μὴ τινι κάμνει
 θνητῶν, εὐδαίμονα πράσσει.

345

350

355

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΛΑΟΣ.
ΚΟΠΡΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΔΗΜΟΦΩΝ.
ΜΑΚΑΡΙΑ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΔΚΜΗΝΗ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἰόλαος υἱὸς μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ
 Ἑρακλέους· ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατευσάμενος
 ἐν γῆρᾳ τοῖς ἐξ ἐκείνου βοηθὸς εὐνους παρέστη. τῶν
 γὰρ παίδων ἐξ ἀπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυ-
 σθέως, ἔχων αὐτοὺς ἤλθεν εἰς Ἀθήνας κάκει προσ- 5
 φυγῶν τοῖς θεοῖς ἔσχε τὴν ἀσφάλειαν Δημοφῶντος
 τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ τοῦ Εὐρυσθέως
 κήρυκος ἀποσπᾶν θέλοντος τοὺς ἱκέτας ἐκώλυσεν αὐ-
 τόν· ὃ δὲ ἀπῆλθε πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι.
 Δημοφῶν δὲ τούτου μὲν ὀλιγώρει· χρησμῶν δὲ αὐτῷ 10
 νικηφόρων γενηθέντων, ἐὰν Δήμητρι τὴν εὐγενε-
 στάτην παρθένων σφάξῃ, τοῖς λόγοις βαρέως ἔσχεν·
 οὔτε γὰρ ἰδίαν οὔτε τῶν πολιτῶν τινος θυγατέρα χά-
 ριν τῶν ἱκετῶν ἀποκτεῖναι δίκαιον ἡγεῖτο. τὴν μαν-
 τείαν δὲ προγνοῦσα μίᾳ τῶν Ἑρακλέους παίδων Μα- 15
 καρία, τὸν θάνατον ἐκουσίως ὑπέσθη. ταύτην μὲν
 οὖν εὐγενῶς ἀποθανούσαν ἐτίμησαν· αὐτοὶ δὲ τοὺς
 πολεμίους ἐπιγνόντες παρόντας, εἰς τὴν μάχην ὤρ-
 μησαν.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΪΔΑΙ.

- ΙΟ.** Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον·
 ὃ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνὴρ,
 ὃ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
 πόλει τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάσσειν βαρύνς,
 αὐτῷ δ' ἄριστος· οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθών. 5
 ἐγὼ γὰρ αἰδοῦ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
 ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν, πόνων
 πλείστων μετέσχον εἰς ἀνὴρ Ἡρακλέει,
 ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ' ἐπεὶ κατ' οὐρανὸν
 ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς 10
 σώζω τάδ' αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν γῆς ἀπηλλάχθη πατήρ,
 πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἤθελ' Εὐρυσθεὺς κτανεῖν·
 ἀλλ' ἐξέδραμεν· καὶ πόλις μὲν οἴχεται,
 ψυχὴ δ' ἐσώθη. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι 15
 ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.
 πρὸς τοῖς γὰρ ἄλλοις καὶ τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖς
 ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἡξίωσεν ὑβρίσαι·
 πέμπων ὅπου γῆς πυνθάνοιθ' ἰδρυμένους
 κήρυκας ἐξαιτεῖ τε καὶ αἰεὶ γει χθονός, 20
 πόλιν προτείνων Ἄργος οὐ σμικρὰν φίλιν
 ἐχθρὰν τε θέσθαι, χαῦτόν εὐτυχοῦνθ' ἅμα.

οἱ δ' ἀσθενῇ μὲν τὰ π' ἐμοῦ δεδορκότες,
 σμικροὺς δὲ τούσδε καὶ πατρὸς τητωμένους,
 τοὺς κρείσσονας σέβοντες ἐξείργουσι γῆς. 25
 ἐγὼ δὲ σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις
 καὶ σὺν κακῶς πράσσουσι συμπάσχω κακῶς
 ὀκνῶν προδοῦναι, μή τις ᾧδ' εἴπη βροτῶν·
 ἴδεσθ', ἐπειδὴ παισὶν οὐκ ἔστιν πατήρ,
 Ἰόλαος οὐκ ἤμυνε συγγενῆς γερῶς. 30
 πάσης δὲ χώρας Ἑλλάδος τητῶμενοι,
 Μαραθῶνα καὶ σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα
 ἱκέται καθ'εξόμεσθα βώμιοι θεῶν,
 προσωφελῆσαι· πεδία γὰρ τῆσδε χθονὸς
 δισσοὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος 35
 κλήρω λαχόντας, ἐκ γένους Πανδίωνος,
 τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας· ὧν ἕκατι τέρμονας
 κλεινῶν Ἀθηνῶν τόνδ' ἀφικόμεσθ' ὄρου.
 δυοῖν γερόντοιν δὲ στρατηγεῖται φρυγῇ·
 ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνων τέκνοις, 40
 ἢ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνη γένος
 ἔσωθε ναοῦ τοῦδ' ὑπηγκαλισμένη
 σῶξει· νέας γὰρ παρθένους αἰδούμεθα
 ὄχλῳ πελάζειν κάπιβωμιοστατεῖν.
 Ὕλλος δ' ἀδελφοί θ' οἷσι πρεσβεύει γένος 45
 ξητοῦσ' ὅπου γῆς πύργον οἰκούμεθα,
 ἦν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονός.
 ᾧ τέκνα τέκνα, δεῦρο, λαμβάνεσθ' ἐμῶν
 πέπλων· ὅρῳ κήρυκα τόνδ' Εὐρυσθέως
 στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, οὗ διωκόμεσθ' ὑπο 50
 πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεστερημένοι.
 ᾧ μῖσος, εἰθ' ὅλοιο χῶ πέμψας σ' ἀνὴρ·
 ὥς πολλὰ δὴ καὶ τῶνδε γενναίῳ πατρὶ
 ἐκ τοῦδε ταύτου στόματος ἡγγεῖλας κακά.

- ΚΟ. ἥ που καθήσθαι τήνδ' ἔδραν καλήν δοκεῖς
πόλιν τ' ἀφ' ἔχθαι σύμμαχον; κακῶς φρονῶν·
οὐ γάρ τις ἔστιν ὃς πάροιθ' αἰρήσεται
τὴν σὴν ἀχρεῖον δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως·
χῶρει· τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίστασθαι σε χορὴ
εἰς Ἀργος, οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη.
- ΙΟ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ
ἐλευθέρα τε γαῖ' ἐν ἣ βεβήκαμεν.
- ΚΟ. βούλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερσί;
- ΙΟ. οὗτοι βία γέ μ' οὐδὲ τούσδ' ἄξεις λαβών.
- ΚΟ. γνώσει σύ· μάντις δ' ἦσθας οὐ καλὸς τάδε.
- ΙΟ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ' ἐμοῦ ζῶντός ποτε.
- ΚΟ. ἄπαιρ'· ἐγὼ δὲ τούσδε, καὶ σὺ μὴ θέλῃς,
ἄξω κομίζων οὐπὲρ εἰς Εὐρυσθέως.
- ΙΟ. ὦ τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον,
ἀμύνεθ'· ἰκέται δ' ὄντες ἀγοραῖον Διὸς
βιαζόμεσθα καὶ στέφη μαιίνεται,
πόλει τ' Ὀνειδος καὶ θεῶν ἀτιμία.
- ΧΟ. ἔα ἔα· τίς ἢ βοή βωμοῦ πέλας στρ.
ἔστηκε; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;
- ΙΟ. ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδῳ
χύμενον· ὦ τάλας.
- ΧΟ. πρὸς τοῦ ποτ' ἐν γῇ πτώμα δύστηνον πίτνεις;
* * * * *
- ΙΟ. ὅδ' ὦ ξένοι με σοὺς ἀτιμάζων θεοὺς
ἔλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
- ΧΟ. σὺ δ' ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετράπτολιν
ξύνοικον ἤλθες λαόν; ἢ πέρα-
θεν ἁλίῳ πλάτα
κατέχετ' ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ' ἀκτάν;

- 55 **ΙΟ.** οὐ νησιώτην, ὦ ξένοι, τρίβω βίον,
ἀλλ' ἐκ Μυκηναῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα. 85
- ΧΟ.** ὄνομα τί σε, γέρον,
Μυκηναῖος ὠνόμαζεν λεώς;
- 60 **ΙΟ.** τὸν Ἡράκλειον ἴστε που παραστάτην
Ἰόλαον· οὐ γὰρ ὄνομ' ἀκήρυκτον τόδε.
- ΧΟ.** οἶδ' εἰσακούσας καὶ πρὶν· ἀλλὰ τοῦ 90
ποτ' ἐν χειρὶ σᾶ κομίζεις κόρους
νεοτρεφεῖς; φράσον.
- ΙΟ.** Ἡρακλέους οἶδ' εἰσὶ παῖδες, ὦ ξένοι, 95
ἀντ.
ἰκέται σέθεν τε καὶ πόλεως ἀφίγμενοι.
- ΧΟ.** τί χρέος ἢ λόγων πόλεος, ἐνεπέ μοι, 95
μελόμενοι τυχεῖν;
- ΙΟ.** μῆτ' ἐκδοθῆναι μῆτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
- 70 **ΚΟ.** ἀλλ' οὔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τὰδ' ἀρκέσει,
οὐ σοῦ κρατοῦντες ἐνθάδ' εὐρύσκουσὶ σε. 100
- ΧΟ.** εἰκὸς θεῶν ἰκτῆρας αἰδεῖσθαι, ξένε,
καὶ μὴ βιαίῳ χειρὶ δαιμόνων
ἀπολιπεῖν ἔδη·
- 75 πότνια γὰρ Αἴκα τὰδ' οὐ πείσεται.
- ΚΟ.** ἔκπεμπέ νυν γῆς τούσδε τοὺς Εὐρυσθέως, 105
κούδεν βιαίῳ τῇδε χρῆσομαι χειρί.
- ΧΟ.** ἄθεον ἱκεσίαν
μεθεῖναι πόλει ξένων προστροπᾶν.
- ΚΟ.** καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνωνος. 110
- ΧΟ.** οὐκ οὖν τυράννῳ τῆσδε γῆς φράσαντά σε
χρῆν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βία ξένους
θεῶν ἀφέλκειν, γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν;
- ΚΟ.** τίς δ' ἐστὶ χώρας τῆσδε καὶ πόλεως ἄναξ;
- ΧΟ.** ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως. 115

- ΚΟ. πρὸς τοῦτον ἁγῶν ἄρα τοῦδε τοῦ λόγου
μάλιστα ἂν εἴη· τᾶλλα δ' εἴρηται μάτην.
- ΧΟ. καὶ μὴν ὃδ' αὐτὸς ἐρχεται σπουδὴν ἔχων
Ἀκάμας τ' ἀδελφός, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.
- ΔΗ. ἐπεὶ περ ἐφθης πρέσβυς ὦν νεωτέρους 120
βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Διός,
λέξον, τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη;
- ΧΟ. ἰκέται κἀθηνται παῖδες οἷδ' Ἡρακλέους
βωμόν καταστέφαντες ὡς ὄρῳ, ἄναξ,
πατρός τε πιστὸς Ἰόλεως παραστάτης. 125
- ΔΗ. τί δῆτ' ἱγμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορά;
- ΧΟ. βίᾳ νιν οὗτος τῆσδ' ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν
ζητῶν βοὴν ἔστησε κᾶσφηλεν γόνυ
γέροντος, ὥστε μ' ἐκβαλεῖν οἴκῳ δάκρυ.
- ΔΗ. καὶ μὴν στολὴν γ' Ἑλληνα καὶ θυμὸν πέπλων 131
ἔχει, τὰ δ' ἔργα βαρβάρου χειρὸς τάδε.
σὸν δὴ τὸ φράζειν ἐστὶ μὴ μέλλειν τ' ἐμοί,
ποιᾶς ἀφῖξαι δεῦρο γῆς ὄρους λιπῶν;
- ΚΟ. Ἀργεῖός εἰμι, τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν· 135
ἐφ' οἷσι δ' ἦκω καὶ παρ' οὗ λέγειν θέλω.
πέμπει Μυκηνῶν δεῦρό μ' Εὐρυσθένης ἄναξ
ἄξοντα τοῦσδε· πολλὰ δ' ἦλθον, ὧ ξέμε,
δίκαι' ὁμαρτῇ δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων.
Ἀργεῖος ὦν γὰρ αὐτὸς Ἀργεῖους ἄγω
ἐκ τῆς ἑμαντοῦ τοῦσδε δραπέτας ἐλῶν, 140
νόμοισι τοῖς ἐκείθεν ἐψηφισμένους
θανεῖν· δίκαιοι δ' ἐσμέν οἰκοῦντες πόλιν
ἄστοι κατ' ἀστῶν κυρίους κραίνειν δίκας.
πολλῶν δὲ κἄλλων ἐστίας ἀφιγμένων,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοισίδ' ἔσταμεν λόγοις, 145
κούδεις ἐτόλμησ' ἰδία προσθέσθαι κακά.
ἀλλ' ἢ τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένον

δεῦρ' ἦλθον ἢ κίνδυνον ἐξ ἀμηχάνων
 ῥίπτοντες, εἴτ' οὖν εἴτε μὴ γενήσεται·
 οὐ γὰρ φρενὴρ γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσί που 150
 μόνον τοσαύτης ἦν ἐπὶ ἦλθον Ἑλλάδος
 τὰς τῶνδ' ἀβούλους συμφορὰς κατοικτιεῖν·
 φέρ' ἀντίθεος γάρ, τοῦσδε τ' εἰς γαῖαν παρεῖς
 ἡμᾶς τ' ἐάσας ἐξάγειν, τί κερδανεῖς;
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν τοιάδ' ἔστι σοι λαβεῖν, 155
 Ἄργους τοσήνδε χεῖρα τὴν τ' Εὐρυσθέως
 ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθήσθαι πόλει.
 ἦν δ' εἰς γόους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
 βλέψας πεπανθῆς, εἰς πάλην καθίσταται
 δορὸς τὸ πρᾶγμα· μὴ γὰρ ὥς μεθήσομεν 160
 δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικοῦ.
 τί δῆτα φήσεις, ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεῖς,
 τί ῥυσιασθεῖς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν,
 ποίοις δ' ἀμύνων συμμαχοῖς; [τίνος δ' ὕπερ
 θάψεις νεκροὺς πεσόντας; ἦ] κακὸν λόγον 165
 κτήσῃ πρὸς ἀστῶν, εἰ γέροντος εἵνεκα
 τύμβου τὸ μηδὲν ὄντος, ὥς εἰπεῖν ἔπος,
 παίδων τε τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
 ἐρεῖς τὸ λῶστον ἐλπίδ' εὐρήσῃ μόνον·
 καὶ τοῦτο πολλῶ τοῦ παρόντος ἐνδεές· 170
 κακῶς γὰρ Ἀργείοισιν οἶδ' ὀπλισμένοι
 μάχονται· ἂν ἡβήσαντες, εἴ τι τοῦτο σε
 ψυχὴν ἐπαίρει, χοῦν μέσῳ πολὺς χρόνος,
 ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἄν. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
 δοὺς μηδέν, ἀλλὰ τᾶμ' ἐὼν ἄγειν ἐμὲ 175
 κτήσαι Μυκῆνας, μηδ' ὅπερ φιλεῖτε δρᾶν
 πάθῃς σὺ τοῦτο, τοὺς ἀμείνονας παρὸν
 φίλους ἐλέσθαι, τοὺς κακίονας λάβῃς.

- ΧΟ. τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ γνώη λόγον,
πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς; 180
- ΙΟ. ἄναξ, ὑπάρχει μὲν τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονί,
εἰπεῖν ἀκούσαι τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι,
κοῦδείς μ' ἀπώσσει πρόσθεν ὥσπερ ἄλλοθεν.
ἡμῖν δὲ καὶ τῷδ' οὐδέν ἐστιν ἐν μέσῳ·
ἐπεὶ γὰρ Ἄργους οὐ μέτεσθ' ἡμῖν ἔτι, 185
ψήφῳ δοκῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν,
πῶς ἂν δικαίως ὥς Μυκηναίους ἄγοι
ὧδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασαν χθονός;
ξένοι γάρ ἐσμεν. ἢ τὸν Ἑλλήνων ὄρον
φεύγειν δικαιοῦθ' ὅστις ἂν τᾶρος φύγῃ; 190
οὐκουν Ἀθήνας γ'· οὐ γὰρ Ἀργείων φόβῳ
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
οὐ γάρ τι Τραχίς ἐστιν οὐδ' Ἀχαικὸν
πόλισμ', ὅθεν σὺ τούσδε τῇ δίκῃ μὲν οὔ,
τὸ δ' Ἄρος ὀγκῶν, οἷάπερ καὶ νῦν λέγεις, 195
ἤλαντες ἱκέτας βωμίους κατημένους.
εἰ γὰρ τόδ' ἔσται καὶ λόγους κρανοῦσι σούς,
οὐ φῆμ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρως ἔτι.
ἀλλ' οἷδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν·
θνήσκειν θελήσουσ'· ἢ γὰρ αἰσχύνῃ πάρος 200
τοῦ ξῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν νομίζεται.
πόλιν μὲν ἀρκεῖ· καὶ γὰρ οὖν ἐπίφθορον
λίαν ἐπαινεῖν ἐστι, πολλάκις δὲ δὴ
καὶ τὸς βαρυνθεὶς οἷδ' ἄγαν αἰνούμενος·
σοὶ δ' ὥς ἀνάγκη τούσδε βούλομαι φράσαι 205
σώζειν, ἐπεὶ περ τῆσδε προστατεῖς χθονός.
Πιτθεὺς μὲν ἐστὶ Πέλοπος, ἐκ δὲ Πιτθέως
Αἰδρα, πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν
Θησεύς. πάλιν δὲ τῶνδ' ἄνιμί σοι γένος.
Ἡρακλῆς ἦν Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς, 210

κείνη δὲ Πέλοπος θυγατρός· ἔξανεψίω
 πατὴρ ἂν εἴη σός τε χά' τούτων γεγώς.
 γένους μὲν ἦκεις ὧδε τοῖσδε, Δημοφῶν·
 ἃ δ' ἐκτὸς ἦδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ
 τίσαι λέγω σοι παισί· φημί γάρ ποτε 215

σύμπλους γενέσθαι τῶνδ' ὑπασπίζων πατρί,
 ξωστήρα Θησεῖ τὸν πολυκτόνον μέτα,
 "Αἰδου τ' ἐρεμνῶν ἔξανήγαγεν μυχῶν
 πατέρα σόν· Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ.

[ὧν ἀντιδοῦναι σ' οἶδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν, 220
 μήτ' ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
 τῶν σῶν ἀποσπασθέντες ἐκπεσεῖν χθονός.
 σοι γὰρ τόδ' αἰσχρόν, χωρὶς ἐν πόλει κακόν,
 ἱκέτας ἀλήτας συγγενεῖς, οἴμοι κακῶν,
 βλέπον πρὸς αὐτοὺς βλέπον, ἔλκεσθαι βίᾳ.] 225

ἀλλ' ἄντομαί σε καὶ καταστέφω χεροῖν,
 μὴ πρὸς γενείου, μηδαμῶς ἀτιμάσης
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας εἰς χέρας λαβεῖν.
 γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενής, γενοῦ φίλος
 πατὴρ ἀδελφὸς δεσπότης· ἅπαντα γὰρ 230
 ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν.

ΧΟ. ᾧκτειρ' ἀκούσας τούσδε συμφορᾶς, ἄναξ.
 τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
 νῦν δὴ μάλιστ' εἰσεῖδον· οἶδε γὰρ πατρὸς
 ἐσθλοῦ γεγῶτες δυστυχοῦς· ἀναξίως. 235

ΔΗ. τρισαί μ' ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοί,
 Ἰόλαε, τοὺς σοὺς μὴ παρώσασθαι λόγους·
 τὸ μὲν μέγιστον Ζεὺς ἐφ' οὗ σὺ βώμιος
 θακεῖς νεοσσῶν τήνδ' ἔχων ὁμήγουριν,
 τὸ συγγενές τε καὶ τὸ προνυφίλειν καλῶς 240
 πράσσειν παρ' ἡμῶν τούσδε πατρῴαν χάριν,
 τό τ' αἰσχρόν, οὐπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι·

εἰ γὰρ παρήσω τόνδε στυλᾶσθαι βίᾳ
 ξένου πρὸς ἀνδρὸς βωμόν, οὐκ ἐλευθέραν
 οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν, Ἀργείοις δ' ὄκνω 245
 ἱκέτας προδοῦναι· καὶ τὰδ' ἀγχώρης πέλας.
 ἀλλ' ὄφελος μὲν εὐτυχεστέρος μολεῖν·
 ὅμως δὲ καὶ νῦν μὴ τρέσης ὅπως σέ τις
 σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσει βίᾳ.
 σὺ δ' Ἄργος ἐλθὼν ταῦτά τ' Εὐρυσθεὶ φράσον,
 πρὸς τοῖσδε τ', εἴ τι τοισίδ' ἐγκαλεῖ ξένοις, 251
 δίκης κυρήσειν· τοῦσδε δ' οὐκ ἄξεις ποτέ.
 ΚΟ. οὐδ' ἦν δίκαιον ἢ τι καὶ νικῶ λόγῳ;
 ΔΗ. καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ;
 ΚΟ. οὐκ οὖν ἐμοὶ τόδ' αἰσχροῦν, ἀλλὰ σοὶ βλάβος; 255
 ΔΗ. ἐμοὶ γ', εἴαν σοι τοῦσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ.
 ΚΟ. σὺ δ' ἐξόριξε, κἄτ' ἐκείθεν ἄξομεν.
 ΔΗ. σκαιὸς πέφυκας τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν.
 ΚΟ. δεῦρ', ὥς ἔοικε, τοῖς κακοῖσι φευκτέον.
 ΔΗ. ἅπασιν κοινὸν ὄνμα δαιμόνων ἔδρα. 260
 ΚΟ. ταῦτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
 ΔΗ. οὐκ οὖν ἐγὼ τῶν ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος;
 ΚΟ. βλάπτων γ' ἐκείνους μηδέν, ἦν τι σωφρονῆς.
 ΔΗ. βλάπτεσθ' ἐμοῦ γε μὴ μιαινόντος θεοῦς.
 ΚΟ. οὐ βούλομαι σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν. 265
 ΔΗ. καὶ γὰρ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι.
 ΚΟ. ἄξω γε μέντοι τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ λαβών.
 ΔΗ. οὐκ ἄρ' ἐς Ἄργος θάδιως ἄπει πάλιν.
 ΚΟ. πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι.
 ΔΗ. κλαίων ἄρ' ἄπει τῶνδε κοῦκ ἐς ἀμβολάς. 270
 ΚΟ. μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα τολμήσης θινεῖν.
 ΔΗ. εἰ μὴ γ' ὁ κήρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
 ΧΟ. ἄπελθε· καὶ σὺ τοῦδε μὴ θίγης, ἄναξ.
 ΚΟ. στείλω· μίᾳς γὰρ χειρὸς ἀσθενὴς μάχη.

- ἤξω δὲ πολλὴν Ἄρεος Ἀργείου λαβὼν 275
 πάγκαλκον αἰχμὴν δεῦρο. μυρίοι δέ με
 μένουσιν ἀσπιστῆρες Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ
 αὐτὸς στρατηγῶν. Ἀλκίδαυ δ' ἐπ' ἐσχάτοις
 καρδοκῶν τὰνθένδε τέρμασιν μένει.
 λαμπρὸς δ' ἀκούσας σὴν ὕβριν φανήσεται 280
 σοὶ καὶ πολίταις γῇ τε τῇδε καὶ φυτοῖς·
 μύτην γὰρ ἤβην ὧδέ γ' ἂν κεκτόμεθα
 πολλήν ἐν Ἄργει, μή σε τιμωροῦμενοι.
 ΔΗ. φθείρου· τὸ σὸν γὰρ Ἄργος οὐ δέδοικ' ἐγώ.
 ἐνθένδε δ' οὐκ ἔμελλες αἰσχύνας ἐμέ 285
 ἄξιον βίᾳ τοῦσδ'· οὐ γὰρ Ἀργείων πύλει
 ὑπήκοον τήνδ' ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
 ΧΘ. ὦρα προνοεῖν, πρὶν ὅροις πελάσαι
 στρατὸν Ἀργείων·
 μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης ὁ Μυκηναίων, 290
 ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μάλλον ἔτ' ἢ πρὶν.
 πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος,
 δις τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων.
 πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς,
 ὥς δεῖν' ἔπαθεν καὶ παρὰ μικρὸν 295
 ψυχὴν ἤλθεν διακναῖσαι;
 ΙΘ. οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας
 ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι
 γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὅς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
 κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω, 300
 τέκνοις ὄνειδος εἶνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
 τὸ δυστυχὲς γὰρ ἡγύενει' ἀμύνεται
 τῆς δυσγενείας μάλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
 εἰς τοῦσχατον πεσόντες ἡῦρομεν φίλους
 καὶ ξυγγενεῖς τοῦσδ', οἳ τοσῆσδ' οἰκουμένης 305
 Ἑλληνίδος γῆς τῶνδε προύστησαν μόνοι.

δότ', ὦ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιάν δότε,
 ὑμεῖς τε παισί, καὶ πέλας προσέλθετε.
 ὦ παῖδες, εἰς μὲν πείραν ἤλθομεν φίλων·
 ἦν δ' οὖν ποθ' ὑμῖν νόστος εἰς πάτρην φανῇ 310
 καὶ δώματ' οἰκήσητε καὶ τιμὰς πατρός,
 σωτῆρας ἀεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
 καὶ μή ποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ,
 μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλόατην πόλιν
 πασῶν νομίζετ'. ἄξιοι δ' ὑμῖν σέβειν 315
 οἳ γῆν τοσήνδε καὶ Πελασγικὸν λεῶν
 ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
 πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες· ἀλλ' ὅμως
 οὐκ ἐξέδωκαν οὐδ' ἀπήλασαν χθονός.
 ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν καὶ θανόνθ', ὅταν θάνης, 320
 πολλῶ σ' ἐπαίνω Θεσέως, ὦ τῶν, πέλας
 ὑψηλὸν ἄρω καὶ λέγων τάδ' εὐφρανῶ,
 ὥς εὖ τ' ἐδέξω καὶ τέκνοισιν ἤρκεσας
 τοῖς Ἡρακλείοις, εὐγενὴς δ' ἂν Ἑλλάδα
 σῶξεις πατρῶαν δόξαν, ἐξ ἐσθλῶν δὲ φῦς 325
 οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γερῶς πατρός
 παύρων μετ' ἄλλων· ἓνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
 εὖροις ἂν ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.

ΧΟ. αἰὲ ποθ' ἦδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις
 σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν. 330
 τοιγὰρ πόνοὺς δὴ μυρούς· ὑπὲρ φίλων
 ἦνεγκε, καὶ νῦν τόνδ' ἄγων' ὄρω πέλας.

ΑΗ. σοὶ τ' εὖ λέλεκται, καὶ τὰ τῶνδ' αὐχῶ, γέρον,
 τοιαῦτ' ἐσσεθαι· μνημονεύσεται χάρις.
 καὶ γὰρ μὲν ἀσπῶν σύλλογον ποιήσομαι, 335
 τάξω δ' ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
 πολλῇ δέχωμαι χειρὶ· πρῶτα μὲν σκοποὺς
 πέμψω πρὸς αὐτόν, μὴ λάθῃ με προσπεσών·

ταχὺς γὰρ Ἄργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος·
 μάντεις δ' ἄθροίσας θύσομαι· σὺ δ' εἰς δόμους 340
 σὺν παισὶ χῶρει, Ζηνὸς ἐσχάραν λιπών.
 εἰσὶν γὰρ οἱ σου, κἂν ἐγὼ θυραῖος ᾶ,
 μέριμναν ἔξουσ'. ἀλλ' ἴθ' εἰς δόμους, γέρον.

ΙΟ. οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν, εὐξόμεσθα δὲ
 ἰκέται μένοντες ἐνθάδ'· εὐ' προῖξαι πόλιν· 345
 ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇ καλῶς,
 ἴμεν πρὸς οἴκους. θεοῖσι δ' οὐ κακίῳσι
 χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἕναξ·
 τῶν μὲν γὰρ Ἥρα προστατεῖ Διὸς δάμαρ,
 ἡμῶν δ' Ἀθάνα. φημι δ' εἰς εὐπραξίαν 350
 καὶ τοῦθ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν·
 νικωμένη γὰρ Παλλὰς οὐκ ἀνέξεται.

ΧΟ. εἰ σὺ μέγ' ἀνχεῖς, ἔτεροι 355
 σοῦ πλέον οὐ μέλονται,
 ξεῖν' Ἀργόθεν ἐπελθών·
 μεγαληγορίαισι δ' ἐμᾶς
 φρένας οὐ φοβήσεις.
 μήπω ταῖς μεγάλαισιν οὕτω
 καὶ καλλιχόροις Ἀθάναις
 εἴη. σὺ δ' ἄφρων ὅ τ' Ἄργει 360
 Σθενέλου τύραννος·
 ὃς πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν
 οὐδὲν ἐλάσσειν' Ἀργους,
 θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας
 καὶ ἐμᾶς χθονὸς ἀντομένους 365
 ξένος ὢν βιαίως
 ἔλκεις, οὐ βασιλεῦσιν εἴξας,
 οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπών.
 ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἴη

353 — 361 = 362 — 370

παρὰ γ' εὖ φρονοῦσιν ; 370
 εἰρήνην μὲν ἔμοιγ' ἀρέσκει·
 σοὶ δ', ὦ κακόφρων ἄναξ,
 λέγω· εἰ πόλιν ἤξεις,
 οὐχ οὕτως ἂ δοκεῖς κυρήσεις.
 οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος οὐδ' 375
 ἰτέα κατάχαλκός ἐστιν.
 ἄλλ' οὐ, πολέμων ἐραστά,
 μή μοι δορὶ συνταράξῃς
 τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσιν
 πόλιν, ἄλλ' ἀνάσχου. 380

IO. ὦ παῖ, τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων
 ἦκεις; νέον τι πολέμων λέγεις πέρι;
 μέλλουσιν ἢ πάρεσιν ἢ τί πυνθάνει;
 οὐ γάρ τι μὴ ψεύσῃ σε κήρυκος λόγος·
 ὁ γὰρ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρόσθεν ὦν 385
 εἰσιν, σάφ' οἶδα, καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν
 εἰς τὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ τῶν φρονημάτων
 ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.

AH. ἦκει στρατεύμ' Ἀργεῖον Εὐρουσθενὺς τ' ἄναξ·
 ἐγὼ νιν αὐτὸς εἶδον. ἄνδρα γὰρ χρεῶν, 390
 ὅστις στρατηγεῖν φησ' ἐπίστασθαι καλῶς,
 οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὀρᾷ.
 πεδία μὲν οὖν γῆς εἰς τὰδ' οὐκ ἐφήκέ πω
 στρατόν, λεπαῖαν δ' ὀφρύην καθήμενος
 σκοπεῖ, δόκησιν δὴ τόδ' ἂν λέγοιμί σοι, 395
 ποῖα προσάξει στρατόπεδόν τ' ἄνευ δορὸς
 ἐν ἀσφαλεῖ τε τῆσδ' ἰδρύσεται χθονός.
 καὶ τὰμὰ μὲν *πάντ' ἄραρ' ἤδη καλῶς·
 πόλιν τ' ἐν ὅπλοις σφάγια θ' ἡτοιμασμένα
 ἔστηκεν οἷς χορὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν, 400
 θυηπολεῖται δ' ἔστυ μάντεων ὕπο,

τροπαῖά τ' ἐχθρῶν καὶ πόλει σωτήρια.
 χρησμῶν δ' αἰοιδοὺς πάντας εἰς ἓν ἀλίσσας
 ἤλεγξα καὶ βέβηλα καὶ κεκοιμημένα
 λόγια παλαιά, τῇδε γῇ σωτήρια. 405
 καὶ τῶν μὲν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων
 πόλλ'. ἐν δὲ πᾶσι γινώμα ταυτόν ἐμπρέπει·
 σφάξαι κελεύουσίν με παρθένον κόρη
 Δήμητρος, ἣτις ἐστὶ πατὴρ εὐγενοῦς
 ἐγὼ δ' ἔχω μὲν, ὥς ὄρα's, προθυμίαν 410
 τοσὴνδ' εἰς ὑμᾶς· παῖδα δ' οὐτ' ἐμὴν κτενῶ
 οὐτ' ἄλλον ἀστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
 ἄκονθ'. ἐκὼν δὲ τίς κακῶς οὕτω φρονεῖ,
 ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χειρῶν δώσει τέκνα;
 καὶ νῦν πυκνὰς ἂν συστάσεις ἂν εἰσίδοις, 415
 τῶν μὲν λεγόντων ὡς δίκαιον ἦν ξένοις
 ἰκέταις ἀρήγειν, τῶν δὲ μωρίαν ἐμοῦ
 κατηγορούντων· εἰ δὲ δὴ δράσω τόδε,
 οἴκειος ἦδη πόλεμος ἐξαρτύνεται.
 ταῦτ' οὖν ὄρα σὺ καὶ συνεξεύρισχ' ὅπως 420
 αὐτοὶ τε σωθήσεσθε καὶ πέδον τόδε,
 κἀγὼ πολίταις μὴ διαβληθήσομαι.
 οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω·
 ἀλλ' ἦν δίκαια δοῶ, δίκαια πείσομαι.
 ἀλλ' ἦ πρόθυμον οὐσαν οὐκ εἴθ' θεὸς 425
 ξένοις ἀρήγειν τήνδε χρήζουσιν πόλιν;
 ὦ τέκν', ἔοιγμεν ναυτίλοισιν, οὔτινες
 χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος
 εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν, εἴτα χερσόθεν
 πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον πάλιν, 430
 οὕτω δὲ χῆμεῖς τῇσδ' ἀπαυθούμεσθα γῆς
 ἦδη πρὸς ἀκταῖς ὄντες ὥς σεσωσμένοι.
 οἴμοι· τί δῆτ' ἔτερψας ὦ τάλαινά με

ΧΟ.

ΙΟ.

ἐλπίς τὸτ', οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
 συγγνωστὰ γάρ τοι καὶ τὰ τοῦδ', εἰ μὴ θέλει
 κτείνειν πολιτῶν παῖδας, αἰνέσαι δ' ἔχω
 καὶ τάνθαδ'· εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
 πράσσειν ἔμ', οὔτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις.
 ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι.
 ποῦ τρεψόμεσθα; τίς γὰρ ἄστεπτος θεῶν;
 ποῖον δὲ γαίης ἔρκος οὐκ ἀφίγμεθα;
 ὀλούμεθ', ὦ τέκν', ἐκδοθησόμεσθα δὴ.
 καὶ μοι μὲν οὐδὲν εἴ με χορὴ θανεῖν μέλει,
 πλὴν εἴ τι τέρωψω τοὺς ἑμοὺς ἐχθροὺς θανῶν
 ὑμᾶς δὲ κλαίω καὶ κατοικτεῖρω, τέκνα,
 καὶ τὴν γεραίαν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.
 ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν,
 τλήμων δὲ καὶ πολλὰ μοχθήσας μάτην.
 χορὴν χορὴν ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας
 πεσόντας αἰσχροῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον.
 ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι σύμπραξον; οὐχ ἅπαντα γὰρ
 πέφευγεν ἐλπίς τῶνδ' ἐμοὶ σωτηρίας.
 ἔμ' ἐκδος Ἀργεῖοισιν ἀντὶ τῶνδ', ἄναξ,
 καὶ μήτε κινδύνευε σωθήτω τέ μοι
 τέκν'· οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν· ἔγω.
 [μάλιστα δ' Εὐρύσθεύς με βούλοισι' ἂν λαβὼν
 τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον καθυβρίσαι·
 σκαιὸς γὰρ ἀνὴρ. τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτὸν σοφ
 ἐχθραν συνάπτειν, μὴ ἁμαθεῖ φρονήματι.
 πολλῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ δίκης τις ἂν τύχοι.]
 ΧΟ. ὦ πρέσβυ, μή νυν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν·
 τάχ' ἂν γὰρ ἡμῖν ψευδὲς ἄλλ' ὅμως κακὸν
 γένοιτ' ὄνειδος ὡς ξένους προδῶκαμεν.
 ΔΗ γενναῖα μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
 οὐ σοῦ χατίζων δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ·

τί γὰρ γέροντος ἀνδρός Εὐρυσθεῖ πλέον
θανόντος; ἀλλὰ τοῦσδε βούλεται κτανεῖν.
δεινὸν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς,
νεανίαι τε καὶ πατρὸς μεμνημένοι
λύμης· ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεών. 470
ἀλλ' εἴ τιν' ἄλλην οἶσθα καιριωτέραν
βουλὴν, ἐτοίμαξ', ὥς ἔγωγ' ἀμήχανος
χρησμῶν ἀκούσας εἰμι καὶ φόβου πλέως.

ΜΑ. ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς
προσθῆτε· πρῶτον γὰρ τόδ' ἐξαιτήσομαι· 475
γυναικὶ γὰρ σιγῇ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν
κάλλιστον, εἴσω θ' ἥσυχον μένειν δόμων.
τῶν σῶν δ' ἀκούσας, Ἰόλεως, στεναγμάτων
ἐξῆλθον, οὐ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους.
ἀλλ' εἰμι γὰρ πῶς πρόσφορος, μέλει δέ μοι 480
μαλίστ' ἀδελφῶν τῶνδε, κάμαντις πέρι
θέλω πυθέσθαι, μὴ πλὶ τοῖς πάλαι κακοῖς
προσκειμένον τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.

ΙΟ. ὦ παῖ, μάλιστα σ' οὐ νεωστὶ δὴ τέκνων
τῶν Ἡρακλείων ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω. 485
ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος
πάλιν μεθέστηκ' αὐθις εἰς τ' ἀμήχανον·

χρησμῶν γὰρ ὥδους φησι σημαίνειν ὅδε,
οὐ ταῦρον οὐδὲ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον
σφάξαι κόρη Δῆμητρος ἥτις εὐγενής, 490
εἰ χορὴ μὲν ἡμᾶς, χορὴ δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν.
ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν· οὔτε γὰρ τέκνα
σφάξειν ὅδ' αὐτοῦ φησιν οὔτ' ἄλλου τινός.
[κάμοι λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δὲ πῶς,
εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν, 495
ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαῖαν εὐρίσκειν τινά,
αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα.]

- ΜΑ.* ἐν τῷδε κἀχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ;
ΙΟ. ἐν τῷδε, τᾶλλα γ' εὐτυχῶς πεπραγότες.
ΜΑ. μή νυν τρέσης ἔτ' ἐχθρὸν Ἀργεῖον δόρου· 500
 ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρὶν κελευσθῆναι, γέρον,
 θνήσκειν ἐτοίμη καὶ παρίστασθαι σφαγῇ.
 τί φήσομεν γάρ, εἰ πόλις μὲν ἄξιοι
 κίνδυνον ἡμῶν εἶνεκ' αἰρεσθαι μέγαν,
 αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόρους, 505
 παρὸν σφε σῶσαι, φευξόμεσθα μὴ θανεῖν;
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι καὶ γέλωτος ἄξια,
 στένειν μὲν ἱκέτας δαιμόνων καθημένους,
 πατρὸς δ' ἐκείνου φύντας οὐ πεφύκαμεν,
 κακοὺς ὀραῖσθαι· ποῦ τὰδ' ἐν χρηστοῖς πρόπει;
 κάλλιον, οἶμαι, τῆσδ', ἢ μὴ τύχοι ποτέ, 511
 πόλεως ἀλούσης χειρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν
 κᾶπειτα δεινὰ πατρὸς οὖσαν εὐγενοῦς
 παθοῦσαν Αἰδην μηδὲν ἦσσαν εἰσιδεῖν.
 ἀλλ' ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἀλητεύσω χθονός, 515
 κοῦκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ', ἐὰν δὴ τις λέγῃ·
 τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις
 αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες; ἔξιτε χθονός·
 κακοὺς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν.
 ἀλλ' οὐδὲ μέντοι, τῶνδε μὲν τεθνηκότων, 520
 αὐτὴ δὲ σωθεῖς, ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω·
 πολλοὶ γὰρ ἤδη τῇδε προύδοσαν φίλους·
 τίς γὰρ κόρην ἔρημον ἢ δάμαρτ' ἔχειν
 ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται;
 οὐκ οὖν θανεῖν ἄμεινον ἢ τούτων τυχεῖν 525
 ἀναξίαν; ἄλλη δὲ καὶ πρόπειτιν
 μᾶλλον τὰδ', ἥ τις μὴ πῖσημος ὥς ἐγώ.
 ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε
 καὶ στεμματοῦτε καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ·

- νικᾶτε δ' ἐχθρούς· ἦδε γὰρ ψυχὴ πάρα 530
 ἐκοῦσα οὐκ ἄκουσα· κἄξαγγέλλομαι
 θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε καμνυτῆς ὕπερ.
 εὔρημα γάρ τοι μὴ φιλοψυχοῦς' ἐγὼ
 κάλλιστον ἦύρηκ', εὐκλεῶς λιπεῖν βίον.
- ΧΟ. φεῦ φεῦ, τί λέξω παρθένου μέγαν λόγον 535
 κλύων, ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν;
 τούτων τίς ἂν λέξειε γενναίους λόγους
 μᾶλλον, τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;
 ὦ τέκνον, οὐκ ἔστ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κᾶρα,
- ΙΟ. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενὸς 540
 πέφυκας Ἡράκλειος· οὐδ' αἰσχύνομαι
 τοῖς σοῖς λόγοις, τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι.
 ἀλλ' ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως φράσω·
 πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ καλεῖν,
 κἄθ' ἢ λαχοῦσα θνησκέτω γένους ὕπερ· 545
 σὲ δ' οὐ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλου.
- ΜΑ. οὐκ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦς' ἐγὼ·
 χάρις γὰρ οὐ πρόσεστι· μὴ λέξης, γέρον.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἐνδέχεται καὶ βούλεσθ' ἐμοὶ
 χρησθαι προθύμῳ, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ 550
 δίδωμ' ἐκοῦσα τοῖσδ', ἀναγκασθεῖσα δ' οὔ.
- ΙΟ. φεῦ·
 ὅδ' αὖ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενέστερος·
 κἄκεῖνος ἦν ἄριστος, ἀλλ' ὑπερφέρεις
 τόλμῃ τε τόλμῃ καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον. 555
 οὐ μὲν κελεύω γ' οὐδ' ἀπεννέπω, τέκνον
 [θνήσκειν γ' ἀδελφοὺς ὠφελεῖς θανοῦσα σοὺς].
- ΜΑ. σοφῶς κελεύεις· μὴ τρέσης μιάσματος
 τοῦμοῦ μετασχεῖν, ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω.
 ἔπου δέ, πρέσβυ· σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χερὶ 560
 θέλω· πέπλοις δὲ σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών·

- ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἴμ' ἐγώ,
εἵπερ πέφυκα πατρὸς οὔπερ εὐχομαι.
- ΙΟ. οὐκ ἂν δυναίμην σὺ παρεστάναι μόρῳ.
- ΜΑ. σὺ δ' ἄλλὰ τοῦδε χοῖζε, μὴ μ' ἐν ἀρσένων, 56
ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.
- ΔΗ. ἔσται τὰδ', ὧ τάλαινα παρθένων· ἐπεὶ
κάμοι τόδ' αἰσχρόν, μὴ σε κοσμεῖσθαι καλῶς,
πολλῶν ἔκατι, τῆς τε σῆς εὐψυχίας 57
καὶ τοῦ δικαίου· τλημονεστάτην δὲ σὲ
πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
ἀλλ' εἴ τι βούλει τούσδε τὸν γέροντά τε,
χώρει προσειποῦς' ὕστατον πρόσφθεγμα δῆ.
- ΜΑ. ὦ χαῖρε, πρέσβυ, χαῖρε καὶ δίδασκέ μοι 57
τοιούσδε τούσδε παῖδας εἰς τὸ πᾶν σοφοῦς
ὥσπερ σὺ, μηδὲν μᾶλλον· ἀρκέσουσι γάρ.
πειρῶ δὲ σῶσαι καὶ θανεῖν πρόθυμος ὦν·
σοὶ παῖδές ἐσμεν· σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα.
ὄρᾳς δὲ καμὲ τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου 58
διδούσαν ἀντὶ τῶνδε κατθανουμένην.
ὑμεῖς δ' ἀδελφῶν ἢ παροῦς' ὀμιλία,
εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν ὅσων
ἡμῇ πάροιθε καρδία σφαγήσεται.
καὶ τὸν γέροντα τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων 59
τιμᾶτε πατρὸς μητέρ' Ἀλκμήνην ἐμοῦ
ξένους τε τούσδε. καὶ ἀπαλλαγὴ πόνων
καὶ νόστος ὑμῖν εὐρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
μέμνησθε τὴν σῴτειραν ὡς θάψαι χρεῶν.
μάλιστα τοι δίκαιον· οὐ γὰρ ἐνδεής 60
ὑμῖν παρέστην, ἀλλὰ προύθανον γένους.
τὰδ' ἀντὶ παίδων ἐστὶ μοι κειμήλια
καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κάτω χθονός·
εἴη γε μέντοι μηδέν· εἴ γὰρ ἔξομεν

- καὶ κεῖ μερίμνας οἱ θανοῦμενοι βροτῶν,
οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν 595
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.
5 **ΙΟ.** ἀλλ', ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχία
πασῶν γυναικῶν, ἴσθι, τιμιωτάτη
καὶ ξῶσ' ὑφ' ἡμῶν καὶ θανοῦσ' ἔσει πολὺ·
καὶ χαῖρε· δυσφημεῖν γὰρ ἄξιμα θεῶν, 600
ἧ σὸν κατῆρξται σῶμα, Δῆμητρος κόρη.
ὦ παῖδες, οἰχόμεσθα· λύεται μέλη
λύπη· λάβεσθε κεῖς ἔδραν μ' ἐρείσατε
αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες, τέκνα.
ὥς οὔτε τούτοις ἦδομαι πεπραγμένοις, 605
χρησμοῦ τε μὴ κρανθέντος οὐ βιώσιμον
μελίζων γὰρ ἄτη, συμφορὰ δὲ καὶ τάδε.
75 **ΧΟ.** οὔτινά φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον, οὐ βαρυπο-
τμον στρ.
ἄνδρα γενέσθαι,
οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον 610
εὐτυχία· παρὰ δ' ἄλλαν ἄλλα
μοῖρα διώκει·
τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισε,
τὸν δ' ἀτίταν εὐδαίμονα τεύχει.
μόρσιμα δ' οὔτι φνεῖν θέμις, 615
οὐ σοφία τις ἀπώσεται·
ἀλλὰ μάταν ὁ πρόθυμος ἀεὶ πόνον ἔξει.
ἀλλὰ σὺ μὴ προπίπτων τὰ θεῶν φέρε μηδ' ὑπερ-
άλγει ἀντ.
φροντίδα λύπα· 620
εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
ἅ μελέα πρὸς ἀδελφῶν καὶ γᾶς,
οὐδ' ἀκλεής νιν

608 — 618 = 619 — 629

20*

- δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται·
 ἅ δ' ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων. 625
 ἄξια μὲν πατρός, ἄξια δ'
 εὐγενίας τάδε γίγνεται·
 εἰ δὲ σέβεις θανάτους ἀγαθῶν, μετέχω σοι.
 ΘΕ. ὦ τέκνα, χαίρετ' Ἰόλεως δὲ ποῦ γέρων 630
 μήτηρ τε πατὴρ τῆσδ' ἔδρας ἀποστατεῖ;
 ΙΟ. πάρεσμεν, οἷα δὴ γ' ἐμοῦ παρουσία.
 ΘΕ. τί χρῆμα κεῖσαι καὶ κατηφὲς ὅμῃ ἔχεις;
 ΙΟ. φρουτὶς τις ἦλθ' οἴκετος, ἣ συνειχόμεν.
 ΘΕ. ἔπαιρέ νυν σεαυτόν, ὄρθωσον κάρα. 635
 ΙΟ. γέροντές ἐσμεν κοῦδαμῶς ἐρρωμέθα.
 ΘΕ. ἦκω γε μέντοι χάσμα σοι φέρων μέγα.
 ΙΟ. τίς δ' εἰ σύ; ποῦ σοι συντυχῶν ἀμνημονῶ;
 ΘΕ. Ἕλλον πενέστης· οὐ με γινώσκεις ὄρων;
 ΙΟ. ὦ φίλταθ', ἦκεις ἄρα νῶν σωτὴρ βλάβης; 640
 ΘΕ. μάλιστα· καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.
 ΙΟ. ὦ μῆτερ ἐσθλοῦ παιδός, Ἀλκμήνην λέγω,
 ἔξελθ', ἀκουσον τούσδε φιλτάτους λόγους.
 πάλαι γὰρ ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων
 ψυχὴν ἐτήκου νόστος εἰ γενήσεται. 645
 ΑΛ. τί χρῆμ' ἀντίς πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος;
 Ἰόλαε, μῶν τίς σ' αὖ βιάζεται παρῶν
 κῆρυξ ἀπ' Ἀργούς; ἀσθενὴς μὲν ἦ γ' ἐμὴ
 ῥοπή, τοσόνδε δ' εἰδέναι σε χορή, ξένη,
 οὐκ ἔστ' ἀρεῖν σε τούσδ' ἐμοῦ ζώσης ποτέ. 650
 ἦ τὰρ' ἐκέλευον μὴ νομιζοίμην ἐγὼ
 μήτηρ ἔτ'· εἰ δὲ τῶνδε προσθίξει χερσὶ,
 δυοῖν γερόντοιιν οὐ καλῶς ἄγωνιεῖ.
 ΙΟ. θάρσει, γεραιά, μὴ τρέσης, οὐκ Ἀργόθεν
 κῆρυξ ἀφίεται πολεμίους λόγους ἔχων. 655
 ΑΛ. τί γὰρ βοὴν ἔστησας ἄγγελον φόβου;

- IO. σὺ πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης πέλας.
 ΑΑ. οὐκ ἤσμεν ἡμεῖς ταῦτα· τίς γάρ ἐσθ' ὅδε;
 IO. ἤκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.
 ΑΑ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλλμασιν. 660
 αὐτὰρ τί χῶρα τῇδε προσβαλὼν πόδα
 ποῦ νῦν ἄπεστι; τίς νιν εἶργε συμφορὰ
 σὺν σοὶ φανέντα δεῦρ' ἐμὴν τέρψαι φρένα;
 ΘΕ. στρατὸν καθίζξει τάσσεται θ' ὃν ἤλθ' ἔχων.
 ΑΑ. τοῦδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῦ λόγου μέτεστι δῆ. 665
 IO. μέτεστιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἱστορεῖν τάδε.
 ΘΕ. τί δῆτα βούλει τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;
 IO. πόσον τι πληθὸς συμμάχων πάρεστ' ἔχων;
 ΘΕ. πολλούς· ἀριθμὸν δ' ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι.
 IO. ἴσασιν, οἶμαι, ταῦτ' Ἀθηναίων πρόμοι. 670
 ΘΕ. ἴσασι· καὶ δὴ λαὸν ἔσθηκεν κέρας.
 IO. ἦδη γὰρ ὥς εἰς ἔργον ὥπλισται στρατός;
 ΘΕ. καὶ δὴ παρῆκται σφάγια τάξεων ἐκάς.
 IO. πόσον τι δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ;
 ΘΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς. 675
 IO. τί δρωῖντα; μὲν τάσσοντα πολεμίων στίχας;
 ΘΕ. ἡκάξομεν ταῦτ'· οὐ γὰρ ἐξηκούομεν.
 ἀλλ' εἴμ' ἐρήμους δεσπότας τοῦμὸν μέρος
 οὐκ ἂν θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν.
 IO. κἄγωγε σὺν σοί· ταῦτ' αὖ γὰρ φροντίζομεν, 680
 φίλοις παρόντες, ὥς εἰοίμεν, ὠφελείν.
 ΘΕ. ἥκιστα πρὸς σοῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος.
 IO. καὶ μὴ μετασχεῖν γ' ἀλκίμου μάχης φίλοις.
 ΘΕ. οὐκ ἔστ' ἐν ὅψει τραῦμα μὴ δρωῖς χερὸς.
 IO. τί δ'; οὐ θένοίμι κἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος; 685
 ΘΕ. θέλεις ἂν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.
 IO. οὐδέεις ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
 ΘΕ. οὐκ ἔστιν, ὦ τᾶν, ἢ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.

- IO. ἀλλ' οὖν μαχοῦμαι γ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι.
 ΘΕ. σμικρὸν τὸ σὸν σήκωμα προστίθης φίλοις. 690
 IO. μὴ τοί μ' ἔρυνκε δρᾶν παρεσκευασμένον.
 ΘΕ. δρᾶν μὲν σύ γ' οὐχ οἶός τε, βούλεσθαι δ' ἴσως.
 IO. ὥς μὴ μενοῦντα τᾶλλα σοι λέγειν πάρα.
 ΘΕ. πῶς οὖν ὀπλίτης τευχέων ἄτερ φανεῖ;
 IO. ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὄπλα· 695
 τοῖσδ' οὔσι χρησόμεσθα καποδώσομεν
 ζῶντες· θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσῃ θεός.
 ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω καπὸ πασσάλων ἐλὼν
 ἔνεργ' ὀπλίτην κόσμον ὥς τάχιστα μοι.
 αἰσχροὺν γὰρ οἰκουργημα γίγνεται τόδε, 700
 τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλὰ μένειν.
 XO. λῆμα μὲν οὔπω στόρνυσι χρόνος
 τὸ σὸν, ἀλλ' ἡβᾷ· σῶμα δὲ φροῦδον.
 τί ποτεῖς ἄλλως ἢ σὲ μὲν βλάψει,
 σμικρὰ δ' ὀνήσῃ πόλιν ἡμετέραν; 705
 χοῖν γινώσκειμαχεῖν σὴν ἡλικίαν,
 τὰ δ' ἀμήχαν' ἔαν· οὐκ ἔστιν ὅπως
 ἥβην κτήσῃ πάλιν αὐθις.
 AA. τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν
 λιπεῖν μ' ἔρημον σὺν τέκνοισι[ι τοῖς] ἐμοῖς; 710
 IO. ἀνδρῶν γὰρ ἀλκή· σοὶ δὲ χρὴ τούτων μέλειν.
 AA. τί δ'; ἦν θάνης σύ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
 IO. παιδὸς μελήσῃ παισὶ τοῖς λελειμμένοις.
 AA. ἦν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσονται τυχῇ;
 IO. οἶδ' οὐ προδώσουσίν σε, μὴ τρέσῃς, ξένοι. 715
 AA. τοσόνδε γὰρ τοι θάρσος, οὐδὲν ἄλλ' ἔχω.
 IO. καὶ Ζηνὶ τῶν σῶν, οἶδ' ἐγώ, μέλει πόνων.
 AA. φεῦ·
 Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς·
 εἰ δ' ἔστιν ὅσιος αὐτὸς οἶδεν εἰς ἐμέ.

- ΘΕ. ὄπλων μὲν ἤδη τήνδ' ὄρε' παντευχίαν, 720
φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε σὸν κρύπτων δέμας.
ὥς ἐγγὺς ἄγών, καὶ μάλιστα Ἄρης στυγεῖ
μέλλοντας· εἰ δὲ τευχέων φοβεῖ βάρος,
νῦν μὲν πορεύου γυμνός, ἐν δὲ τάξεσιν
κόσμῳ πυκνάζου τῷδ'· ἐγὼ δ' οἶσω τέως. 725
- ΙΟ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
τεύχη κόμιζε, χειρὶ δ' ἐνθες ὀξύην,
λαιὸν τ' ἐπαιρε πῆχυν, εὐθύνων πόδα.
- ΘΕ. ἧ παιδαγωγεῖν γὰρ τὸν ὀπλίτην χρεών;
ΙΟ. ὄρνιθος εἶνεκ' ἀσφαλῶς πορευτέον. 730
- ΘΕ. εἶθ' ἦσθα δυνατὸς δρᾶν ὅσον πρόθυμος εἶ.
ΙΟ. ἐπείγε· λειφθεὶς δεινὰ πείσομαι μάχης.
ΘΕ. σύ τοι βραδύνεις, οὐκ ἐγώ, δοκῶν τι δρᾶν.
ΙΟ. οὐκ οὐν ὄρε' μου κῶλον ὥς ἐπείγεται;
ΘΕ. ὄρῳ δοκοῦντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε. 735
- ΙΟ. οὐ ταῦτ' ἀλέξεις, ἡνίκ' ἂν λεύσσης μ' ἐκεῖ.
ΘΕ. τί δρῶντα; βουλοίμην δ' ἂν εὐτυχοῦντά γε.
ΙΟ. δι' ἀσπίδος θείνοντα πολεμίων τινά.
ΘΕ. εἰ δὴ ποθ' ἤξομέν γε· τοῦτο γὰρ φόβος.
ΙΟ. φεῦ·
εἶθ', ὦ βραχίον, οἷον ἠβήσαντά σε 740
μεμνήμεθ' ἡμεῖς, ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ
Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γένοιό μοι
τοιούτος, οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως
θείμην· ἐπεὶ τοι καὶ κακὸς μένειν δόρυ.
ἔστιν δ' ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον, 745
εὐψυχίας δόκησις· οἴομεσθα γὰρ
τὸν εὐτυχοῦντα πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς.
- ΧΟ. γὰ καὶ παννύχιος σελάνη 750
καὶ λαμπρόταται θεοῦ

- φρασίμβροτοι ἀνγαί, 760
 ἀγγελίαν μοι ἐνέγκαιτ',
 λαλήσατε δ' οὐρανῷ
 καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέταν
 γλανκᾶς τ' ἐν Ἀθάνας.
 μέλλω τᾶς πατριώτιδος γᾶς, 765
 μέλλω καὶ ὑπὲρ δόμων,
 ἱκέτας ὑποδεχθεῖς,
 κίνδυνον πολὺν τεμῆν σιδάρω.
 δεινὸν μὲν πόλιν ὥς Μυκῆνας ἀντ.
 εὐδαίμονα καὶ δορὸς 760
 πολυαίνετον ἀλκᾶ
 μῆνιν ἐμᾶ χθονὶ κεύθειν.
 κακὸν δ' ὧ πόλις, εἰ ξένους
 ἱκτῆρας παραδώσομεν
 κελεύσμασιν Ἄργους. 765
 Ζεὺς μοι σύμμαχος, οὐ φοβοῦμαι,
 Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως
 ἔχει· οὔποτε θνατῶν
 ἦσσοις θεοὶ * * * * φανοῦνται.
 ἀλλ', ὧ πότνια, σὸν γὰρ οὐδας στρ. 770
 γᾶς σὸν καὶ πόλις, ἧς σὺ μάτηρ
 δέσποινά τε καὶ φύλαξ,
 πόρευσον ἄλλα τὸν οὐ δικαίως
 τᾶδ' ἐπάγοντα δορυσσοῦν
 στρατὸν Ἀργόθεν· οὐ γὰρ ἐμᾶ γ' ἀρετᾶ 775
 δίκαιός εἰμ' ἐκπесεῖν μελάνθρων.
 θέσπις σοι πολύθυστος ἀελ.
 τιμὰ κραίνεται, οὐδὲ λάθει ἀντ.
 μηνῶν φθινὰς ἀμέρα,
 νέων τ' αἰοιδᾶν χορῶν τε μολπαί. 780

770 — 776 = 777 — 783

ἀνεμόεντι δ' ἐπ' ὄχθῳ
ὀλολύγματα παννυχίοις ὑπὸ παρ-
θένων ἰαχεῖ ποδῶν κρότοισιν.

- ⓄE. δέσποινα, μύθους σοί τε καλλίστους φέρω
κλύειν ἐμοί τε συντομωτάτους λέγειν. 785
νικῶμεν ἐχθροὺς καὶ τροπαί' ἰδρύεται
παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.

- ΑΛ. ὦ φίλταθ', ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν
ἤλευθερωσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλλμασιν.
μῖᾱς δέ μ' οὐπω συμφορᾶς ἐλευθεροῖς· 790
φόβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν οὓς ἐγὼ θέλω.

- ⓄE. ζῶσιν μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς κατὰ στρατόν.

- ΑΛ. ὁ μὲν γέρων οὖν ἔστιν Ἰόλεως ἔτι;

- ⓄE. μάλιστα· πράξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δὴ
ΑΛ. τί δ' ἔστι; μῶν τι κεδνὸν ἡγωνίζετο; 795

- ⓄE. νέος μεθέστηκε' ἐκ γέροντος αὐθις αὐ.

- ΑΛ. θαυμάστ' ἔλεξας· ἀλλὰ σ' εὐτυχῇ θέλω
μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι φίλων.
ⓄE. εἷς μου λόγος σοι πάντα σημανεῖ τάδε.
ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατὸν 800
κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες ἀντετάξαμεν,
ἐκβὰς τεθρίππων Ὕλλος ἀρμάτων πόδα
ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχυμοῖς δορός.

κᾶπειτ' ἔλεξεν· ὦ στρατῆγ' ὅς Ἀργόθεν
ἦκεις, τί τήνδε γαῖαν οὐκ εἰδάσαμεν;

καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσει κακὸν
ἄνδρὸς στερήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
μάχην συνάψας, ἢ κτανὼν ἄρου λαβὼν
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἢ θανὼν ἐμοὶ
τιμὰς πατροφόους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες. 810

στρατὸς δ' ἐπήνεσ', εἷς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
καλῶς λελέχθαι μῦθον εἷς τ' εὐψυχίαν.

ὃ δ' οὔτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεῖς λόγων
 οὔτ' αὐτὸς αὐτοῦ δειλίαν στρατηγὸς ὦν,
 ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός,
 815 ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα τοιοῦτος γενῶς
 τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δουλώσων γόνους.
 Ὕλλος μὲν οὖν ἀπώχετ' εἰς τάξιν πάλιν·
 μάντις δ' ἐπειδὴ μονομάχου δι' ἀσπίδος
 διαλλαγὰς ἔγνωσαν οὐ τελομένους,
 820 ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφρίεσαν
 λαιμῶν βροτείων εὐθὺς οὔριον φόνον.
 οἱ δ' ἄρματ' εἰσέβαινον, οἱ δ' ὑπ' ἀσπίδων
 πλευροῖς ἐκρυπτον πλευρ'. Ἀθηναίων δ' ἀναξ
 στρατῷ παρήγγειλ' οἷα χρὴ τὸν εὐγενῆ·
 825 ὦ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκοῦσῃ χθονὶ
 καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεῶν.
 ὃ δ' αὖ τό τ' Ἄργος μὴ καταισχῦναι θέλειν
 καὶ τὰς Μυκήνας συμμάχους ἐλίσσετο.
 ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρθιον Τυρσηνικῇ
 830 σάλπιγγι καὶ συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
 πόσον τιν' ἀνχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,
 πόσον τινὰ στεναγμὸν οἰωγῆν θ' ὁμοῦ;
 τὰ πρῶτα μὲν νυν πίτυλος Ἀργεῖου δορός
 ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἴτ' ἐχώρησαν πάλιν.
 835 τὸ δεύτερον δὲ ποὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδί,
 ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς ἐκαρτέρει μάχῃ·
 πολλοὶ δ' ἔπιπτον, ἦν δὲ δύο κελεύσματα·
 ὦ τὰς Ἀθήνας, ὦ τὸν Ἀργείων γύην
 840 σπείροντες, οὐκ ἀρῆξετ' αἰσχύνῃν πόλει;
 μόλις δὲ πάντα δρωῶντες οὐκ ἄτερ πόνων
 ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φρυγὴν δόρυ.
 κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὕλλον ἐξορμώμενον
 ἰδὼν, ὀρέξας ἐκέτευσε δεξιᾶν

- Ἴολαος ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον.
 λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρυσθέως
 πῶλοις ἐπέχε. τὰπὸ τοῦδ' ἥδη κλύων
 λέγοιμ' ἂν ἄλλων, δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδῶν.
 Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
 δίας Ἀθάνας, ἄρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως,
 ἠρώσσαθ' Ἥβη Ζηνὶ θ', ἡμέραν μίαν
 νέος γενέσθαι κάποιτ' ἰσάσθαι δίκην
 ἐχθρούς. κλύειν δὲ θανάματος πάρεστί σοι.
 δισσὼ γὰρ ἄστέρ' ἱππικοῖς ἐπὶ ζυγοῖς
 σταθέντ' ἐκρυψαν ἄρμα λυγαῖω νέφει·
 σὸν δὲ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι
 Ἥβην θ'· ὃ δ' ὄρφνης ἐκ δυσαϊθροῖου νέων
 βραχιόνων ἐδειξεν ἥβητήν τύπον.
 αἴρει δ' ὁ κλεινὸς Ἴολεως Εὐρυσθέως
 τέτρωρον ἄρμα πρὸς πέτραις Σκειρωνίσι.
 δεσμοῖς τε δῆσας χεῖρας ἀκροθίνιον
 κάλλιστον ἦκει τὸν στρατηλάτην ἄγων
 τὸν ὄλβιον πάροιθε· τῇ δὲ νῦν τύχη
 βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
 τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν
 θανοντ' ἰδῇ τις· ὥς ἐφῆμεροι τύχαι.
 ΧΟ. ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβου
 ἐλεύθερον πάρεστιν ἡμᾶρ εἰσιδεῖν.
 ΑΔ. ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τᾶμ' ἐπεσκέψω κακά,
 χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω·
 καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν οὐ δοκοῦσ' ἐγὼ
 θεοῖς ὀμιλεῖν νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
 ὦ τέκνα, νῦν δὲ νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
 ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ὀλουμένου
 Εὐρυσθέως ἔσεσθε καὶ πόλιν πατρὸς
 ὤψεσθε, κλήρους δ' ἐμβατεύσετε χθονὸς

καὶ θεοῖς πατράοις θύσεθ', ὧν ἀπειρογμένοι
ξένοι πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον.

ἀτὰρ τί κεύθων Ἰόλεως σοφὸν ποτε
Εὐρυσθέως ἐφείσαθ' ὥστε μὴ κτανεῖν;
λέξον· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε,
ἐχθροὺς λαβόντα μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.

ΘΕ. τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἰδοῖς
ἀλόντα καὶ σῇ δεσποτούμενον χειρὶ.
οὐ μὴν ἐκόντα γ' αὐτόν, ἀλλὰ πρὸς βίαν
ἔξευξ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
ξῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα καὶ δοῦναι δίκην.
ἀλλ' ὦ γεραιά, χαῖρε καὶ μέμνησό μου
ὃ πρῶτον εἶπας, ἡνίκ' ἠρχόμην λόγου,
ἐλευθερώσειν μ'. ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρόνῳ
ἄψευδές εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.

ΧΘ. ἔμοι χορὸς μὲν ἡδύς, εἰ λίγεια στρ.
λωτοῦ χάρις ἐνὶ δαιτί,
εἴη δ' εὐχαρις Ἀφροδίτα·
τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἄρ' 89
εὐτυχίαν ἰδέσθαι
τῶν πάρος οὐ δοκούντων.
πολλὰ γὰρ τίκτει
Μοῖρα τελεσσιδώτειρ'
αἰὼν τε χρόνου παῖς. 91
ἔχεις ὁδὸν τιν', ὦ πόλις, δίκαιον· ἀντ.
οὐ χρόνῳ ποτε τόδ' ἀφελέσθαι,
τιμᾶν θεοὺς· ὃ δὲ μὴ σε φάσκων
ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει,
δεικνυμένων ἐλέγχων 9
τῶνδ'· ἐπίσημα γὰρ τοι
θεὸς παραγγέλλει,

τῶν ἀδίκων παραιρῶν

φρονήματος ἀεί.

ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβακῶς

στρ. 910

θεὸς γόνος, ᾧ γεραιά·

φεύγω λόγον ὥς τὸν Ἄϊδα

δόμον κατέβα πυρὸς

δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαισθείς·

Ἥβας τ' ἐρατὸν χροῖξει

915

λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν.

ὦ Ὑμέναιε, δισσοῦς

παῖδας Διὸς ἡξίωσας.

συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς·

ἀντ.

καὶ γὰρ πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν

920

λέγουσ' ἐπίκουρον εἶναι,

καὶ τούσδε θεᾶς πόλις

καὶ λαὸς ἔσωσε κείνας,

ἔσχεν δ' ὕβριν ἀνδρός, ᾧ θυ-

μὸς ἦν πρὸ δίκας βίαιος.

925

μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα

ψυχά τ' ἀκόρεστος εἴη.

4ΓΓ. δέσποιν', ὅρας μὲν, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται,

Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἤκομεν,

ἄελπτου ὅψιν τῶδέ τ' οὐχ ἦσσαν τύχην·

930

οὐ γάρ ποτ' ἠύχει χεῖρας ἕξεσθαι σέθεν,

ὅτ' ἐκ Μυκηνηῶν πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι

ἔστειχε μεῖζον τῆς δίκης φρονῶν, πόλιν

πέρσων Ἀθάνας. ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν

δαίμων ἐθῆκε καὶ μετέστησεν τύχην.

935

Ἄλλος μὲν οὖν ὁ τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως βρέτας

Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἵστασαν·

ἐμοὶ δὲ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιστέλλονσ' ἄγειν,

τέρψαι θέλοντες σὴν φρέν'· ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς

ἦδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστηχούνδ' ὄραν.

940

4Δ. ὦ μῖσος, ἥκεις; εἰλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ;

πρωτόν μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἐπίστρεψον κᾶρα

καὶ τλῆθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίον

ἐχθρούς· κρατεῖ γὰρ νῦν γε κοῦ κρατεῖς ἔτι.

[ἐκεῖνος εἰ σύ, βούλομαι γὰρ εἰδέναι,]

945

910 — 918 = 919 — 927

- ὅς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ' ὅπου 'στὶ νῦν ἐμὸν
 παῖδ' ἠξίωσας, ᾧ πανοῦργ', ἐφνυβοῖσαι·
 [τί γὰρ σὺ κείνουν οὐκ ἐτλης καθυβοῖσαι·]
 ὅς καὶ παρ' Ἀιδην ζώντά νιν κατήγαγες,
 ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι λέγων
 ἐπεμπες. ἄλλα δ' οἷ' ἐμῆχανῶ κακὰ
 σιγῶ· μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι.
 οὐκ ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμῆσαι μόνον,
 ἀλλ' ἐξ ἀπάσης κάμει καὶ τέκν' Ἑλλάδος
 ἤλαντες ἰκέτας δαιμόνων καθημένους,
 τοὺς μὲν γέροντας, τοὺς δὲ νηπίους ἔτι.
 ἀλλ' ἠὔρες ἄνδρας καὶ πόλισμ' ἐλεύθερον,
 οἷ' σ' οὐκ ἐδείσαν. δεῖ σε καταθνεῖν κακῶς,
 καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χορὴν γὰρ οὐχ ἅπαξ
 θνήσκουσιν σὲ πολλὰ πῆματ' ἐξεργασμένον.
- ΑΓΓ. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν τόνδε σοι κατακτανεῖν.
- ΑΔ. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἴλομεν.
 εἰργεὶ δὲ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;
- ΑΓΓ. τοῖς τῆσδε χώρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.
- ΑΔ. τί δὴ τοῦδ'; ἐχθρούς τοισίδ' οὐ καλὸν κτανεῖν; 96
- ΑΓΓ. οὐχ ὅστιν' ἂν γε ζῶνθ' ἔλωσιν ἐν μάχῃ.
- ΑΔ. καὶ ταῦτα δόξανθ' ὅλλος ἐξηνέσχετο;
- ΑΓΓ. χορὴν δ' αὐτόν, οἶμαι, τῆδ' ἀπιστῆσαι χθονί.
- ΑΔ. χορὴν τόνδε μὴ ζῆν μῆδ' ἔτ' εἰσορᾶν φάος.
- ΑΓΓ. τοῦτ' ἡδικήθη πρῶτον οὐ θανῶν ὅδε.
- ΑΔ. οὐκ οὐκ ἔτ' ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην;
- ΑΓΓ. οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν κατακτανένοι.
- ΑΔ. ἔγωγε· καίτοι φημί καμ' εἶναι τινα.
- ΑΓΓ. πολλὴν ὑφέξεις μέμψιν, εἰ δρᾷσεις τόδε.
- ΑΔ. φιλῶ πόλιν τήνδ'· οὐδὲν ἀντιλεκτέον.
 τοῦτον δ' ἐπέπερ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐμάς,
 οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαίρησεται.
 πρὸς ταῦτα τὴν θρασείαν ὅστις ἂν θέλῃ
 καὶ τὴν φρονουῦσαν μείζον ἢ γυναῖκα χορὴ
 λέξει· τὸ δ' ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπράξεται.
- ΧΘ. δεινόν τι καὶ συγγνωστόν, ᾧ γύναι, σ' ἔχει
 μῖσος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γιγνώσκω καλῶς.
- ΕΤ. γύναι, σάφ' ἴσθι μὴ με θωπεύσοντά σε,

μηδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
 λέξουθ' ὅθεν χρη δειλίαν ὀφλεῖν τινα. 985
 ἐγὼ δὲ νεῖκος οὐχ ἐκὼν τόδ' ἡράμην·
 ἥδη γε σοὶ μὲν αὐτανέψιος γεγώς,
 τῷ σῷ δὲ παιδί συγγενῆς Ἡρακλέει.
 ἀλλ' εἰτ' ἐχορῆσον εἴτε μὴ, θεὸς γὰρ ἦν, 990
 Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἐθήκε τὴν νόσον.
 ἐπεὶ δ' ἐκείνῳ δυσμένειαν ἡράμην
 κάγνων ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνιούμενος,
 πολλῶν σοφιστῆς πημάτων ἐριγνύμεν
 καὶ πόλλ' ἐτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ 995
 ὅπως διώσας καὶ κατακτείνας ἐμοὺς
 ἐχθροὺς τὸ λοιπὸν μὴ συνοικοῖην φόβῳ,
 εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν ἀλλ' ἐτητύμῳς
 ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· καίπερ ἐχθρὸς ὢν
 ἀκούσεται γὰρ ἐσθλὰ χρηστὸς ὢν ἀνὴρ.
 κείνου δ' ἀπαλλαχθέντος οὐκ ἐχρῆν μ' ἄρα 1000
 μισοῦμενον πρὸς τῶνδε καὶ ξυνειδότα
 ἐχθραν πατρῶαν, πάντα κινήσαι πέτρον,
 κτείνοντα κάκβάλλοντα καὶ τεχνῶμενον;
 τοιαῦτα δρῶντι τᾶμ' ἐρίγνυετ' ἀσφαλῆ.
 οὐκ οὖν σὺ γ' ἂν λαβοῦσα τὰς ἐμὰς τυχὰς 1005
 ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα
 ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν, ἀλλὰ σῶφρόνως
 εἰσας οἰκεῖν Ἄργος; οὐτιν' ἂν πίθοις.
 νῦν οὖν ἐπειδὴ μ' οὐ διώλεσαν τότε
 πρόθυμον ὄντα, τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις 1010
 οὐχ ἄγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανῶν·
 πόλις δ' ἀφῆκε σῶφρονοῦσα, τὸν θεὸν
 μεῖζον τίονσα τῆς ἐμῆς ἐχθρας [πολύ].
 ἃ γ' εἰπας ἀντήκουσας· ἐντεῦθεν δὲ χρη
 τὸν προστροπαιὸν τὸν τε γενναῖον καλεῖν. 1015
 οὕτω γε μέντοι τᾶμ' ἔχει· θανεῖν μὲν οὐ
 χρηζῶ, λιπὼν δ' ἂν οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.
 παραινέσαι σοι σμικρόν, Ἀλκμήνη, θέλω,
 τὸν ἄνδρ' ἀφείναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκεῖ.
 τί δ', ἦν θάνη τε καὶ πόλει πιθώμεθα; 1020
 ΧΟ. τὰ λῶστ' ἂν εἴη· πῶς τὰδ' οὖν γενήσεται;
 ΑΛ. ἐγὼ διδάξω ῥαδίως· κτανοῦσα γὰρ

- τόνδ' εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων
 δῶσω· τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί,
 οὗτος δὲ δάσει τὴν δίκην θανῶν ἐμοί. 1025
- ΕΥ. κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαι σε· τήνδε δὲ πόλιν,
 ἐπεὶ μ' ἀφῆκε καὶ κατηδέσθη κτανεῖν,
 χορησμοῦ παλαιῷ Δοξίου δωρήσομαι,
 ὅς ὠφελήσει μείζον' ἢ δοκεῖν χρόνῳ.
 θανόντα γὰρ με θάψαθ' οὐ τὸ μόρσιμον, 1030
 δίας πάροιθε παρθένου Παλληνίδος.
 καὶ σοὶ μὲν εὖνους καὶ πόλει σωτήριος
 μέτοικος αἰεὶ κείσομαι κατὰ χθονός,
 τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος,
 ὅταν μόλωσι δεῦρε σὺν πολλῇ χειρὶ 1035
 χάριν προδόντες τήνδε· τοιούτων ξένων
 προύστητε. πῶς οὖν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος
 δεῦρ' ἤλθον, ἀλλ' οὐ χορημὸν ἡδύμην θεοῦ;
 Ἦραν νομίζων θεσφάτων κρείσσω πολὺ
 κοῦκ ἂν προδοῦναι μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χοᾶς 1040
 μήθ' αἷμ' ἐάσῃτ' εἰς ἐμὸν στάξαι τάφον.
 κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
 δῶσω· διπλοῦν δὲ κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμοῦ,
 ὑμᾶς τ' ὀνήσω τούσδε τε βλάψω θανῶν.
- ΑΔ. τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν
 κατεργάσασθαι τοῖσί τ' ἐξ ὑμῶν χρεῶν,
 κτείνειν τὸν ἄνδρα τόνδ', ἀκούοντες τάδε;
 δεικνυσι γὰρ κέλευθον ἀσφαλεστάτην.
 ἐχθρὸς μὲν ἀνὴρ, ὠφελεῖ δὲ κατθανῶν.
 κομίζετ' αὐτόν, ὁμῶες, εἶτα χορὴν κνὸς 1050
 δοῦναι κτανόντας· μὴ γὰρ ἐλπίσῃς ὅπως
 αὐτίς πατροφῶς ξῶν ἐμ' ἐκβαλεῖς χθονός.
- ΧΘ. ταῦτά δοκεῖ μοι. στείχετ', ὀπαδοί.
 τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν
 καθαρῶς ἔσται βασιλεῦσιν. 1055

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ΜΕΓΑΡΑ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΛΥΚΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΙΡΙΣ.

ΛΥΤΤΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

Ῥ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἡρακλῆς γήμας Μεγάρων τὴν Κρέοντος παῖδας
 ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θή-
 βαις αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν Εὐρυσθεῖ τοὺς ἄθλους
 ἐκπονήσων. πάντων δὲ περιγεγόμενος ἐπὶ πᾶσιν εἰς
 Αἶδου κατήλθε· καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον
 δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζῶσιν ὥς εἴη τεθνηκώς. στα-
 σιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα,
 Ἀνκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον * * *

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΑΜ. Τίς τὸν Διὸς σύλλεκτρον οὐκ οἶδεν βροτῶν,
 Ἀργεῖον Ἀμφιτρύων', ὃν Ἀλκαῖός ποτε
 ἔτιχθ' ὁ Περσέως, πατέρα τόνδ' Ἡρακλέους;
 ὃς τάσδε Θήβας ἔσχευ, ἐνθ' ὁ γηγενὴς
 σπαρτῶν στάχυν ἐβλασται, ὧν γένους Ἀφρῆς
 ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἱ Κάδμου πόλιν
 τεκνοῦσι παίδων παισίν. ἐνθεν ἐξέφυ
 Κρέων Μειοικέως παῖς, ἀναξ τῆσδε χθονός.
 Κρέων δὲ Μεγάρης τῆσδε γίγνεται πατήρ,
 ἦν πάντες ὕμεναίοισι Καδμεῖοί ποτε
 λωτῷ συνηλάξαν, ἥνικ' εἰς ἑμοὺς
 δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο.
 λιπὼν δὲ Θήβας, οὗ κατρκίσθηεν ἔργῳ,
 Μεγάρων τε τήνδε πενθερούς τε παῖς ἑμὸς
 Ἀργεῖα τεῖχη καὶ Κυκλωπῖαν πόλιν
 ὠρέξατ' οἰκεῖν, ἦν ἐγὼ φεύγω κτανῶν
 Ἥλεκτρύωνα· συμφορὰς δὲ τὰς ἑμὰς
 ἐξευμαρίζων καὶ πάτραν οἰκεῖν θέλων,
 καθόδου δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν,
 ἐξημερῶσαι γαῖαν, εἰδ' Ἥρας ὕπο
 κέντροις δαμασθεῖς εἴτε τοῦ χρεὼν μέτα.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνοους,

τὸ λοισθιον δὲ Ταινάρου διὰ στόμα
 βέβηκ' ἐς Αἶδου τὸν τρισώματον κύνα
 εἰς φῶς ἀνάξων, ἐνθεν οὐχ ἦκει πάλιν. 25
 γέρον δὲ δὴ τις ἔστι Καδμείων λόγος
 ὡς ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνάτωρ Λύκος
 τὴν ἐπτάπυργον τήνδε δεσπόξων πόλιν,
 τῷ λευκοπώλῳ πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
 Ἀμφιόν' ἠδὲ Ζῆθον ἐκγόνῳ Διός. 30
 οὐ ταὐτὸν ὄνομα παῖς πατρὸς κεκλημένος,
 Καδμείος οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολών,
 κτείνει Κρέοντα καὶ κτανὼν ἄρχει χθονός,
 στάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν.
 ἡμῖν δὲ κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνημμένον 35
 κακὸν μέγιστον, ὥς ἔοικε, γίνεται.
 τοῦμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς
 ὁ καινὸς οὗτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει
 κτανὼν δάμαρτά θ', ὥς φόνῳ σβέσῃ φόναν, 40
 καὶ μ', εἴ τι δὴ χρὴ καὶ ἐν ἀνδράσιν λέγειν
 γέροντ' ἀχρεῖον, μὴ ποθ' οἷδ' ἠνδρωμένοι
 μήτρῳσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
 ἐγὼ δέ, λείπει γάρ με τοῖσδ' ἐν δώμασι
 τροφὸν τέκνων οἴκουρόν, ἥνίκα χθονὸς 45
 μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμός,
 σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέους,
 βωμὸν καθίζω τόνδε σωτήρος Διός,
 ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἰδρύσατο
 Μινύας κρατήσας οὐμὸς εὐγενὴς τόκος. 50
 πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν,
 σίτων ποτῶν ἐσθῆτος, ἀστρώτω πέδῳ
 πλευρὰς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
 δόμων καθήμεθ' ἀπορία σωτηρίας.

φίλων δὲ τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὄρω φίλους,
οἱ δ' ὅντες ὀρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν.
τοιούτου ἀνθρώποισιν ἢ δυσπραξία,
ἢ μήποθ' ὅστις καὶ μέσως εὐνοὺς ἐμοί
τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον.

ΜΕ. ᾧ πρέσβυ, Ταφίων ὅς ποτ' ἐξείλες πόλιν
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορός,
ὥς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θείων σαφές.
ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἰς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,
ὅς εὔνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη ποτέ,
ἔχων τυραννίδ', ἢς μακρὰι λόγχαι πέρι
πηδῶσ' ἔρωτι σώματ' εἰς εὐδαίμονα,
ἔχων δὲ τέκνα· καὶ μὲν ἔδωκε παιδὶ σῶ
ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας.
καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπτατο
ἐγὼ δὲ καὶ σὺ μέλλομεν θνήσκειν, γέρον,
οἱ δ' Ἡράκλειοι παῖδες, οὓς ὑπὸ πτεροῖς
σώζω νεοσσὸν ὄρνις ὡς ὑφειμένους.
οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτνων,
ᾧ μῆτερ, αὐδᾶ, ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς;
τί δ' ὄρῳ, πόθ' ἤξει; τῷ νέῳ δ' ἐσφαλμένοι
ζητοῦσι τὸν τεκόντ'· ἐγὼ δὲ διαφέρω
λόγοισι μυθεύουσα. θανμάζων δ' ὅταν
πύλαι ψοφῶσι, πᾶς ἀνίστησιν πόδα,
ὥς πρὸς πατρῷον προσπесοῦμενοι γόνυ.
νῦν οὖν τίς ἐλπίδ' ἢ πόρον σωτηρίας
ἐξευμαρίζει, πρέσβυ; πρὸς σὲ γὰρ βλέπω.
ὥς οὔτε γαίης ὄρι' ἀν' ἐμβαίμεν λάθρα·
φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους·
οὐτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἦντιν' οὖν γνώμην ἔχεις
λέγ' εἰς τὸ κοινόν, μὴ θανεῖν ἔτοιμον ἦ,

χρόνον δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενεῖς.

ΑΜ. ὦ θύγατερ, οὔτοι ῥάδιον τὰ τοιάδε
φάυλως περαίνειν σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου.

ΜΕ. λύπης τι προσδεῖς ἢ φιλεῖς οὕτω φάος; 90

ΑΜ. καὶ τῷδε χαίρω καὶ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.

ΜΕ. ἀγῶ· δοκεῖν δὲ τὰδόκητ' οὐ χρεῖ, γέρον.

ΑΜ. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη.

ΜΕ. ὁ δ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὢν δάκνει χρόνος.

ΑΜ. γένοιτό τᾶν, ὦ θύγατερ, οὔριος δρόμος 95

ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ καὶ σοὶ κακῶν,

ἔλθοι τ' ἔτ' ἂν παῖς οὐμός, εὐνάτωρ δὲ σός.

ἀλλ' ἡσύχαζε καὶ δακρυρροοὺς τέκνων

πηγὰς ἀφαίρει καὶ παρενκήλει λόγοις,

κλέπτουσα μύθοις ἀθλίους κλοπὰς ὅμως. 100

κάμνουσι γάρ τοι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραί,

καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ αἰὲρ ῥώμην ἔχει

[οἷ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς].

ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.

οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος ὅστις ἐλπίσι 105

πέποιθεν αἰεὶ· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.

ΧΟ. ὑπόροφα μέλαθρα στρ.

καὶ γεραιὰ δέμνι', ἀμφὶ βάκτροις

ῥεῖσμα θέμενος, ἐστάλην ἱαλέμων

ρόων ἀοιδὸς [ᾧστε πολὺς] ὄρνις, 110

ἔπεα μόνον καὶ δόκημα νυκτερωπὸν

ἐννύχων ὀνειρώων,

τρομερὰ μὲν, ἀλλ' ὅμως πρόθυμα.

ὦ τέκεα πατρὸς ἀπάτορ', ὦ

γεραιὲ σύ τε τάλαινα μᾶ-

115

τερ, ἃ τὸν Αἶδα δόμοις

πόσιν ἀναστενάζεις.

- μὴ πόδα προκαύητε ἀντ.
βαρὺ τε κῶλον, ὥστε πρὸς πετραῖον 120
λέπας ξυγοφόρος ἄρματος βάρος φέρων
τροχηλάτοιο πῶλος.
λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων, ὅτου λέλοιπε
ποδὸς ἀμαυρὸν ἔχνος·
γέρων γέροντα παρακόμιζε, 125
τὸ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις
ὃ ξύνοπλα δόρατα νέα νέω
ξυνῆν ποτ', εὐκλεεστάτας
πατρίδος οὐκ ὀνειδῆ.
ἴδετε, πατρὸς ὥς 130
γοργῶπες αἶδε προσφερεῖς
ὁμμάτων ἀνγαί,
[τὸ δὲ δὴ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων,]
οὐδ' ἀποίχεται χάρις.
Ἑλλὰς ὦ ξυμμάχους 135
οἴους οἴους ὀλέσασα
τούσδ' ἀποστερήσει.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς
Αὔκον περῶντα τῶνδε δωμάτων πάρος.
ΑΤΚ. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον, 140
εἰ χρη μ', ἐρωτῶ· χρη δ', ἐπεὶ γε δεσπότης
ὑμῶν καθέστηχ', ἱστορεῖν ἂ βούλομαι.
τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον;
τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν;
ἢ τὸν παρ' Αἰδῆ πατέρα τῶνδε κείμενον 145
πιστεύεθ' ἥξειν; ὥς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
τὸ πένθος αἶρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν,
σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κενούς
ὥς σύγγαμός σοι Ζεὺς * * * * *,
σὺ δ' ὥς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ. 150

τί δὴ τὸ σεμνὸν σῶ κατείργασται πόσει,
 ὕδραν ἔλειον εἰ διώλεσε κτανῶν
 ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; οὐκ ἐν βρόχοις ἐλὼν
 βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν.
 τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' εἵνεκεν 155
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐκ ἀνθήσκειν χρεῶν;
 ὅς ἔσχε δόξαν οὐδὲν ὦν εὐψυχίας
 θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τᾶλλα δ' οὐδὲν ἄλκιμος,
 ὅς οὔ ποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾶ χειρὶ
 οὐδ' ἤλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων, 160
 κάκιστον ὄπλον, τῇ φρυγῇ πρόχειρος ἦν.
 ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας,
 ἀλλ' ὅς μένων βλέπει τε ἀντιδέσμεται
 δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα τάξιν ἐμβεβώς.
 ἔχει δὲ τοῦμόν οὐκ ἀναίδειαν, γέρον,
 ἀλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γὰρ κατακτανῶν
 Κρέοντα πατέρα τῆσδε καὶ θρόνους ἔχων.
 οὐκ οὐν τραφέντων τῶνδε τιμωροὺς ἐμοὶ
 χορήξω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων [δίκην].
 4M. τὸ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω [μέρει] 170
 παιδός· τὸ δ' εἰς ἐμ', Ἡράκλεις, ἐμοὶ μέλει
 λόγοισι τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
 δεῖξαι· κακῶς γάρ σ' οὐκ ἐατέον κλύειν.
 πρῶτον μὲν οὐν τᾶρρητ', ἐν ἀρρήτοις γὰρ
 τὴν σὴν νομίζω δειλίαν, Ἡράκλεες, 175
 σὺν μάρτυσιν θεοῖς δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
 Διὸς κεραυνὸν δ' ἡρόμην τέθριππά τε,
 ἐν οἷς βεβηκὼς τοῖσι γῆς βλαστήμασι
 Γίγασι, πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη,
 τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασε· 180
 τετρασκελὲς θ' ὕβρισμα Κενταύρων γένος,
 Φολόην ἐπελθῶν, ὃ κάκιστε βασιλέων,

ἐροῦ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίνειαν ἂν
 ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμόν, ὃν σὺ φῆς εἶναι δοκεῖν.
 Δίφρον δ' ἐρωτῶν ἢ σ' ἐθρεψ' Ἀβαντίδα, 185
 οὐκ ἂν σ' ἐπαινέσειεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
 ἔσθλόν τι θράσας μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτρην.
 τὸ πάνσοφον δ' εὖρημα, τοξήρη σάγην,
 μέμφει· κλύων νῦν τὰπ' ἐμοῦ σοφὸς γενοῦ.
 ἀνὴρ ὀπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὀπλῶν 190
 καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὔσι μὴ ἀγαθοῖς
 αὐτὸς τέθνηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας,
 θραύσας τε λόγχην οὐκ ἔχει τῷ σώματι
 θάνατον ἀμῦναι, μίαν ἔχων ἀλκὴν μόνον· 195
 ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὖστοχον,
 ἐν μὲν τὸ λῶστον, μυρίους οἰστοὺς ἀφελὶς
 ἄλλοις τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν,
 ἐκὰς δ' ἀφροσύνης πολέμους ἀμύνεται
 τυφλοῖς ὀρῶντας οὐτάσας τοξεύμασι,
 τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις, 200
 ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
 σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολέμους κακῶς
 σώζειν τὸ σῶμα, μὴ ἐκ τύχης ὥρμισμένους.
 λόγοι μὲν οἷδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν
 [γνώμην ἔχουσι τῶν καθεστῶτων πέρι]. 205
 παῖδας δὲ δὴ τί τοῦσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
 τί σ' οἷδ' ἔδρασαν; ἐν τί σ' ἡγοῦμαι σοφόν,
 εἰ τῶν ἀρίστων τᾶκρον' αὐτὸς ὢν κακὸς
 δέδοικας. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρύν, 210
 εἰ δειλίας σῆς κατθανούμεθ' εἵνεκα,
 ὃ χορὴν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
 εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
 εἰ δ' οὖν ἔχειν γῆς σκῆπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλεις,
 ἕασον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελεθεῖν χθονός·

βία δὲ δράσης μηδέν, ἣ πείσει βίαν,
ὅταν θεὸς σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχη.
φεῦ·

215

ὦ γὰρ Κάδμου, καὶ γὰρ εἰς σ' ἀφίξομαι
λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος,
τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ τέκνοισί τε;
ὃς εἰς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολῶν

220

Θήβαις ἔθηκεν ὅμῳ ἐλεύθερον βλέπειν.
οὐδ' Ἑλλάδ' ἦνεσ' οὐδ' ἀνέξομαί ποτε
σιγῶν, κακίστην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμόν,
ἣν χρῆν νεοσσοῖς τοῖσδε πῦρ λόγῃας ὅπλα
φέρουσιν ἐλθεῖν, ποντίων καθαρμάτων

225

χέρσου τ' ἀμοιβάς, ὧν ἐμόχθησεν χάριν.
τὰ δ', ὦ τέκν', ὑμῖν οὔτε Θηβαίων πόλις
οὔδ' Ἑλλὰς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἐμ' ἀσθενῇ φίλον
δεδόρκατ', οὐδὲν ὄντα πλὴν γλώσσης ψόφον.
ῥώμη γὰρ ἐκλείπειν ἦν πρὶν εἶχομεν·

230

γῆρα δὲ τρομερὰ γυῖα κάμαυρον σθένος.
εἰ δ' ἣ νέος τε κᾶτι σώματος κρατῶν,
λαβὼν ἂν ἔγχος τοῦδε τοὺς ξανθοὺς πλόκους
καθημάτων' ἂν, ὥστ' Ἀτλαντικῶν πέραν
φεύγειν ὄρων νῦν δειλίᾳ τοῦμόν δόρυ.

235

ΧΟ. ἄφ' οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἀγαθοὶ
θνητῶν ἔχουσι, κἂν βραδύς τις ἢ λέγειν;

ΑΤΚ. σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς οἷς πεπύργωσαι λόγοις,
ἐγὼ δὲ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.

ἄγ', οἳ μὲν Ἑλικῶν', οἳ δὲ Παρνασοῦ πτυχαῖς
τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντες ὕλουργοὺς δορυὸς
κορμούς· ἐπειδὴν δ' εἰσχομισθῶσιν πόλει,
βωμόν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα
ἐμπίπρατ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα

240

πάντων, ἵν' εἰδῶς οὔνεκ' οὐχ ὁ κατθανὼν

245

κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τὰ νῦν τάδε
 ὑμεῖς δὲ πρέσβεις ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
 γινώμαισιν ὄντες, οὐ μόνον στενάζετε
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμου
 τύχας, ὅταν πάσχη τι, μεμνησέσθε δὲ
 δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.

ΧΟ. ὦ γῆς λοχεύμαθ', οὓς Ἄρης σπείρει ποτὲ
 λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν,
 οὐ σκήπτρα χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα
 ἄρειτε καὶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κῆρα
 κατὰιματώσας, ὅστις οὐ Καδμείος ὢν
 ἄρχει κῆκιστος τῶν νέων ἐπὶ πηλὺς ὢν;
 ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ γε δεσπώσεις χαίρων ποτέ,
 οὐδ' ἀπόνησα πόλλ' ἐγὼ καμῶν χειρὶ
 ἔξεις· ἀπέρρων δ' ἐνθεν ἦλθες ἐνθάδε,
 ὕβρις· ἐμοῦ γὰρ ζῶντος οὐ κτενεῖς ποτε
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας· οὐ τοσόνδε γῆς
 ἐνεργθ' ἐκείνος κρύπτεται λιπῶν τέκνα.
 ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
 ὃ δ' ὠφελήσας ἀξίωσιν οὐ τυγχάνει·
 κᾶπειτα πρᾶσσω πόλλ' ἐγὼ, φίλους ἐμούς
 θανόντας εὖ δοῶν οὐ φίλων μάλιστα δεῖ;
 ὦ δεξιὰ χεῖρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ,
 ἐν δ' ἀσθενείᾳ τὸν πόθον διώλεσας.
 ἐπεὶ σ' ἔπαυσ' ἂν δοῦλον ἐννέποντά με
 καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς φήσαμεν,
 ἐν αἷς σὺ χαίρεις. οὐ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις
 στάσει νοσοῦσα καὶ κακοῖς βουλευμασιν·
 οὐ γὰρ ποτ' ἂν σὲ δεσπότην ἐκτήσατο.

ΜΕ. γέροντες, αἰνῶ· τῶν φίλων γὰρ εἵνεκα
 ὀργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρῶν·
 ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπότης θυμούμενοι

πάθῃτε μηδέν. τῆς δ' ἐμῆς, Ἀμφιτρούων,
 γνώμης ἄκουσον, ἣν τί σοι δοκῶ λέγειν.
 ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ οὐ φιλῶ 280
 ἄτικτον, ἀμόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν
 δεινὸν νομίζω· τῷ δ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ
 ὃς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτόν.
 ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεὼν
 μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσιν γέλων 285
 διδόντας, οὐμοὶ τοῦ θανεῖν μείζον κακόν.
 ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλὰ.
 σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεῆς δορός,
 ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν σ' ὕπο·
 οὐμὸς δ' ἀμαρτύρητος εὐκλεῆς πόσις, 290
 ὥς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσῶσαι θέλοι
 δόξαν κακὴν λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς
 κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ,
 ἐμοὶ τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.
 σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι. 295
 ἥξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαίης ὕπο·
 καὶ τίς θανόντων ἤλθεν ἐξ Αἰδου πάλιν;
 ἀλλ' ὥς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν;
 ἥκιστα· φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεὼν,
 σοφοῖσι δ' εἴκειν καὶ τεθραμμένοις καλῶς· 300
 ῥᾶον γὰρ αἰδοῦς ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις.
 ἦδη δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ παραιτησάμεθα
 φυγὰς τέκνων τῶνδ'· ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον,
 πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν·
 ὥς τὰ ξένων πρόσσωπα φεύγουσιν φίλοις 305
 ἐν ἡμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.
 τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον, ὃς μένει σ' ὅμως.
 προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ᾧ γέρον, σέθεν·
 τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖν τύχας

- πρόθυμός ἐστιν, ἢ προθυμία δ' ἄφρων· 310
 ὃ χρὴ γὰρ οὐδείς μὴ χρεῶν θήσει ποτέ.
- XO. εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων·
 ἦν τίς σ' ὑβρίζων, ῥαδίως ἐπανυσά γ' ἄν·
 νῦν δ' οὐδέν ἐσμεν. σὸν δὲ τοῦντεῦθεν σκοπεῖν
 ὅπως διώσκει τὰς τύχας, Ἀμφιτρύων. 315
- AM. οὔτοι τὸ δειλὸν οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
 θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδί βούλομαι
 σῶσαι τέκν'· ἀλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν.
 ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δέρη
 κεντεῖν φονεύειν, ἵεναι πέτρας ἄπο. 320
 μίαν δὲ νῶν δὸς χάριν, ἄναξ, ἱκνούμεθα·
 κτείνον με καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος,
 ὥς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,
 ψυχορραγοῦντα καὶ καλοῦντα μητέρα
 πατρός τε πατέρα. τᾶλλα δ' ἢ πρόθυμος εἰ 325
 πρᾶσς· οὐ γὰρ ἀλκὴν ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν.
- ME. κἀγὼ σ' ἱκνούμαι χάριτι προσθεῖναι χάριν,
 ἡμῖν ἵν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσης διπλᾶ·
 κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν,
 δόμους ἀνοίξας· νῦν γὰρ ἐκκεκλήμεθα 330
 ὥς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάβωσ' οἴκων πατρός.
- ATK. ἔσται τὰδ'· οἴγειν κληῖθρα προσπόλοις λέγων.
 κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων,
 ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
 ἥξω πρὸς ὑμᾶς νεοτέρῃ δώσων χθονί. 335
- ME. ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
 πατρῶον εἰς μέλαθρον, οὗ τῆς οὐσίας
 ἄλλοι κρατοῦσι, τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἐτι.
- AM. ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
 μάτην δὲ παιδὸς γονέ' ἐμοῦ σ' ἐκλήξομεν· 340
 σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἦσσον ἢ δόκεις εἶναι φίλος.

ἀρετῇ σε νικῶ θυητὸς ὦν θεὸν μέγαν·
 παῖδας γὰρ οὐ προύδωκα τοὺς Ἡρακλέους.
 σὺ δ' εἰς μὲν εὐνάς κρύφιος ἠπίστω μολεῖν,
 τὰλλότριά λέκτρα δόντος οὐδενὸς λαβών, 345
 σῶζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
 ἅμαθής τις εἴ θεός, εἰ δίκαιος οὐκ ἔφης.

ΧΟ. αἴλινου μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ στρ.
 μολπᾷ Φοῖβος ἰαχεῖ,
 τὰν καλλίφθογγον κιθάραν 350
 ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ·
 ἐγὼ δὲ τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν
 μολόντα, παῖδ' εἴτε Διὸς νιν εἶπω
 εἴτ' Ἀμφιτρούωνος ἱνιν,
 ὕμνῆσαι στεφάνωμα μό- 355
 χθων δι' εὐλογίας θέλω.
 γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων
 τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα.
 πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
 ἠρήμωσε λέοντος, 360
 πυρσῷ δ' ἀμφεκαλύφθη
 ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας
 δεινῷ χάσματι θηρός·
 τὰν τ' ὄρεινόμον ἀγρίων 365
 Κενταύρων ποτὲ γένναν
 ἔστρωσεν τόξοις φονίοις,
 ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν.
 ξύνοιδε Πηνεῖδς ὁ καλλιδίνης
 μακραί τ' ἄρουραι πεδίῳ ἀκαρποι
 καὶ Πηλιάδες θεράπναι 370
 σύγχροτοί θ' Ὀμόλας ἔναν-
 λοι, πεύκαισιν ὅθεν χέρας

348 — 363 = 364 — 379

πληροῦντες χθόνα Θεσσαλῶν
 ἱππέαις ἐδάμαζον·
 τάν τε χρυσοκάρανον
 δόρκαν ποικιλόνωτον
 συλήτειραν ἀγρωστῶν
 κτείνας, θηροφόνον θεῶν
 Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει·
 τεθρίππων τ' ἐπέβα
 καὶ ψαλλοῖς ἐδάμασσε πώλους
 Διομήδεος, αἱ φρονίαισι φάτναις
 ἀχάλιν' ἐθόαζον
 κάθαιμα σῖτα γένυσι, χαρμοναῖσιν
 ἀνδροβρῶσι δυστράπεζοι·
 περῶν δ' ἄργυρορρύταν Ἔβρον
 ἐξέπραξε μόχθον,
 Μυκηναίῳ πονῶν τυράνῳ,
 τάν τε Πηλιάδ' ἀκτάν
 Ἀναύρου παρὰ πηγᾶς·
 Κύκνον δὲ ξενοδαίκταν
 τόξοις ὤλεσεν, Ἀμφαναί-
 ας οἰκήτορ' ἄμικτον·
 ὑμνωδῶν τε κορᾶν
 ἤλυθεν Ἑσπερίδων ἐς αὐλάν,
 χρύσειον πετάλων ἀπὸ μηλοφόρων
 χερὶ καρπὸν ἀμέρξων,
 δράκοντα πυρσύνωντον, ὅς σφ' ἄπλατον
 ἀμφελικτὸς ἔλιν' ἐφρούρει,
 κτανῶν· ποντίας θ' ἄλως μυχοῦς
 εἰσέβαινε, θνατοῖς
 γαλανείας τιθεὶς ἐρετμοῖς·
 οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσσαν

στφ. 38

38

3

ἀντ.

3

4

ἐλαύνει χέρας ἔδραν,
 "Ατλαντος δόμον ἐλθών· 405
 ἄστροπους τε κατέσχευ οἶ-
 κους εὐανορίᾳ θεῶν·
 τὸν Ἰππευτᾶν τ' Ἀμαζόνων στρατὸν στρ.
 Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
 ἔβα δι' Εὐξείνου οἴδμα λίμνας, 410
 τίν' οὐκ ἄφ' Ἑλλαντίας
 ἄγορον ἀλίσσας φίλων,
 κύρας Ἀρείας πέπλων
 χρυσεόστολον φάρος,
 ζωστῆρος ὀλεθρίους ἄγρας. 415
 τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε βαρβάρου κόρας
 λάφυρα, καὶ σώζεται Μυκήναις.
 τὰν τε μυριόκρανον
 πολύφρονον κύνα Λέρνας 420
 ὕδραν ἐξεπύρωσεν
 βέλεσί τ' ἀμφέβαλλε,
 τὸν τρισώματον οἷσιν ἔ-
 κτα βοτῆρ' Ἐρυθείας.
 δρόμων τ' ἄλλων ἀγάματ' εὐτυχῇ ἀντ. 425
 διῆλθε· τὸν τε πολυδάκρυον
 ἔπλευσ' ἐς Αἶδαν, πόνων τελευτᾶν,
 ἵν' ἐκπεραίνει τάλας
 βίωτον οὐδ' ἔβα πάλιν.
 στέγαι δ' ἔρημοι φίλων, 430
 τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνων
 Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα
 βίου κέλευθον ἄθρον ἄδικον· εἰς δὲ σᾶς
 χέρας βλέπει δώματ' οὐ παρόντος. 435
 εἰ δ' ἐγὼ σθένος ἦβων

408 — 424 = 425 — 441

δόρυ τ' ἔπαλλον ἐν αἰχμᾷ
 Καδμείων τε σύνηβοι,
 τέκεσιν ἂν παρέστιαν
 ἀλκᾷ· νῦν δ' ἀπολείπομαι
 τᾶς εὐδαίμονος ἥβας.
 ἀλλ' ἔσορῶ γὰρ τούσδε φθιμένων
 ἐνδυτ' ἔχοντας, τοὺς τοῦ μεγάλου
 [δὴ ποτε παίδας] τὸ πρὶν Ἡρακλέους,
 ἄλοχον τε φίλην ὑποσειραίους
 ποσὶν ἔλκουσαν τέκνα καὶ γεραιὸν
 πατέρ' Ἡρακλέους. δύστηνος ἐγώ,
 δακρύων ὥς οὐ δύναμαι κατέχειν
 γρᾱίας ὅσων ἔτι πηγᾶς.

ME. εἶεν· τίς ληρεύς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων
 ἢ τῆς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φονεύς;
 ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς Αἶδου τάδε.
 ᾧ τέκν', ἀγόμεθα ξευγος οὐ καλὸν νεκρῶν,
 ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες.
 ᾧ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμή τε καὶ τέκνων
 τῶνδ', οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρομαι.
 ἔτεκον μὲν ὑμᾶς, πολέμοις δ' ἐθρεψάμην
 ὕβρισμα καπλίχαρμα καὶ διαφθοράν.
 φεῦ·
 ἢ πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες,
 ἣν πατὴρ ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ' ἥλπισα.
 σοὶ μὲν γὰρ Ἄργος ἐνεμ' ὁ κατθανὼν πατήρ,
 Εὐρυσθέως δ' ἔμελλες οἰκήσειν δόμους
 τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων Πελασγίας,
 στολὴν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῶ κάρα
 λέοντος, ἥπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο·
 σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἀναξ,
 ἐγκληρα πεδία τὰμὰ γῆς κεκτημένος,

ὥς ἐξέπειθε τὸν κατασπείραντά με·
 εἰς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον 470
 ξύλον καθίει Δαιδάλου, ψευδῇ δόσιν.
 σοὶ δ' ἦν ἔπερσε τοῖς ἐκηβόλοις ποτὲ
 τόξοισι δῶσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο.
 τρεῖς δ' ὄντας ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίδι
 πατὴρ ἐπύργου μέγα φρουρῶν εὐανδρίᾳ· 475
 ἐγὼ δὲ νύμφας ἡεροθινιαζόμεν,
 κήδη συνάψουσ', ἐκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς
 Σπάρτης τε Θηβῶν θ', ὥς ἀνημμένοι κάλως
 πρυμνησίοισι βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα.
 καὶ ταῦτα φροῦδα· μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη 480
 νύμφας μὲν ὑμῖν Κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,
 ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρά· δύστηνος φρενῶν.
 πατὴρ δὲ πατρὸς ἐστι γάμονος ὅδε,
 Ἄιδην νομίζων πενθερόν, κῆδος πικρόν.
 ὦμοι, τί ν' ὑμῶν πρῶτον ἢ τί ν' ὕστατον 485
 πρὸς στέρνα θῶμαι; τῷ προσαρμόσω στόμα;
 τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὥς ξουθόπτερος
 μέλισσα συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους,
 εἰς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ' ἄθρόον ἀποδοίην δάκρυ.
 ὦ φίλτατ', εἴ τις φθόγγος εἰσακούεται 490
 θνητῶν παρ' Ἄιδῃ, σοὶ τὰδ', Ἡράκλεις, λέγω·
 θνήσκει πατὴρ σὸς καὶ τέκν', ὄλλυνται δ' ἐγὼ,
 ἢ πρὶν μακαρία διὰ σ' ἐκληξόμην βροτοῖς.
 ἄρηξον, ἔλθῃ καὶ σκιὰ φάνηθί μοι·
 ἄλλα γὰρ ἔλθων ἱκανὸν ἂν γένοιο σύ· 495
 κακοὶ γάρ εἰσιν οἱ τέκνα κτείνουσι σά.
 4M. σὺ μὲν τὰ νέρθην εὐτρεπῇ ποιοῦ, γύναι·
 ἐγὼ δὲ σ', ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς οὐρανὸν δικῶν
 αὐδῶ, τέκνοισιν εἴ τι τοισιδ' ὠφελεῖν
 μέλλεις, ἀμύνειν, ὥς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις. 500

καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην πονῶ·
 θανεῖν γάρ, ὥς ἔοικ', ἀναγκαίως ἔχει.
 ἀλλ' ὦ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου·
 τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε,
 ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
 ὥς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
 σῶζειν, τὸ δ' αὐτοῦ σπουδάσας διέπτατο.
 ὁρᾷτέ μ' ὅσπερ ἡ περίβλεπτος βοροτοῖς
 ὀνομαστὰ πράσσω, καὶ μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη
 ὥσπερ πτερόν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρᾳ μιᾷ.
 ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας ἢ τε δόξ' οὐκ οἶδ' ὅτῳ
 βέβαιός ἐστι. χαίρετ'· ἄνδρα γὰρ φίλον
 πανύστατον νῦν, ἥλικες, δεδόξατε.

ME. ἔα·

ὦ πρέσβυ, λεύσσω τὰ μὰ φίλτατ'· ἢ τί φῶ;

AM. οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀφασία δὲ καὶ μ' ἔχει.

ME. ὅδ' ἐστὶν ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν;

AM. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν.

ME. τί φημί; ποῖ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὀρῶ;
 οὐκ ἔσθ' ὅδ' ἄλλος ἀντὶ σοῦ παιδός, γέρον.
 δεῦρ', ὦ τέκν', ἐκκρήμνασθε πατρῶων πέπλων, δῖ'
 ἵτ' ἐγκουεῖτε, μὴ μεθῇτ', ἐπεὶ Διὸς
 σωτήρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ' ὅδ' ὕστερος.

HP. ὦ χαῖρε, μέλαθρον πρόπυλά θ' ἐστίας ἐμῆς,
 ὥς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον ἐς φάος μολῶν.

ἔα· τί χρῆμα; τέκν' ὀρῶ πρὸ δωμάτων
 στολμοῖσι νεκρῶν κρατάς ἐξεστεμμένα,
 ὅχλῳ τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον
 πατέρα τε δακρύνοντα συμφορὰς τίνας;
 φέρ' ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθεῖς,
 τί καινὸν ἤλθε τοῖσδε δώμασιν χρέος;

AM. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολῶν πατρί,

ἦκεις, ἐσώθης εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις;

HP. τί φῆς; τί ν' εἰς ταραγμὸν ἤκομεν, πάτερ;

ME. διολλύμεσθα· σὺ δέ, γέρον, σύγγνωθί μοι,
εἰ πρόσθεν ἦρπας ἃ σὲ λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρῆν·
15 τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἄρσένων, 536
καὶ τὰμ' ἐθνησκε τέκν', ἀπολλύμην δ' ἐγώ.

HP. Ἄπολλον, οἷσις φροίμοις ἄρχει λόγον.

ME. τεθναῖσ' ἀδελφοὶ καὶ πατὴρ οὐμὸς γέρον.

HP. πῶς φῆς; τί δράσας ἢ δορὸς ποίου τυχῶν; 540

ME. Δύκος σφ' ὁ καινὸς γῆς ἀναξ διώλεσεν.

HP. ὅπλοισις ἀπαντῶν ἢ νοσησάσης χθονός;

ME. σιάσει· τὸ Κάδμου δ' ἐπτάπυλον ἔχει κράτος.

HP. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἤλθεν φόβος;

ME. κτείνειν ἐμελλε πατέρα καμὲ καὶ τέκνα. 545

HP. τί φῆς; τί ταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων;

ME. μή ποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισαίαιτο.

HP. κόσμος δὲ παίδων τίς ὅδε νεωτέροις πρέπων;

ME. θανάτου τάδ' ἤδη περιβόλαι' ἐνήμεθα.

HP. καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκετ'; ὦ τλήμων ἐγώ. 550

ME. φίλων ἔρημοι, σὲ δὲ θανόντ' ἠκούομεν.

HP. πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;

ME. Εὐρυσθέως κήρυκες ἠγγέλλον τάδε.

HP. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἐστίαν τ' ἐμήν;

ME. βία, πατὴρ μὲν ἐκπεσὼν στρατοῦ λέχους. 555

HP. οὐκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;

ME. αἰδῶ γ'; ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω.

HP. οὕτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;

ME. φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;

HP. μάχας δὲ Μινυῶν ἄς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; 560

ME. ἄφιλον, ἵν' αὐτὶς σοι λέγω, τὸ δυστυχές.

HP. οὐ φίπεθ' Ἄιδου τάσδε περιβολὰς κόμης
καὶ φῶς ἀναβλέψεσθε τοῦ κάτω σκότον

- φίλας ἀμοιβὰς ὅμασιν δεδορόκοτες;
 ἐγὼ δέ, νῦν γὰρ τῆς ἐμῆς ἐργον χερός,
 565
 πρῶτον μὲν εἶμι καὶ κατασκάψω δόμους
 καινῶν τυράννων, κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμῶν
 ῥίψω κυνῶν ἔλκημα· Καδμείων δ' ὅσους
 κακοὺς ἐφηῦρον εὖ παθόντας ἐξ ἐμοῦ,
 τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι·
 570
 τοὺς δὲ περρωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι
 νεκρῶν ἅπαντ' Ἴομηνὸν ἐμπλήσω φόνου,
 Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν αἵμαχθῆσεται.
 τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον ἢ δάμαρτι χορή
 καὶ παισὶ καὶ γέροντι; χαιρόντων πόνοι·
 575
 μάτην γὰρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἤνυσα.
 καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἴπερ οἶδ' ὑπὲρ πατρός,
 θνήσκειν ἀμύνοντ' ἢ τί φήσομεν καλὸν
 ὕδρα μὲν ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε
 580
 Εὐρυσθέως πομπάσῃ, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων
 οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς
 ὁ καλλίνικος ὡς πάροιθε λέξομαι.
- ΧΟ. δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα
 πατέρα τε πρέσβυν τήν τε κοινωνὸν γάμων.
- ΑΜ. πρὸς σοῦ μὲν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον 585
 τὰ τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ ἐπείγου λίαν.
- ΗΡ. τί δ' ἐστὶ τῶνδε θᾶσσον ἢ χρεῶν, πάτερ;
- ΑΜ. πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ
 δοκοῦντας εἶναι συμμάχους ἄναξ ἔχει,
 590
 οἳ στάσιν ἔθνηκαν καὶ διώλεσαν πόλιν
 ἐφ' ἀρπαγαῖσι τῶν πέλας, τὰ δ' ἐν δόμοις
 δαπάναισι φρουρὰ διαφνέονθ' ὑπ' ἀργίας.
 ὠφθης ἐσελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὠφθης, ὄρα
 ἐχθροὺς ἀθροίσας μὴ παρὰ γνώμην πέσης.
- ΗΡ. μέλει μὲν οὐδὲν εἰ με πᾶς εἶδεν πόλις· 595

ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις,
 ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα·
 ὥστ' ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα.

AM. καλῶς· προσελθὼν νῦν προσεῖπέ θ' ἐστίαν
 καὶ δὸς πατρώοις δώμασιν σὸν ὄμ' ἰδεῖν. 600

ἥξει γὰρ αὐτὸς σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα
 ἔλξων φρονεύσων καὶ ἐπισφάξων ἀναξ·
 μένοντι δ' αὐτοῦ πάντα σοι γενήσεται
 τῇ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν δὲ σὴν
 μὴ πρὶν ταράξῃς πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον. 605

HP. δρᾶσω τὰδ'· εὖ γὰρ εἶπας· εἴμ' εἰσω δόμων.
 χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν
 "Αἶδον Κόρης τ' ἐνερθεν οὐκ ἀτιμάσω
 θεοὺς προσεῖπειν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.

AM. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς "Αἶδου, τέκνον; 610

HP. καὶ θῆρά γ' εἰς φῶς τὸν τρίκρανον ἤγαγον.

AM. μάχη κρατήσας ἢ θεᾶς δωρήμασιν;

HP. μάχη· τὰ μυστῶν δ' ὄργι ἡντύχησ' ἰδὼν.

AM. ἢ καὶ κατ' οἴκους ἐστὶν Εὐρυσθεῖος ὁ θῆρ;

HP. Χθονίας νιν ἄλσος Ἑρμιῶν τ' ἔχει πόλις. 615

AM. οὐδ' οἶδεν Εὐρυσθεῖς σε γῆς ἤκοντ' ἄνω;

HP. οὐκ οἶδεν· ἐλθὼν τὰνθάδ' εἰδείην πάρος.

AM. χρόνον δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;

HP. Θησέα κομίζων ἐχρόνισ' ἐξ "Αἶδου, πάτερ.

AM. καὶ ποῦ 'στιν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; 620

HP. βέβηκ' Ἀθήνας νέρθεν ἄσμενος φρυγῶν.

ἀλλ' εἴ, ὁμαρτεῖτ', ὦ τέκν', εἰς δόμους πατρί·

καλλίωνές τ' ἄρ' εἰσοδοὶ τῶν ἐξόδων

πάρεσιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε

καὶ νύματ' ὅσων μηκέτ' ἐξανέτε, 625

σύ τ' ὦ γύναι μοι σύλλογον ψυχῆς λαβέ

τρόμου τε παῦσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων·

οὐ γὰρ πτερωτὸς οὐδὲ φευξείω φίλους.

ἄ,

οἷδ' οὐκ ἀφιαῖς', ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων
τοσῶδε μᾶλλον· ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ; 630

ἄξω λαβῶν γε τούσδ' ἐφορκίδας χερσὶν,
ναῦς δ' ὡς ἐφέλξω· καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι
θεράπευμα τέκνων· πάντα τὰνθρώπων ἴσα·
φιλοῦσι παῖδας οἳ τ' ἀμείνουες βροτῶν
οἳ τ' οὐδὲν ὄντες· χρήμασιν δὲ διάφοροι· 635
ἔχουσιν, οἳ δ' οὔ· πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος.

ΧΟ. ἅ νεότας μοι φίλον· ἄχθος δὲ τὸ γῆρας αἰεὶ στρ.
βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων
ἐπὶ κρατὶ κεῖται, 640

βλεφάρων σκοτεινὸν
φᾶος ἐπικαλύψαν.

μή μοι μήτ' Ἀσιήτιδος
τυραννίδος ὄλβος εἴη,
μή χρυσοῦ δώματα πλήρη 645

τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν,
ἅ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,
καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ.

τὸ δὲ λυγρὸν φόνιόν τε γῆ-
ρας μισῶ· κατὰ κυμάτων δ' 650

ἔρροι μηδὲ ποτ' ὤφελεν
θνατῶν δώματα καὶ πόλεις
ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἄ-
εὶ πτεροῖσι φορεῖσθαι. 654

εἰ δὲ θεοῖς ἦν ξύνεσις καὶ σοφία κατ' ἀνδρας, ἀντ.
δίδυμον ἂν ἦβαν ἔφερον
φανερόν χαρὰ κτῆρ'
ἀρετᾶς ὅσοισιν

μέτα, κατθανόντες τ'	660
εἰς αὐγὰς πάλιν ἄλλου	
δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους,	
ἃ δυσγένεια δ' ἀπλᾶν ἂν	
εἶχε ζωᾶς βιοτάν,	
καὶ τῷ δ' ἦν τοὺς τε κακοὺς ἂν	665
γνῶναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς,	
ἴσον ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἅ-	
στρον ναύταις ἀριθμὸς πέλει.	
νῦν δ' οὐδεὶς ὅρος ἐκ θεῶν	
χρηστοῖς οὐδὲ κακοῖς σαφής,	670
ἀλλ' ἐλίσσόμενός τις αἰ-	
ὦν πλοῦτον μόνον αὔξει.	
οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας	στρο.
Μούσαις συγκαταμιγνύς,	
ἀδίσταν συζυγίαν.	675
μὴ ξῶν μετ' ἀμουσίας,	
αἰεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἶην.	
ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς	
κελαδεῖ Μναμοσύναν·	
ἔτι τὰν Ἡρακλέους	680
καλλίνικον αἰῶδα	
παρὰ τε Βρόμιον οἰνοδόταν	
παρὰ τε χέλυσ ἐπτατόνου	
μολπὰν καὶ Αἴβυν αὐλόν·	
οὐπὼ καταπαύσομεν	685
Μούσας, αἵ μ' ἐχόρευσαν.	
παιᾶνα μὲν Δηλιάδες	αντ.
ὑμνοῦσ' ἀμφὶ πυρὰς τὸν	
Λατοῦς εὐπαιδα γόνον	
εἰλίσσουσαι καλλίχορον·	690

παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροισ
 κύκνος ὥς γέρων ἀοιδὸς
 πολιῶν ἐκ γενύων
 κελαδήσω· τὸ γὰρ εὖ
 τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
 Διὸς ὁ παῖς· τὸ δ' εὐγενίας
 κλέος ὑπερβάλλων [ἀρετᾶ]
 μοχθήσας τὸν ἄκυμον
 θῆκεν βίοτον βροτοῖς
 πέρσας δειμάτα θηρῶν.

695

700

ΑΤΚ. εἰς καιρὸν οἴκων, Ἀμφιτρύων, ἔξω περᾶς
 χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς ἔξ ὅτου πέπλοις
 κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάμμασιν.
 ἀλλ' εἶα, παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἑρακλέους
 ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
 ἐφ' οἷς ὑπέστητ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.

705

ΑΜ. ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα
 ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς·
 ἃ χρῆν σε μετρίως, κεῖ κρατεῖς, σπουδῇν ἔχειν.
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν,
 στέργειν ἀνάγκη, δραστέον θ' ἃ σοὶ δοκεῖ.

710

ΑΤΚ. ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου;

ΑΜ. δοκῶ μὲν αὐτήν, ὥς θυράθεν εἰκάσαι,

ΑΤΚ. τί χρῆμα; δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμηρίου;

ΑΜ. ἰκέτιν πρὸς ἄγνοις ἐστίας θάσσειν βᾶθροισ

715

ΑΤΚ. ἀνόνητά γ' ἰκετεύουσαν ἐκσωῶσαι βίον.

ΑΜ. καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖν μάτην πόσιν.

ΑΤΚ. ὃ δ' οὐ πάρεστιν οὐδὲ μὴ μόλῃ ποτέ.

ΑΜ. οὐκ, εἰ γε μὴ τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν.

ΑΤΚ. χώρει πρὸς αὐτὴν καὶ κόμιζ' ἐν δωμαίων.

720

ΑΜ. μέτοχος ἂν εἴην τοῦ φρόνου δράσας τόδε.

ΑΤΚ. ἡμεῖς, ἐπειδὴ σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον,

οἱ δειμάτων ἔξωθεν ἐκπορεύομεν
 σὺν μητρὶ παῖδας. δεῦρ' ἔπεσθε, πρόσπολοι,
 ὥς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων. 725

ΑΜ. σὺ δ' οὖν ἴθ', ἔρχει δ' οἱ χρεῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
 ἄλλω μελήσει. προσδόκα δὲ θρῶν κακῶς
 κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, εἰς καλὸν
 στείχει, βρόχοισι δ' ἀρκύων δεδήσεται
 ξιφηφόροις, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν 730

ὁ παγκάκιστος. εἶμι δ' ὥς ἴδω νεκρὸν
 πίπτουτ'· ἔχει γὰρ ἡδονὰς θνησκῶν ἀνὴρ
 ἐχθρὸς τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.

ΧΟ. μεταβολὰ κακῶν· μέγας ὁ πρόσθ' ἀναξ στρ. 735
 πάλιν ὑποστρέφει βίοντον εἰς Αἶδαν.

ἰὼ δίκαι καὶ θεῶν παλίρρους πότμος.
 ἦλθες χρόνῳ μὲν οὗ δίκην δώσεις θανόντων, 740
 ὕβρεις ὕβριζων εἰς ἀμείνωνας σέθεν.

χαρμοναὶ δακρύων ἔδωσαν ἐκβολάς·
 πάλιν ἔμολεν ἂ πάρος οὔποτε διὰ φρενὸς 745
 ἥλπισεν παθεῖν γὰς ἀναξ.

ἀλλ' ὦ γεραῖέ, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω
 σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὥς ἐγὼ θέλω.

ΑΥΚ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. τόδε κατάρχεται μέλος ἐμοὶ κλύειν ἀντ. 750
 φίλιον ἐν δόμοις· θάνατος οὐ πόρσω.
 βοᾷ φόνου φροῖμιον στενάζων ἀναξ.

ΑΥΚ. ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖ', ἀπόλλυμαι δόλῳ.

ΧΟ. καὶ γὰρ διώλλυς· ἀντίποινα δ' ἐκτίνων 755
 τόλμα, διδούς γε τῶν δεδραμένων δίκην.
 τίς ὁ θεοὺς ἀνομίᾳ χαλίνων, θνητὸς ὢν,
 ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων κατέβαλ',
 ὥς ἄρ' οὐ σθένουσιν θεοί;

735 — 748 = 750 — 761

γέροντες, οὐκέτ' ἔστι δυσσεβῆς ἀνὴρ. 760
 σιγᾷ μέλαθρα· πρὸς χοροὺς τραπώμεθα.
 φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν οὓς ἐγὼ θέλω.
 χοροὶ χοροὶ καὶ θαλῖαι στρ.
 μέλουσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ.
 μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων, 765
 μεταλλαγαὶ συντυχίας
 * * * ἔτεκον αἰοιδάς.
 βέβακ' ἀναξ ὁ καινός,
 ὁ δὲ παλαιότερος
 κρατεῖ, λιμένα λιπὼν γε τὸν Ἀχερόντιον. 770
 δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.
 θεοὶ θεοὶ τῶν ἀδίκων ἀντ.
 μέλουσι καὶ τῶν ὀσίων ἐπάειν.
 ὁ χρυσὸς ἅ τ' εὐτυχία
 φρενῶν βροτοὺς ἐξάγεται, 775
 δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων.
 χρόνον γὰρ οὔτις ἔτλα
 τὸ πάλιν εἰσορᾶν·
 νόμον παρέμενος, ἀνομία χάριν διδους
 ἔθραυσεν ὄλβου κελαινὸν ἄρμα. 780
 Ἰσμήν' ὦ στεφαναφόρει,
 στρ.
 ξεσταί θ' ἑπταπύλου πόλεως
 ἀναχορεύσατ' ἀγνιαί,
 Δίκα θ' ἅ καλλιρρέεθρος,
 785
 σύν τ' Ἀσωπιάδες κόραι,
 πατρὸς ὕδαρ βᾶτε λιποῦ-
 σαι συναοιδοὶ
 νύμφαι τὸν Ἡρακλέους
 καλλίνικον ἀγῶν' ὦ

763 — 771 = 772 — 780

781 — 797 = 798 — 814

Πυθίου δεινδρῶτι πέτρα	790
Μουσῶν θ' Ἑλικωνιάδων δώματα, ἦξετ' εὐγαθεὶ κελάδῳ ἐμὴν πόλιν ἐμὰ τε τείχη, Σπαρτῶν ἵνα γένος ἐφάνη, χαλκασπίδων λόχος, ὃς γὰρ	795
τέκνων τέκνοις μεταμείβει, Θήβαις ἱερὸν φῶς.	
ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς	ἀντ.
εὐναί, θνατογενοῦς τε καὶ Διός, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνάς	800
Νύμφας τὰς Περσηίδος· ὥς πιστόν μοι τὸ παλαιὸν ἦ- δη λέχος, ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν οὐκ ἐπ' ἐλπίδι φάνθη, λαμπρὰν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος	805
τὰν Ἡρακλέος ἀλκάν· ὃς γὰρ ἐξέβα θαλάμῳ, Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον. κρείσσων μοι τύραννος ἔφυς ἢ δυσγένει' ἀνάκτων·	810
ἂ νῦν ἐσορᾶν φαίνει ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἄμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει.	
ἔα ἔα·	815
ἄρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤκομεν φόβον, γέροντες, οἷον φάσμι' ὑπὲρ δόμων ὄρω, φυγῇ φυγῇ νωθὲς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδὼν ἔλα. ῶναξ Παιάν,	820
ἀπότροπος γένοιό μοι πημάτων.	

- ΙΡ.** θαρσεῖτε Νυκτὸς τήνδ' ὄρωντες ἔκγονον
 Λύσαν, γέροντες, καμὲ τήν θεῶν λάτριον
 Ἴριον· πόλει γὰρ οὐδὲν ἤκομεν βλάβος,
 ἐνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς δῶματα στρατευόμεν, 825
 ὃν φασιν εἶναι Ζηνὸς Ἀλκμήνης τ' ἄπο.
 πρὶν μὲν γὰρ ἄθλους ἐκτελευτῆσαι πικρούς,
 τὸ χροῖ νιν ἐξέσωσεν, οὐδ' εἶα πατήρ
 Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν οὔτ' ἐμ' οὔθ' Ἦραν ποτέ.
 ἐπεὶ δὲ μόχθους διεπέρασ' Εὐρύσθεως, 830
 Ἦρα προσάψαι κοινὸν αἶμα· αὐτῷ θέλει
 παιδας κατακτείνειν, συνθέλω δ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἰ, ἄτεγκτον συλλαβοῦσα καρδίαν,
 Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε,
 μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ παιδοκτόνους 835
 φρενῶν ταραγμούς καὶ ποδῶν σκιρτήματα
 ἔλαυνε κίνει, φόνιον ἐξέλει κάλων,
 ὥς ἂν πορεύσας δι' Ἀχεροῦσιον πόρον
 τὸν καλλιπαιδα στέφανον ἀνθέντη φόνῳ
 γυνῇ μὲν τὸν Ἦρας οἶός ἐστ' αὐτῷ χόλος, 840
 μάθῃ δὲ τὸν ἐμόν· ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
 τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα, μὴ δόντος δίκην.
- ΑΥΤ.** ἐξ εὐγυνεὺς μὲν πατρός ἐκ τε μητέρος
 πέφνκα, Νυκτὸς Οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
 τιμὰς δ' ἔχω τάσδ', οὐκ ἀγασθῆναι φίλοις, 845
 οὐδ' ἡδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων [φίλους].
 παραινέσαι δέ, πρὶν σφαλεῖσσαν εἰσιδεῖν,
 Ἦρα θέλω σοὶ τ', ἣν πλῆθυσθ' ἐμοῖς λόγοις.
 ἀνῆρ ὅδ' οὐκ ἄσημος οὔτ' ἐπὶ χθονὶ
 οὔτ' ἐν θεοῖσιν, οὐ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους· 850
 ἄβατον δὲ χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
 ἐξημερώσας, θεῶν ἀνέστησεν μόνος
 τιμὰς πιτνούσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπο·

σοι δ' οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακά.

IP. μὴ σὺ νουθέτει τάθ' Ἥρας καμὰ μηχανήματα. 855

AT. εἰς τὸ λῶστον ἐμβιβάξω σ' ἴχνος ἀντὶ τοῦ κακοῦ.

IP. οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἐπεμψε δεῦρό σ' ἡ Διὸς δάμαρ.

AT. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα δρωσ' ἃ δρᾶν οὐ βούλομαι.

εἰ δὲ δὴ μ' Ἥρα θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως
ἔχει 859

τάχος ἐπιρροίβδην θ' ὁμαρτεῖν ὡς κυνηγέτη κύνας,
εἰμί γ' οὔτε πόντος οὔτω κύμασι στένων λάβρος
οὔτε γῆς σεισμὸς κεραυνοῦ τ' οἴστρος ὠδύνας
πνέων,

οἷ' ἐγὼ στάδια δραμοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέους
καὶ καταρρήξω μέλαθρα καὶ δόμους ἐπεμβαλῶ,
τέκν' ἀποκτείνασα προῶτον· ὃ δὲ κανὼν οὐκ εἴσε-
ται 865

παῖδας οὓς ἔτι κ' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμὰς λύσσας
ἄφῃ.

ἦν ἰδοῦ καὶ δὴ τινάσσει κρατὰ βαλβίδων ἄπο
καὶ διαστρόφους ἐλίσσει σίγα γοργωποὺς κόρας.
ἀμπνοὰς δ' οὐ σωφρονίζει, ταῦρος ὡς ἐς ἐμβολήν,
δεινὰ μυκᾶται δὲ Κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτά-
ρου. 870

τάχα σ' ἐγὼ μάλλον χορεύσω καὶ καταυλήσω φόβῳ.
στεῖχ' ἐς Οὐλύμπον πεδαίρουσ', Ἴρι, γενναῖον
πόδα·

εἰς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέους.
XO. ὅτοτοτοῦ, στέναξον· ἀποκίρεται 875

σὸν ἄνθος πόλεος, ὃ Διὸς ἔκγονος.

μέλεος Ἑλλάς, ἃ τὸν εὐεργέταν

ἀποβαλεῖς, ὅλεις μαριάσιν λύσσαις

χορευθέντ' ἀναύλοις.

βέβακεν ἐν δίφροισιν ἃ πολύστονος, 880

ἄρμασι δ' ἐνδίδωσι
 κέντρον ὡς ἐπὶ λῶβα
 Νυκτὸς Γοργῶν ἐκατογκεφάλοις
 ὄφρων ἰαχήμασι, Λύσσα μαρμαρωπός.
 ταχὺ τὸν εὐτυχῇ μετέβαλεν δαίμων, 885
 ταχὺ δὲ πρὸς πατρός τέκν' ἐκπνεύσεται.
 ἰὼ μοι μέλεος,
 ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν γένος ἄγονον ἀντίκα
 λυσσάδες ὠμοβρωῶτες ἀποινόδικοι δίκαι
 κακοῖσιν ἐκπετάσουσιν. ἰὼ στέγαι, 890
 κατὰρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ,
 οὐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ,
 ἰὼ δόμοι,
 πρὸς αἵματ', οὐχὶ τᾶς Διονυσιάδος
 βοτρυῶν ἐπὶ χεύμασι λοιβᾶς. 895
 φυγῇ, τέκν', ἐξορᾶτε· δάιον τόδε
 δάιον μέλος ἐπαυλεῖται.
 κυναγετεῖ τέκνων διωγμόν·
 οὐπὸτ' ἄκραντα δόμοισι Λύσσα βακχεύσει.
 αἰαῖ κακῶν 900
 αἰαῖ δῆτα τὸν γεραιὸν ὧς στένω
 πατέρα τάν τε παιδοτρόφον, ἃ μάταν
 τέκεα γεννᾶται.
 ἰδὸν ἰδού,
 θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη· 905
 ἦ ἦ τί δρᾷς, ὦ Διὸς παῖ; μελάθρων
 τάραγμα ταρτάρειον, ὡς
 ἐπ' Ἐργελάδῳ ποτὲ Παλλάς, εἰς δόμους πέμπεις
 ΑΓΓ. ὦ λευκὰ γῆρα σώματ',
 ΧΟ. ἀνακαλεῖς τίνα με τίνα βοάν;
 ΑΓΓ. ἄλαστα τὰν δόμοισι.
 ΧΟ. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι. 91

ΑΓΓ. τεθναῖσι παῖδες. ΧΟ. αἰαῖ.

ΑΓΓ. στεναῖζεθ', ὥς στενακτά. ΧΟ. δάιοι φόνοι,
δάιοι δὲ τοκέων χεῖρες.

915

ΑΓΓ. οὐκ ἂν τις εἴποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν.

ΧΟ. πῶς παισὶ στενακτὰν ἄταν ἄταν

πατέρος ἀμφαίνεις;

λέγε τίνα τρόπον ἔστυο θεόθεν ἐπὶ

μέλαθρα κακὰ τάδε

920

τλήμονές τε παίδων τύχαι.

ΑΓΓ. ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς

καθάρσι οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανὼν

ἐξέβαλε τῶνδε δωμάτων Ἡρακλῆς·

χορὸς δὲ καλλίμορφος εἰστήκει τέκνων

925

πατὴρ τε Μεγάρα τ'· ἐν κύκλῳ δ' ἤδη κανοῦν

εἴλικτο βομοῦ, φθέρμα δ' ὅσιον εἴχομεν.

μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,

εἰς χέρνιβ' ὥς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος

ἔστη σιωπῇ. καὶ χρονίζοντος πατρὸς

930

παῖδες προσέσχον ὅμμ'· ὃ δ' οὐκέθ' αὐτὸς ἦν,

ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὁμμάτων ἐφθαρμένους

ῥίζας τ' ἐν ὅσσοις αἱματωπὸς ἐκβαλὼν,

ἄφρον κατέσταξ' εὐτρίχου γενειάδος.

ἔλεξε δ' ἅμα γέλῳτι παραπεπληγμένῳ·

935

πάτερ, τί θύω πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα

καθάρσιον πῦρ, καὶ πόνοους διπλοῦς ἔχω

ἔξδ' ὅν μιν μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε;

ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρατ' Εὐρυσθέως,

ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἀγνιῷ χέρας.

940

ἐκχεῖτε πηγὰς, ῥίπτετε ἐκ χειρῶν κανᾶ.

τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς δ' ὄπλον χερός;

πρὸς τὰς Μυκῆνας εἰμι· λάξυσθαι χρεὼν

μοχλοῦς δικέλλας θ', ὥς τὰ Κυκλώπων βάθρα

φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα 945
 στρεπτοῖσι διδῆρσι συντριαινώσω πάλιν.
 ἐκ τοῦδε βάλων ἄρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
 ἔφασκε, δίφρου δ' εἰσέβαινεν ἄντυγα
 κἄθεινε, κέντρον δῆθεν ὥς ἔχων χερί.
 διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλως φόβος δ' ὁμοῦ. 950
 καὶ τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον θρακῶν·
 παῖζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης ἢ μαίνεται;
 ὃ δ' εἶρεπ' ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας,
 μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν Νίσου πόλιν
 ἦκειν ἔφασκε, δωμάτων εἶσω βεβώς. 955
 κλισεὶς δ' ἐς οὐδας ὥς ἔχει σκευάζεται
 θοίνην. διελθὼν δ' εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς,
 Ἰσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας.
 κἂν ταῦθα γυμνὸν σῶμα θεῖς πορπαμάτων,
 πρὸς οὐδέν' ἡμιλλᾷτο κάκηρύσσετο 960
 αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ καλλίνικος οὐδενὸς
 ἀκοῇν ὑπειπών. θεινὰ δ' Εὐρυσθεῖ βρέμων
 ἦν ἐν Μυκῆναις τῷ λόγῳ. πατήρ δέ νιν
 θυγῶν κραταιᾷ χειρὸς ἐννέπει τάδε·
 ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως 965
 τῆσδ'; οὐ τί που φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν,
 οὐς ἄρτι καίνεις; ὃ δέ νιν Εὐρυσθεῖος δοκῶν
 πατέρα προταρβοῦνθ' ἰκέσιον ψάνειν χερσός,
 ὠθεῖ, φαρέτρην δ' εὐτρεπῇ σκευάζεται
 καὶ τόξ' ἑαυτοῦ παισί, τοὺς Εὐρυσθεῖος 970
 δοκῶν φονεύειν. οἱ δὲ ταρβοῦντες φόβῳ
 ὄρουον ἄλλος ἄλλος, εἰς πέπλους ὃ μὲν
 μητρὸς ταλαίνης, ὃ δ' ὑπὸ κίονος σκιάν,
 ἄλλος δὲ βωμὸν ὄρνις ὥς ἐπηξ' ὑπο.
 βοᾷ δὲ μήτηρ· ὦ τεκνόν, τί δρᾷς; τέκνα 975
 κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς οἰκετῶν τ' ὄχλος.

ὃ δ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλω
 πόρευμα δεινὸν ποδός, ἐναντίον σταθεῖς
 βάλλει πρὸς ἥπαρ· ὕπτιος δὲ λαῖνους
 ὀρθοστάτας ἐδυσεν ἐκπνέων βίον. 980
 ὃ δ' ἠλάλαξε ἀπεκόμπασεν τὰδε·
 εἰς μὲν νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυσθέως
 ἔχθραν πατρῶαν ἐκτίνων πέπτωκέ μοι.
 ἄλλω δ' ἐπέτχε τόξ', ὃς ἀμφὶ βωμίαν
 ἔπτηξε κρητὶδ' ὥς λεληθῆναι δοκῶν. 985
 φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπεσὼν πατρός
 καὶ πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν·
 ὦ φίλτατ', αὐδᾶ, μὴ μ' ἀποκτείνῃς, πάτερ·
 σὸς εἰμι σὸς παῖς, οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
 ὃ δ' ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος στρέφων, 990
 ὥς ἐντὸς ἔσθῃ παῖς λυγροῦ τοξεύματος,
 μυδροκτύπον μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν
 ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα,
 ἔρρηξε δ' ὅσῃ. δεύτερον δὲ παῖδ' ἐλῶν,
 χωρεῖ τρίτον θυμ' ὥς ἐπισφάξων δυοῖν. 995
 ἀλλὰ φθάνει νιν ἡ τάλαιν' εἴσω δόμων
 μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλήει πύλας.
 ὃ δ' ὥς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπίοισιν ὦν
 σκάπτει μοχλεῦει θυρετρα, ἀκβαλὼν σταθμὰ
 δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέστρωσεν βέλει. 1000
 κἀνθῆνδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον·
 ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν ὥς ὄρᾶν ἐφαίνετο
 Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κέαρ,
 κᾶρριψε πέτρον στέρονον εἰς Ἥρακλέους,
 ὃς νιν φόνου μαργῶντ' ἐπέσχε κείς ὕπνον 1005
 καθῆκε· πίτνει δ' εἰς πέδον, πρὸς κίονα
 νῶτον πατάξας, ὃς πεσήμασι στέγης
 διχορραγῆς ἔκειτο κρηπιδῶν ἔπι.

- ἡμεῖς δ' ἔλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα 1010
 σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειραίων βρόχων 1009
 ἀνῆπτομεν πρὸς κίον', ὥς λήξας ὕπνου
 μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις.
 εὖδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα,
 παῖδας φρονεύσας καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
 οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος. 1015
 ΧΟ. ὁ φόνος ἦν ὃν Ἀργολίς ἔχει πέτρα
 τότε μὲν περισαμότατος καὶ ἄπιστος
 Ἑλλάδι τῶν Δαναοῦ παίδων.
 τὰ δ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε τὰ τότε κακά. 1020
 τάλαν διωγενεῖ κόρῳ μονοτέκνου Πρῶκνης
 φόνον ἔχω λέξιαι θυόμενον Μούσαις·
 σὺ δὲ τέκνα τρίγωνα τεκόμενος, ὦ δάει,
 λυσσάδι συγκατειργάσω * μοίρῃ.
 τίνα στεναγμὸν 1025
 ἦ γόον ἢ φθιτῶν
 ὦδ' ἢ τίν' Αἶδα χορὸν ἀχήσω;
 φεῦ φεῦ·
 ἴδεσθε, διάνδιχα κληῖθρα
 κλίνεται ὑψιπύλων δόμων. 1030
 ἰὼ μοι·
 ἴδεσθε τάδε τέκνα πρὸ πατρὸς
 ἄθλια κείμενα δυστάνου,
 εὖδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκ παίδων φόνου.
 περὶ δὲ δεσμὰ καὶ πολύβροχ' ἀμμάτων 1035
 ἐρεῖσμαθ' Ἡράκλειον.
 ἀμφὶ δέμας τάδε λαῖνοις
 ἀνημμένα [ἀμφὶ] κίοσιν οἰκων.
 ὃ δ' ὥς τις ὄρνις ἄπτερον καταστένων
 ὦδ' ἢ τέκνων, πρέσβυς ὕστερ' ὅδ' 1040
 πικρὰν διώκων ἥλυσιν πάρεσθ' ὅδε.

- ΑΜ. Καθμειοὶ γέροντες, οὐ σίγα σί-
γα τὸν ὕπνῳ παρειμένον ἐάσεται ἐκ-
λαθέσθαι κακῶν;
- ΧΟ. κατὰ σέ δακρύοις στένω, πρέσβυ, καὶ 1045
τέκεα καὶ τὸ καλλίνικον κῆρα.
- ΑΜ. ἐκαστέρῳ πρόβατε, μὴ
κτυπεῖτε, μὴ βοᾷτε, μὴ
τὸν εὖ τ' ἰκύνουθ'
ὑπνώδεά τ' εὐνᾶς ἐγείρετε. 1050
- ΧΟ. οἴμοι.
φόνος ὅσος ὅδ' ΑΜ. ᾶ ᾶ,
διὰ μ' ὀλεῖτε. ΧΟ. κεχυμένος ἐπαντέλλει.
- ΑΜ. οὐκ ἀτρεμαῖα θοῆνον αἰάξεται, ὦ γέροντες;
μὴ δέσμ' ἀνεγειρόμενος χαλάσας[ἀπολεῖ πόλιν,] 1055
ἀπὸ δὲ πατέρα μέλαθρά τε καταρρήξῃ.
- ΧΟ. ἀδύνατ' ἀδύνατά μοι.
- ΑΜ. σίγα, πνοᾶς μάθω· φέρε πρὸς οὓς βάλλω.
- ΧΟ. εὐδελ; ΑΜ. ναί, εὐδελ 1060
ὕπνον ὕπνον ὀλόμενον,
ὅς ἐκαν' ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα, τοξήρει
ψαλμῷ τοξεύσας.
- ΧΟ. στέναξέ νυν ΑΜ. στενάξω. 1065
- ΧΟ. τέκνων ὄλεθρον ΑΜ. ὦμοι.
- ΧΟ. σέθεν τε παιδός. ΑΜ. αἰαῖ.
- ΧΟ. ὦ πρέσβυ ΑΜ. σίγα σίγα·
παλίντροπος ἐξεγειρόμενος στρέφεται· φέρ'
ἀπόκρυφον δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω. 1070
- ΧΟ. θάρσει· νῦν ἔχει βλέφαρα παιδὶ σφῶ.
- ΑΜ. ὁρᾷθ' ὁρᾶτε.
τὸ φᾶος ἐκλιπεῖν ἐπὶ κακοῖσιν οὐ
φρεύγω τάλας, ἀλλ' εἰ με κανεῖ πατέρ' ὄντα,
πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μῆσται 1075

πρὸς Ἐρινύσι θ' αἵμα σύγγονον ἔξει.

ΧΟ. τότε θανεῖν σ' ἔχρην, ὅτε δάμαρτι σῶ
φόνον ὁμοσπόρων
ἐμελλες ἐκπράξειν

Ταφίων περίκλυστον ἄστν πέρας.

1080

ΑΜ. φυγᾶ φυγᾶ, γέροντες, ἀποπρὸ δωμάτων
διώκετε φεύγετε μάργον
ἄνδρ' ἐπεριρόμενον.

τάχα φόνον ἐτέρων ἐπὶ φόνῳ βαλὼν

ἄν' αὖ βακχεύσει Καδμείων πόλιν.

1085

ΧΟ. ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἤχθηρας ὦδ' ὑπερκότως
τὸν σόν, κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες;

ΗΡ. ἔα·

ἔμπνους μὲν εἰμι καὶ δέδορχ' ἄπερ με δεῖ,
αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα θ' Ἥλιον τάδε·

1090

ὥς δ' ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι
πέπτωκα δεινῷ καὶ πνοᾷς θερμαῖς πνέω
μετάρσι', οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.

ἰδοῦ, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος
νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα,

1095

πρὸς ἡμιθραύστῳ λαΐνῳ τυκίσματι
ἤμαι νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχων;
πτερωτά τ' ἔγχη τόξα τ' ἐσπαρται πέδῳ,
ἂ πρὶν παρασπίζοντ' ἔμοις βραχίουσιν
ἔσωζε πλευράς ἐξ ἑμοῦ τ' ἐσώζετο.

1100

οὐ πον κατῆλθον αὐθις εἰς Ἄιδου πάλιν
Εὐρουσθέως διάυλον εἰς Ἄιδου μολών;

ἀλλ' οὐτι Σισύφειον εἰσορῶ πέτρων

Πλούτωνά τ' οὐδὲ σκῆπτρα Διμήτρος κόρης.

ἐκ τοι πέπληγμαι· ποῦ ποτ' ὦν ἀμνημονῶ;

1105

ὦή, τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,

δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν λάσεται;

σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.

ΑΜ. γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας;

ΧΟ. κἄγωγε σὺν σοί, μὴ προδοὺς τὰς συμφοράς. 1110

ΗΡ. πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχει κόρας,
τοῦ φιλιᾶτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβῶς;

ΑΜ. ὦ τέκνον· εἰ γὰρ καὶ κακῶς πράσσω ἐμός.

ΗΡ. πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρόν, οὗ δακρυρροεῖς;

ΑΜ. ἂ καὶ θεῶν τις, εἰ πάθοι, καταστένοι. 1115

ΗΡ. μέγας γ' ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὐπω λέγεις.

ΑΜ. ὀρᾷς γὰρ αὐτός, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.

ΗΡ. παπαῖ, τόδ' ὥς ὑποπτον ἡνίξω πάλιν. 1120

ΑΜ. καὶ σ', εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς, ἤδη σκοπῶ.

ΗΡ. εἴπ' εἰ τι καινὸν ὑπογράφει τῷμῳ βίῳ. 1118

ΑΜ. εἰ μηκέθ' Αἰδοῦ βάκχος εἶ, φράσαιμεν ἄν. 1119

ΗΡ. οὐ γάρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας. 1122

ΑΜ. λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδὸς ἢ τί δρω;

ΗΡ. καὶ τὸν γε δῆσαντ' εἴπ'· ἀναινόμεσθα γάρ.

ΑΜ. τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα. 1125

ΗΡ. ἀρκεῖ σιωπὴ γὰρ μαθεῖν ὃ βούλομαι;

ΑΜ. ὦ Ζεῦ, παρ' Ἥρας ἄρ' ὀρᾷς θερόνων τάδε;

ΗΡ. ἀλλ' ἢ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;

ΑΜ. τὴν θεὸν εἰσάσας τὰ σὰ περιστέλλου κακά.

ΗΡ. ἀπωλόμεσθα· συμφορὰν λέξεις τίνα; 1130

ΑΜ. ἰδοὺ θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.

ΗΡ. οἴμοι· τίς ὅψιν τήνδε δέρομαι τάλας;

ΑΜ. ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.

ΗΡ. τί πόλεμον εἶπας; τούσδε τίς διώλεσεν;

ΑΜ. σὺ καὶ σὰ τόξα καὶ θεῶν ὅς αἵτιος. 1135

ΗΡ. τί φῆς; τί δράσας; ὦ κακ' ἀγγέλλων πάτερ.

ΑΜ. μανείς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.

ΗΡ. ἢ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φρονεὺς ἐμῆς;

ΑΜ. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.

- ΗΡ. αἰαῖ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος. 1140
 ΑΜ. τούτων ἕκατι σὰς καταστένω τύχας.
 ΗΡ. ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἦ' βάκχευσ', ἐμόν;
 ΑΜ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν· πάντα δυστυχῇ τὰ σά.
 ΗΡ. ποῦ δ' οἷστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;
 ΑΜ. ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἡγνίζου πυρί. 1145
 ΗΡ. οἶμοι· τί δῆτα φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς
 τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φονεύς,
 κοῦκ εἰμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἄλματα
 ἢ φάσγανον πρὸς ἥπαρ ἐξακοντίσας
 τέκνοις δικαστῆς αἵματος γενήσομαι; 1150
 ἢ σάρακα τήνδε τὴν ἐμὴν πρήσας πυρί,
 δύσκληϊαν ἢ μένει μ' ἀπώσομαι βίου;
 ἀλλ' ἐμποδῶν μοι [θανασίμων βουλευμάτων]
 Θησεὺς ὅδ' ἔρπει συγγενὲς φίλος τ' ἐμός·
 [ὀφθησόμεσθα,] καὶ τεκνοκτόνον μύσος 1155
 εἰς ὄμμαθ' ἤξει φιλτάτῳ ξένων ἐμῶν.
 οἶμοι, τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
 εὗρω περρωτὸς ἢ κατὰ χθονὸς μολῶν;
 φράσον, τί κρατὶ περιβάλλω [σκότος];
 αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς 1160
 καὶ τῷδε προστρόπαιον αἶμα προσβαλὼν
 οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.
 ΘΗ. ἦκω σὺν ἄλλοις οἱ παρ' Ἀσωποῦ φοᾶς
 μένουσιν ἐνοπλοὶ γῆς Ἀθηναίων κόροι,
 σῶ παιδί, πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ. 116
 κληδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθιδῶν πόλιν
 ὥς σκηπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Λύκος
 εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.
 τίνων δ' ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς
 σῶσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον, 117
 ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς ἢ συμμαχῶν.

ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύνει πέδον;
 οὐ πού λείλειμμαι καὶ νεωτέρων κακῶν
 ὕστερος ἀφίγμαι; τίς τὰδ' ἐκτεινεν τέκνα;
 τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάρορον; 1175
 οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἴστανται πέλας,
 ἀλλ' ἄλλο τοί που καινὸν εὗρίσκει κακόν.

ΑΜ. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων ἄναξ.

ΘΗ. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προσιμίοις;

ΑΜ. ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν. 1180

ΘΗ. οἱ παῖδες οἷδε τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρροεῖς;

ΑΜ. ἔτεκε μὲν νιν οὐμὸς ἱνις τάλας·
 τεκόμενος δ' ἔκτανε, φόνιον αἷμα τλᾶς.

ΘΗ. εὐφημα φῶναι.

ΑΜ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει. 1185

ΘΗ. ὦ δεινὰ λέξας.

ΑΜ. οἰχόμεθ' οἰχόμεθα πτανοί.

ΘΗ. τί φῆς; τί δρᾶσας;

ΑΜ. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς
 ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας. 1190

ΘΗ. Ἥρας ὅδ' ἀγών· τίς δ' ὅδ' οὖν νεκροῖς, γέρον;

ΑΜ. ἐμὸς ἐμὸς ὅδε γόνος ὁ πολύπονος, ὃς ἐπὶ
 δόρῳ γιγαντοφόνου ἦλθεν σὺν θεοῖ-
 σι Φλεγραῖον εἰς πεδίον ἀσπιστάς.

ΘΗ. φεῦ φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφην; 1195

ΑΜ. οὐκ ἂν εἰδείης ἕτερον
 πολυμοχλότερον πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν.

ΘΗ. τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κᾶρα;

ΑΜ. αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα
 καὶ φιλίαν ὁμόφυλον 1200
 αἰμά τε παιδοφόνον.

ΘΗ. ἀλλ' ὥς συναλγῶν γ' ἦλθον· ἐκκάλυπτε νιν.

ΑΜ. ὦ τέκνον,

πάρες ἀπ' ὀρμάτων
πέπλον, ἀπόδικε, ῥέθρος ἀελίῳ δεῖξον·
βάρος ἀντίπαλον δακρυόισιν ἀμιλλᾷται.
ἱκετεύομεν ἀμφὶ σάν
γενειάδα καὶ γόνυ καὶ χέρα προσπίτνων
πολίον τε δάκρυον ἐκβαλὼν.
ὦ παῖ, κατὰ—

σχεθε λέοντος ἀγρίου θυμόν, ὥς
δρομόν ἐπὶ φόνιον ἀνόσιον ἐξάγει,
κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι, τέκνον.

ΘΗ. εἶεν· σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας
αὐδῶ, φίλοισιν ὅμμα δεικνύναι τὸ σόν.
οὐδεὶς σκότος γὰρ ὧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειν ἂν.
τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον;
ὥς μὴ μύσος με σῶν βάλλῃ προσφθεγμάτων;
οὐδὲν μέλει μοι σὺν γε σοὶ πράσσειν κακῶς·
καὶ γὰρ ποτ' ἠὲ τύχησ'· ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος νεκρῶν πάρα.
χάριν δὲ γηράσκουσιν ἐχθαίρω φίλων
καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν οὔ.
ἀνίστας, ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρα,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν,
φέρει τὰ θεῶν γε πτώματ' οὐδ' ἀναινεται.

ΗΡ. Θησεῦ, δέδορκας τόνδ' ἄγων' ἐμῶν τέκνων;

ΘΗ. ἤκουσα, καὶ βλέποντι σημαίνεις κακά.

ΗΡ. τί δὴτά μου κρατ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ;

ΘΗ. τί δ'; οὐ μιαινεις θνητὸς ὦν τὰ τῶν θεῶν.

ΗΡ. φεῦγ', ὦ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μίσμ' ἐμόν.

ΘΗ. οὐδεὶς ἀλάστορ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.

ΗΡ. ἐπήνεσ'· εὖ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναινομαι.

- 15 ΘΗ. ἐγὼ δὲ πάσχων εὖ τότ' οἰκτεῖρω σε νῦν. 1237
 ΗΡ. οἰκτρός γάρ εἰμι τᾶμ' ἀποκτείνας τέκνα. 1238
 ΘΗ. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς.
 ΗΡ. ἡῦρες δ' ἔτ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μεῖζουσιν;
 ΘΗ. ἄπτεϊ κἀτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξία. 1240
 ΗΡ. τοιγὰρ παρῃσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν.
 20 ΘΗ. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι daίμοσιν;
 ΗΡ. αὐθαδὲς ὁ θεός, πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἐγώ.
 ΘΗ. ἴσχε στόμ', ὥς μὴ μέγα λέγων μεῖζον πάθῃς.
 ΗΡ. γέμω κακῶν δὴ, κοῦνέτ' ἔσθ' ὅπῃ τεθῇ. 1245
 ΘΗ. δράσεις δὲ δὴ τί; ποῦ φέρει θυμούμενος;
 ΗΡ. θανῶν, ὅθεν περ ἦλθον, εἰμι γῆς ὑπο.
 ΘΗ. εἰρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.
 ΗΡ. σὺ δ' ἐκτὸς ὧν γε συμφορᾶς με νοθετεῖς.
 ΘΗ. ὁ πολλὰ δὴ τλᾶς Ἡρακλῆς λέγει τάδε; 1250
 ΗΡ. οὐκ οὖν τοσαῦτά γ', εἰ μέτρω μοχθητέον.
 25 ΘΗ. εὐεργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;
 ΗΡ. οἷδ' οὐδὲν ὠφελουσί μ', ἀλλ' Ἥρα κρατεῖ.
 ΘΗ. οὐκ ἂν σ' ἀνάσχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθία θανεῖν.
 ΗΡ. ἄκουε δὴ νυν, ὥς ἀμιλληθῶ λόγοις 1255
 πρὸς νοθετηήσεις σάς· ἀναπτύξω δέ σοι
 ἀβίωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροιθεν ὄν.
 πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην ὅστις κτανῶν
 μητρὸς γεραῖον πατέρα προστρόπαιος ὦν
 30 ἐγῆμε τὴν τεκοῦσαν Ἀλκμήνην ἐμέ.
 ὅταν δὲ κρητὶς μὴ καταβληθῇ γένους
 ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκρόνους.
 Ζεὺς δ' ὅστις ὁ Ζεὺς πολέμιόν μ' ἐρείνατο
 Ἥρα· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθῆισθῇς, γέρον·
 35 πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαι σ' ἐγώ. 1265
 ἔτ' ἐν γάλακτί τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις
 ἐπισέφρηκε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς

ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὥς ὀλοίμεθα.
 ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην
 ἥβωντα, μόχθους οὕς ἔτλην τί δεῖ λέγειν; 1270
 ποίους ποτ' ἢλέοντας ἢ τρισωμάτους
 Γηρύνοντας ἢ Γίγαντας ἢ τετρασκελῆ
 κενταυροπληθῇ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσσα;
 τήν τ' ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστῇ κύνα
 ὕδραν φονεύσας, μυρίων τ' ἄλλων πόνων 1275
 διήλθον ἀγέλας κείς νεκροὺς ἀφικόμην,
 "Αἶδου πυλωρὸν κύνα τρίκρανον εἰς φάος
 ὅπως πορεύσαιμ' ἐντολαῖς Εὐρυσθέως.
 τὸ λοίσθιον δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας φόνον,
 παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς. 1280
 ἦκω δ' ἀναγκῆς εἰς τόδ'· οὐτ' ἐμαῖς φίλαις
 Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον· ἦν δὲ καὶ μένω,
 εἰς ποῖον ἱερὸν ἢ πανήγυριν φίλων
 εἶμ'; οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
 ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτρην; 1285
 φέρ' ἀλλ' ἐς ἄλλην δῆ τιν' ὀρμήσω πόλιν·
 κἄπειθ' ὑποβλεπώμεθ' ὥς ἐγνωσμένοι,
 γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχούμενοι·
 οὐχ οὗτος ὁ Διὸς, ὃς τέκν' ἐκτεινέν ποτε
 δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται; 1290
 κεκλημένω δὲ φῶτι μακαρίω ποτὲ
 αἰ μεταβολαὶ λυπηρόν· ᾧ δ' αἰεὶ κακῶς
 ἔστ', οὐδὲν ἄλγεῖ συγγενῶς δύστηνος ὢν.
 εἰς τοῦτο δ' ἥξειν συμφορᾶς οἶμαί ποτε·
 φωνὴν γὰρ ἥσει χιθὼν ἀπεννέπουσά με 1295
 μὴ θιγγάνειν γῆς καὶ θάλασσαν μὴ περᾶν
 πηγαί τε ποταμῶν, καὶ τὸν ἀρματήλατον
 Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.
 πρὸς ταῦτ' ἄριστα μηδέν Ἑλλήνων μ' ὀρᾶν,

ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἡμεν ὄλβιοι. 1300

τί δ' ἡτὰ με ξῆν δεῖ; τί κέρδος ἔξομεν
βίον ἀχρεῖον ἀνόσιόν τ' ἐκτημένον;
χορευέτω δὲ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ
κρούουσα Ὀλύμπου δίον ἀρβύλη πέδον·
ἔπραξε γὰρ βούλησιν ἣν ἐβούλετο, 1305

ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάρησι
ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαύτη θεῶ
τίς ἂν προσεύχοιθ'; ἡ γυναικὸς εἵνεκα
λέκτρων φθονοῦσα Ζηνὶ τοὺς εὐεργέτας
Ἑλλάδος ἀπώλεσ' οὐδὲν ὄντας αἰτίους. 1310

ΘΗ. οὐκ ἔστιν ἄλλον δαιμόνων ἄγων ὅδε
ἢ τῆς Αἰὸς δάμαρτος· εὖ τόδ' αἰσθάνει.
παραινέσαιμ' ἂν μᾶλλον ἢ πᾶσχειν κακῶς.
οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,
οὐ θεῶν, ἀοιδῶν εἴπερ οὐ ψευδεῖς λόγοι. 1315
οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,
συνῆψαν; οὐ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας
πατέρας ἐκηλίδωσαν; ἀλλ' οἴκουσ' ὅμως
Ὀλυμπόν ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες.

καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγὼς 1320
φέρεις ὑπέρφεν τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή;
Θήβας μὲν οὖν ἔκλειπε τοῦ νόμου χάριν,
ἔπον δ' ἅμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος.
ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίστας μιάσματος,

δόμους τε δώσω χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος. 1325
ἂ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω σώσας κόρους
δὲς ἐπτά, ταῦρον Κνώσιον κατακτανῶν,
σοὶ ταῦτα δώσω. πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
τεμένη δέδασται· ταῦτ' ἐπωνομασμένα
σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται 1330

ζῶντος· θανόντα δ', εὐτ' ἂν εἰς Αἰδοῦ μόλῃς,

θυσίαισι λαίνοισι τ' ἐξογκώμασιν
 τίμιον ἀνάξει πᾶσ' Ἀθηναίων πόλις.
 καλὸς γὰρ ἄστοις στέφανος Ἑλλήνων ὕπο
 ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελούντας εὐκλείας τυχεῖν. 1336
 καὶ γὰρ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἰ χρεῖτος φίλων.
 [θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων·
 ἄλλος γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.]
 HP. οἴμοι· πάρεργά τοι τὰδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν. 1340
 ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λέκτρ' ἢ μὴ θέμις
 στέργειν νομίζω, δεσμὰ τ' ἐξάπτειν χεροῖν
 οὔτ' ἡξίωσα πάποτ' οὔτε πείσομαι,
 οὐδ' ἄλλον ἄλλον δεσπότην πεφυκέναι.
 δεῖται γὰρ ὁ θεός, εἴπερ ἔστ' ὀρθῶς θεός, 1345
 οὐδενός· αἰοιδῶν οἶδε δύστηνοι λόγοι.
 ἐσκεψάμην δὲ καί περ ἐν κακοῖσιν ὦν,
 μὴ θειλίαν ὄφλω τιν' ἐκλιπὼν φάος.
 ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται,
 οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναϊθ' ὑποστῆναι βέλος 1350
 ἐγκαρτερήσων θάνατον· εἴμι δ' εἰς πόλιν
 τὴν σὴν χάριν τε μυρῖαν δώρων ἔχω.
 ἅτάρ πόνων δὴ μυρῖαν ἐγευσάμην·
 ὦν οὔτ' ἀπείπον οὐδὲν οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔσταξα πηγὰς, οὐδ' ἂν φόρμην ποτὲ 1355
 εἰς τοῦθ' ἰκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
 νῦν δ' ὥς ἔοικε τῇ τύχῃ δουλευτέον.
 εἶεν· γεραίέ, τὰς ἐμὰς φρυγὰς ὀρᾷς,
 ὀρᾷς δὲ παίδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν
 δὸς τούσδε τύμβω καὶ περιστείλουν νεκροὺς 1360
 δακρυόισι τιμῶν, ἐμὲ γὰρ οὐκ ἔῃ νόμος·
 πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ δούς τ' ἐς ἀγκάλας,

κοινωνίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας
διώλεσ' ἄκων. γῇ δ' ἐπὴν κρύψῃς νεκρούς,
οἴκει πόλιν τήνδ', ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως 1365
[ψυχὴν βιάξου τὰμὰ συμφέρειν κακὰ].

ὦ τέκν', ὁ φύσας χά τεκὼν ὑμᾶς πατήρ
ἀπώλεσ', οὐδ' ὄνισσθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
ἄγῶ παρεσκεύαζον ἐκμοχθῶν βίον
εὐκλειαν ὑμῖν, πατρός ἀπόλαυσιν καλήν. 1370

σέ τ' οὐχ ὁμοίως, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσα
ὥσπερ σὺ τὰμὰ λέκτρ' ἔσωξες ἀσφαλαῶς,
μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἴκουρῆας.
οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἴμοι δ' ἐμοῦ·
ὥς ἀθλίως πέπραγα ἀποξεύγνυμαι 1375

τέκνων γυναικός τ'· ὦ λυγρὰ φιλημάτων
τέρψεις, λυγρὰ δὲ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι.
ἀμνηχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τὰδ' ἢ μεθῶ,
ἃ πλευρὰ τὰμὰ προσπίτνουντ' ἐρεῖ τὰδε·

ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ'· ἡμᾶς ἔχεις 1380
παιδοκτόνους σούς. εἴτ' ἐγὼ τὰδ' ὠλέναις
οἴσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεῖς ὅπλων,
ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αἰσχυρῶς θάνω;
οὐ λειπτέον τὰδ', ἀθλίως δὲ σωστέον. 1385

ἔν μοί τι, Θεσεῦ, σύγκαμ' ἀθλίῳ· κινὸς
κόμιστρο' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολῶν,
λύπη τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος.

ὦ γὰρ Κάδμου πᾶς τε Θεβαῖος λεώς,
κεῖρασθε συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφον 1390
παίδων, ἅπαντας δ' ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε
νεκρούς τε καμέ· πάντες ἐξολώλαμεν

Ἥρας μιᾷ πληγέντες ἀθλιοὶ τύχη.

ΘΗ. ἀνίστασ', ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἄλεις.

- ΗΡ. οὐκ ἂν δυναίμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου. 139
 ΘΗ. καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσιν τυχαί.
 ΗΡ. φεῦ·
 αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνημόνων κακῶν.
 ΘΗ. παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ ὑπηρέτη φίλῳ.
 ΗΡ. ἀλλ' αἶμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
 ΘΗ. ἐκμασσε, φείδου μηδέν· οὐκ ἀναίνομαι. 140
 ΗΡ. παίδων στερηθῆεις παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.
 ΘΗ. δίδου δέρη σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγώ.
 ΗΡ. ξεῦγός γε φίλιον· ἄτερός δὲ δυστυχῆς.
 ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλῳ.
 ΑΜ. ἡ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατὴρς εὐτεκνος. 141
 ΗΡ. Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὥς ἴδω τέκνα.
 ΘΗ. ὥς δὴ τί; φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔσει;
 ΗΡ. ποθῶ, πατρός τε στέρνα προσθέσθαι θέλω.
 ΑΜ. ἰδὼν τὰδ', ὦ παῖ· τὰμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα.
 ΘΗ. οὕτω πόνων σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις;
 ΗΡ. ἅπαντ' ἐλάσσω κείνα τῶνδ' ἔτλην κακά.
 ΘΗ. εἰ σ' ὀψεται τις θῆλυν ὄντ', οὐκ αἰνέσει.
 ΗΡ. ζῶ σοι ταπεινός; ἀλλὰ πρόσθεν οὐ δοκῶ.
 ΘΗ. ἄγαν γ'· ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς τοῦ κείνος ὦν;
 ΗΡ. σὺ ποῖος ἦσθα νέρθην ἐν κακοῖσιν ὦν; 142
 ΘΗ. ὥς εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἦν ἥσων ἀνὴρ.
 ΗΡ. πῶς οὖν ἂν εἴποις ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
 ΘΗ. πρόβαινε. ΗΡ. χαῖρ', ὦ πρέσβυ. ΑΜ. καὶ σὺ μοι
 τέκνον.
 ΗΡ. θάρσθ' ὥσπερ εἶπον παῖδας. ΑΜ. ἐμὲ δὲ τίς, τέκνον;
 ΗΡ. ἐγώ. ΑΜ. πότ' ἐλθῶν; ΗΡ. ἡνίκ' ἂν θάψῃς τέκνον.
 ΑΜ. πῶς; ΗΡ. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο. 14
 ἀλλ' εἰσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῇ.
 ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον,
 Θησεῖ πανώλεις ἐψόμεσθ' ἐφογκίδες.
 ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ σθένος μᾶλλον φίλων 14
 ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.
 ΧΘ. στείχομεν οἰκτροὶ καὶ πολὺκλαυτοί,
 τὰ μέγιστα φίλων ὄλεσαντες.

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΙΘΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΔΔΡΑΣΤΟΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΑΔΗ.
ΙΦΙΣ.
ΠΑΙΔΕΣ.
ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ ἐν Ἐλευσίνι· ὁ δὲ χορὸς ἐξ Ἀργείων
γυναικῶν, αἱ μῆτρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκότων
ἀριστέων. τὸ δὲ δράμα ἐγκώμιον Ἀθηναίων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

- ΑΙ. Δῆμητερ ἐστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονος
 τῆσδ' οἷ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
 εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε πατὶρ' ἐμὸν
 πόλιν τ' Ἀθηναίων τήν τε Πιτθέως χθόνα,
 ἐν ᾗ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν 5
 Αἰθραν πατὴρ δίδωσι τῷ Πανδίογος
 Αἰγεί δάμαρτα Λοξίου μαντεύμασιν.
 εἰς τάσδε γὰρ βλέψας' ἐπηυξάμην τάδε
 γραῦς, αἷ λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς
 ἱκτῆρι θαλλῷ προσπίτνουσ' ἐμὸν γόνυ 10
 πάθος παθοῦσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλας
 Κάδμου θανόντων ἐπὶ γειναίων τέκνων
 ἄπαιδές εἰσιν, οὓς ποτ' Ἀργείων ἄναξ
 Ἄδραστος ἦγαγ', Οἰδίπου παγκληρίας
 μέρος κατασχεῖν φνυγάδι Πολυνεΐκει θέλων 15
 γαμβρῷ. νεκροὺς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ
 θάψαι θέλουσι τῶνδε μητέρες χθονί·
 εἰργουσι δ' οἱ κρατοῦντες οὐδ' ἀναίρεσιν
 δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
 κοινὸν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς 20
 Ἄδραστος ὄμμα δάκρυσιν τέγγων ὅδε
 κεῖται, τό τ' ἔγχος τήν τε δυστυχεστάτην

στένων στρατείας ἣν ἔπεμψεν ἐκ δόμων·
 ὃς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πείσαι λιταῖς
 νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγολισιν ἢ δορὸς 25
 ῥώμῃ γενέσθαι καὶ τάφου μεταίτιον,
 μόνον τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ
 πόλει τ' Ἀθηνῶν. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
 ἀρότου προθύουσ' ἐκ δόμων ἐλθοῦς' ἐμῶν
 πρὸς τόνδε σηκόν, ἐνθα πρῶτα φαίνεται 30
 φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχυν.
 δεσμὸν δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος
 μένω πρὸς ἀγναῖς ἐσχάrais δυοῖν θεαῖν
 Κόρης τε καὶ Δήμητρος, οἰκτεῖρουσα μὲν
 πολιάς ἄπαιδας τάσδε μητέρας τέκνων, 35
 σέβουσα δ' ἱερὰ στέμματ'. οἴχεται δέ μοι
 κῆρυξ πρὸς ἄστν δεῦρο Θησέα καλῶν,
 ὥς ἢ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς
 ἢ τάσδ' ἀνάγκας ἱεσίοις λύσῃ θεοὺς
 ὅσιόν τι δράσας· πάντα γὰρ δι' ἀρσένων 40
 γυναιξὶ πράσσειν εἰκός, αἵτινες σοφαί.

ΧΟ. ἱκετεύω σε γεραιὰ 50
 γεραιῶν ἐκ στομάτων,
 πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σόν·
 ἄνα μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων
 νεκρῶν, οἳ καταλείπουσι μέλη
 θανάτῳ λυσιμελεῖ θηρσὶν ὀρελοῖσι βοράν·
 ἐσιδοῦς' οἰκτρὰ μὲν ὄσσων ἀντ.
 δάκρυ' ἀμφὶ βλεφάρους,
 ῥυσὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν 50
 καταδρύνματα χειρῶν· τί γάρ; ἃ
 φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
 προθέμαν, οὔτε τάφον χώματα γαίας ἐσορῶ.

ἔτεκες καὶ σύ ποτ', ὦ πότνια, κοῦρον στρ.
 φίλα ποιησάμενα 55
 λέκτρα πόσει σῶ· μέτα νυν
 δὸς ἐμοὶ σᾶς διανοίας,
 μετάδος δ', ὅσσον ἐπαλγῶ μελέα
 τῶν φθιμένων οὓς ἔτεκον·
 παράπεισον δὲ τὸ σόν, λισσόμεθ', ἔλθειν 60
 τέκνον Ἰσμηνὸν ἐμάν τ' εἰς χέρα θεῖναι
 νεκύων θαλερὸν σῶμα ταλαίνας ἀτάφων.
 ὀσίως οὐχ, ὑπ' ἀνάγκης δὲ προπίπτου- ἀντ.
 σα προσαιτουῖς ἐμολον
 δεξιπύρους θεῶν θυμέλας·
 ἔχομεν δ' ἐνδικα· καὶ σοί 65
 τι πάρεστι σθένος ὥστ' εὐτεκνία
 δυστυχίαν τὰν παρ' ἐμοὶ
 καθελεῖν· οἴκτρὰ δὲ πάσχουσ' ἱκετεύω
 τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χειρὶ θεῖναι
 νέκυν ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδὸς ἐμοῦ. 70
 ἄγῶν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται, γόος γόων στρ.
 διάδοχος· ἀχοῦσιν προπόλων χέρεις.
 ἴτ' ὦ ξυνφθοὶ κακοῖς,
 ἴτ' ὦ ξυναλγηδόνες,
 χορὸν τὸν Ἀιδας σέβει, 75
 διὰ παρῆδος ὄνυχα λευκὸν
 αἵματοῦτε χρῶτά τε φόνιον·
 τα γὰρ φθιτῶν τοῖς ὀρῶσι κόσμος.
 ἄπληστος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόων ἀντ.
 πολύπονος, ὥς ἐξ ἀλιβάτου πέτρας 80
 ὑγρὰ ῥέουσα σταγῶν,
 ἄπαυστος αἰὲ γόων·

54 — 62 = 63 — 70

71 — 78 = 79 — 86

- τὸ γὰρ θανόντων τέκνων
ἐπίπονόν τι κατὰ γυναικας
εἰς γόους πέφυκε πάθος. 85
θανοῦσα τῶνδ' ἀλγέων λαθοίμαν.
- ΘΗ. τίνων γόους ἤκουσα καὶ στέρνων κτύπον
νεκρῶν τε θρήνους, τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο
ἡχῆς λούσης; ὥς φόβος μ' ἀναπτεροῖ
μή μοι τι μήτηρ, ἣν μεταστείχω ποδὶ 90
χρονίαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων, ἔχῃ νέον.
ἕα·
τί χρημα; καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ γόων,
μητέρα γεραίαν βωμίαν ἐφημένην
ξένας θ' ὁμοῦ γυναικας, οὐχ ἓνα ῥυθμὸν
κακῶν ἐχούσας· ἐκ τε γὰρ γερασμίων 95
ὄσσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαίαν δάκρυ,
κουραὶ δὲ καὶ πεπλώματ' οὐ θεωρικά.
τί ταῦτα, μήτηρ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοί,
ἡμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τι γὰρ νέον.
- ΑΙ. ὦ παῖ, γυναικες αἶδε μητέρες τέκνων 100
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἐπτα στρατηγῶν· λικεσίοις δὲ σὺν κλάδοις
φρουροῦσί μ', ὥς δέδορκας, ἐν κύκλῳ, τέκνον.
- ΘΗ. τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὄδε;
ΑΙ. Ἄδραστος, ὥς λέγουσιν, Ἀργείων ἀναξ. 105
- ΘΗ. οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες ἦ τούτου τέκνα;
ΑΙ. οὐκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.
ΘΗ. τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον λικεσία χερσί;
ΑΙ. οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν, τέκνον.
- ΘΗ. σὲ τὸν κατήρη χλανιδίοις ἀνιστορῶ. 110
λέγ' ἐκκαλύψας κρᾶτα καὶ παρῆς γόον·
πέρας γὰρ οὐδὲν μὴ διὰ γλώσσης ἰόν.
- ΑΔ. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἀναξ,

Θησεῦ, σὸς ἰκέτης καὶ πόλεως ἦκα σέθεν.

ΘΗ. τί χρῆμα θηρῶν καὶ τίνος χρεῖαν ἔχων; 115

ΑΔ. οἷσθ' ἦν στρατεῖαν ἐστράτευς' ὀλεθρίαν.

ΘΗ. οὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.

ΑΔ. ἐνταῦθ' ἀπώλες' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους.

ΘΗ. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.

ΑΔ. τούτους θανόντας ἦλθον ἔξαιτῶν πόλιν. 120

ΘΗ. κῆρυξιν Ἑρμοῦ πίσυνος, ὡς θάψῃς νεκρούς;

ΑΔ. κάπειτά γ' οἱ κρατοῦντες οὐκ ἐῷσί με.

ΘΗ. τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρήζοντος σέθεν;

ΑΔ. τί δ'; εὐτυχοῦντες οὐκ ἐπίστανται φέρειν.

ΘΗ. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίνος χάριν; 125

ΑΔ. κομίσαι σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.

ΘΗ. τὸ δ' Ἄργος ὑμῖν ποῦ' στιν; ἢ κόμποι μάτην;

ΑΔ. σφαλέντες οἰχόμεσθα. πρὸς σέ δ' ἦκομεν.

ΘΗ. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ' ἢ πάσῃ πόλει;

ΑΔ. πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναῖδαι θάψαι νεκρούς. 130

ΘΗ. ἐκ τοῦ δ' ἐλάννεις ἐπὶ πρὸς Θήβας λόχους;

ΑΔ. δισσοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.

ΘΗ. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;

ΑΔ. οὐκ ἐγγενῇ συνῆψα κηδεῖαν δόμοις.

ΘΗ. ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; 135

ΑΔ. Τυδεῖ γε Πολυνεΐκει τε τῷ Θηβαγενεῖ.

ΘΗ. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδεῖας μολῶν;

ΑΔ. Φοῖβον μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα.

ΘΗ. τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων παρθένοις κραίνων γαμον;

ΑΔ. κάπρω με δοῦναι καὶ λέοντι παῖδ' ἐμῷ. 140

ΘΗ. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;

ΑΔ. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας,

ΘΗ. τίς καὶ τίς; εἰπέ' δύο γὰρ ἐξανδᾶς ἄμα.

ΑΔ. Τυδεὺς μάχην ξυνῆψε Πολυνεΐκης θ' ἄμα.

ΘΗ. ἢ τοῖσδ' ἔδωκας θηρσὶν ὧς κόρας σέθεν; 145

- ΑΔ.* μάχην γε δισσοῦν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.
ΘΗ. ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὄρους;
ΑΔ. Τυδεὺς μὲν αἶμα συγγενὲς φεύγων χθονός.
ΘΗ. ὁ δ' Οἰδίπου παῖς τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;
ΑΔ. ἄραῖς πατροφάις, μὴ κασίγνητον κτάνοι. 150
ΘΗ. σοφὴν γ' ἔλεξας τήνδ' ἐκούσιον φυγὴν.
ΑΔ. ἀλλ' οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.
ΘΗ. ἦ ποῦ σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
ΑΔ. ταῦτ' ἐκδικάζων ἦλθον· εἴτ' ἀπωλόμην.
ΘΗ. μάντις δ' ἐπῆλθες ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα; 155
ΑΔ. οἴμοι· διώκεις μ' ἢ μάλιστ' ἐγὼ σφάλην.
ΘΗ. οὐκ ἦλθες, ὥς ἔοικεν, εὐνοίᾳ θεῶν.
ΑΔ. τὸ δὲ πλεόν, ἦλθον Ἀμφιάρεώ γε πρὸς βίαν.
ΘΗ. οὕτω τὸ θεῖον ῥαδίως ἀπεστράφης;
ΑΔ. νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησέ με. 160
ΘΗ. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας,
 ὃ δῆτα πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.
ΑΔ. ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κἄρα,
 ἄναξ Ἀθηνῶν, ἐν μὲν αἰσχύναις ἄγω
 πίτνων πρὸς οὐδας γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερί, 165
 πολὺς ἀνὴρ τύραννος εὐδαίμων πάρος·
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἰκεῖν ἐμέ.
 σῶσον νεκροὺς μοι τᾶμά τ' οἰκτείρας κακὰ
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
 αἷς γῆρας ἦκει πολὺν εἰς ἀπαιδίαν, 170
 ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν ἔξοροι ξένον πόδα
 θεῖναι μόλις γεραῖα κινεῖν μέλη,
 πρεσβεύματ' οὐ Δήμητρος εἰς μυστήρια,
 ἀλλ' ὥς νεκροὺς θάψωσιν, ἅς αὐτὰς ἐχρῆν
 κείνων ταφείσας χερσὶν ὠραίων τυχεῖν. 175
 [σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,
 πένητά τ' εἰς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν

ξηλοῦνθ', ἵν' αὐτὸν χορημάτων ἔρως ἔχη,
 τὰ τ' οἴκτρ' αὖ τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδορκέναι·
 τὸν θ' ὑμνοποιὸν αὐτὸς ἂν τίκῃ μέλῃ 180
 χαίροντα τίκτειν· ἦν δὲ μὴ πάσῃ τόδε,
 οὗτοι δύναιτ' ἂν οἴκοθεν γ' ἀτῶμενος
 τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.]
 τάχ' οὖν ἂν εἰποῖς, Πελοπίαν παρὲς χθόνα
 πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; 185
 ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε.

Σπάρτη μὲν ὥμῃ καὶ πεποίκιλται τρόπους,
 τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κάσθινῃ· πόλις δὲ σὴ
 μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον.
 [τὰ τ' οἴκτρ' αὖ γὰρ δέδορκε καὶ νεανίαν 190
 ἔχει σὲ ποιμέν' ἐσθλόν· οὐ χρεῖα πόλεις
 πολλαὶ διώλONT' ἐνδεεῖς στρατηλάτου.]

ΧΟ. καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν τῷδέ σοι λόγον λέγω,
 Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.

ΘΗ. ἄλλοισι δὴ πόνησ' ἀμιλληθεὶς λόγῳ 195
 τοιῷδ'. ἔλεξε γὰρ τις ὡς τὰ χεῖρονα
 πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων·
 ἐγὼ δὲ τοῦτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω
 [πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς·
 εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμην ἐν φάει]. 200

αἰνῶ δ' ὅς ἦμιν βλοτον ἐκ πεφυρμένου
 καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμίσατο,
 πρῶτον μὲν ἐνθεὶς σύνεσιν, εἶτα δ' ἄγγελον
 γλῶσσαν λόγων δούς, ὥς γεγωνίσκειν ὅπα,
 τροφήν τε καρποῦ τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ 205
 σταρόνας ὑδρογλῆς, ὡς τὰ γ' ἐκ γαίης τρέφῃ
 ἄρρη τε νηδύν· πρὸς δὲ τοῖσι χερίματος
 προβλήματ', αἶθρον ἐξαμύνασθαι θεοῦ,
 πόντου τε ναυστολήμαδ', ὥς διαλλαγὰς

- ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ὧν πένοιτο γῆ. 210
 ἃ δ' ἔστ' ἄσκημα κοῦ σαφῆ, γιγνώσκουμεν
 εἰς πῦρ βλέποντες, καὶ κατὰ σπλάγχνων πτυχὰς
 μάντεϊς προσημαίνουσιν οἰωνῶν τ' ἄπο.
 ἄρ' οὐ τρυφῶμεν θεοῦ κατασκευὴν βίῃ
 δόντος τοιαύτην, οἷσιν οὐκ ἄρκεῖ τάδε; 215
 ἀλλ' ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν
 ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι
 δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι.
 ἧς καὶ σὺ φαίνει δεκάδος οὐ σοφὸς γεγώς,
 ὅστις κόρας μὲν θεσφάτοις Φοίβου ξυγείας 220
 ξένοισιν ᾧδ' ἔδωκας ὡς ζώντων θεῶν,
 λαμπρὸν δὲ θολερῷ δῶμα συμμείξας τὸ σὸν
 ἥλκωσας οἴκους· χοῆν γὰρ οὔτε σώματα
 ἄδिका δικαίοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,
 εὐδαιμονοῦντας δ' εἰς δόμους κτᾶσθαι φίλους. 225
 κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος
 τοῖς τοῦ νοσοῦντος πῆμασιν διώλεσε
 τὸν οὐ νοσοῦντα κοῦδὲν ἡδικηκότα.
 εἰς δὲ στρατεῖαν πάντα τ' Ἀργεῖους ἄγων,
 μάντεων λεγόντων θέσφατ', εἴτ' ἀτιμάσας 230
 βίᾳ παρελθὼν θεοὺς ἀπώλεσας πόλιν,
 νέοις παραχθείς, οὔτινες τιμώμενοι
 χαίρουσι πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δόκης,
 φθείροντες ἀστούς, ὃ μὲν ὅπως στρατηλατῇ,
 ὃ δ' ὡς ὑβρίξῃ δύναμιν εἰς χεῖρας λαβών, 235
 ἄλλος δὲ κέρδους εἴνεκ', οὐκ ἀποσκοπῶν
 τὸ πλῆθος εἰ τι βλέπεται πάσχον τάδε.
 τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἳ μὲν ὄλβιοι
 ἀνωφελεῖς τε πλειόνων τ' ἐρῶσ' αἰεὶ·
 οἳ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου, 240
 δεινοὶ νέμοντες τῷ φθόνῳ πλέον μέρος

εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρο' ἀφιασιν κακά,
 γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι·
 τριῶν δὲ μοιρῶν ἣ' ν μέσῳ σώζει πόλεις,
 κόσμον φυλάσσουσ' ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλεις. 245

κἄπειτ' ἐγὼ σοι σύμμαχος γενήσομαι;
 τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
 χαίρων ἴθ'· εἰ γὰρ μὴ βεβούλευσαι καλῶς,
 αὐτὸς πιέξειν τὴν τύχην, ἡμᾶς δ' ἔαν.

ΧΟ. ἤμαρτον· ἐν νέοισι δ' ἀνθρώπων τόδε 250
 ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῷδ' ἔχειν χρεῶν.

ΑΔ. οὗτοι δικαστὴν σ' εἰλόμην ἐμῶν κακῶν
 οὐδ' εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι,
 τούτων κολαστὴν ἀπιτιμητὴν, ἄναξ, 255

ἀλλ' ὥς ὀναίμην. εἰ δὲ μὴ βούλει τάδε,
 στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
 ἀλλ' ὦ γεραιαί, στείχετε γλαυκὴν χλόην
 αὐτοῦ λιποῦσαι φυλλάδος καταστεφῇ,
 θεοὺς τε καὶ γῆν τὴν τε πυρφόρον θεῶν 260
 Δῆμητρα θέμεναι μάρτυρ' ἡλίου τε φῶς,
 ὥς οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν.

ΧΟ. * * * * *
 * * * * *

ὃς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς
 ταυτὸν πατρῶον αἷμα σοὶ κεκτήμεθα.
 τί δρᾶς; προδώσεις ταῦτα ἀκβαλεῖς χθονὸς 265
 γραῦς οὐ τυχούσας οὐδὲν ὦν αὐτὰς ἐχρῆν;
 μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ καταφυγὴν θῆρ μὲν πέτρων,
 δοῦλος δὲ βωμοὺς θεῶν, πόλεις δὲ πρὸς πόλιν
 ἔπτηξε χειμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βοροτοῖς
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν. 270

ἀλλ' ὥς ἱατρὸν τῶνδ', ἄναξ, ἀφίγμεθα. 252

βᾶθι, τάλαιν', ἱερῶν δαπέδων ἄπο Περσεφονείας,
 βᾶθι καὶ ἀντίασον γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα,
 τέκνων τεθνώτων κομίσαι δέμας, ὃ μελέα' γῶ,
 οὓς ὑπὸ τείχεσι Καδμείουσιν ἀπώλεσα κούρους.
 [ὦ μοι· λάβετε φέρετε πέμπετε κρίνετε 275
 ταλαίνας χέρας γεραιάς.]

πρὸς σε γενειάδος, ὃ φίλος, ὃ δοκιμώτατος Ἑλ-
 λάδι,

ἄντομαι ἀμφιπύκνουσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χεῖρα δει-
 λαία·

οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἵκέταν τιν' ἀλάταν 280
 οἴκτρον ἰάλεμον οἴκτρον λείσαν,
 μηδ' ἀτάφους, τέκνον, ἐν χθονὶ Κάδμου χάρ-
 ματα θηρῶν

παιδας ἐν ἀλικίᾳ [τᾷ σῷ] κατίδης, ἵκετεύω.
 βλέπον ἐμῶν βλεφάρων ἐπὶ δάκρυον, ἃ περὶ σοῖσι
 γούνασιν ὧδε πίτνω, τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι.

ΘΗ. μητερ, τί κλαίεις λέπτ' ἐπ' ὁμμάτων φάρη 286
 βαλοῦσα τῶν σῶν; ἄρα δυστήνους γόους
 κλύουσα τῶνδε; καὶ μὲ γὰρ διῆλθέ τι.
 ἔπαιρε λευκὸν κραῖτα, μὴ δακρυρροοί
 σεμναῖσι Διῶς ἐσχάrais παρημένη. 290

ΑΙ. αἰαῖ. ΘΗ. τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον.

ΑΙ. ὃ τλήμονες γυναῖκες. ΘΗ. οὐ σὺ τῶνδ' ἔφυς.

ΑΙ. εἶπω τι, τέκνον, σοὶ τε καὶ πόλει καλόν;

ΘΗ. ὥς πολλά γ' ἐστὶ καπὸ θηλειῶν σοφά.

ΑΙ. ἀλλ' εἰς ὄκνον μοι μῦθος ὃν κεύθω φέρει. 295

ΘΗ. αἰσχρόν γ' ἔλεξας, χρήστ' ἔπη κρύπτειν φίλους.

ΑΙ. οὗτοι σιωπῶσ' εἶτα μέμφομαί ποτε
 τὴν νῦν σιωπὴν ὥς ἐσιγήθη κακῶς,
 οὐδ' ὥς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν
 δείσας· ἀφήσω τῷ φόβῳ τοῦμὸν καλόν. 300

ἐγὼ δὲ σ', ὦ παῖ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
σκοπεῖν κελεύω μὴ σφαλῆς ἀτιμάσας·
σφάλλει γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τᾶλλ' εὖ φρονῶν.
πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μὴ ἀδικουμένοις ἐχρῆν
τολμηρὸν εἶναι, κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως· 305

νυνὶ δὲ σοί τε τοῦτο τὴν τιμὴν φέρει
καὶ μοι παραινεῖν οὐ φόβον φέρει, τέκνον,
ἄνδρας βιαίους καὶ κατείργοντας νεκροὺς
τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν
[εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταστῆναι χειρί,] 310

νόμιμά τε πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος
παῦσαι· τὸ γὰρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
τοῦτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σῶξῃ καλῶς.
ἐρεῖ δὲ δῆ τις ὥς ἀνανδρία χειρῶν,
πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν, 315

δείσας ἀπέστης, καὶ σὺς μὲν ἄγριον
ἄγῶνος ἥψω φαῦλον ἀθλήσας πόνον,
οὗ δ' εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν
χορὴν ἐκπονῆσαι, δειλὸς ὢν ἐφηυρέθης.
μὴ δῆτ' ἐμός γ' ὢν, ὦ τέκνον, δράσῃς τάδε. 320

ὄρᾳς, ἄβουλος ὥς κεκερτομημένη
τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὥς ἀναβλέπει
σὴ πατρίς; ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὖξεται·
αἱ δ' ἥσυχοι σκοτεινὰ πράσσουσιν πόλεις
σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι. 325

οὐκ εἰ νεκροῖσι καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις
προσωφελήσων, ὦ τέκνον, κεχρημέναις;
ὥς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὀρμώμενον,
Κάδμου θ' ὀρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα,
ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν 330
πέποιθ'· ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.

ΧΟ. ὦ φιλάτη μοι, τῷδ' ἐτ' εἰρηκας καλῶς

κἄμοί· διπλοῦν δὲ χάριμα γίγνεται τόδε.
 ΘΗ. ἐμοὶ λόγοι μὲν, μῆτερ, οἱ λελεγμένοι
 ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε κἀπεφηνάμην
 γνώμην ὑφ' οἷων ἐσφάλη βουλευμάτων·
 ὁρῶ δὲ κἀγὼ ταῦθ' ἅπερ με νουθετεῖς,
 ὥς τοῖς ἐμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις
 φεύγειν τὰ δεινὰ. πολλὰ γὰρ δράσας καλὰ,
 ἔθος τόδ' εἰς Ἑλλήνας ἐξεδειξάμην,
 ἄελ κολαστῆς τῶν κακῶν καθεστάναι.
 οὐκοῦν ἀπανδῆν δυνατόν ἐστὶ μοι πόνουσ.
 τί γὰρ μ' ἐροῦσιν οἳ γε δυσμενεῖς βροτῶν,
 ὅθ' ἢ τεκοῦσα χύπερορροποῦσ' ἐμοῦ
 πρώτη κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον;
 δράσω τάδ'· εἴμι καὶ νεκροὺς ἐκλύσομαι
 λόγοισι πείθων· εἰ δὲ μὴ, βία δορὸς
 ἤδη τόδ' ἔσται κοῦχί σὺν φθόνῳ θεῶν.
 δόξαι δὲ χρήζω καὶ πόλει πάσῃ τόδε.
 δόξει δ' ἐμοῦ θέλοντος· ἀλλὰ τοῦ λόγον
 προσδοὺς ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον.
 καὶ γὰρ κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν
 ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν.
 λαβὼν δ' Ἀδραστον δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων,
 εἰς πληθὺς ἀστῶν εἴμι· καὶ πείσας τάδε,
 λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους
 ἦξω· παρ' ὅπλοις θ' ἥμενος πέμψω λόρους
 Κρέοντι νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος.
 ἀλλ' ὦ γεραιαί, σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφῃ
 μητρός, πρὸς οἴκους ὥς νιν Αἰγέως ἄγω,
 φίλην προσάψας χεῖρα· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 δύστηνος ὅστις μὴ ἀντιδουλεύει τέκνων,
 κάλλιστον ἔρανον· δοὺς γὰρ ἀντιλλάσσεται
 παίδων παρ' αὐτοῦ τοιάδ' ἂν τοκεῦσι δῶ.

ΧΟ. ἱππόβοτον Ἄργος, ὃ πάτριον ἐμὸν πέδον, στρ. 365
 ἐκλύετε τὰδ' ἐκλύετ' ἄνακτος
 ὅσια περὶ θεοὺς καὶ μεγάλα Πελασγίᾳ
 καὶ κατ' Ἄργος.

εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλεον ἐμῶν κακῶν ἀντ.
 ἰκόμενος ἔτι ματέρος ἄγαλμα 370

φόνιον ἐξέλοι, γὰρ δὲ φίλιον Ἰνάχου
 θεῖτ' ὀνήσας.

καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν εὖσεβῆς πόνοσ στρ.
 χάριν τ' ἔχει τὰν ἐς αἰέ.

τί μοι πόλις κρανεῖ ποτ'; ἄρα φιλία μοι 375

τεμεῖ, καὶ τέκνοις ταφὰς ληψόμεσθα;
 ἄμυνε ματρί, πόλις, ἄμυνε, Παλλάδος, ἀντ.
 νόμους βροτῶν μὴ μαιίνειν.

σύ τοι σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἦσσον ἀδικίᾳ
 νέμεις δυστυχῇ τ' αἰὲ πάντα ῥύει. 380

ΘΗ. τέχνην μὲν αἰὲ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς
 πόλει τε καὶ μοί, διαφέρων κηρύγματα·
 ἐλθὼν δ' ὑπὲρ τ' Ἀσωπὸν Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ
 σεμνῷ τυράννῳ φράζε Καδμείων τάδε·
 Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρούς, 385

συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν, ἀξιῶν τυχεῖν,
 φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἐρεχθιδῶν λεῶν.

κἂν μὲν θέλωσιν αἰνέσαι, παλίσσυτος
 στεῖχ' ἢν δ' ἀπιστῶς, οἷδε δεύτεροι λόγοι,

κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπιδηφόρον. 390

στρατὸς δὲ θάσσει κἄξετάζεται παρὼν

Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν εὐτρεπὲς ὅδε.

καὶ μὴν ἐκοῦσά γ' ἀσμένη τ' ἐδέξατο

πόλις πόνον τόνδ', ὥς θέλοντά μ' ᾔσθητο.

365 — 368 = 369 — 372

373 — 376 = 377 — 380

ἔα· λόγων τίς ἐμποδῶν ὅδ' ἔρχεται;
Καδμεῖος, ὡς εἰοικεν οὐ σάφ' εἰδότε,
κῆρυξ. ἐπίσχες, ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου
μολῶν ὕπαντα τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν.

ΚΗ. τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρῆ
λόγους Κρέοντος, ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονός,
Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἐπταστόμους
πύλας ἀδελφοῦ χειρὶ Πολυνείκους ὕπο;

ΘΗ. πρῶτον μὲν ἤρξα τοῦ λόγου ψευδῶς, ξένε,
ζητῶν τύραννον ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἄρχεται
ἐνὸς πρὸς ἀνδρός, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις.
δῆμος δ' ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
ἐνιαυσίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτῳ διδούς
τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ χά πένης ἔχων ἴσον.

ΚΗ. ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ὥσπερ ἐν πεσσοῖς δίδως
κρεῖσσον· πόλις γὰρ ἥς ἐγὼ πάρεμι' ἀπο
ἐνὸς πρὸς ἀνδρός, οὐκ ὅχλω κρατύνεται·
οὐδ' ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐκχαυνῶν λόγοις
πρὸς κέρδος ἰδίου ἄλλοτ' ἄλλοσε στρέφει·
ὁ δ' αὐτίχ' ἡδὺς καὶ διδούς πολλὴν χάριν,
εἰσαῦθις ἔβλαψ', εἴτα διαβολαῖς νέαις
κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξέδν δίκης.
ἄλλως τε πῶς ἂν μὴ διορθεύων λόγους
ὀρθῶς δύναιτ' ἂν δῆμος εὐθύνειν πόλιν;
ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους
κρεῖσσω δίδωσι. γαπόνος δ' ἀνὴρ πένης
εἰ καὶ γένοιτο μὴ ἀμαθής, ἔργων ὕπο
οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν.
ἦ δὴ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
ὅταν πονηρὸς ἀξιώμ' ἀνὴρ ἔχῃ

γλώσση κατασχὼν δῆμον, οὐδὲν ὦν τὸ πρῶν.
ΘΗ. κομψός γ' ὁ κῆρυξ καὶ παρεργάτης λόγων.

ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἠγωνίσσω,
 ἄκου· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει,
 ὅπου τὸ μὲν πρώτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι 430
 κοινοί, κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένος
 αὐτὸς παρ' αὐτῷ, καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστ' ἴσον.
 γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων ὅ τ' ἀσθενῆς
 ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσῃν ἔχει, 434
 νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
 τοῦλεύθερον δ' ἐκείνο· τίς θέλει πόλει
 χρηστόν τι βούλευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων;
 καὶ ταῦθ' ὁ χρήζων λαμπρὸς ἐσθ', ὁ μὴ θέλων 440
 σιγᾷ. τί τούτων ἔστ' ἱσαίτερον πόλει;
 καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος αὐθέντης χθονός,
 ὑποῦσιν ἀστοῖς ἦδεται νεανίαις·
 ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς [ἐχθρὸν ἠγρεῖται τόδε
 καὶ τοὺς ἀρίστους] οὓς ἂν ἠγῇται φρονεῖν 445
 κτείνει, δεδοικῶς τῆς τυραννίδος πέρι.
 πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
 ὅταν τις ὥς λειμῶνος ἠρινοῦ στάχυν
 τόλμας ἀφαιρῇ ἀπολωτίξῃ νέους;
 κτᾶσθαι δὲ πλοῦτον καὶ βίον τί δεῖ τέκνοις, 450
 ὥς τῷ τυράννῳ πλεῖον' ἐμοχθῇ βίον;
 ἢ παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς
 τερπνὰς τυράννοις ἡδονάς, ὅταν θέλῃ,
 δάκρυα δ' ἐτοιμάζουσι; μὴ ξόφῃν ἔτι,
 εἰ τὰμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται. 455
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰδ' ἐξηκόντισα.
 ἦκεις δὲ δὴ τί τῇσδε γῆς κεχρημένος;
 κλαίων γ' ἂν ἦλθες, εἰ σε μὴ πεμψεν πόλις,

ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις 435
 τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ', ὅταν κλύῃ κακῶς.

- περισσὰ φωνῶν· τὸν γὰρ ἄγγελον χρεὼν
 λέξανθ' ὅς' ἂν τάξῃ τις ὡς τάχος πάλιν 46
 χωρεῖν. τὸ λοιπὸν δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρέων
 ἦσσαν λάλουν σου πεμπέτω τιν' ἄγγελον.
- ΧΟ. φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῶ
 καλῶς, ὑβρίζουσ' ὡς αἰεὶ πράξοντες εὖ.
- ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἦδη. τῶν μὲν ἡγωνισμένων 46
 σοὶ μὲν δοκεῖτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τάντια.
 ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ πᾶς τε Καδμεῖος λεῶς
 Ἄδραστος εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι·
 εἰ δ' ἔστιν ἐν γῇ, πρὶν θεοῦ δύναι σέλας,
 λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων ἱκτῆρια 47
 τῆσδ' ἐξελαύνειν μηδ' ἀναιρεῖσθαι νεκροῦς
 βίᾳ, προσῆκόν γ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.
 καὶ μὲν πλῆθι μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
 σὴν ναυστολήσεις· εἰ δὲ μή, πολὺς κλύδων
 ἡμῖν τε καὶ σοὶ συμμαχοῖς τ' ἔσται δορός. 47
 σκέψαι δὲ καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος
 λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
 σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων.
 ἔλπις βροτοῖς κάκιστος, ἢ πολλὰς πόλεις
 συνῆψ', ἄρουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς. 48
 ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον λεῶ,
 οὐδεὶς ἔθ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
 τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει·
 εἰ δ' ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψῆφον φορᾷ,
 οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλὰς δοριμανὴς ἀπώλλυτο. 4
 καίτοι δυοῖν γε πάντες ἀνθρώποι λόγοιν
 τὸν κρείσσον' ἴσμεν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά,
 ὅσῳ τε πολέμου κρείσσον εἰρήνη βροτοῖς·
 ἢ πρῶτα μὲν Μούσαισι προσφιλεστάτη,
 γόοισι δ' ἐχθρά, τέρεται δ' εὐπαιδία,

χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
πολέμους ἀναιρούμεσθαι καὶ τὸν ἥσσανα
δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα καὶ πόλιν πόλιν.
σὺ δ' ἄνδρας ἐχθροὺς καὶ θανόντας ὠφελείς,
θάπτων κομίζων θ' ὕβρις οὕς ἀπώλεσεν. 495
οὐ τὰρ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον
δέμας καπνοῦται, κλιμάκων ὀρθοστάτας
ὅς προσβαλὼν πύλαισιν ὤμοσεν πόλιν
πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἣν τε μὴ θέλῃ,
οὐδ' ἥρπασεν χάρυβδις οἰωνοσκόπον, 500
τέθριππον ἄρμα περιβαλοῦσα χάσματι,
ἄλλοι τε κεῖνται πρὸς πύλαις λοχαγέται
πέτρῳις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς.
ἣ νυν φρονεῖν ἄμεινον ἐξάχει Διός,
ἣ θεοὺς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι. 505
φιλεῖν μὲν οὖν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
ἔπειτα τὸν ἐκ πατρίδα θ', ἣν αὖξιν χρεῶν
καὶ μὴ κατὰξαι. σφαλερὸν ἡγεμῶν θρασὺς
νεὼς τε ναύτης· ἥσυχος καιρῷ σοφός.
καὶ τοῦτό τοι τάνδρεϊον, ἣ προμηθία. 510

ΧΟ. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος,
ἡμᾶς δ' ὕβριζειν οὐκ ἐχοῖν τοιάνδ' ὕβριν.

ΑΔ. ὦ παγκάκιστε —

ΘΗ. σίγ', Ἀδραστ', ἔχε στόμα
καὶ μὴ πίπροσθεν τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους
θῆς· οὐ γὰρ ἦκει πρὸς σὲ κηρύσσων ὅδε, 515
ἀλλ' ὥς ἐμ'· ἡμᾶς ἀποκρίνασθαι χρεῶν.
καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι.
οὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμοῦ
οὐδὲ σθένοντα μεῖζον, ὥστ' ἀναγκάσαι
δρᾶν τὰς Ἀθίνας ταῦτ'· ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι 520
τὰ πράγμαθ' οὕτως, εἰ' πιταξόμεσθαι δῆ.

πόλεμον δὲ τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
 ὃς οὐδὲ σὺν τοῖσδ' ἦλθον εἰς Κάδμου χθόνα.
 νεκρούς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλάπτων πόλιν
 οὐδ' ἀνδροκμητίας προσφέρων ἀγωνίας, 525
 θάψαι δικαῖω, τὸν Πανελλήνων νόμον
 σώζων. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;
 εἰ γάρ τι καὶ πεπόνθατ' Ἀργείων ὕπο,
 τεθνᾶσιν, ἡμύνασθε πολεμίους καλῶς,
 αἰσχροῦς δ' ἐκείνοισ, χῆ δίκη διοίχεται. 530
 [ἔασατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς,
 ὅθεν δ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
 ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
 τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν· οὔτι γὰρ κεκτῆμεθα
 ἡμέτερον αὐτὸ πλὴν ἐνοικῆσαι βίον, 535
 κᾶπειτα τὴν θορέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.]
 δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος οὐ θάπτων νεκρούς;
 ἦμιστα· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε,
 εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσας ὦν δεῖ λαχεῖν
 ἄτάφους τις ἔξει· δειλίαν γὰρ εἰσφέρει 540
 τοῖς ἀλκίμοισιν, οὔτος ἦν τεθῆ νόμος.
 κάμοι μὲν ἦλθες δεῖν' ἀπειλήσων ἔπη,
 νεκρούς δὲ ταρβεῖτ', εἰ κρυφύσονται χθονί;
 τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
 ταφέντες ὑμῶν; ἢ τέκν' ἐν μυχοῖς χθονὸς 545
 φύσωσιν, ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία;
 σκαιόν γε τὰνάλωμα τῆς γλώσσης τόδε,
 φόβους ποιηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι.
 ἀλλ' ὦ μάταιοι, γνῶτε τὰνθρώπων κακά·
 παλαισμάδ' ἡμῶν ὁ βίος· εὐτυχοῦσι δὲ 550
 οἳ μὲν τάχ', οἳ δ' ἐσαῦτις, οἳ δ' ἤδη βροτῶν.
 τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων· πρὸς τε γὰρ τοῦ δυστυχοῦς,
 ὡς εὐμενὴς ἦ, τίμιος γεραίρεται,

ὁ τ' ὀλβίος νιν πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν
 ὑψηλὸν αἶρει. γνόντας οὖν χρεῶν τὰδε 555
 ἀδικουμένους τε μέτρια μὴ θυμῷ φέρειν
 ἀδικεῖν τε τοιαῦθ' οἷα μὴ βλάψει πόλιν.
 πῶς οὖν ἂν εἴη; τοὺς ὀλωλότας νεκροὺς
 θάψαι δόθ' ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εὐσεβεῖν.
 ἢ δῆλα τὰνθ' ἐνδ'· εἶμι καὶ θάψω βίᾳ. 560
 οὐ γάρ ποτ' εἰς Ἑλληνας ἐξοισθήσεται
 ὥς εἰς ἡμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίωνος
 νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη.

ΧΘ. θάρσει· τὸ γὰρ τοι τῆς Δίκης σῶζων σέβας,
 πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων φόβους. 565

ΚΗ. βούλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν;

ΘΗ. λέγ', εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.

ΚΗ. οὐκ ἂν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργείων λάβοις.

ΘΗ. κάμου νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλει, πάλιν.

ΚΗ. κλύοιμ' ἂν· οὐ γὰρ ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος. 570

ΘΗ. θάψω νεκροὺς γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.

ΚΗ. ἐν ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνευτέον.

ΘΗ. πολλοὺς ἔτλην δὴ χιτῶνας ἄλλους πόρους.

ΚΗ. ἢ πᾶσιν οὖν σ' ἔφυσεν ἐξαρκεῖν πατήρ;

ΘΗ. ὅσοι γ' ὑβρίζται· χρηστὰ δ' οὐ κολάζομεν. 575

ΚΗ. πράσσειν σὺ πόλλ' εἰώθας ἢ τε σὴ πόλις.

ΘΗ. τοιγὰρ πονούσῃ πολλὰ πόλλ' εὐδαίμονα.

ΚΗ. ἔλθ', ὥς σε λόγχῃ σπαρτὸς ἐν πόλει λάβῃ.

ΘΗ. τίς δ' ἐκ δράκοντος θυῶρος ἂν γένοιτ' Ἄρης;

ΚΗ. γνώσει σὺ πάσχων· νῦν δ' ἔτ' εἰ νεανίας. 580

ΘΗ. οὔτοι μ' ἐπαρεῖς ὥστε θυμουσθαι φρένας
 τοῖς σοῖσι κόμπους· ἀλλ' ἀποστέλλου χιθονός,
 λόγους ματαίους οὔσπερ ἡνέγκω λαβῶν.

περαίν, μεν γὰρ οὐδέν. ὀρμασθαι χρεῶν
 πάντ' ἄνδρ' ὀπλίτην ἀρμάτων τ' ἐπεμβάτην, 585

μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι στόμα
 ἀφρῶ καταστάζοντα, Καδμείαν χθόνα.
 χωρήσομαι γὰρ ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας
 αὐτὸς σίδηρον ὀξὺν ἐν χερσὶν ἔχων 590
 αὐτὸς τε κῆρυξ. σοὶ δὲ προστάσσω μένειν, 589
 Ἄδραστε, κάμοι μὴ ἀναμίνυσθαι τύχας
 τὰς σάς· ἐγὼ γὰρ δαίμονος τοῦμοῦ μετὰ
 στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
 ἐνὸς μόνου δεῖ, τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
 δίκην σέβονται· ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁμοῦ 595
 νίκην δίδωσιν. ἀρετὴ δ' οὐδὲν φέρει
 βροτοῖσιν, ἣν μὴ τὸν θεὸν χρῆζοντ' ἔχη.
 HMIX. ὦ μέλειαι μελέων ματέρες λοχαγῶν, σιρ.
 ὥς μοι ὕψ' ἦπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει.
 HMIX. τίν' αὐδὰν τάνδε προσφέρεις νέαν; 600
 HMIX. στρατεύμα μὲν Παλλάδος κριθήσεται.
 HMIX. διὰ δορὸς εἴπας ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς;
 HMIX. γένοιτ' ἂν κέρδος· εἰ δ' ἀρείφατοι
 φόνοι μάχαι στερνοτυπεῖς τ' ἀνὰ τόπον 605
 πάλιν φανήσονται κτύποι,
 τίν' ἂν λόγον, τάλαινα,
 τίν' ἂν τῶνδ' αἰτία λάβοιμι;
 HMIX. ἀλλὰ τὸν εὐτυχίᾳ λαμπρὸν ἂν τις αἰροῖ ἀντ.
 μοῖρα πάλιν· τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει.
 HMIX. δικαίους δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις. 610
 HMIX. τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;
 HMIX. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ.
 HMIX. φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι·
 δίκαια δίκαν δ' ἐκάλεσε καὶ φόνος
 φόνον, κακῶν δ' ἀναψυχὰς 615
 θεοὶ βροτοῖς νέμουσιν,

598 — 607 = 608 — 617

ἀπάντων τέρμ' ἔχοντες αὐτοί.

ΗΜΙΧ. τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς λοίμεθ' ἄν, στρ.

Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιποῦσαι;

ΗΜΙΧ. ποτανὴν εἰ μὲ τις θεῶν κτίσαι, 620

διπόταμον ἵνα πόλιν μόλῃ.

ΗΜΙΧ. εἰδείης ἄν φίλων

εἰδείης ἄν τύχας.

ΗΜΙΧ. ἔτι ποτ' αἶσα, τίς ἄρα πότμος

ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον

τᾷσδε γὰς ἄνακτα; 625

ΗΜΙΧ. κεκλημένους μὲν ἀνακαλούμεθ' αὐτὸ θεοῦς· αὐτ.

ἀλλὰ φόβων πίστις ἄδε πρῶτα.

ΗΜΙΧ. ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορος

παιδογόνε πόριος Ἰνάχου.

ΗΜΙΧ. πόλει μοι ξύμμαχος 630

γενοῦ τᾷδ' εὐμενής.

ΗΜΙΧ. τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἱδρυμα

πόλεος ἐκκόμιξέ μοι

πρὸς πυρὰν ὕβρισθέν.

ΑΓΓ. γυναικες, ἦγω πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα,

αὐτὸς τε σωθείς, ἠρέθην γὰρ ἐν μάχῃ, 635

ἦν οἱ θανόντων ἐπὶ δεσποτῶν λόχοι

ἠγωνίσαντο ῥεῦμα Διρκαῖον πάρα,

νίκην τε Θησέως ἀγγελῶν. λόγου δέ σε

μακροῦ ἀποπαύσω· Καπανεῶς γὰρ ἦ λάτρις,

ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῃ καταιθαλοῖ. 640

ΧΘ. ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νόστον ἀγγέλλεις σέθεν

τήν τ' ἀμφι Θησέως βάξιν· εἰ δὲ καὶ στρατὸς

σῶς ἐστ' Ἀθηνῶν, πάντ' ἄν ἀγγέλλοις φίλα.

ΑΓΓ. σῶς, καὶ πεπραγμέν' οἷ' Ἀδραστος ᾤφελε

πρᾶξι ξὺν Ἀργείοισιν, οὓς ἀπ' Ἰνάχου 645

618 — 625 = 626 — 633

- στείλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.
 ΧΟ. πῶς γὰρ τροπαῖα Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
 ἔστησεν οἳ τε συµμετασχόντες δορός;
 λέξον· παρὼν γὰρ τοὺς παρόντας εὐφρανεῖς.
 ΑΓΓ. λαμπρὰ μὲν ἅκτις ἡλίου κανὼν σαφὴς 650
 ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἥλέκτρας πύλας
 ἔστιν θεατὴς πύργον εὐαγῇ λαβῶν.
 ὁρῶ δὲ φυλα τρία τριῶν στρατευμάτων·
 τευχεςφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω
 Ἴσμήνιον πρὸς ὄχθον, ὧς μὲν ἦν λόγος, 655
 αὐτόν τ' ἄνακτα, παῖδα κλεινὸν Αἰγέως,
 καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
 κέρας παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκῆτορας,
 λαιὸν δὲ Πάραλον ἐστολισμένον δορί·
 κρήνην παρ' αὐτὴν δ' Ἄρεος ἐπτότην ὄχλον 660
 πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον
 ἴσους ἀριθμόν· ἁρμάτων δ' ὀχήματα
 ἐνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος.
 Κάδμου δὲ λαὸς ἦστο πρόσθε τειχέων,
 νεκροὺς ὅπισθεν θέμενος, ὧν ἕκειτ' ἀγών. 665
 ἱππεῦσι δ' ἐπὶ ἡσάν ἀνθωπλισμένοι
 τετραόροισι τ' ἀντί' ἄρμαθ' ἄρμασιν.
 κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν εἰς πάντας τὰδε·
 σιγαῖτε, λαοί, σίγα, Καδμείων στίχες,
 ἀκούσαθ'· ἡμεῖς ἤκομεν νεκροὺς μέτα 670
 θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
 σώζοντες, οὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον.
 κούδεν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις,
 ἀλλ' ἦστ' ἐφ' ὅπλοις σίγα. ποιμένες δ' ὄχλων
 τετραόρων κατήρχον ἐντεῦθεν μάχης· 675
 πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
 παραιβάτας ἔστησαν εἰς τάξιν δορός.

χοῖ μὲν σιδήρῳ διεμάχονθ', οἳ δ' ἔστρεφον
 πώλους ἐς ἀλκὴν αὐτοῖς ἐς παραιβάτας.
 ἰδὼν δὲ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἀναξ 680
 ἦν τοῖς Ἑρεχθεΐδαισιν, ἀρμάτων ὄχλον,
 οἳ τ' αὖ τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱππικόν,
 συνῆψαν ἀλκὴν ἀκράτου ἡσσῶντό τε.
 λεύσσω δὲ ταῦτα κοῦ κλύων, ἐκεῖ γὰρ ἦ 685
 ἔνθ' ἄρματ' ἠγωνίζεθ' οἳ τ' ἐπεμβάται,
 τὰ κεῖ παρόντα πολλὰ πῆματ', οὐκ ἔχω
 τί πρῶτον εἶπω, πότρεα τὴν ἐς οὐρανὸν
 κόνιν προσαντέλλουσαν, ὥς πολλὴ παρῆν,
 ἣ τοὺς ἄνω τε καὶ κάτω φορομένους 690
 ἱμάσιν, αἵματός τε φοινίον ῥοάς,
 τῶν μὲν πιτνόντων, τῶν δὲ θραυσθέντων δίφρων
 εἰς κρατὰ πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βίαι
 πρὸς ἀρμάτων τ' ἀγαθῶν λειπόντων βίον.
 νικῶντα δ' ἵπποις ὥς ὑπείδeto στρατὸν 695
 Κρέων τὸν ἐνθ' ἐνδ', ἰτέαν λαβὼν χερσὶ
 χωρεῖ, πρὶν εἰλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν.
 καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄκνη διεφθάρη,
 ἀλλ' ἔτε' εὐθύς λάμπρ' ἀναρπάσας ὄπλα
 καὶ συμπατάξαντ' ἐς μέσον πάντα στρατὸν
 ἐκτεινον ἐκτείνοντο, καὶ παρηγγύων 700
 κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ·
 θεῖν', ἀντέρειδε τοῖς Ἑρεχθεΐδαις δόρυ.
 λόχος δ' ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος
 δεινὸς παλαιστῆς ἦν· ἐκλινε γὰρ κέρας
 τὸ λαῖον ἡμῶν· δεξιῷ δ' ἡσσώμενον 705
 φεύγει τὸ κείνων· ἦν δ' ἀγὼν ἰσόρροπος.
 καὶν τῷδε τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν·
 οὐ γὰρ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκέρδαινε μόνον,
 ἀλλ' ὥχετ' εἰς τὸ κάμνον οἴκειον στρατοῦ.

- ἔρρηξε δ' αὐδὴν, ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα· 710
 ὦ παῖδες, εἰ μὴ στήσετε στερεὸν δόρυ,
 σπαρτῶν ὑπ' ἀνδρῶν οἴχεται τὰ Παλλάδος.
 θάρσος δ' ἐνῶρσε παντὶ Κεκροπιδῶν στρατῷ.
 αὐτὸς θ' ὄπλισμα τοῦ πιδανύριον λαβὼν
 δεινῆς κορύνης διαφέρων ἐσφενδόνα, 715
 ὁμοῦ τραχήλους ἀπικεῖμενον κάρα
 κυνέας θερύζων ἀποκαυλίζων ξύλῳ.
 μόλις δέ πως ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα.
 ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα ἀνωρχησάμην
 κἄκρουσα χεῖρας. οἱ δ' ἔτεινον εἰς πύλας. 720
 βοή δὲ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πόλιν
 νέων γερόντων, ἰερά τ' ἐξεπίπλασαν
 φόβῳ. παρὸν δὲ τειχέων εἶσω μολεῖν,
 Θησεὺς ἐπέσχε· οὐ γὰρ ὥς πέρσων πόλιν
 μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαιτήσων νεκρούς. 725
 τοιόνδε τοι στρατηγὸν αἰρεῖσθαι χρεῶν,
 ὃς ἐν τε τοῖς δεινοῖσιν ἐστὶν ἄλκιμος
 μισεῖ θ' ὑβριστὴν λαόν, ὃς πράσσων καλῶς
 εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα
 ζητῶν ἀπώλεσ' ὄλβον ᾧ χρῆσθαι παρῆν. 730
 XO νῦν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦς, ἐγὼ
 θεοὺς νομίζω καὶ δοκῶ τῆς συμφορᾶς
 ἔχειν ἔλασσον, τῶνδε τισάντων δίκην.
 AA ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
 φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτημέθεα 735
 δρωμέν τε τοιαῦθ' ἂν σὺ τυγχάνης θέλων.
 ἡμῖν γὰρ ἦν τό τ' Ἄργος οὐχ ὑποστατόν,
 αὐτοὶ τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίλοισιν·
 Ἔτεοκλέους δὲ σύμβασιν ποιουμένου
 μέτρια θέλοντος οὐκ ἐχορήγομεν λαβεῖν, 740
 κἄπειτ' ἀπωλόμεσθ'. ὃ δ' αὖ τότε εὐτυχής,

λαβὼν πένης ὥς ἀντίπλουτα χρήματα,
 ὕβριζ' ὑβρίζων τ' αὐθις ἀνταπώλετο
 Κάδμου κακόφρων λαός. ὃ κενὸν βροτῶν,
 τὸ τόξον ἐντείνοντες οἱ καιροῦ πέρα, 745
 καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακά,
 φίλοις μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασι·
 πόλεις τ', ἔχουσαι διὰ λόγου κάμψαι κακά,
 φόνῳ καθαιρεῖσθ', οὐ λόγῳ, τὰ πράγματα.
 ἅτ' αὖ τί ταῦτα; κεῖνο βούλομαι μαθεῖν, 750
 πῶς ἐξεσώθης· εἴτα τ' ἄλλ' ἐρήσομαι.

ΑΓΓ. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορί,
 πύλας διήλθον, ἥπερ εἰσῆει στρατός.

ΑΔ. ὦν δ' εἵνεχ' ἄγῶν ἦν, νεκροὺς κομίζετε;

ΑΓΓ. ὅσοι γε κλεινοῖς ἔπτ' ἐφέστασαν λόχοις. 755

ΑΔ. πῶς φῆς; ὁ δ' ἄλλος ποῦ κεκημηκότων ὄχλος;

ΑΓΓ. τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαιρώνος πτυχαῖς.

ΑΔ. τοῦ κεῖθεν ἢ τοῦνθένδε; τίς δ' ἔθαψέ νιν;

ΑΓΓ. Θησεύς, σκιώδης ἐνθ' Ἐλευθερὸς πέτρα.

ΑΔ. οὓς δ' οὐκ ἔθαψε ποῦ νεκροὺς ἦκεις λιπῶν; 760

ΑΓΓ. ἐγγύς· πέλας γὰρ πᾶν ὅ τι σπουδάζεται.

ΑΔ. ἢ που πικρῶς νιν θέραιπες ἦγον ἐκ φόνου;

ΑΓΓ. οὐδεὶς ἐπέστη τῷδε δοῦλος ὦν πόνῳ.

ΑΔ. * * * * *

ΑΓΓ. φαίης ἄν, εἰ παρῆσθ' ὅτ' ἡγάπα νεκρούς.

ΑΔ. ἐνιψεν αὐτὸς τῶν ταλαιπώρων σφαγὰς; 765

ΑΓΓ. κᾶστροσέ γ' εὐνὰς κακάλυψε σώματα.

ΑΔ. δεινὸν μὲν οὖν βάσταγμα κᾶσχύνην ἔχον.

ΑΓΓ. τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τάλληλῶν κακά;

ΑΔ. οἴμοι· πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἄν ἦθελον.

ΑΓΓ. ἄκραντ' ὁδύρει ταῖσδ' εἴ τ' ἐξάγεις δάκρυ. 770

ΑΔ. δοκῶ μὲν, αὐταῖ γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι.

ἀλλ' εἰμ', ἐπαρῶ χεῖρ' ἀπαντήσας νεκροῖς

- "Αἰδου τε μολπὰς ἐκχέω δακρυρροούς,
 φίλους προσανδῶν, ὃν λελειμμένος τάλας
 ἔρημα κλαίω· τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς 775
 οὐκ ἔστι τὰνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν,
 ψυχὴν βροτεῖαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.
 ΧΟ. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῇ· στρ.
 πόλει μὲν εὐδοξία
 καὶ στρατηλάταις δορὸς 780
 διπλάζεται τιμὰ·
 ἔμοι δὲ παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη
 πικρὸν, καλὸν θέαμα δ', εἶπερ ὄψομαι
 τὰν ἄελπον ἄμεραν,
 ἰδοῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος. 785
 ἄγαμόν μ' ἔτι δεῦρ' ἀεὶ
 αὐτ.
 χρόνος παλαιὸς πατήρ
 ὦφελ' ἄμερᾶν κτίσαι.
 τί γάρ μ' ἔδει παίδων;
 τί μὲν γὰρ ἥλιπζον ἄν πεπονθέναι 790
 πάθος περισσόν, εἰ γάμων ἀπεξύγην;
 νῦν δ' ὄρω σαρφέστατον
 κακόν, τέκνων φιλτάτων στερεῖσθαι.
 ἀλλὰ τίδ' ἦδη σώματα λεύσσω
 τῶν οἰχομένων παίδων· μελέα 795
 πῶς ἄν ὀλοίμην σὺν τοῖσδε τέκνοις
 κοινὸν ἐς "Αἶδην καταβᾶσα;
 ΑΔ. στεναγμόν, ὃ ματέρες, στρ.
 τῶν κατὰ χθονὸς νεκρῶν
 αὐσατ' ἀπύσατ' ἀντίφων' ἐμῶν 800
 στεναγμάτων κλύουσαι.
 ΧΟ. ὃ παῖδες, ὃ πικρὸν φίλων

778—785 = 786—793

798—810 = 811—823

προσηγόρημα ματέρων,
προσανδῶ σε τὸν θανόντα.

ΑΔ. ἰὼ ἰὼ, ΧΟ. τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγὼ. 805

ΑΔ. αἰαῖ. ΧΟ. * * * * *

ΑΔ. ἐπάθομεν ὦ — ΧΟ. τὰ κύντατ' ἄλγῃ κακῶν.

ΑΔ. ὦ πόλις Ἀργεῖα, τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσοράτε;

ΧΟ. ὁρῶσιν ἐμὲ τὴν

τάλαιναν, τέκνων ἄπαιδα. 810

ΑΔ. προσάγετε τῶν δυσπότμων ἀντ.

σώμαθ' αἱματοσταγῇ,

σφαγέντα τ' οὐκ ἄξι' οὐδ' ὑπ' ἀξίων,

ἐν οἷς ἀγῶν ἐκράνθη.

ΧΟ. δόθ', ὡς περιπτυχαῖσι δὴ 815

χέρας προσαρμόσας ἐμοῖς

ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι.

ΑΔ. ἔχεις ἔχεις — ΧΟ. πημάτων γ' ἄλις βάρος.

ΑΔ. αἰαῖ. ΧΟ. τοῖς τεκοῦσι δ' οὐν λέρεις.

ΑΔ. αἰτέέ μου. ΧΟ. στένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχῃ. 820

ΑΔ. εἶθε με Καδμείων ἑναρον στίχες ἐν κονίαισιν.

ΧΟ. ἐμὸν δὲ μήποτ' ἐξύγῃ

δέμας γ' ἐς ἀνδρὸς εὐνάν.

ΑΔ. ἴδετε κακῶν πέλαγος, ὦ

ματέρες τάλαιναι τέκνων. 825

ΧΟ. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἡλοκίσμεθ', ἀμφὶ δὲ

σποδὸν κάρα κεχύμεθα.

ΑΔ. ἰὼ ἰὼ μοί μοι·

κατὰ με πέδον γὰρ ἔλοι,

διὰ δὲ θύελλα σπάσαι, 830

πυρός τε φλογμὸς ὁ Διὸς ἐν κάρα πέσοι.

ΧΟ. πικροὺς ἐσεῖδες γάμους,

πικρὰν δὲ Φοῖβου φάτιν·

ἔρημά σ' ἂ πολύστονος Οἰδιπόδα 835

δῶματα λιποῦσ' ἡλθ' Ἐρινύς.

- ΘΗ. μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἡνίκ' ἐξήντλεις [στρατῶν]
 γόους, [ἀφήσω, τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπῶν]
 εἶσα μύθους· νῦν δ' Ἀδραστον ἱστορῶ· 840
 πόθεν ποθ' οἶδε διαπρεπεῖς εὐψυχία
 θνητῶν ἔφυσαν; εἰπέ γ', ὥς σοφώτερος,
 νέοισιν ἀστῶν τῶνδ'· ἐπιστήμων γὰρ εἶ.
 εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ
 τολμῆμαθ', οἷς ἡλπίζον αἰρήσειν πόλιν. 845
 ἐν δ' οὐκ ἐρήσομαι σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω,
 ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μύχῃ
 ἢ τραῦμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο.
 κενοὶ γὰρ οὔτοι τῶν τ' ἀκουόντων λόγοι
 καὶ τοῦ λέγοντος· πῶς τις ἐν μάχῃ βεβῶς 850
 λόγχης ἰούσης πρόσθεν ὁμμάτων πυκνῆς
 σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
 οὐκ ἂν δυναίμην οὔτ' ἐρωτῆσαι τάδε
 οὔτ' ἂν πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν·
 μόλις γὰρ ἂν τις αὐτὰ τὰναγκαῖ' ὄρῃν 855
 δύναιτ' ἂν ἐστῶς πολεμίοις ἐναντίος.
- ΑΔ. ἄκουε δὴ νυν· καὶ γὰρ οὐκ ἄκουτέ μοι
 δίδως ἔπαινον τῶνδ', ἐγὼ τε βούλομαι
 φίλων ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν πέρι.
 ὄρῃς τὸ Δῖον οὐ βέλος διέπτατο; 860
 Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν· ᾧ βίος μὲν ἦν πολὺς,
 ἥκιστα δ' ὄλβῳ γεῦρος ἦν· φρόνημα δὲ
 οὐδέν τι μείζον εἶχεν ἢ πένης ἀνὴρ,
 φεύγων τραπέζαις ὅστις ἐξορκοῖτ' ἄγαν
 τάρκουντ' ἀτίζων· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ 865
 τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
 φίλος τ' ἀληθὴς ἦν φίλοις παροῦσί τε
 καὶ μὴ παροῦσιν· ὧν ἀριθμὸς οὐ πολὺς.

ἄψευδὲς ἦθος, εὐπροσήγορον στόμα,
 ἄκραυτον οὐδὲν οὔτ' ἐς οἰκέτας λέγων 870
 οὔτ' εἰς πολίτας. τὸν δὲ δευτέρου λέγω
 Ἐτέοκλον, ἄλλην χρηστότητ' ἡσκηκότα
 νεανίας ἦν τῷ βίῳ μὲν ἐνδεής,
 πλείστον δὲ τιμὰς ἔσχ' ἐν Ἀργεΐᾳ χθονί.
 φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων 875
 οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον οὐδὲ τοὺς τρόπους
 δούλους παρέσχε χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο.
 τοὺς δ' ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν
 ἠχθαιρ'· ἐπεὶ τοι κοῦδὲν αἰτία πόλις
 κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν. 880
 ὁ δ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἴππομέδων τοιοῦδ' ἔφν·
 παῖς ὦν ἐτόλμησ' εὐθύς οὐ πρὸς ἡδονὰς
 Μουσῶν τραπέσθαι πρὸς τε μαλθακὸν βίον,
 ἀγροὺς δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδούς
 ἔχαιρε πρὸς τάνδρειον, εἰς τ' ἄγρας ἰὼν 885
 ἵπποις τε χαίρων τόξα τ' ἐντείνων χερσίν,
 πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.
 ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος,
 παῖς Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος,
 Ἀρκὰς μὲν ἦν, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς 890
 παιδεύεται κατ' Ἄργος. ἐκτραφεὶς δ' ἐκεῖ
 πρῶτον μὲν, ὥς χορὴ τοὺς μετοικοῦντας ξένους,
 λυπηρὸς οὐκ ἦν οὐδ' ἐπίφθονος πόλει
 οὐδ' ἐξεριστὴς τῶν λόγων, ὅθιν βαρὺς
 μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε καὶ ξένος· 895
 λόχοις δ' ἐφεστῶς ὥσπερ Ἀργεῖος γεγῶς
 ἦμυνε χώρᾳ, χῶπότ' εὖ πράσσοι πόλις,
 ἐχαιρε, λυπρῶς δ' ἔφερεν, εἴ τι δυστυχοῖ.
 πολλοὺς δ' ἐραστὰς ἀπὸ θηλειῶν ὅσας
 ἔχων, ἐφροῦρει μηδὲν ἐξαμαρτάνειν. 900

Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν·
 οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρός, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι
 δεινὸς σοφιστῆς πολλά τ' ἐξευρεῖν σοφός.
 γνώμη δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος,
 ἴσον παρέσχευ ὄνομα διὰ τέχνης δορός, 905
 εὐρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι·
 φιλότιμον ἦθος πλούσιον, φρόνημα δὲ
 ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις ἔχων.
 ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων,
 Θησεῦ, πρὸ πύργων τοῖσδε τολμῆσαι θανεῖν. 910
 τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει·
 αἰσχύνεται δὲ τὰ γὰρ ἀσκήσας ἀνὴρ
 κακὸς κεκλῆσθαι πᾶς τις. ἢ δ' εὐανδρία
 διδακτός, εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται
 λέγειν ἀκούειν θ' ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει. 915
 ἂ δ' ἂν μάθῃ τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
 πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.

XO. ἰὼ τέκνον, δυστυχῇ σ'
 ἔτρεφον, ἔφερον ὕψ' ἥπατος
 πόνους ἐνεγκουσ' ἐν ὁδίσι· καὶ νῦν 920
 Αἰδας τὸν ἐμὸν ἔχει
 μόχθον ἀθλίας, ἐγὼ δὲ
 γηροβοσκὸν οὐκ ἔχω
 τεκουσ' ἅ τάλαινα παῖδα.

ΘH. καὶ μὴν τὸν Οἰκλέους γε γενναῖον τόκον 925
 θεοὶ ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχοὺς χθονὸς
 αὐτοῖς τεθρίπποις εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς·
 τὸν Οἰδίπου δὲ παῖδα, Πολυνείκην λέγω,
 ἡμεῖς ἐπαινέσαντες οὐ ψευδοίμεθ' ἄν.
 ξένος γὰρ ἦν μοι πρὶν λιπὼν Κάδμου πόλιν 930
 φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν ἀνθαίρετος.
 ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσαι βούλομαι τούτων πέρι;

- ΑΔ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, σοῖσι πείθεσθαι λόγοις.
 ΘΗ. τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρὶ —
 ΑΔ. ἢ χωρὶς ἱερὸν ὥς νεκρὸν θάψαι θέλεις; 935
 ΘΗ. ναί· τοὺς δέ γ' ἄλλους πάντας ἐν μιᾷ πυρὶ.
 ΑΔ. ποῦ δῆτα θήσεις μνήμα τῷδε χωρίσας;
 ΘΗ. αὐτοῦ παρ' οἴκους τοῦσδε συμπήξας τάφον.
 ΑΔ. οὗτος μὲν ἤδη δμῶσιν ἂν μέλοι πόνοσ.
 ΘΗ. ἡμῖν δέ γ' οὔδε· στειχέτω δ' ἄχθη νεκρῶν. 940
 ΑΔ. ἔτ', ὦ τάλαιναί μητέρες, τέκνων πέλας.
 ΘΗ. ἦμιστ', Ἄδραστε, τοῦτο πρόσφορον λέγεις.
 ΑΔ. πῶς; τὰς τεκούσας οὐ χρεὼν ψαῦσαι τέκνων,
 ΘΗ. ὅλουντ' ἰδοῦσαι τοῦσδ' ἂν ἡλλοιωμένους.
 ΑΔ. πικρὰ γὰρ ὄψις αἵμα κῶτειλαὶ νεκρῶν. 945
 ΘΗ. τί δῆτα λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις;
 ΑΔ. νικᾷς· [μένειν χρὴ τλημόνως· λέγει γὰρ εὖ
 Θησεύς.] ὅταν δὲ τοῦσδε προσθῶμεν πυρὶ,
 ὅστι' προσάξεσθ'. ὦ ταλαίπωροι βροτῶν,
 τί κτᾶσθε λόγῃας καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους 950
 τίθεσθε; παύσασθ', ἀλλὰ λήξαντες πόνων
 ἄστη φυλάσσεθ' ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων.
 σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ
 ὥς ῥᾶστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπεραῖν.
 ΧΘ. οὐκέτ' εὐτεκνος, οὐκέτ' εὐπαις, στρ. 955
 οὐδ' εὐτυχίας μέτεστί μοι
 κουροτόκοις ἐν Ἀργείαις·
 οὐδ' Ἀρτεμις λοχία
 προσφθέρξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους.
 δυσαίων δ' ὁ βίος, 960
 πλαγκτὰ δ' ὥσεί τις νεφέλα,
 πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων αἰσσω.
 ἐπὶ ματέρες ἐπὶ κούρους ἀντ.

955 — 962 = 963 — 970

ἐγχεύαμεθ' αἰ ταλαίπωροι
 κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις· 965
 καὶ νῦν ἅπαις ἄτεκνος
 γηράσκω δυστηνοτάτως,
 οὔτ' ἐν φθιμένοις
 οὔτ' ἐν ζῶσιν κρινομένα,
 χωρὶς δὴ τινα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν. 970
 ὑπολειμμένα μοι δάκρυα·
 μέλεα παιδὸς ἐν οἴκοις
 κεῖται μνήματα, πένθιμοι
 κουραὶ καὶ στέφανοι κόμας,
 λοιβαὶ τε νεκύων φθιμένων 975
 αἰοδαί, τὰς χρυσοκόμας
 Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται·
 γόοισιν δ' ὀρθρευομένα
 δάκρυσι νοτερόν ἀεὶ πέπλων
 πρὸς στέρω πτύχα τέγξι.
 καὶ μὴν θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ δὴ 980
 Καπανέως ἤδη τύμβον θ' ἱερὸν
 μελάρθρων τ' ἐκτὸς
 Θησέως ἀναθήματα νεκροῖς,
 κλεινὴν τ' ἄλοχον τοῦ καταφθιμένου
 τοῦδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδην, 985
 ἣν Ἴφις ἀναξ παῖδα φυτεύει.
 τί ποτ' αἰθερίαν ἔσθηκε πέτραν,
 ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει,
 τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;
 ΕΤ. τί φέγγος, τίν' αἴγλαν 890
 ἐδίφρενε τόθ' ἄλιος
 σελάνα τε κατ' αἰθέρα,
 λαμπράδ' ἵν' ὠκνηθῶι νύμφαι

ἔππεύουσι δι' ὄρφνας,

* * ἀνίκα γάμων

995

τῶν ἐμῶν πόλιν Ἄργους

ἄοιδαίς εὐδαιμονίας

ἐπύργωσε καὶ γαμέτα

χαλκεοτευχοῦς τε Καπανέως.

προσέβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν

4000

οἴκων ἐμβακχευσάμενα,

πυρὸς φῶς [καθ' ἑξέουσα] τάφον τε

ματεύουσα τὸν αὐτόν,

ἐς Αἶδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον

βίοτον αἰῶνός τε πόνουσ'.

1005

ἥδιστος γάρ τοι θάνατος

συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,

εἰ δαίμων τάδε κραίνοι.

ΧΟ. καὶ μὴν ὀρᾷς τήνδ' ἧς ἐφ' ἑστήκας πέλας

πυράν, Διὸς θησανρόν, ἐνθ' ἔνεστι σὸς

1010

πόσις δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραννίοις.

ΕΤ. ὀρῶ δὴ τελευτάν,

ἀντ.

ἴν' ἔστακα· τύχα δέ μοι

ξυνάπτει ποδός· ἀλλὰ τῆς

εὐκλείας χάριν ἐνθεν ὄρ-

1015

μάσω τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας

πηδήσασα πυρὸς ἔσω,

σῶμά τ' αἰθιοπι φλογμῷ

πόσει συμμίξασα φίλον,

1020

χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα

Περσεφονείας ἥξω θαλάμους,

σὲ τὸν θανόντ' οὔ ποτ' ἐμᾶ

προδοῦσα ψυχᾶ κατὰ γᾶς.

ἴτω φῶς γάμοι τε.

1025

εἶθε τινὲς εὐναὶ

δικαίων ὑμεναίων ἐν Ἀργεὶ
φρανῶσιν τέκνοισιν ἐμοῖς,
ὥς ὅδ' εὐνατος γαμέτας
συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοισι
γενναίας ψυχᾶς ἀλόχῳ.

1030

ΧΘ. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας,
γεραιὸς Ἴφις εἰς νεωτέρους λόγους,
οὗς οὐ κατειδὼς πρόσθεν ἀλγήσει κλύων.

ΙΦ. ᾧ δυστάλαινα, δυστάλας δ' ἐγὼ γέρων,
ἤκω διπλοῦν πένθημ' ὁμαιμύνων ἔχων,
τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ
Ἐτέοκλον εἰς γῆν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρόν,

1035

ξητῶν δ' ἐμὴν παῖδ', ἣ δόμων ἐξώπιος
βέβηκε πηδήσασα Καπανέως δάμαρ,
θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει. χρόνον μὲν οὖν
τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις· ἐπεὶ δ' ἐγὼ
φυλακὰς ἀνῆκα τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς,
βέβηκεν. ἀλλὰ τῇδ' ἐν νιν δοξάζομεν
μάλιστ' ἂν εἶναι· φράζετ' εἰ κατοίδατε.

1040

ΕΤ. τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ἦ δ' ἐγὼ πέτρας ἐπι
ὄρνις τις ὥσει Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς
δύστηνον αἰώρημα κουφίζω, πάτερ.

1045

ΙΦ. τέκνον, τίς αὔρα; τίς στόλος; τίνος χάριν
δόμων ὑπερβᾶς' ἤλθες εἰς τήνδε χθόνα;

ΕΤ. ὀργὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων
κλύων· ἀκοῦσαι δ' οὐ σε βούλομαι, πάτερ.

1050

ΙΦ. τί δ'; οὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι;

ΕΤ. κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς.

ΙΦ. σκευῇ δὲ τῇδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας;

ΕΤ. θελεῖ τι καινὸν οὗτος ὁ στολμός, πάτερ.

1055

ΙΦ. ὥς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπει δόρᾶν.

ΕΤ. εἰς γὰρ τι προᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα.

- ΙΦ. κᾶπειτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνει πέλας;
 ΕΤ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.
 ΙΦ. νικῶσα νίκην τίνα; μαθεῖν χρήζω σέθεν. 1060
 ΕΤ. πάσας γυναῖκας ἃς δέδορκεν ἥλιος.
 ΙΦ. ἔργοις Ἀθάνας ἢ φρενῶν εὐβουλία;
 ΕΤ. ἀρετῇ· πόσει γὰρ συνθανοῦσα κείσομαι.
 ΙΦ. τί φῆς; τί τοῦτ' αἰνιγμα σημαίνεις σαθρόν;
 ΕΤ. ἄσσω θανόντος Καπανέως τήνδ' εἰς πυράν. 1065
 ΙΦ. ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον εἰς πολλοὺς ἐρεῖς;
 ΕΤ. τοῦτ' ἀντὶ χρήζω, πάντας Ἀργεῖους μαθεῖν.
 ΙΦ. ἀλλ' οὐδέ τοί σοι πείσομαι δρώσῃ τάδε.
 ΕΤ. ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἔλῶν χειρὶ.
 καὶ δὴ παρῆται σῶμα, σοὶ μὲν οὐ φίλον, 1070
 ἡμῖν δὲ καὶ τῷ συμπυρουμένῳ πόσει.
 ΧΟ. ἰὼ, γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξεργάσσω.
 ΙΦ. ἀπωλόμην δύστηνος, Ἀργείων κόραι.
 ΧΟ. ἔε, σχέτλια τάδε παθῶν,
 τὸ πάντολμον ἔργον ὅψει τάλας. 1075
 ΙΦ. οὐκ ἂν τιν' εὖροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον.
 ΧΟ. ἰὼ τάλας·
 μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα, γέρον,
 μέρος καὶ σὺ καὶ πόλις ἐμὰ τλάμων.
 ΙΦ. οἴμοι· τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε, 1080
 νέους δις εἶναι καὶ γέροντας αὖ πάλιν;
 ἀλλ' ἐν νόμοις μὲν ἦν τι μὴ καλῶς ἔχῃ,
 γνῶμαισιν ὑστέραισιν ἐξορθούμεθα,
 αἰῶνα δ' οὐκ ἔξεστιν. εἰ δ' ἦμεν νέοι
 δις καὶ γέροντες, εἴ τις ἐξημάρτανε, 1085
 διπλοῦ βίου τυχόντες ἐξορθούμεθ' ἂν.
 ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους
 παίδων τ' ἐραστὴς ἢ πόθῳ τ' ἀπωλλύμην.
 εἰ δ' εἰς τόδ' ἦλθον ἀξέπειράτῃν * *

οἷον στέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων, 1090
 οὐκ ἂν ποτ' εἰς τόδ' ἦλθον εἰς ὃ νῦν κακόν·
 ὅστις φυτεύσας καὶ νεανίαν τεκὼν
 ἄριστον, εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.
 εἶεν· τί δὴ χρὴ τὸν ταλαίπωρόν με δοῶν;
 στείχειν πρὸς οἴκους; καὶ ἔρημίαν ἴδω 1095
 πολλὴν μελάρων ἀπορίαν τ' ἐμῷ βίῳ;
 ἢ πρὸς μέλαθρα τοῦδε Καπανέως μολῶ;
 ἦδιστα πρὶν γε δῆθ', ὅτ' ἦν παῖς ἦδε μοι.
 ἀλλ' οὐκέτ' ἔστιν· ἦ γ' ἐμὴν γενειάδα 1100
 προσήγετ' ἀεὶ στόματι καὶ κάρα τόδε
 κατεῖχε χειρὶ· πατρὶ δ' οὐδὲν ἦδιον
 γέροντι θυγατρὸς ἀρσένων δὲ μείζονες
 ψυχαί, γλυκεῖαι δ' ἥσσον εἰς θωπεύματα.
 οὐχ ὥς τάχιστα δῆτά μ' ἄξετ' εἰς δόμους 1105
 σκοτὸν τε δάσσετ'; ἐνθ' ἀσιτιάις ἐμὸν
 δέμας γεραίον συντακεῖς ἀποφθερῶ.
 τί μ' ὠφελήσει παιδὸς ὁστέων θιγεῖν;
 ὦ δυσπάλαιστον γῆρας, ὥς μισῶ σ' ἔχων,
 μισῶ δ' ὅσοι χορήξουσιν ἐκτείνειν βίον,
 βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγνύμασι 1110
 παρεκτρέποντες ὁχετὸν ὥστε μὴ θανεῖν·
 οὐς χορῆν, ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν,
 θανόντας ἔρρειν ἀκκοδῶν εἶναι νέοις.
 ΧΟ. ἰώ, τὰδε δὴ παίδων φθιμένων 1115
 ὅσῳ φέρεται. λάβετ', ἀμφίπολοι
 γραίας ἀμενοῦς· οὐ γὰρ ἔνεστιν
 ῥώμῃ παίδων ὑπὸ πένθους,
 πολλοῦ τε χρόνου ζωῆς μετὰ δὴ
 καταλειβομένης τ' ἄλγεσι πολλοῖς.
 τί γὰρ ἂν μεῖζον τοῦδ' ἔτι θνητοῖς 1120
 πάθος ἐξεύροις

ἢ τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι;

ΠΑΙΔ. φέρω φέρω, στρ.
τάλαινα μᾶτερ, ἐκ πυρᾶς πατρὸς μέλη,
βάρος μὲν οὐκ ἄβριθες ἀλγέων ὕπερ, 1125
ἐν δ' ὀλίγῳ τὰ μὰ πάντα συνθεῖς.

ΧΟ. ἰὼ ἰώ·
πᾶ δάκρυα φέρεις φίλα
ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
σποδοῦ τε πληθὸς ὀλίγον ἀντὶ σωμαίων 1130
εὐδοκίμων δή ποτ' ἐν Μυκῆναις;

ΠΑΙΔ. παπαῖ παπαῖ· ἀντ.
ἐγὼ δ' ἔρημος ἀθλίου πατρὸς τάλας
ἔρημον οἶκον ὀρφανεύσομαι λαβών,
οὐ πατρὸς ἐν χερσὶ τοῦ τεκόντος.

ΧΟ. ἰὼ ἰώ·
ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων, 1135
ποῦ λοχευμάτων χάρις
τροφαί τε ματρὸς ἄυπνά τ' ὀμμάτων τέλη
καὶ φίλλαι προσβολαὶ προσώπων;

ΠΑΙΔ. βεβᾶσιν, οὐκέτ' εἰσὶ μοι πάτερ, στρ.
βεβᾶσιν· αἰθ' ἤρ' ἔχει νιν ἥδη 1140
πυρὸς τετακότας σποδῶ·
ποτανοὶ δ' ἥνυσαν τὸν Αἶδαν.

ΧΟ. πάτερ, μῶν σοῦ κλύεις τέκνον γόους;
ἄρ' ἀσπιδουῆχος ἐτι ποτ' ἀντιτίσεται
σὸν φόνον; εἰ γὰρ γένοιτο, τέκνον. 1145

ΠΑΙΔ. ἐτ' ἂν θεοῦ θέλοντος ἔλθοι δίκαια ἀντ.
πατρῶος· οὐπω κακὸν τόδ' εὖδαι.
ἄλις γόων, ἄλις τύχας,
ἄλις δ' ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστιν.

1123 — 1131 = 1132 — 1138

1139 — 1145 = 1146 — 1152

- ΧΟ. ἔτ' Ἀσωποῦ σε δέξεται γάνος 1150
χαλκίοις ἐν ὅπλοις Δαναῖδων στρατηλάταν,
τοῦ φθιμένον πατρὸς ἐκδικαστάν.
- ΠΑΙΔ. ἔτ' εἰσορᾷ σε, πάτερ, ἐπ' ὁμμάτων δοκῶ στρ.
ΧΟ. φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σόν.
- ΠΑΙΔ. λόγων δὲ παρακέλυσμα σῶν 1155
ἄερι φερόμενον οἴχεται.
- ΧΟ. δυοῖν δ' ἄχῃ, ματέρι τ' ἔλιπες
σέ τ' οὐποτ' ἄλγῃ πατρῶα λείψει.
- ΠΑΙΔ. ἔχω τοσούνδε βάρους ὅσον μ' ἀπώλεσεν. ἀντ.
ΧΟ. φέρ', ἀμφι μαστὸν ὑποβάλλω σποδόν. 1160
- ΠΑΙΔ. ἔκλαυσα τόδε κλύων ἔπος
στυγνότατον· ἔθιγέ μου φρενῶν.
- ΧΟ. ᾧ τέκνον, ἔβας· οὐκέτι φίλον
φίλῃς ἄγαλμ' ὄψομαί σε ματρός.
- ΘΗ. Ἄδραστε καὶ γυναικες Ἀργεῖαι γένος, 1165
ὀρᾷτε παῖδας τούσδ' ἔχοντας ἐν χειροῖν
πατέρων ἀρίστων σώμαθ' ὧν ἀνειλόμην·
τούτοις ἐγὼ σφε καὶ πόλις δωροῦμεθα.
ὑμᾶς δὲ τῶνδε χορὴ χάριν μεμνημένους
σώζειν, ὀρῶντας ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ. 1170
- ΠΑΙΔ. παισὶν δ' ὑπέειπον τοῖσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους,
τιμᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων αἰεὶ τέκνοις
μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίστατο οἱ τ' ἐν οὐρανῷ θεοὶ
οἴων ὑφ' ἡμῶν στείχεται ἤξιωμένοι. 1175
- ΑΔ. Θησεῦ, ξύνισμεν πάνθ' ὅσ' Ἀργεῖαν χθόνα
δέδρακας ἐσθλὰ δεομένην εὐεργετῶν,
χάριν τ' ἀγῆρων ἔξομεν· γενναῖα γὰρ
παθόντες ὑμᾶς ἀντιδρᾷν ὀφείλομεν.
- ΘΗ. τί δῆτ' ἐθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαι με χορή; 1180

1153 — 1158 = 1159 — 1164

- ΑΔ. χαῖρ'· ἄξιός γάρ καὶ σὺ καὶ πόλις σέθεν.
- ΘΗ. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.
- ΑΘ. ἄκουε, Θησεῦ, τοῦσδ' Ἀθηναίης λόγους,
 ἃ χρὴ σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τάδε.
 μὴ δῶς τάδ' ὅστω τοῖσδ' ἐς Ἀργεῖαν χθόνα 1185
 παισὶν κομίζειν ῥεῖδίως οὕτω μεθεῖς,
 ἀλλ' ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων
 πρῶτον λάβ' ὄρκον. τόνδε δ' ὀμνύναι χρεῶν
 "Ἀδραστον· οὗτος κύριος, τύραννος ὢν,
 πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναῖδων ὀρκωμοτεῖν. 1190
 ὁ δ' ὄρκος ἔσται, μή ποτ' Ἀργείους χθόνα
 εἰς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν
 ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδῶν θήσειν δόρυ.
 ἦν δ' ὄρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,
 κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα. 1195
 ἐν ᾧ δὲ τέμνειν σφάγια χρὴ σ', ἄκουέ μου.
 ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους εἶσω δόμων,
 ὃν Ἰλίου ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα
 σπουδὴν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὀρμώμενος
 στήσαι σ' ἐφείτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν. 1200
 ἐν τῷδε λαιμοῦς τρεῖς τριῶν μῆλων τεμῶν
 ἐγγραψον ὄρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει,
 κᾶππειτα σῶξιν θεῶ δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει,
 μνημεῖά θ' ὄρκων μαρτύρημά θ' Ἑλλάδι.
 ἦ δ' ἂν διοίξῃς σφάγια καὶ τρώσῃς φόνον. 1205
 ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαίης μυχοῦς
 κρύψον παρ' αὐτὰς ἐπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν·
 φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἦν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
 δειχθεῖσα θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν.
 δρᾶσας δὲ ταῦτα πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς. 1210
 τεμένη δ', ἵν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγνίσθῃ πυρί,
 μέθες παρ' αὐτὴν τριόδον Ἰσθμίαν θεῶ.

- σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· παῖσι δ' Ἀργείων λέγω·
 πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἴσμηνοῦ πόλιν,
 πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον, 1215
 σύ τ' ἀντὶ πατρός, Αἰγιάλεῦ, στρατηλάτης
 νέος καταστάς, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολὼν
 Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ.
 ἀλλ' οὐ φθάνειν χορὴν συσκιάζοντας γένυν
 καὶ χαλκοπληθὴν Δαναϊδῶν ὀρμᾶν στρατὸν 1220
 ἐπ' ἀστυμόνιον πύργωμα Καδμείων ἐπι.
 μικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἦξετ' ἐκτεθραμμένοι
 σκύμνοι λεόντων, πόλεος ἐκπορθήτορες.
 κούκ' ἔστιν ἄλλως· Ἐπίγονοι δ' ἂν Ἑλλάδα
 κληθέντες ᾧδ' ἄς ὑστέροισι θήσετε· 1225
 τοῖον στράτευμα σὺν θεῷ πορεύσετε.
- ΘΗ. δέσποιν' Ἀθήνα, πείσομαι λόγοισι σοῖς·
 σὺ γὰρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ ῥαμαρτάνειν·
 καὶ τόνδ' ἐν ὄρκοις ζεύξομαι· μόνον σύ με
 εἰς ὄρθον ἴστη· σοῦ γὰρ εὐμενοῦς πόλει 1230
 οὔσης τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.
- ΧΘ. στείχωμεν, Ἀδρασθ', ὄρκια δῶμεν
 τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τ'· ἄξια δ' ἡμῖν
 προμεμοχθήκασι σέβεσθαι.

**ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗ-
ΦΟΡΟΣ.**

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΘΕΡΑΠΟΝΤΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΦΑΙΔΡΑ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΤΕΜΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Θησεὺς μὲν ἦν Ἀἰθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζονίδων Ἰππολύτην, Ἰππόλυτον ἐγέννησε κάλλι τε καὶ σωφροσύνη διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάγετο Κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνω τοῦ 5 Κρητῶν βασιλέως θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα ἓνα τῶν συγγενῶν φονεύσας φεύγει εἰς Τροιζῆνα μετὰ τῆς γυναικός, οὗ συνέβαινε τὸν Ἰππόλυτον παρὰ Πιτθεὶ τρέφεσθαι· θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκό- 10 λαστος οὔσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἡ τὸν Ἰππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα, τέλος τοῖς προτεθείσιν ἔθηκε. στέγουσα δὲ τὴν νόσον χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὸν δηλῶσαι ἠναγκάσθη, κατεπαργειλαμένην αὐτῇ βοηθήσειν· ἥτις κατὰ τὴν προαίρε- 15 σιν λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα κατιμαθοῦσα τῇ μὲν τροφῇ ἐπέπληξεν, αὐτὴν δὲ ἀνήρτησε. καθ' ὃν καιρὸν φανεῖς Θησεὺς καὶ καθελεῖν σπεύδων τὴν ἀπηγχονισμένην, εὗρεν αὐτῇ προσηρητημένην δέλτον, δι' ἧς Ἰππολύτου 20 φθορὰν κατηγόρει καὶ ἐπιβουλήν. πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις τὸν μὲν Ἰππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν, αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἀράς ἔθετο, ὃν ἐπακούσας ὁ θεὸς τὸν Ἰππόλυτον διέφθειρεν. Ἄρτεμις δὲ τῶν γεγεννημένων ἕκαστον διασαφήςασα Θησεῖ, τὴν μὲν Φαί- 25 δραν οὐ κατεμέμψατο, τοῦτον δὲ παρεμυθήσατο νυῦ

καὶ γυναικὸς στερηθέντα· τῷ δὲ Ἰππολύτῳ τιμὰς ἔφη
γῆς ἐγκαταστήσεσθαι.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίῃ κείται. ἐδι-
δάχθη ἐπὶ Ἐπαμείνονος ἄρχοντος Ὀλυμπιάδι πζ' ἔτει
5 δ'. πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ἰοφών, τρίτος Ἴων.
ἔστι δὲ οὗτος Ἰππόλυτος δεύτερος, καὶ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ
προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμ-
μένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ
διώρεται τῷ δράματι. τὸ δὲ δράμα τῶν πρώτων.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

ΑΦ. Πολλή μὲν ἐν βροτοῖσι κοῦκ ἀνώνυμος
 θεὰ κέκλημαι Κύπρις οὐρανοῦ τ' ἔσω,
 ὅσοι τε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν
 ναίουσιν εἴσω φῶς ὀρῶντες ἡλίου,
 τοὺς μὲν σέβοντας τὰμὰ πρεσβεύω κράτη, 5
 σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
 ἔνεστι γὰρ δὴ κὰν θεῶν γένει τόδε,
 τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
 δείξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα·
 ὁ γὰρ με Θεσέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος 10
 Ἰππόλυτος, ἄγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα,
 μόνος πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροιξηνίας
 λέγει κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι,
 ἀναίνεται δὲ λέκτρα κοῦ ψαύει γάμων·
 Φοίβου δ' ἀδελφὴν Ἀρτεμὶν Διὸς κόρη 15
 τιμᾷ μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος·
 χλωρὰν δ' ἂν ὕλην παρθένῳ ξυνὼν αἶε
 κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαιρεῖ χθονός,
 μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας.
 τούτοισι μὲν νυν οὐ φθονῶ· τί γὰρ με δεῖ; 20
 ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
 Ἰππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ

πάλαι προκόψας', οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ.
 ἐλθόντα γάρ νιν Πιτθέως ποτ' ἐκ δόμων
 σεμνῶν ἐς ὅσιν καὶ τέλη μυστηρίων 25
 Πανδίονος γῆν πατρὸς εὐγενῆς δάμαρ
 ἰδοῦσα Φαίδρα καρδίαν κατείχετο
 ἔρωτι δεινῷ τοῖς ἔμοις βουλευμασι.
 καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τήνδε γῆν Τροίξηνιαν,
 πέτραι παρ' αὐτὴν Παλλάδος κατόπιον 30
 γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος καθίστατο,
 ἔρῳσ' ἔρωτ' ἐκδηλον· Ἴππολύτῳ δ' ἐπὶ
 τὸ λοιπὸν ὠνόμαζεν ἰδρῦσθαι θεάν.
 ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
 μίσμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν, 35
 καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα,
 ἐνιαυσίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγῆν,
 ἐνταῦθα δὴ στένουσα κἄκπεπληγμένη
 κέντροις ἔρωτος ἢ τάλαιν' ἀπόλλυται
 σιγῇ· σύννοιδε δ' οὔτις οἴκετῶν νόσον. 40
 ἀλλ' οὔτι ταύτης τῇδ' ἔρωτα δεῖ πεσεῖν·
 δεῖξω δὲ Θησεῖ πρᾶγμα, κἄκφρανήσεται.
 καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον νεανίαν
 κτενεῖ πατὴρ ἀραΐσιν, ἃς ὁ πόντιος
 ἄναξ Ποσειδῶν ὥπασεν Θησεῖ γέρας, 45
 μηδὲν μάταιον εἰς τρίς εὔξασθαι θεῶ.
 ἦ δ' εὐκλεὲς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται,
 Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν
 τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν τοὺς ἔμους ἐχθροὺς ἔμοι
 δίκην τοσαύτην ὥστ' ἔμοι καλῶς ἔχειν. 50
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησεῶς
 στείχοντα θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα,
 Ἴππολύτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι τόπων.
 πολὺς δ' αἶμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους

- κῶμος λέλακεν Ἄρτεμιν τιμῶν θεῶν 55
 ὕμνοισιν· οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεωγμένους πύλας
 Ἰδίου φάος τε λοίσθιον βλέπων τόδε.
- III. ἔπεσθ' ἄδοντες ἔπεσθε
 τὰν Διὸς οὐρανίαν
 Ἄρτεμιν, ἧ μελόμεσθα. 60
- ΘΕ. πότνια πότνια σεμνοτάτα,
 Ζανὸς γένεθλον,
 χαῖρε χαῖρέ μοι, ὦ κόρα
 Λατοῦς Ἄρτεμι καὶ Διός, 65
 καλλίστα πολὺ παρθένων,
 [ἧ μέγαν κατ' οὐρανὸν]
 ναίεις, εὐπατέρεϊ, ἀν' οἷ-
 κον Ζανὸς πολύχρυσον.
 χαῖρέ μοι, ὦ καλλίστα 70
 καλλίστα τῶν κατ' Ὀλυμπον
 παρθένων, Ἄρτεμι.
- III. σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου
 λειμῶνος, ὦ δέσποινα, κοσμήσας φέρω,
 ἐνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ 75
 οὔτ' ἤλθε πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
 μέλισσα λειμῶν' ἐαρινὸν διέρχεται·
 Αἰδῶς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις,
 ὅσοις διδασκὸν μηδέν, [ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
 τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν εἰς τὰ πάνθ' ὁμῶς,] 80
 τούτοις δρέπεσθαι· τοῖς κακοῖσι δ' οὐ θέμις.
 ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
 ἀνάδημα δέξαι χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο.
 μόνῳ γὰρ ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν·
 σοὶ καὶ ξύνειμι καὶ λόγοις σ' ἀμείβομαι, 85
 κλύων μὲν αὐδὴν, ὄμμα δ' οὐχ ὁρῶν τὸ σόν.
 τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίου.

- ΘΕ ἄναξ, θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεῶν,
 ἄρ' ἂν τί μου δέξαιο βουλευσάντος εὖ;
- ΙΠ. καὶ κάρτα γ'· ἡ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινοίμεθ' ἂν. 90
- ΘΕ οἷσθ' οὖν βροτοῖσιν ὅς καθέστηκεν νόμος,
- ΙΠ. οὐκ οἶδα· τοῦ δὲ καὶ μ' ἀμιστορεῖς πέρι;
- ΘΕ. μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον;
- ΙΠ. ὀρθῶς γε· τίς δ' οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;
- ΘΕ. ἐν δ' εὐπροσηγόροις ἐστι τις χάρις; 95
- ΙΠ. πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχεῖ.
- ΘΕ. ἡ καὶ θεοῖσι ταῦτόν ἐλπίσεις τόδε;
- ΙΠ. εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.
- ΘΕ. πῶς οὖν σὺ σεμνήν δαίμον' οὐ προσεννέπεις;
- ΙΠ. τίς; εὐλαβοῦ δὲ μὴ τι σοῦ σφαλῇ στόμα. 100
- ΘΕ. τήνδ' ἢ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.
- ΙΠ. πρόσωθεν αὐτὴν ἀγνὸς ὦν ἀσπάζομαι.
- ΘΕ. σεμνή γε μέντοι κἀπίσημος ἐν βροτοῖς.
- ΙΠ. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει.
- ΘΕ. εὐδαιμονοίης νοῦν ἔχων οἷόν σε δεῖ. 105
- ΙΠ. οὐδέεις μ' ἀρέσκει νυκτὶ θανμαστός θεῶν.
- ΘΕ. τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρησθαι χρεῶν.
- ΙΠ. χωρεῖτ', ὀπαδοί, καὶ παρελθόντες δόμους
 σίτων μέλεσθε· τερπνὸν ἐκ κυναγίας
 τράπεζα πλήρης· καὶ καταψήχειν χρεῶν 110
 ἵππους, ὅπως ἂν ἄρμασι ξεύξας ὑπο
 βορᾶς κορεσθεῖς γυμνάσω τὰ πρόσφορα·
 τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
- ΘΕ. ἡμεῖς δέ, τοὺς νέους γὰρ οὐ μιμητέον,
 φρονοῦντες οὕτως ὥς πρόπει δούλοις λέγειν, 115
 προσευξόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι,
 δέσποινα Κύπρι. χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
 εἰ τίς σ' ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων
 μάταια βάζει· μὴ δόκει τούτου κλύειν·

- σοφωτέρους γὰρ χρὴ βροτῶν εἶναι θεοῖς. 120
 XO. ὠκεανοῦ τις ὕδωρ στρ.
 στάξουσα πέτρα λέγεται
 βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν
 παγὰν προῖεῖσα κρημνῶν,
 ὅθι μοί τις ἦν φίλα, 125
 πορφύρεα φάρεα
 ποταμία δρόσῳ
 τέγγουσα, θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας
 εὐαλίου κατέβαλλ' ὅθεν μοι
 πρῶτα φάτις ἦλθε δέσποιναν 130
 τειρομένην νοσερᾷ ἀντ.
 [κοίτῃ] δέμας ἐντὸς ἔχειν
 οἴκων, λεπτὰ δὲ φάρη
 ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν.
 τριτάταν δέ νιν κλύω 135
 τάνδε κατ' ἀμβροσίου
 στόματος ἀμέραν
 Λάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν,
 κρυπτῷ πάθει θανάτου θέλουσιν
 κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον. 140
 οὐ γὰρ ἐνθεος, ὦ κούρα, στρ.
 εἴτ' ἐκ Πανὸς εἴθ' Ἑκάτας
 ἢ σεμνῶν Κορυβάντων
 φοιτᾶς ἢ ματρὸς ὀρείας,
 οὐδ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον 145
 Δίκτυναν ἀμπλακίαις
 ἀνίερος ἀθύτων πελάνων τρύχει.
 φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας
 χέρσον θ' ὑπὲρ πελάγους

121 — 130 = 131 — 140

141 — 150 = 151 — 160

δίναις ἐν νοτίαις ἄλμας. 150
 ἢ πόσιν τὸν Ἐρεχθιδῆαν
 ἀρχαγλὴν τὸν εὐπατρίδαν
 ποιμαίνει τις ἐν οἴκοις
 κρυπτὰ κοῖτα λεχέων σῶν;
 ἢ ναυβάτας τις ἐπλευσεν 155
 Κρήτας ἑξορμος ἀνὴρ
 λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις,
 φάμαν πέμπων βασιλείᾳ,
 λύπα δ' ὑπὲρ παθέων
 εὐναία δέδεται ψυχάν; 160
 φιλεῖ δὲ τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν
 ἁρμονία κακᾷ δύστανος
 ἀμηχανία συνοικεῖν
 ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας.
 δι' ἐμᾶς ἤξεν ποτε νηδύος ἅδ' αὔρα 165
 τὰν δ' εὐλοχον οὐρανίαν
 τόξων μεδέουσας αὐτευν
 Ἄρτεμιν, καὶ μοι πολυζήλωτος ἄελ
 σὺν θεοῖσι φοιτᾷ.
 ἀλλ' ἦδε τροφὸς γεραῖα πρὸ θυρῶν 170
 τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων·
 στυγνὸν δ' ὄφρυων νέφος αὐξάνεται.
 τί ποτ' ἔστι μαθεῖν ἔραται ψυχῇ,
 τί δεδήληται
 δέμας ἀλλόχροον βασιλείας. 175
 Ἰ'Ρ. ὦ κακὰ θνητῶν στυγεραὶ τε νόσοι.
 τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;
 τόδε σοι φέγγος, λαμπρὸς ὅδ' αἰθήρ·
 ἔξω δὲ δόμων ἥδη νοσερᾷς
 δέμνια κοίτης. 180
 δεῦρο γὰρ ἔλθεῖν πᾶν ἔπος ἦν σοι

τάχα δ' εἰς θαλάμους σπεύσεις τὸ πάλιν.
ταχὺ γὰρ σφάλλει κούδενι χαίρεις,
οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρόν, τὸ δ' ἀπὸν
φίλτερον ἦγεί.

185

κρεῖσσον δὲ νοσεῖν ἢ θεραπεύειν·
τὸ μὲν ἐστὶν ἀπλοῦν, τῷ δὲ συνάπτει
λύπη τε φρενῶν χειρὶν τε πόνος.
πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
κοῦκ ἔστι πόνων ἀνάπανσις·
ἀλλ' ὅ τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο
σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νεφέλαις.
δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
τοῦδ' ὅ τι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν,
δι' ἀπειροσύνην ἄλλον βιότου
κοῦκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας·
μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.

190

195

ΦΑΙ. αἶρετέ μου δέμας, ὀρθοῦτε κἄρα·
λέλυμαι μελέων σύνδεσμα, φίλαι.
λάβετε' εὐπήχεις χεῖρας, πρόπολοι.
βαρὺ μοι κεφαλᾶς ἐπίκρανον ἔχειν·
ἄφελ', ἀμπέτασον βόστρουχον ὦμοις.

200

ΤΡ. θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μετάβαλλε δέμας.

ῥᾶον δὲ νόσον μετὰ θ' ἥσυχίας
καὶ γενναίου λήματος οἴσεις·
μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.

205

ΦΑΙ. αἰαῖ·

πῶς ἂν ὀροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος
καθαρῶν ὑδάτων πῶμ' ἀρυσάμεαν,
ὑπὸ τ' αἰγείοις ἐν τε κομήτῃ
λειμῶνι κλιθεῖς ἀναπαυσάμεαν.

210

ΤΡ. ὦ παῖ, τί θροεῖς;

- οὐ μὴ παρ' ὅχλῳ τάδε γηρύνει
μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον;
ΦΑΙ. πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· εἰμι πρὸς ὕλαν 215
καὶ παρὰ πένκας, ἵνα θηροφόνοι
στείβουσι κύνες
βαλιαῖς ἐλάφοις ἐγχριμπτόμεναι·
πρὸς θεῶν, ἔραμαι κνσὶ θωῦξαι
καὶ παρὰ χαίταν ξανθὰν ῥῖψαι 220
Θεσσαλὸν ὄρπακ', ἐπίλογχον ἔχουσ'
ἐν χειρὶ βέλος.
- ΤΡ. τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις;
τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτη;
τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; 225
πάρα γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχῆς
κλιτύς, ὅθεν σοι πῶμα γένοιτ' ἄν.
- ΦΑΙ. δέσποιν' ἁλίας Ἀρτεμι Αἰμνας
καὶ γυμνασίῳ τῶν ἱπποκρότων,
εἶθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
πῶλους Ἐνέτας δαμαλιζομένα. 230
- ΤΡ. τί τόδ' αὖ παράφρων ἐρριψας ἔπος;
νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας
πόθον ἐστέλλου, νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
ἐπ' ἀκυμάντοις πῶλων ἔρασαι. 235
τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,
ὅστις σε θεῶν ἀνασειράζει
καὶ παρακόπτει φρένας, ὦ παῖ.
- ΦΑΙ. δύστινος ἐγώ, τί ποτ' εἰργασάμαν;
ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς;
ἐμάνην, ἔπεσον δαίμονος ἄτα· 240
φεῦ φεῦ, τλάμων.
μαῖα, πάλιν μιν κρύψον κεφαλάν·
αἰδούμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.

- κρύπτε· κατ' ὅσων δάκρυ μοι βαίνει, 245
καὶ ἐπ' αἰσχύναν ὄμμα τέτραπται.
τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμαν ὀδυνᾷ,
τὸ δὲ μαινόμενον κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ
μὴ γινώσκοντ' ἀπολέσθαι.
- ΤΡ. κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν πότε δὴ θάνατος 250
σῶμα καλύψει;
πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος.
χοῖν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους
φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι
καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς, 255
εὐλυτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν
ἀπὸ τ' ὥσασθαι καὶ ξυντεῖναι.
τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν
ψυχὴν χαλεπὸν βάρος, ὥς ἀγῶ
τῆσδ' ὑπεραλγῶ. 260
βίотου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις
φασὶ σφάλλειν πλεον ἢ τέρεπιν
τῇ τ' εὐσοίᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.
οὕτω τὸ λίαν ἥσσον ἐπαινῶ
τοῦ μηδὲν ἄγαν· 265
καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.
- ΧΟ. γύναι γεραία, βασιλίδος πιστὴ τροφὴ
Φαίδρας, ὅρῳ μὲν τάσδε δυστήνους τύχας,
ἄσημα δ' ἡμῖν ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος·
σοῦ δ' ἂν πνυθέσθαι καὶ κλύειν βουλομένθ' ἂν. 270
- ΤΡ. οὐκ οἶδ' ἐλέγχους· οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει.
- ΧΟ. οὐδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφω;
ΤΡ. εἰς ταῦτόν ἥκεις· πάντα γὰρ σιγῇ τάδε.
ΧΟ. ὥς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.
ΤΡ. πῶς δ' οὐ, τριταίαν οὖς' ἄσιτος ἡμέραν; 275
ΧΟ. πότερον ὑπ' αἵτης ἢ θανεῖν πειρωμένη;

- TP. θανεῖν· ἄσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βλον.
 XO. θαναμαστόν εἶπας, εἰ τὰδ' ἐξαρκεῖ πόσει.
 TP. κρύπτει γὰρ ἦδε πῆμα κοῦ φησιν νοσεῖν.
 XO. ὃ δ' εἰς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων; 280
 TP. ἐκδημος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
 XO. σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις, πειρωμένη
 νόσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον φρενῶν;
 TP. εἰς πᾶν ἀφίγμαι κοῦδὲν εἰργασμαι πλέον·
 οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας, 285
 ὥς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῆς
 οἷα πέφνκα δυστυχοῦσι δεσπόταις.
 ἄγ', ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων
 λαθώμεθ' ἄμφω, καὶ σύ θ' ἡδίῳν γενοῦ
 στυγνῇν ὀφρὺν λύσασσα καὶ γνώμης ὁδόν, 290
 ἐγὼ θ' ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμεν
 μεθεῖς· ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίῳ λόγον.
 καὶ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
 γυναικες αἶδε συγκαθιστάναι νόσον·
 εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας, 295
 λέγ', ὥς ἰατροῖς προὔγμα μηνυθῇ τόδε.
 εἶεν· τί σιγᾷς; οὐκ ἐχρῆν σιγαῖν, τέκνον,
 ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχειν, εἰ τι μὴ καλῶς λέγω,
 ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.
 φθέγγει τι, δεῦρ' ἄθροισον· ὦ τάλαιν' ἐγώ. 300
 γυναικες, ἅλλως τοῦσδε μοχθοῦμεν πόνους,
 ἴσον δ' ἄπεσμεν τῷ πρίν· οὔτε γὰρ τότε
 λόγοις ἐτέγγεθ' ἦδε νῦν τ' οὐ πείθεται.
 ἀλλ' ἴσθι μέντοι, πρὸς τὰδ' αὐθαδεστέρα
 γίγνου θαλάσσης, εἰ θανεῖ, προδοῦσα σοῦς 305
 παῖδας πατρῶων μὴ μεθέξοντας δόμων,
 μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππῖαν Ἀμαζόνα,
 ἢ σοὺς τέκνοισι δεσπότην ἐρεῖνατο

νόθον φρονοῦντα γνήσι', οἷσθ' αὖτις καλῶς,
 Ἰππόλυτον. ΦΑΙ. οἴμοι. ΤΡ. θιγγάνει σέθεν
 τόδε;

310

ΦΑΙ. ἀπώλεσάς με, μάτα, καὶ σε πρὸς θεῶν
 τοῦδ' ἀνδρὸς αὐτίς λίσσομαι σιγᾶν πέρι.

ΤΡ. ὄρεῖς; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονουῦσα δ' οὐ θέλεις
 παῖδάς τ' ὀνῆσαι καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

ΦΑΙ. φιλῶ τέκν'· ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι.

315

ΤΡ. ἀγνὰς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις;

ΦΑΙ. χεῖρες μὲν ἀγναί, φρὴν δ' ἔχει μίσμα' τι.

ΤΡ. μῶν ἔξ' ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;

ΦΑΙ. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἔκουσαν οὐχ ἔκων.

ΤΡ. Θησεύς τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν;

320

ΦΑΙ. μὴ δοῶσ' ἔγωγ' ἐκεῖνον ὀφθεῖν κακῶς.

ΤΡ. τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῦθ' ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν;

ΦΑΙ. ἔα μ' ἁμαρτεῖν· οὐ γὰρ εἰς σ' ἁμαρτάνω.

ΤΡ. οὐ δῆθ' ἔκουσά γ', ἐν δὲ σοὶ λελέψομαι.

ΦΑΙ. τί δοῶς; βιάξει χειρὸς ἐξαρτωμένη;

325

ΤΡ. καὶ σῶν γε γονάτων, κοῦ μεθήσομαι ποτε.

ΦΑΙ. κάκ', ὦ τάλαινα, σοὶ τὰδ', εἰ πεύσει, κακά.

ΤΡ. μεῖζον γὰρ ἢ σοῦ μὴ τυχεῖν τί μοι κακόν;

ΦΑΙ. ὅλεῖς· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει.

ΤΡ. κἄπειτα κρύπτεις χρήσθ' ἱκνουμένης ἐμοῦ;

330

ΦΑΙ. ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.

ΤΡ. οὔκουν λέγουσα τιμιωτέρα φανεῖ;

ΦΑΙ. ἀπελθε πρὸς θεῶν δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέγας.

ΤΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι δῶρον οὐ δίδως ὁ χρῆν.

ΦΑΙ. δώσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδοῦμαι τὸ σόν.

335

ΤΡ. σιγῶμ' ἂν ἤδη· σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος.

ΦΑΙ. ὦ τλήμον, οἶον, μήτερ, ἡράσθης ἔρον,

ΤΡ. ὃν ἔσχε ταύρου, τέκνον, ἢ τί φῆς τόδε;

ΦΑΙ. σύ τ', ὦ τάλαινα, ὅμαιμε, Διονύσου δάμαρ,

ΤΡ. τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακορροθεῖς; 340

ΦΑΙ. τρίτη τ' ἐγὼ δύστηνος ὥς ἀπόλλυμαι.

ΤΡ. ἐκ τοι πέπληγμαι· ποῖ προβήσεται λόγος;

ΦΑΙ. ἐκεῖθεν ἡμεῖς, οὐ νεωστὶ δυστυχεῖς.

ΤΡ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἢ βούλομαι κλύειν.

ΦΑΙ. φεῦ·

πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις; ἀμὲ χοῆς λέγειν; 345

ΤΡ. οὐ μάντις εἰμὶ τὰφανῇ γινῶναι σαφῶς.

ΦΑΙ. τί τοῦθ' ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἐρᾶν;

ΤΡ. ἥδιστον, ὦ παῖ, ταὐτὸν ἀλγρινόν θ' ἅμα.

ΦΑΙ. ἡμεῖς ἄρ' ἤμεν θατέρῳ κεχρημένοι.

ΤΡ. τί φῆς; ἐρᾶς, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων τίνος; 350

ΦΑΙ. ὅστις πόθ' οὗτός ἐσθ' ὃ τῆς Ἀμαζόνης —

ΤΡ. Ἰππόλυτον αὐδᾶς; ΦΑΙ. σοῦ τὰδ', οὐκ ἐμοῦ
κλύεις.

ΤΡ. οἷμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας.

γυναῖκες, οὐκ ἀνασχέτ', οὐκ ἀνέξομαι

ζῶσ'· ἐχθρὸν ἤμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος. 355

ρίψω μεθῆσω σῶμ', ἀπαλλαχθήσομαι

βίου θανοῦσα· χαίρειτ'· οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.

οἱ σώφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως

κακῶν ἐρῶσι. Κύρις οὐκ ἄρ' ἦν θεός,

ἀλλ' εἴ τι μεῖζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ, 360

ἢ τήνδε καὶ μὲ καὶ δόμους ἀπώλεσεν.

ΧΟ. αἶες ὦ, ἔκλυες ὦ

στρ.

ἀνήκουστα τᾶς

τυράννου πάθια μέλεα θροεομένας.

ὀλοῖμαν ἔγωγε, πρὶν σᾶν, φίλα,

κατανύσαι φρενῶν. ἰώ μοι, φεῦ φεῦ. 365

ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων·

ὦ πόνοι τρέφοντες βροτούς.

ὄλωλας, ἐξέφηνας εἰς φάος κακά.
 τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει;
 τελευταίεται τι καινὸν δόμοις. 370
 ἄσημα δ' οὐκέτ' ἐστὶν οἱ φθίνει τύχα
 Κύπριδος, ὧ τάλαινα παῖ Κρησία.

ΦΑΙ. Τροιζήνιαι γυναῖκες, αἱ τόδ' ἔσχατον
 οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,
 ἦδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ 375
 θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διέφθαρται βίος.
 καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν
 πράσσειν κάκιον, ἔστι γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν
 πολλοῖσιν, ἀλλὰ τῇδ' ἀθρητέον τόδε·
 τὰ χρῆστ' ἐπιστάμεσθαι καὶ γινώσκομεν, 380
 οὐκ ἐκπονοῦμεν δ', οἱ μὲν ἀργίας ὑπο,
 οἱ δ' ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
 ἄλλην τιν'. εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
 μακροαὶ τε λέσχαι καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν,
 αἰδώς τε. δισσαὶ δ' εἰσὶν, ἡ μὲν οὐ κακῇ, 385
 ἡ δ' ἄχθος οἰκων. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,
 οὐκ ἂν δὴ ἦσθην ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦσ' ἐγώ,
 οὐκ ἔσθ' ὅποῖον φαρμάκῳ διαφθερεῖν
 ἔμελλον, ὥστε τοῦμπαλιν πεσεῖν φρενῶν. 390
 λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν·
 ἐπεὶ μ' ἔρωσ ἐτρῶσεν, ἐσκόπουν ὅπως
 κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν. ἡρξάμην μὲν οὖν
 ἐκ τοῦδε, σιγαῶν τήνδε καὶ κρύπτειν νόσον.
 γλώσση γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἢ θυράτα μὲν 395
 φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται,
 αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλείστα κέκτηται κακά.
 τὸ δεύτερον δὲ τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν
 τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προυνοησάμην

τρίτον δ', ἐπειδὴ τοισίδ' οὐκ ἐξήνυτον 400
 Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξέ μοι
 κράτιστον, οὐδείς ἄντερετ', βουλευμάτων.
 ἔμοι γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
 μήτ' αἰσχρὰ δρώσῃ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
 τὸ δ' ἔργον ἦδη τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ, 405
 γυνὴ τε πρὸς τοῖσδ' οὐς' ἐργίνωσκον καλῶς,
 μίσημα πᾶσιν. ὥς ὅλοιτο παγκάκως
 ἥτις πρὸς ἄνδρας ἦρξαι αἰσχύνειν λέχη
 πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων
 τὸδ' ἦρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν. 410
 ὅταν γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
 ἢ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς γ' εἶναι καλὰ.
 μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
 λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κεκτημένας.
 αἶ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι, 415
 βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευετῶν
 οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην
 τέραμνά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἀφῇ;
 ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλαι,
 ὥς μήποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ἄλω, 420
 μὴ παῖδας οὓς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλεύθεροι
 παρρησίᾳ θάλλοντες οἰκοῖεν πόλιν
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς εἵνεκ' εὐκλεεῖς.
 δουλοὶ γὰρ ἄνδρα, καὶ θρασὺσπλαγχνός τις ἦ,
 ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ. 425
 μόνον δὲ τοῦτό φασ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
 γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν, ὅτῳ παρῇ.
 κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην, ὅταν τύχῃ,
 προθεῖς ἀτοπτρον ὥστε παρθένω νέε
 χρόνος· παρ' οἷσι μήποτ' ὀφθείην ἐγώ. 430

- ΧΟ.** φεῦ φεῦ· τὸ σῶφρον ὥς ἀπανταχοῦ καλὸν
καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται.
- ΤΡ.** δέσποιν', ἐμοί τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως
ἢ σὴ παρέσχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον·
νῦν δ' ἐννοοῦμαι φαῦλος οὐσα· κἂν βροτοῖς 435
αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι.
οὐ γὰρ περισσὸν οὐδὲν οὐδ' ἔξω λόγον
πέπονθας· ὄργαι δ' εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεῶς.
ἐρᾶς· τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
κἄπειτ' ἔρωτος εἵνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; 440
οὐ τᾶρα λύει τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας
ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτοὺς χρεῶν.
Κύπρις γὰρ οὐ φορητός, ἦν πολλὴ ῥυτὴ·
ἦ τὸν μὲν εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται,
ὃν δ' ἂν περισσὸν καὶ φρονοῦνθ' εὖρη μέγα, 445
τοῦτον λαβοῦσα, πῶς δοκεῖς; καθύβρισεν.
φοιτᾷ δ' ἂν' αἰθέρ', ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
κλύδωνι Κύπρις, πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφν·
ἦδ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον,
οὗ πάντες ἐσμὲν οἱ κατὰ χθον' ἔκγονοι. 450
ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
ἔχουσιν αὐτοὶ τ' εἰσὶν ἐν μούσαις αἰεῖ,
ἴσασι μὲν Ζεὺς ὥς ποτ' ἠράσθη γάμων
Σεμέλης, ἴσασι δ' ὥς ἀνήρπασέν ποτε
ἢ καλλιφεγγῆς Κέφαλον εἰς θεοὺς Ἔως 455
ἔρωτος εἵνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ
ναίουσι κοῦ φεύγουσιν ἐκποδῶν θεοὺς,
στέργουσι δ', οἶμαι, συμφορᾷ νικώμενοι.
σὺ δ' οὐκ ἀνέξει; χοῆν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἄρα
πατέρα φυτεύειν ἢ πλὴ δεσπόταις θεοῖς 460
ἄλλοισιν, εἰ μὴ τούσδε γε στέρξεις νόμους.
πόσοις δοκεῖς δὴ κάρτ' ἔχοντας εὐφρενῶν

νοσοῦνθ' ὀρῶντας λέκτρα μὴ δοκεῖν ὀρᾶν;
 πόσους δὲ παισὶ πατέρας ἡμαρτηκόσι
 συνεκκομίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γὰρ 465
 τὰδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλὰ.
 οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χρῆν βίον λίαν βροτούς·
 οὐδὲ στέγην γὰρ ἧς κατηρεφεῖς δόμοι
 καλῶς ἀκριβώσειαν· εἰς δὲ τὴν τύχην
 πεσοῦς ὄσην σὺ πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς; 470
 ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις,
 ἄνθρωπος οὖσα κάρτα γ' εὖ πράξιαις ἄν.
 ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, λῆγε μὲν κακῶν φρενῶν,
 λῆξον δ' ὑβρίζουσ'· οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
 τὰδ' ἐστί, κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν· 475
 τόλμα δ' ἐρῶσα· θεὸς ἐβουλήθη τάδε.
 νοσοῦσα δ' εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου.
 εἰσὶν δ' ἐπ' ὧδ' αἱ λόγιοι θελκτήριοι·
 φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσου.
 ἦ τὰρ ἂν ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροισιν ἄν, 480
 εἰ μὴ γυναικες μηχανὰς εὐρήσομεν.

ΧΟ. Φαίδρα, λέγει μὲν ἥδε χρησιμώτερα
 πρὸς τὴν παροῦσαν συμφορὰν, αἰνῶ δὲ σέ.
 ὁ δ' αἰνὸς οὗτος δυσχερέστερος ψόρων
 τῶν τῆσδε καὶ σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν. 485

ΦΑΙ. τοῦτ' ἐσθ' ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκουμένας
 δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
 οὐ γὰρ τι τοῖσιν ὥσθι τερπνὰ χρὴ λέγειν,
 ἀλλ' ἐξ ὅτου τις εὐκλεῆς γενήσεται.

ΤΡ. τί σεμνομυθεῖς; οὐ λόγων εὐσχημόνων 490
 δεῖ σ', ἀλλὰ τάνδρὸς ὡς τάχος διστέον,
 τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.
 εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ πλὴν συμφοραῖς βίος
 [τοιαῦσδε, σῶφρων δ' οὐσ' ἐτύγχανες γυνή,

οὐκ ἂν ποτ' εὐνῆς εἴνεχ' ἡδονῆς τε σῆς] 496
 πῶς ἦγον ἂν σε δεῦρο; νῦν δ' ἀγῶν μέγας
 σῶσαι βίον σόν, κοῦκ ἐπίφθονον τόδε.

ΦΑΙ. ὦ δεινὰ λέξασ', οὐχὶ συγκλήσεις στόμα
 καὶ μὴ μεθήσεις αὐτίς αἰσχίστους λόγους;

ΤΡ. [αἰσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τὰδ' ἐστὶ σοι.] 500
 κρείσσον δὲ τοῦργον, εἴπερ ἐκσώσει γέ σε
 ἢ τοῦνομ', ᾧ σὺ καταθανεὶ γαυρουμένη.

ΦΑΙ. καὶ μὴ σε πρὸς θεῶν, εὖ λέγεις γάρ, αἰσχροῖα δέ,
 πέρα προβῆς τῶνδ'· ὥς ὑπεύρασμαί μὲν οὐ
 ψυχὴν ἔρωτι, τὰσχροῖα δ' ἦν λέγῃς καλῶς, 505
 εἰς τοῦθ' ὃ φεύγω νῦν ἀναλωθήσομαι.

ΤΡ. εἰ τοι δοκεῖ σοι, χρῆν μὲν οὐ σ' ἀμαρτάνειν·
 εἰ δ' οὖν, πιθοῦ μοι· δευτέρᾳ γὰρ ἢ χάρις.
 ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια
 ἔρωτος, ἥλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω, 510
 ἃ σ' οὐτ' ἐπ' αἰσχροῖς οὐτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν
 παύσει νόσου τῆσδ', ἦν σὺ μὴ γένη κακῇ.
 [δεῖ δ' ἐξ ἐκείνου δῆ τι τοῦ ποθομένου
 σημεῖον, ἢ λόγον τιν' ἢ πέπλων ἅπο
 λαβεῖν, συνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν.] 515

ΦΑΙ. πότερα δὲ χριστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;

ΤΡ. οὐκ οἶδ'· ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν βούλου, τέκνον.

ΦΑΙ. δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῆς σοφῇ.

ΤΡ. πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴσθι· δειμαίνεις δὲ τί;

ΦΑΙ. μὴ μοι τι Θησέως τῶνδε μηνύσης τόκῳ. 520

ΤΡ. ἔασον, ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
 μόνον σύ μοι, δέσποινα ποντία Κύπρι,
 συνεργὸς εἴης. τᾶλλα δ' οἷ' ἐγὼ φρονῶ
 τοῖς ἔνδον ἡμῖν ἀρκέσει λέξαι φίλοις.

ΧΟ. Ἔρωσ Ἔρωσ, ὃ κατ' ὀμμάτων στρ. 525

λείς πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
 ψυχαῖς χάριν οὓς ἐπιστρατεύσῃ,
 μή μοι ποτε σὺν κακῷ φανείῃς
 μηδ' ἄρρηθμος ἔλθοις.
 οὔτε γὰρ πυρὸς οὔτ'
 ἄστρον ὑπέρτερον βέλος,
 οἶον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας
 ἦσιν ἐκ χειρῶν

530

Ἔρως ὁ Διὸς παῖς.

ἄλλως ἄλλως παρὰ τ' Ἀλφεῷ
 Φοῖβον τ' ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις
 βούταν φόνον Ἑλλὰς αἰ' ἀέξει·
 Ἔρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
 τὸν τᾶς Ἀφροδίτας
 φιλιάτων θαλάμων

ἀντ. 535

540

κληδοῦχον, οὐ σεβίζομεν,
 πέρθοντα καὶ διὰ πάσας
 ἰόντα συμφορᾶς
 θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

τὰν μὲν Οἰχαλίᾳ

στρ. 545

πῶλον ἄζυγα λέκτρον
 ἄνανδρον τὸ πρὶν καὶ ἄνυμφον, οἴκων
 ζεύξας' ἅπ' εἰρεσίᾳ, δρομάδα
 τὰν Ἄιδος ὥστε Βάκχαν,
 σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ
 φονίοις θ' ὑμεναίοις
 Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν·
 ὦ τλάμων ὑμεναίων.

550

ὦ Θήβας ἱερὸν

ἀντ. 555

τεῖχος, ὦ στόμα Δίρκας,

συνειδεῖτ' ἂν ἅ Κύπρις οἶον ἔρδει.

545 — 554 = 555 — 564

βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρῳ τοκάδα
τὰν Διογόνειο Βάκχου 560
νυμφευσαμέναν πότμῳ
φονίῳ κατεύνασε.
δεινὰ γὰρ πάντα γ' ἐπιπνεῖ, μέλισσα δ'
οἷα τις πεπότηται.

ΦΑΙ. σιγήσατ', ὦ γυναῖκες· ἐξειργάσμεθα. 565

ΧΟ. τί δ' ἔστι, Φαίδρα, δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;

ΦΑΙ. ἐπίσχετ'· αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.

ΧΟ. σιγῶ· τὸ μέντοι φροῖμιον κακὸν τόδε.

ΦΑΙ. ἰὼ μοι, αἰαῖ αἰαῖ·
ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων. 570

ΧΟ. τίνα θροεῖς αὐδάν; τίνα βοᾷς λόγον;
ἔννεπε τίς φοβεῖ σε φάμα, γύναι,
φρένας ἐπίσσυτος.

ΦΑΙ. ἀπωλόμεσθα. ταῖσδ' ἐπιστᾶσαι πύλαις 575
ἀκούσαθ'· οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πίτνει.

ΧΟ. σὺ παρὰ κλῆθρα· σοὶ μέλει πομπίμα
φάτις δωμάτων.
ἔνεπε δ' ἔνεπέ μοι, τί ποτ' ἔβα κακόν; 580

ΦΑΙ. ὁ τῆς φιλίππου παῖς Ἀμαξόνοιο βοᾷ
Ἰππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακά.

ΧΟ. ἄχάν μὲν κλύω, σαφὲς δ' οὐκ ἔχω 585
γεγωνεῖν ὅπα
διὰ πύλας ἔμολεν ἔμολε σοὶ βοά.

ΦΑΙ. καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,
τὴν δεοπότου προδοῦσαν ἐξαυδᾷ λέχος. 590

ΧΟ. ὦ μοι ἐγὼ κακῶν· προδέδοσαι, φίλα.
τί σοι μήσομαι;
τὰ κρυπτὰ γὰρ πέφηνε, διὰ δ' ὄλλυσαι

ΦΑΙ. αἰαῖ, ἔ. 595
ΧΟ. πρόδοτος ἐκ φίλων.

- ΦΑΙ. ἀπώλεσέν μ' εἰποῦσα συμφορὰς ἐμάς,
φίλως, καλῶς δ' οὐ τήνδ' ἰωμένη νόσον.
- ΧΟ. πῶς οὖν; τί θράσεις, ᾧ παθοῦς' ἀμήχανα;
- ΦΑΙ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, κατακτανεῖν ὅσον τάχος
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον. 600
- ΙΠ. ᾧ γαῖα μήτερ ἡλίου τ' ἀναπτυχαί,
οἴω λόγων ἄρρητον εἰσῆκονσ' ὅπα.
- ΤΡ. σίγησον, ᾧ παῖ, πρὶν τιν' αἰσθῆσθαι βοῆς.
- ΙΠ. οὐκ ἔστ' ἀκούσας δεῖν' ὅπως σιγήσομαι.
- ΤΡ. ναὶ πρὸς σε τῆσδε δεξιᾶς εὐωλένου. 605
- ΙΠ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἄψει πέπλων;
- ΤΡ. ᾧ πρὸς σε γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάση.
- ΙΠ. τί δ', εἶπερ ὥς φῆς μηδὲν εἰρηκας κακόν;
- ΤΡ. ὁ μῦθος, ᾧ παῖ, κοινὸς οὐδαμῶς ὅδε.
- ΙΠ. τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν. 610
- ΤΡ. ᾧ τέκνον, ὄρκους μηδαμῶς ἀτιμάσης.
- ΙΠ. ἡ γλῶσσ' ὁμῶμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.
- ΤΡ. ᾧ παῖ, τί θράσεις; σοὺς φίλους διεργάσει;
- ΙΠ. ἀπέπτυσ'· οὐδεὶς ἄδικός ἐστί μοι φίλος. 614
- ΤΡ. σύγγνωθ'· ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους, τέκνον.
- ΙΠ. ᾧ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν
γυναικας εἰς φῶς ἡλίου κατώκισας;
εἰ γὰρ βρότειον ἦθελες σπεῖραι γένος,
οὐκ ἐκ γυναικῶν χορὴν παρασχέσθαι τόδε,
ἀλλ' ἀντιθέοντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοῦς 620
ἢ χρυσὸν ἢ σίδηρον ἢ χαλκοῦ βάρος
παίδων πρίασθαι σπέρομα, τοῦ τιμήματος
τῆς ἀξίας ἕκαστον· ἐν δὲ δώμασι
ναίειν ἐλευθέροισι θηλειῶν ἄτερ.
[νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι κακὸν 625
μέλλοντες ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν.]
τούτῳ δὲ δῆλον ὥς γυνὴ κακὸν μέγα·

προσθεὶς γὰρ ὁ σπείρας τε καὶ θρέψας πατὴρ
 φερυὰς ἀπώκισ', ὥς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ·
 ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρόν εἰς δόμους φυτὸν 630
 γέγηθε κόσμον προστιθεὶς ἀγάματι
 καλὸν κακίστῳ καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ
 δύστηνος, ὄλβον δωμάτων ὑπεξελών.
 ἔχει δ' ἀνάγκην, ὥστε κηδεύσας καλοῖς
 γαμβροῖσι χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος, 635
 ἢ χρηστὰ λέκτρα, πενθεροῦς δ' ἀνωφελεῖς
 λαβὼν πιέζει τὰ γαθῶ τὸ δυστυχές.
 ῥᾶστον δ' ὅτῳ τὸ μηδέν, ἀλλ' ἀνωφελὴς
 εὐηθία κατ' οἶκον ἰδρυνται γυνή.
 σοφὴν δὲ μισῶ· μὴ γὰρ ἔν γ' ἔμοις δόμοις 640
 εἴη φρονοῦσα πλεῖον ἢ γυναικα χορή.
 τὸ γὰρ πανοῦργον μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
 ἐν ταῖς σοφαῖσιν· ἢ δ' ἀμήχανος γυνή
 γνώμη βραχείᾳ μωρίαν ἀφηρεῖται.
 χορὴν δ' εἰς γυναικα πρόσπολον μὲν οὐ περᾶν, 645
 ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη
 θηρῶν, ἵν' εἴχον μήτε προσφωνεῖν τινα
 μήτ' ἐξ ἐκείνων φθιέγμα δέξασθαι πάλιν.
 νῦν δ' αἰ μὲν ἔνδον δρωσιν αἱ κακαὶ κακὰ
 βουλευμάτων, ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι. 650
 ὥς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρός, ὃ κακὸν κῆρα,
 λέκτρων ἀθίκτων ἤλθεις εἰς συναλλαγάς·
 ἀγῶ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρομαι,
 εἰς ὅτα κλύζων. πῶς ἂν οὖν εἴην κακός,
 ὅς οὐδ' ἀκούσας τοιάδ' ἀγνεύειν δοκῶ; 655
 εὖ δ' ἴσθι, τοῦμόν σ' εὐσεβὲς σώξει, γύναι·
 εἰ μὴ γὰρ ὄρκους θεῶν ἄφρακτος ἤρεθην,
 οὐκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ τὰδ' ἐξεῖπεν πατρι.
 νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν, ἔστ' ἂν ἐκδημος χθονὸς

- Θησεύς, ἄπειμι· σῖρα δ' ἔξομεν στόμα. 660
 θεάσομαι δὲ σὺν πατρὸς μολῶν ποδὶ
 πῶς νιν προσόψει καὶ σὺ καὶ δέσποινα σή·
 τῆς σῆς δὲ τόλμης εἶσομαι γεγευμένος.
 ὅλοισθε, μισῶν δ' οὐ ποτ' ἐμπλησθήσομαι
 γυναικας, οὐδ' εἰ φησί τις μ' αἰὲλ λέγειν· 665
 αἰὲλ γὰρ οὖν πῶς εἰσι κἀκεῖναι κακαί.
 ἥ νῦν τις αὐτάς σωφρονεῖν διδαξάτω,
 ἥ κ' αὖ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν αἰέ.
- ΦΑΙ. τάλανες ὧ κακοτυχεῖς 670
 γυναικῶν πότμοι.
 τίν' αὖ νῦν τέχνην ἔχομεν αἰ λόγου
 σφαλεῖσαι κάθαρμα λύειν δόλοισι;
 ἐτύχομεν δίκας· ἰὼ γὰρ καὶ φῶς.
 πᾶ ποτ' ἐξάλυξω τύχας;
 πῶς δὲ πῆμα κρύψω, φίλαι;
 τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς ἢ τίς ἂν βροτῶν 675
 πάρεδρος ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων
 φανείη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος
 παρὸν δυσεκπέρατον ἔρχεται βίον.
 κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγώ.
- ΧΟ. φεῦ φεῦ· πέπρακται, κοῦ κατώρθωται τέχνη, 680
 δέσποινα, τῆς σῆς προσπόλου, κακῶς δ' ἔχει.
- ΦΑΙ. ὧ παγκακίστη καὶ φίλων διαφθορεῦ,
 οἷ' εἰργάσω με. Ζεύς σε γεννήτωρ ἐμός
 πρόρριζον ἐκτρίψειεν οὐτάσας πυρί.
 οὐκ εἶπον, οὐ σῆς προνουησάμην φρενός, 685
 σιγαῖν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι;
 σὺ δ' οὐκ ἀνέσχου· τοιγὰρ οὐκέτ' εὐκλεεῖς
 θανούμεθ'. ἀλλὰ δεῖ με δὴ καινῶν λόγων.
 οὗτος γὰρ ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας
 ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ σὰς ἀμαρτίας, 690

πλήσει δὲ πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων.

ὅλοιο καὶ σὺ χῶστις ἄκοντας φίλους

πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετεῖν.

ΤΡ. δέσποιν', ἔχεις μὲν τὰμὰ μέμψασθαι κακά· 695

τὸ γὰρ δάκνον σου τὴν διάγνωσιν κρατεῖ·

ἔχω δὲ κἀγὼ πρὸς τὰδ', εἰ δέξει, λέγειν.

ἔθρεψά σ' εὖνους τ' εἰμὶ τῆς νόσου δέ σοι

ζητοῦσα φάρμαχ' ἡὔρον οὐχ ἄβουλόμην.

εἰ δ' εὖ γ' ἔπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ᾗ· 700

πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα.

ΦΑΙ. ἦ γὰρ δόλαια ταῦτα κἀξαρκοῦντά μοι,

τρῶσασαν ἡμᾶς εἴτα συγχωρεῖν λόγοις;

ΤΡ. μακρογοροῦμεν· οὐκ ἐσωφρόνουν ἐγώ, 705

ἀλλ' ἐστι καὶ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον.

ΦΑΙ. παῦσαι λέγουσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς

παρήνεσάς μοι κἀπεχείρησας κακά.

ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε καὶ σαντῆς πέρι

φρόντιξ'· ἐγὼ δὲ τὰμὰ θήσομαι καλῶς.

ὑμεῖς δέ, παῖδες εὐγενεῖς Τροϊζήνιαι, 710

τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτουμένῃ,

σιγῇ καλύπτειν ἀνθάδ' εἰσηκούσατε.

ΧΟ. ὄμνυμι σεμνὴν Ἀρτεμιν Διὸς κόρην,

μηδὲν κακῶν σῶν εἰς φάος δείξειν ποτέ.

ΦΑΙ. καλῶς ἔλεξας. ἐν δὲ προτρέπους' ἐγὼ 715

ἡὔρηκα [δῆτα] τῆσδε συμφορᾶς ἄκος,

ὥστ' εὐκλεᾶ μὲν παισὶ προσθεῖναι βίον,

αὐτῇ δ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.

οὐ γάρ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίους δόμους, 720

οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι

αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις εἵνεκα ψυχῆς μιᾶς.

ἔρεϊ δὲ Πιτθεὶ τῷ γέροντι συμφορᾶς,

301

ΧΟ. μέλλεις δὲ δὴ τι δοῶν ἀνήκεστον κακόν;
ΦΑΙ. θανεῖν ὅπως δέ, τοῦτ' ἐγὼ βουλεύσομαι.

ΧΟ. εὖφημος ἴσθι.

ΦΑΙ. καὶ σύ γ' εὖ με νοουθέτει.

ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἐξόλλυσί με, 725
ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
τέρψω· πικροῦ δ' ἔρωτος ἥσσηθῆσομαι.

ἀτὰρ κακόν γε χάτέρω γενήσομαι
θανοῦς, ἵν' εἰδῇ μὴ' πλὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς 730
ὑψηλὸς εἶναι· τῆς νόσου δὲ τῇσδέ μοι
κοινῇ μετασχὼν σωφρονεῖν μαθήσεται.

ΧΟ. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, στρ.

ἵνα με πτεροῦσσαν ὄρνιν
θεὸς εἰνὶ ποταναῖς ἀγέλαις θείῃ. 735
ἀρθεῖν δ' ἐπὶ πόντιον

κῦμα τὰς Ἀδριηνᾶς

ἀκτᾶς Ἡριδανοῦ θ' ὕδωρ·

ἐνθα πορφύρεον σταλάσσουσ'

εἰς οἶδμα πατρὸς τάλαιναι 740

κόραι Φαέθοντος οἴκτῳ δακρύων

τὰς ἡλεκτροφαεῖς αὐγὰς.

Ἐσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ἀντ.

ἀνύσαιμι τᾶν αἰοιδῶν,

ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνας 745

ναύταις οὐκέθ' ὁδὸν νέμει,

σεμνὸν τέρμονα ναίων

οὐρανοῦ, τὸν Ἄτλας ἔχει,

κοῖται τ' ἀμβρόσιαι χέονται

Ζανὸς μελάθρων παροίκους, 750

ἵν' ἁ βιόδωρος αὔξει ξαθέα

χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς.

732 — 741 = 742 — 751

- ὦ λευκόπτερε Κρησία
πορθμῖς, ἃ διὰ πόντιον
κῦμ' ἀλίκτυπον ἄλμας
ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν 755
ὀλβίων ἀπ' οἴκων,
κακοννυμποτάταν ὄνασιν.
ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων ἦ
Κρησίας ἐκ γᾶς δύσορον
ἔπτατ' ἐπὶ κλεινὰς Ἀθήνας, 760
Μουνύχου δ' ἀκταῖσιν ἐκδή-
σαντο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρ-
χὰς ἐπ' ἀπείρου τε γᾶς ἔβασαν.
ἀνθ' ὧν οὐχ ὀσίων ἐρώ-
των δεινᾷ φρένας Ἀφροδί-
τας νόσῳ κατεκλάσθη·
χαλεπᾷ δ' ὑπέραντλος οὔσα
συμπορᾷ, τεράμνων
ἀπὸ νυμφιδίων κρεμαστὸν
ἄψεται ἀμφὶ βρόχον λευ- 770
κᾷ καθαρμόξουσα δείρα,
δαίμονα στυγνὰν καταιδε-
σθεῖσα τάν τ' εὐδοξον ἀνθαι-
ρουμένα φάμαν ἀπαλλάσ-
σουσά τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα. 775
- ΤΡ. *λοὺ λοῦ·*
βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων·
ἐν ἀγχόναῖς δέσποινα, Θησέως δάμαρ.
ΧΟ. *φεῦ φεῦ, πέπρακται· βασιλῆς οὐκέτ' ἔστι δὴ*
γυνή, κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡρτημένη.
ΤΡ. *οὐ σπεύσετ' ; οὐκ οἴσει τις ἀμφιδέξιον* 780
σίδηρον, ᾧ τόδ' ἄμμα λύσομεν δέρης ;

752 — 763 = 764 — 775

- ΗΜΙΧ. φίλαι, τί δρωμεν; ἢ δοκεῖ περᾶν δόμους
 λῦσαι τ' ἀνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων;
- ΗΜΙΧ. τί δ' ; οὐ πάρεσι πρόσπολοι νεανίαι;
 τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίῳ. 785
- ΤΡ. ὀρθώσατ' ἐκτείναντες ἄθλιον νέκυν,
 πικρὸν τόδ' οἰκούρημα δεσπότης ἐμοῖς.
- ΧΟ. ὄλωλεν ἡ δύστηνος, ὥς κλύω, γυνή·
 ἦδη γὰρ ὥς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι δῆ.
- ΘΗ. γυναικες, ἴστε τίς πατ' ἐν δόμοις βοή;
 ἡχῇ βαρεῖα προσπόλων μ' ἀφίκετο.
 οὐ γὰρ τί μ' ὥς θεωρὸν ἄξιοι δόμος
 πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσενέπειν.
 μὲν Πιτθέως τι γῆρας εἰργασται νέον;
 πρόσω μὲν ἦδη βίотος, ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν 795
 λυπηρὸς ἡμῖν τούσδ' ἂν ἐκλίποι δόμους.
- ΧΟ. οὐκ εἰς γέροντας ἦδε σοι τείνει τύχη,
 Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε.
- ΘΗ. οἴμοι· τέκνων μοι μὴ τι στυλάται βίος;
- ΧΟ. ζώσιν, θανούσης μητρὸς ὥς ἄλγιστα σοι. 800
- ΘΗ. τί φῆς; ὄλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;
- ΧΟ. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήψατο.
- ΘΗ. λύπη παχυνθεῖς ἢ ἀπὸ συμφορᾶς τίνος;
- ΧΟ. τοσοῦτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ καὶ γὰρ δόμοις,
 Θησεῦ, πάρεμι σὼν κακῶν πενθήτρια. 805
- ΘΗ. αἰαῖ· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κἄρα
 πλεκτοῖσι φύλλοις, δυστυχῆς θεωρὸς ὦν;
 χαλᾷτε κληῖθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων,
 ἐκλύεθ' ἄρμούς, ὥς ἴδω πικρὰν θῆαν
 γυναικός, ἥ με κατθανοῦσ' ἀπωλεσεν. 810
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τάλαινα μελέων κακῶν·
 ἔπαθες, εἰργάσω
 τοσοῦτον ὥστε τοῦσδε συγχέαι δόμους.

- αἰατ' τόλμας, βιαίως θανούσ'
 ἀνοσίφ τε συμφορᾷ, σᾶς χειρὸς
 πάλαισμα μελέας. 815
- ΘΗ. τίς ἄρα σάν, τάλαιν', ἀμανροῦ ζωάν;
 ὦμοι ἐγὼ πόνων· ἐπαθον, ὦ πόλις,
 τὰ μάκιστ' ἐμῶν κακῶν. ὦ τύχα,
 ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης,
 κηλὶς ἄφραστος ἐξ ἀλαστόρων τινός. 820
 κατακονὰ μὲν οὖν ἀβίотος βίου·
 κακῶν δ' ὦ τάλας πέλαγος εἰσορῶ
 τοσοῦτον ὥστε μήποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν
 μηδ' ἐκπερᾶσαι κύμα τῆσδε συμφορᾶς.
 τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν 826
 βαρύποτμον, γύναι, προσανδῶν τύχῃ;
 ὅρνις γὰρ ὥς τις ἐκ χειρῶν ἄφαντος εἶ,
 πῆδημ' ἐς Αἰδοῦ κραιπνὸν ὁρμήσασά μοι.
 αἰατ' αἰατ', μέλεα μέλεα τάδε πάθη. 830
 πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι
 τύχαν δαιμόνων
 ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθεν τινος.
- ΧΟ. οὐ σοὶ τάδ', ὦναξ, ἤλυθεν μόνῳ κακᾷ·
 πολλῶν μετ' ἄλλων δ' ὄλεσας κεδνὸν λέχος. 835
- ΘΗ. τὸ κατὰ γὰρ θέλω, τὸ κατὰ γὰρ κνέφας ἀντ.
 μετοικεῖν σκότῳ θανῶν ὁ τλάμων,
 τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας·
 ἀπώλεσας γὰρ μᾶλλον ἢ κατέφθισο.
 τίνα κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα 840
 γύναι σὰν τάλαινα κραδίαν ἔβα;
 εἴποι τις ἂν τὸ πραχθέν, ἢ μάτην ὄχλον
 στέγει τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
- ἐκλύεθ' ἀρμούς, ὥς ἴδω πικρὰν θέν. 825

ᾧμοι μοι σέθεν * * * * *

μέλεος, οἷον εἶδον ἄλγος δόμων,
οὐ τλητὸν οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' ἀπωλόμην·
ἐρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται.

845

ΧΟ.

ἐλιπες ἐλιπες, ᾧ φίλα
γυναικῶν ἀρίστια θ' ὀπόσας ἐφορᾷ
φέργος ἀελίου τε καὶ
νυκτὸς ἀστερωπὸν σέλας.
τάλας, ᾧ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.
δάκρυσί μου βλέφαρα
καταχυθέντα τέργεται σᾶ τύχῃ·
τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι.

850

855

ΘΗ.

ἔα ἔα·
τί δὴ ποθ' ; ἦδε δέλτος ἐκ φίλης χειρὸς
ῥοτημένη θέλει τι σημῆναι νέον;
ἀλλ' ἦ λέχους μοι καὶ τέκνων ἐπιστολὰς
ἐγραψεν ἡ δύστηνος ἐξαιτουμένη;
θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως
οὐκ ἔστι δῶμά θ' ἥτις εἰσεῖσιν γυνή.
καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
τῆς οὐκέτ' οὔσης τῇσδε προσσαίνουσί με.
φέρ', ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων
ἰδὼ τί λέξαι δέλτος ἦδε μοι θέλει.

860

865

ΧΟ.

φεῦ φεῦ· * τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς
ἐπιφέρει θεὸς κακόν. ἔμοι μὲν οὖν
ἀβίотος βίου τύχα πρὸς τὸ κρανθῆν εἴη τυχεῖν.
ὀλομένους γάρ, οὐκέτ' ὄντας λέγω,
φεῦ φεῦ, τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους.
[ᾧ δαῖμον, εἰ πως ἔστι, μὴ σφῆλῃς δόμους,
αἰτουμένης δὲ κλυθί μου· πρὸς γάρ τινας
οἰωνὸν ὥστε μάντις εἰσορᾷ κακόν.]

870

- ΘΗ. οἱμοι· τόδ' οἶον ἄλλο πρὸς κακῷ κακόν,
οὐ τλητόν οὐδὲ λεκτόν. ὦ τάλας ἐγώ. 875
- ΧΟ. τί χοῖμα; λέξον, εἰ τί μοι λόγον μέτα.
- ΘΗ. βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα. πᾶ φύγω
βάρος κακῶν; ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι,
οἶον οἶον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
φθεγγόμενον τλάμων. 880
- ΧΟ. αἰατ', κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.
- ΘΗ. τόδε μὲν οὐκέτι στόματος ἐν πύλαις
καθέξω δυσεκπέρατον, ὀλοὸν
κακόν· ἰὼ πόλις.
Ἴππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν 885
βία, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμ' ἀτιμάσας.
ἀλλ' ὦ πάτερ Πόσειδον, ἄς ἐμοί ποτε
ἄρᾳς ὑπέσχου τρεῖς, μιᾷ κατέργασαι
τούτων ἐμὸν παῖδ', ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι
τήνδ', εἴπερ ἡμῖν ὥπασας σαφεῖς ἄρᾳς. 890
- ΧΟ. ἄναξ, ἀπενύχου ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν·
γνώσει γὰρ ἀνθις ἀμπλακῶν. ἐμοὶ πιθοῦ.
- ΘΗ. οὐκ ἐστὶ· καὶ πρὸς γ' ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς,
δυοῖν δὲ μοῖραν θιατέρα πεπλήξεται·
ἢ γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς Αἰδοῦ πύλας 895
θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἄρᾳς σέβων,
ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἀλώμενος
ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσει βίον.
- ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα,
Ἴππόλυτος· ὀργῆς δ' ἐξάνεις κακῆς, ἄναξ 900
Θησεῦ, τὸ λῶστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.
- ΙΙΙ. κραυγῆς ἀκούσας σῆς ἀφικόμην, πάτερ,
σπουδῇ· τὸ μέντοι προῖγμ' ἐφ' ᾧ τὰ νῦν στένεις
οὐκ οἶδα, βουλοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
ἔα, τί χοῖμα; σὴν δάμαρδ' ὀρώ, πάτερ, 905

- νεκρόν· μεγίστου θαύματος τόδ' ἄξιον·
 ἦν ἀρτίως ἔλειπον, ἥ φάος τόδε
 οὐπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέεσκετο.
 τί χρῆμα πάσχει; τῷ τρόπῳ διόλλυται,
 πάτερ, πυθέσθαι βούλομαι σέθεν πάρα. 910
 σιγᾶς; σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς·
 ἥ γὰρ ποθοῦσα πάντα καρδίᾳ κλύειν
 καὶ τοῖς κακοῖσι λίχνος οὐς' ἀλίσκεται.
 οὐ μὲν φίλους γε ἅτι μᾶλλον ἢ φίλους
 κρύπτειν δίκαιον σᾶς πάτερ δυσπραξίας. 915
 ΘΗ. ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἀνθρώποι μάτην,
 τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε
 καὶ πάντα μηχανᾶσθε κάξευρίσκετε,
 ἐν δ' οὐκ ἐπίστασθ' οὐδ' ἐθηράσασθαι πω,
 φρονεῖν διδάσκειν οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς; 920
 ΙΠ. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις εὖ φρονεῖν
 τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατὸς ἐστ' ἀναγκάσαι.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτοurgerεῖς, πάτερ,
 δέδοικα μὴ σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.
 ΘΗ. φεῦ, χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον 925
 σαφές τι κεῖσθαι καὶ διαγνώσιν φρενῶν,
 ὅστις τ' ἀληθής ἐστιν ὅς τε μὴ φίλος·
 δισσᾶς τε φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
 τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν,
 ὥς ἡ φρονοῦσα τᾶδ' ἐξηλέγχετο 930
 πρὸς τῆς δικαίας, κοῦκ ἂν ἠπατώμεθα.
 ΙΠ. ἀλλ' ἥ τις εἰς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει
 φίλων, νοσοῦμεν δ' οὐδὲν ὄντες αἰτιοί;
 ἐκ τοι πέπληγμαι· σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουνσί με
 λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν. 935
 ΘΗ. φεῦ τῆς βροτείας (ποῦ προβήσεται;) φρενός·
 τί τέρεμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται;

εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοντον ἐξογκώσεται,
 ὃ δ' ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν
 πανοῦργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ 940
 ἄλλην δεήσει γαῖαν, ἣ χωρήσεται
 τοὺς μὴ δικαίους καὶ κακοὺς πεφνότας.
 σκέψασθε δ' εἰς τόνδ', ὅστις ἐξ ἐμοῦ γεγώς
 ἦσχυνε τὰ μὰ λέκτρα καῖελέγχεται
 πρὸς τῆς θανούσης ἐμφανῶς κάκιστος ὢν. 945
 δεῖξον δ', ἐπειδὴ γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθα,
 τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ' ἐναντίον πατρὶ.
 σὺ δὲ θεοῖσιν ὥς περισσὸς ὢν ἀνὴρ
 ξύνει; σὺ σῶφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
 οὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ 950
 θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
 ἦδη νυν αὖχει καὶ δι' ἀψύχου βορᾶς
 σίτοις καπήλευ', Ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων
 βάκχευε πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνούς·
 ἐπεὶ γ' ἐλήφθης. τοὺς δὲ τοιούτους ἐγὼ 955
 φεύγειν προφωνῶ πᾶσι· θηρεύουσι γὰρ
 σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχρὰ μηχανώμενοι.
 τέθνηκεν ἦδε· τοῦτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς;
 ἐν τῷδ' ἀλίσκει πλεῖστον, ὃ κάκιστε σὺ·
 ποῖοι γὰρ ὄρκοι κρείσσονες, τίνες λόγοι 960
 τῆσδ' ἂν γένοιντ' ἂν, ὥστε σ' αἰτίαν φρυγεῖν;
 μισεῖν σε φήσεις τήνδε καὶ τὸ δὴ νόθον
 τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφνέειν·
 κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίου λέγεις,
 εἰ δυσμενεῖα σῇ τὰ φίλτατ' ὥλεσεν. 965
 ἀλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν οὐκ ἐνι,
 γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν; οἷδ' ἐγὼ νέους
 οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους,
 ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα·

- τὸ δ' ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ προσκείμενον. 970
 νῦν οὖν τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις
 νεκροῦ παρόντος μάρτυρος σαφεστάτου ;
 ἔξερρε γαίης τῆσδ' ὅσον τάχος φυγᾶς,
 καὶ μήτ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
 μήτ' εἰς ὄρους γῆς ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ. 975
 εἰ γὰρ παθῶν γε σοῦ τὰδ' ἥσσηθήσομαι,
 οὐ μαρτυρήσει μ' Ἰσθμῖος Σίνις ποτὲ
 κτανεῖν ἑαυτόν, ἀλλὰ κομπάζειν μάτην,
 οὐδ' αἰ θαλάσση σύννομοι Σκειρωνίδες
 φήσουσι πέτραι τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν. 980
- ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως εἶποιμ' ἂν εὐτύχεῖν τινα
 θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν.
- ΙΠ. πάτερ, μένος μὲν ξύστασίς τε σὼν φρενῶν
 δεινὴ· τὸ μέντοι πρῶγμ' ἔχον καλοὺς λόγους,
 εἴ τις διαπτύξειεν, οὐ καλὸν τόδε. 985
 ἐγὼ δ' ἄκομψος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον,
 εἰς ἥλικας δὲ κωλίγους σοφώτερος.
 ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'· οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
 φανῶλοι παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν.
 ὅμως δ' ἀνάγκη, συμφορᾶς ἀφιγμένης, 990
 γλωσσάν μ' ἀφεῖναι. πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν
 ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρῶτον ὡς διαφθερῶν
 οὐκ ἀντιλέξοντ'. εἰσορᾶς φᾶος τόδε
 καὶ γαῖαν· ἐν τοῖσδ' οὐκ ἔνεστ' ἀνὴρ ἐμοῦ,
 οὐδ' ἦν σὺ μὴ φῆς, σωφρονέστερος γεγώς. 995
 ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεοὺς σέβειν,
 φίλοις τε χρῆσθαι μὴ ἀδικεῖν πειρωμένοις,
 ἀλλ' οἷσιν αἰδῶς μήτ' ἐπαγγέλλειν κακὰ
 μήτ' ἀνθυπουργεῖν αἰσχρὰ τοῖσι χρωμένοις·
 οὐκ ἐγγελαστῆς τῶν ὁμιλούντων, πάτερ, 1000
 ἀλλ' αὐτὸς οὐ παροῦσι κἀγγὺς ὢν φίλος.

ἐνὸς δ' ἄδικτος, ὦ με νῦν ἔλαιν δοκεῖς·
 λέχους γὰρ εἰς τόδ' ἡμέρας ἀγνὸν δέμας.
 οὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε πλὴν λόγῳ κλύων
 γραφῇ τε λεύσσω· οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν 1005
 πρόθυμός εἰμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων.
 καίτοι τὸ σῶφρον τοῦμὸν οὐ πείθει σ' ἴσως·
 δεῖ δὴ σε δεῖξαι τῷ τρόπῳ διεφθάρην.
 πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο
 πασῶν γυναικῶν; ἢ σὸν οἰκῆσειν δόμον 1010
 ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν ἐπήλπισα;
 μάταιος ἄρ' ἦ, κοῦδαμου μετὴν φρενῶν.
 ἀλλ' ὥς τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σῶφροσιν;
 ἥκιστα γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε
 θνητῶν ὅσοισιν ἀνδάνει μοναρχία. 1015
 ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν Ἑλληνικοὺς
 πρῶτος θέλοιμ' ἄν, ἐν πόλει δὲ δεύτερος
 σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν ἀεὶ φίλοις.
 πράσσειν τε γὰρ πάρεστι, κίνδυνός τ' ἀπὼν
 κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν. 1020
 ἐν οὐ λέλεκται τῶν ἔμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις·
 εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἷός εἰμ' ἐγώ,
 καὶ τῆσδ' ὁρώσης φέγγος ἡγωνιζόμην,
 ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς διεξιῶν.
 νῦν δ' ὄρκιόν σοι Ζῆνα καὶ πέδον χθονὸς 1025
 ὄμνυμι τῶν σῶν μήποδ' ἄψασθαι γάμων
 μηδ' ἂν θελῆσαι μηδ' ἂν ἐννοῖαν λαβεῖν.
 ἢ τᾶρ' ὀλοίμην ἀκλεὲς ἀνώνυμος,
 [ἄπολις ἄοικος, φυγὰς ἀλητεύων χθόνα,]
 καὶ μήτε πόντος μήτε γῆ δέξαιτό μου 1030
 σάρκα θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
 τί δ' ἦδε δειμαίνουσ' ἀπώλεσεν βίον
 οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις πέρα λέγειν.

- [ἔσωφρόνησε δ' οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν,
ἡμεῖς δ' ἔχοντες οὐ καλῶς ἐχρώμεθα.] 1035
- ΧΟ. ἀρκοῦσαν εἰπας αἰτίας ἀποστροφῇν,
ὄρκους παρασχῶν, πίστιν οὐ σμικρὰν, θεῶν.
- ΘΗ. αἶρ' οὐκ ἐπωδὸς καὶ γόης πέφυχ' ὅδε,
ὅς τῇν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησίᾳ
ψυχὴν κρατήσειν τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας; 1040
- ΙΠ. καὶ σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω, πάτερ·
εἰ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς πατήρ,
ἐκτεινὰ τοί σ' ἂν κοῦ φρυγαῖς ἐξημίουν,
εἴπερ γυναικὸς ἡξίους ἐμῆς θιγεῖν.
- ΘΗ. ὥς ἄξιον τόδ' εἰπας· οὐχ οὕτω θανεῖ, 1045
ὥσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε προύθηκας νόμον·
ταχὺς γὰρ Αἰδὴς ῥᾶστος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ·
ἀλλ' ἐκ πατρώας φρυγὰς ἀλητεύων χθονός
[ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον·
μισθὸς γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνδρὶ δυσσεβεῖ]. 1050
- ΙΠ. οἴμοι, τί δράσεις; οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον
δέξει καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ μ' ἐξελᾶς χθονός;
- ΘΗ. πέραν γε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν,
εἰ πως δυναίμην, ὥς σὸν ἐχθαίρω κάρα.
- ΙΠ. οὐδ' ὄρκον οὐδὲ πίστιν οὐδὲ μάντεων 1055
φήμας ἐλέγξας ἄκριτον ἐμβαλεῖς με γῆς;
- ΘΗ. ἡ δέλτος ἦδε κλῆρον οὐ δεδεγμένῃ
κατηγορεῖ σου πιστά· τοὺς δ' ὑπὲρ κάρα
φουτιῶντας ὄρνεις πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
- ΙΠ. ὦ θεοί, τί δῆτα τοῦμόν οὐ λύω στόμα, 1060
ὅστις γ' ὑφ' ὑμῶν, οὓς σέβω, διόλλυμαι;
οὐ δῆτα· πάντως οὐ πίθοιμ' ἂν οὓς με δεῖ,
μάτην δ' ἂν ὄρκους συγγέαιμ' οὓς ὤμοσα.
- ΘΗ. οἴμοι· τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτείνει τὸ σόν.
οὐκ εἰ πατρώας ἐκτὸς ὥς τάχιστα γῆς; 1065

- ΙΠ. ποτ' δῆθ' ὁ τλήμων τρέφομαι; τίνας ξένων
δόμους ἔσειμι τῇδ' ἐπ' αἰτία φυγῶν;
- ΘΗ. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἦδεται
ξένους κομίζων καὶ συνοικουρούους κακῶν.
- ΙΠ. αἰατ'· πρὸς ἥπαρ δακρύων τ' ἐγγύς τόδε, 1070
εἰ δὴ κακός γε φαίνομαι δοκῶ τέ σοι.
- ΘΗ. τότε στενάζειν καὶ προοιγνώσκειν σ' ἐχρῆν,
ὅτ' εἰς πατρώαν ἄλοχον ὑβρίζειν ἔτλης.
- ΙΠ. ὦ δώματ', εἴθε φθέγμα γηρυσάισθ' ἐ μοι
καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ. 1075
- ΘΗ. εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις σοφῶς·
τὸ δ' ἔργον οὐ λέγον σε μνηνύει κακόν.
- ΙΠ. φεῦ·
εἰθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
στάνθ', ὥς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακά.
- ΘΗ. πολλῶ γε μᾶλλον σαυτὸν ἠσκησας σέβειν 1080
ἢ τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν, δίκαιος ὢν.
- ΙΠ. ὦ δυστάλαινα μητέρα, ὦ πικραὶ γοναί·
μηδεῖς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος.
- ΘΗ. οὐχ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες; οὐκ ἀκούετε
πάλαι ξενοῦσθαι τόνδε προσηνέποντά με; 1085
- ΙΠ. κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε θίξεται·
σὺ δ' αὐτός, εἰ σοι θυμός, ἐξώθει χθονός.
- ΘΗ. δράσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσει λόγοις·
οὐ γάρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς.
- ΙΠ. ἄραρεν, ὥς ἔοικεν· ὦ τάλας ἐγώ· 1090
ὥς οἶδα μὲν ταῦτ', οἶδα δ' οὐχ ὅπως φράσω.
ὦ φιλτάτῃ μοι δαιμόνων Αἰητοῦς κόρη
σύνθακε συγκύναγε, φευξομέσθαι δὴ
κλεινὰς Ἀθῆνας. ἀλλὰ χαίρετ', ὦ πόλις
καὶ γαί' Ἑρεχθίδεω· ὦ πέδον Τροϊζήνιον, 1095
ὥς ἐγκαθηβᾶν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα,

χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.
 ἴτ', ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,
 προσεῖπαθ' ἡμᾶς καὶ προπέμψατε χθονός·
 ὥς οὐποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον 1100
 ὄψεσθε, καὶ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.

ΧΟ. ἦ μέγα μοι τὰ θεῶν μελεδήμαθ', ὅταν φρένας
 ἔλθῃ, στρ.

λύπας παραιρεῖ·
 ξύνεσιν δέ τιν' ἐλπίδι κεύθων 1105
 λείπομαι ἔν τε τύχαις θνητῶν καὶ ἐν ἔργμασι
 λεύσσω.

ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται,
 μετὰ δ' ὕσταται ἀνδράσιν αἰῶν
 πολυπλάνητος αἰεῖ. 1110

εἶθε μοι εὐξαμένην θεόθεν τάδε μοῖρα παρὰ-
 σχοι, ἀντ.

τύχην μετ' ὄλβου
 καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν·
 δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκέης μήτ' αὖ παράσημος ἐνείη·
 ῥάδια δ' ἦθεα τὸν αὖριον 1116
 μεταβαλλομένα χρόνον αἰεῖ
 βίον συνευτυχοίην.

οὐκέτι γὰρ καθαρὰν φρέν' ἔχω τὰ παρ' ἐλπίδα
 λεύσσω, στρ. 1120

ἐπεὶ τὸν Ἑλλανίας
 φανερώτατον ἀστέρ' Ἀθήνας
 εἶδομεν εἶδομεν ἐκ πατρὸς ὄργᾶς
 ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἰέμενον. 1125
 ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς
 δρυμός τ' ὄρειος, ὅθι κυνῶν

1102 — 1110 = 1111 — 1118

1119 — 1130 = 1131 — 1142

ὠκυπόδων μέτα θῆρας ἔναιρεν
Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνάν. 1130

οὐκέτι συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσει ἀντ.
τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον
κατέχων ποδὶ γυμνάδος ἵππου.

μοῦσα δ' ἄυπνος ὑπ' ἄντυγι χορδαῖν 1135
λήξει πατρῶον ἀνὰ δόμον·

ἄστέφανοι δὲ κόρας ἀνάπανλαι
Λατοῦς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν·

νυμφιδίῳ δ' ἀπόλωλε φυγᾷ σᾷ 1140
λέκτρων ἄμιλλα κούραις.

ἐγὼ δὲ σᾷ δυστυχίᾳ δάκρυσι διοίσω
πότμον ἄποτμον· ὦ τάλαινα

μᾶτερ, ἔτεκες ἀνόνατα· φεῦ, 1145
μανίῳ θεοῖσιν·

ὠὲ ὠὲ συζύγιοι Χάριτες,
τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρίας γᾶς

τὸν οὐδὲν ἄτας αἵτιον
πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων; 1150

καὶ μὴν ὁπαδὸν Ἰπολύτου τόνδ' εἰσορῶ
σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον.

ΑΓΓ. ποῖ γῆς ἀνακτα τῆσδε Θησέα μολὼν
εὖροιμ' ἄν, ὦ γυναῖκες; εἴπερ ἴσθ', ἐμοὶ

σημήνατ'· ἄρα τῶνδε δωμάτων ἔσω; 1155

ΧΟ. ὃδ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται.

ΑΓΓ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
σοὶ καὶ πόλιν οἷ τ' Ἀθηναίων πόλιν

ναίουσι καὶ γῆς τέρμονας Τροίηνίης. 1160

ΘΗ. τί δ' ἔστι; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα
δισσὰς κατέλληψ' ἀστυγείτονας πόλεις;

ΑΓΓ. Ἰπολύτος οὐκέτ' ἔστιν, ὥς εἰπεῖν ἔπος·
δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾷς ὀπῆς.

- ΘΗ. πρὸς τοῦ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
 οἷον κατήσχυν' ἄλοχον ὡς πατρός βία; 1165
- ΑΓΓ. οἰκέτος αὐτὸν ὤλεσ' ἀρμάτων ὄχος
 ἀραί τε τοῦ σοῦ στόματος, ἄς σὺ σφ' πατρὶ
 πόντου κρέοντι παιδὸς ἡράσω πέρι.
- ΘΗ. ὦ θεοὶ Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατήρ
 ὀρθῶς, ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων. 1170
 πῶς καὶ διώλετ'; εἰπέ· τῷ τρόπῳ Δίκης
 ἐπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχύναντ' ἐμέ;
- ΑΓΓ. ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας
 ψήγτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρεῖς
 κλαίοντες· ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων 1175
 ὡς οὐκέτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέφοι πόδα
 Ἰππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φρυγὰς ἔχων.
 ὃ δ' ἦλθε ταῦτόν δακρύων ἔχων μέλος
 ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· μυρία δ' ὀπισθόπους
 φίλων ἅμ' ἔστειχ' ἡλίκων ὁμήγουρις. 1180
 χρόνῳ δὲ δήπουτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων·
 τί ταῦτ' ἄλλω; πειστέον πατρός λόγοις.
 ἐντύναθ' ἵππους ἄρμασι ζυγηφόρους,
 δμῶες· πόλις γὰρ οὐκέτ' ἔστιν ἥδε μοι.
 τοῦνθένδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἡπείγετο, 1185
 καὶ θᾶσσον ἢ λέγοι τις ἐξηρτυμένας
 πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐσθήσαμεν.
 μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἀντηγος,
 αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδας.
 καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπτύξας χέρας· 1190
 Ζεῦ, μηκέτ' εἴην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ·
 αἰσθοίτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάξει πατήρ
 ἦτοι θανόντας ἢ φάος δεδορκότας.
 κὰν τῷδ' ἐπῆγε κέντρον εἰς χεῖρας λαβὼν
 πῶλοις ὁμαρτῇ· πρόσπολοι δ' ἐφ' ἄρματος 1195

πέλας χαλινῶν εἰπόμεσθα δεσπότη
 τὴν εὐθύς Ἀργούς ἀπιδανυρίας ὁδόν.
 ἐπεὶ δ' ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,
 ἀκτὴ τις ἔστι τοῦπέκεινα τῆσδε γῆς
 πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν. 1200
 ἐνθεν τις ἡγὼ χθόνιος ὥς βροντὴ Διὸς
 βαρὺν βρόμον μεθῆκε φρικώδη κλύειν·
 ὀρθὸν δὲ κρατ' ἔστησαν οὐς τ' ἐς οὐρανὸν
 ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς
 πόθεν ποτ' εἴη φθόγγος. εἰς δ' ἀλκροόθους 1205
 ἀκτὰς ἀποβλέψαντες ἱερὸν εἶδομεν
 κῦμ' οὐρανῷ στηρίζον, ὥστ' ἀφηρέθη
 Σκείρωνος ἀκτὰς ὄμμα τοῦμόν εἰσορᾶν·
 ἔκρυπτε δ' Ἰσθμὸν καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ.
 κᾶπειτ' ἀνοιδῆσάν τε καὶ πέριξ ἀφρόν 1210
 πολὺν καχλάζον ποντίῳ φυσήματι
 χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς, οὗ τέθριππος ἦν ὄχος.
 αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμῖα
 κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον, ἄγριον τέρας,
 οὗ πᾶσα μὲν χθὼν φθέγματος πληρουμένη 1215
 φρικῶδες ἀντεφθέγγετ', εἰσορῶσι δὲ
 κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο.
 εὐθύς δὲ πῶλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος·
 καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖσιν ἤθεσι
 πολὺς ξυνοικῶν ἦρπασ' ἡνίας χεροῖν, 1220
 ἔλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ
 ἱμαῖσιν εἰς τοῦπισθεν ἀρτήσας δέμας·
 αἰ δ' ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῇ γναθμοῖς
 βία φέρουσιν, οὔτι ναυκλήρου χερός
 [οὔθ' ἱπποδέσμων οὔτε κολλητῶν ὄχων] 1225
 μεταστρέφουσαι. καὶ μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ
 γαίης ἔχων οἶακας εὐθύνοιο δρόμον,

προϋφαίνεται' εἰς τοῦμπροσθεν, ὥστ' ἀναστρέ-
φειν,

ταῦρος φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον·
εἰ δ' εἰς πέτρας φέροιντο μαργῶσαι φρένας, 1230

σιγῇ πελάζων ἄντυγι ξυνεῖπετο
εἰς τοῦθ' ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν,
ἄψιδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.
σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω
τροχῶν ἐπήδων ἀξόνων τ' ἐνήλατα. 1235

αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἠνίασιν ἐμπλακείς
δεσμὸν δυσεξήνυστον ἔλκεται δεθείς,
σποδούμενος μὲν πρὸς πέτραις φίλον κῆρα,
θραύων δὲ σάρκας, δεινὰ δ' ἐξανδῶν κλύειν·

στῆτ', ὃ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι, 1240
μή μ' ἐξαλείψητ'· ὃ πατρὸς τάλαιν' ἄρά.
τίς ἄνδρ' ἄριστον βούλεται σῶσαι παρῶν;
πολλοὶ δὲ βουληθέντες ὕστερῳ ποδὶ

ἐλείπομεσθα. χῶ μὲν ἐκ δεσμῶν λυθείς
τμητῶν ἱμάντων οὐ κᾶτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ 1245
πίπτει, βραχὺν δὴ βίοντον ἐμπνέων ἔτι·
ἵπποι δ' ἐκρυφθῆεν καὶ τὸ δύστηνον τέρας

ταύρου λεπαίας οὐ κᾶτοιδ' ὅπον χθονός.
δοῦλος μὲν οὖν ἔργωγε σῶν δόμων, ἄναξ,
ἀτὰρ τοσοῦτόν γ' οὐ δυνήσομαι ποτε 1250
τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακός,

οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος
καὶ τὴν ἐν Ἰδῇ γραμματῶν πλήσειέ τις
πεύκην, ἐπεὶ νιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.

ΧΘ. αἰαῖ· κέκρανται συμφορὰ νέων κακῶν, 1255
οὐδ' ἐστὶ μοίρας τοῦ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ.

ΘΗ. μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τάδε

λόγοισιν ἦσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδούμενος
θεοῦς τ' ἐκείνόν θ', οὐνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ,
οὔθ' ἦδομαι τοῖσδ' οὔτ' ἐπάχθομαι κακοῖς. 1260

ΑΓΓ. πῶς οὖν; κομίζειν ἢ τί χρῆ τὸν ἄθλιον
δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί;
φρόντιζ'· ἐμοῖς δὲ χρώμενος βουλευμασιν
οὐκ ὧμὸς εἰς σὸν παῖδα δυστυχοῦντ' ἔσει.

ΘΗ. κομίζετ' αὐτόν, ὥς ἰδὼν ἐν ὄμμασι 1265
τὸν τᾶμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη
λόγοις τ' ἐλέγξω δαιμόνων τε συμφοραῖς.

ΧΘ. σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα καὶ βροτῶν
ἄγεις, Κύπρι· σὺν δ'
ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν 1270
ὠκυτάτῳ περὶ
ποταῖται· πλὴ γαῖαν εὐάχνητόν θ'
ἄλμυρόν ἐπὶ πόντον.

θέλγει δ' Ἐρως, ᾧ μαινομένα κραδίᾳ
πτανὸς ἐφορμάσῃ 1275

χρυσοφαῆς,
φύσιν ὀρεσκόων
σκυλάκων πελαγίων θ' ὅσα τε γὰ τρέφει,
τὰν Ἄλιος αἰθόμενος δέρεται,
ἄνδρας τε· συμπάντων δὲ 1280
βασιληίδα τιμάν, Κύπρι,
τῶνδε μόνᾳ κρατύνεις.

ΑΡ. σὲ τὸν εὐπατρίδαν Αἰγέως κέλομαι
παῖδ' ἐπακουῖσαι·

Λητοῦς δὲ κόρη σ' Ἀρτεμις ἀνδῶ. 1285
Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδει,
παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας,
ψευδέσι μύθοις ἀλόχου πεισθεὶς
ἄφανῃ; φανεράν δ' ἐσχεδες ἄτην.

- πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τέρατα κρύπτεις
 δέμας αἰσχυνθείς,
 ἢ πτηνὸς ἄνω μεταβάς βίοντο
 πῆματος ἕξω πόδα τοῦδ' ἀπέχεις;
 ὥς ἐν γ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὐ σοὶ
 τλητὸν βίοντος μέρος ἐστίν. 1290
 ἄκουε, Ἐπιδάμω, σὼν κακῶν κατάστασιν·
 καίτοι προκόψω γ' οὐδέν, Ἀλκυνῶ δὲ σέ.
 ἀλλ' εἰς τόδ' ἦλθον, παιδὸς ἐκδειξάμενος
 τοῦ σοῦ δικαίαν, ὥς ὑπ' εὐκλείας θάνη,
 καὶ σῆς γυναικὸς οἴστρου ἢ τρόπου τινὰ 1300
 γενναιότητα· τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν
 ἡμῖν, ὅσαισι παρθένειος ἡδονή,
 δηχθεῖσα κέντροις παιδὸς ἠράσθη σέθεν.
 γνώμη δὲ νικᾷ τὴν Κύπριον πειρωμένη
 τροφοῦ διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα μηχαναῖς, 1305
 ἢ σὺ δι' ὄρκων παιδὶ σημαίνει νόσον.
 ὃ δ' ὥσπερ ὦν δίκαιος οὐκ ἐφάσπετο
 λόγοισιν, οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακούμενος
 ὄρκων ἀφείλε πίστιν, εὐσεβῆς γεγώς.
 ἢ δ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ φοβουμένη 1310
 ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε καὶ διώλεσε
 δόλοισι σὸν παῖδ', ἀλλ' ὅμως ἐπεισέ σε.
 ΘΗ. οἴμοι.
 ΑΡ. δάκνει σε, Ἐπιδάμω, μῦθος; ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος,
 τοῦνθένδ' ἀκούσας ὥς ἂν οἰμώξεως πλεόν.
 ἄρ' οἶσθα πατὸς τρεῖς ἄρα σαφεῖς ἔχων; 1315
 ὦν τὴν μίαν παρεῖλες, ὧ κακίστε σύ,
 εἰς παῖδα τὸν σόν, ἕξον εἰς ἐχθρόν τινα.
 πατὴρ μὲν οὖν σοὶ πόντιος φρονῶν καλῶς
 ἔδωχ' ὅσονπερ χοῖν, ἐπείπερ ἦνεσεν·
 σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ κἂν ἐμοὶ φαίνεται κακός, 1320

ὅς οὔτε πίστιν οὔτε μάντεων ὅπα
 ἔμεινας, οὐκ ἤλεγξας, οὐ χρόνῳ μακρῷ
 σκέψιν παρέσχες, ἀλλὰ θαῤσσον ἢ σ' ἐχοῖν
 ἄρ' αὖς ἐφῆκας παιδὶ καὶ κατέκτανες.

ΘΗ. δέσποιν', ὀλοίμην.

ΑΡ. δεῖν' ἐπραξας, ἀλλ' ὅμως 1325

ἔτ' ἔστι σοὶ καὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν·
 Κύπρις γὰρ ἦθελ' ὥστε γίννεσθαι τάδε,
 πληροῦσα θυμόν. θεοῖσι δ' ὦδ' ἔχει νόμος·
 οὐδεὶς ἀπαντᾶν βούλεται προθυμία
 τῇ τοῦ θέλοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' αἰεί. 1330

ἐπεὶ σάφ' ἴσθι, Ζῆνα μὴ φοβουμένη
 οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ἐγὼ
 ὥστ' ἄνδρα πάντων φίλτατον βροτῶν ἐμοὶ
 θανεῖν ἔᾶσαι. τὴν δὲ σὴν ἁμαρτίαν
 τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κάκης· 1335
 ἔπειτα δ' ἡ θανοῦς' ἀνῆλωσεν γυνὴ
 λόγων ἐλέγχους ὥστε σὴν πεῖσαι φρένα.
 μάλιστα μὲν νυν σοὶ τάδ' ἐρρωγεν κακά,
 λύπη δὲ καμοί· τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ
 θνήσκοντας οὐ χαίρουσι· τοὺς γε μὴν κακούς 1340
 αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.

ΧΘ. καὶ μὴν ὁ τάλας ὅδε δὴ στείχει,
 σάρκας νεαρὰς ξανθὸν τε κάρα
 διαλυμανθεῖς. ὦ πόνος οἰκῶν,
 οἷον ἐκράνθη δίδυμον μελάθροισ 1345
 πένθος θεόθεν καταληπτόν.

ΙΠ. αἰαῖ αἰαῖ·
 δύστηνος ἐγώ, πατὴρ ἐξ ἀδίκου
 χρησμοῖς ἀδίκους διελυμάνθην.
 ἀπόλωλα τάλας, οἴμοι μοι. 1350
 διὰ μου κεφαλῆς ἄσσουσ' ὀδύνας,

κατὰ δ' ἐγνέφαλον πηδᾶ σφάκελος.

σχές, ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω.

[ἔξ']

ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἱππειον, ἐμῆς

βόσκημα χερὸς,

διὰ μ' ἐφθειρας, κατὰ δ' ἔκτεινας.

φεῦ φεῦ· πρὸς θεῶν, ἀτρεΐμας, δμῶες,

χροὸς ἐλκώδους ἄπτεσθε χεροῖν.

τίς ἐφέστηκεν δεξιὰ πλευροῖς;

πρόσφορά μ' αἶρετε, σύντονα δ' ἔλκετε

τὸν κακοδαίμονα καὶ κατάρατον

πατρός ἀμπλακίαις. Ζεῦ Ζεῦ, τὰδ' ὀρθῶς;

ὅδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ καὶ θεοσέπτωρ,

ὅδ' ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερσχὼν

προὔπτον ἐς Ἄιδην στείχω κατὰ γῆς,

ὀλέσας βίον· μόχθους δ' ἄλλως

τῆς εὐσεβίας

εἰς ἀνθρώπους ἐπόνησα.

αἰαῖ αἰαῖ·

καὶ νῦν ὁδύνα μ' ὁδύνα βαίνει.

μέθετέ με τάλανα·

καί μοι Θάνατος Παιᾶν ἔλθοι.

προσαπόλλυτέ μ' ὅλλυτε τὸν δυσδαίμον'·

* ἀμφιτόμον λόγχας ἔραμαι

διαμοιρᾶσαι,

διὰ τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίον.

ὦ πατρός ἐμοῦ δύστανος ἀρά.

μιαιφόνων τε συγγόνων,

παλαιῶν προγεννητόρων

ἔξορίζεται κακὸν οὐδὲ μέλλει,

ἐμολέ τ' ἐπ' ἐμὲ

τί ποτε τὸν οὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν;

1355

1360

1365

1370

1375

1380

- ἰώ μοι, τί φῶ;
 πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν
 [ἐμὰν] τοῦδ' ἀναλγήτου πάθους;
 εἶθε με κοιμίσσεις τὸν δυσδαίμον'
 Ἄιδου μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκη.
- AP. ὦ τλήμων, οἷαις συμφοραῖς συνεξύγης·
 τὸ δ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν ἀπώλεσεν. 1385
- Π. ἔα·
 ὦ θεῖον ὁδμῆς πνεῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
 ὦν ἡσθόμην σου κἀνεκουφίσθην δέμας·
 ἔστ' ἐν τόποισι τοισὶδ' Ἀρτεμις θεᾶ;
- AP. ὦ τλήμων, ἔστι, σοί γε φιλιότητι θεῶν.
- Π. ὁρᾷς με, δέσποιν', ὥς ἔχω, τὸν ἄθλιον; 1395
- AP. ὁρῶ· κατ' ὅσων δ' οὐ θέμις βαλεῖν δάκρυ.
- Π. οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς οὐδ' ὑπηρέτης,
- AP. οὐ δῆτ'· ἀτάρ μοι προσφιλὲς γ' ἀπόλλυσαι.
- Π. οὐδ' ἱππονῶμας οὐδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.
- AP. Κύπρις γὰρ ἡ πανοῦργος ᾧδ' ἐμήσατο. 1400
- Π. ὦ μοι· φρονῶ δὴ δαίμον' ἢ μ' ἀπώλεσε.
- AP. τιμῆς ἐμέμφθη, σωφρονοῦντι δ' ἥχθετο.
- Π. τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ὤλεσ', ἡσθημαι, Κύπρις.
- AP. πατέρα γε καὶ σὲ καὶ τρίτην ξυνάορον.
- Π. ᾧμωξα τοίνυν καὶ πατρός δυσπραξίας. 1405
- AP. ἐξηπατήθη δαίμονος βουλευμασιν.
- Π. ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ.
- ΘΗ. ὦλωλα, τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου.
- Π. στένω σὲ μᾶλλον ἢ μὲ τῆς ἀμαρτίας.
- ΘΗ. εἰ γὰρ γενοίμην, τέκνον, ἀντὶ σοῦ νεκρός. 1410
- Π. ὦ δῶρα πατρός σοῦ Ποσειδῶνος πικρά.
- ΘΗ. ὥς μήποτ' ἐλθεῖν ὄφελ' εἰς τοῦμόν στομα.
- Π. τί δ'; ἔκτανές τ' ἄν μ', ὥς τότ' ἦσθ' ὠργισμένος
- ΘΗ. δόξης γὰρ ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.

III. φεῦ·

εἰθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσιν βροτῶν γένος.

1415

AP.

ἔασον· οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφον
 θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
 ὀργαὶ κατασκήψουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας
 [σῆς εὐσεβείας ἀγαθῆς φρενὸς χάριν].

1420

ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χειρὸς
 ὅς ἂν μάλιστα φίλτατος κυρῇ βροτῶν
 τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.

σοὶ δ' ὦ ταλαίπωρ, ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν

τιμὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροίῃσιν

1425

δώσω· κόραι γὰρ ἄξυγες γάμων πάρος

κόμας κεροῦνται σοι, δι' αἰῶνος μακροῦ

πένθη μέγιστα δακρύων καρπουμένῳ.

ἄελ δὲ μουσοποιὸς εἰς σὲ παρθένων

ἔσται μέριμνα, κοῦκ ἀνώνυμος πεσὼν

1430

ἔρωσ ὁ Φαίδρας εἰς σὲ σιγηθήσεται.

σὺ δ' ὦ γεραιῶν τέκνον Αἰγέως, λαβοῦ

σὸν πατὴρ ἐν ἀγκάλαισι καὶ προσέλκυσαι·

ἄκων γὰρ ὦλεσάς νιν· ἀνθρώποισι δὲ

θεῶν διδόντων εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.

καὶ σοὶ παραινῶ πατέρα μὴ στυγεῖν σέθεν,

1435

Ἰππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν ἢ διεφθάρης.

καὶ χαῖρ'· ἔμοι γὰρ οὐ θέμις φθιτοῦς ὄραν

οὐδ' ὅμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς·

ὄρω δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ.

III.

χαίρουσα καὶ σὺ στεῖχε, παρθέν' ὀλβία·

1440

μακρὰν δὲ λείπεις ῥαδίως ὁμίλιαν.

λύω δὲ νεῖκος πατρὶ χρηζούσης σέθεν·

καὶ γὰρ πάροιθε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.

αἰατ, κατ' ὅσων κιγχάνει μ' ἤδη σκότος·

λαβοῦ, πάτερ, μου καὶ κατόρθωσον δέμας.

1445

- ΘΗ. ὦμοι, τέκνον, τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα;
- ΙΠ. ὄλωλα καὶ δὴ νερτέρων ὄρῳ πύλας.
- ΘΗ. ἦ τὴν ἐμὴν ἀναγνον ἐκλιπὼν φρένα;
- ΙΠ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τοῦδ' ἐλευθερῷ ρόνου.
- ΘΗ. τί φῆς; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; 1450
- ΙΠ. τὴν τοξόδαμνον παρθένον μαρτύρομαι.
- ΘΗ. ὦ φίλταθ', ὥς γενναῖος ἐκφαίνει πατρί.
- ΙΠ. ὦ χαῖρε καὶ σύ, χαῖρε πολλὰ μοι, πάτερ.
- ΘΗ. ὦμοι φρενὸς σῆς εὖσεβοῦς τε ἀγαθῆς.
- ΙΠ. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὖχου τυχεῖν. 1455
- ΘΗ. μή νυν προδῶς με, τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.
- ΙΠ. κεκαρτέρηται τᾶμ' ὄλωλα γάρ, πάτερ·
κρύψον δέ μου πρόσωπον ὥς τάχος πέπλοις.
- ΘΗ. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὀρίσματα,
οἴου στερήσεσθ' ἀνδρός. ὦ τλήμων ἐγώ· 1460
ὥς πολλά, Κύπρι, σῶν κακῶν μεμνήσομαι.
- ΧΟ. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
ἦλθεν ἀέλπτως.
πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος·
τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς 1465
φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

B. G. Teubners

Schulausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller mit deutschen Anmerkungen.

	<i>fl. 3.</i>		<i>fl. 3.</i>
Aeschylus' Agamem. v. Enger. 2. Aufl.	2.25	Cicero Cato maior v. Meissner. 2. Aufl.	—, 60
— Perser v. Teuffel. 3. Aufl.	1.20	— de finibus bonorum v. Holstein	2.70
— Prometheus v. Wecklein. 2. Aufl.	1.80	— Somnium Scipionis v. Meissner.	—, 45
do. v. Schmidt	1.20	3. Aufl.	—, 45
Aristophanes, die Wolken v. Teuffel.	—	— Laelius v. Lohmeyer. 4. Aufl.	—, 60
2. Aufl. von Kachler.	2.70	— v. Meissner	—, 60
Arrian's Annabasis v. Abicht. I. Heft	1.80	— de legibus von Du Mesnil . .	3.00
II. Heft	2.25	Cornelius Nepos v. Siebels. II. Aufl.	—
Buchholz, Anthologie. I. 4. Aufl.	1.80	von Jancovius.	1.20
do. II. 3. Aufl.	1.80	Curtius Rufus v. Vogel. I. Bd. 3. Aufl.	2.10
Caesar de bello Gallico von	—	do. II. Band. 2. Aufl.	2.25
Doberenz. 3. Aufl.	2.25	Demosthenes v. Rehdantz. I. Heft	—
— de bello civili von Doberenz.	—	7. Aufl. v. Blafs	1.20
5. Aufl.	2.40	— do. II. Heft. I. Abth. 5. Aufl.	1.50
Chrestomath. Cicero. von Lüders.	—	— do. II. Heft. II. Abth. 4. Aufl.	1.80
2. Aufl.	2.70	Euripides v. Kinkel. I. Phoenissae	—, 75
Cicero de oratore v. Piderit. Cpl.	—	von Wecklein. I. Modus. 2. Aufl.	1.80
5. Aufl.	4.50	— II. Iphigenia in Tauris	1.50
Einzeln: Buch I & 1.80. Buch	—	— III. Bacchen	1.50
II u. III.	1.50	IV. Hippolytus.	1.50
— partitiones orator. v. Piderit	1.—	Herodot v. Abicht. I. Band. I. Heft	—
Brutus von Piderit. 2. Aufl.	2.25	Buch I. 4. Aufl.	1.80
Orator von Piderit. 2. Aufl.	2.—	— do. I. Band. II. Heft.	—
Reden:	—	Buch II. 3. Aufl.	1.50
für Plancius v. Köpke. 3. Aufl.	1.20	— do. II. Band. I. Heft.	—
für Sestius von Koch. 2. Aufl.	1.—	Buch III. 3. Aufl.	1.50
für Roscius v. Richter. 2. Aufl.	—	— do. II. Band. II. Heft.	—
v. Fleckstein.	—, 90	Buch IV. 3. Aufl.	1.50
für Milo v. Richter. 3. Aufl.	—	— do. III. Band. Buch V	—
v. Eberhard	—, 90	und VI. 3. Aufl.	1.80
für Murena von Koch. 2. Aufl.	—	— do. IV. Bd. Buch VII 3. Aufl.	1.80
von Landgraf.	—, 90	— do. V. Bd. Buch VIII u. IX.	—
für Sulla von Richter. 2. Aufl.	—	3. Aufl.	1.80
von Landgraf.	—, 75	Homer's Odyssee von Ameis u. Hentze.	—
gegen Verres. IV. Buch von	—	I. I. (Ges. I—VI.) 3. Aufl. . .	1.35
Richter. 3. Aufl. v. Eberhard .	1.50	— do. I. 2. (VII—XII.) 7. Aufl.	1.35
do. V. Buch. von Richter.	—	— do. II. I. (XIII—XVIII.) 7. Aufl.	1.35
2. Aufl. von Eberhard	1.20	— do. II. 2. (XIX—XXIV.) 6. Aufl.	1.35
Catullar. Reden von Richter.	—	— do. Anhang. I. Heft. 3. Aufl.	1.50
5. Aufl. v. Eberhard	1.—	— do. do. 2. Heft. 2. Aufl.	1.20
für Marcellus etc. v. Richter.	—	— do. do. 3. „ 2. Aufl.	1.20
3. Aufl. von Eberhard	—, 90	— do. do. 4. „ 2. Aufl.	1.20
divinatio in Caecil. v. Richter	—	— Illus v. Ameis u. Hentze. I. 1 & 2. Aufl.	—, 90
2. Aufl. v. Eberhard	—, 45	— do. I. 2. 3. Aufl.	—, 90
I. u. II. Philippische Rede	—	— do. I. 3. 3. Aufl.	1.20
v. Koch. 2. Aufl. v. Eberhard .	—, 90	— do. I. 4. 3. Aufl.	1.20
für Archias v. Richter. 3. Aufl.	—	— do. II. 1. 2. Aufl.	1.20
v. Eberhard.	—, 45	— do. II. 2. 2. Aufl.	1.20
lib. d. Imperium d. Pompeius	—	— do. II. 3. 2. Aufl.	1.20
v. Richter. 3. Aufl. v. Eberhard	—, 60	— do. II. 4. 2. Aufl.	1.50
Briefe von Frey. 3. Aufl. . .	2.25	(Jedes Heft 4 3 Gesänge.)	—
Tusculanen v. Heine. 3. Aufl.	—	— do. Anhang. I. Heft 2. Aufl.	1.50
I. Heft. lib. I. II.	1.20	— do. Anhang. 2. Heft 2. Aufl.	1.50
II. Heft. lib. III—V	1.50	— do. Anhang. 3. Heft 2. Aufl.	1.80
de officiis von v. Müller. . .	2.25	— do. Anhang. 4. Heft 2. Aufl.	1.20
de natura decorum v. Goethe.	2.40		

	fl. 3.
Homer's Hias von Ameis u. Hentze.	
Anhang. 5. Heft.	1.50
do. Anhang. 6. Heft.	1.50
do. Anhang. 7. Heft.	1.50
do. Anhang. 8. Heft.	1.50
Hias v. La Roche. 2. u. 3. Aufl.	
6 Telle, jeder 4 Gesänge. &	1.50
Hornz Oden von Nauack. 12. Aufl.	2.25
Satir. u. Epist. v. Krüger. 11. Aufl.	2.70
Sermonen von Fritzsche. I.	2.40
II.	2.—
Jacoby, Anthologia I. II.	1.50
Isokrates v. Schneider. I. Bd. 3. Aufl.	1.20
do. II. Bändchen. 3. Aufl.	1.80
Livius, Buch I. Von M. Müller.	
2. Aufl.	1.50
Buch II. Von M. Müller.	1.50
Buch III. Von Luterbacher.	1.20
Buch IV von Luterbacher.	1.20
Buch V von Luterbacher.	1.20
Buch VI. Von Luterbacher.	1.20
Buch XXI v. Wölflin. 3. Aufl.	1.20
Buch XXII v. Wölflin. 2. Aufl.	1.20
Buch XXIII von Wölflin u.	
Luterbacher.	1.20
Buch XXIV von H. J. Müller.	1.—
Buch XXV von H. J. Müller.	1.20
Buch XXVI von Friederichs.	1.20
Buch XXVII von Friederichs.	1.20
Buch XXVIII v. Friederichs.	1.20
Lucian v. Jacobitz. I. Bändchen. 2. Aufl.	1.20
do. II. Bändch. 2. Aufl.	1.20
do. III. Bändchen.	1.20
Lykurg's Redeg. Leokrat. v. Heidegger.	2.25
Lysias' Reden v. Froberg. I. Bd.	
2. Auflage v. Gebauer.	4.50
do. II. u. III. Band. &	1.50
do. kleinere Ausgabe.	3.—
Auch in 2 Heften	1.50
Ovid's Metamorphosen v. Siebelis	
u. Polle. I. Heft. 14. Aufl.	1.50
do. II. Heft. 12. Aufl.	1.50
Fasten von Peter. I. 2. Aufl.	2.70
do. II. 2. Aufl.	—90
Phaedrus v. Siebelis. 5. Aufl. v. Eckstein	—75
Platon's Schriften. I. Bdchn.: Die	
Vertheidigungsrede d. Sokrates	
u. Kriton von Cron. 9. Aufl.	1.—
do. II. Bdchn.: Gorgias	
von J. Deuschle. 4. Aufl.	2.10
do. Anhang v. Deuschle.	—90
do. III. Bdchn.: Laches	
von Cron. 4. Aufl.	—75
do. III. 2: Euthyphron	
von M. Wohltab. 2. Aufl.	—45
do. IV. Bdchn.: Protagoras	
von J. Deuschle. 4. Aufl.	1.50
do. V. Bdchn.: Symposium	
von Hug. 2. Aufl.	3.—
do. VI. Bdchn.: Phaedon	
von Wohltab. 2. Aufl.	1.50

	fl. 3.
Plant. Trinum. v. E. J. Brice. 3. Aufl.	1.20
Capituli v. E. J. Brice. 4. Aufl.	1.—
Menaechmi v. E. J. Brice. 3. Aufl.	1.—
Miles gloriosus v. Brice. 2. Aufl.	1.50
Plutarch's Biographien. I. Philo-	
poemen u. Plaminian v. Siefert.	
2. Aufl. von Blafs.	—90
do. II. Timoleon u. Pyrrhos	
v. Siefert. 2. Aufl. von Blafs.	1.50
do. III. Themistokles	
und Perikles von Blafs. 2. Aufl.	1.50
do. IV. Aristides u. Cato	
von Blafs.	—90
do. V. Agis und Kleo-	
menes von Blafs.	—90
do. VI. Tib. et G.	
Graechus von Blafs.	—90
Quintilian. X. Buch. Von G. T. A.	
Krüger. 3. Aufl.	1.—
Sophokles v. Wolf u. Hellermann.	
I. Ajax. 4. Aufl.	1.50
do. II. Elektra. 3. Aufl.	1.20
do. III. Antigone. 4. Aufl.	1.20
do. IV. König Oedipus.	
3. Aufl.	1.20
do. V. Oidipus auf Kolonos.	1.50
Supplement. lect. græc. v. Hoffmann.	1.50
Tacitus Histor. von Heraeus. I.	
4. Aufl.	1.80
do. II. 3. Aufl.	1.80
Annalen v. Draeger. I. 5. Aufl.	2.40
do. II. 3. Aufl.	2.25
Agricola von Draeger. 4. Aufl.	—60
dialogus von Andree. 2. Aufl.	—90
Terentius Hauton Timoramenos	
von Wagner. [Vergriffen.]	1.20
Phormio von Dziatzko. 2. Aufl.	1.50
Adelphoe von Dziatzko.	1.50
Theokrit v. Fritzsche. 3. Aufl. v. Hiller	2.70
Thukydides von Büche. I. Band.	
1. Heft. 5. Aufl. v. Widmann.	1.50
do. I. Bd. 2. Hft. 4. Aufl.	1.50
do. II. " I. " 4. Aufl.	
von Widmann.	1.50
do. II. Bd. 2. Hft. 3. Aufl.	1.50
Vergil's Aeneis von Kappes. I. Heft.	
4. Aufl.	1.20
do. II. 3. Aufl.	1.20
do. III. 2. Aufl.	1.20
do. IV. 2. Aufl.	1.20
Bucolica u. Georgica v. Kappes	1.50
Xenophons Anabasis v. Vollbrecht.	
2. Bdchn. 8. u. 7. Aufl. &	1.50
Memorabilien von R. Kühner.	
4. Aufl.	1.50
Cyropädie von Breitenbach.	
1. Heft. 3. Aufl.	1.50
do. 2. Heft. 3. Auflage	1.50
Griechische Geschichte von	
Buchsenhütz. I. Bdchn. 5. Aufl.	1.50
do. II. Bdchn. 4. Aufl.	1.50

15 \$
Κεντρο Μουσείου
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

EV RIPIDIS
TRAGŌEDIAE

EX RECENSIONE

AVGVSTI NAVCKII

EDITIO TERTIA STEREOTYPA

VOLVMEN II

MCMIX
LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ANNOTATIO CRITICA

IPHIGENIA AVLIDENSIS

V. 8 αἰσῶν libri, αἰσῶν Vater. 14 τήνδε Blomfieldus. 19 ἥσσαν ἐπαινῶ Stob. Flor. 58,2. 22 πρότιμον N., φιλότιμον libri. ipsum versum deleri iussit Bothius. 33 βουλομένων ἔσται Plut. Mor. p. 103 C, νενόμισται Stob. Flor. 105,6. 46 ποτὲ Barnesius. 57 ἄθραυστα Hemsterhusius ex Hesychio, ἄριστα libri. 62 τῷ συναμνεῖν, εἴ τις νιν Heimsoethius. 66 ἐμπέδως N., εὐ δέ πως libri. 68 δίδους Elmsleius, δίδωσιν libri. 69 ὅποι Lentingius. 72 ἔχει] λέγει malit N. 77 δρόμῳ Marklandus, πόθῳ Toupius, μου B m. pr., μόρῳ C. 84 δῆτα N., κατὰ libri. 89 ἀπορία λελημμένοις N. 93 proseripsit N. 108 καλῶς spectrum. 115 sq. πρὸς τὰς πρόσθεν δέλτους Monkius. 117 et 118 ante v. 115 collocavit Reiskius. 119 sq. τὰν σάν Ἰνιν | πρὸς κολπώδῃ Monkius. 123 nondum emendatus. 124—132 versus inepti, quos minoris esse Euripidis coniecit Hennig de Iphig. Aul. forma p. 46. 128 ὄνομ' ἀντ' ἔργον Vnger e Liban. Epist. 1398. 133 γ' ἐτόλμας Marklandus, γε τολμᾶς libri. 149 transposuit Hermannus. τάδε om. B. 167 στενοπόροθμων Weilius, στενόποροθμον libri. 171—184 damnat Dindorfius. 171 ὡς κατιδοίμαν Dindorfius. 172 ἀγανῶν N., Ἀχαιῶν libri. 192—230 damnat Dindorfius. 194 τὸν Hartungius, τοῖς libri. Σαλαμῖνος B m. sec., Σαλαμινίους B m. pr. et C. 204 sq. Νιρῇ N., Νιρέα libri. 209 ἐξεπόννησεν Elmsleius. 218 οὐ malit N. 225 πυρρότριχας Monkius, πυρρότριχας libri. 231—302 damnarunt Hermannus et Dindorfius. 234 μελινον corruptum, μελιχον Marklandus. 238 ante v. 237 collocat Weilius. 247 Ἀτθίδας Dobraeus. 252 εὐσημόν τι Marklandus. 265 Μυκήνας N., ἐκ Μυκήνας libri. 268 Ἀδραστος ineptum, ἀδελφός Marklandus, ἀρ' αὐτός Mehlhornius. 277—302 strophicum videtur carmen; metro congruunt inter se 280 sq. et 292 sq., 285 et 300, 287 et 302. cetera exaequare studuit Hermannus. 284 Τάφιον ἡγεμῶν Μέγης (deleto ἄνασσε) Hermannus. 301 συγκλήτου] συλλόγου vel

σύγκλυδος Dindorfius. 318 καιριώτερος κλύειν malit N. 331 ἐξ
 ἐμέ N., ἐάσομαι libri. 333 πονηρῶν N., πονηρὸν libri.
 334 νοῦς δ' ὁ μὴ O. Hense, νοῦς δ' οὐ B, νοῦς δέ γ'
 οὐ C. καὶ σοφοῖς φίλον N. 335 βούλομαι δέ σ' ἐλέγξαι
 B m. pr. 336 οὔτε Hermannus, οὐτ' αὖ Blomfieldus, οὔτοι
 libri. 338 τῷ λέγειν μὲν et τῷ δὲ φαίνεσθαι temptabat N.
 339 ἦσθα πᾶσι N., ἦς ἀπάσης libri. 341 sq. abesse malit N.
 347 καὶ suspectum. 351 et 354 sq. diversa videntur tem-
 ptamina traditam lacunam resarciendi, cf. Dindorf. in annoi. Oxon.
 356 τίς ἀπορῶν (ἀπόρων Weilius) εἴρω πόρον N., τίνα πόρον
 κίχω πόθεν Herwerdenus, τίνα πόρον εὔρω πόθεν B. 357 στε-
 ρέντας Musgravius, στερέντα σ' libri. 359 et 363 proscripsit N.,
 364 Dindorfius. inter 362 et 365 non nihil videtur excidisse.
 368 sq. abesse malit N. ac proscripsit olim Hartungius. 372 τὴν
 σὴν κάκην N. 373 ἄρα N., ἂν libri. χρέους vitiosum, γένους
 Herwerdenus. 374 damnat Hennig. 388 μετεθέμην εὐβουλίαν
 Monkius. 392 ἦγε δ' Matthiae, ἡ γὰρ Hennig, ἡ δέ γ' libri.
 394 b accessit ex Stob. Flor. 28, 10 et Theoph. ad Autol. 2, 37
 p. 180: vide quae contra dixit Badhamus in Eur. Ion. ed. Lond. s.
 1853 p. XV sq. 400 βραχέα ταῦτά σοι λέλεται malit N.
 404 οὐκ ἐκεκτίμην Hartungius. 407 βούλομαι καὶ N. 416
 ὠνόμαζες Marklandus, ὠνόμαζας libri. 417 σὴ Κλυταίμνηστρα
 δάμαρ Elmsleius. 418 ὥστ' ἂν ἦσθαις Hennig. 423 ἀφεί-
 μεν Hennig. 434 ἄξεται πόσις malit N. 436 aut spurius aut
 corruptus. 442 ἀρξώμαι Burgesius. 448 sq. ἀνολβα et ἀπαντα
 transposuit Musgravius. 452 αὐθις οὐ σθένω τάλας Hobraeus.
 466 συνετοῖς Piersonus. 481 ἀποκτείναι τέκνα Elmsleius.
 505 προγόνους δ' οὐ Hermannus. 508—510 proscripsit Boeck-
 lius. 515 γ' om. B. 519 θάνη vitiosum. 521 ἀρεστὸν N.,
 ἀχρηστον libri. 522 ἐσέρχεται Wunder, εἰσέρχεται libri. 523 δ'
 μὴ — ἂν ὑπολάβοιμ' ἔπος Heimsoethius, ὃν μὴ — ὑπολάβοιμεν
 λόγον libri. 528 σὺ δ' οὖν δόκει Hartungius. 530 κατὰ φρέ-
 ξομαι coniecit N. 535 ἀνασπάσσοι Marklandus. 537 τὰ νῦν
 κακὰ Lud. a Sybel. 545 θέλκτρων N. 547 μαινομένων N., μαι-
 νιάδων Wecklein, μαινόμεν' libri. 550 πότμω] τύχη Ath. XIII
 p. 562 E. 552 ἀπὸ νῦν εἰργοῖς ἀμετέρων N. 556 numerorum
 vitio laborat. 558—597 graviter corrupti. 561 θ' αἰ] τ' εἰ
 N. 578 μμήματα πλέων B m. pr. 589 ἐς πέγραμα Τροίας
 Blomfieldus. 593 Τυνδάρεω Dindorfius. 597 θνητῶν Dindorfius.

598—606 damnavit L. Dindorfius. 614 καλον ἀσφαλως χαμαί Hermannus. 615 νεανίδες νιν ἀγκάλας Pierseus, νεανίδασι νιν (νεανίδεσσιν C) ἀγκάλας libri, νεανίαις νιν ἀγκάλας olim Lobeckius. 632 πρὸς στέρνα] στέρνουσι Heimsöethius. 641 τὸ δ' ἔσονται N. 644 ἐκλον Blomfieldus, εὐκλον libri. 650 σέθεν suspectum. 652—655 in suspicionem vocat Dindorfius. 654 ἀσύνητα μὲν B, ἀσύνητα δὲ N. 657 τὸ τελειν δ' N. 665 sq. spurios iudicat Paley. 667 ἔπειτα N., ἔτ' ἔστι Porsonus, ἀλλ' ἔστι Hermannus, αἰτεῖς τι libri. 675 ἐστέλλεις Elmsleius. 678 post ἐντός hemistichia duo excidisse coniecit Hermannus. 684 διώκει suspectum. 701 κόρη] Θέτιν Geellius. 710 φεθ delet Hermannus. σοφώτερος ineptum, σοφὰ τρέφειν coniecit N. 700 τοῦ] τὰ Elmsleius. 717 ἐντελής Musgravius. 722 γυναιξὶ δαΐσμεν N. 724 κακῶς, ἐναγκαίως δέ Heathius. συνενέγκαι L. Dindorfius, συνενέγκαι libri. ὁμῶς N., ὁμῶς libri. 728 ὦν με Reiskius. 734 σοὶ δὲ φανθ' ἔστιν temptavit N. 741 delendum iudicat Monklus. 746—748 spurios censuit Monklus. 764 Τρωες] Φρύγες Hermannus. 765 πόντιος] ἄλιος Hermannus. 771 δοριπόνων Kirchhoffius. 773—783 interpolatos esse vidit Hartungius. 787 Αὐδῶν Herwerdenus. 788 sq. στήσασαι τὰδ' ἐς ἀλλήλας μυθεύουσι παρ' ἑστοῖς Fritzschius. 795 ἔτεκεν Ἀῖδα σ' Elmsleius, ἔτυχεν Ἀῖδα libri. 796 ὄρνιθι πταμένῳ Marklandus, ὄρνιθ' ἱπταμένῳ libri. 804 Εὐρέπου πνοῶς Hermannus. 805—809 damnat Hennig. post 812 trium versuum spatium vacuum est in B. 813 Εὐρέπου πύλαις Hermannus. 817 δ' addidit Fixius. πρᾶσσ', εἴ τι πράξεις O. Henze, ἴρα τί δράσεις Fr. G. Schmidtus. 823 sq. οἷς μὴ πάρος προσήκεις N., οὐς μὴ πάρος προσέβης ἄν libri. 825 τίς εἰ Monklus. 832 ἀρχὴν suspectum. 840 μεμνημένους ed. Commel., μεμνημένοις libri. 844 τὰπὸ Dobraeus, τὰ παρὰ libri. 846 γὰρ ἐπιδόμεθα apogr. Paris., γὰρ οὖν πεινδόμεθα Matthiae. 863 ὥς μόνον Marklandus. βασιλικῶν Matthiae, βασιλείων libri. 865 ἀνοίσει Marklandus, ἂν ὤσῃ libri, ὀνήσει Boeckhius. ὄκνον Hermannus, ὄγκον libri. ceterum hunc versum προσβύτη tribuit et antea Clytaemnestrae versum excidisse coniecit Weilius. 872 στέγεις Fr. G. Schmidtus, λέγεις libri. 877 τοῦτ' οὐκ εὐ φρονεῖ Herwerdenus, τόδε δ' οὐκ εὐ φρονεῖ N. 884 παρῆγε Th. Gomperzius, τίν' εἶχε libri. 888 νάματ' O. Henze, τ' ὕματ' libri. 889 εἴπερ ὀλγεινὸν τὸ] οὐ γὰρ ἄλογόν ἐστι Hartungius, οὐ παρὰ λόγον ἤμ

τὸ Weilius. 895 τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν Porsonus. 900 οὐκ ἐτ' αἰδεσθησόμεσθα malit N. 902 περὶ τίνος Schaefer, ἐπὶ τίνος libri. 909 δὲ addidit O. Hense. πρὸς σῆς] πρὸς σε Marklandus. 910 damnat Hennig. 911 βωμόν — ἢ τὸ] γὰρ βωμόν ἄλλον καταφυγεῖν ἢ Hennig. 918 κοινόν ἐσθ' Reiskius. 919 πρόσσω vitiosum. 920 ἐπίσταμαι Musgravius. 934 corruptus. 936 ἐμῶ] ἐμοὶ Monkus. 938—974 ut spurios secluit Dindorfius, imprimis 943 946 953 962—74 displicent. 938 ἡράμην N. 944 ἐργῶν ἂν ἢ κάμιστος N. 947 ὅσπερ φρονεῖ libri. σὺ πόσει] παῖδα σὺν Burges. 952 ἐρεῖσμαι Hartungius. 971 ἐλθεῖν φόνον (φόνους Fr. G. Schmidtus), κηλίσιν Porsonus. αἵματος Porsonus, αἵματι libri, Ἑλληνας Herwerdenus. 973 θεός] φίλος Heimsoethius. 978 μῦθ' Dindorfius, μῆτ' libri. 981—989 damnat Hennig. 982 κακῶν ἐμῶν ed. Ald. 994 διχ' αἰδοῦς Fr. G. Schmidtus. 996 σεμνυντέα Fr. G. Schmidtus. 997 melius aberit. 1003 ἀνικετεύτως· εἰς N., ἀνικέτευτος ἦς libri. 1005—1007 damnavit anonymus Anglus. 1006 μᾶτην σε κερτομῶν L. Dindorfius. 1013 οἷ οὖν Monkus. 1017—1023 proscriptis Dindorfius. 1017 ἐπιθεν Kirchhoffius. 1026 ποῖ Wecklein, ποῦ libri. 1032 delendum iudicavit Fr. G. Schmidtus. 1034 θεοί, σὺ τοι δίκαιος Heimsoethius. 1041 ἐν] παρὰ Kirchhoffius. 1055 κύκλια delet Weilius, κύκλω voluit Heathius. 1056 sq. πεντήκοντα κόραι γάμους | Νηρέως ἐχόρευσαν Weilius. 1059 ὑποβάτας Th. Gomperzius, ὑποβοτάς libri. 1063 παῖδα σὲ Θεσσαλίῳ Weilius, παῖδες αἱ Θεσσαλαί libri. 1065 γεννάσειν Weilius, γεννάσεις libri. 1066 ἐξονόμαζεν Firnhaber, ἐξωνόμασεν libri. 1077 sq. τὰς εὐπάτριδος Νηρηόδος τ' ἐθεσαν γαμον Weilius. 1080 σὲ δ', ᾧ κόρα, στέφουσι Hermannus. 1081 Ἀργεῖοι, βαλὼν Scaliger. 1084 et 1087 sq. corrupti. 1090 ἔχει Bothius, δύνασιν ἔχει libri. 1093 δύνασιν Bothius, δύναμιν libri. 1102 θάνατον] τὸν γάμον Weilius. 1110 πατρός] πάρος N. assentitur Heimsoethius, qui παῖδα δευρο δομάτων πάρος (deleto μέτα) scribendum coniecit. 1117—1123 interpolatori tribuit Paley. 1132 ἐλήμονά γ' ἐλεξας ὑπονοεῖς τ'. K.A. ἐχ' ἥσυχος (verbis α' μὴ σε χοῖ deletis) Hermannus. 1138 τί δ' ἠδίκησαι Matthiae. 1151 προσώρισας Hartungius. 1153 Διός σε παῖδ', ἐμὸ δὲ συγγόνω Monkus. 1156 ἐσχεθες λέχη Kirchhoffius. 1162 sq. Dindorfio suspecti. 1167 χρῆς N. 1170 ὠνώμεθα; N. 1171 εἰ στρατεύσει Elmsleius. 1172 suspectus. 1174 πάντας ine-

ptom et Apsini Rhet. vol. IX p. 593 ignotum in παιδὸς mutari iussit Herwerdenus. ὅταν θρόνους μὲν εἰσίδω ταύτης κενοῦς N., ὅταν θρόνους μὲν τῆσδε προσβλέπω κενοῦς Weilius. 1177 φριτύσας Elmsleius. 1179 graviter corruptus. 1180 ἐνδεῖ Reiskius. 1185 εἰεν· σὺ θύσεις παιδὰ· τίνας εὐχὰς ἐρεῖς olim suasit N. ac τὴν om. B. 1186 σφάζων τέκνα Elmsleius. 1193 ἐὰν σφῶν Hartungius, ἐὰν αὐτῶν libri, ἐν' αὐτῶν Elmsleius. 1194 σκηπτρα σὰ Weilius. 1195 σε δεῖ verba suspecta. 1207 λέλεκται νῶ μὴ δὴ γε κτάνης libri. 1209 τέκνα σοι σῶζειν malit N. 1210 τοῖσδ' αὖ Burges, πρὸς τὰδ' libri. 1222 χάριτας φίλας N. 1230 πόνων τιθηνῶν — σοι χάριν N. 1240 suspectus. 1241 ἐπικουρεῖν Weilius. 1244 κὰν νηπίοισι Monkius. 1246 βίου Marklandus. 1248 ἔστιν interpolatoris esse iudicat N. 1249 ἐν ἔτι λέγουσα (vel ἐν προσιθεῖσα) πάντα συντεμῶ λόγον N. 1256 φιλοῦ τ' Marklandus. 1258 ταῦτὰ γὰρ Kirchhoffius. 1262 et 1263 transponi vult Marklandus. 1264—1275 secluserit Dindorfius. versus 1269 et 1271—1275 genuinos recte iudicare videtur Hennig. 1272 ταύτης ἥσσονες malit N. 1276 [εἶναι] τέκνον Monkius. 1284 νάπος Φρυγῶν Hennig. 1291 ὥφειλεν Hermannus, ὥφειλεν libri. 1296 ἀνθεοῖ] ἔρνεσι L. a Sybel. 1309 καλλονᾶς Matthiae, τὰς καλλονᾶς libri. 1310 corruptus, post Δαναΐδαισιν excidisse ἦν vel potius ἀν coniecit N. 1311 προθύματ' Elmsleius, προθύμὰ σ' libri. 1320 αἶδ' lura delet Monkius. 1322 ὥφειλ' ἐλάταν N. 1323 Εὐδρίτω delet Hennig. 1324—1326 nondum sanati. 1327 damnat Hennig. 1332 ἀνδράσιν εὐρεῖν Dindorfius. 1339 τὸν τε τῆς θιαῆς Ἀχιλλέα, τέκνον, φ' δεῦρ' ἐλήλυθας B. versus nondum emendatus. 1341 εἰ δὲ φεύγεις, τέκνον; Ἀχιλλέα τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι libri. εἰ δὲ σὺ φεύγεις, τέκνον. IΦ. Ἄνδρα τόνδ' ἰδεῖν αἰσχύνομαι Hartungius. 1344 ἦν δυνάμεθα verba corrupta. 1346 aut βοᾶται aut τίνα βοήν vitiosum. 1347 πονηρῶν malit N. 1348 σφάζει νεάνην Fixius, quae sequuntur certam medelam vix admittunt. κοῦτις εἰπ' ἐναντία suasit Herwerdenus. 1349 ἔγωγε Porsonus, ἐγὼ τοι libri. τίς N., ἐς τίς libri. 1355 εὐνυ Hermannus. 1361 ἐμοῦ γὰρ ζῶντος N., ἐμοῦ γ' ἐπόντος libri. 1366 ἐθείρας L. Dindorfius, ἐθείρης libri. τί χρηῖ δρᾶν] χρηῖ τί δρᾶν Gaisfordus, δρᾶν τί χρηῖ Kirchhoffius. 1369 ἐπῶν addidit O. Hense. 1372 διαβληθῇ Hartungius, διαβληθῆς libri. 1375 κατθανεῖν ἐμοί N. 1379 πορθμός τε νεῶν] νεῶν τε πορθμός Blomfieldus. 1380 sq. γυναι-

καὶ μὴ τι δοῦσι βάρβαροι μηδ' ἔθ' ἀρπάξωσιν εὐνάς ὀλβίας Weilius. 1382 damnavit Monkius. τίσαντες Weilius. ἦν ἥρπασεν *B* pr. m. 1385 οὐδὲ τοί τε] οὐχ οὕτω τι Elmsleius. 1386 κοινὴν Elmsleius. 1391 ἔχομεν ἄρ' ἂν Hartungius, ἄρ' ἔχομεν *B* m. pr. 1395 σῶμα ex vs. 1397 huc translalum. τόδ' αἶμα τοῦμόν coniecit N., τόδ' αἶμα σφάγιον Weilius. 1409 sq. spurios esse vidit Monkius. 1411 ἐσέρχεται N., εἰσέρχεται libri. 1413—1416 damnarunt Hartungius et Dindorfius. 1426 et 1429—1433 seclussit Dindorfius. 1427 ἔχων τὰδ' ὄπλα στήσομαι malit N. 1438 γε ineptum, σὺ Monkius. 1439 delet Burgesius. 1444 δὴ N., δέ *B*. τὸ θνήσκειν] θανούσιν Herwerdenius. 1448 ἀγγεῖλω Weilius. 1449 κείνας Monkius. 1455 τε] γε Elmsleius. 1459 κόμην Dindorfius, κόμης libri, κόμας ed. Ald. 1460 ἔγωγε μετὰ Marklandus, ἐγὼ μετὰ γε libri. 1479 γε Hermannus, τε libri. 1480 βωμόν N., βωμόν Ἀρτεμιν libri. 1482 θεῶν μάκαιραν N., τὰν μάκαιραν libri. 1491 ἰὼ ἰὼ Hermannus, ὦ libri. 1502 ἐθρόψαθ' Elmsleius. με Elmsleius, μέγα libri. Ἑλλάδος με φῶς coniecit N. 1512 στέφει Seidler, στέφη libri. βαλλομένην Marklandus, βαλλομένην libri. 1514 δαίμονος Marklandus, φιλαίμονος L. Dindorfius, γε δαίμονος libri. 1516 ἑανοῦσαν Marklandus. εὐφυσά — δέξαν Dindorfius. 1517 ante σφαγεῖσαν choriambus excidisse videtur. 1518 πατρῷαι παγαί Hermannus, παγαί πατρῷαι libri. 1522 θεῶν ἀνασσάν Hennig. 1524 ὦ πότνια πότνια Hermannus. 1527 δολόντα corruptum. 1529 Ἑλλάσι Marklandus, Ἑλλάδι libri. 1530 κᾶρα θ' ἔδν Scalliger, κᾶρα ἔδν libri, κᾶρθ' ἔδν Seidler. 1536 ἥκης Portus, ἥκεις libri. 1532—1628 damnavit Porsonus, 1532—1558 defendit Matthiae. mihi quae inde ab v. 1540 leguntur suspecta sunt. quorum versuum prior pars homini debetur haud imperito; in extrema parte quae insunt vitia immania procurare frustra temptavit Hermannus. 1538 δεινὰ] κεδνὰ Weilius. 1550 προήκεν Dindorfius, παρήγεν Weilius. 1558 δορός Pierseus, δώρον libri. 1570 ὦ θηροκτόνε N., Ἀρτεμὶς θηροκτόνε *B*. 1573 Ἀγαμέμνων τ' ἀναξ ὁμοῦ N., ἀθρόος Ἀγαμέμνων τ' ἀναξ Weilius. 1580 ἄλλος] ἄργος *B* pr. m., unde ἐμοὶ δὲ τάρβος coniecit N. 1583 οὐκ εἶδεν Matthiae. 1595 μιάνη apogr. Paris., μιάνοι *BC*.

Aelianus N. A. 7, 39: ὁ δὲ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ
ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις

κεροῦσαν, ἣν σφάζοντες ἀνχήσουσι σὴν
σφάζειν θυγατέρα.

hos versus alii e genuina fabula depromptos esse coniecerunt, alii ab Euripide alienos existimarunt. quae Schol. Ar. Ran. 1310 & *Ἰφιγενείας τῆς ἐν Ἀυλίδι* asserti, ad *Iphig. T. 1090* probabiliter rettulit Bergler.

IPHIGENIA TAVRICA

Argum. p. 61, 6 ἐθισμόν] θεσμόν malit N.

V. 3 Ἀτρέως δ' ἄπο Badhamus. 5 θυγατρὸς] παιδὸς Elmsleius. 6 δένεας Monkus. 9 κλειναῖς] κοίλαις Elmsleius. 10 νεῶν malit N. 11 Ἑλληνικὴν B. unde πλάτην pro στόλον v. 10 coniecit Weilius. 13 Ἀχαιοῖς Lentingius. 15 nondum emendatus. δεθεῖς δ' ἄπλοια N. 18 ἀφορμὴ B. 23 ἀμφέρων N. 29 Ἀχαιούς N., Ἀχαιοῖς libri. 31 γῆς suspectum. 35 sq. graviter laborant. 35 τοῖσι δ' ἡδεται B. 36 Ἀρτεμις] χρώμεσθ Weilius, 38 θύον, quod m. pr. in θείον mutavit, B. 48 ἐρέψιμον Reiskius. 53 τύχην τήνδ' Meinekius. 54 τιμᾶσ' suspectum. 57 παῖδες εἰσιν Artemid. 2, 10 Stob. Flor. 77, 5 Men. mon. 713. 59 sq. ut spurios notavit N. 62 ἀποῦσ' ἀπόντι Badhamus, παροῦσα παντὶ libri, παροῦσ' ἀπόντι Canter. 65 τίνος Marklandus, τινὸς libri. 66 θεᾶς] πέλας Bergkii. 68 πανταχῇ Monkus. 70 damnavit Badhamus. 76 spurium indicat Dindorfius. 78 ἐπειδὴ] ἐπεὶ γὰρ Marklandus. 79 διαδοχαῖς δ'] διαδοχαῖς γ' Marklandus, διαδοχαῖς Rauchensteinus. 82 ποινηλάτου N., οἰστροηλάτου Herwerdenus. 84 eiecit Marklandus. 87 ἐνθάδε] οἱ ἔνθαδε (οὐνθάδε Hermannus) Marklandus. 97 κλιμάκων Kirchhoffius, δωμαίων libri. 100 ὧδ' οὐδὲν ἔσμεν Badhamus, ὧν οὐδὲν ἔσμεν libri, θύραθεν ἔσμεν N., ὧδ' εἰσώμεν Koechly. 105 δὲ] τε Kirchhoffius. οὐκ ἀπιστέον Kirchhoffius. 111 τοι] τὸ C, vñ Dindorfius. 113 ὅπου Elmsleius. κενὸν] χρεὼν N. 116 sq. damnat Dindorfius. 116 οὕτω Badhamus, οὕτοι libri. 120 αἴτιος γενήσομαι N. 130 ὅσιον δόλας] καθαρόν καθαράς Heimsoethius. 134 sq. χόρτους τ' εὐδένδρους — Εὐρώπας Dindorfius. 135 Εὐρώταν Barnesius, Εὐρώτα Marklandus. 141 μυριοτευχεῖ Barnesius, μυριοτεύχοις libri. 142 σπέρον Ἀτρεΐδαν Schoenius, γένος Ἀτρεΐδαν Dindorfius. 143 ὧ Hermannus, ὦ libri. 146 βοᾶν delet Elmsleius. 147 αἰαῖ N., ἃ ἔν libri. 148 αἶ μοι] δεῖναί μοι N.

150 *ζωῶς* delet Elmsleius. 154 οἶμοι μοι Hermannus, *foi- tasse iō μοι* praefendum. 161 *βαίνειν* Bergk. 162 *πηγάς θ' ὑδάτων κρηναίων | γάλα τ' οὐρείων ἐν μόσχαν* Koechly. 166 *χεῖται* N., *κεῖται* Seidler, *κεῖτ'* libri. 180 *ἀχάν* N., *ἰαχάν* libri. post 191 quaedam excidisse videntur Kirchhoffio. 193 sq. vitiosi. 200 *ποιναμ'* Hartungius. 205 *ἐξ ἀρχῆς*] *ἐξ ἄς* Elmsleius. 208 post 220 collocari voluit Scaliger. 215 *ἐπιβάσαν* Canter, *ἐπέβασαν* libri. 217 *τῷ τῶς* *Νηρηίδος* *κούρω* Koechly. 219 *συγγόρους* Bergk. 222 *ἰστοῖσιν* *καλλιφθόγγα* Badhamus. 226 *βομοὺς* delet Matthiae. 231 sq. nondum emendati. 238 *Ἀγαμέμνονος* *τε* Reiskius, *Ἀγαμέμνονος καὶ* libri. 240 *λόγου*] *γούου* Koechly. 246 *σχῆμ'* Monk. *ὄνομ'* libri. 250 *τῷ ἐνέχυρῳ* Elmsleius. 258 *ἐξ ὅτου* Seidler, *οὐδέ πω* libri. 259 *βοαῖς*] *φοναῖς* N. 275 *ἀμαθία* *θρασύς* N. 278 spurium arbitratur Herwerdenus. 279 *ἡμῖν* Elmsleius. 283 *κάνεστέναξεν* Monk. 284 *καὶ βοῶ· κυνώπιδα* N. 288 *ἢ δ' ἐκ τρίτων* *αὐ* Kirchhoffius. 290 *περὶ τὸν ὄχθον* Hirzelius. 292 *ταῦτα* Marklandus, *ταῦτὰ* libri. 292 sq. *ἐπλάξετο* *φθογγαῖς τε* — *ύλάγματι* N. 294 *μυκήματα* N., *μιμήματα* libri. 298 *ἐκ πλευρῶς* *συνθείς* Badhamus. 300 *ῶσθ'* Marklandus. 306 *οὐ μακρῷ* N., *ἐν μακρῷ* libri, *ἐν μικρῷ* ed. Ald. 317 *abesse* malit N. 318 *πέτραις* Victorius. 327 *ἤρασσεν* ed. Ald. 329 *ἠυστόχει* Badhamus. 331 *ἐξεκόψαμεν* Bothius. 335 *σφαγεῖ'*] *σφάγι'* libri, *σφαγῆς* Hartungius. 339 suspectum habet N. 343 *οἷα* *φροντιούμεθα*] *φροντισόμεν οἷα* *χοή* (δεῖ Koechly) Badhamus. 349 interpolatoris additamentum abiecit N. 353 *καλῶς* Seidler, *κακῶς* libri. *πάλαι καλῶς πράξαντες* Dindorfius. 356 *κατήγαγ'* Badhamus. 365 *ἐμὲ* Reiskius, *ἐμῇ* libri. 366 *νῦν* Heathius, *νιν* libri. 370 *μ'* addidit N. 377 suspectum habet N. ante 380 quaedam excidisse probabiliter statuit Monk. 382 abiecit Badhamus. 395 *διεπέρασεν* *Τοῦς* Erfurdus. 399 *δονακόχλοον* Elmsleius. 408 *εἰλατίνους* (sic libri) *δικρότοιο* *κόπας* Kirchhoffius. 409 *πόρευσαν* Dindorfius, *ἐπεμψαν* Rauchensteinus. 410 *λινοτόνους ἐν αἰθαῖς* Rauchensteinus. 414 *ἐπὶ πήμασι βροτῶν*] *ἐπὶ γε πήμασιν* Bergk. 419 *ἄμοιρος* O. Hense. 421 *πέτρας* *τὰς* *ξυνδρομάδας* Badhamus, *τὰς* *συνδρομάδας* *πέτρας* libri. 422 *Φινειδᾶν* Rauchensteinus. 444 *εἰληχθεῖσα* corruptum, *φοινηθεῖσα* Fr. G. Schmidtus. 447 *ᾄδιστ'* Dindorfius. *τῇνδ'* delet Badhamus. 452 *καὶ om.* B. *εἰ γὰρ ἀνελροισι συνέλην* Kirchhoffius. 454 *ὑπνων* Hermannus. locus

nondum emendatus. 458 *θεῶν* Tourpius. 466 *Ἑλληνοθύτους* N. 467 *εἰεν· τὰ τῆς θεοῦ πρῶτον* malit N. 473 *ἀδελφῇ δ'* Fr. G. Schmidtus. 477 *κακόν* vitiosum. τέλος suavit Weilius, *ἄκος* Fr. G. Schmidtus, *σαφές* Wecklein, *παῖρος* Herwerdenus. 478 *δυσμαθές* absurdum, ac fortasse ipse versus delendus cum Fr. G. Schmidtio. 481 *μακρὸν* N., *μακρὸν* libri. *χθονός* Kirzelius, *χρόνον* libri. *ἔσσεθ'* αἰ] *ἔσσεθε* δὴ Dobraeus. 482 *υῖον* libri. 483 *κακοῖσι λυπεῖς*] *λυπεῖ κακοῖσιν* Cobetus, servato *υῖον*. 486 damnavit Reiskius. 492 *ἐνθάδ'*] *εἶπατ'* Weilius. 495 *Ἑλλήνων* Elmsleius. 498 *γένει* Koechly, *γονῇ* Fr. G. Schmidtus, *γύναι* libri. 505 *σοι*] *σὴ* N. 514 *ὥς γ'* ἐν Badhamus. 515 sq. transposuit Badhamus in Eur. Ion. ed. Lond. a. 1853 p. XII. 516 *τοῦδ'* *ἔρα* Barnesius, *τοῦθ'* *ἔρα* Seidler. 518 *ἰδὲν* Scaliger. 527 *οὐδ'* *Ἑλλησιν* N., *εἰς Ἑλλήνας* libri. 527 et 528 ante v. 521 collocat Vsener, qui 529 et 530 delet. 537 *Ἀχιλεὺς δ'* ὁ τῆς Canter, *Θέτιδος δὲ τῆς* Elmsleius. 539 *ὥς ἴσασιν* N., *ὥς φασιν* B. 541 *παῖς δ'* *ἔτ'* Hermannus. *ἀπωχόρην* Badhamus, *ἀπωλόρην* libri. 552 *δεινός* B. 559 *ὥς φεῖ* N., *φεῖ* ὥς *εἰ* libri. 566 *ἀπῶνατο* N. 569 *ἦστ'* N. 571 *τυφλῶν οὐκείρων* N. cf. Trag. adesp. fr. 268. 573—575 corrupti. 576 *τί δ'* *ἡμεῖς οἱ γεννητορες* B pr. m., *τί δ'* *ἡμῖν φίλτατοι* (οἱ φίλοι Koechly) *γεννητορες* Rauchensteinus. 580 *μάλιστα ταῦτα* N., *μάλιστα γ'* *οὕτω* libri. 587 *σφε* Marklandus, *γε* libri. 588 *Ἀργόθεν* Musgravius, *ἀγγεῖλαι* libri. 592 *χοῦς ἐγὼ φιλοῖ* N., *χοῦς κόνω φίλους* Heinsoethius. 593 *σάθητι καὶ ζῇ* Canter, *σάθητ'* *ἐκείσε* Musgravius. *οὐ γλίσχρον* Musgravius. 595 *πόλις*] *νόμος* N. 600 *οὗτος δὲ μόχθων τῶν ἐμῶν ξυνέμπορος* N. 598 suspectum habet N. 630—633 versuum initia absurde suppleta iudicat N., qui praetulerit 630 *καὶ μὴν*, 631 *ἴσον γε*, 632 *πρέποντα γάρ*, 633 *ὕγρῳ τ'* *ἔλ.* 633 *κατασβέσω* corruptum, *κατασκεδῶ* Geellius, *καταψεκῶ* Koechly. 637 *μή μου βάλῃς* B. genuina lectio nondum reperta. 642 *λέγουσ'* *ἀπίστους* Portus. 643 *κατολαφύρομεθα* Weilius, *κατολαφύρομαι* libri. 644 *ἑανίσι βαρβάρων* Elmsleius. 649 *πόδ'* Elmsleius, *ποτ'* libri. 650 *ἄζηλά τοι* Hermannus, *ἄζηλα τοῖς* libri. 652 *διόλλυσαι*] *σὺ δὲ διόλλυσαι* Monkus. 654 *μέλλων*] *μέλεος ὦν* Koechly. 658 *ταῦτά* Elmsleius, *ταὐτὸ* libri. 658 *Ἑλληνικῶς* absurdum, *Ἑλληνικῶν* vel *Ἑλληνικά* N. 666 *Ἀργεῖωτις* N., *Ἀργεῖα τις* libri. 669 *τάλλα δὲ* Monkus. *ταῦτά δ'* *ἐκφράσας* *ἐχέει* Bergk. 679 *σώθεις δ'* Dobraeus, *σώζεσθ'*

libri, νοστέιν Heimsoethius. 680 ἢ καφεδρεύσας Lobeckius. 682 suspectus Dindorfio. 687 ἐμέ Porsonus, κακά libri. 707 κήδη suspectum. 712 ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος] Ἑλλάδος προσώτατα N. 718 corruptus. 719 θεοῦ σ' οὐ διέφθορέν γέ πω N., θεοῦ γ' οὐ διέφθορέν (διέφθορέν C) μέ πω libri. 720 καίπερ ἐγγύς ἐστῶτος φόνου Weilius. 729 τ' addidit Koechly. 731 χθόνα Kirchhoffius, δόμον Koechly. 736 suspectus Badhamo. 737 τῶνδε malit N. 742 πείσω apogr. Paris. duo, ναί' πείσω BC. 744 δώσεις N., δώσω libri. 749 γ' suspectum. 756 σελημάτων μέτα Koechly. 759 πολλοῖς κυρεῖ N. 761 ἀπαγγέλλαι Elmsleius. 765 ἐμοί] ὁμοῦ Badhamus, ἅμα Heimsoethius. 773 λόγων Seidler. 782 τάχ' οὖν ἔροισ' ἂν πᾶς ἄπυστ' ἀποχόμην Heimsoethius. 787 τὰδ'] ταῦτ' Plut. Mor. p. 182 E. 793 ἀναπνεύχας Badhamus. 804 αὐτοῦ μέτοχον Heimsoethius, αὐτῷ μέλειτον Weilius. 806 ἀλλ' ἢ Monkus. 811 ἀκοῇ Marklandus. Ἡλέκτρας codicis C corrector, versus suspectus. 814 οἷσθας N., οἷσθ' ἐν libri. 817 καὶ τόδ' εὐμύτοις πλοκαῖς ὕψος N. 818 μητρός ἃ ἐδέξα Kirchhoffius. 819 ὁ χρόνος μακρός ὧν temptabat N. 825 Οἰνόμαον ἐλὼν Elmsleius. 829 μολόντα vel φανέντα ante χθονός addi vult Koechly. 833 ὡς δ' αὐτῶς ἐμόν Herwerdenus. 844 τόδ' ἐτι Fixius, τὸ δέ τι libri. ἔλιπον alterum addidit Fixius. 834 sq. ἀγκάλαις σέ N., ἀγκάλαισι libri. 836 λόγοισιν] λέγει τις Hartungius. 837 τυχαῖν N., τύχαι Elmsleius, ἐμοῦ ψυχά (ψυχᾶ C) libri. 840 τὰδ' ἐπέβα πρόσω N. 842 ἄτοπον] ἄφατον Herwerdenus. ἄδονάν Dindorfius. 847 ζῶας Blomfieldus, ζωᾶς libri. 852 ἐγὰ ἐγὼ μέλεος Kirchhoffius. 855 γὰρ τοι παρῶν Fr. G. Schmidtus, γὰρ οὖν παρῶν Weilius. 861 ἐκεῖ abesse malit N. 864 πατέρ' ἀπάτορ', ἀποτμον ἐλαχον πότμον N. 867 τύχη] τέχνη Herwerdenus. 876 πάλιν ἀπὸ ξένας Koechly. 880 πρὶν ἐτι Hartungius. 881 παλαῖσαι fortasse B, πελάσσαι ei. N. 886 ἀνά Marklandus, ἄρα libri. 895 ἄρ' οὖν τάλαν Badhamus, ἂν οὖν τὰδ' ἂν libri. 897 ἐξανύσει N., ἐξανύσας libri. 898 τοῖν μόνον] δυσμάρειν Herwerdenus. 901 ἀπαγγέλω] ἐπίσταμαι malit N. 905 ὅμμα apogr. Paris. 906 βησόμεσθα] φρεξόμεσθα N. 907 sq. emendatione indigent. 911 σθένειν τὸ θεῖον μάλλον] συλλαμβάνειν τὸ θεῖον temptabat N. 912 οὐδέν μ' ἐπίσχη (sic libri) μ' οὐδ' ἐπίσχεσ' οὐδὲν γὰρ μ' Koechly. 914 φίλα γὰρ ἐστι τὰμ' ἐμοί Schoenius. 918 βδ' ἐστὶ γ' ἔστιν δ' βδ' Dindorfius. 931 Ἐρινῦν Dindorfius. 934 sq. ante v. 932 collocat

Monkíus. 935 στόμια vitii suspectum. 942 ἔστ' ἰμόν Koechly, ἔνθ' ἔμόν Hermannus, ἔνθεν μοι libri. 943 δῆτ' Scaliger, δῆ γ' libri. εἰς Παλλάδος πόλιν Herwerdenus. 946 δια χειρῶν Badhamus. 953 et 954 ante 951 collocat Schoenius. 961 δίκην Elmsleius, δίκην τ' libri. 964 δ' addidit Elmsleius. 966 ὠλένη] εὐμενής Fr. G. Schmidtus. 970 Ἐρινύν Dindorfius. 978 Ἀθάνας τ' — πόλει N. 983 φέλεισ' ὦ B, φίλη σὺ καὶ scripserit N. 990 abesse malit N. 994—998 post v. 1003 transposuit Koechly. 995 τὴν θεόν] τὸν λεών N. 998 πῶς οὐ Koechly, πῶς δ' οὐ libri. 999 εἰ μὲν εἰς ἔν ταυθ' Marklandus. 1006 θανών] φροῦδος O. Heuse. 1009 καὶ ζῶν Hartungius. 1010 ἐνταυθοῖ non est Euripideum, ἦν-περ καὶ τὸς (sic libri) ἐντεῦθεν παρῶ Seidler. post 1014 quaedam excidisse coniecit Marklandus. 1019 ἥδε βουλευσις Marklandus. 1022 sq. suspectos habet N. 1023 δυναῖσθην Elmsleius. 1031 σαῖσι μανίαις Kirchhoffius, σαῖς ἀνίαις libri. 1036 ἔχονθ' N., ἔχουσ' libri. 1042 εἰπας] εἰ παρ' Reiskius. 1046 χοροῦ Winckelmannus, φόνου libri. 1047 ἔχειν Kirchhoffius. post 1050 Iphigeniae versum excidisse, v. 1051 Orestis, v. 1052 Iphigeniae tribuendum esse probabiliter coniecit Hirzellus de Eurip. in comp. di-verbis arte p. 54 sq. 1059 delet Paley. 1073 φερίγξασθε δῆτα N. 1088 πόλιν] πόλλ' N. 1097 ὀλβίαν N., λοχίαν libri. 1102 ὠδῶν Portus. φίλου vel φίλας Marklandus. 1106 λίβες Weilius. 1109 ὀλλυμένων Erfurdus, ὀλομένων B. ἐπὶ Elmsleius, ἐν libri. 1112 νῆσον N., νῆστον libri. 1113 ἐν αὖ τὰς Ἑλληνοφόνου N., ἐνθα τὰς ἐλαφοκτόνου libri. 1116 μελοθύτας N., μελοθύτας libri. βωμούς θ' Ἑλληνοθύτας Koechly, βωμούς θ' Ἑλληνοθύτους praetulit N. 1117 ἄταν absurdum, αἰῶν scripsit Koechly, αἰῶ malit N. 1120 μεταβάλλει corruptum, τῷ πάλαι Badhamus, θυ-μαλγεί Herwerdenus. 1128—1152 graviter laborant. 1134 πρό-τονος B. 1143 χοροῦς δ' ἰσταίην Badhamus, χοροῖς δὲ στείην libri. 1144 πάροχος N., πάρεδρος Badhamus, παρθένος libri. femininum ἢ πάροχος notum ex Etym. M. p. 145, 32 et Eust. II. p. 557, 26. similiter τὴν παρὰ νυμφον commemorant Moeris, Photius, Hesychius, Thomas Mag.; πάροχος autem i. q. παρὰ-νυμφος. 1146 θιάσεις Badhamus. 1168 ἢ τὸ] ἢ τι Dohrnæus. 1174 γ' Matthiae, τέδ' libri. 1177 φόνου] μύσους N. 1181 καὶ μὴν Monkíus, καὶ δῆ Dindorfius. 1182 τῶν] μῶν Badhamus. 1184 σώσης N., σώσεις libri. 1185 ζῆν καὶ] ζῆν B. 1192 πη-γαῖσι νασμῶν Vsener. 1206 δὲ] γε Elmsleius. 1209 ποίους λόγους

Elmsleus. 1210 συναντῶσιν Elmsleus, συναντιῶσιν libri. 1212 sq. transposuit Hermannus. 1213 γε δεῖ Hermannus, γ' οὐδείς libri. 1214 eiecit Dindorfius. 1222 ἀλλὰ γὰρ βαλόντας ἔξω δωμάτων Kirchhoffius. 1227 corruptum, 1228 spurium Iudica N. 1235 τὸν ποτε Hermannus. 1237 τίκτουσα supplet Schoenius. 1243 βακχευθεῖσαν Dobraeus. 1246 οικιερὸν κατέχ' ἄλλος ἐφύλλου δάφνας Badhamus. 1249 σὺ δέ νιν ἔτι N. 1257 ὑπο Seidler, ὅπα Lehrsus, ὑπέρ libri. 1259 γὰς ἰὼν] γάιον N., γάϊων Kvčala. 1260 παῖδ'] παῖς Koechly, ἀπένασσαν ὁ temptabat N. 1260 sq. Λατῶς addidit N. 1266 ὀνοφερὰς Musgravius, ὀνοφερὰς γὰς libri. 1267 τὰν om. B. 1268 μαντεῖων Seidler, μαντεῖον libri. 1271 βρεξεν εἰς Δῖον Θρόνον Badhamus, ἔλιξ' ἐκ Διὸς Θρόνων libri. 1272 χθονίως N., χθονίαν libri. 1277 παύσαι Badhamus, παύσειν N. οὐείρους] ἐνοπίας Seidler, ἐνείρους Badhamus. 1278 ἀπὸ δὲ μαντοσύναν Marklandus, ἀπὸ δ' Ἀδαμοσύναν Guil. Hoffmannus. 1299 τῶν πεπραγμένων μέρος] τῶνδε τῶν πεπραγμένων malit N., οἶδα, τῶν πεπραγμένων O. Hense. 1306 ἀγγελῶν Schaefer. 1308 φῶφον] φῶβον B. 1309 ψευδῶς ἔλεγον] πῶς δ' ἔλεγον N., ἔψευδον Heimsöethius. 1325 ἀγγέλων πόρον corrupta: ἀγγέλους ex hoc versu affert Hesychius. 1327 θαλασσίους Hermannus. 1333 sq. αὐτὴ δὲ χερσὶ — ἔστειχ' ὀπισθε N., αὐτὴ δ' ὀπισθε — ἔστειχε χερσὶ libri. 1334 ὑποπτά μοι Badhamus, ὑποπτα μὲν libri. 1346 κατῆρες Marklandus, κατῆρει libri. 1349--1353 nondum emendati. 1358 νόμφ N., λόφω libri. 1365 hoc loco incommodus. 1368 ἦσσαν Badhamus. 1369 θαμά Bergkii. 1371 corruptus. 1380 ἦν μὴ τέγξαι B., ἦν παρθένω τέγξαι Badhamus, ἦν λερίαν τέγξαι Koechly. 1386 ναῦται νεῶς] ναύτης νεῶς Fr. G. Schmidtus, νεανίαι vel λωτίσματα malit N. 1387 τ' ἐλευκαίνετε Scaliger, τε λευκαίνετε libri, τ' εὐ λευκαίνετε N. 1393 ἐπείχετο Pierseus. 1395 παλιμπρομνηδόν ex Hesychii glossa Hermannus, qui ante hunc versum collocavit verba ταρσῶ κατῆρει πτερυγόμενον ex versu 1346 accessita. πάλιν προωρήσι Vnger Philol. vol. 20 p. 357. 1396 κέντρα N., κῆμα libri. 1404 εὐχερῶς N., ἐκ χειρῶν B. post 1405 videntur quaedam excidisse. 1415 δ'] τ' Marklandus. 1418 sq. ἡ φρόνον τοῦν Αὐλίδι ἀμνημόνευτον (-τος malit N.) θεᾶν Badhamus. 1435 πορσύνεις N, post 1441 versum τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναψυχὰς addit C. 1456 Ἐρινῶν Dindorfius. 1457 cor-

cuplus. Ταυροπόλον ὑμνήσουσιν εἰς αἰθεράν scripserit N. post 1468 quaedam excidisse statuit Brodaeus. 1469 sq. ἐξέσωσα δὲ καὶ πρὶν σ' Schol. Ar. Ran. 685, ἐκώσωσά σε καὶ πρὶν γ' libri. 1486 χρεῶν] χρεῖν Dindorfius, versum suspectum habet N.

ION

V. 1 νῶτοισιν φέρων N. (v. *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 638.) 2 ἐκτρίβων θεῶν verba nondum emendata, sententiam si species, ἐκ τῶν Ὠκεανίδων μιᾶς requiritur. 5 Δελφούς τούδε, γῆς ἔν' Wecklein. 10 παῖδ'] παῖδ' ἐξ B. 11 πρὸς βόροις πέτραις B, προσβόροις πέτραις C. 10—13 ταύτης ὑπ' ὄχθῳ ταῖσι προσβόροις πέτραις] παῖδ' ἐξ' Ἐρεχθίδος γῆς ἀνακτος Ἀτθίδος] βίᾳ Κρείουσιν Φοῖβος ἔξευξεν γάμοις coniecit Vsener *Rhein. Mus. N. F.* vol. 23 p. 151 sqq. 19 εὐτρόχῳ κύκλῳ verba corrupta, εὐκύκλῳ κύτει N. (*Eurip. Stud.* 2 p. 155.) 24 ἔτι Barnesius, ἐκεῖ libri. 32 αὐτῷ ξυγάστῳ N. 39 κίτος] πλέκος Herwerdenus. 40 ἐλικτὸν Hermannus. 46 ὑπὲρ τε Kirchhoffius. 47 ὠμότηθ' ὁ γὰρ θεὸς Kirchhoffius. 52 ἀμφιβωμόις στροφᾶς Od. Mueller, ἀμφιβώμιος τροφεὶς Herwerdenus. 54 χρυσοφύλακα] ναοφύλακα N. 58 ὑπὸ] ἄπο Badhamus. 81 σφε addidit L. Dindorfius, ἐγὼ πρῶτιστος malit N. 82 λαμπρὰ] λευκὰ L. a Sybel. 83 κάμπτει Musgravius. 97 παιδουράμενοι N., ἀφουδρανάμενοι libri. 98 στόμα δ' Kirchhoffius, φρουρεῖν L. Dindorfius. 101 corruptum videtur. 105 et 108 nondum emendati. 113 κάλλιστον Dobraeus. 118 * τὰν] γὰς τὰν Hermannus, ζυτὰν Fritzscheus, λευκὰν L. a Sybel. 120 ἱερὰν] ἁγίαν L. a Sybel. 124 ἄμαρ Dindorfius. 138 τὸ δ' Musgravius, τὸν δ' libri. Φοῖβον τοῦ libri, Φοῖβον τὸν Heathius. 147 ἀποχεύονται Dindorfius. 157 τοίχους Badhamus. 158 αὖ] εὖ Badhamus. 158 sq. Ζηνὸς κἄρην Dindorfius. 163 φοινικοβαφῇ N. 164 σ' α'] σ' αὖ N. 168 αἰμάξεις] οἰμώξεις Wakefieldus, αἰάξεις N. 172 κερκυράς Dindorfius ex Hesych. v. κερκυραί. 178 ναιὶ θ' οἱ Φοῖβου] βωμοὶ τε θεοῦ Heimsoethius. 189 καλλιβλέφαρον Brodaeus, καλλίφαρον libri. 190 τὰδ' Dobraeus. 194 αἶθρῳ N., ὄρεσ' libri. 201 καὶ μὲν τὸνδ'] bacchius requiritur. 203 πνεύουσιν malit N. 206 sq. τελεχέσι corruptum, τύκαισιν vel τύ-

ποισιν homines docti. 210 γοργῶπιν N., γοργῶπὸν libri. 221 ποδὶ
βηλόν Hermannus, ποδὶ βάλον Vindorfius, ποδὶ γ' libri. 226 ἔθν-
σας, 227 χρῆσεις, 228 et 229 πάριθ' N. 233 με θεοῦ Hermannus,
θεοῦ με libri, θεοῦ Hartungius. 237 γενναῖος εἰ τις Dobraeus.
251 οἴκοι] ἐκεῖ malit N. 255 ἀνεργήεντα N., ἀνεργήνητα libri.
unum Ionis versum hoc loco excidisse recte iudicat Heilandius. 264
τῶσαυτὰ γ' εὐτυχοῦμεν N. 266 θέλων Badhamus. 268 Ἐρι-
χθόνιος γε verba vitiosa. 271 τίςπερ Kirchhoffius. 275 εἰεν'
τί θ'; ἄρ' ἀληθές ἢ μάτην ἔπος N. 280 ἦν] οὗς' N. 285 Πύ-
θιος corruptum, Φοῖβος Matthiae, Πυθῶν Badhamus. 286 τιμᾶ
γ' ἀτιμ' Bothius, τιμᾶ τιμᾶ libri. 288 nondum videtur persana-
tus. 304 ἐπανάματα N. 315 ἀπανταχοῦ μοι Musgravius. 324
τίς] ἦτις libri. τάλαιν' ἄρ' ἡ τεκοῦσά σ', ἦτις εἴην ποτε Dobraeus.
324 et 325 post 326 collocari iubet Wecklein. 334 μαθεῖν]
λαβεῖν N. 336 αἰδούμεθα] αἰδώς μ' ἔχει Kirchhoffius. 354
ταῦτ' ἂν — εἶχεν μέτρα Elmstadius, ταῦτόν — εἶχ' ἂν μέτρον
libri. 355 et 356 hoc loco incommodos versui 344 inverso or-
dine subiecti malit N. 358 οὐ δίκαια δρᾶ μόνος] μόνος οὐ δίκαια
δρᾶ N. 361 καί] μὴ Boissonadius. μὴ μ' ἐπ' οἶκτον Boissonadius,
μὴ γ' ἐπ' οἶκτόν μ' libri. 368 δέ γ' ἦ] δέ γ' Blomfieldus. 374
εἰς τοῦσχατον γάρ Badhamus. 377 δι' οἰωνῶν περσοῖς verba
vitiosa. 382 μορφαῖς Stob. Flor. 98, 41. 383 ἀνθρώπων] ἐν
θνητῶν Heimsoethius. βλον C et Stob. unde ἕνα δ' ἂν εὐτυχῇ
— ἀνθρώπου βλον Heathius. 386 ὅς γ' οὐτ' ἔσωσας Dobraeus.
390 ἄλλως ἔδη * χρῆ N., ἀλλ' ἔαν χρῆ libri. δὴ post ἔδη supple-
verit N., γάρ Wecklein. 396 ἀπαρβῆ N., καὶ προβῆ libri, καμ'
ὅλῃ vel ἀβολῇ Stob. Flor. 74, 29. 397 ἐξελλίσσομεν Stob. 404
ἀφρίμην Badhamus. 417 ἔχων δὴ — ἐχρήζομεν στεχοίμ' ἂν
Badhamus. 434 προσῆκόν γ' οὐδέν N., προσῆκει τ' οὐδὲς libri,
προσῆκέ μ' οὐδέν Iustinus Martyr vol. 1 p. 128. 448 πάρος]
πέρας Iustinus Martyr, πέρα Conington. 455 Προραθεῖ Vin-
dorfius. 459 Οὐλύμπον Badhamus. 462 μεσόμεφαλος N., μεσ-
όμεφαλος libri. 463 περιχορευομένω Wieseler. 467 σεμναὶ
Φοίβου B, σεμναὶ τε θεοῦ Heimsoethius. 473 θνατοῖς] βοτοῖς
N. 475 κουροτρόφοι Musgravius. 477 corruptus. 486 βασιλι-
κῶν θαλάμων θ' ὑπερ Heimsoethius. 487 κεδνῶν τέκνων C,
κεδνότεκνοι Heimsoethius. 496 Ἀγλαύρον N. 506 λόγων Bad-
hamus. 517 ἦδε γ' ἀρχῇ Badhamus. 523 corruptus. 524 πλεν-
μόνων N., πνευμόνων libri. 525 γνώρισον Hermannus. 526 ἀμα-

ρους N., ἀρούρους libri. ξένους] ξένη N. 528 ἐμοῦ BC, ἐφ' ἑμοῦ N. 536 κυρήσειν N. 542 οὐ] εἰ N. 545 νέον] λόγου B. 546 γὰρ που Kirchhoffius, γ' ἔτι Cobetus. 548 τοῦτ' Hermannus. 551 ἐν του L. Dindorfius, ἐν τῷ libri. 558 βουλομένης δ' ἂν ἄλλο Hartungius. 572 ὁρθῶς] ἄρτι L. a Sylbel. 576 δάπεδα λατρείαν (vel θητερίαν) Pierseus. 583 τ' Dindorfius, δ' libri. 588 γινώσκω, πάτερ Dobraeus. 594 ***] ἐγὼ τὸ Fr. G. Schmidtus. 598 εἶναι] ὄντες Herwerdenus. 600 μωρίαν τ' ὑπλήσομεν N. 601 φόβου suspectum. 602 τῶν δ' ἐν λόγῳ Matthiae, τῶν δ' αὖ σοφῶν Badhamus. 605 ἔχοντες ἀξιώματος Badhamus, ἔχουσι καξιώματα libri, ἔχοντες ἀξιώμα τε Stob. Flor. 45, 4. 611 δ' delet Canter. 612 sq. suspecti. 614 et 615 eiecit N., 616 et 617 Dindorfius. 620 versum absurdum proscrispit N. 621 τῆς πάλαι θρυλουμένης Stob. Flor. 49, 2. 624 βίαν N., βίαν libri. 632 delecti vult Wecklein. 633 ἀκουσον, ὦ πάτερ Elmsleius. 641 ὦν] ἐν N. 646 ἐμαντῶ libri, unde ἔα δ' ἐμαντῶ ξῆν μ' Dindorfius. 651 ἐλθὼν γὰρ B. ἄρξασθαι] εὐξασθαι Hermannus. 656 οὐχ ὥς Badhamus. 674 νομοισιν Coningtonus, λόγοισιν libri. 676 πενθήρεις Dindorfius. 677 ἀλεαργὰς Hermannus, ἄλλας γε libri. 679 εἰδῆ N., ἦδη B, ἴδη C. 685 σὰ γὰρ μ' ἔσηκε θέσφατα Heimsoethius. 691 τὰδε θεοῦ φῆμα (φῶμα Dindorfius, φῶτις Heimsoethius) N., τὸδε τ' εὐφῆμα B. 692 ἔχει δόμον τύχαν N., ἔχει δόλον τύχαν θ' libri, οὐλεῖ δόμου τύχαν Heimsoethius. 693 τραφεῖς] φανείς Heimsoethius. 697—701 graviter depravati. 712 ἦδη Reiskius. ἦ δῆ libri. 713 νέος νέου Hartungius. 722 ξένον N. 723 ἀλίσας ὁ πάρος libri, emendatio incerta. 737 τοῦ σοῦ παλαιόνδε ἐκ γένους Bothius, τοῦς σοῦς παλαιόνδε εὐγενεῖς Reiskius. 743 στεῖβων χθόνα Badhamus. 744 ὅμ' ὅταν βλέπῃ βραχὺ Fr. G. Schmidtus. 745 μὴ πάρος κόπῳ Tyrwhittus, μὴ πάρεσκέ ποω libri. 751 χάριν Elmsleius. gravior videtur corruptela. 755 νοσεῖς Musgravius. 756 εἰδῶ] αἰαῖ Fr. G. Schmidtus. 759 ὥς στέγεις γε Fr. G. Schmidtus. 761 ἐς ἀγκάλας malit N. 767 πνευμόνων libri. 769 γόοι] πόνοι Fr. G. Schmidtus. 780 ἐντελῆ N. 782 nondum sanatus. 787 ναοῦ N., θεοῦ libri. 801 ἀκήρυκτον N., ἀκύρωτον libri. 807 κοινῇ Kirchhoffius. 826 καὶ πλέκων Heimsoethius. 828 καὶ τὸν — θέλωι] καιρὸν εὐλαβούμενος τέλος Heimsoethius. 830 sq. suspectae fidei. 832 πανούργους N., κακούργους libri. 833 μηχαναῖς Stephanus. 836 καὶ τῶνδ' Dobraeus, καὶ τοῦθ' Badhamus. 844 ἦτοι ξίφος

Hartungius. 847 damnavit Dindorfius, 848 sq. Badhamus. 851 ὑπεισελθὼν Wakefieldus, 856 οὐδὲν Dobraeus, οὐδεὶς libri. 864 οὐ Dobraeus, οὐ libri. 865 στέρομαι παίδων, στέρομαι δ' οἰκίαν N. 866 προοῦδῃ δ' ἐλπίς, τὴν N. 877 ψυχῇ Dindorfius. κακοβουληθεὶς Badhamus, κακοβουλευθεὶς libri, κακὰ βουλευθεὶς Hermannus. 882 sq. αἶτ' — ἀχεῖ] ὅς τ' — ἀχεῖς Badhamus. 889 sq. ἀνθισμὸν (sic Musgravius) χρυσανταυγῇ, κρόκεα πέταλα, φάρεσιν ἔδρεπον Hartungius. 895 sq. θεὸς ὁμευνέτας (ὁμευνάτας Dindorfius) | Κύπριδι χάριν πράσσω | ἀγες ἀναιδέα Matthiae. 898 φρίκα πατρὸς Wecklein. 903 sq. πιανοῖς — θοῖνα παῖς | σὸς καὶ ἐμὸς τλάμων Dindorfius. 916 ἀπευθῆς Kirchhoffius. 917 οἰκεία deleri iussit Hermannus, ex οἶμοι ortum putat Wecklein. 922 κάποις Kirchhoffius. 923 ἀνοίγεται N. 925 οἴκτου N., οὐτοι libri. 927—929 obscuri et corrupti. 992 ποῦ ἐκθεῖναι Dobraeus. πόλεως] χθονὸς Wecklein. 993 τύμβευμ'] θοῖναμ' N. 994 σ' delet Dobraeus. 997 damnat Badhamus. 943 ξυμφαίμεν ἂν L. Dindorfius. 945 τότ' ἦν L. Dindorfius. 957 vix sanus. 959 πῶς; οἰκτρὰ Matthiae. 964 ὡς τί Hartungius. 968 σὲ καὶ πάτρην σὴν δυστυχοῦσαν Badhamus, οἶκον πατρῶον δυστυχοῦντά γ' Herwerdenus. 981 στελχοίμ'] θέλοίμ' N. 984 τοῦμὸν κακίσεις Badhamus. 995 Ἀθάνια — ἔχει N., Ἀθάναν — ἔχειν libri. 1011 φόνος Canter, φόνος libri. 1014 δ' ἀριθμὸν ὧν coniecit N., δὲ θρόμβος δὲ Wecklein. 1023 εἰσέρχεται libri. 1035 damnat Paleius. 1036 δεσπόσειν Dindorfius. 1064 οὐ N., ὦ B., ᾧ Badhamus. 1064 sq. ξίφος ὃ δαίμων ἐξάψειν B. medela probabilis desideratur. 1069 δόμων γ' ἐτέρους] δόμων πατρίων N. 1071 ὁμμάτων ἐν] ὁμμάσι B, ὁμμάσιν καὶ N. 1077 ἐννύχιος ἀυπνὸς ὄψεται Hartungius. 1082 sq. corrupti. 1084 χορευόμεναι] ἐλίσσόμεναι olim Dindorfius, qui nunc σέβονσι χοροῖς vel simile quid requirit. 1088 πόνον] πόνον τ' libri, δόμον N., πόλιν Fr. G. Schmidtus. 1089 ἀγνωστὰς malit N. 1091 ἴεντες Hartungius. 1118 ἐξεῦθεν (ita libri) in ἔτευξεν mutat Herwerdenus. 1131 δαίτας ἐστία φλίοις L. Dindorfius. 1193 σμενῶν Dobraeus. 1135 sq. πρὸς μέσας θεοῦ — τελευταίας βολὰς Dindorfius. 1138 sq. spurios iudicat Paley. 1146 δάμμασιν Badhamus. 1148 φλόγα] πλάκα Wakefieldus, πτύχα Hartungius. 1170 sq. ἡδονὴν δαίτης, παρελθὼν Reiskius. 1171 πέδοι suspectum. 1195 Βυβλίνου Blomfieldus. 1196 μόχθῳ suspectum. 1198 ἀπεσπεύσθη N. 1200 καθέισαν N., καθήκαν libri. 1215 μύλις

Dindorfius. 1220 ὕπο] ἀπο N. 1221 φαρμάκοις ἐθνήσκομεν
 Hartungius. 1223 οὐ] ἐν Reiskius. 1231 γὰρ φανερά] φανερά
 γὰρ N., φανερά Dindorfius. 1233 sq. nondum emendati. 1253
 μόλις Dindorfius. 1259 ἦν N., καὶ libri. 1261 ὅμμα] σῶμα N.
 1271 ἐν συμμάχοις verba corrupta, ἐν συμφίρῳ temptabat N.
 1278 δικτύων Dobraeus, δωμάτων libri. 1274 δόμους] πύλας
 L. a Sybel. 1275 Ἀπόλλωνος βρέτας L. a Sybel. 1277 τῇ μητρὶ
 Badhamus. 1280 νέαν πλέκουσ' ἐξ βωμῶν Helmssoethius. 1286
 κατ' ἑκτανές με (ἑκτανες οὐ N.) Musgravius, κάπειτ' ἑκτανες
 libri, fortasse κάπειτ' ἑκτανες scribi praestat cum Heathio. 1288
 πατέρα δ' οὐσίαν λέγω Hartungius, πατὴρ ἀπουσία λόγῳ Kirch-
 hofsius. 1289 σὺ δ' οὐκέτι Dobraeus. 1296—1299 post 1303
 collocavit N. 1298 οὐ λόγοις] συμμάχοις Hartungius. 1299 γ']
 δ' Hermannus. 1300 τοῦ μέλλοντος ἑκτανες Hartungius. 1303
 ἀναρπάσει Cohetus. 1316 τοὺς δὲ γ' ἐνδίκους Dobraeus, for-
 tasse 1314 τοῖς μὲν γὰρ ἀδίκους scribi praestat. 1320 τρέποδα]
 δῶμα Helmssoethius. 1321 θριγκοὺς τοῦσδ' Dobraeus. πύδα
 Badhamus, ποδὶ libri. 1325 ἐλεγόμεσθ'] λεγόμεσθ' libri, λεγό-
 μεθα γ' Elmsleius. 1326 ὡς] αἷς Dobraeus. 1329 προγονοῖς
 N., προγόνοις libri. 1331 μὴ δῆτα· λείπων δ' ἐπὶ N. 1335
 ἔκμαθ' Hartungius. 1336 εὐνους δ' οὐσ' ὅσ' ἂν λέξης ἐρεῖς
 N. 1337 ἄγγους κύτος Iacobsius. 1341 σιγῇ] κρυφῇ N. cf.
 Plin. Mor. p. 170 E: ἀλλὰ μισοῦσι 'σιγῇ (κρυφῇ Soph. Ant. 291)
 κῆρα σείοντες'. 1343 σ' addidit Badhamus. 1354 μακαρία Bad-
 hamus. 1356 πᾶσαν δ' ἐπελθὼν] ἢ πᾶσαν ἐλθὼν Helmssoethius.
 Ἀσιὰδ' Scaliger, Ἀσίαν libri ut videtur, Ἀσιδ' malit N. 1357
 τὰδ'] τάχ' L. Dindorfius. 1360 δὲ γ' οὐνεκ' (debebat εἶνεκ')
 Badhamus, ὅτου δ' ἐβούλεθ' οὐνεκ' apogr. Paris. et ut videtur
 BC. 1364—1368 spurios esse vidit H. Hirtzelius. 1372 οὐκ
 ἐπέσχευ Dobraeus. 1377 φιλιότης ἐπιστροφῆς N. 1388 οὐχ
 N., οὐδ' libri. ὑπερβαίης ποτ' ἂν Barnesius, ὑπερβαίη τις ἂν
 Wakefieldus. 1392 ἐκ τύχης θεηλάτου Badhamus. 1399 ut
 spurium notavit N. 1404 οὐ μ' εἰργοῖτ' ἂν Fr. G. Schmidtus.
 1405 τῶν τ' ἔσω Tyrwhittus. 1406 λόγῳ corruptum, δόλω Bad-
 hamus, βέλγ Wecklein. 1410 vix sanus. 1416 λέγ' ὡς ἔχει τοι·
 δεινὸν N. 1421 Γοργῶ L. Dindorfius. 1424 δεσμά θ' Mus-
 gravius, θέσφαθ' libri. ἰδοὺ, τὰδ' ἔσθ' ὑφάσμαθ' ὡς σφ' εὐρί-
 σκομεν Badhamus. 1426 εὐστοχεῖς Piersonus. 1427 δράκοντε
 μαρμαίροντε Porsonus, δράκοντες ἀρχαῖόν τε libri. 1428 λέ-

b*

Dobraeus, λέγει libri. 1438 ἀσμένης L. Dindorfius, ἀσμένας libri. 1448 ἄδονα Dindorfius. 1453 πόθεν, ἰὼ γύναι, πόθεν ἑλαβες ἐμὸν N. 1456 τῆς ζῆς Herwerdenus. 1457 τὰ πρόσθ' ἐδυστόχει Bothius. 1458 τέκνον post ἐκλογένει collocat Paley. 1461 ἄδονας Matthiae. 1469 ἔδωχ' ἡμῖν θεός N. 1471 ἄλλοθεν] ἄλλοθεν γε N., ἄλλοθεν σὺ Dindorfius. 1480 ἐλαιοφυὰ Dindorfius. 1481 δόλια] σχολιὰ Herwerdenus. 1489 δ' ἐμας] δὲ σὰς Paley. 1490 sq. ἐξῆψα Fixius, ἐνήψα libri. 1516 ἡλίον] αἰθέρος Badhamus. 1517 κατ' ἡμᾶρ ἐν παθεῖν malit N. 1525 προστίθης Elmsleius, προστιθείς B, προστιθείς C. 1537 ἀληθὲς Fr. G. Schmidtus, ἀληθής libri. 1540 ἐς N., εἰς libri. 1543 ἐγὼ γονάς N. 1549 ὑπερτενής N., ὑπερτερῆς Ahrens. 1557 μολεῖν] περᾶν malit N., dum modo genuinus sit v. 1558 proscriptus a Dindorfio. 1562 κομίζη σ' Lentingius, μόλης εἰς Fr. G. Schmidtus. 1577 ἐπώνυμοι τε κἀπιφύλιοι Badhamus. 1579 Γελέων Canter, Τελέων libri. post 1579 non nulla intercidisse probabiliter statuit Badhamus. 1581 ἐν φῶλον Hermannus, ἐμφυλον libri. ἔξουσ' suspectum. 1594 ἐπώνυμον Kirchhoffius. 1604 τοῦδ' ἀναψυχὰς N., τῆσδ' ἀναψυχῆς libri. 1605 κεύθαλον' N., εὐθαλεμον' libri. 1607 ἐδεξάμεσθα Musgravius. 1608 καὶ τοῦτ' ἀπιστον ἦν ἐμοί Dobraeus. 1611 αἶδε δ'] χαίρει Kirchhoffius.

CYCLOPS

V. 2 εὐθένοι Herwerdenus, εὐσθένοι libri. 3 ἐκμανεῖς Scaliger. 13 ἐγὼ πυνθόμενος] πειθόμενος B. 16 παῖδες τ' ἐπ' ἔρεμοις Seidler. 19 ἐμπνεύσας σκάφει O. Iahnus. 41 πᾶ δὴ libri. 42 γενναίων δ' L. Dindorfius. 49 σὺ τὰδ' οὐ, καὶ τὰδε N., οὐ τὰδ' οὐ, σὺ τὰδε libri. 50 καὶ κλεῖν N. 51—54 ὦ ὑπαγ', ὦ κεράστα, | ἦ ἥλπισα πέτρων κατὰ σοῦ | Κύκλωπος ἀγροβῆτα (vel ἀγρονόμου) | μηλοβότα στασιωρόν temptabat N. 56 θηλαῖσι γονάς L. Dindorfius. 60 ἀμφιθαλεῖς Seidler, ἀμφιλαφεῖ Hartungius, ἀμφιβαλεις B, ἀμφιβάλεις C. 62 νομάς L. Dindorfius. 64 Βακχᾶν θυροσφόρων N. 65 οὐ τυπάνων ἀραγμοί N. 66 et 67 transposuit Hermannus. 68 οὐ δινεύματα N., οὐδ' ἐννύσσα μετά B. 74 οἰοπολῶν N., οἰοπολεῖς libri. 84 σπονδὴν parum aptum. 86 τινὶ suspectum. 88 φέρονσι Elmsleius. 104 Σισύφον γόνον Schol. Soph. Ai. 190. 105

οὗτος] αὐτός L. Dindorfius. 108 ἤδησθα Matthiae, ἤδεισθα libri.
 118 οἰκοῦντες N., ἔχοντες libri. 122 μῆλων κρέα N. 124 τοι-
 γὰρ] καὶ γὰρ N. ante 129 quaedam excidisse coniecit Hermannus.
 130 Ἀλτὴν Reiskius, Ἀλτῆ libri. 132 συνδρομεν Dawesius,
 136 βοῶς] Λιδός Ath. XIV p. 658 C. 145 εἰσορᾷς Hartungius,
 ὡς ὀρᾷς libri. ante 147 duo aut plures versus videntur excidisse.
 153 γεῦσιν ὡς καλὴν ἔχει Hermannus coll. Antiatt. p. 87, 33.
 154 ἔλκες γὰρ αὐτόν N. 163 γε] τῶν Hermannus. 164 ἐκ-
 πιῶν Kirchhoffius. γ' αὖ] καὶ Paley. 165 μὴ ἀντιδοῦς Har-
 tungius. 184 κλωὸν Dindorfius, κλοιδὸν libri. 194 γὰρ] τᾶρ
 Hartungius. 197 ποῦ δεινόν; Dobraeus. 198 μεγάλ' αὖ ἢ N.
 202 γε N., εὖ B. τὸν πάροιθε σώσομεν Hartungius. 203 τίς ἢ
 θυμηδία malit N. 217 γε σ'] σ' αὖ N. 219 ὃ γ' αὖ Casaubonus.
 245 ἐλόντος Dobraeus. 251 οὐ γὰρ αὖν Reiskius. 252 τὰ δ'
 γ'] τὰ σ' codex, ταῦτ' Dindorfius. πρὸς οἴκους σους Heimsoethius.
 260 ἐπεὶ γ' ἐλήφθη Heathius. 261 κακῶς ἔρ' Lentingius, κα-
 κῶς γ' ἔρ' Kirchhoffius. 267 μὴ] μὴ οὐ malit N. 288 πρὸς
 οἴκους Heimsoethius. 293 Σουνίω Musgravius. 295 τὰ δ'
 Ἑλλάδος Kirchhoffius. ante 296 aliquot versus excidisse statuit
 Hartungius. 298 Ἀλτῆς Hermannus. 299 λόγους] νόμους Her-
 werdenus. 303 σέθεν] βορᾷς malit N. 305 δορυπετῇ N., δορυπετῇ
 codex. 307 παῖδάς τ' ἀπύτορας Wecklein. 313 γὰρ] μὲν Ald.
 315 καὶ λαλητικὸς malit N. 317 εὐμορφία N. 327 πέπλον] πέδον
 Musgravius, πῖθον Hartungius. 329 βορρᾷς N., βορέας cod.
 336 κάμφαγεῖν Herwerdenus. 338 λυπαῖν τε N. 343 πα-
 τρῶν τόνδε λέβητά γ' cod. recepta Hermannī coniectura parum
 probabilis. 344 ἀμφέπει malit N. 349 γνώμην] ὥμην Reiskius.
 358 ὅπτα καί] ὅπτα κρέ' I. Krausius. 361 et 362 videntur cor-
 rupti. 363 ὅδε Dindorfius, ἦδε libri. 370 δωματῶν ἐφεστίους
 ξενικοῦς] μάταν ἐφεστίους Hermannus. 374 ἀνθρώπων delet
 Hermannus. 376 οὐκ ἐργοῖς Kirchhoffius. 380 εὐτραφίστατον
 Scalliger. 381 ἦστε N. 382 ἐπεὶ λεπαλαν τήνδ' ἐσηλδομεν πέ-
 τραν N. 392 ἐπέστησεν Lobeckius. 393—395 nondum emen-
 dat. 404 ἔθνηκεν N. 407 ἄλλοι Kirchhoffius. 410 αἰθέρ']
 αἰθρὸν malit N. 434 πτέρυγα σαλεύει Musgravius. 439 εἰ.
 nondum emendat. τὸν φίλον σίφωνα δὴ χηρεῖσθαι τόνδ' οὐκ
 ἔχοντα καταφυγὴν Hermannus. καταφαγεῖν in κατ' αὐ φαγεῖν
 mutavit N. 448 κάτω N., κάτω libri. 449 ἢ προθυμία Mus-
 gravius. 450 δαί] δῆ N. 451 ἀπαλλάξω Casaubonus, ἀπαλλά-

ξαι libri. 458 sq. βαλῶ — ὅμμα τ' Piersonus. ἐκθύψω πυρὶ N. 462 κυκλήσω Musgravius. 469 ὥσπερ εἰ Dobraeus, ὥσπερ ἐν libri. 471 πόνου N., φόνου libri. 372 ὄν] οὐ Reiskius. 475 ἐκθύψομεν Hertleinius, ἐκθύψομεν B, ἐκθύψομεν C. 490 σκαῖος αἰοδός Herwerdenus. καί] τάχα Hartungius. 504 ἡβη Lobeckius, ἡβης libri, ἡδαι Herwerdenus. 507 μ' δ] με Boissonadius. 513 φίλος ὦν supplet Hermannus. 514 sq. ἀμμένει πάλαι σὸν | χρὸ'· ἄγ', ὡς Dindorfius. 520 τοῦτον] θεοῦ Hermannus. 526 τιθῇ τις Porsonus, τιθεῖς B, τιθεῖ τις C, τιθῆς ἄν (vel τιθῆς νιν) Kirchhoffius. εὐμενῆς Kirchhoffius. 527 χρῆν N., χρῆ libri. σωμ'] σ' ὡδ' N. 534 πληγὰς ὁ κώμος λοδορόν θ' ὄβριον φέρει Ath. II p. 36 D. 535 μεθύω μέν Reiskius. 538 γ' delet Hartungius. 547 κατὰθες Scaliger. 559 τέ τι N., τ' ἐτι libri. 561 σοί γ' σοῦοθ' Paley. 562 αἱ τρίζες] εὐτυχές N. 564 οὐκέτι N., οὐκ ἐμέ libri. 566 λαβ', ὦ — τέ μοι Dobraeus, λαβῶν — γέ μου libri. 574 βαλεῖ Musgravius. 577 μόλις N. 579 τοῦ] καὶ Heimsoethius. 581 οὐδ'· αὖ φιλήσω, καὶ Χάριτες Heimsoethius. 586 τῆς Hermannus, τοῦ libri. 588 πεπωκότι Casaubonus. 591 τῷ δ'] ἐνθ' Hartungius. 594 πᾶν' εὐτρέφεται κοῦδὲν Kirchhoffius, πᾶν εὐτρέφες· δεῖ δ' οὐδὲν N. 604 αὐτόν τε ναύτας τ'] αὐτοῖσι ναύταις Piersonus. 605 ἦ] οὐ Hermannus. 610 ξενοδαιτυμόνος Hermannus. 616 ἔτ' ὦ, μόρον πρᾶσσετ' ὦ Kirchhoffius. 641 ἡμῖν Dindorfius. 649 ἦδη Heathius, ἦδειν libri. 654 κινδυνευτέον Schol. Plat. p. 922 a 1. 661 ἐξ ὁδύνης συνθεῖς Kirchhoffius. 665 ὡς ὁλώλαμεν] ἐξολώλαμεν N. 667 οὐδὲν ὄντες verba corrupta. 668 τῆσδ' N., τᾶσδ' libri. 674 ὡς δὴ σὺ] ὁλεῖς σὺ Kirchhoffius. 684 πταίσας Reiskius, διαφεύγουσ'· ἐτι N. 685 ἐπείγειν N., ἐπεὶ τῆδ' libri. 686 περιάγουσιν, κείσε N., περιάγουσιν σε libri. 692 μ' N., γ' libri. 694 καλῶς γὰρ Kirchhoffius. 701 λέγω suspectum, λέγεις Paley. 704 τήνδ'· ἀπορρήξας πέτρην Kirchhoffius, τρύφος ἀπορρήξας πέτρας N. 707 ποδὶ] πέτρας Kirchhoffius.

MEDEA

Argum. p. 193, 5 πρὸς] εἰς vel προσέτι coniecit N. 13 et 20 ἀφηνήσασα Elmsleius. 194, 5 τοῦ τε] ἐν τῷ περὶ Kirchhoffius. 7 πεφυλαχέναι N., πεφυλακέναι libri.

V. 11 τέκνοισι λαυθάνουσα N., τέκνοισι ἀνδάνουσα libri.

13 αὐτὴ δὲ Stob. Flor. 74, 30, αὐτὴ τε libri, πάντῃ τε N.
 40—43 eiecit N. 45 ἄσεται Muretus. 50 τήνδ'] ταῖσδ' N. 58
 Μηδείας] δυσπολύνῃς al. 68 παλαιότεροι Chr. pat. 1181. 87 ei
 88, quorum priorem iam Brunckius damnavit, suspectos habet N.
 94 τινὰ νix sanum. 107 ἀνάξει C ei Schol., ἀνάξει Elmsleius.
 109 μελάνοσπλαγγος Herwerdenus. 123 ἐμοὶ γούν Musgravius,
 ἔμοιγ' οὖν libri. εἰ μὴ μεγάλως] ἐπὶ μὴ μεγάλοις Th. Barthold.
 128 οὐδένα καιρὸν] οὐδὲν ἱπαρκεῖν N. 134 ὑπ' ἀμφιπύλου
 Schoenius. γούν Elmsleius, βοάν vel βοήν libri. 141 τῆκει
 Elmsleius, τᾶκει libri. βιοτὴν Dindorfius, βιοτὰν libri, βίοτον
 Elmsleius. 143 παραθελγομένη malli N. 149 ἄχᾶν Elmsleius,
 ἰαχᾶν libri. 151 ἀπλάτου Elmsleius, ἀπλάστου vel ἀπλήστου
 libri. 158 Ζεὺς σοι σύνδικος ἔσται· μὴ λίαν N. 159 εὐνή-
 ταν Brunckius, εὐνάταν Hermannus, εὐνέταν libri. post 167
 quaedam excidisse coniecit Kirchhoffius. 169 Ζηνά θ'] Ζηνός
 N. 194 βλου — ἀκοάς verba corrupta. 219 ἐνεστιν Schol.,
 ἐνεστ' ἐν libri. 228 γινώσκεις Musgravius, γινώσκειν libri.
 234 τοῦτ' ἄλγιον meliores libri, τοῦθ' ὑπέρτερον coniecit N.
 239 μαθοῦσαν] γεγῶσαν malli N. 240 οἶφ Musgravius,
 ὅπως Herwerdenus. 253 πόλις γὰρ Hartungius, γὰρ πόλις
 ἥδ' B, πόλις ἥδ' Ced. πόλις θ' ἥδ' BC. 254 συνοουσία]
 κοινωνία v. l. 259 τοσοῦτον δέ σου meliores libri, τοσόνδε δὴ
 σου N. τοσόνδε praeferat Kirchhoffius. 262 ut spurium notavit
 N. 264 κακὴ τ' ἐς Herwerdenus. ipsum versum abesse malli N.
 269 suspectus Herwerdenus. 269 δέ καὶ] δέ σοι Herwerdenus.
 279 εὐπρόσωπος N., εὐπόριστος Herwerdenus. 284 τῷδε δε-
 ματι malli N. 288 suspectum habet N. 290 ἀπεχθέσθαι Elms-
 leius, ἀπέχθεσθαι libri. 291 μεταστένειν N., μέγα στένειν libri.
 292 με] γε Hirzeli. 305 deleri iussit Hirzeli. 312 ante 309
 collocari voluit Hirzeli. 321 λέγε] πλέκε Valckenarius. 325
 οὖν πείσεις N., ἂν πείσεις libri. 329 κἄμοιγε Bothius. πόλις]
 πολὺ libri plerique. 335—337 inverso ordine legendos arbitratur
 B. Prinz. 336 οὐ δῆτα B. Prinz. 345 spurium censet N.
 355 sq. deleuit N. 370 οὐκ ἂν προσεῖπον N. 373 ἐφῆκεν N.,
 ἀφῆκεν libri. 377 πρῶτον] μᾶλλον N. 383 θανούσ' ὀφλήσω
 N. 405 ταῖσδ' Ἰάσονος Herwerdenus. 407 ἐπίστασαι δέ] ἔπειτ'
 ἄνασσαν Herwerdenus. 421 κοιδῶν C. 443 σῶν τε Porsonus,
 τῶνδε libri. 452 Ἰάσον' Elmsleius. 457 ἀνίης Victorius. 466
 εἰς ἀνακίδειαν Weilius. 480 ἀμφέπων Ald. 491 συγγνώστ' ἂν

ἦν BC. 494 θέσμι' (vel θέσμια) ἐν ἀνθρώποις BC, θέσμι' ἀνθρώποις BC cum Schol. Aeschin. p. 97, 30. θέσμι' ἐν βροτοῖς Weilius. 509 μακαρίαν Ἑλληνίδων v. l. 510 σερπτόν N., πιστόν libri, σερμνόν Alexander Rhet. vol. 8 p. 451. 512 εἰ] ἡ Elmsleius. 526 ἐπεὶ σὴν N., ἐπειδὴ libri. 527 sq. σωτηρίας ναύκληρον N., ναυκληρίας σώτειραν libri. 538 κράτος N., χάριν cum v. l. θράσει libri. 549 μέγας suspectum. 564 ut spurium notavit N. 565 παίδων πέλει Elmsleius. 567 τὰ γ' ὅντ' ὀνήσαι N. 573 ἄρ' Porsonus, γὰρ libri. 584 ὡς Matthiae, ὡς libri. 587 συγῇ] λάθρα malit N. 588 οἴμαι N., οὖν σὺ BEh, οὖν Ca, οὖν μοι BC. 591 σ' εἴργεν N. 606 γάμοισι καταπροδοῦσά (vel γάμοισι που προδοῦσά) σε Herwerdenus. 626 ὥστε ἐπανυέσθαι γάμον R. Prinz. 643 δώματα N., δῶμα libri. 645 ἀμαχανίας Elmsleius. 650 δ' οὐκ] τίς Elmsleius. 654 μῦθον N., μῦθων libri. 656 ὥκτισεν Musgravius, ὥκτειρε libri, οἰκτερεῖ malit N. 659 παρέστη Badhamus. 660 καθαρὰν Badhamus. 660 sq. ἀνοίξαντι BC. 664 φίλοις BE. 676 ἡ θεμιτόν ἡμᾶς Heimsoethius. 695 ἡ που] ἡ γὰρ Elmsleius, οὗ που olim Witzschelius. 703 μὲν plerique libri om., συγγνωστά γὰρ ἴαν σε N. 705 καινὸν] μεῖζον N. αὐ' λέγεις] ἀγγέλλεις E, ἀγγελεῖς Chr. pat. 138. 708 καρτερεῖν] καρδίᾳ v. l. unde καρδίᾳ δὲ καρτερεῖ suasit Heimsoethius. 715 θάνοις vitiosum, θάλοις olim N., πέλους Dindorfus. 717 παῖσιν γὰρ ὅντ' (vel παῖσιν σε φύντ') N. 723 sq. spurios esse vidit Hirzelius. 730 ante v. 727 collocavit R. Prinz. 729 proseripsit N. 732 suspectum habet N. 737 μὴ Hermannus, καὶ libri. 738 φίλος] φηλός N., σφαλερός Heimsoethius, κάπικηρυκεύματα Schol., κάπικηρυκεύμασι libri. 739 τάχ' Wytttenbachius, οὐκ libri. πῖθαι σε N., πῖθαισιν libri. καὶ τὰ κηρυκεύματα οὐκ ἂν παρωθοῖς Heimsoethius. 741 ἔδειξας Meinekus, ἔλεξας libri, ἔθρηκας olim N. ἐν λόγοις CBC, ὃ γύναι al. 746 πατέρα θ' Ἥλιον πατρός] Ἥλιον θ' ἄγνόν σέβας v. l. 748 delevit N. 751 [ᾧ] γῆς al. 752 Γῆν καὶ λαμπρόν Ἥλιον φῶς Kirchhoffius, γαῖαν λαμπρόν θ' ἥλιον φῶς vel γαῖαν λαμπρόν ἥλιον τε φῶς libri. Γαῖαν Ἥλιον θ' ἄγνόν σέβας ex varietate ad 746 adnotata Musgravius. 754 παθεῖν Dindorfus, post 755 videntur aliquot versus excidisse. 756 πάντα] τὰμὰ N. 767 deleri iubet Hirzelius. 778 sq. damnavit Porsonus. Item 777 suspectus. 781 λίπω σφε Burges, λιποῦσα libri. 790 μὲν δὴ N., μέντοι libri. 816 σὼ παιδε] σὸν σπέρμα BC. 828 κλεινο-

τάτων σοφίαν verba spuria arbitratur N. 835 ῥοαῖς libel. οὐ
καλλινάου παρὰ Κηφισοῦ ῥοαῖς temptabat N. 836 τὸν deleverit
N. 838 χώραν — αὔρας] αὔρας καταπνεύσαι μετρίως ἀνέμων
coniecit N. sed gravior videtur corruptela. 846 πῶς] τίς Her-
mannus. 850 μεθ' ἄγων Herwerdenus, μετ' ἀσπῶν Meinekius.
854 πάντῃ σ' N., πάντες libri. 856 φρεσίν Dindorfius. 857 τέκνον
N., τέκνων libri. πόθεν θρασος ἢ φρένας ἢ χέρεα νῶ σέθεν et In
strophā πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν πόλις ἢ φίλων suavit Badhamus.
867 οὐ τῶν ἀμάρτοις Porsonus. 882 ἐννοηθεῖσ' BC et Chr.
pat. 806. 887 suspectum habet N. 894 δεῖτε] δεῖγο Elms-
leius. 910 παρεμπολῶντι δευτέρους (δῶμασιν Dindorfius) πόσει
Heimsoethius, παρεμπολῶντος ἄλλοιους πόσει libri. adiectivum
ἄλλοιός a tragedia alienum. 913 eiecit N. 914 ὁμῶν Valeke-
narius. 926 et 927 post v. 931 collocari iubet Hirzellius. 938
ἀπαροῦμεν Elmsleius. 939 παῖδας δ' Weilius. 942 δάμαρτα
σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πάρος R. Prinz, qui v. 943 deleri vult.
945 Iasoni tribuebatur, Medesae redditus est a R. Prinzio, cf. Schol.
ἄλλων] πολλῶν malit N. 958 λέγεται Fr. G. Schmidtus. 960
βασιλικὸν Wunder, βασιλῆιον libri. 964 λόγος] ἔπος L. u Sybel.
966 sq. κείνα — τυραννεῖ ut suspecta notavit N. 978 ἀναδυσ-
μῶν Porsonus, ἀναδύσμων libri, ἀναδυσμῶν Elmsleius. 981
χεροῖν N, χεροῖν λαβοῦσα libri. 987 αἶταν] Αἶδαν N. 1001
ἄλλα Matthiae. 1037 ἀλγεινόν τ' ἐγὼ Fr. G. Schmidtus. 1048
παύομαι βουλευμάτων v. l. 1052 φρενός (φρενί B) interpola-
toris esse coniecit Dindorfius. προέσθαι in προσέσθαι mutari vult
Badhamus. 1056 μὴ ποτ'] μὴ σὺ γ' al. θυμὲ θυμὲ, μὴ ἐργάσῃ
τάδε N. 1058 ἐκεῖ] καὶ μὴ Hermannus. 1067 τληπαθεσιότην
Etym. M. p. 675, 17 cod. Flor. in Milleri *Mélanges de l'In. Gr.*
p. 247. 1068 damnavit Piersonus. 1073 εὐδαιμονοίτην Elms-
leius, εὐδαιμονοῖτον libri, τὸ δ' ἐνθάδε Herwerdenus. 1076 οὐ
γὰρ N., οὐκέτ' libri. 1077 οἷα τ' ἐθ' N., οἷα τε πρὸς BChc, οἷα
τ' ἐς BC. 1078 δρᾶν μέλλω] τολμήσω v. l. 1080 suspectum
habet Cobetus. 1087 δὲ Reiskius, δὲ δὴ BCEac, δὲ τι B. 1088
μίαν addidit Elmsleius. 1089 οὐκ Reiskius, κοῦκ libri. 1099
ἄθρῶ N., ὄρῶ BEb, ἔσορῶ BC, εἶδον Weilius. 1109 κυρήσει
Ald. et Schol., κυρήσαι vel κυρήσας libri. 1120 ἀγγελοῦντ'
ἔπος N. 1130 ἐστὶν BC, οἷκλαν ceteri. 1139 οἷκων ex
Scholiis Weilius, ὦτων libri. 1150 νεάνιδας χόλον BEc. 1158
πατέρα καὶ τέκνα σέθεν B, τέκνα καὶ πόσιν σέθεν N. 1181

ἀνέλκων libri, ἔλκωσαν Herwerdenus. 1182 τερωμόνων ἀν ἡπειτὸ Musgravius. 1189 λεπτήν] λευκήν Ald. potius λεπτοί 1088 vitiosum videtur. 1193 χρυσοῦν Herwerdenus. 1194 ἐδάλλετο N. 1196 δυσπετής μαθεῖν N., δυσμαθής ἰδεῖν libri. 1205 παρ-
ελθὼν N., προσελθὼν libri. 1215 ἐξαναστάσαι vel ἐξαπαλά-
λαξαι malit N. 1218 ἀπέσβη Scaliger. 1221 corruptus. 1223
ἀντιστροφὴν Chr. pat. 800 et fortasse Schol. 1234 πύλας]
δόμους BC et Chr. pat. 878. 1243 μῆ] μὴ οὐ Elmsleius.
ipsum verum spurium arbitratur N. 1252 ἀντίς Ἀέλλου]
Ἀέλλου κύκλος Weilius. 1255 χρυσέας ἀπὸ γονᾶς Musgravius.
1256 θεοῦ — πίκνειν] πίκνειν δ' αἶμ' ἄμβροτον Weilius.
1259 sq. τάλαιναν φονίαν τ' Seidler, φονίαν τάλαιναν τ'
libri, φονῶσαν (ita iam Kirchhoffius) ἀλαόν τ' Heimsoethius.
1262 ἄρα Kirchhoffius, ἄρα libri. 1265 φρενοβαρὴς Dindorfius,
φρένα βαρὺς Hermannus. 1266 δυσσεβὴς N., δυσμενὴς libri.
1268 χαλεπὰ] σχέτλια Heimsoethius. 1269 sq. graviter laborant.
συνωδᾶ] συνοῖδα v. l. 1271 ποῖ] πῇ Dawesius. 1272 eiecit
N. ante 1275 desiderantur duo versus trimetri iambici, nisi vero
1284 et 1285 spurii sunt. 1276 τέκνοις μοι δοκεῖ Weilius.
1280 ὃν Seidler, ὦν libri. 1281 μοῖρα] τόλμα coniecit N. 1288
ὑπερβαίνουσα N. 1290 δῆτ' Elmsleius, δῆτοι' libri. 1295
Μῆδεια τοῖσδ' Canter, Μῆδεια τοῖσδέ γ' vel (ita enim BC)
Μῆδεια τοῖσιν libri, Μῆδει' ἔτ' ἔστιν Heimsoethius. 1296 γῆς
γε κρυφθῆναι Elmsleius, γῆς καλυφθῆναι Weilius. 1299 sq. ut
suspectos notavit Dindorfius. 1304 sq. abesse malit N. 1316 τί-
σμαι φόνον (δίκην v. l.) verba corrupta, τίσουσαν φόνον coniecit
Weilius. 1328 ἔργον δρωῶσα BC. 1333 τοῖονδ' N., τὸν σὸν (δ' addidit
B) libri. 1351 ἡ μάκρ' ἀν — ἐναντία BC. 1357 ἀνατῖ] ἄτιμον
al. 1359 πέδον] σπέος Musgravius, πέτρων Elmsleius, πέτρον
Weilius. 1365 οὗτοι νυν Elmsleius, οὐ τοῖνυν libri. 1367 σφ'
ἄρ' ἡξίωσας Dindorfius. 1374 στήγει Weilius. 1386—1388 ut
suspectos notavit N., unum versum 1387 tolli iubet Fritze. 1388
ἐμῶν] νέων Weilius. 1404 μέτην δ' BE. 1405 ᾧ Ζεῦ, τὰδ' ὄργας v. l.
Schol. Ar. Ach. 119: ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μῆδειᾳ Εὐρύπιδου
ᾧ θεομύβουλον σπλάγχνον.

ORESTES

Argum. p. 243, 12 ante συνὼν codices addunt ἐπαγγελάμε-
νος αὐτὴν εἰς τὸν βίον (al. ἐκ τοῦ βίον) προῖεσθαι. ante p. 244,

1 ex AB aliisque libris haec supplenda sunt: Ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν ὄμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἑρινύων δειματούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θάνατον, μέλλον φρονεῖν Ἑλλην καὶ Ἑρμιόνην ἀνδ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβοήθησε, διευκολύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' οὐδενὶ κεῖται ἡ μυθοποιία. 244, 8 κάμνων ὑπὸ μανίας καὶ κείμενος ἐπὶ μάλτ' N. 11 δὲ] γὰρ Kirchhoffius. εἰν addidit N. 12 πλησιαιτερον οὕτω παρακαθεζομένη libri plerique, πλησιαιτερον αὐτῷ (vel cum Porsono τούτῳ) παρακαθεζομένη N. 20 φανταί εἰσιν N., φανταί ἦσαν libri. 245, 10 γούνη] δ' οὖν coniecit N. 32 Ναυπλιεῖω N. προσσχών Matthiae, προσχών codex. 246, 14 αὐτὸν Weilius, αὐτήν cod. 28 εἰσελθόντας Matthiae, εἰσελθόντων cod. 247, 8 διαχειρίσιν Matthiae, διαχειρήσιν cod. 12 εἰς οὐρανὸς] εἰς οὐρανὸν vel εἰς θεοὺς malit N.

V. 2 συμφορὰν θεήλατον AB et Schol. cf. Dio Chrysost. 1, 82 et Stob. Flor. 98, 42. 3 ἀνθρώπων A et Lucianos q. d. Oecyp. 167. 13 Ἔρις v. l. 24 ἄρσην δ' Elmsleius, ἄρσην τ' libri. 28 ἀδικίαν μὲν] ἁμαρτίαν Heimsoethius. 30 ἔπαντος Matthiae, φέρων Ald. 33 δαμνάη Herwerdenus. 35 τ' addidit Reiskius. 38 Εὐμενίδας] δεινῶτας Dindorfius. δεινοῖσιν αἶ' τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβοις Weilius. versum suspectum habebat N. 40 καθήγισται Reiskius. 51 δαμνάη Herwerdenus, 50 et 51 spurios indicat Dindorfius. 54 ἐκπερὼν Sevinus. 69 ῥοπῆς N., ῥώμης libri. 74 ὁδὸς] ὅς Porsonus. ἔφην] ἔχει Heathius. ipsum versum eiecit Kirchhoffius. 82 spurium arbitratur Kirchhoffius. 84 ῥοπῆς Hartungius, πνοῆς libri. 86 εἶ] ἡ BF, αὐ coniecit N. 87 ἡκεις East. II. p. 146, 12 p. 809, 36 Od. p. 1856, 14. 97 οὐ θεμιστόν Wunder, οὐχὶ θεμιστόν A, οὐχὶ θεμιτόν ceteri libri. 100 ὀρθῶς ἐλέγξας Reiskius, ὀρθῶς ἐλέγχεις Hartungius. ὀρθῶς γε λέξας' οὐ φίλως ἐμοὶ λέγεις Porsonus. 103 γ' Matthiae, τ' libri. 110 καλῶς B. 111 eiecit Hermannus. 118 ταρβοῦσά γε Herwerdenus. 119 προυμένη v. l. 122 ἐμήν] ἐμέ cC. 128 παρ'] γὰρ Portus. 147 ὑπ' ἑσπορον Dindorfius. 154 τίνα τύχαν εἶπω verba suspecta. 159 φερόμενῳ] δρεπομένῳ coniecit N. 171 ἄρα N., ἀνὰ libri. 171 sq. μεθεμένα κτύπου πόδα σὸν εἰλίξεις Porsonus, πόδα σὸν εἰλίξεις μεθεμένα κτύπου libri. 185 ἀπὸ δὲ λέχους Hermannus. 185 sq. ἄσυχον Dindorfius. 186 παρέξεις φίλοις Hartungius. 188 θανεῖν θανεῖν Lachmannus. 189 οὐδὲ] οὐτα A, οὐ δὲ olim Dindorfius. 191 ἐξέθυσεν Φοῖβος Kingius. 200

ἰσονέκυ' Porsonus. 228 *μανιάς* Schol., *μανιάς* libri. 231 ἀνα-
 κύνει vitiosum. 233 θέλεις πόδα Dindorfius. 238 ἔδωκεν εὖ
 A. 251 σύ τοι Plut. Mor. p. 88 C. 255 μὴ ἐπίσιζέ μοι malit N.
 257 ut spurium notavit N. 277 πλενμόνων N., πνευμόνων
 libri. 281 σε] σοι recentiores libri. 284 ἤνεσας N., ἐπένευσας
 libri. 286 ὅς δ' ἄν μ' ἐπάρας (vel με πείσας) coniecit N., qui
 tamen 286 et 287 scribi malit ὅς τοῖς λόγοις μ' ἠύφρανε, τοῖς
 δ' ἐργασιν οὕ, δρᾶσαι μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον. 292 et
 293 spurios iudicat L. Dindorfius. 294 αἰ κασιγνήτη, κάρα
 Brunckius. 304 προσεδρεύει libri plerique. 315 ut spurium no-
 tavit N. 320 γόοις] θρηνοῖς Hermannus. 321 αἶτε suspectum.
 322 ἀμπολεῖσθ' N. 330 ἔλακεν delevit Hartungius, ἀνὰ δάπε-
 δον abesse malit N. ἀνὰ θέμεθλα γὰρ scribi vult Heimsöthius.
 331 μυχοί Triclinius, μυχοὶ γὰρ libri. 339 et 340 transponit
 Kirchhoffius. 344 metro laborat. 347 τὸν ἀπὸ Τεντάλου verba
 abesse malit N. 349 πολλῇ δ' ἄβροσύνη al., πάνν δ' ἄβροσύνη
 L. Dindorfius. 356 ἡδέως] ἄσμενος malit N. 360 ἐνησθόμεν
 Heimsöthius. 361 seclussit Dindorfius. 367 ἀρκεστάτοις N.,
 πάννυστάτοις libri. 374 θυγατρὸς] παιδὸς al. 381 σημανῶ]
 μηνύσω al. 383 ἀφύλλους Reiskius, ἀφύλλον libri. 386 κακοῖς
 suspectum. 391 παρὰ λόγον Dindorfius, παράλογόν libri. 393
 φείδον πολλάκις N. 394 εἰς με Elmsleius, εἰς ἐμὲ libri. 395
 τί χρῆμα πάσχεις] Ὅρεστα τλήμων Stob. Flor. 24, 5 et similiter
 Clemens Alex. Strom. VII p. 844. 402 ταλαίνης μητρὸς ἐξώγ-
 κουν τάφον v. l. 406 Πυλαδὴς γ' Kirchhoffius. 415 θάνατον]
 πατέρα γ' coniecit Weilius, φθίμενον Herwerdenus. 423 μη-
 τρὸν θεῶν N. 424 ἔφυν φίλος Brunckius, ἔφυν κακός libri
 meliores. 429 ἡγνισαὶ τόδ' αἶμα κατὰ νόμον πόλεως coniecit N.
 430 ὅποι B. 432 Τροία Musgravius. 434 δι' ἐτέρων d' Weilius.
 439 τί δρῶντες; ἢ τι καὶ σαφῶς εἰπεῖν ἔχεις; N. ex Schol.,
 atque εἰπεῖν ἔχεις ABF praebent. 441 sq. abesse malit Weilius.
 459 ἀπωλόμην, Μενέλαε] Μενέλα', ἀπωλόμεσθα Elmsleius.
 461 τοῖσιν ἡμαρτημένοις B et alii. 468 βάλω Seidler. 485 ἐν
 βαρβαροῖς] ἀφ' Ἑλλάδος v. l., quam sequitur scriptor epistolarum
 Apollon. Tyan. p. 49, 8 ed. Kays. 491 ἀγὼν ἀν' τί σοφίας εἴη
 N. (cf. Greg. Cor. in Rhet. vol. 7 p. 1272), ἀγὼν τίς σοφίας ἦκει
 libri. 493 γένει ABC, γέγονεν scripserit N. 497 τῆς ἐμῆς θυ-
 γατρὸς AC. κάρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς πληγῆς ὑπο Hermannus,
 πληγῆς γυναικός, τῆς ἐμῆς κόρης, κάρα Heimsöthius. 506

γεγονε Reisiglus, γένετο B, ἐγένετο al. μητέρ' ἐγένετο Porsonus. 514 sq. φουγαῖσι δ' ὁσοῖον, ὅστις αἶμα' ἔχων κυρεῖ (abiectionis verbis οὐδ' εἰς ἀπάντημα' et ἀνταποκτείνειν δὲ μή) N. κυροὶ ABc. 531 μισεῖ σὺ Hermannus. 537 delevit Hermannus, 536 et 537 deleverat Brunckius. 543 καὶ μὴ' πισήμοις συμφοραῖς ἀδύρετο Stob. Flor. 75, 10. 546 ἐγὼ δ' Hermannus, ἐγὼ δ' libri. 547 ὅσας δ' ἕτερον ABc, ὅσας δέ, γὰρ ὅσον coniecit N. 551 λόγῳ N., ὁνοῖν libri. 554 ut spurium notavit N. 556 κάλλιον ἀμυντὶν Kirchhoffius, μάλλον ἀμύναι AFC, μάλλον μ' ἀμύναι al. 558 ἀθλοῖσιν N., ἰθλοῖσιν libri. 561 of N., ὁ libri. 588—590 interpolatoris esse conficit Dindorfus. 590 εὐναστήριον libri, cf. quae dixi Eurip. Stud. II p. 175. 592 ναλεῖ βροτοῖσι στόμα νέμων Clemens Alex. Protr. p. 65. 593 seclussit N. 595 sq. καὶ κτενετε — οὐκ ἐγὼ spuria arbitratur N. 599 ὁ delet Porsonus. 608 abesse malit N. 609 ἀνάξεις libri meliores. 612 ὄχλον] χορὸν al., λαὸν Lex. rhet. Cantabr. p. 339, 11, λαὸν N. 613 συχ' ἐκοῦσαν Canter, οὐκ ἐκοῦσαν libri. ἐπισείσω] ἀνασεισάω vel ἐκπεισάω al., ἐπισείξω malit N. 616 εἰς οὐς libri. 618 delet Paley. 622 δράσω τε πρὸς] τὸ δεύτερον Herwerdenus. 625 seclussit N. 632 ποῖ σὸν] τῷ σὸν vel τῷ σὸ N. 640 sq. veterum quidam damnarunt. 656 sq. σωτήριος στάς, ἡμέραν ἡμῶν ὑπερμῆαν πονήσας malit N. 662 sq. corrupti videntur. 677 τὰυτ' Kirchhoffius. 684 καὶ χοῇ] πρόπει Heimsoethius. 686 καὶ χοῇ θανεῖν κτείνοντα Heimsoethius. Ipsum versum spurium putabat Hermannus. 696 δῆμος] θυμὸς N. cf. Men. monost. 71 et Stob. Flor. 46, 5. 700 ἦν N., ὅταν libri. 701 ὅς' ἂν θέλης malit N., οἷον θέλεις Cohetus. 704 ἐλθὼν δ' ἐγὼ σοι Τυνδάρεων πειράσομαι v. l. 705 πείσαι] πείθων Weilius. 714—716 damnat Dindorfus. 718 τᾶλλα δ' οὐδέν AFC, τᾶλλ' ἀδύνατ' Wecklein. 730 πόλεως καταστάντ' (vel ἀθροισθέντ') εἰσιδὼν Heimsoethius. 734 κακὰ] λόγῳ malit N. 735 συγκατασκευαπτεις ὅρ' ἡμᾶς malit N. 737 εἰκότως ἔχει γυναικὸς κἀνδρά Heimsoethius. εἰκότως in εἰκὸς ἦν mutari voluit Hermannus. 747 τοῦτο γὰρ εἰδέναι ποθᾶ B. unde τοῦτο γὰρ μαθεῖν ποθᾶ conicere licuerit. 750 σπείρας πατὴρ] κεντημένος v. l. 771 οὐ προσήκον μὲν B, οὐ προσήκον μὲ N., οὐ παρείκομεν Heimsoethius. 772 παναύργους N. ex Schol., κακούργους libri. 775 ἐπραξας BC. 776 τιμωροῦν γ' Kirchhoffius. μὴ οὐ Brunckius. 779 ἔστιν ἐκβῆναι κακῶν B. 782 τὸ πρῶμα' et τὸ δοκεῖν libri meliores. versum spurium seclussit N. 784 ἂν μ'

ἐποικίσειε Hermannus. 789 καὶ χρόνῳ γε Heimsoethius, et γε praebet B. 793 suspectum habet Vsener. 805 ὦν] εἰς Paley. 812 χρυσείας Porsonus, χρυσέας libri. 812 sq. ὅπερ ἀρνός | λῆρις ἦλθε Ταυταλίδαις coniecit N. 816 sq. ἐνθεν δ' αἱματόεις ἀμει- | βων φόνος φόνος οὐ coniecit N. 820 ταμείν Porsonus, τέμνειν libri. 824 κακόναν vel κακόφρων coniecit N. 825 θα- νάτοιο γὰρ N. 828 σάν deleverit cum Hartungio N. 834 οἶον οἶον ἔργον τελέσας] οἶον ἔργον τλὰς ὁ τάλας Hartungius. 835 ἐκβεβάνχεται Hermannus. 836 φόνον Hartungius. 844 οὐ ποῦ Hermannus. 848 δάσων] δραμών Hartungius, δραμείν Heimsoethius (cf. Chr. pat. 416 et 443). 852 delet Paley. 876 πόλιν] γρ. ὄχλον A. 879 φάσμ'] θασμ' B. 895—897 spurios arbitratur Dindorfius. 898 ἐπὶ τῷδ' ἡγόρευε FC, ἔπειτα δ' ἡγό- ρευε N. 904 ἡναγκασμένος viliosum, ἐξαγκωμένος Heimsoe- thius. 907 ἡδύς τις λόγοις Musgravius. 916 spurium esse vidit Weilius. 921 τοῖς λόγοις θέλων] τοῖς ἄλλων λόγοις Heimsoe- thius. 938 δὲ] δὴ Weilius. χρεῶν] πρέπον N. 957—959 a qui- busdam libris abfuisse tradunt Schol. 961 λευκῶν Hartungius. 962 τὰν addit Barnesius. 964 καλλίσταις ἔνασσα Heimsoethius, Περσέφασσα καλλίπαις (καλλὴ παῖς v. l.) θεᾶ libri. 972 ὃ τε μακαριότατος Weilius. 973 ξῆλος ὦν ποτ' οἴκοις Musgravius. 976 ἰὼ ἰὼ] ἰὼ ὦ Hartungius. 983 τε addidit Hermannus. χθσ- νός τ' ἐξαμμέναν coniecit N. 983 sq. verba αἰσθημάτων πετραν et φερομένην δέναισι ut suspecta notavit N. 986 ἔτεκεν et ἐμ- θεν abesse malit N. 988 ποτανον Porsonus, τὸ πτανόν libri. 998 ὁπότ' suspectum. 1000 ἑμποβότα Dindorfius, ἑμποβότα vel ἑμποβότα libri. 1003 sq. προσαρμόσας οἰόπωλον Weilius. 1006 Ζεὺς delet Weilius. 1007 αἰεὶ addidit Hermannus. 1009 Κρηαῖδος Paley. 1016 ἐξιθύνων Elmsleius, ἰθύνων libri. 1019 νερετόρον ABFC, νερετέρας C. 1026 δετ' οὐκ ἐδ' Weilius, quod ipsum voluisse videtur Kirchhoffius. φέγγος εἰ θεοῦ τότε οὐκ ἔστ' ἐθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις ὁρᾶν lemptabat N. 1027 ἀπ' ὑπ' al. 1030 ζῆν σ' ἐχρήν δετ' F. 1031 μοί] μόν A. ἀνανδρία AF. μὴ πρὸς θεῶν με περιβάλλης ἀνανδρία coniecit N. cf. Hermann adnot. 1033 μὴ οὐ στένειν Herwerdenus. 1038 γόνον] δόμον Aristophanes Byzantius. 1040 τρόπῳ] μόρῳ malit N. 1041 ξίφους] θράσους Herwerdenus. 1046 corruptus. 1047 μ' ἔτηξας Heimsoethius, post 1048 duos Electrae versus excidisse coniecit Kirchhoffius. 1049 ἐμοί N., ἐμόν libri. 1050 τὰδ]

τόδ' Weilius. 1051 ἀμφοῖν Lobeckius. ipsum versum deleri ma-
 lit N. 1056 θάνοις N., θανεῖν libri. 1063 φάσσανον Har-
 tungius. 1064 βουλευμασι B. 1082 ὕμ' B. 1085 ἡ πον AF.
 1086—1088 nondum emendati. coniecturas Scholiorum ope
 periclitati sunt Hartungius et Heimsoethius *Krit. Stud.* I p. 31.
 1092 κατήνεσας N., ἐπήνεσα libri, ποτ' ἦνεσα Hartungius. 1106
 ἔτοιμον ἔστιν] ἐμόν γ' ἔτοιμον Th. Bartholdus ex Schol. ἔσται
 καλῶς] ἐν εὐμαρεῖ Heimsoeth. ex Schol. 1109 οὐκ οἶδεν Ἀιδην
 N. 1112 κατόπτρων Aelianus N. A. 7, 25. 1122 γ' αἱ Hartungius.
 1123 ταύθ' libri. 1135 χῶν Wecklein. 1145 delevit
 N. 1146 δόρυ] πόρους mali N. 1147 ζῶην ἐγὼ N. 1151
 δυοῖν N., ἐνός libri. 1157 τὸ κῆδος Wecklein. 1170 εἰε-
 θερος N. 1182 τὰ μέλλοντ' ἀγάθ' Hartungius. 1196 spu-
 rium esse suspicatur N. 1200 παρῇ corruptum, εὐῇ N. 1208
 ζῶν] σᾶς Hartungius. 1210 ὑμεναίοισι δεξιονύμην Wecklein.
 1220 ἐν δόμοις A. 1224 suspectus Hermannus. 1227—1230 ut
 spurios notavit N., cf. Schol. p. 283, 21 ed. Dind., quem locum
 emendavit Kirchhoffius in minore editione. 1236 ἐπεγκέλευσα
 Musgravius, ἐπεβούλευσα AEFcC, ἐπεκέλευσα a. 1245 spurium
 iudicat N. 1246 τὰ πρῶτ' ἀνὰ Πιλασγόν Hartungius. 1251
 στῆθ'] σῆθ' Herwerdenus. 1267 κόρας διάδοτε Canter, κόραισι
 δίδοτε libri. βοτρυχῶν Bergk. versus nondum emendatus.
 1269 πρόσσεχ Seldler, προσέσχεται libri. 1274 τρίβος Th. Bar-
 tholdus. 1284 ἀσυχία Dindorfius. 1285 σφαρίδα v. l. φουρί-
 σους Kirchhoffius, qui choro hunc versum tribuit. 1292 ἀκμή
 N., ἀγών libri. 1295 σκοπεύουσ' ἀπαντᾷ N. cf. gramm. Ambros.
 n Append. Lex. Vindob. p. 285. 1300 ἐπίκουρος AF. 1302
 φονεύετε καίνετε ὅλλυτε] καίνετε καίνετε, θείνετε θείνετε Her-
 mannus, ὅλλυτε καίνετε Weilius. 1303 πέμπετε] θείνετε v. l. 1304
 ἔσω χρόος Hermannus. 1307 δόρει — ὀπόθι Hermannus. 1309 σι-
 δαρείοις Hermannus, σιδαρείοις libri. 1318 δ' Porsonus, τ' libri.
 1324 ἦντιν' ἐνδοθεν Hartungius. 1353 καὶ βοᾶν] ὁμὸν βοᾶ
 Weilius. 1357 φόνον vitiosum, νεκρὸν Herwerdenus. 1360 τὰ
 μὲν γὰρ — τὰ δ' οὐ Weilius. 1362 ἐς Ἑλέναν φθόνος Weilius.
 1366 βασιλικῶν Wunder, βασιλείων libri. 1369—1502 metro
 lahorant. 1387 δυσελέναν σκύμνον Weilius. 1389 ὀτοτοῖ N.
 1392 ἀβροσύνη Herwerdenus. 1393 et 1400 αὐθέκαστα mali
 N. 1395 ἀχάν Weilius. θανάτου] θρήνου Hartungius. 1401
 οὐο delet Hartungius. 1407 ἀσύχον Dindorfius. 1424 μετρο-

φόντας Dindorfius. 1430 βαρβάρους Kingius, βαρβάρουσι libri. 1431 λίνον] λιν' Weilius. 1433 ζετ' ἐν πέδῳ Hermannus. 1434 ἐπιτύμβι' ἀγάλματα Herwerdenus. 1440 ἀπόστα δὲ malit N. 1457 οἱ δ' ἀμφὶ Paley. 1467 φρυγὰδι δὲ ποδὶ Facius. 1482 φασγάνων] ξιφῶν Heimsoethius. 1485 ἐγενόμεθ' libri. 1518 πᾶσι om. A recte. emendatio versus incerta. 1519 πέλας] σέλας Hartungius. 1530 ἐξηγείρετ' ἄν Weilius. 1533 εἰ δ' ἄρ' Wei- lius. 1534 σώζειν θέλῃ] σώσῃ θανεῖν al., σώζειν θέλων conie- cit N. 1535 Πυλάδην vitiosum, τρῖτον Elmsleius, φρίλον Weilius. ipsum verum suspectum habet N. 1545 ἔχει] ἄγει malit N. δαίμων βοροτοῖς] βοροτοῖς θεός Weilius. 1547 sq. corrupti. 1547 ἔπαισεν ἔπαισε vel ἔπαισ' ἔπαισε al. 1550 spurium arbitra- tur N. 1561 δῶμα] κλειθρα B. 1589 τὸ πάρος Marklandus. 1593 φύγη Paley. 1596 πυρᾷ Kayser. 1598 deleri iussit Heilandus. 1608 θυγατρὸς ἀπαρεῖς φάσγανον N. 1611 θανεῖν E, κτανεῖν ceteri. αἰτοῦ πόλιν verba vix sana. 1614 σὲ Canter, σοὶ libri. 1620 γείσα τῶνδε τειχέων Heimsoethius. 1624 ἔῃ δ' N., ἔῃν libri. 1631 spurium iudicat N. 1646 τεθήσεται Porsonus. 1647 καλεῖν vitiosum, πέδον Valckenarius. 1650 βαρβεῖς libri. 1651 suspectum habet N. 1653 ᾧ ABF. 1655 Νεοπτόλεμος ἄξεσθαί νιν Elmsleius. 1658 ὡς] ᾧ A, δ' B. κατήνεσας N., ποτ' ἤνεσας libri. 1670 πεῖσομαι τε Kirchhoffius. 1674 κατοικήσουσαν Weilius. 1679 νεῖκας A, νεῖκος Fc, νεῖκους al. 1684 Δίοις N., Διὸς libri. μελάθροισι πελῶ N. 1690 ναύτας suspectum, fortasse huc revocandum quod ad νῆοις 1689 in AB adnotatur γρ. ὑγρᾶς.

RHESVS

Argum. p. 307, 2 πῦρ] δάλλης πυρὰν A, δέλλης πυρὰ N. 15 πολεμῶν N., πολεμίων Kirchhoffius. 17 ἀνεχώρησαν N. 308, 6 ἔσεσθαι] τὴν στρατείαν addit A. 10 ὑποφαίνειν Valcke- narius, ὑποφαίνειν libri, ὑπεμφαίνειν Dindorfius. 13 Δικαίταρχος N., δικαίαν libri. 22 τί δρωμεν R. Morstadius, παρῶμεν libri. 23 στρατεύμα B, στρατεύματα A. 309, 5 κατασκοπεύοντες malit N. 6 τοῖς Ἑλλησι om. BC. 10 τοῦ δράματος] ὀπόμεται addiderit N.

V. 4 post 9 collocavit N. δέξαι τε N., δέξαίτο libri. 5 φυ- λακὴν] φρουρὰν ABC. 16 σε φοβεῖ addidit Dindorfius. 17 δό-

λος *ABC*. post ἐκ νυκτῶν libri addunt οὐκ ἔστι (*ABC*)
 tanquam clari responsum: quod deleri olim iussit Dindorfius. 19
 τίν' ἔχων *N.*, εἰ μὴ τιν' ἔχων libri. 22 κοίτην Dindorfius, κοίταν
 libri. 25 αἰεῖραι Hermannus. 31 μόναρχοι suspectum, μόραρχοι
 Musgravius. 43 πυρσοῖς] φάσει Dindorfius. 52 ἤλθε] ἤκει
 Chr. pat. 1870 2299 2390, quod verbum praeferendum videtur.
 78 πύρ' αἰθεῖν Reiskius, πῦρ αἰθεῖν *B.*, πυραῖθιν ceteri libri.
 82 ὦδ' αἰσχροῦς *B.* 86 φίλοις] ἴσως Chr. pat. 99 et 1135.
 90 πύκαζε *BC* et Chr. pat. 91. 105 ἀνὴρ πρόβουλος Chr. pat.
 2367. 108 καλόν malit *N.* versum deleri iussit Herwerdenus.
 110 φλέγειν Musgravius. 116 περᾶσις — τροπή δορός *C.*
 118 ἦν ἀρα verba vitiosa. 129 μαθόντος Piersonus. κατασκο-
 πους *Ch.* versus nondum emendatus. 130 γνώμην, ἀναξ] προ-
 θυμίαν *b.*, προθυμίαν ἀναξ *c.*, γνώμην ἐγώ Chr. pat. 1916 et
 similiter 2231, quod verum videtur. 138 κοῖμα Piersonus,
 κόσμει libri. 142 λόγον *ABC*. 146 στρατόν *ABC*. 148 ὅς'
 ἂν *N.*, ὅταν libri. 150 θέλει] τολμᾷ Chr. pat. 1934, ubi tamen
 θέλει *al.* 164 λέγεις malit *N.* cf. Chr. pat. 1620 et 1968. 165
 πλὴν ἐμὴν τυραννίδα *N.* 169 αἰτήσεις *AB*. 171 Ἴλιον *heA.*
 181 αἰτήσεις *AC*. 187 αὐτὰς *B.*, αὐτὸς Dobraeus. 197 πόνος
 ὅδ' *N.*, πόνος δ' libri. 239 πέρσας τὸν Ἀχαιὸν Canter. 252
 ποτὶ Μυσῶν verba corrupta. 256 ἐπὶ γαίαν *BC*, ἐπὶ γαῖα *he.*
 ἐπὶ γαίης *AB.* versus nondum emendatus videtur. 274 μάχας]
 αἰχμὰς Meinekius. 276 ἀρχῆς] ἀλκῆς *ed. Ald.* 285 νυκτὸς]
 μορφή Chr. pat. 2096 et 2452, ὄρσην Vater. 296 στέλχων δ'
 ἀνακτορ verba vitiosa. 302 ἐν ἱππεύουσι Θρηκίοις ὄχοις] ἐν ἱπ-
 ποῖς (*a*) Θρηκίοις *γ'* ὀρήμασιν *ABC*, ἐν ἱππεύουσι Θρηκ' ὀρή-
 μασιν *N.* 305 πέλτης δ' ἐπ'] πέλτης ἐπ' *BCh*, πέλτη δ' ἐπ' *ABC*.
 χρυσοκόλλητος τύπος *N.*, χρυσοκόλλητοις τύποις (δίσκοις *BC*)
 libri. 311 ἱππεῖς libri. 334 et 335 post 338 collocavit *N.*
 336 δ δ' *N.*, ὅδ' libri. 340 οὖν ὅδ' ἀγγέλου λόγῳ *N.*, οὖνεκ' (οὖν
 ἐκ *B*) ἀγγέλου λόγων libri, οὖν κατ' ἀγγέλου λόγον Wecklein.
 359 ᾤδειν Rothius, ἰδεῖν *BCh*, εἰπεῖν *ABC*, αἰνεῖν Helmsoethius.
 368 σὺ σᾶ coniecit *N.* 378 καπνοθύμενον Elmsleus. 387 κατα-
 πνεῖ suspectum. 388 ἔσθλ' ἀπ' ἔσθλοσ Dindorfius. 413 ἐν γένει
 Valckenarius. 423 τέμνω *N.* 425 λύπη πρὸς ἡμᾶς] λύπη κατ'
 ἡμᾶς vel αἰ κατ' ἡμᾶς *N.* 429 πορθμεύσων *BC*. 438 οὐχ
 ἔς Reiskius. τὰς ἐμὰς] ἐλκύνσας Musgravius. 441 κρυσταλλό-
 πηγα vel κρυσταλλόπηκτον Kirchhoffius. 443 ὕστερος Cobetus,

ὑστερον libri. εἰς καιρὸν Chr. pat. 1728. 449 θατέρω Brunck-
 ius, θητέρω libri. 452 sq. ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τοὺς μέγ' ἀνθοῦντας
 δορὶ πέρσειν Ἀχαιοὺς N. 460 πρὶν τιν' οὔτε νῦν N., πρὶν οὔτε
 νῦν τιν' libri. 461 πᾶς μὲν Badhamus. 462 Ἀχιλλεύς N.,
 Ἀχιλλεύς libri. 464 τὸδ' ἔτ' ἤμαρ Dindorfius. 465 ὅτω Mus-
 gravius, ὅπως libri. 466 ἄποινα σὰ φέροις λόγῳ Hartungius,
 468 παῖξιν παρέξω Musgravius. 479 ἀριστῆς Brunckius, ἀρι-
 στείας B, ἀριστεῖς bc, ἀριστέας al., ἀρίστον Cobetus. 482
 πόρσω Dindorfius. 492 ἀντάραι Musgravius, ἐντάξει libri. 500
 εἰς πλεῖστα Hermannus. 505 Ἰλίον ed. Ald. 515 πετηνοῖς C,
 517 μόρω] πότρω BC. 518 καταυλίσθητι Kirchhoffius, κατα-
 κλίσθητι malit N. 525 δέχθαι ed. Ald., δέχεσθαι libri, μένειν
 Dindorfius. 528 τὰν ἐμὰν πρώτα, Lachmannus, τὰν ἐμὰν; πρώτα
 libri. 533 ἔγρεσθε πρὸς] ἔξτε πρὸς Hartungius. 535 ἄως δὴ
 πέλας, ἄμαρ L, a Sybel, ἄμαρ δὴ πέλας, ἄως malit N. 538
 ἐκληρώθη Dobraeus. 539 Κόροιβος L. Dindorfius. 546 in verhis
 καὶ μὴν αἰῶν latere videtur substantivum, unde Σιμόεντος pendeat.
 550 μελοποιῶ ἀρδονὶς μερλίμνα conficit N. ac μερλίμνα praelibet
 A. 557 πλάθει N., πελάθει libri. 561 τάχ' ἂν δ' εἴη φοβερὸν
 (μοι deletum in ed. Ald.) Hermannus. 565 sq. ἢ κενὸς φοβεῖ φόβος
 N. 591 πᾶς οὐ δεδρακότε; Herwerdenus. δ' om. B²C. 694
 πιθοῦ Bothius. τύχ., B², τύχη C. ἐν δολῇ τύχῃ, de quo iam
 Vater cogitavit, malit N. 595 λιπόντες vitiosum. τί δὴ θέλοντες
 N., ποῖ δὴ βλέποντες F. G. Schmidtus. 599 οὐ φανύω στόλω
 N. 602 μὴ οὐ πάντα malit N. 615 νύκτ' Herwerdenus. 623
 πώλων ABC. post 659 quaedam excidisse arbitratur N. 670
 ὑμῖν Valckenarius. 674 σώζειν Elmsleius, σῶσαι libri. 675—682
 inter duo hemichoria distribui iussit Badhamus Phil. X p. 337.
 679 κινουσί] κτενοῦσι BC, καίνουσι N. 683 χρῆ εἰδέναι] χρῆν
 δοῦναι Ahrens. 685 post 686 collocat Badhamus et scribi iubet
 ἀλλὰ τὸν κτενοῦντα σέ | ἱστορῶ. OA. θάρσει, πέλας ἴδι. XO.
 παῖε παῖε παῖε πᾶς. 686 σὺ δὴ] σὺ BC, σὺ ποῦ Dindorfius. κατ-
 εἶδες, μᾶλλὰ Dindorfius. 701 νησιώτης N., νησιώτην libri. 705
 τεκμαίρεσθαι δοκεῖ N., τεκμαίρεσθαι BC, τεκμαίρεσθαι τί μὴν ce-
 teri libri. 738 Τρώων Hermannus. 753 ἐπικούρω Kirchhoffius. 759
 τῷ φθίνοντι Herwerdenus. 762 ἡνῖνας Ἐκτορεία χεῖρ Dindorfius,
 Ἐκτορεία (Ἐκτορεία C) χεῖρ εὐνάσε BC, εὐνάς Ἐκτορεία (Ἐκ-
 τορεία B) χεῖρ AB. 765 φρουραῖσι malit N. 766 κληθρά τ'
 Musgravius. 778 οἶδ' ἐγὼ ABC. 784 τρεῖς om. BC. 785 ἐρ-

ρεγκον N., ἔρεγκον libri. ἀρτηριῶν Musgravius, ἀντηριδῶν libri. 786 θυμὸν suspectum. 790 sq. θερμὸς δὲ δυσθινητοῦντος ὥστε δεσπότον βάλλει με κρουνὸς αἵματος νεοσφαγοῦς malit N. 791 δυσθινητοῦντος N., δυσθινήσκοντος libri. 794 νεῖραν εἰς Bolihius, νεῖαιραν (νεῖαιραν vel νεῖεραν al.) εἰς libri, νεῖατην Chr. pat. 1213. 805 δύσοιζ' οὐ Musgravius, δυσολίζον libri. videtur alia requiri medela. 808 πῶς αἰ N., πῶς ᾧ libri. 811 ἐξεύσασα Herwerdenus. στρατόπεδον συνήκατε vel στρατόπεδα ξυνήκατε coll. Chr. pat. 2308 malit N. 812 δώσει BC, τίσει ABC. 816 ὁμώμοται Matthiae. 821 μέγ' ἄρ' ἐμοὶ μέγ' ᾧ Dindorfius, μέγας ἐμοὶ μέγας ᾧ libri. 822 κακὸν ἔμολεν Dindorfius, τότ' ἄρ' ἔμολον libri. 824 ναὸς Badhamus, ναυσεὶ libri. 829 πάντων πάντη ἔγωγε temptabat N. 834 πλέκων δόλους N. 836 ut suspectum notavit N. 844 τίς ἂν N., τίς δ' libri. 853 sq. verba εἰ μὴ — κτανοῦσιν spuria iudicat N. 855 ἀλλ' ἀμήχανον τότε Kirchhoffius. 859 ἄρ' D, αὐ C, ἂν ceteri. ἀρχώμεσθα N., ἀρχολέμεσθα libri. 865 χρόνιος γὰρ ἤδη vel ὡς χρόνιος ἤδη coniecit N. 868 σὺ δὲ νόμιζε C, quod praeferendum. 872 οἶκος] ὁ μαῖκος D, μυχός N. 887 νεόδηκτον C et Chr. pat. 1456, νεόδηκτον B, νεόκηκτον ABC. 888 πέμπει villosum, αἶρει secundum Chr. pat. 1456 malit N. 889 φάσμα N., πῆμα libri. 903 φίλλα et 914 ἀνδρῶν deleverit N. 905 κἀγὼ Chr. pat. 1283 et 1160, λύπην B²C, λύπη ceteri libri. 910 Ἑλλανα Badhamus, Ἑλένα libri. 912 ὑπὸ τ' Ἰλῖφ Hermannus. ὤλγεσεν σέ τ' οἰκτρῶς Vater. 913 πόλεις δ' Badhamus. 931 ἀνάκτων malit N. 932 φιλαρμάτους Badhamus, φιλαιμάτων libri. 940 suspectum habet N. 957 post ὀφείλων duo hemistichia excidisse coniecit Herwerdenus. 961 δυστυχῶς διοίχεται N. 962 μελάγχμιον Barnesius, μελάγχιμον libri. 973 σεπτὸς Chr. pat. 1776. 974 ῥῆον Musgravius, βαιὸν libri, μεῖον malit N. 977 Ἀχιλλέα libri. 978 οὐ] κοῦ Kirchhoffius. 995 νίκην Dindorfius, νίκαν libri, νικᾶν coniecit N.

TROADES

Argum. p. 345, 14 καὶ τὸν Ἀστυάνακτα κηδεύσασα Kirchhoffius.

V. 2 ποδὶ Aristid. vol. I p. 403. 23—27 post v. 44 collocandos probabiliter statuit G. Wagner. 23 θεοῦ AB, 24 suspectum habet N. 35 spurium iudicat N. 40 λάθρα BCh, οἰκτρά

AB, γρ. οἰκτρά B, ἄβρα N, θαλερά Maur. Schmidtus. 45—47 *delet* vult G. Wagner. 49 δὲ Dobraeus, τε libri. 59 νυν] νυν *AB*, ποτ' N. 63 χρηζω μαθεῖν L. a Sybel. 68 τύχη *AB* et Cyrillus c. ful. Vp. 175 A. 71 γ' om BC, unde κού δελν' temptabat N. 75 δύστηνον] δύσνοστον *AB*. 79 δυοφώδη Dindorfius. 86 σέβειν] τείν Herwerdenus. 95 εκπορθῶν Hartungius. 97 ὠλεθ' ὕστερον] ἀνταπώλετο malit N. 98 πεδόθεν] θεόθεν ex Scholliis Th. Bartholdus. 99 δέρην τ' Hartungius. 100 βασιλεῖς libri. 101 ἀνσχοῦ N. 108 συστελλόμενος Victorius, συστελλομένων libri. 113 κλίσας Musgravius, κλίσας vel κλίσιος libri. 119 ἐπιούσ' Musgravius. 123 *τερον AB*, *ἱρὰν N*. 124 sq. corrupti: cf. M. Schmidt Veris. p. 23. 133 δυσκλείαν N., δυσκλείαν libri. 136 Πρίαμον et Ἐκάβαν delet Lentingius, qui ἐμὲ δ' αὖ μελέαν scribi vult. 139 ἐφέδρους Hermannus. 141 ξυρικη Kirchhoffius. 146—148 μάτηρ πτανοῖς δ' | θρυσιῖν ὅπως ἐξάρξω γῶ | κλαγγάν, μολπὴν Th. Bartholdus. 159 ὦ τέκνον Hartungius. πρὸς ναῦς ἥδη] πρὸς ναυσὶν Kirchhoffius. 161 τλάμων (μελέα C) delet Kirchhoffius. 171 ἔξω πέμψητ' N. 177 ἐκπευσσομένα N. 193 sq. νεκῶν ἀμεινῶν ἀγαλμα, | αἰαῖ, | ἢ τὰν προθύρων φυλακὰν κατέχουσ' Th. Bartholdus praeunte partim Hermannus. 199 ἰστοῖσι libri. κερκίδα suspectum. 200 ἐξαλαλάξω vel ἐξολολύξω ex Scholliis Th. Bartholdus. 211 τὰς ἐνθίστας Hartungius. 225 Ἰονίῳ ναῦτα (vel ναυταί) πόντην libri, Ἰονίῳ ναοῖν πόντῳ Dindorfius. 226 ἀν] τὰν malit N. 233 δοῦλαι γὰρ δὴ] μῶν δέλαιαι N. 238 λόγον] ἔπος N. 239 τόδε φῖλαι N, τόδε τόδε φῖλαι libri. Τρωάδες *AB*, γυναικας BCh. 246 σὺ δ' αὖθ' ἕκαστα N. 247 τίς τίς ἔλαχε N., τίς ἔλαχε BC, τίς ἄρ' ἔλαχε ceteri. 250 τί φῆς: ἢ Λακάρια νύμφα δοῦλαν Dindorfius. 255 ἐτόξευσ'] ἔτρωσεν N. 260 τί δ' ὦ Musgravius, τί δὲ τὸ libri. 261 ποῦ μοι et 265 ταῦταν (ταύτην B) delet Dindorfius. 271 ἄ Dindorfius, ἡ libri. χαλκεομήτορος Burges in Eur. Tro. ed. Cantabr. a. 1807 p. 29, χαλκεομήτορος vel χαλκεομήτορος libri. 272 Ἀνδρομάχη libri. 273 καὶ τήνδ'] ταύτην Herwerdenus. 277 Ἰθάκος N., Ἰθάκης libri. 282 δολῶ τε ed. Ald. 285 sq. certam medelam vix admittunt. 287 πάντας Hermannus, πάντων libri. 310 ἰοῦ ἰοῦ Musgravius, ἰδοῦ ἰδοῦ libri. ceterum strophae et antistrophae initia aegre restitueris. 329 νυν] νυν Musgravius. 332 ἀναγε πίδα σὸν] ἀναγέλασον BCh. 335 βοᾶτε Fixius, βοάσατε C, βοάσατ' εὐ ceteri. 341 οὐ μάγ-

φεις N. 346 σ' addidit Musgravius. 350 ἰσώφρονήμας] σοφὴν
 ἔθνηαν Hartungius, σῶφρονα τεδείκας vel ἐς σῶφρον ἤμας N.
 356 βιαλώς] αἰόλας BCh. 367 τοσόνδε δ' ἐκτός Schol. Eur. Or.
 268. 373 deleri vult I. Czwaliua. 381 sq. αὐδὲ — δωρήσεται
 verba num integra sint dubitat N. 401 οὐκ αἰσχροὺς πέλει mali
 N. 409 οὐ τῶν Hermannus, οὐκ ἂν BCh, οὐκ οὐν AB. 417
 αὐτὸ μὲν Hermannus. 425 ἀπέχθημα] μίσσημα N. 431 πάθη
 N., παθεῖν librl. 432—435 spurios vel hoc saltem loco in-
 commodos arbitratur N. 436 ὠμοβρώς τ' ὄρειβάτης Scaliger, ὠμο-
 βόρος τ' ὄρειβάτης (γρ. ὠμόφρων ἐπιστάτης) A, ὠμοβροστορειβάτης
 B, ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης BCh. 440 ἔξουσιν ποτε Kirchhoffius.
 444 ἐξαντίσω BC, ἐξανθίλω b. 445 γημώμεθα AB. 447 στρατη-
 λάτα AB. 452 ἐκλείπει δ' ἑορτὰς BC, unde ἐκλείπει δ' ἑορ-
 τὰς coniecit N. 455 τοῦ στρατηγοῦ] τῶν Ἀτρεϊδῶν Cle. ad Att.
 7, 3, 5. 460 μακρόν L. a Sybel. 474 ἤμην τύραννος Apsines
 Rhet. vol. 9 p. 581 (vol. 1 p. 394, 11 ed. Speng.) ac similiter
 Chr. pat. 537, ἡμεν τύραννοι librl. 476 ἀλλ' ὑπέρταθ', οἷα δὲ
 Heimsoethius. sed fortasse 478 laborat, ubi τοιάδε τεκοῦσα κομ-
 πάσειεν ἂν γυνή coniecit N. 479 καὶ ταῦτ' ἐπαῖδον Apsines.
 498 ἄρα N., ἔνα librl. 501 συμφοραῖς ἄγνευμα σὺν] παρθέ-
 νευμα συμφοραῖς N. 509 δακρυοῖς vitiosum, ἄκραῖς vel πέ-
 τροῖς Hartungius. 510 νομίζετ', εὐτυχῆς N., νομίζετ', εὐτυχῶν
 F. G. Schmidtus. 527 νεανιῶν Bothius. 530 δόλιον suspectum.
 533 πευκάεντ' οὐρεῖον Fixius. 536 θεῶ BCh et Schol. 542
 ἐν δὲ] ἐπὶ δὲ AB, quod verum videtur. 543 νύκτερον ἐπὶ
 Hermannus. 550 ** ἔδωκεν ὕπνω] ἀπεδίωκε νυκτός Heimsoe-
 thius. 565 νεανιῶν Bothius. 566 κουροτρόφω AB. 570
 εἰρεσιὰ μαστῶν verba corrupta. 572 δύστηνε Dindorfius, δύ-
 στανε librl. 575 Φθιώτης Dindorfius, Φθιώτας librl. 578
 ὦμοι Seidler, ἰὼ μοί μοι librl. ἔμων Hermannus. 579 τόνδ'
 Hermannus. 585 κακῶν] ὦμοι Dindorfius. οἰατρά] οἰατρά γε
 librl, λαμπρά Hermannus. 595 σχετλία τάδε Seidler, σχέτλια
 τάδε librl, σχετλιώτατα mali N. 597 ὅτε] ὁ δὲ AB, ἔτι N. 600
 ἦνσε N., ἦνσε librl. 602 ἐμὸν — ἐλαχέυθην verba suspecta.
 603 interpolatoris manum expertus videtur: ὦ τίαν', ἔρημα πο-
 λίσματ', ἔρημα δὲ δώματα πατρός coniecit N. 607 λάθεται —
 ἀδάκρυτος verba interpolata. 609 λύπας στένει Herwerdenus.
 610 Ἀγγελίων κόρου N. 620 ἔστι μοι] ἔστι τις Chr. pat. 41,
 ἔστ' ἔτι N. 624 ἐκείν' ὁ μοι Fixius. 627 κάπεκλαυσάμην N.,

κατακοφάμην libri. 634 sq. seclussit Dindorfius. 638 hoc loco incommodum iure arbitratur Wecklein. 644 πλεῖστον Dindorfius ex Scholiis, πλεῖον libri. 647—656 suspectos habuit Seidler. 647 ἐνθα suspectum, οὐν γε Chr. pat. 541. 652 εἰσπεριέμην N., εἰσπεφρούμην libri. 655 ἥδη Heathius, ἥδεν libri. 664 στέρουσ' Burges, στυροῦσ' libri. 667 sq. spurios indicat N., 661—672 damnat Dindorfius. 674 ξυνέσει γνώμη Herwerdenus. 679 ἡγεῖ Fixius, ἔχειν libri. 692 τύχη] φορὰ Chr. pat. 628, quam scripturam falsam esse docuit Doeringius Philol. vol. 21. p. 539. 694 πόλλ' ὁρῶσα Hartungius. 695 παρεῖς ἔχω Hartungius. 703 ὠφέλημ' ἐν' εἰ ποτε libri, ὠφέλημ' εἶναι ποτε coniecit N. 704 ἐκ σοῦ] ἐξ οὗ B. ὕστερον] Ἴλιον B. 704 sq. num genuini sint dubitat N., 703—705 eiecit Dindorfius. 710 μὴ με libri. 711 ἀγγέματα suspectum. 716 λιπεῖν] μένειν scripserit N. 720 κακῶν N., γάμων libri. 731 sq. ἡμῖν τε πῶς — οἷόν τε N., ἡμεῖς τε πρὸς — οἷοί τε libri. 734 οὐδ' αὖ Hartungius, οὐτ' αὖ libri. Ἀχαιοὺς B. 737 ταῖς τύχαις κεκρημένη Hartungius, τὰς τύχας κεκτημένη libri. 742 sq. spurios arbitratur N. 746 γάμοι vitiosum, πικρά Heinsioethius. 747 οὐ σφάγιον εἶδον N., οὐ σφάγιον ἔινον Kirchhoffius, οὐχ ὡς σφάγιον libri. τέξουσα δὴ Fixius. 748 Ἀσιάτιδος BCGb, Ἀσίδος N. 758 χωρὶς] στόματος Wecklein. 770 spurium indicat N., Dindorfius 770 et 771 seclussit. 771 ante v. 767 collocandum suspicatur N. 788 ἡμετέρας Tyrwhittus, ὕμετέρας libri. 804 ἔβας alterum delet Seidler, contra πρὸς πρὸς 815 scribi vult Meinekius. 805 ἄμ' om. BCGb, ποτ' Dindorfius. 806 sq. ἄμετέραν — Ἑλλάδος] ἄμετέραν τὸ πάροιθε μολῶν ἀπ' οἰκῶν Heinsioethius. 817 sq. πιτύλοιν πυργώματα | Δαρδανίας Heinsioethius. 823 Ζανὸς Dindorfius, Ζηνὸς libri. 837 sq. unum iu versum iungendi et similiter antistrophici versus (857 sq.). 850 γαίας Kirchhoffius. 852 sq. τὰςδε γὰς] τάδε γὰς BC, τὰδε γὰρ Hartungius. 862 sq. spurios existimat Herwerdenus. 869 τὴν Ἀσικαναν B. 877 Ἑλένης] αὐτῆς Herwerdenus. 891 ὄραν Herwerdenus. 898 μισομένη B. 901 εἰς ἀκριβὲς intellegi non potest, εἰς ἔλεγχον scripsit N. ἥλθεν Schol. ἀλλὰ πᾶς BCG, ἀλλ' ἅπας B, ἀλλ' ὁ πᾶς mali N. 910 μηδαμοῦ BCG, μηδαμῇ Fixius. 918 καὶ τὰ σ'] πάνθ' Herwerdenus. 919 ἀρχὰς ἥδ' ἔθηκε N. 924 τριῶν Wunder, τρισσῶν libri. 927 δ' Tzetzes Eleg. II. p. 39, 29, 8' libri. Ἀσιᾶδ' B, Ἀσίας BCG et Tzetzes.

Ἀσίδ' N. 928, quem versum Tzetzes omittit, spurium iudicat N. 937 στέφανον ευκλείας λαβεῖν N. 942 εἶτε καὶ Πάριν] εἶτ' ἀλάστορα N. corruptum ἀλάστορα 941, ubi ὁ τῆσδε ληστήρ vel ὁ τῆσδ' ἀπάντωρ scribendum coniecit N. 946 φρονήσας' N., φρονούσ' librl. 962 δικαίως] δικασθεῖς' Herwerdenus. 969 τοῖς θεοῖσι] θεαῖσι vel ταῖς θεαῖσι libri, τοῖς θεοῖς Aristot. Rhet. 3, 17 p. 1418 b 21. 985 ἡσυχός σ' Hermannus, ἡσυχός γ' librl. ἡσυχός κατ' ουρανὸν Heimsöthius. 991 σὺ γοῦν ἰδοῦσα N., ὃν ἰδοῦσα B., ὃν σὺ γ' ἰδοῦσα CG, ὃν εἰσιδοῦσα B. 997 τὰς σὰς ἐγκατοικίζειν τροφὰς mali N. 1015 καίτοι σ' ἰνουθέτου γε Burges. 1020—1022 graviter laborant. ὕβριζεν δόμοις Lehrsus. βαρβαρὼν ὑπερήταις μέγ' ἀγαθὸν ἦν σοι (vel ἡγοῦ) N. 1057 φήσει N., θήσει librl. 1072 εὐφαμοι Dindorfus. 1086 ἔσσον Hermannus. 1087 ἵνα τύκη Hermannus. 1090 δάκρυσι κατηρεφῇ Th. Bartholdus. 1104 Ἀγαίου] ἀγνόν Hermannus. 1105 ὅς N., ὅτε librl. 1117 πάθη N., πάθεια librl. 1126 Νεοπτόλεμος] δεσπότης Elmsleus. Νεοπτόλεμος ei συμφοράς (1127) vocabula sedem mutasse coniecit N. 1129 οὐ χάριν Seidler. ἢ χάριν librl. 1133 καμ' ἤτήσατο N. 1140 spurium iudicat Herwerdenus. 1155 ὁρμήση Reiskius, ὁρμήσει BCG, ὁρμίση B. 1161 ἦστ' N. 1163 μυρίου N., μυρίους BCG, μυρίας B. 1172 οὐκ οἶσθ' συνοῖσθ' Hartungius, quem debuisse potius κάτοισθ' scribere dicit Dindorfus. 1179 νῦν addidit N., δὴ Fixius, μοι ed. Ald. fortasse ex B. 1184 κομπούς mali N. ἐπάξω N., ἀπάξω librl. 1188 πόνοι Dobraeus, ὕπνοι librl. 1189 ἄν σοι Dobraeus, ἄν σε librl. 1196 σὸς] σοι Dobraeus. 1203 sq. εὐ πράσσων δοκεῖ βέβαια χαίρειν Herwerdenus. 1204 τοῖς τρόποις verba vitiosa, δύστροποι coniecit N., ταῖς τροπαῖς Grotius. 1208 νεκρῶν vel νεκροῦ N. 1211 θοινῶμενοι Seidler. 1220 om. BC. 1223 θανούσα] ταρεῖσα Th. Bartholdus ex Schollis. 1239 * * *] Ἐκάβη σὰς librl, θαρσήσας' Hermannus. 1243 om. C. ἔστρεψε τῶν] ἀφανεῖς ἄν ὄντες B, ἔστρεψε τ' ἄνω GB. versus nondum sanatus. 1245 διδόντες BC. ἀφθίλους N., αἰδοῖς BCG, ὅστ' ἔραν B. βροτῶν suspectum: μοῦσαις αἰδοῖς ἐνδιδόντες ἀφθίλους coniecit N. 1246 ἄθλιον Dobraeus. 1247 δεῖ σφε N. 1251 μήτηρ Dindorfus, μάτηρ vel μάτερ librl. 1252 ἐν Personus, ἐπὶ librl. 1267 ἡχὴν Piersonus (cf. Chr. pat. 1755), ἡχὼ librl. 1273 ἡλθε N., ἦδη librl. 1277 ἐμπρέπουσ' N., ἐμπνέουσ' GB, ἀμπνέουσ' ceteri librl. 1278 ἀφρηήσαι L. Dia-

dorffius. 1298 sq. οὐράνια Seidler. 1300 et 1301 post τε-
χέων (1297) collocat Hermannus. 1300 μαλερὸν Herwerdenus.
1305 γεραία γ' Seidler. 1310 ἄλλος βοῶς] ἀμβόας coniecit N.,
ἄλλος ἀνδρῶς Heinsoethius. 1311 γ' delet Hermannus. 1315
κατακαλύψει BB, κατακάλυψε Hermannus. 1316 ἀνοσίους L.
Dindorfius. 1325 κτύπημα Heinsoethius. 1329 τάλαιναν delet
Hermannus.

PHOENISSAE

Argum. p. 391, 19 ἔσφαξαν] ἔτρεψαν Hermannus. 392,
9—11 verbis laceris docemur Phoenissas Ocnomaum Chrysippum
simul scenae commissas esse, quibus accesserit fabula satyrica ipsis
Alexandrinis grammaticis ignota. de tempore quo Phoenissas Eurip-
ides ediderit testimonia habemus Schol. Ar. Av. 348 et Ran. 53.
Nausicrateum archontem susseptum fuisse probabiliter homines docti
statuunt. 15 ἀποθανόν vitiosum. 21 μεστόν πολλῶν τε N.,
πολλῶν μεστόν τε libri. 23 ἐπεὶ δὲ καὶ al. ante ἐπεὶ quaedam
excidisse coniecit Trendelenburg. 27 προσέροραπται Tyrwhittus.
392, 28—397, 31 quae leguntur, a melioribus libris absunt, ex-
tant in codicibus Guelferbytano et Barocciano. Thomae Magistri esse
docuit Dindorfius in Schol. Eurip. vol. 1 p. XVIII. cuius operis con-
feras vol. 3 p. 5—10. 393, 7 οὐ N., οὐ libri. 394, 2 τοῦτον N.,
ταῦτον libri. 13 ὥσπερ deleverit, verba ἐκλαθίμενος Λάιος
post θεσπισμάτων (v. 12) collocavit N. 24 ἀπαιδίαν recte libri.
395, 27 τοῦτο recte om. Barocc. 32 γίνονται] γίνεται libri,
κινεῖται Matthiae. 396, 17 τοῦ ἀέρος] ἐκ τοῦ ὅρου N. 24
ἐκείνους Barocc., ἐκείνον N. 397, 3 τοῦτω] αὐτῷ N. 13 ἐκά-
τερος malit N. 26 αὐτὰς δὲ] καὶ τὰς γὰρ Barocc.

V. 7 τότε Dindorfius. 11 ἔφην] ἐμολ vel γεγώς Geelius.
ipsum versum elecit Dindorfius. 27 damnavit Valckenarius, 26
et 27 spurios existimat Paley. 34 τοὺς τεκόντας Strab. XVI
p. 762. 38 ἄμφω suspectum. 59 μούσας v. l. Schol., αἰνιγμῶν
libri. 52 proscribit Bergkii. καὶ σκήπτρα χώρας ἄθλα τῆσδε
λαμβάνει v. l. 57 κόρας δὲ Wakefieldus, κόρας τε libri. 60
delet Valckenarius. 70 οἰκούντων Elmsleius. 81 λύσονσ' Val-
ckenarius. 86 βροτῶν Valckenarius. 100 παλαιῶς Leutschius.
104 ποδὸς delet Heinsoethius. 112 φαῦλος N. 113 πολλοῖσι
δ' ὑπὸ τοῖς μυρίοις θ' N. 123 ὡ δέσποινα] ὡς εἶπε Herwerdenus.

128 γίγαντι τε Seidler, γίγαντι delendum censet N. 129 corruptus. 143 ut spurium notavit N. 153 πέρσων abesse malit N. 166 βάλοιμ' ἐν χρόνῳ Hermannus. 174 φιλαίματος al. χοαί Musgravius. 175 λιπαρόζωνος Burges in Eurip. Tro. p. 168. Λατοῦς Badhamus, & Λατοῦς N., ἀελίου libri. vide quae dixi Eurip. Stud. 1 p. 70. 177 sq. versus corrupti. 183 κεραυνῶν τε N., κεραυνίων τε libri. 184 μεγαληγορίαν Valckenarius, μεγαλανορίαν libri. 187 δώσειν pendet a dicendi verbo, quod ubi exciderit nescimus. 188 Ποσειδωνεῖοις Ἀμυμονεῖοις A fortasse recte. 191 χρυσοβοόστρυχς ABc. 196 ὡς ταραγμός] ὅς θυραῖος Heimsöethius. 221 γενόμεαν λάτρις N., λάτρις γενόμεαν vel λάτρις ἐγενόμεαν libri. 228 βακχειῶν AB. 230 περκαίσεις πολύνκαρτον N. 234 ἱρὸν Dindorfius. 241 δαίμα δαίον φέρει Heimsöethius. 245 καλλιπυργος Heimsöethius, ἐκπύργος libri. 250 sq. φλέγει πυκνὸν ἀσπίδων νέφος Heimsöethius, νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει libri. 252 σῆμα Heimsöethius ex Schol., σῆμα libri. 259 sq. ὁρμῶν παῖς N., ὁρμᾶ παῖς ὅς libri. 271 spurium esse suspicatur N. 287 πόλεως N., χθονός libri. 300 θυγγάνειν Elmsleius. 302 sq. corrupti. 306 ἀντίβαλλε Heimsöethius. 309 graviter laborat. 320 sq. ἡ utroque loco delendum iudicavit Seidler. ποθεινὸς φίλοισιν, ποθεινὸς δὲ Θήβαις N. 324 τέκνον] ὦ τέκνον Dindorfius. 337 καὶ delet Hermannus. 346 ὡς πρέπει delet N. 347 vix sanus. 361 τάρβος Grotius cum codice Kingii, τάρβους libri plerique. 364 ἔν δ' ἐπειθὲ με N., ἔν δ' ἔθελγέ με Heimsöethius. 365 εἰσήγαγε N., εἰσήγαγε libri. 370 ναίω, τὸ δισσὸν ὄμ' Reiskius. 375 —378, quorum versuum primum a libris nonnullis absuisse tradunt Scholia, delevit Vsener. 378 ἐλήμονες libri fortasse recte. 381 πῦσαι Hermannus. 382 τὰς τῶν θεῶν Herwerdenus. 383 ὅταν δ' Heimsöethius. 386 ταῦτ' N., ταῦτ' libri. 393 τῶν πολιτῶν v. l. 395 ἄλλ' εἰς] ὅπου Plut. Demetr. c. 14 et Lucianus Apol. c. 3 vol. 1 p. 710. 402 et 403 post v. 405 collocandos existimat N. 407 φίλη malit N. 408 ἔαχεθες ABC, ἔαχες c. ἔχων F. τίνα ποτ' ἐπινοίαν ἔχων Hermannus, καὶ τίνα ἐπινοίαν ἔχων Heimsöethius. 413 et 414 ante v. 409 transponendi videntur cum Iacobsio. 417 κατ' ἐπὶ λήθει N., κατὰ γ' (κατὰ δ' recentiores nonnulli) libri. 436 suspectum habet N. 438 ὕμνηθῆν suspectum similiter atque ὕμνούμενα quod in Soph. Al. 292 legitur. 444 χαριῖ] ἦκει v. l. 446 τήνδ' σοὶ χάριν διδούς

(vel didoūs χάριν) N., τὴν χάριν δὲ σοι didoūs libri. 447 versum spurium abiecit N. 448 sq. nondum sanati. 449 πόλιν] πάλιν Hartungius, μόλις Badhamus. 473 sq. ἐγὼ δὲ πατὴρ ἐκφυγεῖν χρῆζων ἀράς, τοῦμόν τε καὶ τὸ τοῦδ' ὁμῶς προσσεψάμην interpretabat N. 475 ab h. l. alienum et ποτε vitiosum arbitrat N. 479 μολεῖν Dindorfius. 480 ut suspectum notavit N. 483 ἐμὸν libri plerique. 486 et 487 damnat R. Prinz, certe 487 suspectus. 494 αὐθιγὰςτα malit N. 499 ταῦτόν recentiores libri, quod praestat. 502 δύνασιν Porsonus, ὀνομάσαι libri. 504 ἔλθοιμ' ἥλιν τ' ἐς ἀντολὰς vel ἔλθοιν χήλιν πρὸς ἀντολὰς N. 512 καὶ Hermannus, ταῖς libri. 519 μαθήσομαι Geelins, μεθήσομαι libri. 526 χρῆν, εἴ τι τῶν ἔργων κακόν coniecit N. 527 τοῦτ'] τοῦτ' E et Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisl. p. 717, 29. μικρόν] βαρὺ loh. Dam. 630 ἔχει τι δεῖξαι Stob. Flor. 115, 1. 533 et 534 ab h. l. alienos iudicat N. 541 μέρη] βάρη Herwerdenus. 548 καὶ τῶδ' ἀπονείμει veteres libri, καὶ τῶδ' ἀπονείμεις Porsonus, ἴσον ἀπονείμει N. 552 μοχθῶν πόλλ' ἔχειν Geelins. εὐδαίμονα N., ἐν δόμασι libri. 555—558 spurios arbitrat N., 558 iam Valckenarius proscripserat. 560 σώσειν Ab. 565 πορ-θονμένους] λελησμένους v. l., quod praefendum. 567 damnavit Valckenarius, 566 et 567 Dindorfius. 566 ὀδυνηρὸς] δαπανηρὸς et πονηρὸς v. l., ὀλέθριος coniecit Geelins. 567 Θήβαισιν, ὀδυνηρὸς δὲ σοι Geelins. 570 πόλιν] πάτραν Oenomaus ap. Euseb. P. E. VI p. 259 C. 574 καὶς σκόλα Valckenarius. 577 γένειτ' ἀφ' Ἑλλήνων Dobraeus. 578 ὑπερδράμη Canter, ὑπεκ-δράμη libri, ὑπέρτερα γένεται Schol., ὑπέρτερη ἢ N. 588 ἀνά-λωται libri. 603 πλεῖον ab Euripide alienum, πλεῖστον recentiores quidam libri. 612 οὐ θέμις σοι Grotius, οὐ θεμιτόν σοι libri, οὐ θεμιστόν Wunder. 617 ante v. 613 colloca Schoenius. 626 γαίαν] πάτραν v. l. 628 γεγώς] μοιῶν Abc. 630 deleri voluit Valckenarius. 636 ἔξειθι χώρας libri, ἔξιοι χώρας N. 637 ἔθετό ol N. 643 sq. πυροφόρα νιν Ἀδωναν | πεδὶ' ἔχη τοῦ θί-σφατον Hermannus, ordinem versuum invertendum fuisse vidit Heimsoethius. πεδία μὲν τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε libri. πεδία μιν correxerat Musgravius, πυροφόρ' Ἀδωναν Valckenarius. 645 ἕδατος suspectum. 646 ἔντας Hermannus, γνίας libri. 648 καὶ delet Hermannus. 652 ἔλικος Hermannus. 664 ἔλεσε θηρὸς N. 667 φραδαῖσι Παλλάδος Hermannus. 674 εὐαίλοισι Musgravius, εὐαίλοις Hermannus. 676 sq. καὶ σὲ δὴ,

Διὸς γένε- | θλόν τε καὶ προμάτορος | Ἰοῦς ἔκγονον, | κέκληκα
 βαρβάρω βοᾷ Heimsoethius. 680 ἰώ, βαρβάρουσι τ' ἐν λιταῖς
 Hermannus. 686 πάντων δὲ verba delet Heimsoethius. 699
 ἐπηλθον vitiosum. 703 ἢ θέμις φρονεῖν N. 710 recte seclust
 Dindorfius. 711 ὅπλ' ἐξελέξιν N. 716 τοῖς λόγοις] ἐν λόγοις
 N. 721 εὐβουλίας Schoenius. 733 κἀκεῖ] κἀρτ' εὐ Herwer-
 denus, καλῶς N. 736 σφαυτέρω] σωτήριος N. 739 verba λόγων
 ἀνάσσειν ex 742 huc translata sunt. λόγων ἀνακτας Matthiae.
 747 graviter corruptus. οὐδὲν γὰρ ἑτερον θατέρων λειμυμένον
 temptabat N. 751 νέμειν δ' ἑκάστον N., ὄνομα δ' ἑκάστον libri.
 διατριβὴν πολλὴν ἔχει A, διατριβὴ πολλὴ λέγειν ceteri libri.
 756 deleuit Valckenarius. 761 μητέρος N., μητρὸς δ' libri. 766
 ἐν δ' ἡμῖν ἀργὸν ἔστιν AE. 770 ἄξοντα Valckenarius, λαβόντα
 libri. 778 αὐτῶ A, εἶπον ceteri. 788 χαροποιοὶ AFAc, μελο-
 ποιοὶ v. l. 789 ὀπλοφόρῳ Badhamus, ὀπλοφόροις libri. 790
 ἄσματι Badhamus, αἵματι libri. Θήβαις et Θήβας Schol., Θήβας
 libri. 792 οὐ πόδα θυρσομανῇ Musgravius. δινεῖς Geelius. 793
 ψαλίων Schol. et libri. versus corruptus. 796 θάλασσαν ἔνοπλον
 verba vix sana. εὐοπλον Triclinius. 799 verba πῆματα γὰς βασι-
 λεύσιν spuria arbitratur N. 807 πένθεα γαῖα N. Σφιγγ' ἐπο-
 μουσοτάταισι N., Σφιγγὸς ἀμουσοτάταισι libri. 810 ἀν] τὴν
 codex Kingli. 814 ἔφν φίλον Valckenarius. 815—817 οὐδ'
 ἐνώδιον/παῖδες ματρὶ λόχενμα, μίλασμα δὲ | πατὴρ δαίμονος
 εἰς λέχος ἦλθον temptabat N. cf. Kirchhoffius et Heimsoethius
 Krit. Stud. 1 p. 311. 821 Θήβα Dindorfius. 842 ἄστεως su-
 spectum, ἔστι νῦν coniecit N. 845 φίλοιςιν εἰ N. 846 ἐσορ-
 μίσαι N. 847 ὥς παῖς ἔτ' ἀπτήν Hermannus. videtur aliud quid
 latere. 849 σπονδῇ] σπενύδων N. 851 αἰπὸς] ἄπος vel κᾶπος
 al., ἴπος Heimsoethius. 853 εἰσχομισθεῖς Herwerdenus. ante
 870 complures versus excidisse coniecit Kirchhoffius. 871 θεῶν
 σωφρόνισμα Herwerdenus. 872 σκότῳ Wakefieldus. 878 τί
 οὐ δρῶν ποῖα] τί δρῶν ὅποια meliores libri, τί μὴ δρῶν ποῖα
 v. l., τί ν' οὐ δρῶν ποῖα probabiliter Porsonus. post hunc versum
 quaedam excidisse coniecit Kirchhoffius. 882 suspectum habet N.
 885 λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι Porsonus, λόγοις τοῖς ἐμοῖς τις libri.
 886 πρῶτον ἦν] ἦν ἄκος N. ἐκείνο in ἱάμα mutari iussit Heim-
 soethius. 893 spurium iudicat N. 912 deleuit Kirchhoffius,
 item 911 et 914 suspectos habet N. 913 Μενουκία libri. 915
 τί φῆς; ἐμὸν παῖδ' ἔνεκα γῆς σφάξαι θέλεις v. l. 916 πέφυκε

Camper, πέφυκε libri. ἄπερ πέφυκε χρηστό, κἀνάγκη Heimsoethius. 917 λόγῳ N., χρόνῳ libri. 918 μεγάλη] κεδνὰ N. 924 δυσφύλακτ' suspectum. 933 sq. γῇ Κάδμου χοᾶς δοῦναι N. γῇ δοῦναι χοᾶς Κάδμου libri. 939 ὑμῖν bc. 943 Geellio suspectus. 967 πτείνειν malit N. 968 βίον Lobeckius, βίῳ libri. 977 ξένον BC. 980 πάτερ Schoenius, πάτερ μολεῖν libri. 990 sq. verba μὴ — εὖ ut spuria notavit N., 997 sq. Herwerdenus. 1006 Ζῆν'] Θεὸν Bartholdus ex Schol. 1209 τ' delet Hartungius. 1072 οὐκὸν Kirckhoffius. 1077 τοῦδ' ὥς cod. Harl. 1084 Ἀργεῖον Fixius. 1101 συνῆψεν suspectum. 1104 Νηίσταις Vnger, Νηίταις libri. 1116—1118 damnat Valckenarius. 1137 ἄχρειον αὐχμ' N. 1153 Ἀρκὰς αὐτὸν κάργεῖος N., Ἀρκὰς αὐτὸν κάργεῖος Schoenius. 1158 om. A. 1165 Τυδῆα libri. 1177 πατροῦμενος] πυργώματα Heimsoethius. 1181 sq. verba ἐκτύπησε — πάντας abesse malit N. 1183—1185 ut spurios notavit N., 1184 iam Geellius deleri iusserat, qui βέλει pro μέλῃ 1183 scribi voluit. 1191 ἑκπεῖς libri. 1194 ἄξονες δ' ἐπ' ἄξοσι νεκροὶ τε νεκροῖς Fritzschius. 1199 om. libri multi, agnoscunt ABC. 1201 ἔχοιεν al. ἔξην ἔτ' ἔν malit N. 1215 σοι Geellius, σοῖς libri, versus nondum sanatus. 1229 μεθεῖς suspectum. 1230 τῶμ'] μόνῳ Valckenarius. 1232 πόλιν] μόνος AB, μόνῳ vel πάλιν vel δόμον al., θρόνους N. 1235 damnavit Valckenarius. 1239 abesse malit N. 1246 στήτην N., ὄσταν libri. 1252 et 1253 σὺ N., νῦν libri. 1253 κράτει N., κρατεῖς libri. 1255 ἐμπύρου τ' ἀκμῆς Geellus. 1256 corruptus. 1262 et 1263 notavit Valckenarius. 1263 στερεῖσθ Reiskius, στερεῖσθ libri. 1271—1273 φιλῶν αὐτοῖς; IO. σὺ κασιγνήτω, τέκνον, ANT. πῶς εἶπας; IO. αἰχμῆς ἐς πάλιν καθέστατον N. 1282 αὐτὴ Herwerdenus. 1292 αἱμάτων vitiosum, ἐργέων Geellius, αἱμάτων N. 1295 ἀχίσω Elmsleius, ἰαχίσω libri. 1298 βαλλόμεναι Musgravius. 1312 ἔναι] οὐρίσαι Heimsoethius. 1323 spurium iudicat Kvěčala. 1326 εἰς ἀσπιδ' ἤξειν] ἤξειν ἐς αἰχμὴν N. δόμων περὶ Valckenarius. 1335 γόους Porsonus, λόγους libri. 1338 ἄλλα Porsonus. 1343 damnavit Geellius. 1350 sq. metro laborant. 1360 suspectum habet N. fortasse ante 1359 quaedam exciderunt. 1362 damnavit Valckenarius. διισσὰ στρατηγῶν διπτύχοις στρατευμάτοις suasit Heimsoethius. 1370 sq. spurios esse vidit Valckenarius. 1374 ἐκ χειρὸς verba vix sana. 1386 περχνώμασιν malit Dindorfus. 1388 πᾶσιν N., πλείων libri. 1389 abiecit

N. 1396 γύνῃ ἐνωθεν Geellius. 1397 βίη om. A. κάσις pro-
 posuit Schoenius, τάχα Dindorfius. 1425 ὅσον al., quod praestat.
 1427 κακά] ἔπη malit N. 1428 ἐπεὶ] ὡς γὰρ al. 1430 electi
 Valckenarius. 1434 μάτην N., μαστῶν libri. 1438 δύσθυτον
 A, δύσκλητον ceteri. 1449 γούνη] δὴ v. l. 1458 ἐν δὲ τοῖσι
 σὺν τέκνοις δὲ v. l. 1465 electi Valckenarius. 1479 δυσπο-
 μώτατοι coniecit N. 1485—1581 carmen difficillimum, quod
 nostris subsidis nemo facile emendarit. 1489 καδομένα N. νε-
 κρῶν A. 1191 στολίδος — τρυφάν Porsonus. 1496 sq. χρυ-
 θένθ' | αἵμασι δεινοῖς, αἵμασι λυγροῖς Heimsoethius. 1498
 τίνα] δὲ addunt recentiores quidam libri. 1502 τὰδ' αἵματα
 Musgravius, πεσέματα Kirchhoffius. 1504 πρόπαν libri plerique.
 1511 sq. σπέρματος ἀμερίου | τασῶνδ' ἔτλα κακῶν N. 1516
 ἀμφὶ om. A. 1516 sq. ἀροκόμοισι κλάδοις | ἐχομένα μονο-
 μάτορ' ὀδυρμόν ἴησιν N. 1520 αἰῶ N., αἰῶνα libri. 1523 τί-
 ν' addidit Musgravius. 1527 γάλακτος] ταλαίνας N. 1529 νεκρῶν]
 διασῶν v. l. 1533 ἐπὶ] ἐν N. 1535 μακρόπρονον N., μακρό-
 προυν vel μακρόπρον libri. ζῶαν Dindorfius. 1537 sq. verum
 corrupti. 1549 τυφλόπρον Geellius. 1551 πάρα δ' ἄζειν N.,
 τὰδ' αὐτεῖν libri. 1557 βροδῶν φονίσαι Seldler. 1562 γ' ἔθ'
 Hermannus. 1581 ὅς τὰδε] ὅστις τὰδε Hermannus. 1582 sq.
 spurios existimat Geellius. 1596 electi Valckenarius. εἴ τιν' ἄλλον
 ἀνθρώπων ποτέ Matthiae. 1600 αὐτὸς N., αὐτὸς libri. 1601
 sq. πεφυκέναι — ἐξ ἐμοῦ verba spuria notavit N. pro πεφυκέναι
 praebent δυσδαίμονα ABFC. 1604—1607 spurios esse agno-
 verunt Hartungius et Dindorfius. 1611 deleri iubet Dindorfius.
 1618 ἔστ' ἔτι Kirchhoffius. 1619 ἔτι νεάζων verba corrupta.
 1628 ἤδη] γρ. δμῶας A. 1628 sq. δ' ὅς — ἤλθε verba spuria
 esse perspexit Porsonus. 1637 ἰοῦσαν] εἰσοῦσαν libri meliores,
 τελοῦσαν Geellius. 1638 μίμνονσ' vel τηροῦσ' vel φρουροῦσ'
 Heimsoethius. 1637 et 1638 ab Euripide alienos esse probabi-
 liter statuit Dindorfius. 1647 ὅς ἐπίθου BC, ὅς ἐπέθου AFbc,
 ὅς πεῖθει Hermannus, εἰ πέθει N. 1652 ἐχθαρέος N., οὐκ
 ἐχθρὸς ὦν libri. 1653 graviter corruptus. ἔδωκε τὴν δίκην
 θανάων πόλει temptabat N. 1654 et 1655 abesse malit N. 1672
 οὐ μὴ ἔς γάμους — γόοις; Kirchhoffius. 1687 πίδω] θανάων
 Ebc. πεσεῖν ἔπον — κείσομαι πεσῶν N. 1715 σὶ δὴ σὺ μοι
 Hermannus. 1724 ἐλαύνων] ἐλαύνει cC, Κρέων ἐλαύνει tem-
 ptabat N. 1726 ἔτλας ἔτλας· οὐχ Hermannus. 1727 βροτῶν

ἀνοίας Heimsoethius. 1740—1746 post 1757 collocari iussit
Schoenius. 1743 ἐγὼ] ἐμῶν N., ἐγὼ σοῦ Musgravius. 1746
σκότῳ γὰρ N. 1761 αὐτὸς] αὐτὸς N. οἰκτρῶς recentiores
quidam libri.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΑΙ.

- ΑΓΑ.** ὦ πρόεσβυ, δόμων τῶνδε πάροιθεν
στεῖχε. **ΠΡ.** στείχω. τί δὲ καινουργεῖς,
Ἀγάμεμνον ἄναξ; **ΑΓΑ.** σπεύσεις; **ΠΡ.** σπεύδω.
μάλα τοι γῆρας τοῦμὸν ἄνπνον
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὁξὺν πάρεστιν. 5
- ΑΓΑ.** τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει;
ΠΡ. Σείριος ἐγγὺς τῆς ἑπταπόρου
Πλειάδος ἄσσων ἔτι μεσσήρης.
- ΑΓΑ.** οὐκουν φθόγγος γ' οὐτ' ὀρνίθων
οὔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων 10
τόνδε κατ' Εὐριπον ἔχουσιν.
- ΠΡ.** τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς αἰσσεις,
Ἀγάμεμνον ἄναξ;
ἔτι δ' ἥσυχία τῇδε κατ' Αὐλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων. 15
στείχωμεν ἔσω. **ΑΓΑ.** ξηλῶ σέ, γέρον,
ξηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
βίον ἐξεπέρασ' ἀγνώως ἀκλεῆς·
τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἦσσαν ξηλῶ. 20
- ΠΡ.** καὶ μὴν τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίου.
- ΑΓΑ.** τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερόν·
καὶ τὸ πρότιμον

γλυκὴ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον.
 τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'
 ἀνέτρεψε βίον, τοτὲ δ' ἀνθρώπων
 γινῶμαι πολλαὶ
 καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.

25

ΠΡ. οὐκ ἄρα μαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστεῶς
 οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευς ἀγαθοῖς,
 Ἀγάμεμνον, Ἀτρεΰς.

30

δεῖ δέ σε χαλεπεῖν καὶ λυπεῖσθαι
 θνητὸς γὰρ ἔφυς. κἂν μὴ σὺ θέλῃς,
 τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.
 σὺ δὲ λαμπιήρος φάος ἀμπετάσας
 δέλτον τε γράφεις

35

τῇνδ' ἣν πρὸ χειρῶν ἔτι βαστάξεις,
 καὶ ταῦτ' ἀπάλιν γράμματα συγγεῖς
 καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὀπίσω
 ῥίπτεις τε πέδῳ πεύκην, θαλερὸν
 κατὰ δάκρυ χέων,
 καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς
 μὴ οὐ μαίνεσθαι.

40

τί πονεῖς; τί νέον περὶ σοί, βασιλεῦ;
 φέρε κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.
 πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις
 σὴ γὰρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως
 πέμπει φερνὴν
 συννυμφοκόμον τε δίκαιον.

45

ΑΓΑ. ἐγένοντο Αἰθῶν Θεστιάδι τρεῖς παρθέναι,
 Φοῖβη Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάορος
 Ἑλένη τε ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὀλβισμένοι
 μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεανίαι.
 δειναὶ δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἀλλήλων φόνοι

50

ξυνίσταθ' ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
 τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρί, 55
 δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως
 ᾄψαιτ' ἄθραυστα. καὶ νῦν εἰσῆλθεν τάδε,
 ὄρκους συνάψαι δεξιὰς τε συμβαλεῖν
 μνηστῆρας ἀλλήλοισι καὶ δι' ἐμπύρων
 σπονδὰς καθεῖναι κἀπαράσασθαι τάδε, 60
 ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρίς κόρη,
 τούτῳ συναμνεῖν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν
 οἴχοιτο τόν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίῃ λέχους,
 κἀπιστρατεύσειν καὶ κατασκάψει πόλιν
 Ἑλλήν' ὁμοίως βάρβαρόν θ' ὅπλων μέτα. 65
 ἐπεὶ δ' ἐπιστάθησαν ἐμπέδως, γέρον
 ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενί,
 διδοὺς ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἕνα,
 ὅτου πνοαὶ φέροιεν Ἀφροδίτης φίλοι.
 ἣ δ' εἴλεθ' ὅς σφε μήποτ' ὄφελεν λαβεῖν, 70
 Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
 κρίνων ὄδ', ὥς ὁ μῦθος Ἀργείων ἔχει,
 Λακεδαῖμον', ἀνθηρὸς μὲν εἰμάτων στολῇ
 χρυσῷ τε λαμπρὸς βαρβάρῳ χλιδήματι,
 ἐρῶν ἐρῶσαν ὄχετ' ἐξαναρπάσας 75
 Ἑλένην πρὸς Ἰδῆς βούσταθμ', ἐκδημον λαβὼν
 Μενέλαον· ὃ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας δρόμῳ πτόλιν
 ὄρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
 ὥς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικοημένοις.
 τοῦντεῦθεν οὖν Ἕλληνες ἄξαντες δορί, 80
 τεύχη λαβόντες στενόπορ' Αὐλίδος βάρη
 ἤκουσι τῆσδε, ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ
 ἵπποις τε πολλοῖς ἄρμασιν τ' ἡσκημένοι.
 κἀμὲ στρατηγεῖν δῆτα Μενέλεω χάριν
 εἶλοντο, σύγγγονόν γε. τᾶξίωμα δὲ 85

ἄλλος τις ὦφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
 ἡθροισμένον δὲ καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ,
 ἤμεσθ' ἀπλοῖα ἡρώμενοι κατ' Αὐλίδα.
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορία κεχρημένοις γρον.
 ἀνεῖλεν Ἰφιγένειαν ἣν ἔσπειρ' ἐγὼ 90
 Ἀρτέμιδι θῦσαι τῇ τόδ' οἰκούσῃ πέδον,
 καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθαι καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν
 [θύσασι, μὴ θύσασι δ' οὐκ εἶναι τάδε].
 κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
 Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι στρατόν, 95
 ὥς οὔ ποτ' ἂν τλᾶς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν.
 οὐ δὴ μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρειν λόγον
 ἔπεισε τλῆναι δεινὰ καὶ δέλτου πτυχαῖς
 γράψας ἔπεμψε πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν
 στέλλειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὥς γαμουμένην, 100
 τό τ' ἀξίωμα τάνδρὸς ἐκγαυρούμενος,
 συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὔνεκ' οὐ θέλοι λέγων,
 εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἰσιν εἰς Φθίαν λέχος·
 πειθῶ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμήν,
 ψευδῇ συνάψας ἀμφὶ παρθένον γάμου. 105
 μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὥς ἔχει τάδε
 Κάλχας Ὀδυσσεὺς Μενελάῳ θ'. ἃ δ' οὐ καλῶς
 ἐγνων τότε, αὐθις μεταγράφω καλῶς πάλιν
 εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφροσύνης σκιὰν
 λύνοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες, γέρον. 110
 ἀλλ' εἰα χώρει τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν
 πρὸς Ἄργος. ἃ δὲ κέκευθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
 λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γεγεγραμμένα·
 πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἴ.

ΠΡ. λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσση 117
 σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ. 118
 ΑΓΑ. πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν 116

- δέλτοις, ὦ Αἰήδας ἔρνος, 116
 μὴ στέλλειν τὰν σὰν Ἴνιν πρὸς 119
 τὰν κολπῶδη πτέρυγ' Εὐβοίας 120
 Αὐλιν ἀκλύστην.
 εἰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
 παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.
 [ΠΡ. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακῶν
 οὐ μέγα φουσῶν θυμὸν ἐπαρεῖ 125
 σοὶ σῆ τ' ἀλόχῳ;
 τότε καὶ δεινόν. σήμαιν' ὅ τι φῆς.
 ΑΓΑ. ὄνομ', οὐκ ἔργον παρέχων Ἀχιλεὺς
 οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ τι πράσσομεν,
 οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπεφήμισα (φνί) 130
 νυμφεῖους εἰς ἀγκώνων
 εὐνάς ἐκδώσειν λέκτροις.]
 ΠΡ. δεινὰ γ' ἐτόλμας, Ἀγάμεμνον ἄναξ,
 ὃς τῷ τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον
 φατίσας ἦγες σφάγιον Δαναοῖς. 135
 ΑΓΑ. οἴμοι, γνώμας ἐξέστην,
 αἰαῖ, πίπτω δ' εἰς ἅταν.
 ἄλλ' ἰθ' ἐρέσσω σὸν πόδα, γῆρα
 μηδὲν ὑπέλκων. ΠΡ. σπεύδω, βασιλεῦ 140
 ΑΓΑ. μὴ νυν μῆτ' ἀλσώδεις ἴξου
 κορήνας, μῆθ' ὕπνῳ θελχθῆς.
 ΠΡ. εὖφημα θροοί.
 ΑΓΑ. πάντῃ δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων
 λεῦσσε, φυλάσσω μὴ τίς σε λάθῃ 145
 τροχαλοῖσιν ὅχοις παραμειψαμένη
 παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνη
 Δαναῶν πρὸς ναῦς. 148
 ἦν γὰρ νιν πομπαῖς ἀντήσης,
 πάλιν ἐξόρμα, σείε χαλινούς, 150

ἀντὶ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδόσει
 ἡ ἀπόδοσις ἐστὶν ἐν τῇ ἐκδόσει
 ἡ ἀπόδοσις ἐστὶν ἐν τῇ ἐκδόσει
 ἡ ἀπόδοσις ἐστὶν ἐν τῇ ἐκδόσει

- ἐπὶ Κυκλώπων εἰς θυμέλας. 152
- ΠΡ. ἔσται τάδε. ΑΓΑ. κλήθρων δ' ἐξόρμα. 149
- ΠΡ. πιστὸς δὲ φράσας τάδε πῶς ἔσομαι,
λέγε, παιδί σέθεν τῇ σῇ τ' ἀλόχῃ; 153
- ΑΓΑ. σφραγίδα φύλασς' ἣν ἐπὶ δέλτῳ 155
τῇνδε κομίζεις. ἴθι. λευκαίνει
τόδε φῶς ἥδη λάμπουσ' ἡὼς
πῦρ τε τεθρόππων τῶν Ἀελίου·
σύλλαβε μόχθων. 160
θυητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος οὐδεὶς
οὐδ' εὐδαίμων·
οὕτω γὰρ ἔφυ τις ἄλνπος.
- ΧΘ. ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν στρ. 165
ψάμαθον Ἀυλίδος ἐναλίας,
Εὐρίπου διὰ χευμάτων
κέλσασα στενοπόροθμων,
Χαλκίδα πόλιν ἐμὰν προλιποῦς,
ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν
τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθούσας, 170
Ἀχαιῶν στρατιὰν ὥς * ἰδοίμαν
ἀγανῶν τε πλάτας ναυσιπόρους
ἡμιθέων, οὓς ἐπὶ Τροί-
αν ἐλάταις χιλιόναυσιν
τὸν ξανθὸν Μενέλαον 175
ἀμέτεροι πόσει·
ἐνέπουσ' Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν
στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν, ἀπ'
Εὐρώτα δονακοτρόφου
Πάρις ὁ βουκόλος ἂν ἔλαβε, 180
δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,

ὅτ' ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις
 Ἦρα Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
 μορφᾷς ἅ Κύπρις ἔσχευ·
 πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἄρ-
 τέμιδος ἦλυθον ὀρομένα,
 φοινίσσουσα παρῇδ' ἐμὴν
 αἰσχύνῃ νεοθαλεῖ,
 ἄσπίδος ἔρυμα καὶ κλισίας
 ὄπλοφόρους Δαναῶν θέλουσ'
 ἵππων τ' ὄχλον ιδέσθαι.
 κατεῖδον δὲ δύ' Αἰάντε συνέδρω
 τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνον,
 τὸν Σαλαμῆνος στέφανον,
 Πρωτεσίλαόν τ' ἐπὶ θάκοις
 πεσσῶν ἠδομένους μορ-
 φαῖσι πολυπλόκοις,
 Παλαμῆδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
 δᾶνος, Διομῆδεά θ' ἠδο-
 ναῖς δίσκου κεχαρημένον,
 παρὰ δὲ Μηριόνην, Ἄρεος
 ὄξον, θαῦμα βροτοῖσι,
 τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
 Λαέρτα τόκον, ἅμα δὲ Νι-
 ρῆ, κάλλιστον Ἀχαιῶν·
 τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
 λαιψηροδρόμον Ἀχιλλῆα,
 τὸν ἅ Θέτις τέκε καὶ
 Χείρων ἐξεπόνασεν,
 εἶδον αἰγιαλοῖσι
 παρὰ τε κροκάλαις δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις·
 ἄμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
 πρὸς ἄρμα τέτρωρον

ἀντ. 185

190

195

200

205

210

- ἐλίσσων περὶ νίκας. 215
 ὁ δὲ διφορηλάτας ἐβοᾷτ'
 Εὐμηλος Φερητιάδας,
 ᾧ καλλίστους ἰδόμεαν
 χρυσοδαϊδάλτους στομίους
 πῶλους κέντρῳ θεινομένους, 220
 τοὺς μὲν μέσους ξυγίους, (ἰούσαν)
 λευκοστίκτῳ τριχὶ βαλιδύς,
 τοὺς δ' ἔξω σειροφόρους,
 ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,
 πυρσότριχας, μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ 225
 ποικιλοδέμονας· οἷς παρεπάλλετο
 Πηλεΐδας σὺν ὅπλοισι παρ' ἄντυγα
 καὶ σύριγγας ἀρματείους. 230
 ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον
 καὶ θέαν ἀθέσφατον,
 τὰν γυναικεῖον ὄψιν ὁμμάτων
 ὥς πλήσαιμι, μέλινον ἄδονάν. .
 καὶ κέρας μὲν ἦν 235
 δεξιὸν πλάτας ἔχων
 Φθιώτας ὁ Μυρμιδων Ἄρης
 πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.
 χρυσέαις δ' εἰκόσιν κατ' ἄκρα Νη-
 ρῆδες ἕστασαν θεαί, 240
 πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ.
 Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσήμετοι
 νᾶες ἕστασαν πέλας·
 ὧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας
 παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρέφει πατήρ. 245
 Καπανέως τε παῖς
 Σθένελος· Ἀτθίδος δ' ἄγων
 ἐξήκοντα ναῦς ὁ Θησέως

παῖς ἐξῆς ἐναυλόχει θεῶν
 Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων πτερω- 250
 τοῖσιν ἄρμασιν θετὸν
 εὖσημόν τε φάσμα ναυβάταις.
 Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα ποντίας στρ.
 πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν
 σημείοισιν ἐστολισμένας 255
 τοῖς δὲ Κάδμος ἦν
 χρύσειον δράκοντ' ἔχων
 ἄμφι ναῶν κόρυμβα
 Ἀήτιος δ' ὁ γηγενὴς
 ἄρχε ναῦν στρατοῦ 260
 Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός,
 Λοκρὰς δὲ τοῖσδ' ἴσας ἄγων
 ἦν ναῦς Οἰλέως τόκος κλυτὰν
 Θροιάδ' ἐκλιπῶν πόλιν.
 Μυκῆνας δὲ τὰς Κυκλωπίας 265
 παῖς Ἀτρείως ἔπεμπε ναυβάτας
 ναῶν ἑκατὸν ἠθροῖσμένοισι.
 σὺν δ' Ἀδραστος ἦν
 ταγός, ὥς φίλος φίλῳ,
 τὰς φυγούσας μέλαθρα 270
 βαρβάρων χάριν γάμων
 προᾶξιν Ἑλλὰς ὥς λάβοι.
 ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος
 Γερηνίου κατειδόμαν
 πρύμνας σῆμα ταυρόπουν ὄραν, 275
 τὸν πάροιικον Ἀλφεόν.
 Αἰνιάνων δὲ δωδεκάστολοι στρ.
 νᾶες ἦσαν, ὧν ἄναξ Γουνεὺς

253 — 264 = 265 — 276

277 — 288 = 289 — 302

ἄρχε· τῶνδε δ' αὖ πέλας

ἥλιδος δυνάστορες,

280

οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεῶς·

Εὐρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε

λευκήρετμον δ' Ἄρη

Τάφιον ἦγεν, ὃν Μέγης ἄνασσε

Φυλέως λόχευμα,

285

τὰς Ἐχίνας λιπὼν * * * *

νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους.

Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἐντροφος

ἀντ.

δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε,

290

τῶν ἄσσον ὥρμει πλάταισιν

ἐσχάταισι συμπλέκων

δῶδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν ἥως

ἄιον καὶ ναυβάταν

εἰδόμαν λεῶν·

295

ᾧ τις εἰ προσαρμόσει

βαρβάρους βάριδας,

νόστον οὐκ ἀποίσεται,

ἐνθάδ' οἶον εἰδόμαν

ναῖον πόρευμα,

300

τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα συγκλήτου

μνήμην σῶζομαι στρατεύματος

ΠΡ. Μελέλαε, τολμᾶς δεῖν', ἅ σ' οὐ τολμᾶν χρεῶν.

ΜΕ. ἅπελθε· λίαν δεσπόταισι πιστὸς εἶ.

ΠΡ. καλὸν γέ μοι τοῦννειδος ἐξωνείδισας.

305

ΜΕ. κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἂ μὴ πράσσειν σε δεῖ.

ΠΡ. οὐ χρῆν σε λῦσαι δέλτον, ἦν ἐγὼ φερον.

ΜΕ. οὐδέ γε φέρειν σε πᾶσιν Ἑλλήσιν κακά.

ΠΡ. ἄλλοις ἀμιλλῶ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.

ΜΕ. οὐκ ἂν μεθείμην. ΠΡ. οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι. 310

- ΜΕ. σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν καθαιμάξω κάρα.
 ΠΡ. ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ.
 ΜΕ. μέθες· μακροὺς δὲ δοῦλος ὦν λέγεις λόγους.
 ΠΡ. ὦ δέσποτ', ἀδικούμεσθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς
 ἔξαρκάσας ὅδ' ἐκ χειρῶν ἐμῶν βία, 315
 Ἀγάμεμνον, οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει
 ΑΓΑ. ἔα·
 τίς ποτ' ἐν πύλαισι θόρουβος καὶ λόγων ἀκομία;
 ΜΕ. οὐμός οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.
 ΑΓΑ. σὺ δὲ τί τῶδ' ἐς ἔριν ἀφίξαι, Μενέλεως, βία τ'
 ἄγεις;
 ΜΕ. βλέψον εἰς ἡμᾶς, ἴν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας
 λάβω. 320
 ΑΓΑ. μῶν τρέσας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ἀτρεΰς
 γεγώς;
 ΜΕ. τήνδ' ὄρα's δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπη-
 ρέτιν;
 ΑΓΑ. εἰσορῶ, καὶ πρῶτα ταύτην σὼν ἀπάλλαξον χειρῶν.
 ΜΕ. οὔ, πρὶν ἂν δείξω γε Δαναοῖς πᾶσι τὰγγεγραμ-
 μένα.
 ΑΓΑ. ἦ γὰρ οἶσθ' ἃ μὴ σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντρο'
 ἀνείς; 325
 ΜΕ. ὥστε σ' ἀλγῦναί γ', ἀνοιξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω
 λάθρα.
 ΑΓΑ. ποῦ δὲ κάλαβές νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναισχυντου
 φρενός.
 ΜΕ. προσδοκῶν σὴν παιδ' ἀπ' Ἄργους, εἰ στράτευμ'
 ἀφίξεται.
 ΑΓΑ. τί δέ σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου
 τόδε;
 ΜΕ. ὅτι τὸ βούλεσθαί μ' ἔκνιζε· σὸς δὲ δοῦλος οὐκ
 ἔφυν. 330

ΑΓΑ. οὐχὶ δεινὰ; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἔα's ἐμέ;

ΜΕ. πλάγια γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα.

ΑΓΑ. εὖ κεκόμεψευσαι· πονηρῶν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφή.

ΜΕ. νοῦς δ' ὁ μὴ βέβαιος ἄδικον κτήμα κοῦ σαφές φίλοις. 334

βούλομαι δέ σ' ἐξελέγξαι, καὶ σὺ μὴτ' ὀργῆς ὑπο ἀποτρέπου τὰ ληθές, οὔτε κατατενω λίαν ἐγώ. οἶσθ' ὅτ' ἐσπούδαξες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον, τῷ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χοήζων, τῷ δὲ βούλεσθαι θέλων,

ὥς ταπεινὸς ἦσθα πᾶσι, δεξιᾶς προσθυγγάνων 339 καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλοντι δημοτῶν, καὶ διδούς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι, κεί μὴ τις θέλοι, τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου;

καὶτ' ἐπεὶ κατέσχε's ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους

τοῖς φίλοισιν οὐκέτ' ἦσθα τοῖς πρὶν ὥς πρόσθεν φίλος,

δυσπροσιτος ἔσω τε κληῖθρων σπάνιος. ἄνδρα δ' οὐ χρεῶν 345

τὸν ἀγαθὸν πρᾶσσοντα μεγάλα τοὺς τρόπους μεθιστάναι,

ἄλλα καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις— ἥνικ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν.

ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶτ' ἡῦρον κακόν.

ὥς δ' ἐς Αὔλιν ἤλθες αὐτίς καὶ Πανελλήνων στρατὸς 350

οὐρίας πομπῆς σπανίζων, Δαναῖδαι δ' ἀφιέναι 352
ναῦς διηγγέλλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐ-
λίδι, 353

* * * * *

κἀμὲ παρεκάλεις· τί δράσω; τίν' ἀπορῶν εὖρω
πόρον, 356

ᾧστε μὴ στερέντας ἀρχῆς ἀπολέσαι καλὸν κλέος;
κἄτ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὴν θύσαι κόρην
[Ἀρτεμίδι καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναῖδαις, ἥσθεις
φρένας] 359

ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα· καὶ πέμπεις ἐκῶν,
οὐ βία, μὴ τοῦτο λέξεις, σῇ δάμαρτι, παῖδα σὴν
δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμου-
μένην.

οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθῆρ ὃς τάδ' ἤκουσεν σέθεν. 365
μυρίοι δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα·
ἐκπονοῦς' ἐκόντες, εἴτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς,
τὰ μὲν ὑπὸ γνώμης πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐν-
δίκως,

ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πολιν.
Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς τάλαιπώρου στένω, 370
ἣ θέλουσα δρᾶν τι κεδνόν, βαρβάρους τοὺς οὐ-
δένας

καταγελῶντας ἐξανήσει διὰ σέ καὶ τὴν σὴν κόρην.
μηδέν' ἄρα χρέους ἔκατι προστάτην θείμην χθονός,
μηδ' ὅπλων ἄρχοντα· νοῦν χορὴ τὸν στρατηλάτην
ἔχειν·

οὐδὲν ἦοθ', ἀλλ' ἐξεπλήσασιν τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν, 351
ὡς ἄνολβον εἶχες ὄμμα σύγχυσίν τε μὴ νεῶν
χιλίων ἄρχων τὸ Πριάμου πεδίον ἐμπλήσας δορός. 355
κἄθ' ὑποστρέψας λέληπαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς, 363
ὡς φονεὺς οὐκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσει μάλιστά γε.

πόλεος ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἦν ἔχων τύχην.

ΧΟ. δεινὸν κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους 376

μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

ΑΓΑ. βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς αὖ, βραχέα, μὴ λίαν
ἄνω

βλέφαρα πρὸς τάναιδές ἀγαγών, ἀλλὰ σωφρονε-
στέρως,

ὡς ἀδελφὸν οὖν. ἀνὴρ γὰρ χρηστὸς αἰδεῖσθαι
φιλεῖ. 380

εἰπέ μοι, τί δεινὰ φυσᾶς αἵματηρόν ὅμμ' ἔχων;
τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέχρησαι; λέκτρα χρηστ' ἐρᾶς
λαβεῖν;

οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν· ὦν γὰρ ἐκτῆσω,
κακῶς

ἦρχες. εἰτ' ἐγὼ δίκην δῶ σῶν κακῶν, ὃ μὴ σφαλεῖς,
ἢ δάκνει σε τὸ φιλότιμον τοῦμόν; ἀλλ' ἐν ἀγκά-
λαις 385

εὐπρεπῇ γυναικί χαρήξεις, τὸ λελογισμένον παρῆς
καὶ τὸ καλόν, ἔχειν; πονηροῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακάι.
εἰ δ' ἐγὼ γνούς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετέθηεν εὐ-
βουλίᾳ,

μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις ἀπολέσας κακὸν λέχος
ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ.
ᾧμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον οἱ κακόφρονες 391
φιλόγαμοι μνηστῆρες. ἦγε δ' ἑλπίς, οἶμαι μὲν,
θεὸς

κᾶξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον ἢ σὺ καὶ τὸ σὸν σθένος.
οὗς λαβὼν στράτευ'· ἔτοιμοι δ' εἰσὶ μωρία φρε-
νῶν·

οὐ γὰρ ἀσύνετον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι
τοὺς κακῶς παρέντας ὄρκους καὶ κατηναγκασμέ-
νους. 395

τὰ μὰ δ' οὐκ ἀποκτενῶ ἄ γὰρ τέκνα· κοῦ τὸ σὸν
μὲν εὖ

παρὰ δίκην ἔσται κακίστης εὐνιδος τιμωρία,
ἐμὲ δὲ συντήξουσιν νύκτες ἡμέραι τε δακρυόεις,
ἄνομα θρωῶντα κοῦ δίκαια παῖδας οὓς ἐγρενάμην.
ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται καὶ σαφῆ καὶ ῥάδια· 400
εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν εὖ, τὰ μ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

ΧΟ. οἷδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
μύθων, καλῶς δ' ἔχουσι, φείδεσθαι τέκνων.

ΜΕ. αἰατ', φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτήμην τάλας.

ΑΓΑ. εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι. 405

ΜΕ. δέξεις δὲ ποῦ μοι πατρός ἐκ ταύτου γεγώς;

ΑΓΑ. συνσωφρονεῖν σοι βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν.

ΜΕ. ἐς κοινὸν ἄλγειν τοῖς φίλοισι χοῆ φίλους.

ΑΓΑ. εὖ θρωῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.

ΜΕ. οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἑλλάδι; 410

ΑΓΑ. Ἑλλὰς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.

ΜΕ. σκήπτρῳ νυν αὔχει, σὸν κασίγνητον προδοῦς.

[ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἰμι μηχανάς τινας,
φίλους τ' ἐπ' ἄλλους. ΑΓΓ. ὦ Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀγάμεμνον, ἦκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων, 415
ἦν Ἰφιγένειαν ὠνόμαζες ἐν δόμοις.

μήτηρ δ' ὁμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,
καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τεροφθείης ἰδὼν,
χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἐκδημος ὦν.

ἀλλ' ὥς μακρὰν ἔτεινον, εὖροντον παρὰ 420
κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν,
αὐταὶ τε πῶλοί τ'· εἰς δὲ λειμώνων χλόην
καθεῖμεν αὐτάς, ὥς βορᾶς γευσάλατο.

ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν
ἦκω· πέπυσται γὰρ στρατός, ταχεῖα γὰρ 425
διῆξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην.

πᾶς δ' εἰς θεῶν ὅμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
 σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν· οἱ δ' εὐδαίμονες
 ἐν πᾶσι κλεινοὶ καὶ περιβλεπτοὶ βροτοῖς.
 λέγουσι δ' ὕμναιός τις ἢ τί πράσσεται; 430
 ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ
 ἐκόμισε παῖδα; τῶν δ' ἂν ἤκουσας τάδε·
 Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνίδα,
 Αὐλίδος ἀνάσση. τίς νιν ἄξεται ποτε;
 ἀλλ' εἶα, τὰπὶ τοισίδ' ἐξάρχον κανᾶ, 435
 στεφανοῦσθαι κρᾶτα καὶ σύ, Μενέλεως ἀναξ,
 ὕμναιον εὐτρέπιξε καὶ κατὰ στέρας
 λωτὸς βοάσθω καὶ ποδῶν ἔστω κτύπος·
 φῶς γὰρ τόδ' ἦκει μακάριον τῇ παρθένῳ.
 ΑΓΑ. ἐπήνεσ', ἀλλὰ στεῖχε δωματίων ἔσω· 440
 τὰ δ' ἄλλ' ἰούσης τῆς τύχης ἔσται καλῶς.]
 οἴμοι, τί φῶ δύστηνος; ἄρξομαι πόθεν;
 εἰς οἷ' ἀνάγκης ξεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν.
 ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
 πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος. 445
 ἢ δυσγένεια δ' ὥς ἔχει τι χορήσιμον.
 καὶ γὰρ δακρυῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει,
 ἅπαντά τ' εἰπεῖν. τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
 ἄνολβα ταῦτα. προστάτην δὲ τοῦ βίου
 τὸν ὄγκον ἔχομεν τῷ τ' ὄχλῳ δουλεύομεν. 450
 ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
 τὸ μὴ δακρυῦσαι δ' αὐθις αἰδοῦμαι τάλας,
 εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
 εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
 πῶς δέξομαι νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; 455
 καὶ γὰρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ἅ μοι πάρα
 ἐλθοῦς ἄκλητος. εἰκότως δ' ἅμ' ἔσπετο
 θυγατρὶ νυμφεύσουσα καὶ τὰ φίλτατα

δῶσουσ', ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσει κακούς.
 τὴν δ' αὖ τάλαιναν παρθένον, τί παρθένον; 460
 Αἰδῆς νιν ὥς ἔοικε νυμφεύσει τάχα,
 ὥς ᾧκτισ'· οἶμαι γὰρ νιν ἱκετεύσειν τὰδε·
 ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
 γήμειας αὐτὸς χῶστις ἐστὶ σοι φίλος.
 παρῶν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται 465
 οὐ συνετὰ συνετῶς· ἐτι γὰρ ἐστὶ νῆπιος.
 αἰαί, τὸν Ἑλένης ὥς μ' ἀπώλεσεν γάμον
 γήμας ὁ Πριάμου Πάρις, ὃς εἰργασται τὰδε.

ΧΟ. καὶ γὰρ κατ' ὄκτειρ', ὥς γυναῖκα δεῖ ξένην
 ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν. 470

ΜΕ. ἀδελφέ, δὸς μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν.

ΑΓΑ. δίδωμι· σὸν γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγώ.

ΜΕ. Πέλοπα κατόμνυμ', ὃς πατὴρ τοῦμοῦ πατρὸς
 τοῦ σοῦ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρεά,
 ἢ μὴν ἐρεῖν σοι τὰπὸ καρδίας σαφῶς 475
 καὶ μὴ πῖτηδες μηδὲν ἄλλ' ὅσον φρονῶ.
 ἐγὼ σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ
 ᾧκτειρα αὐτὸς ἀνταφῆκά σοι πάλιν
 καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,
 οὐκ εἰς σέ δεινός· εἶμι δ' οὔπερ εἰ σὺ νῦν 480
 καὶ σοι παραινῶ μῆτ' ἀποκτείνειν τέκνον
 μῆτ' ἀνθελέσθαι τοῦμόν. οὐ γὰρ ἔνδικον
 σέ μὲν στεναῖζειν, τὰμὰ δ' ἡδέως ἔχειν,
 θνήσκειν τε τοὺς σοὺς, τοὺς δ' ἐμούςς ὄραν φαιος·
 τί βούλομαι γάρ; οὐ γάμους ἐξαιρέτους 485
 ἄλλους λάβοιμ' ἂν, εἰ γάμων ἱμεῖρομαι;
 ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφόν, ὃν μ' ἥκιστ' ἐχρῆν,
 Ἑλένην ἔλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τὰγαθοῦ;
 ἄφρων νέος τ' ἦ, πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγύθει
 σκοπῶν ἐσεῖδον οἷον ἦν κτείνειν τέκνα. 490

ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης
 εἰσῆλθε, συγγένειαν ἐννοοῦμένῳ,
 ἢ τῶν ἐμῶν ἓκατι θύεσθαι γάμων
 μέλλει. τί δ' Ἐλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα;
 ἵτω στρατεία διαλυθεῖσ' ἐξ Αὐλίδος. 495
 σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων τὸ σὺν,
 ἀδελφέ, καὶ με παρακαλῶν εἰς δάκρυα.
 εἰ δέ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί σοι,
 μὴ μοι μετέστω· σοὶ νέμω τοῦ μὲν μέρος.
 ἀλλ' εἰς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων. 500
 εἰκὸς πέπονθα· τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
 στέργων μετέπεσον. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι
 τοιοῖδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰεί.

ΧΟ. γενναῖ' ἔλεξας Ταντάλῳ τε τῷ Διὸς
 πρέποντα· προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν. 505

ΑΓΑ. αἰνῶ σε, Μενέλεως, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
 ὑπέσθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους σοῦ τ' ἀξίως.
 ταραχὴ δ' ἀδελφῶν διὰ τ' ἔρωτα γίνεται
 πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπτυσα
 τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλοιν πικράν. 510
 ἀλλ' ἤκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίης τύχας,
 θυγατρὸς αἵματηρὸν ἐκπρᾶξαι φόνον.

ΜΕ. πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τήν γε σὴν κτανεῖν;

ΑΓΑ. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.

ΜΕ. οὐκ, ἦν νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστείλῃς πάλιν. 515

ΑΓΑ. λάθοιμι τοῦτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομεν.

ΜΕ. τὸ ποῖον; οὗτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.

ΑΓΑ. Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῶ.

ΜΕ. οὐκ, ἦν θάνη γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές.

ΑΓΑ. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν. 520

ΜΕ. κούδέν γ' ἀρεστὸν οὐδὲ χρήσιμον παρόν.

ΑΓΑ. ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας οὐμ' ἐσέρχεται;

- ΜΕ. ὃ μὴ σὺ φράξεις, πῶς ἂν ὑπολάβοιμ' ἔπος;
 ΑΓΑ. τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.
 ΜΕ. οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεὺς ὃ τι σὲ καμὲ πημανεῖ. 525
 ΑΓΑ. ποικίλος αἰὲ πέφυκε τοῦ τ' ὄχλον μέτα.
 ΜΕ. φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται, δεινῷ κακῷ.
 ΑΓΑ. οὐκοῦν δόκει νιν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις
 λέξειν ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,
 καμ' ὥς ὑπέστην θῦμα κατὰ ψεύδομαι, 530
 Ἀρτέμιδι θύσειν· οἷς ξυναρπάσας στρατόν,
 σὲ καμ' ἀποκτείναντας Ἀργεῖους κόρην
 σφάξαι κελεύσει. καὶν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,
 ἐλθόντες αὐτοῖς τείχεσιν Κυκλωπίοις
 ξυναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν. 535
 τοιαῦτα τὰμὰ πῆματ'. ὦ τάλας ἐγώ,
 ὥς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.
 ἐν μοι φύλαξον, Μενέλαος, ἀνὰ στρατόν
 ἐλθών, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε
 μάθῃ, πρὶν Αἰδῇ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβών, 540
 ὥς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πρᾶσσω κακῶς.
 ὑμεῖς τε σιγὴν, ὦ ξέναι, φυλάσσετε.
 ΧΟ. μακαρὲς οἱ μετρίας θεοῦ 545
 μετὰ τε σωφροσύνας μετέ-
 σχον λέκτρων Ἀφροδίτας,
 γαλανεῖα χρησάμενοι
 μαινολῶν οἰστρων, ὅθι δὴ
 δίδυμ' Ἔρως ὁ χρυσοκόμας
 τόξ' ἐντείνεται χαρίτων,
 τὸ μὲν ἐπ' εὐαίῳσι πότμῳ, 550
 τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.
 ἀπενέπω νιν ἀμετέρων,
 Κύπρι καλλίστα, θαλάμων.

εἴη δέ μοι μετρία μὲν
 χάρις, πόθοι δ' ὅσιοι, 555
 καὶ μετέχοιμι τᾷς Ἀφροδί-
 τας, πολλὰν δ' ἀποθείμαν.
 διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν, 560
 διάφοροι δὲ τρόποι· τὸ δ' ὁρ-
 θῶς ἐσθλὸν σαφεὲς αἶψά·
 τροφαί θ' αἱ παιδευόμεναι
 μέγα φέρουσ' εἰς τὰν ἀρετάν·
 τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
 τὰν τ' ἐξαλλάσσουσιν ἔχει 565
 χάριν ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν
 τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρει
 κλέος ἀγήρατον βιοτᾶ.
 μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,
 γυναιξὶν μὲν κατὰ Κύπριν
 κρυπτάν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ 570
 κόσμος ἔνδον ὁ μυριοπλη-
 θῆς μείζω πόλιν αὔξει.
 ἔμολες, ᾧ Πάρις, ἦτε σύ γε
 βουκόλος ἀργενναῖς ἐτράφης
 Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις, 575
 βάρβαρα συρίζων, Φρυγίων
 αὐλῶν Ὀλύμπου καλάμοις
 μιμήματα πνέων.
 εὖθηλοι δὲ τρέφοντο βοες,
 ὅτι σε κρίσις ἐμηνε θεῶν, 580
 ἃ σ' Ἑλλάδα πέμπει
 τῶν ἐλεφαντοδέτων πάροι-
 θεν δόμων, ὃς τᾷς Ἑλένας
 ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν
 ἐρωτα δέδωκας, 585

ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτοάθης.

ὄθεν ἔρις ἔριν

Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσί τ' ἄγει

εἰς Τροίας πέργαμα.

ἰὼ ἰὼ· μεγάλαι μεγάλων

590

εὐδαιμονίαι· τὴν τοῦ βασιλέως

ἴδετ' Ἰφιγένειαν ἄνασσαν

τὴν Τυνδαρέου τε Κλυταιμνήστραν,

ὥς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασ'

ἐπὶ τ' εὐμήκεις ἤκουσι τύχας.

595

θεοὶ τοι κρείσσους οἱ τ' ὀλβοφόροι

τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι θνατῶν.

[στῶμεν, Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα,

τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὄχων

ἄπο μὴ σφαλερῶς ἐπὶ γαῖαν,

600

ἀγανῶς δὲ χεροῖν μαλακῇ γνώμῃ,

μὴ ταρβήσῃ νεωστί μοι μολὸν

κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,

μηδὲ θόρυβον μηδ' ἐκπληξιν

ταῖς Ἀργείοις

605

ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν.]

ΚΑ. ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα,

τὸ σόν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν

ἐλπίδα δ' ἔχω τιν' ὥς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις

πάρειμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων

610

ἔξω πορεύεθ' ἄς φέρω φερνὰς κόρη,

καὶ πέμπετ' εἰς μέλαθρον εὐλαβούμενοι.

σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, λείπε παλικούς ὄχους,

ἄβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα.

ὕμεις δὲ νεάνιδές νιν ἀγκάλαις ἐπι

615

δέξασθε καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων.

καὶ μοι χερὸς τις ἐνδότη στήριγματα,

- θάκους ἀπήνης ὥς ἂν ἐκλίπω καλῶς.
 [αἰ δ' εἰς τὸ πρόσθεν στήτε παλικῶν ξυγῶν,
 φοβερόν γὰρ ἀπαράμυνθον ὄμμα παλικόν· 620
 καὶ παῖδα τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
 λᾶξυσθ', Ὀρέστην· ἔτι γάρ ἐστι νήπιος.
 τέκνον, καθεύδεις παλικῶ δαμείς ὄχρα;
 ἔγρειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς·
 ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν 625
 λήψει, τὸ τῆς Νηρηΐδος ἰσόθεον γένος.
 ἔξῃς κἀθησο δεῦρό μου ποδός, τέκνον,
 πρὸς μητέρ', Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με
 ξέναισι ταῖσδε πλησία σταθεῖσα δός,
 καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσσειπε σὸν φίλον. 630
- ΙΦ. ὦ μητερ, ὑποδραμοῦσά σ', ὀργισθῆς δὲ μή,
 πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τὰμὰ περιβαλῶ.]
- ΚΑ. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἀναξ,
 ἤκομεν, ἐφετμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.
- ΙΦ. [ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ στέρν', ὦ πάτερ, 635
 ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν διὰ χρόνον.
 ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργισθῆς δὲ μή.]
- ΚΑ. ἀλλ', ὦ τέκνον, χρηΐ φιλοπάτωρ δ' αἰεί ποτ' εἶ
 μάλιστα παίδων τῶδ' ὅσους ἐγὼ τέκον.
- ΙΦ. ὦ πάτερ, ἐσεῖδόν σ' ἄσμενη πολλῶ χρόνῳ. 640
- ΑΓΑ. καὶ γὰρ πατὴρ σέ· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις.
- ΙΦ. χαῖρ'· εὐ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας, πάτερ.
- ΑΓΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ, τέκνον.
- ΙΦ. ἔα·
 ὥς οὐ βλέπεις ἔκηνον, ἄσμενός μ' ἰδων.
 ΑΓΑ. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεὶ καὶ στρατηλάτῃ μέλει. 645
- ΙΦ. παρ' ἐμοὶ γενοῦ νῦν, μὴ πλὴ φροντίδας τρέπον.
- ΑΓΑ. ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας κοῦκ ἄλλοθι.
- ΙΦ. μέθες νυν ὄφρ' οὐν ὄμμα τ' ἔκτεινον φίλον.

- ΑΓΑ. ἰδοὺ γέγηθα σ' ὥς γέγηθ' ὀρώων, τέκνον.
 ΙΦ. κάπειτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν; 650
 ΑΓΑ. μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ' πιοῦσ' ἀπουσία.
 ΙΦ. οὐκ οἶδ' ὅ τι φῆς, οὐκ οἶδα, φίλτατ' ἐμοὶ πάτερ
 ΑΓΑ. συνετὰ λέγουσα μᾶλλον εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις.
 ΙΦ. ἀσύνετα νῦν ἐροῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ
 ΑΓΑ. παπαί. τὸ σιγαῖν οὐ σθένω· σέ δ' ἤνεσα. 655
 ΙΦ. μέν', ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.
 ΑΓΑ. θέλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι.
 ΙΦ. ὅλουντο λόγχοι καὶ τὰ Μενέλεω κακά.
 ΑΓΑ. ἄλλους ὀλεῖ πρόσθ' ἀμὲ διωλέσαντ' ἔχει.
 ΙΦ. ὥς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς. 660
 ΑΓΑ. καὶ νῦν γέ μ' ἴσχει δῆ τι μὴ στέλλειν στρατόν.
 ΙΦ. ποῦ τοῦς Φρύγας λέγουσιν ὥκίσθαι, πάτερ;
 ΑΓΑ. οὐ μή ποτ' οἴκετ' ὦφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.
 ΙΦ. μακράν γ' ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ;
 ΑΓΑ. εἰς ταῦτόν, ὦ θυγάτερ, ἦκεις σὺ πατρί. 665
 ΙΦ. φεῦ·
 εἰδ' ἣν καλὸν μοι σοὶ τ' ἄγειν σύμπλουν ἐμέ
 ΑΓΑ. ἔπεστι καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσῃ πατρός.
 ΙΦ. σὺν μητρὶ πλεύσας ἢ μόνη πορευέσομαι;
 ΑΓΑ. μόνη, μονωθεῖς ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.
 ΙΦ. οὐ πού μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίξεις, πάτερ; 670
 ΑΓΑ. ἔασον. οὐ χρὴ τοιαῦδ' εἰδέναι κόρας.
 ΙΦ. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος εὖ τὰ κεῖ, πάτερ.
 ΑΓΑ. θῦσαι με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.
 ΙΦ. ἀλλὰ ξὺν ἱεροῖς χρὴ τό γ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.
 ΑΓΑ. εἰσεῖ σύ· χερνίβων γὰρ ἐστήξει πέλας. 675
 ΙΦ. στήσομεν ἄρ' ἀμφὶ βωμόν, ὦ πάτερ, χοροῦς;
 ΑΓΑ. ζηλῶ σέ μᾶλλον ἢ' μὲ τοῦ μηδὲν φρονεῖν.
 χώρει δὲ μελάθρων ἐντὸς ὀφθῆναι κόραις,
 πικρὸν φίλημα δοῦσα δεξιάν τ' ἐμοί,

- μέλλουσα δαρὸν πατρὸς ἀποικήσειν χρόνον. 680
 ὦ στέρνα καὶ παρῆδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,
 ὡς ἄχθος ὑμῖν ἐρένεθ' ἢ Φρυγῶν πόλις
 Ἑλένη τε· παύω τοὺς λόγους· ταχεῖα γὰρ
 νοτὶς διώκει μ' ὁμμάτων ψαύσαντά σου.
 ἴθ' εἰς μέλαθρα. σὲ δὲ παραιτοῦμαι τάδε, 685
 Αἰδὰς γένεθλον, εἰ κατωκτίσθην ἄγαν,
 μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμήν.
 ἀποστολαὶ γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως
 δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
 παῖδας παραδιδῶ πολλὰ μοχθήσας πατὴρ. 690
ΚΑ. οὐχ ὧδ' ἀσύμετός εἰμι, πείσεσθαι δέ με
 καὐτὴν δόκει τάδ', ὥστε μὴ σε νουθετεῖν,
 ὅταν σὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην·
 ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχναεῖ.
 τοῦνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας, 695
 γένους δὲ ποίου χῶπόθεν, μαθεῖν θέλω.
ΑΓΑ. Αἶγινα θυγάτηρ ἐρένετ' Ἀσωποῦ πατρός.
ΚΑ. ταύτην δὲ θνητῶν ἢ θεῶν ἔξευξε τίς;
ΑΓΑ. Ζεὺς· Αἰακὸν δ' ἔφυσεν, Οἰνώνης πρόμον.
ΚΑ. τοῦ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δῶματα; 700
ΑΓΑ. Πηλεὺς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.
ΚΑ. θεοῦ διδόντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβῶν;
ΑΓΑ. Ζεὺς ἡγγύησε καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
ΚΑ. γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;
ΑΓΑ. Χείρων ἔν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλείου βᾶθρα. 705
ΚΑ. οὐ φασὶ Κενταύρειον ὠκίσθαι γένος;
ΑΓΑ. ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί
ΚΑ. Θέτις δ' ἔθρεψεν ἢ πατὴρ Ἀχιλλέα;
ΑΓΑ. Χείρων, ἔν' ἦθη μὴ μάθοι κακῶν βροτῶν.
ΚΑ. φεῦ·
 σοφός γ' ὁ θρέψας χῶ διδοὺς σοφώτερος. 710

- ΑΓΑ. τοιόσδε παιδὸς σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.
 ΚΑ. οὐ μεμπτός. οἶκεῖ δ' ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος;
 ΑΓΑ. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὄροις.
 ΚΑ. ἐκεῖσ' ἀπάξεις σὴν ἐμὴν τε παρθένον;
 ΑΓΑ. κείνῳ μελήσει ταῦτα τῷ κεκτημένῳ. 716
 ΚΑ. ἀλλ' εὐτυχοίτην. τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;
 ΑΓΑ. ὅταν σελήνης εὐτυχῆς ἔλθῃ κύκλος.
 ΚΑ. προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ;
 ΑΓΑ. μέλλω· πλὴ ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχῃ.
 ΚΑ. κᾶππετα δαίσεις τοὺς γάμους ἐς ὕστερον; 720
 ΑΓΑ. θύσας γε θύμαθ' ἀμὲρ χρὴ θύσαι θεοῖς.
 ΚΑ. ἡμεῖς δὲ θοοίην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;
 ΑΓΑ. ἐνθάδε παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις.
 ΚΑ. καλῶς ἀναγκαίως τε· συννεύγκοι δ' ὁμῶς.
 ΑΓΑ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ γύναι; πιθοῦ δέ μοι. 725
 ΚΑ. τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἰθισμαι σέθεν.
 ΑΓΑ. ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὐπὲρ ἔσθ' ὁ νυμφίος,
 ΚΑ. μητρὸς τί χωρὶς δράσεθ', ἀμὲρ δρᾶν χρεῶν;
 ΑΓΑ. ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Δαναίδων μέτα.
 ΚΑ. ἡμᾶς δὲ ποῦ χρὴ τηνικαῦτα τυγχάνειν; 730
 ΑΓΑ. χῶρει πρὸς Ἄργος παρθένους τε τημέλει.
 ΚΑ. λιποῦσαι παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα;
 ΑΓΑ. ἐγὼ παρέξω φῶς ὃ νυμφίοις πρόπει.
 ΚΑ. οὐχ ὁ νόμος οὗτος, σὺ δὲ φαῦλ' ἤγρεῖ τάδε.
 ΑΓΑ. οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ. 735
 ΚΑ. καλὸν τεκοῦσαν τάμ' ἐκδοῦναι τέκνα.
 ΑΓΑ. καὶ τὰς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.
 ΚΑ. ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.
 ΑΓΑ. πιθοῦ. ΚΑ. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργεῖαν θεάν.
 ἐλθὼν σὺ τᾶξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγὼ, 740
 ἃ χρὴ παρῆναι νυμφίοισι παρθένοισι.
 ΑΓΑ. οἴμοι· μάτην ἦξ', ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην.

ἐξ ὁμμάτων δάμαρτ' ἀποστέλλαι θέλων.
 σοφίζομαι δὲ καπὶ τοῖσι φιλτάτοις
 τέχνας πορίζω, πανταχῇ νικώμενος. 745
 ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ
 κοινῇ τὸ τῆς θεοῦ φίλον, ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχές,
 ἐξιστορήσων εἰμι, μόχθον Ἑλλάδος.
 χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν
 γυναῖκα χρηστὴν καγαθήν, ἣ μὴ γαμεῖν. 750
 XO. ἦξει δὴ Σιμόεντα καὶ στρ.
 δίνας ἀργυροειδεῖς
 ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς
 ἀνά τε ναυσὶν καὶ σὺν ὄπλοις
 Ἴλιον εἰς τὸ Τροίας 755
 Φοιβήιον δάπεδον,
 τὰν Κασάνδραν ἵν' ἀκούω
 ῥίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους
 χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας
 κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ 760
 μαντόσυνοι πνεύσῃσ' ἀνάγκαι.
 στάσσονται δ' ἐπὶ περγάμων
 αντ.
 Τροίας ἀμφὶ τε τείχη
 Τρῶες, ὅταν χάλκασπις Ἄρης
 πόντιος εὐπρόφοροισι πλάταις 765
 εἰρεσίᾳ πελάζῃ
 Σιμουντίοις ὀχετοῖς,
 τὰν τῶν ἐν αἰθέρι δισσῶν
 Διοσκούρων Ἑλέναν
 ἐκ Πριάμου κομίσαι θέλων 770
 εἰς γὰρ Ἑλλάδα δοριπόντοις
 ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.
 [Πέργαμον δὲ Φρυγῶν πόλιν

751 — 761 = 762 — 772

λαῖνους περὶ πύργους
 κυκλώσας Ἄρει φονίῳ, 775
 λαιμοτόμους κεφαλὰς
 σπάσας, πόλισμα Τροίας
 πέρσας κατ' ἄκρας πόλιν,
 θήσει κόρας πολυκλαύστους
 δάμαρτά τε Πριάμουν. 780
 ἃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα
 πολύκλαυτος ἐσεῖται
 πόσιν προλιποῦσα.] μήτ' ἐμοὶ
 μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
 ἐλπὶς ἄδε ποτ' ἔλθοι, 785
 οἷαν αἱ πολύχρουσοι
 Ἀνδαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
 στήσουσι παρ' ἱστοῖς
 μυθεῦσαι τὰδ' ἐς ἀλλήλας·
 τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμου κόμας 790
 ῥῦμα δακρυόεν τανύσας
 πατρίδος ὀλλυμένας ἀπολωτιεῖ;
 διὰ σέ, τὰν κύκνου δολιχαύχενος γόνον,
 εἰ δὴ φάτις ἔτυμος,
 ὥς ἔτεκεν Ἀθήδαι σ' 795
 ὄρνιδι πταμένῳ
 Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας,
 εἴτ' ἐν δέλτοις Πιερίσιν
 μῦθοι τὰδ' ἐς ἀνθρώπους
 ἦνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως. 800

ΑΧ. ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
 τίς ἂν φράσειε προσπόλων τὸν Πηλέως
 ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέα,
 οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρύπουν πέλας.

- οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄζυγες γάμων 805
οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες ἐνθάδε
θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς, οἳ δ' ἔχοντες εὐνιδας
καὶ παῖδας· οὕτω δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως
τῆσδε στρατείας Ἑλλάδ' οὐκ ἄνευ θεῶν.
τοῦμὸν μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεῶν· 810
ἄλλος δ' ὁ χορήζων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φράσσει.
γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον ἠδὲ Πηλέα
μένω' πλὴ λεπταῖς ταισίδ' Εὐρύπου πρῶταῖς,
Μυρμιδόνας ἰσχων· οἳ δ' αἰὲ προσκείμενοι
λέγουσ'· Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; πόσον χρόνον 815
ἔτ' ἐκμετροῦσαι χρεὶ πρὸς Ἴλιον στόλον;
δρᾷ δ', εἰ τι δράσεις, ἢ ἅπαρ' οἴκαδε στρατόν,
τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα.
- ΚΑ.** ὦ παῖ θεᾶς Νηρηΐδος, ἔνδοθεν λόγων
τῶν σῶν ἀκούσας' ἐξέβην πρὸ δωμάτων. 820
- ΑΧ.** ὦ πότνι, αἰδώς, τήνδε τίνα λεύσσω ποτὲ
γυναικα, μορφήν εὐπρεπῇ κεκτημένην;
- ΚΑ.** οὐ θαυμάσ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οἷς μὴ πάρος
προσηγες· αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
- ΑΧ.** τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Δαναῖδῶν εἰς σύλλογον, 825
γυνὴ πρὸς ἄνδρας ὑσπίσιν πεφραγμένους;
- ΚΑ.** Αἰῖδας μὲν εἰμι παῖς, Κλυταιμνήστρα δέ μοι
ὄνομα, πόσις δέ μου στήν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
- ΑΧ.** καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεὶ τὰ καίρια.
αἰσχροὺν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους. 830
- ΚΑ.** μένον· τί φεύγεις; δεξιάν τ' ἐμῇ χειρὶ
σύνειπον, ἀρχὴν μακαρίων νυμφευμάτων.
- ΑΧ.** τί φής; ἐγὼ σοι δεξιάν; αἰδοίμεθ' ἂν
Ἀγαμέμνον', εἰ ψεύοιμεν ὧν μὴ μοι θέμις.
- ΚΑ.** θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς 835
παῖδ', ὦ θεᾶς παῖ ποντίας Νηρηΐδος.

- ΑΧ. ποίους γάμους φής; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι.
εἰ μή τι παρανοοῦσα καινουργεῖς λόγον.
- ΚΑ. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδεῖσθαι φίλους
καινοὺς ὁρῶσι καὶ γάμου μεμνημένους. 840
- ΑΧ. οὐπώποτ' ἐμνήστευσα παῖδα σὴν, γύναι,
οὐδ' ἐξ' Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων.
- ΚΑ. τί δῆτ' ἄν εἴη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμοὺς
θαύμαξ'· ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰ πό σου.
- ΑΧ. εἴκαζε· κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε·
ἄμφω γὰρ οὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως. 845
- ΚΑ. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινὰ; μνηστεύω γάμους
οὐκ ὄντας, ὥς εἴξασιν· αἰδοῦμαι τάδε.
- ΑΧ. ἴσως ἐκερτόμησε καὶ με καὶ σέ τις.
ἀλλ' ἀμελία δὸς αὐτὰ καὶ φανύλως φέρε. 850
- ΚΑ. χαῖρ'· οὐ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασιν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
ψευδῆς γενομένη καὶ παθοῦς' ἀνάξια.
- ΑΧ. καὶ σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ· πόσιν δὲ σὸν
στείχω ματεύσων τῶνδε δωμάτων ἔσω. 854
- ΠΡ. ὦ ξέν', Αἰακοῦ γένεθλον, μείνον, ὦ σέ τοι λέγω,
τὸν θεῶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ τὴν Αἴδας κόρην.
- ΑΧ. τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; ὥς τεταρβηκῶς καλεῖ.
- ΠΡ. δοῦλος, οὐχ ἄβρύνομαι τῷδ'· ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἔῃ.
- ΑΧ. τίνος; ἐμὸς μὲν οὐχί· χωρὶς τὰ μὰ κάγαμέμνονος.
- ΠΡ. τῆσδε τῆς πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος
πατρός. 860
- ΑΧ. ἔσταμεν· φράξ', εἰ τι χρῆξεις, ὦν μ' ἐπέσχες
εἵνεκα.
- ΠΡ. ἢ μόνω παρόντε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις;
- ΚΑ. ὥς μόνοις λόγοις ἄν, ἔξω δ' ἔλθῃ βασιλικῶν δόμων.
- ΠΡ. ὦ τύχη πρόνοιά θ' ἡμῇ, σώσαθ' οὐς ἐγὼ θέλω.
- ΑΧ. ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἀνοίσει χρόνον· ἔχει δ' ὄκνον
τινά. 865

ΚΛ. δεξιᾶς ἔκατι μὴ μέλλ', εἴ τί μοι χοῖρ' ἔξεις λέγειν.

ΠΡ. οἶσθα δ' ἡτά μ' ὅστις ὦν σοὶ καὶ τέκνοις εὖνους
ἔφυν.

ΚΛ. οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λατριν.

ΠΡ. ᾧτι μ' ἐν ταῖς σαῖσι φερναῖς ἔλαβεν Ἀγαμέμνων
ἄναξ.

ΚΛ. ἦλθες εἰς Ἀργος μεθ' ἡμῶν καμὸς ἦσθ' αἰεὶ ποτε.

ΠΡ. ᾧδ' ἔχει. καὶ σοὶ μὲν εὖνους εἰμί, σῶ δ' ἦσσον
πόσει.

871

ΚΛ. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν οὔστινας στέργεις λόγους.

ΠΡ. παῖδα σὴν πατὴρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν.

ΚΛ. πῶς; ἀπέπτυσ', ὦ γεραιέ, μῦθον· οὐ γὰρ εὔ
φρονεῖς.

ΠΡ. φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τῆς ταλαιπώρου δέσρην.

ΚΛ. ᾧ τάλαιν' ἐγώ, μεμηνῶς ἄρα τυγχάνει πόσις; 876

ΠΡ. ἀρτίφρων, πλὴν εἰς σέ καὶ σὴν παῖδα· τοῦτο δ'
οὐ φρονεῖ.

ΚΛ. ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐπάγων ἀλαστόρων;

ΠΡ. θέσφαθ', ὥς γέ φησι Κάλχας, ἵνα πορεύηται
στρατός.

ΚΛ. ποῖ; τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα δ' ἦν πατὴρ μέλλει
κτανεῖν.

880

ΠΡ. Δαρδάνου πρὸς δῶμαθ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως
λάβῃ.

ΚΛ. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπρω-
μένος;

ΠΡ. πάντ' ἔχεις· Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μέλλει
πατὴρ.

ΚΛ. ὁ δὲ γάμος παρεῖχε πρόφασιν, ἥ μ' ἐκόμισεν ἐκ
δόμων;

ΠΡ. ἔν' ἀγάγοις χαίρουσ' Ἀχιλλεὺς παῖδα νυμφεύσουσα
σὴν.

885

ΚΛ. ὦ θύγατερ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺ καὶ μητηρ
σέθεν.

ΠΡ. οἴκτρ' ἀπάσχετον δὴ οὔσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνων
ἔτλη.

ΚΛ. οἴχομαι τάλαινα, δακρύων νάματ' οὐκέτι στέγω.

ΠΡ. εἵπερ ἄλγεινόν τὸ τέκνων στερομένην δακρυρροεῖν.

ΚΛ. σὺ δὲ τὰδ', ὦ γέρον, πόθεν φῆς εἰδέναι πεπυ-
σμένος; 890

ΠΡ. δέλτον ῥόχονην φέρων σοι πρὸς τὰ πρὶν γεγραμ-
μένα.

ΚΛ. οὐκ ἔων ἢ ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην;

ΠΡ. μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὸς πόσις
τότ' εὖ.

ΚΛ. κατὰ πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν;

ΠΡ. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὅς κακῶν τῶνδ' αἰ-
τιος. 895

ΚΛ. ὦ τέκνον Νηρηΐδος, ὦ παῖ Πηλεΐδας, κλύεις τὰδε;

ΑΧ. ἔκλυον οὔσαν ἀθλίαν σε, τὸ δ' ἐμὸν οὐ φανύλως
φέρω.

ΚΛ. παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

ΑΧ. μέφομαι κἀγὼ πόσει σῶ, κοῦχ ἀπλῶς οὕτω φέρω.

ΚΛ. οὐκ ἐπαιδεδασθόμεσθα προσπείσειν τὸ σὸν γόνυ, 900
θυητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι;
περὶ τίνος σπουδαστέον μοι μᾶλλον ἢ τέκνου πέρι;
ἀλλ' ἄμυνον, ὦ θεᾶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ
τῇ τε λεχθεῖσῃ δάμαρτι σῇ, μάτην μὲν, ἀλλ' ὅμως.
σοὶ καταστέψας· ἐγὼ νιν ἤγον ὡς γαμουμένην, 905
νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἔξεται,
ὅστις οὐκ ἤμυνας· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐξύγης,
ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαίνης παρθένου φίλος πόσις.
πρὸς γενειάδος δέ, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς μητέρος·

ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ὥ σ' ἀμυνάθειν
χρεών. 910

οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον ἢ τὸ σὸν γόνυ,
οὐδὲ φίλος οὐδεὶς πελᾶ μοι· τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
κλύεις

ὦμὰ καὶ πάντολμ'· ἀφίγμαι δ', ὥσπερ εἰσορᾶς,
γυνή

ναυτικὸν στρατεύμ' ἀναρχον καπὶ τοῖς κακοῖς
θρασύ,

χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν. ἦν δὲ τολμῆσης σύμου
χεῖρ' ὑπερτεῖναι, σεσῶσμεθ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ σεσῶ-
σμεθα. 916

ΧΟ. δεινὸν τὸ τίκτειν καὶ φέρει φίλτρον μέγα,
πᾶσιν τε κοινὸν ὥσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.

ΑΧ. ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἰρεται πρόσω·
ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσι τ' ἀσχαλᾶν 920

μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.
λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' εἰσὶν βροτῶν
ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μετὰ.

ἔστιν μὲν οὖν ἔν' ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν,
ἔστιν δὲ χῶπου χρήσιμον γνώμην ἔχειν. 925

ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς
Χείρωνος, ἔμαθον τοὺς τρόπους ἀπλοῦς ἔχειν.

καὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἦν μὲν ἡγῶνται καλῶς,
πεισόμεθ'· ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι.

ἀλλ' ἐνθαδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν 930
παρέχων, Ἄρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.

σὲ δ', ὦ παθοῦσα σχέτλια πρὸς τῶν φιλάτων,
ἃ δὴ κατ' ἀνδρα γίγνεται νεανίαν,

τοσοῦτον οἴκτου περιβαλὼν καταστελῶ,
κοῦπτε κόρη σὴ πρὸς πατρός σφαγήσεται, 935
ἐμὴ φατισθεῖς· οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς

ἐγὼ παρέξω σὺ πόσει τοῦμόν δέμας.
 τοῦνομα γάρ, εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἤρατο,
 τοῦμόν φονεύσει παῖδα σὴν. τὸ δ' αἴτιον
 πόσις σός· ἄγνόν δ' οὐκέτ' ἐστὶ σῶμ' ἐμόν, 940
 εἰ δι' ἐμ' ὀλεῖται διὰ τε τοὺς ἐμοὺς γάμους
 ἢ δεινὰ τλᾶσα κοῦν ἀνεκτὰ παρθένος,
 θαυμαστά δ' ὡς ἀνάξι' ἡτιμασμένη.
 ἐγὼ κάκιστος ἦν ἄρ' Ἀργείων ἀνὴρ,
 ἐγὼ τὸ μηδέν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, 945
 ὡς οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγώς,
 εἴπερ φονεύσει τοῦμόν ὄνομα σὺ πόσει.
 μὰ τὸν δι' ὕγρῶν κυμάτων τεθραμμένον
 Νηρέα, φυτουργὸν Θέτιδος ἥ μ' ἐγείνατο,
 οὐχ ἄψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ, 950
 οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις·
 ἢ Σίπυλος ἔσται πόλις ὄρισμα βαρβάρων,
 ὅθεν πεφύκας οἱ στρατηλάται γένος,
 Φθίας δὲ τοῦνομ' οὐδαμοῦ κεκλήσεται.
 πικροὺς δὲ προχύτας χέρνιβας τ' ἐνάρξεται 955
 Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἔστ' ἀνὴρ,
 ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει
 τυχῶν· ὅταν δὲ μὴ τύχη, διοίχεται;
 οὐ τῶν γάμων ἕκατι, μυριάι κόραι
 θηρῶσι λέκτρον τοῦμόν, εἰρηται τόδε· 960
 ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρις· Ἀγαμέμνων ἀναξ·
 χοῖν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τοῦμόν ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
 θήραμα παιδός· ἢ Κλυταιμνήστρα δ' ἐμοὶ
 μάλιστ' ἐπέισθη θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει.
 ἔδωκά τ' Ἑλλήσιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 965
 ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος· οὐκ ἡρνούμεθ' ἂν
 τὸ κοινὸν αὖξιν ὧν μέτ' ἐστρατευόμην.
 νῦν δ' οὐδὲν εἰμι παρά γε τοῖς στρατηλάταις,

ἐν εὐμαρεῖ τε δοῶν τε καὶ μὴ δοῶν καλῶς.
 τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν πρὶν εἰς Φρύγας 970
 ἐλθεῖν, φόνου κηλίσιν αἵματος χροανῶ,
 εἰ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαίρησεται.
 ἀλλ' ἡσύχαξε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
 μέγιστος, οὐκ ὦν· ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.

ΧΟ. ἔλεξας, ὦ παῖ Πηλέως, σοῦ τ' ἄξια 975
 καὶ τῆς ἐναλλίας δαίμονος, σεμνῆς θεοῦ.

ΚΑ. φεῦ·
 πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
 μηδ' ἐνδεῶς τοῦδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
 αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινὰ
 μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἦν αἰνῶσ' ἄγαν. 980

αἰσχύνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους,
 ἰδίᾳ νοσοῦσα· σὺ δ' ἄνθος κακῶν γ' ἐμῶν
 ἀλλ' οὖν ἔχει τοι σχῆμα, κἂν ἄπωθεν ἦ
 ἀνὴρ ὁ χρηστός, δυστυχοῦντας ὠφελεῖν.
 οἰκτερε δ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν. 985

ἦ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἰήθεῖς· ἔχειν,
 κενὴν κατέσχον ἐλπίδ'· εἰτά σοι τάχα
 ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις
 θανούσ' ἐμὴ παῖς, ὃ σε φυλάξασθαι χρεῶν.
 ἀλλ' εὐ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὐ δὲ καὶ τέλη· 990
 σοῦ γὰρ θέλοντος παῖς ἐμὴ σωθήσεται.

βούλει νῦν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ;
 ἀπαρθένευτα μὲν τάδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
 ἥξει, δι' αἰδοῦς ὅμῃ ἔχουσ' ἐλευθέρον·
 εἰ δ' οὐ παρούσης ταῦτά τεύξομαι σέθεν, 995
 μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται.
 ὅμως δ' ὅσον γε δυνατόν αἰδεῖσθαι χρεῶν.

ΑΧ. σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὅψιν εἰς ἐμήν,
 μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν, γύναι·

στρατὸς γὰρ ἀθρόος ἀργὸς ὦν τῶν οἰκοθεν 1000
 λῆσчас πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
 πάντως δὲ μ' ἱκετεύοντες ἤξετ' εἰς ἴσον,
 εἴ τ' ἀνικετεύτως· εἰς ἐμοὶ γάρ ἐστ' ἀγῶν
 μέγιστος ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.
 ὥς ἔν γ' ἀκούσας ἴσθι, μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν· 1005
 ψευδῇ λέγων δὲ καὶ μάτην ἐγκερτομῶν
 θάνοιμι· μὴ θάνοιμι δ', ἣν σῶσω κόρην.

ΚΑ. ὄναιο συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.

ΑΧ. ἄκουε δὴ νυν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔξη καλῶς.

ΚΑ. τί τοῦτ' ἐλέξας; ὥς ἀκουστέον γέ σου. 1010

ΑΧ. πείθωμεν αὐτίς πατέρα βέλτιον φρονεῖν.

ΚΑ. κακὸς τίς ἐστι καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.

ΑΧ. ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.

ΚΑ. ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· ὅ τι δὲ χρή με δοῦν φράσον.

ΑΧ. ἱκέτευ' ἐκείνον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα· 1015
 ἣν δ' ἀντιβαίῃη, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.
 [εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπίθετ', οὐ τοῦμὸν χρεῶν
 χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.

καὶ γὰρ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,
 στρατός τ' ἂν οὐ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα
 λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον ἢ σθένει. 1021

καλῶς δὲ κρανθέντων πρὸς ἡδονὴν φίλοις
 σοὶ τ' ἂν γένοιτο κἂν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.]

ΚΑ. ὥς σῶφρον' εἶπας. δραστέον δ' ἅ σοι δοκεῖ.

ἣν δ' αὖ τι μὴ πράσσωμεν ὦν ἐγὼ θέλω, 1025
 ποῦ σ' αὐτίς ὀψόμεσθα; ποῦ χρή μ' ἀθλίαν
 ἐλθοῦσαν εὔρεῖν σὴν χεῖρ' ἐπίκουρον κακῶν;

ΑΧ. ἡμεῖς σε φύλακες οὐ χρεῶν φυλάξομεν,

μή τίς σ' ἰδὼν στείλουσιν ἐπτοημένην

Δαναῶν δι' ὄχλου· μηδὲ πατρῶον δόμον 1030

- αἴσχυν'· ὁ γάρ τοι Τυνδάρεως οὐκ ἄξιος
[κακῶς ἀκούειν· ἐν γὰρ Ἑλλήσιν μέγας].
- ΚΑ.** ἔσται τὰδ'. ἄρχε· σοί με δουλεύειν χρεών.
εἰ δ' εἰσὶ θεοί, δίκαιος ὢν ἀνὴρ
ἔσθλῶν κυρήσεις· εἰ δὲ μή, τί δεῖ πονεῖν; 1035
- ΧΟ.** τίς ἄρ' ὑμέναιος διὰ λωτοῦ Αἰβυος στρ.
μετά τε φιλοχόρου κιθάρης
συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμοεσ-
σῶν ἔστασεν ἱαχάν,
ὅτ' ἀνὰ Πήλιον αἱ καλλιπλόκαμοι 1040
Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν
χρυσεοσάνδαλον ἱχνος
ἐν γᾶ κρούουσαι
Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον,
μελῳδοῖς Θέτιν ἀγήμεσι τόν τ' Αἰακίδαν 1045
Κενταύρων ἀν' ὄρος κλέουσai
Πηλιάδα καθ' ὕλαν.
ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς
λέκτρων τρύφημα φίλον, 1050
χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβάν
ἐν κρατήρων γνάλοις,
ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.
παρὰ δὲ λευκοφαῇ ψάμαθον
εἰλισσόμεναι κύκλια 1055
πεντήκοντα κόραι Νηρῆως
γάμους ἐχόρευσαν.
ἀνὰ δ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόα αντ.
θίαςος ἔμολεν ἵπποβάτας
Κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τὰν 1060
θεῶν κρατῆρά τε Βάκχου.
μέγα δ' ἀνέκλαρον· ὦ Νηρηὶ κόρα,

1036 — 1057 = 1058 — 1079

- παῖδα σὲ Θεσσαλίᾳ μέγα φῶς
 μάντις ὁ φοιβάδα μοῦσαν
 εἰδὼς γεννάσειν 1065
 Χείρων ἐξονόμαζεν,
 ὃς ἦξει χθόνα λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων
 ἄσπισταῖς Πριάμοιο κλεινὰν
 γαῖαν ἐκπυρρῶσων, 1070
 περὶ σώματι χρυσέων
 ὄπλων Ἑφαιστοπόνων
 κεκορυθμένος ἐνδυτ', ἐκ θεᾶς
 ματρὸς δωρήματ' ἔχων
 Θέτιδος, ἃ νιν ἔτικτε 1075
 μακάριον τότε δαίμονες
 τᾶς εὐπάτριδος γάμον
 Νηρηίδων ἔθεσαν πρώτας
 Πηλέως θ' ὕμεναίους.
 σὲ δ' ἐπὶ κᾶρα στέφουσι καλλικόμαν 1080
 πλόκαμον Ἀργεῖοί γ' ἄλιᾶν,
 ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρων ἐλθοῦσαν ορεῖαν
 μόσχον ἀκήρατον, βρότειον
 αἰμάσσοντες λαιμόν·
 οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐδ' 1085
 ἐν φοιβδήσεσι βουκόλων,
 παρὰ δὲ ματέρι νυμφοκόμον
 Ἰναχίδαις γάμον.
 ποῦ τὸ τᾶς αἰδοῦς
 ἢ τὸ τᾶς ἀρετᾶς ἔχει 1090
 σθένειν τι πρόσωπον;
 ὁπότε τὸ μὲν ἄσεπτον ἔχει
 δύνασιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπι
 σθεν θνατοῖς ἀμελεῖται,
 ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ. 1095

καὶ μὴ κοινὸς ἄγων βροτοῖς,
μὴ τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

ΚΑ. ἔξηλθον οἰκῶν προσκοπομένη πόσιν,
χρόνιον ἀπόντα κἀκλελοιπότα στέγας.
ἐν δακρυόισι δ' ἢ τάλαινα παῖς ἐμή, 1100
πολλὰς λείσα μεταβολὰς ὁδυρμάτων,
θάνατον ἀκούσας, ὃν πατὴρ βουλευέται.
μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὃς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις
ἀνόσια πράσσων ἀντίχ' εὗρεθήσεται. 1105

ΑΓΑ. Αἰήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
ἠῦρεχ', ἐν εἴπω παρθένου χωρὶς λόγους
οὐς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει.

ΚΑ. τί δ' ἔστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάττει;

ΑΓΑ. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρός μετὰ· 1110
ὥς χέρονιβες πάρεσιν ἠντρεπισμένοι,
προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χεροῖν.
μόσχοι τε, πρὸ γάμων ἅς θεᾷ πεσεῖν χρεῶν
Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φουσμήματα.

ΚΑ. τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου 1115
οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν εὖ λέγειν.
χώρει δὲ θύγατερ ἐκτός, οἷσθα γὰρ πατρός
πάντως ἂ μέλλει, χυπὸ τοῖς πέπλοις ἄγε
λαβοῦσ' Ὀρέστην σὸν κασίγνητον, τέκνον.
ἰδοὺ πάρεστιν ἦδε πειθαρχοῦσά σοι. 1120

τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε κἀμαντῆς φράσω
ΑΓΑ. τέκνον, τί κλαίεις, οὐδ' ἔθ' ἡδέως ὀρᾷς,
εἰς γῆν δ' ἐρείσας ὄμμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους;

ΚΑ. φεῦ·

τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
ἅπασι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα 1125
[κὰν ὑστάτοισι κὰν μέσοισι πανταχοῦ].

- ΑΓΑ. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἤκατε,
σύγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν ὁμμάτων.
- ΚΑ. εἴφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως, πόσι.
- ΑΓΑ. οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ μ'· ἐρωτᾶσθαι θέλω. 1130
- ΚΑ. τὴν παῖδα τὴν σὴν τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;
- ΑΓΑ. ἔα·
τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἂ μή σε χορή.
- ΚΑ. ἔχ' ἥσυχος,
κἀκεῖνό μοι τὸ πρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.
- ΑΓΑ. σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότ' ἂν κλύοις.
- ΚΑ. οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135
- ΑΓΑ. ὦ πότνια μοῖρα καὶ τύχη δαίμων τ' ἐμός.
- ΚΑ. κἀμός γε καὶ τῆσδ', εἰς τριῶν δυσδαιμόνων.
- ΑΓΑ. τίς σ' ἠδίκησε; ΚΑ. τοῦτ' ἐμοῦ πεῦθαι πάρα;
ὁ νοῦς ὃδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει.
- ΑΓΑ. ἀπωλόμεσθα. προδέδοται τὰ κρυπτά μου. 1140
- ΚΑ. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ' ἂ σὺ μέλλεις με δρᾶν
αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντός ἐστί σου
καὶ τὸ στενάζειν πολλά, μὴ κάμῃς λέγων.
- ΑΓΑ. ἰδοὺ σιωπῶ· τὸ γὰρ ἀναίσχυντον τί δεῖ
ψευδῇ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ; 1145
- ΚΑ. ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλύψομεν λόγους,
κοῦκέτι παρφοδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.
πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τοῦτ' ὄνειδίσω,
ἔγρημας ἄκουσάν με κἄλαβες βία,
τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανῶν, 1150
βρέφος τε τοῦμόν σφ' προσοῦρισας πάλω,
μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.
καὶ τὸ Διὸς τε παῖδ' ἐμῷ τε συγγόνῳ
ἵπποισι μαρμαίροντ' ἐπεστρατευσάτην·
πατὴρ δὲ πρέσβυς Τυνδάρεώς σ' ἐρρύσατο 1155
ἰκέτην γενόμενον, τὰμὰ δ' ἔσχεσ ἀν' λέχη.

οὐ σοι καταλλαχθεῖσα περὶ σέ καὶ δόμους
 συμμαρτυρήσεις ὥς ἄμεμπτος ἦ γυνή,
 εἰς τ' Ἀφροδίτην σωφρονουῦσα καὶ τὸ σὸν
 μέλαθρον αὖξουσ', ὥστε σ' εἰσιόντα τε 1160
 χαίρειν θύραξέ τ' ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν.
 σπάνιον δὲ θήρεμ' ἀνδρὶ τοιαύτην λαβεῖν
 δάμαρτα· φλαύραν δ' οὐ σπάνις γυναικ' ἔχειν.
 τίλω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδά σοι
 τόνδ', ὦν μιᾷ σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς. 1165
 κἄν τίς σ' ἔρηται τίνος ἑκατί νιν κτενεῖς,
 λέξον, τί φήσεις; ἢ μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
 Ἑλένην Μενέλεως ἵνα λάβῃ. καλὸν γέ τοι
 κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι τέκνα.
 τᾷχθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα. 1170
 ἄγ', ἣν στρατεύσῃ καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν,
 κἀκεῖ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,
 τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοκεῖς,
 ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενοῦς,
 κενοῦς δὲ παρθενῶνας, ἐπὶ δὲ διακρύοις 1175
 μόνη κάθωμαι, τήνδε θορηνωδοῦσ' αἶε·
 ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὃ φυτεύσας πατήρ,
 αὐτὸς κτανὼν, οὐκ ἄλλος οὐδ' ἄλλη χειρί,
 τοιοῦνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους.
 ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον, 1180
 ἐφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμέναί
 δεξιόμεθα δέξιν ἣν σε δέξασθαι χρεῶν.
 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν μῆτ' ἀναγκάσης ἐμὲ
 κακὴν γενέσθαι περὶ σέ, μῆτ' αὐτὸς γένῃ.
 εἶεν·
 θύσεις δὲ τὴν παῖδ'· ἐνθα τίνας εὐχὰς ἔρεις; 1185
 τί σοι κατεύξει τάγαθόν, σφάζων τέκνον;
 νόστον πονηρόν, οἰκοθέν γ' αἰσχροῦς ἰών;

ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαί τι σοί;
 ἢ τὰρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν,
 εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν. 1190

ἦκων δ' ἐς Ἀργος προσπεσεῖ τέκνοισι σοῖς;
 ἀλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέψεται
 παίδων σ', ἐὰν σφῶν προέμενος κτάνης τινά;
 ταῦτ' ἤλθες ἤδη διὰ λόγων, ἢ σκηπτρά σοι
 μόνον διαφέρειν καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ; 1195

ὃν χοῖν δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν·
 βούλεσθ', Ἀχαιοί, πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
 κλῆρον τίθεςθ' ἐπαῖδ' ὅτου θανεῖν χρεῶν.
 ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ', ἀλλὰ μὴ σ' ἐξαίρετον
 σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σήν, 1200

ἢ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,
 οὐπερ τὸ προῖγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἢ τὸ σὸν
 σώξουσα λέκτρον παιδὸς ἐστερήσομαι,
 ἢ δ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑπόροφον νεάνιδα
 Σπάρτη κομίζουσ', εὐτυχῆς γενήσεται. 1205

τούτων ἄμειψαί μ' εἰ τι μὴ καλῶς λέγω·
 εἰ δ' εὖ λέλεκται * * * μὴ κτάνης
 τὴν σήν τε καὶ μὴν παῖδα, καὶ σώφρων ἔσει.

ΧΟ. πιθοῦ. τὸ γὰρ τοι τέκνα συνσάξειν καλόν,
 Ἀγάμεμνον· οὐδεὶς τοῖσδ' ἄν ἀντίποι βροτῶν.

ΙΦ. † εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον, 1211
 πείθειν ἐπάδουσ', ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας,
 κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὓς ἐβουλόμην,
 ἐνταῦθ' ἄν ἤλθον. νῦν δὲ τὰπ' ἐμοῦ σοφά,
 δάκρυα παρῆξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν. 1215

ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν
 τὸ σῶμα τοῦμόν, ὅπερ ἔτικτεν ἦδε σοι,
 μή μ' ἀπολέσης ἄωρον· ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς
 λεύσσειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσης.

πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ· 1220
 πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦς ἐμόν
 φίλας χάριτας ἔδωκα κἀντεδεξάμην.
 λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ'· ἄρά σ', ὦ τέκνον,
 εὐδαίμων' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι,
 ξῶσάν τε καὶ θάλλουσαν ἄξιως ἐμοῦ; 1225
 οὐμὸς δ' ὅδ' ἦν αὖ περὶ σὸν ἑξαρτωμένης
 γένειον, οὗ νῦν ἀντιλάξυμαι χερί·
 τί δ' ἄρ' ἐγὼ σέ, πρὸς βυν ἄρ' εἰσδέξομαι
 ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων, πάτερ,
 πόνων τιθηνοὺς ἀποδιδοῦσά σοι τροφάς; 1230
 τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
 σὺ δ' ἐπιλέλῃσαι, καὶ μ' ἀποκτεῖναι θέλεις.
 μὴ πρὸς σε Πέλοπος καὶ πρὸς Ἀτρείως πατρὸς
 καὶ τῆσδε μητρὸς, ἣ πρὶν ᾧδίνουσ' ἐμέ
 νῦν δευτέραν ᾧδῖνα τήνδε λαμβάνει. 1235
 τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων
 Ἑλένης τε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ μῳ, πάτερ;
 βλέπον πρὸς ἡμᾶς, ὅμμα δὸς φίλημά τε,
 ἴν' ἀλλὰ τοῦτο κατθανοῦς' ἔχω σέθεν
 [μνημεῖον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆῃς λόγοις]. 1240
 ἀδελφέ, μικρὸς μὲν σὺ γ' ἐπίκουρος φίλοις,
 ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἰκέτευσον πατρὸς
 τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἰσθημά τοι
 κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.
 ἰδοὺ σιωπῶν λίσσεται σ' ὅδ', ὦ πάτερ. 1245
 ἀλλ' αἰδεσαί με καὶ κατολκτεῖρον βίον.
 ναί, πρὸς γενείου σ' ἀντόμεσθα δύο φίλῳ·
 ὃ μὲν νεοσσός ἐστιν, ἣ δ' ἠϋξημένη.
 ἐν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον·
 τὸ φῶς τὸδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν, 1250

τὰ νέρθε δ' οὐδέν· μαίνεται δ' ὅς εὔχεται
θανεῖν. κακῶς ζῆν κρεῖσσον ἢ καλῶς θανεῖν.

ΧΘ. ὦ τλήμων Ἑλένη, διὰ σέ καὶ τοὺς σοὺς γάμους
ἄγῶν Ἀτρεΐδαις καὶ τέκνοις ἦκει μέγας.

ΑΓΑ. ἐγὼ τὰ τ' οἴκτρά συνेतὸς εἰμι καὶ τὰ μὴ, 1255
φιλῶν ἐμαυτοῦ τέκνα· μαινοίμην γὰρ ἄν.

δεινῶς δ' ἔχει μοι ταῦτα τολμῆσαι, γύναι,
δεινῶς δὲ καὶ μὴ· τοῦτο γὰρ προῖξαι με δεῖ.

ὄραθ' ὅσον στρατεύμα ναύφρακτον τόδε,
χαλκέων θ' ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι, 1260

οἷς νόστος οὐκ ἔστι Ἴλλου πύργους ἔπι,
εἰ μὴ σε θύσω, μάντις ὥς Κάλχας λέγει,

οὐδ' ἔστι Τροίας ἐξελεῖν κλεινὸν βᾶθρον.
μέμνηε δ' ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῶ

πλεῖν ὥς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα, 1265
παύσαι τε λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικῶν·

οἱ τὰς ἐν Ἀργεὶ παρθένους κτενοῦσί μου
ὑμᾶς τε καὶ μέ, θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς.

οὐ Μενελέως με καταδεδούλωται, τέκνον,
οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα, 1270

ἀλλ' Ἑλλάς, ἣ δεῖ, καὶν θέλω καὶν μὴ θέλω,
θύσαι σε· τοῦτου δ' ἥσσονες καθέσταμεν.

ἐλευθέρων γὰρ δεῖ νιν ὅσον ἐν σοί, τέκνον,
κάμολ γενέσθαι, μηδὲ βαρβάρων ὑπο

Ἑλληνας ὄντας λέκτρα συλᾶσθαι βία. 1275

ΚΑ. ὦ τέκνον, ὦ ξέναι,
οἱ γὰρ θανάτου τοῦ σου μελέα.
φεύγει σε πατὴρ Ἀἰδῆ παραδούς.

ΙΦ. οἱ γὰρ, μῆτερ· ταῦτόν γὰρ δὴ
μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης, 1280

κονέκετι μοι φῶς
οὐδ' ἀελίου τόδε φέγγος.

ὡὸ ἰώ.

νιφόβολον Φρυγῶν Νάπος Ἰδας τ'
ὄρεα, Πριάμος ὅθι ποτὲ βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε
ματρὸς ἀποπρὸ νοσφίσας 1286
ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι

Πάριν, ὃς Ἰδαῖος
Ἰδαῖος ἐλέγет' ἐλέγет' ἐν Φρυγῶν πόλει. 1290

μή ποτ' ὥφελεν τὸν ἀμφὶ
βουσὶ βουκόλον τραφέντ'
[Ἀλέξανδρον]

οἰκίσαι ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι
κρηῆναι Νυμφᾶν κεῖνται 1295

λειμών τ' ἀνθεσι θάλλων
χλωροῖς, οὗ ῥοδόεντα
ἄνθε' ὑακίνθινά τε θεαῖσι δρέπειν·
ἐνθα ποτὲ Παλλὰς ἔμολε 1300

καὶ δολιόφρων Κύπρις
Ἦρα θ' Ἑρμῆς θ',
ὁ Διὸς ἄγγελος,
ἃ μὲν ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα
Κύπρις, ἃ δὲ δουρὶ Παλλὰς, 1305

Ἦρα τε Διὸς ἄνακτος
εὐναῖσι βασιλίσιν,
κρίσιν ἐπὶ στρυγνὰν ἔριν τε
καλλονᾶς, ἔμοι δὲ θάνατον,
ὄνομα μὲν φέροντα Δαναΐδαισιν, ὧ κόραι, 1310
προθύματ' ἔλαβεν Ἀρτεμις πρὸς Ἴλιον.

ὁ δὲ τεκὼν με τὰν τάλαιναν,
ὦ μᾶτερ ὦ μᾶτερ,
οἴχεται προδοὺς ἔρημον.
ὦ δυστάλιν' ἐγώ, πικρὰν 1315
πικρὰν ἰδοῦσα δυσελάναν,

- φονεύομαι διόλλυμαι
 σφαγαῖσιν ἄνοσίοισιν ἄνοσιου πατρός.
 μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων
 πρύμνας ἄδ' Αὐλῆς δέξασθαι 1320
 τούσδ' εἰς ὄρμους εἰς Τροίαν
 ὥφελεν ἐλάταν πομπαίαν,
 μηδ' ἄνταίαν Εὐρύπῳ
 πνεῦσαι πομπᾶν Ζεὺς, μειλίσσων
 αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν 1325
 λαίφεσι χαίρειν,
 τοῖσι δὲ λύπαν, τοῖσι δ' ἀνάγκαν,
 τοῖς δ' ἐξορμᾶν, τοῖς δὲ στέλλειν,
 τοῖσι δὲ μέλλειν.
 ἧ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, ἧ πολύμοχθον 1330
 ἁμερίων, τὸ χρεὼν δέ τι δύσποτμον
 ἀνδράσιν ἀνευρεῖν.
 ἰὼ ἰώ,
 μεγάλα πάθρα, μεγάλα δ' ἄχρα
 Δαναῖδαις τιθεῖσα Τυνδαρίς κόρα. 1335
- ΧΟ. ἐγὼ μὲν οἴκτειρῶ σε συμφορᾶς κακῆς
 τυχοῦσαν, οἷας μήποτ' ὥφελος τυχεῖν.
- ΙΦ. ὦ τεκοῦσα μητέρα, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.
- ΚΑ. τὸν γε τῆς θεᾶς παῖδα, τέκνον, ᾧ σὺ δεῦρ' ἐλή-
 λυθας. 1339
- ΙΦ. διαχαλᾷτέ μοι μέλαθρα, δμῶες, ὥς κρύψω δέμας.
- ΚΑ. τί δέ, τέκνον, φεύγεις; ΙΦ. Ἀχιλλεῖα τόνδ' ἰδεῖν
 αἰσχύνομαι.
- ΚΑ. ὥς τί δή; ΙΦ. τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ
 φέρει.
- ΚΑ. οὐκ ἐν ἀβρότῃ κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
 ἀλλὰ μίμν'· οὐ σεμνότητος ἔργον, ἣν δυνάμεθα.

ΑΧ. ὦ γύναι τάλαινα, Ἀθήδας θύγατερ, *ΚΑ.* οὐ ψευδῇ
θροεῖς. 1345

ΑΧ. δελν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται *ΚΑ.* τίνα βοήν; σήμαινέ
μοι.

ΑΧ. ἀμφι σῆς παιδός, *ΚΑ.* πονηρὸν εἶπας οἶωνόν λόγων.

ΑΧ. ὥς χρεὼν σφάξαι νιν. *ΚΑ.* κοῦδεὶς ἐναντία λέγει;

ΑΧ. εἰς θόρυβον ἔγωγε καὐτὸς ἤλυθον, *ΚΑ.* τίν', ὦ
ξένε;

ΑΧ. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι. *ΚΑ.* μῶν κόρην σώζων
ἐμήν; 1350

ΑΧ. αὐτὸ τοῦτο. *ΚΑ.* τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σου
θυγεῖν;

ΑΧ. πάντες Ἕλληνες. *ΚΑ.* στρατὸς δὲ Μυρμιδῶν οὐ
σοι παρῆν;

ΑΧ. πρωῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρός. *ΚΑ.* δι' ἃρ' ὀλώλαμεν,
τέκνον.

ΑΧ. οἷ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσον'. *ΚΑ.* ὑπεκρίνω
δὲ τί;

ΑΧ. τὴν ἐμήν μέλλουσαν εὐνὴν μὴ κτανεῖν, *ΚΑ.* δίκαια
γάρ. 1355

ΑΧ. ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι. *ΚΑ.* ἀργόθεν γ' ἐπέμ-
ψατο.

ΑΧ. ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ. *ΚΑ.* τὸ πολὺ γὰρ δει-
νὸν κακόν.

ΑΧ. ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι. *ΚΑ.* καὶ μαχεῖ πολλοῖσιν
εἷς;

ΑΧ. εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τούσδ'; *ΚΑ.* ὄναιο τῶν
φρενῶν.

ΑΧ. ἀλλ' ὀνησόμεσθα. *ΚΑ.* παῖς ἃρ' οὐκέτι σφαγή-
σεται; 1360

ΑΧ. οὐκ, ἐμοῦ γε ζῶντος. *ΚΑ.* ἦξι δ' ὅστις ἄψεται
κόρης;

ΑΧ. μυρίοι γ'· ἄξει δ' Ὀδυσσεύς. ΚΑ. ἄρ' ὁ Σισύφου
γόνος;

ΑΧ. αὐτὸς οὗτος. ΚΑ. ἴδια πράσσω, ἢ στρατοῦ τα-
χθεὶς ὑπο;

ΑΧ. αἰρεθεὶς ἐκῶν. ΚΑ. πονηράν γ' αἴρεσιν, μαι-
φονεῖν.

ΑΧ. ἀλλ' ἐγὼ σχήσω νιν. ΚΑ. ἄξει δ' οὐχ ἐκοῦσαν
ἄρπάσας; 1365

ΑΧ. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρας. ΚΑ. ἐμὲ δὲ τί χρή δρᾶν
τότε;

ΑΧ. ἀντέχου θυγατρός. ΚΑ. ὡς τοῦδ' εἴνεκ' οὐ σφα-
γήσεται.

ΑΧ. ἀλλὰ μὴν εἰς τοῦτό γ' ἤξει. ΙΦ. μῆτερ, εἰσακού-
σατε

τῶν ἐμῶν ἐπῶν· μάτην γάρ σ' εἰσορῶ θυμου-
μένην

σῶ πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ βί-
διον. 1370

τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας·
ἀλλὰ καὶ σὲ τοῦδ' ὁρᾶν χρή, μὴ διαβληθῇ στρατῶ,
καὶ πλεόν· πράξωμεν οὐδέν, ὅδε δὲ συμφορᾶς
τύχη.

οἷα δ' εἰσῆλθέν μ', ἄκουσον, μῆτερ, ἐννοουμένην·
κατθανεῖν μὲν μοι δέδοκται· τοῦτο δ' αὐτὸ βού-
λομαι 1375

εὐκλεῶς πράξαι παρῑσά γ' ἐκποδῶν τὸ δυσγενές.
δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν, μῆτερ, ὡς καλῶς
λέγω·

εἰς ἔμ' Ἑλλὰς ἢ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,
κἂν ἐμοὶ πορθμὸς τε ναῶν καὶ Φρυγῶν κατα-
σκαφαί,

τας τε μελλούσας γυναῖκας ἣν τι δρῶσι βάρβαροι,

μηκέθ' ἀρπάξειν ἔαν τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος, 1381
τὸν Ἑλένης τίσαντας ὅλεθρον, ἦντιν' ἤρπασεν
Πάρις.

ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσομαι, καὶ μου κλέος,
'Ελλάδ' ὥς ἡλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.
καὶ γὰρ οὐδέ τοί τι λίαν ἐμὲ φιλοψυχεῖν χρεών· 1385
πᾶσι γάρ μ' Ἑλλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ.
ἀλλὰ μυριοὶ μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
μυριοὶ δ' ἐρέτμ' ἔχοντες, πατρίδος ἡδικομένης,
δοῶν τι τολμήσουσιν ἐχθροὺς χυπερὶ Ἑλλάδος
θανεῖν·

ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' οὔσα πάντα κωλύσει τάδε; 1390
τί τὸ δίκαιον τοῦτ'; ἔχοιμεν ἄρ' ἂν ἀντειπεῖν
ἔπος;

κἂπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν. οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης
μολεῖν

πᾶσιν Ἀργείοις γυναικὸς εἶνεν' οὐδὲ κατθανεῖν.
εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρῶν
φάος.

εἰ δ' ἐβουλήθη * σῶμα τοῦμὸν Ἀρτεμις λαβεῖν,
ἐμποδῶν γενήσομαι γὰρ θνητὸς οὔσα τῇ θεῷ; 1396
ἀλλ' ἀμήχανον· δίδωμι σῶμα τοῦμὸν Ἑλλάδι.
θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὗτοι καὶ γάμοι καὶ δόξ'
ἐμή.

βαρβάρων δ' Ἑλληνας ἄρχειν εἰκός, ἀλλ' οὐ βαρ-
βάρους, 1400
μῆτερ, Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλευ-
θεροί.

ΧΟ. το μὲν σόν, ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει·
τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.

ΑΧ. Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν μέ τις θεῶν 1405

ἐμελλε θῆσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων.
 ζηλῶ δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.
 εὖ γὰρ τόδ' εἶπας ἄξιως τε πατρίδος·
 [τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦς, ὃ σου κρατεῖ,
 ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ τὰναγκατὰ τε.] 1410
 μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' ἐσέρχεται
 εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναῖα γὰρ εἰ.
 ὄρα δ' ἐγὼ γὰρ βούλομαι σ' εὐεργετεῖν
 λαβεῖν τ' ἐς οἴκους· ἄχθομαι τ', ἴστω θεῖς,
 εἰ μὴ σε σῶσω Δαναΐδαισι διὰ μάχης 1415
 ἐλθὼν· ἄθροσον, ὃ θάνατος δεινὸν κακόν.

ΙΦ. λέγω τὰδ' * * * * *
 ἢ Τυνδαρὶς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρκεῖ μάχας
 ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνους· σὺ δ', ὦ ξένη,
 μὴ θνήσκε δι' ἐμὲ μηδ' ἀποκτείνῃς τινά. 1420
 ἔα δὲ σῶσαί μ' Ἑλλάδ', ἣν δυνώμεθα.

ΑΧ. ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἐτι
 λέγειν, ἐπεὶ σοι τὰδε δοκεῖ· γενναῖα γὰρ
 φρονεῖς· τί γὰρ τὰληθὲς οὐκ εἴποι τις ἄν;
 ὅμως δ', ἴσως γὰρ καὶ μεταγνοίῃς τὰδε, 1425
 [ὡς οὖν ἂν εἰδῇς τὰπ' ἐμοῦ λελεγμένα]
 ἐλθὼν τὰδ' ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
 ὡς οὐκ ἐάσω σ' ἀλλὰ κωλύσω θανεῖν.
 [χρήσει δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
 ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέξης ἰδῇς. 1430
 οὐκ οὐν ἐάσω σ' ἀφροσύνη τῇ σῇ θανεῖν·
 ἐλθὼν δὲ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεᾶς
 караδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.]

ΙΦ. μῆτερ, τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας;
ΚΑ. ἔχω τάλαινα πρόφασιν ὥστ' ἀλγεῖν φρένα. 1435

ΙΦ. παῦσαί με μὴ κἀκίξε· τὰδε δ' ἐμοὶ πιθοῦ.

ΚΑ. λέγ', ὡς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσῃ, τέκνον.

- ΙΦ. μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμης τριχός,
μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπέσχη πέπλους.
- ΚΑ. τί δὴ τόδ' εἶπας, τέκνον; ἀπολέσασά σε 1440
- ΙΦ. οὐ σύ γε· σέσωσμαι, κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεῆς ἔσει.
- ΚΑ. πῶς εἶπας; οὐ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν;
- ΙΦ. ἦκιστ', ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.
- ΚΑ. τί δὴ; τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;
- ΙΦ. βωμὸς θεᾶς μοι μνημα τῆς Αἰδὸς κόρης. 1445
- ΚΑ. ἄλλ' ὦ τέκνον, σοὶ πείσομαι· λέγεις γὰρ εὔ.
- ΙΦ. ὥς εὐτυχοῦσά γ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.
- ΚΑ. τί δὴ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;
- ΙΦ. μηδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψης πέπλους.
- ΚΑ. εἰπω δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι παρθένους; 1450
- ΙΦ. χαίρειν γ'. Ὁρέστην τ' ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.
- ΚΑ. προσέλκυσάι νιν ὕστατον θεωμένη.
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλοις.
- ΚΑ. ἔσθ' ὅ τι κατ' Ἄργος δοῶσά σοι χάριν φέρω;
- ΙΦ. πατέρα τὸν ἄμὸν μὴ στύγει πόσιν τε σόν. 1455
- ΚΑ. δεινούς ἀγῶνας διὰ σέ δεῖ κείνον δραμεῖν.
- ΙΦ. ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.
- ΚΑ. δόλω δ', ἀγεννώς Ἀτρέως τ' οὐκ ἄξιως.
- ΙΦ. τίς μ' εἶσιν ἄξων πρὶν σπαράσσεσθαι κόμην;
- ΚΑ. ἔγωγε μετὰ σοῦ ΙΦ. μὴ σύ γ'· οὐ καλῶς λέγεις.
- ΚΑ. πέπλων ἐχομένη σῶν ΙΦ. ἐμοί, μητερ, πιθοῦ, 1461
μέν'· ὥς ἐμοί τε σοὶ τε κάλλιον τόδε.
πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδ' εἰς με πεμπέτω
Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.
- ΚΑ. ὦ τέκνον, οἶχει; ΙΦ. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω. 1465
- ΚΑ. λιποῦσα μητέρ'; ΙΦ. ὥς ὄρας γ', οὐκ ἄξιως.
- ΚΑ. σχέες, μὴ με προλίπης. ΙΦ. οὐκ ἐὼ στάζειν δάκρυ.
ὕμεις δ' ἐπευφημήσατ', ὦ νεάνιδες,
παιᾶνα τῇμῃ συμφορᾷ Αἰδὸς κόρην

- Ἄρτεμιν· ἔτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία. 1470
 κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ
 προχύταις καθαρσίοισι, καὶ πατὴρ ἐμὸς
 ἐνδεξιούσθω βωμόν· ὥς σωτηρίαν
 Ἑλλήσι δώσουσ' ἐρχομαι νικηφόρον.
 ἄγρετέ με τὰν Ἴλλου στρ. 1475
 καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.
 στέφρα περιβόλα δίδοτε, φέρε-
 τε· πλόκαμος ὅδε καταστέφειν
 χερνίβων γε παραῖς.
 ἐλίσσεται ἄμφι ναὸν ἄμφι βωμόν 1480
 τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν,
 θεὰν μάκαιραν· ὥς ἐμοῖσιν, εἰ χρεῶν,
 αἵμασι θύμασίν τε 1485
 θέσφατ' ἐξαλείψω.
 ὦ πότνια πότνια μᾶτερ, ὥς δάκρυά γε σοι
 δώσομεν ἀμέτερα·
 παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρόπει. 1490
 ἰὼ ἰὼ νεάνιδες,
 συνεπαείδεται Ἄρτεμιν
 Χαλκίδος ἀντίπορον,
 ἵνα τε δόρατα μέμονε δαΐα 1495
 δι' ἐμὸν ὄνομα τᾶσδ' Αὐλίδος
 στενοπόροισιν ὄρμοις.
 ἰὼ γὰρ μᾶτερ ὦ Πελασγία,
 Μυκηναῖαί τ' ἐμαὶ θεράπναι.
 ΧΟ. καλεῖς πόλισμα Περσέως, 1500
 Κυκλωπίων πόνον χερῶν;
 ΙΦ. ἔθρεψας Ἑλλάδι με φάος·
 θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.
 ΧΟ. κλέος γὰρ οὗ σε μὴ λίπη.

1475 — 1490 = 1510 — 1520

- ΙΦ. ἰὼ ἰὼ.
λαμπαδοῦχος ἄμέρα Δι-
ός τε φέγγος, ἕτερον
ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
χαῖρέ μοι, φίλον φάος. ἰὼ ἰὼ.
- ΧΟ. Ἴδεσθε τὰν Ἰλίου
καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν
στείλουσαν, ἐπὶ κᾶρα στέφεα
***** βαλομέναν
χερνίβων τε παγᾶς,
βωμὸν διαίμονος θεᾶς * * *
ῥανίσιν αἵματορρύτοις
θανοῦσαν εὐφυῇ τε σώματος δέφην
σφαγεῖσαν.
εὐδροσοὶ πατρῶαι
παγαὶ μένουσι χέρνιβές τέ σε στρατός τ'
Ἀχαιῶν θέλων
Ἰλίου πόλιν μολεῖν.
ἀλλὰ τὰν Λιδὸς κόραν
κλήσωμεν Ἀρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν,
ὥς ἐπ' εὐτυχὲι πότμῳ.
ὦ πότνια, θύμασιν βροτησίοις
χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν
γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν
καὶ δολέοντα Τροίας ἔδη,
Ἀγαμέμνονά τε λόγχαις
Ἑλλάσι κλεινότατον στέφανον
δὸς ἄμφι κᾶρα θ' ἐὼν
κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.

1505

ἀντ. 1510

1515

1520

1525

1530

ΑΓΓ. ὦ Τυνδαρεῖα παῖ, Κλυταιμνήστρα, δόμων
ἐξω πέρασον, ὡς κλύης ἐμῶν λόγων.

ΚΑ. φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμην,
 ταρβοῦσα τλήμων κάκπεπληγμένη φόβω, 1535
 μή μοι τιν' ἄλλην ξυμφορὰν ἦκῃς φέρων
 πρὸς τῇ παρούσῃ. ΑΓΓ. σῆς μὲν οὖν παιδὸς
 πέρι

θανυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.

ΚΑ. μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράξ' ὅσον τάχος.
 [ΑΓΓ. ἀλλ' ὦ φίλῃ δέσποινα, πᾶν πεύσει σαφῶς. 1540
 λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἣν τι μὴ σφαλεῖσά μου
 γνώμη ταράξῃ γλώσσαν ἐν λόγοις ἐμήν.
 ἐπεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
 Ἀρτέμιδος ἄλσος λείμακάς τ' ἀνθεσφόρους,
 ἵν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος, 1545
 σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθύς Ἀργείων ὄχλος
 ἠθροίξεθ'. ὥς δ' ἐσείδεν Ἀγαμέμνων ἀναξ
 ἐπὶ σφαγὰς στείχουσαν εἰς ἄλσος κόρην,
 ἀνεστέναξε, κάμπαλιν στρέψας κᾶρα
 δάκρυα προῆγεν, ὀμμάτων πέπλον προθεῖς. 1550
 ἥ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον
 ἔλεξε τοιάδ'· ὦ πάτερ, πάρειμί σοι,
 τοῦμόν δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας
 καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαίης ὕπερ
 θῦσαι δίδωμ' ἐκούσα πρὸς βωμόν θεᾶς 1555
 ἄγοντας, εἵπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε.
 καὶ τοῦπ' ἐμ' εὐτυχεῖτε, καὶ νικηφόρου
 δορὸς τύχοιτε πατρίδα τ' ἐξίκοισθε γῆν.
 πρὸς ταῦτα μὴ ψεύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ·
 σιγῇ παρέξω γὰρ δέξην εὐκαρδίως. 1560
 τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθαύμβησεν κλύων
 εὐψυχίαν τε κᾶρετήν τῆς παρθένου.
 στάς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τόδ' ἦν μέλον,
 εὐφημίαν ἀνείπε καὶ σιγὴν στρατῷ·

Κάλχας δ' ὁ μάντις εἰς κανοῦν χρυσήλατον 1565
 ἔθνηκεν ὅξυ χειρὶ φάσγανον σπάσας
 κολεῶν ἔσωθεν, κρατὰ τ' ἔσπεψεν κόρης.
 ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς
 λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέρονιβάς θ' ὁμοῦ,
 ἔλεξε δ' ὦ παῖ Ζηνός, ὦ θηροκτόνε, 1570
 τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος,
 δέξαι τὸ θυμὰ τόδ' ὃ γέ σοι δωρούμεθα
 στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὁμοῦ,
 ἄχραντον αἶμα καλλιπαρθένου δέρης,
 καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα 1575
 Τροίας τε πέγραμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
 εἰς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι πᾶς στρατός τ' ἔστω βλέ-
 πων.

Ἰρεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν ἐπηύξατο,
 λαιμόν τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἄν·
 ἐμοὶ δὲ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῆι φρενί, 1580
 κᾶστην νενευκῶς· θαῦμα δ' ἦν αἰφνης ὀρᾶν·
 πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἦσθετ' ἄν σαφῶς,
 τὴν παρθένον δ' οὐκ οἶδεν οὐ γῆς εἰσέδν.
 βοᾷ δ' Ἰερεὺς, ἄπας δ' ἐπήχησε στρατός,
 ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος 1585
 φάσμε', οὐ γέ μῃδ' ὀρωμένου πίστις παρῆν·
 ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ' ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
 ἰδεῖν μεγίστη διαπρεπής τε τὴν θείαν,
 ἧς αἵματι βωμὸς ἐραίνεται ἄροδν τῆς θεοῦ.
 κἂν τῶδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη· 1590
 ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοῖραναι κοινού στρατοῦ,
 ὀρᾶτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 προύθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρειδρόμον·
 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάξεται,
 ὥς μὴ μιάνῃ βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ. 1595

ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν οὐρίον
 δίδωσιν ἡμῖν Ἴλιον τ' ἐπιδρομάς.
 πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
 χώρει τε πρὸς ναῦν· ὥς ἡμέρᾳ τῇδε δεῖ
 λιπόντας ἡμᾶς Ἀυλίδος κοίλους μυχοὺς 1600
 Αἰγαίον οἶδμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἅπαν
 κατηνθρακώθη θυμ' ἐν Ἠφαίστου φλογί,
 τὰ πρόσφορ' ἠϋξάθ', ὥς τύχοι νόστου στρατός.
 πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥστε σοι φράσαι
 τάδε,

λέγειν θ' ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ 1605
 καὶ δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον καθ' Ἑλλάδα.
 ἐγὼ παρὼν δὲ καὶ τὸ πρᾶγμ' ὁρῶν λέγω·
 ἡ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀφίπτατο.
 λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πόσει πάρες χόλον·
 ἀπροσδόκητα δὲ βροτοῖσι τὰ τῶν θεῶν, 1610
 σώξουσί θ' οὓς φιλοῦσιν. ἡμεῖς γὰρ τόδε
 θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σὴν.

ΧΟ. ὥς ἡδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσας ἀγγέλου·
 ξῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.

ΚΑ. ὦ παῖ, θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας; 1615
 πῶς σε προσείπω; πῶς δ' οὐ φῶ
 παραμυθεῖσθαι τούσδε μάτην μύθους,
 ὥς σου πένθους λυγροῦ παυσάμεν;

ΧΟ. καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἀναξ στείχει,
 τούσδ' αὐτοὺς ἔχων σοι φράζειν μύθους. 1620

ΑΓΑ. γύναι, θυγατρὸς ἔνεκ' ὀλβιοὶ γενοίμεθ' ἄν·
 ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
 χρὴ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον νεαγενῇ
 στείχειν πρὸς οἴκους· ὥς στρατὸς πρὸς πλοῦν
 οῖρά.

καὶ χαῖρε· χρόνιά γε τὰμά σοι προσφθέγματα 1625
Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.

ΧΟ. χαίρων, Ἀτρεΐδην, γῆν ἱκοῦ Φρυγίαν,
χαίρων δ' ἐπάνηκε,
κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἐλών.]

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΤΑΛΛΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

ΘΟΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀρέστῃς κατὰ χρησμόν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παρακινηθεὶς τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προηρεῖτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεῶς καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν δὲ παρ' αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων 10 γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας. προλογίζει δὲ ἡ Ἰφιγένεια.

Χρῆτος, Μὲρ. Χαρίμερμυζου

ΕΤΡΙΠΙΔΟΤ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

412 π.χ.

ΙΦ. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμεί κόρην,
ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἐβλασθεν· Ἀτρεὺς δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τῷ δ' ἔφυν ἐγώ,
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς, 5
ἣν ἀμφὶ δῖναις ἅς θάμ' Εὐριπος πυκναῖς
αὔραις ἐλίσσων κύανέαν ἄλα στρέφει,
ἔσφαξεν Ἑλένης εἵνεχ', ὥς δοκεῖ, πατὴρ
Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον 10
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τοὺς θ' ὕβρισθέντας γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φέρων. ~~ῥ~~
δεινῆς τ' ἀπλοίας πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων, 15
εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμήσῃ χθονός,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἀρτεμις
λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ τι γὰρ ἐνιαντὸς τέκοι 20
κάλλιστον, εὖξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ

τίκτει, τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων,
 ἣν χρή σε θῦσαι. καί μ' Ὀδυσσέως τέχνηαι
 μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως. 25
 ἐλθοῦσα δ' Ἀυλὶδ' ἡ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρσία ληφθεῖς' ἐκαινόμην ξίφει·
 ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἑλαφον ἀντιδοῦσά μου
 Ἄρτεμις Ἀχαιοῦς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 πέμψασά μ' εἰς τήνδ' ὄκισεν Ταύρων χθόνα, 30
 οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
 Θώας, ὃς ὠκύν πόδα τιθεῖς ἴσον πτεροῖς
 εἰς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερῖαν τίθησί με,
 ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ 35
 Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοῦνομ' ἧς καλὸν μόνον,
 τὰ δ' ἄλλα — σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
 θνῶ γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλήν ἀνὴρ.
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει 40
 ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς. *ἡ δὲ θεὸς*
 ἅ καινὰ δ' ἥκει νῦν φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἐστ' ἄκος.
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
 οἴκετν ἐν Ἄργει, παρθενῶσι δ' ἐν μέσοις 45
 εὖδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σειςθῆναι σάλῳ,
 φεύγειν δὲ κᾶξω σταῖσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
 δόμων πίτυοντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὐδ' ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὥς ἔδοξε μοι, 50
 δόμων πατρῶων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
 ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
 καὶ γὰρ τέχνην τήνδ' ἣν ἔχω ξενοκτόνον
 τιμῶς ὑδραίνειν αὐτὸν ὥς θανούμενον,

κλαίονσα. τοῦναρ δ' ὦδε συμβάλλω τόδε· 55
 τέθυγκ' Ὀρέστης, οὐ κατηξάμην ἐγώ.
 στῦλοι γὰρ οἰκῶν εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
 θνήσκουσι δ' οὐς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί.
 [οὐδ' αὖ συνάψαι τοῦναρ εἰς φίλους ἔχω·
 Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.] 60
 νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χόας
 ἀποῦσ' ἀπόντι, ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν,
 σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
 Ἑλληνίδας γυναικας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 οὐπω τίνος πάρεσιν· εἴμ' εἴσω δόμων 65
 ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεῆς.

ΟΡ. ὄρα, φύλασσε μὴ τις ἐν στίβῳ βροτῶν.
 ΠΤ. ὄρῳ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.
 ΟΡ. Πυλάδῃ, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεῆς;
 ΠΥ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεῶν. 71
 ΟΡ. καὶ βωμός, Ἑλλήν οὗ καταστάξει φόνος;
 ΠΥ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.
 ΟΡ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκυλ' ὄρας ἡρτημένα;
 ΠΥ. τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων. 75
 ΘΡ. ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεῶν.
 ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
 χρήσας· ἐπειδὴ πατὴρ αἴμ' ἐτισάμην,
 μητέρα κατακτάς· διαδοχαῖς δ' Ἐρινύων
 ἡλαυνόμεσθα φυγάδες, ἔξεδροι χθονός, 80
 ὁρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπύμους,
 ἐλθὼν δὲ σ' ἡρώτησα πῶς τροχηλάτου
 μανίας ἂν ἐλθοίμ' εἰς τέλος πόνων τ' ἐμῶν.
 σὺ δ' εἰπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὄρους χθονός, 85

ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν; 70

οὐς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα. 84

ἐνθ' Ἀρτεμὶς σοι σύγγονος βωμοὺς ἔχει,
 λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασὶν ἐνθάδε οὖν δαδὶ
 εἰς τοῦσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
 λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν ἢ τύχῃ τινί,
 κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ 90
 δοῦναι· τὸ δ' ἐνθ' ἐνθ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·
 καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμνηστὲς ἔξιν πόρων.
 ἦκω δὲ πεισθεὶς σοὶς λόγοισιν ἐνθάδε
 ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' Ἰστορῶ,
 Πυλάδην, σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου, 95
 τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὄρεῖς
 ὑψηλά· πότρεα κλιμακῶν προσαμβάσεις
 ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἂν;
 ἢ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς,
 ὧδ' οὐδὸν ἔσιμεν; ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας 100
 ληφθῶμεν εἰσβάσεις τε μηχανώμενοι,
 θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἐπι
 φεύγωμεν, ἢ περ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.
 ΠΤ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν οὐδ' εἰώθαμεν·
 τὴν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον. 105
 ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντε κρύψωμεν δέμας
 κατ' ἄντρον ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
 νεὼς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
 βασιλεῦσιν εἴπῃ κατὰ ληφθῶμεν βία.
 ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαλᾶς μόλῃ, 110
 τολμητέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
 ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
 ὅρα δὲ γείσκει τριγλύφων ὅπου κενὸν
 δέμας καθεῖναι· τοὺς πόρους γὰρ ἀγαθοὶ
 τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. 115
 ΟΡ. οὕτω μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπῃ πόρον,
 ἐκ τερμμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν;

ὁ ρ ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρᾶν
 ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
 οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται
 πεσεῖν ἄκραντον θέσφατον· τολμητέον·
 μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.
 χο. εὐφαιμεῖτ', ὦ

23-235
πάντοτε δισάς συγχωρούσας
πέτρας Εὐξείνου ναίωντες.
ὦ παῖ τὰς Λατοῦς,
Δίκτυνν' οὐρεία,
πρὸς σὰν ἀνλάν, εὐστύλων
γαῶν χρυσήρεις θριγκούς,
πόδα παρθένιον ὄσιον ὀσίας
κληδούχου δοῦλα πέμπω,
Ἑλλάδος εὐίππου πύργους
καὶ τείχη χόρτων τ' εὐδένδρων
ἐξαλλάξας' Εὐρώπαν,
πατρῶων οἰκῶν ἔδρας.

ἐμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες ἄγαγες,
ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους
ἐλθόντος κλεινᾷ σὺν κώπᾳ
γίλιοναῦτα μυριοτευχεῖ

Ἐνδο* Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν;

ΙΦ. ἐν δυνάμει.

δυσθρηνήτοις ὡς θρηνοῖς
 ἐγκειμαι, τὰς οὐκ εὐμούσου
 μολπᾶς βοὰν ἀλύροισι ἐλέγοις,
 αἰαί, κηδεῖοις οἴκοις,
 αἷ μοι συμβαίνουσ' ἅται,
 σύγγνον ἀμὼν κατακλαιόμενα
 ξωᾶς, οἷαν ἰδοῦμαι ὅψιν ὀνειρό

νυκτός, τὰς ἐξῆλθ' ὄρφνα,
ὀλόμαν ὀλόμαν·

οὐκ εἶς' οἴκοι πατρῶοι·

οἴμοι φρουδὸς γέννα.

φεῦ φεῦ τῶν Ἀργεὶ μόχθων.

155

ἰὼ ἰὼ δαίμων, ὃς τὸν

μοῦνον με κασίγνητον συλᾶς

Ἴδιαν πέμψας, ᾧ τὰσδε χοᾶς

μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων

160

ὑδραίνειν γαίης ἐν νότοις,

πηγὰς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων

Βάκχου τ' οἴνηρὰς λειβᾶς

ξουθᾶν τε πόνημα μελίσσᾶν,

165

ἃ νεκροῖς θελκτῆρια χεῖται·

ἀλλ' ἐνδὸς μοι πάγχρυσον

τεῦχος καὶ λειβᾶν Ἴδιαν.

ᾧ κατὰ γαίης Ἀγαμέμνονιον

170

θάλος, ὡς φθιμένῳ τὰδε σοὶ πέμπω·

δέξαι δ'· οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοὶ

ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἶσω.

τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην

175

πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἐνθα δοκήμασι

κεῖμαι σφαχθεῖς ἃ τλάμων.

ΧΟ. ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνον τ'

Ἀσιήταν σοὶ βάρβαρον ἄχαν

180

δεσποίνῃ γ' ἐξανδάσω,

τὰν ἐν θρήνοισιν μουσαν,

νέκυσιν μελίων τὰν ἐν μολπαῖς

Ἰδίας ὕμνεϊ δίχα παιάνων.

185

οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἰκῶν

ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι,

πατρῶν οἰκῶν.

190 *οὐκ* *ἐν* τῶν εὐόλβων Ἀργεὶ
 βασιλέων ἀρχά;
 μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει
 δινενούσαις ἵπποις πταναῖς;
 ἀλλάξας δ' ἐξ ἔδρας
 ἱερὸν * * ὅμ' ἀνγᾶς *ἔνθεν = δε'*
 ἄλιος. ἄλλαις δ' ἄλλα προσέβα *ἔνθεν = δε'*
 195 χρυσέας ἀρνὸς μελάθροισι ὀδύνα,
 φόνος ἐπὶ φόνο, ἄχεά τ' ἄχεσιν.
 ἔνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων
 Ταυταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινά γ'
 200 εἰς οἴκους· σπεύδει δ' ἀσπούδαστ'
 ἐπὶ σοὶ δαίμων.

205 *ΙΦ.* ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
 δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας
 καὶ νυκτὸς κείνας· ἐξ ἀρχᾶς
 λόχια στεροῖν παιδείαν
 210 *2* Μοῖραι συντείνουσιν θεαί,
 ἅ μναστευθεῖς ἐξ Ἑλλάνων)
 ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
 Αἰῖδας ἅ τλάμων κούρα
 σφάγιον πατρὸς λῶβα
 καὶ θυμ' οὐκ εὐγάθητον
 ἔτεκεν, ἔτρεφεν, εὐκταίαν *καὶ δινενούσαις*
 ἵππεσις ἐν δίφροισιν *ἐνθεν*
 215 ψαμάθων Ἀυλίδος ἐπιβᾶσαν
 νύμφαν, οἶμοι, δύσνυμφον
 τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰαῖ.
 νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
 δυσχόρτους οἴκους ραίω
 220 *1* ἄγαμος ἄτεκνος, ἄπολις ἄφιλος,
 οὐ τὰν Ἀργεὶ μέλπουσ' Ἥραν

οὐδ' ἰστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις
 κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκᾶ
 καὶ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'
 αἰμόρραντον δυσφόρμιγγα
 ξείνων αἰμάσσουσ' ἄταν βωμούς,
 οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων αὐδάν,
 οἰκτρόν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
 καὶ νῦν κέλων μὲν μοι λάθρα,
 τὸν δ' Ἀργεὶ δμαθέντα κλαίω
 σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστιδίῳ
 ἔτι βροῦφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλος
 ἐν χερσὶν ματρὸς πρὸς στέροισι τ'
 Ἀργεὶ σκηπτουῖχον Ὀρέσταν.

226

230

236

ΧΟ. καὶ μὴν ὃδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
 βουφορβὸς ἤκει, σημαίνων τί σοι νέον.

ΒΟΤ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
 ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.

ΙΦ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλήσσον λόγου; 240

ΒΟΤ. ἤκουσιν εἰς γῆν, κυανέαν Συμπληγάδα
 πλάτῃ φυγόντες, δίπτυχοι νεανίαι,
 θεᾶ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
 Ἀρτέμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
 οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῇ ποιουμένη. 245

ΙΦ. ποδαποὶ; τίνος γῆς σχῆμ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;

ΒΟΤ. Ἕλληνες· ἐν τοῦτ' οἶδα κοῦ περαιτέρω.

ΙΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;

ΒΟΤ. Πυλάδης ἐκλήξεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.

ΙΦ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομ' ἦν; 250

ΒΟΤ. οὐδεὶς τοῦδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.

ΙΦ. ποῦ δ' εἶδετ' αὐτοὺς κἀντυχόντες εἴλετε;

ΒΟΤ. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμαῖσιν ἀξένου πόρου.

ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;

ΒΟΥ. βοῦς ἤλθομεν νύφοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ. 255

ΙΦ. ἐκείσε δὴ 'πάνελθε, ποῦ νιν εἴλετε
 τρόπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
 χρόνιοι γὰρ ἤκουσ', ἐξ ὅτου βωμὸς θεᾶς
 Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.

ΒΟΥ. ἐπεὶ τὸν εἰσρέοντα διὰ Συμπληγάδων 260

βοῦς ὑλοφορβοὺς πόντον εἰσεβάλλομεν,
 ἦν τις διαρρῶξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ
 κοιλωπὸς ἄγμος, πορφυρευτικάι στέγαι.
 ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδ'ε τις νεανίας

βουφορβὸς ἡμῶν, κἀνεχώρησεν πάλιν 265

ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος.

ἔλεξε δ'· οὐχ ὄρατε; δαίμονές τινες

θάσσουσιν οἷδε. θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὦν

ἀνέσχε χεῖρε καὶ προσηύξατ' εἰσιδὼν·

ὦ ποντίας παῖ Δευκοθέας, νεῶν φύλαξ, 270

δέσποτα Παλαῖμον, ἴλεως ἡμῖν γενοῦ,

εἰτ' οὖν ἐπ' ἄκταις θάσσετον Διοσκόρω,

ἢ Νηρέως ἀγάμαθ', ὅς τὸν εὐγενῆ

ἔτικτε πεντήκοντα Νηρηίδων χορόν.

ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασύς, 275

ἔγελασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους

θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,

κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνθαδὲ ξένους.

ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,

θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τὰπιχώρια. 280

κἂν τῷδε πέτραιν ἄτερος λιπὼν ξένοι

ἔστη κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω

κἀπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,

μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὥς·

Πυλάδῃ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὄρας 285

"Αἰδοῦ δράκαιναν, ὥς με βούλεται κτανεῖν

δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη;
 ἢ δ' ἐκ χιτῶνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον
 πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον, ὥς ἐπεμβάλη. 290
 οἶμοι κτενεῖ με· ποῖ φύγω; παρῇν δ' ὄρῳ
 οὐ ταῦτα μορφής σχήματ', ἀλλ' ἡλλάσσετο
 φθογγὰς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 ἃ "φασκ' Ἑρινῦς λέναι μυκήματα.
 ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὥς θανούμενοι, 295
 σιγῇ καθήμεθ'· ὃ δὲ χερσὶ σπάσας ξίφος,
 μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας λέων ὅπως,
 παῖει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς λείας,
 δοκῶν Ἑρινῦς θεὰς ἀμύνεσθαι τάδε,
 ὥς αἱματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἄλος. 300
 καὶ τῷδε πᾶς τις, ὥς ὄρᾳ βουφόρβια
 πίπτουτα καὶ πορθοῦμεν', ἐξωπλίζετο,
 κόχλους τε φουσῶν συλλέγων τ' ἐγχωρίους·
 πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
 φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγνούμεθα. 305
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν οὐ μακροῦ χρόνου. * 11 Χορμ.
 πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς,
 στάζων ἀφρῶ γένειον· ὥς δ' ἐσείδομεν
 προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον
 βάλλων ἀράσσω· ἄτερος δὲ τοῦ ξένου 310
 ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματος τ' ἐτημέλει
 πέπλων τε προυνάλυπτεν εὐπήνους ὑφάς.
 καραδοκῶν μὲν τὰπιόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπεύεισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
 ἔμφρων δ' ἀνάξας ὁ ξένος πεσήματος 315
 ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
 καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
 ᾧωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίμεν πέτρους

βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
οὐ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμά' ἠκούσαμεν· 320

Ἰδυάδῃ, θανούμεθα', ἀλλ' ὅπως θανούμεεθα
κάλλισθ'· ἔπου μοι, φάσγανον σπάσας χερσὶ.
ὥς δ' εἶδομεν δίπαλτα πολέμιων ξίφη,
φυγῇ λεπαλάς ἐξέπιμπλαμεν νάπας.

ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι 325

ἐβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τοῦσδ' ὠσαίατο,
αὐτίς τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσον πέτροις.
ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χειρῶν
οὐδείς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' ἠτύχει βαλῶν.

μόλις δέ νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα, 330

κύκλῳ δὲ περιβαλόντες ἐξεκλέψαμεν
πέτροισι χειρῶν φάσγαν', εἰς δὲ γῆν γόνυ
καμάτῳ καθείσαν. πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
κομίζομέν νιν. ὃ δ' ἐσιδὼν ὅσον τάχος

εἰς χερσὶν βάς τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπε σοι. 335

εὖχου δὲ τοιάδ' ὦ νεᾷνί σοι ξένων
σφαγια παρεῖναι· κἂν ἀναλίσκης ξένους
τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσει φόνον
[δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς].

ΧΟ. θανμάστ' ἔλεξας τὸν φανένθ', ὅστις πατὲρ 340

Ἑλληνος ἐκ γῆς πόντον ἤλθεν ἄξενον.

ΙΦ. εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν 345

τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἶα φροντιούμεεθα.

ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένους

γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτιρῶν ἀεί, 345

εἰς θοῦμόφυλον ἀναμετρομένη δάκρυ,

Ἑλληνας ἄνδρας ἠνίκ' εἰς χέρας λάβοις.

νῦν δ' ἐξ οὐείρων οἷσιν ἡγριώμεθα, 349

δοκοῦσαν Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,

δύσνουν με λήψεσθ', οἵτινές ποθ' ἤκατε. † 350
 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές ἡσθόμην, φίλαι·
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν ἐντυχεστέροις
 αὐτοὶ καλῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὔ. *ἐν δὲ δὴ*
 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
 οὐ πορθμῆς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας 355
 Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσε,
 Μενελάων θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην, *ἐξ*
 τὴν ἐνθάδ' Αὔλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
 οὐ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι
 ἔσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. 360
 οἴμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότ' οὐκ ἀμνημονῶ,
 ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα *γενεῖον*
 γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη.
 λέγουσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 νυμφεύματ' αἰσχροῖα πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμέ 365
 σέθεν κατακτείνοντος Ἀργεῖαί τε νῦν
 ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, αὐλεῖται δὲ πᾶν
 μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 Αἰδὼς Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
 ὃν μοι προτείνεις πόσιν, ἐν ἀρμάτων μ' ὄχοις 370
 εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθημεν δόλῳ.
 ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφόν τ' οὐκ ἀνελιόμην χεροῖν,
 ὅς νῦν ὄλωλεν, οὐ κασιγνήτη στόμα
 συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἰοῦσ' εἰς Πηλέως 375
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα
 εἰσαῦθις, ὡς ἤξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
 ὦ τλήμων, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἶων καλῶν
 ἔρρεῖς, Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων.

* * * * *

τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέφομαι σοφίσματα.

380

ἥτις βροτῶν μὲν ἦν τις ἄψηται φόνου,
 βιωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὥς ἡγουμένη,
 αὐτὴ δὲ θυσίαις ἤδεται βροτοκτόνοις.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτικτεν ἡ Διὸς δάμαρ 385
 Λητὸ τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 τὰ Τάυταλον θεοῖσιν ἐστιάματα
 ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾶ,
 τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρώποκτονους,
 εἰς τὴν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ. 390
 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.
 ΧΟ. ἐνάνειαι ἐνάνειαι σύνοδοι θαλάσσας, στρ.
 ἔν' οἷστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν
 ἄξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασε * * 395
 Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμείψας.
 τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐνδρον δονακόχλοα
 λιπόντες Εὐρώταν 400
 ἢ φεύματα σεμνὰ Δίρκας
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον αἶαν, ἐνθα κούρα
 δία τέγγει
 βωμοὺς καὶ περικίονας 405
 ναοὺς αἶμα βρότειον;
 ἢ ἰσοθίοις εἰλατίναις δικρότοις κώπαις ἀντ.
 ἐπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
 νάιον ὄχημα λινοπόροισι τ' αὔραις, 410
 φιλόπλουτον ἄμιλλαν
 αὖξοντες μελάθροισιν;
 φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ πῆμασι βροτῶν
 ἀπληστός ἀνθρώποις, 415

392 — 406 = 407 — 420

ἥ καὶ λοχείας ἢ νεκροῦ θίγη χειροῖν, 382

ὄλβου βάρος οὐ φέρονται
πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περὶ ὧντες
κεῖν' ἄ δόξα.

γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ-
βου, τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει. 420

πῶς πέτρας τὰς σὺνδρομάδας, σιγ.

πῶς Φινεΐδας αὐπνους

ἄκτ' ἐπέρασάν

παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν ἐπ' Ἀμφιτρίτας 425

ῥοθίῳ δραμόντες,

ὅπου πευγέκοντα κορᾶν

Νηρηίδων χοροὶ 3 2-0000

μέλπουσιν ἐγκύκλιοι,

πλησιςτίοισι πνοαῖς, 430

συριζόντων κατὰ πρύμναν

εὐναίων πηδαλίων

αὔραισιν νοτιάις

ἢ πνεύμασι Ζεφύρου,

τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν, 435

λευκὰν ἄκταν, Ἀχιλῆος

δρόμους καλλισταδίους,

ἄξιον κατὰ πόντον;

εἰθ' εὐχαῖσιν δεσποσύνοις ἀντ.

Ἀήδας Ἑλένα φίλα παῖς 440

ἐλθοῦσα τύχοι τὰν

Τρωάδα λιποῦσα πόλιν, ἵν' ἀμφὶ χαίτα

δρόσον αἵματηρὰν

ἐλλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ

δεσποίνας χερὶ θάνοι

ποινάς δοῦσ' ἀντιπάλους.

ἦδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν

421 — 438 = 439 455

δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γας

πλωτήρων εἰ τις ἔβα.

δουλείας ἐμέθεν

450

δουλείας πανσίπονος·

καὶ γὰρ ὀνειράσθ' συμβαῖν

δόμοις πόλει τε πατρῷα,

τερπνῶν ὕμνων ἀπόλαυ-

σιν κοινὰν χάριν ὄλβω.

ἀλλ' οὔδε χέρας δεσμοῖς δίδυμοι

συνερείσθέντες χωροῦσι, νέον

πρόσφαγμα θεᾶς· σιγάτε, φίλοι.

τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ

ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει·

οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν

βουφορβὸς ἀνῆρ.

ὦ πότνι', εἰ σοὶ τὰδ' ἀρεσκόντως

πόλις ἦδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,

ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὀσίας

Ἑλλήσσι διδούς ἀναφαίνει.

465

ΙΦ. εἰεν·

τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὥς καλῶς ἔχῃ

φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,

ὥς ὄντες ἱεροὶ μηκέτ' ὥσι δέσμιοι.

ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε

ἅ χρὴ πῖ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.

φρὺ·

τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε

πατήρ τ'; ἀδελφὴ τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει,

οἷων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν

ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτι

τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν

εἰς ἀφανὲς ἔρπει, κούδ' οἶδ' οὐδεὶς κακόν·

475

ἡ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές.
 πόθεν ποδ' ἤκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
 ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα, 480
 μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χθονὸς ἔδεσθ' ἀεὶ κάτω.

ΟΡ. τί ταῦτ' ὁδύρει, καπὶ τοῖς μέλλουσι τῷ
 κακοῖσι λυπεῖς, ἦτις εἰ ποτ', ὦ γύναι;
 οὗτοι νομίζω σοφόν, ὅς ἂν μέλλων θανεῖν
 οἴκτω τὸ δαῖμα τοῦλέθρου νικᾶν θέλῃ, 485
 [οὐχ ὅστις Ἀιδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται,]
 σωτηρίας ἀνελπισ· ὡς δὴ' ἐξ ἐνὸς
 κακῷ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
 θνήσκει θ' ὁμοίως τὴν τύχην δ' ἔαν χρεῶν.
 ἡμᾶς δὲ μὴ θορήνῃ σὺ· τὰς γὰρ ἐνθάδε 490
 θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκουμεν.

ΙΦ. πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
 Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.

ΟΡ. ὅδ', εἰ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.

ΙΦ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς; 495

ΟΡ. τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλεον λάβοις, γύναι;

ΙΦ. πότερον ἀδελφῷ μητρὸς ἔστων ἐκ μιᾶς;

ΟΡ. φιλότῃ γ' ἐσμέν, οὐ κασιγνήτω γένει.

ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;

ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἂν. 500

ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.

ΟΡ. ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελῶμεθ' ἂν.

ΙΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ'; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;

ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ τοῦνομα.

ΙΦ. οὐδ' ἂν πόλιν φράσεως ἦτις ἐστί σοι; 505

ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένω.

ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;

ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμήν ἐπαύχομαι.

ΙΦ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἰ κεῖθεν γεγώς;

- ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηνηῶν, αἶ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι. 510
 ΙΦ. φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἣ ποῖα τύχη;
 ΟΡ. φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐχ ἑκὼν ἑκὼν. 512
 ΙΦ. καὶ μὴν ποθινός γ' ἦλθες ἐξ Ἀργους μολῶν. 515
 ΟΡ. οὐκ οὖν ἐμαυτῷ γ'· εἰ δὲ σοί, σὺ τοῦτ' ἔρα. 516
 ΙΦ. ἄρ' ἄν τί μοι φράσειας ὦν ἐγὼ θέλω; 513
 ΟΡ. ὥς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας. 514
 ΙΦ. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἥς ἀπανταχοῦ λόγος. 517
 ΟΡ. ὥς μή ποτ' ὄφελόν γε μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
 ΙΦ. φασὶν νιν οὐκέτ' οὕσαν οἷχεσθαι δορί.
 ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε. 520
 ΙΦ. Ἐλένη δ' ἀφίικται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
 ΟΡ. ἦκει, κακῶς γ' ἐλθούσα τῶν ἐμῶν τιμῶν.
 ΙΦ. καὶ ποῦ 'στι; καὶ μοι γάρ τι προυφείλει κακόν.
 ΟΡ. Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτη. 525
 ΙΦ. ὦ μῖστος οὐς Ἑλλήσιν, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.
 ΟΡ. ἀπέλαυσα ἀγῶνι δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
 ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὥς κηρύσσεται;
 ΟΡ. ὥς πάνθ' ἀπαξ με συλλαβοῦς ἀνιστορεῖς.
 ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρῆσθαι θέλω.
 ΟΡ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς· λέξω δ' ἐγώ. 530
 ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
 ΟΡ. ὄλωλεν, ὥς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
 ΙΦ. ὦ πότνι', ὥς εὖ. τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
 ΟΡ. οὐπω νερόσθηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὥς λόγος.
 ΙΦ. ὄλοιτο, νόστον μή ποτ' εἰς πάτρην τυχῶν. 535
 ΟΡ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τά κείνου νοσεῖ.
 ΙΦ. Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρηίδος ἔστι παῖς ἐτι;
 ΟΡ. οὐκ ἔστιν· ἄλλωδ' ἑρμ' ἐρῆμ' ἐν Αὐλίδι.
 ΙΦ. δόλια γάρ, ὥς ἴσασιν οἱ πεπονθότες.
 ΟΡ. τίς εἰ ποθ'; ὥς εὖ πυνθάνει τάφ' Ἑλλάδος. 540
 ΙΦ. ἐκεῖθ' ἐν εἰμ' παῖς ἐτ' οὐς ἀπωχόμην. 551

- ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τάκει, γύναι. +
 ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
 ΟΡ. τίς; οὐ γὰρ ὃν γ' ἐγῶδα τῶν εὐδαιμόνων.
 ΙΦ. Ἀτρέως ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἀναξ. 545
 ΟΡ. οὐκ οἶδ'· ἄπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
 ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ, ξένη.
 ΟΡ. τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεισεν τινα.
 ΙΦ. τέθνηκε; ποία συμφορὰ; τάλαιν' ἐγώ.
 ΟΡ. τί δ' ἐστὲναξας τοῦτο; μῶν προσῆκέ σοι; 550
 ΙΦ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω.
 ΟΡ. θεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεῖς.
 ΙΦ. ᾧ πανδέρκοντος ἡ κτανούσα χῶ θανόν.
 ΟΡ. παῦσαι νυν ἤδη μὴδ' ἐρωτήσης πέρα.
 ΙΦ. τοσόυδε γ', εἰ ξῆ τοῦ τάλαιπῶρου δάμαρ. 555
 ΟΡ. οὐκ ἐστι· παῖς νιν ὃν ἔτεχ', οὗτος ὤλεσεν.
 ΙΦ. ᾧ συνταραχθεὶς οἶκος, ὥς τί δὴ θέλων;
 ΟΡ. πατρὸς θανόντος αἶμα τιμωρούμενος.
 ΙΦ. ὥς φεῦ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ δίκαιος ὢν. 560
 ΙΦ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνου;
 ΟΡ. λέλοιπεν Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν.
 ΙΦ. τί δέ; σφαγείσης θυγατρὸς ἐστὶ τις λόγος;
 ΟΡ. οὐδεὶς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὀρᾶν φάος.
 ΙΦ. τάλαιν' ἐκέλευν χῶ κτανὼν αὐτὴν πατήρ. 565
 ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
 ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἐστὶ παῖς Ἄργει πατρός;
 ΟΡ. ἐστ', ἄθλιός γε, κοῦδαμου καὶ πανταχοῦ.
 ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
 ΟΡ. οὐδ' οἱ σοφοὶ γε δαίμονες κεκλημένοι 570
 πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
 πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐν
 καὶ τοῖς βροτέοις· ἐν δὲ λυπεῖται μόνον.

ὅτ' οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πεισθεὶς λόγοις
ὄλωλεν ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν. *Ναυα* 575

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμῶν ^{οἱ} γέννητορες;
ἄρ' εἰσὶν; ἄρ' οὐκ εἰσὶ; τίς φράσειεν ἄν;

ΙΦ. ἀκούσατ'· εἰς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,
ὕμῃν τ' ὄνησιν ὧ ξένοι σπεύδουσ' ἅμα
καί μοι. τὸ δ' εὖ μάλιστα τοῦτο γίνεται, 580

εἰ πᾶσι ταῦτόν προῶγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.

θέλοις ἄν, εἰ σῶσαιμί σ', ἀγγεῖλαι τί μοι

πρὸς Ἄργος ἐλθὼν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,

δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἣν τις οἰκτεῖρας ἐμὲ

ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν 585

φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὕπο

θνήσκειν σφε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἡγουμένης;

οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις Ἀργόθεν μολὼν

εἰς Ἀργος αὐτίς τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς

πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί. 590

σύ δ', εἰ γὰρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενής

τη καὶ τὰς Μυκῆνας οἶσθα χοῦς καγὼ θέλω, *αὐτὸς ἐστὶν*

σώθητι καὶ σύ μισθὸν οὐκ αἰσχροὺν λαβὼν

κούφων ἕκατι γραμμάτων σωτηρίαν. *ταρσ*

οὗτος δ', ἐπεὶ περ πόλις ἀναγκάζει τάδε, 595

θεῶ γενέσθω θυμὰ χωρισθεὶς σέθεν.

ΟΡ. καλῶς ἔλεξας τᾶλλα πλὴν ἓν, ὧ ξένη·

τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα.

ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς·

οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν. 600

οὐκ οὖν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ

ὁ ναυστολῶν χάριν τίθεσθαι καὐτὸν ἐκδῦναι κακῶν.

ἀλλ' ὡς γενέσθω τῷδε μὲν δέλτον δίδου,

πέμψει γὰρ Ἀργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·

ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων 605

αἰσχιστον ὅστις καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς
αὐτὸς σέσωσται. τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
ὃν οὐδὲν ἥσσον ἢ μὲ φῶς ὁρᾶν θέλω.

ΙΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὥς ἀπ' εὐγενεὺς τινας
ῥίξης πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος. 610
τοιούτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅς' οὐχ ὁρῶσά μιν.
ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανεῖ· πολλὴ δέ τις 615
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.

ΟΡ. θύσει δὲ εἰς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;

ΙΦ. ἐγὼ· θεᾶς γὰρ τήνδε προστροπὴν ἔχω. κ

ΟΡ. ἄξιλά γ', ὦ νεᾶνι, κοῦκ εὐδαίμονα.

ΙΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον. 620

ΟΡ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας;

ΙΦ. οὐκ· ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνύσομαι.

ΟΡ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἱστορεῖν με χρῆ.

ΙΦ. εἰσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.

ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέξεται μ', ὅταν θάνω;

ΙΦ. πῦρ ἱερὸν ἐνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας. 625

ΟΡ. φεῦ·

πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστείλειεν ἄν;

ΙΦ. μάταιον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἰ,

ἠῦξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναεὶ χθονός.

οὐ μὲν, ἐπεὶ δὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὦν, 630

ἀλλ' ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγὼ ἄλλειψω χάριν.

πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,

ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,

καὶ τῆς ὁρείας ἀνθεμόρρυτον γάνος.

ξουθῆς μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ σέθεν. 635

ἀλλ' εἰμι δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων

οἶσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ 'μοῦ λάβῃς.
 φυλάσσειτ' αὐτούς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερο.
 ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ
 πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ, 640
 καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας οὓς δοκεῖ θανεῖν
 λέγουσα πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ. *ἡ νύχτα*
ΧΟ. καταλοφνυρόμεθα σὲ τὸν χερνίβων στρ. 12

θανίσιν* * * αἱ τὰς
 μελόμενον αἵμακταῖς. 645

ΟΡ. οἶκος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρειτ', ὦ ξένοι.

ΧΟ. σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ἰὼ νεανία, *ἐπὶ νύχτι* ἄντ.
 σεβόμεθ', εἰς πάτραν
 ὅτι πόδ' ἐπεμβάσει.

ΠΤ. ἄζηλά τοι φίλοισι, θνησκόντων φίλων. 650

ΧΟ. ὦ σχέτλιοι πομπαί. *ἡ νύχτα*

φεῦ φεῦ, διόλλυσαι.

αἰαὶ αἰαὶ.

πότερος ὁ μέλλων; *ἡ νύχτα*
 ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν, 655
 σὲ πάρος ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.

ΟΡ. Πυλάδην, πέπονθας ταῦτ' ἀπὸ θεῶν ἐμοί;

ΠΤ. οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με.

ΟΡ. τίς ἐστὶν ἡ νεανίς; ὡς Ἑλληνικῶς *ἡ νύχτα* 660
 ἀνήγεθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνοους
 νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
 Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
 Ἀγαμέμνον' ὡς ᾤκτειρ' ἀνηρώτα τέ με
 γυναικα παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος 665
 ἐκεῖθεν Ἀργεῖωτις· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 δέλτον τ' ἐπεμπε καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
 ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσοι καλῶς

ΠΤ. ἐφθης με μικρόν· ταῦτ' ἀπὸ φθάσας λέγεις,

πλήν ἐν· τὰ γὰρ τοι βασιλέων παθήματα 670

ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφὴ τις ἦν.

ἀτὰρ διήλθον χᾶτερον λόγον τινά.

ΟΡ. τίν' ; εἰς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.

ΠΤ. αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος, 675
κοινῇ τε πλεύσας, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.

καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτῆσομαι

* Ἀργεῖ τε Φωκείων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,

δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,

προδούς σε, σωθεῖς δ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος 680
ἢ καὶ φρονεῖσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι

ῥάψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,

ἐγκληρὸν ὥς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν

ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,

κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρεὶ συνεκπνεῦσαί μ' εἴ σοι

καὶ συσφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας, 685

φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.

ΟΡ. εἴφημα φώνει· τὰ μὰ δεῖ φέρειν ἐμέ·

ἀπλᾶς δὲ λύπας ἔξόν, οὐκ οἶσω διπλᾶς.

ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κάπονείδιστον λέγεις,

ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἰ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ 690

κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει,

πράσσοντ' ἅ πράσσω πρὸς θεῶν, λιπεῖν βίον.

σὺ δ' ὀλβίός τ' εἰ καθαρά τ' οὐ νοσοῦντ' ἔχεις

μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ καὶ δυστυχῇ.

σωθεῖς δὲ παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου 695

κτησάμενος, ἦν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,

ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν, οὐδ' ἅπαις δόμος

πατρῶος οὐμὸς ἐξαλειφθεῖη ποτ' ἄν.

ἀλλ' ἔρπε καὶ ζῇ καὶ δόμους οἴκει πατρός.

ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος μόλῃς, 700

πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκήπτω τάδε·

τύμβον τε χῶσον ἀπίδες μνημεῖά μοι,
καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ καὶ κόμας δότω τάφῳ.
ἄγγελλε δ' ὥς ὅλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεὶς φόνου. 705
καὶ μὴ προδοῦς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὄρων πατρός.

καὶ χαῖρ' ἐμῶν γὰρ φίλτατον σ' ἥϊον φίλων,
ὣ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοί. 710
ὦ πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.

ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος μάντις ὦν ἐψεύσατο·
τέχνην δὲ θέμενος ὥς προσώταθ' Ἑλλάδος
ἀπήλας· αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
ὦ πάντ' ἐγὼ δοὺς τὰμὰ καὶ πεισθεὶς λόγοις,
μητέρα κατακτὰς αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι. 715

ΠΥ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης, λέχος
οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλαις, ἐπεὶ ἔγωγε
θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
ἅτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ σ' οὐ διέφθορέν γέ πω
μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγὺς ἔστηκας φόνου. 720

ἄλλ' ἔστιν ἔστιν ἡ λίαν δυσπραξία
λίαν διδοῦσα μεταβολάς, ὅταν τύχη.

ΟΡ. σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔξω περᾶ.

ΙΦ. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρεντρέψετε
ταῦνδον μολόντες τοῖς ἐφ'esτωσί σφαγῇ.
δέλτον μὲν αἶδε πολύθυροι διαπυχαί.
ξένοι, πάρεισιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις τ' ἀνῆρ
ὅταν τε πρὸς τὸ θάροςος ἐκ φόβου πέσῃ. 730

ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ ἀπονοστήσας χθονὸς
θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς
ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.

- ΟΡ. τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
- ΙΦ. ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφάς 735
πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.
- ΟΡ. ἢ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
- ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
- ΟΡ. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
- ΙΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγεῖλειεν ἄν; 740
- ΟΡ. ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
- ΙΦ. πείσω σφε, καὐτὴ νὰὸς εἰσβήσω σκάφος.
- ΟΡ. ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβής.
- ΙΦ. δώσεις, λέγειν χρή, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
- ΠΤ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε. 745
- ΙΦ. κἀγὼ σὲ σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.
- ΠΤ. τί ν' οὖν ἐπόμενος τοισίδ' ὄρκιον θεῶν;
- ΙΦ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
- ΠΤ. ἐγὼ δ' ἀνακτὰ γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
- ΙΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοῖης ἐμέ; 750
- ΠΤ. ἄνοστος εἶην· τί δὲ σὺ, μὴ σώσασά με;
- ΙΦ. μήποτε κατ' Ἄργος ζῶς ἵχνος θεῖνυ ποδός·
- ΠΤ. ἄκουε δὴ νυν ὃν παρήλθομεν λόγον.
- ΙΦ. ἀλλ' οὔτις ἔστ' ἄκαιρος, ἦν καλῶς ἔχη.
- ΠΤ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἦν τι ναῦς πάθῃ, 755
χῆ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μετὰ
ἀφανῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον. → |
- ΙΦ. ἀλλ' οἷσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ·
τάνόντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς 760
λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.
ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἦν μὲν ἐκσώσεως γραφήν,
αὕτη φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα·
ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε.
τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. 765

- ΠΤ. καλῶς ἔλεξας τῶν τε σῶν ἐμοῦ θ' ὕπερ.
σημαίνει δ' ὃ χρη' τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
πρὸς Ἄργος ὅτι τε χρη' κλύοντά σου λέγειν.
- ΙΦ. ἄργελλ' Ὀρέστη, παιδὶ τὰγα μέμνονος·
ἢ 'ν Αὐλίδι σφαγεῖσ' ἐπιστέλλει τάδε 770
ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι.
- ΟΡ. ποῦ δ' ἐστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἤκει πάλιν;
ΙΦ. ἦδ' ἦν ὄρας σὺ μὴ λόγοις ἐκπλησσεῖ με,
κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὃ σὺναιμε, πρὶν θανεῖν,
ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετὰ στήσον θεᾶς 775
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω.
- ΟΡ. Πυλάδῃ, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' ἠυρήμεθα;
ΙΦ. ἦ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι,
Ὀρέσθ', ἵν' αὐθις ὄνομα δις κλύων μάθῃς.
- ΟΡ. ὦ θεοί. ΙΦ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς,
ΟΡ. οὐδέν· πέραινεν δ' ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε, 781
ΙΦ. τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι. *καὶ 5,*
- ~~ΙΦ.~~ λέγ' οὐνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεᾷ
Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν, 785
εἰς τήνδε δ' ὥκισ' αἶαν. αἶδ' ἐπιστολαί,
τάδ' ἐστὶ τὰν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
- ΠΤ. ὦ ῥαδίοις ὄρκοισι περιβαλοῦσά με,
κάλλιστα δ' ὁμόσας, οὐ πολὺν στήσω χρόνον.
τὸν δ' ὄρκον ὃν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν. 790
ἰδοῦ, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,
Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
- ΟΡ. δέχομαι· παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
τὴν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἰρήσομαι.
ὦ φιλότατῃ μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένος 796
ὅμως σ' ἀπίστῳ περιβαλὼν βραχίονι
εἰς τέρψιν εἶμι, πνυθόμενος θαναμάστ' ἐμοί.

- ΧΟ. ξειν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
χραίνεις ἀδίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
- ΟΡ. ὦ συγκασιγνήτη τε καὶ ταύτου πατρός 800
'Αγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,
ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐ δοκοῦσ' ἔξειν ποτέ.
- ΙΦ. ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσει λέγων;
τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἦ τε Ναυπλία.
- ΟΡ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σός, ὦ τάλαινα, σύγγονος. 805
- ΙΦ. ἀλλ' ἦ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐγγέλναιτο;
- ΟΡ. Πέλοπός γε παιδὶ παιδός, οὐ' κπέφυκ' ἐγώ.
- ΙΦ. τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον;
- ΟΡ. ἔχω· πατρῶων ἐκ δόμων τι πυνθάνου.
- ΙΦ. οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ. 810
- ΟΡ. λέγοιμ' ἂν ἅκοντα πρῶτον Ἠλέκτρα τάδε.
'Ατρεῶς Θυέστου τ' οἷσθα γενομένην ξριν;
- ΙΦ. ἤκουσα, χρυσῆς ἄρονος οὔνεκ' ἦν πέρι.
- ΟΡ. ταῦτ' οὖν ὑφήνας' οἷσθας εὐπῆνοις ὑφαῖς;
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτεῖς φρενῶν. 815
- ΟΡ. εἰκὼ τ' ἐν ἱστοῖς ἡλίου μετάστασιν;
- ΙΦ. ὕφηναι καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
- ΟΡ. καὶ λούτρ' ἐς Αὔλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
- ΙΦ. οἶδ'· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.
- ΟΡ. τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν; 820
- ΙΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφῳ.
- ΟΡ. ἂ δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·
Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,
ἦν χειρὶ πάλλων παρθένου Πισιάτιδα
ἐκτῆσαθ' Ἴπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανῶν, 825
ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἰ,
ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον

χθονὸς ἀπὸ πατρίδας

Ἀργόθεν, ὦ φίλος.

ΟΡ. καγὼ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρὰ
τὸ σὺν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.

ΙΦ. τότε ἔτι βρέφος ἔλιπον ἔλιπον ἀγκάλαις
σὲ νεαρόν τροφοῦ νεαρόν ἐν δόμοις.

ὦ κρεῖσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν ταχῆν.

τί φῶ; θαυμάτων πέρα καὶ λόγον
πρόσω τάδ' ἐπέβα.

ΟΡ. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῦμεν ἀλλήλων μετὰ.

ΙΦ. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλοι·
δέδοικα δ' ἐκ χειρῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
ἀμπτάμενος φύγη·

ὦ Κυκλωπίδες ἐστίαι, ὦ πατρίς,

Μυκήνα φίλα,

χάριν ἔχω ζόας, χάριν ἔχω τροφᾶς,

ὅτι μοι συνομαίμονα

τόνδε δόμοισιν ἐξεθρέψω φάος.

ΟΡ. γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, εἰς δὲ συμφοράς,

ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφν βίος.

ΙΦ. ἐγὼ μέλεος οἶδ', ὅτε φάσγανον

δέρα θῆκέ μοι μελεόφρων πατήρ,

ΟΡ. οἶμοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρὼν σ' ὄρᾶν ἐκεῖ.

ΙΦ. ἀνυμέναιος, ὦ σύγγον', Ἀχιλλέως

εἰς κλισίαν λέκτρων

δόλι' ὅτ' ἀγόμαν·

παρὰ δὲ βωμόν ἦν δάκρυα καὶ γόοι.

φεῦ φεῦ χερνίβων ἐκεῖ.

ΟΡ. ὦμωξα καγὼ τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.

ΙΦ. ἀπάτορ' ἀπάτορα πότμον ἔλαχον.

ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ.

- ΟΡ. εἰ σὸν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαινα', ἀπώλεσας
δαίμονος τύχα τινός.
- ΙΦ. ὦ μελέα δεινῆς ^{τύχης} πολυμῆς. δεῖν' ἔτλαν ⁽²⁴¹⁾
δεῖν' ἔτλαν, ὦ μοι σύγγονε. παρὰ δ' ὀλίγον 870
ἀπέφυγες ὀλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμῶν
δαίχθεις χερῶν.
ἅ δ' ἐπ' αὐτοῖς τίς τελευτά;
τίς τύχα μοι συγκυρήσει;
τίνα σοι πόρον εὐρομένα 875
πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν,
πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ
880 πελάσαι; τόδε σὸν, ὦ μελέα ψυχά,
χρέος ἀνευρίσκειν.
πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναῖ,
ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾷ; 885
θανάτῳ πελάσεις ἀνὰ βάρβαρα φῦλα
καὶ δι' ὁδοὺς ἀνόδους στείχων· διὰ κνανέας μὴν
στενοπόρου πέτρης μακρὰ κέλευθα να- 890
ῖοισιν δρασμοῖς.
τάλαινα, τάλαινα.
τίς ἄρ' οὖν, τάλαν, ἢ θεὸς ἢ βροτὸς ἢ 895
τί τῶν ἀδοκῆτων
πόρον εὖπορον ἐξανύσει,
δοῦν τοῖν μόνοιν Ἀτρεΐδαιν
κακῶν ἔκλυσιν;
- ΧΟ. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα 900
τάδ' εἶδον αὐτὴ κοῦ κλύουσ' ἀπαγγέλλει.
- ΠΤ. τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὅσιν φίλων,
Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
λήξαντα δ' οἴκτων κάπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεῶν,
ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας 905

λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ ἔβαντας τύχης,
καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.

ΟΡ. καλῶς ἐλέξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἦν δέ τις πρόθυμος ἦ, 910
σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.

ΙΦ. οὐδέν μ' ἐπίσχει γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγου
πρῶτον πυθέσθαι τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
εἴληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί. *χρυσίδα*

ΟΡ. τῷδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα. 915

ΙΦ. οὗτος δὲ ποδαπὸς καὶ τίνας πέφυκε παῖς;

ΟΡ. Στρώφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κληῖται πατήρ.

ΙΦ. ὅδ' ἐστὶ γ' Ἀτρεΐδης θυγατρὸς, ὁμογενὴς ἐμός;

ΟΡ. ἀνεψιὸς γε, μόνος ἐμοί σαφὴς φίλος.

ΙΦ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος ὅτε πατήρ ἔκτεινέ με. 920

ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνου γὰρ Στρώφιος ἦν ἄκαις τινά.

ΙΦ. χατῷ ᾧ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.

ΟΡ. καμός γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.

ΙΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;

ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ. 925

ΙΦ. ἦ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν; *ὅσπερ ἐβάρυν*

ΟΡ. ἔα τὰ μητρός· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.

ΙΦ. σιγῷ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σέ νῦν ἀποβλέπει;

ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμέν ἐκ πάτρας.

ΙΦ. οὐ πού νοσοῦντας θεῖτος ὕβρισεν δόμους; 930

ΟΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἐρινύων δειμὰ μ' ἐκβάλλει χθονός.

ΙΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκαταῖς ἀνθ' ἧς ἡγγέλθης μανείς;

ΟΡ. ὠφθήμεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.

ΙΦ. ἔγνωκα, μητρός σ' εἵνεκ' ἡλάστρουν θεαί.

ΟΡ. ὥσθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935

ΙΦ. τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;

ΟΡ. Φοῖβον κελευσθεῖς θεσφάτοις ἀφικόμην.

- ΙΦ.** τί χρῆμα δράσων; ῥητόν ἢ σιγῶμενον;
- ΟΡ.** λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.
 ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ' ἂ σιγῶμεν κακὰ 940
 εἰς χεῖρας ἤλθε, μεταδρομαῖς Ἑρινύων
 ἡλαινόμεσθα φρυγάδες, ἔστ' ἐμὸν πόδα
 εἰς τὰς Ἀθήνας δῆτ' ἐπεμψε Λοξίας,
 δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
 ἔστιν γὰρ ὅσῃα ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ 945
 Ζεὺς εἷσατ' ἐκ τοῦ δῆ χειρῶν μιάσματος.
 ἐλθὼν δ' ἐκείσε, πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὥς θεοὶς στυγουμενον·
 οὐ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέσχον, οἰκῶν ὄντες ἐν ταύτῳ στέγει, 950
 σιγῇ δ' ἔτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα,
 εἰς δ' ἄγρος ἰδίον ἴσον ἅπασι βακχίου
 μέτρημα πληρώσαντες εἶχον ἡδονήν.
 κἀγὼ ἔξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίουں, 955
 ἡλγουν δὲ σιγῇ ἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,
 μέγα στενάζων, οὔνεκ' ἡ μητρὸς φονεύς.
 κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυστυχῇ
 τελετῇ γενέσθαι. καὶ τὸν νόμον μενεῖν,
 χοῆρες ἄγρος Παλλάδος τιμᾶν λεῶν. 960
 ὥς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον, ἐς δίκην
 ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βᾶθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἦπερ ἦν Ἑρινυῶν.
 εἰπὼν δ' ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς περὶ
 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν. ἴσας δέ μοι 965
 ψήφους διεροῦσθαι Παλλὰς ὠλένη,
 νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
 ὅσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθῆναι δίκῃ,
 ψῆφον παρ' αὐτὴν λερόν ὠρίσαντ' ἔχειν }

ὅσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπέισθησαν νόμῳ, 970
 δρόμοις ἀνδρῦτοισιν ἡλάστρουν μ' αἶε,
 ἕως ἐς ἀγνὸν ἡλθον αὐ Φοῖβου πέδον,
 καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθείς, νῆστις βορᾶς,
 ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανών,
 εἰ μὴ με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακῶν
 Φοῖβός μ' ἐπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
 ἀλλ' ἦν περ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν,
 σύμπραξον· ἦν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας, 980
 μαυιῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυκώπῳ σκάφει
 στείλας Μυκῆναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ' ὦ φιληθείς, ὦ κασίγνητον κᾶρα,
 σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 ὡς τᾶμ' ὅλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν, 985
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.

- ΧΟ. δεινὴ τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέξεσε
 τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄγει.
 ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον, πρὶν σε δεῦρ' ἔλθειν, ἔχω
 Ἄργει γενέσθαι καὶ σέ, σύγγον', εἰσιδεῖν. 990
 θελω δ' ἄπερ σύ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων
 νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
 θυμουμένη, πατρῶον ὀρθῶσαι πάλιν. 993
 ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται, 999
 ἄγαλμά τ' οἴσεις καὶ μ' ἐπ' εὐπρύμνον νεῶς
 ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
 τούτου δὲ χωρισθείς, ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ νόστου τύχοις. 1003
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χειρ' ἀπαλλάξαιμεν ἄν 994
 σώσαιμὶ τ' οἴκους, τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω
 δέδοικα καὶ τύραννον, ἥνίκ' ἂν κενάς

κρηπίδας εὖρη λαΐνας ἀγάματος.

πῶς οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἐνεστί μοι λόγος; 998

οὐ μὴν τι φεύγω γ' οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεών. 1004

σῶσαι τὰ σ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων

θανῶν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῇ. 128

ΟΡ. οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεύς·

αἷλις τὸ κελύης αἷμα' κοινόφρων δὲ σοὶ

καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν καὶ θανῶν λαβεῖν ἴσον.

ἄξω δέ σ', ἥνπερ μὴ αὐτὸς ἐνταυθοὶ πέσω, 1010

πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανῶν μενῶ μετὰ.

γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τόδε

Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισε

κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμα Παλλάδος

καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ 1015

συνθεῖς τάδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίξω λαβεῖν.

ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μῆθ' ἡμᾶς θανεῖν,

λαβεῖν θ' ἃ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νοσεῖ

νόστος πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βούλησις πάρα.

ΟΡ. ἄρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἂν; 1020

ΙΦ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.

ΟΡ. ἀλλ' εἰ σὲ σώσει κάμει, κινδυνευτέον.

ΙΦ. οὐκ ἂν δυναίμην, τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα.

ΟΡ. τί δ', εἰ με ναῶ τῷδε κρύψειας λάθρα;

ΙΦ. εἰς' ἔνδον ἱεροῦ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν. 1027

ΟΡ. οἶμοι διεφθάρμεσθα· πῶς σωθείμεν ἂν;

ΙΦ. ξηρὴν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.

ΟΡ. ποτὶν τι; δόξης μετὰδος, ὥς κἀγὼ μάθω. 1030

ΙΦ. ταῖς σαῖσι μανίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.

ΟΡ. δεινὰ γὰρ αἱ γυναικες εὐρίσκειν τέχνας.

ΙΦ. φονεῖα' σὲ φήσω μητρὸς ἐξ Ἀργεὺς μολεῖν

ΙΦ. ὥς δὴ σκότος λαβόντες ἐκωθεῖμεν ἂν; 1025

ΟΡ. κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς

Δημοφίλο Κενδρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

- ΟΡ. χοῦσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
 ΙΦ. ὥς οὐ θέμις σε λέξομεν θύειν θεᾶ, 1035
 ΟΡ. τίν' αἰτίαν ἔχουθ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
 ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸ δ' ὅσιον δῶσω φόνῳ.
 ΟΡ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἀλίσκεται;
 ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἀγνίσει βουλήσομαι,
 ΟΡ. ἔτ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν. 1040
 ΙΦ. κακείνῳ νύφαι, σοῦ θυγρόντος ὥς, ἐρῶ.
 ΟΡ. ποῖ δῆτα; πόντου νοτερόν εἰπας ἐκβολὸν;
 ΙΦ. οὐ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὁρμεῖ σέθεν.
 ΟΡ. σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας;
 ΙΦ. ἐγὼ· θυγεῖν γὰρ ὅσιόν ἐστ' ἐμοὶ μόνῃ. 1045
 ΟΡ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάσσεται χοροῦ;
 ΙΦ. ταῦτόν χεροῖν σοὶ λέξεταί μίασμ' ἐχών.
 ΟΡ. λάθρα δ' ἀνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;
 ΙΦ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
 ΟΡ. καὶ μὴν νεῶς γε πύτυλος εὐήρης πάρα. 1050
 ΙΦ. σοὶ δὴ μέλειν χρόν' ἅλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.
 ΟΡ. ἐνὸς μόνου θεῖ, τάσδε συγκρῦψαι τάδε.
 ἀλλ' ἀντάξε καὶ λόγους πειστηρίους
 εὗρισκ'· ἔχει τοι δύναιμι εἰς οἶκτον γυνή.
 τὰ δ' ἅλλ' ἴσως ἂν πάντα συμβαίῃ καλῶς. 1055
 ΙΦ. ᾧ φίλταται γυναικες, εἰς ὑμᾶς βλέπω,
 καὶ τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχειν
 ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
 φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλάτης τε συγγόνου.
 καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τάδ' ἀρχέτω· 1060
 γυναικῆς ἐσμεν, φιλόφρον ἀλλήλαις γένος,
 σώσειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέςταται.
 σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε
 φυγᾶς. καλὸν τοι γλῶσσ' ὅτ' πιστὴ παρῇ.
 ὁράτε δ' ὥς τρεῖς μίᾳ τύχῃ τοὺς φιλάτους 1065

ἢ γῆς πατρώας νόστος ἢ θανεῖν ἔχει.

σωθείσα δ', ὥς ἂν καὶ σὺ κοινωυῆς τύχης,

σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾷς,

σὲ καὶ σ' ἱκνουῖμαι, σὲ δὲ φίλης παρρηίδος

γυνάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων 1070

[μητρὸς πατρὸς τε καὶ τέκνων ὅτω κυρεῖ],

τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν ἢ τίς οὐ θέλει,

φθέρεσθε, ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους

ὄλωλα κάρῳ καὶ κασίγνητος τάλας.

ΧΟ. θάρσει, φιλή δέσποινα, καὶ σώζου μόνον· 1075

ὥς ἐκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,

ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν ἐπισκήπτεις πέρι.

ΙΦ. ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.

σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν εἰσβαίνειν δόμους·

ὥς αὐτίχ' ἦξει τῆσδε κοίρανος χθονός, 1080

θυσίαν ἐλέγξων, εἰ κατείργασται, ξένων.

ὦ πότνι', ἥπερ μ' Ἀυλίδος κατὰ πτυχᾶς

δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερός,

σῶσόν με καὶ νῦν τούσδε τ'· ἢ τὸ Λοξίου

οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον στόμα. 1085

ἀλλ' εὐμενῆς ἐκβηθι βαρβάρου χθονός

εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρόπει

ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΧΟ. ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας 1090

πόντου δειράδας, ἄλκων,

ἔλεγον οἰκτρὸν αἰεῖεις,

εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν.

ὅτι πόσιν κελαδεῖς αἰεὶ μολπαῖς,

ἐγὼ σοι παραβάλλομαι

θρήνους, ἅπτερος ὄρνις,

πόθουσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,

1095

1089 — 1105 — 1106 — 1122

ποθοῦς Ἄρτεμιν ὀλβίαν, *ἄρχαν*

ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ

φοίνικά θ' ἄβροκόμαν

δάφναν τ' εὐερνέα καὶ

1100

γλαυκᾶς θαλλὸν ἱρὸν ἐλαίας,

ὅτε Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,

λίμναν θ' ἐλίσσουσαν ὕδωρ

κύκλιον, ἐνθα κύκνος μελω-

δὸς Μούσας θεραπεύει.

1105

ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες,

ἀντ.

αἶ παρηίδας εἰς ἐμὰς

ἔπесον, ἀνίκα πύργων

ὀλλυμένων ἐπὶ ναυσὶν ἔβαν

πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις.

1110

ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς

νᾶσον βάρβαρον ἦλθον,

ἐν ᾗ τᾶς Ἑλληνοφόρον

θεᾶς ἀμφίπολον κόραν

παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω

1115

βωμούς τε μηλοθύτους, *ἡ φησὶ θυσιάζει*

ξηλοῦς ἄταν διὰ παν-

τὸς δυσδαίμον'· ἐν γὰρ ἀνάγκαις

οὐ κάμνει σύντροφος ὦν

μεταβάλλει δυσδαιμονίᾳ·

1120

τὸ δὲ μετ' εὐτυχίαν κακοῦ-

σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰών.

καὶ σὲ μὲν, πότνι, Ἀργεῖα

στρ.

πεντηκόντορος οἶκον ἄξει·

συρίζων δ' ὁ κηροδέτας

1125

κάλαμος οὐρέλου Πανὸς

κώπαις ἐπιθωῖξει, *ὡς ἡ πομπή*

1123 — 1137 = 1138 — 1151

ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
 κέλαδον ἐπτατόνου λύρας
 αἰδῶν ἄξει λιπαρὰν 1130
 εὖ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
 ἐμὲ δ' αὐτοῦ προλιποῦ-
 σα βῆσει ῥοθίοις πλάταις·
 ἄερί δ' ἱστία πρότονοι κατὰ
 προῶραν ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδες 1135
 ναὸς ὠκυπόμπου.

λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην, *τοῦτο αὐτὸ οὐκ ἔστιν*
 ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ· *ἀντὶ*
 οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων 1140
 πτέρυγας ἐν νώτοις ἅμοις
 λήξαιμι θοάξουσα·
 χοροὺς δ' ἱσταίην, ὅθι καὶ
 πάροχος εὐδοκίμων γάμων,
 παρὰ πόδ' εἰλίσσουσα φίλας 1145
 ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
 ἐς ἀμίλλας χαρίτων,
 χλιδᾶς ἀβροπλούτοιο
 εἰς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα φάρεα
 καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα γένυσιν *ἐστὶν* 1150
 ἐσκίαζον· *ἢ ἔστιν ἑσπερίαν*

ΘΟ. ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμαίων γυνή
 Ἑλληνίς; ἥδη τῶν ξένων κατήρξατο,
 ἀδύτοις τ' ἐν ἄγνοῖς σῶμα δάπνονται πυρί; 1155

ΧΟ. ἥδ' ἐστίν, ἥ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.

ΘΟ. ἔα·

τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
 Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις,
 ἸΦ. ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.

ΘΟ. τί δ' ἐστίν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις; 1160

- ΙΦ. ἀπέπτυσ'· ὅσῳ γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
 ΘΟ. τί φροιμιάζει νεοχμόν; ἔξαυδα σαφῶς.
 ΙΦ. οὐ καθαρὰ μοι τὰ θυμάτ' ἠγρεύσασθ', ἀναξ.
 ΘΟ. τί τοῦκδιδάξαν τοῦτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;
 ΙΦ. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη. 1165
 ΘΟ. αὐτόματον, ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
 ΙΦ. αὐτόματον· ὅψιν δ' ὁμμάτων ξυνήρομοσεν.
 ΘΟ. ἢ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος;
 ΙΦ. ἦδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
 ΘΟ. ἀλλ' ἢ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι; 1170
 ΙΦ. οἴκετον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
 ΘΟ. τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
 ΙΦ. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει.
 ΘΟ. Ἀπολλων, οὐδ' ἐν βαρβάροις γ' ἔτλη τις ἄν.
 ΙΦ. πάσης διωγμοῖς ἡλάθησαν Ἑλλάδος. 1175
 ΘΟ. ἢ τῶνδ' ἓκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;
 ΙΦ. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὥς μεταστήσω φόνου.
 ΘΟ. μίasma δ' ἐγνωσ τοῖν ξένοιν ποῖω τρόπῳ;
 ΙΦ. ἥλεγχον, ὥς θεῶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
 ΘΟ. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὥς ἦσθου καλῶς. 1180
 ΙΦ. καὶ νῦν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν.
 ΘΟ. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;
 ΙΦ. τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
 ΘΟ. ὥς δὴ σφε σῴσης ἡδοναῖς ἀγρελμάτων.
 ΙΦ. καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμὸν. 1185
 ΘΟ. σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένυσσας εἰκότως.
 ΙΦ. πᾶσάν γε μισοῦς Ἑλλάδ', ἢ μ' ἀπώλεσεν.
 ΘΟ. τί δῆτα δρωμεν, φράξε, τοῖν ξένοιν πέρι;
 ΙΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
 ΘΟ. οὐκ οὖν ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν;
 ΙΦ. ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νύφαι θέλω.
 ΘΟ. πηγαῖσιν ὑδάτων ἢ θαλασσία δροσφ; 1190

- ΙΦ. θάλασσα κλύξει πάντα τάνθρωπων κακά.
 ΘΟ. ὀσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
 ΙΦ. καὶ τὰμά γ' οὕτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι. 1195
 ΘΟ. οὐκουν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
 ΙΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 ΘΟ. ἄγ' ἐνθα χρήξεις· οὐ φιλῶ τᾶρρηθ' ὄραν.
 ΙΦ. ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
 ΘΟ. εἶπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος. 1200
 ΙΦ. οὐ γάρ ποτ' ἂν νιν ἡράμην βάρθρων ἄπο.
 ΘΟ. δίκαιος ἡνσέβεια καὶ προμηθία.
 ΙΦ. οἶσθά νυν ἅ μοι γενέσθω; ΘΟ. σὸν τὸ σημαίνειτ
 τόδε.
 ΙΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες. ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφύ-
 γοιεν ἄν;
 ΙΦ. πιστὸν Ἑλλάς οἶδεν οὐδέν. ΘΟ. ἔτ' ἐπὶ δεσμὰ,
 πρόσπολοι. 1205
 ΙΦ. κᾶκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους, ΘΟ. ἔσται
 τᾶδε.
 ΙΦ. κραῖτα κρύψαντες πέπλοισιν. ΘΟ. ἡλίου πρόσθεν
 φλογός.
 ΙΦ. σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν. ΘΟ. οἷδ' ὁμαρτή-
 σουσί σοι.
 ΙΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ ΘΟ. ποίας
 τύχας;
 ΙΦ. ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας. ΘΟ. μὴ συναντῶσιν
 φόνω; 1210
 ΙΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί. ΘΟ. στείχε καὶ σή-
 μαινε σύ.
 ΙΦ. καὶ φίλων γε δεῖ μάλιστα ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς
 ἐμέ. 1213
 ΙΦ. μηδέν' εἰς ὅψιν πελάζειν. ΘΟ. εὖ γε κηδεύεις
 πόλιν. 1212

ΙΦ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ **ΘΟ.** τί
χοῖμα δρῶ;
1215

ΙΦ. ἄγνισον πυρσφ̃ μέλαθρον. **ΘΟ.** καθαρὸν ὡς μόλῃς
πάλιν;

ΙΦ. ἥνικ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι, **ΘΟ.** τί χροῖ με
δρᾶν;

ΙΦ. πέπλον ὁμμάτων προθέσθαι. **ΘΟ.** μὴ παλαμναῖον
λάβω;

ΙΦ. ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρορίζειν, **ΘΟ.** τοῦδ' ὄρος τίς
ἔστί μοι;

ΙΦ. θαυμασῆς μηδέν. **ΘΟ.** τὰ τῆς θεοῦ πράσ' ἐπὶ
οχλήης καλῶς.
1220

ΙΦ. εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρμὸς ὅδε πέσοι. **ΘΟ.** συνεύ-
χομαι

ΙΦ. τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμαίων ὄρῳ ξένους
καὶ θεᾶς κόσμον νεογνούς τ' ἄρνας, ὡς φόνον
φόνον
μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τὰ τ' ἄλλ'
ὅσα

προϋθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια. 1225

ἐκποδῶν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,

εἰ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χειρὰς ἀγνεύει θεοῖς

ἢ γάμον στείχει συνάψων ἢ τόκοις βαρύνεται,

φεύγεται ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τόδε.

ὦ Διὸς Αἰητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἦν νίψω
φόνον
1230

τῶνδε καὶ θύσωμεν οὗ χροῖ, καθαρὸν οἰκῆσεις
δόμον,

εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τᾶλλα δ' οὐ λέγουσ',
ὅμως

ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.

1214

τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω,
θεά.

ΧΟ. εὖπαις ὁ Λατοῦς γόνος,

στρ.

ὃν ποτε *Ἀηλιάσιν*

1235

καρποφόροις γυάλοις

ἐκιν *** χρυσοκόμαν

ἐν κιθάρᾳ σοφόν, ἃ τ' ἐπὶ τόξῳ

εὖστοχίᾳ γάννυται, φέρεν ἵνιν

ἀπὸ δειράδος εἰναλίας,

1240

λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσ'

ἄστάντων μάτηρ ὕδάτων,

τὰν βακχεύουσιν Διονύσῳ

Παρνάσιον κορυφάν,

ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων

1245

σκιεῖν κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνῳ,

γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφεπε

μαντεῖον χθόνιον.

ἔτι μιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας

ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων

1250

ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαν-

τείων δ' ἐπέβας ζαθέων,

τρίποδὶ τ' ἐν χρυσέῳ

θάσσεις, ἐν ἄψευδῇ θρόνῳ

μαντείας βροτοῖς

1255

θεσφάτων νέμων

ἀδύτων ὑπο, Κασταλίας ῥεέθρων

γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.

Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἴων

ἀντ.

παῖδ' ἀπενάσσαιο Λα-

1260

τῶς ἀπὸ ζαθέων

χρηστηρίων, νύχια

1234 — 1258 = 1259 — 1283

- χθὼν ἐτεκνωσάτο φάσματ' ὀνείρων,
 οἷ πολέσιν μερόπων τά τε πρῶτα
 τά τ' ἔπειθ' ὅς' ἔμελλε τυχεῖν 1265
 ὕπνου κατὰ δνοφερὰς
 εὐνὰς φράζον· Γαῖα δὲ τὰν
 μαντείων ἀφείλετο τιμὰν
 Φοῖβον φθόνῳ θυγατρὸς· *χαρμύνω*
 ταχύπους δ' ἐς Ὀλυμπον ὄρμαθεις ἄναξ 1270
 χεῖρα παιδὸν ὄρεξεν εἰς Αἴον θρόνον
 Πυθίων δόμων χθονίας ἀφε-
 λειν θεᾶς μῆριν νυχίους τ' ἐνοπίας.
 γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα
 πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν· 1275
 ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν,
 παῦσεν νυχίους ὀνείρους,
 ἀπὸ δὲ λαθροσύναν
 νυκτωπὸν ἐξέειλεν βροτῶν,
 καὶ τιμὰς πάλιν 1280
 θῆκε Λοξία,
 πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ
 θάρσῃ βροτοῖς θεσφάτων αἰοδαῖς.
- ΑΓΓ. ὦ ναοφύλακες βῶμιοί τ' ἐπιστάται,
 Θόας ἄναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβώς; 1285
 καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐρόμφοις πύλας
 ἔξω μελάθρων τῶνδε κοῖρανον χθονός.
- ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χοῖ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;
 ΑΓΓ. βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαί 1290
 Ἀγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων
 φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρότας
 λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
- ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
 ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.

- ΑΓΓ. ποῦ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρῶμενα. 1295
- ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στείχε καὶ δίωκέ νιν
ὅπου κυρήσας τοῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
- ΑΓΓ. ὁρᾷτ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος·
μέτεστι χύμῳ τῶν πεπραγμένων μέρος.
- ΧΟ. μαίνει; τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα; 1300
οὐκ εἰ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
- ΑΓΓ. οὐ πρὶν γ' ἂν εἴπῃ τοῦτος ἐρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἐνδον εἴτ' οὐκ ἐνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ὦ ἡ χαλᾶτε κλῆθρα, τοῖς ἐνδον λέγω,
καὶ δεσπότη σημύναθ' οὔνεκ' ἐν πύλαις 1305
πάρεμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
- ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴσθῃσιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ ψόφον πέμψας ἔσω;
- ΑΓΓ. (ψευδῶς) ἔλεγον αἶδε καὶ μ' ἀπήλυνον δόμων,
ὡς ἐκτός εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310
- ΘΟ. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
- ΑΓΓ. αὐτίς τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἄκουσον. ἡ νεᾶνις ἢ νηϊάδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει', ἔξω χθονὸς
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς 1315
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
- ΘΟ. πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
- ΑΓΓ. σῶζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσει.
- ΘΟ. τὸν ποῖον; ἄρ' ὃν Τυνδαρίς τέκτει κόρη;
- ΑΓΓ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο. 1320
- ΘΟ. ὦ θαῦμα, πῶς σε μείζον ὀνομάσας τύχῳ;
- ΑΓΓ. μὴ νταῦθα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου·
σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον
διωγμὸν ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
- ΘΟ. λέγ'· εὐ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγγέλουν πόρον 1325
φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμὸν δόρυ.

- ΑΓΓ. ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας,
 οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὥρμισμένη,
 ἡμᾶς μὲν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
 ἔχοντας, ἐξένυσ' ἀποστῆναι πρόσω 1330
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ὥς ἀπόρητον φλόγα
 θύουσα καὶ καθαρόν ὃν μετώχετο.
 αὐτὴ δὲ χερσὶ δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοι
 ἔσται· ὅπισθε καὶ τὰδ' ἦν ὑποπτά μοι,
 ἦρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναιξ. 1335
 χρόνῳ δ', ἔν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
 ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρα
 μέλη μαγεύουσ', ὥς φόνον νίζουσα δῆ.
 ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἤμεν ἤμενοι χρόνον,
 ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι 1340
 κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοίατο.
 φόβῳ δ' ἂ μὴ χορὴν εἰσορᾶν καθήμεθα
 σιγῇ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος,
 στείχειν ἔν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένους.
 κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὸς σκάφος 1345
 ταρσῶ κατῆρες, πύτυλον ἐπερωμένον,
 ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
 ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
 ἐλευθέρους προμνησθεῖν ἐστῶτας νεώς.
 κοντοῖς δὲ προῶραν εἶχον, οἳ δ' ἐπωτίδων 1350
 ἄγκυραν ἔξανῆπτον, οἳ δὲ κλίμακας
 σπεύδοντες ἦγον διὰ χειρῶν προμνήσια,
 πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοι κατέβησαν.
 ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὥς ἐσεῖδομεν
 δοῦλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης 1355
 προμνησίων τε, καὶ δι' εὐθυντηρίας
 οἰακας ἐξηροῦμεν εὐπρόμνου νεώς.
 λόγοι δ' ἐχώρουν· τί νύ μοι πορθμενετε

κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θυηπόλους·
 τίνος τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; 1360
 ὃ δ' εἶπ'· Ὀρέστης τῆσδ' ὄμαιμος, ὥς μάθης,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
 λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 καὶ πρὸς σ' ἐπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν, 1365
 ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
 κείνοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χερσὶν
 ἡμεῖς τε· πυγμαῖ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
 εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἤκοντίζετο, 1370
 ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη.
 δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι
 ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν, οἱ μὲν ἐν κάρα
 κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν·
 ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρας 1375
 ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
 ἀλλ' εἰργον ἡμᾶς τοξόται πρύμνης ἐπι
 σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.
 κὰν τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν ἐπ' ἐγχαίρει πόδα, 1380
 λαβὼν Ὀρέστης ὤμον εἰς ἀριστερόν,
 βᾶς εἰς θάλασσαν κἀπὶ κλίμακος θορῶν,
 ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς,
 τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης
 ἄγαλμα. ναὸς δ' ἐκ μέσης ἐφθέγγετο 1385
 βοή τις· ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται νεώς,
 λάβεσθε κώπης ῥόθιά τ' ἐκλευκαίνετε·
 ἔχομεν γὰρ ὦν περ εἴνεκ' ἄξενον πόρον
 Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
 οἱ δὲ στεναγμὸν ἤδ' ἔκβρυχώμενοι 1390

- εἵκασαν ἄλμην. ναῦς δ' ἔως μὲν ἐντὸς ἤν
 λιμένος, ἐχώρει· στόμια διαπερῶσα δὲ
 λάβρω κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο·
 δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης νεῶς
 ὠθει πάλιν προμνήσι'· οἱ δ' ἐκαρτέρου· 1395
 πρὸς κέντρα λακτίζοντες· εἰς δὲ γῆν πάλιν
 κλύδων παλίσρους ἤγε ναῦν. σταθεῖσα δὲ
 Ἀγαμέμνονος παῖς ἠύξατ'· ὦ Διτοῦς κόρη,
 σῶσον με τὴν σὴν ἱερίαν πρὸς Ἑλλάδα
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς. 1400
 φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
 φιλεῖν δὲ κάμει τοὺς ὁμαίμονας δόκει.
 ναῦται δ' ἐπημφήμεσαν εὐχαῖσιν κόρης
 παιᾶνα, γυμνάς εὐχερῶς ἐπωμίδας
 κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος. 1405
 ὑἷλλον δὲ μάλλον πρὸς πέτρας ἤει σκάφος·
 ᾧ μὲν τις εἰς θάλασσαν ὠρμήθη ποσὶν,
 ἄλλος δὲ πλεκτὰς ἐξανήπτεν ἀγκύλας.
 κἀγὼ μὲν εὐθύς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην,
 σοὶ τὰς ἐκείθεν σημανῶν, ἀναξ, τύχας. 1410
 ἀλλ' ἔρπε, θεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·
 εἴ μῃ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
 οὐκ ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
 πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἰλιόν τ' ἐπισκοπεῖ
 σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος. 1415
 καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
 σοὶ καὶ πολίταις, ὡς εἰκεν, ἐν χερσὶν
 λαβεῖν ἀδελφὴν θ', ἣ φόνου τὸν Ἀυλίδι
 ἀμνημόνευτο θεᾶ προδοῦσ' ἄλίσκεται.
- ΧΘ. ὦ τλήμων Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα 1420
 θανεῖ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.
 ΘΟ. ὦ πάντες ἄστοι τῆσδε βαρβάρου χθονός,
 οὐκ εἶα πάλοις ἐμβαλόντες ἡνίας
 παρὰ κτιοὶ δραμεῖσθε κῆκβολας νεῶς
 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ 1425
 σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσσετε,
 οἱ δ' ὠκυπομποὺς ἔλξετ' εἰς πόντον πλάτας
 ὡς ἐκ θαλάσσης ἐκ τε γῆς ἱππεύμασι
 λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας

- ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πῆξωμεν δέμας.
 ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἱστορίας βουλευμάτων
 γυναικας αὐθις, ἥνικ' ἂν σχολὴν λάβω,
 ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
 σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενούμεν ἡσυχίαι.
140. ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἀνάξ
 1435
 Θόας; ἄκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους.
 παῦσαι διώκων ῥεῦμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ·
 πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Δοξίου
 δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τὸν τ' Ἐρινύων χόλου
 φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος εἰσπέμφων δέμας 1440
 ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξω χθονά.
 πρὸς μὲν σ' ὄδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
 δοκεῖς Ὀρέστην ποντίῳ λαβὼν σάλῳ,
 ἦδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα 1445
 πόντου τίθησι νῶτα πορθμεύων πλάτῃ.
 μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,
 κλύεις γὰρ αὐδὴν καίπερ οὐ παρὼν θεᾶς,
 145
 χάρεϊ λαβὼν ἄγαλμα σύγγονόν τε σὴν.
 ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμητους μόλῃς,
 1450
 χάρος τις ἐστὶν Ἀττιδὸς πρὸς ἐσχάτοις
 ὕροισι, γέλτων δειράδος Καρυστίας,
 ἱερὸς, Ἀλᾶς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεώς·
 ἐνταῦθα τεύξας ναὸν ἴδρῃσαι βρέτας,
 ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σὼν,
 οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα 1455
 οἰστροῖς Ἐρινύων. ἰστέμιν δέ νιν βροτοὶ
 τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεᾶν.
 νόμον τε θεῶς τόνδ', ὅταν φορτάξῃ λεώς,
 τῆς σῆς σφαγῆς ἅποι' ἐπισχέτω ξίφος
 1460
 δέσρῃ πρὸς ἀνδρὸς αἷμά τ' ἐξανιέτω,
 ὁσίας ἕκατι θεᾶ θ' ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
 σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
 Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς·
 οὐ καὶ τεθάρψει κατθανοῦσα, καὶ πέπλων
 1465
 ἄγαλμά σοι δῆσουσιν εὐπῆρους ὑφᾶς,
 ἃς ἂν γυναικες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
 λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς

- Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίμαι
 γνώμης δικαίας εἵνεκ', ἐξέσωσα δὲ
 καὶ πρὶν σ' Ἀρείοις ἐν πάροις ψήφους ἴσας 1470
 κρῖνας, Ὅρέστα καὶ νόμισμ' ἔσται τόδε,
 νικᾶν ἰσθρῆεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.
 ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονός,
 Ἀραμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.
- ΘΟ. ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις 1475
 ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὁρθῶς φρονεῖ.
 ἐγὼ δ' Ὅρέστη τ' εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
 βέβηκ', ἀδελφῇ τ' οὐχ ἰθυμοῦμαι· τί γὰρ
 πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
 ἔτωσαν εἰς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλατι 1480
 γαῖαν, καθιδρυσάιντο τ' εὐτυχῶς βρέτας.
 πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
 γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.
 παύσω δὲ λόγῃην ἣν ἐπαίρομαι ξένοις
 νεῶν τ' ἔρετμᾶ, σοὶ τὰδ' ὥς δοκεῖ, θεά. 1485
- 4Θ. [αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεῶν σου τε καὶ θεῶν κρατεῖ.]
 ἔτ' ὧ πνοαί, ναυσθλοῦσθε τὸν Ἀραμέμνονος
 παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγώ,
 σῶξουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.
- ΧΟ. ἔτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σῶζομένης 1490
 μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.
 ἀλλ' ὧ σεμνὴ παρὰ τ' ἀθανάτοις
 καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθάνᾳ.
 δρᾶσόμεν οὕτως ὥς σὺ κελεύεις.
 μάλα γὰρ τερπνὴν κἀνέλπιστον 1495
 φῆμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.
 [ὧ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμον
 βίοντον κατέχοις
 καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

Τοῦτο εἶναι τὸ
 ἔκδομα τοῦ
 ἔκδομα τοῦ
 ἔκδομα τοῦ

I Ω N.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΡΜΗΣ.

ΙΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΩΝ ΚΡΕΟΤΣΗΣ

ΚΡΕΟΤΣΑ.

ΞΟΤΘΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΚΡΕΟΤΣΗΣ.

ΠΤΟΙΑ ἦτοι ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΘΗΝΑ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθίδεωσ Ἀπόλλων φθείρας ἔργκνοι
 ἐποίησεν ἐν Ἀθήναις· ἥ δὲ τὸ γεννηθὲν ὑπὸ τὴν ἀκρό-
 πολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος καὶ
 τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἐρ-
 μῆς ἀνελόμενος εἰς Δελφοὺς ἤνεγκεν· εὐροῦσα δ' ἡ
 προφῆτις ἀνέθρεψε. τὴν Κρέουσαν δὲ Ξοῦθος ἔγρημε·
 συμμαχήσας γὰρ Ἀθηναίοις τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τῆς
 προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον. τοῦτ' οὖν ἄλλος
 παῖς οὐκ ἐγένετο· τὸν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτι-
 δος οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν. ὃ δὲ ἀγνοῶν ἐδοῦ-10
 λευσε τῷ πατρί.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

Ι Ω Ν.

ΕΡ. Ἀτλας, ὁ χαλκίοισι νώτοις οὐρανὸν
 θεῶν παλαιὸν οἶκον ἐκτρίβων, θεῶν
 μιᾷς ἔφυσσε Μαῖαν, ἣ' μ' ἐγείνατο
 Ἑρμῆν μεγίστῳ Ζηνί, δαιμόνων λάτριν.
 ἦκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἔν' ὀμφαλὸν
 μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνωδεῖ βροτοῖς
 τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων αἰεὶ.
 ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις,
 τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
 οὐ παῖδ' Ἑρεχθέως Φοῖβος ἔξευξεν γάμοις
 βία Κρέουσας, ἐνθα προσβόρρους πέτρας
 Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
 Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀτθίδος.
 ἀγνώστῳ δὲ πατρί, τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
 γαστρός διήνεγκ' ὄγκον· ὥς δ' ἤλθεν χρόνος,
 τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος
 εἰς ταῦτόν ἄντρον οὐπερ ἠνιάσθη θεῷ
 Κρέουσα, κακτίθησιν ὥς θανούμενον
 κοίλῃς ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
 προγόνων νόμον σῶζουσα τοῦ τε γηγενοῦς
 Ἑριχθονίου· κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
 φρουρὰ παραξενύασα φύλακε σώματος

διςσὼ δράκοντε, παρθένους Ἀγλαυρίσι
 διδῶσι σῶζειν· ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἐτι
 νόμος τις ἔστιν ὄφειν ἐν χρυσηλάτοις 25
 τρέφειν τέκν'. ἀλλ' ἦν εἶχε παρθένος χλιδὴν
 τέκνῳ προσάψας· ἔλιπεν ὡς θανουμένη.
 καί μ' ὦν ἀδελφὸς Φοῖβος αἰτεῖται τάδε·
 ὦ σύγγρον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, οἷσθα γὰρ θεᾶς πόλιν, 30
 λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
 αὐτῷ σὺν ἄγγει σπαργάνοισι θ' οἷς ἔχει
 ἔνεγκε Δελφῶν τὰμὰ πρὸς χρηστήρια
 καὶ θεὸς πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων εμῶν.
 τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γὰρ ἔστιν, ὡς εἶδης, ὁ παῖς, 35
 ἡμῖν μελήσει. Λοξίῳ δ' ἐγὼ χάριν
 πράσσω ἀδελφῶν πλεκτὸν ἐξάρας κύτος
 ἥνεγκα καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἐπι
 τίθημι ναοῦ τοῦδ', ἀναπτύξας κύτος
 εἰλικτὸν ἀντίπηγος, ὡς ὀρῶθ' ὁ παῖς. 40
 κυρεῖ δ' ἔμ' ἱππεύοντος ἡλλίου κύκλω
 προφητὴς εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ·
 ὅψιν δὲ προσβαλοῦσα παιδί νηπίῳ
 ἐθαύμασ' εἰ τις Δελφίδων τλαίῃ κόρη
 λαθραῖον ᾧδ' ἐν εἰς θεοῦ ῥῖψαι δόμον, 45
 ὑπὲρ δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν·
 οἷκτῳ δ' ἀφῆκεν ὁμότητα, καὶ θεὸς
 συνεργὸς ἦν τῷ παιδί μὴ ἔκπεσειν δόμων.
 τρέφει δὲ νιν λαβοῦσα· τὸν σπεύραντα δὲ
 οὐκ οἶδε Φοῖβον οὐδὲ μητέρ' ἧς ἔφυ, 50
 ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
 νέος μὲν οὖν ὦν ἀμφιβωμίους τροφὰς
 ἡλᾷτ' ἀθύρων· ὡς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
 Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ

ταμίαν τε πάντων πιστόν, ἐν δ' ἀνακτόροις 55
 θεοῦ καταξῆ' δεῦρ' αἶε σεμνὸν βίον.
 Κρέουσα δ' ἡ τεκοῦσα τὸν νεανίαν
 Ξούθῳ γαμείται συμφορᾶς τοιαῶσδ' ὕπο.
 ἦν ταῖς Ἀθήναις τοῖς τε Χαλκωδοντίδαις,
 οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα, πολέμιος κλύδων· 60
 ὃν συμπονήσας καὶ ξυνεξελὼν δορὶ
 γάμων Κρεοῦσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
 οὐκ ἐγγενὴς ὢν, Αἰόλον δὲ τοῦ Διὸς
 γεγώς Ἀχαιοὺς· χρόνια δὲ σπείρας λέχη
 ἄτεκνός ἐστι, καὶ Κρέουσ' ὦν εἵνεκα 65
 ἤκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε,
 ἐρωτι παίδων. Λοξίας δὲ τὴν τύχην
 εἰς τοῦτ' ἐλαύνει, κοῦ λέληθεν, ὥς δοκεῖ.
 δῶσσι γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
 Ξούθῳ τὸν αὐτοῦ παῖδα, καὶ πεφυκέναι 70
 κείνου σφε φήσει, μητρὸς ὥς ἐλθὼν δόμους
 γνωσθῆ' Κρεοῦσῃ, καὶ γάμοι τε Λοξίου
 κρυπτοὶ γένωνται παῖς τ' ἔχῃ τὰ πρόσφορα.
 Ἴωνα δ' αὐτόν, κτίστορ' Ἀσιάδος χθονός,
 ὄνομα κεκληθῆναι θήσεται καθ' Ἑλλάδα. 75
 ἀλλ' εἰς θαψνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
 τὸ κρανθὲν ὥς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι.
 ὁρᾷ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
 τόνδ', ὥς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῆ' πυλώματα
 δάφνης κλάδοισιν. ὄνομα δ', οὗ μέλλει τυχεῖν, 80
 Ἴων' ἐγὼ σφε πρῶτος ὀνομάζω θεῶν.
 132N. ἄρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθροίπων
 ἥλιος ἤδη λάμπει κατὰ γῆν,
 ἄστρο δὲ φεύγει πῦρ τόδ' ἀπ' αἰθέρος
 εἰς νύχθ' ἱεράν, 85
 Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαί

καταλαμπόμεναι τὴν ἡμερίαν
 ἄψιδα βροτοῖσι δέχονται.
 σμύρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς εἰς ὀρόφους
 Φοῖβον πέτεται. 90
 θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ξάθεον
 Δελφίς, αἰίδονσ' Ἑλλησι βοάς,
 ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ.
 ἀλλ' ὦ Φοῖβον Δελφοὶ θέραπες,
 τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς 95
 βαίνετε δίνας, καθαραῖς δὲ δρόσοις
 φαιδρυνάμενοι στείχετε ναοὺς·
 στόμα τ' εὖφημον φρουρεῖτ' ἀγαθόν,
 φήμας τ' ἀγαθὰς
 τοῖς ἐθέλουσιν μαντεύεσθαι 100
 γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν.
 ἡμεῖς δὲ πόνους οὖς ἐκ παιδὸς
 μοχθοῦμεν αἰεὶ, πτόροισι δάφνης
 στέφεσιν θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοῖβον
 καθαράς θήσομεν ὑγραῖς τε πέδον 105
 ῥανίσιν νοτερόν, πτηνῶν τ' ἀγέλας,
 αἱ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα,
 τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν·
 ὥς γὰρ ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γεγὼς
 τοὺς θρέψαντας 110
 Φοῖβον ναοὺς θεραπεύω.
 ἄγ' ὦ νεηθαλὲς ὦ 115
 καλλίστας προπόλευμα δάφνας,
 ἃ τὰν Φοῖβον θυυέλαν
 σαίρεις ὑπὸ ναοῖς
 κήπων ἐξ ἀθανάτων,
 ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱερά

112 — 127 = 128 — 143

- * τὰν ἀέναον παγὰν
ἐκπροτεῖσαι,
μυρσίνας ἱερὰν φόβαν, 120
ἧ σαίρω δάπεδον θεοῦ
παναμέριος ἄμ' ἄλλου
πτέρυγι θοᾷ
λατρεύων τὸ κατ' ἡμαρ.
ὦ Παιὰν ὦ Παιάν, 125
εὐαίων εὐαίων
εἰης, ὦ Λατοῦς παῖ.
καλόν γε τὸν πόνον, ὦ 125
Φοῖβε, σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω
τιμῶν μαντεῖον ἔδραν · 130
κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι
θεοῖσιν δούλαν χέρ' ἔχειν,
οὐ θνατοῖς ἀλλ' ἀθανάτοις ·
εὐφάμους δὲ πόνουσ μοχθεῖν 135
οὐκ ἀποκάμνω.
Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ ·
τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ,
τὸ δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος
ὄνομα λέγω,
Φοῖβου τοῦ κατὰ ναόν. 140
ὦ Παιὰν ὦ Παιάν,
εὐαίων εὐαίων
εἰης, ὦ Λατοῦς παῖ.
ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
δάφνας ὀλκοῖς, 145
χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ῥίψω
γάλας παγάν,
ἃν ἀποχεύονται
Κασταλίας δῖναι,

- νοτερὸν ὕδωρ βάλλων,
 ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὦν. 150
 εἶθ' οὕτως αἰεὶ Φοῖβῳ
 λατρεύων μὴ παυσαίμαν,
 ἧ παυσαίμαν ἀγαθᾶ μοῖρα.
 ἔα ἔα·
 φοιτῶσ' ἤδη λείπουσιν τε
 πτανοὶ Παρνασοῦ κοίτας· 155
 αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς
 μηδ' εἰς χροσήμες οἴκους.
 μάρω σ' αὖ τόξοις, ὦ Ζηνὸς
 κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
 ἰσχὺν νικῶν. 160
 ὅδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει
 κύκνος· οὐκ ἄλλα
 φοινικοφαῖ πόδα κινήσεις;
 οὐδέν σ' ἂ φόρμιγξ ἂ Φοῖβον
 σύμμολπος τόξων ῥύσασιτ' ἄν· 165
 πάραγε πτέρυγας,
 λίμνας ἐπίβα τᾶς Ἀηλιάδος·
 αἰμάξεις, εἰ μὴ πείσει,
 τὰς καλλιφθόγγους φῶδας.
 ἔα ἔα· 170
 τίς ὃδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα;
 μῶν ὑπὸ θριγκοὺς εὐναίας
 καρφηρὰς θήσων τέκνοις;
 ψαλμοὶ σ' εἰρξουσιν τόξων.
 οὐ πείσει; χωρῶν δίνας
 τὰς Ἀλφειοῦ παιδοῦργει 175
 ἧ νάπος Ἰσθμιον,
 ὥς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται
 ναοὶ θ' οἱ Φοῖβου.

κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι
 τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φάμας
 θνατοῖς· οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
 Φοίβῳ δουλεύσω, κοῦ λήξω
 τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.

180

ΗΜΙΧ. οὐκ ἐν ταῖς ξαθέαις Ἀθά-
 ναις εὐκλόνες ἦσαν ἀν-
 λαὶ θεῶν μόνον, οὐδ' ἀγνι-
 ἀτιδες θεραπεῖται·

στρ.

185

ἀλλὰ καὶ παρὰ Δοξία
 τῷ Λατοῦς διδύμων προσώ-
 πων καλλιβλέφαρον φῶς.

ΗΜΙΧ. ἰδὸν τάνδ' ἄθρησον,

190

Λερναῖον ὕδραν ἐναίρει
 χρυσέαις ἄρπαις ὁ Διὸς παῖς·
 φίλα, πρόσιδ' ὄσσοις.

ΗΜΙΧ. ἄθρῳ. καὶ πέλας ἄλλος αὐ-

αντ.

195

τοῦ πανὸν πυρίφλεκτον αἶ-
 ρει τις· ἄρ' ὅς ἐμαῖσι μυ-
 θεύεται παρὰ πῆναις
 ἀσπιστάς Ἰόλαος, ὅς
 κοινοὺς αἰρόμενος πόνουσ
 Δίῳ παιδὶ συναντλεῖ;

200

ΗΜΙΧ. καὶ μὰν τόνδ' ἄθρησον
 πτεροῦντος ἔφεδρον ἵππου·
 τὰν πῦρ πνέουσαν ἐναίρει
 τρισώματον Ἀλκάν.

ΗΜΙΧ. παντᾶ τοι βλέφαρον διώ-
 κω. σκέψαι κλόνον ἐν τείχε-
 σι λαῖνοισι Γιγάντων.

στρ. 205

184—193=194—204

205—218=219—236

ΗΜΙΧ. ὧδε δερκόμεθ', ὦ φίλαι, *

ΗΜΙΧ. λεύσσεις οὖν ἐπ' Ἐγκελάδῳ
γοργῶπιν πάλλουσαν Ἴτυν;

210

ΗΜΙΧ. λεύσσω Παλλάδ' ἐμὰν θεόν.

ΗΜΙΧ. τί γάρ, κεραυνὸν
ἀμφίπυρον ὄβριμον ἐν Διὸς
ἐκηβόλοισι χερσίν;

ΗΜΙΧ. ὄρω, τὸν δάιον

Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ.

215

καὶ Βρόμιος ἄλλον ἀπολέμοισι
κισσίνοισι βάκτροις
ἐναίρει Γᾶς τέκνων ὁ Βακχεύς.

ΧΟ. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν ἐν-
δῶ· θέμις γυνάλων ὑπερ-
βῆναι λευκῶ ποδὶ βαλόν;

ἀντ.

220

ΙΩΝ. οὐ θέμις, ὦ ξένοι.

ΧΟ. οὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν,

ΙΩΝ. αὐδα· τί θέλεις;

ΧΟ. ἄρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν
γᾶς Φοίβου κατέχει δόμος;

ΙΩΝ. στέμμασί γ' ἐνδυτόν, ἀμφὶ δὲ γοργόνες.

ΧΟ. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾶ.

225

ΙΩΝ. εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων
καὶ τι πυθέσθαι χρήξετε Φοίβου,
πάριτ' εἰς θυμέλας, ἐπὶ δ' ἀσφάκτοις
μήλοισι δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν.

ΧΟ. ἔχω μαθοῦσα·

230

θεοῦ δὲ νόμον οὐ παραβαίνομεν·
ἃ δ' ἐκτός, ὄμμα τέρπει.

ΙΩΝ. πάντα θεᾶσθ', ὅ τι καὶ θέμις, ὄμμασι.

ΧΟ. μεθεῖσαν δεσπόται
με θεοῦ γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν.

ΙΩΝ. ὁμῶαί δὲ τίνων κλήξεσθε δόμων;

ΧΟ. Παλλάδος ἐνοικα τροφίμα μέλαθρα
τῶν ἐμῶν τυράννων.
παρούσας δ' ἄμφι τᾶσδ' ἐρωτᾶς.

235

ΙΩΝ. γενναιότης σοι, καὶ τρόπων τεκμήριον
τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδ', ἥτις εἰ ποτ', ὦ γύναι,
γνοίῃ δ' ἂν ὡς τὰ πολλά γ' ἀνθρώπου πέρι
τὸ σχῆμ' ἰδῶν τις εἰ πέφυκεν εὐγενής.

240

ἔα·
ἀλλ' ἐξέπληξάς μ', ὅμμα συγκλήσασα σὸν
δακρυόεις θ' ὑγράνας· εὐγενῇ παρηίδα,
ὡς εἶδες ἀγνὰ Λοξίου χρηστήρια.

τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες, ὦ γύναι;
οὐ πάντες ἄλλοι γύαλα λεύσσοντες θεοῦ
χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὅμμα σὸν δακρυρροεῖ;

245

ΚΡ. ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει
εἰς θάναματ' ἐλθεῖν δακρυῶν ἐμῶν πέρι·
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τοῦσδ' Ἀπόλλωνος δόμους
μνήμην παλαιὰν ἀνεμετροησάμην τινά·
οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔσχον ἐνθάδ' οὐσά περ.
ὦ τλήμονες γυναικες· ὦ τολμήματα
θεῶν. τί δῆτα; ποῖ δίκην ἀνοίσομεν,
εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;

250

ΙΩΝ. τί χοῦμ' ἀνερμήνευτα δυσθυμεῖ, γύναι;

255

ΚΡ. οὐδέν· μεθήκα τόξα· τὰπὶ τῷδε δὲ
ἐγὼ τε σιγῶ καὶ σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι.

ΙΩΝ. τίς δ' εἰ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίου πατρὸς
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεῶν;

ΚΡ. Κρέουσα μὲν μοι τοῦνομ', ἐκ δ' Ἐρεχθίδεως
πέφυκα, πατρὶς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.

260

ΙΩΝ. ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστν γενναίων τ' ἀπο
τραφεῖσα πατέρων, ὥς σε θαυμάζω, γύναι.

- ΚΡ. τοσαῦτα κεῦτυχοῦμεν, ὦ ξέν', οὐ πέρα.
 ΙΩΝ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθευται βροτοῖς, 265
 ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς, ὦ ξέν'; ἐκμαθεῖν θέλω.
 ΙΩΝ. ἐκ γῆς πατρός σου πρόγονος ἐβλασταν πατήρ;
 ΚΡ. Ἐριχθόνιός γε· τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεί.
 ΙΩΝ. ἦ καὶ σφ' Ἀθήνα γῆθεν ἐξανείλετο;
 ΚΡ. εἰς παρθένους γε χεῖρας, οὐ τεκοῦσά νιν. 270
 ΙΩΝ. διδῶσι δ', ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται;
 ΚΡ. Κέκροπός γε σῶζειν παῖδιν οὐχ ὀρώμενον.
 ΙΩΝ. ἤκουσα λῦσαι παρθένους τεῦχος θεᾶς.
 ΚΡ. τοιγὰρ θανοῦσαι σκόπελον ἤμαξαν πέτρας.
 ΙΩΝ. εἶεν·
 τί δαὶ τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἢ μάτην λόγος; 275
 ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ.
 ΙΩΝ. πατήρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔθυσσε συγγόνους;
 ΚΡ. ἔτλη πρὸ γαίας σφάγια παρθένους κτανεῖν.
 ΙΩΝ. σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνῃ;
 ΚΡ. βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλας. 280
 ΙΩΝ. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός;
 ΚΡ. πληγαὶ τριαίνης ποντίου σφ' ἀπώλεσαν.
 ΙΩΝ. Μακρὰ δὲ χῶρός ἐστ' ἐκεῖ κεκλημένος;
 ΚΡ. τί δ' ἱστορεῖς τόδ'; ὥς μ' ἀνέμνησάς τινας.
 ΙΩΝ. τιμᾷ σφε Πύθιος ἀστραπαὶ τε Πύθιαι; 285
 ΚΡ. τιμᾷ γ' ἄτιμ'· ὥς μήποτ' ὠφελόν σφ' ἰδεῖν.
 ΙΩΝ. τί δέ; στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα;
 ΚΡ. οὐδέν· ξύνοιδ' ἄντροισιν αἰσχύνῃν τινα.
 ΙΩΝ. πόσις δὲ τίς σ' ἐγῆμ' Ἀθηναίων, γύναι;
 ΚΡ. οὐκ ἀστός, ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός. 290
 ΙΩΝ. τίς; εὐγενὴ νιν δεῖ πεφυκέναι τινα.
 ΚΡ. Ξοῦθος, πεφυκῶς Αἰόλου Διὸς τ' ἄπο.
 ΙΩΝ. καὶ πῶς ξένος σ' ὦν ἔσχεν οὔσαν ἰργενῇ;
 ΚΡ. Εὐβοί' Ἀθήναις ἔστι τις γαίτων πόλις·

- ΙΩΝ. ὄροις ὑγροῖσιν, ὥς λεγούσ', ὠρισμένη. 295
 ΚΡ. ταύτην ἐπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί.
 ΙΩΝ. ἐπίκουρος ἐλθῶν; κατὰ σὸν γαμεῖ λέχος;
 ΚΡ. φερνάς γε πολέμου καὶ δορὸς λαβὼν γέρας.
 ΙΩΝ. σὺν ἀνδρὶ δ' ἤκεις ἢ μόνη χρηστήρια;
 ΚΡ. σὺν ἀνδρὶ. σηκοῖς δ' ἐνστρέφει Τροφωνίου. 300
 ΙΩΝ. πότερα θεατῆς ἢ χάριν μαντευμάτων;
 ΚΡ. κείνου τε Φοίβου θ' ἐν θέλων μαθεῖν ἔπος.
 ΙΩΝ. καρποῦ δ' ὕπερ γῆς ἤκετ', ἢ παλδων πέρι;
 ΚΡ. ἄπαιδές ἐσμεν, χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα.
 ΙΩΝ. οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πόποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ; 305
 ΚΡ. ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμήν ἀπαιδίαν.
 ΙΩΝ. ὦ τλήμων, ὥς τ' ἀλλ' εὐτυχοῦσ' οὐκ εὐτυχεῖς.
 ΚΡ. σὺ δ' εἰ τίς; ὥς σου τὴν τεκοῦσαν ὥλβισα.
 ΙΩΝ. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος εἰμί τ', ὦ γύναι.
 ΚΡ. ἀνάθημα πόλεως, ἥ τινος προαθίς ὕπο; 310
 ΙΩΝ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν' Δοξίῳ κεκλήμεθα.
 ΚΡ. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὐθις, ὦ ξέν', ἀντοικτείρομεν.
 ΙΩΝ. ὥς μὴ εἰδόθ' ἦτις μ' ἔτεκεν ἐξ ὅτου τ' ἔφυν.
 ΚΡ. ναοῖσι δ' οἴκεῖς τοισίδ' ἢ κατὰ στέρας;
 ΙΩΝ. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμ', ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος. 315
 ΚΡ. παῖς δ' ὦν ἀφίκου ναὸν ἢ νεανίας;
 ΙΩΝ. βρέφος λεγούσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
 ΚΡ. καὶ τίς γάλακτι σ' ἐξέθρεψε Δελφίδων;
 ΙΩΝ. οὐπόποτ' ἔγνων μαστόν· ἢ δ' ἐθρεψέ με
 ΚΡ. τίς, ὦ ταλαίπωρ'; ὥς νοσοῦσ' ἧῖρον νόσους. 320
 ΙΩΝ. Φοίβου προφῆτις, μητέρ' ὥς νομίζομεν.
 ΚΡ. εἰς δ' ἄνδρ' ἀφίκου τίνα τροφὴν κεκτημένος;
 ΙΩΝ. βωμοί μ' ἔφερβον οὐπιῶν τ' αἰεὶ ξένος.
 ΚΡ. τάλαινά σ' ἢ τεκοῦσα, τίς ποτ' ἦν ἄρα.
 ΙΩΝ. ἀδίκημά του γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως. 325
 ΚΡ. ἔχεις δὲ βίον; εὖ γὰρ ἤσκησαι πέπλοις.

ΙΩΝ. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ὧ δουλεύομεν.

ΚΡ. οὐδ' ἤξας εἰς ἐρευναν ἐξευρεῖν γονάς;

ΙΩΝ. ἔχω γὰρ οὐδέν, ὦ γύναι, τεκμήριον.

ΚΡ. φεῦ·

πέπονθέ τις σῇ μητρὶ ταῦτ' ἄλλη γυνή, 330

ΙΩΝ. τίς; εἰ πόνον μοι ξυλλάβοι, χαίρομεν ἄν.

ΚΡ. ἥς εἴνεκ' ἦλθον δεῦρο πρὶν πόσιν μολεῖν.

ΙΩΝ. ποῖόν τι χρηΐξουσ'; ὥς ὑπουργήσω, γύναι.

ΚΡ. μάντευμα κρυπτὸν δεομένη Φοῖβου μαθεῖν.

ΙΩΝ. λέγοις ἄν· ἡμεῖς τᾶλλα προξενήσομεν. 335

ΚΡ. ἄκουε δὴ τὸν μῦθον· ἄλλ' αἰδούμεθα.

ΙΩΝ. οὐ τάρρα πράξεις οὐδέν· ἀργὸς ἡ θεός.

ΚΡ. Φοῖβω μιγῆναί φησί τις φίλων ἐμῶν,

ΙΩΝ. Φοῖβω γυνὴ γεγῶσα; μὴ λέγ', ὦ ξένη.

ΚΡ. καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρός. 340

ΙΩΝ. οὐκ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται.

ΚΡ. οὐ φησιν αὐτῇ· καὶ πέπονθεν ἄθλια.

ΙΩΝ. τί χρῆμα δράσας', εἰ θεῷ συνεξύγη;

ΚΡ. τὸν παῖδ' ὃν ἔτεκεν ἐξέθηκε δωμάτων.

ΙΩΝ. ὃ δ' ἐκτεθείς παῖς ποῦ 'στιν; εἰσορᾷ φάος; 345

ΚΡ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς. ταῦτα καὶ μαντεύομαι.

ΙΩΝ. εἰ δ' οὐκέτ' ἔστι, τίτι τρόπῳ διεφθάρη;

ΚΡ. θῆρας σφε τὸν δύστηνον ἐλπίξει κτανεῖν.

ΙΩΝ. ποῖφ τόδ' ἔγνω χρωμένη τεκμηρίῳ;

ΚΡ. ἐλθοῦς' ἴν' αὐτὸν ἐξέθηκ', οὐχ ἡὔρ' ἔτι. 350

ΙΩΝ. ἦν δὲ σταλαγμὸς ἐν στίβῳ τις αἵματος;

ΚΡ. οὐ φησι· καίτοι πόλλ' ἐπεστράφη πέδον.

ΙΩΝ. χρόνος δὲ τίς τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ;

ΚΡ. σοὶ ταῦτ' ἂν ἤβης, εἴπερ ἦν, εἶχεν μέτρα.

ΙΩΝ. ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τεκοῦσα δ' ἄθλια. 355

ΚΡ. οὐκ οὖν ἔτ' ἄλλον ὕστερον τίττει γόνον.

ΙΩΝ. τί δ', εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβών;

- KP. τὰ κοινὰ χαίρων οὐ δίκαια δοῶ μόνος.
 IΩN. οἴμοι· προσφθδὸς ἡ τύχη τῶμῶ πάθει.
 KP. καὶ σ', ὦ ξέν', οἴμαι μητέρ' ἀθλίαν ποθεῖν. 360
 IΩN. καὶ μή μ' ἐπ' οἶκτον ἔξαγ' οὐ' λελήσμεθα.
 KP. σιγῶ· πέφαινε δ' ὦν σ' ἀνιστορῶ πέρι.
 IΩN. οἶσθ' οὖν ὃ κάμνει τοῦ λόγου μάλιστά σοι;
 KP. τί δ' οὐκ ἐκείνη τῇ ταλαιπώρῃ νοσεῖ;
 IΩN. πῶς ὁ θεὸς ὃ λαθεῖν βούλεται μαντεύσεται; 365
 KP. εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.
 IΩN. αἰσχύνεται τὸ πρᾶγμα· μὴ 'ξέλεγχέ νιν.
 KP. ἀλγύνεται δέ γ' ἡ παθοῦσα τῇ τύχῃ.
 IΩN. οὐκ ἔστιν ὅστις σοι προφητεύσει τάδε.
 ἐν τοῖς γὰρ αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανείς 370
 Φοῖβος δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι
 δρᾷσειεν ἂν τι πῆμ' ἀπαλλάσσουν, γύναι·
 τῷ γὰρ θεῷ τάναντί' οὐ μαντευτέον.
 εἰς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἂν,
 εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν 375
 φράζειν ἃ μὴ θέλουσιν ἢ προβωμίῳις
 σφαγαῖσι μῆλων ἢ δι' οἰωνῶν πτεροῖς.
 ἂν γὰρ βία σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν,
 ἀνόνητα κεκτῆμεσθα τὰ γὰρ θ', ὦ γύναι·
 ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἐκόντες, ὠφελούμεθα. 380
 XO. πολλαὶ γε πολλοῖς εἰσι συμφοραὶ βροτοῖς,
 μορφαὶ δὲ διαφέρουσιν. ἐν δ' ἂν εὐτυχεῖς
 μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ἀνθρώπων βίῃ.
 KP. ὦ Φοῖβε, κἀκεῖ κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἰ 385
 εἰς τὴν ἀποῦσαν, ἧς πάρεισιν οἱ λόγοι.
 σὺ δ' οὔτ' ἔσωσας τὸν σὸν ὃν σῶσαί σ' ἐχρῆν,
 οὔθ' ἱστορούση μητρὶ μάντις ὦν ἐρεῖς,
 ὥς εἰ μὲν οὐκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ,
 εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὅπιν ποτέ.

ἄλλως ἔδη * χοῦν τὰδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ 390
 κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι.

ἀλλ' ὧ ξέν', εἰσορῶ γὰρ εὐγενῇ πόσιν
 Ξοῦθον πέλας δὴ τόνδε τὰς Τροφωνίου
 λιπόντα θαλάμας, τοὺς λελεγμένους λόγους
 σίγα πρὸς ἄνδρα, μὴ τιν' αἰσχύνῃ λάβω 395
 διακονοῦσα κρυπτά, κάποβῃ λόγος
 οὐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξελλίσσομεν.

τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερῇ πρὸς ἄρσενας,
 κὰν ταῖς κακαῖσιν ἀγαθαὶ μειγμένα
 μισούμεεθ'· οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν. 400

ΞΟΥ. πρῶτον μὲν ὁ θεὸς τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων
 λαβὼν ἀπαρχὰς χαιρέτω, σύ τ', ὦ γύναι.

μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ἐξέπληξ' ὄρωδιᾷ;
 ΚΡ. οὐδέν γ'· ἀφίκου δ' εἰς μέριμναν. ἀλλὰ μοι
 λέξον, τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις, 405
 παίδων ὅπως νῶν σπέρμα συγκραθήσεται;

ΞΟΥ. οὐκ ἤξιωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν
 μαντεύμαθ'· ἐν δ' οὖν εἶπεν, οὐκ ἄπαιδ' αὖ
 πρὸς οἶκον ἦξειν οὐδ' σ' ἐκ χρηστηρίων.

ΚΡ. ὦ πότνια Φοῖβον μήτερ, εἰ γὰρ αἰσίως 410
 ἐλθοιμεν, ἃ τε νῶν συμβόλαια πρόσθεν ἦν
 εἰς παῖδα τὸν σόν, μεταπέσοι βελτίονα.

ΞΟΥ. ἔσται τὰδ'· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ;

ΙΩΝ. ἡμεῖς τὰ γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,
 οἳ πλησίον θάσσουσιν τρίποδος, ὧ ξένε, 415
 Δελφῶν ἀριστῆς, οὓς ἐκλήρωσεν πάλος.

ΞΟΥ. καλῶς· ἔχω δὲ πάνθ' ὅσων ἐχορῆζομεν.
 στείχοιμ' αὖ εἰσω· καὶ γάρ, ὥς ἐγὼ κλύω,
 χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι
 κοινὸν πρὸ ναοῦ· βούλομαι δ' ἐν ἡμέρᾳ 420
 τῇδ', αἰσία γάρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα.

σύ δ' ἀμφὶ βωμούς, ὧ γύναι, δαφνηφόρους
λαβοῦσα κλωῶνας, εὐτέκνους εὖχον θεοῖς
χρησμούς μ' ἐνεργεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.

KP. ἔσται τὰδ' ἔσται. Αὐξίας δ' ἔαν θέλῃ 425
νῦν ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας,
ἅπας μὲν οὐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος,
ὅσον δὲ χρήζει, θεὸς γάρ ἐστι, δέξομαι.

ΙΩΝ. τί ποτε λόγοισιν ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν 430
κρυπτοῖσιν ἄελ λοιδοροῦσ' αἰνίσσεται,
ἥτοι φιλοῦσά γ' ἥς ὑπερμαντεύεται,
ἢ καὶ τι σιγᾶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεῶν;
ἀτὰρ θυγατρὸς τῆς Ἑρεχθίδος τί μοι
μέλει, προσῆκόν γ' οὐδέν; ἀλλὰ χρυσέαις
πρόχοισιν ἔλθὼν εἰς ἀπορραντήρια 435

δροῖον καθήσω. νουθετητέος δέ μοι
Φοῖβος, τί πάσχει· παρθένους βίᾳ γαμῶν
προδίδωσι, παῖδας ἐπτεκνούμενος λάθρα
θυήσκοντας ἀμελεῖ. μὴ σύ γ'· ἀλλ' ἐπεὶ κρατεῖς,
ἄρετὰς δίδωκε. καὶ γὰρ ὅστις ἂν βροτῶν 440
κακὸς πεφύκη, ξημιοῦσιν οἱ θεοί.

πῶς οὖν δίκαιον τοὺς νόμους ὑμᾶς βροτοῖς
γράψαντας αὐτοὺς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν;
εἰ δ', οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρήσομαι,
δίκας βιαίων δώσεται· ἀνθρώποις γάμων, 445
σύ καὶ Ποσειδῶν Ζεὺς θ' ὃς οὐρανοῦ κρατεῖ,
ναοὺς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε.

τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθίας πάρος
σπεύδοντες ἀδικεῖτ'. οὐκέτ' ἀνθρώπους κακοὺς
λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ 450
μιμούμεσθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.

ΧΟ. σὲ τὰν ὠδίνων λογιᾶν στρο.

ἀνειλείθιαν, ἐμὴν
 Ἀθάναν ικετεύω,
 Προμηθεῖ Τῖτ᾽ ἀνι λοχεν- 465
 θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
 κορυφᾶς Διός, ὧ μάκαιρα Νίκα,
 μόλε Πύθιον οἶκον,
 Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
 πταμένα πρὸς ἀγυιάς, 460
 Φοιβήιος ἐνθα γᾶς
 μεσσόμφαλος ἐστία
 παρὰ χορευομένῳ τρίποδι
 μαντεύματα κραίνει,
 σὺ καὶ παῖς ἅ Λατογενής, 465
 δύο θεαὶ δύο παρθένοι,
 κασίγνηται σεμναὶ τοῦ Φοίβου.
 ικετεύσατε δ', ὧ κόραι,
 τὸ παλαιὸν Ἑρεχθίδεω
 γένος εὐτεκνίας χρονίου καθαροῖς 470
 μαντεύμασι κῦρσαι.
 ὑπερβαλλούσας γὰρ ἔχει
 θνητοῖς εὐδαιμονίας
 ἀκίνητον ἀφορμάν,
 τέκνων οἷς ἂν καρποτρόφοι 475
 λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
 πατρίοισι νεάνιδες ἦβαι,
 διαδέκτορα πλοῦτον
 ὥς ἔξοντες ἐκ πατέρων
 ἐτέροις ἐπὶ τέκνοις. 480
 ἀλκὰ τε γὰρ ἐν κακοῖς
 σὺν τ' εὐτυχίαις φίλον,
 δορί τε γὰρ πατρίᾳ φέρει
 σωτήριον ἀλκάν.

ἔμοι μὲν πλούτου τε πάρος 485
 βασιλικῶν τ' εἶεν θαλάμων
 τροφαὶ κήδριοι κεδνῶν γε τέκνων.
 τὸν ἄπαιδα δ' ἀποστρυγῶ
 βίον ᾧ τε δοκεῖ ψέγω·
 μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς 490
 εὐπαιδος ἐχοίμαν.
 ᾧ Πανὸς θακῆματα καὶ
 παραυλίζουσα πέτρα
 μυχώδεσι Μακροῖς,
 ἵνα χοροὺς στείβουσι ποδοῖν 495
 Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι
 στάδια γλοερὰ πρὸ Παλλάδος
 ναῶν, συρίγγων
 ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς
 ὕμνων, ὅταν ἀνλίοις 500
 συρίξεῃς, ᾧ Πάν,
 τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
 ἵνα τεκοῦσά τις
 παρθένος, ᾧ μελέα, βρέφος
 Φοίβῳ, πτανοῖς ἐξώρισε θοίναν
 θηρσί τε φοινίαν δαῖτα, πικρῶν γάμων 505
 ὕβριν. οὔτ' ἐπὶ κερκίσιν οὔτε λόγοις
 φάτιν αἶον εὐτυχίας μετέχειν
 θεόθεν τέκνα θνατοῖς.

ΙΩΝ. πρόσπολοι γυναικες, αἱ τῶνδ' ἀμφὶ κρηπίδας
 δόμων 510

θυροδόκων φρούρημ' ἔχουσαι δεσπότην φυλάσσετε,
 ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον
 Ξοῦθος, ἣ μίμνει κατ' οἶκον ἱστορῶν ἀπαιδίαν;

ΧΟ. ἐν δόμοις ἔστ', ᾧ ξέν'· οὐπὼ δ᾿ ᾧ ὑπερβαίνει
 τόδε.

ὥς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος τῶνδ' ἀκούομει πυλῶν
δοῦπον, ἐξιόντα τ' ἤδη δεσπότην ὀρᾶν πάρα. 516

ΞΟΤ. ὦ τέκνον, χαῖρ'· ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέ-
πουσά μοι.

ΙΩΝ. χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε, καὶ δύ' ὄντ' εὖ
πράξομεν.

ΞΟΤ. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς σώματός τ' ἀμφιπτυχάς.

ΙΩΝ. εὖ φρονεῖς μέν; ἢ σ' ἐμηνε θεοῦ τις, ὦ ξένε,
βλάβη; 520

ΞΟΤ. οὐ φρονῶ, τὰ φίλταθ' εὐρῶν εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι;

ΙΩΝ. παῦε· μὴ ψαύσας τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξης
χερσί.

ΞΟΤ. ἄψομαι· κοῦ ῥυσιάζω, τὰμὰ δ' εὐρίσκω φίλα.

ΙΩΝ. οὐκ ἀπαλλάξει, πρὶν εἶσω τόξα πλευμόνων λαβεῖν;

ΞΟΤ. ὥς τί δὴ φεύγεις με σαυτοῦ γνωρίσας τὰ φίλ-
τατα; 525

ΙΩΝ. οὐ φιλῶ φρονῶν ἀμοίρους καὶ μεμνηνότες ξένους.

ΞΟΤ. κτεῖνε καὶ πίμπρη· πατὴρ γάρ, ἦν κτάνης, ἐσεῖ
φρονεύς.

ΙΩΝ. ποῦ δέ μοι πατήρ σύ; ταῦτ' οὖν οὐ γέλως κλύειν
ἐμοί;

ΞΟΤ. οὐ· τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι τὰμὰ σημήναιεν ἄν.

ΙΩΝ. καὶ τί μοι λέξεις; ΞΟΤ. πατήρ σός εἰμι καὶ συ
παῖς ἐμός. 530

ΙΩΝ. τίς λέγει τὰδ'; ΞΟΤ. ὅς σ' ἐθρεψεν ὄντα Λοξίας
ἐμόν.

ΙΩΝ. μαρτυρεῖς σαυτῷ. ΞΟΤ. τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθῶν
χρηστήρια.

ΙΩΝ. ἐσφάλης ἀνιγμ' ἀκούσας. ΞΟΤ. οὐκ ἄρ' ὄρθ'
ἀκούομεν;

ΙΩΝ. ὁ δὲ λόγος τίς ἐστι Φοίβου; ΞΟΤ. τὸν συναντή-
σαντά μοι

ΙΩΝ. τίνα συνάντησιν; ΞΟΤ. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι τοῦ
θεοῦ 535

ΙΩΝ. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; ΞΟΤ. παῖδ' ἐμὸν πεφυ-
κέναι.

ΙΩΝ. σὸν γεγῶτ', ἢ δῶρον ἄλλων; ΞΟΤ. δῶρον, ὄντα
δ' ἐξ ἐμοῦ.

ΙΩΝ. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; ΞΟΤ. οὐκ
ἄλλω, τέκνον.

ΙΩΝ. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἦκει; ΞΟΤ. δύο μίαν θαυμά-
ζομεν.

ΙΩΝ. ἐκ τίνος δέ σοι πέφυκα μητρός; ΞΟΤ. οὐκ ἔχω
φράσαι. 540

ΙΩΝ. οὐδὲ Φοῖβος εἶπε; ΞΟΤ. τερφθεὶς τοῦτο, κελν'
οὐκ ἠρόμην.

ΙΩΝ. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός; ΞΟΤ. οὐ πέδον τίκτει
τέκνα.

ΙΩΝ. πῶς ἂν οὖν εἶην σός; ΞΟΤ. οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ'
εἰς τὸν θεόν.

ΙΩΝ. φέρε λόγων ἀψώμεθ' ἄλλων. ΞΟΤ. ταῦτ' ἄμει-
νον, ὦ τέκνον.

ΙΩΝ. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; ΞΟΤ. μωρίᾳ γε τοῦ
νέου. 545

ΙΩΝ. πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθίδας; ΞΟΤ. οὐ γὰρ ὕστε-
ρόν γε πῶ.

ΙΩΝ. ἄρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; ΞΟΤ. τῷ χρόνῳ γε συν-
τρέχει.

ΙΩΝ. κατὰ πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο, ΞΟΤ. ταῦτ' ἀμη-
χανῶ.

ΙΩΝ. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου; ΞΟΤ. τοῦτο καῖμ'
ἀπαιολᾷ.

ΙΩΝ. Πυθίαν δ' ἦλθες πέτρᾳ πρὶν; ΞΟΤ. εἰς φανάς
γε Βακχίου. 550

ΙΩΝ. προξένων δ' ἐν του κατέσχες; ΞΟΤ. ὅς με Δελ-
φίσιν κόραις

ΙΩΝ. ἐδιάσσευσ', ἢ πῶς τὰδ' αὐδᾶς; ΞΟΤ. Μαινάσιν γε
Βακχίου

ΙΩΝ. ἔμφορον' ἢ κάτοινον ὄντα; ΞΟΤ. Βακχίου πρὸς
ἡδοναῖς

ΙΩΝ. τοῦτ' ἐκεῖν' ἵν' ἐσπάρημεν. ΞΟΤ. ὁ πότμος ἐξηῦ-
ρεν, τέκνον.

ΙΩΝ. πῶς δ' ἀφικόμεσθα ναούς; ΞΟΤ. ἐκβολον κόρης
ἴσως. 555

ΙΩΝ. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον. ΞΟΤ. πατέρα νυν δέχον,
τέκνον.

ΙΩΝ. τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός. ΞΟΤ. εὖ φρο-
νεῖς ἄρα.

ΙΩΝ. καὶ τί βουλόμεσθ' ἄλλο ΞΟΤ. νῦν ὁρᾶς ἅ χροί-
ς' ὁρᾶν.

ΙΩΝ. ἢ Διὸς παιδὸς γενέσθαι παῖς; ΞΟΤ. ὃ σοί γε γί-
γνεται.

ΙΩΝ. ἢ θίγω δῆθ' οἷ μ' ἐφυσαν; ΞΟΤ. πιθόμενός γε
τῷ θεῷ. 560

ΙΩΝ. χαῖρέ μοι, πάτερ, ΞΟΤ. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξά-
μην τόδε.

ΙΩΝ. ἡμέρα θ' ἡ νῦν παροῦσα. ΞΟΤ. μακάριόν γ'
ἐθῆκέ με.

ΙΩΝ. ὦ φίλη μήτηρ, πότ' ἄρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;
νῦν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρὶν ἥτις εἰ ποτ' εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἂν δυναί-
μεθα. 565

ΧΟ. κοιναὶ μὲν ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι·
ὅμως δὲ καὶ δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν
ἐβουλόμην ἂν τοὺς τ' Ἐρεχθίδεω δόμους

ΞΟΤ. ὦ τέκνον, εἰς μὲν σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς
9*

ὁρθῶς ἔκρανε, καὶ συνῆψ' ἔμοί τε σέ, 570
 σύ τ' αὖ τὰ φίλταθ' ἡῦρες οὐκ εἰδὼς πάρος.
 ὃ δ' ἤξας ὁρθῶς, τοῦτο κάμ' ἔχει πόθος,
 ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὐρήσεις σέθεν,
 ἐγὼ θ' ὅποιός μοι γυναικὸς ἐξέφυς.
 χρόνῳ δὲ δόντες ταῦτ' ἴσως εὐροιμεν ἄν. 575
 ἀλλ' ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδ' ἀλητείαν τε σὴν
 εἰς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινόφρων πατρί,
 οὗ σ' ὄλβιον μὲν σκῆπτρον ἀναμένει πατρός,
 πολὺς δὲ πλοῦτος· οὐδὲ θάτερον νοσῶν
 δυοῖν κεκλήσει δυσγενὴς πένης θ' ἄμα, 580
 ἀλλ' εὐγενὴς τε καὶ πολυκτῆμων βίου.
 σιγᾶς; τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις
 εἰς φροντίδας τ' ἀπῆλθες, ἐκ δὲ χαρμονῆς
 πάλιν μεταστὰς δεῖμα προσβάλλεις πατρί;
ΙΩΝ. οὐ ταῦτόν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων 585
 πρῶσθαι ὄντων ἐγγύθεν θ' ὄρωμένων.
 ἐγὼ δὲ τὴν μὲν συμφορὰν ἀσπάζομαι,
 πατέρα σ' ἀνερῶν· ὦν δὲ γινώσκω πέρι
 ἄκουσον. εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας
 κλεινὰς Ἀθήνας οὐκ ἐπείσακτον γένος, 590
 ἔν' εἰσπεσοῦμαι δύο νόσω κεκτημένος,
 πατρός τ' ἐπακτοῦ καὐτὸς ὦν νοθαγενής.
 καὶ τοῦτ' ἔχων τοῦναιδος, ἀσθενὴς μὲν ὦν,
 * * * μηδὲν κοῦδένων κεκλήσομαι·
 ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὀρμηθεὶς ξυγὸν 595
 ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὕπο
 μισησόμεσθα· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα·
 ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνάμενοί τ' εἶναι σοφοὶ
 σιγῶσι κοῦ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα,
 γέλῳτ' ἐν αὐτοῖς μαρτίαν τε λήφομαι 600
 οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει φόβου πλέα.

τῶν δ' αὖ λογίων τε χρωμένων τε τῇ πόλει
 εἰς ἀξίωμα βᾶς πλέον φρουρήσομαι
 ψήφοισιν. οὕτω γὰρ τὰδ', ὦ πάτερ, φιλεῖ·
 οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξιώματος 605
 τοῖς ἀνθαμύλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι.
 ἐλθὼν δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἔπηλυσ ὦν
 γυναικὰ θ' ὥς ἄτεκνον, ἣ κοινουμένη
 τὰς συμφοράς σοι πρόσθεν, ἀπολαχοῦσα νῦν
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς, 610
 πῶς δ' οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
 ὅταν παραστῶ σοὶ μὲν ἐγγύθεν ποδός,
 ἣ δ' οὐσ' ἄτεκνος τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς; 613
 ἄλλως τε τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω, πάτερ, 618
 ἄπαιδα γηράσκουσιν· οὐ γὰρ ἀξία
 [πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν οὐσ' ἀπαιδίαν νοσεῖν]. 620
 τυραννίδος δὲ τῆς μάτην αἰνουμένης
 τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τὰν δόμοισι δὲ
 λυπηρά· τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχής,
 ὅστις δεδοικῶς καὶ παραβλέπων βίου 625
 αἰῶνα τείνει; δημότης ἂν εὐτυχής
 ξῆν ἂν θέλοιμι μᾶλλον ἢ τύραννος ὦν,
 ᾧ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
 ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ κατθανεῖν φοβούμενος.
 εἴποις ἂν ὥς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε,
 πλουτεῖν τε τερπνόν· οὐ φίλῳ ψόγους κλύειν 630
 ἐν χειρὶ σῶζων ὕλβον οὐδ' ἔχειν πόνους·
 εἴη δ' ἔμοιγε μέτρια μὴ λυπουμένῳ.

κατ' ἣν προδοὺς σύ μ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπης
 ἣ τὰμὰ τιμῶν δῶμα συγχέας ἔχης;
 ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανάσιμων
 γυναῖκες εὗρον ἀνδράσιν διαφθοράς.

615

ἃ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ' ἄκουσόν μου, πάτερ
 τὴν φιλάτην μὲν προῶτον ἀνθρώποις σχολὴν
 ὄχλον τε μέτριον, οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ 635
 πονηρὸς οὐδεὶς· κείνο δ' οὐκ ἀνασχετόν,
 εἴκειν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίοισιν,
 θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἢ λόγοισιν ἢ βροτῶν,
 ὑπηρετῶν χαίρουσιν, οὐ γοωμένοις.
 καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμπον, οἳ δ' ἦκον ξένοι, 640
 ὥσθ' ἡδυς αἰὲν καινὸς ὦν καινοῖσιν ἦ.
 ὃ δ' εὐκτόν ἀνθρώποισι, καὶ ἄκουσιν ἦ,
 δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος ἢ φύσις θ' ἅμα
 παρεῖχε τῷ θεῷ. ταῦτα συννοούμενος
 κρείσσω νομίζω τ' ἀνθάδ' ἢ τὰ κεῖ, πάτερ. 645
 ἔα δ' ἔμ' αὐτοῦ ζῆν· ἴση γὰρ ἡ χάρις,
 μεγάλοισι χαίρειν σμικρὰ θ' ἡδέως ἔχειν.

ΧΟ. καλῶς ἔλεξας, εἴπερ οὖς ἐγὼ φιλῶ
 ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις.

ΞΟΤ. παῦσαι λόγων τῶνδ', εὐτυχεῖν δ' ἐπίστασο· 650
 θέλω γὰρ οὐπὲρ σ' ἡῦρον ἄρξασθαι, τέκνον,
 κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσών,
 θυσαί θ' ἅ σου πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν.
 καὶ νῦν μὲν ὥς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον
 δείπνοισι τέρω· τῆς δ' Ἀθηναίων χθονὸς 655
 ἄξω θεατὴν δῆθ' ἐν, ὥς οὐκ ὄντ' ἐμόν.
 καὶ γὰρ γυναικα τὴν ἐμήν οὐ βούλομαι
 λυπεῖν ἄτεκνον οὐσαν αὐτὸς εὐτυχῶν.
 χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων προσάξομαι
 δάμαρτ' ἔαν σε σκηπτρα τ' αἶμ' ἔχειν χθονός. 660
 Ἴωνα δ' ὀνομάξω σε τῇ τύχῃ πρόπον,
 ὁθύνεκ' ἀδύτων ἐξιόντι μοι θεοῦ
 ἱχνος συνῆψας προῶτος. ἀλλὰ τῶν φίλων
 πλήρωμ' ἀθροίσας βουθύτῳ σὺν ἡδονῇ

πρόσειπε, μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν. 665

ὑμῖν δὲ σιγᾶν, δμωίδες, λέγω τάδε,
ἢ θάνατον εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμήν.

ΙΩΝ. στείχοιμ' ἄν· ἐν δὲ τῆς τύχης ἄπεστί μοι·
εἰ μὴ γὰρ ἦτις μ' ἔτεκεν εὐρήσω, πάτερ,
ἄβιωτον ἡμῖν· εἰ δ' ἐπεύξασθαι χρεῶν, 670
ἐκ τῶν Ἀθηναίων μ' ἢ τεκοῦσ' εἴη γυνή,
ὥς μοι γένηται μητροόθεν παρρησία.

καθαράν γὰρ ἦν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος,
κἂν τοῖς νόμοισιν ἄστος ἦ, τό γε στόμα
δοῦλον πέπαται· κούκ ἔχει παρρησίαν. 675

ΧΟ. ὁρῶ δάκρυα καὶ πενθίμους στρ.
ἀλαλαγὰς στεναγμάτων τ' εἰσβολάς,
ὅταν ἐμὰ τύραννος εὐπαιδίαν
πόσιν ἔχοντ' εἰδῇ,

αὐτὴ δ' ἄπαις ἦ καὶ λελειμμένη τέκνων. 680

τίν', ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς ἔχρη-
σας ὑμνωδίαν;

πόθεν ὁ παῖς ὅδ' ἀμφὶ ναοὺς σέθεν
τρόφιμος ἐξέβη, γυναικῶν τίνος;
οὐ γὰρ με σαίνει 685

θέσφατα, μὴ τιν' ἔχη δόλον.

δειμαίνω συμφορὰν

ἐφ' ὃ ποτε βάσεται.

ἄτοπος ἄτοπα γὰρ παραδίδωσί μοι 690

τάδε θεοῦ φήμα.

ἔχει δόμων τύχαν ὁ παῖς

ἄλλων τραφεῖς ἐξ αἱμάτων.

τίς οὐ τάδε ξυνοίσεται;

φίλοι, πότερ' ἐμᾶ δεσποίνα ἀντ. 695

τάδε τορῶς ἐς οὓς γεγωνήσομεν,

676 — 694 = 695 — 713

πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσ' ἐλπίδων
μέτοχος ἦν τλάμων;
νῦν δ' ἢ μὲν ἔρρει συμφοραῖς, ὃ δ' εὐτυχεῖ,
πολίον εἰσπεσοῦσα γῆρας, πόσις δ' 700
ἀτίετος φίλων.

μέλεος, ὃς θυραῖος ἐλθὼν δόμους
μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσεν τύχας.
ὄλοιτ' ὄλοιτο

πότνιαν ἐξαπαφὼν ἐμάν· 705

καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι

καλλίφλογα πέλανον ἐπὶ

πυρὶ καθαγνίσας· τὸ δ' ἐμὸν εἴσεται

* * * * *

710

* * τυραννίδος φίλα.

ἤδη πέλας δείπνων κυρεῖ

παῖς καὶ πατήρ νέος νέων.

ἰὼ δειράδες Παρνασοῦ πέτρας

ἔχουσαι σκόπελον οὐράνιον θ' ἔδραν, 715

ἵνα Βάκχιος ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας

λαίψηρὰ πηδᾷ νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχαις.

μή τί ποτ' εἰς ἐμὴν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς,

νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν θάνοι. 720

στενομένα γὰρ ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν

ξευκλὸν εἰσβολάν.

ἄλις ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὦν

Ἐρεχθίδης ἀναξ.

K P. ᾧ πρέσβυ παιδαγωγῷ Ἐρεχθέως πατρὸς 725

τοῦμοῦ ποτ' ὄντος, ἥνίκ' ἦν ἔτ' ἐν φάει,

ἐπαιρε σαντὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια,

ὥς μοι συνησθῆς, εἴ τι Λοξίας ἀναξ

θέσπισμα παίδων εἰς γονᾶς ἐφθέρξατο·

σὺν τοῖς φίλοις γὰρ ἡδὺ μὲν πράσσειν καλῶς· 730

ὃ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακόν,
εἰς ὅματ' εὖνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύν.
ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμόν ποτε,
δέσποιν' ὅμως οὐσ' ἀντικηδεύω πατρός.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων 735

ἥθη φυλάσσεις κοῦ καταισχύνασ' ἔχεις
τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκγόνους αὐτόχθονας.
ἔλχ' ἔλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιξέ με.
αἰπείνά τοι μαντεῖα· τοῦ γήρωος δέ μοι
συνεκπονοῦσα κῶλον ἱατροῦς γενοῦ. 740

ΚΡ. ἔπου νυν· ἔχνος δ' ἐκφύλασσ' ὅπου τίθης.

ΠΑΙ. ἰδοῦ.

τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.

ΚΡ. βάκτρον δ' ἐρείδου περιφερῇ στίβον χθονός.

ΠΑΙ. καὶ τοῦτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.

ΚΡ. ὀρθῶς ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ πάρες κόπω. 745

ΠΑΙ. οὐκ οὖν ἐκὼν γε· τοῦ δ' ἀπόντος οὐ κρατῶ.

ΚΡ. γυναικες, ἱστών τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος
δούλευμα πιστόν, τίνα τύχην λαβὼν πόσις
βέβηκε παίδων ὧν περ εἴνεχ' ἤκομεν;
σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθὰ μοι μηνύσετε, 750
οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότης βαλεῖς χαράν.

ΧΟ. ἰὼ δαῖμον.

ΚΡ. τὸ φροῖμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές.

ΧΟ. ἰὼ τλαῖμον.

ΚΡ. ἀλλ' ἦ τι θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; 755

ΧΟ. εἶεν· τί δρωμέν, θάνατος ὧν κεῖται πέρι;

ΚΡ. τίς ἦδε μοῦσα, χῶ φόβος τίνων πέρι;

ΧΟ. εἰπώμεν ἢ σιγῶμεν; ἢ τί δράσομεν;

ΚΡ. εἴφ'· ὥς ἔχεις γε συμφορὰν τιν' εἰς ἐμέ.

ΧΟ. εἰρήσεται τοι, καὶ θανεῖν μέλλω διπλῇ. 760

οὐκ ἔστι σοι, δέσποιν', ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκν' οὐδὲ μαστῶ σῶ προσαρμόσαι ποτέ.

ΚΡ. ὦμοι, θάνοιμι.

ΠΑΙ. θύρατερ. ΚΡ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ συμφορᾶς.
ἔλαβον, ἔπαθον ἄχος ἄβιον, ὦ φίλαι.

ΠΑΙ. διωιχόμεσθα, τέκνον.

765

ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ·

διανταῖος ἔτυπεν ὁδύνα με πλεν-
μόνων τῶνδ' ἔσω.

ΠΑΙ. μήπω στενάζῃς, ΚΡ. ἀλλὰ πάρεισι γόοι.

ΠΑΙ. πρὶν ἂν μάθωμεν, ΚΡ. ἀγγέλλαν τίνα μοι;

770

ΠΑΙ. εἰ ταῦτ' ἀράσσων δεσπότης τῆς συμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνη σὺ δυστυχεῖς.

ΧΟ. κείνῳ μὲν, ὦ γεραιέ, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν, ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα.

775

ΚΡ. τόδ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον ἔλακες ἔλακες
ἄχος ἐμοὶ στένειν.

ΠΑΙ. πότερα δὲ φῦναι δεῖ γυναικὸς ἐκ τινος
τὸν παῖδ' ὃν εἶπας, ἢ γεγῶτ' ἐθέσπισεν;

ΧΟ. ἤδη πεφυκὸτ' ἐκτελεῖ νεανίαν
δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· παρῇ δ' ἐγώ.

780

ΚΡ. πῶς φῆς; ἄφατον ἄφατον ἀναύδητον
λόγον ἐμοὶ θροεῖς.

ΠΑΙ. καῖμοιγε. πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκπεραίνεται
σαφέστερόν μοι φράξε, χῶστις ἔσθ' ὁ παῖς.

785

ΧΟ. ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ ναοῦ συθεῖς
πρῶτῳ πόσις σός, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.

ΚΡ. ὅτοτοτο!· τὸ δ' ἐμὸν ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλαβεν
ἄρα βίοντον, ἐρημιά δ' ὀρφανούς
δόμους οἰκήσω.

790

ΠΑΙ. τίς οὖν ἐχρήσθη; τῷ συνηψ' ἶχνος ποδὸς
πόσις ταλαίνης; πῶς δὲ ποῦ νιν εἰσιδᾷν;

- ΧΟ.** οἷσθ', ὦ φίλῃ δέσποινα, τὸν νεανίαν
ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; οὗτος ἔσθ' ὁ παῖς. 795
- ΚΡ.** ἀν' ὑγρόν ἀμπαίην αἰθέρα πόρσω γαί-
ας Ἑλλαντίας, ἀστέρας ἐσπέρους,
οἶον οἶον ἄλγος ἔπαθον φίλαι.
- ΠΑΙ.** ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει πατήρ;
οἷσθ', ἢ σιωπῇ τοῦτ' ἀκήρυκτον μένει; 800
- ΧΟ.** Ἰων', ἐπεῖπερ πρῶτος ἦν ἤνησεν πατρί.
μητρὸς δ' ὁποίας ἐστίν, οὐκ ἔχω φράσαι.
φροῦδος δ', ἴν' εἰδῆς πάντα τὰ π' ἐμοῦ, γέρον,
παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια, 805
σκηναῖς ἐς ἱερὰς τῆσδε λαθραίως πόσις,
κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ.
- ΠΑΙ.** δέσποινα, προδεδόμεσθα, σὺν γὰρ σοι νοσῶ,
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρὸς καὶ μεμνηχανημένως
ὑβριζόμεσθα δωμάτων τ' Ἐρεχθίδος 810
ἐκβαλλόμεσθα· καὶ σὸν οὐ στυγῶν πόσιν
λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον ἢ κείνον φιλῶν·
ὅστις σε γήμας ξένος ἐπείσελθὼν πόλιν
καὶ δῶμα καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενος 815
λάθρα πέφηνεν· ὡς λάθρα δ', ἐγὼ φράσω·
ἐπεὶ σ' ἄτεκνον ἦσθαι, οὐκ ἔστ' ἐστ' ἐστ' ἐστ'
ὅμοιος εἶναι τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν,
λαβὼν δὲ δοῦλα λέκτρα νυμφεύσας λάθρα
τὸν παῖδ' ἔφηνεν, ἐξενωμένον δὲ τῷ 820
Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν· ὃ δ' ἐν θεοῦ
δόμοισιν ἄφροτος, ὡς λάθροι, παιδεύεται.
νεανίαν δ' ὡς ἦσθαι ἐκτεθραμμένον,
ἐλθεῖν σ' ἐπείσε θεῦρ' ἀπαιδίας χάριν.
καθ' ὃ θεὸς οὐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο 825
πάσαι τρέφων τὸν παῖδα, κάπλεκεν πλοκάς

τοιιάσδ'· ἄλουνς μὲν ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα,
λαθὼν δὲ καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων
τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἐμελλε γῆς.
καινὸν δὲ τοῦνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον, 830
Ἴων, ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο.

ΧΟ. οἴμοι, πανούργους ἄνδρας ὥς ἂν στυγῶ,
οἳ συντιθέντες τὰδικ' εἴτα μηχανὰς
κοσμοῦσι. φανῶλον χρηστὸν ἂν λαβεῖν φίλον
θέλωμι μᾶλλον ἢ κακὸν σοφώτερον. 835

ΠΑΙ. καὶ τῶνδ' ἀπάντων ἐσχατον πείσει κακόν·
ἀμήτορ', ἀναρίθμητον, ἐκ δούλης τινὸς
γυναικός, εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγει.
ἀπλοῦν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακόν, εἰ παρ' εὐγενεῶς
μητρός, πιθάν σε, σὴν λέγων ἀπαιδίαν, 840
ἐσφάκισ' οἴκους· εἰ δὲ σοι τόδ' ἦν πικρόν,
τῶν Αἰόλου νιν χοῖν ὀρεχθῆναι γάμων.
ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικειόν τι δρᾶν·
ἣ γὰρ ξίφος λαβοῦσαν ἢ δόλω τινὶ
ἢ φαρμάκοισι σὸν κατακτείναι πόσιν 845
καὶ παῖδα, πρὶν σοὶ θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν.
[εἰ γὰρ γ' ὑφήσεις τοῦδ', ἀπαλλάξει βίου·
δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος,
ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν ἢ θάτερον.]

ἐγὼ μὲν οὖν σοὶ καὶ συνεκπονεῖν θέλω, 850
καὶ συμφονεύειν παῖδ' ἐπεισελθὼν δόμοις
οὗ δαῖτ' ὀπλίξει, καὶ τροφεῖα δεσπόταις
ἀποδοὺς θανεῖν τε ζῶν τε φέγγος εἰσοράν.
ἔν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει,
τοῦνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων 855
οὐδὲν κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ἦ.
ΧΟ. κἀγώ, φίλῃ δέσποινα, συμφορὰν θέλω
κοινομένην τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ ζῆν καλῶς.

- ΚΡ.** ὦ ψυχά, πῶς σιγάσω;
 πῶς δὲ σκοτίας ἀναφήνω 860
 εὐνάς, αἰδοῦς δ' ἀπολειφθῶ;
 τί γὰρ ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
 πρὸς τίν' ἀγῶνας τιθέμεσθ' ἀρετῆς,
 οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονεν;
 στέρομαι δ' οἰκων, στέρομαι παίδων, 865
 φροῦδαι δ' ἐλπίδες, ἅς διαθέσθαι
 κρήξουσα καλῶς οὐκ ἐδυνήθην,
 σιγῶσα γάμους,
 σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους.
 ἀλλ' οὐ τὸ Διὸς πολύαστρον ἔδος 870
 καὶ τὴν ἐπ' ἑμοῖς σκοπέλοισι θεῶν
 λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος
 πότνιαν ἄκταν
 οὐκέτι κρύψω λέχος, ὥς στέρνων
 ἀπονησαμένη ῥάων ἔδομαι. 875
 στάξουσι κόραι δακρύοισιν ἑμαί,
 ψυχὰ δ' ἀλγεῖ κακοβουληθεῖς
 ἔκ τ' ἀνθρώπων ἔκ τ' ἀθανάτων,
 οὐς ἀποδείξω
 λέκτρων προδότας ἀχαρίστους. 880
 ὦ τᾶς ἐπταφθόγγον μέλπων
 κιθάρας ἐνοπάν, ἅτ' ἀγραύλοισ
 κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ
 μουσαῶν ὕμνους εὐαχήτους,
 σοὶ μομφάν. ὦ Λατοῦς παῖ, 885
 πρὸς τάνδ' ἀνγὰν αὐδάσω.
 ἦλθές μοι χρυσῶ χαίταν
 μαρμαίρων, εὐτ' εἰς κόλπους

στορ.

887 — 896 = 897 — 906

κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον ἀνθίζειν χρυσανταυγῇ·	890
λευκοῖς δ' ἔμφυς καρποῖσιν χειρῶν εἰς ἄντρον κοίτας κραυγὰν ὦ μᾶτέρ μ' αὐδῶσαν θεὸς ὁμευνέτας	895
ἄγες ἀναιδεία Κύπριδι χάριν πρᾶσσων. τίκτω δ' ἅ δύστανός σοι	ἀντ.
κοῦρον, τὸν φρόικα ματρός εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σάν, ἵνα με λέχεσι μέλεα μέλεος ἔξεύξω τὰν δύστανον.	900
οἴμοι μοι· καὶ νῦν ἔρρει πιανοῖς ἀρπασθεῖς θοίνα παῖς μοι καὶ σὸς τλάμων, σὺ δὲ κιθάρα κλάζεις	905
παιῶνας μέλπων. ὦή, τὸν Λατοῦς αὐδῶ, ὃς ὁμρὰν κληροῖς πρὸς χρυσέους θάκουσ καὶ γάλας μεσσήρεις ἔδρας,	910
εἰς οὓς αὐδὰν καρύξω· ἰὼ κακὸς εὐνάτωρ, ὃς τῷ μὲν ἐμῷ νυμφεύτῃ χάριν οὐ προλαβὼν παῖδ' εἰς οἴκους οἰκίζεις·	915
ὁ δ' ἐμὸς γενέτας καὶ σὸς ἀμαθῆς οἴωνοις ἔρρει συλαθεῖς, [οἰκεία] σπάργαλα ματέρος ἑξαλλάξας. μισεῖ σ' ἅ Δᾶλος καὶ δάφνας ἔρρεα φοίνικα παρ' ἀβροκόμαν,	920

ἐνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο

Λατὼ Δίδοισί σε καρποῖς.

ΧΟ. οἶμοι, μέγας θησαυρὸς ὥς ἀνοίγνυται
κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.

ΠΑΙ. ὦ θυγάτερ, οἴκτου σὸν βλέπων ἐμπίπλαμαι 925

πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.

κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενί,

πρύμνηθεν αἶρει μ' ἄλλο σὼν λόγων ὕπο,

οὓς ἐκβαλοῦσα τῶν παρεστώτων κακῶν

μετῆλθες ἄλλων πημάτων καινὰς ὁδοὺς. 930

τί φῆς; τίνα λόγον Δοξίου κατηγορεῖς;

ποῖον τεκεῖν φῆς παῖδα; ποῦ θεῖναι πόλεως

θηροῖν φίλον τύμβευμ'; ἀνελθέ μοι πάλιν.

ΚΡ. αἰσχύνομαι μέν σ', ὦ γέρον, λέξω δ' ὅμως.

ΠΑΙ. ὥς συστενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις. 935

ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα Κεκροπίας πέτρας

[πρόσβορον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκουεν];

ΠΑΙ. οἶδ', ἐνθα Πανὸς ἄδυντα καὶ βωμοὶ πέλας.

ΚΡ. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.

ΠΑΙ. τίν'; ὥς ἀπαντὰ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις. 940

ΚΡ. Φοίβω ξυνῆψ' ἄκουσα δύστηνον γάμον.

ΠΑΙ. ὦ θυγάτερ· ἄρ' ἦν ταῦθ' ἃ γ' ἡσθόμην ἐγώ;

ΚΡ. οὐκ οἶδ'; ἀληθῆ δ' εἰ λέγεις, φαίμεν ἄν.

ΠΑΙ. νόσον κρυφαίαν ἤνικ' ἔστενες λάθρα;

ΚΡ. τοῦτ' ἦν· ἃ νῦν σοι φανερά σημαίνω κακά. 945

ΠΑΙ. κατ' ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους;

ΚΡ. ἔτεκον· ἀνάσχου ταῦτ' ἐμοῦ κλύων, γέρον.

ΠΑΙ. ποῦ; τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη μοχθεῖς τάδε;

ΚΡ. μόνη κατ' ἄντρον οὐπερ ἐξεύχθην γάμοις.

ΠΑΙ. ὁ παῖς δὲ ποῦ· στίλ, ἵνα σὺ μηκέτ' ἦς ἄπαις; 950

ΚΡ. τέθνηκεν, ὦ γεραίε, θηροῖν ἐκτεθείς.

ΠΑΙ. τέθνηκε; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἥοικεν;

- ΚΡ. οὐκ ἤρκεσ'· Ἄιδου δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.
 ΠΑΙ. τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; οὐ γὰρ δὴ σύ γε.
 ΚΡ. ἡμεῖς, ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις. 955
 ΠΑΙ. οὐδὲ ξυνήδρι σοὶ τις ἐκθεσιν τέκνου;
 ΚΡ. αἱ ξυμφοραὶ γε καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
 ΠΑΙ. καὶ πῶς ἐν αὐτῷ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
 ΚΡ. πῶς δ'; οἴκτρά πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦς' ἔπη.
 ΠΑΙ. φεῦ·
 τλήμων σὺ τόλμης, ὃ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν. 960
 ΚΡ. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι.
 ΠΑΙ. μαστὸν διώκοντ' ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;
 ΚΡ. ἐνταῦθ', ἵν' οὐκ ὦν ἄδικ' ἐπασχεν ἐξ ἐμοῦ.
 ΠΑΙ. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσηλθὲν ἐκβαλεῖν τέκνον;
 ΚΡ. ὥς τὸν θεὸν σώσουντα τόν γ' αὐτοῦ γόνον. 965
 ΠΑΙ. οἴμοι, δόμων σῶν ὄλβος ὥς χειμάζεται.
 ΚΡ. τί κραῖτα κρύψας, ὦ γέρον, δακρυροοεῖς;
 ΠΑΙ. σὲ καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶν.
 ΚΡ. τὰ θνητὰ τοιαῦτ' οὐδὲν ἐν ταύτῳ μένει.
 ΠΑΙ. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων, θύγατερ, ἀντεχώμεθα. 970
 ΚΡ. τί γάρ με χορὴ δρᾶν; ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.
 ΠΑΙ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνου θεόν.
 ΚΡ. καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς οὐδ' ὑπερδράμω;
 ΠΑΙ. πίμπρη τὰ σεμνὰ Δοξίου χρηστήρια.
 ΚΡ. δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. 975
 ΠΑΙ. τὰ δυνατὰ νιν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.
 ΚΡ. αἰδούμεθ' εὐνὰς τὰς τόθ' ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
 ΠΑΙ. σὺ δ' ἄλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφνηότα.
 ΚΡ. πῶς; εἰ γὰρ εἴη δυνατόν· ὥς θέλοιμί γ' ἄν.
 ΠΑΙ. ξιφηφόρους σοὺς ὀπλίσας' ὀπάονας. 980
 ΚΡ. στείχοιμ' ἄν· ἄλλὰ ποῦ γενήσεται τόδε;
 ΠΑΙ. ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, οὗ θοινᾶ φίλους.
 ΚΡ. ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δοῦλον ἀσθενές.

- ΠΑΙ. ὦμοι, κακίζει. φέρε, σύ νυν βουλευέ τι.
 ΚΡ. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια. 985
- ΠΑΙ. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
 ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα γηγενῇ μάχην;
 ΠΑΙ. οἶδ', ἣν Φλέγορ Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.
 ΚΡ. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας.
 ΠΑΙ. ἧ παιδὶν αὐτῆς σύμμαχον, θεῶν πόνον; 990
 ΚΡ. ναί· καὶ νιν ἔκτειν' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά.
 ΠΑΙ. ἄρ' οὗτός ἐσθ' ὁ μῦθος ὃν κλύω πάλαι; 994
 ΚΡ. ταύτης Ἀθάνᾳ δέρος ἐπὶ στέροισι ἔχει.
 ΠΑΙ. ἣν αἰρίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολήν;
 ΚΡ. τόδ' ἔσχεν ὄνομα θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ. 997
 ΠΑΙ. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀρρίας; 992
 ΚΡ. θώρακ' ἔχιδνης περιβόλοις ὠπλισμένον. 993
 ΠΑΙ. τί δῆτα, θύγατερ, τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; 998
 ΚΡ. Ἐριχθόνιον οἶσθ' ἢ οὐ; τί δ' οὐ μέλλεις, γέρον;
 ΠΑΙ. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἔξενῃκε γῇ; 1000
 ΚΡ. τούτῳ δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ
 ΠΑΙ. τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
 ΚΡ. δισσοὺς σταλαγμοὺς αἵματος Γοργοῦς ἄπο.
 ΠΑΙ. ἰσχὺν ἔχοντας τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
 ΚΡ. τὸν μὲν θανάσιμον, τὸν δ' ἀκесφόρον νόσων. 1003
 ΠΑΙ. ἐν τῷ καθάψασ' ἀμφὶ παιδί σῶματος;
 ΚΡ. χρυσοῖσι δεσμοῖς· ὃ δὲ δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
 ΠΑΙ. κείνου δὲ κατθανόντος εἰς σ' ἀφίκετο;
 ΚΡ. ναί· κἀπὶ καρπῷ γ' αὐτ' ἐγὼ χερὸς φέρω.
 ΠΑΙ. πῶς οὖν κέκρανται δέπτυχον δῶρον θεᾶς; 1010
 ΚΡ. κοίλης μὲν ὅστις φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνος
 ΠΑΙ. τί τῷδε χρῆσθαι; δύνασιν ἐκφέρει τίνα;
 ΚΡ. νόσους ἀπείργει καὶ τροφὰς ἔχει βίου.
 ΠΑΙ. ὁ δευτέρος δ' ἀριθμὸς ὃν λέγεις τί δρᾷ;
 ΚΡ. κτείνει, δρακόντων ἰὸς ὧν τῶν Γοργόνος. 1015

- ΠΑΙ. εἰς ἐν δὲ κραθέντ' αὐτὸν ἢ χωρὶς φορεῖς;
 ΚΡ. χωρὶς· κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίσγνυται.
- ΠΑΙ. ὦ φιλάττη παῖ, πάντ' ἔχεις ὅσων σε δεῖ.
 ΚΡ. τοῦτῃ θανεῖται παῖς· σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσει.
- ΠΑΙ. ποῦ καὶ τί δράσας; σὺν λέγειν, τολμᾶν δ' ἐμόν.
 ΚΡ. ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τοῦμόν μολῇ. 1021
- ΠΑΙ. οὐκ εὖ τόδ' εἶπας· καὶ σὺ γὰρ τοῦμόν ψέγεις.
 ΚΡ. πῶς; ἄρ' ὑπεῖδον τοῦθ' ὁ καῖμ' ἐσέρχεται;
- ΠΑΙ. σὺν παῖδα δόξεις διολέσαι, κεῖ μὴ κτενεῖς.
 ΚΡ. ὀρθῶς· φθονεῖν γὰρ φασὶ μητρὸν τένον. 1025
- ΠΑΙ. αὐτοῦ νυν αὐτὸν κτεῖν', ἵν' ἀρνήσει φόνους.
 ΚΡ. προλάξυμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.
- ΠΑΙ. καὶ σὺν γε λήσεις πόσιν ἃ σε σπεύδει λαθεῖν.
 ΚΡ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾷσον; χειρὸς ἐξ ἐμῆς λαβὼν
 χρύσωμ' Ἀθάνας τόδε, παλαιὸν ὄργανον, 1030
 ἐλθὼν ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα πόσις,
 δειπνῶν ὅταν λήγῃσι καὶ σπονδὰς θεοῖς
 μέλλωσι λείβειν, ἐν πέπλοις ἔχων τόδε
 κάθες βαλὼν εἰς πῶμα τῷ νεανίᾳ,
 [ἰδίᾳ δέ, μὴ τι πᾶσι, χωρίσας ποτόν] 1035
 τῷ τῶν ἐμῶν μέλλουσι δεσπόζειν δόμων.
 καὶνπερ διέλθῃ λαιμόν, οὐποθ' ἴξεται
 κλεινὰς Ἀθήνας, κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ.
- ΠΑΙ. σὺ μὲν νυν εἶσω προξένων μέδεις πόδα·
 ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ' ἐκπονήσομεν. 1040
 ἄρ', ὦ γεραίε πούς, νεανίας γενοῦ
 ἐργοῖσι, κεῖ μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι.
 ἐχθρὸν δ' ἐπ' ἄνδρα στεῖχε δεσποτῶν μέτα,
 καὶ συμφόνευσε καὶ συνεξαίρει δόμων.
 τὴν δ' εὐσέβειαν εὐτυχούσι μὲν καλὸν 1045
 τιμᾶν· ὅταν δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς
 θέλῃ τις, οὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος.

- ΧΟ. Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος, ἃ τῶν στρ.
 νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις
 καὶ μεθαμερίων, ὅδωσον δυσθανάτων 1050
 κρατήρων πληρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει
 πότνια πότνι' ἐμὰ χθονίας
 Γοργοῦς λαιμοτόμων ἀπὸ σταλαγμῶν 1055
 τῷ τῶν Ἐρεχθεϊδᾶν
 δόμων ἐφαπτομένῳ·
 μηδὲ ποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων
 πόλεως ἀνάσσοι
 πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθεϊδᾶν. 1060
 εἰ δ' ἀτελὴς θάνατος σπουδαί τε δεσποί- ἀντ.
 νας, ὃ τε καιρὸς ἅπεισι τόλμας,
 οὐ νυν ἐλπίς ἐφαίνεται, ἢ θηκτὸν ξίφος ἢ
 λαιμῶν ἐξάψει βρόχον ἀμφὶ δειρήν, 1065
 πάθεισι πάθεια δ' ἐξανύτουσ'
 εἰς ἄλλας βιότου κάτεισι μορφάς.
 οὐ γὰρ δόμων γ' ἐτέρους
 ἄρχοντας ἀλλοδαποὺς 1070
 ζῶσά ποτ' ὁμμάτων ἐν φαινεναῖς
 ἀνέχοιτ' ἂν ἀνγαῖς
 ἃ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων.
 αἰσχύνομαι τὸν πολὺνυμνον στρ.
 θεόν, εἰ παρὰ καλλιχόροισι παραῖς 1075
 λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων
 ὄψεται ἐννύχιος ἄνπνος ὦν,
 ὅτε καὶ Διὸς ἀστερωπὸς
 ἀνεχόρευσεν αἰθήρ,
 χορεύει δὲ σελάνα 1080
 καὶ πεντήκοντα κόραι

1048—1060 = 1061—1073

1074—1089 = 1090—1105

10*

- Νηρέος, αἱ κατὰ πόντον
 ἀενάων τε ποταμῶν
 δίνης χορευόμεναι,
 τὰν χρυσοστέφανον κόραν 1085
 καὶ ματέρα σεμνάν·
 ἦν' ἐλπίξει βασιλεύσειν
 ἄλλων πόνον εἰσπεσῶν
 ὁ Φοῖβειος ἀλάτας.
 ὄραθ' ὅσοι δυσκελάδοισιν 1090
 κατὰ μοῦσαν ἰόντες αἰδέεθ' ὕμνοις
 ἀμέτερα λέχεα καὶ γάμους
 Κύπριδος ἀθεμίτους ἀνοσίους,
 ὅσον εὐσεβία κρατοῦμεν
 ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν. 1095
 παλίμφομος αἰοιδᾶ
 καὶ μοῦσ' εἰς ἀνδρας ἵτω
 δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων.
 δείκνυσιν γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
 παίδων ἀμνημοσύναν, 1100
 οὐ κοινὰν τεκέων τύχαν
 οἴκοισι φυτεύσας
 δεσποίνῃ· πρὸς δ' Ἀφροδίταν
 ἄλλαν θέμενος χάριν
 νόθου παιδὸς ἔκυρσεν. 1105
- ΘΕ. κλεινὴν, γυναικες, ποῦ κόρην Ἐρεχθίδος
 δέσποιναν εὖρω; πανταχῇ γὰρ ἄστεως
 ζητῶν νιν ἐξέπλησα κοῦκ ἔχω λαβεῖν.
- ΧΘ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξύνδουλε; τίς προθυμία
 ποδῶν ἔχει σε, καὶ λόγους τίνες φέρεις; 1110
- ΘΕ. θηρώμεθ'· ἀρχαὶ δ' ἀπιχώριοι χθονὸς
 ζητοῦσιν αὐτήν, ὥς θάνη πετρουμένη.

- XO.** οἰμοι, τί λέξεις; οὔτι που λελήμεθα
 κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνον;
- ΘΕ.** ἔγνωσ' μεθέξεις δ' οὐκ ἐν ὑστάτοις κακοῦ. 1116
- XO.** ὥφθη δὲ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;
- ΘΕ.** τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσώμενον
 ἐξηῦρεν ὁ θεός, οὐ μίανθῆναι θέλων.
- XO.** πῶς; ἀντιάξω σ' ἱκέτις ἐξειπεῖν τάδε.
 πεπυσμέναι γὰρ εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεῶν, 1120
 ἥδιον ἂν θάνοιμεν, εἴθ' ὄρᾱν φάος.
- ΘΕ.** ἐπεὶ θεοῦ μαντεῖον ᾗχετ' ἐκλιπὼν
 πόσις Κρεούσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβὼν
 πρὸς δεῖπνα θυσίας θ' ἄς θεοῖς ὠπλίξετο,
 Ζεῦθός μὲν ᾗχετ' ἐνθα πῦρ πηδᾷ θεοῦ 1125
 βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας
 δεύσεις δισσᾶς παιδὸς ἀντ' ὀπηρίων,
 λέξας· σὺ μὲν νῦν, τέκνον, ἀμφήρεις μένων
 σκηναῖς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασιν.
 θύσας δὲ γενέταις θεοῖσιν ἦν μακρὸν χρόνον 1130
 μένω, παροῦσι δαῖτες ἔστωσαν φίλοις.
 λαβὼν δὲ μόσχους ᾗχεθ'· ὁ δὲ νεανίας
 σεμνῶς ἀτολχοὺς περιβολᾶς σκηνωμάτων
 ὀρθοστάταις ἰδρύνεθ' ἡλίου φλόγα
 καλῶς φυλάξας, οὔτε πρὸς μέσας [βολᾶς] 1135
 ἀκτῖνας, οὔτ' αὖ πρὸς τελευτώσας [βίον],
 πλῆθρου σταθμῆσας μῆκος εἰς εὐγούλιαν,
 μέτρον ἔχουσιν τοῦν μέσῳ γε μυρίων
 ποδῶν ἀριθμὸν, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
 ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοόλην καλῶν. 1140
 λαβὼν δ' ὑφάσμαθ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα
 κατεσκίαζε, θαύματ' ἀνθρώποις ὄρᾱν.
 πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων,
 ἀνύθημα Δίου παιδός, οὗς Ἡρακλῆς

- Ἀμαξόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῶ. 1145
 ἐνῆν δ' ὕφανται γραμμασιν τοιαῖδ' ὕφαί·
 Οὐρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ·
 ἵππους μὲν ἦλαν' εἰς τελευταίαν φλόγα
 Ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος.
 μελάμπεπλος δὲ Νύξ ἀσείδωτον ζυγοῖς 1150
 ὄχημ' ἐπαλλεν· ἄστρα δ' ὠμάρτει θεᾶ.
 Πλειὰς μὲν ἦει μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
 ὃ τε ξιφήρης Ὠρίων· ὕπερθε δὲ
 Ἄρκτος στρέφουσ' οὐραία χρυσήρει πόλῳ.
 κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω 1155
 μηνὸς διχήρης, Γάδες τε ναυτίλοις
 σαφέστατον σημεῖον, ἥ τε φωσφόρος
 Ἔως διώκουσ' ἄστρα. τοίχοισιν δ' ἐπι
 ἤμπισχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
 εὐηρέτους ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν, 1160
 καὶ μιξόθηρας φῶτας ἱππέας τ' ἄγρας
 ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.
 κατ' εἰσόδους δὲ Κέκροπα θυγατέρων πέλας
 σπείραισιν ἐλλίσσοντ', Ἀθηναίων τινὸς
 ἀνάθημα, χρυσέους τ' ἐν μέσῳ στυσιτίῳ 1165
 κρατῆρας ἔστησ'· ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ
 κῆρυξ ἀνεῖπε τὸν θέλοντ' ἐγχωρίων
 ἐς δαῖτα χωρεῖν. ὥς δ' ἐπληρώθη στέγη,
 στεφάνοισι κοσμηθέντες εὐόχθου βορᾶς
 ψυχὴν ἐπλήρου. ὥς δ' ἀνεῖσαν ἡδονήν, 1170
 * * παρελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέδον
 ἔστη, γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολύν,
 πρόθυμα πρᾶσσαν· ἔκ τε γὰρ κρωσσῶν ὕδωρ
 χερσὶν ἐπεμπε νίπτρα κᾶξεθυμία
 σμύρνης ἰδρωῖτα χρυσέων τ' ἐκπωμάτων 1175
 ἦρχ', αὐτὸς αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον.

ἐπεὶ δ' ἐς αὐλοὺς ἦκον ἐς κρατῆρά τε
 κοινόν, γέρων ἔλεξ'· ἀφαρπάζειν χρεῶν
 οἰνηρὰ τεύχη σμικρά, μεγάλα δ' εἰσφέρειν,
 ὥς θᾶσσον ἔλθωσ' οἷδ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν. 1180
 ἦν δὴ φερόντων μόχθος ἀργυρηλάτους
 χρυσέας τε φιάλας· ὃ δὲ λαβὼν ἐξαίρετον,
 ὥς τῷ νέῳ δὴ δεσπότη χάριν φέρων,
 ἔδωκε πλήρες τεῦχος, εἰς οἶνον βαλὼν
 ὃ φασι δοῦναι φάρμακον δραστήριον 1185
 δέσποιναν, ὥς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος·
 κοῦδεις τὰδ' ἦδιν· ἐν χειροῖν ἔχοντι δὲ
 σπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφηνότι
 βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέρξατο·
 ὃ δ' ὥς ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεῖς, 1190
 οἰωνὸν ἔθετο κακέλευσ' ἄλλον νέον
 κρατῆρα πληροῦν· τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ
 δίδωσι γαίᾳ, πᾶσί τ' ἐκσπένδειν λέγει.
 σιγὴ δ' ὑπῆλθεν. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσου
 κρατῆρας ἱεροὺς Βιβλίνου τε πώματος. 1195
 καὶ τῷδε μόχθῳ πτηνὸς εἰσπίπτει δόμους
 κῶμος πελειῶν· Λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
 ἄτρεστα ναίουσ'· ὥς δ' ἀπέσπεισαν μέθυ,
 εἰς αὐτὸ χεῖλη πώματος κεχρομένα
 καθέϊσαν, εἴλκον δ' εὐπτέρους ἐς αὐχένας. 1200
 καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ἄνυσος ἦν λοιβὴ θεοῦ·
 ἣ δ' ἔξετ' ἐνθ' ὁ καινὸς ἐσπείσεν γόνος,
 ποτοῦ τ' ἐγεύσατ', εὐθὺς εὐπτερον δέμας
 ἔσεισε κἀβάκχευσεν, ἐκ δ' ἐκλαγξ' ὅπα
 ἀξύνετον αἰάξουσ'· ἐθαμβήσεν δὲ πᾶς 1205
 θοινατόρων ὄμιλος ὄρνιθος πόνουσ·
 θνήσκει δ' ἀπασπαίρουσα, φοινικιοσκελεῖς
 χηλὰς παρείσα. γυνὴ δ' ἐκ πέπλων μέλη

- ὑπὲρ τραπέξης ἤχ' ὁ μαντευτὸς γόνος,
 βοᾷ δέ· τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων κτανεῖν; 1210
 σήμαινε, πρέσβυ· σὴ γὰρ ἡ προθυμία,
 καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα.
 εὐθὺς δ' ἐρευνᾷ γραῖαν ὠλένην λαβών,
 ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς ἄλόντ' ἔχοι.
 ὥφθη δὲ καὶ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγισ 1215
 τόλμας Κρεούσης πώματός τε μηχανάς.
 θεῖ δ' εὐθὺς ἔξω συλλαβὼν θοινάτορας
 ὁ πυθόχορηστος Αοξίου νεανίας,
 καὶν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς λέγει· 1220
 ὦ γαῖα σεμνή, τῆς Ἐρεχθίδος ὕπο
 ξένης γυναικὸς φαρμάκοισι θνήσκομεν.
 Ἀελφῶν δ' ἄνακτες ὦρισαν πετρορριφῇ
 θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν οὐ ψήφῳ μιᾷ,
 τὸν ἱερὸν ὡς κτείνουσαν ἐν τ' ἀνακτόροις 1225
 φόνον τιθεῖσαν. πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις
 τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδόν·
 παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα,
 τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.
- ΧΟ.** οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστιν θανάτου 1230
 παρατροπὰ μέλέα μοι·
 φανερά γὰρ φανερά τάδ' ἦδη
 σπονδαῖς ἐκ Διονύσου
 βοτρυῶν θοᾶς ἐχίδνας
 σταγόσι μιγνυμένας φόνῳ·
 φανερά θύματα νεοτέρων, 1235
 συμφοραὶ μὲν ἐμῷ βίῳ,
 λεύσιμοι δὲ καταφθοραὶ δεσποίνῃ.
 τίνα φυγὰν πτερόεσσαν ἦ
 χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν
 πορευθῶ, θανάτου λεύσιμον ἄταν 1240

ἀποφεύγουσα, τεθρίππων
ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶς,
ἢ πρύμνας ἐπὶ ναῶν;
οὐκ ἔστι λαθεῖν, ὅτε μὴ χρήζων
θεὸς ἐκκλέπτει.

1246

τί ποτ', ὦ μελέα δέσποινα, μένει
ψυχῇ σε παθεῖν; ἄρα θέλουσαι
δρᾶσαι τι κακὸν τοὺς πέλας αὐταῖ
πεισόμεθ', ὥσπερ τὸ δίκαιον;

1249

ΚΡ. πρόσπολοι, διωκόμεσθα θανασίμους ἐπὶ σφαγᾶς,
Πυθίᾳ ψήφῳ κρατηθεῖς, ἐκδοτος δὲ γίγνομαι.

ΧΟ. ἴσμεν, ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφοράς, ἵν' εἰ
τύχης.

ΚΡ. ποτ' φύγω δῆτ'; ἐκ γὰρ οἴκων προύλαβον μόγις
πόδα,
μὴ θανεῖν· κλοπῇ δ' ἀφίγμαι διαφυγοῦσα πολε-
μίους.

ΧΟ. ποτ' δ' ἂν ἄλλος' ἢ πλὴ βωμόν; ΚΡ. καὶ τί μοι
πλέον τόδε;

1255

ΧΟ. ἰκέτιν οὐ θέμις φονεύειν. ΚΡ. τῷ νόμῳ δέ γ'
ὄλλυμαι.

ΧΟ. χειρὶά γ' ἄλοῦσα. ΚΡ. καὶ μὴν οἷδ' ἀγωνισταὶ
πικροὶ

δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις. ΧΟ. ἴξε νυν πυρᾶς ἐπι-
ῆν θάνης γὰρ ἐνθάδ' οὔσα, τοῖς ἀποκτείνασί σε
προστροπᾶιον αἶμα θήσεις· οἷστέον δὲ τὴν τύχην.

ΙΩΝ. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρός,
οἷαν ἐχιδναν τήνδ' ἐφυσας ἢ πυρὸς

1261

δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα,
ἢ τόλμα πᾶς' ἐνεστίν, οὐδ' ἥσσω ἐφν

Γοργοῦς σταλαγμαῶν, οἷς ἐμελλέ με κτανεῖν.

1265

ἔσθλοῦ δ' ἐκυρσα δαίμονος, πρὶν ἐς πόλιν

1269

- μολεῖν Ἀθηναίων χυπὸ μητροῖαν πεσεῖν. 1270
 ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνμετροησάμην φρένας
 τὰς σᾶς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενὲς τ' ἔφυς·
 εἴσω γὰρ ἂν με περιβαλοῦσα δικτύων
 ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς Ἰδου δόμους. 1274
 ἴδεσθε τὴν πανοῦργον, ἐκ τέχνης τέχνην 1279
 οἷαν ἔπλεξε· βωμὸν ἔπτηξεν θεοῦ,
 ὥς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων. 1281
 ἀλλ' οὔτε βωμὸς οὔτ' Ἀπόλλωνος δόμος 1275
 σώσει σ', ὃ δ' οἶκος ὃ σὸς ἐμοὶ κρείσσων πάρα
 καὶ μητρί τῇμῃ· καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
 ἄπεστιν αὐτῆς, τοῦντι οὐκ ἄπεστί πω. 1278
 λάζυσθ', ἵν' αὐτῆς τοὺς ἀκηράτους πλόκους 1266
 κόμης καταξήνωσι Παρνασοῦ πλάκες,
 ὅθεν πετραῖον ἄλμα δισκηθήσεται. 1268
 ΚΡ. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ 1282
 ὑπὲρ τ' ἐμαυτῆς τοῦ θεοῦ θ' ἵν' ἔσταμεν.
 ΙΩΝ. τί δ' ἐστὶ Φοῖβω σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
 ΚΡ. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν. 1285
 ΙΩΝ. κατ' ἔκτανες σὺ φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ;
 ΚΡ. ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Δοξίλου, πατρὸς δὲ σοῦ.
 ΙΩΝ. ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρὸς δ' οὐσίαν λέγω.
 ΚΡ. οὐκουν τότε ἦσθα; νῦν δ' ἐγώ, σὺ δ' οὐκέτ' εἰ.
 ΙΩΝ. οὐκ εὐσεβὴς γε· τὰμὰ δ' εὐσεβῇ τότε ἦν. 1290
 ΚΡ. ἔκτεινά σ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
 ΙΩΝ. οὔτοι σὺν ὅπλοις ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα.
 ΚΡ. μάλιστα· κἀπὶ μύρας γ' Ἐρεχθέως δόμους.
 ΙΩΝ. ποίοισι πανοῖς ἢ πυρὸς ποῖα φλογί;
 ΚΡ. ἐμελλες οἰκεῖν τὰμ', ἐμοῦ βία λαβών. 1295
 ΙΩΝ. κᾶπειτα τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; 1300
 ΚΡ. ὥς μὴ θάνοιμί γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.
 ΙΩΝ. φθονεῖς ἅπαις οὐς', εἰ πατήρ ἐξηγῶρέ με.

ΚΡ. σὺ τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους ; 1303

ΙΩΝ. πατρός γε γῆν διδόντος ἦν ἐκτίησατο. 1296

ΚΡ. τοῖς Αἰόλου δὲ πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος ;

ΙΩΝ. ὅπλοισιν αὐτὴν οὐ λόγοις ἐρρύσατο

ΚΡ. ἐπίκουρος οἰκίτωρ γ' ἂν οὐκ εἴη χθονός. 1299

ΙΩΝ. ἡμῖν δέ γ' ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος ; 1304

ΚΡ. ὅσ' ἀσπίς ἐργχός θ' ἦδε σοὶ παμπησίαι. 1305

ΙΩΝ. ἔκλειπε βωμόν καὶ θεηλάτους ἑδρας.

ΚΡ. τὴν σὴν ὅπου σοὶ μητέρ' ἐστὶ νουθέτει.

ΙΩΝ. σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν, κτείνουσ' ἐμέ ;

ΚΡ. ἦν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδ' με σφάξαι θέλεις.

ΙΩΝ. τίς ἤδονή σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι ; 1310

ΚΡ. λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο.

ΙΩΝ. φεῦ.

δεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς σὺ καλῶς

ἔθηκεν ὁ θεὸς οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς·

τοὺς μὲν γὰρ ἀδίκους βωμόν οὐχ ἔζειν ἐχρῆν,

ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ ψαύειν καλὸν 1315

θεῶν πονηρὰν χεῖρα· τοῖσι δ' ἐνδίκους

λερὰ καθίζειν, ὅστις ἡδικεῖτ', ἐχρῆν,

καὶ μὴ πλὶ ταὐτὸ τοῦτ' ἰόντ' ἔχειν ἴσον

τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα τόν τε μὴ θεῶν πάρα.

ΠΥ. ἐπίσχες, ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον 1320

λιποῦσα θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω πόδα

Φοίβου προφητῆς, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον

σώζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.

ΙΩΝ. χαῖρ' ὦ φίλη μοι μήτερ, οὐ τεκοῦσά περ.

ΠΥ. ἀλλ' οὐν ἐλεγόμεσθ' ἢ φάτις δ' οὐ μοι πικρά.

ΙΩΝ. ἤκουσας ὥς μ' ἐκτείνειν ἦδε μηχαναῖς ; 1326

ΠΥ. ἤκουσα· καὶ σὺ γ' ὦμὸς ὧν ἀμαρτάνεις.

ΙΩΝ. οὐ χρὴ με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι ;

ΠΥ. προγονοῖς δάμαρτες δυσμενεῖς αἶε ποτε.

- ΙΩΝ. ἡμεῖς δὲ μητρυναιῖς γε πάσχοντες κακῶς. 1330
 ΠΤ. μὴ ταῦτα· λείπων ἱερὰ καὶ στείχων πάντρυν
 ΙΩΝ. τί δὴ με δρᾶσαι νοουθετοῦμενον χρεῶν;
 ΠΤ. καθαρὸς Ἀθήνας ἔλθ' ὑπ' οἴωνων καλῶν.
 ΙΩΝ. καθαρὸς ἅπας τοι πολεμίους ὃς ἂν κτάνῃ. 1334
 ΠΤ. μὴ σύ γε· παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ' οὓς ἔχω λόγους.
 ΙΩΝ. λέγοις ἄν· εὐνους δ' οὐσ' ἐρεῖς ὅς' ἂν λέγῃς.
 ΠΤ. ὁρᾷς τόδ' ἄγρος χερὸς ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς;
 ΙΩΝ. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν στέμμασιν.
 ΠΤ. ἐν τῇδ' ὅς' ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ.
 ΙΩΝ. τί φῆς; ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος. 1340
 ΠΤ. σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτά· νῦν δὲ δείκνυμεν.
 ΙΩΝ. πῶς οὖν ἐκρυπτες τόδε λαβούσ' ἡμᾶς πάλαι;
 ΠΤ. ὁ θεὸς ἐβούλετ' ἐν δόμοις σ' ἔχειν λάτρυν.
 ΙΩΝ. νῦν δ' οὐχὶ χορῆζει; τῷ τόδ' ἐγνωαί με χορῇ;
 ΠΤ. πατέρα κατεπῶν τῇσδ' ὅς' ἐκπέμπει χθονός. 1346
 ΙΩΝ. σὺ δ' ἐκ κελευσμάτων ἢ πόθεν σῶζεις τάδε;
 ΠΤ. ἐνθύμιόν μοι τότε τίθησι Λοξίας
 ΙΩΝ. τί χοῆμα δρᾶσαι; λέγε, πέραινε σοὺς λόγους.
 ΠΤ. σῶσαι τόδ' εὖρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.
 ΙΩΝ. ἔχει δέ μοι τί κέρδος ἢ τίνα βλάβην; 1350
 ΠΤ. ἐνθάδε κέκρυπται σπάργαν' οἷς ἐνῆσθα σύ.
 ΙΩΝ. μητρὸς τὰδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα;
 ΠΤ. ἐπεὶ γ' ὁ θαίμων βούλεται· πάροιθε δ' οὔ.
 ΙΩΝ. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἦδ' ἡμέρα.
 ΠΤ. λαβὼν νῦν αὐτὰ τὴν τεκοῦσαν ἐκπύει. 1356
 ΙΩΝ. πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσιαδ' Εὐρώπης θ' ὄρους;
 ΠΤ. γνῶσει τὰδ' αὐτός· τοῦ θεοῦ δ' ἑκατί σε
 ἔθρεψά τ', ὦ παῖ, καὶ τὰδ' ἀποδίδωμί σοι,
 ἃ κείνος ἀκέλευσάν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν
 σῶσαι θ'· ὅταν δέ γ' εἴνεκ', οὐκ ἔχω λέγειν. 1360
 ἦδει δὲ θνητῶν οὔτις ἀνθρώπων τάδε

ἐχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἔν' ἦν κεκρυμμένα.
καὶ χαῖρ'· ἴσον γάρ σ' ὥς τεκοῦσ' ἀσπάξομαι.
[ἄρξαι δ' ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ
πρῶτον μὲν εἰ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε 1365
εἰς τούσδε ναοὺς ἐξέθηκε παρθένος,
ἔπειτα δ' εἰ τις Ἑλλάς· ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις
ἅπαντα Φοῖβον θ', ὃς μετέσχε τῆς τύχης.]

ΙΩΝ. φεῦ φεῦ· κατ' ὅσων ὥς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ,
ἐκεῖσε τὸν νοῦν δοῦς, ὅθ' ἢ τεκοῦσά με 1370
κρυφαῖα νυμφευθεῖς· ἀπημπόλα λάθρα
καὶ μαστὸν οὐχ ὑπέσχε· ἀλλ' ἀνώνυμος
ἐν θεοῦ μελάθροισι εἶχον οἰκέτην βίου.
τὰ τοῦ θεοῦ μὲν χρηστά, τοῦ δὲ δαίμονος
βαρεᾶ· χρόνον γὰρ ὃν μ' ἔχρην ἐν ἀγκάλαις 1375
μητρὸς τρυφῆσαι καὶ τι τερφθῆναι βίου,
ἀπεστειρήθην φιλτάτης μητρὸς τροφῆς.
τλήμων δὲ χῆ' τεκοῦσά μ', ὥς ταυτὸν πάθος
πέπονθε, παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονάς.
καὶ νῦν λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγ' οἴσω θεῶ 1380
ἀνάθημ', ἔν' εὖρω μηδὲν ὦν οὐ βούλομαι.
εἰ γάρ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,
εὖρεῖν κάκιον μητέρ' ἢ σιγῶντ' ἔαν.
ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθηναι τήνδε σοῖς.
καίτοι τί πάσχω; τοῦ θεοῦ προθυμία 1385
πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ' ὃς σέσωκέ μοι.
ἀνοικτέον τάδ' ἐστὶ καὶ τολμητέον.
τὰ γὰρ πεπρωμέν' οὐχ ὑπερβαίην ποτ' ἄν.
ὦ στέμμαθ' ἱερὰ, τί ποτέ μοι κεκεύθατε,
καὶ σύνδεθ', οἷσι τᾶμ' ἐφρουρήθη φίλα; 1390
ἰδοὺ περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου
ὥς οὐ γεγήρακ' ἐκ τινος θεηλάτου,

εὐρώς τ' ἄπεστι πλεγμάτων· ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασιν.

KP. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὁρῶ; 1395

ΙΩΝ. σίγα σύ· πολλὴ καὶ πάροιθεν ἦσθά μοι.

KP. οὐκ ἐν σιωπῇ τὰμά· μὴ με νοθεύει.
δραὶ γὰρ ἄγχι οὐξέθηκ' ἐγὼ ποτε
[σέ γ', ὦ τέκνον μοι, βρόχος ἔτ' ὄντα νήπιον,]
Κέκροπος ἐς ἄντρα καὶ Μακρὰς πετρηρεφεῖς. 1400
λείψω δὲ βωμὸν τόνδε, καὶ θανεῖν με χορή.

ΙΩΝ. λάξυσθε τήνδε· θεομανῆς γὰρ ἦλατο
βωμοῦ λιποῦσα ξόανα· δεῖτε δ' ὠλένας.

KP. σφάζοντες οὐ λήγοιτ' ἄν· ὥς ἀνθέξομαι
καὶ τῆσδε καὶ σοῦ τῶν τε σῶν κεκρυμμένων. 1405

ΙΩΝ. τάδ' οὐχὶ δεινά; ὄφισιάζομαι λόγῳ.

KP. οὐκ, ἀλλὰ σοὶς φίλοισιν εὐρίσκει φίλος.

ΙΩΝ. ἐγὼ φίλος σός; κατὰ μ' ἔκτεινες λάθρᾳ;

KP. παῖς γ', εἰ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.

ΙΩΝ. παῦσαι πλέκουσα· λήψομαί σ' ἐγὼ καλῶς. 1410

KP. εἰς τοῦθ' ἰκοίμην, τοῦδε τοξεύω, τέκνον.

ΙΩΝ. κενὸν τόδ' ἄγχιος ἢ στέγει πλήρωμά τι;

KP. σά γ' ἐνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε.

ΙΩΝ. καὶ τοῦνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς πρὶν εἰσιδεῖν;

KP. καὶν μὴ φράσω γε, κατθανεῖν ὑφίσταμαι. 1415

ΙΩΝ. λέγ'. ὥς ἔχει τι δεινὸν ἢ τόλμη γέ σου.

KP. σκέψασθ' ὃ παῖς ποτ' οὐς' ὕφασμ' ὕφην' ἐγώ.

ΙΩΝ. ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα.

KP. οὐ τέλεον, οἷον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.

ΙΩΝ. μορφὴν ἔχον τίν'; ὥς με μὴ ταύτη λάβης. 1420

KP. Γοργῶν μὲν ἐν μέσοισιν ἡτρίοις πέπλων

ΙΩΝ. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος;

KP. κεκρασπέδωται δ' ὄφεισιν αἰγίδος τρόπον.

ΙΩΝ. ἰδοὺ.

τόδ' ἔσθ' ὕφασμα δεσμά θ', ὡς εὐρίσκομεν.

ΚΡ. ὦ χρόνιον ἰστῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν. 1425

ΙΩΝ. ἔστιν τι πρὸς τῷδ', ἢ μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς;

ΚΡ. δράκοντε μαρμαίροντε παγκρῦσθω γένυι.

ΙΩΝ. δώρημ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ἐντρέφειν; λέγε.

ΚΡ. Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα.

ΙΩΝ. τί δρᾶν, τί χρῆσθαι, φράξε μοι, χρυσώματι; 1430

ΚΡ. δέραια παιδὶ νεογόνῳ φέρειν, τέκνον.

ΙΩΝ. ἐνεῖσιν οἷδε· τὸ δὲ τρίτον ποθῶ μαθεῖν.

ΚΡ. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ἦν προῦτ' Ἀθάνας σκόπελος ἐξηνέγκατο,
ὅς, εἴπερ ἔστιν, οὐποτ' ἐκλείπει χλόην, 1435
θάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀγηράτου γεγώς.

ΙΩΝ. ὦ φιλιάτη μοι μήτερ, ἄσμενός σ' ἰδὼν
πρὸς ἄσμενης πέπτωκα σὰς παρηίδας.

ΚΡ. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρεῖττον ἥλλου,
συγγνώσεται γὰρ ὁ θεός, ἐν χεροῖν σ' ἔχω, 1440
ἄελπτον εὖρημ', ὃν κατὰ γὰς ἐνέρω
χθόνιον μετὰ Περσεφόνας τ' ἐδόκουν ναλεῖν.

ΙΩΝ. ἀλλ' ὦ φίλη μοι μήτερ, ἐν χεροῖν σέθεν
ὁ κατθανὼν τε κοῦ θανὼν φαντάζομαι.

ΚΡ. ἰὼ ἰώ, λαμπρᾶς αἰθέρος ἀμπτυχαί,
τίν' αὐδὰν αὖσσω 1445
βοάσω; πόθεν μοι
συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά; πόθεν
ἐλάβομεν χαράν;

ΙΩΝ. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον ἢν ποτε, 1450
μήτερ, παρέστη τῶνδ', ὅπως σός εἰμ' ἐγώ.

ΚΡ. ἔτι φόβῳ τρέμω.

ΙΩΝ. μῶν οὐκ ἔχειν μ' ἔχουσα; ΚΡ. τὰς γὰρ ἐλπίδας
ἀπέβαλον πρόσω.

ὡς γύναι, πόθεν πόθεν ἔλαβες ἐμὸν
βρέφος ἐς ἀγκάλας;

τίν' ἀνὰ χεῖρα δόμους ἔβα Λοξίου;

1455

ΙΩΝ. θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τὰπλίλοιπα τῆς τύχης
εὐδαιμονοῖμεν, ὥς τὰ πρόσθε δυστυχή.

ΚΡ. τέκνον, οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύει,
γόοις δὲ ματρὸς ἐκ χειρῶν ὀρίζει·
νῦν δὲ γενειάσιν παρὰ σέθεν πνέω
μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἠδονᾶς.

1460

ΙΩΝ. τοῦμόν λεγούσα καὶ τὸ σὸν κοινῶς λέγεις.

ΚΡ. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμέν οὐδ' ἄτεκνοι·
δῶμ' ἐστιοῦται, γὰρ δ' ἔχει τυράννους·
ἀνηβᾶ δ' Ἐρεχθεύς,
ὃ τε γηγενέτας δόμος οὐκέτι νύκτα
δέρεται, ἀέλιου δ' ἀναβλέπει λαμπάσιν.

1465

ΙΩΝ. μήτερ, παρών μοι καὶ πατὴρ μετασχέτω
τῆς ἠδονῆς τῆσδ' ἧς ἔδωχ' ὑμῖν ἐγώ.

ΚΡ. ὦ τέκνον, τί φῆς; οἶον οἶον ἀνελέγχομαι.

1470

ΙΩΝ. πῶς εἶπας; ΚΡ. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν.

ΙΩΝ. ὦμοι· νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σόν;

ΚΡ. οὐχ' ὑπὸ λαμπάδων οὐδὲ χορευμάτων
ὑμέναιος ἐμός,
τέκνον, ἔτικτε σὸν κᾶρα.

1475

ΙΩΝ. αἰᾶτ' πέφυκα δυσγενῆς, μήτερ, πόθεν;

ΚΡ. ἴστω Γοργοφόνα, ΙΩΝ. τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΚΡ. ἂ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς
τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον θάσσει.

1480

ΙΩΝ. * * λέγεις μοι δόλια κοῦ σαφῇ τάδε.

ΚΡ. παρ' ἀηδόνιον πέτραν Φοῖβῳ

ΙΩΝ. τί Φοῖβον αὐδᾶς;

ΚΡ. κρυπτόμενον λέχος ἡνύασθην.

ΙΩΝ. λέγ'· ὥς ἐρεῖς τι κεδνὸν εὐτυχές τέ μοι.

1485

- ΚΡ. δεκάτῳ δὲ σε μηνὸς ἐν
κίγκλῳ κρύφιον ὠδὴν' ἔτεκον Φοῖβῳ.
- ΙΩΝ. ᾧ φίλτατ' εἰποῦσ', εἰ λέρεις ἐτήτυμα.
- ΚΡ. παρθένια δ' ἐμᾶς ματέρος
σπάργαν' ἀμφίβολά σοι τάδ' ἐξ- 1490
ῆψα, κερκίδος ἐμᾶς πλάνους.
γάλακτι δ' οὐκ ἐπέσχον, οὐδὲ μαστῶ
τροφεία ματρὸς οὐδὲ λουτρὰ χειροῦν,
ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον οἴωνῶν
γαμφηλαῖς φόνευμα θοίναμά τ' εἰς 1495
Ἰδαίαν ἐκβάλλει.
- ΙΩΝ. ᾧ δεινὰ τλᾶσα μῆτερ.
- ΚΡ. ἐν φόβῳ καταδεθείσα σὰν
ψυχὰν ἀπέβαλον, τέκνον·
ἔκτεινά σ' ἄκουσ'. 1500
- ΙΩΝ. ἐξ ἐμοῦ τ' οὐχ ὅσι' ἔθνησκες.
- ΚΡ. ἰὼ· δεινὰ μὲν τότε τύχαι,
δεινὰ δὲ καὶ τάδ'· ἐλίσσόμεσθ' ἐκείθεν
ἐνθάδε δυστυχίαισιν 1505
εὐτυχίαις τε πάλιν,
μεθίσταται δὲ πνεύματα.
μενέτω· τὰ πάροιθεν ἅλις κακὰ· νῦν δ'
ἐγένετό τις οὔρος ἐκ κακῶν, ᾧ παῖ.
- ΧΟ. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώποις ποτὲ 1510
ἄελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.
- ΙΩΝ. ᾧ μεταβαλοῦσα μυρίους ἤδη βροτῶν
καὶ δυστυχῆσαι καὶ θῆτις αὐτῷ πράξει καλῶς,
τύχῃ, παρ' οἷαν ἤλθομεν στάθμην βίου,
μητέρα φονεῦσαι καὶ παθεῖν ἀνάξια. 1515
φεῦ·
ἄρ' ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς
ἔνεστι πάντα τάδε καθ' ἡμέραν παθεῖν;

- φίλον μὲν οὖν σ' εὔρημα, μήτερ, ἤϋρομεν,
 καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτόν ἐσθ' ἡμῖν τόδε·
 τὰ δ' ἄλλα πρὸς σέ βούλομαι μόνην φράσαι. 1520
 δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὗς σοὶ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω
 καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκοτόν.
 ὄρα σύ, μήτερ, μὴ σφαλεῖς ἅ παρθένους
 ἐγγίγνεται νοσηματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους,
 ἔπειτα τῷ θεῷ προστίθῃς τὴν αἰτίαν, 1525
 καὶ τοῦμόν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
 Φοῖβω τεκεῖν με φῆς, τεκοῦς' οὐκ ἐκ θεοῦ.
 ΚΡ. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἄρμασίν ποτε
 Νίκην Ἀθάναν Ζηνὶ γηγενεῖς ἐπι,
 οὐκ ἔστιν οὐτις σοὶ πατὴρ θνητῶν, τέκνον, 1530
 ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε Λοξίας ἀναξ.
 ΙΩΝ. πῶς οὖν τὸν αὐτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλω πατρὶ
 Ξούθου τε φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;
 ΚΡ. πεφυκέναι μὲν οὐχί, ὁφρεῖται δέ σε
 αὐτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ 1535
 δοίη τὸν αὐτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.
 ΙΩΝ. ὁ θεὸς ἀληθὲς ἢ μάτην μαντεύεται,
 ἐμοῦ ταράσσει, μήτερ, εἰκότως φρένα.
 ΚΡ. ἄκουε δὴ νυν ἅμ' ἐσηλθεν, ὦ τέκνον·
 εὐεργετῶν σε Λοξίας ἐς εὐγενῇ 1540
 δόμον καθίζει· τοῦ θεοῦ δὲ λεγόμενος,
 οὐκ ἔσχες ἂν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους
 οὔτ' ὄνομα πατρὸς. πῶς γὰρ, οὐ γ' ἐγὼ γάμους
 ἐκρυπτον αὐτῇ καὶ σ' ἀπέκτεινον λάθρα;
 ὃ δ' ὠφελῶν σε προστίθῃς ἄλλω πατρί. 1545
 ΙΩΝ. οὐχ ὥδε φάλύως αὐτ' ἐγὼ μετερχομαι,
 ἀλλ' ἱστορήσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους,
 εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ πατρὸς εἴτε Λοξίου.
 ἔα· τίς οἴκων θυοδοκῶν ὑπερτελής
 ἀντὴλίον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν; 1550
 φεύγωμεν, ὦ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων
 ὀρῶμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὀρᾶν.
 ΑΘ. μὴ φεύγετ'· οὐ γὰρ πολεμίαν με λεύσσετε,
 ἀλλ' ἐν τ' Ἀθῆναις κἀνθάδ' οὔσαν εὐμενῇ.
 ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικόμην χθινοῆς, 1555
 Παλλάς, δρόμῳ σπεύσας Ἀπόλλωνος πάρα.

ὅς εἰς μὲν ὄψιν σφῶν μολεῖν οὐκ ἤξιον,
 μὴ τῶν πάροιθε μέμψις εἰς μέσον μολῇ,
 ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
 ὥς ἦδε τίττει σ' ἐξ Ἀπολλωνος πατρός, 1560
 δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὐ φύσασί σε,
 ἀλλ' ὥς νομίξης οἶκον εὐγενέστατον.
 ἐπεὶ δ' ἀνεῶχθη πρᾶγμα μηνυθὲν τόδε,
 θανεῖν σε δεῖσας μητρός ἐκ βουλευμάτων
 καὶ τήνδε πρὸς σοῦ, μηχαναῖς ἐρούσατο. 1565
 ἔμελλε δ' αὐτὰ διασιωπῆσας ἀναξ
 ἐν ταῖς Ἀθηναῖς γνωρίειν ταύτην τε σὴν,
 σέ θ' ὥς πέφυκας τήσδε καὶ Φοίβου πατρός.
 ἀλλ' ὥς περαινῶ πρᾶγμα, καὶ χρησμούς θεῶν,
 ἐφ' οἷσιν ἔξευξ' ἄρματ', εἰσακούσατον. 1570
 λαβοῦσα τόνδε παῖδα Κεκροπίαν χθόνα
 χώρει, Κρέουσα, καίς θρόνους τυραννικοὺς
 ἰδρυσον· ἐκ γάρ τῶν Ἐρεχθίδεω γηγῶς
 δίκαιος ἄρχειν τῆς ἐμῆς ὅδε χθονός.
 ἔσται δ' ἂν Ἑλλάδ' εὐκλεής· οἱ τοῦδε γάρ 1575
 παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ὀίξης μιᾶς,
 ἐπώνυμοι γῆς κάπιφυλίου χθονός
 λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἷ ναίουσ' ἐμόν.
 Γελέων μὲν ἔσται πρῶτος· εἶτα δεύτερος....
 Ὅπλητες Ἀργαδῆς τ' ἐμῆς τ' ἀπ' αἰγίδος 1580
 ἐν φύλον ἔξουσ' Αἰγικορῆς, οἱ τῶνδε δ' αὖ
 παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπερωμένῳ
 Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις
 χερσους τε παραλούς, ὃ σθένος τῇμῃ χθονὶ
 δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ' ἠπείροιον δυοῖν 1585
 πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς
 Ἑυρωπίας τε· τοῦδε δ' ὀνόματος χάριν
 Ἴωνες ὀνομασθέντες ἔξουσιν κλέος.
 Ζεύς θ' ὅτε καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος,
 Δωρὸς μὲν, ἐνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται 1590
 πόλις· κατ' αἶαν Πελοπίαν δ' ὁ δεύτερος
 Ἀχαιός, ὃς γῆς παραλίας Ἴλιον πέλας
 τύραννος ἔσται, κάπισημανθήσεται
 κείνου κεκλησθαι λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος.
 καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἐπραξ· πρῶτα μὲν 1595

ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γινῶναι φίλους·
ἐπεὶ δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα κάπεθον
ἐν σπαργάνοισιν, ἀρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας
Ἑρμῆν κελεύει δευρο πορθμεῦσαι βρέφος,

1600

ἔθρεψέ τ' οὐδ' εἶασεν ἐκπνεῦσαι βίον.
νῦν οὖν σιώπα, παῖς ὅδ' ὥς πέφυκε σός,
ἴν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἠδέως ἔχη.
σύ τ' αὖ τὰ σαυτῆς ἀγάθ' ἔχουσ' ἴης, γύναι.
καὶ χαίρει· ἐκ γὰρ τοῦδ' ἀναφυγὰς πόνων
κευδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.

1605

ΙΩΝ. ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, οὐκ ἀπιστία
σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα πείθομαι δ' εἶναι πατρὸς
Ἀσξίου καὶ τῆσδε· καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν.

ΚΡ. τὰμὰ νῦν ἄκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρὶν,
οὐνεχ' οὐ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς ἀποδιδωσί μοι.
αἶδε δ' εὐώποὶ πύλαι μοι καὶ θεοῦ χρηστήρια,
δυσμενῇ πάροιθεν ὄντα. νῦν δὲ καὶ ῥόπτραν χέρας
ἠδέως ἐκκορηνάμεσθα καὶ προσεννέπω πύλας.

ΑΘ. ἦνεσ' οὐνεκ' εὐλόγεῖς θεὸν μεταβαλοῦς· ἀεὶ ποτε
χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, εἰς τέλος δ' οὐκ
ἀσθενῇ.

1615

ΚΡ. ὦ τέκνον, στείχωμεν οἴκους. ΑΘ. στείχεθ', ἔφομαι
δ' ἐγώ.

ΙΩΝ. ἀξία γ' ἡμῶν ὁδοῦρός. ΚΡ. καὶ φιλοῦσά γε πτόλιν.

ΑΘ. εἰς θρόνους δ' ἵζον παλαιούς. ΙΩΝ. ἄξιον τὸ
κτῆμά μοι.

ΧΟ. ὦ Διὸς Αἰητοῦς τ' Ἀπολλόν, χαῖρ'· ὅτῳ δ' ἐλαύνεται

συμποραῖς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρσεῖν χρεῶν·
εἰς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων, 1621
οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ πεφύκασ', οὐ ποτ' εὖ πράξειαν
ἄν.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

**ΣΕΙΛΗΝΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΥΡΩΝ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΚΥΚΛΩΨ.**

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ὅδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου εἰς Σικελίαν ἀπερρίφη,
ἐνθα ὁ Πολύφημος· εὖρων δὲ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς
Σατύρους, οἶνον δοὺς ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν καὶ γάλα
παρ' αὐτῶν. ἐπιφανεὶς δ' ὁ Πολύφημος ζητεῖ τὴν αἰτίαν
τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σειληνὸς δὲ τον ξένον λη-
στεύοντα καταλαβεῖν φησι. * * *

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΚΥΚΛΩΨ.

ΣΕΙ. ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνοους
 νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τοῦμόν· ἠϋθέλει δέμας·
 πρῶτον μὲν ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο
 Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὄχου τροφούς·
 ἐπειθ' ὅτ' ἀμφι γηγενῇ μάχην δορὸς
 ἐνδέξιός σφ' ποδὶ παρασπιστῆς γεγῶς
 Ἐγκέλαδον ἰτέαν μέσσην θενῶν δορὶ
 ἔκτεινα. φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
 οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
 καὶ νῦν ἐκείνων μεῖζον' ἔξαντλῶ πόνον.
 ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
 ληστῶν ἐπῶρσεν, ὥς ὁδηθείης μακρὰν,
 ἐγὼ πνυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
 σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
 αὐτὸς λαβὼν ἠϋθυνον ἀμφῆρες δόρυ,
 παῖδες τ' ἐρετμοῖς ἤμενοι, γλαυκὴν ἅλα
 ῥοθίοισι λευκαίνοντες, ἐξήτουν σ', ἄναξ.
 ἦδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
 ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
 ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
 ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
 Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.

τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμέν ἐν δόμοις
 δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν
 Πολύφημον. ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων 25
 ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίῳ ποιμαίνομεν.
 παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
 νέμουσι μῆλα νέαι νέοι πεφυκότες,
 ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
 μένων τέταγμαι τάσδε, τῷ τε δυσσεβεῖ 30
 Κύκλωπι δέλπνων ἀνοσίῳ διάκονος.
 καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει
 σαίρειν σιδηρᾷ τῇδ' ἐμ' ἀρπάγῃ δόμους,
 ὡς τὸν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν 35
 καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' ἐλθεχωμέσθαι.
 ἥδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
 ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
 ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε χῶτε Βακχίῳ
 κῶμοις συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
 προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων σανλούμενοι; 40
 XO. πᾶ μοι γενναίων πατέρων
 γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
 πᾶ δὴ μοι νίσει σκοπέλους;
 οὐ τᾶδ' ὑπὴνέμος αὔρα
 καὶ ποιηρὰ βοτάνᾳ, 45
 διναῖεν θ' ὕδωρ ποταμῶν
 ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν-
 τρων, οὐ σοὶ βλαχαὶ τεκέων;
 ψύττα, σὺ τὰδ' οὐ, κοῦ τὰδε νεμεί,
 * * κλιτὺν ὀροσερᾶν; 50
 ᾧ, ῥίψω πέτρον τάχα σου·
 ὕπαγ' ᾧ ὕπαγ' ᾧ κεράστα,
 μηλοβότα στασιωρὸν

- Κύκλωπος ἀγροβάτα.
 σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον· ἀντ. 55
 δέξει θηλαῖσι σποράς,
 ἧς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
 ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
 βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
 εἰς αὐλάν ποτ', ἀμφιθαλεῖς 60
 ποιηροὺς λείπουσα νομούς,
 Αἰτναίων εἴσει σκοπέλων;
 οὐ τὰδε Βρόμιος, οὐ τὰδε χοροὶ
 Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
 οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοί, 65
 οὐκ οἶνον χλωραὶ σταγόνες 67
 κρήναις παρ' ὕδροχύτοις, 66
 οὐ δινεύματα Νυμφᾶν.
 ἱακχον ἱακχον ᾧδ' ἄν
 μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν, 70
 ἂν θηρεύων πετόμαν
 Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.
 ᾧ φίλος ᾧ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολῶν
 ξανθὰν χαίταν σείεις; 75
 ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος
 θητεύω Κύκλωπι
 τῷ μονοδέρκεα, δοῦλος ἀλαίνων
 σὺν τᾷδε τράγου χλαίνα μελέα 80
 σᾶς χωρὶς φιλίας.
- ΣΕΙ. σιγήσατ', ᾧ τέκν', ἄντρα δ' εἰς πετρηρεφῇ
 ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.
- ΧΟ. χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;
- ΣΕΙ. ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος 85
 κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
 στείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' ἀνχέσι

τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,
 κρωσσούς θ' ὑδροηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι.
 τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην 90
 Πολύφημον οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην
 τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
 τὴν ἀνδροβοῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
 ἀλλ' ἥσυχoi γίννεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
 πόθεν παρῆισι Σικελὸν Αἴτνατον πάρον. 95

ΟΔ. ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
 δόψης ἄκος λάβοιμεν; εἴτε τις θέλει
 βορὰν ὁδηῖσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
 τί χρῆμα; Βρομίον πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν·
 Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ. 100
 χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.

ΣΕΙ. χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἰ φράσον πάτραν τε σῆν.

ΟΔ. Ἰθακὸς Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἀναξ.

ΣΕΙ. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον δριμύ, Σισύφον γένος.

ΟΔ. ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λοιδορεῖ δὲ μῆ. 105

ΣΕΙ. πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάροι;

ΟΔ. ἐξ Ἰλίου γε καπὸ Τρωικῶν πόνων.

ΣΕΙ. πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδησθα πατροφᾶς χθονός;

ΟΔ. ἀνέμων θύελλαι δευρό μ' ἤρπασαν βίᾳ.

ΣΕΙ. παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἔξαντλεις ἐμοί. 110

ΟΔ. ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;

ΣΕΙ. ληστὰς διώκων, οἷ Βρομίον ἀνῆρπασαν.

ΟΔ. τίς δ' ἦδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσιν;

ΣΕΙ. Αἴτνατος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.

ΟΔ. τείχη δὲ ποῦ ἔστι καὶ πόλεως πυργώματα; 115

ΣΕΙ. οὐκ εἰσ· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.

ΟΔ. τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἢ θηρῶν γένος;

ΣΕΙ. Κύκλωπες ἄντρ' οἰκοῦντες, οὐ στέγας δόμων.

ΟΔ. τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμευται κράτος;

- ΣΕΙ. νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός. 120
 ΟΔ. σπείρουσι δ', ἣ τῷ ξῶσι, Δῆμητρος σταάχυν;
 ΣΕΙ. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μῆλων βορᾷ.
 ΟΔ. Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοάς;
 ΣΕΙ. ἦμιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
 ΟΔ. φιλόξενοι δὲ ᾧσιοι περὶ ξένους; 125
 ΣΕΙ. γλυκύντατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
 ΟΔ. τί φῆς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
 ΣΕΙ. οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
 * * * * *
- ΟΔ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ'στιν; ἣ δόμων ἔσω;
 ΣΕΙ. φροῦδος πρὸς Ἀλτὴν, θῆρας ἰχθυείων κυσίν. 130
 ΟΔ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾷσον, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
 ΣΕΙ. οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρῶνμεν ἄν.
 ΟΔ. ὄδησον ἡμῖν σῖτον, οὐ σπανίζομεν.
 ΣΕΙ. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
 ΟΔ. ἀλλ' ἡδὺν λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον. 135
 ΣΕΙ. καὶ τυρὸς ὀπίας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
 ΟΔ. ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
 ΣΕΙ. σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
 ΟΔ. οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
 ΣΕΙ. ὦ φίλιε, εἰπὼν, οὐ σπανίζομεν πάλαι. 140
 ΟΔ. καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
 ΣΕΙ. ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
 ΟΔ. ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.
 ΣΕΙ. ἐν σέλμασι νεῶς ἔστιν, ἣ φέρεις σύ νιν;
 ΟΔ. ὅδ' ἀσκός, ὃς κεύθει νιν· εἰσορᾷς, γέρον; 145
 ΣΕΙ. οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
 ΟΔ. ναὶ δις τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἀσκού ῥυῇ.
 ΣΕΙ. καλήν γε κρήνην εἰπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.
 ΟΔ. βούλει σε γεῦσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
 ΣΕΙ. δίκαιον· ἣ γὰρ γεῦμα τὴν ὄνην καλεῖ. 150

- ΟΔ. καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἄσκοῦ μέτα.
 ΣΕΙ. φέρο' ἐγκάναξον, ὥς ἀναμνησθῶ πιών.
 ΟΔ. ἰδού. ΣΕΙ. παπαιάξ, ὥς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.
 ΟΔ. εἶδες γὰρ αὐτήν; ΣΕΙ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραί-
 νομαι.
 ΟΔ. γεῦσαί νυν, ὥς ἂν μὴ λόγῳ' παινῆς μόνου. 155
 ΣΕΙ. βαβαί' χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
 ᾠ ᾠ ᾠ.
 ΟΔ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάνναξέ σου καλῶς;
 ΣΕΙ. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο
 ΟΔ. πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν. 160
 ΣΕΙ. χάλα τὸν ἄσκον μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
 ΟΔ. ἐκφέρετ' ἔνυ τυρεύματ' ἢ μῆλων τόκον.
 ΣΕΙ. δρᾶσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
 ὥς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,
 πάντων Κυκλώπων ἀντιδούς βοσκηματα, 165
 θίψας τ' ἐς ἄλμην λισσάδος πέτρας ἄπο,
 ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρυς.
 ὥς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
 ἵν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναί
 μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου 170
 ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα
 κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐκ ὀνήσομαι
 τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
 κλαλεῖν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
 ΧΟ. ἄκου', Ὀδυσσεῦ, διαλαλήσωμέν τί σοι. 175
 ΟΔ. καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
 ΧΟ. ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
 ΟΔ. καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμίδων ἐπέρσαμεν.
 ΧΟ. οὐκοῦν ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
 ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μερσι, 180
 ἐπεὶ γε πολλοῖς ἥδεται γαμονμένη;

τὴν προδοτίν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον
κλωὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
ἐξεποήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον 185

λῶστον λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
φῦναι γυναικῶν ὄφελ', εἰ μὴ μοι μόνῳ.

ΣΕΙ. ἰδοὺ τὰδ' ὑμῖν ποιμνίων βοσκήματα,
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα. 190
φέρεσθε, χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἀντρῶν ἀπο,
βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐλοῦ.

οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;

ΟΔ. ἀπολώλαμεν γάρ, ὧ γέρον· ποῦ χρὴ φυγεῖν;

ΣΕΙ. ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπερ ἂν λάθοιτέ γε. 195

ΟΔ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύνων μολεῖν ἔσω.

ΣΕΙ. οὐ δεινόν· εἰς καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.

ΟΔ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάλην γ' ἡ Τροία στένοι,
εἰ φευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα· μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν Ἀσπίδι. 200

ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γε σώσομεν.

ΚΥ. ἄνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἢ θάθυμία;

τί βακχιάζεις; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,

οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα. 205

πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;

ἢ πρὸς τε μαστοῖς εἰσι χυτὸ μητέρων

πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τευχέει

πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον;

τί φάτε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ 210

δάκρυα μεθήσει· βλέπεις ἄνω καὶ μὴ κάτω.

ΧΟ. ἰδοὺ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δι' ἀνακεκύφμεν,

τά τ' ἄστρα καὶ τὸν Ὀρίωνα δέρομαι.

- ΚΤ. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
- ΧΟ. πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἐστὶ μόνον. 215
- ΚΤ. ἥ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
- ΧΟ. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἣν θέλῃς, ὅλον πίθον.
- ΚΤ. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
- ΧΟ. ὃν ἂν θέλῃς σύ· μὴ' μὲ καταπίῃς μόνον.
- ΚΤ. ἦκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι 220
 πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
 ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
 λησταί τινες κατέσχον ἢ κλωπες χθόνα;
 ὁρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
 στρεπταῖς λύγιοισι σῶμα συμπεπλεγμένους, 225
 τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
 πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
- ΣΕΙ. ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
- ΚΤ. ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κρατ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
- ΣΕΙ. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.
- ΚΤ. οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο; 231
- ΣΕΙ. ἔλεγον ἐγὼ τὰδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα
 καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἥσθιον
 τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δὲ σὲ
 κλωῶ τριπήχει κατὰ τὸν ὀμφαλὸν μέσον 235
 τὰ σπλάγχν' ἐφασκον ἐξαμήσεσθαι βία,
 μάλιστα τ' εὖ τὸ νῶτον ἀπολέψειν σέθεν,
 καῖπειτα συνδήσαντες εἰς θάδ' ὅλῃα
 τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τιπὶ
 πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν. 240
- ΚΤ. ἄληθες; οὐκ οὖν κοπίδας ὥς τάχιστ' ἴων
 θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
 ἐπιθείς ἀνάψεις; ὥς σφαγέυτες αὐτίκα
 πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἀνθρακος
 θερμὴν ἔδοντος δαίτ' ἄτερ κρεανόμων, 245

τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετημότα·
ὥς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκόου·
ἄλῃς λεόντων ἐστί μοι θοινωμένω
ἐλάφω τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.

ΣΕΙ. τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθιάδων, ὦ δέσποτα, 250
ἡδίων' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστὶ γε
ἄλλοι πρὸς ἄντρα τὰ σά γ' ἀφίκοντο ξένοι.

ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
ἡμεῖς βορᾶς χρῆζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
σῶν ἄσσον ἄντρων ἡλθομεν νεὼς ἄπο. 255

τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβὼν
ἐκὼν ἐκούσι, κοῦδεν ἦν τούτων βία.
ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὦν φησιν λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά. 260

ΣΕΙ. ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'. **ΟΔ.** εἰ ψεύδομαι.

ΣΕΙ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὶν τὰς τε Νηρέως κόρας,
μὰ θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος, 265
ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον ὦ Κυκλώπιον,
ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
ξένοισι χρῆματ'. ἢ κακῶς οὔτοι κακοὶ
οἱ παῖδες ἀπόλουνθ', οὐς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.

ΧΟ. αὐτὸς ἔχ'. ἔρωγε τοῖς ξένοισι τὰ χρήματα 270
περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
ἀπόλουνθ' ὁ πατήρ μου, τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.

ΚΤ. ψεύδεσθ'· ἔρωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι; 275
ποδαποί, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;

ΟΔ. Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,

πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.

ΚΤ. ἡ τῆς κακίστης οὐ μετήλθεθ' ἄρπαγὰς 280
Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;

ΟΔ. οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντηλότηες.

ΚΤ. αἰσχρὸν στράτευμά γ', οὔτινες μιᾶς χάριν
γυναικὸς ἐξεπλεύσας εἰς γαῖαν Φρυγῶν.

ΟΔ. θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτίᾳ βροτῶν. 285
ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,

ἰκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοὺς ἀφιγμένους ξένους

κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῇ θέσθαι γνάθοις·
οὐ τὸν σὸν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν ναῶν ἔδρας 290

ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.

ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν

Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου

δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα

Γεραίστιοι τε καταφυγαί, τά θ' Ἑλλάδος 295

δύσφορά γ' ὀνειδῇ Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·

ὦν καὶ σὺ κοινοῦ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοῦς

οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.

νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἐπιστρέφει,

ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους 300

ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,

οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη

ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πληῖσαι σέθεν.

ἄλλῃς δὲ Πριάμου γαί' ἐχρήρωσ' Ἑλλάδα,

πολλῶν νεκρῶν πιούσα δοριπετὴ φόνον, 305

ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὄλεσε

πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους

σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,

ποῖ τρέφεταί τις; ἄλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ,

πάρες τὸ μάργον σῆς γνώθου, τὸ δ' εὐσεβὲς 310
τῆς δυσσεβείας ἀνθελου· πολλοῖσι γὰρ
κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμεῖψατο.

ΣΕΙ. παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
μηδὲν λίπης τοῦδ'· ἦν δὲ τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
κομπὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ. 315

ΚΤ. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
τὰ δ' ἄλλα κόμπῳ καὶ λόγων εὐμορφία.
ἄκρας δ' ἐναλίας ἄς καθίδρυνται πατὴρ
χαίρειν κελεύω· τί τάδε πρὸς τήνδ' ἔγωγε;
Ζηρὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε, 320
οὐδ' οἶδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.

οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει
ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχω σκηνώματα,
ἣ μὸσχον ὀπτόν ἢ τι θήρειον δάκος 325
δαινύμενος, εὐ τέγγων τε γαστέρ' ὑπταίαν,
ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
ὅταν δὲ βορρᾶς χιόνα Θρήκιος χέῃ,
δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν 330
καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, καὶν θέλῃ καὶν μὴ θέλῃ,
τίκτουσα ποίαν τάμὰ πιαίνει βοτά.

ἀγὰρ οὐτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὐ,
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων· 335
ὥς τοῦμπιεν γε καὶ φραγεῖν τοῦφ' ἡμέραν.
Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι,
λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν· οἳ δὲ τοὺς νόμους
ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ 340
οὐ παύσομαι δρῶν εὐ κατεσθίων τε σέ.

ξένια δὲ λήψει τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ᾧ,
 πῦρ καὶ πατρῶον τόδε λέβητά θ', ὃς ξέσας
 σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
 ἀλλ' ἔρπετ' εἰσω, τῷ κατ' αὖλιον θεῷ 345
 ἴν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῇτέ με.

ΟΔ. αἰαί, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
 θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
 γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
 ᾧ Παλλὰς, ᾧ δέσποινα Διογενὲς θεά, 350
 νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίον
 πόρους ἀπῖγμαι κἀπὶ κινδύνου βάθρα.

σύ τ', ᾧ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
 Ζεῦ ξένι', ὄρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
 ἄλλως νομίζει Ζεὺς, τὸ μηδὲν ᾧν, θεός. 355

ΧΘ. εὐρείας φάρυγγος, ᾧ Κύκλωψ,
 ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι
 ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἀπο χναύειν,
 βρύνειν, κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
 δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι κλινομένῳ. 360
 μή μοι μὴ προδίδου·

μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος.
 χαιρέτω μὲν αὖλις ἄδε,
 χαιρέτω δὲ θυμάτων
 ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν 365

Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
 κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ·
 νηλής, ᾧ τλαῖμον, ὅστις
 δωμάτων ἐφ'esτίλους ξενικοὺς 370
 ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων,
 κόπτων βρύνων,
 ἐφθὰ τε δαινύμενος μυσαροῖσιν οδοῦσιν
 ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώκων κρέα.

- ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δειν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω 375
 κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ' οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
- ΧΟ. τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίνεσθαι σέθεν
 φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
- ΟΔ. δισσοὺς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χερσίν,
 οἷ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος. 380
- ΧΟ. πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
- ΟΔ. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν [χθόνα],
 ἀνέκασσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
 κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἐπι,
 τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρους. 385
 ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
 ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
 κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
 μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν εἰσχέας γάλα.
 σκύφος τε κισσοῦ παρέθηκε' εἰς εὖρος τριῶν 390
 πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
- καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέξεσεν πυρί,
 ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
 ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ,
 Αἰτνατὰ τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις. 395
 ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 Αἰδου μαγείῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
 ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινι
 τὸν μὲν λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον,
 τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδὺς, 400
 παίων πρὸς ὀξὺν στόνυχα πετραίου λίθου,
 ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
 λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί,
 τὰ δ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη.
 ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων 405
 ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κἀδιακόνουν.

ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
 πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνῆν χοῦτι.
 ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
 ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιείς βαρύν, 410
 εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
 λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
 σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
 θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γένος. 415
 ὃ δ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
 ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας
 κἀπήνεσ' ἄρας χεῖρα· φίλτατε ξένων,
 καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
 ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπῆσθόμην ἐγώ, 420
 ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιννώσκων ὅτι
 τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
 καὶ δὴ πρὸς ῥῥᾶς εἶρεπ'· ἐγὼ δ' ἐπεγγέσω
 ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρομαινον ποτῶ. +
 ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς 425
 ἄμουσ', ἐπήγει δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 σιγῇ, σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
 ἀλλ' εἶπατ' εἴτε χορήζετ' εἴτ' οὐ χορήξετε
 φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 ναίειν μέλαθρα Ναῖδων νυμφῶν μέτα. 430
 ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τάδ' ἤνευσεν.
 ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ ἀποκερδαίνων ποτοῦ,
 ὥσπερ πρὸς ἕξῳ τῇ κύλικι λελημμένος
 πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ, νεανίας γὰρ εἶ,
 σῶθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἄρχατον φίλον 435
 Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφεροῖ.
 ΧΟ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.

- ὥς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 χηρεύομεν, τὸν δ' οὐκ ἔχομεν καταφαγεῖν. 440
- ΟΔ. ἄκουε δὴ νυν ἣν ἔχω τιμωρίαν
 θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῆν.
- ΧΟ. λέγ', ὥς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον φόφον
 κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
- ΟΔ. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει 445
 Κύκλωπας ἥσθεις τῶδε Βακχίου ποτῶ.
- ΧΟ. ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν δρυμοῖσιν νιν
 σφάζαι μενοινᾷς ἢ πετρῶν ὥσαι κάτω.
- ΟΔ. οὐδὲν τοιοῦτον, δόλιος ἢ πιθυμία.
- ΧΟ. πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι. 450
- ΟΔ. κῶμον μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξω, λέγων
 ὥς οὐ Κύκλωψι πῶμα χορὴ δοῦναι τόδε,
 μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
 ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικῶμενος,
 ἄκρεμὼν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις, 455
 ὃν φασγάνῳ τῶδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
 εἰς πῦρ καθήσω· καὶ ὅταν κεκαυμένον
 ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν εἰς μέσσην βαλὼν
 Κύκλωπος ὄψιν ὄμματ' ἐκτήξω πυρί.
 ναυπηγίαν δ' ὥσει τις ἀρμόξων ἀνήρ 460
 διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
 οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασσφόρῳ
 Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῶ κόρας.
- ΧΟ. ἰοὺ ἰοῦ,
 γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν. 465
- ΟΔ. καῖπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
 νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
 διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
- ΧΟ. ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ

καὶ γὰρ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα 470
δαλοῦ; πόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.

ΟΔ. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός, ὃν ξυλληπτέον.

ΧΟ. ὥς καὶ ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀραΐμην βάρος,
εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν. 475

ΟΔ. σιγαῖτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πεῖθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
τοὺς ἐνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
καίτοι φύγοιμ' ἄν, κακβέβηκ' ἄντρου μυχῶν· 480
ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

ΧΟ. ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας 485
λαμπρὰν ὅψιν διακναίσει;
σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
σκαιὸς ἀπρὸς καὶ κλανσόμενος 490
χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων.
φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
τὸν ἀπαίδευτον.

πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

μάκαρ ὅστις εὐιάζει στρ. 495

βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς
ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων,
ἐπὶ δεμνίοισι τ' ἄνθος
χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας 500

495 — 502 = 503 — 510 = 511 — 518

- μυρόχριστος λιπαρὸν βό-
στρυχον, αὐδᾶ δέ· θύραν τίς οἶξει μοι;
- ΚΤ.** παπαπαῖ, πλέως μὲν οἴνου, ἀντ.
γάννυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
σκάφος ὀλκὰς ὥς γεμισθεὶς 505
ποτὶ σέλημα γαστρὸς ἄκρας.
ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὖφρων
ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις,
ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἄσκον ἔνδος μοι. 510
- ΧΟ.** καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς ἀντ. β'
καλὸς ἐκπερᾶ μελᾶθρων.
* * * φιλεῖ τις ἡμᾶς.
λύχνα δ' ἀμμένει δαία σὸν
χρόα χάς τέρεινα νύμφα 515
δροσερῶν ἔσθθην ἄντρων.
στεφάνων δ' οὐ μίλα χοροῖα
περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει.
- ΟΔ.** Κύκλωψ, ἄκουσον, ὥς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
τούτου τρέβων εἰμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι. 520
- ΚΤ.** ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
ΟΔ. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίου.
ΚΤ. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγώ.
ΟΔ. τοιοσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
ΚΤ. θεὸς δ' ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων; 525
ΟΔ. ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
ΚΤ. οὐ τοὺς θεοὺς χρῆν σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
ΟΔ. τί δ', εἰ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
ΚΤ. μισῶ τὸν ἄσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
ΟΔ. μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεῦθύμει, Κύκλωψ. 530
ΚΤ. οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
ΟΔ. ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανεῖ.

- ΚΤ. διδούς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
 ΟΔ. πυγμαῖς ὁ κῶμος λοιδόρον τ' ἔριν φιλεῖ.
 ΚΤ. μεθύωμεν· ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου. 535
 ΟΔ. ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
 ΚΤ. ἡλίδιος ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
 ΟΔ. ὅς δ' ἂν μεθυσθεῖς γ' ἐν δόμοις μέλνῃ, σοφός.
 ΚΤ. τί δρῶμεν, ὦ Σειληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
 ΣΕΙ. δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ; 540
 ΚΤ. καὶ μὴν λαχνῶδές γ' οὔδας ἀνθηρᾷ χλόῃ.
 ΣΕΙ. καὶ πρὸς γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
 ΚΤ. * * * * *
- ΣΕΙ. κλῖθητί νῦν μοι πλευρά θεις ἐπὶ χθονός.
 ΚΤ. τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθὲ μου τίθης; 545
 ΣΕΙ. ὥς μὴ παριῶν τις καταλάβῃ. ΚΤ. πίνειν μὲν οὖν
 κλέπτων σὺ βούλει· κάτθες αὐτὸν εἰς μέσον.
 σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπέ τούνομ' ὃ τι σε χρὴ καλεῖν.
 ΟΔ. Οὔτιν' χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
 ΚΤ. πάντων σ' ἐταίρων ὕστατον θοινάσομαι. 550
 ΣΕΙ. καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
 ΚΤ. οὔτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
 ΣΕΙ. οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
 ΚΤ. κλαύσει, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
 ΣΕΙ. ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ. 555
 ΚΤ. ἔργει, πλέων δὲ τὸν σκύφου. δίδου μόνον.
 ΣΕΙ. πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεπώμεθα.
 ΚΤ. ἀπολείς· δὸς οὔτως. ΣΕΙ. ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν
 γε σὲ
 στέφανον ἰδῶ λαβόντα, γεύσωμαί τέ τι.
 ΚΤ. ῥυνοχόος ἄδικος. ΣΕΙ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ῥῆνος γλυ-
 κύς. 560
 ἀπομυκτέον δὲ σοὶ γ', ὅπως λήψει πιεῖν.
 ΚΤ. ἰδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἰ τρίχες τέ μου.

- ΣΕΙ.** Θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, καὶ ἔκπιδε,
ὥσπερ μ' ὄρᾳς πίνοντα χῶσπερ οὐκέτι.
- ΚΤ.** ἃ ἃ, τί δράσεις; **ΣΕΙ.** ἡδέως ἡμύστισα. 565
- ΚΤ.** λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἶνοχόος τέ μοι γενοῦ.
- ΟΔ.** γιγνώσκεται γοῦν ἄμπελος τῆμῃ χειρί.
- ΚΤ.** φέρ' ἐρχεόν νυν. **ΟΔ.** ἐρχέω, σίγα μόνον.
- ΚΤ.** χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πλή πολύν.
- ΟΔ.** ἰδοὺ λαβὼν ἐκπιδι καὶ μηδὲν λίπης. 570
συνεκθάνειν δὲ σπῶντα χρή τῷ πῶματι.
- ΚΤ.** παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
- ΟΔ.** καὶ μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
τέρξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖς·
ἦν δ' ἐκλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος. 575
- ΚΤ.** ἰοὺ ἰοὺ,
ὥς ἐξένευσα μόγις· ἄκρατος ἡ χάρις·
ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον
λεύσσω τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας. 580
οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
ἅλῃς Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κάλλιστα νῆ τὰς Χάριτας. ἦδομαι δέ πως
τοῖς παιδιοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
- ΣΕΙ.** ἐγὼ γάρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ; 585
- ΚΤ.** ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάξω γ' ἐγὼ 'κ τῆς Δαρδάνου.
- ΣΕΙ.** ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
- ΧΟ.** μέμφει τὸν ἐραστὴν κἀντροφᾶς πεπωκότα;
- ΣΕΙ.** οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
- ΟΔ.** ἄγε δῆ, Διονύσον παῖδες, εὐγενῇ τέκνα, 590
ἔνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος
τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα,
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν.

παρηυτρέπιστα δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν
Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσει. 595

ΧΟ. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν.
χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα παθεῖν
ἀπάλαμνον, ὥς σοι τάνθαδ' ἐστὶν εὐτρεπῇ.

ΟΔ. Ἦφαιστ' ἀναξ Αἰτναῖτε, γείτονος κακοῦ
λαμπρὸν πυρώσας ὅμυ' ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ, 600
σύ τ' ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ἵπνε,
ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
καὶ μὴ' πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
αὐτόν τε νάυτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσεά
ὑπ' ἀνδρός, ὃ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. 605
ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεῶν,
τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσουα.

ΧΟ. λήψεται τὸν τράχηλον
ἐντόνως ὁ καρκίνος
τοῦ ξένων δαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα 610
φωσφόρους ὀλεῖ κόρας·
ἦδη δαλὸς ἡνθρακωμένος
κρύπτεται εἰς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον ἔρνος. 615
ἀλλ' ἔτω Μάρων, πρᾶσσέτω·
μαινομένου' ξελέτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὥς πῆλ' κακῶς.
κἀγὼ τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον 620
ποθρινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλωπος λιπῶν ἐρημίαν.
ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;

ΟΔ. σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἔω, 625
οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπτεσθαι τινα,
ὥς μὴ' ξερερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ.

- ΧΟ. σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
 ΟΔ. ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν 630
 ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
 ΧΟ. οὐκ οὐν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεὼν
 καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
 Κύκλωπος; ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.
 ΗΜ. ἡμεῖς μὲν ἔσμεν μακρότερον πρὸ τῶν θυρῶν 635
 ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
 ΗΜ. ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἄρτίως γεγενήμεθα.
 ΗΜ. ταυτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
 ἐστῶτες ἐσπᾶσθμεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
 ΟΔ. ἐστῶτες ἐσπᾶσθτε; ΗΜ. καὶ τὰ γ' ὄμματα 640
 μέστ' ἐστὶν ἡμῶν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
 ΟΔ. ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι.
 ΧΟ. ὅτι τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν
 καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι 645
 τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
 ἀλλ' οἶδ' ἐπωδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάννυ,
 ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
 στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
 ΟΔ. πάλαι μὲν ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
 νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις 650
 χοῆσθαί μ' ἀνάγκη. χεῖρὶ δ' εἰ μὴδὲν σθένεις,
 ἀλλ' οὐν ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὐψυχίαν
 φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
 ΧΟ. δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
 κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ. 655
 ἰὼ ἰὼ,
 γενναιότατ' ὠθεῖτε, σπεύδετε.
 ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν
 θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.
 τύφει' ὦ, καίει' ὦ

τὸν Αἰτνας μηλονόμον.

660

τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς
δράσῃ τι μάταιον.

ΚΤ. ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.

ΧΟ. καλὸς γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.

ΚΤ. ὦμοι μάλ', ὥς ὑβρίσμεθ', ὥς ὀλώλαμεν. 665

ἀλλ' οὔτι μὴ φύγῃτε τῆσδ' ἔξω πέτρας
χαίρουτες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
σταθεῖς φάραγγος τῆσδ' ἐναρμόσω χέρας.

ΧΟ. τί χοῦμ' ἀντεῖς, ὦ Κύκλωψ; ΚΤ. ἀπωλόμην.

ΧΟ. αἰσχρὸς γε φαίνει. ΚΤ. καπὶ τοιοῦδέ γ' ἄθλιος. 670

ΧΟ. μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἀνθρακας;

ΚΤ. Οὐτίς μ' ἀπώλεσ'. ΧΟ. οὐκ ἄρ' οὐδεὶς σ' ἠδίκηι;

ΚΤ. Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον. ΧΟ. οὐκ ἄρ' εἰ τυ-
φλός;

ΚΤ. ὥς δὴ σύ. ΧΟ. καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείῃ τυφλόν;

ΚΤ. σκώπτεις. ὁ δ' Οὐτίς ποῦ 'στιν; ΧΟ. οὐδαμοῦ,
Κύκλωψ. 675

ΚΤ. ὁ ξενος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
ὁ μικρός, ὅς μοι δούς τὸ πῶμα κατέκλυσε.

ΧΟ. δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύν.

ΚΤ. πρὸς θεῶν, πεφεύγας ἢ μένουσ' εἴσω δόμων;

ΧΟ. οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυτα 680
λαβόντες ἐστήκασι. ΚΤ. ποτέρας τῆς χερσός;

ΧΟ. ἐν δεξιᾷ σου. ΚΤ. ποῦ; ΧΟ. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
ἔχεις; ΚΤ. κακόν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον

παίσας κατέαγα. ΧΟ. καὶ σε διαφεύγουσί γε;

ΚΤ. οὐ τῇδ' ἐπείγειν εἶπας; ΧΟ. οὐ· ταύτῃ λέγω. 685

ΚΤ. πῇ γὰρ; ΧΟ. περιάγου, κείσε, πρὸς τὰριστερά.

ΚΤ. οἴμοι γελωμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.

ΧΟ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν ΟΥΤΙΣ ἐστὶ σου.

- ΚΤ. ᾧ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ; ΟΔ. τηλοῦ σέθεν
φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε. 690
- ΚΤ. πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;
ΟΔ. ὅπερ μ' ὁ φύσας ὠνόμαξ' Ὀδυσσεά.
δῶσειν δ' ἐμελλες ἀνοσίῳ δαιτὸς δίκας·
κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρώσαμεν,
εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην. 695
- ΚΤ. αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
τυφλὴν γὰρ ὅψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε,
πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον. 700
- ΟΔ. κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεὼς σκάφος
ἦσιν πρὶ πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.
- ΚΤ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρηξας πέτρας
αὐτοῖσι συνναῦταισι συντρίψω βαλὼν. 705
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,
δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
- ΧΟ. ἡμεῖς δὲ συνναῦται γὰρ τοῦδ' Ὀδυσσέως
ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.

M H Δ E I A.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΜΗΔΕΙΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΙΑΣΩΝ.

ΑΙΓΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ίάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυᾶται καὶ τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίου βασιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μέναι καὶ τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παιδῶν πέμπει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκείνη χρησαμένη διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλᾶκεις τῇ θυγατρὶ ἀπώλετο. Μήδεια δὲ τοὺς ἐκείνης παῖδας ἀποκτείνασα ἐπὶ ἄρματος δρακόντων πετρῶ- 10 τῶν ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν ἐποχος γενομένη ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας κακεῖ Αἰγεί τῷ Πανδίωνος γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὥς ἡ Μήδεια ἀνέψήσασα τὸν Ίάσωνα νέον ποιήσειε. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσονος ὁ τοὺς νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως· 15

αὐτίκα δ' Αἴσωνα θῆκε φίλον κόρον ἡβῶνonta,
γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι προπίδεσσι,
φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψή- 20 σασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησι τὸν Ίάσωνα τρόπον τινα ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκλεύσασθαι γὰρ αὐτὴν οὕτως ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς κατακοι-

μηθῆναι, μελλούσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι τελευτῆσαι αὐτόν.

τὸ δρᾶμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος 5 διασκευάσας, ὥς Δικαίάρχος τοῦ τε Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλῃς ἐν ὑπομνήμασι. μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλαχέναι τὴν ὑπόκρισιν τῇ Μηδεῖᾳ, ἀλλὰ προπεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβούλευσεν Ἰάσονι καὶ τῇ γυναικί. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς 10 ἄγαν ἔχειν καὶ ἡ ἐπεξεργασία 'μηδ' ἐν νάπαισι' καὶ τὰ ἑξῆς. ὅπερ ἀγνοήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρῶτον κεχωρηθῆαι, ὥς Ὅμηρος·

εἰματὰ τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

15

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν τῷ ἐκείνου γεγαμηκέναι τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν 20 Γλαύκην καὶ Κρέοντα καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσονος Αἰγεί συνοικήσουσα. παρ' οὐδετέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ, ὃ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. προλογίζει δὲ τροφὸς Μηδεῖας. ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος ὀλυμπιάδος πς' ἔτει α'. πρῶτος Εὐφορίων, 25 δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδεῖα, Φιλοκτήτῃ, Αἰκτι, Θερισταῖς σατύροις. οὐ σώζεται.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΤ

Μ Η Δ Ε Ι Α.

ΤΡ. Εἰθ' ὦφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος
 Κόλχων ἐς αἶαν κυανέας Συμπληγάδας,
 μῆδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
 τμηθεῖσα πεύκη, μῆδ' ἐρετμῶσαι χέρας
 ἀνδρῶν ἀριστέων οἷ τὸ πάγχρυσον δέρος 5
 Πελία μετῆλθον, γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμῇ
 Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας
 ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγείσ' Ἰάσονος,
 οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
 πατέρα κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν 10
 ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισι, λανθάνουσα μὲν
 φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα,
 αὐτὴ δὲ πάντα ξυμφέρουσ' Ἰάσωνι·
 ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
 ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ. 15
 νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα,
 προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότην τ' ἐμὴν
 γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,
 γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυννᾷ χθονός·
 Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἡτιμασμένη 20
 βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς
 πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται

- οίας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
 κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖς ἀλγηδόσι,
 τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνους, 25
 ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθαι ἡδίκημένη,
 οὗτ' ὅμμ' ἐπαίρουσ' οὗτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
 πρόσωπον· ὥς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος
 κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων·
 ἦν μὴ ποτε στρέψασα πάλλευκον δέρην 30
 αὐτῇ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον
 καὶ γάταν οἴκους θ', οὓς προδοῦς ἀφίκετο
 μετ' ἀνδρὸς ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
 ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὑπο
 τοῖον πατροφῶς μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός. 35
 στυγεί δὲ παῖδας οὐδ' ὀρῶς εὐφραίνεται.
 δέδοικα δ' αὐτὴν μὴ τι βουλευσῇ νέον·
 βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
 πάσχουσ'· ἐγὼ δα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν. 39
 (Θεινὴ γὰρ οὗτοι ῥαδίως γε συμβαλὼν)
 ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον οἴσεται. 44
 ἀλλ' οἷδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπανμένοι
 στείχουσιν, μητρὸς οὐδὲν ἐννοοῦμενοι
 κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
 ΠΑΙ. παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν 50
 ἔσθηκας, αὐτῇ θροεομένη σαυτῇ κακά;
 πῶς σοῦ μόνη Μῆδεια λείπεσθαι θέλει;
 ΤΡ. τέκνων ὅπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,

μὴ θηκτὸν ὥση φάσγανον δι' ἥπατος,
 σιγῇ δόμους εἰσβάς, ἐν^δ ἔστρωται λέχος,
 ἣ καὶ τυραννον τὸν τε γῆμαντα κτάνη
 κάκειτα μέλζω συμφορὰν λάβη τινα. 40

χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πίπνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. 55
ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνοσ,
ὥσθ' ἱμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανφ
λέξαι μολούσῃ δεῦρο Μηδείας τύχας.

ΠΑΙ. οὐπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;

ΤΡ. ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῦ. 60

ΠΑΙ. ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε·
ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.

ΤΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραῖε; μὴ φθόνει φράσαι. 65

ΠΑΙ. οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένια.

ΤΡ. μή, πρὸς γενείου, κρύπτε σύνδουλον σέθεν· 65
σιγὴν γάρ, εἰ χρὴ, τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΠΑΙ. ἤκουσά του λέγοντος οὐ δοκῶν κλύειν,
πεσσοὺς προσελθῶν, ἐνθα δὴ παλαίταται
θάσσοισι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
ὥς τοῦσδε παῖδας γῆς ἑλᾶν Κορινθίας 70
σὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κολρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφῆς ὅδε
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.

ΤΡ. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται 75

πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει; 75

ΠΑΙ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
κοῦκ ἔστ' ἐκεῖνος τοισδε δῶμασιν φίλος.

ΤΡ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηνηληκέναι.

ΠΑΙ. ἀτὰρ σύ γ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέσθαι τόδε 80
δέσποιναν, ἡσύχαζε καὶ σίγα λόγον.

ΤΡ. ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὅλοιτο μὲν μή· δεσπότης γάρ ἐστ' ἐμός·
ἀτὰρ κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἀλλίσκεται.

ΠΑΙ. τίς δ' οὐχὶ θυητῶν; ἄρτι γιγνώσκεις τόδε, 85

ὥς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
εἰ τούσδε γ' εὐνῆς εἴνεκ' οὐ στέργει πατήρ.

ΤΡ. ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων ἔσω, τέκνα.
σὺ δ' ὥς μάλιστα τούσδ' ἐρημώσας ἔχε 90
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένην.
ἦδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
τοῖσδ' ὧς τι δρασεῖουσαν· οὐδὲ παύσεται
χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι τινα.
ἐχθροὺς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειε τι. 95

ΜΗ. ἰω,
δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων,
ἰὼ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;

ΤΡ. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μήτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
σπεύδετε θάσσον δώματος εἴσω, 100
καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγύς,
μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'
ἄγριον ἦθος στυγεράν τε φύσιν
φρενὸς αὐθάδους.

ἴτε νῦν χωρεῖθ' ὥς τάχος εἴσω. 105
δῆλον δ' ἄρχῃς ἐξαιρούμενον
νέφος οἰμωγῆς ὥς τάχ' ἀνάψει
μεῖζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάζεται
μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπαυστος
ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν; 110

ΜΗ. αἰαί,
ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ὀδυρμῶν· ὧ κατάρατοι
παῖδες ὀλοισθε στυγεράς μητρος
σὺν πατρί, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.

ΤΡ. ἰὼ μοί μοι, ἰὼ τλήμων. 115

τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
 μετέχουσι; τί τοῦσδ' ἔχθεις; οἷμοι,
 τέκνα, μή τι πάθῃθ' ὥς ὑπεραλγῶ.
 δεινὰ τυράννων λήματα καὶ πῶς
 ὀλίγ' ἀρχόμενοι πολλὰ κρατοῦντες 120
 χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν.
 τὸ γὰρ εἰθίσθαι ξὴν ἐπ' ἴσοισιν
 κρεῖσσον· ἐμοὶ γοῦν, εἰ μὴ μεγάλως,
 ὀχυρῶς γ' εἴη καταγρηράσκειν.
 τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν 125
 τοῦνομα νικᾷ, χρῆσθαι τε μακρῶ
 λῶστα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
 οὐδένα καιρὸν δύναται θνητοῖς·
 μέλζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
 δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν. 130

ΧΟ. ἔκλυον φωνάν, ἔκλυον δὲ βοᾶν
 τᾶς δυστάνου
 Κολχίδος, οὐδέ πω ἦπιος· ἀλλά, γεραιά,
 λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω μελάθρου γόου
 ἔκλυον· 135

οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, ἄλγεσι δώματος,
 ἐπεὶ μοι φίλον κέκρανται.

ΤΡ. οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα γὰρ ἦδη
 τὰδ'· ὃ μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων, 140
 ἢ δ' ἐν θαλάμοις τήκει βιοτήν
 δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
 παραθαλπομένη φρένα μύθοις.

ΜΗ. αἰαῖ,
 διὰ μου κεφαλᾶς φλόξ οὐρανία
 βαίη· τί δέ μοι ξὴν ἔτι κέρδος;
 φρεῦ φρεῦ· θανάτῳ καταλυσάμαν 145
 βιοτὰν στυγερὰν προλιποῦσα.

- ΧΟ. αἶες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς, στρ.
 ἄχ' ἀν οἶαν ἅ δύνστανος
 μέλπει νύμφα; 150
 τίς σοί ποτε τᾶς ἀπλάτου
 κοίτας ἔρος, ὦ ματαία,
 σπεύσει θανάτου τελευτάν;
 μηδ' ἐν τόδε λίσσου.
 εἰ δὲ σὸς πόσις 155
 καὶνὰ λέχη σεβίξει,
 κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου·
 Ζεὺς σοι τάδε συνδικήσει. μὴ λίαν
 τάκου δυρομένα σὸν εὐνάταν.
- ΜΗ. ὦ μεγάλα Θέμι καὶ πότνι Ἄρτεμι, 160
 λεύσσεθ' ἅ πάσχω, μεγάλοις ὄρκοις
 ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
 πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'
 αὐτοῖς μελάθροισ διακναιομένους,
 οἳ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶς ἄδικεῖν. 165
 ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθη
 αἰσχρῶς τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
- ΤΡ. κλύεθ' οἷα λέγει κάπιβοᾶται
 Θέμιν εὐκταίαν Ζῆν' ἅ θ', ὅς ὄρκων
 θνητοῖς ταμίης νενομίσται; 170
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἔν τινι μικρῷ
 δέσποινα χόλον καταπαύσει.
- ΧΟ. πῶς ἂν ἐς ὅψιν τὰν ἀμετέραν στρ.
 ἔλθοι μύθων τ' αὐδαθέντων
 δέξαιτ' ὁμφάν, 175
 εἴ πως βαρύνθυμον ὄργαν
 καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.
 μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον

φίλοισιν ἀπέστω.

ἀλλὰ βᾶσά νιν

180

δεῦρο πόρευσον οἴκων

ἔξω, φίλα καὶ τάδ' αὖδα·

σπεῦσον πρίν τι κακῶσαι τοὺς εἴσω·

πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμαῖται.

ΤΡ. δράσω τάδ'· ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω

δέσποιναν ἐμήν·

185

μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.

καῖτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης

ἀποταυροῦται δμωσίν, ὅταν τις

μῦθον προφέρων πέλας ὀρμηθῇ.

σκαιοὺς δὲ λέγων κοῦδέν τι σοφοὺς

190

τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἀμάρτοις,

οἷτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις

ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δέλπνοις

ἡῦροντο βίου τερπνὰς ἀκοάς·

στιγλοὺς δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας

195

ἡῦρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις

ᾠδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι

δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.

καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκεῖσθαι

μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδαιπνοὶ

200

δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοήν;

τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἄφ' αὐτοῦ

δαιτὸς πληρωμα βροτοῖσιν.

ΧΟ. ἱαχὰν ἄιον πολύστονον γόων,

λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ

205

τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόννυμφον·

θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα

τὰν Ζανὸς ὀρκίαν Θέμιν,

ἃ νιν ἔβασεν

Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
δι' ἄλα νύχιον ἐφ' ἄλμυρᾶν
πόντου κλῆιδ' ἀπέραντον.

210

ΜΗ. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
μή μοι τι μέμψησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν 215
σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὁμμάτων ἄπο,
τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἳ δ' ἄφ' ἡσύχου ποδὸς
δύσκειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥαθυμίαν.
δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς 220
στυγεῖ δεδορκῶς, οὐδὲν ἡδίκημένος.
χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει·
οὐδ' ἄστον ἦνεσ' ὅστις ἀνθάδης γεγῶς
πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.
ἐμοὶ δ' ἄελπον πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε 225
ψυχὴν διεφθαρκ'· οἴχομαι δὲ καὶ βίου
χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρῆξω, φίλαι.
ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα, γιγνώσκεις καλῶς,
κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.
πάντων δ' ὅς' ἔστ' ἐμψυχα καὶ γνώμην ἔχει 230
γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·
ἄς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος
λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτό γ' ἄλγιον κακόν·
κἂν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν 235
ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
γυναῖξιν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήρασθαι πόσιν.
εἰς καινὰ δ' ἦθη καὶ νόμους ἀφιγμένην
δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἰκοθεν,
ὅτω μάλιστα χρήσεται συνευνέτη. 240
κἂν μὲν τὰδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὖ
πόσις ξυνοικῇ μὴ βίᾳ φέρον ζυγόν,

ξηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
 ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἐνδον ἄχθῃται ξυνών,
 ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίαν ἄσης, 245
 ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἥλικας τραπείς·
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἳ δὲ μάρνανται δορί·
 κακῶς φρονοῦντες· ὡς τοῖς ἂν παρ' ἀσπίδα 250
 στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἄπαξ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κᾶμ' ἦκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόλις γὰρ ἔστι καὶ πατρὸς δόμοι
 βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων συνουσία,
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἄπολις οὗς' ὑβρίζομαι 255
 πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,
 οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῇ
 μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
 τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
 ἣν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ 260
 πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν
 [τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἦν τ' ἐρήματο],
 σιγαῖν. γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
 κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·
 ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἡδικημένη κυρῇ, 265
 οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μαιφονωτέρα.

ΧΟ. δραῶσον τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσει πόσιν,
 Μήδεια. πενθεῖν δ' οὐ σε θανυμάζω τύχας.
 ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἄνακτα γῆς
 στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων. 270

ΚΡ. σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
 Μήδεια, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
 φυγάδα λαβοῦσαν δισάσῃ σὺν σαντῇ τέκνα,
 καὶ μή τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγον

- τουῦδ' εἰμὶ κοῦν ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν, 275
 πρὶν ἄν σε γαίης τερμόνων ἔξω βάλω.
- ΜΗ.** αἰαῖ· πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων,
 κοῦν ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.
 ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως, 280
- ΚΡ.** τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;
 δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ παραμπέχειν λόγους,
 μή μοι τι δράσης παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.
 συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος·
 σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἰδρις, 285
 λυπεῖ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστεργμένη.
 κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὥς ἀπαγγέλλουσί μοι,
 τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
 δράσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάξομαι.
 κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπεχθέσθαι, γύναι,
 ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μεταστένειν. 291
- ΜΗ.** φεῦ φεῦ·
 οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
 ἔβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἰργασται κακά.
 χορὴ δ' οὐποδ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ
 παῖδας περισῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφούς· 295
 χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας
 φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῇ.
 σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
 δόξεις ἀχρεῖος κοῦ σοφὸς πεφυκέναι·
 τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον 300
 κρεῖσσων νομισθεῖς λυπρὸς ἐν πόλει φανεῖ.
 ἐγὼ δὲ καὐτὴ τῇσδε κοινωνῶ τύχης.
 σοφὴ γὰρ οὕσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,

τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ θατέρου τρόπον,

304

[τοισδ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφῇ.] 305

σὺ δ' αὖ φοβεῖ με· μή τι πλημμελὲς πάθῃς;
οὐχ ᾧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
ὥστ' εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
τί γὰρ σὺ μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρην

ὅτῳ σε θυμὸς ἤγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν 310

μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.

καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθινῶ καλῶς ἔχειν.

νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα

ἑᾶτέ μ' οἴκετ'· καὶ γὰρ ἠδικοημένοι

σιγησόμεσθα, κρείσσονων νικώμενοι. 315

KP. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθάκ', ἀλλ' εἰσω φρενῶν

ὄρρωθία μοι μὴ τι βουλευῆς κακόν,

τοσφῶδε δ' ἦσσαν ἢ πάρος πέποιθά σοι·

γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὥς δ' αὖτως ἀνὴρ,

ῥάων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός. 320

ἀλλ' ἔξιθ' ὥς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε

ὥς ταῦτ' ἄραρε, κούκ ἔχεις τέχνην ὅπως

μενεῖς παρ' ἡμῖν οὔσα δυσμενὲς ἐμοί.

MH. μὴ, πρὸς σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.

KP. λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ οὖν πείσεις ποτέ. 325

MH. ἀλλ' ἐξελᾶς με κούδεν αἰδέσει λιτάς;

KP. φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.

MH. ᾧ πατρίς, ὥς σου κάρτα νῦν μνεῖαν ἔχω.

KP. πλήν γὰρ τέκνων ἐμοίγε φίλτατον πόλις.

MH. φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὥς κακὸν μέγα. 330

KP. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.

MH. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.

KP. ἔρπ' ᾧ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.

MH. πονοῦμεν ἡμεῖς κοῦ πόνων κεχρημέθα.

KP. τάχ' ἐξ ὁπαδῶν χειρὸς ὠσθήσει βία. 335

MH. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλά σ' αἰτοῦμαι, Κρέον —

- ΚΡ. ὄχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.
 ΜΗ. φρευξοῦμεθ'· οὐ τοῦθ' ἰκέτευσα σοῦ τυχεῖν.
 ΚΡ. τί δ' αὖ βιάξει κοῦκ ἀπαλλάσσει χθονός;
 ΜΗ. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν 340
 καὶ ξυμπεῖναι φροντίδ' ἣ φρευξοῦμεθα,
 παισίν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
 οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
 οἴκτειρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ
 πέφνκας· εἰκὸς δ' ἐστὶν εὐνοϊάν σ' ἔχειν. 345
 τοῦμοῦ γὰρ οὗ μοι φροντίς, εἰ φρευξοῦμεθα,
 κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχημένους.
 ΚΡ. ἥκιστα τοῦμὸν λῆμ' ἔφν τυραννικόν,
 αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·
 καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων, γύναι, 350
 ὅμως δὲ τεύξει τοῦδε· προυννέπω δέ σοι,
 εἰ σ' ἡ ἴπιουσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ
 καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονος,
 θανεῖ· λέλεκται μῦθος ἀψευδῆς ὅδε.
 ΧΟ. δύστανε γύναι, 357
 φρεῦ φρεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
 ποῖ ποτε τρέψει; τίνα προξενίαν
 ἢ δόμον ἢ χθόνα σωτήρα κακῶν 360
 ἐξευρήσεις;
 ὥς εἰς ἄπυρόν σε κλύδωνα θεός,
 Μῆδεια, κακῶν ἐπόρευσε.
 ΜΗ. κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;
 ἀλλ' οὔτι αὐτῇ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω. 365
 ἔτ' εἰς' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις
 καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.

νυν δ', εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν· 355
 οὐ γὰρ τι δράσας δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.

δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαί ποτε,
εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην;
οὐδ' ἄν προσεῖπον οὐδ' ἄν ἠψάμην χερσίν. 370

ὁ δ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο
ὥστ' ἐξὸν ἀντὶ τᾶμ' ἐλεῖν βουλευέμεναι
γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἐφῆκεν ἡμέραν
μεῖναι μ', ἐν ἧ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρούς
θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ' ἐμόν. 375

πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς,
οὐκ οἶδ' ὅποια πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλιναι,
πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί,
ἢ θηκτὸν ὥσω φάσγανον δι' ἥπατος,
σιγῇ δόμους εἰσβάσ' ἵν' ἔστρωται λέχος. 380

ἀλλ' ἐν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι
δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
κράτιστα τὴν εὐθείαν, ἧ πεφύκαμεν
σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς ἐλεῖν. 385

εἶεν·
καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;
τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους
ξένος παρασχὼν ὀύσεται τοῦμὸν δέμας;
οὐκ ἔστι. μείνας' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
ἣν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλῆς φανῇ, 390

δόλω μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον·
ἣν δ' ἐξελεύνη ξυμφορὰ μ' ἀμήχανος,
αὐτὴ ἕλφος λαβοῦσα, κεῖ μέλλω θανεῖν,
κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἰμι πρὸς τὸ καρτερόν.
οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν ἦν ἐγὼ σέβω 395

μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην,
Ἐκάτην μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἐμῆς,
χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεὶ κέαρο.

πικρούς δ' ἐγώ σφιν καὶ λυγρούς θήσω γάμους,
πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φρυγὰς ἐμὰς χθονός. 400

ἀλλ' εἶα· φείδου μηδὲν ὦν ἐπίστασαι,
Μήδεια, βουλευούσα καὶ τεχνωμένη·
ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἄγων εὐψυχίας.
ὀρᾷς ἅ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
τοῖς Σισυφείοις τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις, 405
γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἥλιου τ' ἄπο.
ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
γυναῖκες εἰς μὲν ἐσθλ' ἀμυχανώταται,
κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

ΧΟ. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παραί, στρ. 410
καὶ δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
ἀνδράσι μὲν δόλιαί βουλαί, θεῶν δ'
οὐκέτι πίστις ἄραρε.

τὰν δ' ἐμὰν εὐκλειαν ἔχειν βιοτὰν 415
στρέψουσι φᾶμαι·

ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει·
οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναικῆς ἔξει. 420
μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσ' αἰοιδᾶν αὐτ.

τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
οὐ γὰρ ἐν ἀμετέροα γνώμα λύρας
ᾤπασε θέσπιν αἰοιδᾶν 425

Φοῖβος, ἀγήτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντ-
άχρσ' ἂν ὕμνον

ἄρσένων γέννα· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
πολλὰ μὲν ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν, 430
σύ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἐπλευσας στρ.
μαινομένα κραδίᾳ, διδύμας ὀρίσασα πόντου
πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένῃ

410 — 420 = 421 — 430

431 — 438 = 439 — 445

ναίεις χθονί, τᾶς ἀνάνδρου 435

κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,

τάλαινα, φυγὰς δὲ χώρας

ἄτιμος ἐλαύνει.

βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδῶς ἀντ.

Ἑλλάδι τᾶ μεγάλα μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα. 440

σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι,

δύστανε, μεθορμίσασθαι

μόχθων πάρα, σῶν τε λέκτρων

ἄλλα βασιλεία κρείσσων

δόμοις ἐπανέστα. 445

ΙΑ. οὐ νῦν κατείδον πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις

τραχείαν ὀργὴν ὡς ἀμήχανον κακόν.

σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν

κούφως φερούσῃ κρείσσόνων βουλευμάτων,

λόγων ματαίων εἵνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός. 450

κάμοι μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ

λέγουσ' Ἰάσων ὡς κάκιστός ἐστ' ἀνὴρ·

ἃ δ' εἰς τυράννους ἐστί σοι λελεγμένα,

πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ.

κάρῳ μὲν αἰὲ βασιλέων θυμουμένων 455

ὀργὰς ἀφήρουν καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν·

σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίας, λέγουσ' αἰὲ

κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσεῖ χθονός.

ὅμως δὲ καὶ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις

ἦκω, τὸ σὺν δὲ προσκοπούμενος, γύναι, 460

ὡς μῆτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς

μῆτ' ἐνδεής του. [πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ

κακὰ ξὺν αὐτῇ.] καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς,

οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

ΜΗ. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γὰρ σ' εἶπεῖν ἔχω 465

γλώσση μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν,

ἥλθες πρὸς ἡμᾶς, ἥλθες ἐχθιστος γεγώς;
 οὔτοι θράσους τόδ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία,
 φίλους κακῶς θράσαντ' ἐναντίον βλέπειν, 470
 ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
 πασῶν, ἀναίδει· εὐδ' ἐποίησας μολῶν,
 ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
 ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσει κλύων.
 ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρώτον ἄρξομαι λέγειν. 475
 ἔσωσά σ', ὥς Ἰσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
 ταυτὸν συνεισέβησαν Ἀργῶν σκάφος,
 πεμφθέντα ταύρων πυρπνύων ἐπιστάτην
 ζεύγλαισι καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γύνῃ·
 δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμπέχων δέρας 480
 σπείραις ἔσωξε πολυπλόκοις ἄνπνος ὦν,
 κτείνασ' ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
 αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοῦς
 τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἰκόμην
 σὺν σοί, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα, 485
 Περίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,
 παίδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἐξείλον φόβον.
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὧ κάκιστ' ἀνδρῶν, παθῶν
 προῦδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη,
 παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἅπαις ἔτι, 490
 συγγνωστὸν ἦν σοι τοῦθ' ἐρασθῆναι λέχους.
 ὄρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
 εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
 ἧ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τὰ νῦν.
 ἐπεὶ σύννοισθά γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὖορκος ὦν. 495
 φεῦ δεξιὰ χεὶρ ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὧς μάτην κεχρώσμεθα

θεοὺς τε κάμοι παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει;

468

κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
 ἄγ', ὥς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
 δοκοῦσα μὲν τί πρὸς γε σοῦ πράξειν καλῶς; 500
 ὅμως δ' ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανεῖ.
 νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρός δόμους,
 οὓς σοὶ προδοῦσα καὶ πάτρην ἀφικόμην;
 ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
 δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον. 505
 ἔχει γὰρ οὕτω τοῖς μὲν οἰκοθεν φίλοις
 ἐχθρὰ καθέστηχ', οὓς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
 δοῶν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω.
 τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα
 ἔθνηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε 510
 ἔχω πόσιν καὶ σεπτὸν ἢ τάλαιν' ἐγώ,
 εἰ φεύξομαι γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
 φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνῳις,
 καλόν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
 πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε. 515
 ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὅς κίβδηλος ἢ
 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,
 ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρεὶ τὸν κακὸν διειδέσθαι,
 οὐδεὶς χαρὰκτῆρ' ἐμπέφυκε σώματι;
 ΧΟ. δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει, 520
 ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
 ΙΑ. δεῖ μ', ὥς ἔοικε, μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
 ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον
 ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
 τὴν σὴν στόμαργον, ὃ γύναι, γλωσσασγλίαν. 525
 ἐγὼ δ', ἐπεὶ σὴν καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
 Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 ναύκληρον εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπιφθονος

λόγος διελθεῖν, ὥς Ἐρως σ' ἠναγκασε
 τόξοις ἀφύκτοις τοῦμόν ἐκσῶσαι δέμας.
 ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν·
 ὅπη γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
 μεῖζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 εἰληφας ἢ δέδωκας, ὥς ἐγὼ φράσω. 535
 πρωτόν μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
 γαῖαν κατοικεῖς καὶ δίκην ἐπίστασαι
 νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος κράτος·
 πάντες δέ σ' ἥσθοντ' οὕσαν Ἕλληνες σοφῆν
 καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις 540
 ὄροισιν ὦκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
 εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις
 μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
 εἰ μὴ πῖσημος ἢ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι 545
 ἔλεξ'· ἄμιλλαν γὰρ σὺν προύθηκας λόγων.
 ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικούς ἀνείδισας,
 ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σώφρων, εἴτα σοὶ μέγας φίλος
 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος. 550
 ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
 πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηγάνους,
 τί τοῦδ' ἂν εὖρημ' ἠὔρον εὐτυχέστερον
 ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φηγῶς γεγώς;
 οὐχ, ἦ σὺ κνίζεις, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος, 555
 καινῆς δὲ νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων·
 ἅλεις γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι·
 ἀλλ' ὥς τὸ μὲν μέγιστον οἰκοῦμεν καλῶς
 καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι 560
 πένυητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδῶν φίλος,

παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν
 σπείρας τ' ἀδελφούς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
 [εἰς ταὐτὸ θείην καὶ ξυναρτήσας γένος]
 εὐδαιμονοίην. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ, 565

ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
 τὰ ξῶντ' ὀνῆσαι. μὲν βεβούλευμαι κακῶς·
 οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἰ σε μὴ κνίξοι λέχος.
 ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἤκεθ' ὥστ' ὀρθομένης
 εὐνῆς γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε, 570

ἦν δ' αὖ γένηται ξυμφορὰ τις εἰς λέχος,
 τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
 τίθεσθε. χρῆν ἄρ' ἄλλοθεν ποθεν βροτοὺς
 παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος·
 χοῦτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν. 575

ΧΟ. Ἰᾶσον, εὖ μὲν τούσδ' ἐκόσμησας λόγους·
 ὅμως δ' ἔμοιγε, κεί παρὰ γνώμην ἐρῶ,
 δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.

ΜΗ. ἢ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
 ἐμοί γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν 580
 πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·
 γλώσση γὰρ αὐχῶν τ' ἄδικ' εὖ περιστελεῖν,
 τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
 ὥς καὶ σὺ μὴ νυν εἰς ἐμ' εὐσχήμων γένῃ
 λέγειν τε δεινός· ἐν γὰρ ἔκτενεῖ σ' ἔπος. 585

χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με
 γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
 ΙΑ. καλῶς γ' ἂν, οἶμαι, τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,
 εἰ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
 τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον. 590

ΜΗ. οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
 πρὸς γῆρας οὐκ εὐδοξον ἐξέβαινέ σοι.

ΙΑ. εὖ νυν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς εὔνεκα

- γῆμαί με λέκτρα βασιλέων ἄ νῦν ἔχω,
 ἀλλ' ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλω 595
 σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
 φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δῶμασι.
- MH.** μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
 μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίξει φρένα
- IA.** οἶσθ' ὥς μετεύξει καὶ σοφωτέρα φανεῖ;
 600
 τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ,
 μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχῆς εἶναι δόκει.
- MH.** ὕβρις, ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἐστ' ἀποστροφή,
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα.
- IA.** αὐτὴ τὰδ' εἶλον· μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ. 605
- MH.** τί δρῶσα; μὲν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
- IA.** ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένη.
- MH.** καὶ σοῖς ἀραία γ' οὐσα τυγχάνω δόμοις.
- IA.** ὥς οὐ κρινουῖμαι τῶνδ' ἐσσι τὰ πλείονα.
 610
 ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν ἢ στυγερῇ φυγῇ
 προσωφέλεια χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 λέγ' ὥς ἔτοιμος ἀφθόνως δοῦναι χερσὶ
 ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἳ δρᾶσουσί σ' εὖ.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·
 λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα. 615
- MH.** οὐτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεσθ' ἂν,
 οὐτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μήθ' ἡμῖν δίδου·
 κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
- IA.** ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
 620
 ὥς πάνθ' ὑπουργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω·
 σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰγάθ', ἀλλ' αὐθαδῆς
 φίλους ἀπωθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεὶ πλέον.
- MH.** χάρει· πόθω γὰρ τῆς νεοδημῆτος κόρης
 αἶρετ' ἡρῶν δαμάτων ἐξώπιος·

νύμφευ· ἴσως γάρ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, 625
γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἄρνεῖσθαι γάμον.

- ΧΟ. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν 626
ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαν
οὐδ' ἀρετὰν παρεδωκαν
ἀνδράσιν· εἰ δ' ἅλις ἔλθοι 630
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις οὕτως.
μήποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
χρυσέων τόξων ἐφείλῃς
ἱμέρῳ χρίσας' ἀφυκτον οἰστόν.
στέργοι δέ με σωφροσύνα, 635
δῶρημα κάλλιστον θεῶν·
μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὄρ-
γὰς ἀκόρεστά τε νείκη
θυμὸν ἐκπλήξας' ἐτέροισ ἐπὶ λέκτροις
προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀ- 640
πτολέμους δ' εὐνὰς σεβρίζουσ'
ὀξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.
ὦ πατρίς, ὦ δῶματα, μὴ 645
δῆτ' ἀπολις γενοίμαν
τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
δυσπέρατον αἰῶν',
οἰκτροτάτον ἀχέων.
θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μό-
χθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθευ ἢ 650
γὰς πατρίδας στέρεσθαι.
εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἐτέρων
μυθὸν ἔχω φράσασθαι·
σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις 655

627 — 634 = 635 — 642

643 — 651 = 652 — 662

ᾧ κτισεν παθούσαν

δεινότατα παθέων.

ἀχάριστος ὅλοιθ' ὅτ' ἄρ' ἐστι

μὴ φίλους τιμᾶν καθαρὰν ἀνοί-

ξαντα κληῖδα φρενῶν· ἐμοί

μὲν φίλος οὐ ποτ' ἔσται.

560

ΑΙ. Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.

ΜΗ. ὦ χαῖρε καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίωνος,
Αἰγέῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾷ πέδον;

565

ΑΙ. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.

ΜΗ. τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν ἐστάλης;

ΑΙ. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.

ΜΗ. πρὸς θεῶν, ἅπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;

670

ΑΙ. ἅπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχη.

ΜΗ. δάμαρτος οὐσης, ἣ λέχους ἄπειρος ὦν;

ΑΙ. οὐκ ἐσμεν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.

ΜΗ. τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;

ΑΙ. σοφώτερόν ἢ κατ' ἀνδρα συμβαλεῖν ἔπη.

675

ΜΗ. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;

ΑΙ. μάλιστα, ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.

ΜΗ. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.

ΑΙ. ἀσχοῦ με τον προύχοντα μὴ λῦσαι πόδα,

ΜΗ. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα;

680

ΑΙ. πρὶν ἂν πατρῶαν αὐτίς ἐστὶν μῶλον.

ΜΗ. σὺ δ' ὥς τί χορήζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;

ΑΙ. Πιθεύς τις ἔστι γῆς ἄναξ Τροίξηνιας.

ΜΗ. παῖς ὥς λέγουσι Πέλοπος εὐσεβέστατος.

ΑΙ. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω

685

ΜΗ. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρέβων τὰ τοιάδε.

ΑΙ. κάμοι γε πάντων φίλτατος δορυξένων.

ΜΗ. ἀλλ' εὐτυχοῖς καὶ τύχαις ὅσων ἐράς.

- ΑΙ. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε;
 ΜΗ. Αἶγεῦ, κάκιστος ἔστι μοι πάντων πόσις. 690
 ΑΙ. τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
 ΜΗ. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθῶν.
 ΑΙ. τί χοῆμα δράσας; φράξε μοι σαφέστερον.
 ΜΗ. γυναικ' ἐφ' ἥμιν δεσπότην δόμων ἔχει.
 ΑΙ. ἧ πον τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε; 695
 ΜΗ. σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμέν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
 ΑΙ. πότερον ἐρασθεῖς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
 ΜΗ. μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
 ΑΙ. ἴτω νυν, εἴπερ ὥς λέγεις ἐστὶν κακός.
 ΜΗ. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν. 700
 ΑΙ. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
 ΜΗ. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
 ΑΙ. συγγνωστὰ [μὲν] γὰρ ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
 ΜΗ. ὄλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
 ΑΙ. πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὐ λέγεις κακόν. 705
 ΜΗ. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.
 ΑΙ. ἐᾷ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῆνεσα.
 ΜΗ. λόγῳ μὲν οὐχί, καρτερεῖν δὲ βούλεται.
 ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος
 γονάτων τε τῶν σῶν ἱεσία τε γίγνομαι, 710
 οἴκτειρον οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα
 καὶ μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης,
 δέξαι δὲ χώρα καὶ δόμοις ἐφέστιον.
 οὕτως ἔρωσ σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
 γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις. 715
 εὖρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἶον ἡῦρηκας τόδε·
 παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα καὶ παίδων γονὰς
 σπείραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
 ΑΙ. πολλῶν ἓκατι τήνδε σοὶ δοῦναι χάριν,
 γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν. 720

- ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονάς·
 εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
 [οὕτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
 πειράσομαι σον προξενεῖν δίκαιος ὧν.]
 τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι· 725
 ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὗ σ' ἄρειν βουλήσομαι· 726
 ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω. 730
 αὐτὴ δ' ἐάνπερ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
 μενεῖς ἄσυχλος κοῦ σε μὴ μεθῶ τι. 727
 [ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα.] 729
 ΜΗ. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι 731
 τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
 ΑΙ. μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
 ΜΗ. πέποιθα· Πελλίου δ' ἐχθρός ἐστὶ μοι δόμος
 Κρέων τε. τούτοις δ', ὁρκίοισι μὲν ζυγείε, 735
 ἄγουσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίης ἐμέ·
 λόγοις δὲ συμβὰς μὴ θεῶν ἐνώμοτος
 φίλος γένοι' ἂν κάπικηρυκεύματα
 τάχ' ἂν πίθοι σε· τὰμὰ μὲν γὰρ ἄσθενῃ,
 τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ καὶ δόμος τυραννικός. 740
 ΑΙ. πολλὴν ἔδειξας ἐν λόγοις προμηθίαν·
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, δρᾶν τάδ' οὐκ ἀφίσταμαι.
 ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
 σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,
 τὸ σόν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἔξηγοῦ θεοῦς. 745
 ΜΗ. ὅμνυ πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρός
 τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος,
 μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
 μήτ' ἄλλος ἢν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄρειν 750
 χρῆξῃ, μεθήσειν ζῶν ἐκουσίῳ τρόπῳ.

ΑΙ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.

748

- ΑΙ.** ὄμνυμι Γῆν καὶ λαμπρὸν Ἥλιον φάος
 θεοὺς τε πάντας ἔμμενεῖν ἅ σου κλύω.
- ΜΗ.** ἄρκετ' τί δ' ὄρκῳ τῷδε μὴ' ὑμένων πάθοις;
- ΑΙ.** ἂ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν. 755
- ΜΗ.** χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
 κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
 πράξας' ἃ μέλλω καὶ τυχοῦς' ἃ βούλομαι.
- ΧΟ.** ἀλλὰ σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ
 πελάσειε δόμοις, ὧν τ' ἐπίνοιαν 760
 σπενύδεις κατέχων πράξεϊας, ἐπεὶ
 γενναῖος ἀνὴρ,
 Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.
- ΜΗ.** ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἥλιου τε φῶς,
 νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι, 765
 γεννησόμεσθα κεῖς ὁδὸν βεβήκαμεν·
 νῦν ἐλπίς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκην.
 οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἢ μάλιστ' ἐκάμνομεν
 λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα προμνήτην κάλων, 770
 μολόντες ἄστυ καὶ πόλισμα Παλλάδος.
 ἦδη δὲ πάντα τὰμά σοι βουλευμάτων
 λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
 πέμψας' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Ἰάσονα
 εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι· 775
 μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
 ὥς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχει,
 [γάμους τυράννων οὓς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει
 καὶ ξύμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐγνωσμένα·]
 παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι, 780
 οὐχ ὥς λίπω σφε πολεμίας ἐπὶ χθονός
 [ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι],
 ἀλλ' ὥς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.

πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσίν,
 [νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα,] 786
 λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον·
 κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροῖ,
 κακῶς ὀλεῖται πᾶς θ' ὅς ἂν θίγῃ κόρης·
 τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μὲν δὴ τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον· 790
 ᾧμωξα δ' οἶον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
 τοῦντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
 τᾶμ'· οὔτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται·
 δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἰάσονος
 ἐξείμι γαίης, φιλιάτων παίδων φόνον 795
 φεύγουσα καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 οὐ γὰρ γελαῖσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
 ἴτω· τί μοι ξὴν κέρδος; οὔτε μοι πατρὶς
 οὔτ' οἶκος ἔστιν οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
 ἡμάρτανον τόθ' ἡνίκ' ἐξελίμπανον 800
 δόμους πατρώους, ἀνδρὸς Ἑλλήνος λόγοις
 πεισθεῖς, ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην.
 οὔτ' ἐξ ἔμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζύγου
 νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς 805
 θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
 μηδεῖς με φεύλῃν κάσθενῃ νομιζέτω
 μηδ' ἡσυχάειν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
 βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν εὐμενῇ·
 τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος. 810
 ΧΟ. ἐπεὶπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
 σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα καὶ νόμοις βροτῶν
 ξυλλαμβάνουσα δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.
 ΜΗ. οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμῃ λέγειν
 τάδ' ἐστί, μὴ πάσχουσιν ὥς ἐγὼ κακῶς. 815

- ΧΟ.** ἀλλὰ κτανεῖν σὼ παῖδε τολμήσεις, γύναι;
- ΜΗ.** οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖη πόσις.
- ΧΟ.** σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
- ΜΗ.** ἴτω· περισσοὶ πάντες οὖν μέσῳ λόγοι.
 ἀλλ' εἰα χώρει καὶ κόμιζ' Ἰάσωνα· 820
 εἰς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
 λέξεις δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
 εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις γυνή τ' ἔφης.
- ΧΟ.** Ἐρεχθεῖται τὸ παλαιὸν ὄλβιοι στρ.
 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς 825
 χώρας ἀπορθητοῦ τ' ἀποφερβόμενοι
 [κλεινοτάταν σοφίαν], αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου
 βαίνοντες ἄβρῳς αἰθέρος, ἔνθα ποθ' ἄγνᾶς 830
 ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
 ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι·
 τοῦ καλλινάου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοᾶς ἀντ. 835
 τὰν Κύπριν κλήζουσιν ἀφυσσαμέναν
 χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων αὔρας·
 αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν 840
 χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 τᾷ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς. 845
 πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν στρ.
 ἢ πόλις ἢ φίλων
 πόμπιμός σε χώρα
 τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
 τὰν οὐχ ὅσταν μετ' ἄλλων; 850
 σκέψαι τεκέων πλαγάν,
 σκέψαι φόνον οἶον αἴρει.
 μη, πρὸς γονάτων σε πάντως

824 — 834 = 835 — 845

846 — 855 = 856 — 865

πάντῃ σ' ἱκετεύομεν,
 τέκνα φρονέουσης. 855
 πόθεν θράσος ἢ φρενὸς ἢ
 αὐτ. χειρὶ, τέκνον, σέθεν
 καρδίᾳ τε λήψει,
 δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;
 πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα 860
 τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν
 σήσεις; φόνῳ οὐ δύνασαι,
 παίδων ἱκετῶν πιτυόντων,
 τέγξαι χεῖρα φοινίαν
 τλάμονι θυμῷ. 865

- ΙΑ. ἦκω κελευσθεῖς· καὶ γὰρ οὔσα δυσμενὴς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοις τοῦδ' ὧς, ἀλλ' ἀκούσομαι
 τί χρῆμα βούλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.
- ΜΗ Ἰᾶσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
 συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν 870
 εἰκός σ', ἐπεὶ νῦν πόλλ' ὑπεύραστα φίλα.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμενῃ,
 ἀλκοιδόρησα· σχετλία, τί μαίνομαι
 καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευούσιν εὔ,
 ἐχθρὰ δὲ γαίης κοιράνοισι καθίσταμαι 875
 πόσει θ', ὅς ἤμιν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
 γήμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις
 ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
 θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;
 οὐκ εἰσὶ μὲν μοι παῖδες, οἶδα δὲ χθόνα 880
 φεύγοντας ἡμᾶς καὶ σπανίζοντας φίλων;
 ταῦτ' ἐννοήσας ἡσθιόμην ἀβουλίαν
 πολλὴν ἔχουσα καὶ μάτην θυμουμένη.
 νῦν οὖν ἐπαινώ σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖς

κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών, ἐγὼ δ' ἄφρων, 885
 ἢ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων
 [καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρεστάναι λέχει]
 νύμφην τε κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν.
 ἀλλ' ἐσμὲν οἷόν ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακόν,
 γυναῖκες· οὐκ οὖν χρῆν σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς 890
 οὐδ' ἀντιτείνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.

παριέμεσθα, καὶ φάμεν κακῶς φρονεῖν
 τότ', ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τόδε.
 ὦ τέκνα τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
 ἐξέλθ' ἐξέλθ' ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε 895

πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα
 τῆς πρόσθεν ἐχθρας εἰς φίλους μητρὸς μέτα·
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν καὶ μεθέστηκεν χόλος.
 λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς· οἶμοι κακῶν.

ὥς ἐννοοῦμαι διή τι τῶν κεκρυμμένων. 900

ἄρ', ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολὺν ξῶντες χρόνον
 φίλην ὀρέξ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ,
 ὥς ἀρτίδακρὺς εἰμι καὶ φόβον πλέα.

χρόνω δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη
 ὅψιν τέρειναν τήνδ' ἐπλησα δακρύων. 905

ΧΟ. καὶ μοι κατ' ὅσων χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ·
 καὶ μὴ προβαίη μεῖζον ἢ τὸ νῦν κακόν.

ΙΑ. αἰνῶ γύναι τὰδ', οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι·
 εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος
 γάμους παρεμπολῶντι * * * πόσει. 910

ἀλλ' εἰς τὸ λῶον σὸν μεθέστηκεν κέαρ,
 ἔγνωσ δὲ τὴν νικᾶσαν ἀλλὰ τῷ χρόνω
 [βουλήν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος].
 ὑμῖν δὲ παῖδες οὐκ ἀφροντίστως πατήρ
 πολλήν ἔθηκε σὺν θεοῖς προμηθίαν· 915
 οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας

- τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἐτι.
 ἀλλ' ἀνξάνεσθε· τᾶλλα δ' ἐξεργάζεται
 πατὴρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
 ἰδοίμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεὶς ἤβης τέλος 920
 μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
 αὕτη, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
 στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηλίδα,
 κούκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;
 ΜΗ. οὐδέν' τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι. 925
 ΙΑ. θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι.
 ΜΗ. θράσσω τὰδ'· οὔτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
 γυνὴ δὲ θῆλυ καπὶ δακρύοις ἔφν.
 ΙΑ. τί δὴ, τάλαινα, τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;
 ΜΗ. ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξ ἡύχου τέκνα, 930
 εἰσηλθέ μ' οἶκος εἰ γενήσεται τάδε.
 ἀλλ' ὦνπερ εἵνεκ' εἰς ἐμοὺς ἦκεις λόγους,
 τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι.
 ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστελεῖται δοκεῖ,
 κάμοι τὰδ' ἐστὶ λῶστα, γιννώσκω καλῶς, 935
 μήτ' ἐμποδῶν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς
 ναίειν, δοκῶ γὰρ δυσμενὲς εἶναι δόμοις,
 ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ,
 παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χειρί,
 αἰτοῦ Κρόντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα. 940
 ΙΑ. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι, πειρᾶσθαι δὲ χρῆ.
 ΜΗ. σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
 γυναικα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
 ΙΑ. μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάξω σφ' ἐγώ.
 ΜΗ. εἴπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία. 945
 συλλήφομαι δὲ τοῦδέ σοι ἀγρὸ πόνου·
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἃ καλλιστεύεται
 τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγώ, πολύ,

- λεπτόν τε πεπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον
 παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν 950
 κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.
 εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἔν ἀλλὰ μυρία,
 ἀνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦς' ὁμευνέτου
 κεκτημένη τε κόσμον ὃν ποθ' Ἥλιος 955
 πατρὸς πατὴρ δίδωσιν ἐγγόνοισιν οἷς.
 λάξυσθε φερνὰς τάσδε, παῖδες, εἰς χέρας
 καὶ τῇ τυράνῳ μακαρία νύμφη δότε
 φέροντες· οὗτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.
- ΙΑ. τί δ', ὦ ματαιά, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
 δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλικὸν πέπλων, 960
 δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου τάδε.
 εἶπερ γὰρ ἡμᾶς ἄξιοι λόγου τινὸς
 γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
- ΜΗ. μὴ μοι σύ· πεῖθειν δῶρα καὶ θεοῦς λόγος·
 χρυσὸς δὲ κρείσσω μυρίων λόγων βροτοῖς. 965
 κείνης ὁ δαίμων [κείνα νῦν αὖξει θεός·
 νέα τυραννεῖ]. τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
 ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
 ἀλλ' ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους
 πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν δ' ἐμήν, 970
 ἱκετεύετ' ἐξαιτεῖσθε μὴ φεύγειν χθόνα,
 κόσμον διδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
 εἰς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δέξασθαι τάδε.
 ἴθ' ὥς τάχιστα· μητρὶ δ' ὣν ἐρᾷ τυχεῖν
 εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς. 975
- ΧΘ. νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζῴας, 980
 οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἥδη.
 δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδεδυμένων
 δέξεται δύστανος ἄταν·

976 — 982 = 983 — 989

- ξανθᾶ δ' ἄμφι κόμῃ θήσει τὸν Ἄϊδα 980
 κόσμον αὐτὰ χεροῖν.
 πείσει χάρις ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλον ἀντ.
 χρυσότευκτόν τε στέφανον περιθέσθαι.
 νεοτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει. 985
 τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται
 καὶ μοῖραν θανάτου δύστανος· ἄταν δ'
 οὐχ ὑπερφενύξεται.
 σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόννυμφε 990
 κηδεμῶν τυράννων,
 παισὶν οὐ κατειδῶς
 ὀλεθρον βιοτᾶ προσάγεις, ἀλόχῳ
 τε σᾶ στυγερόν θάνατον.
 δύστανε μοῖρας, ὅσον παροίχει. 995
 μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, ἀντ.
 ὦ τάλαινα παίδων
 μᾶτερ, ἃ φρονεύσεις
 τέκνα νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων,
 ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως 1000
 ἄλλη ξυνοικεῖ πόσις συνένω.
 ΠΑΙ. δέσποιν', ἀφείνται παῖδες οἷδε σοὶ φυγῆς,
 καὶ δῶρα νύμφη βασιλῆς ἀσμένῃ χεροῖν
 ἐδέξατ'· εἰρήνῃ δὲ τᾶκεῖθεν τέκνοισ.
 ἔα.
 τί συγχυθεῖς ἔστηκας ἡνίκ' εὐτυχεῖς; 1005
 ΜΗ. αἰαῖ.
 ΠΑΙ. τὰδ' οὐ ξυνωδὰ τοῖσιν ἐξηγγελέμενοις.
 ΜΗ. αἰαῖ μάλ' αὐτίς. ΠΑΙ. μὼν τιν' ἀγγέλλων τύχην
 οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου; 1010
 990 — 995 = 996 — 1001
 τί σὴν ἔστρεψας ἔμπαλιν παρηίδα, 1006
 κοῦκ ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δεχει λόγον;

- ΜΗ. ἡγγειλας οἶ' ἡγγειλας· οὐ σὲ μέμφομαι.
- ΠΑΙ. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;
- ΜΗ. πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ' ταῦτα γὰρ θεοὶ
καὶ γὰρ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.
- ΠΑΙ. θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι. 1015
- ΜΗ. ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.
- ΠΑΙ. οὗτοι μόνη σὺ σὼν ἀπεξύγης τέκνων.
κούφως φέρειν χορὴ θνητὸν ὄντα συμφορᾶς.
- ΜΗ. δρᾶσω τὰδ'. ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω
καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χορὴ καθ' ἡμέραν. 1020
ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις
καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ
οἰκήσεται· αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·
ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαίαν εἶμι δὴ φυγὰς,
πρὶν σφῶν ὄνασθαι κάπιδεῖν εὐδαίμονας, 1025
πρὶν λέκτρα καὶ γυναιῖκα καὶ γαμηλίους
εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν.
ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις, 1030
στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδύνας.
ἦ μὴν ποθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
ξηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ 1035
γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἐστερημένη
λυπρὸν διάξω βίοντον ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
φεῦ φεῦ· τί προσδέρεσθ' ἐμ' ὄμμασιν, τέκνα; 1040
τί προσγελάτε τὸν πανύστατον γέλων;
αἰαί· τί δρᾶσω; καρδίᾳ γὰρ οἴχεται,

γυναῖκες, ὅμμα φαιδρὸν ὥς εἶδον τέκνων.
 οὐκ ἂν δυνάιμην· χαιρέτω βουλευμάτα
 τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς. 104
 τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
 λυπούσαν αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά;
 οὐ δῆτ' ἔρωγε. χαιρέτω βουλευμάτα.
 καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὄφλῃν
 ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμούς ἀζημίους;
 105
 τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
 τὸ καὶ προσέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενός.
 χωρεῖτε παῖδες εἰς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ
 θέμις παρῆναι τοῖς ἐμοῖσι θυμάσιν,
 αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ. 105
 ᾠ. ᾠ.

μὴ δῆτα, θυμέ, μή [ποτ'] ἐργάσῃ τάδε·
 ἔασον αὐτούς, ὦ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·
 ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί με.
 μὰ τοὺς παρ' Αἰδῇ νεοτέρους ἀλάστορας,
 οὗτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ 106
 παῖδας παρήσω τοὺς ἐμούς καθυβρίσαι.
 πάντως πέπρωται ταῦτα κοῦκ ἐκφεύξεται.
 καὶ δὴ πλ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισι δὲ 107
 νύμφῃ τύραννος ὄλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἰμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδόν,
 [καὶ τοῦσδε πέμψω τλημονεστέραν ἐτι]
 παῖδας προσελεπὲν βούλομαι. δότ', ὦ τέκνα,
 δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χέρα. 108
 ὦ φιλάττη χεῖρ, φίλτατον δέ μοι κῆρα
 καὶ σῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,

πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χορή, 10
 ἡμεῖς κτενοῦμεν οἷπερ ἐξεφύσαμεν.

εὐδαιμονοίτην, ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
 πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,
 ὦ μαλθακὸς χρός πνευμά θ' ἥδιστον τέκνων. 1075
 χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐ γάρ εἰμι προσβλέπειν
 οἷα τ' ἔθ' ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
 καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά·
 θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
 ὅσπερ μεγίστων αἷτιος κακῶν βροτοῖς. 1080

ΧΟ. πολλάκις ἤδη

διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον
 καὶ πρὸς ἀμίλλας ἦλθον μείζους
 ἢ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν·
 ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μουσα καὶ ἡμῖν,
 ἣ προσομιλεῖ σοφίας ἔνεκεν·

πάσαισι μὲν οὐ· παῦρον δὲ γένος
 (μίαν ἐν πολλαῖς εὗροις ἂν ἴσως)
 οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.

καὶ φημι βροτῶν οὔτινές εἰσιν
 πᾶμπαν ἄπειροι μηδ' ἐφύτευσαν
 παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
 τῶν γειναμένων. 1090

οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην
 εἰθ' ἡδὺ βροτοῖς εἴτ' ἀνιαρὸν
 παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες
 πολλῶν μόχθων ἀπέχονται

οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
 γλυκερὸν βλάστημ', ἀθρῶ μελέτη
 κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον· 1100

πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσι καλῶς
 βίότον θ' ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις·
 ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
 εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς

- μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.
 ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἦδη 1105
 πᾶσιν κατερωῶ θνητοῖσι κακόν·
 καὶ δὴ γὰρ ἄλις βιοτὴν ἡὔρον,
 σῶμά τ' ἐς ἥβην ἥλυθε τέκνων
 χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσει 1110
 δαίμων οὗτος, φροῦδος ἐς Αἶδην
 θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
 πῶς οὖν λύνει πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἐτι λύπην ἀνιαροτάτην
 παίδων ἔνεκεν
 θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν; 1115
- ΜΗ.** φίλοι, πάλαι δὴ προσμένουσά τὴν τύχην
 καρδοκῶ τάκεῖθεν οἱ προβήσεται.
 καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
 στείχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἡρεθισμένον
 δείκνυσιν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν. 1120
- ΑΓΓ.** ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη
 Μήδεια, φεῦγε φεῦγε, μήτε ναῖαν
 λιποῦσ' ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ.
- ΜΗ.** τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;
ΑΓΓ. ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη 1125
 Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.
ΜΗ. κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις
 τὸ λοιπὸν ἦδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσει.
- ΑΓΓ.** τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μαίνει, γύναι,
 ἥτις τυράννων ἐστὶαν ἡμισμένην 1130
 χαίρεις κλύουσα κοῦ φοβεῖ τὰ τοιάδε;
ΜΗ. ἔχω τι κάγω τοῖσι σοῖς ἐναντίον
 λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
 λεξον δ' ὅπως ὦλοντο· δις τόσον γὰρ ἂν
 τερψείας ἡμᾶς, εἰ τεθνῶσι παγκάκως. 1135

ΑΓΓ. ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονῇ
 σὺν πατρὶ καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους,
 ἦσθημεν οἷπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
 ὁμῶες· δι' οἴκων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος
 σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρῖν. 1140
 κυνεῖ δ' ὃ μὲν τις χεῖρ', ὃ δὲ ξανθὸν κᾶρα
 παίδων· ἐγὼ δὲ καὐτὸς ἡδονῆς ὑπο
 στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσπόμην.
 δέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
 πρῖν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα, 1145
 πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 ἔπειτα μέντοι προυκαλύψατ' ὄμματα
 λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
 παίδων μυσαχθεῖς· εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
 ὀργὰς ἀφῆρει καὶ χόλον νεάνιδος 1150
 λέγων τάδ'· οὐ μὴ δυσμενῆς ἔσει φίλοις,
 παύσει δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κᾶρα,
 φίλους νομίζουσ' οὔσπερ ἂν πόσις σέθεν,
 δέξει δὲ δῶρα καὶ παραιτήσῃ πατρὸς
 φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ' ἐμὴν χάριν; 1155
 ἢ δ' ὥς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
 ἀλλ' ἦνεν· ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρῖν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμίλοχετο,
 χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἄμφι βοστρυχοῖς 1160
 λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
 κᾶπειτ' ἀναστᾷς· ἐκ θρόνων διέρχεται
 στέγας, ἄβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί,
 δώροισι ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις 1165
 τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπομένη.
 τοῦνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θεᾶμ' ἰδεῖν·

- χροϊάν γὰρ ἀλλάξασα λεγρία πάλιν
 χωρεῖ τρέμουσα κῶλα καὶ μόλις φθάνει
 θρόνοισιν ἐμπεσουῖσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170
 καὶ τις γεραία προσπόλων δόξασά ποιν
 ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν
 ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα
 χωροῦντα λευκὸν ἄφρον, ὁμμάτων τ' ἀπὸ
 κόρας στρέφουσιν, αἷμα τ' οὐκ ἐνὸν χροῖ· 1175
 εἴτ' ἀντίμολπον ἤκεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν. εὐθύς δ' ἢ μὲν εἰς πατρός δόμους
 ὤρμησεν, ἢ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσσουσα νύμφης συμφοράς· ἅπασα δὲ
 στέργη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν. 1180
 ἦδη δ' ἂν ἔλκων κῶλον ἐκπλέθρον δρόμου
 ταχὺς βαδιστῆς τερμόνων ἀνθήπτετο·
 ἢ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
 δεινὸν στενάξας ἢ τάλαιν' ἠγείρετο·
 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεσπρατεύετο. 1185
 χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
 θαυμαστὸν ἵει νᾶμα παμφάγου πυρός·
 πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων ὀδωρήματα,
 λεπτήν ἑδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 φεύγει δ' ἀναστὰς ἐκ θρόνων πυρουμένη, 1190
 σείουσα χαίτην κρατὰ τ' ἄλλοι' ἄλλοσε,
 ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
 σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μᾶλλον δις τόσως τ' ἐλάμπετο.
 πίτνει δ' ἐς οὐδας συμφορᾷ νικωμένη, 1195
 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσπετῆς μαθεῖν·
 οὐτ' ὁμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις
 οὐτ' εὐφρὲς πρόσωπον, αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
 ἔσταξε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί.

σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ 1200
 γναθμοῖς ἀδῆλοις φαρμάκων ἀπέρρεον,
 δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
 νεκροῦ· τύχην γὰρ εἴχομεν διδάσκαλον.
 πατὴρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ
 ἄφνω παρελθὼν δῶμα προσπίτνει νεκροῦ· 1205
 ὦμῳξε δ' εὐθύς, καὶ περιπτύξας δέμας
 κυνεῖ προσανδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
 τίς σ' ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσε;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὄρφανὸν σέθεν
 τίθησιν; οἴμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον. 1210
 ἐπεὶ δὲ θορήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
 χορήζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας
 προσείχεθ' ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης
 λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα·
 ὃ μὲν γὰρ ἦθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ, 1215
 ἢ δ' ἀντελάξυτ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
 σάρκας γεραιᾶς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
 χρόνῳ δ' ἀπέστη καὶ μεθ' ἧχ' ὁ δύσμορος
 ψυχὴν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
 κεῖνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρον πατὴρ 1220
 πέλας, ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου·
 γνώσει γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφῆν.
 τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν,
 οὐδ' ἂν τρέσας εἰποίμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν 1225
 δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων
 τούτους μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν.
 θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων ἀνὴρ·
 ὄλβου δ' ἐπιρρυσέντος εὐτυχέστερος
 ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ. 1230

ΧΟ. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάπτειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
ὦ τλῆμον, ὥς σου συμφορὰς οἰκτείρομεν,
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Ἄιδου πύλας
οἴχει γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.

1235

ΜΗ. φίλοι, δέδοκται τοῦργον ὥς τάχιστα μοι
παῖδας κτανούσῃ τῇσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονὸς
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρα χερσί.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρόν, 1240
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
ἀλλ' εἰ' ὀπλίζου, καρδίᾳ. τί μέλλομεν
[τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακὰ];
ἄγ' ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμή, λαβὲ ξίφος,
λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίου, 1245
καὶ μὴ κακισθῆῃς μηδ' ἀναμνησθῆῃς τέκνων
ὥς φίλταθ', ὥς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
κᾶπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμως
φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχῆς δ' ἐγὼ γυνή. 1250

ΧΟ. ἰὼ Γᾶ τε καὶ παμφαῆς στρ.

ἀκτὶς Ἀελίου, κατίδεται ἴδετε τὰν
ὀλομένην γυναικα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον·
σᾶς γὰρ ἀπὸ χουσέας γουᾶς 1255
ἐβλαστέν, θεοῦ δ' αἵματι πίτνειν
φόβος ὑπ' ἀνέρων.
ἀλλὰ νιν, ὦ φᾶος διογενές, κάτεργ-
γε κατάπαυσον, ἔξελ' οἰκῶν τάλαι-
ναν φοινίαν τ' Ἐρινὺν ὑπ' ἀλαστόρων. 1260

1251—1260 = 1261—1270.

μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων, ἀντ.

ἄρα μάταν γένος φίλιον ἔτεκες, ὦ
κυανεᾶν λιποῦσα Συμπληγάδων
πετρᾶν ἄξενωτάταν εἰσβολάν.

δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρὺς 1265
χόλος προσπίτνει καὶ δυσσεβῆς
φόνος ἀμείβεται;

χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῇ μιᾷ-
σματ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταις συνω-
δὰ θεόθεν πίτνont' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ. 1270

ΠΑΙΔΕΣ. οἱμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

ΧΟ. ἀκούεις βοᾶν ἀκούεις τέκνων; στρ.
ἰὼ τλαῖμον, ὦ κακοτυχὲς γύναι.
παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνον 1275
δοκεῖ μοι τέκνοις.

ΠΑΙΔΕΣ. ναί, πρὸς θεῶν, ἀρῆξατ'· ἐν δέοντι γάρ·
ὡς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμέν ἀρκύων ξίφους.

ΧΟ. τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-
ρος, ἅτις τέκνων ὃν ἔτεκες 1280
ἄροτον αὐτόχειρι μοίρα κτενεῖς.

μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος ἀντ.

γυναικ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις,
Ἰνὸ μανείσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλλῃ. 1285

πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνω
τέκνων δυσσεβεῖ,

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,
δυοῖν τε παῖδοιν συνθανοῦς' ἀπόλλυται. 1290

τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἐτι δεινόν; ὦ

γυναικῶν λέχος πολύπονον,

1273 — 1281 — 1282 — 1292

οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ'· ὀλλύμεσθα γάρ. 1272

ὅσα βροτοῖς ἐρεξας ἦδη κακά.

- ΙΑ.** γυναικες αἰ τῆσδ' ἐγγὺς ἔστατε στέγης,
ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δεῖν' εἰργασμένη
Μηδεῖα τοισίδ', ἢ μεθέστηκεν φυγῇ; 1295
δεῖ γάρ νιν ἦτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην.

[πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς
ἀθῶος αὐτῇ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων;] 1300

ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων ἔχω·
κείνην μὲν οὖς ἔδρασεν ἐρξουσιν κακῶς,
ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσώσων βίον,
μὴ μοί τι δράσῃσ' οἱ προσήκοντες γένει,
μητρῶον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον. 1305

- ΧΟ.** ᾧ τλήμων, οὐκ οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας,
Ἰᾶσον· οὐ γὰρ τοῦσδ' ἂν ἐφθέγγω λόγους.

ΙΑ. τί δ' ἔστιν; ἢ που κάμ' ἀποκτείνει διέλει;

ΧΟ. παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρὸς σέθεν.

ΙΑ. οἴμοι τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι. 1310

ΧΟ. ὥς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.

ΙΑ. ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς ἢ ἔξωθεν δόμων;

ΧΟ. πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὅψει φόνον.

ΙΑ. χαλᾶτε κλῆδας ὥς τάχιστα, πρόσπολοι,
ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω διπλοῦν κακόν, 1315
τοὺς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσωμαι φόνω.

ΜΗ. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας,
νεκροὺς ἐρευνῶν κάμει τὴν εἰργασμένην;
παῦσαι πόνου τοῦδ'· εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,
λέγ' εἰ τι βούλει, χειρὶ δ' οὐ ψεύσεις ποτέ. 1320
τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατὴρ
δίδωσιν ἡμῖν, ἔρημα πολεμίας χερὸς.

- ΙΑ.** ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθρίστη γύναι
 θεοῖς τε καὶ μοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
 ἣτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος 1325
 ἔτλης τεκοῦσα καὶ ἅμ' ἅπαιδ' ἀπώλεσας·
 καὶ ταῦτα δράσας ἥλιόν τε προσβλέπεις
 καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.
 ὅλοι' ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότε' οὐ φρονῶν
 ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς 1330
 Ἑλλην' ἐς οἶκον ἡγόμην, κακὸν μέγα,
 πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἣ σ' ἐθρέψατο.
 τοιόνδ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί·
 κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,
 τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος. 1335
 ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε, νυμφευθεῖσα δὲ
 παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
 εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
 οὐκ ἔστιν ἣτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνὶς γυνή
 ἔτλη ποθ', ὣν γε πρόσθεν ἡξίουν ἐγὼ 1340
 γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
 λείαναν, οὐ γυναικα, τῆς Τυρσηνίδος
 Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὀνειδέσι
 δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος· 1345
 ἔρρ', αἰσχροποιὲ καὶ τέκνων μαιφόνε.
 ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα,
 ὅς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
 οὐ παῖδας οὐς ἔφυσα κάξεθρεψάμην
 ἔξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα. 1350
- ΜΗ.** μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντίον
 λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατήρ ἡπίστατο
 οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἷά τ' εἰργάσω·

- σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τᾶμ' ἀτιμάσας λέχη
 τερπνὸν διάξειν βίοντον ἐγγελῶν ἐμοί, 1355
 οὐδ' ἣ τύραννος οὐδ' ὁ σοὶ προσθεὶς γάμους
 Κρέων ἀνατὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
 πρὸς ταῦτα καὶ λείαναν, εἰ βούλει, κάλει
 καὶ Σκύλλαν ἣ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον·
 τῆς σῆς γὰρ ὡς χορὴ καρδίας ἀνθηψάμην 1360
ΙΑ. καὐτὴ γε λυπεῖ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
ΜΗ. σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἣν σὺ μὴ γγελᾷς.
ΙΑ. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
ΜΗ. ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατροφῶ νόσφ.
ΙΑ. οὔτοι νυν ἡμὴ δεξιὰ σφ' ἀπάλεσεν. 1365
ΜΗ. ἀλλ' ὕβρις οἷ τε σοὶ νεοδμητὲς γάμοι.
ΙΑ. λέχους σφέ γ' ἡξιώσας εἵνεκα κτανεῖν;
ΜΗ. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;
ΙΑ. ἦτις γε σῶφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
ΜΗ. οὔδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γὰρ σε δήξεται. 1370
ΙΑ. οὔδ' εἰσὶν ὧμοι σφ' ἄρα μιᾶστορες.
ΜΗ. ἴσασιν ὅστις ἦρξε πημονῆς θεοί.
ΙΑ. ἴσασι δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυστον φρένα.
ΜΗ. στυγεῖ· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
ΙΑ. καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥάδιοι δ' ἀπαλλαγαί. 1375
ΜΗ. πῶς οὖν; τί δράσω; ἄρα γὰρ κἀγὼ θέλω.
ΙΑ. θάψαι νεκροὺς μοι τούσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.
ΜΗ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῇδ' ἐγὼ θάψω χερσί,
 φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος Ἀκραίας θεοῦ,
 ὡς μὴ τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ, 1380
 τύμβους ἀνασπῶν· γῇ δὲ τῇδε Σισύφου
 σεμνὴν ἐορτὴν καὶ τέλη προσάφομεν
 τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
 αὐτὴ δὲ γαῖαν εἰμι τὴν Ἑρεχθέως,

Αἰγεί συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος. 1386

[σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανεῖ κακὸς κακῶς,
Ἄργου's κᾶρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν γάμων ἰδών.]

ΙΑ. ἀλλὰ σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων
φονία τε Δίκη. 1390

ΜΗ. τίς δὲ κλύει σου θεὸς ἢ δαίμων,
τοῦ ψευδόρκου καὶ ξειναπάτου;

ΙΑ. φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ.

ΜΗ. στεῖχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.

ΙΑ. στείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων. 1395

ΜΗ. οὐπω θρηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.

ΙΑ. ὦ τέκνα φίλτατα. ΜΗ. μητρὶ γε, σοὶ δ' οὔ.

ΙΑ. κᾷπειτ' ἔκανες; ΜΗ. σέ γε πημαίνουσ'.

ΙΑ. ὦμοι, φιλίου χρήζω στόματος
παίδων ὃ τάλας προσπτύξασθαι. 1400

ΜΗ. νῦν σφε προσαυδᾷς, νῦν ἀσπάζει,
τότ' ἀπωσάμενος. ΙΑ. δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

ΜΗ. οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρριπται.

ΙΑ. Ζεῦ, τὰδ' ἀκούεις ὥς ἀπελαννόμεθ', 1405

οἶά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς

καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;

ἀλλ' ὅπυσον γοῦν πάρα καὶ δύναμαι

τάδε καὶ θρηνῶ κᾷπιθεάξω,

μαρτυρόμενος δαίμονας ὧς μοι 1410

τέκν' ἀποκτείνασ' ἀποκωλύεις

ψαῦσαι τε χεροῖν θάψαι τε νεκρούς,

οὓς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον

πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.

ΧΟ. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ, 1415

πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἤνθε θεός.
τοιούνδ' ἀπέβη τόδε πράγμα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΕΛΕΝΗ
ΧΟΡΟΣ
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.
ΠΤΑΛΑΝΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
ΦΡΥΞ.
ΑΠΟΛΛΩΝ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος ἀνεῖλεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονήσαι δὲ τολμήσας, παραχοῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἔμμανῆς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηγομένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ ἐμελλον κοινὴν ὅς Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα· κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπ' Ὁρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων μᾶλλον ἠὺλαβήθη. λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὁρέστην. *** συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν Ἑλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος θεῶν τὴν Ἑλένην ἀρπασάντων· Ἠλέκτρα δὲ Ἑρμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἐμελλον. ἐπιφανεῖς δὲ Μενέλαος καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνου στερούμενον ὑπ' αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασιλεια πορθεῖν· οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψειν ἠπέιλησαν. ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ὁρέστη δὲ Ἑρμιόνην ἐπέταξεν λαβεῖν, Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ φόνου Ἀργούς ἄρχειν.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ·
 ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιω-
 τίδων Ἠλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ
 Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ
 5 Ἠλέκτρα. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν κατα-
 στροφὴν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη.
 πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασιλεία ὑπόκειται Ὀρέ-
 στης κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίῳ,
 ᾧ προσκαθίζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖ-
 10 ται δὲ τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθίσταται· οὕτω
 δὲ μᾶλλον ἂν ἐδόκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, πλησιαί-
 τερον παρακαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ
 ποιητὴς διασκευάσαι· διηγήσθη γὰρ ἂν ὁ Ὀρέστης,
 ἄρτι καὶ μόγις καταδαρθείς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν
 15 κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἐστὶ δὲ ὑπο-
 νοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ· 'σίγα
 σίγα, λεπτὸν ἔχνος ἀρβύλης'. πιθανὸν οὖν ταύτην
 εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δράμα
 τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χεῖριστον δὲ τοῖς
 20 ἥθεσι· πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοί εἰσιν.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Ὅτε κατὰ τῶν Τρώων ἡ Ἑλλὰς ὤρμησεν, Ἀγα-
 μέμνων στρατηγὸς ἠρέθη παντὸς τοῦ στόλου, ἅτε προ-
 25 ἔχειν τῶν ἄλλων δοκῶν ἀρχῆς τε μεγέθει καὶ πλήθει
 ναῶν· ἑκατὸν γὰρ ναῦς εἰς τὴν τοῦ στόλου συντέλειαν
 εἰσέφερε. καὶ ὃς μέλλων ἐνάγασθαι καταλείπει τῶν
 οἴκοι πραγμάτων αὐτοῦ ἐπιμελητὴν καὶ προστάτην
 Αἰγισθον. ἐπεὶ δὲ πολὺς ἦν ὁ χρόνος καὶ Ἀγαμέ-
 30 μνων οὐκέτ' ἐπανήει, οἷα δὴ πολλὰ γίνεται, συνήλ-
 θεν ἀδέσμως Αἰγισθος Κλυταιμνήστρᾳ τῇ τοῦ Ἀγα-

μέμνονος γυναικί. μαθόντες δὲ Κλυταιμνήστρα καὶ
 Αἰγισθος τὴν τε Τροίαν ἀλοῦσαν καὶ Ἀγαμέμνονα
 μετὰ τῶν ἄλλων οἰκαδε πλέοντα, βουλευόμενοι τοῦτον
 τῆς οἰκίας ἐπειληγμένον ἀποκτενεῖν, ἵνα μὴ τούτῳ
 γνωσθέντος τοῦ σφῶν πονηρεύματος αὐτοὶ παραδο- 5
 θεῖεν θανάτῳ· ὃ δὴ καὶ ἤνυσαν καὶ ἐπανελθόντα τὸν
 Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνουσι. χιτῶνα γὰρ μὴ διεξόδους
 κεφαλῆς καὶ χειρῶν ἔχοντα μετὰ τὸ λουτρὸν ἐνδι-
 δύσκουσι καὶ ἐν τῷ πελέκει τοῦτον φονεύουσι. με-
 ταξὺ γοῦν τοῦ Ἀγαμέμνονος φόνου Ἡλέκτρα τὸν 10
 ἀδελφὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ καὶ οὗτος ἀναιρεθῇ,
 κλέψασα καὶ τιμὴν δοῦσα παιδαγωγῶ εἰς Φωκίδα παρὰ
 Στρώφιον πέμπει, φίλον καὶ συγγενὴ τοῦ πατρὸς αὐ-
 τῆς τυγχάνοντα. Ὀρέστης δὲ εἰς ἄνδρας ἤκων, παρα-
 λαβὼν Πυλάδην τὸν παῖδα Στρώφιον, ἐφ' ᾧ μετ' αὐ- 15
 τοῦ Αἰγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν τιμωρήσασιν, κα-
 ταλαμβάνει λάθρα τὸ Ἄργος. καὶ χρησμὸν παρὰ τοῦ
 Πυθίου δεξάμενος τοῦτο ποιεῖν, πρῶτον μὲν ἔρχεται
 πρὸς τὸν τοῦ πατρὸς τάφον καὶ θύει, εἰτά τι μηχανᾶ-
 ται τοιόνδε. τὸν γὰρ παιδαγωγὸν ᾧ παρὰ τῆς Ἡλέκ- 20
 τρας πάλαι πιστευθεὶς ἦκεν, ὥς ἔφημεν, εἰς τὴν
 Φωκίδα, τοῦτον προπέμπει εἰς Αἰγισθον καὶ Κλυται-
 μνήστραν λέγοντα ὥς Ὀρέστης ἐν Πυθικοῖς ἄθλοις
 ἐννῆρέθῃ καὶ νῦν ἄνδρες τὰ τούτου ὅσῃ ἐν κίβωτι
 κομίζουσιν, ἵνα πατρῶων γοῦν τάφων τύχη. ὑπαχθέν- 25
 τες δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀπάτῃ Κλυταιμνήστρα καὶ Αἰγι-
 σθος, ἵνα μὴ μακρολογῶ, ἀναιρούνται ὑπὸ Ὀρέστον
 καὶ Πυλάδον, πρώτη μὲν Κλυταιμνήστρα, ὕστερος δὲ
 Αἰγισθος. μητροκτονήσας τοίνυν Ὀρέστης Ἐριούσι
 παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκε μανείας. Μενέλαος δὲ 30
 ἐκ Τροίας ἐλθὼν, ὕστερος γὰρ Ἀγαμέμνονος ἐπανῆκε,
 καὶ τῷ Ναυπλίῳ λιμένι προσσχών, νυκτὸς μὲν Ἑλέ-

νην εἰσπέμπει πρὸς Μυκῆνας, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐ-
 τὸς εἰσῆει, καὶ τὸν Ὀρέστην μεμηνυότα εὐρών, πα-
 ρακαλεῖται μὲν ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Ἠλέκτρας σῶσαι
 αὐτούς· ὁ γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας πατὴρ Τυνδά-
 ρεως πάντας Ἀργείους κατ' αὐτῶν ἐκίνησεν, ἵνα
 τούτους ὡς μητροκτόνους ἀνέλοιεν· ὡς δὲ τὸν Τυν-
 δάρεω ἀντιλέγοντα εὖρε, καὶ ἅμα καὶ αὐτὸς ὑπολο-
 γιζόμενος ὡς εἰ Ὀρέστης ἀναιρεθεὶς βασιλεὺς αὐτὸς
 ἔσται τοῦ Ἀργους, οὐκ ᾔθελεν Ὀρέστη τε καὶ τῇ
 10 ἀδελφῇ συμμαχεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν Ἀργείων πλῆθος
 ἔλεγεν εὐλαβεῖσθαι. πρῶτον μὲν οὖν Ὀρέστης καὶ
 Τυνδάρεως διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, ὃ μὲν ὡς οὐ
 δικαίως ἀνείλετο Κλυταιμνήστραν δεικνύς, Ὀρέστης
 δὲ ὡς καὶ μάλα δικαίως, εἰ καὶ μυριάκις αὐτὸν εἶδε
 15 τεθνάναι. ἔπειτα ἐκκλησίᾳς ἐν ἀκροπόλει Μυκηνῶν
 γενομένης καὶ συνιόντων τῶν προυκόντων ἐν Ἀργεῖ,
 Ὀρέστης ὑπὸ Πυλάδου φοράδην ἐκεῖσε κομίζεται. λό-
 γων δὲ πολλῶν γινομένων καὶ τῶν μὲν βοηθοῦντων
 Ὀρέστη, τῶν δὲ ἐναντιουμένων, τέλος ἐνίκησαν οἱ
 20 κακοί, καὶ κατακρίνεται Ὀρέστης αὐτός τε καὶ ἡ
 ἀδελφὴ λίθοις βληθέντες ἀποθανεῖν. Ὀρέστης δὲ
 ἐπηγγελάτο πρὸς τὸ πλῆθος αὐτοχειρίᾳ ἑαυτὸν καὶ
 τὴν ἀδελφὴν ἀποσφάξαι. καὶ ὁ φίλος Πυλάδης καὶ
 παρὰ τὴν συμφορὰν φίλος ἔμεινε καὶ κοινωνεῖν αὐτῷ
 25 τῆς τελευτῆς ἠξίωσε προθυμότατα. ἐπεὶ δὲ σφίσι τοῦτο
 παθεῖν προύκειτο, συμβουλεύει Πυλάδης Μενέλαω
 πρῶτον τιμωρίαν λαβεῖν, λέγων ὡς οὐ δεῖ τοῦτον
 τρυφᾶν ἡμῶν ἀπιόντων. ὅθεν εἰσελθόντες εἰσω τῶν
 βασιλείων Ἐλένης δῆθεν δεησόμενοι, ἵνα μὴ περιίδῃ
 30 σφᾶς ὀλλυμένους, ἀλλὰ χεῖρα ὀρέξῃ καὶ Μενέλαων καὶ
 ἄκοντα πρὸς σωτηρίαν κινήσῃ, ἐπεὶ ταύτην φονεύειν
 ἐμελλον, ταύτης μὲν ἡμαρτον, ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἁρ-

πασθείσης κελεύσει Διός, Ἑρμιόνην δὲ συλλαμβά-
 νουσιν ἐκ τοῦ τῆς Κλυταιμνήστρας τάφου ἐπανή-
 κουσιν· πρῶν γὰρ αὐτὴν Ἑλένη πεπόμεναι τῇ ἀδελ-
 φῇ θύσουσαν. λαβόντες δὲ Ἑρμιόνην καὶ ἐνδοθεν
 τὰς τῶν βασιλείων ἀσφαλίσαντες πύλας, ἀνῆλθον ἐν 5
 μετεώρῳ τῶν βασιλείων, ἔχοντές τε τὴν Ἑρμιόνην καὶ
 ξίφος πρὸς τῇ δέρῃ αὐτῆς καὶ μέλλοντες μετὰ τὴν
 ταύτης διαχείρισιν, ἂν μὴ σφῶς Μενέλεως σώσῃ, καὶ
 τοὺς δόμους ὑφάψειν πυρί. Μενέλεως μὲν ὑπὸ τού-
 των Ἑλένην τεθνάναι μαθὼν, ἵνα καὶ σώσῃ τὴν παῖδα 10
 ἐλθὼν, ἤρξατο πορθεῖν τὰ βασίλεια· ἐπιφανείς δὲ
 Ἀπόλλων διήλλαξε τούτους, Ἑλένην μὲν εἰς οὐρανοῦς
 φήσας διακομίσαι, Μενέλεων δὲ ἑτέραν λαβεῖν κελεύ-
 σας γυναῖκα, Ὁρέστη δὲ Ἑρμιόνην συνάψαι μετὰ τὴν
 τοῦ φόνου κάθαρσιν· ἧς Ἀθήνησιν ἔτυχε μετὰ Ἑρι- 15
 νύων εἰς Ἄρειον πάγον κριθεῖς, ὅτε καὶ καταδικα-
 σθῆναι μέλλοντα ὑπὸ πάντων θεῶν Ἀθηνᾶ ψῆφον
 βαλοῦσα νικῆσαι τοῦτον ἐποίησε. καὶ οὕτως Ὁρέστης
 ὕστερον Ἑρμιόνην γυναῖκα λαμβάνει κατὰ τὸ τοῦ
 Ἀπόλλωνος θέσπισμα καὶ Ἄργους κρατεῖ, Πυλάδῃ δὲ 20
 Ἥλέκτρῳ δίδωσι τὴν καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ κατεγ-
 γνηθεῖσαν τούτῳ. ἰστέον δὲ ὅτι πᾶσα τραγωδία σύμ-
 φωνον ἔχει καὶ τὸ τέλος· ἐκ λύπης γὰρ ἄρχεται καὶ
 εἰς λύπην τελευτᾷ· τὸ παρὸν δὲ δρᾶμά ἐστιν ἐκ τραγι-
 κοῦ κωμικόν· λήγει γὰρ εἰς τὰς παρ' Ἀπόλλωνος διαλ- 25
 λαγὰς ἐκ συμφορῶν εἰς εὐθυμίαν κατηντηκός· ἡ δὲ
 κωμωδία γέλωσι καὶ εὐφροσύναις ἐνύφανται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛ. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος
 οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
 ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
 ὁ γὰρ μακάριος, κοῦκ ὄνειδίζω τύχας,
 Διὸς πεφνυκῶς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος 5
 κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρῳ
 ἄερι ποτᾶται καὶ τίνει τάντην δίκην,
 ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἀνθρώπος ὢν
 κοινῆς τραπέξης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
 ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον. 10
 οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεὺς ἔφνυ,
 ᾧ στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν θεὰ
 ἔριν Θυέστη πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
 θεῖσθαι· τί τάρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ;
 ἔδαισε δ' οὖν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεὺς· 15
 Ἀτρεὺς δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῷ τύχας,
 ὁ κλεινὸς εἰ δὴ κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἔφνυ
 Μενελεῶς τε Κρήσσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.
 γαμεῖ δ' ὃ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγουμενὴν
 Μενέλαος Ἑλένην, ὃ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος 20
 ἐπίσημον εἰς Ἑλληνας Ἀγαμέμνων ἀναξ·
 ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφνυμεν ἐκ μιᾶς,

Χρυσόθεμις Ἰφιγένειά τ' Ἠλέκτρα τ' ἐγώ,
 ἄρσην δ' Ὀρέστης, μητρὸς ἀνοσιωτάτης,
 ἣ πόσιν ἀπέλω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι 25
 ἐκτείνεν· ὦν δ' ἕκατι, παρθένῳ λέρειν
 οὐ καλόν· ἐῷ τοῦτ' ἄσαφες ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
 Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
 πεῖθει δ' Ὀρέστην μητέρ' ἢ σφ' ἐγγέλματο
 κτείνει, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὐκλειαν φέρον. 30
 ὅμως δ' ἀπέκτειν' οὐκ ἀπειθήσας θεῶ·
 κἀγὼ μετέσχον, οἷα δὴ γυνή, φόνου
 Πυλάδης θ' ὃς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε.
 ἐντεῦθεν ἄγρῳα συντακείς νόσφ' νοσεῖ
 τλήμων Ὀρέστης ὅδε πεσών τ' ἐν δεμνίοις 35
 κεῖται, τὸ μητρὸς δ' αἵμα' νιν τροχηλατῇ
 υανίαισιν· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεῶς
 Εὐμενίδας, αἱ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
 ἕκτον δὲ δὴ τόδ' ἡμαρ ἐξ ὅτου σφαγαῖς
 θανούσα μήτηρ πυρὶ κατήγνυσται δέμας, 40
 ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέξης ἐδέξατο,
 οὐ λούτρ' ἐδωκε χρωτὶ· χλανιδίων δ' ἔσω
 κρυφθείς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῇ νόσου,
 ἔμφρων δακρύει, ποτὲ δὲ δεμνίων ἄπο
 πηδᾷ δρομαῖος, πῶλος ὥς ἀπὸ ζυγοῦ. 45
 ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις,
 μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα
 μητροκτονοῦντας· κυρία δ' ἦδ' ἡμέρα,
 ἐν ἣ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,
 εἰ χορὴ θανεῖν νῶ λευσίμῳ πετρώματι 50
 [ἣ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν].
 ἐλπίδα δὲ δὴ τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν·
 ἦκει γὰρ εἰς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
 λιμένα δὲ Ναυπλίου ἐκπληρῶν πλάτῃ

ἀκταῖσιν ὄρμεϊ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον 55
 ἄλλαισι πλαγχθεῖς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
 Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μή τις εἰσιδὼν
 μεθ' ἡμέραν στείχουσαν, ὣν ὑπ' Ἰλίου
 παῖδες τεθνῶσιν, εἰς πέτρων ἔλθῃ βολάς,
 προῦπεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω 60
 κλαίονσ' ἀδελφὴν συμφορὰν τε δωμάτων.
 ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγέων παραψυχὴν·
 ἦν γάρ κατ' οἴκους ἔλιπ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἐπλει,
 παρθένον ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν
 Μενέλαος ἀργαῶν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο, 65
 ταύτῃ γέγνηθε κάπιλήθεται κακῶν.
 βλέπω δὲ πᾶσαν εἰς ὁδόν, πότ' ὄψομαι
 Μενέλαον ἦκονθ'· ὥς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενοῦς
 ῥοπῆς ὀχούμεθ', ἦν τι μὴ κείνου πάρα
 σωθῶμεν. ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν δόμος. 70
 ΕΛ. ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε ἀγαμέμνονος,
 παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνου,
 πῶς, ὦ τάλαινα, σὺ τε κασίγνητός τε σὸς
 τλήμων Ὀρέστης μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφν;
 προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μαιίνομαι σέθεν, 75
 εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν.
 καίτοι στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον
 ἐμῆς ἀδελφῆς, ἦν, ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
 ἐπλευσ' ὅπως ἐπλευσα θεομανεῖ πότμῳ,
 οὐκ εἶδον, ἀπολειφθεῖσα δ' αἰάξω τύχας. 80
 ΗΛ. Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἅ γε παροῦσ' ὄρας,
 ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον;
 ἐγὼ μὲν αὖπνος πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
 νεκρὸς γὰρ οὗτος εἵνεκα σμικρᾶς ῥοπῆς,
 θάσσω· τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίξω κακά. 85

σὺ δ' εἰ μακαρία μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις,
ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.

ΕΛ. πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὄδε;

ΗΛ. ἐξ οὐπερ αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν.

ΕΛ. ὦ μέλεος, ἡ τεκοῦσά θ', ὥς διώλετο. 90

ΗΛ. οὕτως ἔχει τάδ', ὥστ' ἀπείρηκεν κακοῖς.

ΕΛ. πρὸς θεῶν, τίθου' ἂν δῆτά μοι τι, παρθένε;

ΗΛ. ὥς ἄσχολός γε συγγόνου προσεδρία.

ΕΛ. βούλει τάφου μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;

ΗΛ. μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνοσ χάριν; 95

ΕΛ. κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοᾶς φέρουσ' ἐμάς.

ΗΛ. σοὶ δ' οὐ θεμιστὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφου;

ΕΛ. δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.

ΗΛ. ὁψέ γε φρονεῖς εὖ, τότε λιποῦσ' αἰσχροῶς δόμον.

ΕΛ. ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις. 100

ΗΛ. αἰδῶς δὲ δὴ τίς σ' εἰς Μυκηναίους ἔχει;

ΕΛ. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίου νεκρῶν.

ΗΛ. δεινὸν γὰρ Ἀργεὶ γ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα.

ΕΛ. σύ νυν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.

ΗΛ. οὐκ ἂν δυναίμην μητρὸς εἰσβλέψαι τάφον. 105

ΕΛ. αἰσχρόν γε μέντοι προσπόλους φέρειν τάδε.

ΗΛ. τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἑρμιόνης πέμπεις δέμας;

ΕΛ. εἰς ὅχλον ἔρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.

ΗΛ. καὶ μὴν τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφάς.

ΕΛ. καλῶς ἔλεξας, πείθομαί τέ σοι, κόρη. 110

ὦ τέκνον ἐξελθ', Ἑρμιόνη, δόμων πάρος
καὶ λαβὲ χοᾶς τάσδ' ἐν χεροῖν κόμας τ' ἐμάς·
ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
μελίκρατ' ἄφες γάλακτος οἰνωπὸν τ' ἄχνην, 115
καὶ σταῦσ' ἐπ' ἄκρον χώματος λέξου τάδε·

- Ἐλένη σ' ἀδελφή ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς,
φορῶ προσελθεῖν μνήμα σόν, ταρβοῦσά τε
Ἀργεῖον ὄχλον. εὐμενῇ δ' ἄνωγέ νιν
ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν 120
τοῖν τ' ἀθλοῖν τοῖνδ' οὐς ἀπώλεσεν θεός.
ἂ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμὴν,
ἅπανθ' ὑπισχνοῦ νεοτέρων δωρήματα.
ἴθ' ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε καὶ χοὰς τάφῳ
δοῦς ὥς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ. 125
ΗΛ. ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὥς μέγ' εἰ κακόν,
σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.
εἶδετε παρ' ἄκρας ὥς ἀπέθρισεν τρίχας,
σώζουσα κάλλος; ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.
θεοὶ σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας 130
καὶ τόνδε πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
αἶδ' αὖ πάρεysi τοῖς ἐμοῖς θορηγήμασι
φίλοι ξυνθροοί· τάχα μεταστήσουσ' ὑπνου
τόνδ' ἥσυχάζοντ', ὄμμα δ' ἐκτήξουσ' ἐμὸν
δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνηότα. 135
ὦ φίλταται γυναικες, ἡσύχω ποδὶ
χωρεῖτε, μὴ φοβεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος.
φίλια γὰρ ἡ σὴ προεμμενὴς μέν, ἀλλ' ἐμοὶ
τόνδ' ἐξεγεῖραι συμφορὰ γενήσεται.
- ΧΟ. σῖγα σῖγα, λεπτὸν ἵχνος ἀρβύλης 140 οργ. 140
τίθετε, μὴ κτυπεῖτ'.
- ΗΛ. ἀποπρὸ βᾶτ' ἐκεῖσ', ἀποπρὸ μοι κοίτας
- ΧΟ. ἰδοῦ, πείθομαι.
- ΗΛ. ἅ ἅ σύριγγος ὅπως πνοὰ λεπτοῦ 145
δόνακος, ὦ φίλα, φώνει μοι.
- ΧΟ. ἴδ', ἀτρεμαῖον ὥς ὑπόροφον φέρω
βοάν. ΗΛ. ναὶ οὕτως

- κάταγε κάταγε, πρόσιθ' ἀτρεΐμας, ἀτρεΐμας ἴθι·
 λόγον ἀπόδος ἐφ' ὅ τι χρέος ἐμόλετέ ποτε. 150
 χρόνια γὰρ πεσὼν ὄδ' εὐνάζεται.
- ΧΟ. πῶς ἔχει; λόγου μετάδος, ὦ φίλα, αὐτ.
 [τίνα τύχαν εἶπω;] τίνα δὲ συμφορὰν;
- ΗΛ. ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει. 155
- ΧΟ. τί φῆς; ὦ τάλας.
- ΗΛ. ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις ὕπνου
 γλυκυτάταν φερομένῳ χάριν,
- ΧΟ. μέλεος ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων, 160
 τάλας. ΗΛ. φεῦ μόχθων.
 ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν ἔλακεν, ἀπό-
 φρονον ὅτ' ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος ἄρ' ἐδίκησε
 φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος. 165
- ΧΟ. ὄρᾱς; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας. στρ.
- ΗΛ. σὺ γὰρ νιν, ὦ τάλαινα,
 θωῦξας' ἔβαλες ἐξ ὕπνου.
- ΧΟ. εὐδειν μὲν οὖν ἐδοξα.
- ΗΛ. οὐκ ἄρ' ἡμῶν, οὐκ ἄπ' οἰκῶν 170
 πάλιν ἄρα μεθεμένα κτύπου
 πόδα σὸν εἰλίξεις;
- ΧΟ. ὑπνώσσει. ΗΛ. λέγεις εὖ.
 πότνια, πότνια νύξ,
 ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν, 175
 ἐρεβόθεν ἴθι, μόλε μόλε κατάπτερος
 τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον.
 ὑπὸ γὰρ ἀλγέων ὑπὸ τε συμφορᾶς 180
 διοιχόμεθ', οἰχόμεθα. κτύπον ἡγάγετ'· οὐχὶ σῖγα
 σῖγα φυλασσομένα
 στόματος ἀνακέλαδον ἀπὸ λέχεος ἥ - 185
 συχον ὕπνου χάριν παρῆεις, φίλα;

- ΧΟ. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; ἀντ.
 ΗΛ. θανεῖν· τί δ' ἄλλο;
 οὐδὲ γὰρ πόθον ἔχει βοῤῥᾱς.
 ΧΟ. πρόδηλος ἄρ' ὁ πότμος. 190
 ΗΛ. ἐξέθυσεν Φοῖβος ἡμᾶς
 μέλεον ἀπόφονον αἷμα δοῦς
 πατροφόνου ματρός.
 ΧΟ. δίκῃ μὲν. ΗΛ. καλῶς δ' οὔ.
 ἔκανες ἔθανες, ὦ 195
 τεκομένα με μᾶτερ, ἀπὸ δ' ὥλεσας
 πατέρα τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος·
 ὀλόμεθ' ἰσονέκυες, ὀλόμεθα. 200
 σύ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τό τ' ἐμὸν οἴχεται
 βίον τὸ πλέον μέρος ἐν στυναχαῖσί τε καὶ γόοισι
 δάκρυσί τ' ἐννυχίοις· 205
 ἄγαμος, ἐπιδ', ἄτεκνος ἄτε βίοντον ἅ
 μέλεος εἰς τὸν αἶν ἐλκω χρόνον.
 ΧΟ. ὄρα παροῦσα, παρθέν' Ἥλέκτρα, πέλας,
 μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε·
 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ. 210
 ΟΡ. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσον,
 ὥς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε.
 ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὥς εἰ σοφὴ
 καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός.
 πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην; 215
 ἀμνημονῶ γάρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν.
 ΗΛ. ὦ φίλταθ', ὥς μ' ἠΨφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
 βούλει θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;
 ΟΡ. λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίον
 στόματος ἀφρώδη πέλανον ὀμμάτων τ' ἐμῶν. 220
 ΗΛ. ἰδού· τὸ δούλευμ' ἡδύ, κοῦκ ἀναίνομαι
 ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.

- ΟΡ. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρά, καὶ χυμῶδη κόμην
ἄφελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις.
- ΗΛ. ὦ βοστρυχῶν πινῶδες ἄθλιον κάρα, 225
ὥς ἡγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας.
- ΟΡ. κτενὸν μ' ἐς εὐνὴν αὐθις· ὅταν ἀνῇ νόσος
μανιᾶς, ἀναρθρός εἰμι κασθενῶ μέλη.
- ΗΛ. ἰδοῦ. φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμμιον,
ἀνιάρων ὃν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως. 230
- ΟΡ. αὐθις μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον, ἀνακύνκει δέμας·
δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.
- ΗΛ. ἦ καπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας θέλεις,
χρόνιον ἔχνος θείς; μεταβολὴ πάντων γλυκί.
- ΟΡ. μάλιστα· δόξαν γὰρ τὸδ' ὑγείας ἔχει. 235
κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, καὶ ἀληθείας ἀπῇ.
- ΗΛ. ἄκουε δὴ νῦν, ὦ κασίγνητον κάρα,
ἕως ἑῷσί σ' εὖ φρονεῖν Ἑρινύες.
- ΟΡ. λέξεις τι καινόν· κεί μὲν εὖ, χάριν φέρεις·
εἰ δ' εἰς βλάβην τιν', ἄλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν 240
- ΗΛ. Μενέλαος ἦκει, σοῦ κασίγνητος πατρός,
ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σέλμαδ' ὥρμισται νεῶν.
- ΟΡ. πῶς εἶπας; ἦκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς
ἀνῆρ ὁμογενὴς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;
- ΗΛ. ἦκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου, 245
Ἑλένην ἀρόμενος Τρωικῶν ἐκ τειχέων.
- ΟΡ. εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἦκει μέγα.
- ΗΛ. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως εἰς τὸν πόγον
γένος θυγατέρων δυσκλεῆς τ' ἂν Ἑλλάδα. 250
- ΟΡ. σύ νυν διάφερε τῶν κακῶν· ἔξεστι γάρ·
καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
- ΗΛ. οἴμοι, κασίγνητ', ὅμμα σὸν ταράσσεται,
ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.

- ΟΡ. ὦ μητέρα, λικτενύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
τὰς ἀλματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας.
[αὗται γὰρ αὗται πλησίον θρώσκουσίν μου.] 255
- ΗΛ. μὲν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις.
ὄργῃς γὰρ οὐδὲν ὦν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι.
- ΟΡ. ὦ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες
γοργῶνες ἐνέρον Ιερῆαι, δειναὶ θεαί. 260
- ΗΛ. οὐτοὶ μεθήσω· χεῖρα δ' ἐμπλέξας' ἐμὴν
σχῆσω σε πηδᾶν δυστυχή πηδήματα.
- ΟΡ. μέθες· μί' οὔσα τῶν ἐμῶν Ἑρινύων
μέσον μ' ὀχμάξεις, ὥς βάλλης εἰς Τάρταρον. 265
- ΗΛ. οὐ γὰρ τάλαινα, τίν' ἐπικουρίαν λάβω,
ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα;
- ΟΡ. δὸς τόξα μοι κερουλκά, δῶρα Δοξίου,
οἷς μ' εἰπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνασθαι θεάς,
εἰ μ' ἐκφοβοῖτεν μανιάσιν λυσσήμασιν. 270
βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χερσὶ,
εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
οὐκ εἰσακούετ'; οὐχ ὄραθ' ἐκηβόλων
τόξων περὶ τὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;
ᾶ ᾶ·
τί δῆτα μέλλετ'; ἐξακρίζετ' αἰθέρᾳ 275
πτεροῖς· τὰ Φοῖβου δ' αἰτιασθε θέσφατα.
ἔα·
τί χρῆμ' ἄλυνω, πνεῦμ' ἄνεῖς ἐκ πλευμόνων;
ποῖ ποῖ ποθ' ἠλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὖ γαλήν' ὄρω.
σύγγονε, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων; 280
αἰσχύνομαί σε μεταδιδούς πόνων ἐμῶν
ὄχλον τε παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς.
μὴ τῶν ἐμῶν ἔκατι συντήκου κακῶν·
σὺ μὲν γὰρ ἤνεσας τὰδ', εἰργασται δ' ἐμοὶ

μητροφῶν αἷμα· Λοξία δὲ μέμφομαι, 285
 ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον,
 τοῖς μὲν λόγοις ἠΰφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.
 οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμόν, εἰ κατ' ὅμματα
 ἐξιστόρουν νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναί με χρή, 290
 πολλὰς γενεῖου τοῦδ' ἂν ἐκτεῖναι λιτὰς
 μήποτε τεκούσης εἰς σφαγὰς ὥσαι ξίφος,
 εἰ μήτ' ἐκεῖνος ἀναλαβεῖν ἔμελλε φῶς,
 ἐγὼ θ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.
 καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ὦ κασίγνητον κάρα,
 ἐκ δακρύων τ' ἄπελθε, κεί μάλ' ἀθλίως 295
 ἔχομεν· ὅταν δὲ τᾶμ' ἀθυμήσαντ' ἰδῆς,
 σὺ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν
 ἴσχναινε παραμυθιοῦ θ'· ὅταν δὲ σὺ στένης,
 ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα· 300
 ἐπικουρίαι γὰρ αἶδε τοῖς φίλοις καλαί.
 ἀλλ' ὦ τάλαινα, βᾶσα δωμαίων ἔσω
 ὕπνω τ' ἄνπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός,
 σῖτόν τ' ὄρεξαι λουτρά τ' ἐπιβαλοῦ χοροί.
 εἰ γὰρ προλείψεις μ' ἢ προσεδρία νόσον 305
 κτήσει τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην
 ἐπικουρον, ἄλλων ὥς ὄρεξς ἐρημος ὢν.
 ΗΛ. οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι
 καὶ ξῆν· ἔχει γὰρ ταυτόν· ἦν σὺ κατθάνης,
 γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι,
 ἀνάδελφος ἀπάτωρ ἄφιλος; εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ, 310
 θροᾶν χρή τάδ'. ἀλλὰ κλῖνον εἰς εὐνήν δέμας,
 καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κᾶκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων
 ἄγαν ἀποδέχον, μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
 καὶ μὴ νοσηῖς γάρ, ἀλλὰ δοξάζεις νοσεῖν
 [κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίγνεται]. 315

ΧΟ. αἰατ.
 δρομάδες ὦ πτεροφόροι
 ποτνιαδες θεαί,
 ἄβάκχευτον αἶ θίασον ἐλάχετ' ἐν
 δάκρυσι καὶ γόοις,
 μελάγχρωτες Εὐμενίδες, αἶτε τὸν
 ταναὸν αἰδέρ' ἀμπάλλεσθ', αἵματος
 τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,
 καθικετεύομαι καθικετεύομαι,
 τὸν Ἀγαμέμνωνος
 γόνον ἐάσατ' ἐκλαθῆσθαι λύσσας
 μανιάδος φοιταλέον. φεῦ μόχθων,
 οἴων, ὦ τάλας, ὄρεχθεις ἔρρεις,
 τρίποδος ἄπο φάτιν, ἄν ὁ Φοῖβος
 [ἔλακεν] ἔλακε, δεξάμενος [ἀνὰ δάπεδον]
 ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.
 ὦ Ζεῦ,
 τίς ἔλεος, τίς ὄδ' ἄγῶν
 φόνιος ἔρχεται,
 θοάξων σε τὸν μέλεον, φ δάκρυα
 δάκρυσι συμβάλλει
 πορεύων τις εἰς δόμον ἀλαστόρων
 ματέρους αἷμα σᾶς, ὅ σ' ἀναβακχεύει;
 κατολοφύρομαι κατολοφύρομαι.
 ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς·
 ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς
 τις ἀκάτου θοᾶς τινάξας δαίμων
 κατέκλυσεν δεινῶν πόνων, ὥς πόντον
 λάβροισι ὀλεθροίοισιν ἐν κυμασιν.
 τένα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον
 ἕτερον ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων

[τὸν ἀπὸ Ταντάλου] σέβεσθαι με χρή;
καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει,
Μενέλαος ἄναξ, πολὺ δ' ἄβροσύνη
θῆλος ὀραῖσθαι

350

τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν.
ὦ χιλιόναυν στρατὸν ὀρμήσας
εἰς γῆν Ἀσίαν,

χαῖρ', εὐτυχία δ' αὐτὸς ὀμιλεῖς,
θεόθεν πράξας ἅπερ ἠύχου.

355

ME. ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρομαι
Τροίαθεν ἔλθῶν, τῇ δ' ἰδὼν καταστένω·
κύκλω γὰρ εἰλιχθεῖσαν ἀθλίους κακοῖς
οὐπώποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἐστίν.

360

Ἀγαμέμνωνος μὲν γὰρ τύχας ἠπιστάμην
[καὶ θάνατον, οἶω πρὸς δάμαρτος ὦλετο,]
Μαλέα προσίσχων προῦραν· ἐκ δὲ κυμάτων
ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι

Νηρέως προφήτης Γλαῦκος ἀψευδῆς θεός,
ὅς μοι τόδ' εἶπεν ἐμφανῶς κατασταθεῖς·

365

Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θανὼν,
λουτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν ἀρκυστάτοις·
δακρύων δ' ἐπλησεν ἐμέ τε καὶ ναύτας ἑμοῦς
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαύω χθονός,
ἦδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης,

370

δοκῶν Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνωνος
φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέρα,
ὥς εὐτυχοῦντας, ἐκλυοὶ ἀλιτύπων τινός
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς ἀνόσιον φόνου.
καὶ νῦν ὅπου 'στὶν εἵπατ', ὦ νεάνιδες,
Ἀγαμέμνωνος παῖς, ὅς τὰ δεῖν' ἔτλη κακά.
βρέφος γὰρ ἦν τότε ἐν Κλυταίμνηστρας χερσίν,

375

- ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον εἰς Τροίαν ἰών,
 ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίζαιμ' ἂν εἰσιδῶν.
 OP. ὅδ' εἰμ' Ὀρέστης, Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς. 380
 ἐκὼν ἐγὼ σοὶ τὰμὰ σημαίνω κακά.
 τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θυγατρὶν
 Ἰκέτης, ἀφύλλους στόματος ἐξάπτων λιτάς·
 σῶσόν μ'· ἀφίξει δ' αὐτὸν εἰς ἥϊρόν κακῶν.
 ME. ὦ θεοί, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νεοτέρων; 385
 OP. εὖ γ' εἶπας· οὐ γὰρ ξῶ κακοῖς, φάος δ' ὄρω.
 ME. ὥς ἠγρώσσαι πλόκαμον ἀνχηρόν, τάλας.
 OP. οὐχ ἢ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τᾶργ' αἰκίζεται.
 ME. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὁμμάτων ξηραῖς κόραις.
 OP. τὸ σῶμα φροῦδον· τὸ δ' ὄνομ' οὐ λέλοιπέ με. 390
 ME. ὦ παρὰ λόγον μοι σὴ φανεῖς· ἀμορφία.
 OP. ὅδ' εἰμὶ μητρὸς τῆς τάλαιπώρου φονεύς.
 ME. ἤκουσα· φεῖδον δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.
 OP. φειδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' εἰς με πλούσιος κακῶν.
 ME. τί χροῖμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; 395
 OP. ἢ σύνεσις, ὅτι σύννοιδα δειν' εἰργασμένους.
 ME. πῶς φῆς; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.
 OP. λύπη μάλιστά γ' ἢ διαφθείρουσά με,
 ME. δεινὴ γὰρ ἢ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.
 OP. μανίαι τε, μητρὸς αἵματος τιμωρία. 400
 ME. ἤρξω δὲ λύσεως πότε; τίς ἡμέρα τότε ἦν;
 OP. ἐν ἣ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφω.
 ME. πότερα κατ' οἴκους ἢ προσεδρεύουν πυρᾷ;
 OP. νυκτὸς φυλάσσων ὁστέων ἀναίρεσιν.
 ME. παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὄρθενεν δέμας; 405
 OP. Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον.
 ME. φαντασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποῖον ὕπο;
 OP. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.
 ME. οἶδ' ἄς ἐλεξας, ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.

- ΟΡ. σεμναὶ γάρ· εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν. 410
 ΜΕ. αὐταὶ σε βακχεύουσι συγγενεὶ φόνω;
 ΟΡ. οἴμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.
 ΜΕ. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.
 ΟΡ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς
 ΜΕ. μὴ θάνατον εἴπῃς· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν. 415
 ΟΡ. Φοῖβος, κελεύσας μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.
 ΜΕ. ἀμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.
 ΟΡ. δουλεύομεν θεοῖς, ὅ τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί.
 ΜΕ. κατ' οὐκ ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
 ΟΡ. μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει. 420
 ΜΕ. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἰχονται πνοαί;
 ΟΡ. ἕκτον τόδ' ἡμᾶρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου.
 ΜΕ. ὥς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα μητέρος θεῖαί.
 ΟΡ. οὐ σοφός, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφυν φίλος.
 ΜΕ. πατρὸς δὲ δῆ τι σ' ὠφελεῖ τιμωρία; 425
 ΟΡ. οὐπω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω.
 ΜΕ. τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις δρᾶσας τάδε;
 ΟΡ. μισούμεθ' οὕτως ὥστε μὴ προσενυέπειν.
 ΜΕ. οὐδ' ἡγνισαὶ σὸν αἷμα κατὰ νόμον χεροῖν;
 ΟΡ. ἐκκλήνομαι γὰρ δωμάτων ὅπη μόλω. 430
 ΜΕ. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς;
 ΟΡ. Οἰάξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.
 ΜΕ. ξυνῆκα· Παλαμῆδους σε τιμωρεῖ φόνου.
 ΟΡ. οὐ γ' οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι.
 ΜΕ. τίς δ' ἄλλος; ἢ που τῶν ἀπ' Αἰγίσθου φίλων; 435
 ΟΡ. οὗτοί μ' ὑβρίζουσ', ὧν πόλις τὰ νῦν κλύει.
 ΜΕ. Ἀγαμέμνωνος δὲ σκῆπτρ' ἐᾷ σ' ἔχειν πόλις;
 ΟΡ. πῶς, οἵτινες ξῆν οὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς ἔτι;
 ΜΕ. τί δρωῶντες ὅ τι καὶ σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί;
 ΟΡ. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῇδ' ἡμέρᾳ. 440
 ΜΕ. φεύγειν πόλιν τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ μὴ θανεῖν;

- ΟΡ.** θανεῖν ὕπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.
ΜΕ. κατ' οὐχὶ φεύγεις γῆς ὑπερβαλὼν ὄρους;
ΟΡ. κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὄπλοις.
ΜΕ. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν ἢ πρὸς Ἀργείας χερός; 445
ΟΡ. πάντων πρὸς ἀστῶν, ὥς θάνω· βραχὺς λόγος.
ΜΕ. ὦ μέλεος, ἦκεις ξυφορᾶς εἰς τοῦσχατον
ΟΡ. εἰς σ' ἐλπίς ἡμῇ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.
 ἀλλ' ἀθλίως πρᾶσσουσιν εὐτυχῆς μολὼν
 μετὰδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας, 450
 καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε,
 ἀλλ' ἀντιλάξον καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,
 χάριτας πατρῷας ἐκτίνων ἐς οὓς σε δεῖ.
 ὄνομα γάρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι
 οἱ μὴ πλὴν ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι. 455
ΧΟ. καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ
 ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως, μελάμπεπλος
 κουρᾶ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
ΟΡ. ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
 στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὐ μάλιστ' αἰδώς μ' ἔχει 460
 εἰς ὅματ' ἐλθεῖν τοῖσιν ἐξειργασμένοις.
 καὶ γάρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ
 φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρειν, Αἴδα δ' ἄμα,
 τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἦσσαν ἢ Διοσκόρῳ· 465
 οἷς, ὦ τάλαινα καρδίᾳ ψυχῇ τ' ἐμή,
 ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς. τίνα σκότον
 λάβω προσώπων; ποῖον ἐπὶπροσθεν νέφος
 θῶμαι, γέροντος ὁμμάτων φεύγων κόρας;
ΤΥ. ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἰδὼ πόσιν, 470
 Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ
 χοᾶς χεόμενος ἔκλυον ὥς εἰς Ναυπλίαν
 ἦκοι σὺν ἀλόχῳ πολυετῆς σεσωσμένος.

- ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
 στὰς ἀσπασσθαι, χρόνιος εἰσιδὼν φίλον. 475
- ME. ὦ πρέσβυ χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα.
 ΤΤ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ Μενέλεως, κήδευμ' ἐμόν.
 ἔα· τὸ μέλλον ὥς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.
 ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμαίων δράκων
 στίλβει νοσῶδεις ἀστραπὰς, στύγῃμ' ἐμόν. 480
 Μενέλαε, προσφθιγγει νυν ἀνόσιον κάρα;
- ME. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος.
 ΤΤ. κείνου γὰρ ὅδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;
 ME. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.
 ΤΤ. βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὦν ἐν βαρβάροις. 485
- ME. Ἑλληνικόν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεὶ.
 ΤΤ. καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.
 ME. πᾶν τοῦξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.
 ΤΤ. κέκτησθ' οὖν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι.
 ME. ὀργὴ γὰρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν. 490
 ΤΤ. πρὸς τόνδ' ἄγων ἄν τί σοφίας εἴη πέρι;
 εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερά καὶ τὰ μὴ καλὰ,
 τούτου τίς ἀνδρῶν ἐγένετ' ἀσυνετώτερος,
 ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο
 οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον; 495
 ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον
 πληγείς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα,
 αἴσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ,
 χορῇ αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην 500
 ὅσιν διώκοντ' ἐκβαλεῖν τε δωμαίων
 μητέρα· τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἀντὶ συμφορᾶς,
 καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἴχεν· εὐσεβής τ' ἂν ἦν.
 νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε μητέρι
 κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος, 505
 αὐτὸς κακίων γέγονε μητέρα κτανών.

ἐρήσομαι δέ, Μενέλεως, τοσόνδε σε·
 εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
 χά τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
 κᾶπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνω φόνον 510
 λύσει, πέρας δὴ ποῖ κακῶν προβήσεται;
 καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλοι·
 εἰς ὁμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἰων περᾶν
 οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἶμ' ἔχων κυρεῖ,
 θυγαῖσι δ' ὅσιον, ἀνταποκτείνειν δὲ μή. 515
 αἰεὶ γὰρ εἰς ἔμελλ' ἐνέξεσθαι φόνω,
 τὸ λοισθήιον μῖασμα λαμβάνων χερσὶν.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναικάς ἀνοσίους,
 πρώτῃν δὲ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν·
 Ἐλένην τε τὴν σὴν ἄλοχον οὐποτ' αἰνέσω 520
 οὐδ' ἂν προσείποιμ'. οὐδὲ σὲ ξηλῶ, κακῆς
 γυναικὸς ἐλθόνθ' εἴνεκ' εἰς Τροίας πέδον.
 ἀμυνῶ δ' ὅσον περ δυνατός εἰμι τῷ νόμῳ,
 τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μαιφόνον
 παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὅλλυσ' αἰεὶ. 525
 ἀπὲρ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε
 ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἱκετεύουσά σε
 μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τὰ κεῖ κακά,
 διακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω τάλας.
 ἔν δ' οὖν λόγῳ τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ· 530
 μισεῖ γε πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,
 μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις. τί μαρτύρων
 ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἢ γ' εἰσορᾶν πάρα;
 ὥς οὖν ἂν εἰδῆς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
 μὴ πρᾶσσ' ἐναντί', ὠφελεῖν τοῦτον θέλων, 535
 ἔα δ' ὑπ' ἀσπῶν καταφονευθῆναι πέτρῳ.

ἢ μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.

537

θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανούσ' ἐπραξεν ἔνδικα·
 ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ, 540
 πλὴν εἰς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.

ΧΟ. ζηλωτὸς ὅστις ἠτύχησεν εἰς τέκνα
 καὶ μὴ' πισήμους συμφορὰς ἐκτῆσατο.

ΟΡ. ὦ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
 ὅπου γε μέλλω σὴν τι λυπήσειν φρένα. 545

ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδῶν 548

τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σόν, ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγου,
 καὶ καθ' ὁδὸν εἶμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα. 550

ἐγὼ δ', ἀνόσιός εἰμι μητέρα κτανών, 546

ὅσιος δέ γ' ἕτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί. 547

τί χρῆν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθεες λόγῳ· 551

πατήρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,

τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλον πάρα.

[ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν.]

ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτη 555

κάλλιον ἀμυνεῖν τῆς ὑποστάσεως τροφάς·

ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,

ἀθέοισιν ὑμεναίοισι κοῦχλ' σώφροσιν

εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρο'· ἐμαυτόν, ἦν λέγω

κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ· λέξω δ' ὅμως. 560

Αἰγισθὸς ἦν οἱ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.

τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσα μητέρα,

ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.

ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με χοή,

ἄκουσον ὡς ἄπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ. 565

εἰ γὰρ γυναικες εἰς τόδ' ἥξουσιν θράσους,

ἄνδρας φρονεύειν, καταφυγὰς ποιούμεναι

εἰς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,

παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἄν ὀλλύναι πόσεις

ἐπὶ κλημ' ἐχούσαις ὅ τι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ 570
 δειν', ὥς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσας τὸν νόμον.
 μισῶν δὲ μητέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα,
 ἥτις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων
 πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην
 προὔδωκε κοῦκ ἔσωσ' ἀκήρατον λέχος· 575
 ἐπεὶ δ' ἄμαρτοῦς ἦσθετ', οὐχ αὐτῇ δίκην
 ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὥς μὴ δίκην δοίῃ πόσει,
 ἐξημίωσε πατέρα καπέκτειν' ἐμόν.
 πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῷ μὲν ἐμνήσθην θεῶν,
 φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος 580
 σιγῶν ἐπῆνουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
 οὐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐρινύσιν;
 ἢ μητρὶ μὲν ἀρείσει σύμμαχοι θεαί,
 τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἡδίκημένῳ;
 σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὧ γέρον, κακὴν 585
 ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ γὰρ κείνης θράσος
 πατρὸς στερηθεὶς, ἐγενόμην μητροκτόνος.
 ὄρας Ὀδυσσέως ἄλογον· οὐ κατέκτανε
 Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγάρμει πόσει πόσιν,
 μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγίης εὐνατήριον. 590
 ὄρας, Ἀπόλλων ὃς μεσομφάλους ἔδρας
 ναιῶν βροτοῖσι στόμα νέμει σαφέστατον,
 [ὃ πειθόμεσθα πάνθ' ὅσ' ἂν κείνος λέγῃ,
 τοῦτ' πεπιδόμενος τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον.
 ἐκείνον ἡγεῖσθ' ἀνόσιον [καὶ κτείνετε· 595
 ἐκεῖνος ἤμαρτ', οὐκ ἐγώ]. τί χρῆν με δρᾶν;
 ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέρωντί μοι
 μίasma λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
 εἰ μὴ ὁ κελεύσας ῥύσεται με μὴ θανεῖν;
 ἀλλ' ὥς μὲν οὐκ εὖ μὴ λέγ' εἰργασται τάδε, 600
 ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως

γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
μακάριος αἰὼν· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
τά τ' ἔνδον εἰσὶ τά τε θύραζε δυστυχεῖς.

ΧΟ. αἰ γυναικες ἐμποδῶν ταῖς συμφοραῖς 605
ἔφρυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχέστερον.

ΤΥ. ἐπεὶ θρασύνει κοῦχ ὑποστέλλει λόγῳ,
οὔτω δ' ἀμείβει μ' ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένα,
μᾶλλον μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον·
καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων 610
ῶν εἵνεκ' ἤλθον θυγατρὶ κοσμήσων τάφρον.

μολῶν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον
ἐκοῦσαν οὐχ ἐκοῦσαν ἐπισείσω πόλιν
σοὶ σῇ τ' ἀδελφῇ, λεύσιμον δοῦναι δίκην.

μᾶλλον δ' ἐκείνη σοῦ θανεῖν ἐπαξία, 615

ἢ τῇ τεκούσῃ σ' ἡγρώσω, ἐς οὓς αἰὲ
πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,

ὄνειράτ' ἀγγέλλουσα τὰ γαμέμνονος,

καὶ τοῦθ' ὃ μισήσειαν Αἰγίσθου λέχος

οἱ νεότεροι θεοί, καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρόν, 620

ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαιστῶ πυρρί.

Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω δράσω τε πρὸς·

εἰ τοῦμόν ἔχθος ἐναριθμεῖ κῆδός τ' ἐμόν,

μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ἐναντίον θεοῖς·

[ἔα δ' ὑπ' ἄστων καταφρονευθῆναι πέτραις,] 625

ἢ μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.

τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς

ἔλη παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους·

ἡμᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.

ΟΡ. στεῖχ', ὥς ἀθορύβως οὔπιδ' ἡμῖν λόγος 630

πρὸς τόνδ' ἴκηται, γῆρας ἀποφυγῶν τὸ σόν.

Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοῖα κυκλεῖς,

διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδοῖς;

- ME. ἔασον· ἐν ἑμαυτῷ τι συννοοῦμενος,
ὅποι τράπωμαι τῆς τύχης ἀμνηχανῶ. 636
- OP. μή νυν πέβαινε τὴν δόκησιν, ἀλλ' ἐμοὺς
λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλευόντο τότε.
- ME. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' οὐ σιγὴ λόγου
κρείσσων γένοιτ' ἂν, ἔστι δ' οὐ σιγῆς λόγος.
- OP. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων 640
ἐπίπροσθεν ἔστι καὶ σαφῇ μᾶλλον κλύειν.
ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου,
ἃ δ' ἔλαβες ἀπόδος πατρὸς ἐμοῦ λαβὼν πάρα.
οὐ χρήματ' εἶπον· χρήματ', ἦν ψυχὴν ἐμὴν
σώσης, ἅπερ μοι φίλτατ' ἔστι τῶν ἐμῶν. 646
- ἀδικῶ λαβεῖν χρὴ μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ
ἀδικόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' ἦλθ' ὑπ' Ἴλιον,
οὐκ ἑξαμαρτῶν αὐτός, ἀλλ' ἁμαρτίαν
τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ' ἰώμενος. 650
ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δοῦναί σε χρὴ.
ἀπέδοτο δ', ὥς χρὴ τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
τό σῶμ' ἀληθῶς, σοὶ παρ' ἄσπιδ' ἐκπονῶν,
ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβοις ξυνάορον.
ἀπότισον οὖν μοι ταῦτό τοῦτ' ἐκεῖ λαβὼν, 656
μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὕπερ
σωτήριος στάς, μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη.
ἃ δ' Ἀνίλλης ἔλαβε σφάγ' ἐμῆς ὁμοσπόρου,
ἐῷ σ' ἔχειν ταῦθ'· Ἐρμιόνην μὴ κτεῖνε σύ.
δεῖ γάρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος ὥς πράσσω τὰ νῦν 660
πλέον φέρεσθαι, καμὲ συγγνώμην ἔχειν.
ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπῶρῳ πατρὶ
καμῆς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον·
θανὼν γὰρ οἶκον ὄρφανὸν λείψω πατρός.
ἐρεῖς ἀδύνατον· αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους 666

ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν·
 ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί δεῖ φίλων;
 ἄρχει γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ὠφελεῖν θέλων.
 φιλεῖν δαμαρτα πᾶσιν Ἑλλήσιν δοκεῖς·
 κοῦχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπεῖα λέγω· 670
 ταύτης ἱκνοῦμαί σ'. ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν,
 εἰς οἷον ἦκω. τί δὲ ταλαιπωρεῖν με δεῖ;
 ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἵκετεύω τάδε.
 ὦ πατρὸς ὅμαιμε θεε, τὸν κατὰ χθονὸς
 θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει, ποτωμένην 675
 ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἄγὼ λέγω
 ταῦτ' εἰς τε δᾶκρυα καὶ γόους καὶ συμφοράς.
 εἰρηκα ἀπῆτηκα τὴν σωτηρίαν,
 θηρῶν δ' πάντες κοῦχ ἐγὼ ξητῶ μόνος.
 ΧΟ. ἀγῶ σ' ἱκνοῦμαι καὶ γυνή περ οὐς' ὅμως 680
 τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἶ.
 ΜΕ Ὅρεστ', ἐγὼ τοι σὸν καταιδοῦμαι κᾶρα
 καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι·
 καὶ χρὴ γὰρ οὕτω τῶν ὀμαιμόνων κακὰ
 συνεκκομίζειν, δύναιμι ἦν διδῶ θεός 685
 [θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους]·
 τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρηζῶ τυχεῖν.
 ἦκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
 ἔχων, πόνοισι μυρλοῖς ἀλώμενος,
 σμικρὰ σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων. 690
 μάχη μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα
 Πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
 δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
 σμικροῖσι γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν
 πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε. 695
 ὅταν γὰρ ἡβᾷ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσών,
 ὅμοιον ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον·

εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸς ἐντείνοντι μὲν
χαλῶν ὑπείκοι καιρὸν εὐλαβούμενος,
ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν· ἦν δ' ἀνὴρ πνοάς,
τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαδίως ὅσον θέλεις.
ἔνεστι δ' οἶκος, ἐνὶ δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
καρταδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον.

700

ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεων τέ σοι πειράσομαι
πόλιν τε πείσαι τῷ λίαν χοῇσθαι καλῶς.
καὶ ναῦς γάρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ
ἔβαψεν, ἔστη δ' αὐθις, ἦν χαλὰ πόδα.
μισεῖ γάρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
μισοῦσι δ' ἄστοι· δεῖ δέ μ', οὐκ ἄλλως λέγω,
σώξειν σε σοφία, μὴ βία τῶν κρεισσόνων.
ἀλκῇ δέ σ' οὐκ ἂν, ἢ σὺ δοξάζεις ἴσως,
σώσαιμ' ἂν· οὐ γὰρ ῥαδίον λόγχῃ μιᾷ
στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν ἅ σοι πάρα.
οὐ γάρ ποτ' Ἀργούς γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν
προσηγρόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκάως ἔχει

705

710

715

ΟΡ.

ὦ πλὴν γυναικὸς εἵνεκα στρατηλατεῖν
τᾶλλ' οὐδέν, ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις·
φεύγεις ἀποστραφεῖς με, τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
φροῦδ'· ἄφιλος ἦσθ' ἄρ', ὦ πάτερ, πρῶσσω
κακῶς.

720

οἷμοι προδέδομαι, κοῦκέτ' εἰδὼν ἐλπίδες,
ὅποι τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·
οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλιτατον βροτῶν
Πυλάδην δρόμῳ στείχοντα Φωκῶν ἄπο,
ἦδεῖαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ
κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.

725

ΠΤ.

θαῶσον ἦ με χοῆν προβαίνων ἰκόμην δι' ἄστεως·

σύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς σα-
φῶς, 730

ἐπὶ σὲ σύγγρονόν τε τὴν σήν, ὥς κτενοῦντας αὐ-
τίκα.

τί τάδε; πῶς ἔχεις, τί πράσσεις; φίλταθ' ἡλίκων
ἔμοι

καὶ φίλων καὶ συγγενείας· πάντα γὰρ τάδ' εἰ σύ
μοι.

ΟΡ. οἰχόμεσθ', ὥς ἐν βραχεῖ σοι τὰμὰ δηλώσω κακὰ.

ΠΤ. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν
φίλων. 735

ΟΡ. Μενέλεως κάκιστος εἰς με καὶ κασιγνήτην ἐμήν.

ΠΤ. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίγνεσθαι κακόν.

ΟΡ. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν ἔμοιγε ταῦτόν ἀπέδωκεν μο-
λῶν.

ΠΤ. ἧ γὰρ ἐστὶν ὥς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;

ΟΡ. χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φί-
λοις. 740

ΠΤ. καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;

ΟΡ. οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κείνου ἐνθάδ' ἤγαγεν.

ΠΤ. ποῦ 'στιν ἡ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία;

ΟΡ. ἐν δόμοις ἑμοῖσιν, εἰ δὴ τοῦσδ' ἐμοὺς καλεῖν
χρεῶν.

ΠΤ. σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτου πα-
τρός; 745

ΟΡ. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἄστῶν καὶ κασιγνήτην
ἐμήν.

ΠΤ. πρὸς θεῶν, τί πρὸς τάδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέναι
θέλω.

ΟΡ. ἡὐλαβεῖθ', ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.

ΠΤ. σκῆψιν εἰς ποίαν προβαλύνων; τοῦτο πάντ' ἔχω
μαθών.

- ΟΡ. οὗτος ἦλθ' ὃ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας
πατήρ. 750
- ΠΤ. Τυνδάρεων λέγεις· ἴσως σοι θυγατέρος θυμού-
μενος.
- ΟΡ. αἰσθάνει. τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἶλετ' ἢ πα-
τρός.
- ΠΤ. κοῦκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάξυσθαι παρών;
- ΟΡ. οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.
- ΠΤ. ἐν κακοῖς ἄρ' εἰ μερίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θα-
νεῖν. 755
- ΟΡ. ψῆφον ἄμφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι
χρεών.
- ΠΤ. ἢ κρινεῖ τί χρῆμα; λέξον· διὰ φόβον γὰρ ἐρ-
χομαι.
- ΟΡ. ἢ θανεῖν ἢ ζῆν· ὁ μῦθος οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.
- ΠΤ. φεῦγέ νυν λιπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.
- ΟΡ. οὐχ ὁρᾷς; φυλασσόμεσθα φρουροῖσι πανταχῇ. 760
- ΠΤ. εἶδον ἄστεως ἀγυῖας τεύχεσιν πεφραγμέναις.
- ΟΡ. ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυρρηροῦμεθα.
- ΠΤ. καμὲ νυν ἐροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.
- ΟΡ. πρὸς τίνας; τοῦτ' ἂν προσεῖη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
κακόν.
- ΠΤ. Στροφίος ἦλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς
πατήρ. 765
- ΟΡ. ἰδιὸν ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἐγκλημὰ τι;
- ΠΤ. ὅτι συνηράμην φόνον σοι μητρός, ἀνόσιον λέγων.
- ΟΡ. ὦ τάλας, ἔοικε καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακά.
- ΠΤ. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· οἷστέον τάδε.
- ΟΡ. οὐ φοβεῖ μή σ' Ἄργος ὥσπερ καμ' ἀποκτεῖναι
θέλῃ; 770
- ΠΤ. οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε, Φωκίων δὲ γῆ.

ΟΡ. δεινὸν οἱ πολλοί, πανούργους ὅταν ἔχωσι προ-
στάτας.

ΠΤ. ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστὰ βουλευούσ'
αἰέ.

ΟΡ. εἶεν. εἰς κοινὸν λέγειν χορή. ΠΤ. τίνας ἀναγκαῖον
περί;

ΟΡ. εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθὼν ΠΤ. ὡς ἔδρασας ἐν-
δικα; 775

ΟΡ. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ; ΠΤ. μὴ λάβωσί σ'
ἄσμενοι.

ΟΡ. ἀλλ' ὑποπτήξας σιωπῇ κατθάνω; ΠΤ. δειλὸν τόδε.

ΟΡ. πῶς ἂν οὖν δρῶν; ΠΤ. ἔχεις τιν', ἣν μένης, σω-
τηρίαν;

ΟΡ. οὐκ ἔχω. ΠΤ. μολόντι δ' ἐλπίς ἐστὶ σωθῆναι κα-
κῶν;

ΟΡ. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν. ΠΤ. οὐκ οὖν τοῦτο κρείσσον
ἢ μένειν; 780

ΟΡ. ἀλλὰ δῆτ' ἐλθω; ΠΤ. θανῶν γοῦν ὧδε κάλλιον
θανεῖ.

[ΟΡ. καὶ τὸ πρᾶγμά γ' ἐνδικόν μοι. ΠΤ. τῷ δοκεῖν
εὗχου μόνον.]

ΟΡ. εὖ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε. ΠΤ. μᾶλλον ἢ
μένων.

ΟΡ. καί τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε ΠΤ. μέγα γὰρ ἡγρένεια
σου.

ΟΡ. θάνατον ἀσχάλλων πατρῶον. ΠΤ. πάντα ταῦτ' ἐν
ῥήμασιν. 785

ΟΡ. ἰτέον, ὥς ἄνανδρον ἀκλεῶς κατθανεῖν. ΠΤ. αἰνῶ
τάδε.

ΟΡ. ἢ λέγωμεν οὖν ἀδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ; ΠΤ. μὴ πρὸς
θεῶν.

- OP. δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἄν. ΠΤ. οὐκ οὐτος οἶω-
νός μέγας;
- OP. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον. ΠΤ. τῷ χρόνῳ δὲ κερ-
δανεῖς.
- OP. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες, ΠΤ. τί τόδε καινὸν
αὐ λέγεις; 790
- OP. μὴ θεαί μ' οἷστρον κατὰσχῶσ'. ΠΤ. ἀλλὰ κηδεύσω
σ' ἐγώ.
- OP. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός. ΠΤ. οὐκ ἔμοιγε
σοῦ.
- OP. εὐλαβοῦ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς. ΠΤ. τόδ' οὖν
ἴτω.
- OP. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις; ΠΤ. ὅκνος γὰρ τοῖς φίλοις κα-
κὸν μέγα.
- OP. ἔρπε νυν οἷαξ ποδός μοι. ΠΤ. φίλα γ' ἔχων κη-
δεύματα. 795
- OP. καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός. ΠΤ. ὥς τί
δὴ τόδε;
- OP. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι. ΠΤ. τό γε δίκαιον ὧδ'
ἔχει.
- OP. μητέρος δὲ μηδ' ἰδοίμι μνήμα. ΠΤ. πολεμία γὰρ
ἦν.
ἀλλ' ἔπειγ', ὥς μὴ σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων
ἔλῃ, 799
- περιβαλὼν πλευροῖς ἑμοῖσι πλευρὰ νωχελῇ νόσῳ,
ὥς ἐγὼ δι' ἅστεώς σε σμικρὰ φροντίζων ὄχλον
οὐδὲν αἰσχυνθεὶς ὀχλήσω. ποῦ γὰρ ὦν δειξω φίλος,
εἰ σε μὴ ἦ δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;
- OP. τοῦτ' ἐκεῖνο, κτᾶσθ' ἐταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς
μόνον·
ὥς ἀνὴρ ὅστις τρόποισι συντακῇ, θυραῖος ὦν, 805
μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.

- ΧΟ. ὁ μέγας ὄλβος ἃ τ' ἀρετὰ στρ.
 μέγα φρονουῖς' ἄν' Ἑλλάδα καὶ
 παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς
 πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις 810
 πάλαι παλαιᾷς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,
 ὁπότε χρυσείας ἔρις ἀρνὸς
 ἦλυνθε Τανταλίδαις,
 οἰκτρότατα θοινάματα καὶ } εὐτυχία συμφορᾶς
 σφάγια γενναίων τεκέων· 815
 ὅθεν φόνος φόνος ἐξαμεί-
 βων δι' αἵματος οὐ προλεί-
 πει δισσοῖσιν Ἀτρείδαις.
 τὸ καλὸν οὐ καλόν, τοκέων ἀντ.
 πυριγενεῖ τεμεῖν παλάμα 820
 χροά, μελάνδετον δὲ φόνος
 ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι·
 τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια μαινόλις
 κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
 θανάτου γὰρ ἄμφι φόβος 825
 Τυνδαρὶς ἰάχησε τάλαι-
 να· τέκνον, οὐ τολμᾷς ὅσια
 κτείνων σὺν ματέρα, μὴ πατρῶ-
 αν τιμῶν χάριν ἐξανά-
 ψη δύσκειαν ἐς αἶε. 830
 τίς νόσος ἢ τίνα δάκρυα καὶ
 τίς ἔλεος μελῶν κατὰ γὰν
 ἢ ματροκτόνον αἶμα χειρὶ θέσθαι;
 οἶον οἶον ἔργον τελέσας
 βεβᾶλχενται μανταῖς, 835
 Εὐμενίσιν θήραμα φόνος
 δρομάσι δινεύων βλεφάροις

807 — 818 = 819 — 830

18*

Ἀγαμεμνόνιος παῖς.

ὦ μέλεος, ματρός ὅτε
χρυσεοπηνήτων φαρέων
μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδῶν
σφάγιον ἔθετο ματέρα, πατρὸς-
ων παθέων ἀμοιβάν.

840

ΗΛ. γυναικες, ἣ που τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
τλήμων Ὀρέστης θεομανεῖ λύσση δαμείς;

845

ΧΟ. ἦμιστα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεῶν,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσων, ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν.

ΗΛ. οἴμοι· τί χροῖμ' ἐδρασε; τίς δ' ἐπεισέ νιν;

ΧΟ. Πυλάδης· ἔοικε δ' οὐ μακρὰν ὁδ' ἄγγελος
λέξειν τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι.

850

ΑΓ. ὦ τλήμον, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου
Ἀγαμέμνονος πατ', πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἦκω φέρων.

ΗΛ. αἰαί, διοιχόμεσθα· δῆλος εἰ λόγῳ.

855

[κακῶν γὰρ ἦκεις, ὥς ἔοικεν, ἄγγελος.]

ΑΓ. ψήφῳ Πελασγῶν σὸν κασίγνητον θανεῖν
καί σ', ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΗΛ. οἴμοι· προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβουμένη
πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην ρόοις.

860

ἀτὰρ τίς ἀγών, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
καθεῖλον ἡμᾶς ἀπεκύρωσαν θανεῖν;
λέγ', ὦ γεραιέ· πότερα λευσίμῳ χειρὶ
ἢ διὰ σιδήρου πνευμ' ἀπορορῆξαι με δεῖ,
κοινὰς ἀδελφῶν συμφορὰς κεκτημένην;

865

ΑΓ. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυνθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σοῦ
τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σῶ γὰρ εὖνοιαν πατρὶ
αἰέ ποτ' εἶχον, καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος

πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις. 870
 ὁρῶ δ' ὄχλον στείχοντα καὶ θάσσουντ' ἄκραν,
 οὗ φασι πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας
 διδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας.
 ἀστῶν δὲ δὴ τιν' ἠρόμην ἄθροισμ' ἰδὼν·
 τί καινὸν Ἄργει; μῶν τι πολεμίων πάρα 875
 ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναῖδων πόλιν;
 ὃ δ' εἶπ'· Ὀρέστην κτενον οὐχ ὁρᾷς πέλας
 στείχοντ', ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον;
 ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμ', ὃ μήποτ' ὄφελον,
 Πυλῖδην τε καὶ σὸν σύγγονον στείχονθ' ὁμοῦ, 880
 τὸν μὲν κατηφῇ καὶ παρειμένον νόσῳ,
 τὸν δ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,
 νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγία.
 ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
 κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε· τίς χορήξει λέγειν, 885
 πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν ἢ μὴ χρεῶν
 μητροκτονοῦντα; καπὶ τῷδ' ἀνίσταται
 Ταλθύβιος, ὃς σφῶ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.
 ἔλεξε δ' ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὧν αἰὲ
 διχόμυθα, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος, 890
 σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶν σύγγονον, καλοὺς κακοὺς
 λόγους ἐλίσσω, ὅτι καθισταίη νόμος
 εἰς τοὺς τεκόντας οὐ καλοὺς· τὸ δ' ὅμ' αἰὲ
 παιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
 τὸ γὰρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ 895
 πηδᾷσ' αἰὲ κήρυκες· ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος,
 ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἤ·
 ἐπὶ τῷδε δ' ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ.
 οὗτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ' οὔτε σύγγονον
 εἶα, φυγῇ δὲ ζημιοῦντας εὐσεβεῖν. 900
 ἐπερρόθησαν δ' οἱ μὲν ὥς καλῶς λέγοι,

οἱ δ' οὐκ ἐπήνουν. ἀπὲρ τῷ δ' ἀνίσταται
 ἀνὴρ τις ἄθυρόγλωσσος, ἰσχύων θοράσει,
 Ἄργεϊος οὐκ Ἄργεϊος, ἠναγκασμένος,
 θορύβῳ τε πύσυνος κάμικθεῖ παρηρησία, 905
 πιθανὸς ἔτ' ἀστοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι.
 [ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς
 πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
 ὅσοι δὲ σὺν νῶ χρηστὰ βουλευούσ' αἰεὶ,
 καὶν μὴ παραντίκ', αὐτῆς εἰσι χρήσιμοι 910
 πόλει. θεᾶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὸν προστάτην
 ἰδόνθ'· ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται
 τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.]
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην καὶ σ' ἀποκτεῖναι πέτραις
 βάλλοντας· ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους 915
 [τῷ σφῶ κατακτείνοντι τοιοῦτους λέγειν].
 ἄλλος δ' ἀναστὰς ἔλεγε τῷ δ' ἐναντία,
 μορφή μὲν οὐκ εὐώπός, ἀνδρείος δ' ἀνὴρ,
 ὀλιγάκις ἄστν κάρορᾶς χαράντων κύκλον,
 αὐτουργός, οἵπερ καὶ μόντοι σάξουσι γῆν, 920
 ξυνετὸς δὲ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
 ἀκέραιος, ἀνεπίπληκτον ἡσκηκὸς βίον·
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
 στεφανοῦν, ὃς ἡθέλησε τιμωρεῖν πατρί,
 κακὴν γυναῖκα κᾶθεον κατακτανῶν, 925
 ἢ κελν' ἀφήρει, μῆθ' ὀπλίξεσθαι χέρα
 μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δώματα,
 εἰ τᾶνδον οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
 φθείρουσιν, ἀνδρῶν εὐνιδας λωβώμενοι.
 καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο, 930
 κοῦδεις ἔτ' εἶπε. σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος,
 ἔλεξε δ'· ὦ γῆν Ἰνάχου κεκτημένοι,
 πάλαι Πελασγοί, Δαναῖδαι δεύτερον, 933

υμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἦσσαν ἢ πατρὶ
 ἔκτεινα μητέρ'. εἰ γὰρ ἄρσένων φόνος 935
 ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν
 θυνήσκοντες, ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεῶν.
 τοῦναντίον δὲ δράσεται ἢ δρᾶσαι χρεῶν.
 νῦν μὲν γὰρ ἡ προδοῦσα λέκτρο' ἐμοῦ πατρὸς
 τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτέ με, 940
 ὁ νόμος ἀνείται, κοῦ φθάνοι θυνήσκων τις ἄν,
 ὥς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
 ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὅμιλον, εὐ δοκῶν λέγειν.
 νικᾷ δ' ἐκεῖνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
 ὃς ἡγόρευε σύγγονον σέ τε κτανεῖν. 945
 μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρούμενος θανεῖν
 τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
 ὑπέσχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψειν βίον
 σὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο
 Πυλάδης δακρύων· σὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλοι 950
 κλαίοντες οἰκτεῖροντες· ἔρχεται δέ σοι
 πικρὸν θέαμα καὶ πρόσσοψις ἀθλία.
 ἀλλ' εὐτρέπιξε φάσγαν' ἢ βροχὸν δέσρη,
 ὥς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· ἡγύγνευια δὲ
 οὐδέν σ' ἐπωφέλησεν, οὐδ' ὁ Πύθιος 955
 τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
 ΧΟ. ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὥς ξυνηρεφές
 πρόσωπον εἰς γῆν σὸν βαλοῦσ' ἄφθογγος εἶ,
 ὥς εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.
 ΗΛ. κατάρχομαι στεναγμόν, ὦ Πελασγία, στρ. 960
 τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχά διὰ παρηγίδων,
 * αἵματηρὸν ἄταν,
 κτύπον τε κρατός, ὃν ἔλαχ' ἅ κατὰ χθονὸς
 νερετέρων καλλίπαις ἄνασσα.

960—970 = 971—981

λαχείτω δὲ γὰ Κυκλωπία, 965
 σίδαρον ἐπὶ κάρᾳ τιθεῖσα κούριμον,
 πῆματ' οἰκῶν.
 ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται
 τῶν θαννουμένων ὕπερ,
 στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων. 970
 βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων ἄντ.
 πρόπασα γέννα Πέλοπος ὅ τ' ἐπὶ μακαρίοις
 ζηλωτὸς ὦν ποτ' οἶκος·
 φθόνος νιν εἴλε θεοῦθεν, ἃ τε δυσμενῆς
 φοινίᾳ ψῆφος ἐν πολίταις. 975
 ἰὼ ἰὼ, πανδάκρυτ' ἐφαιμέρων
 ἔθνη πολύπουα, λεύσσεθ', ὥς παρ' ἐλπίδας
 μοῖρα βαίνει.
 ἕτερά δ' ἕτερος ἀμείβεται
 πῆματ' ἐν χρόνῳ μακροῦ· 980
 βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰὼν.
 μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ
 μέσον χθονός τε τεταμέναν [αἰωρήμασι]
 [πέτραι] ἀλύσεσι χρουσέαισι [φερομέναν]
 [δίναισι] βῶλον ἐξ Ὀλύμπου,
 ἵν' ἐν θορήνοισιν ἀναβοάσω
 γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ 985
 ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας ἐμέθεν δόμων,
 οἷ κατεῖδον ἄτας,
 ποτανὸν μὲν δίωγμα πῶλων
 τεθριπποβάμονι στόλῳ Πέλοψ ὅτε
 πελάγεσι διεδίφρευσσε, Μυρτίλου φόνον 990
 δικῶν ἐς οἶδμα πόντον,
 λευκοκύμοσιν
 πρὸς Γεραιστίαις
 ποντίων σάλων

ἥοσιν ἄρμα τεύσας.

ὅθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς

995

ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος,

λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκου,

τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὅπότη'

ἐγένετο τέρας ὅλοον ὅλοον

Ἄτρεός ἱπποβώτα·

1000

ὅθεν Ἔρις τό τε περρωτὸν

ἄλλου μετέβαλεν ἄρμα,

τὰν πρὸς ἐσπέραν κέλευθον

οὐρανοῦ προσαρμόσασα

μονόπωλον ἐς Ἀῶ,

ἐπταπόρου τε δρόμημα Πελειάδος

1005

εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει,

τῶνδ' ἑτ' ἀμείβει αἰὲ θανάτους θανά-

των τά τ' ἐπώννυμα δεῖπνα Θυέστου

λέκτρα τε Κρήσας Ἀερόπας δολί-

ας δολίοισι γάμοις· τὰ πανύστατα δ'

1010

εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἦλυθε

δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδε σὸς σύγγονος ἔρπει

ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεῖς,

ὃ τε πιστότατος πάντων Πυλάδης

ἰσαδέλφος ἀνὴρ,

1015

ἐξιθύνων νοσερὸν κῶλον,

ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.

ΗΛ. οἶ' γὰρ πρὸ τύμβου γὰρ σ' ὀρῶσ' ἀναστένω,

ἄδελφέ, καὶ πάροιθε νεοτέρων πυρᾶς.

οἶ' γὰρ μάλ' αὐθις ὥς σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι

1020

πανυστάτην πρόσοψιν ἐξέστην φρενῶν.

ΟΡ. οὐ σῖγ' ἀφείσα τοὺς γυναικέλους γόους

στερξείς τὰ κρανθέντ'· οἴκτρ' ἄ μὲν τὰδ', ἀλλ'
ὁμῶς

[φέρειν ἀνάγκη τὰς παρυστώσας τύχας].

ΗΛ. καὶ πῶς σιωπῶ, φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ 1025
τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μετὰ.

ΟΡ. σὺ μὴ μ' ἀπόκτειν'· ἄλλις ἅπ' Ἀργείας χερὸς
τέθνηχ' ὁ τλήμων· τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακά.

ΗΛ. ὦ μέλεος ἥβης σῆς, Ὀρέστα, καὶ πότμον
θανάτου τ' ἁώρου. ξὴν ἔχρ' ἦν σ', ὅτ' οὐκέτ' εἶ.

ΟΡ. μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλλῃς ἀνανδρίαν, 1031
εἰς δάκρυα πορθμεύουσ' ὑπομνήσει κακῶν.

ΗΛ. θανούμεθ'· οὐχ οἶόν τε μὴ στένειν κακά.
πᾶσιν γὰρ οἴκτρ' ἢ φίλῃ ψυχῇ βροτοῖς.

ΟΡ. τόδ' ἤμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους 1035
ἅπτειν κρεμαστούς ἢ ξίφος θήγειν χερσὶ.

ΗΛ. σύ νῦν μ', ἀδελφέ, μὴ τις Ἀργείων κτάνῃ
ὑβρισμὰ θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.

ΟΡ. ἄλλις τὸ μητροδὸς αἵμ' ἔχω· σὲ δ' οὐ κτενῶ,
ἀλλ' αὐτόχειρι θνήσχ' ὅτ' ἄ βούλει τρόπῳ. 1040

ΗΛ. ἔσται τὰδ'· οὐδὲν σοῦ ξίφους λελεῖψομαι·
ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σῇ δέρῃ θέλω χέρας.

ΟΡ. τέρπον κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε
θανάτου πέλας βεβῶσι, περιβαλεῖν χέρας.

ΗΛ. ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν ἥδιστόν τ' ἔχων 1045
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.

ΟΡ. ἐκ τοί με τήξεις· καὶ σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότῃ χειρῶν. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας;
ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμοί,
τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους 1050
προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις πάρα.

ΗΛ. φεῦ·

- πῶς ἂν ξίφος νῶ ταυτόν, εἰ θέμις, κτάνοι
 καὶ μνημα δέξαιθ' ἐν, κέδρου τεχνάσματα;
- ΟΡ. ἦδιστ' ἂν εἴη ταῦθ'· ὄρας δὲ δὴ φίλων
 ὡς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινῶνεν τάφου. 1055
- ΗΛ. οὐδ' εἴφ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θάνοις σπουδὴν ἔχων,
 Μενέλαος ὁ κακός, ὁ προδότης τούμου πατρός;
- ΟΡ. οὐδ' ὅμμ' ἔδειξεν, ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
 τὴν ἐλπίδ', ἠὺλαβεῖτο μὴ σῶζειν φίλους.
 ἀλλ' εἰ ὅπως γενναῖα κάγαμέμνονος 1060
 δρᾶσαντε κατθανούμεθ' ἀξιώτατα.
 κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδείξαι [θέλω],
 παίσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεὼν
 ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.
 Πυλάδῃ, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεύς,
 καὶ κατθανόντων εὖ περιστείλον δέμας 1066
 θάψον τε κοινῇ πρὸς πατρός τύμβον φέρων.
 καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὡς ὄρας, πορεύομαι.
- ΠΥ. ἐπίσχες. ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
 εἰ ζῆν με χρῆζειν σοῦ θανόντος ἥλπισας. 1070
- ΟΡ. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;
- ΠΥ. ἥρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἐταιρείας ἄτερ;
- ΟΡ. οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.
- ΠΥ. σὺν σοί γε κοινῇ ταῦτά καὶ πάσχειν με δεῖ.
- ΟΡ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ σύνθνησκέ μοι. 1075
 σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δῆ,
 καὶ δῶμα πατρός καὶ μέγας πλούτου λιμὴν.
 γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης,
 ἣν σοι κατηγγύησ', ἐταιρείαν σέβων·
 σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποιῆσαι λαβών, 1080
 κῆδος δὲ τούμου καὶ σὸν οὐκέτ' ἔστι δῆ.
 ἀλλ' ὧ ποθεῖνόν ὄνομ' ὁμιλίας ἐμῆς,

- χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοί γε μὴν·
οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητῶμεθα.
- ΠΤ. ἦ πολὺν λέλειπαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων. 1085
μὴθ' αἷμά μου δέξαίτο κάρπιμον πέδον,
μὴ λαμπρὸς αἰθῆρ, εἰ σ' ἐγὼ προδούς ποτε
ἐλευθερώσας τοῦμὸν ἀπολίποιμ' σε.
καὶ συγκατέκτανον γὰρ, οὐκ ἀρνήσομαι,
καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας· 1090
καὶ ξυνθάνειν οὐν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ.
ἐμὴν γὰρ αὐτήν, ἧς λέχος κατήνεσας,
κρίνω δάμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλὸν ποτε
γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν Φωκέων ἀκρόπολιν,
ὅς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν φίλος παρῇ, 1095
νῦν δ' οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κάμοι μέλει.
ἐπεὶ δὲ κατθανοῦμεθ', εἰς κοινὸν λόγον
ἔλθωμεν, ὥς ἂν Μενέλεως ξυνδυστιχῇ.
- ΟΡ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο κατθανοίμ' ἰδῶν. 1100
- ΠΤ. πιθοῦ νυν, ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.
- ΟΡ. μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.
- ΠΤ. σίγα νυν· ὥς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ.
- ΟΡ. μηδὲν τρέσης τάσδ'· ὥς πάρεισ' ἡμῖν φίλοι.
- ΠΤ. Ἐλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν. 1105
- ΟΡ. πῶς; τὸ γὰρ ἔτοιμον ἔστιν, εἰ γ' ἔσται καλῶς.
- ΠΤ. σφάξαντες. ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.
- ΟΡ. μάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται.
- ΠΤ. ἀλλ' οὐκέθ', Αἰθρὴν νυμφίον κεκτημένη.
- ΟΡ. καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάοντας. 1110
- ΠΤ. τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
- ΟΡ. οἷους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
- ΠΤ. τρυφὰς γὰρ ἤκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωικὰς;
- ΟΡ. ὦσθ' Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.

- ΠΤ. οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος. 1115
 ΟΡ. καὶ μὴν τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐκ ἄξομαι.
 ΠΤ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν, σοὶ γε τιμωρούμενος.
 ΟΡ. τὸ πρᾶγμα δῆλον καὶ πέραν', ὅπως λέρεις.
 ΠΤ. εἰσὶμεν ἐς οἴκους δῆθεν, ὥς θανούμενοι.
 ΟΡ. ἔχω τοσοῦτον, τὰπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω. 1120
 ΠΤ. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ' ἃ πάσχομεν.
 ΟΡ. ὥστ' ἐκδακρῦσαι γ' ἐνδοθεν κεχαρμένην.
 ΠΤ. καὶ νῦν παρέσται ταῦθ' ἅπερ κείνη τότε.
 ΟΡ. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
 ΠΤ. κρύπτ' ἐν πέπλοισι τοισίδ' ἔξομεν ξίφη. 1125
 ΟΡ. πρόσθεν δ' ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται;
 ΠΤ. ἐκκλήσομεν σφᾶς ἄλλον ἄλλοσε στέγης.
 ΟΡ. καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεῶν.
 ΠΤ. εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον οἱ τείνειν χρεῶν.
 ΟΡ. Ἑλένην φρονεύειν· μανθάνω τὸ σύμβολον. 1130
 ΠΤ. ἔγνωσ' ἄκουσον δ' ὥς καλῶς βουλευόμαι.
 εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέρα
 ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλεῆς ἂν ᾦν φόνος·
 νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,
 ὧν πατέρας ἔκτειν', ὧν τ' ἀπώλεσεν τέκνα, 1135
 νύμφας τ' ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.
 ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοὶς,
 σοὶ πολλὰ κάμοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν,
 κακῆς γυναικὸς οὖνεχ' αἷμ' ἐπράξαμεν.
 ὁ μητροφόντης δ' οὐ καλεῖ ταύτην κτανῶν, 1140
 ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ,
 Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φρονεύς.
 οὐ δεῖ ποτ' οὐ δεῖ Μενέλεω μὲν εὐτυχεῖν,
 τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ ἀδελφὴν θανεῖν,

μητέρα τ', ἐῷ τοῦτ', οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν, 1145

- δόμους τ' ἔχειν σούς, δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ 1146
 λαβόντα νύμφην· μὴ γάρ οὖν ζῶην ἔτι,
 ἦν μὴ π' ἐκείνη φάσγανον σπασώμεθα
 ἦν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον,
 πρήσαντες οἴκους τοῦσδε κατθανούμεθα. 1150
 δυοῖν γάρ οὐ σφαλέντες ἔξομεν κλέος,
 καλῶς θανόντες ἢ καλῶς σεσωσμένοι.
- ΧΟ. πάσαις γυναιξὶν ἄξία στυγεῖν ἔφην
 ἢ Τυνδαρίδαι παῖς, ἢ κατήσχυνεν γένος.
- ΟΡ. φρεῦ·
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφής, 1155
 οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
 τὸ πλῆθος ἀντάλλαγμα γενηαίου φίλου.
 σὺ γὰρ τά τ' εἰς Αἰγισθον ἔξηῦρες κακὰ
 καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί,
 νῦν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν 1160
 κοῦκ ἐκποδὼν εἰ. παύσομαι σ' αἰνῶν, ἐπεὶ
 βάρος τι καὶ τῷδ' ἔστιν, αἰνεῖσθαι λίαν.
 ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν
 δρᾶσας τι χορῆζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,
 ἵν' ἀνταναλώσω μὲν οἷ με προὔδοσαν, 1165
 στέντοι δ' οἵπερ καὶ ἔσθην ἄθλιον.
 Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυχ', ὃς Ἑλλάδος
 ἥρως ἄξιωθίς, οὐ τύραννος, ἀλλ' ὅμως
 ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχ'. ὃν οὐ καταισχυνῶ
 δοῦλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἔλευθέρως 1170
 ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων δὲ τίσομαι.
 ἐνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
 εἰ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία
 κτανούσι μὴ θανοῦσιν· εὐχομαι τᾶδε.
 ὃ βούλομαι γὰρ ἡδὺν καὶ διὰ στόμα 1175
 πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα.

- ΗΛ.** ἐγὼ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
 σωτηρίαν σοὶ τῷδ' ἐκ τῶνδε τ' ἐκ τρίτων τ' ἐμοί.
- ΟΡ.** θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
 ἐπεὶ τὸ συνετὸν γ' οἶδα σὴ ψυχῇ παρόν. 1180
- ΗΛ.** ἄκουε δὴ νῦν καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.
- ΟΡ.** λέγ'· ὥς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονήν.
- ΗΛ.** Ἐλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότη' ἡρόμην.
- ΟΡ.** οἶδ', ἣν ἐθρεψεν Ἑρμιόνην μήτηρ ἐμή.
- ΗΛ.** αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον. 1185
- ΟΡ.** τί χοῆμα δράσους; ὑποτίθης τίς ἐλπίδα;
- ΗΛ.** χοῆς κατασπείσουσ' ὑπὲρ μητρὸς τάφου.
- ΟΡ.** καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας εἰς σωτηρίαν;
- ΗΛ.** συλλαβέθ' ὅμηρον τήνδ', ὅταν στείλῃ πάλιν.
- ΟΡ.** τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; 1190
- ΗΛ.** Ἐλένης θανούσης, ἣν τι Μενέλεως σὲ δρᾷ
 ἢ τούδε κάμει, πᾶν γὰρ ἓν φίλον τόδε,
 λέγ' ὥς φονεύσεις Ἑρμιόνην· ξίφος δὲ χοῇ
 δέσῃ πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.
 κἂν μὲν σε σῶξῃ μὴ θανεῖν χοῆζων κόρην 1195
 Μενέλαος, Ἐλένης πτωῖμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
 μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας·
 ἦν δ' ὄξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
 κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέσῃν.
 καὶ νῦν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἦν πολὺς παρῇ, 1200
 χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχχνον· οὔτε γὰρ θρασὺς
 οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω
 σωτηρίας ἔπαλξιν. εἴρηται λόγος.
- ΟΡ.** ᾧ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
 τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρόπον, 1205
 ὥς ἄλκιος ξὴν μάλλον ἢ θανεῖν ἔφυε.
 Πυλάδῃ, τοιαύτης ἄρ' ἁμαρτήσῃ τάλας
 γυναικὸς ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος.

- ΠΤ. εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἄξιουμένη. 1210
- ΟΡ. ἦξι δ' ἐς οἶκους Ἑρμιόνη τίνος χρόνον;
ὥς τ' ἄλλα γ' εἶπας, εἶπερ εὐτυχήσομεν,
κάλλισθ' ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρὸς.
- ΗΛ. καὶ δὴ πέλας νιν δωμαίων εἶναι δοκῶ·
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει. 1215
- ΟΡ. καλῶς· σὺ μὲν νῦν, σύγγον' Ἠλέκτρα, δόμῳ
πάρος μένουσα παρθένου δέχου πόδα·
φύλασσε δ' ἦν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
ἢ ξύμμαχος τις ἢ κασίγνητος πατρὸς
ἐλθὼν ἐς οἶκους φθῇ, γέγωνε τ' εἰς δόμους, 1220
ἢ σανίδα παῖσας ἢ λόγους πέμψας ἔσω.
ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἄγων ὀπλιζώμεσθα φασγάνῳ χέρας
[Πυλάδῃ· σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνον].
ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ, 1225
καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν
[τοῖς δεομένοισι. διὰ σέ γὰρ πάσχω τάλας
ἀδίκως· προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,
δίκαια πράξας· οὐ θέλω δάμαρθ' ἐλὼν
κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ]. 1230
- ΗΛ. ὦ πάτερ, ἰκοῦ δῆτ', εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς
τέκνων καλούντων, οἳ σέθεν θνήσκουσ' ὕπερ.
- ΠΤ. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ, κἀμὰς λιτάς,
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκωσον τέκνα.
- ΟΡ. ἔκτεινα μητέρ', ΠΤ. ἡψάμην δ' ἐγὼ ξίφους. 1235
- ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπενεκέλευσα κἀπέλυσ' ὄκνου.
- ΟΡ. σοί, πάτερ, ἀρήγων. ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ προῦδωκά σε.
- ΠΤ. οὐκ οὖν ὄνελδῃ τάδε κλύων ἔνυσε τέκνα;
- ΟΡ. δακρυόεις κατασπένδω σ'. ΗΛ. ἐγὼ δ' οἴκτοισι γε.
- ΠΤ. παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα. 1240

εἴπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί,
κλύει. σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε καὶ Δίῃς σέβας,
δοτ' εὐτυχῆσαι τῷδ' ἐμοί τε τῇδ' ἐτε·
τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἀγών, δίκη μία
[ἢ ζῆν ἄπασιν ἢ θανεῖν ὀφείλεται]. 1245

ΗΛ. Μυκηνίδες ὦ φίλῃαι, στρ.
τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων.

ΧΟ. τίνα θροεῖς αὐδάν, πότνια; παραμένει
γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναῖδων πόλει. 1250

ΗΛ. στήθ' αἶ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον,
αἶ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον εἰς φρουρὰν δόμων.

ΧΟ. τί δέ με τόδε χρέος ἀπύεις,
ἐννεπέ μοι, φίλα.

ΗΛ. φόβος ἔχει με μὴ τις ἐπὶ δώμασι 1255
σταθεῖς ἐπὶ φοίνιον αἶμα
πήματα πῆμασιν ἐξεύρη.

ΗΜΙΧ. χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.

ΗΜΙΧ. καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὅς πρὸς ἐσπέραν φέρει. 1260

ΗΛ. δόχμιά νυν κόρας διάφερ' ὁμμάτων
ἐκεῖθεν ἐνθάδ', εἶτα παλινσκοπιάν.

ΗΜΙΧ. ἔχομεν ὥς θροεῖς. 1265

ΗΛ. ἐλίσσετέ νυν βλέφαρον ἀντ.
κόρας διάδοτε διὰ βοστρύχων πάντη.

ΗΜΙΧ. ὅδε τίς ἐν τρίβῳ; πρόσεχε, τίς ὅδ' ἄρ' ἀμ- 1270
φι μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνὴρ;

ΗΛ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλῃαι· κεκρυμμένους
θηρᾶς ξιφῆρεις αὐτίκ' ἐχθροῖσιν φανεῖ.

ΗΜΙΧ. ἄφοβος ἔχε· κενός, ὦ φίλα,
στίβος ὃν οὐ δοκεῖς.

ΗΛ. τί δέ; τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; 1275

1246 — 1265 = 1266 — 1285

δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τιν',
εἰ τὰδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾷς.

ΗΜΙΧ. καλῶς τὰ γ' ἐνθ' ἐνδ'. ἀλλὰ τὰπὶ σοῦ σκόπει·
ὥς οὔτις ἡμῖν Δαναῖδων πελάζεται.

ΗΜΙΧ. εἰς τανύτὸν ἦκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος. 12

ΗΛ. φέρε νυν ἐν πύλαισιν ἀκοᾶν βάλῃ·
τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ
σφάγια φοινίσσειν;

οὐκ εἰσακούουσ'· ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν

ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφει;

τάχα τις Ἀργείων ἐνοπλος ὁρμήσας

ποδὶ βοηθόρῳφ μέλαθρα προσμῖξει.

σκέψασθ' ἐν νυν ἄμεινον· οὐχ ἔδρας ἀκμῇ·

ἀλλ' αἰ μὲν ἐνθάδ', αἰ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε.

ΧΟ. ἀμείβω κέλευθον σκοποῦσα πάντα. 12

ΕΛ. ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ὄλλυμαι κακῶς.

ΗΜΙΧ. ἠκούσαθ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.

ΗΜΙΧ. Ἐλένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὥς ἀπεικάσαι.

ΗΛ. ὦ Διός, ὦ Διὸς ἀέναν χρότος,
ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖσι φίλοισι πάντως. 15

ΕΛ. Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρών μ' οὐκ ὠφελει

ΗΛ. φονεύετε καίνετε ὄλλυτε,

δίπτυχα δίστομα φάσγανα πέμπετε

ἐκ χειρὸς ἴεμενοι

τὰν λιποπάτορα λιπόγαμόν θ', ἃ πλείστους 1

ἔκανεν Ἑλλάνων

δορὶ παρὰ ποταμὸν ἑλόμενους, ὅθι

δάκρυα δάκρυσι συνέπεσε σιδαρέοις

βέλεσιν ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας. 1

ΧΟ. σιγᾶτε σιγᾶτ'· ἡσθόμην κτύπου τινὸς

κέλευθον εἰσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.

ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, εἰς μέσον φόνον

ἥδ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.
 στείλει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους. 1315
 καλὸν τὸ θήραμα, ἦν ἁλῶ, γενήσεται.
 πάλιν κατάστηθ' ἡσύχω μὲν ὄμματι,
 80 χροά δ' ἀδήλω τῶν δεδραμένων πέρι·
 κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας,
 85 ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τάξειργασμένα. 1320
 ὦ παρθέν', ἥκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
 στέψασα καὶ σπείσασα νεοτέροις χοῖς;
 EP. ἥκω, λαβοῦσα πρενυμένειαν. ἀλλὰ μοι
 φόβος τις εἰσεληλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
 90 τηλουρὸς οὔσα δωμάτων κλύω βοήν. 1325
 HA. τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμαίων.
 EP. εὖφημος ἴσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις;
 HA. θανεῖν Ὀρέστην καμ' ἔδοξε τῇδε γῇ.
 EP. μὴ δῆτ', ἐμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.
 HA. ἄραρ' ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσταμεν. 1330
 EP. ἦ τοῦδ' ἕκατι καὶ βοή κατὰ στέγας;
 HA. ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ
 EP. τίς; οὐδὲν οἶδα μᾶλλον, ἦν σὺ μὴ λέγῃς.
 HA. τλήμων Ὀρέστης μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.
 EP. ἐπ' ἀξίοισι τᾶρ' ἀνευφημεῖ δόμος. 1335
 HA. περὶ τοῦ γὰρ ἄλλον μᾶλλον ἂν φθέρῃται τίς;
 305 ἄλλ' ἐλθὲ καὶ μετὰσχες ἱκεσίας φίλοις,
 σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβία,
 Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.
 1310 ἄλλ' ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χερσὶν ἐμῆς, 1340
 οἴκτειρον ἡμᾶς ἀπικνούφισιν κακῶν.
 ἔθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι·
 σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.
 EP. ἰδοὺ, διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα.
 σῶθηθ' ὅσον γε τοῦπ' ἐμ'. HA. ὦ κατὰ στέγας 1345

φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;

ΕΡ. οἷ' γὰ' τίνας τούσδ' εἰσορῶ; **ΟΡ.** σιγᾶν χρεῶν·
ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοί, σωτηρία.

ΗΛ. ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέξη
βαλόντες ἡσυχάζεσθ'. ὥς εἰδὴ τόδε 1350
Μενέλαος, οὐνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακοὺς,
εὐρῶν ἔπραξεν οἷα χρὴ πράσσειν κακοὺς.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ φίλαι, στρ.
κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοᾶν
πρὸ μελάνθρων, ὅπως ὁπραχθεὶς φόνος
μὴ δεινὸν Ἀργελοῖσιν ἐμβάλη φόβον, 1355
βοηθοροῦναι πρὸς δόμους τυραννικούς,
πρὶν ἐτύμως ἰδῶ τὸν Ἑλένας φόνον
καθαίμακτον ἐν δόμοις κείμενον,
ἢ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα·
τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰς δ' οὐ σαφῶς. 1360
διὰ δίκας ἔβα θεῶν
νέμεσις ἐς Ἑλέναν.

δακρύοισι γὰρ Ἑλλάδ' ἄπασαν ἐπλησε.
διὰ τὸν ὀλόμενον ὀλόμενον Ἰδαίου
Πάρι, ὃς ἄγαν' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον. 1365
ἀλλὰ κτυπεῖ γὰρ κληῖθρα βασιλικῶν δόμων,
σιγήσας· ἔξω γὰρ τις ἐμβαίνει Φουγῶν,
οὐ πειυσόμεσθα τὰν δόμοις ὅπως ἔχει.

ΦΡ. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα 1370
βαρβάρους εὐμάρισιν,
κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέραμνα
Ἀωρικός τε τριγλύφους,
φροῦδα φροῦδα, γᾶ γᾶ,
βαρβάροισι δρασμοῖς.

1353 — 1365 = 1537 — 1548

- αἰαῖ· πᾶ φύγω, ξέναι,
πολιὸν αἰθέρ' ἄμ-
πτάμενος ἢ πόντον, Ὀκεανὸς δὲν
ταυρόκρανος ἀγκάλαις ἐλίσ-
σων κυκλοῖ χθόνα;
- ΧΟ. τί δ' ἔστιν, Ἑλένης πρόσπολ', Ἰδαῖον κᾶρα; 1375
ΦΡ. Ἴλιον Ἴλιον, ὦμοι μοι, Φρύγιον
ἄστυ καὶ καλλίβωλον Ἴ-
δας ὄρος ἱερὸν, ὥς σ' ὀλόμενον στένω,
ἀρμάτειον ἀρμάτειον
μέλος βαρβάρῳ βοᾷ, διὰ τὸ τᾶς 1385
ὀρνιθόγονον ὄμμα κυκνόπτερον
καλλοσύνας Αἴδας σκύμνου δυσελένας,
ξεστῶν περγάμων Ἀπολλωνίων
ἐρινύν· ὀτοτοῖ·
ἰαλέμων ἰαλέμων 1390
Δαρδανία τλάμων Γανυμήδεος
ἱπποσύνα, Διὸς εὐνέτα.
- ΧΟ. σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὖθ' ἕκαστα τὰν δόμοις.
[τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὐγνώστα συμβαλοῦσ' ἔχω.]
- ΦΡ. αἰλινον αἰλινον ἀρχὰν θανάτου 1395
βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ,
Ἀσιάδι φωνᾷ,
βασιλέων ὅταν αἶμα χυθῇ κατὰ γαῖν ξίφεσιν
σιδαρέοισιν Αἶδα.
ἤλθον δόμους, ἴν' αὖθ' ἕκαστά σοι λέγω, 1400
λέοντες Ἕλλανες δύο διδύμῳ·
τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατήρ ἐκλήζετο,
ὁ δὲ παῖς Στροφίου, κακόμητις ἀνὴρ,
οἷος Ὀδυσσεύς, σιγᾷ δόλιος,
πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκάν, 1405
ξυνετὸς πολέμου, φόνιός τε δράκων.

ἔρροι τὰς ἡσύχου προνοί-
ας κακοῦργος ὦν.

οἱ δὲ πρὸς θρόνους ἕσω
μολόντες ἄς ἐγγὴμ' ὁ τοξότας Πάρις
γυναικός, ὅμμα δακρύοις
πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
ἔξονθ', ὃ μὲν τὸ κεῖθεν, ὃ δὲ
τὸ κεῖθεν, ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.

1410

περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεσίους
ἔβαλον ἔβαλον Ἑλένας ἄμφω.

1415

ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον
ἀμφίπολοι Φρύγες·
προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον πεσῶν ἐν φόβῳ,
μή τις εἴη δόλος.

1420

κᾶδόκει τοῖς μὲν οὔ,
τοῖς δ' ἐς ἀρκυστάταν

μηχανὰν ἐμπλέκειν
παῖδα τὰν Τυνδαρίδ' ὁ
μητροφόντας δράκων.

ΧΟ. σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ'; ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ; 1425

ΦΡ. Φρυγίοις ἔτυχον Φρυγίοισι νόμοις

παρὰ βόστρυχον αὔραν αὔραν
Ἑλένας Ἑλένας εὐπᾶρι κύκλῳ
πτερίνῳ πρὸ παρηίδος ἄσσων
βαρβάροις νόμοισιν.

1430

ἃ δὲ λίνον ἡλακᾶτα

δακτύλοις ἔλισσε,

νημά θ' ἔτεο πέδῳ,

σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλματα

συστολίσαι χορήξουσα λίνῳ,

1435

φάρεα πορφύρεα, δῶρα Κλυταιμνήστρα.

προσεῖπεν δ' Ὀρέστας

Λάκαιναν κόραν· ὦ
 Διὸς παῖ, θῆς ἵχνος
 πέδῳ δευρ' ἀποσταῖσα κλισμοῦ, 1440
 Πέλοπος ἐπὶ προπάτορος
 ἔδραν παλαιᾶς ἐστίας,
 ἵν' εἰδῇς λόγους ἐμούς.
 ἄγει δ' ἄγει νιν· ἅ δ' ἐφείπεται,
 οὐ πρόμαντις ὦν ἔμελλεν· 1445
 ὁ δὲ συνεργὸς ἄλλ' ἔπρασσ'
 ἰὼν κακὸς Φωκεύς·
 οὐκ ἐκποδὼν ἵτ', ἀλλ' αἰὲ κακοὶ Φρύγες;
 ἔκλῃσε δ' ἄλλον ἄλλος· ἐν στέγαις·
 τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἱππικοῖσι,
 τοὺς δ' ἐν ἐξέδραισι, τοὺς δ' ἐκεῖσ' ἐκεῖθεν 1450
 ἄλλον ἄλλοσε διαρμόσας ἀποπρὸ δεσποίνης.
 τί τοῦτ' ἐπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐρίγνετο;
 ΧΟ. Ἰδαία μᾶτερ μᾶτερ
 ΦΡ. ὀβριμία ὀβριμία, αἰαῖ,
 φρονίων παθέων ἀνόμων τε κακῶν 1455
 ἅπερ ἔδρακον ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων.
 ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
 ξίφη σπάσαντες ἐν χερσίν.
 ἄλλος ἄλλοσε
 δίνασεν ὄμμα, μή τις παρῶν τύχοι.
 ὥς κάπροι δ' ὀρέστεροι γυναικὸς ἀντίοι στα-
 θέντες 1460
 ἐννέπουσι· κατθανεῖ
 κατθανεῖ, κακὸς σ' ἀποκτείνει πόσις,
 κασιγνήτου προδοῦς
 ἐν Ἄργει θανεῖν γόνον.
 ἅ δ' ἀνίαχεν ἔαχεν, ὦμοι μοι· 1465
 λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέφνοις.

κτύπησε κραῖα μέλεον πλαγᾷ·
 φυγᾷ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον
 ἔχνος ἔφερεν ἔφερεν·
 ἐς κόμας δὲ δακτύλους δικῶν Ὀρέστας,
 Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς,
 ὦμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέσρην,
 παίειν λαιμῶν ἔμελλεν
 ἔσω μέλαν ξίφος.

1470

ΧΟ. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;
 ΦΡ. ἰαχᾷ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
 μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἐνθ' ἐμίνομεν,
 βοηθομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης,
 ὃ μὲν πέτρους, ὃ δ' ἀγκύλας,
 ὃ δὲ ξίφος πρόσωπον ἐν χεροῖν ἔχων.
 ἔναντα δ' ἤλθεν

1475

Πυλάδης ἀλίσστος, οἷος οἶος
 Ἔκτωρ ὁ Φρύγιος ἢ τρικόρυθος Αἴας,
 ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίδων·
 φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν.
 τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες,
 ὅσον Ἄρεος ἀλκὰν ἥσσουντες Ἑλλάδος
 ἐγενόμεσθ' αἰχμᾶς.

1480

1485

ὃ μὲν οἰχόμενος φνγᾶς, ὃ δὲ νέκυσ ὦν,
 ὃ δὲ τραῦμα φέρων, ὃ δὲ λισσόμενος,
 θανάτου προβολάν·

ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύρομεν·

νεκροὶ δ' ἐπιπτον, οἳ δ' ἔμελλον, οἳ δ' ἔκειντ'.

ἔμολε δ' ἅ τάλαιν Ἑρμιόνα δόμους

1490

ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρός, ἣ νιν ἔτεκεν τλά-
 μων.

ἄθυρσοι δ' οἷά νιν δραμόντε Βάκχαι
 σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρεΐαν

ξυνήρπασαν· πάλιν δὲ τῶν Λιδῶν κόραν
ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον· ἃ δ' ἐκ θαλάμων
ἐγένετο διαπρὸ δωμάτων ἄφαντος 1495

ὦ Ζεῦ καὶ γὰρ καὶ φῶς καὶ νύξ,
ἦτοι φαρμάκοισιν ἢ μάγων
τέχναισιν ἢ θεῶν κλοπαῖς,
τὰ δ' ὕστερ' οὐκέτ' οἶδα· δρα-
πέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.
πολύπουα δὲ πολύπουα πάθαια 1500
Μενέλαος ἀνασχόμενος ἀνόνητον ἀπὸ
Τροίας ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε·
ξιφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸ δωμάτων
βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένον ποδί. 1505

ΟΡ. ποῦ 'στιν οὗτος ὃς πέφεν γενεῖ ἐκ δόμων τοῦμόν
ξίφος;

ΦΡ. προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσ-
πίτνων.

ΟΡ. οὐκ ἐν Ἰλίῳ τάδ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν Ἀργεῖα χθονί.

ΦΡ. πανταχοῦ ξῆν ἥδ' ὃν μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σώ-
φοροςιν.

ΟΡ. οὔτι που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεω βοηδρομεῖν;

ΦΡ. σοὶ μὲν οὖν ἔργον ἀμύνειν· ἄξιώτερος γὰρ εἶ. 1511

ΟΡ. ἐνδίκως ἢ Τυνδάρειος ἄρα παῖς διώλετο;

ΦΡ. ἐνδικώτατ', εἰ γε λαιμοὺς εἶχε τριπτύχους θα-
νεῖν.

ΟΡ. δειλίᾳ γλώσσει χαρίζει, τᾶνδον οὐχ οὔτω φρο-
νῶν.

ΦΡ. οὐ γὰρ, ἥτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυγί διελυμήνατο;

ΟΡ. ὁμοσον, εἰ δὲ μή, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν
χάριν. 1516

ΦΡ. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἔγω·

- ΟΡ. ὦδε καὶ Τροίᾳ σίδηρος [πᾶσι] Φρονξίν ἦν φόβος;
 ΦΡ. ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγελ
 φόνον.
 ΟΡ. μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδῶν;
 ΦΡ. μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγὼ
 κάρα. 1521
 ΟΡ. δοῦλος ὦν φοβεῖ τὸν Ἄϊδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει κα-
 κῶν;
 ΦΡ. πᾶς ἀνὴρ, καὶ δοῦλος ἢ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν.
 ΟΡ. εὖ λέγεις, σῶζει σε σύνεσις· ἀλλὰ βαῖν' εἴσω
 δόμων.
 ΦΡ. οὐκ ἄρα κτενεῖς μ'; ΟΡ. ἀφείσαι. ΦΡ. καλὸν ἔπος
 λέγεις τόδε. 1525
 ΟΡ. ἀλλὰ μεταβουλευσόμεσθα. ΦΡ. τοῦτο δ' οὐ καλῶς
 λέγεις.
 ΟΡ. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρον'
 οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ
 γ' εἶ.
 τοῦ δὲ μὴ στήσαί σε κραυγὴν εἶνεκ' ἐξῆλθον
 δόμων·
 ὃξὺ γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος ἐξεγείρεται. 1530
 Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἦμιν ἀναλαβεῖν εἴσω ἑλ-
 φους·
 ἀλλ' ἔτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γανροῦ-
 μενος·
 εἰ γὰρ Ἀργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν λαβῶν,
 τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, καμὲ μὴ σῶξιν θείῃ
 σύγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυνδρῶν-
 τά μοι, 1535
 παρθένον τε καὶ δάμαρτα δύο νεκρῶ κατόψεται.
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τύχα, ἄντ.

ἕτερον εἰς ἁγῶν', ἕτερον αὖ δομος
φοβερόν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρεΐδας πλύνει.

ΗΜΙΧ. τί δοῶμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε;
ἢ σὺγ' ἔχωμεν; ΗΜΙΧ. ἀσφαλέστερον, φίλαι. 1540

ΗΜΙΧ. ἴδε πρὸ δωμάτων ἴδε προκηρύσσει
θοάζων ὃδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.

ΗΜΙΧ. ἄπτουσι πύκας ὥς πυρώσοντες δόμους
τοὺς Τανταλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.

ΧΟ. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖς, 1545
τέλος ὅπα θέλει.

μεγάλα δέ τις ἂ δύναμις· δι' ἀλάστορ'
ἔπεσ' ἔπεσε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων
διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.
ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων
πέλας

[ὀξύπουν, ἡσθημένον που τὴν τύχην ἢ νῦν πάρα].
οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κληῖθρα συμπεραίνοντες μο-
χλοῖς, 1551

ὦ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ
πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὥς σὺ νῦν, Ὀρέστα, δυσ-
τυχεῖς.

ΜΕ. ἦκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια
δισσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτὰ καλῶ. 1555

ἤκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον
ὥς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,
κενὴν ἀκούσας βᾶξιν, ἣν φόβῳ σφαλεῖς
ἤγγειλέ μοι τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολὺς γέλως. 1560

ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοις λέγω
ὦθεῖν πύλας τάσδ', ὥς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χειρῶν μαιφόνων
καὶ τὴν τάλειναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν

- λάβωμεν, ἢ δεῖ ξυνθανεῖν ἐμῇ χειρὶ 1565
 τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάρορον.
- OP. οὗτος σύ, κλήθρων τῶνδε μὴ ψαύσης χειρὶ,
 Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωσαι θράσσει·
 ἢ τῶδε θριγκῶ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν,
 ῥήξας παλαιὰ γείσα, τεκτόνων πόνον. 1570
 μοχλοῖς δ' ἄραρε κλήθρα, σῆς βοηδρόμου
 σπουδῆς ἅ σ' εἰρξει, μὴ δόμων εἴσω περᾶν.
- ME. ἔα, τί χοῖμα; λαμπάδων ὀρῶ σέλας,
 δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τούσδε πυργηρομένους,
 ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρη. 1575
- OP. πότερον ἐρωτᾶν ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;
- ME. οὐδέτερον· ἀνάγκη δ', ὥς ἔοικε, σοῦ κλύειν.
- OP. μέλλω κτανεῖν σου θυγατέρ', εἰ βούλει μαθεῖν.
- ME. Ἐλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;
- OP. εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεῖς ὕπο. 1580
- ME. ἄρνεῖ κατακτᾶς κάφ' ὕβρει λέγεις ταῦδε;
- OP. λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὥφελον
- ME. τί χοῖμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ εἰς φόβον.
- OP. τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Ἴδιον βαλεῖν.
- ME. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ. 1585
- OP. θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δὲ κτενῶ σέθεν.
- ME. ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.
- OP. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ προῦδωκας θανεῖν.
- ME. οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρος;
- OP. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων αἰ. 1590
- ME. ἢ καὶ σύ, Πυλάδῃ, τοῦδε κοινωνεῖς φόνον;
- OP. φησὶν σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.
- ME. ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἦν γε μὴ φύγῃς πετροῖς.
- OP. οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.
- ME. ἢ γὰρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τόδε; 1595
- OP. ὥς μὴ γ' ἐχῆς σύ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ.

- ME. κτείν'· ὥς κτανών γε τῶνδ' ἐμοὶ δώσεις δίκην.
 [OP. ἔσται τάδ'. ME. ἅ ἅ, μηδαμῶς δράσεις τάδε.]
 OP. σίγα νυν, ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσων κακῶς.
 ME. ἦ γὰρ δίκαιον ξῆν σε; OP. καὶ κρατεῖν γε γῆς. 1600
 ME. πόλας; OP. ἐν Ἀργεὶ τῶδε τῷ Πελασγικῷ.
 ME. εὖ γοῦν θίλοις ἂν χερνίβων OP. τί δὴ γὰρ οὐ;
 ME. καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις. OP. σὺ δ' ἂν
 καλῶς;
 ME. ἄγνός γάρ εἰμι χεῖρας. OP. ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.
 ME. τίς δ' ἂν προσείποι σ'; OP. ὅστις ἐστὶ φιλοπά-
 τωρ. 1605
 ME. ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ'; OP. εὐδαίμων ἔφν.
 ME. οὔκουν σὺ γ'. OP. οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.
 ME. ἅπαιρε θυγατρὸς φάσαντον. OP. ψευδῆς ἔφνε.
 ME. ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρ'; OP. οὐ ψευδῆς ἔτ' εἰ.
 ME. οἴμοι, τί δράσω; OP. πεῖθ' ἐς Ἀργείους μο-
 λῶν 1610
 ME. πειθὼ τίν'; OP. ἡμᾶς μὴ θανεῖν αἰτοῦ πόλιν.
 ME. ἦ παῖδά μου φονεύσεθ'; OP. ὦδ' ἔχει τάδε.
 ME. ὦ τλήμον' Ἑλένη, OP. τάμ' δ' οὐχὶ τλήμονα;
 ME. σὲ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν, OP. εἰ γὰρ τόδ'
 ἦν.
 ME. πόνους πονήσας μυρίους. OP. πλὴν γ' εἰς ἐμέ. 1615
 ME. πέπονθα δεινά. OP. τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελής.
 ME. ἔχεις με. OP. σαντὸν σὺ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
 ἀλλ' εἴ, ὅφαπτε δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε·
 σὺ τ', ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε,
 Πυλάδην, κάταιθε γεῖσα τειχέων τάδε. 1620
 ME. ὦ γαῖα Δαναῶν ἱππίου τ' Ἀργούς κτίται,
 οὐκ εἴ' ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
 πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν·
 ξῆ δ', αἶμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένους.

- ΑΠ. Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθιγγμένον, 1625
 Φοῖβός σ' ὁ Αἰτωὺς παῖς ὅδ' ἐγγυὺς ὦν καλῶ.
 σύ θ' ὅς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρη
 Ὀρέσθ', ἵν' εἰδῆς οὕς φέρων ἦκα λόγους.
 Ἐλένην μὲν ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν
 ἡμαρτες, ὀργὴν Μενέλεω ποιούμενος, 1630
 [ἦδ' ἐστίν, ἦν ὁρᾷτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,]
 σεσῶσμένη τε κοῦ θανούσα πρὸς σέθεν.
 ἐγὼ νιν ἐξέσωσα καπὸ φασγάνου
 τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἦρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
 Ζηνὸς γὰρ οὔσαν ξῆν νιν ἄφθιτον χρεῶν, 1635
 Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
 σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
 ἄλλην δὲ νύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβών,
 ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
 Ἑλληνας εἰς ἐν καὶ Φρύγας ξυνήγαγον, 1640
 θανάτους τ' ἔθηκαν, ὥς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
 ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος.
 τὰ μὲν καθ' Ἐλένην ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεῶν,
 Ὀρέστα, γαίης τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρους
 Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλον. 1645
 κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον
 Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον [καλεῖν].
 ἐνθ' ἐνδε δ' ἔλθων τὴν Ἀθηναίων πόλιν
 δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου
 Εὐμενίσσι τρισσαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβῆς 1650
 πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην
 ψῆφον διοίσουσ', ἐνθα νικῆσαι σε χορή.
 ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὀρέστα, φάσγανον δέσρη,
 γῆμαι πέπρωται σ' Ἐρμιόνην· ὅς δ' οἶεται
 Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτε. 1655
 θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει,

δίκας Ἀχιλλῶος πατρὸς ἐξαιτοῦντά με.
 Πυλάδῃ δ' ἄδελφῃς λέκτρον, ὥς κατήνεσας,
 δός· ὁ δ' ἐπιὼν νιν βίотος εὐδαίμων μένει.
 Ἄργους δ' Ὀρεστην, Μενέλεως, ἔα κρατεῖν, 1660

ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός,
 φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρλοῖς
 πόνοις διδοῦσα δεῦρ' ἀεὶ διήνυσσε.
 τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
 ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα. 1665

ΟΡ. ὦ Αἰξία μαντεῖε σῶν θεσπισμάτων·
 οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.
 καίτοι μ' ἐσῆι δαῖμα μὴ τινος κλύων
 ἀλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὅπα.
 ἀλλ' εὖ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις. 1670

ΜΕ. ἰδοὺ μεθίημι Ἐρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,
 καὶ λέκτρον ἐπήνεσ', ἠνίκ' ἂν διδῶ πατήρ.
 ΜΕ. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε παῖ· ζηλῶ δέ σε
 θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.
 Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυνῶ, 1675
 Φοίβου λέγοντος· εὐγενῆς δ' ἀπ' εὐγενοῦς
 γήμας ὄναι καὶ σὺ χῶ διδούς ἐγώ.

ΑΠ. χωρεῖτέ νυν ἕκαστος οἷ προστάσσομεν,
 νείκας τε διαλύεσθε. ΜΕ. πείθεσθαι χρεῶν.

ΟΡ. κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς, 1680
 Μενέλαε, καὶ σοῖς, Αἰξία, θεσπίμασιν.

ΑΠ. ἴτε νυν καθ' ὁδόν, τὴν καλλίστην
 θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ δ'
 Ἑλένην Δίῳις μελάθροισ πελάσσω,
 λαμπρῶν ἄστρον πόλον ἐξανύσας, 1685
 ἐνθα παρ' Ἥρα τῇ θ' Ἡρακλέους
 Ἥβῃ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
 ἔσται σπονδαῖς ἐντιμος ἀεὶ,

σὺν Τυνδαρίδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς,
ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

ΧΟ. ὦ μέγα σεμνή Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

Ρ Η Σ Ο Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΑ.

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ.

ΕΚΤΩΡ.

ΑΙΝΕΙΑΣ.

ΔΟΛΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΡΗΣΟΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΑΡΙΣ.

ΡΗΣΟΤΗΝΙΟΧΟΣ.

ΜΟΤΣΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἔκτωρ τοῖς Ἑλλησιν ἐπικοιτῶν ἀκούσας αὐτοὺς
 πῦρ καιεῖν, εὐλαβήθη μὴ φύγωσιν. ἐξοπλίζειν δὲ διε-
 γνωκῶς τὰς δυνάμεις μετενόησεν Αἰνείου συμβουλευ-
 σαντος ἡσυχάζειν, κατάσκοπον δὲ πέμπσαντας δι' ἐκεί-
 νου τὴν ἀλήθειαν ἱστορῆσαι. Δόλωνα δὲ πρὸς τὴν 5
 χρεῖαν ὑπακούσαντα ἐπέμπεσθαι . . . τόπον εἰς τὴν
 παρεμβολὴν ἀφώρισεν αὐτῷ. ἐπιφανέντες δὲ οἱ περὶ
 τὸν Ὀδυσσεά, καὶ Δόλωνα μὲν ἀνηρηκότες, ἐπὶ δὲ
 τὴν Ἔκτορος κατηντηκότες σκηνὴν πάλιν ὑπέστρεφον
 οὐχ εὐρόντες τὸν στρατηγόν. οὕς Ἀθηναῖ ἐπιφανείσα 10
 κατέσχευεν. καὶ τὸν μὲν Ἔκτορα ἐκέλευσε μὴ ζητεῖν, Πῆ-
 στον δὲ ἀναιρεῖν ἐπέταξε· τὸν γὰρ ἐκ τούτου κίνδυνον
 μείζονα ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησιν, εἰὰν βιώσῃ. τούτοις δὲ
 ἐπιφανεῖς Ἀλέξανδρος . . . ἐπίστασθαι
 πολέμου παρουσίαν. ἐξαπατηθεῖς δὲ ὑπὸ Ἀθηναῖς, 15
 δῆθεν ὑπὸ Ἀφροδίτης, ἄπρακτος ὑπέστρεψεν· οἱ δὲ
 περὶ Διομήδην φονεύσαντες Πῆσον ἐχωρίσθησαν. καὶ
 ἡ συμφορὰ τῶν ἀνηρημένων καθ' ὅλον ἦλθε τὸ στρα-
 τευμα. παραγενομένου δὲ Ἔκτορος ἵνα αὐτὸς περιγί-
 νηται τῶν πεπραγμένων, τετρωμένος ὁ τοῦ Πῆσου 20
 ἐπιμελητὴς δι' αὐτοῦ φησὶν Ἔκτορος τὸν φόνον γεγε-

νησθαι. τοῦ δὲ Ἑκτορος ἀπολογουμένου τὴν ἀλήθειαν
αὐτοῖς ἐμήνυσεν ἢ τοῦ Ῥήσου μήτηρ ἢ Μοῦσα νεκρὸν
κομίζουσα τὸ σῶμα. κατοδυρομένη δὲ καὶ τὸν ἐπιπλά-
κέντα αὐτῇ Στρυμόνα διὰ τὸ τοῦ παιδὸς πένθος καὶ
5 τὸν ἐξ ἐκείνου γεγεννημένον Ῥῆσον, οὐδ' Ἀχιλλεῖ φη-
σιν ἀδάκρυτον ἔσσεσθαι, τῷ κοινῷ τῶν ἐπιφανῶν θα-
νάτῳ τὴν ἰδίαν παραμυθουμένη λύπην.

τοῦτο τὸ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν, Εὐριπί-
δου δὲ μὴ εἶναι· τὸν γὰρ Σοφοκλείου μᾶλλον ὑποφαί-
10 νειν χαρακτῆρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὥς γνή-
σιον ἀναγέγραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ
πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ.

πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται. ὁ γοῦν Δικαίάρχος
ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν
15 οὕτως·

νῦν εὐσέληνον φέγγος ἡ διφορήλατος.
ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρό-
λογος, πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρόπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα
ἂν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν.
20 ἔχει δὲ οὕτως·

ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
Παλλάς, τί δρῶμεν; οὐκ ἔχρῃν ἡμᾶς ἔτι
μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορός,
25 λόγῃ βιαίως Ἑκτορος στροβούμενοι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος,
ἔξ οὗ γ' ἔκρινε Κῦπριν Ἀλέξανδρος θεῶν
κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
30 εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
Πριάμου βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΡΟΘΕΣΙΣ.

Ῥῆσος μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερψι-
 χόρης Μουσῶν μιᾶς παῖς, Θρακῶν δὲ ἡγούμενος εἰς
 Ἴλιον παραγίνεται νυκτός, στρατενομένων Τρώων παρὰ
 ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διο-
 μήδης κατάσκοποι ὄντες ἀναιροῦσιν, Ἀθηναῖς αὐτοῖς 5
 ὑποθεμένης· μέγαν γὰρ ἔσεσθαι τοῖς Ἕλλησι κίνδυνον
 ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα τὸ τοῦ παιδὸς
 σῶμα ἀνείλετο. ὥς ἐν παρόδῳ δὲ διαλαμβάνει καὶ περὶ
 τοῦ φόνου τοῦ Δόλωνος.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ χορὸς συνέ-10
 στηκεν ἐκ φυλάκων Τρωικῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι.
 περιέχει δὲ τὴν νυκτεγερσίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ρ Η Σ Ο Σ

ΧΟ. Βᾶθι πρὸς εὐνὰς
 τὰς Ἑκτορέους τις υπασπιστῶν
 ἄγρουπνος βασιλέως ἢ τευχοφόρων,
 οἷ τετράμοιρον νυκτὸς φυλακὴν
 πάσης στρατιᾶς προκάθηται.
 ὄρθου κεφαλὴν πῆχυν ἐρείσας,
 λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν,
 λείπε χαμεύνας φυλλοστρώτους,
 δέξαι τε νέων κληθόνα μύθων,
 Ἑκτορ· καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι.

ΕΚ. τίς ὄδ'· ἢ φίλιος φθόγγος; τίς ἀνὴρ;
 τί τὸ σῆμα; θρόει·
 τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας
 κοίτας πλάθουσ'; ἐνέπειν χρή.

ΧΟ. φύλακες στρατιᾶς. **ΕΚ.** τί φέρει θορύβῳ;

ΧΟ. θάρσει. **ΕΚ.** θαρσῶ. μῶν τις σε φοβεῖ
 λόχος ἐκ νυκτῶν;
 τί σὺ γὰρ φυλακὰς προλιπὼν κινεῖς
 στρατιάν; τί ν' ἔχων νυκτηγορίαν;
 οὐκ οἶσθα δορὸς πέλας Ἀργεῖου
 νυχίαν ἡμᾶς
 κοίτην πανόπλους κατέχοντας;

- ΧΟ.** ὀπλίζον χεῖρα, συμμάχων, στρ.
 Ἔκτορ, βᾶθι πρὸς εὐνάς,
 ὄτρυνον ἔργος ἀέλθειν, ἀφύπνισον, 25
 πέμπε φίλους ἵεναι ποτὶ σὸν λόχον,
 ἀρμόσατε ψαλλοῖς ἵππους.
 τίς εἶσ' ἐπὶ Πανθοῖδαν,
 ἥ τὸν Εὐρώπας, Αὐκίων ἀγὸν ἀνδρῶν;
 ποῦ σφαγίων ἔφοροι; 30
 ποῦ δὲ γυμνήτων μόναρχοι;
 τοξοφόροι δὲ Φρυγῶν
 ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.
ΕΚ. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' ἀκοίειν,
 τὰ δὲ θαρσύνεις, κούδεν καθαρῶς 35
 ἀλλ' ἢ Κρονίου Πανὸς τρομερᾷ
 μάστιγι φοβεῖ; [φυλακὰς δὲ λιπῶν
 κινεῖς στρατιάν·] τί θροεῖς; τί σε φῶ
 νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν
 οὐδὲν τρανῶς ἀπέδειξας. 40
ΧΟ. πύρ' αἰθεῖ στρατὸς Ἀργόλας, ἀντ.
 Ἔκτορ, πᾶσαν ἂν' ὄρσεναν,
 διπετῇ δὲ νεῶν πυρσοῖς σταθμά.
 πᾶς δ' Ἀγαμεμνονίαν προσέβα στρατὸς
 ἐννύχιος θορούβῳ σκηνάν, 45
 νέαν τιν' ἐφιέμενοι
 βᾶξιν. οὐ γάρ πω πάρος ὦδ' ἐφοβήθη
 ναυσιπόρος στρατιά.
 σοὶ δ', ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
 ἤλυθον ἄγγελος, ὥς 50
 μήποτε τιν' ἐς ἐμὲ μέμψιν εἶπης.
ΕΚ. εἰς καιρὸν ἤλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
 ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρω πλάτῃ

- λαθόντες ὄμμα τοῦμὸν αἰρεσθαι φυγὴν
 μέλλουσι· σαίνει μ' ἐννυχος φρυκτωρία. 55
 ὦ δαίμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας
 θούλης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
 σύροδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
 εἰ γὰρ φαενοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
 λαμπτήρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ, 60
 πρὶν ναῦς πυρῶσαι καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν
 κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερσί.
 κἀγὼ μὲν ἤ πρόθυμος ἵεναι δόρυ
 ἐν νυκτὶ χρῆσθαι τ' εὐτυχεῖ ῥύμη θεοῦ·
 ἀλλ' οἱ σοφοὶ με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες 65
 μάντις ἐπείσαν ἡμέρας μέναι φάος,
 κἄπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
 οἱ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκίων
 βουλᾶς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ 70
 τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν λῆξαι θ' ὕπνου,
 ὥς ἂν τις αὐτῶν καὶ νεῶν θρώσκων ἐπι
 νῶτον χαραχθεὶς κλίμακας ῥάνη φόνῳ,
 οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμοι λελημμένοι
 Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γαπνεῖν. 75
- ΧΟ. Ἐκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·
 ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν οὐκ ἴσμεν τορῶς.
 ΕΚ. τίς γὰρ πύρ' αἰθεῖν πρόφασις Ἀργείων στρατὸν;
 ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ὕποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμῇ φρενί.
 ΕΚ. πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε. 80
 ΧΟ. οὐπω πρὶν ἦψαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.
 ΕΚ. οὐδ' ὥδέ γ' αἰσχυρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.
 ΧΟ. σὺ ταῦτ' ἐπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.
 ΕΚ. ἀπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὀπλίζειν χεῖρα.

- ΧΟ. καὶ μὴν ὄδ' Αἰνέας καὶ μάλα σπουδῇ ποδὸς 85
στείχει, νέον τι πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.
- ΑΙ. Ἐκτορ, τί χοῖμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν 90
τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἔλθόντες φόβῳ
νυκτηγοροῦσι καὶ κεκίνηται στρατός;
- ΕΚ. Αἰνέα, πυκάζου τεύχεσιν δέμας σέθεν 90
- ΑΙ. τί δ' ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
λόχος κρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρόνην;
- ΕΚ. φεύγουσιν ἄνδρες κάπιβαίνουσιν νεῶν.
- ΑΙ. τί τῶνδ' ἂν εἰποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;
- ΕΚ. αἶθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός· 95
καί μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἐς αὔριον,
ἀλλ' ἐκκέαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν
φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμήσειν χθονός.
- ΑΙ. σὺ δ' ὥς τί δράσων πρὸς τὰδ' ὀπλίξει χέρας;
- ΕΚ. φεύγοντας αὐτοὺς κάπιθρώσκοντας νεῶν 100
λόγχῃ καθέξω κάπικείσομαι βαρύς·
αἰσχρὸν γὰρ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακὸν
θεοῦ διδόντος πολεμίους ἄνευ μάχης
φεύγειν ἔᾶσαι πολλὰ δράσαντας κακά.
- ΑΙ. εἰθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὐβουλος, ὥς δράσαι χερί. 105
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
πέφυνκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλεύειν καλῶς.
ὅστις πυρὸς λαμπτήρας ἐξήρθης κλύων
φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν 110
τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
καίτοι περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονός
φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,
νικώμενος μὲν τήνδε μὴ οὐ μόλῃς πόλιν· 115
πῶς γὰρ περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός;

πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἱππηλάται,
 ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας;
 νικῶν δ' ἐφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
 ὅς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα 120
 οὐδ' ὧδ' Ἀχαιοὺς ὥς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
 αἶθρων γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει.
 ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
 εὖδειν ἐῷμεν ἐκ κύπων ἀρειφάτων,
 κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὅς ἂν θέλῃ, 125
 πέμπειν δοκεῖ μοι· καὶ μὲν αἶρωνται φυγὴν,
 στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῶ·
 εἰ δ' εἰς δόλον τιν' ἦδ' ἄγχι φρυκτωρία,
 μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου
 βουλευσόμεσθα· τήνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ. 130
 XO. τάδε δοκεῖ, τάδε μεταθέμενος νόει. στρ.
 σφαλερὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν κράτη.
 τί γὰρ ἄμεινον ἢ
 ταχυβάταν νεῶν κατόπταν μολεῖν
 πέλας ὃ τί ποτ' ἄρα δαίτοις 135
 πυρὰ κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων δαίεται;
 EK. νικᾷτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε.
 στείχων δὲ κοίμα συμμάχους· τάχ' ἂν στρατὸς
 κινοῖτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
 ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατάσκοπον. 140
 καὶ μὲν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
 σὺν πάντ' ἀκούσει καὶ παρῶν εἴσει λόγους·
 εἰάν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὀρμώμενοι,
 σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει,
 ὥς οὐ μενοῦντά μ'· ἀλλὰ προσμίσσω νεῶν 145
 ὄλκοισι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατῶ.

- ΑΙ. πέμφ' ὥς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς.
 σὺν σοὶ δ' ἔμ' ὅψει καρτεροῦνθ' ὅσ' ἂν δέῃ.
- ΕΚ. τίς δῆτα Τρώων οἷ πάρεισιν ἐν λόγῳ
 θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν; 150
 τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης;
 τίς φησιν; οὔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
 πόλει πατρώα συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.
- ΔΟ. ἐγὼ πρὸ γαλας τόνδε κίνδυνον θέλω
 ῥίψας κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν, 155
 καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθῶν βουλευμάτων
 ἤξω· πλὶ τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.
- ΕΚ. ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπολις
 Δόλων· πατρός δὲ καὶ πρὶν εὐκλεῆ δόμον 160
 νῦν δις τόσῳ τέθεικας εὐκλεέστερον.
- ΔΟ. οὔκουν πονεῖν μὲν χρή, ποιοῦντα δ' ἄξιον
 μισθὸν φέρεσθαι; παντὶ γὰρ προκειμένον
 κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίκτει διπλὴν.
- ΕΚ. ναί, καὶ δίκαια ταῦτα κοῦκ ἄλλως λέγω.
 τάξαι δὲ μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος. 165
- ΔΟ. οὐ σῆς ἐρῶμεν πολιοχου τυραννίδος.
- ΕΚ. σὺ δ' ἀλλὰ γήμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενοῦ.
- ΔΟ. οὐκ ἐξ ἑμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.
- ΕΚ. χρυσὸς πάρεστιν, εἰ τόδ' αἰτήσῃ γέρας.
- ΔΟ. ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις· οὐ βίον σπανίζομεν. 170
- ΕΚ. τί δῆτα χρῆζεις ὧν κέκευθεν Ἴλιος;
- ΔΟ. ἐλὼν Ἀχαιοὺς δῶρά μοι ξυνάλνεσον.
- ΕΚ. δώσω· σὺ δ' αἶτει πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
- ΔΟ. κτεῖν', οὐ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χεῖρα.
- ΕΚ. οὐ μὴν τὸν Ἰλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖ λαβεῖν; 175
- ΔΟ. κακὰ γεωργεῖν χεῖρες εὐ τεθραμμέναι.
- ΕΚ. τίν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις;
- ΔΟ. καὶ πρόσθεν εἶπον· ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.

- ΕΚ. καὶ μὴν λαφύρων γ' αὐτὸς αἰρήσει παρών.
ΔΟ. θεοῖσιν αὐτὰ πασάλευε πρὸς δόμους. 180
- ΕΚ. τί δῆτα μείζον τῶνδ' ἐμ' αἰτήσῃ γέρας;
ΔΟ. ἵππους Ἀχιλλέως· χορὴ δ' ἐπ' ἄξίοις πονεῖν
ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοις δαίμονος.
ΕΚ. καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερῶς ἵππων ἐμοί·
ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἄφθιτοι πεφυκότες 185
τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον·
δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἀναξ
Πηλεΐ Ποσειδῶν, ὥς λέγουσι, πόντιος.
ἀλλ' οὐ σ' ἐπάρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι
κάλλιστον οἴκοις κτῆμ' Ἀχιλλέως ὄχον. 190
- ΔΟ. αἰνῶ· λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.
σέ δ' οὐ φθονεῖν χορὴ· μυρὶ ἔστιν ἄλλα σοί,
ἐφ' οἷσι τέρπει τῆσδ' ἀριστεύων χιθονός.
ΧΟ. μέγας ἄγῶν, μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἔλειν· ἀντ. 195
μακάριός γε μὴν κυρήσας ἔσει.
πόντος ὅδ' εὐκλεής·
μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν.
τὰ θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα,
τὰ δὲ παρ' ἀνδράσιν τέλειά σοι φαίνεται. 200
- ΔΟ. στείχοιμ' ἄν· ἐλθὼν δ' ἐς δόμους ἐφέστιος
σκευῇ προπόντως σῶμ' ἐμὸν κατάψομαι,
κἀκεῖθεν ἦσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
ΧΟ. εἰπ' εἰ τιν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἐξεῖς στολήν.
ΔΟ. πρέπουσαν ἔργῳ κλωπικοῖς τε βήμασιν. 205
- ΧΟ. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χορὴ σοφόν τι μανθάνειν·
λέξον, τίς ἔσται τοῦδε σώματος σαγή;
ΔΟ. λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἄψομαι δορὰν
καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρα,
βάσιν τε χερσὶ προσθίαν καθαρμοῦσας 210

καὶ κῶλα κῶλοις, τετράπουν μιμήσομαι
 λύκον κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον,
 τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν.
 ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδί,
 δίβαμος εἼμι· τῇδε σύγκειται δόλος. 215

ΧΟ. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαΐας παῖς ἐκεῖσε καὶ πάλιν
 πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἄναξ.
 ἔχεις δὲ τοῦργον, εὖτυχεῖν μόνον σε χρή.

40. σωθήσομαί τε καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως
 οἴσω κάρη σοι, σύμβολον δ' ἔχων σαφές 220
 φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
 ἢ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ
 ἥξω πρὸς οἴκους πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.

ΧΟ. Θυμβραῖε καὶ Δάλιε καὶ Λυκίας 225
 ναὸν ἐμβατεύων,

Ἄπολλον, ὃ δία κεφαλὰ, μόλε τοξήρης, ἱκοῦ ἐν-
 νύχιος

καὶ γενοῦ σωτήριος ἀνέρι πομπᾶς
 ἀγεμὼν καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις, 230

ὃ παγκρατές, ὃ Τροῖας

τείχη παλαιὰ δείμας.

μόλοι δὲ νανκλήρια, καὶ στρατιᾶς 235

Ἑλλάδος διόπτας

ἵκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θυμέλας οἴκων πατρὸς
 Ἰλιάδας. 235

Φθιάδων δ' ἱππων ποτ' ἐπ' ἄντυγι βαίη,

δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιὸν Ἄρη,

τὰς πόντιος Αἰακίδα 240

Πηλεῖ δίδωσι δαίμων.

ἐπεὶ πρό τ' οἴκων πρό τε γᾶς ἔτλα μόνος στρ.

224 — 232 = 233 — 241

242 — 252 = 253 — 263

ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν· ἄγαμαι
 λήματος· ἧ σπανία 245
 τῶν ἀγαθῶν, ὅταν ἧ
 δυσάλιον ἐν πελάγει καὶ σαλεύῃ
 πόλιν· ἔστι Φρυγῶν τις ἔστιν ἄλκιμος· 250
 ἐνὶ δὲ θράσος ἐν αἰχμᾷ· ποτὶ Μυσῶν, ὃς ἐμὴν
 συμμαχίαν ἀτίξει.
 τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν ὁ πεδοστιβῆς σφαγεὺς ἀντ.
 οὐτάσει ἐν κλισίαις, τετράπουν 255
 μῆμον ἔχων ἐπὶ γᾶν
 θηρός; ἔλοι Μενέλαν,
 κτανὼν δ' Ἀγαμεμνόνιον κρᾶτ' ἐνέγκοι
 Ἑλένα κακόγαμβρον ἐς χέρας γόον, 260
 ὃς ἐπὶ πόλιν, ὃς ἐς γᾶν Τροίαν χιλιόναυον ἦλνυθ'
 ἔχων στρατείαν.

- ΑΓΓ. ἄναξ, τοιοῦτων δεσπότησιν ἄγγελος 265
 εἶην τὸ λοιπὸν οἷά σοι φέρω μαθεῖν.
 ΕΚ. ἧ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί·
 καὶ γὰρ σὺ ποιμένας δεσπότης τευχεςφόροις
 ἦκειν ἔοικας ἀγγελῶν ἵν' οὐ πρόπει.
 οὐκ οἶσθα δῶμα τοῦμὸν ἧ θρόνους πατρός,
 οἳ χρῆν γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα ποιμνία; 270
 ΑΓΓ. σκαιοὶ βοτῆρῆς ἔσμεν· οὐκ ἄλλως λέγεις.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦσόν σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.
 ΕΚ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσκυλείους τύχας·
 μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βασιάζομεν.
 ΑΓΓ. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα· 275
 ἀνὴρ γὰρ ἀρχῆς μυρίας στρατηλατῶν
 στείχει φίλος σοὶ σύμμαχος τε τῇδε γῇ.
 ΕΚ. ποίας πατρῷας γῆς ἐρημώσας πέδον;
 ΑΓΓ. Θρηκῆς· πατὴρ δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
 ΕΚ. Ῥῆσον τιθέντ' ἐλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα; 280

- ΑΓΓ. ἔγνωσ· λόγου δὲ δις τόσου μ' ἐκούφισας.
- ΕΚ. καὶ πῶς πρὸς Ἰδης ὀργάδας πορεύεται,
πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξίτου;
- ΑΓΓ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα.
νυκτὸς γὰρ οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατόν, 285
κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χειρός.
φόβον δ' ἀγρώσταις, οἳ κατ' Ἰδαίου λέπας
οἰκοῦμεν αὐτόρριζον ἐστίαν χθονός,
παρέσχε δρυμὸν νυκτὸς ἐνθηρον μολῶν.
πολλῇ γὰρ ἡχῇ Θρηῆκιος ῥέων στρατὸς 290
ἔστειχε· θάμβει δ' ἐκπλαγέντες ἴμεν
ποίμνας πρὸς ἄκρας, μή τις Ἀργείων μόλη
λεηλατήσων καὶ σὰ πορθήσων σταθμά,
πρὶν δὴ δι' ὧτων γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν
ἐδεξάμεσθα καὶ μετέστημεν φόβου. 295
στείχων δ' ἄνακτος προυξερευνητὰς ὁδοῦ
ἀνιστόρησα Θρηῆκοις προσφθέγμασιν,
τίς ὁ στρατηγὸς καὶ τίνας κεκλημένους
στείχει πρὸς ἄστυ Πριαμίδαισι σύμμαχος.
καὶ πάντ' ἀκούσας ὧν ἐφιέμην μαθεῖν, 300
ἔστην· ὁρῶ δὲ Ρῆσον ὥστε δαίμονα
ἔστωτ' ἐν ἱππέοισι Θρηῆκοῖς ὄχοις.
χρυσῇ δὲ πλάστιγξ ἀνχένα ζυγηφόρον
πῶλων ἔκλθε χιόνος ἐξαυγεστέρων.
πέλτης δ' ἐπ' ὤμων χρυσοκόλλητος τύπος 305
ἐλαμπε· Γοργῶν δ' ὥς ἀπ' αἰγίδος θεᾶς
χαλκῇ μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος
πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.
στρατοῦ δὲ πληθὸς οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ
θέσθαι δύναι' ἂν, ὥς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν, 310
πολλοὶ μὲν ἱππῆς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,
πολλοὶ δ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος

- γυμνῆς ὁμασπῇ, Θρηκίαν ἔχων στολήν.
 τοιόσδε Τροία σύμμαχος πάρεστ' ἀνὴρ,
 ὃν οὔτε φεύγων οὔθ' ὑποσταθεὶς δορὶ 316
 ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.
- ΧΟ.** ὅταν πολίταις εὐσταθῶσι δαίμονες,
 ἔρπει κατάντης ξυφορὰ πρὸς τὰγαθὰ.
- ΕΚ.** πολλοὺς, ἐπειδὴ τοῦμόν εὐτυχεῖ δόρυ
 καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστίν, εὐρήσω φίλους. 320
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οὔτινες πάλαι
 μὴ ξυμπονοῦσιν, ἥνίκ' ἐξώσσης Ἀρης
 ἔθραυε λαίφῃ τῇσδε γῆς μέγας πνέων.
 Ῥῆσος δ' ἔδειξεν οἶος ἦν Τροία φίλος·
 ἦκει γὰρ εἰς δαῖτ', οὐ παρῶν κνηηγέταις 325
 αἰρουῦσι λείαν οὐδὲ συγκαμῶν δορί.
- ΧΟ.** ὀρθῶς ἀτίζεις κἀπίμομπος εἰ φίλοις·
 δέχου δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.
- ΕΚ.** ἀρκοῦμεν οἱ σώζοντες Ἴλιον πάλαι.
- ΧΟ.** πέποιθας ἦδη πολέμους ἡρηκέναι; 330
- ΕΚ.** πέποιθα· δείξει τοῦπιόν σέλας θεοῦ.
- ΧΟ.** ὅρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.
- ΕΚ.** μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.
 ὃ δ' οὖν ἐπέπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὔ,
 ξένος δὲ πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων· 336
 χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο.
- ΧΟ.** ἄναξ, ἀπωθεῖν συμάχους ἐπίφθονον. 334
- ΑΓΓ.** φόβος γένοιτ' ἂν πολέμοις ὀφθεῖς μόνον. 335
- ΕΚ.** σύ τ' εὖ παραινεῖς καὶ σὺν καιρίως σκοπεῖς. 339
 ὁ χρυσοτευχῆς οὖν ὅδ' ἀγγέλου λόγῳ 340
 Ῥῆσος παρέσται τῇδε σύμμαχος χθονί.
- ΧΟ.** Ἀδράσθεια μὲν ἅ Λιδὸς παῖς 342
 εἰργοὶ στομάτων φθόρον· 350

φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι
 ψυχῇ προσφιλές ἐστὶν εἰπεῖν. 345
 ἦκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
 ἦκεις, ἐπλάθης Φρυγίαν πρὸς αὐλὰν
 ἀσπαστός, ἐπεὶ σε χρόνῳ
 Πιερίς μάτηρ ὅ τε καλλιγέφυ-
 ρος ποταμὸς πορεύει 350
 Στρυνμών, ὅς ποτε τᾶς μελωδοῦ
 Μούσας δι' ἀκηράτων
 δινηθεῖς ὑδροειδῆς
 κόλπων σὰν ἐφύτευσεν ἦβαν.
 σύ μοι Ζεὺς ὁ φανατός 355
 ἦκεις διφρεῶν βαλῖασι πώλοισ.
 νῦν, ὦ πατρίς ὦ Φρυγία,
 ξὺν θεῷ νῦν σοι τὸν ἐλευθέριον
 Ζῆνα πάρεστιν ἄδειν.
 ἄρά ποτ' αὐθις ἅ παλαιὰ 360
 Τροία τοὺς προπότας παναμερεῦσει
 θιάσους ἐρώτων
 ψαλμοῖσι καὶ κυλίκων οἶνοπλανήτοις
 ἐπιδεξίαις ἀμίλλαις,
 κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν 365
 Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς;
 ὦ φίλος, εἶθε μοι
 σᾶ χειρὶ καὶ σῷ δορὶ πρά-
 ξας τὰδ' ἐς οἶκον ἐλθοῖς.
 ἐλθέ, φάνηθι, τὰν ζάχρυσον 370
 Πηλεΐδα προβαλοῦ κατ' ὄμμα πέλιαν
 δοχμίαν πεδαίρων
 σχιστὰν παρ' ἄντυγα, πώλους ἐρεθίζων
 δίβολόν τ' ἄκουτα πάλλων.

360 — 369 = 370 — 379

σὲ γὰρ οὔτις ὑποστάς
 Ἀργείας ποτ' ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει·
 ἀλλὰ νιν ἄδε γὰ
 καταφθίμενον Ὀρηκὶ μόρφῳ
 φίλτατον ἄχθος οἴσει.
 ἰὼ ἰὼ.

375

380

μέγας ὦ βασιλεῦ, καλόν, ὦ Ὀρήκη,
 σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.
 Ἴδε χρυσόδετον σώματος ἄλκην,
 κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους,
 παρὰ πορπάκων κελαδοῦντας.
 θεός, ὦ Τροία, θεὸς αὐτὸς Ἀρης,
 ὁ Στρυμόνιος πῶλος ἀοιδοῦ
 Μούσης ἦκων καταπνεῖ σε.

385

- PH. χαῖρ', ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τυραννε τῆσδε γῆς,
 Ἔκτορ· παλαιᾶ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω.
 χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα καὶ προσήμενον
 πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
 τεῖχῃ πάρειμι καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.
- EK. παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος Μουσῶν μίᾳς
 Ὀρηκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φιλῶ λέγειν
 τάληθές ἀεὶ κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.
 πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ
 ἐλθόντα, καὶ μὴ τοῦπὶ σ' Ἀργείων ὑπο
 Τροίαν εἶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
 οὐ γάρ τι λέξεις ὥς ἄκλητος ὢν φίλοις
 οὐκ ἤλθες οὐδ' ἡμυνας οὐδ' ἐπεστράφης.
 τίς γάρ σε κῆρυξ ἢ γερουσία Φρυγῶν
 ἐλθοῦς ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηπεν πόλει;
 ποίων δὲ δῶρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν;
 σὺ δ' ἐγγειῆς ὢν βάρβαρός τε βαρβάρους
 Ἑλλήσιν ἡμᾶς προύπιες τὸ σὸν μέρος.

390

395

400

405

καίτοι σε μικρᾶς ἐκ τυραννίδος μέγαν
 Θρηκῶν ἄνακτα τῇδ' ἔθηκ' ἐγὼ χεοί,
 ὅτ' ἄμφι Πάργαιόν τε Παιόνων τε γῆν
 Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα
 ἔρρηξα πέλτην, σοὶ δὲ δουλώσας λεῶν
 παρέσχον· ὦν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
 φίλων νοσοῦντων ὕστερος βοηδρομεῖς.
 οἱ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
 πάλαι παρόντες, οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις
 κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει,
 οἱ δ' ἐν θ' ὅπλοισι καὶ παρ' ἱππέοις ὄχοις
 ψυχρὰν ἄησιν δίψιόν τε πῦρ θεοῦ
 μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεμνίοις
 πυκνὴν ἄμυστιν ὥς σὺ δεξιούμενοι.
 ταῦθ', ὥς ἂν εἰδῆς Ἑκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον,
 καὶ μέμφομαί σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.
 τοιοῦτός εἰμι καὐτός, εὐθεῖαν λόγων
 τέμνων κέλευθον, κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.
 ἐγὼ δὲ μεῖζον ἢ σὺ τῇσδ' ἀπὼν χθονὸς
 λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην·
 ἀλλ' ἀγχιτέροισιν γαῖά μοι, Σκυθής λεῶς,
 μέλλοντι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν
 ξυνῆψε πόλεμον· Εὐξένοιο δ' ἀφικόμην
 πόντου πρὸς Ἀκτάς, Θρηῖκα πορθμεύσας στρατόν.
 ἐνθ' αἱματηρὸς πέλανος ἐς γαῖαν Σκυθής
 ἦντλειτο λόγχῃ Θρηῖ τε συμμιγῆς φόνος.
 τοιάδε τοί μ' ἀπείργε συμφορὰ πέδον
 Τροίας ἰκέσθαι σύμμαχόν τέ σοι μολεῖν.
 ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὀμηρεύσας τέκνα,
 τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν,
 ἥκω περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα,
 τὰ δ' ἄλλα περὶ γῆς περῶν ὀρίσματα,
 21*

ΡΗ.

οὐχ ὥς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας,
 οὐδ' ἐν ξαγχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,
 ἀλλ' οἷα πόντον Θορήκιον φουσήματα 440
 κρυσταλλόπηκτα Παλιονάς τ' ἐπεξάρει,
 ξὺν τοῖσδ' ἄπνυος οἶδα τλὰς πορπάμασιν.
 ἀλλ' ὕστερος μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως·
 σὺ μὲν γὰρ ἦδη δέκατον αἰχμάξεις ἔτος
 κούδ' ἐν περαινέεις, ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας 445
 ῥίπτεις κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρην·
 ἐμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκέσει
 πέρσαντι πύργους ναυστάθμοις ἐπεισπεσεῖν
 κτεῖναι τ' Ἀχαιοὺς· θατέρᾳ δ' ἀπ' Ἰλίου
 πρὸς οἶκον εἶμι, συντεμῶν τοὺς σοὺς πόνους. 450
 ὑμῶν δὲ μή τις ἀσπίδ' ἄρηται χερί·
 ἐγὼ γὰρ ἔξω τοὺς μέγ' ἀνχοῦντας δορὶ
 πέρσας Ἀχαιοὺς, καίπερ ὕστερος μολῶν.

ΧΟ.

ἰὼ ἰὼ.

στορ.

φίλα θροεῖς, φίλος Διόθην εἴ· μόνον 455
 φθόνον ἄμαχον ὕπατος
 Ζεὺς θέλοι ἀμφὶ
 σοῖς λόγοισιν εἰργεῖν.
 τὸ δὲ νάιον Ἀργόθεν δόρυ
 οὔτε πρὶν τιν' οὔτε νῦν 460
 ἀνδρῶν ἐπόρευσε σέθεν κρείσσω. πῶς μοι
 Ἀχιλεὺς τὸ σὸν ἐγγὺς ἂν δύναίτο,
 πῶς δ' Αἴας ὑπομεῖναι;
 εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἤμαρ εἰσλδοίμ', ἄναξ,
 ὅτ' ὦ πολυφόνου 465
 χειρὸς ἀποινάσαιο λόγχα.

ΡΗ.

τοιαῦτα μὲν σοι τῆς μακροῦς ἀπουσίας
 προᾶξαι παρέξω· σὺν δ' Ἀδραστείᾳ λέγω,

- ἐπειδὴν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
 θῶμεν θεοῖσι τ' ἀκροθίνι' ἐξέλης, 470
 ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείων θέλω
 καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορί,
 ὥς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.
 ΕΚ. εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ
 πόλιν νεμοίμην ὥς τὸ πρὶν ποτ' ἀσφαλῆ, 475
 ἢ κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν.
 τὰ δ' ἀμφὶ τ' Ἄργος καὶ νομὸν τὸν Ἑλλάδος
 οὐχ ὧδε πορθεῖν ῥᾷδι, ὥς λέγεις, δορί.
 ΡΗ. οὐ τοῦσδ' ἀριστῆς φασιν Ἑλλήνων μολεῖν;
 ΕΚ. κοῦ μεμφομέσθ' αὖ γ', ἀλλ' ἄδην ἐλαύνομαι. 480
 ΡΗ. οὐκ οὖν κτανόντες τοῦσδε πᾶν εἰργάσμεθα;
 ΕΚ. μὴ νυν τὰ πόρρω τάγγνυθεν μεθεὶς σκόπει.
 ΡΗ. ἄρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μὴ.
 ΕΚ. πολλῆς γὰρ ἄρχω κἀνθάδ' ὦν τυραννίδος.
 ἀλλ' εἴτε λαιὸν εἴτε δεξιὸν κέρας, 485
 εἴτ' ἐν μέσοισι συμμάχοις, πάρεστί σοι
 πέλτην ἐρεῖσαι καὶ καταστήσαι στρατόν.
 ΡΗ. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἔκτορ, θέλω.
 εἰ δ' αἰσχροὺς ἦγετ' μὴ συνεμπροῆσαι νεῶν
 πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον, 490
 τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.
 ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θεοῦρον ἀντάραι δόρυ.
 ΡΗ. καὶ μὴν λόγος γ' ἦν ὥς ἐπλευσ' ἐπ' Ἴλιον.
 ΕΚ. ἐπλευσε καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μηνίων
 στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ. 495
 ΡΗ. τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;
 ΕΚ. Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἡσσᾶσθαι δοκεῖ
 χῶ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἰμυλώτατον
 κρόττημ' Ὀδυσσεύς, λῆμά τ' ἀρκούντως θρασὺς
 καὶ πλείστα χώρεν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας. 500

- ὃς εἰς Ἀθάνας σηκὸν ἐννυχος μολὼν
κλέψας ἄγαλμα ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρει.
ἦδη δ' ἀγύρτης πτωχικὴν ἔχων στολὴν
εἰσῆλθε πύργους, πολλὰ δ' Ἀργείοις κακὰ
ἤρατο, πεμφθεὶς Ἴλιον κατὰσκοπος· 505
κτανῶν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας πυλῶν
ἐξῆλθεν· αἰεὶ δ' ἐν λόχοις εὐρίσκεται
Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας
θάσσων· κακῶ δὲ μερμέρῳ παλαίμεν.
- PH. οὐδεὶς ἀνὴρ εὐψυχος ἀξιοὶ λάθρα 510
κτείνειν τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.
τοῦτον δ' ὃν ἴζειν φῆς σὺ κλωπικὰς ἔδρας
καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμείρας ῥάχιν
στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον. 515
ληστήν γὰρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ.
- EK. νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνη.
δείξω δ' ἐγὼ σοι χῶρον, ἐνθα χρὴ στρατὸν
τὸν σὸν νυχεῦσαι τοῦ τεταγμένου δίχα. 520
ξύνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἦν τι καὶ δέη,
μέμνησ' ἀκούσας Θρηκί τ' ἄγγειλον στρατῶ.
ὑμᾶς δὲ βάντας χρὴ προταινὶ τάξεων
φρουρεῖν ἐγερτὶ καὶ νεῶν κατὰσκοπον
δέχθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ εἶπερ ἐστὶ σῶς, 525
ἦδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωικοῖς.
- XO. τίνας ἀ φυλακά; τίς ἀμείβει 530
στρ.
ταν ἐμὰν πρῶτα;
δύεται σημεῖα καὶ ἐπτάποροι
Πλειάδες αἰθέριαι· 530
μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται.

ἔγρεσθε, τί μέλλετε; κοιτᾶν
ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.

οὐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν;

ἄως δὴ πέλας ἄως

535

γίνεται, καὶ τις προδρομῶν

ᾧδε γ' ἐστὶν ἀστήρ.

ΗΜΙΧ. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακὴν;

* * * *

ΗΜ. Μυγδόνος ὃν φασι Κόροιβον.

ΗΜ. τίς γὰρ ἐπ' αὐτῷ; ΗΜ. Κίλικας Παίωι

540

στρατὸς ἤγειρεν, Μυσδοὶ δ' ἡμᾶς.

ΗΜ. οὐκ οὖν Λυκίους πέμπτην φυλακὴν

βάντας ἐγείρειν

καιρὸς κλήρου κατὰ μοῖραν;

545

ΧΟ. καὶ μὴν αἶώ Σιμόεντος

ἀντ.

ἡμένα κοίτας

φοινίας ὕμνεϊ πολυχορδοτάτα

γῆρυϊ παιδολέτωρ

μελοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα·

550

ἤδη δὲ νέμουσι κατ' Ἴδαν

ποιμνία· νυκτιβρόμου

σύριγγος ἴαν κατακούω·

θέλγει δ' ὄμματος ἔδραν

ὕπνος· ἄδιστος γὰρ ἔβα

555

βλεφάροις πρὸς ᾠῆς.

ΗΜ. τί ποτ' οὐ πλάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν

Ἐκτῶρ ᾧτρυνε κατόπταν;

ΗΜ. ταρβῶ· χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.

ΗΜ. ἀλλ' ἢ κρυπτὸν λόχον εἰσπαίσας

560

διόλωλε; τάχ' ἂν εἴη φοβερόν μοι.

ΗΜ. αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν

βάντας ἐγείρειν
 ἡμᾶς κλήρου κατὰ μοῖραν.

- ΟΔ. Διόμηδες, οὐκ ἤκουσας — ἢ κενὸς ψόφος 565
 στάξει δι' ὧτων; — τευχέων τινα κτύπον;
 ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
 κλάζει σιδήρου· κάμει τοι, πρὶν ἡσθόμην
 δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδω φόβος.
 ΟΔ. ὄρα κατ' ὄρφνην μὴ φύλαξιν ἐντύχης. 570
 ΔΙ. φυλάξομαι τοι καὶν σκότῳ τιθεῖς πόδα.
 ΟΔ. ἦν δ' οὖν ἐγείρης, οἷσθα σύνθημα στρατοῦ;
 ΔΙ. Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.
 ΟΔ. ἔα·
 εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὄρω.
 ΔΙ. καὶ μὴν Δόλων γε τάσδ' ἐφραξεν Ἐκτορος 575
 κοίτας, ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυσται τόδε.
 ΟΔ. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν λόχος βέβηκέ μοι;
 ΔΙ. ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά.
 ΟΔ. θρασὺς γάρ Ἐκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατεῖ, θρασύς.
 ΔΙ. τί δῆτ', Ὀδυσσεῦ, θρωῶμεν; οὐ γὰρ ἠΰρομεν 580
 τὸν ἄνδρ' ἐν εὐναῖς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
 ΟΔ. στείχωμεν ὥς τάχιστα ναυστάθμων πέλας.
 σώξει γὰρ αὐτὸν ὅστις εὐτυχῇ θεῶν
 τίθησιν· ἡμῖν δ' οὐ βιαστέον τύχην.
 ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' Αἰνέαν ἢ τὸν ἐχθιστον Φρυγῶν 585
 Πάριν μολόντε χροὴ κατατομεῖν ἕλπει;
 ΟΔ. πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ πολεμίων ἀνὰ στρατὸν
 ζητῶν θυνήσει τούσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
 ΔΙ. αἰσχροὺν γε μέντοι ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
 δρᾶσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον. 590
 ΟΔ. πῶς δ' οὐ δέδρακας; οὐ κτανόντε ναυστάθμων
 κατάσκοπον Δόλωνα σώζομεν τάδε

σκυλεύματ'· ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς;
πεῖθου, πάλιν στείχωμεν· εὖ δ' εἴη τυχεῖν.

ΑΘ. ποῖ δὴ λιπόντες Τρωικῶν ἐκ τάξεων 595

χωρεῖτε, λύπη καρδίαν δεδηγμένοι,

εἰ μὴ κτανεῖν σφῶν Ἑκτορ' ἢ Πάριν θεὸς

δίδωσιν; ἄνδρα δ' οὐ πέπυσθε σύμμαχον

Τροίᾳ μολόντα Ῥῆσον οὐ φάυλω τρόπῳ;

ὃς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' ἐς αὔριον, 600

οὔτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἂν Αἰαντος δόρυ

μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθοι,

τείχη κατασκάψαντα καὶ πυλῶν ἕσω

λόγῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον.

τοῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις. τὰς δ' Ἑκτορος 605

εὐνὰς ἕασον καὶ καρατόμους σφαγὰς·

ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χειρός.

ΟΔ. δέσποιν' Ἀθάνᾳ, φθέγματος γὰρ ἡσθόμην

τοῦ σοῦ συνήθη γῆρυν· ἐν πόνοισι γὰρ

παροῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἑμοῖς αἰεὶ ποτε· 610

τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν ποῦ κατηύνασται φράσον,

πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος;

ΑΘ. ὅδ' ἐγγὺς ἦσται κοῦ συνήθροισται στρατῷ.

ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατηύνασεν

Ἑκτωρ, ἕως ἂν νύξ ἀμείψηται φάος. 615

πέλας δὲ πῶλοι Θρηκίων ἐξ ἀρμάτων

λευκαὶ δέδενται, διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ·

στείλβουσι δ' ὥστε ποταμίου κύκνου πτερόν.

ταύτας κτανόντες δεσπότην κομίζετε,

κάλλιστον οἴκοις σκύλον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου 620

τοιόνδ' ὄχημα χθρὼν κέκευθε πωλικόν.

ΟΔ. Διόμηδες, ἢ σὺ κτεῖνε Θρηκίον λεῶν,

ἢ μοι πάρες γε, σοὶ δὲ χρὴ πώλους μέλειν.

ΔΙ. ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σὺ·

- τρέβων γὰρ εἰ τὰ κομψὰ καὶ νοεῖν σοφός. 626
 χορὴ δ' ἄνδρα τάσσειν οὐ μάλιστ' ἂν ὠφελοί.
 ΑΘ. καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
 στείχοντα, φυλάκων ἐκ τινος πεπυσμένον
 δόξας ἀσήμους πολεμίων μεμβλωκότων.
 ΔΙ. πότερα σὺν ἄλλοις ἢ μόνος πορεύεται; 630
 ΑΘ. μόνος· πρὸς εὐνὰς δ', ὥς ἔοικεν, Ἐκτορος
 χωρεῖ, κατόπτας σημανῶν ἦκειν στρατοῦ.
 ΔΙ. οὐκ οὐν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χορῇ;
 ΑΘ. οὐκ ἂν δύναιο τοῦ πεπρωμένου πλέον.
 τοῦτον δὲ πρὸς σῆς οὐ θέμις χειρὸς θανεῖν. 635
 ἀλλ' ὥπερ ἦκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς,
 τάχυν'· ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
 δοκοῦσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν,
 σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
 καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· ὃν δὲ χορὴ παθεῖν, 640
 οὐκ οἶδεν οὐδ' ἠκούσεν ἐγγὺς ὦν λόγου.
 ΠΑ. σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
 Ἐκτορ, καθευδεις; οὐκ ἐγείρεσθαί σ' ἐχορῇ;
 ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
 ἢ κλῶπες ἄνδρες ἢ κατάσκοποι τινες. 645
 ΑΘ. θάρσει· φυλάσσει σ' ἥδε πρεφυμένης Κύπρις.
 μέλει δ' ὁ σός μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
 τιμῆς, ἐπαινῶ δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
 καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωικῷ στρατῷ
 ἦκω πορεύουσ' ἄνδρα σοι μέγαν φίλον, 650
 τῆς ὑμνοποιοῦ παιδα Θρῆκιον θεᾶς
 Μούσης, πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
 ΠΑ. αἰεὶ ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει
 καί μοι, μέγιστον δ' ἐν βίῳ κειμήλιον
 κρίνας σέ φημι τῇδε προσθέσθαι πόλει. 655
 ἦκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς, φήμη δέ τις

φύλαξιν ἐμπέπτωκεν ὥς κατάσκοποι
 ἦκουσ' Ἀχαιῶν. ᾧ μὲν οὐκ ἰδὼν λέγει,
 ὃ δ' εἰσιδὼν μολόντας οὐκ ἔχει φράσαι,
 ὧν εἴνεκ' εὐνὰς ἤλυθον πρὸς Ἑκτορος. 660

ΑΘ. μηδὲν φοβηθῆς· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον·
 Ἑκτωρ δὲ φροῦδος Θρηῖκα κοιμήσων στρατόν.

ΠΑ. σύ τοί με πείθεις, σοῖς δὲ πιστεύων λόγοις
 τάξιν φυλάξων εἴμ' ἐλεύθερος φόβου.

ΑΘ. χώρει· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δόκει τὰ σά,
 ὥστ' εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὄρα·ν. 665

γνώσει δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν.
 ὑμᾶς δ' αὐτῷ τοὺς ἄγαν ἐρρωμένους,
 Αἰεττίου παῖ, θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη.

κεῖται γὰρ ἡμῖν Θρηῖκιος στρατηλάτης, 670

ἵπποι τ' ἔχονται, πολέμιοι δ' ἡσθημένοι
 χωροῦσ' ἐφ' ὑμᾶς· ἀλλ' ὅσον τάχιστα χρὴ
 φεύγειν πρὸς ὀλκοὺς ναυστάθμων. τί μέλλετε
 σκηπτοῦ πιόντος πολεμίων σῶζειν βίον;

ΗΜ. ἔα ἔα·

βάλε βάλε βάλε βάλε, 675

θένε θένε· τίς ὃδ' ἀνὴρ;

λεύσσετε, τοῦτον αὐδῶ.

κλῶπες οὔτινες κατ' ὄρφνην

τόνδε κινοῦσι στρατόν.

δεῦρο δεῦρο πᾶς. 680

τούσδ' ἔχω, τούσδ' ἐμαρψα.

τίς ὁ λόχος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;

ΟΔ. οὐ σε χρὴ εἰδέναι· θανεῖ γὰρ σήμερον δράσας
 κακῶς.

ΗΜ. οὐκ ἐρεῖς ξύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μο-
 λεῖν;

ΟΔ. ἴστω. θάρσει. ΗΜ. πέλας ἴθι. παῖς πᾶς. 685

ΟΔ. ἡ σὺ δὴ ῥῆσον κατέκτας; ΧΟ. ἀλλὰ τὸν κτε-
νοῦντα σέ.

ΟΔ. ἴσχε πᾶς τις. ΗΜ. οὐ μὲν οὖν. ΗΜ. ᾧ, φίλιον
ἄνδρα μὴ θένης.

ΗΜ. καὶ τί δὴ τὸ σῆμα; ΟΔ. Φοῖβος. ΗΜ. ἔμαθον· ἴσχε
πᾶς δόρυ.

ΗΜ. οἶσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; ΟΔ. τῇδ' ἔπη κατεί-
δομεν.

ἔρπε πᾶς κατ' ἔχνος αὐτῶν. ΗΜ. ἡ βοὴν ἐγερ-
τέον; 690

ΗΜ. ἀλλὰ συμμαχοὺς ταράσσειν δεινὸν ἐν νυκτῶν
φόβῳ.

ΧΟ. τίς ἀνδρῶν ὁ βᾶς; στρ.

τίς ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται,

χέρα φυγῶν ἐμάν;

πόθεν νιν κυρήσω; 695

τίνι προσεικάσω,

ὅστις δι' ὄρφνης ἦλθ' ἀδειμάντῳ ποδὶ

διὰ τε τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας;

Θεσσαλὸς ἦ

παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν; 700

ἦ νησιώτης σποράδα κέκτηται βίον;

τίς ἦν πόθεν ποίης πάτρας;

ποῖον ἐπεύχεται τὸν ὕπατον θεῶν;

ΗΜ. ἄρ' ἔστ' Ὀδυσσεὺς τοῦρρον ἦ τίνος τόδε;
εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι, δοκεῖ. 705

ΗΜ. δοκεῖ γάρ; ΗΜ. τί μὴν οὔ;

ΗΜ. θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.

ΗΜ. τίν' ἀλκὴν; τίν' αἰνεῖς; ΗΜ. Ὀδυσσῆ.

ΗΜ. μὴ κλωπὸς αἰνεῖ φωτὸς αἰμύλον δόρυ.

ΧΟ. ἔβα καὶ πάρος 710

κατὰ πτόλιν, ὕπαφρον ὅμυ' ἔχων

692—709=710—727

ῥακοδύντω στολᾶ
 πυκασθείς, ξιφήρης
 κρύφιος ἐν πέπλοις.
 βίον δ' ἐπαιτῶν εἰρπ' ἀγύρτης τις λάτρεις, 716
 ψαφαρόχροουν κᾶρα πουλυπινές τ' ἔχων·
 πολλὰ δὲ τᾶν

βασιλίδ' ἐστίαν Ἀτρειδᾶν κακῶς
 ἔβαξε δῆθεν ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις.
 ὅλοιτ' ὅλοιτο πανδίκως, 720

πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἰχνος βαλεῖν.
 ΗΜ. εἰτ' οὖν Ὀδυσσέως εἴτε μὴ, φόβος μ' ἔχει·
 Ἐκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.

ΗΜ. τί λᾶσκων; ΗΜ. δυσοίζων. 725
 ΗΜ. τί δρᾶσαι; τί ταρβεῖς;

ΗΜ. καθ' ἡμᾶς περᾶσαι ΗΜ. τίν' ἀνδρῶν;
 ΗΜ. οἱ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν.

ΗΝ. ἰώ, δαίμονος τύχη βαρεῖα. φεῦ φεῦ.

ΧΟ. ἔα·
 σίγα πᾶς, ὕφριξ'· ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται. 730

ΗΝ. ἰὼ ἰὼ,
 συμφορὰ βαρεῖα Θρηκῶν. ΧΟ. συμμάχων τις ὁ
 στένων.

ΗΝ. ἰὼ.
 δύστηνος ἐγὼ σύ τ', ἄναξ Θρηκῶν,
 ὃ στυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδὼν·
 οἶόν σε βίου τέλος εἶλεν. 735

ΧΟ. τίς εἰ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων; κατ' εὐφρόνην
 ἀμβλῶπες ἀνγαί, κοῦ σε γινώσκω τορῶς.

ΗΝ. ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωικῶν εὖρω;
 ποῦ δῆθ' Ἐκτωρ
 τὸν ὑπασπιδιον κοῖτον ἰαύει;
 τίνι σημῆνω διόπων στρατιᾶς;
 οἷα πεπόνθαμεν, οἷα τις ἡμᾶς 740

δράσας ἀφανῆ φροῦδος, φανερόν
Θρηξίν πένθος τολυπεύσας.

ΧΟ. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι 740
ἔοικεν, οἷα τοῦδε γιγνώσκω κλύων.

ΗΝ. ἔρρει στρατιά, πέπτωκεν ἄναξ
δολίῳ πληγῇ.

ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ,

οἷα μ' ὀδύνη τείρει φονίου 750

τραύματος εἴσω. πῶς ἂν ὀλοίμην;

χοῖν γάρ μ' ἀκλεῶς Ῥῆσόν τε θανεῖν.

Τροία κέλσαντ' ἐπίκουρον;

ΧΟ. τὰδ' οὐκ ἐν ἀνιγμοῖσι σημαίνει κακά· 755
σαφῶς γὰρ αὐτᾷ συμμάχους ὀλωλότας.

ΗΝ. κακῶς πέπρακται κἀπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς 760
αἰσχιστα· καίτοι δις τόσον κακὸν τόδε·
θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μὲν, εἰ θανεῖν χρεῶν,
λυπρὸν μὲν οἶμαι τῷ θανόντι· πῶς γὰρ οὔ;
τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος καὶ δόμων εὐδοξία.

ἡμεῖς δ' ἀβούλως ἀκλεῶς ὀλώλαμεν.

ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς ἦνυσ' Ἐκτόρεια χεῖρ,

ξύνθημα λέξας, εὐδομεν πεδοστιβεῖς,

κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς 765

φυλακαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ' ἐν τάξεσιν

ἔκειτο τεύχη, πληκτρά τ' οὐκ ἐπὶ ξυροῖς

ἵππων καθήρομοσθ', ὥς ἄναξ ἐπεύθετο

κρατοῦντας ὑμᾶς ἀφεδρεύοντας νεῶν

πρύμναισι· φαύλως δ' ἠῦδομεν πεπτωκότες. 770

κἀγὼ μελούσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου

πῶλοισι χόρτον, προσδοκῶν ἑωθινὴν

ξεύξειν ἐς ἀλκὴν, ἀφθόνῳ μετρώ χερί.

λεύσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν

πυκνῆς δι' ὄρφνης· ὥς δ' ἐκινήθην ἐγώ,

ἐπτηξάτην τε κἀνεχωρείτην πάλιν· 775

ἦπνυσα δ' αὐτοῖς μὴ πελάξουσθαι στρατῶ,
κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
οἷ δ' οὐδέν· οὐ μὲν οὐδ' ἐγὼ τὰ πλείονα,
ἠΰδον δ' ἀπελθὼν αὐθις εἰς κοίτην πάλιν.
καὶ μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται· 780

ἵππους γὰρ ἄς ἐθρεψα κἀδιφρηλάτοιν
Ῥῆσφ παρεστώς, εἶδον, ὥς ὄναρ δοκῶν,
λύκους ἐπεμβεβῶτας ἐδραΐαν ῥάχιν·
θείνοντες δ' οὐρᾶ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα,
ἦλανυνον, αἶ δ' ἔρρεγκον ἐξ ἀρτηριῶν 785
θυμὸν πνέουσai κἀνεχαίτιζον φόβην.

ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι
πώλοισιν· ἐννυχος γὰρ ἐξώμα φόβος.
κλύω δ' ἐπάρας κρᾶτα μυχιτισμὸν νεκρῶν.
θερμὸς δὲ κρουνὸς δεσπότου παρὰ σφαγαῖς 790
βάλλει με δυσθυνητοῦντος αἵματος νέου.
ὀρθὸς δ' ἀνάσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός.
καὶ μ' ἐγγος ἀυράζοντα καὶ θηρώμενον
παίει παραστάς νεῖραν εἰς πλευράν ξίφει
ἀνὴρ ἀκμάζων· φασγάνου γὰρ ἡσθόμην 795
πληγῆς, βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών.
πίπτω δὲ προηνής· οἷ δ' ὄχημα πωλικὸν
λαβόντες ἵππων ἴσαν φρυγὴ πόδα.

ᾠ ᾠ.

ὀδύνῃ με τείρει, κοῦκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας.
καὶ ξυμφορὰν μὲν οἶδ' ὀρῶν, τρόπῳ δ' ὄτῳ 800
τεθνηᾶσιν οἷ θανόντες οὐκ ἔχω φράσαι,
οὐδ' ἐξ ὁποίας χειρός. εἰκάσαι δέ μοι
πάρεστι λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.
ἦνίοχε Θρηγὸς τοῦ κακῶς πεπραγotos,
μηδὲν δύσοιξ' οὐ πολεμίους δρᾶσαι τάδε. 805

ΧΟ.

- Ἐκτωρ δὲ καὐτὸς συμφορᾶς πεπυσμένος
χωρεῖ· συναλγεῖ δ', ὥς ἔοικε, σοῖς κακοῖς.
- EK.** πῶς οἱ μέγιστα πῆματ' ἐξειργασμένοι
μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατάσκοποι
λήθουσιν αἰσχροῦς, καὶ κατεσφάγη στρατός, 810
κοῦτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε
οὔτ' ἐξιόντας; τῶνδε τίς δώσει δίκην
πλήν σου; σὲ γὰρ δὴ φύλακὰ φημι εἶναι στρατοῦ.
φρουδοὶ δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ
πόλλ' ἐγγελῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί. 815
εὖ νυν τόδ' ἴστε, Ζεὺς ὁμώμοσται πατὴρ,
ἦτοι μάραγνά γ' ἢ καρανιστῆς μόρος
μένει σε δρωῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Ἐκτορα
τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε.
- XO.** ἰὼ ἰώ, ἀντ. 820
μέγ' ἄρ' ἐμοὶ μέγ', ὃ πολίοχον κράτος,
κακὸν ἔμολεν, ὅτε σοι
ἄγγελος ἦλθον,
ἀμφὶ ναῦς πύρ' αἰθεῖν [Ἀργείων στρατόν],
ἐπεὶ ἄγρουπνον ὅμμι' ἐν εὐφρόνῃ 825
οὔτ' ἐκοίμισ' οὔτ' ἐβριξ',
οὐ τὰς Σιμοεντιάδας πηγᾶς· μή μοι
κότον, ὃ ἄνα, θῆς· ἀναίτιος γὰρ
ἔγωγε πάντων.
ἦν δὲ χρόνῳ παράκαιρον ἔργον ἢ λόγον 830
πύθῃ, κατὰ με γὰς
ζῶντα πόρευσον· οὐ παραιτοῦμαι.
- HN.** τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς βάρβαρός τε βαρβάρου
γνώμην ὑφαιρεῖ τὴν ἐμήν, πλέκων λόγους;
σὺ ταῦτ' ἐδρασας· οὐδέν' ἂν δεξαίμεθα 835
[οὔθ' οἱ παθόντες οὔτ' ἂν οἱ τετρωμένοι]
ἄλλον· μακροῦ γε δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου,

ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
 ἵππων ἐρασθεῖς, ὧν ἕκατι συμμάχους
 τοὺς σοὺς φρονεῖς, πόλλ' ἐπισκηπτῶν μολεῖν.
 ἦλθον, τεθνῆσιν· εὐπρεπέστερον Πάρις 841
 ξενίαν κατήσχυν' ἢ σὺν συμμάχους κτανῶν.
 μὴ γάρ τι λέξης ὥς τις Ἀργείων μολῶν
 διώλεσ' ἡμᾶς· τίς ἂν ὑπερβαλὼν λόχους
 Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν; 845
 σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο καὶ Φρυγῶν στρατός.
 τίς οὖν τέτρωται, τίς τέθνηκε συμμάχων
 τῶν σῶν, μολόντων ὧν σὺ πολεμίων λέγεις;
 ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ', οἷ δὲ μέλιξονα
 παθόντες οὐχ ὁρῶσιν ἡλίου φάος. 850
 ἀπλῶς δ' Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα.
 τίς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' εὐφρόνην
 Ῥήσου μολῶν ἐξηῦρεν [εἰ μὴ τις θεῶν·
 ἔφραξε τοῖς κτανούσιν], οὐδ' ἀφιγμένον
 τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾷ τάδε. 855
 χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδ' Ἀχαιικὸς λεώς,
 κοῦδέν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελες κλύων·
 ἐν σοὶ δ' ἄρ' ἀρχώμεσθα; μὴ μ' ἔρωσ' ἔλοι
 τοιοῦτος ἵππων ὥστ' ἀποκτείνειν φίλους. 860
 καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεώς· τίς γὰρ ἄλλος ἂν ποτε
 ἔδρασεν ἢ βούλευσεν Ἀργείων ἀνὴρ;
 δέδοικα δ' αὐτὸν καὶ τί μου θράσσει φρένας,
 μὴ καὶ Δόλωνα συντυχῶν κατέκτανεν·
 χρόνον γὰρ ἤδη φρουῖδος ὧν οὐ φαίνεται. 865

ΕΚ.

ΗΝ.

ΕΚ.

ΗΝ.

- ΕΚ. μὴ θνητῶν· ἄλλος γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος. 870
- ΗΝ. ποῖ δὲ τράπωμαι δεσποτῶν μονούμενος;
- ΕΚ. οἶκός σε κενύτων οὐμὸς ἐξιάσεται.
- ΗΝ. καὶ πῶς με κηδεύουσιν αὐθεντῶν χεῖρες;
- ΕΚ. ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
- ΗΝ. ὅλοιθ' ὁ δράσας. οὐ γὰρ εἰς σὲ τείνεται 875
- γλῶσσ', ὥς σὺ κομπεῖς· ἡ Δίκη δ' ἐπίσταται.
- ΕΚ. λάξυσθ'· ἄγοντες δ' αὐτὸν εἰς δόμους ἐμούς,
- οὕτως ὅπως ἂν μὴ ῥυπαρὴν πορσύνετε·
- ὑμᾶς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τείχει χρεῶν
- Πριάμῳ τε καὶ γέρουσι σημήναι νεκροῦς 880
- θάπτειν κελεύειν λεωφόρου πρὸς ἐκτροπᾶς.
- ΧΟ. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης
- Τροίαν ἀνάγει πάλιν εἰς πένθος
- δαίμων ἄλλος, τί φυτεύων;
- ἔα ἔα. ὦ ὦ. 885
- τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεός, ὦ βασιλεῦ,
- τὸν νεόδομητον νεκρὸν ἐν χειροῖν
- φοράδην πέμπει;
- ταρβῶ λεύσσω τὸδε φάσμα.
- ΜΟΤ. ὁρᾷν πάρεστι, Τρῶες· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς 890
- τιμὰς ἔχουσα Μοῦσα συγγόνων μίαν
- πάρεμι, παῖδα τόνδ' ὁρῶς· οἰκτρῶς φίλον
- θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὃν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
- δόλιος Ὀδυσσεὺς ἄξιαν τίσει δίκην.
- ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ 895
- τέκνον σ' ὀλοφύρομαι, ὦ
- ματρός ἄλγος, οἶαν
- ἔκελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν,
- ἢ δυσδαίμονα καὶ μελέαν,

895 — 903 = 906 — 914

ἀπὸ μεμφομένης ἐμοῦ πορευθείς, 900
 ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως.
 ὦμοι ἐγὼ σέθεν, ὦ φίλῳ
 φιλία κεφαλά, τέκνον, ὦμοι.

ΧΟ. ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν 905
 ἔχοντι, κἀγὼ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον.

ΜΟΤ. ὅλοιτο μὲν Οἰνείδας, 910
 ὅλοιτο δὲ Λαρτιάδας,
 ὅς μ' ἄπαιδα γέννας
 ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο·
 ἃ δ' Ἑλλανα λιποῦσα δόμον

Φρυγίων λεχέων ἐπλευσε πλαθεῖς·
 ὑπ' Ἰλίῳ ὤλεσε μὲν σὲ κατὰ Τροίας,
 φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.

ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς Αἶδου μολών, 915
 Φιλάμμονος παῖ, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός·
 ὕβρις γάρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ Μουσῶν ἔρις
 τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον.

περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διὰ ῥοὰς
 λέκτροις ἐπλάθην Στρυμόνος φυταλμίοις, 920
 ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον ἐς λέπας
 Πάργαιον ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι

Μοῦσαι μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας
 κλεινῷ σοφιστῇ Θρηκί, κάτυφλώσαμεν
 Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην. 925

κἀπεὶ σὲ τίκτω, συγγόνους αἰδουμένη
 καὶ παρθενείαν, ἥκ' ἐς εὐύδρου πατρὸς
 δίνας· τρέφειν δέ σ' οὐ βρότειον ἐς χέρα
 Στρυμῶν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.
 ἐνθ' ἐκτραφεῖς κάλλιστα παρθένων ὕπο, 930

Θρήκης ἀνάσσω·ν πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.
 καί σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαεμάτους
 ἀλλὰς κορύσσοντ' οὐκ ἐδεύμαινον θανεῖν·
 Τροίας δ' ἀπηύδων ἄστν μὴ κέλσαι ποτέ,
 εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον· ἀλλὰ σ' Ἔκτορος 935
 πρεσβεύμαθ' αἶ τε μυρίαί γε ρουσίαι
 ἔπεισαν ἐλθεῖν ἀπικουρῆσαι φίλοις.
 σὺ τοῦδ', Ἀθήνα, παντὸς αἰτία μόρου,
 οὐδὲν δ' Ὀδυσσεὺς οὐδ' ὁ Τυδέως τόκος
 ἔδρασε δράσας· μὴ δόκει λεληθέναι. 940
 καίτοι πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβεύομεν
 Μοῦσαι μάλιστα ἀπικυρώμεθα χθονί,
 μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανὰς
 ἔδειξεν Ὀρφεύς, αὐτανέπιος νεκροῦ
 τοῦδ' ὃν κατακτείνεις σὺ· Μουσαῖόν τε σὸν 945
 σεμνὸν πολίτην ἀπὶ πλεῖστον ἄνδρ' ἔνα
 ἐλθόντα, Φοῖβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν.
 καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις
 θρηνῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.
 XO. μάτην ἄρ' ἡμᾶς Θρήκιος τροχηλάτης 950
 ἐδέυννας, Ἔκτορ, τῶνδε βουλευῆσαι φόνον.
 EK. ἦδη τάδ'· οὐδὲν μάντεων ἔδει φράσαι
 Ὀδυσσεὺς τέχνησι τόνδ' ὀλωλότα.
 ἐγὼ δὲ γῆς ἐφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
 λεύσσω, τί μὴν ἔμελλον οὐ πέμψειν φίλοις 955
 κήρυκας, ἐλθεῖν ἀπικουρῆσαι χθονί;
 ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί.
 οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι.
 καὶ νῦν ἔτοιμος τῶνδε καὶ τεύξαι τάφον
 καὶ ξυμπυρῶσαι μυριάων πέπλων χλιδήν· 960
 φίλος γὰρ ἐλθὼν δυστυχῶς ἀπέρχεται.

- ΜΟΤ.** οὐκ εἴσι γαίης εἰς μελάρχιμον πέδον·
 τοσόνδε νύμφην τὴν ἐνεργθ' αἰτήσομαι
 τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δῆμητρος θεᾶς,
 ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ'· ὀφειλέτης δέ μοι 965
 τοὺς Ὀρφέως τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.
 κάμοι μὲν ὥς θανῶν τε κοῦ λεύσσω φάος
 ἔσται τὸ λοιπόν· οὐ γὰρ ἐς ταῦτόν ποτε
 ἔτ' εἰσιν οὐδὲ μητρὸς ὄψεται δέμας,
 κρυπτός δ' ἐν ἄντροις τῆς ὑπαργύρου χθονὸς 970
 ἀνθρωποδαίμων κείσεται βλέπων φάος,
 Βάκχου προφήτης ὥστε Παγγαίου πέτραν
 ᾧκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
 ῥᾶον δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
 οἴσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεῶν. 975
 θρήνοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
 ἔπειτ' Ἀχιλλῇ Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ.
 οὐ ῥύσεται νιν Παλλὰς, ἣ σ' ἀπέκτανε·
 τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος.
 ᾧ παιδοποιοὶ συμφοραί, πόνοι βροτῶν, 980
 ὥς ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογιζεται,
 ἅπαις διοίσει κοῦ τεκῶν θάψει τέκνα.
- ΧΟ.** οὗτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει·
 σὺ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
 Ἔκτορ, πάρεστι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε. 985
- ΕΚ.** χωρεῖτε, συμμάχους θ' ὀπλίξεσθαι τάχος
 ἄνωχθε πληροῦν τ' αὐχένας ξυνωρίδων.
 πανοὺς δ' ἔχοντας χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς
 σάλπιγγος αὐδὴν· ὥς ὑπερβαλὼν τάφρον
 τεύχεα τ' Ἀχαιῶν ναυσὶν αἶθρον ἐμβαλεῖν 990
 πέποιθα Τρωσὶ θ' ἡμέραν ἐλευθέραν
 ἀκτῖνα τὴν στείχουσιν ἡλίου φέρειν.

ΧΟ. πείθου βασιλεῦ· στείχωμεν ὅπλοις
κοσμησάμενοι καὶ ξυμμαχία
τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἂν νίκην
δοίῃ δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

996

ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΩΝ ΤΡΩΙΑΔΩΝ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΕΛΕΝΗ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετα τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾶ τε καὶ
 Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι,
 τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ
 μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάν-
 δραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες κληρωσάμενοι περὶ τῶν
 αἰχμαλώτων γυναικῶν τὰς ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν Ἀγα-
 μέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέ-
 μῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τῆς
 τοῦ Ἀχιλλέως ταφῆς κατέσφαξαν, Ἀστυάνακτα δὲ ἀπὸ
 τῶν τειχῶν ἔρριψαν, Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν Μενέ- 10
 λαος ἤγαγεν, Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμοφδὸν ἐνυμφα-
 γώγησεν. Ἐκάβη δὲ τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα,
 τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυραμένη καὶ . . . κηδεύ-
 σασα, πρὸς τὰς Ὀδυσσεῶς ἤχθη σκηπτάς. τούτῳ λα-
 τρεῦειν δοθείσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΠΟ. Ἦκω λιπὼν Αἴγαιον ἄλμυρόν βάθος
 πόντοιο Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρηίδων χοροὶ
 κάλλιστον ἶχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
 ἐξ οὗ γὰρ ἄμφι τήνδε Τρωικὴν χθόνα
 Φοῖβός τε κἀγὼ λαῖνους πύργους πέριξ 5
 ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὔ ποτ' ἐκ φρενῶν
 εὖνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
 ἣ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορός
 ὄλωλε πορθηθεῖσ'. ὁ γὰρ Παρνάσιος
 Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχανάσι Παλλάδος 10
 ἐγκύμον' ἵππον τευχέων συναρμόσας
 πύργων ἐπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βρέτας·
 ὅθιν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
 δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἄμπισχὼν δόρυ.
 ἔρημα δ' ἄλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα 15
 φόνῳ καταρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
 πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς ἐρκείου θανών.
 πολὺς δὲ χρυσὸς Φρύγιά τε σκυλεύματα
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
 πρύμνηθεν οὖρον, ὥς δεκασπόρῳ χρόνῳ 20
 ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
 οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἑλληνες πόλιν.

- ἐγὼ δέ, νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεᾶς
 Ἦρας Ἀθάνας θ', αἰ συνεξείλον Φρυγας,
 λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς· 25
 ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
 νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει
 πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
 βοᾷ Σκάμανδρος δεσπότης κληρουμένων.
 καὶ τὰς μὲν Ἀρκάς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεῶς 30
 ἐλλήχ' Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
 ὅσαι δ' ἄκληροι Τρωάδων, ὑπὸ στέγαις
 τατοδ' εἰσὶ τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
 στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς
 Ἑλένη, νομισθεῖς αἰχμάλωτος ἐνδίκως. 35
 τὴν δ' ἀθλίαν τὴνδ' εἰ τις εἰσορᾷ θέλει,
 πάρεστιν Ἑκάβῃ κειμένη πυλῶν πάρος
 δάκρυα χέουσα πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
 ἥ παῖς μὲν ἀμφὶ μνήμ' Ἀχιλλεῖον τάφου
 οἴκτρ' ἀτέθνηκε τλημόνως Πολυξένη, 40
 φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν' ἦν δὲ παρθένον
 μεθ' ἧκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
 τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβὲς
 γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
 ἀλλ' ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα, χατρά μοι, πόλις 45
 ξεστὸν τε πύργωμ'· εἰ σε μὴ διώλεσε
 Παλλὰς Διὸς παῖς, ἥσθ' ἂν ἐν βάθροισι ἔτι.
- ΑΘ. ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς
 μέγαν δὲ δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον
 λύσασαν ἐχθραν τὴν πάρος προσεννέπειν, 50
- ΠΟ. ἔξεστιν· αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλῖαι,
 ἄνασσ' Ἀθάν' α, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.
- ΑΘ. ἐπ' ἤνεσ' ὄργας ἡπίους· φέρω δὲ σοὶ
 κοινούς ἐμαυτῇ τ' εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.

- ΠΟ. μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἀγγελεῖς ἔπος, 55
 ἢ Ζηνὸς ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
- ΑΘ. οὐκ, ἀλλὰ Τροίας εἵνεκ', ἐνθα βαίνομεν,
 πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν, ὥς κοινήν λάβω.
- ΠΟ. ἦ πού νιν ἐχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν 60
 εἰς οἶκτον ἤλθες πυρὶ κατηθαλωμένης;
- ΑΘ. ἐκεῖσε πρῶτ' ἀνελθε· κοινώσσει λόγους
 καὶ συμπονήσεις ἂν ἐγὼ προᾶξαι θέλω;
- ΠΟ. μάλιστα· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν·
 πότερον Ἀχαιῶν ἤλθες εἵνεκ' ἢ Φρυγῶν;
- ΑΘ. τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφραναι θέλω, 65
 στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
- ΠΟ. τί δ' ὥδε πηδᾶς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους
 μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς ὃν ἂν τύχῃς;
- ΑΘ. οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;
- ΠΟ. οἶδ', ἡνίκ' Αἴας εἴλκε Κασάνδραν βίᾳ. 70
- ΑΘ. κοῦδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἥκουσ' ὕπο.
- ΠΟ. καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.
- ΑΘ. τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
- ΠΟ. ἔτοιμ' ἃ βούλει τὰπ' ἐμοῦ, δράσεις δὲ τί;
- ΑΘ. δύστηνον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω. 75
- ΠΟ. ἐν γῇ μερόντων ἢ καθ' ἄλμυρὰν ἄλα;
- ΑΘ. ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου.
 καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
 πέμψει γνωφώδη τ' αἰθέρος φνυγμάτα,
 ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεράννιον, 80
 βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι πυρὶ.
 σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παρὰ σχος Αἰγαιον πόρον
 τρικυμῖαις βρέμοντα καὶ δίναις ἁλός,
 πληῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
 ὡς ἂν τὸ λοιπὸν τᾶμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν 85
 εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ θεοὺς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.

- ΠΟ. ἔσται τὰδ'· ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
 δέϊται· ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
 ἄκται δὲ Μυκόνου Δῆλιοί τε χοιράδες
 Σκυρός τε Αἰημόν· θ' αἱ Καφῆρειοί τ' ἄγκραι 90
 πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξουσιν νεκρῶν.
 ἀλλ' ἔρπ' Ὀλυμπον καὶ κεραυνίους βολὰς
 λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χειρῶν καταδόκει,
 ὅταν στράτευμ' Ἀργεῖον ἐξιῇ κάλως.
 μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, 95
 ναοὺς τε τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων.
 ἐρημιά δ' οὖς αὐτὸς ὥλεθ' ὕστερον.
 ΕΚ. ἄνα δύσδαιμον πεδόθεν κεφαλὴν,
 ἐπάειρε δέρην· οὐκέτι Τροία
 τάδε καὶ βασιλῆς ἐσμεν Τροίας. 100
 μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
 πλεῖ κατὰ πορθμόν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
 μηδὲ προσίστω προῦραν βιότου
 πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν.
 αἰαῖ αἰαῖ. 105
 τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέα στενάχειν,
 ἧ πατρίς ἔρρει καὶ τέκνα καὶ πόσις;
 ὦ πολὺς ὄγκος συστελλόμενος
 προγόνων, ὥς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα.
 τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; 110
 τί δὲ θρηνηῖσαι;
 δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
 ἄρθρων κλίσεως, ὥς διάκειμαι,
 νῶτ' ἐν στεροῦς λέκτροισι ταθεῖς'.
 οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων 115
 πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος εἰλίξαι
 καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ'
 εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων

ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγους.
 μοῦσα δὲ χαῦτη τοῖς δυστήνοις 120
 ἄτας κελαθεῖν ἀχορεύτους.
 πρῶραι ναῶν ὠκεῖται,
 Ἴλιον ἱερὸν αἰὲ κώπαις
 δι' ἄλλα πορφυροειδέα καὶ λιμένας
 Ἑλλάδος εὐόρμους 125
 αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ
 συρίγγων τ' εὐφθόγγων φωναῖς
 βαίνουσαι πλεκτὰν Αἰγύπτου
 παιδείαν ἐξηρτήσασθ',
 αἰαῖ, Τροίας ἐν κόλποις 130
 τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
 στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λῶβαν
 τῷ τ' Εὐρώτῃ δυσκλείαν,
 ἃ σφάζει μὲν
 τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων 135
 Πριάμον, ἐμέ τε μελέαν Ἐκάβαν
 εἰς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
 ὦμοι θάκους οἴους θάσσω
 σκηναῖς ἑφεδρος Ἀγαμεμνονίαις.
 δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων, 140
 κουρᾷ ξυρήκει πενθήρη
 κροῦτ' ἐκπορθηθεῖς οἰκτρῶς.
 ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεργχέων Τρώων
 ἄλοχοι μέλεια καὶ δύσνυμφοι,
 τύφεται Ἴλιον, αἰάζωμεν· 145
 μάτηρ δ' ὥσει πτανοῖς κλαγγὰν
 ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω γὰρ
 μολπὰν οὐ τὰν αὐτὰν
 οἷαν ποτὲ δὴ
 σκήπτρῳ Πριάμου διεριδομένα 150

ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις
εὐκόμποις ἐξῆρχον θεούς.

ΗΜΙΧ. Ἐκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωύσσεις; στρ.

ποῦ λόγος ἦκει; διὰ γὰρ μελάθρων
ἄιον οἰκτους οὖς οἰκτίζει. 155

διὰ δὲ στέρνων φόβος αἰσσει
Τρωάσιν, αἰ τῶνδ' οἰκων εἴσω
δουλείαν αἰάζουσιν.

ΕΚ. ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς ἤδη
κινεῖται κωπήρης χεῖρ. 160

ΗΜΙΧ. οἷ γὰρ τλάμων, τί θέλουσ'; ἢ πού μ' ἤδη
ναυσθλώσουσιν πατρίας ἐκ γᾶς;

ΕΚ. οὐκ οἶδ', εἰκάξω δ' ἄταν.

ΗΜΙΧ. ἰὼ ἰά.

μέλει μοχθῶν ἐπακουσόμεναι
Τρωάδες, ἔξω κομίσασθ' οἰκων
στελλοῦς' Ἀργεῖοι νόστον. 165

ΕΚ. ἔξ.

μή νῦν μοι τὰν
ἐκβακχεύουσαν Κασάνδραν
πέμψητ' ἔξω,
αἰσχύναν Ἀργεῖοισιν,
μαινάδ', ἐπ' ἄλγει δ' ἀλγυνθῶ.
ἰὼ 170

Τροία Τροία δύσταν', ἔρρεῖς,
δύστανοι δ' οἷ σ' ἐκλείποντες
καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες. 175

ΗΜΙΧ. οἰμοί. τρομερὰ σκηναῖς ἔλιπον ἀντ.
τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσομένα,
βασίλεια, σέθεν, μή με κτείνειν
δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν,

- ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ραῦται
στέλλονται κινεῖν κώπας. 180
- EK. ὦ τέκνον, ὀρθρεῖον σὰν ψυχάι
ἐκπληχθεῖς ἦλθον φοίκα.
- HMIX. ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ;
τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων; 184
- EK. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου.
- HMIX. ἰὼ ἰὼ.
τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτῶν
ἢ νησαίων μ' ἄξει χάραν
δύστανον πόρσω Τροίας;
- EK. φεῦ φεῦ.
τῷ δ' ἂ τλάμων 190
ποῦ πᾶ γαίης δουλεύσω γραῦς,
ὥς κηφήν, ἂ
δειλαία νεκροῦ μορφά,
νεκύων ἀμνηνὸν ἄγαλμ', ἢ
τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ'
ἢ παίδων θρέπτειρ', ἂ Τροίας 195
ἀρχαγούς εἶχον τιμάς;
- XO. αἰαῖ αἰαῖ. ποίοις δ' οἴκτοις 200
τὰν σὰν λύμαν ἐξαιάζεις·
οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα
δινεύουσ' ἐξαλλάξω.
νέατον τεκῶν σώματα λεύσσω,
νέατον· μόχθους ἔξω κρείσσους,
ἢ λέκτροις πλαθεῖς Ἑλλάνων·
ἔρροι νῦξ αὐτὰ καὶ δαίμων·
ἢ Πειρήνας ὕδρευσομένα 205
πρόπολος σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.
τὰν κλεινὰν εἰθ' ἔλθοιμεν

Θησέως εὐδαίμονα χώραν.

μὴ γὰρ δὴ δίναν γ' Εὐρώτα,
τὰν ἐχθίσταν θεράπναι Ἐλένας,
ἐνθ' ἀντάσω Μενέλα δούλα,
τῷ τὰς Τροίας πορθητῷ.

210

τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν,
κρηπιδ' Οὐλύμπου καλλίσταν,
ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἥκουσ'
εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπεῖα·

ἀντ.

215

τάδε δευτέρῳ μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ξαθέαν ἐλθεῖν χώραν.

καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἥφαιστου

220

Φοινίκας ἀντήρη χώραν,
Σικελῶν ὀρέων ματέρ', ἀκούω
καρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετᾶς.

τὰν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν

Ἴονίῳ * * πόντῳ,

225

ἃν ὑγραίνει καλλιστεύων

ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων

Κροῆτις ξαθέαις παγαῖσι τρέφων

εὐανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.

καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς

230

κῆρυξ νεοχμῶν μύθων ταμίης

στείχει ταχύπουν ἱχνος ἐξανύων.

τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ

Δωριίδος ἐσμέν χθονὸς ἤδη.

ΤΑ. Ἐκάβη, πυκνὰς γὰρ οἶσθ' αὖ εἰς Τροίαν ὁδοὺς

ἐλθόντα κῆρυκ' ἐξ Ἀχαικοῦ στρατοῦ,

236

ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γύναι,

Ταλθύβιος ἦκω καινὸν ἀγγελῶν λόγον.

ΕΚ. τόδε, φίλαι Τρωάδες, ὃ φόβος ἦν πάλαι.

ΤΑ. ἤδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος.

240

- ΕΚ. αἰαῖ, τίν' ἢ Θεσσαλίας πόλιν
Φθιάδος εἶπας ἢ Καδμείας χθονός;
- ΤΑ. κατ' ἄνδρ' ἐκάστη κοῦχ' ὁμοῦ λελόγγατε.
- ΕΚ. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμος εὐτυχῆς
Ἰλιάδων μένει; 245
- ΤΑ. οἶδ'· ἄλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
- ΕΚ. τοῦμὸν τίς τίς ἔλαχε τέκος, ἔννεπε,
τλάμονα Κασάνδραν;
- ΤΑ. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
- ΕΚ. ἢ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφα δούλιν; 250
ἰὼ μοί μοι.
- ΤΑ. οὐκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
- ΕΚ. ἢ τὰν τοῦ Φοῖβου παρθένον, ἧ γέρας ὃ
χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζῶάν;
- ΤΑ. ἔρωσ' ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης. 255
- ΕΚ. ῥίπτε, τέκνον, ζαθέους
κλῆδας, ἀπὸ χροὸς ἐν-
δυτῶν στεφάνων ἱεροὺς στολμούς.
- ΤΑ. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν; 259
- ΕΚ. τί δ' ὃ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε τέκος [ποῦ μοι];
- ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;
- ΕΚ. ταύταν τῷ πάλος ἐξευξεν;
- ΤΑ. τύμβω τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.
- ΕΚ. οἶμοι ἐγὼ· τάφῳ πρόσπολον ἔτεκόμαν. 265
ἅταρ τίς ὄδ' ἢ νόμος ἢ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;
- ΤΑ. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν· ἔχει καλῶς.
- ΕΚ. τί τόδ' ἔλακες; ἄρά μοι ἀέλιον λεύσσει;
- ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι πόνων. 270
- ΕΚ. τί δ' ἃ τοῦ χαλκεομήστορος Ἐκτορος δάμαρ,
Ἀνδρομάχα τάλαινα, τίν' ἔχει τύχαν;
- ΤΑ. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.

- ΕΚ. ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος ἅ τριτοβάμονος χειρὶ 275
 δευομένα βάκτρον γεραιῷ κάρα;
 ΤΑ "Ιθακος Ὀδυσσεὺς ἐλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.
 ΕΚ. ἔ. ἔ.
 ἄρασσε κραῖτα κούριμον,
 ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν. 280
 ἰὼ μοί μοι.
 μυσαρῷ δολίῳ λέλογχα φωτὶ δουλεύειν,
 πολεμίῳ δίκας, παρὰ νόμῳ δάκει,
 ὅς πάντα τάκειθεν ἐνθάδ' 285
 ἀντίπαλ' αὐτῆς ἐκεῖσε διπτύχῳ γλώσσαι
 φίλα τὰ πρότερόν' ἄφιλα τιθέμενος. πάντως
 γοῶσθ', ὦ Τρωάδες, με.
 βέβακα δύσποτμος, οἴχομαι
 ἅ τάλαινα, δυστυχεστάτῳ 290
 προσέπεσον κλήρω.
 ΧΟ. τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνια, τὰς δ' ἐμὰς τύχας
 τίς ἄρ' Ἀχαιῶν ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
 ΤΑ. ἔτ', ἐκκομῖξειν δεῦρο Κασάνδραν χρεῶν 295
 ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ
 εἰς χεῖρα δῶμεν· εἶτα τὰς εἰληγμένας
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.
 ἔα, τί πεύκης ἐνδον ἵσταται σέλας;
 πιμπρᾶσιν ἢ τί δρῶσι Τρωάδες μυχοῦς,
 ὡς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς 300
 πρὸς Ἄργος, αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα
 θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τοῦλεύθερον
 ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.
 ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
 ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλλῃ. 305
 ΕΚ. οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
 μαιναὶς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.

- ΚΑ. ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε· σέβω, φλέγω στρ.
 λαμπάσι τόδ' ἱερόν.
 Ἵμῃν, ὦ Ἵμέναι' ἄναξ, ἰοὺ ἰοὺ. 310
 μακάριος ὁ γαμέτας,
 μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις
 κατ' Ἄργος ἁ γαμουμένα.
 Ἵμῃν, ὦ Ἵμέναι' ἄναξ.
 ἐπεὶ σύ, μάτερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ 315
 γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε
 φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
 ἐγὼ τόδ' ἐπὶ γάμοις ἑμοῖς
 ἀναφλέγω πυρὸς φῶς 320
 ἐς ἀνγάν, ἐς αἶγλαν,
 διδοῦς' ὦ Ἵμέναιε σοί,
 διδοῦς' ὦ Ἑκάτα φάος,
 παρθένων ἐπὶ λέκτροις ἅ νόμος ἔχει.
 πᾶλλε πόδ' αἰθέριον, ἄνεχε χορόν, εὐὰν εὐοί, ἀντ.
 ὥς ἐπὶ πατρὸς ἑμοῦ 325
 μακαριωτάταις τύχαις.
 ὁ χορὸς ὅσιος,
 ἄγε σὺ Φοῖβέ νυν' κατὰ σὸν ἐν δάφναις
 ἀνάκτορον θνηπολῶ, 330
 Ἵμῃν, ὦ Ἵμέναι', Ἵμῃν.
 χόρευε, μάτερ, ἄναγε, πόδα σὸν
 ἔλισσε τᾷδ' ἐκείσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
 φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
 βοᾶτε τὸν Ἵμέναιον, ὦ, 335
 μακαρίαις αἰοδαῖς
 λαχαῖς τε νύμφαν.
 ἵτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν

κόραι, μέλπετ' ἐμῶν γάμων
τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν. 340

ΧΟ. βασίλεια, βακχεύουσιν οὐ λήπει κόρην,
μὴ κοῦφον αἶρη βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;
ΕΚ. Ἦφαιστε, δαδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ λυγρὰν γε τήνδ' ἀναιδύσσεις φλόγα
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι, τέκνον, 345

ὥς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς σ' οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς
γάμους γαμῆσθαι τούσδ' ἐδόξαζόν ποτε.
παράδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυροφορεῖς
μαινὰς θοάξουσ', οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον,
ἔσωφρονήκασ', ἀλλ' ἐτ' ἐν ταύτῳ μένεις. 350
εἰσφέρετε πενίας δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τροάδες, γαμηλίοις.

ΚΑ. μήτερ, πύκαζε κρατ' ἐμὸν νικηφόρον
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις
καὶ πέμπε, κἂν μὴ τὰμά σοι πρόθυμά γ' ἦ.
ᾧθι βιαίως· εἰ γὰρ ἔστι Λοξίας, 355

Ἑλένης γαμῆ με δυσχερέστερον γάμον
ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν κἀντιπορθήσω δόμους
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ. 360

ἀλλ' αὖτ' ἐάσω· πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομεν,
ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἰσι χάτερων,
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οὐμοὶ γάμοι
θήσουσιν, οἴκων τ' Ἀτρεΐως ἀνάστασιν·

πόλιν δὲ δείξω τήνδε μακαριωτέραν 365
ἢ τοὺς Ἀχαιοὺς, ἔνθεος μὲν, ἀλλ' ὅμως
τοσούνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων·
οἳ διὰ μίαν γυναικα καὶ μίαν Κύπριν
θηρῶντες Ἑλένην μυρίους ἀπώλεσαν.

ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ 370

τὰ φίλτατ' ἄλεις', ἡδονὰς τὰς οἰκοθεν
 τέκνων ἀδελφῶ δούς γυναικὸς εἵνεκα,
 καὶ ταῦθ' ἐκούσης κοῦ βία λελησμένης.
 ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρείους,
 ἔθνησκον, οὐ γῆς ὄρι' ἀποστερούμενοι 375
 οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος· οὐς δ' Ἄρης ἔλοι,
 οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χερσὶν
 πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
 κεῖνται. τὰ δ' οἶκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐρίγνετο·
 χῆρα τ' ἔθνησκον, οἱ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις 380
 ἄλλως τέκν' ἐκθρέψαντες, οὐδὲ πρὸς τάφους
 ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς αἶμα γῇ δωρήσεται.
 ἢ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
 σιγᾶν ἄμεινον τᾶσχα, μὴδὲ μοῦσά μοι
 γένοιτ' αἰοιδὸς ἥτις ὑμνήσει κακά. 385
 Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν, τὸ κάλλιστον κλέος,
 ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὐς δ' ἔλοι δόρυ,
 νεκροὶ γ' ἐς οἶκους φερόμενοι φίλων ὑπο
 ἐν γῇ πατρῷα περιβολὰς εἶχον χθονός,
 χερσὶν περισταλέντες ὧν ἐχρῆν ὑπο· 390
 ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
 αἰὲ κατ' ἡμᾶρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
 ὤκου, Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
 τὰ δ' Ἑκτορὸς σοι λυπρὸ ἄκουσον ὥς ἔχει·
 δόξας ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανών, 395
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιῶν ἥξις ἐξεργάζεται·
 εἰ δ' ἦσαν οἶκοι, χρηστὸς ἔλαθεν ἂν γεράς.
 Πάρις τ' ἐγῆμε τὴν Διὸς γῆμας δὲ μὴ,
 σιγώμενον τὸ κῦδος εἶχεν ἐν δόμοις. 399
 φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον ὅστις εὖ φρονεῖ·
 εἰ δ' εἰς τὸδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχροὺς πόλει
 καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δὲ δυσκλεές.

ᾧν εἵνεκ' οὐ χορή, μήτερ, οἰκτεῖρεν σε γῆν,
οὐ τὰμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ. 405

ΧΟ. ὥς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς
μέλπεις θ' ἅ μέλπουσ' οὐ σαφῇ δειλῆεις ἴσως.

ΤΑ. εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσεν φρένας,
οὐ τὰν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμασι ἐξέπεμπες ἄν χθονός. 410
ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ
οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.

ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
'Ατρεὺς φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
μαινάδος ὑπέστη· καὶ πένης μὲν εἰμ' ἐγώ, 415
ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἄν οὐκ ἐκτησάμην.

καὶ σοὶ μὲν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
'Αργεῖ' ὀνειδῆ καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις
ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'· ἔπου δέ μοι
πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ. 420
σὺ δ', ἦνίκ' ἄν σε Λαρτίου χορῆξῃ τόκος
ἄγειν, ἔπεσθαι· σῶφρονος δ' ἔσει λάτρις
γυναικός, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.

ΚΑ. ἦ δεινὸς ὁ λάτρις. τί ποτ' ἔχουσι τοῦνομα
κῆρυκες; ἐν ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς 425
οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρεταί.

σὺ τὴν ἐμὴν φῆς μητέρ' εἰς Ὀδυσσεὺς
ἦξειν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἳ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι
αὐτοῦ θανεῖσθαι; τᾶλλα δ' οὐκ ὀνειδιῶ. 430
δύστηνος, οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει πάθη·
ὥς χρυσὸς αὐτῷ τὰμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
δόξει ποτ' εἶναι. δέκα γὰρ ἐκπλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἵξεται μόνος πάτραν.

οὐ δὴ στενὸν δίαυλον ᾧκισται πέτρας 436
 δεινὴν Χάρυβδις, ὠμοβρώς τ' ὀρειβάτης
 Κύκλωψ, Αἰγυστίς θ' ἡ συὼν μορφώτρια
 Κίρκη, θαλάσσης θ' ἄλμυρᾶς ναυάγια,
 λωτοῦ τ' ἐρωτες, Ἑλλίου θ' ἄγναι βόες,
 αἶ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσίν ποτε, 440
 πικρὰν Ὀδυσσεὶ γῆρυν. ὥς δὲ συντέμω,
 ξῶν εἰς ἔς Ἴδου κἄκφυγὼν λίμνης ὕδωρ
 κἄκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὐρήσει μολών.
 ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσεῶς ἐξακοντίξω πόνοους;
 στεῖχ' ὅπως τάχιστ'· ἐς Ἴδου νυμφίῳ γαμῶ-
 μεθα. 445

ἡ κακὸς κακῶς ταφήσει νυκτός, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
 ὦ δοκῶν σεμνόν τι πράσσειν, Δαναίδων ἀρχη-
 γέτα.

κἄμέ τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
 ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσai νυμφίου πέλας τάφου
 θηρσί δώσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λά-
 τριν. 450

ὦ στέφη τοῦ φιλάτου μοι θεῶν, ἀγάματ' εὔια,
 χαίρει· ἐκλέλοιψ' ἐορτάς, αἷς πάροιθ' ἡγαλ-
 λόμην.

ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὥς ἔτ' οὐσ'
 ἄγνῇ χρóa
 δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ'
 ἄναξ.

ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῖ ποτ' ἐμβαί-
 νειν με χρή; 455
 οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἰστίοις καραδοκῶν,
 ὥς μίαν τριῶν Ἑρινὺν τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονός.
 χαῖρέ μοι, μῆτερ, δακρύσης μηδέν, ὦ φίλη πα-
 τρίς·

οἷ τε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ χῶ τεκῶν ἡμᾶς πατήρ,
 οὐ μακρὰν δέξεσθ' ἐμ'· ἦκω δ' εἰς νεκροὺς νικη-
 φόρος 460
 καὶ δόμους πέρσας' Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ'
 ὕπο.

ΧΟ. Ἐκάβης γεραῖᾱς φύλακες, οὐ δεδόγκατε
 δέσποιναν ὡς ἀναυδος εἰς πέδον πίτνει;
 οὐκ ἀντιλήψεσθ'· ἦ μεθήσεται, ὦ κακαί,
 γραῖαν πεσοῦσαν· αἰρετ' εἰς ὄρθον δέμας. 465

ΕΚ. ἔατέ μ', οὔτοι φίλα τὰ μὴ φίλ', ὦ κόραι,
 κείσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
 πάσχω τε καὶ πέπονθα κᾶτι πείσομαι.
 ὦ θεοί· κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
 ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα νικλήσκειν θεοὺς, 470
 ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι τὰ γὰθ' ἐξῆσαι φίλον·
 τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
 ἦμην τύραννος κείς τύρανν' ἐγῆμάμην,
 κᾶνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγείνάμην τέκνα, 475
 οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν·
 οὐ Τρωὰς οὐδ' Ἑλληνίς οὐδὲ βάρβαρος
 γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.
 κᾶκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῶ,
 τρίχας δ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβοις νεκρῶν, 480
 καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα
 κλύουσ' ἐκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
 αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' ἐρκείῳ πυρᾷ,
 πόλιν θ' ἄλοῦσαν. ἄς δ' ἔθρεψα παρθένους
 εἰς ἄξιώμα νυμφίων ἐξαίρετον, 485
 ἄλλοισι θρέψας ἐκ χειρῶν ἀφῆρέθην.
 κοῦτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
 αὐτὴ τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαι ποτε.

τὸ λοῖσθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
 δουλὴ γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι 490
 ἃ δ' ἐστὶ γήρα τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
 τούτοις με προσθήσουσιν, ἣ θυρῶν λάτρει
 κληῖδας φυλάσσειν, τὴν τεκούσαν Ἑκτορα,
 ἣ σιτοποιεῖν, καὶ πέδῳ κοίτας ἔχειν
 ῥυσοῖσι νῶτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων, 495
 τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χροά
 πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
 οἷ' γὰρ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἄρα
 γυναικὸς οἷων ἔτυχον ὧν τε τεύξομαι.
 ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς, 500
 οἷαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σόν.
 σύ τ' ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰ, Πολυξένη;
 ὥς οὔτε μ' ἄρσην οὔτε θήλειαν σπορά
 πολλῶν γενομένων τὴν τάλαιναι ἀφελεῖ.
 τί θητὰ μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο; 505
 ἄγετε τὸν ἄβρὸν δήποτ' ἐν Τροίᾳ πόδω,
 νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ
 πέτρυνά τε κρήδεμν', ὥς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ
 δακρυόις καταξανθεῖσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
 μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν πρὶν ἂν θάνῃ. 510

ΧΟ. ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ 511 στρ.
 Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
 ἄεισον ἐν δακρυόις
 ᾧδ' ἀν' ἐπικήδειον.
 νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν 515
 ἱαχῆσω,
 τετραβάμονος ὥς ὕπ' ἀπήνας
 Ἀργείων ὀλόμαν τάλαινα δοριάλωτος,
 ὅτ' ἔλιπον ἔππον οὐράνια

- βρέμοντα χρουσεοφάλαρον ἔνοπλον
 ἐν πύλαις Ἀχαιοί·
 ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς
 Τρωάδος ἀπὸ πέτρας σταθεῖς·
 ἔτ' ὦ πεπαυμένοι πόνην,
 τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόانون
 Ἰλιάδι Διογενεῖ κόρα.
 τίς οὐκ ἔβα νεανίδων,
 τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
 κεχαρμένοι δ' αἰοιδᾷς
 δόλιον ἔσχον ἄταν.
 πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν
 πρὸς πύλας ὠρμάθη,
 πεύκη ἐν οὐρείᾳ
 ξυστὸν λόχον Ἀργείων
 καὶ Δαρδανίας ἄταν
 θεᾶ δῶσων
 χάριν ἄξυρος ἄμβροτοπῶλον·
 κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνιοι, ναδὸς ὥσεί
 σκάφος κελαινὸν εἰς ἔδρανα
 λάινα δάπεδά τε φόνια πατρίδι
 Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
 ἐν δὲ πόνη καὶ χαρᾷ
 νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν,
 Αἴβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
 Φρύγιά τε μέλεα, παρθένοι δ'
 ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν
 βοᾶν ἔμελπον εὐφρον'· ἐν
 δόμοις δὲ παμφαῆς σέλας
 πυρὸς μέλαιναν αἶγλαν
 * * ἔδωκεν ὕπνω.
 ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν

τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον,
 Διὸς κόραν ἐμελπόμαν
 χοροῖσι· φοινία δ' ἀνὰ
 πτόλιν βοὰ κατεῖχε Περ-
 γάμων ἔδρας· βρέφη δὲ φίλι-
 α περὶ πέπλους ἔβαλλε μα-
 τρὶ χεῖρας ἐπτοημένας·
 λόχου δ' ἐξέβαιν' Ἀρης,
 κόρας ἔργα Παλλάδος.
 σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι
 Φρυγῶν, ἐν τε δαμνίοις
 καράτομος ἐρημία
 νεανίδων στέφανον ἔφερεν
 Ἑλλάδι κουροτρόφον,
 Φρυγῶν δὲ πατρίδι πένθος.
 Ἐκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
 ξενικοῖς ἐπ' ὅχοις πορθυνομένην;
 παρὰ δ' εἰρεσία μαστῶν ἔπεται
 φίλος Ἀστυάναξ, Ἑκτορος ἴνις.
 ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρει,
 δύστηνε γύναι, πάρεδρος χαλκίοις
 Ἑκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν
 δοριθηράτοις,
 οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτης
 στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;
 AN. Ἀχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν.
 EK. ὦμοι. AN. τί παιᾶν' ἐμὸν στενάξεις
 EK. αἰαῖ. AN. τῶνδ' ἀλγέων
 EK. ὦ Ζεῦ. AN. καὶ συμφορᾶς;
 EK. τέκεα, AN. πρὶν ποτ' ἦμεν.
 EK. βέβακ' ὄλβος, βέβακε Τροία

555

560

565

570

575

στρ.

580

ἀντ.

577 — 581 = 582 — 586

AN. τλάμων. EK. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.

AN. φεῦ φεῦ. EK. φεῦ δῆτ' ἐμῶν

AN. κακῶν. EK. οἴκτρ' ἀ τύχα 585

AN. πόλεος, EK. ἃ καπνοῦται.

AN. μόλοις ὧ πόσις μοι, στρ.

EK. βοᾷς τὸν παρ' Ἴδιδ' ἔμὸν, ὧ μελέα.

AN. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ. 590

EK. σύ τ' ὧ λῦμ' Ἀχαιῶν, ἀνι.

AN. τέκνων δέσποθ' ἁμῶν
πρεσβυγενὲς Πρίαμε.

EK. κοίμισαί μ' ἐς Ἴδιδου.

AN. οἷδε πόθοι μεγάλοι· σχετλία, τὰδε πάσχομεν
ἄλγη, 595

οἰχομένους πόλεως, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κείνται
δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἐκφυγεῖν
Ἴδιδαν,

ὅς λεχέων στυγερῶν χάριν ὦλεσε πέργαμα Τροίας.
αἱματόεντα δὲ θεᾶ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται· ζυγὰ δ' ἤνεσε δούλια Τροία.

EK. ὧ πατρὶς ὧ μελέα, καταλειπομένην σε δακρύω, 601
νῦν τέλος οἴκτρ' ὄρᾳς, καὶ ἐμὸν δόμον ἐνθ'
ἐλοχεύθη.

ὧ τέκν', ἔρημος πόλις μάτ[ηρ] ἀπολείπεται ὑμῶν]
οἶος ἰάλεμος οἷά τε πένθη * * * * *

δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται * * * * * 605
ἄμετέροισι δόμοις. ὁ θανὼν δ' ἐπι- * * * * *

[λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.]

XO. ὥς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσι
θρήνων τ' ὀδυρμοὶ μοῦσά θ' ἢ λύπας ἔχει.

587 — 590 = 591 — 594

- AN. ὦ μῆτερ ἀνδρός, ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ', Ἐκτορος, τὰδ' εἰσορᾷς;
EK. ὀρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὥς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
AN. ἀρόμεθα λεία σὺν τέκνῳ, τὸ δ' εὐγενὲς
εἰς δοῦλον ἦκει, μεταβολὰς τοιάσδ' ἔχον. 615
EK. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄσπι καπ' ἐμοῦ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
AN. φεῦ φεῦ·
ἄλλος τις Αἴας, ὡς ἔοικε, δεύτερος
παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χᾶτερα.
EK. ᾧν γ' οὔτε μέτρον οὔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι· 620
κακῷ κακὸν γὰρ εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται.
AN. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη
σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
EK. οἶ' γὰρ τάλαινα. τοῦτ' ἐκείνῳ μοι παλαι
Ταλθύβιος αἰνυγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές. 625
AN. εἰδὼν νιν αὐτὴ κάποβαῖσα τῶνδ' ὄχων
ἔκρουσα πέπλοις κάπεκλανυσάμην νεκρόν.
EK. αἰαῖ, τέκνον, σὼν ἀνοσίῳν προσφαγμάτων·
αἰαῖ μάλ' αὖθις, ὡς κακῶς διόλλυσαι.
AN. ὄλωλεν ὡς ὄλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ 630
ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέῳ πότμῳ.
EK. οὐ ταῦτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδέν, τῷ δ' ἐνείσιν ἐλπίδες.
AN. ὦ μῆτερ ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον λόγον
ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί. 635
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρείσσον ἔστι κατθανεῖν.
ἀλγεῖ γὰρ οὐδέν τῶν κακῶν ἡσθημένος·
ὁ δ' εὐτυχῆσας εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν
ψυχὴν ἀλάτῃ τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. 640

κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς
 τέθνηκε κοῦδ' ἐν οἷδε τῶν αὐτῆς κακῶν.
 ἐγὼ δὲ τοξενύσασα τῆς εὐδοξίας
 λαχοῦσα πλείστον τῆς τύχης ἡμάρτανον.
 ἃ γὰρ γυναιξὶ σῶφρον' ἔσθ' ἠύρημένα, 645
 ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἑκτορος κατὰ στέγας.
 πρῶτον μὲν, ἔνθα καὶ προσῆ καὶ μὴ προσῆ
 φόγος γυναιξίν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
 κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει,
 τούτου παρεῖσα πόθον ἔμιμνον ἐν δόμοις 650
 εἴσω μελάθρων· κομπὰ θηλειῶν ἔπη
 οὐκ εἰσεφριέμην, τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
 οἰκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί.
 γλώσσης τε σιγῇ ὄμμα δ' ἥσυχον πόσει
 παρεῖχον· ἥδη δ' ἄμ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν, 655
 κείνῳ τε νίκην ὧν ἐχρῆν παρίεναι.
 καὶ τῶνδε κληδῶν εἰς στρατεύμ' Ἀχαικὸν
 ἐλθοῦσ' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἤρέθην,
 Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
 δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις. 660
 κεί μὲν παρώσασ' Ἑκτορος φίλον κἄρα
 πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
 κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
 στέργουσ' ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι.
 καίτοι λέγουσιν ὥς μί' εὐφρόνη χαλᾷ 665
 τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
 [ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
 καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ' ἄλλον φιλεῖ.]
 ἀλλ' οὐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαζυγῇ
 τῆς συντραφείσης, ῥαδίως ἔλξει ζυγόν. 670
 καίτοι τὸ θηριῶδες ἀφθογγρόν τ' ἔφω
 ξυνέσει τ' ἄχρηστον τῇ φύσει τε λείπεται.

σέ δ', ὦ φίλ' Ἔκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι
 ξυνέσει γένει πλούτῳ τε κἀνδρείῳ μέγαν·
 ακήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμῳ 675
 πρῶτος τὸ παρθένειον ἐξεύξω λέχος.

καὶ νῦν ὅλωλας μὲν σύ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
 πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ζυγόν.
 ἄρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἡγεί κακῶν
 Πολυξένης ὄλεθρον, ἣν καταστένεις; 680
 ἐμοὶ γὰρ οὐδ' ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς
 ξύνεστιν ἐλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
 πράξειν τι κεδνόν· ἡδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν.

ΧΟ. εἰς ταῦτόν ἦκεις συμφορᾶς· θρηνηοῦσα δὲ
 τὸ σὸν διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ. 685

ΕΚ. αὐτὴ μὲν οὕτω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
 γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
 ναῦταις γὰρ ἦν υἱὲν μέτριος ἢ χειμῶν φέρειν,
 προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
 ο μὲν παρ' οἴαχ', ὃ δ' ἐπὶ λαΐφρῃσιν βεβῶς, 690
 ὃ δ' ἄντλον εἰργῶν ναός· ἦν δ' ὑπερβάλλῃ
 πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχη
 παρείσαν αὐτοὺς κυμάτων ὁρομήμασιν.

οὔτω δὲ κἀγὼ πόλλ' εχουσα πῆματα
 ἄφθοργγός εἰμι καὶ παρείς· ἐὼ στόμα· 695
 νικᾷ γὰρ οὐκ θιεῶν με δύστηνος κλύδων.

ἀλλ' ὦ φίλῃ παῖ, τὰς μὲν Ἔκτορος τύχας
 ἔασον· οὐ γὰρ δάκρυά νιν σώσει τὰ σά·
 τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
 φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων. 700

κἂν δρᾶς τὰδ', εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους
 καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκτρεφέας ἦν
 Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ', ἦν ἂν ποτε
 ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες ὕστερον πάλιν

κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι. 705

ἀλλ' ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,
τὶν' αὖ δέδορκα τόνδ' Ἀχαιῶν λάρυν
στείχοντα καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;

ΤΑ. Φρυγῶν ἀρίστου πρὶν ποθ' Ἐκτορος δάμαρ,
μὴ' μὲ στυγῆσης· οὐχ ἐκὼν γὰρ ἄγγελῳ 710
Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἀγγέγματα.

ΑΝ. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι φροιμίων ἄρχει κακῶν.

ΤΑ. ἔδοξε τόνδε παῖδα — πῶς εἶπω λόγον;

ΑΝ. μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;

ΤΑ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ. 715

ΑΝ. ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτοῦ λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;

ΤΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακά.

ΑΝ. ἐπήνεσ' αἰδῶ, πλὴν ἐὰν λέγῃς καλὰ.

ΤΑ. κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὥς πύθῃ κακὸν μέγα.

ΑΝ. οἴμοι, κακῶν τόδ' ὥς κλύω μείζον κακόν. 720

ΤΑ. νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.

ΑΝ. αἰαὶ μάλ', οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.

ΤΑ. λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός,

ΑΝ. τοιαῦτα νικήσεις τῶν αὐτοῦ πέρι.

ΤΑ. ῥῖπαι δὲ πύργων δεῖν σφε Τρωικῶν ἄπο. 725

ἀλλ' ὥς γενέσθω, καὶ σοφωτέρα φανεῖ·

μήτ' ἀντέχου τοῦδ', εὐγενῶς δ' ἄλγει κακοῖς,

μήτε σθένουσα μηδὲν ἰσχύσειν δόκει.

ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ· σκοπεῖν δὲ χρή·

πόλις τ' ὄλωλε καὶ πόσις, κρατεῖ δὲ σύ, 730

ἡμῖν τε πῶς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν

οἷόν τε; τούτων εἵνεκ' οὐ μάχης ἐρᾷν

οὐδ' αἰσχροὺς οὐδὲν οὐδ' ἐπίφθονόν σε δοᾷν,

οὐδ' αὖ σ' Ἀχαιῶν βούλομαι ῥίπτειν ἀράς.

εἰ γάρ τι λέξεις ᾧ χολώσεται στρατός, 735

οὔτ' ἂν ταφείῃ παῖς ὅδ' οὔτ' οἴκτου τύχοι.

- σιγῶσα δ' εὖ τε ταῖς τύχαις κεχορημένη
 τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαρπτον ἂν λίποις
 αὐτῇ τ' Ἀχαιῶν πνευμενεστέρων τύχοις.
 AN. ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον, 740
 θανεῖ πρὸς ἐχθρῶν μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
 [ἢ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένει' ἀπώλεσεν.
 ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίνεταί σωτηρία,]
 τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ εἰς καιρὸν ἦλθε σοὶ πατρός.
 ὦ λέκτρα τὰμὰ δυστυχῇ τε καὶ γάμοι, 745
 οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἑκτορός ποτε,
 οὐ σφάγιον υἱὸν Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμόν,
 ἀλλ' ὥς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
 ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνει κακῶν σέθεν;
 τί μου δέδραξαι χερσὶ κἀντέχει πέπλων, 750
 νεοσσὸς ὥσει πτέρυγας εἰσπλίντων ἐμάς;
 οὐκ εἶσιν Ἑκτωρ κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ
 γῆς ἐξανελθὼν σοὶ φέρων σωτηρίαν,
 οὐ συγγένεια πατρός, οὐκ ἰσχὺς Φρυγῶν·
 λυγρὸν δὲ πῆδημ' εἰς τράχηλον ὑπόθεν 755
 πεσῶν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
 ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον,
 ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διὰ κενῆς ἄρα
 ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὃδε,
 μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους. 760
 νῦν, οὔ ποτ' αὐτίς, μητέρ' ἀσπάξον σέθεν,
 πρόσπιτνε τὴν τεκοῦσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας
 ἔλίσσ' ἐμοῖς νώτοισι καὶ στόμ' ἄροσον.
 ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,
 τί τόνδε παῖδα κτείνειτ' οὐδὲν αἴτιον; 765
 ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔ ποτ' εἰ Διός,
 πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
 Ἀλάστορος μὲν ποῶτον, εἴτα δὲ Φθόονου.

Φόνου τε Θανάτου θ' ὅσα τε γῇ τρέφει κακά.
οὐ γάρ ποτ' ἀνῃω Ζῆνι γ' ἐκφῦσαι σ' ἐγώ, 770
πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις Ἑλλησί τε.

ὄλοιο· καλλίστων γὰρ ὁμμάτων ἄπο
αἰσχρῶς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
ἀλλ' ἄγετε φέρετε ῥίπτειτ', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ·
δαίνυσθε τοῦδε σάρκα. ἐκ τε γὰρ θεῶν 775
διολλύμεσθα παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἄν
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτειτ' ἄθλιον δέμας
καὶ ῥίπτειτ' εἰς ναῦς· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
ὑμέναιον, ἀπολέσασα τοῦμαντιῆς τέκνον.

ΧΟ. τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας 780
μιας γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.

ΤΑ. ἄγε παῖ, φίλιον πρόσπτυγμα μεθεῖς
μητρὸς μογεράς, βαῖνε πατρῶων
πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη. 785
λαμβάνειτ' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρὴ
κηρυκεύειν, ὅστις ἄνοικτος
καὶ ἀναιδεία τῆς ἡμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.

ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ, 790
συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
μήτηρ καγώ. τί πάθω; τί σ' ἐγώ,
δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατὸς στέρωνων τε κόπους·
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οἷ' γὰρ πόλεως, 795
οἴμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔχομεν,
τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυδίᾳ
χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;

ΧΟ. μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμών, στρ.

νάσου περικύμονος οἰκήσας ἔδραν 800
 τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις λεροῖς, ἔν' ἐλαίας
 πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθάνα,
 οὐράνιον στέφανον λιπαραῖσί τε κόσμον Ἀθή-
 ναις,

ἔβας ἔβας τῷ τοξοφόρῳ συναρι-
 στεύων ἄμ' Ἀλκμήνας γόνυ 805

Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων πόλιν ἀμετέραν
 τὸ πάροιθεν ὅτ' ἔβας [ἄφ' Ἑλλάδος].
 ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος ἀτυζόμε-
 νος ἀντ.

πώλων, Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείᾳ πλάταν 810
 ἔσχασε ποντοπόρον καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρυ-
 μνᾶν

καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν,
 Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα Φοίβον
 * * πυρὸς φοῖνικι πνοᾷ καθελὼν 815

Τροίας ἐπόρθησε χθόνα,
 δις δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχῃ περὶ Λαρδανίας
 φονία κατέλυσεν αἰχμᾶ.
 μάταν ἄρ', ὦ χρυσέαις 820
 ἐν οἰνοχόαις ἄβρᾶ βαίνων,

Λαομεδόντιε παῖ,
 Ζανὸς ἔχεις κυλίκων
 πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν·
 ἃ δέ σε γειναμένα πυρὶ δαίεται 825
 ἡῖόνες δ' ἄλλαι

ἱαχον· οἷον οἶωνός
 * ὑπὲρ τεκέων βοᾷ, 830
 χιὲ μὲν ἄορας, αἰὲ δὲ παῖδας,

820 — 839 = 840 — 859

αἶ δὲ ματέρας γεραιάς.
 τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρά
 γυμνασίων τε δρόμοι
 βεβᾶσι· σὺ δὲ πρόσωπα νεα-
 ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
 καλλιγάλανα τρέφεις·

835

Πριάμοιο δὲ γαῖαν
 Ἑλλὰς ὄλεσ' αἰχμὰ.

Ἐρως Ἐρως, ὃς τὰ Δαρ-
 δάνεια μέλαθρά ποτ' ἤλθες
 οὐρανίδαισι μέλων·

ἀντ. 840

ὥς τότε μὲν μεγάλως
 Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
 κῆδος ἀναψάμενος. τὸ μὲν οὖν Διὸς
 οὐκέτ' ὄνειδος ἐρῶ·

845

τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρου
 ἀμέρας φίλιον βροτοῖς
 φέγγος ὁλοὸν εἶδε γαῖαν,

850

εἶδε περγάμων ὄλεθρον,
 τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε

γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις,
 ὃν ἀστέρων τέθριππος ἔλα-
 βε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,

855

ἐλπίδα γὰ πατρίᾳ
 μέγαν· τὰ θεῶν δὲ
 φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ.

ΜΕ. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε,

860

ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
 [Ἐλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
 Μενελάος εἰμι καὶ στρατεύμ' Ἀχαικόν].

ἤλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με
 γυναικὶς εἶνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ' ὃς ἐξ ἐμῶν

865

- δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.
 κεῖνος μὲν οὖν ἔδωκε σὺν θεοῖς δίκην
 αὐτός τε καὶ γῇ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῶ.
 ἦκω δὲ τὴν τάλαιναν, οὐ γὰρ ἠδέως
 ὄνομα δάμαρτος ἢ ποτ' ἦν ἐμὴ λέγω, 870
 ἄξων· δόμοις γὰρ ταῖσδ' ἐν αἵχμαλωτικοῖς
 κατηρίθμηται Τρωάδων ἄλλων μέτα.
 οὔπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορί,
 κτανεῖν ἐμοὶ νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανῶν
 θέλοιμ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείων χθόνα. 875
 ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
 Ἑλένης εἶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
 Ἑλληνίδ' εἰς γῆν κατ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
 ποινὰς ὅσοι τεθνᾶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
 ἀλλ' εἰα χωρεῖτ' εἰς δόμους, ὁπάονες, 880
 κομίζετ' αὐτὴν τῆς μαιφονωτάτης
 κόμης ἐπισπᾶσαντες· οὔριοι δ' ὅταν
 πνοαὶ μόλωσι, πέμφομέν νιν Ἑλλάδα.
EK. ᾧ γῆς ὄχημα καπὶ γῆς ἔχων ἔδραν,
 ὅστις ποτ' εἰ σύ, δυστόπαστος εἰδέναι, 885
 Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν,
 προσηυξάμην σε· πάντα γὰρ δι' ἀψόφου
 βαίνων κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις.
ME. τί δ' ἔστιν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν.
EK. αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτενεῖς δάμαρτα σὴν. 890
 ὁρῶν δὲ τήνδε φεῦγε, μὴ σ' ἔλη πόθῳ.
 αἰρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις,
 πίμπρησι δ' οἴκους· ᾧ δ' ἔχει κηλήματα.
 ἐγὼ νιν οἶδα καὶ σὺ χοὶ πεπονθότες.
EA. Μενέλαε, φροῖμιον μὲν ἄξιον φόβου 895
 τόδ' ἔστιν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
 βία πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.

ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμενῇ,
 ὅμως δ' ἐρέσθαι βούλομαι· γινῶμαι τίνες
 Ἑλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι; 900

ΜΕ. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἤλθες, ἀλλὰ πᾶς στρατὸς
 κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκηεις.

ΕΛ. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
 ὥς οὐ δικαίως, ἦν θάνω, θανούμεθα;

ΜΕ. οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυνθ', ἀλλὰ σε κτενῶν. 905

ΕΚ. ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεής,
 Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
 ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
 οὐδὲν κάτοισθα. συντεθεῖς δ' ὁ πᾶς λόγος
 κτενεῖ νιν οὕτως ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν. 910

ΜΕ. σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
 ἔξεστι. τῶν σῶν δ' εἵνεχ', ὥς μάθῃ, λόγων
 δώσω τόδ' αὐτῇ, τῇσδε δ' οὐ δώσω χάριν.

ΕΛ. ἴσως με, κἂν εὖ κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
 οὐκ ἀνταμείψει πολεμίαν ἡγούμενος. 915

ἐγὼ δ', ἃ σ' οἶμαι διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
 κατηγορήσειν, ἀντιθεῖς ἀμείβομαι
 τοῖς σοῖσι τὰμὰ καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.
 πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν
 Πάριον τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσε 920

Τροίαν τε κᾶμ' ὁ πρέσβυς οὐ κτανῶν βρέφος,
 δαλοῦ πικρὸν μίμημ', Ἀλέξανδρόν ποτε.
 ἐνθ' ἐνδε τὰπίλοιπ' ἄκουσον ὥς ἔχει.

ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος ὅδε τριῶν θεῶν·
 καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις 925

Φρυγί στρατηγοῦνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι,
 Ἥρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὄρους
 [τυραννίδ' ἔξιν, εἰ σφε κρίνειεν Πάρις].

Κύπρις δὲ τοῦμόν εἶδος ἐκπαγλουμένη

- δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπερδράμοι 930
 κάλλει. τὸν ἐνθὲνδ' ὥς ἔχει σκέψαι λόγον·
 νικᾷ Κύπρις θεά, καὶ τοσόνδ' οὐμοὶ γάμοι
 ὦνθησαν Ἑλλάδ', οὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,
 οὔτ' εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
 ἃ δ' ὑνύχχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγὼ 935
 εὐμορφίᾳ πραθεῖσα κῶνειδίξομαι
 ἐξ ὧν ἔχοῃν με στέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν.
 οὔπω με φήσεις αὐτὰ τὰν ποσὶν λέγειν,
 ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
 ἦλθ' οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μετὰ 940
 ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἰτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
 ὀνόματι προσφωνεῖν νιν εἴτε [καὶ Πάριον]·
 ὦν, ὦ κἀκίστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν
 Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Κρησίαν χθόνα.
 εἶεν.
 οὐ σ', ἀλλ' ἔραυτήν τοῦπὶ τῷδ' ἐρήσομαι· 945
 τί δὴ φρονήσας' ἐκ δόμων ἅμ' ἐσπόμεν'
 ξένῳ, προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς;
 τὴν θεὸν κόλαξε καὶ Διὸς κρείστων γενοῦ,
 ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
 κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί. 950
 ἐνθεν δ' ἔχοις ἄν εἰς ἔμ' εὐπρεπῇ λόγον·
 ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχούς,
 χοῖν μ', ἥνικ' οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
 λιποῦσαν οἴκους ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
 ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι 955
 πύργων πυλωροὶ ἀπὸ τειχέων σκοποί,
 οἳ πολλάκις μ' ἐφηῦρον ἐξ ἐπάλξεων
 πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτοισαν τόδε.
 βία δ' ὁ καινός μ' οὔτος ἀρπάσας πόσις
 Διήφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν. 960

πῶς οὖν ἐτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
 πρὸς σοῦ δικαίως, ἣν ὃ μὲν βία γαμεῖ,
 τὰ δ' οἴκοθεν κελν' ἀντὶ νικητηρίων
 πικρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
 βούλει, τὸ χρηῖξιν ἀμαθὲς ἐστί σοι τόδε. 965

ΧΟ. βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρῃ
 πειθῶ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
 καλῶς κακοῦργος οὔσα· δεινὸν οὖν τόδε.

ΕΚ. τοῖς θεοῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι
 καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἐνδίκᾳ. 970

ἐγὼ γὰρ Ἦραν παρθένον τε Παλλάδα
 οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
 ὥσθ' ἢ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπούλα,
 Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυγί δουλεύειν ποτέ.

αἱ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι 975

ἤλυνθον ἐπ' Ἴδην. τοῦ γὰρ εἵνεκ' ἂν θεὰ
 Ἦρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;

πότερον ἀμείνον' ὥς λάβοι Διὸς πόσιν,
 ἢ γάμον Ἀθάνᾳ θεῶν τινος θηρωμένη,
 ἢ παρθενείαν πατρὸς ἐξητήσατο 980

φεύγουσα λέκτρα; μὴ ἀμαθεὶς ποιεῖ θεὰς
 τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ οὐ πείσῃς σοφόν.

Κύπριν δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς,
 ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδί Μενέλεω δόμους.
 οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἥσυχός σ' ἐν οὐρανῷ 985

αὐταῖς Ἀμύκλαις ἦγαγεν πρὸς Ἴλιον;

ἣν οὐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
 ὁ σὸς δ' ἰδὼν νιν νοῦς ἐποιήθη Κύπρις·
 τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς,

καὶ τοῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς. 990

σύ γοῦν ἰδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι
 χρυσῷ τε λαμπρὸν ἐξεμαργώθης φρένας.

ἐν μὲν γὰρ Ἀργεὶ μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου,
 Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα τὴν Φρυγῶν πόλιν
 χρυσῷ ῥέουσας ἥλπισας κατακλύσειν 995
 δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλαω
 μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβορίζειν τροφαῖς.
 εἶεν, βία γὰρ παῖδα φῆς σ' ἄγειν ἐμόν·
 τίς Σπαρτιατῶν ἤσθεται, ἢ ποῖαν βοὴν
 ἀνωλόλυξας, Κάστορος νεανίου 1000
 τοῦ συζύγου τ' ἐτ' ὄντος οὐ κατ' ἄστρο πά;
 ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἤλθες Ἀργεῖοί τέ σου
 κατ' ἶχνος, ἦν δὲ δοριπετῆς ἀγωνία,
 εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
 Μενέλαον ἦνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμός 1005
 ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
 εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.
 εἰς τὴν τύχην δ' ὀρώσα τοῦτ' ἤσκεις ὅπως
 ἔποι' αἴμ' αὐτῇ, τάρετῃ δ' οὐκ ἤθελες.
 κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις 1010
 πύργων καθιεῖς, ὥς μένους' ἀκουσίως;
 ποῦ δ' ἦτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρωμένη
 ἢ φάσγανον θήγους, ἃ γεινναία γυνὴ
 δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
 καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις· 1015
 ὦ θύρατερ ἔξελθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
 ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαικὰς
 πέμψω συνεκκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
 Ἑλλήνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
 ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριξες δόμοις 1020
 καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες·
 μεγάλα γὰρ ἦν σοι. καπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
 ἔξῃλθες ἀσκήσασα κἄβλεψας πόσει
 τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατάπτυστον κἄρα·

ἦν χοῖν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις 1025
 φρίκη τρέμουσαν κρατ' ἀπεσκυθισμένην
 ἔλθειν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
 ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
 Μενέλα', ἔν' εἰδῆς οἱ τελευτήσω λόγον,
 στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τήνδε κτανὼν 1030
 σαυτοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θῆς
 γυναιξί, θνήσκειν ἥτις ἂν προδῶ πόσιν.

ΧΟ. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
 τίσαι δάμαρτα κάφελου πρὸς Ἑλλάδος
 ψόγον τὸ θῆλύ τ', εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς. 1035

ΜΕ. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταῦτόν λόγον,
 ἐκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἔλθειν ἐμῶν
 ξένας εἰς εὐνάς, γῆ Κύπρις κόμπου χάριν
 λόγοις ἐνείται. βαῦτε λευστήρων πέλας
 πόρους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροῦς 1040
 θανούσ', ἔν' εἰδῆς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.

ΕΛ. μῆ, πρὸς σε γυνάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
 προσθεις ἐμοὶ κτάνης με, συγγίγνωσκε δέ.

ΕΚ. μῆδ' οὐς ἀπέκτειν' ἦδε συμμαχούς προδῶς·
 ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι. 1045

ΜΕ. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
 λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
 τήνδ' ἐκκομίζειν, ἐνθα ναυστολήσεται.

ΕΚ. μῆ νυν νεῶς σοὶ ταῦτόν εισβήτω σκάφος.

ΜΕ. τί δ' ἔστι; μετξον βροῖθος ἢ πάροιθ' ἔχει; 1050

ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐραστῆς ὅστις οὐκ αἰὲ φιλεῖ.

ΜΕ. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
 ἔσται δ' ἃ βούλει· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται
 εἰς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
 ἔλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία κακῶς 1055
 κακὴ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σῶφρονεῖν

πάσαισι φήσει. ῥάδιον μὲν οὐ τόδε·
 ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ
 τὸ μῶρον αὐτῶν, καὶν ἔτ' ὥς' αἰσχίονες.

- ΧΟ.** οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ στρ. 1060
 ναὸν καὶ θυόεντα βω-
 μὸν προύδωκας Ἀχαιοῖς,
 ᾧ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα
 σμύρνης αἰθερίας τε κα-
 πνὸν καὶ Πέργαμον ἱρὰν 1065
 Ἰδαίά τ' Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη
 χιόνι κατάρυτα ποταμίᾳ
 τέρμονά τε πρωτόβολον ἄλιῳ
 τὰν καταλαμπομένην ἑαθέαν θεράπναν. 1070
 φροῦδαί σοι θυσίαι χορῶν τ' ἀντ.
 εὐφημοὶ κέλαδοι κατ' ὄρ-
 φναν τε παννυχίδες θεῶν
 χρυσέων τε ξοάνων τύποι
 Φρυγῶν τε ἑαθεοὶ σελαῶ- 1075
 ναι συνδῶδεκα πλήθει.
 μέλει μέλει μοι τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
 οὐράνιον ἔδρανον ἐπιβεβώς
 αἰθέρα τ' ἐμᾶς πόλεος ὀλομένης,
 ἂν πρὸς αἰδομένα κατέλυσεν ὄρμα. 1080
 ᾧ φίλος ᾧ πόσι μοι, στρ.
 σὺ μὲν φθίμενος ἀλαίνεις
 ἄθαρτος ἄνυδρος, ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος 1085
 αἰσσον πτεροῖσι πορεύσει
 ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
 λάινα Κυκλώπι' οὐράνια νέμονται.
 τέκνων δὲ πλήθος ἐν πύλαις

1060—1070 = 1071—1080

1081—1099 = 1100—1117

δάκρυσι κατάορα στένει, βοᾷ βοᾷ·
 μᾶτερ, ὦμοι, μόναν δὴ μ' Ἀχαιοὶ κομι-
 ζουσι σέθεν ἀπ' ὁμμάτων

1090

κυανέαν ἐπὶ ναῦν

εἰναλῖαισι πλάταις

1095

ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν

ἢ δίπορον κορυφάν

Ἴσθμιον, ἔνθα πύλας

Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι.

εἴθ' ἀκάτου Μενέλα

ἀντ. 1100

μέσον πέλαγος ἰούσας,

δίπαλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι

Αἰγαίου κεραυνοφαῆς πῦρ,

Ἰλιόθεν ὅς με πολύδακρυν

1105

Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει·

χρύσεα δ' ἔνοπτρα, παρθένων

χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει Διὸς κόρα·

μηδὲ γαῖάν ποτ' ἔλθοι Ἀκάκιναν πατρῷ·

1110

ὃν τε θάλαμον ἐστίας,

μηδὲ πόλιν Πιτάνας

χαλκόπυλόν τε θεῶν,

δύσγραμον αἰσχος ἔλων

Ἑλλάδι τᾶ μεγάλα

1115

καὶ Σιμοεντιάσιν

μέλεα πάθη ῥοαῖσιν.

ἰὼ ἰώ,

καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι

χθονὶ συντυχαί. λεύσσετε Τρώων

τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεια

1120

νεκρόν, ὃν πύργων δίσκημα πικρόν

Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν.

ΤΑ. Ἐκάβη, νεὸς μὲν πίτυλος εἰς λελειμμένος

λάφυρα τὰπίλοιπ' Ἀχιλλείου τόκου
μέλλει πρὸς ἄκτὰς ναυστολεῖν Φθιώτιδας· 1125
αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινὰς τινας
Πηλέως ἀκούσας συμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς
Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.

οὐ θᾶσσον εἴνεκ', οὐ χάριν μονῆς ἔχων,
φροῦδος, μετ' αὐτοῦ δ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν
ἔμοι 1130

δακρύων ἄγωγός, ἥνίκ' ἐξώρμα χθονὸς
πάτρην τ' ἀναστένουσα καὶ τὸν Ἑκτορος
τύμβον προσενέπουσα. καὶ σφ' ἠτήσατο
θάψαι νεκρὸν τούδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων
ψυχὴν ἀφῆκεν Ἑκτορος τοῦ σοῦ γόνος, 1135

φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
τήνδ', ἣν πατήρ τοῦδ' ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο,
μὴ νιν πορεύσai Πηλέως ἔφ' ἐστίαν,
μηδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗ νυμφεύσεται
μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας ὄρα· 1140

ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαῖνων
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας
δοῦναι, πέπλοισιν ὥς περιστείλῃς νεκρὸν
στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὥς ἔχει τὰ σά,
ἐπεὶ βέβηκε καὶ τὸ δεσπότην τάχος 1145

ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
γῆν τῷδ' ἐπαμπισχόντες ἀροῦμεν δόρυ·
σὺ δ' ὥς τάχιστα πρᾶσσε τὰπεσταλμένα.
ἐνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω· 1150

Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς
ἔλουσα νεκρὸν κἀπένιψα τραύματα.
ἀλλ' εἴμ' ὄρουκτὸν τῷδ' ἀναρρήξω τάφον,

- ὥς σὺντομ' ἡμῖν τὰπ' ἐμοῦ τε καὶ πόσσοῦ
 εἰς ἐν ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὁρμήσῃ πλάτην. 1155
ΕΚ. θῆσθ' ἀμφίτονον ἀσπίδ' Ἑκτορος πέδῳ,
 λυπρὸν θέαμα κοῦ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
 ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρενῶν,
 τί τόνδ', Ἀχαιοί, παῖδα δείσαντες φόνον
 καινὸν διεργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ 1160
 πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα·
 ὅθ' Ἑκτορος μὲν εὐτυχοῦντος εἰς δόρυ
 διολλύμεσθα μυρίου τ' ἄλλης χειρός·
 πόλεως δ' ἀλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων
 βρέφος τοσόνδ' ἔδεισας; οὐκ αἰνῶ φόβον, 1165
 ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
 ὦ φίλταθ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχῆς.
 εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως, ἥβης τυχῶν
 γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
 μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον. 1170
 νῦν δ' αὖτ' ἰδὼν μὲν γινούς τε τῇ ψυχῇ, τέκνον,
 οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
 δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
 τέλῃ πατρῷα, Δοξίου πυργώματα,
 ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκοῦσα βόστροχον 1175
 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν, ἐνθεν ἐκγελαῖ
 ὅστέων βαρέντων φόνος, ἵν' αἰσχροῖα μὴ λέγω.
 ὦ χεῖρες, ὥς εἰκούς μὲν ἠδεῖας πατρὸς
 κέκτησθ', ἐν ἄρθροισι δ' ἐκλυτοὶ πρόκεισθε νῦν.
 ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα, 1180
 ὅλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' εἰσπίπτων λεχὸς,
 ὦ μῆτερ, ἠὔδας, ἢ πολὺν σοι βοστρούχων
 πλόκαμον κεροῦμαι πρὸς τάφον θ' ὀμηλίκων
 κώμους ἐπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
 σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον 1185

- γραῦς ἄπολις ἄτεκνος ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
 οἴμοι, τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ' αἶ τ' ἐμαὶ τροφαὶ
 πόνοι τ' ἐκεῖνοι φροῦδά μοι. τί καὶ ποτε
 γράψειεν ἂν σῶ μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
 τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε 1190
 δειδαντες; αἰσχρὸν τοῦπίγραμμά γ' Ἑλλάδι.
 ἀλλ' οὖν πατρῶων οὐ λαχὼν ἔξεις ὅμως
 ἐν ἧ ταφήσει χαλκόνωτον ἰτέαν.
 ὦ καλλίπηχυν Ἑκτορος βραχίονα
 σῶξουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν. 1195
 ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος
 ἱτυὸς τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρομοῖς ἰδρῶς,
 ὃν ἐκ μετώπου πολλακίς πόνους ἔχων
 ἔσταξεν Ἑκτωρ προστιθεις γενειάδι.
 φέρετε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ 1200
 ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας
 δαίμων δίδωσιν· ὧν δ' ἔχω, λήψει τάδε.
 θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὐ πράσσειν δοκῶν
 βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
 ἐμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε 1205
 πηδῶσι, κοῦδεις αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.
- XO. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἶδε σοι σκυλευμάτων
 Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.
 EK. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
 οὐδ' ἥλικας τόξοισιν, οὐς Φρύγες νόμους 1210
 τιμῶσιν, οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι,
 μήτηρ πατὴρ σοι προστίθησ' ἀγάλματα
 τῶν σῶν ποτ' ὄντων, νῦν δέ σ' ἡ θεοστρυγὴς
 ἀφείλεθ' Ἑλένη, πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
 ἔκτεινε καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν. 1215
- XO. ἔ, φρενῶν

ἔθιγες ἔθιγες· ὦ μέγας ἐμοί ποτ' ὦν
ἀνάκτωρ πόλεως.

ΕΚ. ἂ δ' ἐν γάμοις ἐχοῖν σε προσθέσθαι χοροῖ
Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
Φρύγια πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χοροῖς. 1220
σύ τ' ὦ ποτ' οὔσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων, Ἐκτορος φίλον σάκος,
στεφανοῦ· θανεῖ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ·
ἐπεὶ σὲ πολλῷ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμᾶν ὄπλα. 1225

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ,
πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ
τέκνον, δέξεται.
στέναξον, μᾶτερ, ΕΚ. αἰαῖ.

ΧΟ. νεκρῶν ἱακχον. ΕΚ. οἴμοι μοι. 1230

ΧΟ. οἴμοι δῆτα σὼν ἀλάστων κακῶν.

ΕΚ. τελαμῶσιν ἔλκη τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἱατροῖς ὄνομ' ἔχουσα, τᾶργα δ' οὐ·
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.

ΧΟ. ἄρασσ' ἄρασσε κρᾶτα 1235
πιτύλους διδοῦσα χειρός, ἰώ μοί μοι.

ΕΚ. ὦ φίλταται γυναῖκες.

ΧΟ. *** ἔννεπε, τίνα θροεῖς αὐδάν;

ΕΚ. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι πλὴν οὔμοι πόνοι 1240
Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισουμένη,
μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς
ἔστρεψε τᾶνσι περιβαλὼν κάτω χθονός,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἂν
μούσαις ἀοιδὰς δόντες ἀφθίτους βροτῶν. 1245
χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·
ἔχει γὰρ οἷα δεῖ γε νεοτέρων στέφη.
δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύν,

εἰ πλουσίῳ τις τεύξεται κτερισμάτων·
κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε. 1250

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·

μελέα μήτηρ, ἣ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐν σοὶ κατέκαμψε βίου.
μέγα δ' ὀλβισθεὶς ὥς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου,
δαινῶ θανάτῳ διόλωλας. 1255
ἔα ἔα·

τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
λεύσσω φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας; μέλλει Τροία
καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι.

ΤΑ. αὐτῷ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθ' ἐμπιμπράναι 1260
Πριάμου τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα
ἐν χερσὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὥς ἂν κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν
στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.

ὑμεῖς δ', ἵν' αὐτὸς λόγος ἔχη μορφὰς δύο, 1265
χωρεῖτε Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἡχὴν δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὥς ἀποστέλλησθε γῆς.
σύ τ', ὦ γεραῖά δυστυχεστάτη γύναι,
ἔπον. μεθήκουσίν σ' Ὀδυσσεύς πάρα 1270
οἷδ', ὃ σε δούλην κληρὸς ἐκπέμπει χθονός.

ΕΚ. οἷ γὰρ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοισθιδιον 1275
καὶ τέρμα πάντων ἦλθε τῶν ἐμῶν κακῶν·
ἔξιμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρὶ.
ἀλλ' ὦ γεραῖε πούς, ἐπίσπευσον μόλις,
ὥς ἀσπάζωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ μεγάλα δὴ ποτ' ἐμπρέπουσ' ἐν βαρβάρους
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσει τάχα.

- πιμπρᾶσί σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
 δούλας· ἰὼ θεοί. καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ; 1280
 καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
 φέρ' εἰς πυρὰν δράμωμεν, ὥς κάλλιστά μοι
 σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένη.
- ΤΑ. ἐνθουσιᾶς, δύστηνε, τοῖς σαντῆς κακοῖς·
 ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'· Ὀδυσσεὺς δὲ χρή 1285
 εἰς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν γέρας.
- ΕΚ. ὀτοτοτοτοτοτῷ.
 Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα
 πάτερ, ἀνάξια τᾶς Λαρδάνου
 γονᾶς τάδ' οἶα πάσχομεν δέδορκας; 1290
- ΧΟ. δέδορκεν, ἅ δὲ μεγαλόπολις
 ἄπολις ὄλωλεν οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.
- ΕΚ. ὀτοτοτοτοτοτῷ.
 λέλαμπεν Ἴλιος περ- 1295
 γάμων τε πυρὶ καταιθεται τέραμνα
 καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων.
- ΧΟ. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐ-
 ρανία πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.
 μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα 1300
 δαῖτω τε λόγχῃ.
- ΕΚ. ἰὼ γὰρ τροφίμῃ τῶν ἐμῶν τέκνων. στρ.
- ΧΟ. ἔξ.
- ΕΚ. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς ἀνδάν.
- ΧΟ. ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις.
- ΕΚ. γεραιά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα, 1305
 καὶ χερσὶ γαῖαν κτυποῦσα δισσαῖς.
- ΧΟ. διάδοχά σοι γόνυ τίθῃμι γαῖα
 τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθην
 ἀθλίους ἀκοίτας.

- ΕΚ. ἀγόμεθα φερόμεθ' ΧΟ. ἄλγος ἄλγος βοᾷς. 1310
ΕΚ. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
ἰὼ ἰώ.
Πρίαμε Πρίαμε, σὺ μὲν ὀλόμενος
ἄταφος ἄφιλος
ἄτας ἐμᾶς ἄιστος εἶ.
ΧΟ. μέλας γὰρ ὅσσε κατακαλύπτει 1315
θάνατος ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖσιν.
ΕΚ. ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα. ἀντ.
ΧΟ. ἔ. ἔ.
ΕΚ. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα δορός τε λόγχαν.
ΧΟ. τάχ' εἰς φίλαν γᾶν πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
ΕΚ. κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρ' 1320
ἄιστον οἴκων ἐμῶν με θήσει.
ΧΟ. ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἴσιν· ἄλλα δ'
ἄλλο φροῦδον, οὐδ' ἔτ' ἔστιν
ἂ τάλαινα Τροία.
ΕΚ. ἐμάθ'ετ', ἐκλύετε; ΧΟ. Περγάμων κτύπον. 1325
ΕΚ. ἔνοσις ἄπασαν ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν.
ἰὼ ἰώ,
τρομερὰ τρομερὰ μέλεα, φέρετ' ἐ-
μὸν ἰχθυος. ἔτ' ἐπὶ [τάλαιναν]
δούλειον ἀμέραν βίον. 1330
ΧΟ. ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως δὲ
πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΧΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν ἀποστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν Πολυνεΐκην· φυγὰς δὲ εἰς Ἄργος ἐκεῖνος παραγενόμενος ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου, κατελθεῖν εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος. καὶ πείσας τὸν πενθερόν, ὁ συνήθροισεν ἀξιόχρεων στρατὸν ἐπὶ Θήβας κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ μήτηρ Ἰοκάστη ἐπεισεν αὐτὸν ὑπόσπονδον εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς ἀρχῆς· δεινοπροσώπησαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡ μὲν Ἰο- 10 κάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα εἰς φιλίαν οὐκ ἠδύνατο· Πολυνεΐκης δὲ ὡς πρὸς πολέμιον λοιπὸν παραταξόμενος ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νέκην ἔσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἤρ- 15 νήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα· ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῷ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος ἑαυτὸν ἀποσφάξαι. καὶ δὴ καὶ ἐπραξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἐσφαξαν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνεΐκης μονομαχήσαντες ἀνείλον ἀλ- 20 λήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὐροῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς ἐσφαξεν ἑαυτήν· ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ Ἀργεῖοι νικηθέντες τῇ μάχῃ ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων τοὺς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδω- 25 κεν εἰς ταφὴν, Πολυνεΐκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριψεν, Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρῷας ἀπέπεμψεν, ἐφ' ὧν

μὲν οὐ φυλαῖσας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ὧν δὲ τὴν
 ὄργην λογοποιήσας οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλέησας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ
 ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

5 Ἐπιστρατεία τοῦ Πολυνείκουσ μετὰ τῶν Ἀργείων
 ἐπὶ Θήβας καὶ ἀπώλεια τῶν ἀδελφῶν Πολυνείκουσ καὶ
 Ἐτεοκλέουσ καὶ θάνατος Ἰοκάστης. ἡ μυθοποιία κεῖται
 παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας πλὴν τῆς Ἰοκάστης.
 ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος δεύτερος Εὐριπίδης κα-
 10 θῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου. καὶ γὰρ ταῦτα ὁ Οἰνό-
 μαος καὶ Χρύσιππος καὶ σώζεται. ὁ χορὸς συνέστηκεν
 ἐκ Φοινισσῶν γυναικῶν. προλογίζει δὲ Ἰοκάστη.

Περιπαθεῖς ἄγαν αἱ Φοίνισσαι τῇ τραγωδίᾳ.
 ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπὲρ
 15 τῆς πόλεως ἀποθανών· ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελ-
 φοὶ ὑπ' ἀλλήλων, καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ ἀνείλεν ἑαυ-
 τὴν ἐπὶ τοῖς παισὶ, καὶ οἱ ἐπὶ Θήβας στρατευσάμενοι
 Ἀργεῖοι ἀπώλοντο, καὶ ἄταφος Πολυνείκης πρόκειται,
 καὶ ὁ Οἰδῖππος τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται καὶ σὺν αὐτῷ
 20 ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. ἔστι δὲ τὸ δράμα καὶ πολυπρό-
 σωπον καὶ γνωμῶν μεστὸν πολλῶν τε καὶ καλῶν.

Τὸ δράμα ἔστι μὲν ταῖς σκηνικαῖς ὀψεσι κάλλιστον
 ἐπεὶ καὶ παραπληρωματικόν. ἢ τε ἀπὸ τῶν τειχέων
 Ἀντιγόνη θεωροῦσα μέρος οὐκ ἔστι δράματος, καὶ
 25 ὑπόσπονδος Πολυνείκης οὐδενὸς ἔνεκα παραγίνεται,
 ὃ τε ἐπὶ πᾶσι μετ' ὧδῆς ἀδολέσχου φυγαδευόμενος
 Οἰδῖππος προσέρριπται διὰ κενῆς.

Ἀρπασθείσης Εὐρώπης ὑπὸ Διὸς γενομένου
 ταύρου καὶ μετακομισθείσης ἀπὸ Φοινίκης διὰ θα-
 30 λάττης εἰς Κρήτην, ὁ μὲν πατήρ αὐτῆς Ἀγήνωρ
 ἐπεμψε τὸν υἱὸν Κάδμον εἰς ζήτησιν τῆς κόρης εἰ-

πάν, εἰ μὴ ταύτην εὐρών ἄξοι, μηδ' ἂν αὐτὸν ἐπαν-
 -ελθεῖν οἴκαδε. Κάδμος δὲ οὐκ ἔχων ὅ τι καὶ δράσειε,
 μόνην ἔγνω τῆς ἀπορίας λύσιν καταφυγεῖν εἰς Ἀπόλλω
 καὶ τοῦτου γινῶναι τί δεῖ ποιεῖν. ἐλθὼν οὖν εἰς Δελ-
 φούς ἤρετο τοῦτον περὶ τῆς ἀδελφῆς· καὶ ὅς ῥα μὲν 5
 οὐδὲν αὐτῷ περὶ τῆς Εὐρώπης, λέγει δὲ ὡς ἐξελθόντα
 ἐκεῖθεν, ἀκολουθήσαντα βοῖ, οὐ' ἂν αὕτη γε πέσῃ,
 κακεῖ κτίξειν πόλιν. ὃ δὲ πεισθεὶς τῷ χρησμῷ τὴν μὲν
 πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον εἴασε, βοῦν δὲ κατὰ
 τύχην εὐρών ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ἐποιήσατο. ἐλθούσης 10
 δὲ αὐτῆς ἐν ᾧ νῦν ἐστήκασι τόπων αἱ Θῆβαι κακεῖ πα-
 ραχοῖμα πεσοῦσης, ἔγνω τε οὗτος τὸν χρησμὸν τελεσ-
 φόρον καὶ πόλιν ἐπτάπυλον κτίξει τὰς Θῆβας ὁμο-
 νύμους τῶν ἑκατονταπύλων Αἰγυπτίων Θηβῶν, χρη-
 σάμενος ἐπιστήμονι τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐργάτῃ Ἀμ- 15
 φίου τῷ μουσικῷ· τοῦτον γὰρ φασὶν ἀνακρουόμενον
 μέλος θέλγειν τε τῷ μέλει τοὺς λίθους καὶ ἄλλεπαλ-
 λήλως αὐτῶν τιθεμένων ἀποδεῖξαι τὰ τεῖχη· πύλας
 δὲ ἔχειν τὴν πόλιν ἐπτά, ἐπειδὴ καὶ οἱ τῆς λύρας
 τόνοι ἐπτά εἰσι. καὶ τὸ μὲν μυθῶδες τοιοῦτον· πέ- 20
 πλασται δὲ διὰ τὸ ἄκρως ἡρμόσθαι τὰ τεῖχη πρὸς ἄλ-
 ληλα· ἡ γὰρ ἁρμονία μουσικῆς ἴδιον.

Κάδμος οὖν γήμας τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως
 παῖδα Ἀρμονίαν ἐγέννησε Πολύδωρον, ὃ δὲ Λάβδα-
 κον, ὃ δὲ Λαῖον. οὗτος ἀφικόμενός ποτε εἰς Ἢλιν καὶ 25
 τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρῦσιππον ἰδὼν, ὅς ἦν ἐξ ἄλ-
 λης αὐτῷ γυναικὸς καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς Οἰνο-
 μάου Ἰπποδαμείας, καὶ ἀλοὺς τοῦτου κατάκρας τῷ
 ἔρωτι, ἄρπασας εἰς Θῆβας ἤνεγκε καὶ συνῆν αὐτῷ τὰ
 ἐρωτικά, πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν 30
 εὐρών, καθὼς δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς τὸν Γανυμήδην
 ἄρπασας. ὃ δὲ Πέλοψ μαθὼν τοῦτο κατηγοράσατο Δαίω

μηδέποτε μὲν παῖδα τεκεῖν, εἰ δ' ἄρα καὶ συμβαίη,
 ὑπ' αὐτοῦ τούτου ἀναιρεθήσεσθαι. διὰ ταῦτα πολλὴν
 ἤδη χρόνον ὁ Αἰῖος ἅπαις ὦν παραγίνεται εἰς Πυ-
 θίαν καὶ παίδων αἰτεῖ γονήν. καὶ ἀκούει τοιούνδε χρη-
 5 σμόν·

Αἰε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
 τέξεις μὲν φίλον υἱόν, ἅτάρ τόδε σοι μόρος ἔσται,
 παιδὸς ἐοῦ χεῖρεσσι λιπεῖν βίον· ὥς γὰρ ἔνευσεν
 Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
 10 οὗ φίλον ἦρπασας υἱόν· ὃ δ' ἠΰξάτο σοι τάδε
 πάντα.

ᾧτινων θεσπισμάτων τῇ τῆς γυναικὸς Ἰοκάστης ἐπι-
 θυμῷ καὶ ἡδονῇ ὥσπερ ἐκλαθόμενος Αἰῖος, ἢ ὥς
 τινὲς φασὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν βαρυνθεὶς τῷ οἴνῳ καὶ
 15 συνελθὼν τῇ αὐτοῦ γυναικὶ Οἰδίποδα σπείρει, καὶ
 μετὰ τὸ τεχθῆναι αὐτὸν ἀναπεμπάσας τοὺς χρησμούς
 καὶ φόβον λαβὼν, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
 χρυσέους κρίκους διαπερουησάμενος ῥίπτει διὰ τῶν
 οἰκείων βουκόλων εἰς τὸ ὄρος τὸν Κιθαιρῶνα, ὥς
 20 ὑπὸ θηρίων ἐνταῦθα ἀναιρεθήσόμενον. ἔτυχε δὲ κατ'
 ἐκεῖνο καιροῦ καὶ τοὺς Πολύβου νομέας βασιλέως Κο-
 ρίνθου βόσκειν ἐκεῖ. οὗ καὶ τὸ βρέφος εὐρόντες καὶ
 ἀνελόμενοι φέρουσι πρὸς τὴν Πολύβου γυναῖκα Με-
 ρόπην· ἣν γὰρ ἁπαιδίᾳ δυστυχοῦσα, καὶ πως πείθει
 25 τὸν ἄνδρα Πόλυβου αὐτῇ τοῦτο τεκεῖν. ἀνδρωθεὶς δὲ
 ὁ παῖς καὶ τιμὴ τῶν ἐκεῖ συνελθῶν εἰς ἔριν, οἷα δὲ
 γίνεται, ὥς οὐκ εἴη Πολύβου παῖς ὄνειδος ἔσχε παρ'
 αὐτοῦ. ὅθεν ἀναστὰς ἀφικνεῖται πρὸς τὸν Ἀπόλλω
 πευσόμενος περὶ τούτου. καὶ ὥς ἔσται φονεὺς τοῦ πα-
 30 τρός μανθάνει καὶ ὥς τῇ τεκούσῃ συνέσοιτο, ταυτὶ
 μόνᾳ· τίνες δὲ εἶεν αὐτῷ οἱ γονεῖς σαφῶς οὐ μαν-
 θάνει. ἐπανιών δὲ ἐκεῖθεν ὑπήντησε Αἰῶ, ἀφικνου-

μένω καὶ αὐτῷ πρὸς Ἀπόλλω ἐφ' ᾧ περὶ τοῦ ἐκτε-
θέντος παιδὸς γινῶναι εἰ τέθνηκε. καὶ ὁ τοῦ Λαῖου
θεράπων αὐτῷ κελεύει μικρὸν ὑποχωρῆσαι τῷ βασι-
λει. Οἰδίπους δὲ ὑπεροψία κρατούμενος καὶ τοῦτο
μηδὲν ἐνεγκὼν κτείνει τε τὸν θεράποντα καὶ σὺν αὐ- 5
τῷ τὸν δεσπότην οὐκ εἰδὼς ὥς πατροκτόνος γέγονεν,
ἐνὸς μόνου τῶν συνεπομένων Λαῖω διαφυγόντος, ὃς
δὴ καὶ τὸν φόνον ὕστερον διεσάφησεν, ὥς φησι Σο-
φοκλῆς ἐν Οἰδίποδι τυράννῳ, τότε οὖν Οἰδίπους τοὺς
τοῦ Λαῖου ἵππους λαβὼν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, κατα- 10
λαμβάνει τὴν Κόρινθον καὶ δοὺς ταῦτα πάντα Πο-
λύβῳ τροφᾷ ἐκείθεν ἀναχωρεῖ, τὸν περὶ τῆς πατρο-
κτονίας καὶ τῆς τῇ μητρὶ συνελεύσεως χρησμὸν δε-
διῶς· ᾧετο γὰρ πατέρας αὐτοῦ τῷ ὄντι Πόλυβον καὶ
τὴν ἐκείνου γυναῖκα εἶναι. καὶ ἀφικνεῖται πρὸς Θή- 15
βας, αἱ δὴ καὶ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἐχειμάρζοντο τότε,
χρησμούς τε ῥαψωδούσης καὶ ὄντινα βούλοιο τῶν
πολιτῶν ἀρπαξούσης καὶ διαφθειρούσης διὰ τὸ μὴ
συνιέναι σφᾶς τῶν ὑπ' αὐτῆς λεγομένων χρησμῶν.
ἐπήγαγε δὲ ταύτην ὁ Ἄρης Θηβαίους, ἀμυνόμενος 20
αὐτοὺς διὰ τὸν τοῦ παιδὸς δράκοντος φόνον, ὃν ὁ
Κάδμος ἀνείλε καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἐσπείρεν, ἐξ
ᾧν ἀνεφύησαν οἱ Γίγαντες. ἦν δὲ τέρας ἡ Σφιγξ
πρόσωπον μὲν ἔχουσα παρθένου, στήθος δὲ καὶ χει-
ρας καὶ πόδας καὶ ὄνυχας λέοντος, οὐράν τε δρά- 25
κοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος, δι' ᾧν ἵπτατο. ἔτυχε δὲ
τοῦτο εἰποῦσα τοιοῦτό τι τοῖς Θηβαίοις τότε αἶνιγμα,
ὥς Ἀσκληπιάδης ἀναγράφει·

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὐ μία μορφή,
καὶ τρίπουν· ἑλλάσσει δὲ φυνή μόνον, ὅσος ἐπὶ 30
γαίαν

ἐρπετὰ γίνονται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.

ἀλλ' ὁπότεν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
 ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφανρότερον πέλει αὐτοῦ.
 οὔπερ ἀγνοούμενον ἐκήρυξε Κρέων ὁ ἀδελφὸς Ἰοκά-
 στῆς τῆς βασιλείσσης, ὥς ὅστις εὖροι τὸ αἰνιγμα, τοῦ-
 5 τῷ συνάψειν τὴν ἀδελφὴν. Οἰδίπους δέ, ὥς ἔφημεν,
 διάγων ἐκεῖ τότε, ἀκούσας τὰ κηρύγματα λύει τε τὸ
 αἰνιγμα τῆς Σφιγγὸς καὶ τὴν μητέρα οὐκ εἰδῶς εἰς
 γυναικα λαμβάνει. ἔλυσε δὲ οὕτως, ὥς φασι·

κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόν-
 10 των,

φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
 ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἥνικα γαίαν ἐφέρπει,
 πρῶτον ἔφν τετράπους νῆπιος ἐκ λαγόνων·
 γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρεῖδει,

15 αὐχένα φορτίζων, γῆραι καμπτόμενος.
 ἀκούσασα δὲ τὴν λύσιν ἡ Σφίγξ ἐαυτὴν ἀναιρεῖ πα-
 ραχρήμα ῥίψασα τοῦ ἄερος. Οἰδίπους δὲ συνὼν τῇ
 μητρὶ καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς φύσας τέσσαρας, ἄρρενας
 μὲν Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, θηλείας δὲ Ἀντιγόνην

20 καὶ Ἰσμήνην, ὥς ἔγνω τὸ μῖasma ὕστερον, ἐτύφλω-
 σεν ἑαυτόν. Ἑτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης, θέλοντές
 πως ἀφανίσαι τὸ ὄνειδος, κατακλείουσιν αὐτὸν ἐν
 οἰκίσκῳ, ἵν' ὑπὸ μηδενὸς θεωρούμενος εἰς λήθην
 ᾗξοι τὸ κατ' ἐκείνου, καὶ ὃς τοῦτο ὑπεραλγῆσας ἀρά-
 25 ται τούτοις τὴν βασιλείαν σιδήρῳ μερίσαι. οἳ δὲ τὰς
 τοῦ πατρὸς ἀράς δεδιότες μηχανῶνται τοιόνδε· ἔχε-
 σθαι τῆς ἀρχῆς ἓνα παρ' ἓνα καὶ ταύτης παραχωρεῖν
 θάτερον θάτερον, ὁ τοίνυν Ἑτεοκλῆς, ἅτε πρῶτος αὖν
 τοῦ ἀδελφοῦ καὶ πρῶτος τῆς ἀρχῆς ἦπατο, Πολυνεί-
 30 κῆς δὲ ὑπεχώρησε καὶ τελεσθέντος ἐνιαυτοῦ ἀφίκετο
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν αἰτῶν καὶ αὐτὸς ἄρξειν ἐνιαυτόν.
 Ἑτεοκλῆς δὲ οὕτε ἐξέστη τῆς ἀρχῆς καὶ ἄτιμον τὸν

ἀδελφὸν ἀπέπεμψεν. ὃς καὶ πλανώμενος ἦλθεν εἰς
 Ἀργος καὶ τὴν τοῦ βασιλέως Ἀδράστου λαβὼν θυγα-
 τέρα πείθει τὸν κηδεστὴν συνάρασθαι τοῦτω πρὸς
 τὴν τῆς βασιλείας ἀνάληψιν, καὶ πλείστην ὄσην πα-
 ραλαβὼν στρατιὰν ἐπιστρατεύει τῷ ἀδελφῷ. ὅπως δὲ 5
 ἡ μήτηρ ἐδέλουνσα πρὸ τῆς συμπλοκῆς διαλλάξαι τοὺς
 παῖδας οὐδὲν ἴσχυσε, καὶ ὥς ἔχρησε Τειρεσίας, εἰ ὁ
 Κρέοντος υἱὸς Μενοικεὺς ἀνέλοι ἑαυτὸν ἐπὶ τὸν τοῦ
 δράκοντος φωλεόν, κρατήσῃν Ἀργείων Θηβαίους,
 καὶ ὥς γέγονε ταῦτα, καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἡγεμόνες 10
 πεπτώκασιν πάντες πλὴν Ἀδράστου, καὶ ὥς μονομα-
 χήσαντες πρὸς ἀλλήλους Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης
 ὑπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι ἀνῆρέθησαν, καὶ ὥς ἐλθοῦσα
 πρὸς αὐτοὺς Ἰοκάστη καὶ τεθνηκότας εὐροῦσα συν-
 απέσφαξεν ἑαυτήν, καὶ ὥς Κρέων ἀψάμενος τῆς ἀρχῆς 15
 Ἑτεοκλῆν μὲν θάπτει, Πολυνείκην δὲ ἄταφον εἶασε
 καὶ Οἰδίπουν τῆς πόλεως ἐξήλασε, πάντα ταῦτα Εὐ-
 ριπίδης ἔνδον κατὰ λεπτὸν διηγέται. ἔστι δὲ τὸ παρ-
 ὄν δράμα τῶν ἄγαν ἐξαιρέτων, διανοίαις καὶ γνώ-
 μαις πολλαῖς καὶ καλαῖς καὶ ποικίλαις ἀνθούν καὶ 20
 μεταχειρίσει ἀρίστη καὶ διὰ πάντων ἀκμάζον, εἰ καὶ
 ἀπίθανον ἔχει τὴν εἰς Θήβας Πολυνείκους εἰσοδόν.
 ἐπιγέγραπται δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ Εὐριπίδου Φοίνισσαι
 πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐπὶ ἐπὶ Θήβας Αἰσχύλου.
 ταύτη γὰρ τῇ ὑποθέσει κάκεινος χρῆται ἐν τῷ δευ- 25
 τέρῳ. αὐτὰς δὲ τὰς παρθένους ἐκ Φοινίκης Ἀγνο-
 ρίδαι θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι ἔπεμψαν, αἵτινες καὶ πρὸς
 Δελφοὺς ἐρχόμεναι παρέβαλον ταῖς Θήβαις διὰ τὸ καὶ
 τὸν Κάδμον, ὥς ἔφημεν, ἐκ Φοινίκης εἶναι, καὶ κα-
 ταλαβόντος τοῦ πολέμου ἡναγκάσθησαν μένειν αὐ- 30
 τόθι, μέχρις ἂν ἡ μάχη λωφῇ.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Α Ι.

10. Ὡ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν
 καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροις
 Ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσω φλόγα,
 ὥς δυστυχῇ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
 ἀκτὴν ἐφῆκας, Κάδμος ἡνίκ' ἦλθε γῆν 5
 τήνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
 ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ
 Πολύδωρον ἐξέφυσε, τοῦ δὲ Λάβδακον
 φῦναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Λαίον.
 ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλήζομαι Μενοικέως, 10
 Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφν·
 καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με, τοῦτο γὰρ πατὴρ
 ἔθετο, γαμεῖ δὲ Λαίος μ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
 ἦν χρόνια λέκτρα τᾶμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
 ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον ἐξαιτεῖ θ' ἄμα 15
 παίδων ἐς οἶκους ἀρσένων κοινωνίαν.
 ὃ δ' εἶπεν· ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἄναξ,
 μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία·
 εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
 καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος. 20
 ὃ δ' ἡδονῇ δοὺς εἰς τε βακχεῖον πεσὼν
 ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρέφος,
 γνοὺς τὰμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,

λειμῶν¹ ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρώνος λέπας
 δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος, 25
 σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρα διαπείρας μέσον.
 Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἱπποβουκόλοι
 φέρουσ' ἐς οἴκους εἰς τε δεσποίνης χέρας
 ἔθηκαν. ἥ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον 30
 μαστοῖς ὑφείτο καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν.
 ἦδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος
 παῖς οὐμός ἢ γνούς ἢ τινος μαθὼν πάρα
 ἔστειχε τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων
 πρὸς δῶμα Φοίβου, Αἰείος θ' οὐμός πόσις 35
 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
 εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
 εἰς ταὐτὸν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
 καὶ νιν κελεύει Λαῖου τροχηλάτης·
 ὦ ξέने, τυράννοις ἐκποδῶν μεθίστασο. 40
 ὃ δ' εἶρεπ' ἀναυδος, μέγα φρονῶν· πῶλοι δέ νιν
 χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
 ὅθεν — τί τάκτος τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν; —
 παῖς πατέρα καίνει καὶ λαβὼν ὀχήματα
 Πολύβω τροφεὶ δίδωσιν. ὥς δ' ἐπεξάρει 45
 Σφίλγξ ἄρπαγαῖσι πόλιν, ἐμός τ' οὐκ ἦν πόσις.
 Κρέων ἀδελφὸς τὰμὰ κηρύσσει λέχη,
 ὅστις σοφῆς αἰνιγμα παρθένου μάθοι,
 τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα. τυγχάνει δέ πως
 μούσας ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθὼν, 50
 ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται
 καὶ σκῆπτρ' ἐπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
 γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάλας
 οὐδ' ἢ τεκοῦσα παιδὶ συγκοιμωμένη.
 τίκτω δὲ παῖδας παιδὶ δύο μὲν ἄρσενας, 55
 ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν. 27

Ἐτεοκλέα κλεινὴν τε Πολυνεΐκους βίαν,
 κόρας δὲ δισσάς· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ
 ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγὼ.
 μαθὼν δὲ τὰμὰ λέκτρα μητρῶων γάμων
 ὁ πάντ' ἀνατλάς Οἰδίπους παθήματα 60
 εἰς ὅμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας.
 ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμὼν σκιάζεται,
 κλήθροισι ἔκρουσαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχη
 γένοιτο πολλῶν δεομένη σοφισμάτων. 65
 ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις, πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν
 ἄρᾳς ἄρᾳται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
 θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
 τῷ δ' εἰς φόβον πεσόντε, μὴ τελεσφόρους
 εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν οἰκούντων ὁμοῦ, 70
 ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
 φεύγειν ἐκόντα τήνδε Πολυνεΐκην χθόνα,
 Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
 ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
 καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων. 75
 φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνεΐκην χθονός.
 ὃ δ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
 πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει·
 ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπτάπυλα τείχη τάδε,
 πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός. 80
 ἐγὼ δ' ἔριν λύουσ' ὑπόσπονδον μολεῖν
 ἔπεισα παιδὶ παῖδα πρὶν ψαῦσαι δορός.
 ἦξιεν δ' ὁ πεμφθεὶς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
 ἀλλ' ὦ φαεινὰς οὐρανοῦ νύκτων πτυχαῖς
 Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὸς δὲ σύμβασιν τέκνοις. 85
 χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτὸν
 τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῇ καθεστάναι.

- ΠΑΙ. ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρί,
 ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
 μεθῆκε μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον 90
 στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον ἱεσίαισι σαῖς,
 ἐπίσχες, ὥς ἂν προὔξερευνήσω στίβον,
 μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
 καὶ μοι μὲν ἔλθῃ φαῦλος ὥς δούλῳ ψόγος,
 σοὶ δ' ὥς ἀνάσση· πάντα δ' ἐξειδὼς φράσω 95
 ἃ τ' εἶδον εἰσήμευσά τ' Ἀργείων πάρα,
 σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρων
 ἐνθ' ἐνδ' ἐκεῖσε δεῦρό τ' αὖ κείνου πάρα.
 ἀλλ' οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις,
 κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί· 100
 σκόπει δὲ πεδία καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰς
 Δίρκης τε νῆμα, πολεμίων στράτευμ' ὅσον.
- ΑΝ. ὄρεγέ νυν ὄρεγε γεραιὰν νέεα
 χεῖρ', ἀπὸ κλιμάκων ποδὸς
 ἔχνος ἐπαντέλλων. 105
- ΠΑΙ. ἰδοὺ ξύναφον, παρθέν'· εἰς καιρὸν δ' ἔβης·
 κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
 στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.
- ΑΝ. ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς
 Ἑκάτα, κατάχαλκον ἅπαν 110
 πεδλίον ἀστράπτει.
- ΠΑΙ. οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
 πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων.
- ΑΝ. ἄρα πύλαι κλήθοις χαλκόδετ' ἐμβολὰ τε
 λαῖνέοισιν Ἀμφίονος ὀργάνοις 115
 τείχεος ἥρμοσται;
- ΠΑΙ. θαρσεῖ· τὰ γ' ἐνδον ἀσφαλῶς εἴχει πόλις.
 ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλει μαθεῖν.
- ΑΝ. τίς οὗτος ὁ λευκολόφος,

- πρόπαρ ὃς ἀγείται στρατοῦ 120
 πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βρα-
 χίονι κουφίζων;
- ΠΑΙ. λοχαγός, ὃ δέσποινα. ΑΝ. τίς πόθεν γεγώς;
 αὐδασον, ὃ γεραιέ, τίς ὀνομάζεται;
- ΠΑΙ. οὗτος Μυκηναῖος μὲν αὐδᾷται γένος, 125
 Λερναῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ', Ἴππομέδων ἄναξ.
- ΑΝ. ἔἴς ὥς γαῦρος, ὥς φοβερός εἰσιδεῖν,
 γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος
 ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος 130
 ἀμεριῶ γέννα.
- τὸν δ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὀρέας Δίρκης ὕδωρ;
 ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος.
 τίς δ' ἐστὶν οὗτος; ΠΑΙ. παῖς μὲν Οἰνέως ἔφν
 Τυδεύς, Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέροισι ἔχει.
- ΑΝ. οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος, ὃ γέρον, 135
 αὐτοκασιγνήτας νύμφας
 ὁμόγαμος κυρεῖ;
 ὥς ἀλλόχρως ὅπλοισι μιξοβάρβαρος.
- ΠΑΙ. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοί, τέκνον,
 λόγχαις τ' ἀκοντιστήρες εὐστοχώτατοι. 140
- ΑΝ. σὺ δ', ὃ γέρον, πῶς αἰσθάνει σαφῶς τάδε;
- ΠΑΙ. σημεί' ἰδὼν τότε ἀσπίδων ἐγνώρισα,
 [σπονδὰς ὅτ' ἤλθον σφ' κασιγνήτῳ φέρων']
 ἃ προσδεδορκῶς οἶδα τοὺς ὠπλισμένους.
- ΑΝ. τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνήμα τὸ Ζήθου περᾷ 145
 καταβόστρυχος, ὅμμασι γοργὸς εἰσ-
 ιδεῖν νεανίας
 λοχαγός; ὥς ὄχλος νιν ὑστέρω ποδὶ
 πάνοπλος ἀμφέπει.
- ΠΑΙ. ὅδ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος. 150
- ΑΝ. ἀλλὰ νιν ἅ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος

Ἄρτεμις ἱεμένα τόξοις δαμάσασ' ὀλέσειεν,
ὅς ἐπ' ἐμὴν πόλιν ἔβα πέρσων.

ΠΑΙ. εἴη τὰδ', ὦ παῖ· σὺν δίκη δ' ἤκουσι γῆν,
ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοί. 155

ΑΝ. ποῦ δ' ὅς ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματρὸς
πολυπόνῳ μοῖρᾳ;
ὦ φίλτατ', εἶπέ, ποῦ 'στι Πολυνείκης, γέρον.

ΠΑΙ. ἐκεῖνος ἐπὶ τὰ παρθένων τάφου πέλας
Νιόβης Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ. 160

ὄρᾳς; ΑΝ. ὄρῳ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὄρῳ δέ πως
μορφῆς τύπωμα στέρνα τ' ἐξηκασμένα.
ἀνεμώκεος εἶθε δρόμον νεφέλας

ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος
πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα, περὶ δ' ὠλένας 165

δέρα φιλτάτα βάλοιμι χρόνῳ
φυγάδα μέλεον. ὥς

ὅπλοισι χρυσέοισιν ἐκπρεπῆς, γέρον,
ἑῷις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἄλιον.

ΠΑΙ. ἥξει δόμους τούσδ', ὥστε σ' ἐμπλῆσαι χαρᾶς, 170
ἔνσπονδος. ΑΝ. οὗτος δ', ὦ γεραῖε, τίς κυρεῖ,
ὅς ἄρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβῶς;

ΠΑΙ. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὦ δέσποιν', ὅδε·
σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι βοαί.

ΑΝ. ὦ λιπαροζώνου θυγάτερ ἅ Λατοῦς 175
Σελαναία, χρυσεόκνυχλον φέγγος,
ὥς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σώφρονα
πῶλοις μεταφέρων ἰθύνει.

ποῦ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει

Καπανεύς; ΠΑΙ. ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται
πύργων ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετροῶν. 181

ΑΝ. ἰώ,

Νέμεσι καὶ Λιὸς βαρύβρομοι βρονταί,

κεραυνῶν τε φῶς αἰθαλόεν, συ τοι
 μεγαλαγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις·
 ὃδ' ἐστίν, αἰχμαλωτίδας 185
 ὃς δορὶ Θηβαίας Μυκηνησίην
 Λερναίᾳ τε δώσειν τριαίνα,
 Ποσειδανίοις Ἀμνυωνίοις
 ὕδασι, δουλείαν περιβαλὼν;
 μήποτε μήποτε τάνδ', ᾧ πότνια, 190
 χρυσεοβόστρυχον ᾧ Διὸς ἔρνος
 Ἄρτεμι, δουλοσύναν τλαίην.

ΠΑΙ. ᾧ τέκνον, εἴσβα δῶμα καὶ κατὰ στέγας
 ἐν παρθενῶσι μέμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθον
 εἰς τέρψιν ἤλθες ὧν ἔχρηξες εἰσιδεῖν. 195
 ὄχλος γάρ, ὥς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
 χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.
 φιλόφογον δὲ χοῦμα θηλειῶν ἔφν,
 σμικρὰς τ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων,
 πλείους ἐπεισφέρουσιν· ἡδονὴ δέ τις 200
 γυναιξὶ μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.

ΧΟ. Τύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν στρ.
 ἀκροθίνια Λοξία
 Φοινίσσας ἀπὸ νάσου
 Φοῖβη δούλα μελάθρων, 205
 ἔν' ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοις
 Παρνασοῦ κατενάσθην,
 Ἴόνιον κατὰ πόντον ἐλά-
 τα πλεύσασα περιρρύτων
 ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων 210
 Σικελίας Ζεφύρου πνοαῖς
 ἱππεύσαντος ἐν οὐρανῷ
 κάλλιστον κελάδημα.

πόλεος ἐμπροκριθεῖς' ἐμᾶς
 καλλιστεύματα Λοξία
 Καδμείων ἔμολον γᾶν,
 κλεινῶν Ἀγνηροιδᾶν
 ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαῖου
 πεμφθεῖς' ἐνθάδε πύργους.
 ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτενέ-
 κτοις Φοίβῳ γενόμεαν λάτρεις.
 ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ
 περιμένει με κόμας ἐμᾶς
 δεῦσαι παρθένιον χλιδὰν
 Φοιβεῖαισι λατρεῖαις.
 ὦ λάμπουσα πέτρα πυρὸς
 δικόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων
 Βακχεῖων Διονύσου
 οἶνα θ', ἃ καθαμέριον
 στάξεις τὸν πολύκαρπον
 οἰνάνθας λείσα βότρυν,
 ζάθεά τ' ἄντρα δράκοντος οὐ-
 ρεῖαι τε σκοπιαὶ θεῶν
 νιφόβολόν τ' ὄρος ἱερόν, εἰ-
 λίσσων ἀθανάτας θεοῦ
 χορὸς γενοίμαν ἄφοβος
 παρὰ μεσόμεφαλα γνάλα Φοί-
 βου Δίρκαν προλιποῦσα.
 νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων
 θούριος μολὼν Ἄρης
 αἶμα δάιον φλέγει
 τᾷδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλει·
 κοινὰ γὰρ φέλων ἄχῃ·
 κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται

ἀντ.

215

220

225

230

235

στρ.

240

239 — 249 = 250 — 260

- καλλίπυργος ἔδε γὰ , 245
 Φοινίσσα χάρα. φεῦ φεῦ.
 κοινὸν αἶμα, κοινὰ τέκεα
 τᾶς κερασφόρου πέφυκεν Ἴους·
 ὦν μέτεστί μοι πόνων.
 ἀμφὶ δὲ πτόλιν φλέγει 250
 πυκνὸν ἀσπίδων νέφος
 σῆμα φοινίου μάχης,
 ἂν Ἀρης τάχ' εἴσεται
 παισὶν Οἰδίπου φέρων
 πημονὰν Ἑρινύων. 255
 Ἄργος ὦ Πελασγικόν,
 δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν
 καὶ τὸ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄδικον
 εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἐνοπλος ὄρμῳ
 παῖς ἐτέρχεται δόμου. 260
ΠΟ. τὰ μὲν πυλωρῶν κλῆθρά μ' εἰσεδέξατο
 δι' εὐπετείας τειχέων εἴσω μολεῖν.
 ὃ καὶ δέδοικα μὴ με δικτύων ἔσω
 λαβόντες οὐκ ἐκφρῶσ' ἀναίμακτον χροά.
 ὦν εἵνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον 265
 κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ.
 ὥπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ
 τὰ πῖστ' ἐμαντῶ τοῦ θράσους παρέξομαι.
 ὦ ἢ τίς οὗτος; ἦ κτύπον φοβούμεθα;
 ἅπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται, 270
 ὅταν δι' ἐχθρᾶς ποὺς ἀμείβηται χθονός.
 πέποιθα μέντοι μητρὶ κοῦ πέποιθ' ἅμα,
 ἥ τις μ' ἐπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
 ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βῶμιοι γὰρ ἐσχάροι
 πέλας πάρεσι, κοῦν ἐρημα δώματα. 275
 φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθ' ὧ ξίφος

καὶ τάσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφεστᾶσιν δόμοις.
ξέναι γυναῖκες, εἶπατ', ἐκ ποίας πάτρας
Ἑλληνικοῖσι δῶμασιν πελάζετε;

ΧΟ. Φοίνισσα μὲν γῇ πατρὶς ἢ θρέψασά με, 280

Ἀγῆνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορὸς
Φοῖβῳ μ' ἐπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον.
μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν. 285
σὺ δ' αὐτάμειψαί μ', ὅστις ὦν ἐλήλυθας
ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας πόλεως.

ΠΟ. πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπους ὁ Λαῖου,
ἔτικτε δ' Ἰοκάστη με παῖς Μενοικέως·
καλεῖ δὲ Πολυνείκην με Θηβαῖος λεώς. 290

ΧΟ. ὦ συγγένεια τῶν Ἀγῆνορος τέκνων,
ἐμῶν τυράννων, ὦν ἀπεστάλην ὕπο,
γονυπετεῖς ἔδρας προσπίτνω σ', ἀναξ,
τὸν οἰκοθεν νόμον σέβουσα.

ἔβας ὦ χρόνῳ γὰρ πατρώαν. 295
ἰὼ ἰὼ πότνια, μὶλε πρόδρομος,
ἀμπέτασον πύλας.

κλύεις, ὦ τεκοῦσα τόνδε μάτερ;
τί μέλλεις ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν,
θιγεῖν τ' ὠλέναις τέκνου; 300

ΙΟ. Φοίνισσαν βοᾶν
κλύουσ', ὦ νεάνιδες, γηραιῶ
ποδὶ τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν.
ἰὼ τέκνον,

χρόνῳ σὸν ὄμμα μυρίαις ἐν ἡμέραις
προσεῖδον· ἀμφίβαλλε μα-
στὸν ὠλέναισι ματέρος,
παρηίδων τ' ὄρεγμα βο- 305

- στρύχων τε κυανόχρωτα χαί-
 τας πλόκαμον, σκιάζων δέραν ἁμάν.
 ἰὼ ἰώ, μόλις φανείς 310
 ἄελπτα καδόμεντα ματρὸς ὠλέναις.
 τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
 καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι
 πολυέλικτον ἄδοναν
 ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο 315
 περιχορεύουσα τέρψιν παλαιᾷν λάβω
 χαρμονᾶν; ἰὼ τέκος,
 ἔρημον πατρῶον ἔλιπες δόμον
 φυγὰς ἀποσταλὲς ὁμαίμου λῶβα,
 ἧ ποθεινὸς φίλοις, 320
 ἧ ποθεινὸς Θήβαις.
 ὅθεν ἑμάν τε λευκόχροα κείρομαι
 δακρυόεσσ' ἀνεῖσα πένθει κόμαν,
 ἅπεπλος φαρέων λευκῶν, τέκνον,
 δυσόρφναια δ' ἄμφι τρύχη τάδε 325
 σκότι' ἀμείβομαι.
 ὁ δ' ἐν δόμοισι πρέσβυς ὁμματοστερῆς
 ἀπήνας ὁμοπτέρου τᾶς ἀπο-
 ξυγείσας δόμον
 πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰὲ κατέχων 330
 ἀνῆξε μὲν ξίφους
 ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγάν,
 ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀρχόντας,
 στενάζων ἀράς τέκνοις·
 σὺν ἀλαλατῷ δ' αἰὲν αἰαγμάτων 335
 σκότια κρύπτεται.
 σὲ δ', ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δῆ
 κλύω ξυγένητα παιδοποιὸν ἄδοναν
 ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν

ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν, 340

ἄλαστα ματρὶ τᾷδε Λα-

ίῳ τε τῷ παλαιγενεῖ,

γάμων ἐπακτὸν ἄταν.

ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς

νόμιμον ἐν γάμοις 345

[ὥς πρόπει] ματέρι μακαρία·

ἀννυμέναια δ' Ἴσμηνὸς ἐκηδενύθη

λουτροφόρου χλιδᾶς· ἀνὰ δὲ Θηβαίαν

πόλιν ἐσιγάθη σᾶς ἔσοδοι νύμφας.

ὄλοιτο, τὰδ' εἴτε σίδαρος 350

εἴτ' ἔρις εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἷτιος,

εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε

δῶμασιν Οἰδιπόδα·

πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχῃ.

ΧΟ. δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναί, 355

καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.

ΠΟ. μῆτερ, φρονῶν εὖ κοῦ φρονῶν ἀφικόμεν

ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει

πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγει,

λόγοισι χάλρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει. 360

γῦτῳ δὲ τάρβος εἰς φόβον τ' ἀφικόμεν,

μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνῃ,

ᾧστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων δι' ἄστεως

κνκλῶν πρόσωπον ἤλθον. ἐν δέ μ' ὠφελεῖ,

σπονδαί τε καὶ σὴ πίστις, ἥ μ' ἐσήγαγε 365

τείχη πατρῶα· πολὺδακρυς δ' ἀφικόμεν,

χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν

γυμνάσιά θ' οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδαρ·

ᾧν οὐ δικαίως ἀπελαθεῖς ξένην πόλιν

ναίω, δι' ὅσων ὅμ' ἔχων δακρυρροοῦν. 370

ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σὲ δέσκειαι

- [κάρα ξυρῆκες καὶ πέπλους μελαγχίμους]
 ἔχουσαν, οἵμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
 ὥς δεινὸν ἔχθρα, μῆτερ, οἰκείων φίλων
 [καὶ δυσλύντους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς. 375
 τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ,
 σκότον δεδορκώς; τί δὲ κασίγνηται δύο;
 ἧ που στένουσι τλήμονας φυγὰς ἐμάς;]
- ΙΟ. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθίειρει γένος·
 οὕτω γὰρ ἦρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμέ, 380
 κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν φῦναι τε σέ.
 ἀτὰρ τί ταῦτα; δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
 ὅπως δ' ἔρωμαι, μὴ τι σὴν δάκω φρένα,
 δέδοιχ' ἅ χορήζω· διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.
- ΠΟ. ἀλλ' ἔξερωτᾷ, μηδὲν ἐνδεὲς λίπης· 385
 ἅ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοί, μῆτερ, φίλα.
- ΙΟ. καὶ δὴ σ' ἔρωτᾷ πρῶτον ὧν χορήξω τυχεῖν,
 τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα;
- ΠΟ. μέγιστον· ἔργω δ' ἐστὶ μείζον ἢ λόγῳ.
- ΙΟ. τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγᾶσιν τὸ δυσχερές; 390
- ΠΟ. ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρορησίαν.
- ΙΟ. δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ.
- ΠΟ. τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.
- ΙΟ. καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
- ΠΟ. ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον. 395
- ΙΟ. αἱ δ' ἐλπίδες βύσκουσι φυγάδας, ὥς λόγος.
- ΠΟ. καλοῖς βλέπουσαι γ' ὅμμασιν, μέλλουσι δέ.
- ΙΟ. οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς;
- ΠΟ. ἔχουσιν ἀφροδίτην τιν' ἠδεῖαν κακῶν.
- ΙΟ. πόθεν δ' ἐβόσκου πρὶν γάμοις εὗρεῖν βίον; 400
- ΠΟ. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' οὐκ εἶχον ἄν.
- ΙΟ. φίλοι δὲ πατρός καὶ ξένοι σ' οὐκ ἀφέλουν;
- ΠΟ. εὖ προᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἦν τι δυστυχήσ.

- ΙΟ. οὐδ' ἠγένηται σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
- ΠΟ. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν· τὸ γένος οὐκ ἔβωσκε μέ 405
- ΙΟ. ἡ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς.
- ΠΟ. οὐδ' ὀνομάσαι δύναι' ἂν ὡς ἐστὶν φίλον.
- ΙΟ. πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τί ν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες;
- ΠΟ. ἔχρησ' Ἀδράστω Λοξίας χρησμόν τινα.
- ΙΟ. ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν. 410
- ΠΟ. κάπρω λέοντί θ' ἀρούσαι παίδων γάμους.
- ΙΟ. καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον;
- ΠΟ. οὐκ οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.
- ΙΟ. σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τί νι τρόπῳ δ' ἔσχεις λέχος;
- ΠΟ. νύξ ἦν, Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παραστάδας. 415
- ΙΟ. κοίτας ματεύων ἢ φρυγὰς πλανώμενος;
- ΠΟ. ἦν ταῦτα· κατ' ἐπῆλθεν ἄλλος αὖ φρυγὰς.
- ΙΟ. τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος ἀκκείνιος ἦν.
- ΠΟ. Τυδεύς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρός.
- ΙΟ. τί θηρῶν ὑμᾶς δῆτ' Ἀδραστος ἥκασεν; 420
- ΠΟ. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὖνεκ' ἦλθομεν πέρι.
- ΙΟ. ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς συνῆκε θέσφατα;
- ΠΟ. κᾶδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεάνιδας.
- ΙΟ. ἄρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις ἢ δυστυχεῖς;
- ΠΟ. οὐ μεμπτός ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας. 425
- ΙΟ. πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι στρατόν;
- ΠΟ. διςσοῖς Ἀδραστος ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε,
ἄμφω κατὰξειν εἰς πάτραν, πρόσθεν δ' ἐμέ.
πολλοὶ δὲ Λαυαῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι 430
πάρεισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ
διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
πόλιν. θεοὺς δ' ἐπώμοσ' ὡς ἀκουσίως
τοῖς φιλτάτοις ἐκοῦσιν ἡράμην δόρυ.

- ἀλλ' εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν, 436
 μήτερ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους
 παῦσαι πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
 πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθέν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
 τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα
 δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει. 440
 ἄγῳ μεθήκω δεῦρο μυρία ἄγων
 λόγην· πένης γὰρ οὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ.
 ΧΟ. καὶ μὴν Ἑτεοκλῆς εἰς διαλλαγὰς ὅδε 445
 χωρεῖ· σὸν ἔργον, μήτερ Ἰοκάστη, λέγειν
 τοιούσδε μύθους οἷς διαλλάξεις τέκνα.
 ΕΤ. μήτερ, πάρειμι τήνδε σοὶ χάριν διδούς· 446
 ὥς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνορίδας λόχων
 τάσσων ἐπέσχον πόλιν, ὅπως κλύοιμί σου
 κοινὰς βραβεΐας, αἷς ὑπόσπουδον μολεῖν 450
 τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων πείσασά με.
 ΙΟ. ἐπίσχε· οὔτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει·
 βραδεῖς δὲ μῦθοι πλείστον ἀνύουσιν σοφόν.
 σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πνοάς·
 οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κἀγα 455
 Γοργόνος, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἦκοντα σόν.
 σὺ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε,
 Πολύνεικες· εἰς γὰρ ταῦτόν ὄμμασι βλέπων
 λέξεις τ' ἄμεινον τοῦδ' ἐτ' ἐνδέξει λόγους.
 παραινέσαι δὲ σφῶν τι βούλομαι σοφόν· 460
 ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ
 εἰς ἐν συνελθὼν ὄμματ' ὄμμασιν διδῶ,
 ἐφ' οἷσιν ἦκει, ταῦτα χορὴ μόνον σκοπεῖν,
 κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδενὸς μνείαν ἔχειν.
 λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνεικες τέκνον·
 σὺ γὰρ στράτευμα Δαναῖδων ἦκεις ἄγων, 466
 ἦλθον. τί χορὴ δρᾷ; ἀρχέτω δὲ τις λόγῳ· 447

ἄδικα πεπονθώς, ὡς σὺ φῆς· κριτῆς δέ τις
θεῶν γένοιτο καὶ διαλλακτῆς κακῶν.

- ΠΟ. ἄπλους ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἐφν,
κού ποικίλων δεῖ τᾶνδιχ' ἐρμηνευμάτων· 470
ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.
ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προσκεψάμην
τοῦμόν τε καὶ τοῦδ', ἐκφυγεῖν χορήζων ἄρας
ἄς Οἰδῖλους ἐφθέγγατ' εἰς ἡμᾶς ποτε, 475
ἐξηλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,
δοὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλον,
ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὐθις ἀνὰ μέρος λαβὼν
καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόβου μολῶν
[κακόν τι δρᾶσαι καὶ παθεῖν, ἃ γίννεται]. 480
ὁ δ' αἰνέσας ταῦθ' ὀρκίους τε δοὺς θεοῦς,
ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
τυραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμων ἐμὸν μέρος.
καὶ νῦν ἔτοιμός εἰμι τᾶμαντοῦ λαβὼν
στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονός, 485
οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν
καὶ τῷδ' ἀφείναι τὸν ἴσον αὐθις αὐτὸν χρόνον,
καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα μήτε προσφέρειν
πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις,
ἃ μὴ κυρήσας τῆς δίκης πειράσομαι 490
δρᾶν. μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
ὥς πάντα πράσσων σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ
ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα, μῆτερ, οὐχὶ περιπλοκάς
λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς 495
καὶ τοῖσι φανύλοις ἐνδιχ', ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.
- ΧΟ. ἐμοὶ μέν, εἰ καὶ μὴ κατ' Ἑλλήνων χθόνα
τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνετὰ μοι δοκεῖς λέγειν.

- ΕΤ.** εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφν σοφὸν δ' ἅμα,
 οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἕρις 500
 νῦν δ' οὐδ' ὅμοιον οὐδὲν οὐτ' ἴσον βροτοῖς,
 πλὴν ὀνόμασιν, τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τύδε.
 ἐγὼ γὰρ οὐδέν, μῆτερ, ἀποκρύψας ἐρῶ
 ἄστρον ἂν ἔλθοιμ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
 καὶ γῆς ἔνερχε δυνατός ὢν δρᾶσαι τάδε, 505
 τὴν θεῶν μερίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.
 τοῦτ' οὖν τὸ χρηστόν, μῆτερ, οὐχὶ βούλομαι
 ἄλλω παρεῖναι μᾶλλον ἢ σῶζειν ἐμοί·
 ἀνανδρία γάρ, τὸ πλεόν ὅστις ἀπολέσας
 τοῦλάχιστον ἔλαβε. πρὸς δὲ τοῖσδ' αἰσχύνομαι, 510
 ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε καὶ πορθοῦντα γῆν
 τυχεῖν ἢ χοῆζει· καὶ γὰρ ἂν Θήβαις τόδε
 γένοιτ' ὄνειδος, εἰ Μυκηναίου δορὸς
 φόβω παρεῖην σκῆπτρα τὰμὰ τῷδ' ἔχειν.
 χοῆν δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς. 515
 μῆτερ, ποιείσθαι· πᾶν γὰρ ἔξαιρεῖ λόγος
 ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει,
 ἔξεστ'· ἐκεῖνο δ' οὐχ ἐκὼν μαθήσομαι,
 ἄρχειν παρὸν μοι, τῷδε δουλεῦσαί ποτε. 520
 πρὸς ταῦτ' ἔγω μὲν πῦρ, ἔγω δὲ φάσγανον,
 ξεύγνυσθε δ' ἵππους, πεδία πίμπλαθ' ἀρμάτων,
 ὥς οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα.
 εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χοῆ, τυραννίδος πέρι
 κάλλιστον ἀδικεῖν, τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών. 525
ΧΘ. οὐκ εὖ λέγειν χοῆ μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς,
 οὐ γὰρ καλὸν τοῦτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.
ΙΘ. ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γήρῳ κακά,
 Ἐτεόκλεες, πρόσσεστιν· ἀλλ' ἡμπερία
 ἔχει τι λέξει τῶν νέων σοφώτερον. 530

τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφρίσαι
 φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σὺ γ' ἄδικος ἢ θεός·
 πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 εἰσῆλθε καὶ ἔλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
 ἐφ' ἣ σὺ μαίνει, κέينو κάλλιον, τέκνον, 535
 ἰσότητα τιμᾶν, ἣ φίλους ἀεὶ φίλους
 πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
 συνδεδεῖ· τὸ γὰρ ἶσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφην,
 τῷ πλεονί δ' ἀεὶ πολέμιον καθίσταται
 τοῦτ' αἰσῶν ἐχθρῶς θ' ἡμέρας κατάρχεται. 540
 καὶ γὰρ μέτρο' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
 ἰσότης ἔταξε ἀριθμὸν διώρισε,
 νυκτός τ' ἀφεργγῆς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς
 ἶσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
 κοῦδ' ἕτερον αὐτῶν φθόρον ἔχει νικώμενον. 545
 εἰδ' ἡλῖος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς,
 σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἶσον
 καὶ τῷδ' ἀπονέμειν; κατὰ ποῦ ὅστιν ἡ δίκη;
 τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
 τιμᾶς ὑπέρφευ καὶ μέγ' ἡγῆσαι τόδε; 550
 περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὖν.
 ἢ πολλὰ μοχθεῖν πόλλ' ἔχων εὐδαίμονα
 βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλεόν; ὄνομ' ἔχει μόνον·
 ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς γε σώφροσιν.
 οὔτοι τὰ χορήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, 555
 τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα·
 ὅταν δὲ χρηγῶσ', αὐτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.
 ἄγ', ἣν σ' ἐρωμαι δύο λόγῳ προθεῖς ἅμα,
 πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις, 560
 ἐρεῖς τυραννεῖν; ἣν δὲ νικήσῃ σ' ὅδε

ὁ δ' ὁλβος σὺ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος

558

Ἀργεῖά τ' ἐγχεῖ δόρυ τὸ Καδμείων ἔλη,
 ὅφει δαμασθῆν ἄστρ' Ὀηβαίων τόδε,
 ὅφει δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας
 βία πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθομένας. 565
 ὀδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν
 [γενήσεται Ὀήβαισι, φιλότιμος δὲ σύ].
 σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ. σοὶ δὲ Πολύνεικες λέγω·
 ἄμαθεις Ἀδραστος χάριτας εἰς σ' ἀνήπατο,
 ἀσύνετα δ' ἤλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν. 570
 φέρ', ἣν ἔλῃς γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
 πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἀναστήσεις Διί;
 πῶς δ' αὖ κατάρξει θυμάτων, ἑλὼν πάτραν,
 καὶ σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς;
 Ὀήβας πυρώσας τάσδε Πολυνείκης θεοῖς 575
 ἀσπίδας ἔδθηκε; μήποτ', ὦ τέκνον, κλέος
 τοιόνδε σοὶ γένοιθ' ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
 ἦν δ' αὖ κρατηθῆς καὶ τὰ τοῦδ' ὑπερδράμῃ,
 πῶς Ἀργος ἦξεις μυρίους λιπῶν νεκρούς;
 ἔρξῃ δὲ δῆ τις· ὦ κακὰ μνηστεύματα 580
 Ἀδραστε προσθεῖς, διὰ μιᾶς νύμφης γάμον
 ἀπωλόμεσθα. δύο κακῶ σπεύδεις, τέκνον,
 κείνων στέρεσθαι τῶνδ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
 μέθετον τὸ λίαν, μέθετον· ἄμαθίαι δνοῦν,
 εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον, ἐχθιστον κακόν. 585
ΧΟ. ὦ θεοί, γένοισθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν
 καὶ ξύμβασιν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε.
ΕΤ. μητερ, οὐ λόγων ἐθ' ἄγῶν, ἀλλ' ἀνήλωται χρόνος
 οὐν μέσῳ μάτην, περαίνει δ' οὐδὲν ἢ προδυμία·
 οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ἢ 'πὶ τοῖς εἰρημέ-
 νοις, 590
 ὥστ' ἐμὲ σκήπτρων κρατοῦντα τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι
 χθονός·

τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγείσα νουθετημάτων μ' ἔα.
καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων ἢ κατθανεῖ.

ΠΟ. πρὸς τίνας; τίς ὦδ' ἄτρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος
φόνιον ἐμβαλὼν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσεται μό-
ρον; 595

ΕΤ. ἐγγύς, οὐ πρόσω βεβηκώς· εἰς χέρας λεύσσεις
ἐμᾶς;

ΠΟ. εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦντος καὶ φιλόψυχον κακόν.

ΕΤ. κατὰ σὺν πολλοῖσιν ἤλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς
μάχην;

ΠΟ. ἀσφαλῆς γάρ ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατη-
λάτης.

ΕΤ. κομπὸς εἰ σπονδαῖς πεποιθώς, αἷ σε σώξουσιν
θανεῖν. 600

ΠΟ. καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα καὶ μέρη
χθονός.

ΕΤ. οὐκ ἀπαιτούμεσθ'· ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω
δόμον.

ΠΟ. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον; ΕΤ. φήμ'· ἀπαλλάσ-
σον δὲ γῆς.

ΠΟ. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῶων, ΕΤ. οὓς σὺ πορθήσων
πάρει.

ΠΟ. κλύετε μου, ΕΤ. τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρίδ' ἐπε-
στρατευμένον; 605

ΠΟ. καὶ θεῶν τῶν λευκοπῶλων δώμαθ', ΕΤ. οἷ στυ-
γοῦσί σε.

ΠΟ. ἐξελαυνόμεσθα πατρίδος ΕΤ. καὶ γὰρ ἤλθες ἐξε-
λῶν.

ΠΟ. ἀδικία γ', ὦ θεοί. ΕΤ. Μυκῆναις, μὴ νθάδ' ἀνα-
κάλει θεούς.

ΠΟ. ἀνόσιος πέφυκας, ΕΤ. ἀλλ' οὐ πατρίδος ὥς σὺ
πολέμιος.

ΠΟ. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. ΕΤ. καὶ κατακτενῶ γε
πρὸς. 610

ΠΟ. ὦ πάτερ, κλύεις ἢ πάσχω; ΕΤ. καὶ γὰρ οἷα δρᾷς
κλύει.

ΠΟ. καὶ σύ, μῆτερ; ΕΤ. οὐ θέμις σοι μητρὸς ὀνομά-
ζειν κάρα.

ΠΟ. ὦ πόλις. ΕΤ. μολὼν ἐς Ἄργος ἀνακάλει Λέρνης
ὔδωρ.

ΠΟ. εἶμι, μὴ πόνει· σὲ δ' αἰνῶ, μῆτερ. ΕΤ. ἔξιθι
χθονός.

ΠΟ. ἔξιμεν· πατέρα δέ μοι δὸς εἰσιδεῖν. ΕΤ. οὐκ ἂν
τύχοις. 615

ΠΟ. ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς. ΕΤ. οὐδὲ τάσδ' ὄψει
ποτέ.

ΠΟ. ὦ κασίγνηται. ΕΤ. τί ταύτας ἀνακαλεῖς ἐχθιστος
ῶν;

ΠΟ. μῆτερ, ἀλλὰ μοι σὺ χαῖρε. ΙΟ. χαρτὰ γοῦν πάσχω,
τέκνον.

ΠΟ. οὐκέτ' εἰμὶ παῖς σός. ΙΟ. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφνκ'
ἐγώ.

ΠΟ. ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει. ΕΤ. καὶ γὰρ ἀνθυβρί-
ζομαι. 620

ΠΟ. ποῦ ποτε στήσει πρὸ πύργων; ΕΤ. ὥς τί μ' ἰστο-
ρεῖς τόδε;

ΠΟ. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε. ΕΤ. καμὲ τοῦδ' ἔρωσ
ἔχει.

ΙΟ. ὦ τάλαιν' ἐγώ· τί δράσετ', ὦ τέκν'; ΠΟ. αὐτὸ
σημανεῖ.

ΙΟ. πατρὸς οὐ φεύξεσθ' Ἑρινῆς; ΕΤ. ἐρρέτω πρόπας
δόμος.

ΠΟ. ὥς τάχ' οὐκέθ' αἵματηρὸν τοῦμόν ἀργήσει ξί-
φος. 625

τὴν δὲ θρέψασαν με γαῖαν καὶ θεοὺς μαρτύ-
ρομαι

ὥς ἄτιμος οἶκτρον πάσχων ἐξελαύνομαι χθονός,
δοῦλος ὧς, ἀλλ' οὐχὶ ταύτου πατρὸς Οἰδίου
γεγώς·

κἄν τί σοι, πόλις, γένηται, μὴ' μέ, τόνδε δ' αἰ-
τιῶ.

οὐχ ἑκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' [ἐξελαύνομαι χθο-
νός.] 630

καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ Ἀγνιεῦ καὶ μέλαθρα χαίρετε,
ἥλικές θ' οὐμοὶ θεῶν τε δεξιμῆλ' ἀγάλματα.

οὐ γὰρ οἶδ' εἰ μοι προσειπεῖν ἀνθις ἔσθ' ὑμᾶς
ποτε·

ἐλπίδες δ' οὐπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν
θεοῖς

τόνδ' ἀποκτείνας κρατήσῃν τῆσδε Θηβαίας χθο-
νός. 635

ΕΤ. ἔξιθ' ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην
πατὴρ

ἔθετό σοι θεία προνοία νεικέων ἐπώνυμον.

ΧΟ. Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν 640

Τύριος, ᾧ τετρασκελὴς
μόσχος ἀδάματον πέσημα 640

δίκε τελεσφόρον διδοῦσα
χρησμόν, οὗ κατοικίσαι

πεδία νιν τὸ θέσφατον
πυροφόρα δόμων ἔχρη,

καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα τε 645

νοτὶς ἐπέρχεται ῥυτᾶς
Δίρκας χλοηφόρους
καὶ βαθυσπόρους γύας,

638 — 656 = 657 — 676

27*

Βρόμιον ἔνθα τέκετο μάτηρ

* Διὸς γάμοισι, *

650

μισσὸς ὃν περιστεφῆς

ἐλικτὸς εὐθὺς ἔτι βρέφος

χλοηφόροισιν ἔρνεσιν

κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν,

Βάκχιον χόρευμα παρθένοισι Θηβαίαισι

655

καὶ γυναιξὶν εὐίοις.

ἔνθα φόνιος ἦν δράκων

ἀντ.

Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ

νάματ' ἔνυδρα καὶ ῥέεθρα

χλοερὰ δεργμάτων κόραισι

660

πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν·

ὃν ἐπὶ χέρνιβας μολὼν

Κάδμος ὄλεσε μαρμαίρῳ,

κρᾶτα φόνιον ὄλεσ' ἰθιγρός

ὠλένας δικῶν βολαῖς,

665

δίας ἀμάτορος

Παλλάδος φραδαῖσι

γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας

εἰς βαθυσπόρους γύας·

ἔνθεν ἔξανῆκε γᾶ

670

πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων

ὄρων χθονός· σιδαρόφρων

δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε γᾶ φίλα.

αἵματος δ' ἔδευσε γαῖαν, ἧ νιν εὐηλείοισι

δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς.

675

καὶ σὲ τὸν προμάτορος

στρ.

Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον

Ἐπαφον, ᾧ Διὸς γένεθλον,

ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοᾷ,

ἰῶ, βαρβάρους λιταῖς,

680

676—682 = 683—689

βᾶθι βᾶθι τάνδε γᾶν·

σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν,

ἂν διώνυμοι θεαί,

ἀντ.

Περσέφασσα καὶ φίλα

Δαμάτηρ θεά,

685

πάντων ἄνασσα, πάντων δὲ Γᾶ τροφός,

ἐκτίσαντο· πέμπε πυρφόρους

θεάς, ἄμυνε τᾶδε γᾶ·

πάντα δ' εὐπετῇ θεοῖς.

ET. χώρει σὺ καὶ κόμιζε τὸν Μενοικέως

690

Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,

λέγων τάδ', ὥς οἴκεῖα καὶ κοινὰ χθονὸς

θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλευμάτων,

πρὶν εἰς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν.

καίτοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών·

695

ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἐμούς.

KP. ἦ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χρῆζων σ', ἄναξ

Ἑτεόκλεες, πέριξ δὲ Καδμείων πύλας

φύλακας τ' ἐπῆλθον σὸν δέμας θηρώμενος.

ET. καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἐχρηξον εἰσιδεῖν, Κρέον·

700

πολλῷ γὰρ ἡὔρον ἐνδεεῖς διαλλαγάς,

ὥς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολών.

KP. ἤκουσα μείζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,

κῆδει τ' Ἀδράστου καὶ στρατῷ πεποιθότα.

ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν·

705

ἃ δ' ἐμποδῶν μάλιστα, ταῦθ' ἤκω φράσω.

ET. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἄγνοῶ.

KP. ἦκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα.

ET. λέγει δὲ δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;

KP. [μέλλειν πέριξ πύργοισι Καδμείων πόλιν]

710

ὅπλοισι ἐλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.

ET. ἐξοιστέον τᾶρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.

- ΚΡ. ποῖ; μὼν νεάζων οὐχ ὄρας ἅ χρῆν σ' ὄραν;
 ΕΤ. ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὡς μαχουμένους τάχα.
 ΚΡ. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς, οἷ δ' ἄφθονοι. 715
 ΕΤ. ἐγὼ δα κέλους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.
 ΚΡ. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα.
 ΕΤ. θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.
 ΚΡ. θέλοιμ' ἄν· ἀλλὰ τοῦθ' ὁρῶ πολλοῦ πόνον.
 ΕΤ. ὡς οὐ καθέξω τειχέων εἰσω στρατόν. 720
 ΚΡ. καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβουλία.
 ΕΤ. βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινας;
 ΚΡ. πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.
 ΕΤ. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
 ΚΡ. εἴπερ σφαλεῖς γε δεῦρο σωθήσει πάλιν. 725
 ΕΤ. ἴσον φέρει νύξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον.
 ΚΡ. ἐνδυστυχηῖσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας.
 ΕΤ. ἀλλ' ἀμφὶ δειπνον οὔσι προσβάλω δόρυ;
 ΚΡ. ἐκπληξῖς ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δεῖ.
 ΕΤ. βαθύς γέ τοι Διοκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος. 730
 ΚΡ. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.
 ΕΤ. τί δ', εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατόν;
 ΚΡ. κάκεῖ πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ.
 ΕΤ. τί δῆτα δράσω; πολεμίοισι δῶ πόλιν;
 ΚΡ. μὴ δῆτα· βουλεύου δ', ἐπεὶ περ εἰ σοφός. 735
 ΕΤ. τίς οὖν πρόνοια γίγνεται σοφωτέρα;
 ΚΡ. ἔπτ' ἀνδρας αὐτοῖς φασιν, ὡς ἤκουσ' ἐγώ,
 ΕΤ. τί προστετάχθαι δρᾶν; τὸ γὰρ σθένος βραχύν.
 ΚΡ. [λόχων ἀνάσσειν] ἐπὶ προσκεῖσθαι πύλαις.
 ΕΤ. τί δῆτα δρῶμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ. 740
 ΚΡ. ἔπτ' ἀνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἐλοῦ.
 ΕΤ. λόχων ἀνάσσειν ἢ μονοστόλου δορός;
 ΚΡ. λόχων, προκρίνας οἷπερ ἐλκιμώτατοι,
 ΕΤ. ξυνῆκ'· ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις.

- ΚΡ. καὶ ξυστρατήγους· εἷς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὄρα. 745
- ΕΤ. θάρσει προκρίνας ἢ φρενῶν εὐβουλία;
- ΚΡ. ἀμφοτέρων· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον
- ΕΤ. ἔσται τὰδ'· ἐλθὼν δ' ἐπτάπυργον ἐς πόλιν
τάξω λοχαγούς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις,
ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεῖς. 750
νέμειν δ' ἕκαστον διατριβὴν πολλὴν ἔχει,
ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων.
ἀλλ' εἰμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χεῖρα.
καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν
καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης ἐλεῖν δορί. 755
γάμους δ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης παῖδός τε σοῦ
Αἴμονος, εἴαν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
σοὶ χρή μέλεσθαι· τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον
τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς. 760
μητέρος ἀδελφός εἰ· τί δεῖ μακροηγοεῖν;
τρέφ' ἀξίως νιν σοῦ τε τὴν τ' ἐμὴν χάριν.
πατήρ δ' ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
ὄψιν τυφλώσας· οὐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα·
ἡμᾶς τ' ἀραΐσιν, ἣν τύχη, κατακτενεῖ. 765
ἐν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀργόν, εἴ τι θέσφατον
οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
Μενοικέα σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον
ἄξοντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον· 770
σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται·
ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην
ἤδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκῆπτω, Κρέον·
ἥνπερ κρατήσῃ τὰμά, Πολυνείκους νέκυν 775

κτανεῖν θ' ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν.

758

μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαία χθονί·
 θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾗ.
 σοὶ μὲν τὰδ' αὐτῷ· προσπόλοις δ' ἔμοις λέγω·
 ἐκφέρετε τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
 ὥς εἰς ἄγωνα τὸν προκείμενον δορὸς 780
 ὁρμώμεθ' ἤδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ.
 τῇ δ' εὐλαβείᾳ χρησιμωτάτῃ θεῶν
 προσευχόμεσθα τήνδε διασώξειν πόλιν.

ΧΟ. ᾧ πολύμοχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι στρ.
 καὶ θανάτῳ κατέχει Βρομίου παρὰ μουςος ἑορ-
 ταῖς; 785

οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὄρας
 βόστρυχον ἀμπετάσας, λωτοῦ κατὰ πνεύματα
 μέλπει

μοῦσαν, ἐν ᾧ χάριτες χοροποιοί,
 ἀλλὰ σὺν ὅπλοφόρῳ στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 ἄσματι Θήβαις 790

κῶμον ἀνανυλότατον προχορεύεις.
 οὐδ' ὑπὸ θυροσμανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύεις,
 ἄρμασι καὶ ψαλλοῖς τετραβάμοσι μῶνυχα πῶλον,
 Ἴσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεύμασι βαίνων
 ἱππέλαισι θοάξεις, Ἀργείοις ἐπιπνεύσας
 σπαρτῶν γένναν, 795

ἄσπιδοφέρονα θίασον ἔνοπλον,
 ἀντίπαλον κατὰ λάϊνα τείχεα
 χαλκῷ κοσμήσας.
 ἦ δεινὰ τις Ἔρις θεός, ἃ τάδε
 μήσατο πῆματα γᾶς βασιλεῦσιν,
 Ἀαβδακίδαις πολυμόχθοις. 800

ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότα-
 ἄντ.

784 — 800 = 801 — 817

τον νάπος, Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαί-
ρων,

μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχευμ' Ἰοκά-
στας,

ᾧφελες Οἰδιπόδαν θρέψαι βρέφος ἐκβολὸν οἴκων,
χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμεν· 805

μηδὲ τὸ παρθένιον πτερόν, οὔρειον τέρας, ἐλθεῖν
πένθεα γαίας,

Σφίγγ', ἀπομουσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς,

ἃ ποτε Καδμογενῇ τετραβάμοσι χαλαῖς

τείχεσι χριμπτομένα φέρειν αἰθέρος εἰς ἄβατον
φῶς

γένναν, ἃν ὁ κατὰ χθονὸς Ἄιδας 810

Καδμείοις ἐπιπέμπει· δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα

θάλλει παίδων

Οἰδιπόδα κατὰ δώματα καὶ πόλιν.

οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν οὔποτ' ἔφν καλόν,

οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι 815

παῖδες ματρὶ λόχευμα, μίασμα πατρός·

ἢ δὲ συναίμονος εἰς λέχος ἦλθεν.

ἔτεκες, ὦ γὰρ, ἔτεκές ποτε,

βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις,

τὰν ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος 820

γένναν ὀδοντοφυῇ, Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος·

Ἀρμονίας δέ ποτ' εἰς ὑμεναίους

ἦλνθον οὐραυίδαι, φόρμιγγί τε τείχεα Θηβας

τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπὸ πύργος ἀνέστα

διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον 825

Δίρκας, χλοερότρόφον ἃ πεδίον

πρόπαρ Ἰσμηνοῦ καταδέυει·

Ἰὼ θ' ἃ κερόεσσα προματῶρ

Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο,

μυριάδας δ' ἀγαθῶν ἑτέροις ἐτέ- 880
 ρας μεταμειβομένα πόλιν ἅδ' ἐπ' ἄ-
 κροις ἔστακεν Ἀρή-
 οῖς στεφάνοισιν.

ΤΕΙ. ἦγοῦ πάροιθε, θύγατερ· ὥς τυφλῷ ποδὶ 885
 ὀφθαλμός εἰ σύ, ναυβάταισιν ἄστρον ὥς·
 δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἔχρος τιθεῖς ἑμόν,
 πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενὴς πατήρ·
 κλήρους τέ μοι φύλασσε παρθένῳ χειρὶ,
 οὓς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθῶν
 θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὐ μαντεύομαι. 840

τέκνον Μενοικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
 πόση τις ἢ πῖλοιπος ἄστεως ὁδὸς
 πρὸς πατέρα τὸν σόν· ὥς ἑμόν κάμνει γόνυ,
 πυκνὴν δὲ βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ.
 ΚΡ. θάρσει· πέλας γάρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς 845
 ἐξορμίσαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον·
 ὥς πᾶς ἀπήνη πούς τε πρεσβύτου φιλεῖ
 χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κουφίσματα.

ΤΕΙ. εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπουδῇ, Κρέον;

ΚΡ. οὐπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι σθένος 850
 καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, αἶπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ.

ΤΕΙ. κόπῳ παρεῖμαι γοῦν Ἐρεχθιδῶν ἀπο 855
 δεῦρ' ἐκκομισθεὶς τῆς πάροιθεν ἡμέρας·
 κακεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπον δορός,
 οὐ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγώ·
 καὶ τόνδε χουσοῦν στέφανον, ὥς ὄρεῖς, ἔχω
 λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.

ΚΡ. οἰωνὸν ἐδέμην καλλίνικα σὰ στέφη· 860
 ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἴσθα συ,
 δορός Δαναῖδων, καὶ μέγας Θήβαις ἀγών·
 βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὀπλοῖς

ἤδη πρὸς ἄλκην Ἐτεοκλῆς Μυκηνίδα·
 ἔμοι δ' ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα,
 τί δρῶντες ἂν μάλιστα σώσαιομεν πόλιν.

ΤΕΙ. Ἐτεοκλέους μὲν εἵνεκ' ἂν κλήσας στόμα 865

χρησμούς ἐπέσχον· σοὶ δ', ἐπεὶ χρήζεις μαθεῖν,
 λέξω. νοσεῖ γὰρ ἦδε γῆ πάλαι, Κρέον,
 ἐξ οὗ τεκνώθη Λάιος βία θεῶν
 πόσιν τ' ἐφυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν·
 αἶθ' αἵματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ 870
 θεῶν σόφισμα κἀπίδειξις Ἑλλάδι.

ἂ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ
 χοήζοντες, ὥς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι,
 ἥμαρτον ἀμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρὶ
 οὔτ' ἐξοδὸν διδόντες ἄνδρα δυστυχῇ 875

ἐξηγγρίωσαν· ἐκ δ' ἐπνευσ' αὐτοῖς ἄρὰς
 δεινὰς νοσῶν τε καὶ πρὸς ἠτιμασμένος.
 ἄγῶ τί οὐ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη,
 εἰς ἐχθὸς ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.

ἐγγυὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον· 880
 πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες
 Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη
 πικρὸν γόους δῶσουσι Θηβαίᾳ χθονί.

σύ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτει πόλι,
 εἰ μὴ λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι πείσεται. 885

ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίπου
 μηδένα πολίτην μηδ' ἄννακ' εἶναι χθονός,
 ὥς δαιμονῶντας κἀνατρέφοντας πόλιν.
 ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακὸν ἐστὶ τάγαθου,
 μί' ἐστὶν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας. 890

ἄλλ' οὐ γὰρ εἶπεν οὔτ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς
 πικρὸν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις
 πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας.

- ἄπειμι, χαίρεθ'· εἰς γὰρ ὧν πολλῶν μέτα
τὸ μέλλον, εἰ χροή, πείσομαι· τί γὰρ πάθω; 895
- KP. ἐπίσχες αὐτοῦ, πρέσβυ. TEI. μὴ πῖλαμβάνου.
- KP. μεῖνον, τί φεύγεις; TEI. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
- KP. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.
- TEI. βούλει σὺ μέντοι κοῦχλ' βουλήσει τάχα.
- KP. καὶ πῶς πατρῶαν γαῖαν οὐ σῶσαι θέλω; 900
- TEI. θέλεις ἀκούσαι ὁῖτα καὶ σπουδὴν ἔχεις;
- KP. εἰς γὰρ τί μᾶλλον δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
- TEI. κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
ποῦ 'στιν Μενοικεύς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν; 905
- KP. ὅδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.
- TEI. ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἐκᾶς.
- KP. ἐμὸς πεφνηνὸς παῖς ἃ δεῖ σιγήσεται.
- TEI. βούλει παρόντος δητὰ σοι τούτου φράσω;
- KP. κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας. 910
- TEI. ἄκουε δὴ νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν·
σφάξαι Μενοικῇ τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
- KP. τί φῆς; τί ν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον; 915
- TEI. ἄπερ πέφηνε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.
- KP. ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεὶ λόγῳ κακά.
- TEI. σοὶ γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια.
- KP. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα· χαίρετω πόλις.
- TEI. ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἐθ' αὐτός, ἐκνεύει πάλιν. 920
- KP. χαίρων ἴθ'· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων.
- TEI. ἀπόλωλεν ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;
- KP. ὦ πρὸς σε γονάτων καὶ γερασμίου τριχός,
- TEI. τί προσπίπτεις με; δυσφύλακτ' αἶνει κακά.
- KP. σίγα· πόλει δὲ τούσδε μὴ λέξης λόγους. 925

ἃ δρῶντες ἂν μάλιστα σώσασκεν πόλιν Καδμείων. 912

- ΤΕΙ. ἄδικεῖν κελεύεις μ'· οὐ σιωπήσαιμεν ἄν.
 ΚΡ. τί δὴ με δράσεις; παῖδά μου κατακτενεῖς;
 ΤΕΙ. ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
 ΚΡ. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἤλθε καὶ τέκνω κακόν;
 ΤΕΙ. ὀρθῶς μ' ἐρώτᾳς κείς ἄγων' ἔρχει λόγων. 930
 δεῖ τόνδε θαλάμῳ, οὐ δράκων ὁ γηγενὴς
 ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
 σφαγέντα φόνιον αἷμα γῇ Κάδμου χοᾶς
 δοῦναι, παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων,
 ὃς γηγενεὶ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον. 935
 καὶ ταῦτα δρωῦντες σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρη,
 χθρὼν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν ἀντὶ θ' αἵματος
 αἷμ' ἦν λάβῃ βρότειον, ἔξετ' εὐμενῇ
 γῇν, ἥ ποθ' ἡμῖν χρυσοπήληκα στάχυν
 σπαρτῶν ἀνῆκεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν 940
 τοῦδ' ὃς δράκοντος γένους ἐκπέφυκε παῖς.
 σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένους
 ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο,
 οἱ σοὶ τε παῖδες. Αἴμονος μὲν οὖν γάμοι
 σφαγὰς ἀπειργουσ'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἥθεος· 945
 [κεῖ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος·]
 οὗτος δὲ πῶλος τῇδ' ἀνειμένος πόλει
 θανῶν πατρῶαν γαίαν ἐκσώσειεν ἄν.
 πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισι τε
 θήσει, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν, 950
 κλεινὰς τε Θήβας. τοῖνδ' ἐλοῦ θυοῖν πότμοι
 τὸν ἕτερον· ἥ γὰρ παῖδα σῶσον ἢ πόλιν.
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις· ἥγοῦ, τέκνον,
 πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρῆται τέχνῃ,
 μάταιος· ἦν μὲν ἐχθρὰ σημήνας τύχῃ, 955
 πικρὸς καθέστηχ' οἷς ἄν οἴωνοσκοπῇ·
 ψευδῇ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων

ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
 χορῆν θεσπιῶδεν, ὅς δέδοικεν οὐδένα.

ΧΟ. Κρέον, τί σιγᾶς γῆρυν ἄφθογγον σχάσας; 960
 κάμοι γὰρ οὐδὲν ἦσσον ἐκπληξίς πάρα.

ΚΡ. τί δ' αὖ τις εἶποι; δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι.
 ἐγὼ γὰρ οὐπότ' εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
 ὥστε σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει.
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος, 965

οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν.

μή μ' εὐλογεῖτω τὰμά τις κτείνων τέκνα.

αὐτὸς δ', ἐν ὥραίῳ γὰρ ἔσταμεν βίου,

θνήσκειν ἔτοιμος πατρίδος ἐκλυτῆριον.

ἀλλ' εἶα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν, 970

ἀκόλαστ' ἑάσας μάντεων θεσπίσματα,

φεῦγ' ὥς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός·

λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,

πύλας ἐφ' ἑπτα καὶ λοχαγέτας μολῶν·

κἂν μὲν φθάσῃμεν, ἔστι σοι σωτηρία· 975

ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.

ΜΕ. ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;

ΚΡ. ὅπου χθονὸς τῆσδ' ἐκποδὼν μάλιστ' ἔσει.

ΜΕ. οὐκ οὐν σὲ φράζειν εἰκός, ἐκπνεῖν δ' ἐμέ;

ΚΡ. Δελφοὺς περάσας φεύγε ΜΕ. ποῖ με χροῖ, πάτερ;

ΚΡ. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν. ΜΕ. ἐκ δὲ τῆσδε ποῖ περῶ; 981

ΚΡ. Θεσπρωτὸν οὐδας. ΜΕ. σεμνὰ Δωδώνης βᾶθρα;

ΚΡ. ἔγνω. ΜΕ. τί δὴ τόδ' ἐρυμὰ μοι γενήσεται;

ΚΡ. πόμπιμος ὁ δαίμων. ΜΕ. χρημάτων δὲ τίς πόρος;

ΚΡ. ἐγὼ πορεύσω χρυσόν.

ΜΕ. εὖ λέγεις, πάτερ. 985

χώρει νυν· ὥς σῆν πρὸς κασιγνήτην μολῶν,

ἥς πρῶτα μαστὸν εἴλκυσ', Ἰοκάστην λέγω,

μητρὸς στερηθεὶς ὀρφανός τ' ἀποζυγείς,

προσηγορήσων εἶμι καὶ σώσω βίον.
 ἀλλ' εἶα, χάριε. [μὴ τὸ σὸν κωλυέτω. 990
 γυναικες, ὡς εὖ] πατρὸς ἐξεῖλον φόβον
 κλέψας λόγοισιν, ὥσθ' ἃ βούλομαι τυχεῖν·
 ὅς μ' ἐκκομίζει, πόλιν ἀποστερεῶν τύχης,
 καὶ δειλία δίδωσι. καὶ συγγνωστὰ μὲν
 γέροντι· τοῦ μὲν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει, 995
 προδότῃ γενέσθαι πατρίδος ἢ μ' ἐγείνατο.
 [ὡς οὖν ἂν εἰδῇτ', εἶμι καὶ σώσω πόλιν
 ψυχὴν τε δώσω τῇσδ' ὑπερθανεῖν χθονός.]
 αἰσχροὺν γάρ, οἳ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι
 κοῦκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι 1000
 στήντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,
 πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὑπερ·
 ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδόντας
 πόλιν τ' ἐμαυτοῦ δειλὸς ὥς ἔξω χθονός
 ἄπειμ'· ὅπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι. 1005
 μὰ τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν' Ἄρη τε φοῖνιον,
 ὅς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίης ποτὲ
 σπαρτοὺς ἄνακτας τῇσδε γῆς ἰδρύσατο.
 ἀλλ' εἶμι καὶ στήν' ἐξ ἐπάλλξεων ἄκρων
 σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβασθῇ 1010
 δράκοντος, ἐνθ' ὃ μάντις ἐξηγήσατο,
 ἐλευθερώσω γαῖαν· εἴρηται λόγος.
 στείχω δέ, θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει
 δώσω, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.
 εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ τι δύναιτό τις 1015
 χρηστὸν διέλθοι τοῦτο κείς κοινὸν φέροι
 πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων
 πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν.

ΧΟ. ἔβας ἔβας,

στρ.

1019 — 1042 = 1043 — 1066

- ὦ πτεροῦσσα, γᾶς λόχευμα
 νερτέρου τ' Ἐχίδνας, 1020
 Καδμείων ἄρπαγά,
 πολύφθορος πολύστονος,
 μιξοπάρθενος,
 δάιον τέρας,
 φοιτάσι πτεροῖς
 χαλαῖσί τ' ὠμοσίτοις· 1025
 Διρκαίων ἅ ποτ' ἐκ
 τόπων νέους πεδαίρουσ'
 ἄλυσρον ἀμφὶ μοῦσαν
 ὀλομέναν τ' Ἐρινὺν
 ἔφερεις ἔφερεις ἄχεα πατρίδι 1030
 φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν,
 ὅς τ' αὖδ' ἦν ὁ πράξας.
 ἰάλεμοι δὲ ματέρων,
 ἰάλεμοι δὲ παρθένων
 ἐστέναζον οἴκοις· 1035
 ἰήιον βοᾶν βοᾶν,
 ἰήιον μέλος μέλος
 ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυξε
 διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
 βροντᾶ δὲ στεναγμὸς
 ἀχά τ' ἦν ὅμοιος, 1040
 ὁπότε πόλεος ἀφανίσσειεν
 ἃ πτεροῦσσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.
 χρόνῳ δ' ἔβα
 Πυθίαις ἀποστολαῖσιν
 Οἰδίπους ὁ τλάμων
 Θηβαίαν τάνδε γᾶν 1045
 τότε ἄσμενοις, πάλιν δ' ἄχῃ·
 ματρὶ γὰρ γάμους

δυσγάμους τάλας
 καλλίνικος ὦν
 αἰνιγμάτων συνάπτει,
 1050
 μιαίνει δὲ πτόλιν·
 δι' αἱμάτων δ' ἁμείβει
 μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα
 καταβαλὼν ἀραῖσι
 τέκεα μέλεος. ἀγάμεθ' ἀγάμεθ',
 1055
 ὅς ἐπὶ θάνατον οἴχεται
 γᾶς ὑπὲρ πατρώας,
 Κρέοντι μὲν λιπὼν γόους,
 τὰ δ' ἐπτάπυργα κληῖθρα γᾶς
 καλλίνικα θήσων.
 γενοίμεθ' ὥδε ματέρες
 1060
 γενοίμεθ' εὐτεκνοί, φίλα
 Παλλὰς, ἃ δράκοντος αἵμα
 λιθόβολον κατειργάσω,
 Καδμείαν μέριμναν
 ὀρμήσας' ἐπ' ἔργον,
 1065
 ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γαῖαν
 ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἅτα.

ΑΓΓ'. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
 ἀνοίγεται, ἐκπορεύεται Ἰοκάστην δόμων.
 ὦή μάλ' αὐτίς· διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως
 1070
 ἐξελεθ', ἄκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
 λήξας' ὀδυρμῶν πενθίμων τε δακρύων.
 ΙΟ. ὦ φίλτατ', ἣ που ξυμφορὰν ἤκεις φέρων
 Ἑτεοκλέους θανόντος, οὗ παρ' ἀσπίδα
 βέβηκας αἰὲν πολεμίων ἐργων βέλη;
 1075
 [τί μοί ποθ' ἤκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος;]
 τέθνηκεν ἢ ξῆ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.

ΑΓΓ. ξῆ, μὴ τρέσης τόδ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου.

- IO. τί δ', ἐπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί;
 ΑΓΓ. ἐστᾶς ἄθραυστοι, κοῦκ ἀνήρπασται πόλις.
 IO. ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός; 1080
 ΑΓΓ. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
 κρείσσων κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορός.
 IO. ἔν εἰπέ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρ.
 οἶσθ', ὥς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.
 ΑΓΓ. ζῇ σοι ξυνωρίς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνων. 1085
 IO. εὐδαιμονοίης. πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
 πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρούμενοι;
 λέξον, γέροντα τυφλὸν ὥς κατὰ στέγας
 ἐλθοῦσα τέρψω, τῇσδε γῆς σεσωσμένης.
 ΑΓΓ. ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανὼν 1090
 πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς μελάνδετον ξίφος
 λαιμῶν διῆκε τῇδε γῇ σωτήριον,
 λόχους ἐνειμεν ἐπτά καὶ λοχαγέτας
 πύλας ἐφ' ἐπτά, φύλακας Ἀργείου δορός,
 σὸς παῖς, ἐφέδρους δ' ἱππότας μὲν ἱππόταις 1095
 ἔταξ', ὀπλίτας δ' ἀσπιδηφόροις ἐπι,
 ὥς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορός
 ἀλκὴ δι' ὀλίγου. περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων
 λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν
 Τευμησὸν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρου πέλας 1100
 δρόμῳ συνῆψεν ἄστρῳ Καδμείας χθονός.
 παιὰν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
 ἐκείθεν ἔκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.
 καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηίσταις πύλαις
 λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα 1105
 ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπατος ἔκγονος,
 ἐπίσημ' ἔχων οἰκτεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
 ἐκηβόλοις τόξοισιν Ἀταλάντην κάπρον
 χειρουμένην Αἰτωλόν. εἰς δὲ Προϊτίδας

- πύλας ἐχώρει σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρματι 1110
 ὃ μάντις Ἀμφιάραος, οὐ σημεί' ἔχων
 ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὄπλα.
 Ὠγύγρια δ' εἰς πυλώμαθ' Ἴππομέδων ἀναξ
 ἔστειχ' ἔχων σημείον ἐν μέσῳ σάκει
 στικτοῖς πανόπτην ὄμμασιν δεδορκότα, 1115
 τὰ μὲν σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν ὄμματα
 βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μέτα,
 ὥς ὕστερον θανόντος εἰσορᾶν παρῆν.
 Ὅμολωίσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
 Τυδεύς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδι 1120
 χαίτη πεφρικὸς· δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
 Τιτάν Προμηθεὺς ἔφερεν ὥς προήσων πόλιν.
 ὃ σὸς δὲ Κρηναίαισι Πολυνείκης πύλαις
 Ἄρη προσῆγε· Ποτυιάδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
 ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ, 1125
 εὐ πῶς στρόφιγξιν ἐνδοθεὶν κυκλούμεναι
 πόρπαχ' ὑπ' αὐτόν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
 ὃ δ' οὐκ ἔλασσαν Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν
 Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις·
 σιδηρονῶτοισ δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν 1130
 γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενῆς ὅλην πόλιν
 φέρων μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βάθρων,
 ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις.
 ταῖς δ' ἐβδόμαις Ἀδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
 ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληροῦν γραφῇ 1135
 ὕδρας ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίουσιν
 Ἄργεῖον αὖχην· ἐκ δὲ τειχέων μέσων
 δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.
 παρῆν δ' ἐκάστου τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα
 ξύνθημα παραφέροντι ποιμέσιν λόχων. 1140
 καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις

ἐμαρνάμεσθα σφενδόναις θ' ἐκηβόλοις
 πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχη,
 ἐκλαγξε Τυδεὺς χῶ σὸς ἐξαίφνης γόνος·
 ᾧ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς, 1145
 τί μέλλειτ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
 γυμνήτες ἱππῆς ἀρμάτων τ' ἐπιστάται;
 ἤχῃς δ' ὅπως ἤκουσαν, οὔτις ἀργὸς ἦν·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον κρᾶτας αἵματούμενοι,
 ἡμῶν τ' ἐς οὐδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων 1150
 πυκνοὺς κυβιστητήρας ἐκπεπνευκότας,
 ξηρὰν δ' ἔδενον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
 ὁ δ' Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος
 τυφῶς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν βοᾷ
 πῦρ καὶ δικέλλας, ὥς κατασκάψων πόλιν· 1155
 ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
 Περικλύμενος παῖς Λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ
 ἀμαξοπληθῇ, γείτο' ἐπάλξεων ἄπο·
 ξανθὸν δὲ κρᾶτα διεπάλυνε καὶ ῥαφὰς
 ἔρρηξεν ὀστέων, ἄρτι δ' οἰνωπὸν γένυν 1160
 καθημάτωσεν· οὐδ' ἀποίσεται βίου
 τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ Μαινάλου κόρη.
 ἐπεὶ δὲ τάσδ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
 ἄλλας ἐπῆει παῖς σὸς, εἰπόμεν δ' ἐγώ.
 ὁρῶ δὲ Τυδῇ καὶ παρασπιστάς πυκνοὺς 1165
 Αἰτωλίσιν λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα
 πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
 λιπεῖν ἐρίπνας φυγάδας· ἀλλὰ νῦν πάλιν,
 κυναρὸς ὥσει, παῖς σὸς ἐξαθρολίζεται,
 πύργοις δ' ἐπέστησ' αὐτίς, εἰς δ' ἄλλας πύλας 1170
 ἡπτερόμεσθα, τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.
 Καπανεὺς δὲ πῶς εἵπομ' ἂν ὥς ἐμαίνετο;
 μακρανύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις

- ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
 μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς 1175
 τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.
 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ πετρούμενος
 ἀνείρφ' ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' ἐλλίξας δέμας,
 κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα.
 ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων 1180
 βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν· ἐκτύπησε δὲ
 χθῶν, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
 [ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη,
 κόμαι μὲν εἰς Ὀλύμπου, αἶμα δ' εἰς χθόνα,
 χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὥς κύκλωμ' Ἰξίονος] 1185
 εἰλίσσεται· εἰς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός.
 ὥς δ' εἶδ' Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
 ἔξω τάφρου καθίσεν Ἀργείων στρατόν.
 οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας 1190
 ἰδόντες ἐξήλαυνον ἀρμάτων ὄχους
 ἱππῆς ὀπλῖται· κείς μὲς' Ἀργείων ὄπλα
 συρῆσαν ἔγχη, πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά·
 ἔθνησκον ἐξεπίπτον ἀντύγων ἄπο,
 τροχοὶ τ' ἐπήδων ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι,
 νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ. 1195
 πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς
 εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχὴς
 ἔσται τὸ λοιπὸν ἦδε γῆ, θεοῖς μέλει.
 ΧΟ. καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ 1200
 γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχὴς εἴην ἐγώ.
 ΙΟ. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·
 παῖδές τε γάρ μοι ζῶσι κακπέφευγε γῆ.
 Κρέων δ' εἴοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων

καὶ νῦν γὰρ αὐτὴν δαιμόνων ἔσωσέ τις.

1199

τῶν τ' Οιδίπου δύστηνος ἀπολαῦσαι κακῶν. 1205
 παιδὸς στερηθεὶς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
 ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἄνελθέ μοι ἄλλιν.
 τί τὰπὶ τούτοις παῖδ' ἐμὼ δρασεῖετον.

ΑΓΓ. ἕα τὰ λοιπά· δεῦρ' αἰεὶ γὰρ εὐτυχεῖς.

ΙΟ. τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας· οὐκ ἔατέον. 1210

ΑΓΓ. μεῖζόν τι χορήξεις παῖδας ἢ σεσωσμένους;

ΙΟ. καὶ τὰπὶλοιπά γ' εἰ καλῶς πράσσω κλύειν.

ΑΓΓ. μέθες μ'· ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν.

ΙΟ. κακόν τι κεύθεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ.

ΑΓΓ. οὐκ ἂν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσί σοι κακά. 1215

ΙΟ. ἦν μή γε φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.

ΑΓΓ. αἰἄτ' τί μ' οὐκ εἶσας ἐξ εὐαγγέλου
 φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνῦσαι κακά;
 τῷ παῖδε τῷ σὼ μέλλετον, τολμήματα
 αἰσχίστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ, 1220
 λέξαντες Ἀργείοισι Καδμείοισι τε
 εἰς κοινὸν οἶον μήποτ' ὄφελον λόγον.

Ἐτεοκλῆς δ' ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεῖς
 πύργου, κελεύσας σίγα κηρῦξαι στρατῷ·
 [ἔλεξε δ'· ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται] 1225

Δαναῶν ἀριστῆς, οἵπερ ἦλθετ' ἐνθάδε,
 Κάδμου τε λαός, μήτε Πολυνεῖκους χάριν
 ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε μῆθ' ἡμῶν ὕπερ.

ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεῖς
 μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ μῶ μάχην· 1230

κἂν μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκῆσω μόνος,
 ἡσώμενος δὲ τῷδε παραδώσω [πόλιν].
 ὑμεῖς δ' ἄγων' ἀφέντες Ἀργεῖοι χθόνα
 νίσσεσθε, βίοντον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.

παρτῷ· τε λαός ἄλλος ὃς κεῖται νεκρός.

1235

- τοσαῦτ' ἔλεξε· σὸς δὲ Πολυνείκης γόνος 1236
 ἐκ τάξεων ᾠρουσε κἀπῆναι λόγους.
 πάντες δ' ἐπερρόθησαν Ἀργεῖοι τὰδε
 Κάδμου τε λαὸς ὥς δίκαι' ἡγούμενοι.
 ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπείσαντο, κὰν μεταίχμιοις 1240
 ὄρκους συνῆψαν ἐμμενεῖν στρατηλάται.
 ἤδη δ' ἔκρυπτον σῶμα παρχάλοισι ὅπλοισι
 δισσοὶ γέροντος Οἰδίου νεανῖαι·
 φίλοι δ' ἐκόσμου, τῆσδε μὲν πρόμον χθονὸς
 σπαρτῶν ἀριστῆς, τὸν δὲ Δαναῖδων ἄκροι. 1245
 στήτην δὲ λαμπρῷ χρῶμά τ' οὐκ ἡλλαξάτην
 μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἵεναι δόρυ.
 παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων
 λόγοισι θαρσύνοντες ἐξηύδων τὰδε·
 Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας 1250
 τρόπαιον Ἀργεῖ τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον·
 Ἐτεοκλέα δ' αὖ· σὺ πόλεως ὑπερμαχεῖς,
 σὺ καλλίνικος γενόμενος σκήπτρων κράτει.
 τὰδ' ἡγόρευον παρακαλοῦντες εἰς μάχην.
 μάντιες δὲ μῆλ' ἔσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀκμάς 1255
 ῥήξεις τ' ἐνώμων ὑγρότητ' ἐναντίαν
 ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὄρους ἔχει,
 νίκης τε σῆμα καὶ τὸ τῶν ἡσσωμένων.
 ἀλλ' εἴ τιν' ἀλκὴν ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους
 ἢ φίλτρ' ἐπαυδῶν, στείχ', ἐρήτυσον τέκνα 1260
 δεινῆς ἀμίλλης, ὥς ὁ κίνδυνος μέγας
 [καὶ τὰθλα δεινὰ· δάκρυά σοι γενήσεται
 δισσοῖν στερεΐσῃ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοισιν].
 ὦ τέκνον ἐξελθ', Ἀντιγόνη, δόμων πάρος·
 οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι 1265
 νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις,
 ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστῳ καὶ κασιγνήτῳ σέθεν

10.

- εἰς θάνατον ἐκνεύοντε καλῦσαί σε δεῖ
 ξὺν μητρὶ τῇ σῇ μὴ πρὸς ἀλλήλοιν θανεῖν.
- AN. τίν', ὦ τεκοῦσα μήτηρ, ἐκπληξιν νέαν 1270
 φίλοις αὐτεῖς τῶνδε δωμάτων πάρος;
 IO. ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος.
- AN. πῶς εἶπας; IO. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον.
- AN. οὐ γὰρ, τί λέξεις, μήτηρ; IO. οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπον.
- AN. ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιποῦσ'; IO. ἀνὰ στρατόν. 1275
- AN. αἰδούμεθ' ὄχλον. IO. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.
- AN. δρᾶσω δὲ δὴ τί; IO. συγγόνων λύσεις ἔριν.
- AN. τί δρῶσα, μήτηρ; IO. προσπίτνουσ' ἐμοῦ μέτα.
- AN. ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι', οὐ μελλητέον.
- IO. ἐπειγ' ἐπειγε, θύγατερ· ὥς ἦν μὲν φθάσω 1280
 παῖδας πρὸ λόγχης, οὐμὸς ἐν φάει βίος·
 θανοῦσι δ' αὐτοῖς συνθανοῦσα κείσομαι.
- XO. αἰαῖ αἰαῖ, στρ.
 τρομερὰν φρίκα τρομερὰν φρέν' ἔχω· 1285
 διὰ σάρκα δ' ἐμὴν
 ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματέρος δειλαίας.
 δίδυμα τέκεα πότερος ἄρα πότερον αἰμάξει,
 ἰὼ μοι πόνων,
 ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ γὰρ, 1290
 ὁμογενῇ δέραν, ὁμογενῇ ψυχὰν
 δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων;
 τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα,
 πότερον ἄρα νέκυν ὀλόμενον ἀχήσω; 1295
 φεῦ δᾶ φεῦ δᾶ, ἀντ.
 δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαὶ
 δορὶ παλλόμεναι
 πέσσεα πέσσεα δαί' αὐτίχ' αἰμάξετον.
 1284 — 1295 = 1296 — 1307
- ἦν δ' ὅστερ' ἡγήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ. 1282

τάλανες, ὅ τι ποτὲ μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἤλθέτην,
βοᾷ βαρβάρῳ

1301

λαχὰν στενακτὰν

μελομένην νεκροῖς δάκρυσι θορηνήσω.

σχεδὸν τύχα πέλας φόνου·

κρινεῖ ξίφος τὸ μέλλον.

1305

πότμος ἄποτμος ὁ φόνος ἔνεκ' Ἑρινύων.

ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο συννεφῇ
πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τοὺς παρεστῶτας
γούους.

ΚΡ. οἴμοι, τί δράσω; πότερ' ἐμαυτὸν ἢ πόλιν

1310

στένω δακρύσας, ἣν πέριξ ἔχει νέφος

τοιούτον ὥστε δι' Ἀχέροντος λῆναι;

ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὅλωλ' ὑπερθανών,

τοῦνομα λαβὼν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ' ἐμοί·

ὃν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἐλὼν

1315

αὐτοσφαγῇ δύστηνος ἐκόμισ' ἐν χειροῖν,

βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ' ἤκω μετὰ

γέρον ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως

λούσῃ προθῆται τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν.

τοῖς γὰρ θανούσι χρὴ τὸν οὐ τεθνηκότα

1320

τιμὰς διδόντα χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν.

ΧΟ. βέβηκ' ἀδελφὴ σῆ, Κρέων, ἔξω δόμων

[κόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῶ ποδῖ].

ΚΡ. ποῖ κἀπὶ ποῖαν συμφορὰν; σήμαινέ μοι.

ΧΟ. ἤκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ

1325

εἰς ἀσπίδ' ἥξειν βασιλικῶν δόμων ὕπερ.

ΚΡ. πῶς φῆς; νέκυν τοι παιδὸς ἀγαπάζων ἐμοῦ

οὐκ εἰς τόδ' ἤλθον ὥστε καὶ τὰδ' εἰδέναι.

ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτη πάλαι·

δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέον,

1330

ἤδη πεπραχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῳ

- ΚΡ. οἰμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,
σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον ἀγγέλου
στείχοντος, ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.
- ΑΓΓ. ὦ τάλας ἐγώ, τί ν' εἶπω μῦθον ἢ τίνας γόους; 1335
- ΚΡ. οἰχόμεσθ'· οὐκ εὐπροσώποις φροίμοις ἄρχει λόγου.
- ΑΓΓ. ὦ τάλας, δισσῶς αὐτῷ· μεγάλα γὰρ φέρω κακά.
- ΚΡ. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πῆμασιν; λέγεις δὲ τί;
- ΑΓΓ. οὐκέτ' εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρέον.
- ΚΡ. αἰαῖ· 1340
μεγάλα μοι θροεῖς πάθρα καὶ πόλει.
ὦ δώματ' εἰσηκούσατ' Οἰδίπου τάδε
[παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὁλωλότων];
- ΧΟ. ὥστ' ἂν δακρυῦσαι γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανεν.
- ΚΡ. οἰμοι ξυμφορᾶς βαρυποτυμωτάτας, 1345
οἰμοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγώ.
- ΑΓΓ. εἰ καὶ τὰ πρὸς τοῦτοισί γ' εἰδείης κακά.
- ΚΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτυμώτερα;
- ΑΓΓ. τέθνηκ' ἀδελφὴ σὴ δυοῖν παῖδων μέτα.
- ΧΟ. ἀνάγετ' ἀνάγετε κωκυτόν, 1350
ἐπὶ κᾶρα τε λευκοπήχεις κτύπους χερσίν.
- ΚΡ. ὦ τλήμον, οἶον τέρμον', Ἰοκάστη, βίον
γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς αἰνιγμοῖς ἔτλης.
πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος
ἄρᾶς τ' ἀγῶνισμ' Οἰδίπου; σήμαινέ μοι. 1355
- ΑΓΓ. τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς
οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί,
ὥστ' οὐχ ἅπαντά σ' εἰδέναι τὰ δρώμενα.
ἐπεὶ δὲ χαλκείοις σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις
οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι, 1360
ἔστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μεταίχμιον

ὥς εἰς ἀγῶνα μονομάχου τ' ἀλκὴν δορός,
 βλέψας δ' ἐς Ἄργος ἦκε Πολυνείκης ἀράς·
 ὦ πότνι Ἥρα, σὸς γάρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις 1366
 ἔξευξ' Ἀδράστου παῖδα καὶ ναίω χθόνα,
 δός μοι κτανεῖν ἀδελφόν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
 καθαιματῶσαι δεξιᾶν νικηφόρον,
 αἰσχιστον αἰτῶν στέφανον, ὁμογενῇ κτανεῖν. 1369
 Ἐτεοκλέης δὲ Παλλάδος χρυσάσπιδος 1372
 βλέψας πρὸς οἶκον ἠΰξατ'· ὦ Διὸς κόρη,
 δός ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρός
 εἰς στέρν' ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν 1376
 [κτανεῖν θ' ὃς ἦλθε πατρίδα ποροθήσων ἐμὴν.]
 ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς ὥς Τυρσηνικῆς
 σάλπιγγος ἡχὴ σῆμα φοινίλου μάχης,
 ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισι ἐπι·
 κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν 1380
 ξυνῆψαν, ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας·
 ἦσσαν δὲ λόγχαις· ἀλλ' ὑφίξανον κύκλοις,
 ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην.
 εἰ δ' ὅμμ' ὑπερσχὸν ἱτυος ἄτερος μάθοι,
 λόγχην ἐνώμα, στόματι προφθῆναι θέλων. 1386
 ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρωμάσιν
 ὀφθαλμόν, ἀργὸν ὥστε γίγνεσθαι δόρυ.
 παῖσιν δὲ τοῖς ὀρώσιν ἐστάλασσ' ἰδρώς.
 Ἐτεοκλέης δὲ ποδὶ μεταψαίρων πέτρον 1390
 ἱχνους ὑπόδρομον, κῶλον ἐκτός ἀσπίδος
 τίθησι· Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορί,
 πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν,
 κυήμης τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ·

πολλοῖς δ' ἐπῆει δάκρυα τῆς τύχης ὄση, 1370

κᾶβλεψαν ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας.

ἦ τοῖσι δρῶσι διὰ φίλων ὀρωδίαν. 1389

- στρατὸς δ' ἀνῆλθαξε Δαναϊδῶν ἅπας. 1395
 καὶ τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν
 ὁ πρόσθε τρωθεὶς στέρνα Πολυνείκους βία
 διῆκε λόγχην, καπέδωκεν ἥδονα
 Κάδμου πολίταις, ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.
 εἰς δ' ἄπορον ἦκων δορὸς ἐπὶ σκέλος πάλιν 1400
 χωρεῖ, λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρου,
 μέσον δ' ἄκοντ' ἔθραυσεν· ἐξ Ἰσου δ' Ἀρης
 ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένον.
 ἔνθεν δὲ κώπας ἀρπάσαντε φασγάνων
 εἰς ταῦτόν ἦκον, συμβαλόντες δ' ἀσπίδας 1405
 πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης.
 καί πως νοήσας Ἑτεοκλῆς τὸ Θεσσαλὸν
 εἰσήγαγεν σοφισμὸν ὁμιλίᾳ χθονός.
 ἐξαλλagai γὰρ τοῦ παρεστῶτος πόνου,
 λαιὸν μὲν εἰς τοῦπισθεν ἀμφέρει πόδα, 1410
 πρόσσω τὰ κοῖλα γαστρός εὐλαβούμενος·
 προβὰς δὲ κῶλον δεξιὸν δι' ὀμφαλῷ
 καθήκεν ἔγχος σφονδύλοις τ' ἐνήρμοσεν.
 ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας
 σὺν αἵματηραῖς σταγόσι Πολυνείκης πίτνει. 1415
 ἢ δ' ὥς κρατῶν δῆ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,
 ξίφος δικὼν εἰς γαῖαν ἐσκύλευέ νιν,
 τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκείσε δέ.
 ὃ καὶ νιν ἐσφηλ'· ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχύ,
 σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσῆματι, 1420
 μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἥπαρ ξίφος
 Ἑτεοκλέους ὁ πρόσθε Πολυνείκης πεσών.
 γαῖαν δ' ὁδὰξ ἐλόντες ἀλλήλων πέλας
 πίπτουσιν ἄμφω κοῦ διώρισαν κράτος.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπου, σ' ὅσων στένω·
 τὰς σὰς δ' ἄρ' εἰκοὶν ἐκπλήσαι θεός. 1426

- ΑΓΓ.** ἄκουε δὴ νυν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
 ὥς γὰρ τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον,
 ἐν τῷδε μήτηρ ἢ τάλαινα προσπίπτει.
 τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίους σφαγὰς 1431
 ὤμωξεν· ὦ τέκν', ὅστέρα βοηδρόμος
 πάρειμι. προσπίτνουσα δ' ἐν μέρει τέκνα
 ἔκλαι' ἐθρήνηι τὸν πολὺν μάτην πόνον
 στένουσ', ἀδελφή θ' ἢ παρασπίζουσ' ὁμοῦ· 1435
 ὦ γηροβοσκῶ μητρός, ὦ γάμους ἐμούς
 προδόντ' ἀδελφῶ φιλτάτω. στέρων δ' ἄπο
 φύσημ' ἀνείς δύσθνητον Ἐτεοκλῆς ἀνάξ
 ἦκουσε μητρός, κάπιθεις ὑγρὰν χέρα
 φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὁμμάτων δ' ἄπο 1440
 προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.
 ὃ δ' ἦν ἔτ' ἔμπνους, πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν
 γραῖαν τε μητέρ' εἶπε Πολυνείκης τάδε·
 ἀπωλόμεσθαι, μῆτερ· οἴκτειρῶ δὲ σέ
 καὶ τήνδ' ἀδελφήν καὶ κασίγνητον νεκρόν. 1445
 φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.
 θάψον δέ μ' ὡς τεκοῦσα καὶ σὺ σύγγονε
 ἐν γῇ πατρώᾳ, καὶ πόλιν θυμουμένην
 παρηγορεῖτον, ὥς τοσούνδε γοῦν τύχῳ
 χθονὸς πατρώας, κεί δόμους ἀπώλεσα. 1450
 ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερσί,
 μῆτερ — τίθησι δ' αὐτὸς ὁμμάτων ἐπι —
 καὶ χαίρει· ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος.
 ἄμφω δ' αἶμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
 μήτηρ δ' ὅπως ἐσεῖδε τήνδε συμφορὰν, 1455
 ὑπερπαθήσας ἥρπας' ἐκ νεκρῶν ξίφος
 κᾶπραξε δεινὰ· διὰ μέσου γὰρ αὐχένος

- ὦθ' εἰ σίδηρον, ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
 θανούσας κείται περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας.
 ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων, 1460
 ἡμεῖς μὲν ὥς νικῶντα δεσπότην ἐμόν,
 οἳ δ' ὥς ἐκείνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
 οἳ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνεΐκην δορί,
 οἳ δ' ὥς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.
 [κάν τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα.] 1465
 οἳ δ' εἰς ὄπλ' ἦσσαν· εὐ δέ πως προμηθία
 καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἐπι·
 κᾶφθ' ἔμεν οὐπὼ τεύχεσιν πεφραγμένον
 Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
 κούδεις ὑπέστη, πεδία δ' ἐξεπίμπλασαν 1470
 φεύγοντες, ἔρρει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν
 λόγχαις πιτνόντων. ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 οἳ μὲν Διὸς τρόπαιον ἵστασαν βρέτας,
 οἳ δ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν
 σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν. 1475
 ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μετὰ
 νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλοις.
 πόλει δ' ἀγῶνες οἳ μὲν εὐτυχέστατοι
 τῇδ' ἐξέβησαν, οἳ δὲ δυστυχέστατοι.
 ΧΟ. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία 1480
 δώματος ἥκει· πάρα γὰρ λεύσσειν
 πτώματα νεκρῶν τρισσῶν ἤδη
 τάδε πρὸς μελᾶθροισιν κοινῶν θανάτῳ
 σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.
 ΑΝ. οὐ προκαλυπτομένα βοτρυνχῶδες στρ. α' 1485
 ἄβρᾶ παρηίδος οὐδ' ὑπὸ
 παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροις
 * φοῖνικ' ἐρύθημα προσώπου,

1485 — 1497 = 1570 — 1581

αἰδομένα φέρομαι βάκχα νεκύνων,
 κράδεμνα δικουσα κόμας ἀπ' ἐμας, 1490
 στολὶδα κροκόεσσαν ἀνείσα τρυφᾶς
 ἀγρεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἰατ'. ἰώ μοι.
 ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος, ὦ μοι, Θήβαις·
 σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνος φόνος 1495
 Οἰδιπόδα δόμον ὥλεσε κρανθεὶς
 αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.
 τίνα προσφθδὸν στρ. β'
 ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ
 δάκρυσι δάκρυσιν, ὦ δόμος ὦ δόμος, 1500
 ἀνακαλέσωμαι, ἀντ. β'
 τρισσὰ φέρουσα τάδε σώματα σύγγονα,
 ματέρα καὶ τέκνα, χάσματ' Ἑρινύος;
 ἂ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαρ ὥλεσε,
 τὰς ἀγρίας ὅτε 1505
 δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω
 Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας.
 ἰώ μοι, πάτερ,
 τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος ἢ
 τῶν προπάροιθ' εὐγενετᾶν ἕτερος 1510
 ἔτλα κακῶν τοσῶνδ'
 αἵματος ἀμερίου
 τοιάδ' ἄχεα φανερά;
 τάλαιν' ὥς ἐλελίζει.
 τίς ἄρ' ὄρνις ἢ δρυὸς ἢ ἐλάτας 1515
 ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
 ἐξομένα μονομάτορος ὀδυρμοῖς
 ἐμοῖς ἄχεσι συνφθδός;
 * * αἰλινον αἰάγμασιν ἂ στρ. γ'

1498 — 1500 = 1501 — 1503

1519 — 1522 = 1539 — 1542

- τοῖσδε προκλαίω μοναδ' αἰῶ
 διάξουσα τὸν αἰὲ χρόνον ἐν
 λειβομένοισιν δακρύοισιν.
 τίν' ἰαχήσω;
 τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας
 σπαραγμοῖς ἀπαρχὰς βάλω;
 ματρὸς ἐμᾶς διδύ-
 μοισι γάλακτος παρὰ μαστοῖς
 ἢ πρὸς ἀδελφῶν
 οὐλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;
 ὅτοτοτοῖ λέϊπε σοὺς δόμους,
 ἀλὰν ὄμμα φέρων,
 πᾶτερ γεραιέ, δεῖξον,
 Οἰδιπόδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς ἐπὶ
 δώμασιν ἀέριον σκότον ὄμμασι
 σοῖσι βαλὼν ἔλκεις μακρόπονον ζῶάν.
 κλύεις, ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων γεραιὸν
 πόδα δεμνίοις
 δύστανος λαύων;
ΟΙ. τί μ', ὦ παρθένε, βακτρεύμασι τυ- ἀντ. γ'
 φλοῦ ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς 1540
 λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων
 οἰκτροτάτοισιν δακρύοισιν,
 πολὺν αἰθέρος ἀφανὲς εἰδωλον ἢ
 νέκυν ἐνερθεν ἢ
 πτανὸν ὄνειρον;
ΑΝ. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἶσει, στρ. δ'
 πᾶτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει
 φῶς οὐδ' ἄλοχος, παραβάκτροις
 ἂ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπέυμασιν αἰὲν ἐμόχθει,
 ὦ πᾶτερ, ὦμοι. 1550

1546—1550=1555—1559

ΟΙ. ὦμοι ἐμῶν παθέων· πάρα γὰρ στενάχειν, πάρα
δ' ἄζειν.

τρισσαὶ ψυχὰι ποία μοῖρα
πῶς ἔλιπον φάος, ὦ τέκνον, αὖδα.

ΑΝ. οὐκ ἐπ' ὀνειδέσιν οὐδ' ἐπὶ χάρμασιν, ἀντ. δ' 1555
ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ
ἔιφεσιν βρίθων * * * *

καὶ πυρὶ καὶ σχετλῖαισι μάχαις ἐπὶ παῖδας ἔβα σούς,
ὦ πάτερ, ὦμοι.

ΟΙ. αἰάτ. ΑΝ. τί τάδε καταστένεις; 1560

ΟΙ. τέκνα. ΑΝ. δι' ὀδύνας ἔβας,
εἰ τὰ τέθριππά γ' ἐς ἄρματα λεύσσω
ἀελίου τάδε σώματα νεκρῶν
ὄμματος ἀνγαῖς σαῖς ἐπενώμας.

ΟΙ. τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερόν κακόν· 1565

ἀ δὲ τάλαιν' ἄλοχος τίνι μοι, τέκνον, ὦλετο μοῖρα;

ΑΝ. δάκρυα γοερὰ φανερὰ πᾶσι τιθεμένα,
τέκεσι μαστὸν

ἔφερεν ἔφερεν ἱκέτις ἱκέτιν ὀρομένα.

ἦ ὦρε δ' ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα ἀντ. α' 1570

λωτοτρόφον κατὰ λείμακα

λόγχαις κοινὸν ἐννάλιον

μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,

μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν, αἷματος

ἦδη ψυχρὰν λοιβὰν φονίαν, 1575

ἂν ἔλαχ' Αἰδας, ὥπασε δ' Ἄρης·

χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα φάσγανον
εἴσω

σαρκὸς ἔβαψεν, ἄχει δὲ τέκνων ἐπεσ' ἀμφὶ τέ-
κνοισιν.

πάντα δ' ἐν ἅματι τῷδε συνάγαγεν,

- ὦ πάτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς 1580
ὃς τάδε τελευτᾷ.
- ΧΟ. πολλῶν κακῶν κατήρξεν Οἰδίπουν δόμοις
τόδ' ἡμᾶρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος.
- ΚΡ οἰκτων μὲν ἤδη λήγεθ', ὥς ὦρα τάφου
μνήμην τίθεσθαι· τῶνδε δ', Οἰδίπουν, λόγων 1585
ἄκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι
Ἑτεοκλῆς παῖς σός, γάμων φερνὰς διδοὺς
Αἴμονι κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
οὔκουν σ' εἰσὼ τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι·
σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας οὐ μὴ ποτε 1590
σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος εὖ πράξειν πόλιν.
ἀλλ' ἐκκομίζου. καὶ τάδ' οὐχ ὕβρει λέγω
οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σός, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
τοὺς σοὺς δεδοικῶς μὴ τι γῇ πάθῃ κακόν.
- ΟΙ. ὦ μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὥς μ' ἐφυσας ἄθλιον· 1595
ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
ἄγονον Ἀπόλλων Αἰῶ μ' ἐθέσπισε
φονέα γενέσθαι πατρός· ὦ τάλας ἐγώ.
ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αὐτὸς ὁ σπείρας πατήρ 1600
κτείνει με νομίσας πολέμιον [πεφυκέναι·
χρῆν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ]· πέμπει δέ με
μαστὸν ποθοῦντα θηρσὶν ἄθλιον βοράν·
[οὐ σωζόμεσθα. Ταρτάρου γὰρ ὤφελεν
ἐλθεῖν Κιθαιρῶν εἰς ἄβυσσα χάσματα, 1605
ὃς μ' οὐ διώλεσ', ἀλλὰ δουλεῦσαί τέ μοι
δαίμων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην.]
κτανὼν δ' ἐμαυτοῦ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ
εἰς μητρὸς ἧλθον τῆς ταλαιπώρου λέχος,
παῖδάς τ' ἀδελφούς ἔτεκον, οὓς ἀπώλεσα, 1610

καὶ τλήμων', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἐφν·

1596

ἄρας παραλαβὼν λαῖτου καὶ παισὶ δούς.
 οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ
 ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ' εἰς τ' ἐμῶν παίδων βίον
 ἄνευ θεῶν του ταῦτ' ἐμηχανησάμην.
 εἶεν· τί θράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ; 1615
 τίς ἡγεμών μοι ποδὸς ὁμαρτήσῃ τυφλοῦ;
 ἦδ' ἡ θανοῦσα; ζῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' εὐτεκνος ξυνωρίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
 ἀλλ' ἔτι νεάξων ἀντὸς εὐροίμ' ἂν βίον;
 πόθεν; τί μ' ἄρδην ᾧδ' ἀποκτείνεις, Κρέον; 1620
 ἀποκτενεῖς γάρ, εἰ με γῆς ἔξω βαλεῖς.
 οὐ μὲν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ
 κακὸς φανοῦμαι· τὸ γὰρ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς
 οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέ περ πράσσω κακῶς.
 ΚΡ. σοὶ τ' εὐ λέλεκται γόνυατ' μὴ χρώζῃεν ἐμά, 1625
 ἐγὼ τε ναίειν σ' οὐκ ἐάσαιμ' ἂν χθόνα.
 νεκρῶν δὲ τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμους χρεῶν
 ἦδη κομίζειν, τὸν δὲ [δ', ὃς πέρσων πόλιν
 πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε,] Πολυνείκους νέκυν
 ἐκβάλετ' ἄθ' αὖττον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός. 1630
 κηρύσσεται δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε,
 ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφω ἀλφῶ
 ἢ γῇ καλύπτω, θάνατον ἀνταλλάσσεται.
 σὺ δ' ἐκλιποῦσα τριπτύχῃ θρήνους νεκρῶν 1635
 κόμιζε σαυτήν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω
 καὶ παρθενεῦον τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν
 μένουσ' ἐν ἧ σε λέκτρον Αἴμονος μένει.
 ΑΝ. ὦ πάτερ, ἐν οἷοις κείμεθ' ἄθλιοι κακοῖς.
 ὥς σε στενάξω τῶν τεθνήκόντων πλέον· 1640
 οὐ γὰρ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' οὐ βαρὺ,

ἔαν δ' ἄκλαυστον ἄταφον, οἰωνοῖς βοράν. 1634
 29*

- ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς, πάτερ.
 ἀτὰρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον·
 τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; 1645
 KP. Ἐτεοκλέους βουλευματ', οὐκ ἡμῶν τάδε.
 AN. ἄφρονά γε, καὶ σὺ μῶρος ὃς ἐπίθου τάδε.
 KP. πῶς; τὰν τεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;
 AN. οὐκ, ἦν πονηρά γ' ἢ κακῶς τ' εἰρημένα.
 KP. τί δ'; οὐ δικαίως ὃδε κυστὴν δοθήσεται; 1650
 AN. οὐκ ἔννομον γὰρ τὴν δίκην πρᾶσσεσθί νυν.
 KP. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, ἐχθαρτέος.
 AN. οὐκ οὖν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα;
 KP. καὶ τῷ τάφῳ νυν τὴν δίκην παρασχέτω.
 AN. τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετήλθις γῆς; 1655
 KP. ἄταφος ὃδ' ἀνὴρ, ὥς μάθης, γενήσεται.
 AN. ἐγὼ σφε θάψω, καὶν ἀπεννέπη πόλις.
 KP. σαντὴν ἄρ' ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ.
 AN. ἀλλ' εὐκλεές τοι δύο φίλων κείσθαι πέλας.
 KP. λάξυσθε τήνδε κείς δόμους κομίζετε. 1660
 AN. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοῦδ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ.
 KP. ἔκριν' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἂ σοὶ δοκεῖ.
 AN. κάκεινο κέκριται, μὴ ἐφυβρίζεσθαι νεκρούς.
 KP. ὥς οὐτις ἀμφὶ τῷδ' ὕγραν θήσει κόνιν.
 AN. ναὶ πρὸς σε τῆσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον. 1665
 KP. μάταια μοχθεῖς· οὐ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.
 AN. σὺ δ' ἄλλὰ νεκρῷ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα.
 KP. ἐν τοῦτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλει.
 AN. ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν.
 KP. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν. 1670
 AN. ᾧ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπτύξομαι.
 KP. οὐκ εἰς γάμους σοὺς συμφορὰν κτήσει γόοις.
 AN. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδί σῳ ποτε;

τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποστέλλων χθονός; 1644

- ΚΡ. πολλή γ' ἀνάγκη· ποῖ γὰρ ἐκφεύξει λέχος;
 ΑΝ. νῦν ἄρ' ἐκείνη Δαναίδων μ' ἔξει μίαν. 1675
- ΚΡ. εἶδες τὸ τόλμημ' οἷον ἐξωνείδισεν;
 ΑΝ. ἴστω σίδηρος ὄροκίον τέ μοι ξίφος.
- ΚΡ. τί δ' ἐκπροθυμεί τῶνδ' ἀπηλλάχθαι γάμων;
 ΑΝ. συμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
- ΚΡ. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἐνεστί τις. 1680
- ΑΝ. καὶ ξυνθανοῦμαι γ', ὥς μάθης περριτέρῳ.
- ΚΡ. ἴθ', οὐ φονεύσεις παῖδ' ἐμόν, λίπε χθόνα.
- ΟΙ. ὦ θύγατερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.
- ΑΝ. ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγοις, πάτερ.
- ΟΙ. μὲν' εὐτυχοῦσα, τᾶμ' ἐγὼ στέρξω κακά. 1685
- ΑΝ. καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ;
- ΟΙ. πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα κείσονται πέδῳ.
- ΑΝ. ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ καὶ τὰ κλείν' αἰνίγματα;
- ΟΙ. ὄλωλ· ἐν ἡμάρ μ' ὤλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν.
- ΑΝ. οὐκ οὖν μετασχεῖν κάμει δεῖ τῶν σῶν κακῶν; 1690
- ΟΙ. αἰσχροῦ φυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί.
- ΑΝ. οὐ, σωφρονοῦσῃ γ', ἀλλὰ γενναίᾳ, πάτερ.
- ΟΙ. προσάγαγέ νῦν με, μητρὸς ὥς ψαύσω σέθεν.
- ΑΝ. ἰδοῦ, γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερί.
- ΟΙ. ὦ μήτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη, 1695
- ΑΝ. οἰκτρὰ πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά.
- ΟΙ. Ἐτεοκλέους δὲ πτώμα Πολυνείκους τε ποῦ;
- ΑΝ. τῷδ' ἐκτάδην σοι κείσθου ἀλλήλοιν πέλας.
- ΟΙ. πρόσθε τυφλὴν χεῖρ' ἐπὶ πρόσσωπα δυστυχή.
- ΑΝ. ἰδοῦ, θανόντων σῶν τέκνων ἄπτου χερί. 1700
- ΟΙ. ὦ φίλα πεσήματ' ἀθλι' ἀθλίου πατρός.
- ΑΝ. ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκους ἐμοί.
- ΟΙ. νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται.
- ΑΝ. ὁ ποῖος; ἀλλ' ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;
- ΟΙ. ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμετον. 1705

- AN. ποῦ; τίς σε πύργος Ἀτιθίδος προσδέξεται;
 OI. ἱερὸς Κολωνός, δώμαθ' ἱππίου θεοῦ.
 ἀλλ' εἶα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρί,
 ἐπεὶ προθυμεί τῆσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.
- AN. ἰθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν· ὄρεγε χεῖρα φίλαν, 1710
 πάτερ γεραιέ, πομπίμαν
 ἔχων ἔμ' ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.
- OI. ἰδοὺ πορεύομαι, τέκνον,
 σύ μοι ποδαγὸς ἀθλία γενοῦ. 1715
- AN. γενόμεθα γενόμεθ' ἄθλιοί
 γε δῆτα Θηβαίᾳν μάλιστα παρθένων.
- OI. πόθι γεραῖον ἔχνος τίθῃμι;
 βάκτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον.
- AN. τᾷδε τᾷδε βᾶθι μοι, 1720
 τᾷδε τᾷδε πόδα τίθει
 ὥστ' ὄνειρον ἰσχύν [ἔχων].
- OI. ἰὼ ἰὼ, δυστυχεστάτας φυγᾶς·
 ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
 ἰὼ ἰὼ, δεινὰ δειν' ἐγὼ τλάς. 1725
- AN. τί τλάς; τί τλάς; οὐχ ὀρᾷ Δίκα κακοῦς,
 οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.
- OI. ὃδ' εἰμὶ μοῦσαν ὃς ἐπὶ καλ-
 λίνικον οὐράνιον ἔβαν
 παρθένου κόρας αἰ- 1730
 νιγμ' ἀσύνετον εὐρώων.
- AN. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος.
 ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.
 τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα
 φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον, 1735
 ὦ πάτερ, θανεῖν που.
 ποθέειν δάκρυα παρὰ φίλαισι παρθένοις

λιποῦσ' ἄπειμι πατρίδος ἀποπρὸ γαίας
ἀπαρθένευσ' ἀλωμένα.

φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν 1740

εἰς πατρός γε συμφορὰς

εὐκλεᾶ με θήσει·

τάλαιν' ἐγὼ συγγόνου θ' ὕβρισμάτων,

ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθραπτος οἴχεται

μέλεος ὄν, εἰ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεῶν, 1745

σκοτία γὰρ καλύψω.

ΟΙ. πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς.

ΑΝ. ἄλῃς ὀδυρμάτων ἐμῶν.

ΟΙ. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς.

ΑΝ. κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν. 1750

ΟΙ. ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ἵνα τε ση-

κὸς ἄβρατος ὄρεσι μαινάδων.

ΑΝ. Καδμείαν φ

νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ

Σεμέλας θίασον 1755

λερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,

χάριν ἀχάριτον εἰς θεοὺς διδοῦσα;

ΟΙ. ὦ πάτρας κλεινῆς πολίται, λείσσειτ', Οἰδίπους ὅδε,

[ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἔγνω καὶ μέγιστος ἦν ἀνὴρ,]

ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μαιφόνου κράτη,

νῦν ἄτιμος αὐτὸς οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονός. 1761

ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι;

τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

ΧΟ. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν

βίοντον κατέχοις 1765

καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

-Τιτλὶς : - 282-285. - 322-420 - 410-440.
458-459.-480.-593. 528.

400

ΕΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

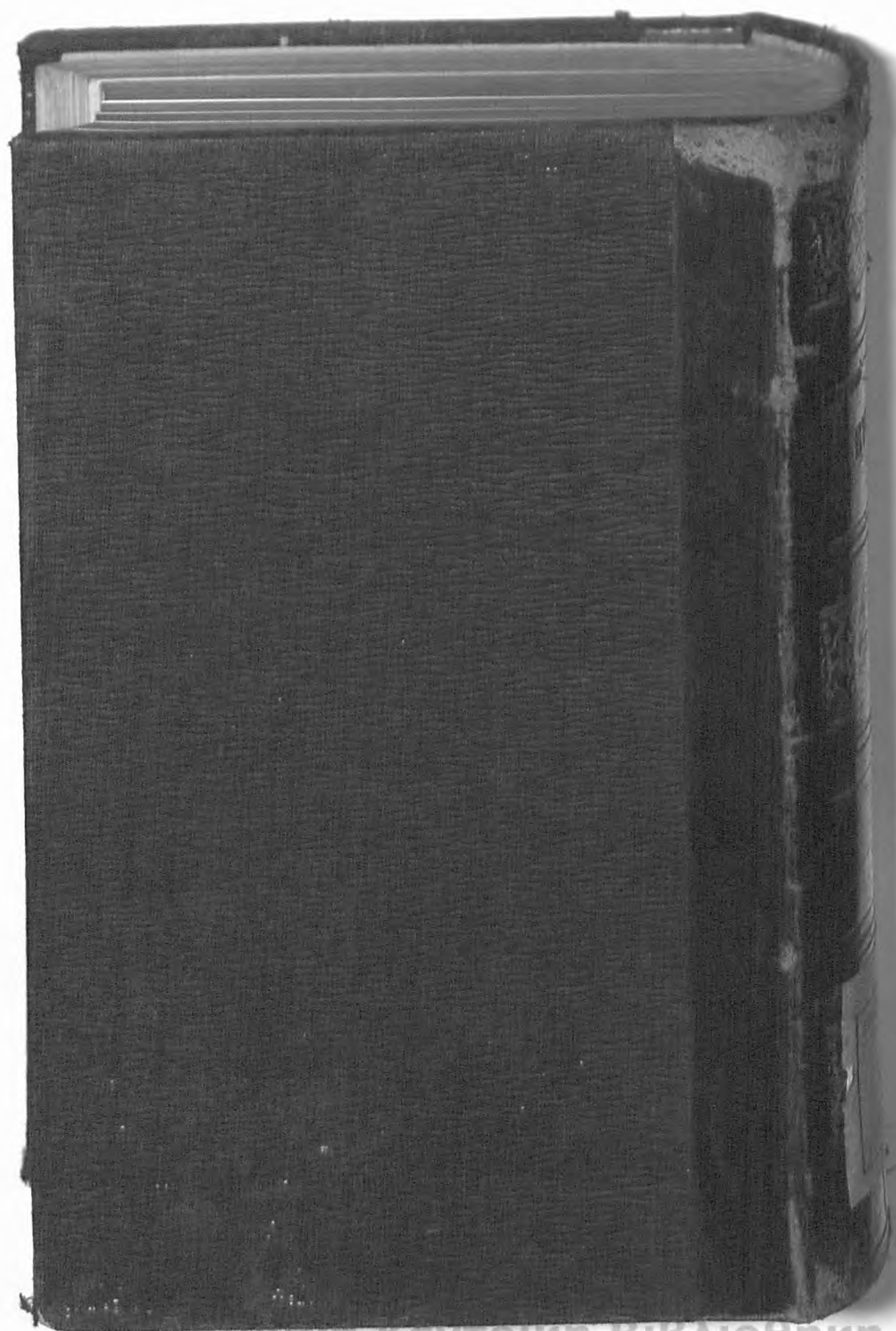
ἀριθ. χρ. 774

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας